M I S S A L E

BIBLIOTEKA
Zakł. Nar. im. Ossolińskich
XVI 4100

4100
PRED

XLV. J. 5.

Missale Secundum Ritum Insignis Ecclesie Cathedralis Cracouiensis Nouiter Emendatū.

S. Stanislaus. S. Florianus.

INSTYTUT OSSOLINSKIEGO 7

Benedictionale pressium fol. 82.

Cum Gratia et Priuilegio.

1532

10.242

Am inter res sacras et diuina mysteria/nullum sit prestā-
tius Misse sacrificio/in quo memoria redemptionis no-
stre recolitur:verum Christi corpus cōficitur/ꝛ illud pro
peccatis hominum mystice offertur : sumiturqꝫ/si digne/
ad salutem anime sempiternam : merito nullus error vel
negligentia grauius cōmittitur/q̄ꝫ in eo ipso sacrificio peragendo. Et
proinde R^mus in Chro pater/et dns/Bns Petrus Thomyczki Dei
gratia Episcop⁹ Cracouien.et Regni Polonie vicecācellarius/vidēs
libros Missales ecclesie/ꝛ Diocesis sue/ multis errorib⁹ depravatos/
et neqꝫ concordes in plerisqꝫ : Curauit omnes in vnam formam ꝛ mo
dum redigere : et q̄ꝫoptime fieri posset excusos/ in communem sacer-
dotum suorum vsum edere : vt quod maxime omnium conuenit/om-
nes congruo ꝛ conuenienti modo hoc ipsum sanctū sacrificium pera
gerent. Itaqꝫ hortatur ꝛ monet omnes subiectos sibi/cuiuscunqꝫ cō-
ditionis sint sacerdotes : vt deinceps rem diuinaꝫ iuxta normam ho-
rum librorum/ꝛ morem matris sue Ecclesie Cathedralis Cracouien.
q̄ꝫaccuratissime faciant : vt ita ab illa non discrepātes /presertim in re
ipsa tanti ponderis et reuerentie /ante conspectum Dei ꝛ hominum
irreprehensibiles appareant.

ℭ Carmina in passionem Christi: ad sacros religiososqꝫ sacerdotes.

Tu quicunqꝫ velis missam cantare sacerdos.
Funditus esto memor /totaqꝫ mente reuolue:
Qualia sit Christus pro te certamina passus.
Uelato capite tibi risum signat : amictus
Linea veste /nota q̄ sit delusus in alba.
Uincla representant sua /cingula /stola /maniplus.
In casula noscas q̄ purpura significatur.
Caluarie memorare locum dum pergis ad aram:
Et recolas christum dum pergeret ad moriendum.
Hec sic cuncta pie memorando /pectora tunde.

XVI - 4100 - IV

¶ Exorcismus salis et aque dñicis diebus p circulū anni.

Adiutoriū nostruz in noie dñi. Qui fecit celū ⁊ terrā. ℣. Dñs vobiscū. Et cū spū tuo. sine Orem⁹

Exorcizo te creatu dicit. ra salis p dēū vi ✠ uū: p dēū ✠ verū: per dēū ✠ sctm̄. p dēū q te p Eliseum ꝓphetā in aquā mitti iussit: vt sanaretur sterilitas aque: vt efficiaris sal exorciçatū in salutē credētiū: ⁊ sis oīb⁹ te sumētib⁹ sanitas aīe ⁊ corpis: ⁊ effugiat atq; discedat a loco ī quo aspū fueris: oīs fātasia ⁊ neqtia vel versutia diabolice fraudis: oīsq; spūs īmund⁹ adiuratus. ꝑ eū qui venturus est iudicare vīuos ⁊ mortuos et seculum per ignē. Amen. Dio.

Tu Dmēsam clemētiā tuā op̄s eterne dē ꝯ humiliter īploram⁹ vt hāc creaturā salis / quā ī vsu generis ꝯ humāi tribuisti: bene ✠ dicere / ⁊ sctī ✠ ficare tua pietate digneris: vt sit oībus sumētibus salus mētis ⁊ corpis: ⁊ qcqd ex eo tactū vel respersū fuerit: careat oī īmūdicia oīq; īpugnatiōe spūalis neqtie. ꝑ dñm nr̄m Jesū chr̄z filiū tuū. Qui tecū vīuit ⁊ regnat in vnitate spūssā cti deus: per omnia secula seculorū. Amen. Exorcismus

Aque et dicat absolute.

Exorcizo te creatura aq̄ ī noie dei p̄ris ✠ oīpotētis. ⁊ in noie ✠ Jesu chr̄i filij ei⁹ dñi nostri. ⁊ ī virtute spiritus ✠ sācti: vt fias aq̄ exorciçata ad effugandā oēm potestatē inimici: ⁊ ipsū inimicū eradicare ⁊ explātare valeas cū angelis suis apostaticis: ꝑ virtutez eiusdē dñi nostri ihesu chr̄isti: Qui vēturus est iudicare vīuos ⁊ mortuos ⁊ seculū per ignē. Amē. Dio.

Deus q ad salutē ḡumāi generis: maxima queq; sacra mēta in aquarū substātia cōdidisti: adesto ꝓpitius ⁊ inuocatiōib⁹ nostris: ⁊ elemēto hui⁹ multimodis purificatiōibus p̄parato: virtutē tue bñ ✠ dictiōis īfunde: vt creatura tua mysterijs tuis seruiēs: ad abijciēdos demones: morbosq; pellēdos: diuine gratie sumat effectū: vt qcqd ī domib⁹ vel in locis fideliū hec vnda resp̄serit: careat oī immūdicia: liberet a nox̄a: nō illic resideat spūs pestilēs: nō aura corrūpēs: discedāt oēs īsidie latētis inimici: ⁊ si qd est: qđ aut īcolumitati habitātium inuidet: aut qeti / aspsione hui⁹ aq̄ effugiat: vt salubritas ꝑ īuocatiōnē sancti tui nois expetita: ab

oīb⁹ sit īpugnatiōib⁹ ꝺefensa. Per ꝺn̄m nr̄m ihesū xp̄z filiū tuū. Qui tecū viuit ⁊ regnat i vnitate spūssctī ꝺe⁹. Per oīa scꝛa scꝛoꝝ. Amen. Hic mittat sal i aquā i modū crucis dicē do semel. Fiat hec cōmixtio ⁊ cōsecratio salis ⁊ aq̄ pariter in noīe pa✠tris ⁊ fi✠lij: ⁊ spūs✠sctī. Amē. Postea dicat. Dn̄s vobiscū. Et cū. Orem⁹

DEus īuicte ✠vtutis Dīo. auctor: ⁊ īsup̄abilis īperij rex ac semp magnific⁹ triūphator: q aduersę ꝺn̄atiōis vires reprimis: q inimici rugiētis seuitiā sup̄as: q hostiles neq̄tias potēter expugnas: te ꝺn̄e tremētes ac supplices dep̄camur ac petim⁹: vt hāc creaturā salis ⁊ aq̄ dignāter aspicias benign⁹ illustres/ pietatis tue more sctifices: vt vbicūq̄ fuerit aspsa p̄ īuocationē sctī tui nois: oīs īfestatio īmūdi spūs abijciaī: terrorq̄ venenosi serpētis p̄cul pellaī: ⁊ p̄sētia sctī spūs nobis misericordiā tuā poscētib⁹: vbiq̄ adesse dignetur. P ꝺn̄z nr̄m ihesū xp̄z filiū tuū: q tecū viuit ⁊ regnat i vnitate eiusdē spūssctī ꝺe⁹. P oīa scꝛa scꝛoꝝ. Amn̄. Et bn̄dictio ꝺei pa✠tris oīpotētis: ⁊ fi✠lij: ⁊ spūs✠sctī ꝺescēdat sup̄er hāc creaturā salis ⁊ aq̄. Amē.

Hic aspgit sacerdos seipsuz ⁊ pplm̄ si adest dicēdo Añam.

ASperges me ꝺn̄e hysopo ⁊ mūdabor: lauabis me ⁊ sup niuē ꝺealbabor. p̄s. Miserere mei ꝺe⁹ scōm magnā misericordiā tuā. Glia p̄ri. ⁊c̄. Aspges. ℣. Ostēde nobis ꝺn̄e misericordiā tuā. Et salutare tuū da nob. Orem⁹. Dīo.

PResta nobis q̄m̄s op̄s ꝺe⁹ p hui⁹ aque aspsionē sanitatē mētis/ītegritatē corporis/tutelā salutis/ securitatē spei/corroboratione fidei/hic ⁊ ī eterna scꝛa scꝛoꝝ. Am̄. ¶ In statiōe post. Pax eterna. ℣. Bti q habitāt i domo tua ꝺn̄e. In secula seculorū laudabūt te. Orem⁹.

EXaudi nos q̄s ꝺn̄e Dīo. sctē p̄ op̄s eterne ꝺe⁹: ⁊ mittere digneris sctm̄ angelū tuū ꝺe cęlis: q custodiat/ foueat/ p̄tegat/ visitet atq̄ ꝺefēdat oēs habitātes i hoc habitaculo. Per xp̄m ꝺn̄z nr̄m. Amē.

¶ Dīo tpe pascali post aspersionē aq̄ bn̄dicte vide in loco suo. ¶ In statiōe tpe ꝺedicatiōis post Pax eterna. ℣. Bti q habitant in domo. Dīo hec ꝺī.

DEniat q̄s ꝺn̄e sup hāc habitatiōis domū charitas misericordie tue: vt ab oībus hic īuocātib⁹ nomē tuū/ protectionis tue sentiaī auxiliū. Per chm̄ ꝺn̄z nr̄m. Amē.

Au-reus KL Sol

Januarius hz dies.xxxj. Lũa.xxix.
Nox habet horas.xvj.Dies vo.viij.

1	xix	A	Janu.	21	Li	Circũcisio dñi.duplex.	A
2	viij	b	iiij	22	si	Octaua stephani. iij.k.	b
3		c	iij	23	o	Octaua ioannis. iij.k.	c
4	xvj	d	pridie	24	ia	Octaua innocentũ. iij.k.	d
5	v	e	Nonꝭ	25	nus	Vigilia.	e
6		f	viij	26	e	Epiphania dñi.duplex.	f
	7	xiij	g	vij	27	pi	Clauis septuagesime.	g
	8		A	vj	28	si		h
	9	ij	b	v	29	bi		i
	10	x	c	iiij	♒	ven	Sol in aquario.	k
	11		d	iij	1	di		l
	12	xviij	e	pridie	2	cat		m
	13	vij	f	Idib9	3	oc	Octaua epiphanie. ix.k.	n
	14		g	xix	4	fe	Februarij. Felicis ꝓfes. iij.k.	o
	15	xv	A	xviij	5	li	Hilarij epi con.	p
	16	iiij	b	xvij	6	mar	Marcelli pape ⁊ mar. iij.k.	q
	17		c	xvj	7	anth	Antonij abbatis. duplex.	r
	18	xij	d	xv	8	pri	Prisce virg.⁊ mar. iij.k.	s
	19		e	xiiij	9	sca		t
	20	j	f	xiij	10	fab	Fabiani ⁊ sebasti.mar. duplex.	v
	21	ix	g	xij	11	ag	Agnetis vir.⁊ mar.duplex.	x
	22		A	xj	12	vin	Vincentij mar. duplex.	y
	23	xvij	b	x	13	cen		z
	24	vj	c	ix	14	ti	Timothei apli. cõme.	ꝯ
	25	xiiij	d	viij	16	pau	Cõuersionis.s.pauli. duplex.	ꝑ
	26		e	vij	17	po		ꝓ
	27	iij	f	vj	18	no	Joãnis chrys.epi cõ. duplex.	ꝛ
	28	xj	g	v	19	bi	Octa agnetꝭ. iij.k.Clauis.xl.	A
	29		A	iiij	20	le		b
	30	xix	b	iij	21	lu		c
	31	viij	c	pridie	22	men	Ignatij epi martyris.	d

nũe Sthyczen rus

In iano claris.calidisqꝫ cibis potiaris
Atqꝫ decẽs potꝰ.post fercula sit tibi notus
Ledit enĩ medo.tũc potatus vt bene credo
Balnea tutus itres.⁊ venã scidere cures

Au-reus KL Ian

Februari⁹ hz dies.xxviij. Lũa.xxix.
Nox habet horas.xiiij. Dies ho.x.

1		d	Febr.	23	Bri	Brigide vir. iij.l.		e
2	xvj	e	iiij	24	pur	Purificatiõis Marie.duplex.		f
3		f	iij	25	bla	Blasij epi ⁊ mar. iij.l.		g
4	v	g	pridie	26	sus			h
5	xiij	A	Mons	27	ag	Agathe vir.⁊ mar. duplex.		i
6		b	viij	28	dor	Dorothee vir.⁊ mar. duplex.		k
Or 10 · 14	7	ij	c	vij	29	fe		l
Mexi 19.	8	x	d	vj	x	bru	Sol in piscibus.	m
	9		e	v	1	ap	Appollonie vir.⁊ mar. duplex.	n
	10	xviij	f	iiij	2	sco	Scolastice vir. duplex.	o
	11	vij	g	iij	3	la		p
	12		A	pridie	4	sti		q
	13	xv	b	Idib⁹	5	ca		r
	14		c	xvj	6	va	Martij. Valé.pbri ⁊ mñ. duplx.	s
	15	iiij	d	xv	7	lẽt		t
Or. 13. 30	16	xij	e	xiiij	8	Ju	Juliane vir.⁊ mar. iij.l.	v
Me. 18. 40.	17		f	xiij	9	li		x
	18	j	g	xij	10	con		y
	19	ix	A	xj	11	iun		z
	20		b	x	12	ge		⁊
	21	xvij	c	ix	13	tũc		ꝓ
	22	vj	d	viij	14	Pe	Cathedra petri apli. duplex.	ꝯ
	23		e	vij	15	trũ	Vigilia.	ꝰ
	24	xiiij	f	vj	16	ma	Mathie apli.duplex.	A
	25		g	v	17	thi		b
	26	iij	A	iiij	18	am		c
	27	xj	b	iij	19	in		d
	28		c	pridie	20	de		e

nũe rus — Luthy / Hornung

Barbarismus hor frigus.

Nascit occulta febris. februario multa /
Potibus ⁊ escis. si caute minuere velis /
Tũc caue frigorẽ. ꝛ pollice fũde cruorẽ
Suge mellis fauũ. pectoꝛ q morbos curabit

Au-reus KL Jor

Martiꝰ habet dies.xxxj.Luna.xxx.
Nox habet horas.xij.Dies etiaz.xij.

1	xix	d	Mar.	21	mar	Albini epi ⁊ ꝯfes. duplex.
2	viij	e	vj	22	ci	
3		f	v	23	us	
4	xvj	g	iiij	24	of	Trāslatio vēceslai mar. duplx.
5	v	A	iij	25	fi	
6		b	pridie	26	ci	
7	xiij	c	Nonꝛ	27	tho	Thome docto. ꝯfes. duplex.
8		d	viij	28	de	Perpe. ⁊ feli. vir. ⁊ mar. duplx.
9	ij	e	vij	29	co	Cirulli ⁊ metu. pō. ⁊ con. dupl.
10	x	f	vj	v	ra	Sol in ariete. V.
11		g	v	1	tur	Xl. militū mm. dup. Clauis pasce
12	xviij	A	iiij	2	Bre	Gregorij pape maioris. duplx.
13	vij	b	iij	3	go	
14		c	pridie	4	ri	
15	xv	d	Idibꝰ	5	o	Lōgini mili. mar. duplex.
16	iiij	e	xvij	6	cir	Aprilis. Ciriaci mar.
17		f	xvj	7	ger	Gertrudis vir. duplex.
18	xij	g	xv	8	trud	
19		A	xiiij	9	al	Joseph nutricij dñi ꝯf. duplx.
20	j	b	xiij	10	ba	Guniberti epi ꝯf. duplex.
21	ix	c	xij	11	be	Benedicti abbatis. duplex.
22		d	xj	12	ne	Joachim pris marie.
23	xvij	e	x	13	iun	Gabrielis archangeli.
24	vj	f	ix	14	cta	
25		g	viij	15	Ma	Annūciatio Marie. duplex.
26	xiiij	A	vij	16	ri	
27	iij	b	vj	17	a	Lastuli mili. mar. duplex.
28	xj	c	v	18	ge	
29		d	iiij	19	ni	
30	xix	e	iij	20	tri	
31	viij	f	pridie	20	ce	

Ox. 12 Me. 18.

Ox. 11 Mer. 27.

nūe rus Marzecz

Merc.

Martiꝰ hūores gignit. varioſqꝫ colores /
Sume cibū pure. coctura ſi placet re
Balnea ſunt ſana. ſed q̄ ſuperflua vana
Uēa nec abdēda. nec potio ſit tribuēda

✠ iiij

Au-reus KL Aprilis habet dies.xxx.Luna.xxix.
Sol Mor habet horas.x. Dies vo.xiiij.

1		g	Aprił	21	Al			i
2	xvj	A	iiij	22	pril	Marie egyp.electe. duplex.		k
3		b	iij	23	in			l
4	v	c	pridie	24	am	Ambrosij epi ꝛ of.maio. duplx.		m
5	xiij	d	Nonꝭ	25	bro			n
6		e	viij	26	si	Uincentij ofessoris. duplex.		o
7	ij	f	vij	27	i			p
8	x	g	vj	28	fe			q
9		A	v	29	stis			r
10	xviij	b	iiij	♉	o	Sol in tauro. ♉		s
11	vij	c	iij		1 nat	Occisio sancti stanislai.		t
12		d	pridie		2 at			v
13	xv	e	Idib⁹		3 ꝓ			x
14		f	xviij		4 ti	Maij. Tyburtij ꝛ vale.m̃. ix.k.		y
15	iiij	g	xvij		5 bur	Clauis rogationū		z
16	xij	A	xvj		6 ci			ꝛ
17		b	xv		7 et			ꝓ
18	j	c	xiiij		8 va			ꝯ
19	ix	d	xiij		9 ler			ꝑ
20		e	xij		10 san			A
21	xvij	f	xj		11 cti			b
22	vj	g	x		12 ꝓ			c
23		A	ix		13 Se	Adalberti epi ꝛ marty.duplex.		d
24	xiiij	b	viij		14 or	Georgij mili.marty. duplex.		e
25		c	vij		15 mar	Marci euangeliste. duplex.		f
26	iij	d	vj		16 ci			g
27	xj	e	v		17 ꝓ			h
28		f	iiij		18 vi	Uitalis mili.marty. duplex.		i
29	ix	g	iij		18 ta	Petri martyris. duplex.		k
30	viij	A	pridie		19 lis			l
	nũe		kwiecien					
	rus		Aprił.					

Hic ꝓbat in vere. vires aprilis habere
Cũcta renascunt. pori tũc aperiunt
In q̃ scalpescit corp⁹. sãguis q̃q crescit
Ergo soluat vẽter. cruorq̃ minuat

Au-reus KL Ian

Maius habet dies.xxxj.Luna.xxx.
Nox habet horas.viij.Dies vo.xvj.

1		b	Maij	20	phil	Phili.z ia.ap. du. Calp. ℭm̃.	m
2	xvj	c	vj	21	sig	Sigismũdi regis z m̃. duplex.	n
3	v	d	v	22	crux	Inuẽ.cru.dup. Alex.cũ so. ℭ.	o
4		e	iiij	23	flor	Floriani mili.mar. duplex.	p
5	xiij	f	iij	24	goth	Gothardi epi ℭfes. ℭme.	q
6		g	pridie	25	io	Joānis ante por.aplī. duplex.	r
7	ij	A	Nonis	26	an		s
8	x	b	viij	27	sta	Stanislai epi z mar.duplex.	t
9		c	vij	28	nis	Trāslatio nicolai epi ℭfes.	v
10	xviij	d	vj	29	e	Gordia.z epi. mar. ℭme.	x
11	vij	e	v	☌	pi	Sol ī geminis. Oct.floriā.ix.l.	y
12		f	iiij	1	ne	Merei z soci.mar. ℭme.	z
13	xv	g	iij	2	ser	Seruatij epi cōf. ℭme.	z
14	iiij	A	pridie	3	et	Octa stanislai hic tenet. ix.l.	ꝑ
15		b	Idib9	4	soph	Sophie cũ filiab9 mar. duplex.	ꝯ
16	xij	c	xvij	5	ma	Junij.	t
17		d	xvj	6	ius		A
18	j	e	xv	7	in		b
19	ix	f	xiiij	8	hac	Potētiane virgi. cōme.	c
20		g	xiij	9	se	Bernardini ℭfes. duplex.	d
21	xvij	A	xij	10	ri	Helene regi.electe. duplex.	e
22	vj	b	xj	11	e	Job confessoris prophete.	f
23		c	x	12	te		g
24	xiiij	d	ix	13	net		h
25	iij	e	viij	14	vr	Urbani pape z mar. ix.l.	i
26	xj fer.	f	vij	15	ban		k
27	fer.	g	vj	16	im		l
28	ix	A	v	17	pe	Joannis pape ℭfes. ℭme.	m
29	viij	b	iiij	18	de		n
30		c	iij	19	cris		o
31	xvj	d	pridie	20	pan	Petronelle virgi. ℭme.	p

Or.8.26 Mc 16.28.

Or.8. Mc. 15

nũe rus — May

Maio secure laxari sit tibi cure
Scindat̃ vena:z balnea vent̃ amena
Cũ calidis reb9 sint fercula seu spec̃ieb9
Potib9 astricta.sit saluia cũ bñdicta

Au-reus KL Sol

Junius habet dies.xxx.Luna.xxix.
Nox habet horas.viij. Dies vo.xvi.

1		e	Junij	20	Hic	Nicomedis mar. iij.k.	q
2	v	f	iiij	21	mar	Marcellini ⁊ petri mar. iij.k.	r
3	xiij	g	iij	22	cel	Erasmi epi ⁊ mar. dupler.	s
4		A	pridie	23	le		t
5	ij	b	Non	24	bo	Bonifacij ⁊ soci.mar. iij.k.	v
6	x	c	viij	25	vin	Vincentij marty. ome.	x
7		d	vij	26	dat		y
8	xviij	e	vj	27	iun		z
9	vij	f	v	28	pri	Primi ⁊ feliciani mar. iij.k.	⁊
10		g	iiij	29	mi		ꝑ
11	xv	A	iij	29	ba	Barnabe apli. dupler.	ꝓ
12		b	pridie	♋	ter	Sol i cãcro. Basili.⁊ so.m̃. iij.k.	ꝯ
13	iiij	c	Idib⁹	1	an	Antonij cõfesso. iij.k.	ꝰ
14	xij	d	xviij	2	ton	Julij.	A
15		e	xvij	3	vi	Viti ⁊ soci.marty. dupler.	b
16	j	f	xvj	4	te		c
17	ix	g	xv	5	ꝑ		d
18		A	xiiij	6	mar	Marcelliani ⁊ marci mar. iij.k.	e
19	xvij	b	xiij	7	pro	Geruasij ⁊ ꝓthasij m̃. dupler.	f
20	vj	c	xij	8	thos		g
21		d	xj	9	al	Albani martyris. ome.	h
22	xiiij	e	x	10	san	Decem miliũ mar. dupler.	i
23		f	ix	11	cti	Achacij mar.mili. Vigilia.	k
24	iij	g	viij	12	Jo	Joannis baptiste nati.duplx.	l
25	xj	A	vij	13	an		m
26		b	vj	14	io	Joãnis ⁊ pauli mar. ix.k.	n
27	ix	c	v	15	do	Ladislai regis con. dupler.	o
28	viij	d	iiij	16	le	Leõis ꝑꝑ ꝛf. om̃. Vigilia.	p
29		e	iij	17	pe	Petri ⁊ pauli aplorꝝ.dupler.	q
30	vj	f	pridie	18	pau	Cõmemoratio pauli apli. ix.k.	r

Octy. 8. fere
Me. 16 fe.

Oct. 8. fere.
Me. 16. fe.

nũe rus Czerviecz
Brachmon.

In iunio gẽtes ꝓturbat medo bibentes/
Atq; nouellaꝝ: fuge potus ceruisiarũ /
Ne noceat cõlera/valet ħ refectio vera /
Lactucę frõdes ede:ieiunꝰ bibęq; fõtes /

Julius habet dies.xxxj. Luna.xxx.
Nox habet horas.viij. Dies.xvj.

Au- reus	KL	Iulij					Sol
1	v	g	Julij	19	Jul	Octaua ioānis. ix.k. Vigilia.	s
2		A	vj	19	pro	Visitationis marie.duplex.	t
3	xiij	b	v	20	ces		v
4		c	iiij	21	pro	Trāsla.marti.pcopij ꝛ vdal. ☽.	x
5	ij	d	iij	22	co		y
6	x	e	pridie	23	pi	Octaua petri ꝛ pauli. ix.k.	z
7		f	Non	24	vil	Vilibaldi con.ꝛ pōti. ☽me.	ꝛ
8	xviij	g	viij	25	ki	Kiliani ꝛ soci.mar. ☽me.	ꝓ
9	viij	A	vij	26	li	Octaua visita.marie. ix.k.	ꝯ
10		b	vj	27	fra	Septē fratrū martyrū. iij.k.	ꝑ
11	xv	c	v	28	be	Trāslatio benedicti conf. iij.k.	A
12	iiij	d	iiij	29	ne		b
13		e	iij	☌	mar	Sol i leōe. Margare.vir.m̄.du.	c
14	xij	f	pridie	1	gar		d
15		g	Idib⁹	2	A	Diuisionis apl̄oꝝ.duplex.	e
16	j	A	xvij	3	post	Augusti.	f
17	ix	b	xvj	4	alx	Alexij confes. duplex.	g
18		c	xv	5	ar	Arnolphi con.ꝛ pon. iij.k.	h
19	xvij	d	xiiij	6	nol		i
20	vj	e	xiij	7	phꝰ		k
21		f	xij	8	prax	Praxedis vir. iij.k.	l
22	xiiij	g	xj	9	mag	Marie magdale.electe.duplex.	m
23	iij	A	x	10	ap	Appollinaris epi ꝛ m̄. iij.k.	n
24	xj	b	ix	11	cris	Brigitte ele. du. Xpie. ☽. Vig.	o
25		c	viij	12	ia	Jacobi apli. duplex.	p
26	ix	d	vij	13	co	Anne matris marie.duplex.	q
27	viij	e	vj	14	bi	Chꝛoferi mili.mar. duplex.	r
28		f	v	15	ꝓ	Panthaleōis mili.mar. iiij.k.	s
29	vj	g	iiij	16	fel	Marthe vir. du. Felicꝭ ꝛ so. ☽.	t
30		A	iij	17	ab	Abdon ꝛ sennen mar. iij.k.	v
31	v	b	pridie	18	don	Germani epi ꝛ con. iij.k.	x

nūe rus — Sapien

Qui vult solamē iulio. plet medicamē
Uenā nō scidat. nec ventrē potio ledat /
Sōnū cōpescat. ꝛ balnea cūcta pauescat
Adest recēs vnda. alliū cū saluia mūda /

Au=reus KL Sol

Augustꝰ habet dies.xxxj.Luna.xxix.
Nox habet horas.x. Dies.xiiij.

1	xiij	c	Aug.	18	Petr	Petri ad vi. du. Machabe. ⊃.		y
2		d	iiij	19	steph	Stephāi pape ⁊ mr. iij.k.		z
3	ij	e	iij	20	steph	Stephāi ptorū.inuētio. iij.k.		a
4	x	f	pridie	21	pro	Dominici ⊃fes. duplex.		b
5		g	Non⁊	22	do	Marie niuis. du. Osualdi. ⊃.		c
6	xviij	A	viij	23	six	Trāsfig.dñi. du. Sixti ⁊ so. ⊃.		d
7	vij	b	vij	24	do	Bōati epi mr. iij.k. Afre ⁊ so. ⊃.		e
8		c	vj	25	ci	Ciriaci ⁊ so.marty. iij.k.		f
9	xv	d	v	26	ro	Romani mar. ⊃me. Vigilia.		g
10		e	iiij	27	lau	Laurentij mar.duplex.		a
11	iiij	f	iij	28	ti	Tyburtij mar. ⊃me.		b
12	xij	g	pridie	29	bur			c
13		A	Idibꝰ	mp	ip	Sol i ỽgie. Hipo.⁊ so.mr. ix.k.		d mp
14	j	b	xix	1	eus	Septēbr⁊. Euse.⊃f. ⊃. Vigilia.		e
15	ix	c	xviij	2	sum	Assūptionis Marie.duplex.		f
16		d	xvij	3	ci	Arnolphi epi ⁊ con. ⊃me.		g
17	xvij	e	xvj	4	o	Octaua laurētij. ⊃me.		a
18	vj	f	xv	5	a	Agapiti mar. ⊃me.		b
19		g	xiiij	5	ga	Magni mar. ⊃me.		c
20	xiiij	A	xiij	6	pi	Bern̄.ab.⁊ ꝺ. du. Steph̄.re. ⊃.		d
21		b	xij	7	thi			e
22	iij	c	xj	8	thi	Oct.assū. ix.k. Timo.⁊ sim. ⊃.		f
23	xj	d	x	9	mo	Timothei ⁊ appol. ⊃. Vigilia.		g
24		e	ix	10	bar	Bartholomei apli.duplex.		a
25	xix	f	viij	11	tho	Trāslatio heduigis elec. ix.k.		b
26	viij	g	vij	12	lo			c
27		A	vj	13	ruf	Rufi mili.mar. iij.k.		d
28	xvj	b	v	14	aug	Augustini epi cō.maio. dupl⁊.		e
29	v	c	iiij	15	col	Becol.ioā. du. Sabīe mar. ⊃.		f
30		d	iij	16	au	Felicis ⁊ adaucti mar. iij.k.		g
31	xiij	e	pridie	17	cti			a

nūe Sierpien rus Augustmon.

Quisqs sb̄ augusto viuat medicamīe iusto/
Raro dormitet.estū/coitū quoqꝫ vitet
Balnea nō curet.nec mltū comestio duret
Nemo laxari debet.vel fleubothomari /

Au= reus KL Sept

Septēber habet dies.xxx.Luna.xxix.
Nox habet horas.xij. Dies etiā.xij.

1		f	Sept.	18	E	Egidij ab.du. Prisci m.ome.	?
2	ij	g	iiij	19	gi		f
3	r	A	iij	20	di		f
4		b	pridie	21	um		A
5	rviij	c	Nonꝭ	22	sep		b
6	vij	d	viij	23	ha	Regine vir.marty.	c
7		e	vij	24	bet	Natalberte v.ꝛ mī. du. Eligi.	d
8	rv	f	vj	25	nat	Natiuitatis Marie.duplex.	e
9	iiij	g	v.	26	gor	Gorgonij mar. ome.	f
10		A	iiij	27	gon	Nicolai tolētini con.	g
11	rij	b	iij	28	prot	Proti ꝛ hyacinthi. ome.	h
12		c	pridie	29	ia		i
13	j	d	Idibꝰ	♎	ci	Sol i libra. Septē dormi.omī.	k
14	ix	e	rviij	1	crux	Octob. Exal.cru. d. Cor.ꝛ ci.o.	l
15		f	rvij	2	nic	Oct.nati.ma. ix.k. Nicome.o.	m
16	rvij	g	rvj	3	eu	Eufemie vir.ꝛ mar. iij.k.	n
17	vj	A	rv	4	lam	Lāperti epi ꝛ mar. iij.k.	o
18		b	riiij	5	per		p
19	riiij	c	riij	6	te		q
20	iij	d	rij	7	ꝓ	Vigilia.	r
21		e	rj	8	mat	Matthei apli ꝛ euāge.duplex.	s
22	rj	f	r	9	mau	Mauricij ꝛ soci.mar.duplex.	t
23	rix	g	ix	10	ri		v
24	viij	A	viij	11	ci		x
25	46. 25.	b	vij	12	us	Justine vir.ꝛ mar.	y
26	rvj	c	vj	13	et	Cosme ꝛ damiani mar. duplex.	z
27		d	v	14	Sta	Trāsla.stāislai epi ꝛ mar.dup.	ꝛ
28	v	e	iiij	15	ven	Vēceslai mili.mar.duplex.	ꝓ
29	riij	f	iij	16	mich	Michaelis archāgeli.duplex.	?
30		g	pridie	17	hier	Hieronymi con.docto. duplex.	k

nūe rus — Vresien — Herbstmon

Fructus maturi septembris sunt valituri /
Et pira cū vino.panis cū lacte caprino /
Aqua de vrtica tibi potio fertur amica.
Tūc venā pandas. spēs cū semīe mādas /

Au-reus KL Octob̃r habet dies.xxxj.Luna.xxix.
Nox habet horas.xiiij. Dies.x.

1	ij	A	Octo.	18	Re	Remigij ger.7 veda.pō.cōf.	☽.	A
2	x	b	vj	19	mi	Leodegarij ep̃i 7 mar. cōme.		b
3		c	v	20	℔			c
4	xviij	d	iiij	21	fran	Franciſci cōfeſ. duplex.		d
5	vij	e	iij	22	ci	Octaua vēceſlai. ix.l.		e
6		f	pridie	23	ſcus			f
7	xv	g	Non	24	mar	Marci pape confeſ. iij.l.		g
8		A	viij	25	cus	Sergij 7 bachi marty. iij.l.		h
9	iiij	b	vij	26	di	Dionyſij 7 ſoci.mar. duplex.		i
10	xij	c	vj	27	ger	Gereonis 7 ſoci.mar. duplex.		k
11		d	v	28	ar			l
12	j	e	iiij	29	te			m
13	ix	f	iij	♏	℔	Sol in ſcorpione.	♏	n
14		g	pridie	1	calx	Calixti pape mar. iij.l.		o
15	xvij	A	Idib9	2	hed	Heduigis electe. duplex.		p
16	vj	b	xvij	3	gal	Houēbris. Galli abbatꝫ. iij.l.		q
17		c	xvj	4	le			r
18	xiiij	d	xv	5	lu	Luce euāgeliſte. duplex.		s
19		e	xiiij	6	cas	Januarij 7 ſoci.mar. iij.l.		t
20	iij	f	xiij	7	trās	Trāſla.adalberti ep̃i 7 mar. du.		v
21	xj	g	xij	8	vnd	Undeciꝫ milia vir.mar. duplx.		x
22		A	xj	9	ſe	Cordule v.mī. du. Seueri cf.	☽.	y
23	xix	b	x	10	ſe	Seuerini cōf.pon. iij.l.		z
24	viij	c	ix	11	ve			7
25		d	viij	12	cris	Criſpini 7 criſpiniani mar. iij.l.		℔
26	xvj	e	vij	13	pi			☽
27	v	f	vj	14	nis	Euſtachij 7 ſo.mar. du. Vigilia.		k
28		g	v	15	Si	Simōis 7 iude apl̃oꝝ. duplex.		A
29	xiij	A	iiij	16	mo	Marciſci ep̃i 7 mar. cōme.		b
30		b	iij	17	nis	Leonardi cf. duplx.hic tenet.		c
31	ij	c	pridie	18	quin	Wolfgāgi ep̃i con. Vigilia.		d

nūe Październik rus

October vina prebet cū carne ferina
Necnō aucina caro valet 7 wlucrina
Quāuis ſit ſana. tamē eſt repletio vana
Quāta vis comede. nō p̃cordia lede

Au-reus **KL** Nouembꝛ habet dies.xxx. Luna.xxx.
Nox habet hꝛas.xvj. Dies ho.viij.

1	x	d	Nouẽ.	19	Om	Omniũ sanctoꝝ.duplex.	e
2		e	iiij	20	ne	Cõmemoꝛatio aĩarum. ix.l.	f
3	xviij	f	iij	21	no		g
4	vij	g	pridie	22	uem		h
5		A	Nonꝭ	23	bꝛe		i
6	xv	b	viij	24	le		k
7	iiij	c	vij	25	o	Uilibꝛoꝛdi epi ꝯfesso. ome.	l
8		d	vj	26	qua	Octa.oĩꝭ sctõꝝ. ix.l. 4.coꝛo.ꝯ.	m
9	xij	e	v	27	te	Theodoꝛi militis mar. iij.l.	n
10		f	iiij	28	o		o
11	j	g	iij	29	mar	Marti.epi ꝯ.maio.du. Adẽne.ꝯ.	p
12	ix	A	pridie	✠	tin	Sol ĩ sagitta. Quiqꝫ frꝫ po. du.	q
13		b	Idibꝰ	1	bꝛic	Briccij epi ꝯ.du. (Sũib.epi. ꝯ.	r
14	xvij	c	xviij	2	ci	Becébꝛ. Joã.elemosy.epi. du.	s
15	vij	d	xvij	3	i		t
16		e	xvj	4	qꝫ	Othmaꝛi abbatis. ome.	v
17	xiiij	f	xv	5	post		x
18	iij	g	xiiij	6	hec	Octaua martini. iij.l.	y
19		A	xiij	7	e	Elisabeth electe. duplex.	z
20	xj	b	xij	8	li		aa
21	xix	c	xj	9	pꝛe	Pñta.marie. du. Colũbani. ꝯ.	qꝫ
22	viij	d	x	10	ce	Cecilie virgi.ꝛ marty. ix.l.	bb
23		e	ix	11	cle	Clemẽtis pape ꝛ mar. duplex.	cc
24	xvj	f	viij	12	cris	Chꝛysogoni mili.mar. iij.l.	dd
25		g	vij	13	La	Catherine vir.ꝛ marty.duplx.	A
26	v	A	vj	14	the	Conradi epi confessoꝛis.	b
27	xiij	b	v	15	ri		c
28		c	iiij	16	na		d
29	ij	d	iij	17	sed	Uigilia.	e
30	x	e	pridie	18	andr	Andꝛee apostoli. duplex.	f

nũe Listopad
rus

Hoc tibi scire dat. qꝫ reuma nouẽbꝛe curat /
Queqꝫ nociua vita.tua sint ꝑciosaqꝫ dicta
Balnea cũ ventre tũc nullũ cõstat habere
Potio sit sana.atqꝫ minutio bona

Grudzyen.
Chestmon.

Au-reus KL. Jan. Decēber habet dies.xxxj. Luna.xxx.
Nox habet horas.xvj. Dies ho.viij.

1		f	Circūcisionis dñi nr̄i ihesu xp̄i. duplex.	19	Be		g
2	xviij	g	iiij	20	cem		h
3	vij	A	iij	21	ber		i
4		b	pridie	22	bar	Barbare vir.z marty. duplex.	k
5	xv	c	Nonis	23	ba		l
6		d	viij	24	ni	Nicolai epi cōf.maio.duplex.	m
7	iiij	e	vij	25	co	Octaua andree. iij.l.	n
8	xij	f	vj	26	con	Conceptionis Marie.duplex.	o
9		g	v	27	cep		p
10	j	A	iiij	28	et		q
11	ix	b	iij	29	al		r
12	xvij	c	pridie	☽	ma	Sol in capricorno. ♑	s
13		d	Idib⁹	2	lu	Lucie virgi.marty. duplex.	t
14	vj	e	xix	3	ci	Januarij. Othilie virginis.	v
15		f	xviij	4	a	Octaua ꝯceptōis marie. duplx.	x
16	xiiij	g	xvij	5	san		y
17		A	xvj	6	ctus	Lazari epi z marty. duplex.	z
18	iij	b	xv	7	ab		z
19	xj	c	xiiij	8	in		ꝑ
20		d	xiij	9	de	Vigilia.	ꝓ
21	xix	e	xij	10	tho	Thome apostoli.duplex.	k
22	viij	f	xj	11	mas		A
23		g	x	12	mo		b
24	xvj	A	ix	13	do	Vigilia.	c
25	v	b	viij	14	nat	Natiuitatis christi.duplex.	d
26		c	vij	15	steph	Stephani protomarty. duplex.	e
27	xiij	d	vj	16	io	Joannis apli z euāgeli.duplx.	f
28		e	v	17	pu	Innocentū martyrum.duplex.	g
29	ij	f	iiij	18	tho	Thome epi z martyris. duplx.	h
30	x	g	iij	19	me		i
31		A	pridie	20	sil	Silvestri pape cōfessoris. ix.k.	k

nūe rus Grudzien

Sane sūt mēbra. res calide mēse decēbr
Frig⁹ vitet.capitalis vena scindetur
Lotio sit vana.sed vasis potatio cara
Sit tepidus pot⁹.frigori ꝯrarie tot⁹

¶ Tabula dominicarum.

Bñica.j.in aduentu folio. 1
Bominica.ij.in aduẽtu 2
Bominica.iij.in aduẽtu 4
Bñica.iiij.in aduentu 8
Bominica infra octauas natiuitatis domini. 16
Bñica ifra octa.epipha. 20
Bñica.j.post octa.epipha. 21
Bñica.ij. post octa.epiph. 22.
Bñica.iij.post octa.epiph. 23.
Bñica.iiij.post oct.epiph. 24.
Bominica vacans 25.
Bominica in.lxx. 25.
Bominica.in.lx. 26.
Bominica in.l. 28.
Bominica.j.in.xl. 32.
Bominica.ij.in.xl. 39
Bominica.iij.in.xl. 46
Bominica.iiij.in.xl. 53.
Bominica de passione. 60.
Bominica in palmis. 66.
Bñica resurrectionis. 100.
Bñica in octaua pasce. 106.
Bñica.ij.post pasca. 108.
Bñica.iij.post pasca. 109.
Bñica.iiij.post pasca. 111.
Bñica.v.post pasca. 112.
Bominica infra octauã ascẽsionis domini. 119
Bñica pentecostes 122
Festum trinitatis. 128
Bñica.j.post trini. 132
Bñica.ij.post trini. 133
Bñica.iij.post trini. 134
Bñica.iiij.post trini. 136.
Bñica.v.post trini. 137
Bñica.vj.post trini. 138.
Bñica.vij.post trini. 139.
Bñica.viij.post trini. 140.
Bñica.ix.post trini. 141.
Bñica.x.post trini. 142.
Bñica.xj.post trini. 143.
Bñica.xij.post trini. 144.
Bñica.xiij.post trini. 145.
Bñica.xiiij.post trini. 146.
Bñica.xv.post trini. 147.
Bñica.xvj.post trini. 148.
Bñica.xvij.post trini. 149.
Bñica.xviij.post trini. 153.
Bñica.xix.post trini. 154.
Bñica.xx.post trini. 155.
Bñica.xxj. post trini. 156.
Bñica.xxij.post trini. 157.
Bñica.xxiij.post trini. 158.
Bñica.xxiiij.post trini. 159.
Bñica.xxv.post trini. 160.
Bedicatio ecclesie 161
Bedicatio altaris. 163.
¶ Tabula p festiuitatibꝫ sanctorũ scdm ordinẽ mensiũ.
Vigilia 193.
Andree apostoli 194.
Barbare vir.ꝛ mar. 195.
Nicolai epi ꝛ conf. 195.
Octaua sancti andree 196.
Cõceptio ỹgi.marie 196.
Lucie vir.ꝛ mar. 198.
Laçari epi ꝛ mar. 198.
Vigilia 199.

Tabula

Thome apostoli 199
Vigilia natiuitatis dñi 9
Natiuitas christi 11
Stephani ptomartyris 12
Joannis apli 7 euãge. 14
Sanctoꝝ innocentũ 15
Thome archiepi 7 mar. 16
Siluestri pape 7 ꝯfes. 17
Circũcisio dñi 17
Octaua.s.stephani 18
Octaua.s.ioãnis apli 18
Octaua sctoꝝ innocentũ 18
Vigilia 18
Epiphania dñi 18
Octaua epiphanie 21
Felicis confes. 200
Marcelli pape 7 mar. 200
Antonij abbatis 201
Prisce vir.7 mar. 201
Fabiãi 7 Sebastiãi mar. 201
Agnetis vir.7 mar. 202
Vincentij martyris 203
Timothei apli 203
Cõuersio pauli apli 203
Joãnis chryso.epi 205
Octaua sctẽ agnetis 205
Brigide virginis 206
Purificationis Marie 206
Blasij epi 7 marty. 209
Agathe vir.7 mar. 209
Dorothee vir.7 mar. 209
Appollonie vir.7 mar. 210
Scolastice virginis 211
Valẽtini martyris 211
Juliane vir.7 mar. 211
Cathedra scti petri 212
Vigilia 212
Mathie apostoli 213
Albini epi 7 confes. 214
Trãslatio.s.venceslai 214
Thome de aqno cõf. 214
Perpetue 7 felicitatis 214
Cirulli 7 metudij cõf. 214
Quadraginta marty. 215
Gregorij pape 215
Longini militis mar. 215
Gertrudis virginis 215
Joseph nutritoris dñi 216
Guniberti epi 7 cõf. 216
Benedicti abbatis 216
Annũciatio Marie 217
Castuli militis mar. 217
Marię egyptiace 217
Ambrosij epi 7 cõfes. 218
Vincẽtij de valentia 218
Tyburcij 7 valeriani 218
Adalberti epi 7 mar. 219
Georgij militis mar. 219
Marci euangeliste 220
Vitalis militis mar. 220
Petri noui marty. 220
Philippi 7 iacobi apli. 221
Walpurge virginis 221
Sigismũdi regis 221
Inuẽtio sctẽ crucis 222
Alexãdri 7 socioꝝ 223
Floriani militis mar. 223
Gothardi epi 7 conf. 224
Joãnis añ portã latinã 224
Stanislai epi 7 marty. 225

Tabula

Gordiani ⁊ epimachi 227
Nerei ⁊ socioꝝ eius 227
Seruatij epi ⁊ cof. 227
Sophie cū filiabus 227
Potētiane virginis 228
Bernardini cofes. 228
Helene regine electe 228
Urbani pape ⁊ mar. 229
Joannis pape cofes. 229
Petronelle virginis 229
Nicomedis martyris 229
Marcellini ⁊ petri 229
Erasmi epi ⁊ marty. 230
Bonifacij epi ⁊ mar. 230
Vincentij marty. 230
Primi ⁊ feliciani mar. 230
Barnabe apostoli 231
Basilidis ⁊ socioꝝ mar. 231
Antonij cofessoris 231
Viti ⁊ socioꝝ marty. 231
Marci ⁊ marcelliani 232
Seruasij ⁊ prothasij 232
Albani martyris 232
Decē miliū martyrū 232
Vigilia 233
Joannis baptiste 233
Joānis ⁊ pauli marty. 235
Ladislai regis cofes. 235
Leonis pape cof. 236
Vigilia 235
Petri ⁊ pauli apl'oꝝ 236
Cōmemoratio.s. Pauli 237
Octaua scti ioānis 238
Vigilia 238
Visitationis Marie 239
Processi cū socijs 240
Trāslatio.s.martini 241
Octaua petri ⁊ pauli 242
Vilibaldi epi ⁊ cof. 242
Kiliani ⁊ socioꝝ mar. 242
Octaua visitati.marie 242
Septē fratrū martyrū 242
Trāslatio bñdicti cof. 243
Margarethe vir.⁊ mar. 243
Diuisionis apostoloꝝ 244
Alexij confessoris 245
Arnolphi epi ⁊ cofes. 245
Praxedis virginis 245
Marie magdale.electe 245
Appollinaris epi ⁊ m̄. 246
Brigitte electe 247
Christine vir.⁊ marty. 247
Vigilia 246
Jacobi apostoli 247
Anne matris Marie 248
Christoferi militis m̄. 248
Pantaleonis marty. 248
Marthe virginis 249
Felicis ⁊ socioꝝ 249
Abdon ⁊ sennen mar. 249
Germani epi ⁊ cof. 249
Petri ad vincula 250
Machabeoꝝ marty. 250
Stephani pape ⁊ m̄. 250
Inuētio stephāi ptom̄. 250
Dominici cofessoris 251
Marie niuis 251
Osualdi regis 252
Trāsfiguratiōis dñi 252
Sixti ⁊ socioꝝ marty. 253

Bonati epi mar. 253
Affre 7 socioz mar. 253
Ciriaci 7 socioz mar. 253
Romani martyris 254
Vigilia 253
Laurentij martyris 254
Tyburcij marty. 255
Hippolyti 7 soci.mar. 255
Euſebij confeſ. 255
Vigilia 255
Aſſumptionis Marie 256
Arnolphi epi et ꝯfeſ. 257
Octaua.ſ.laurentij 258
Agapiti martyris 258
Magni martyris 258
Bernardi abbatis 258
Stephani regis 258
Octaua aſſũpti.marie 259
Timothei et Simpho. 259
Timothei et appolli. 259
Vigilia 259
Bartholomei apli 259
Trãſlatio heduigis ele. 260
Rufi militis marty. 260
Auguſtini epi et ꝯfeſ. 260
Hermetis martyris 261
Decollatio Joannis 261
Sabine martyris 262
Felicis et adaucti mar. 262
Egidij abbatis 262
Priſci martyris 262
Mathalberte vir.et mñ. 263
Vigilia 263
Natiuitatis Marie 263
Adriani martyris 264
Gorgonij marty. 264
Proti et hyacinthi mñ. 265
Septẽ dormientiũ mar. 265
Exaltatio crucis 265
Cornelij et Cipriani 266
Octaua natiui.Marie 266
Nicomedis martyris 266
Eufemie virgi.et mar. 267
Lãperti epi et marty. 267
Vigilia 267
Matthei apli et euãge. 267
Mauricij et ſoci.mar. 268
Coſme 7 damiani mar. 269
Tranſlatio ſtaniſlai 269
Wenceſlai militis mar. 270
Michaelis archangeli 270
Hieronymi ꝯfeſſo. 272
Remigij epi 7 socioz 272
Leodegarij epi 7 mar. 272
Franciſci ꝯfeſſoris 273
Octaua ſcti vẽceſlai 273
Marci pape 7 ꝯfeſſo. 273
Marcelli 7 socioz mar. 273
Dionyſij 7 socioz mar. 273
Hereonis 7 socioz mñ. 274
Calixti pape 7 mar. 274
Heduigis electe 274
Galli abbatis 275
Luce euangeliſte 275
Januarij 7 socioz mar. 275
Trãſlatio adalberti 275
Undecim milia v. 7 mñ. 276
Cordule vir.7 mar. 277
Seueri epiſcopi 277
Seuerini epi 7 ꝯfeſ. 277

Tabula

Crispini ⁊ crispiniani 277
Eustachij ⁊ socioꝝ mar. 277
Vigilia 278
Simonis ⁊ iude apl̄oꝝ 278
Marcisci ep̄i ⁊ marty. 278
Leonardi ꝯfesso. 278
Vigilia 279
Omnium sanctoꝝ 279
Cōmemoratio aīarum 280
Vilibrordi ꝯfesso. 280
Octaua oīum sanctoꝝ 281
Quattuor coronatoꝝ 281
Theodori militis mar. 281
Martini ep̄i ⁊ cōfes. 281
Menne martyris 282
Quiq̄ fratrū polonoꝝ 282
Guniberti ep̄i ⁊ cōf. 282
Briccij ep̄i ⁊ cōfes. 282
Joānis elemosy. ep̄i 283
Othmari abbatis 283
Octaua sctī martini 284
Elisabeth electe 284
Presentatiōis Marie 284.
Colūbani abbatis 285.
Cecilie virgi. ⁊ mar. 285.
Clemētis pape ⁊ mar. 285.
Chrysogoni militis m̄. 286.
Catherine vir. ⁊ mar. 286.

C Tabula festorum extraordinariorum.

Saturnini marty. 193.
Jodoci cōfessoris 195.
Casarie virginis 197.
Damasi pape 198.
Materni ep̄i ⁊ ꝯfes. 198
Nicasij ep̄i ⁊ marty. 198
Otilie virginis 198
Genouefe virginis 199
Pauli eremite 200
Hilarij ep̄i ⁊ ꝯfes. 200
Mauri abbatis 200
Basilij magni 201
Marij ⁊ marthe 201
Emerētiane ⁊ machabeorum 203
Policarpi martyris 204
Caroli imperatoris 205
Mathie hierosoly. 205
Aldegundis virginis 206
Victoris martyris 206
Ignatij ep̄i ⁊ mar. 206
Vedasti ⁊ amādi 210
Eulalie vir. ⁊ mar. 211
Castissime virginis 212
Simeonis ep̄i ⁊ mar. 212
Trāslatio augustini 213
Cathedra iacobi mino. 215
Patricij ꝯfes. ⁊ pōti. 215
Alexādri ep̄i hierosoly. 216.
Trāsla. marie magda. 216.
Quirini militis et mar. 217.
Monice mr̄is sci augu. 224.
Trāslatio sctī nicolai 227.
Marie ad martyres 228.
Eulogij cōfes. 234.
Trāslatio thome apl̄i 241.
Henrici cōfessoris 243.
Justini martyris 251.
Clare virginis 255.
Paulini cōfessoris 262.

Rose virginis 263
Regine virginis 263
Victorini martyris 263
Nicolai de tolentino 265
Kunegūdis virginis 265
Materni cōfes. 265
Ludmille marty. 266
Tecle virginis 268
Cōceptio scī ioānis bap. 268
Ruperti confes. 268
Justinę virginis 269
Fidis virginis 273
Demetrij martyris 273
Trāslatio sctī augustini 274
Quintini martyris 279
Ludmille marty. 281
Felicitatis marty. 286
Conradi epi ꝛ cōfes. 286
Lini epi ꝛ marty. 287
Rochi confes. 287
Job pphete ꝛ confes. 288
Wolfgangi epi ꝛ cōfes. 288
Joachim patris marie 288
Sancti latronis disme 289
Bonauēture doctoris 289
Gabrielis archāgeli 290
Raphaelis archāgeli 290
Sebastiani tpe pestis 291

¶ Cōmune de sanctis.

In vigilia vni⁹ apli fol. 291
In vigilia pluriū apl'oꝝ 292
De apostolis 293
De pluribus martyrib⁹ 297
De vno martyre 304
De cōfessoribus 307
De virginibus 313

¶ Misse singulis dieb⁹ per hebdomadā appropriate.

De sancta trinitate fol. 317
De eterna sapiētia 317
De sancto spiritu 318
De angelis 318
De charitate 319
De sancta cruce 319
De dña in aduētu 320
De dña post natiui. dñi 321
De dña cōiter per annū 322
De dña tpe paschali 324
De dña tpe ascēsionis 325
Tēpore resurrectionis ꝛ ascē sionis de dña coll'. et de om= nibus sanctis 325
De dña tpe pētecostes 325
De dña tpe tri. ꝛ cor. xpi 326

¶ Misse speciales seu votiue.

Officiū de sepulchro dñi 329
De noie ihesu chri 330
In honore penarū 331
De qnqꝫ vulnerib⁹ chri 333
De lancea dñi 334
De corona dñi 335
De facie dñi 335
De misericordia dñi 336
De. vij. donis spūsācti 337
De tribula. marie virgi. 338
De dolorib⁹ bte vginis 339
De. vij. gaudijs bte vgi. 340
Missa sancti raphaelis 341

Missa de.xiiij.coadiuto. 341
De tribus regibus 342
Pro iter agentibus 343
Pro peccatis 344
Orationes pro peccatis 344
Pro confitentibus coll'. 344
Pro vno cfitēte coll'. 344
Pro semetipso 345
Pro pace 345
Pro cōcordia fratrum 346
Pro inimicis 346
Pro papa 346
Pro episcopo 347
Pro abbate 347
Pro sacerdote 348
Pro rectorib⁹ eccl'ie col. 348
Pro oi gradu eccle.coll'. 348
Pro rege vel impatore 348
Pro rege oro.tpe belli 349
Pro regina coll'. 349
Pro regib⁹ et pnci.coll'. 350
Officiū tēpore belli 350
Contra paganos 350
Contra thurcos 351
Pro cōgregatione 351
Tēpore synodi 352
Pro cūcto ppl'o catholi. 352
Pro salute vni⁹ amici 352
Pro amico coll'. 353
Pro amico ī tribu.oppſ. 353
Pro plurib⁹ amicis coll'. 353
Pro salute viuoꝝ 353
Pro familiaribus 354
Pro familiarib⁹ coll'. 354
Pro benefactoribus 354
Pro q̄cūq; tribulatiōe 355
Cōtra malas cogitatiōes 355
Pro petitōe lachrymaꝝ 356
Cōtra oppſſi.aduersan. 356
Cōtra malos iudices 357
Pro infirmis 357
Pro plurib⁹ ifirmis coll'. 358
Pro febricitantibus 358
Tēpore pestilentie 359
Pro peste aīalium coll'. 359
Pro sterilitate terre col. 360
Pro eo q ē pri.mor.col. 360
Pro nauigātibus 360
Pro pluuia 360
Pro serenitate 361
Cōtra fulgu.z tēpe.coll'. 362
Ad benedicendum sponsum z sponsam 362
Cōtra sterilita.mulieris 363
¶ **Collecte generales p varijs necessitatibus**
Cōtra subitaneaz mortē 363
Pro poscēda hūilitate 363
Pro castitate 364
Pro charitate 364
Pro patientia 364
Pro laborātib⁹ ī piculis 364
Pro captiuis coll'. 364
Missa p q̄cūq; necessita. 364
Cōtra oblocutiones 365
Pro furto 365
Cōtra hostes et pſecuto. 365
Pro cōfitentibus 365
Pro demoniacis 365
Contra paganos 365

Tabula

Pro ꝑlatꝫ ꝛ bñfactoꝛibꝰ 365
Pro familiaribꝰ amicis 366
Pro familia 366
Pro cũcto ppᷣo catholi. 366
Pro ſeculo renũciãtibꝰ 366
Proviuis ꝛ mortuis cõis 366
Alie collᷣ. cõmunes 367
De patronis 368
In cõmemoratiõe ſctõꝝ 368
De ſanctis quoꝝ reliquie requieſcunt 368
De oĩbus ſanctis 368
Miſſe defunctoꝝ ꝛ alia plura vide ibidem. 368
¶ Collecte pro defunctis.
Pro vno epõ folio. 371
Pro pluribus epĩis 371
Pro pluribꝰ ſacerdotibꝰ 371
Pro oĩbꝰ ſacris ordinibꝰ 371
Pro abbate defuncto 372
Pro vno ſacerdote 372
Pro parentibus 372
Pro familiaribus 372
Pro pluribꝰ defunctis 372
Pro fr̃ibꝰ ꝛ ꝯſãguineis 373
Pro benefactoribus 373
Pro famulo 373
Pro vno cõſanguineo 373
Pro famula 374
Pro fundatoribus 374
Pro famuᷣ et famulabꝰ 374
Pro ſepultis ĩ cimiterio 374
Pro defũcto nup bapti. 374
Pro deſiderãtibꝰ pnĩaꝫ 374
Pro ꝺefunctis cõis oõ 375

¶ Cerimoniarum modus poſt victoriam de hoſtibꝰ precipue paganis obtentam. Die aliquo a prelato deſignato cõcurrat populus cum clero ad eccleſiam ad dandas laudes ꝛ referendas gratias domino Deo pro beneficio victorie. Et tunc pulſatis ſolenniter maioribus campanis cantabitur Te Deum laudamus. per chorum ꝛ organũ: ꝛ vbi eſt copia ſacerdotũ cantabũt etiam verſuꝫ ſuũ. Quo finito flexis genibus dicetur. Pater noſter. Aue. Credo. Poſt hoc prelatus dicat ℣. cum Collᷣ. ℣. Magna et mirabilia ſunt opera tua domine. Juſte et vere vie tue deus. ℣. Operuit celos gloria tua. Et laude tua plena eſt terra. ℣. Date magnificentiam deo noſtro. Dei perfecta ſunt opera et omnes vie eius iudicia. ℣. Leuauerunt oculos ſuos in montes. Unde venit auxilium eis. ℣. Nõ nobis domine non nobis. Sed nomini tuo da gloriam. ℣. Domine exaudi orationem meã. Et clamor. ℣. Dominus vobiſcũ. Oratio.

GRatias tibi domine letantes referimus qui in te ſperantes non deſerens gentes paganorum contriuiſti: tibi ſupplicamus humiliter: vt ſicut leti ad eccleſiam tuam conuenimus: ita ad gaudia eterna perueniamus. Per. Alia oratio.

OOmnipotens ſempiterne deus qui ſuperbis reſiſtis humilibus autem das gratiam: digna tibi laudũ preconia ꝛ deuotas gratiarum referimus actiones: q̃ ſeruorum tuoruꝫ fidem reſpiciens gloriosam de perfidis gẽtibus populo chriſtiano victoriam tribuiſti. Te ſuppliciter exoramus: vt quod feliciter incepiſti: miſericorditer proſequaris: ad laudem et gloriam nominis tui: quod ſuper nos famulos tuos fideliter ĩuocatur. Per chriſtum. Poſt hoc miſſa ſolenniter cantabitur de ſancta trinitate vel prout alias placuerit.

℣ Incipit ordo Missalis p circulum anni. secundum cõ/ suetudinẽ ecclesie Cathedra/lis Cracouiensis. ℣ Domi/nica prima in aduẽtu. Ad p/cessionẽ ℟. Ecce dies veniunt. cuz suo versu. In reditu ℟. Letentur celi. cum suo versu. Et non fit statio in medio ec/clesie. Ad missam. Introitus.

Ad te leuaui animã meã: deus me9 in te cõfido nõ erubescã: ne/q3 irrideant me inimici mei: etenim vniuersi qui te expectant non confun/dẽtur. ℣s. Vias tuas domine de/monstra mihi: ℟ semitas tuas edo/ce me. Gloria patri. Kyrieleisõ dominicale. Sine Et in terra. Post quod statiz dicitur Do/minus vobiscum. Oratio.

Excita qñs dñe poten/tiam tuam ℟ veni: vt ab imminentibus peccatoz no/stroz periculis/ te mereamur protegente eripi: te liberan/te saluari. Qui viuis et. Alia oratio de dña et de omnibus sanctis. Lctõ epl̃e bti Pauli apli. Ad Romanos. xiij. cap̃.

Fratres. Scientes qa ho/ra est iam nos de somno surgere. Nunc enĩ ꝓpior est nostra salus q̃z cũ credidim9. Nox p̃cessit/ dies aũt appro/pinquauit. Abijciamus ergo opera tenebraz/ ℟ induamur arma lucis: sic vt in die hone/ste ambulemus. Nõ in cõmes/sationibus ℟ ebrietatib9/ non in cubilibus et impudicitijs/ nõ in cõtentiõe ℟ emulatiõe. Sed induimini dñm Jesum chm̃. Grad. Vniuersi qui te expectãt nõ confundent dñe. ℣. Vias tuas dñe notas fac mihi: et semitas tuas edoce me. Alla. ℣. Ostende nobis dñe misericor/diã tuam: ℟ salutare tuũ da nobis. Et cõsimiliter ferialib9 dieb9 quãdo tenet d̃ aduentu dicit Alla cũ suo ℣su. Prosa nunq̃z canit ꝑ totũ annuz quãdo de dñica agit. Scdz Matth̃. xxj.

In illo tpe. Cum appro/pinquasset iesus hiero/solymis/ ℟ venisset betphage ad montem oliueti: tũc misit duos discipulos/ dicẽs illis. Jte in castellũ qd̃ contra vos est: et statim inuenietis asinã alligatã/ ℟ pullũ cuz ea: solui/te/ ℟ adducite mihi. Et si quis vobis aliquid dixerit: dicite/

qa dñs his opus habet: & cõfestim dimittet eos. Hoc aũt factũ est: vt adimpleretur qd dictũ est per prophetã/dicentez. Dicite filie sion: Ecce rex tuus venit tibi mansuetus: sedẽs super asinã/& pullũ filiuz subiugalis. Euntes aũt discipuli/fecerũt sicut p̃ceperat illis iesus. Et adduxerũt asinã & pullũ: & imposuerũt sup eos vestimẽta sua: & eũ desup sedere fecerũt. Plurima autez turba/strauerũt vestimẽta sua ĩ via. Alij aũt cedebãt ramos de arboribꝰ/& sternebãt ĩ via. Turbe aũt q̃ precedebãt/et q̃ sequebanť/clamabãt/dicẽtes. Osanna filio dauid: benedictus qui venit in nomĩe dñi. Credo dñicale p totũ annuz dicit̃. Exceptis certis dñicis de quibꝰ infra patebit. Offer. Ad te dñe leuaui animaz meam deus meus in te cõfido nõ erubescam: neq; irrideãt me inimici mei eteni vniuersi q te expectãt nõ confundent̃. Secr̃. Intẽde qñs dñe sacrificium singulare: vt huius participatiõe mysterij/que sperãda credimus expectata sumamus. P. Prefatio cõmunis. Sanctus dñicale. Cõio. Dñs dabit benignitatẽ & terra nostra dabit fructũ suũ. Cõplẽ. Suscipiamus dñe misericordiã tuã in medio templi tui: vt reparatiõis nostre ventura solẽnia congruis honoribꝰ precedamus. P. Missa concludit̃ per Benedicamus dñicale. ℭ Biebꝰ aũt ferialibus: a Kyrieleisõ feriali/oĩa siũt de dominica sine Credo.

ℭ Oratio de sancta Maria.

Deus q̃ de beate marie virginis vtero verbum tuũ angelo nũciante carnem suscipere voluisti: p̃sta supplicibꝰ tuis: vt q̃ vere eã dei genitricẽ credimus/eius apud te intercessiõibꝰ adiuuemur. Per eũdẽ. Secr̃. Altari tuo dñe supimposita munera spiritusſctũs benignꝰ assumat: q̃ btẽ marie viscera splẽdoribꝰ sue virtutis repleuit. P dñm. eiusdẽ. Cõpl̃. Gratiam tuã q̃s dñe mentibꝰ nostris infũde: vt q̃ angelo nũciante chr̃i filij tui incarnationẽ cognouimus: per passionẽ eiꝰ & crucem/ad resurrectiõis gloriaz perducamur. Qui tecum vi.

ℭ Be omnibꝰ sctis. Oratio.

Conscientias nostras q̃sumus dñe visitãdo purifica: vt veniens Jesus chr̃s filius tuus dñs noster/cũ omnibus sanctis suis/paratã sibi

in nobis inueniat mansionē. Qui tecū. Secr. Sacrificiū tibi dñe celebrandū placatus intende: quod t nos a vicijs nostre cōditionis emūdet: et intercedentib⁹ omnibus sctis tuo noi reddat acceptos. P. Complē. Animе nostre qs oīpotens deus hoc potiant desiderio/ vt tuo spū inflamment: t sicut lampades diuino munere satiati/ ante cōspectum venientis filij tui/ velut clara luminaria fulgeamus. Qui tecū. ℂ Feria qrta. Lcō eple beati Jacobi apli. v. ca.

Charissimi. Patientes estote vsq ad aduentū dñi. Ecce agricola expectat preciosum fructū terre/ patiēter ferens donec accipiat temporaneum t serotinum. Patientes igitur estote ws: t cōfirmate corda vestra: quoniā aduentus dñi appropinquabit. Nolite ingemiscere fratres in alterutrū/ vt non iudicemini. Ecce iudex ante ianuam assistit. Exemplū accipite fratres exitus mali et longanimitatis t laboris t patientie prophetas: qui locuti sunt in nomine domini nostri iesu christi. S. Math. iij. ca.

In illo tpe. Venit ioannes baptista/ predicans in deserto iudee/ et dicens. Penitentiam agite/ appropinquabit enim vobis regnū celoz. Hic est enī de quo dictū est p esaiā prophetā dicentē. Vox clamātis ī deserto/ parate viā dñi: rectas facite semitas ei⁹. Ipse aūt ioannes habebat vestimentū de pilis chameloz: t çonā pelliceā circa lumbos suos. Esca aūt eius erat locuste/ t mel silueſtre. Tūc exibat ad eū hierosolyma et oīs iudea: et oīs regio circa iordanē: t baptiçabant ab eo ī iordane confitētes peccata sua. ℂ Feria sexta. Lcō eple beati Joannis apli. j. ca. iij.

Charissimi. Si cor nostrū non reprehēderit nos: fiduciam habemus ad deū. Et quicqd petierimus accipiemus ab eo: quoniā mandata ei⁹ custodimus: t ea que sunt placita coram eo facimus. Et hoc est mandatū eius/ vt credamus in noīe filij eius iesu chri: t diligam⁹ alterutrū/ sicut dedit mādatū nobis. Et q seruat mādata ei⁹/ in illo manet et ipse in eo. S. Lucā. iij.

In illo tpe. Dicebat ioānes ad turbas/ q exibāt vt baptiçarent ab ipso. Ge-

nimina viperarū: quis ostendet vobis fugere a ventura ira? Facite ergo frūctus dignos penitētie: et ne ceperitis dicere/patrē habemus abraam. Dico enī vobis: qa potēs est deus de lapidibus istis suscitare filios abrae. Jam enī securis ad radicē arborīs posita est. Omnis ergo arbor nō faciens fructum bonum/excidetur et in ignez mittetur. Et interrogabant eū turbe dicētes. Quid ergo faciem⁹? Respondens autez dicebat eis. Qui habet duas tunicas/det nō habēti: et qui habet escas similiter faciat. Venerūt autem et publicani vt baptiçarē tur: et dixerūt ad illum. Magister quid faciemus? At ille dixit ad eos. Nihil amplius q̄ qd cōstitutum est vobis faciatis. Interrogabāt aūt euz et milites dicētes. Quid faciemus et nos? Et ait illis. Neminem cōcutiatis / neq; calūniā faciatis: et cōtenti estote stipē dijs vestris. Existimāte autē populo/et cogitātib⁹ oībus in cordibus suis de ioanne / ne forte ipse esset chr̄is: respōdit ioannes dicēs oībus. Ego q/dē aq̄ baptiço vos: veniet autē fortior me post me: cuius nō sum dignus soluere corrigiā calciamētorum eius: ipse vos baptiçabit in spūsctō et igni. Cuius vētilabrum ī manu eius: et purgabit aream suā: et congregabit triticū in horreū suū: paleas autē cōburet igni inextinguibili. Multa quidē et alia exhortans euangeliçabat populo. ¶ Dominica secūda. Ad processionē R̄. Sicut mater ꝓsolat̄. In reditu R̄. Rex noster. Ad missam. Intr̄.

Populus sion ecce dominꝰ veniet ad salvandas gentes: et auditā faciet dominus gloriam vocis sue in leticia cordis vestri. ℣. Qui regis israel intende: qui deducis velut ouem ioseph. Glia p̄ri. Oro.

EXcita qm̄s dñe corda nostra ad preparandas vnigeniti tui vias: vt per eius aduentū purificatis tibi mentibꝰ seruire mereamur. Qui tecum. Lctō epl̄e beati pauli apostoli. Ad Romanos. xv.

FRatres. Quecunq; scripta sunt/ad nostram doctrinam scripta sunt: vt per patientiam et consolationem

scripturarũ spem habeamus. Deus autem patientie ⁊ solatij det vobis idipsum sapere in alterutrum secũdũ Jesum chm̃: vt vnanimes vno ore honorificetis deũ et patrem dñi nostri iesu xp̃i. Propter qđ suscipite inuicẽ/sicut ⁊ xp̃s suscepit vos in honorez dei. Dico enĩ iesum christũ ministrũ fuisse circũcisionis/propter veritatẽ dei ad cõfirmãdas promissiones patrũ. Gentes aũt super misericordia honorare deũ: sicut scriptuz est. Propterea confitebor tibi in gentibus dñe: ⁊ noĩ tuo cantabo. Et iterũ dicit. Letamini gẽtes cum plebe eius. Et iterum. Laudate omnes gẽtes dñm/⁊ magnificate eum oẽs populi. Et rursuz esaias ait. Erit radix iesse: ⁊ q exurget regere gentes: in eũ gentes sperabunt. Deus aũt spei repleat vos oĩ gaudio ⁊ pace in credẽdo: vt abũdetis in spe ⁊ virtute spiritussancti. **Grad.** Ex sion species decoris eius deus manifeste veniet. ℣. Cõgregate illi sanctos eius/qui ordinauerunt testamentũ eius super sacrificia. Alla. ℣. Rex noster aduenniet chr̃s: quem ioannes p̃dicabat agnũ esse venturũ. S. lucã. xxj. c.

In illo tpe. Dixit Jesus discipulis suis. Erũt signa in sole ⁊ luna ⁊ stellis: et in terris pressura gentiũ prec cõfusione sonitus maris/⁊ fluctuũ: arescentib⁹ hoĩbus pre timore ⁊ expectatiõe/que superueniẽt vniuerso orbi. Nã virtutes celoz mouebuntur. Et tunc videbũt filiuz hominis venientem in nube/cum potestate magna ⁊ maiestate. His aũt fieri incipientib⁹/respicite ⁊ leuate capita vestra: quoniã appropinquat redẽptio vestra. Et dixit illis similitudinẽ. Videte ficulneam ⁊ omnes arbores: cũ producũt iam ex se fructũ/scitis quoniã ppe est estas. Ita ⁊ vos cum videritis hec fieri/scitote qm̃ ppe est regnũ dei. Amen dico vobis: qa nõ preteribit generatio hec/donec omnia fiant. Celum ⁊ terra transibũt/verba aũt mea nõ transibũt. **Offer.** Deus tu cõuertens viuificabis nos et plebs tua letabit in te: ostẽde nobis dñe misericordiã tuã/et salutare tuũ da nobis. **Secre.** Placare qm̃s dñe humilitatis nostre p̃cib⁹ ⁊ hostijs: ⁊ vbi nulla suppetunt suffragia meritorũ/tuis nobis succurre presidijs. Per dominũ.

Lóio. Hierusalem surge et sta in excelso et vide iocunditatẽ que veniet tibi a deo tuo. Complẽ. Repleti cibo spiritualis ali⁹ monie/ supplices te dñe ꝙ̃p⁹ camur: vt huius participatio/ ne mysterij/ doceas nos ter⁹ rena despicere/ ꝛ amare cele⁹ stia. ꝑ. ℂ Feria q̃rta. Lctõ Malachie ꝓphe .iij. et. iiij. c.

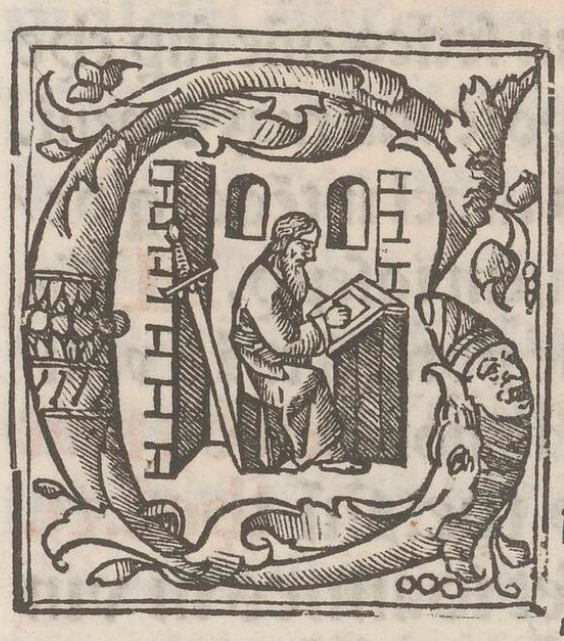
Hec dicit dñs ꝰus. Ecce ego mitto angelũ meũ ꝛ ꝑparabit viã ante faciẽ mea/ am. Et statĩ ꝰniet ad templũ sctm̃ suũ dñator quẽ vos q̃ri/ tis: ꝛ angel⁹ testamẽti quẽ vos vultꝭ. Ecce veniet dic̃ dñs ex⁹ ercituũ. Et qs poterit cogita/ re diẽ aduẽtus ei⁹? Et qs sta/ bit ad videndũ eũ? Ipse enim q̃si ignis cõflans/ et q̃si herba fullonũ. Et sedebit cõflans ꝛ emũdãs argentũ/ ꝛ purgabit filios leui. Et colabit eos q̃si aurũ ꝛ quasi argentũ: ꝛ erunt dño offerẽtes sacrificia in iu/ sticia. Et placebit dño sacrifi⁹ ciũ iuda ꝛ hierusalẽ sicut dies seculi: ꝛ sicut anni antiqui. Et accedã ad vos ĩ iudicio/ ꝛ ero⁹ testis velox maleficis ꝛ adul⁹ teris ꝛ ꝑiuris: ꝛ q̃ calumniant⁹ mercedẽ mercẽnarij: ꝛ humi⁹ liãt viduas ꝛ pupillos: ꝛ op⁹ primũt peregrinũ: nec timue rũt me dicit dñs exercituuꝫ. Ecce ego mittã vobis heliaꝫ prophetã/ anteq̃ veniat dies dñi magnus ꝛ horribilis. Et q̃uertet cor patrũ ad filios: ꝛ cor filiorꝫ ad patres eorꝫ. Bi⁹ cit dñs omps. S. Matth. xj.

In illo tpe. Dixit Jesus discipulis suis. Amẽ di⁹ co vobis: nõ surrexit inter na⁹ tos mulierũ/ maior ioãne ba⁹ ptista. Qui aũt minor est ĩ re⁹ gno celorꝫ/ maior est illo. A dieb⁹ aũt ioãnis baptiste vsq̃ nũc regnũ celorꝫ vim patit̃: ꝛ violẽti rapiũt illud. Oẽs enĩ ꝓphete ꝛ lex vsq̃ ad ioannẽ ꝓphetauerũt: ꝛ si vultꝭ recipe⁹ re/ ipse est helias q̃ vẽtur⁹ est. Qui habet aures audiẽdi au⁹ diat. ℂ Feria sexta. Lcõ epi'e bti Petri apli. ij. cap̃. iij.

Hec nõ lateat vos charis⁹ simi: qa vnus dies apud dñm sicut mille anni: ꝛ mille anni sicut dies vn⁹. Nõ tardat dñs ꝓmissionẽ suã (sicut qdã exi⁹ stimãt) sed patiẽter agit pro⁹ pter vos/ nolẽs aliquos pire: sed oẽs ad penitentiã reuer⁹ ti. Adueniet autẽ dies dñi si⁹ cut fur: ĩ quo celi magno im⁹ petu transiẽt: elemẽta ꝩo ca⁹ lore soluent̃: terra aũt et oĩa q̃ in ipsa sũt opa exurent̃. Cũ

igit hec oia dissoluēda sint: quales oportet vos esse ī sanctis cōuersatiōibus t pietatibus: expectātes t ꝓperantes in aduētū diei dñi: p quē cęli ardentes soluent: t elementa ignis ardore tabescēt. Nouos vo celos t nouā terrā/t promissa ipsi⁹ expectamus/in q̄bus iusticia habitat. Propter qđ charissimi hec expectātes: satagite immaculati t inuiolati ei iueniri in pace. Initiū scti euāgelij Scōm Marcū. j.

INitiū euāgelij iesu xp̄i filij dei: sicut scriptū est in esaia prophęta. Ecce mitto angelū meū ante faciē tuā: q̄ ꝓparabit viā tuā ante te. Vox clamātis in deserto: parate viā dñi: rectas facite semitas ei⁹. Fuit in deserto ioannes baptiçans/t p̄dicans baptismū penitētie in remissionē pctōrū. Et egrediebat ad eū oīs iudee regio: et hierosolymite vniuersi: t baptiçabant ab illo in iordanis flumine: confitētes peccata sua. Et erat ioānes vestitus pilis chamelor/t çona pellicea circa lumbos ei⁹: t locustas t mel siluestre edebat: t p̄dicabat dicēs. Venit fortior me post me: cui⁹ nō sum dignus procūbēs soluere corrigiā calciamentorū ei⁹. Ego baptiçaui vos aqua: ille vo baptiçabit vos spiritu sancto. ¶ Dominica tertia. Ad pcessionē R̄. Suscipe verbū. In reditu R̄. Vocebit nos dñs. Ad missam. Introi.

Audete ī domino semper iterū dico gaudete: modestia vestra nota sit oīb⁹ hominibus dñs ꝓpe est: nihil soliciti sitis/sed in oī oratiōe petitiōes vestre innotescāt apud deū. p̄s. Bene dixisti dñe terram tuā: auertisti captiuitatē iacob. Glia p. AUrē tuā q̄ñs dñe Oro. precib⁹ nostris accōmoda: t mentis nostre tenebras gratia tue visitatiōis illustra. Qui viuis. Lctō epl̄e bt̄i pauli apl̄i. Ad Corinthios. j. c. iiij.

FRatres. Sic nos existimet homo vt ministros x̄pi/t dispēsatores misteriorū dei. Hic iaz querit̄ inter dispēsatores/vt fidelis qs inueniat̄. Mihi autē pro minimo est/vt a vobis iudicer/aut ab humāo die. Sed neq; meipsuz iudico. Nihil enī mihi cōscius sum/sed nō in hoc iu-

stificatus sum. Qui aũt iudicat me dñs est. Itaq; nolite ante tẽpus iudicare/ quoadusq; veniat dñs: q ꝛ illumina bit abscõdita tenebrarũ: ꝛ manifestabit consilia cordium: ꝛ tũc laus erit vnicuiq; a deo. **Grad.** Qui sedes dñe sup cherubin: excita potentiã tuaz ꝛ veni. ℣. Qui regis israel intẽde/ q deducis velut ouem ioseph. **Alla.** ℣. Excita dñe potẽtiã tuã ꝛ veni/ vt saluos facias nos. **Scdz mat** In illo tpe. Cũ **theũ.xj.** audisset ioannes in vinculis opa xp̃i/ mittẽs duos de discipulis suis/ ait illi. Tu es qui venturus es/ an aliũ expectam⁹? Et respõdẽs iesus/ ait illis. Eũtes renũciate ioanni q audistis ꝛ vidistis. Ceci vident: claudi ambulãt: leprosi mundant: surdi audiũt: mortui resurgunt: pauperes euãgeliçant. Et beat⁹ est q nõ fuerit scãdaliçatus in me. Illis aũt abeũtib⁹/ cepit iesus dicere ad turbas de ioãne. Quid existis i desertũ videre? Arũdinẽ vẽto agitatam? Sed qd existis videre? Hoiem mollibus vestitũ? Ecce q mollib⁹ vestiunt/ i domib⁹ regũ sunt. Sed qd existis videre? Prophetã? Etiã dico vobis/ ꝛ plus q̃ pphetã. Hic est enĩ de quo scriptũ est. Ecce ego mitto angelũ meũ ante faciẽ tuã: qui pparabit viã tuã ante te. **Offer.** Benedixisti dñe terrã tuaz: auertisti captiuitatẽ iacob: remisisti iniquitatez plebis tue. **Secre.** Deuotiõis nostre tibi qñs dñe hostia iugiter ĩmolet: q ꝛ sacri pagat instituta mysterij/ ꝛ salutare tuũ nobis mirabiliter opet. P. **Cõio.** Dicite pusillanimes cõfortamini ꝛ nolite timere: ecce de⁹ noster veniet ꝛ saluabit nos. **Cõpl.** Implo ramus dñe clementiã tuã: vt hec diuina subsidia a vicijs expiatos/ ad festa vẽtura nos pparẽt. P dñm. **Feria q̃rta in quattuor tẽporib⁹. Intro.** Rorate celi desup et nubes pluant iustũ: aperiat terra ꝛ germinet saluatorẽ. **ps.** Celi enarrãt gloriam dei: et opera manuũ eius annunciat firmamentum. Glia patri. Kyrieleison **feriale. Statim/ absq;** dñs vobiscũ **dicit.** Oremus. **Oratio.** Presta qñs omnipotẽs deus: vt redẽptionis nostre vẽtura solẽnitas/ ꝛ psentis nobis vite subsidia conferat: ꝛ eterne beatitudinis premia largiat. P. **Lectio Esaie pphete. ij. c. Instar lectionis.**

IN dieb⁹ illis. Dixit esa ias ꝓpheta. Erit in nouissimis dieb⁹ preparat⁹ mons domus dñi in vertice mõtiũ: et eleuabit᷑ sup colles. Et fluẽt ad eũ oẽs gẽtes: et ibũt populi multi et dicent. Venite/ascẽdamus ad montẽ dñi/et ad domũ dei iacob: et docebit nos vias suas/et ambulabim⁹ in semitis ei⁹: qa de sion exibit lex/et verbũ dñi de hierusalem. Et iudicabit gentes: et arguet populos multos. Et cõflabũt gladios suos in vomeres: et lanceas suas in falces. Nõ leuabit gens ꝺtra gentẽ gladiũ: nec exercebunt᷑ vltra ad preliũ. Domus iacob/venite et ambulemus in lumine dñi dei nostri. Grad. Tolli te portas principes vestras et eleuamini porte eternales et ītroibit rex glorie. ℣. Quis ascẽdet in mõtem dñi: aut qs stabit in loco sctõ ei⁹: īnocẽs manib⁹ et mũdo corde. Hic dī Dñs vobiscuz. Ofo. FEstina qmñs dñe ne tardaueris/et auxiliũ nobis superne virtutis impẽde: vt aduent⁹ tui ꝺsolationib⁹ subleuent᷑/q in tua pietate ꝺfidũt. Qui vi. Lcõ Esaie ꝓphe. vij.

IN diebus illis. Locut⁹ est dñs ad achaç/dicẽs. Pete tibi signum a dño deo tuo in ꝓfundũ inferni: sive in excelsũ supra. Et dixit achaç. Nõ petã/et nõ tentabo dñm. Et dixit. Audite ergo domus dauid. Nũquid parũ vobis est molestos esse hoĩbus: qa molesti estis et deo meo: Propter hoc dabit dñs ipse vobis signũ. Ecce virgo cõcipiet et pariet filiũ: et vocabit᷑ nomen eius emanuel. Butyrũ et mel comedet/vt sciat reprobare malũ/et eligere bonũ. Grad. Prope est dñs oĩbus inuocantibus eũ: omnib⁹ qui inuocãt eũ in veritate. ℣. Laudẽ dñi loquet᷑ os meũ et benedicat oĩs caro nomen sanctuz eius. Scõm Lucam. j.

IN illo tpe. Missus est angelus gabriel a deo in ciuitatez galilee/cui nomẽ naçareth: ad virginẽ despontsatam viro/cui nomẽ erat ioseph de domo dauid: et nomẽ virginis maria. Et ingressus angelus ad eã/dixit. Aue gratia plena/dñs tecũ: benedicta tu in mulieribus. Que cũ audisset/turbata est in sermõe ei⁹ et cogitabat qualis esset ista salutatio. Et ait angelus ei. Ne timeas maria: inueniſti enĩ gratiã apud deũ. Ecce cõcipies in vtero/et paries filiuz:

ꝛ vocabis nomẽ eius iesum. Hic erit magnus/ꝛ filius altissimi vocabit. Et dabit illi dñs de⁹ sedẽ dauid patris ei⁹: ꝛ regnabit in domo iacob in eternuꝫ:ꝛ regni ei⁹ nõ erit finis. Dixit autẽ maria ad angeluꝫ. Quo modo fiet istud/ quoniã virũ non cognosco? Et respõdens angelus/ dixit ei. Spũs sãctus supueniet ĩ te: ꝛ virt⁹ altissimi obũbrabit tibi. Ideoqꝫ ꝛ qđ nascet ex te/ sanctũ/ vocabit filiꝰ dei. Et ecce elisabeth cognata tua:ꝛ ipsa ꝯcepit filiũ ĩ senectute sua. Et hic mensis est sextus illi/ q̃ vocat sterilis: qa nõ erit impossibile apud deũ oẽ verbũ. Dixit aũt maria. Ecce ancilla dñi/ fiat mihi secũdũ verbum tuũ. **Offer.** Ad õfortamini ꝛ iã nolite timere: ecce enim deus noster retribuet iudiciũ: ipse veniet ꝛ saluos nos faciet. **Secr̃.** Ad ecclesie tue q̃s dñe munera placatus assume: q̃ ꝛ misericorditer offerẽda tribuisti/ꝛ in nostre salutis potẽter efficis trãsire mysterium. Per. **Cõio.** Ecce virgo cõcipiet ꝛ pariet filiũ ꝛ vocabit nomẽ eius emanuel. **Cõpl̃.** Tuorũ nos dñe largitate donoꝝ/ꝛ tẽporalibus attolle p̃sidijs/ꝛ renoua sempiternis. Per dñm. ℂ **Feria sexta ãttuor tẽpoꝝ. Introit⁹.**

Rope esto dñe ꝛ oẽs vie tue veritas: initio cognoui de testimõijs tuis / qa ĩ eternũ tu es. **ps.** Bti ĩmaculati in via q̃ ambulãt ĩ lege dñi. Gl̃ia pa. Excita q̃s dñe potentiã tuã ꝛ veni: vt hi q̃ in tua pietate confidũt/ab oĩ citi⁹ aduersitate liberent. Qui viuis. **Lctõ Esaie pphe. xj. c.**

Hec dicit dñs de⁹. Egrediet virga de radice iesse:ꝛ flos de radice eius ascẽdet. Et reqescet sup eũ spiritus dñi/ spũs sapiẽtie ꝛ intellectus: spũs cõsilij ꝛ fortitudinis: spũs scientie ꝛ pietatis:ꝛ replebit eũ spũs timoris dñi. Nõ secundũ visionẽ oculoꝝ iudicabit: neqꝫ secundũ auditum auriũ arguet: sed iudicabit in iusticia pauperes:ꝛ arguet in eqtate p̃ mãsuetis terre. Et pcutiet terrã virga oris sui:ꝛ spiritu labioꝝ suoꝝ ĩterficiet impium. Et erit iusticia cingulũ lũboꝝ ei⁹:ꝛ fides cinctoriũ renũ ei⁹. **Grad.** Os tẽde nobis dñe misericordiaꝫ tuã ꝛ salutare tuũ da nobis. ℣. Bñdixisti dñe terrã tuã: auertisti captiuitatẽ iacob. **Scõz Lucã. j.**

In illo tpe. Exurgẽs ma

ria abijt in montana cũ festi-
natione in ciuitatẽ iuda: ⁊ in-
trauit ĩ domũ çacharie: et sa-
lutauit elisabeth. Et factũ est
vt audiuit salutationẽ marie
elisabeth: exultauit infans in
vtero eius. Et repleta est spũ
sãcto elisabeth: ⁊ exclamauit
voce magna ⁊ dixit. Benedi-
cta tu inter mulieres/ ⁊ bene-
dictus fructus ventris tui. Et
vnde hoc mihi/ vt veniat ma
ter dñi mei ad me: Ecce enim
vt facta est vox salutatiõis tue
in auribus meis: exultauit in
gaudio infans in vtero meo.
Et beata que credidisti/ quo-
niam perficient ea que dicta
sunt tibi a dño. Et ait maria.
Magnificat anima mea dñm.
Et exultauit spũs meus/ ĩ deo
salutari meo. Offer. Deꝰ tu
cõuertẽs viuificabis nos et plebs
tua letabit in te: ostẽde nobis dñe
misericordiã tuã ⁊ salutare tuũ da
nobis. Secr. Presta qñs oĩ-
potẽs deus: vt dicato munere
cõgruentẽ nostre deuotionis
offeramus affectũ. P. Cõio.
Ecce dñs veniet et omnes sãcti
eius cũ eo ⁊ erit in die illa lux ma
gna. Cõpl. Prosint nobis do
mine sumpta mysteria / pari-
terq; et nos a peccatis exuãt:
⁊ presidijs tue propitiationis
attollant. Per dñm. ¶ Sab-
bato q̃ttuor tempoꝝ. Intro.
Veni ⁊ ostende nobis faciẽ
tuaz dñe q sedes sup che-
rubin ⁊ salui erimus. p̃s.
Qui regis israel intende: q dedu-
cis velut ouẽ ioseph. Gloria pãi.
Post Kyrieleisõ dñi Oremꝰ.
sine Bñs vobiscum. Oratio.
Deus qui cõspicis qa ex
nostra prauitate affligi
mur: cõcede ppitiꝰ: vt ex tua
visitatione cõsolemur. Qui
viuis. Lectõ Esaie pphe. xix.
In diebus illis. Clama-
bunt ad dñm a facie tri-
bulãtis: ⁊ mittet eis saluato-
rẽ ⁊ ppugnatorẽ qui liberet
eos. Et cognoscet dñs ab egy
pto: ⁊ cognoscẽt egyptij dñm
in die illa: ⁊ colent eũ in ho-
stijs ⁊ in muneribus: ⁊ vota
vouebũt dño/ ⁊ soluẽt. Et pe-
cutiet dñs egyptũ plaga/ ⁊ sa
nabit eã: ⁊ reuertent ad do-
minũ/ ⁊ placabit eis. Et sana-
bit eos dñs deꝰ noster. Grad.
A summo celo egressio eiꝰ ⁊ oc-
cursus eiꝰ vsq; ad summũ eiꝰ. ℣.
Celi enarrãt gloriã dei ⁊ opa ma-
nuũ eius annunciat firmamẽtum.
Statim dicit Oremus. Oro.
Adesto dñe supplicatio-
nibꝰ nostris: ⁊ presentis
vota ieiunij placita tibi deuo-

tione exhibere cõcede. ℘er.

Lctõ Esaie ꝓphete.xxxv.ca.

HEc dicit dñs. Letabitur deserta ⁊ inuia: ⁊ exultabit solitudo ⁊ florebit q̃si liliũ. Germinãs germinabit/⁊ exultabit letabũda ⁊ laudãs. Gloria libani data est ei: decor carmeli ⁊ saro. Ipsi videbũt gloriã dñi/⁊ decorẽ dei nostri. Cõfortate manus dissolutas/⁊ genua debilia roborate. Dicite pusillanimes/ cofortamini ⁊ nolite timere. Ecce deus noster vltionẽ adducet retributionis: deus ipse veniet ⁊ saluabit nos. Tũc aperient oculi cecor/⁊ aures surdor patebũt. Tũc saliet sicut ceruus claudus: ⁊ aperta erit lingua mutor: quia scisse sũt in deserto aque/⁊ torrẽtes in solitudine: et q̃ erat arida in stagnũ: et sitiẽs in fõtes aquarũ. Ait dñs oipotẽs. **Grad.** In sole posuit tabernaculũ suũ ⁊ ipse tanq̃ sp̃sus procedens de thalamo suo. ℣. A summo celo egressio eius ⁊ occursus eius vsq̃ ad summũ ei⁹. Oremus. **Oio.** ADignos nos q̃sumus domine famulos tuos quos actionis proprie culpa ctristat/ vnigeniti filij tui aduentu letifica. Qui tecũ vi.

Lcõ Esaie ꝓphete.xl.c.

HEc dicit dñs. Sup mõtẽ excelsum ascẽde tu q euãgeliças sion: exalta in fortitudine vocẽ tuã qui euãgeliças hierusalẽ. Exalta/noli timere. Dic ciuitatibus iude. Ecce deus vester. Ecce dñs deus in fortitudĩe veniet/⁊ brachiũ eius dñabit. Ecce merces ei⁹ cũ eo/⁊ opus illi⁹ corã illo. Sicut pastor gregẽ suũ pascet: ⁊ in brachio suo cõgregabit agnos: ⁊ in sinu suo leuabit eos dñs de⁹ nr̃. **Grad.** Oñe deus virtutũ cõuerte nos ⁊ ostende faciẽ tuã ⁊ salui erim⁹. ℣. Excita dñe potẽtiam tuã ⁊ veni: vt salvos facias nos. Oremus. **Oio.** PResta q̃s oipotẽs deus: vt filij tui vẽtura solẽnitas ⁊ p̃sentis nobis vite remedia conferat/⁊ premia eterna cõcedat. ℘er eũdem. **Lectio**

HEsaie prophete.xlv.c.

HEc dicit dñs de⁹. Christo meo cyro cui⁹ apprehẽdi dexterã: vt subijciã ante faciẽ eius gẽtes/⁊ dorsa regũ vertã. Et aperiã corã eo ianuas: ⁊ porte nõ claudenr̃. Ego ante te ibo: ⁊ glorioso terre humiliabo. ℘ortas ereas cõteram: ⁊ vectes ferreos cofringam. Et dabo tibi thesauros

abscõditos:ꝛ arcana secretorũ reuelabo: vt scias qa ego dñs qꝫ voco nomẽ tuũ deꝰ israel:ꝓpter seruuꝫ meũ iacob/ꝛ israel electũ meũ. Et vocauite noĩe tuo/assimilauite ꝛ nõ cognouisti me. Ego dñs ꝛ nõ est amplꝰ:extra me nõ est deus. Accinxiteꝛ nõ cognouisti me:vt sciãt ḣi qꝫ ab ortu solis ꝛ qꝫ ab occidẽte/quoniã absqꝫ me nõ est deus. Ego dñs ꝛ nõ est alter: formãs lucẽ ꝛ creãs tenebras:faciẽs pacẽ ꝛ creãs malũ. Ego dñs faciẽs oĩa ꝛc. Rorate celi desuper ꝛ nubes pluãt iustum: aperiaꝫ terra ꝛ germinet saluatorẽ:ꝛ iusticia oriaꝫ simul. Ego dñs creaui eũ. ℟. Excita dñe potẽtiam tuam ꝛ veni:vt saluos facias nos. ℣. Qui regis israel intẽde qꝫ deducis velut ouẽ ioseph:qꝫ sedes sup cherubin appare corã effraim beniamin ꝛ manasse. ℟emus.

Oncede qs oĩpotẽs deus:vt qꝫ sub peccati iugo ex vetusta seruitute deprimimur/expectata vnigeniti filij tui noua natiuitate liberemur. Qui tecũ. Lcõ Banielis prophete .ca.iij.

In diebus illis. Angelus dñi descendit cũ azaria ꝛ sociis eius in fornacẽ:ꝛ excussit flammã ignis de fornace: ꝛ fecit mediũ fornacis quasi ventũ roris flantẽ. Flãma aũt diffusa est supꝫ fornacez cubitis quadraginta nouẽ: ꝛ erupit ꝛ incẽdit quos reperit iuxta fornacẽ de caldeis ministros regis/qꝫ eã incẽdebant. Illos aũt non tetigit omnino ignis neqꝫ cõtristauit:nec quicqꝫ molestie intulit. Tũc ḣi tres quasi ex vno ore laudabãt ꝛ glorificabãt ꝛ benedicebãt deum in fornace dicẽtes. ℣ymnꝰ Banielis.iij.c.

Benedictus es dñe deus patrũ nostrorũ. Et laudabilis ꝛ gloriosus in secula. Et benedictũ nomen glorie tue qð est sanctũ. Et laudabile ꝛ glorioſuz in secula. Benedictus es in templo sancto glorie tue. Et laudabilis. Benedictus es sup thronũ sanctũ regni tui. Et laudabilis. Benedictus es sup sceptrũ diuinitatis tue. Et laudabilis. Benedictus es q sedes sup cherubin: intuẽs abyssos. Et laudabilis. Benedictus es qui ambulas sup pennas vẽtoꝝ ꝛ sup vndas maris. Et laudabilis. ℟ñdicãt te oẽs angeli ꝛ scti tui. Et laudẽt te ꝛ glorificẽt ĩ secula. ℟ñdicãt te celi terra mare ꝛ oĩa q̃ in eis sunt. Et laudẽt te ꝛ glorificẽt in scla. Gloria pr̃i et

filio ⁊ spiritui sctō. Et laudabili ⁊ glorioso in secula. Sicut erat in principio ⁊ nūc ⁊ semp ⁊ in secula seculorum amē. Reincipiat ℣. Benedictus es. ℟c. Hic dicitur Dñs vobiscum. Oratio.

DEus q trib⁹ pueris misti// gasti flāmas igniū: ꝺce// de ꝓpitius: vt nos famulos tuos non exurat flāma viciorū. P. Lctō epl̄e beati Pauli apli ad Thessaloniceñ. ij. c. ij.

FRatres. Rogamus vos p aduentū dñi nostri ie su chr̄i: ⁊ nostre ꝯgregatiōis in ipsū: vt nō cito moueamini a vestro sensu/neq; terreamini/neq; p spiritū/neq; per sermonē/neq; p epistolā tāq; p nos missam/q̄si instet dies dñi. Ne qs vos seducat vllo modo. Quoniā nisi venerit discessio primuz: ⁊ reuelatus fuerit homo peccati filiꝰ perditionis: q aduersat̄ ⁊ extollit̄ supra omne qđ dicit̄ deꝰ/ aut qđ colit̄: ita vt in tēplo dei sedeat ostēdēs se tanq; sit deꝰ. Nō retinetis/q; cū adhuc essem apud vos/hec dicebā vobis? Et nūc qd detineat scitis/ vt reuelet̄ in suo tēpore. Nā mysteriū iā operat̄ iniqtatis: tm̄/vt q tenet nūc teneat/donec de medio fiat. Et tūc reuelabit̄ ille iniquus: quem dñs Jesus interficiet spiritu oris sui: et destruet illustratione aduentus sui. Tractus.

QUi regis israel intēde q deducis velut ouez ioseph. ℣. Qui sedes sup cherubin: appare coram effraim beniamin et manasse. ℣. Excita dñe potentiā tuā ⁊ veni: vt saluos facias nos. S. Lucā. iij.

ANno qntodecimo imperij tyberij cesaris/ꝑcurāte pōtio pilato iudeā: tetrarcha autē galilee herode/ philippo autē fratre eius tetrarcha ituree ⁊ trachonitidis regionis: ⁊ lysania abiline tetrarcha/sub principibꝰ sacerdotū anna ⁊ caypha/factū est verbū dñi sup ioannē çacharie filiū in deserto. Et venit in omnē regionē iordanis/p̄dicās baptismū penitētie in remissionē peccatoꝝ: sicut scriptū est ī libro sermonū Esaie prophete. Vox clamantis in deserto/parate viā domini: rectas facite semitas eius. Omnis vallis implebitur: ⁊ omnis mōs ⁊ collis humiliabit̄. Et erūt prava in directa: ⁊ aspera in vias planas. Et videbit oīs caro salutare dei. Offer. Exulta satis filia sion: predica filia hierusalez: ecce rex tuus

venit tibi sctūs z saluator. Secr.
Ecclesie tue dñe munera sā/ctifica/z cōcede: vt per hec ve/neráda mysteria pane celesti refici mereamur. Per. Cōio.
Exultauit vt gigas ad currendā viā: a summo celo egressio ei⁹ z occursus ei⁹ vsq; ad summū ei⁹. Cō plen. Quesumus dñe deus noster vt sacrosācta mysteria que pro reparationis nostre munimine ꝓtulisti: z presens nobis remediū esse facias et futuruz. P. C Bñica quarta ad processionē Re. Non aufe/retur. In reditu Re. Intuemini quantus. Ad missam. Introi.

Emēto nostri dñe in bene/placito ppli tui: visita nos salutari tuo ad videndu in bonitate electoz tuoz in leticia gētis tue/vt lauderis cū hereditate tua. ps. Peccauimus dñe cū patrib⁹ nostris: iniuste egi/mus: iniqtatez fecimus. Glia pri.
Excita qs dñe po/Oio. tentiā tuā z veni z magna nobis virtute succurre: vt per auxiliū gratie tue qđ nostra peccata ppediūt/indulgē tia tue ppitiatiōis acceleret.
Qui viuis. Lcō epl'e bti pauli apli. Ad Philippēses. iiij.
Fratres. Gaudete i dño semp: iterū dico gaude/te. Modestia vestra nota sit oibus hoibus: dñs enī ppe est. Nihil soliciti sitis: sed in oi oratione et obsecratiōe cū gratiarūactiōe/petitiones ve/stre innotescant apud deū. Et pax dei q̄ exuperat oēm sensū/custodiat corda vestra z ītelligentias vestras. In chīo iesu dño nostro. Grad. Prope est dñs oibus iuocantib⁹ eū: omnib⁹ q̄ inuocāt eū in vitate. ℣. Laudez dñi loquet os meū: z bñdicat ois caro nomē sctm̄ eius. Alla. ℣. Veni dñe z noli tardare relaxa facinora plebis tue. S. Joanné. j.
In illo tpe. Miserūt iu/dei ab hierosolymis sacerdotes z leuitas ad ioannē/vt ītterrogarēt eū. Tu q̄s es: Et cōfessus est/z nō negauit. Et cōfessus est: qa nō sū ego chīs. Et interrogauerūt eu. Quid ergo: Helias es tu: Et dixit. Nō sum. Prophēta es tu: Et respōdit. Nō. Dixerūt ergo ei. Quis es/vt respon/sum demus his qui miserūt nos: Quid dicis de teipso: Ait. Ego vox clamātis in de/serto: dirigite viam dñi/sicut

dixit Esaias ꝓpheta. Et qui missi fuerãt / erãt ex pharisẽis. Et interrogauerũt eũ / & dixerunt ei. Quid ergo baptizas / si tu nõ es chr̃s / neq; helias / neq; prophet? Respõdit eis ioãnes / dicẽs. Ego baptizo in aqua: medius autẽ vestrũ stetit quẽ vos nescitis. Ipse est q̃ post me vẽturus est / q̃ ante me factus est: cuius ego nõ sum dignus vt soluã eius corrigiã calciamẽti. Hec ĩ bethania facta sunt trãs iordanẽ / vbi erat ioãnes baptizãs.

Offer. Aue maria gratia plena dñs tecũ: benedicta tu in mulieribus & bñdictus fructus ventris tui.

Secr. Sacrificijs ꝑsentibus dñe q̃s placatus intende: vt & devotioni nostre proficiãt & saluti. Per do.

Cõio. Ecce virgo cõcipiet & pariet filiũ: & vocabit nomẽ eius emanuel.

Cõpl. Sũptis muneribꝰ sacris q̃s dñe: vt cũ frequẽtatione mysterij crescat nostrę salutis effectus. Per.

Feria quarta. Lectio epl̃e beati Pauli apl̃i. Ad Ephesios. j. c.

Fratres. Nõ cesso gratias agẽs ꝓ vobis / memoriã vestri faciẽs in orationibus meis: vt deus dñi nostri iesu chr̃i pater glorie / det vobis spiritũ sapiẽtie & revelationis in agnitionẽ eius / illuminatos oculos cordis vestri: vt sciatis que sit spes vocationis eiꝰ: & que diuitie glorie hereditatis eiꝰ in sanctis. Et que sit supereminẽs magnitudo virtutis eius in nos / qui credimus secũdũ operationẽ potẽtie virtutis eiꝰ: quã operatus est in chr̃o iesu suscitãs illũ a mortuis: & ꝯstituẽs ad dexterã suã in celestibus / supra omnẽ principatũ & potestatẽ & virtutẽ & dominationem: & omne nomen quod nominatur in secula seculoꝝ amẽ.

Secundũ Matthæũ. iij.

In illo tpe. Videns ioãnes multos phariseoꝝ & saduceoꝝ venientes ad baptismũ suũ: dixit eis. Progenies viperarũ / qs demõstrabit vobis fugere a vẽtura ira? Facite ergo fructũ dignũ penitentie. Et ne velitis dicere intra vos: patrem habemus abraã. Dico enim vobis: quoniã potẽs est deꝰ de lapidibꝰ istis suscitare filios abrae. Jã enim securis ad radicẽ arborũ posita est. Omis ergo arbor que nõ facit fructũ bonũ excidet̃ / & in ignez mittet̃. Ego quidẽ baptizo vos in aqua in penitentiã.

Missale Secun
Insignis Ecclesie C
Cracouiensis Nouiter
Diocesis Cracou

S. Stanislaus.

Cum P

Ita

cras et diuina mysteria/nullum sit prestā-
crificio/in quo memoria redemptionis no-
ur:verum Christi corpus cōficitur/ꝛ illud pro
hominum mystice offertur : sumiturqꝫ/si digne/
aut em anime sempiternam : merito nullus error vel
uius cōmittitur/q̄ꝫ in eo ipso sacrificio peragendo. Et
ꝑ^mu^ in Chr̄o pater/et dñs/Dñs Petrus Thomyczki Dei
piscop⁹ Cracouien.et Regni Polonie vicecācellarius/vidēs
oros Missales ecclesie/ꝛ Diocesis sue/ multis errorib⁹ depravatos/
et neqꝫ concordes in plerisqꝫ : Curauit omnes in vnam formam ꝛ mo
dum redigere : et q̄ꝫoptime fieri posset excusos/ in communem sacer-
dotum suorum vsum edere : vt quod maxime omnium conuenit/om-
nes congruo ꝛ conuenienti modo hoc ipsum sanctū sacrificium pera
gerent. Itaqꝫ hortatur ꝛ monet omnes subiectos sibi/cuiuscunqꝫ cō-
ditionis sint sacerdotes : vt deinceps rem diuinaz iuxta normam ho-
rum librorum/ꝛ morem matris sue Ecclesie Cathedralis Cracouien.
q̄ꝫaccuratissime faciant : vt ita ab illa non discrepātes / presertim in re
ipsa tanti ponderis et reuerentie / ante conspectum Dei ꝛ hominum
irreprehensibiles appareant.

Carmina in passionem Christi: ad sacros religiososqꝫ sacerdotes.

Tu quicunqꝫ velis missam cantare sacerdos.
Funditus esto memor / totaqꝫ mente reuolue:
Qualia sit Christus pro te certamina passus.
Velato capite tibi risum signat : amictus
nea veste / nota ~ sit delusus in alba.
ngula / stola / maniplus.
significatur.
pergis ad aram:
et ad moriendum.
ctora tunde.

¶ Exorcismus salis et aque dñicis diebus p circulū anni.

Adiutoriū nostruz in noie dñi. Qui fecit celū z terrā. ℣. Dñs vobiscū. Et cū spū tuo. sine Orem⁹

Exorcizo te creatu dicit. ra salis p dēū vi ✠ uū: p dēū ✠ verū: per dēū ✠ sctm̄. p dēū q te p Eliseum pphetā in aquā mitti iussit: vt sanaretur sterilitas aque: vt efficiaris sal exorciçatū in salutē credētiū: z sis oīb⁹ te sumētib⁹ sanitas aīe z corpis: z effugiat atqz discedat a loco i quo aspsū fueris: oīs fātasia z neqtia vel versutia diabolice fraudis: oīsqz spūs īmund⁹ adiuratus. Per eū qui venturus est iudicare vivos z mortuos et seculum per ignē. Amen. Dio.

Omēsam clemētiā tuā ops eterne de⁹ humiliter īplor am⁹ vt hāc creaturā salis/quā i vsu generis humāi tribuisti: bene ✠ dicere z scti ✠ ficare tua pietate digneris: vt sit oībus sumētibus salus mētis z corpis: z qcqd ex eo tactū vel respersū fuerit: careat oī īmūdicia oīqz īpugnatiōe spūalis neqtie. Per dñm nr̄m Jesū chz̄z filiū tuū. Qui tecū vivit z regnat in vnitate spiritus scti deus: per omnia secula seculorū. Amen. Exorcism

Exorcizo te c
i noie dei p̄ris ✠
z in noie ✠ Jesu
dñi nostri. z i v
✠ sācti: vt fias ad
ad effugandā oē
inimici: z ipsū inim
care z explātare valeas cū an
gelis suis apostaticis: p virtu
tez eiusdē dominī nostri iesu
christi: Qui vēturus est iudi
care vivos z mortuos z secu
lū per ignē. Amē. Dio.

Deus q ad salutē humāi generis: maxima queqz sacra mēta in aquarū substātia cō didisti: adesto ppiti⁹ invocatiōib⁹ nostris: z elemēto huic multimodis purificatiōibus ꝑparato: vtute tue bñ ✠ dictiōis īfunde: vt creatura tua mysterijs tuis seruiēs: ad abijciēdos demones: morbosqz pellēdos: diuine gratie sumat effectū: vt qcqd i domib⁹ vel in locis fideliū hec vnda resperserit: careat oī immūdicia: liberet a nora: nō illic resideat spūs pestilēs: nō aura corrūpē

natiõib⁹ defensa.
m nr̃m ieſũ xp̃z filiũ
i tecũ viuit ⁊ regnat
ſpũſſcti de⁹. Per oia
. Amen. Hic mittat
á ꝫ modũ crucis dicẽ
mel. Fiat hec ꝯmixtio
⁊ ſecratio ſalis ⁊ aq̃ pariter
in noĩe pa✠tris ⁊ fi✠lij: ⁊
ſpũſ✠ſcti. Amẽ. Postea di-
cat. Bñs vobiſcũ. Et cũ. Orem⁹

DEus ĩuicte ⁊ vtutis Dio.
auctor: ⁊ ĩſupabilis ĩpe-
rij rex ac ſemp magnific⁹ triũ
phator: q aduerſe dñatiõis vi
res reprimis: q inimici rugiẽ
tis ſeuitiã ſupas: q hoſtiles neq
tias potẽter expugnas: te dñe
tremẽtes ac ſupplices dep̃ca
mur ac petim⁹: vt hãc creatu
rã ſalis ⁊ aq̃ dignãter aſpicias
benign⁹ illuſtres/pietatis tue
more ſctifices: vt vbicũq; fue
rit aſpſa p ĩuocationẽ ſctĩ tui
noĩs: oĩs ĩfeſtatio ĩmũdi ſpũs
abijciat: terrorq; venenoſi ſer
pẽtis ꝓcul pellat: ⁊ p̃ſẽtia ſctĩ
ſpũs nobis miſericordiã tuã
poſcẽtib⁹: vbiq; adeſſe digne
tur. P dñz nr̃m ieſũ xp̃z filiũ
[illegible] tecũ viuit ⁊ regnat ĩ vni

Hic aſpgit ſacerdos ſeipſuz ⁊ pplm ſi adeſt dicẽdo Añam.

ASperges me dñe hyſopo ⁊ mũdabor: lauabis me ⁊ ſup niuẽ dealbabor. p̃s. Miſerere mei de⁹ ſcõm magnã miſericordiã tuã. Glia p̃i. ⁊c̃. Aſpges. ℣. Oſtẽde nobis dñe miſericordiã tuã. Et ſalu tare tuũ da nob. Orem⁹. Dio.

PReſta nobis qm̃s op̃s de⁹ p hui⁹ aque aſpſionẽ ſanitatẽ mẽtis/ĩtegritatẽ cor-poris/tutelã ſalutis/ſecuritatẽ ſpei corroboratione fidei hic ⁊ ĩ eterna ſcla ſcloz. Am̃. ℂ In ſtatiõe poſt. Pax eterna. ℣. Bti q habitãt i domo tua dñe. In ſecu la ſeculorũ laudabũt te. Orem⁹.

EXaudi nos q̃s dñe Dio. ſctẽ p̃ op̃s eterne de⁹: ⁊ mittere digneris ſctm̃ angelũ tuũ de celis: q cuſtodiat/foue-at/ꝓtegat/viſitet atq; defẽdat oẽs habitãtes ĩ hoc habitacu lo. Per xp̃m dñz nr̃m. Amẽ. ℂ Dio tpe paſcali poſt aſper-ſionẽ aq̃ bñdicte vide in loco ſuo. ℂ In ſtatiõe tpe dedica-tiõis poſt Pax eterna. ℣. Bti q habitant in domo. Dio hec dr̃.

ADeniat q̃s dñe ſup hãc ha bitatiõis domũ charitas miſericordie tue: vt ab oĩbus hic ĩuocãtib⁹ nomẽ tuũ/pro-tectionis tue ſentiat auxiliũ. Per chr̃m dñz n r̃m. Amẽ.

Au-reus KL Ianuarius Dies Nox habet

1	xix	A	Janu.	21	Li	Circũcisio dñi. dupl.	
2	viij	b	iiij	22	si	Octaua stephani. iiij.	
3		c	iij	23	o	Octaua ioannis. iij.	
4	xvj	d	pridie	24	ia	Octaua innocentium	
5	v	e	Nonas	25	nus		
6		f	viij	26	e	Epiphania dñi. dupl.	
7	xiij	g	vij	27	pi	Clauis septuag.	
8		A	vj	28	si		
9	ij	b	v	29	bi		i
10	x	c	iiij	♒	ven	Sol in aquario.	k
11		d	iij	1	di		l
12	xviij	e	pridie	2	cat		m
13	vij	f	Idib⁹	3	oc	Octaua epiphanie. ix. k.	n
14		g	xix	4	fe	Februarij. Felicis ꝓfes. iij. k.	o
15	xv	A	xviij	5	li	Hilarij epi con.	p
16	iiij	b	xvij	6	mar	Marcelli pape ⁊ mar. iij. k.	q
17		c	xvj	7	anth	Antonij abbatis. duplex.	r
18	xij	d	xv	8	pri	Prisce virg. ⁊ mar. iij. k.	s
19		e	xiiij	9	sca		t
20	j	f	xiij	10	fab	Fabiani ⁊ sebasti. mar. duplex.	v
21	ix	g	xij	11	ag	Agnetis vir. ⁊ mar. duplex.	x
22		A	xj	12	vin	Vincentij mar. duplex.	y
23	xvij	b	x	13	cen		z
24	vj	c	ix	14	ti	Timothei apli. cõme.	ꝛ
25	xiiij	d	viij	16	pau	Cõuersionis. s. pauli. duplex.	ꝓ
26		e	vij	17	po		ꝯ
27	iij	f	vj	18	no	Joãnis chrys. epi cõ. duplex.	ꝛ
28	xj	g	v	19	bi	Octa agnetis. iij. k. Clauis. xl.	A
29		A	iiij	20	le		b
30	xix	b	iij	21	lu		
31	viij	c	pridie	22	men	Ja	
	nũe	Sthyczen				Jn iano	
	rus					Atq;	
						Iedit	
						Bal	

						ruari[9]hz dies.xxviij. Lũa.xxix.	
						Hor habet horas.xiiij. Dies ho.x.	
		Febr.	23	Bri	Brigide vir. iij.l.		e
		iiij	24	pur	Purificatiõis Marie.duplex.		f
		.ſti	25	bla	Blaſij epi ⁊ mar. iij.l.		g
		pridie	26	ſus			h
		Nonis	27	ag	Agathe vir.⁊ mar. duplex.		i
		iij	28	dor	Dorothee vir.⁊ mar. duplex.		k
		vij	29	fe			l
	d	vj	x	bru	Sol in piſcibus.		m
9	e	v	1	ap	Appollonie vir.⁊ mar. duplex:		n
10	xviij	f	iiij	2	sco	Scolaſtice vir. duplex.	o
11	vij	g	iij	3	la		p
12		Apridie	4	ſti			q
13	xv	b	Idib[9]	5	ca		r
14		c	xvj	6	va	Adartij. Ualẽ.pſbri ⁊ mſſ. duplex.	s
15	iiij	d	xv	7	lẽt		t
16	xij	e	xiiij	8	Ju	Juliane vir.⁊ mar. iij.l.	v
17		f	xiij	9	li		x
18	j	g	xij	10	con		y
19	ix	Axj		11	iun		z
20		b	x	12	ge		⁊
21	xvij	c	ix	13	tũc		ꝓ
22	vj	d	viij	14	Pe	Cathedra petri apli. duplex.	ꝯ
23		e	vij	15	trũ	Vigilia.	ẽ
24	xiiij	f	vj	16	ma	Mathie apli. duplex.	A
25		g	v	17	thi		b
26	iij	Aiiij		18	am		c
27	xj	b	iij	19	in		d
28		c	pridie	20	de		e
	nũe	Luthy					

occulta febris. februario multa
⁊ escis.si caute minuere velis
orẽ. de pollice fũde cruorẽ
nũ.pectoris q morbos curabit

Au-reus KL 105 Martiꝰ habet dies. Nox habet horas. xij.

1	xix	d	Mar.	21	mar	Albini epi ⁊ ꝯfes. du
2	viij	e	vj	22	ci	
3		f	v	23	us	
4	xvj	g	iiij	24	of	Trāslatio vēceslai mar
5	v	A	iij	25	fi	
6		b	pridie	26	ci	
7	xiij	c	Non	27	tho	Thome docto. ꝯfes. duple,
8		d	viij	28	de	Perpe. ⁊ feli. vir. ⁊ mar. duplex.
9	ij	e	vij	29	co	Cirulli ⁊ metu. pō. ⁊ con. dupl.
10	x	f	vj	v.	ra	Sol in ariete.
11		g	v	1	tur	Xl. militū mī. dup. Clauis pasce
12	xviij	A	iiij	2	Gre	Gregorij pape maioris. duplex.
13	vij	b	iij	3	go	
14		c	pridie	4	ri	
15	xv	d	Idib⁹	5	o	Vōgini mili. mar. duplex.
16	iiij	e	xvij	6	cir	Aprilis. Ciriaci mar.
17		f	xvj	7	ger	Gertrudis vir. duplex.
18	xij	g	xv	8	trud	
19		A	xiiij	9	al	Joseph nutricij dñi ꝯf. duplex.
20	j	b	xiij	10	ba	Guniberti epi ꝯf. duplex.
21	ix	c	xij	11	be	Benedicti abbatis. duplex.
22		d	xj	12	ne	Joachim pīs marie.
23	xvij	e	x	13	iun	Gabrielis archangeli.
24	vj	f	ix	14	cta	
25		g	viij	15	Ma	Annūciatio Marie. duplex.
26	xiiij	A	vij	16	ri	
27	iij	b	vj	17	a	Castuli mili. mar. duplex.
28	xj	c	v	18	ge	
29		d	iiij	19	ni	
30	xix	e	iij	20	tri	
31	viij	f	pridie	20	ce	

nūe rus Marzecz

Martiꝰ h
Sume
Balnea
Vē

Sol Aprilis habet dies.xxx.Luna.xxix.
Nox habet horas.x. Dies vo.xiiij.

		Aprił	21	A				f
		iiij	22	pril	Marie egyp.electe. duplex.			k
		iij	23	in				l
4		pridie	24	am	Ambrosij epi ꝛ ꝯf.maio. duplx.			m
5		Nonꝭ	25	bro				n
6		viij	26	si	Vincentij ꝯfessoris. duplex.			o
7		vij	27	i				p
8	r	vj	28	fe				q
9		v	29	stis				r
10	xviij	iiij	♉	o	Sol in tauro.			s
11	vij	iij	1	uat	Occisio sancti stanislai.			t
12		pridie	2	at				v
13	xv	Idib⁹	3	qꝫ				x
14		xviij	4	ti	Vaij. Tyburtij ꝛ vale.m̃. ix.k.			y
15	iiij	xvij	5	bur	Clauis rogationū			ꝫ
16	xij	xvj	6	ci				ꝛ
17		xv	7	et				ꝓ
18	j	xiiij	8	va				ꝯ
19	ix	xiij	9	ler				t
20		xij	10	san				A
21	xvij	xj	11	cti				b
22	vj	x	12	qꝫ				c
23		ix	13	Se	Adalberti epi ꝛ marty.duplex.			d
24	xiiij	viij	14	or	Georgij mili.marty. duplex.			e
25		vij	15	mar	Marci euangeliste. duplex.			f
26	iij	vj	16	ci				g
27	xj	v	17	qꝫ				h
28		iiij	18	vi	Vitalis mili.marty. duplex.			i
29	xix	iij	18	ta	Petri martyris. duplex.			k
			19	s				l

ic ꝛ hat in vere. vires aprilis habere
renascunt. pori tūc aperiunt
rescit corp⁹. sanguis ꝯqꝫ crescit
soluat vēter. cruorqꝫ minuat

Au-reus KL Maius habet [illegible]
Nox habet h[illegible]as. viij. D'

1		b	Maij	20	phil	Phili. ⁊ ia. ap. du. A[illegible]
2	xvj	c	vj	21	sig	Sigismūdi regis ⁊ m[illegible]
3	v	d	v	22	crux	Inuē. cru. dup. Alex. [illegible]
4		e	iiij	23	flor	Floriani mili. mar. du[illegible]
5	xiij	f	iij	24	goth	Gothardi epi ꝯfes. ꝯm[illegible]
6		g	pridie	25	io	Joānis ante por. aplī. dupl[illegible]
7	ij	A	Nonis	26	an	
8	x	b	viij	27	sta	Stanislai epi ⁊ mar. duplex.
9		c	vij	28	nis	Trāslatio nicolai epi ꝯfes.
10	xviij	d	vj	29	e	Gordia. ⁊ epi. mar. ꝯme.
11	vij	e	v	✠	pi	Sol i geminis. Oct. floriā. ix. k.
12		f	iiij	1	ne	Merei ⁊ soci. mar. ꝯme.
13	xv	g	iij	2	ser	Seruatij epi cōf. ꝯme.
14	iiij	A	pridie	3	et	Octa stanislai hic teneť. ix. k.
15		b	Idib⁹	4	soph	Sophie cū filiab⁹ mar. duplex.
16	xij	c	xvij	5	ma	Junij.
17		d	xvj	6	ius	
18	j	e	xv	7	in	
19	ix	f	xiiij	8	hac	Potētiane virgi. cōme.
20		g	xiij	9	se	Bernardini ꝯfes. duplex.
21	xvij	A	xij	10	ri	Helene regi. electe. duplex.
22	vj	b	xj	11	e	Job confessoris prophete.
23		c	x	12	te	
24	xiiij	d	ix	13	net	
25	iij	e	viij	14	vr	Urbani pape ⁊ mar. ix. k.
26	xj	f	vij	15	ban	
27		g	vj	16	im	
28	xix	A	v	17	pe	Joannis pape ꝯfes. ꝯme.
29	viij	b	iiij	18	de	
30		c	iij	19	cris	
31	xvj	d	pridie	20	pan	Petronel[illegible]

nūe rus May

Maio secure[illegible]
Scind[illegible]
Cū calic[illegible]
Por[illegible]

Junius habet dies.xxx.Luna.xxix.
Nox habet horas.viij. Dies vo.xvi.

Junij	20	Nic		Nicomedis mar.iij.k.		q
iiij	21	mar		Marcellini ⁊ petri mar. iij.k.		r
ij	22	cel		Erasmi epi ⁊ mar.duplex.		s
pridie	23	le				t
○	Mon;	24	bo	Bonifacij ⁊ soci.mar.iij.k.		v
c	viij	25	vin	Vincentij marty.ℑme.		x
7	d	vij	26	dat		y
8 xviij	e	vj	27	iun		z
9 vij	f	v	28	pri	Primi ⁊ feliciani mar.iij.k.	⁊
10	g	iiij	29	mi		ꝓ
11 xv	A	iij	29	ba	Barnabe apli.duplex.	ꝯ
12	b	pridie	♋	ter	Sol i cācro. Basili.⁊ so.m̃.iij.k.	ꝝ
13 iiij	c	Idib⁹	1	an	Antonij cōfesso.iij.k.	ꝑ
14 xij	d	xviij	2	ton	Julij.	A
15	e	xvij	3	vi	Viti ⁊ soci.marty.duplex.	b
16 j	f	xvj	4	te		c
17 ix	g	xv	5	ꝓ		d
18	A	xiiij	6	mar	Marcelliani ⁊ marci mar.iij.k.	e
19 xvij	b	xiij	7	pro	Geruasij ⁊ pthasij m̃.duplex.	f
20 vj	c	xij	8	thos		g
21	d	xj	9	al	Albani martyris.ℑme.	h
22 xiiij	e	x	10	san	Decem miliū mar.duplex.	i
23	f	ix	11	cti	Achacij mar.mili. Vigilia.	k
24 iij	g	viij	12	Jo	Joannis baptiste nati.duplx.	l
25 xj	A	vij	13	an		m
26	b	vj	14	io	Joānis ⁊ pauli mar.ix.k.	n
27 xix	c	v	15	do	Ladislai regis con. duplex.	o
28 viij	d	iiij	16	le	Leōis p̄p ℑf.ℑm̃. Vigilia.	p
29	e	iij	17	pe	Petri ⁊ pauli apl̄oꝝ.duplex.	q
			18	pau	Cōmemoratio pauli apli. ix.k.	r

nio gētes pturbat medo bibentes
uellaꝝ: fuge potus ceruisiarū
t colera valet ℏ refectio vera
frōdes ede:ieiun⁹ bibæq; fōtes

Au-reus KL Julius habet dies.xj
Nox habet horas.viij

1	v	g	Julij	19 Jul	Octaua ioānis.ix.k.	
2		A	vj	19 pro	Uisitationis marie.d	
3	xiij	b	v	20 cef		
4		c	iiij	21 pro	Trāsla.martī.pco.nij ꝛ v	
5	ij	d	iij	22 co		
6	x	e	pridie	23 pi	Octaua petri ꝛ pauli. ix.k.	
7		f	Non	24 vil	Uilibaldi con.ꝛ põti. ome.	ꝛ
8	xviij	g	viij	25 ki	Kiliani ꝛ ſoci.mar. ome.	ꝓ
9	vij	A	vij	26 li	Octaua viſita.marie. ix.k.	?
10		b	vj	27 fra	Septē fratrū martyrū. iij.k.	ꝯ
11	xv	c	v	28 be	Trāſlatio benedicti conf. iij.k.	A
12	iiij	d	iiij	2 ne		b
13		e	iij	ꝙ mar	Sol i leōe.Margare.vir.m̄.du.	c
14	xij	f	pridie	1 gar		d
15		g	Idib9	2 A	Diuiſionis apl'oꝝ.duplex.	e
16	j	A	xvij	3 poſt	Auguſti.	f
17	ix	b	xvj	4 alx	Alexij confeſ. duplex.	g
18		c	xv	5 ar	Arnolphi con.ꝛ pon. iij.k.	h
19	xvij	d	xiiij	6 nol		i
20	vj	e	xiij	7 ph9		k
21		f	xij	8 prax	Praxedis vir. iij.k.	l
22	xiiij	g	xj	9 mag	Marie magdale.electe.duplꝛ.	m
23	iij	A	x	10 ap	Appollinaris epi ꝛ m̄. iij.k.	n
24	xj	b	ix	11 cris	Brigitte ele. du. Xpie. ꝯ. Uig.	o
25		c	viij	12 ia	Jacobi apli.duplex.	p
26	xix	d	vij	13 co	Anne matris marie.duplex.	q
27	viij	e	vj	14 bi	Chꝛoferi mili.mar. duplex.	r
28		f	v	15 ꝙ	Panthaleōis mili.mar. iij.k.	s
29	xvj	g	iiij	16 fel	Marthe vir. du. Felicꝭ ꝛ ſo. ꝯ.	t
30		A	iij	17 ab	Abdon ꝛ ſennen ma	
31	v	b	pridie	18 don	Germani ep	

nūe rus Hipien

Qui vult ſolamē
Uenā nō ſci
Sōnū cōpe
Adeſt rec

Iulius

Auguſt⁹ habet dies.xxxj.Luna.xxix.
Nox habet horas.x. Dies.xiiij.

ug.		g	18	Petr	Petri ad vi. du. Machabe. ↄ.	y
ij		a	19	steph	Stephāi pape ⁊ mñ. iij.k.	z
iij		b	20	steph	Stephāi ptoñ.inuētio. iij.k.	⁊
pr	lie	c	21	pro	Dominici ↄfes. duplex.	ꝯ
	l	d	22	do	Marie niuis. du. Oſualdi. ↄ.	ꝓ
ij	A	e	23	ſix	Trāſfig.dñi. du. Sixti ⁊ ſo. ↄ.	ꝑ
		b	24	do	Bōati epi mñ. iij.k. Afre ⁊ ſo. ↄ.	A
8		c	vj	ci	Ciriaci ⁊ ſo.marty. iij.k.	b
9	xv	d	v	ro	Romani mar. ↄme. Vigilia.	c
10		e	iiij	lau	Laurentij mar.duplex.	d
11	iiij	f	iij	ti	Tyburtij mar. ↄme.	e
12	xij	g	pridie	bur		f
13		A	Idib⁹	ip	Sol i ℳgie. Hipo.⁊ ſo.mñ. ix.k.	g
14	j	b	xix	eus	Septēbꝛ. Euſe.ↄf. ↄ. Vigilia.	h
15	ix	c	xviij	sum	Aſſūptionis Marie.duplex.	i
16		d	xvij	ci	Arnolphi epi ⁊ con. ↄme.	k
17	xvij	e	xvj	o	Octaua laurētij. ↄme.	l
18	vj	f	xv	a	Agapiti mar. ↄme.	m
19		g	xiiij	ga	Magni mar. ↄme.	n
20	xiiij	A	xiij	pi	Bern̄.ab.⁊ cō. du. Steph̄.re. ↄ.	o
21		b	xij	thi		p
22	iij	c	xj	thi	Oct.aſſū. ix.k. Timo.⁊ ſim. ↄ.	q
23	xj	d	x	mo	Timothei ⁊ appol. ↄ. Vigilia.	r
24		e	ix	bar	Bartholomei apl̄i.duplex.	s
25	xix	f	viij	tho	Trāſlatio heduigis elec. ix.k.	t
26	viij	g	vij	lo		v
27		A	vj	ruf	Rufi mili.mar. iij.k.	x
28	xvj	b	v	aug	Auguſtini epi cō.maio. dupl̄x.	y
29	v	c	iiij	col	Becol.ioā. du. Sabie mar. ↄ.	z
				16 au	Felicis ⁊ adaucti mar. iij.k.	⁊
				17 cti		ꝯ

ſꝯ ſō augusto viuat medicamīe iusto
mitet.eſtū coitū quoꝯ vitet
curet.nec mltū comeſtio duret
tari debet.vel fleubothomari

Au- KL Septēber habet
reus Nox habet horas.

1		f	Sept.	18	E	Egidij ab. ou.	
2	ij	g	iiij	19	gi		
3	r	A	iij	20	di		
4		b	pridie	21	um		
5	rviij	c	Non	22	sep		
6	vij	d	viij	23	ha	Regine vir. marty.	
7		e	vij	24	bet	Batalberte ẏ. ⁊ m̃. ou. Aigi.	
8	rv	f	vj	25	nat	Natiuitatis Marie. duplex.	
9	iiij	g	v	26	gor	Gorgonij mar. ome.	
10		A	iiij	27	gon	Nicolai tolētini con.	
11	rij	b	iij	28	prot	Proti ⁊ hyacinthi. ome.	
12		c	pridie	29	ia		
13	j	d	Idib⁹	♎	ci	Sol i libra. Septē dormi. omn̄.	
14	ix	e	rviij	1	crux	Octob. Exal. cru. d. Cor. ⁊ ci. o.	
15		f	rvij	2	nic	Oct. nati. ma. ix. k. Nicome. o.	
16	rvij	g	rvj	3	eu	Eufemie vir. ⁊ mar. iij. k.	
17	vj	A	rv	4	lam	Lāperti epi ⁊ mar. iij. k.	
18		b	riiij	5	per		
19	riiij	c	riij	6	te		
20	iij	d	rij	7	ph	Vigilia.	
21		e	rj	8	mat	Matthei apli ⁊ euāge. duplex.	
22	rj	f	r	9	mau	Mauricij ⁊ soci. mar. duplex.	
23	rix	g	ix	10	ri		
24	viij	A	viij	11	ci		
25		b	vij	12	us	Justine vir. ⁊ mar.	
26	rvj	c	vj	13	et	Cosme ⁊ damiani mar. dupl'x.	
27		d	v	14	Sta	Trāsla. stāi slai epi ⁊ mar. dup.	
28	v	e	iiij	15	ven	Uēceslai mili. mar. duplex.	
29	riij	f	iij	16	mich	Michaelis archāgeli. dupl'x.	
30		g	pridie	17	hier	Hieronymi con	

nūe Ureſien
rus

Fructus maturi ſe
Et pira cū vino
Aqua de vtica
Tūc venā pa

October habet dies.xxxj.Luna.xxix.
Nox habet horas.xiiij. Dies.ho.x.

1		♑	18	Re	Remigij ger.ꝛ veda.pō.cōf. ☽.	A	
2			19	mi	Leodegarij eꝑi ꝛ mar. cōme.	b	
3		♈	20	♓		c	
4			21	fran	Franciſci cōfeſ. duplex.	d	
5	iiij		22	ci	Octaua vēceſlai. ix.k.	e	
6	iij		23	ſcus		f	
7	xv		24	mar	Marci pape confeſ. iij.k.	g	
8		A viij	25	cus	Sergij ꝛ bachi marty. iij.k.	A	
9	iiij	b vij	26	di	Dionyſij ꝛ ſoci.mar. duplex.	b	
10	xij	c vj	27	ger	Gereonis ꝛ ſoci.mar. duplex.	c	
11		d v	28	ar		d	
12	j	e iiij	29	te		e	
13	ix	f iij	♏	♓	Sol in ſcorpione.	f	
14		g pridie	1	calx	Calixti pape mar. iij.k.	g	
15	xvij	A Idib⁹	2	hed	Heduigis electe. duplex.	A	
16	vj	b xvij	3	gal	Mouēbris. Galli abbatꝫ. iij.k.	b	
17		c xvj	4	le		c	
18	xiiij	d xv	5	lu	Luce euāgeliſte. duplex.	d	
19		e xiiij	6	cas	Januarij ꝛ ſoci.mar. iij.k.	e	
20	iij	f xiij	7	trās	Trāſla.adalberti eꝑi ꝛ mar. du.	f	
21	xj	g xij	8	vnd	Undeciꝫ milia vir.mar. duplex.	g	
22		A xj	9	ſe	Lordule v.m̄. du. Seueri ℈. ☽.	A	
23	ix	b x	10	ſe	Seuerini cōf.pon. iij.k.	b	
24	viij	c ix	11	ve		c	
25		d viij	12	cris	Criſpini ꝛ criſpiniani mar. iij.k.	d	
26	xvj	e vij	13	pi		e	
27	v	f vj	14	nis	Euſtachij ꝛ ſo.mar. du. Vigilia.	f	
28		g v	15	Si	Simōis ꝛ iude apſtoꝝ.duplex.	g	
29	xiij	A iiij	16	mo	Marciſci eꝑi ꝛ mar. cōme.	A	
			17	nis	Leonardi ℈. duplx.hic tenet.	b	
					uin Uolfgāgi eꝑi con. Vigilia.	c	

October vina prebet cū carne ferina
lecnō aucina caro valet ꝛ wlucrina
nis ſit ſana.tamē eſt repletio vana
ita vis comede. nō ꝓcordia lede

Au- KL Nouēber habet dies.xxx. ☽
reus Nox habet horas.xvj. Dies

1	x	d	Nouē.	19	Om	Omniū sanctoꝝ.duplex.
2		e	iiij	20	ne	Cōmemoratio aīarum. i.
3	xviij	f	iij	21	no	
4	vij	g	pridie	22	nem	
5		A	Nonꝰ	23	bre	
6	xv	b	viij	24	le	
7	iiij	c	vij	25	o	Silibrordi epi ☽fesso.☽me.
8		d	vj	26	qua	Octa.oiꝰ sctōꝝ. ix.k. 4.coro.☽.
9	xij	e	v	27	te	Theodori militis mar. iij.k.
10		f	iiij	28	o	
11	j	g	iij	29	mar	Marti.epi ☽.maio.du. mēne.☽.
12	ix	A	pridie	✠	tin	Sol ī sagitta. Quiqꝫ frꝰ po. du. ☾
13		b	Idib⁹	1	bric	Briccij epi ☽.du. ☾Sūib.epi.☽.
14	xvij	c	xviij	2	ci	Decēbrꝰ. Joā.elemosy.epi.du.
15	vij	d	xvij	3	i	
16		e	xvj	4	qꝫ	Othmari abbatis.☽me.
17	xiiij	f	xv	5	post	
18	iij	g	xiiij	6	hec	Octaua martini. iij.k.
19		A	xiij	7	e	Elisabeth electe. duplex.
20	xj	b	xij	8	li	
21	xix	c	xj	9	pre	Pñta.marie.du. Colūbani.☽.
22	viij	d	x	10	ce	Cecilie virgi.ꝛ marty. ix.k.
23		e	ix	11	cle	Clemētis pape ꝛ mar. duplex.
24	xvj	f	viij	12	crisꝰ	Chrysogoni mili.mar. iij.k.
25		g	vij	13	La	Catherine vir.ꝛ marty.duplex.
26	v	A	vj	14	the	Conradi epi confessoris.
27	xiij	b	v	15	ri	
28		c	iiij	16	na	
29	ij	d	iij	17	sed	Vigilia.
30	x	e	pridie	18	andr	Andree apostoli. dupler

nūe Listopad
rus

Hoc tibi scire dat. qꝫ reuma
Queqꝫ nociua vita.tua fu
Balnea cū ventre tūc
Potio sit sana.at

ILG

Decéber habet dies.xxxj. Luna.xxx.
Nox habet horas.xvj. Dies vo.viij.

	f	Decé.	19	De		g
	g	iiij	20	cem		h
	A	iij	21	ber		i
	b	pridie	22	bar	Barbare vir.z marty. duplex.	k
	c	Nonȝ	23	ba		l
	d	viij	24	ni	Nicolai epi cõf.maio.duplex.	m
7	e	vij	25	co	Octaua andree. iij.l.	n
8	f	vj	26	con	Conceptionis Marie.duplex.	o
9	g	v	27	cep		p
10	A	iiij	28	et		q
11	b	iij	29	al		r
12	c	pridie	»	ma	Sol in capricorno.	s
13	d	Idib9	2	lu	Lucie virgi.marty. duplex.	t
14	e	xix	3	ci	Januarij. Othilie virginis.	v
15	f	xviij	4	a	Octaua ꝯceptõis marie. duplx.	x
16	g	xvij	5	ſan		y
17	A	xvj	6	ctus	Lazari epi z marty. duplex.	z
18	b	xv	7	ab		z
19	c	xiiij	8	in		ꝑ
20	d	xiij	9	de	Vigilia.	ꝯ
21	e	xij	10	tho	Thome apostoli.duplex.	t
22	f	xj	11	mas		A
23	g	x	12	mo		b
24	A	ix	13	do	Vigilia.	c
25	b	viij	14	nat	Nativitatis christi.duplex.	d
26	c	vij	15	steph	Stephani protomarty. duplex.	e
27	d	vj	16	io	Joannis apli z euãgeli.duplx.	f
28	e	v	17	pu	Innocentũ martyrum.duplex.	g
29	f	iiij	18	tho	Thome epi z martyris. duplx.	h
	g	iij	19	me		i
	ridie		20	ſil	Siluestri pape cõfessoris. ix.l.	k
	zien				Sane sũt mẽbrȝ. res calide mẽse decẽbrȝ	
					Frigꝰ vitet.capitalis vena scindetur	
					Lotio sit vana.sed vasis potatio cara	
					Sit tepidus potꝰ.frigori ꝯtrarie totꝰ	

ℂ Tabula dominicarum.

Bñica.j.in aduentu folio. 1
Bominica.ij.in aduẽtu 2
Bominica.iij.in aduẽtu 4
Bñica.iiij.in aduentu 8
Bominica infra octauas natiuitatis domini. 16
Bñica ifra octa.epiphą. 20
Bñica.j.post octa.epiphą. 21
Bñica.ij. post octa.epiphẽ. 22
Bñica.iij.post octa.epiphẽ. 23
Bñica.iiij.post oct.epiphẽ. 24
Bominica vacans 25
Bominica in.lxx. 25
Bominica.in.lx. 26
Bominica in.l. 28
Bominica.j.in.xl. 32
Bominica.ij.in.xl. 39
Bominica.iij.in.xl. 46
Bominica.iiij.in.xl. 53
Bominica de passione. 60
Bominica in palmis. 66
Bñica resurrectionis. 100
Bñica in octaua pasce. 106
Bñica.ij.post pasca. 108
Bñica.iij.post pasca. 109
Bñica.iiij.post pasca. 111
Bñica.v.post pasca. 112
Bominica infra octauã ascẽsionis domini. 119
Bñica pentecostes 122
Festum trinitatis. 128
Bñica.j.post trini. 132
Bñica.ij.post trini. 133
Bñica.iij.post trini. 134
Bñica.iiij. post
Bñica.v.post tri
Bñica.vj.post tri
Bñica.vij.post t
Bñica.viij.post t
Bñica.ix.post trini.
Bñica.x.post trini.
Bñica.xj.post trini.
Bñica.xij.post trini. 144
Bñica.xiij.post trini. 145
Bñica.xiiij.post trini. 146
Bñica.xv.post trini. 147
Bñica.xvj.post trini. 148
Bñica.xvij.post trini. 149
Bñica.xviij.post trini. 153
Bñica.xix.post trini. 154
Bñica.xx.post trini. 155
Bñica.xxj. post trini. 156
Bñica.xxij.post trini. 157
Bñica.xxiij.post trini. 158
Bñica.xxiiij.post trini. 159
Bñica.xxv.post trini. 160
Bedicatio ecclesie 161
Bedicatio altaris. 163

ℂ Tabula p festiuitatibꝫ sanctorũ scõm ordinẽ mensiũ.

Vigilia 193
Andree apostoli 194
Barbare vir.ꝛ mar. 195
Nicolai eꝑi ꝛ conf. 195
Octaua sancti an 196
Lõceptio ỽgi.
Lucie vir.ꝛ
Łaçari eꝑ
Vigi

ɔſtoli 199
iuitatis dñi 9
ch̄riſti 11
ptomartyris 12
apli ⁊ euāge. 14
innocentū 15
me archiep̄i ⁊ mar. 16
Siluestri pape ⁊ ꝯfeſ. 17
Circūciſio dñi 17
Octaua.ſ.ſtephani 18
Octaua.ſ.ioānis apli 18
Octaua ſctōꝝ innocentū 18
Vigilia 18
Epiphania dñi 18
Octaua epiphanie 21
Felicis confeſ. 200
Marcelli pape ⁊ mar. 200
Antonij abbatis 201
Priſce vir.⁊ mar. 201
Fabiāi ⁊ Sebaſtiāi mar. 201
Agnetis vir.⁊ mar. 202
Vincentij martyris 203
Timothei apli 203
Cōuerſio pauli apli 203
Joānis chryſo.ep̄i 205
Octaua ſctē agnetis 205
Brigide virginis 206
Purificationis Marie 206
Blaſij ep̄i ⁊ marty. 209
Agathe vir.⁊ mar. 209
Bo he vir.⁊ mar. 209
ir.⁊ mar. 210
nis 211
s 211
211
Cathedra ſcti petri 212
Vigilia 212
Mathie apoſtoli 213
Albini ep̄i ⁊ confeſ. 214
Trāſlatio.ſ.vencelai 214
Thome de aqno cōf. 214
Perpetue ⁊ felicitatis 214
Cirulli ⁊ metudij cōf. 214
Quadraginta marty. 215
Gregorij pape 215
Longini militis mar. 215
Gertrudis virginis 215
Joſeph nutritoris dñi 216
Guniberti ep̄i ⁊ cōf. 216
Benedicti abbatis 216
Annūciatio Marie 217
Caſtuli militis mar. 217
Marie egyptiace 217
Ambroſij ep̄i ⁊ cōfeſ. 218
Vincētij de valentia 218
Tyburcij ⁊ valeriani 218
Adalberti ep̄i ⁊ mar. 219
Georgij militis mar. 219
Marci euangeliſte 220
Vitalis militis mar. 220
Petri noui marty. 220
Philippi ⁊ iacobi apl̄o. 221
Ualpurge virginis 221
Sigiſmūdi regis 221
Inuētio ſctē crucis 222
Alexādri ⁊ ſocioꝝ 223
Floriani militis mar. 223
Gothardi ep̄i ⁊ conf. 224
Joānis añ portā latinā 224
Staniſlai ep̄i ⁊ marty. 225

Tabula

Gordiani ⁊ epimachi 227
Merei ⁊ socioꝝ eius 227
Seruatij epi ⁊ cof. 227
Sophie cū filiabus 227
Potētiane virginis 228
Bernardini cōfes. 228
Helene regine electe 228
Urbani pape ⁊ mar. 229
Joannis pape cōfes. 229
Petronelle virginis 229
Nicomedis martyris 229
Marcellini ⁊ petri 229
Erasmi epi ⁊ marty. 230
Bonifacij epi ⁊ mar. 230
Vincentij marty. 230
Primi ⁊ feliciani mar. 230
Barnabe apostoli 231
Basilidis ⁊ socioꝝ mar. 231
Antonij cōfessoris 231
Viti ⁊ socioꝝ marty. 231
Marci ⁊ marcelliani 232
Seruasij ⁊ prothasij 232
Albani martyris 232
Becē miliū martyrū 232
Vigilia 233
Joannis baptiste 233
Joānis ⁊ pauli marty. 235
Ladislai regis cōfes. 235
Leonis pape cōf. 236
Vigilia 235
Petri ⁊ pauli apl̄oꝝ 236
Cōmemoratio.s. Pauli 237
Octaua scti ioānis 238
Vigilia 238
Visitationis Marie 239
Processi cū socijs
Trāslatio.s.marti
Octaua petri
Vilibaldi epi ⁊ co.
Kiliani ⁊ socioꝝ m.
Octaua visitati.marie
Septē fratrū martyrū
Trāslatio bñdicti cōf. 243
Margarethe vir.⁊ mar. 243
Diuisionis apostoloꝝ 244
Alexij confessoris 245
Arnolphi epi ⁊ cōfes. 245
Praxedis virginis 245
Marie magdale.electe 245
Appollinaris epi ⁊ m̄. 246
Brigitte electe 247
Christine vir.⁊ marty. 247
Vigilia 246
Jacobi apostoli 247
Anne matris Marie 248
Christoferi militis m̄. 248
Pantaleonis marty. 248
Marthe virginis 249
Felicis ⁊ socioꝝ 249
Abdon ⁊ sennen mar. 249
Germani epi ⁊ cōf. 249
Petri ad vincula 250
Machabeoꝝ marty. 250
Stephani pape ⁊ m̄. 250
Inuētio stephāi ptom̄. 250
Dominici cōfessoris 251
Marie niuis 251
Oswaldi regis 252
Trāsfiguratiōis dñi 252
Sixti ⁊ socioꝝ marty. 253

Tabula

i epi mar. 253
ciox mar. 253
ciox mar. 253
martyris 254
253
..entij martyris 254
Tyburcij marty. 255
Hippolyti ⁊ soci.mar. 255
Eusebij confes. 255
Vigilia 255
Assumptionis Marie 256
Arnolphi epi et ofes. 257
Octaua.s.laurentij 258
Agapiti martyris 258
Magni martyris 258
Bernardi abbatis 258
Stephani regis 258
Octaua assũpti.marie 259
Timothei et Simpho. 259
Timothei et appolli. 259
Vigilia 259
Bartholomei apli 259
Trãslatio heduigis ele. 260
Rufi militis marty. 260
Augustini epi et ofes. 260
Hermetis martyris 261
Decollatio Joannis 261
Sabine martyris 262
Felicis et adaucti mar. 262
Egidij abbatis 262
Prisci martyris 262
Mathalberte vir.et mñ. 263
Vigilia 263
Natiuitatis Marie 263
Adriani martyris 264
Gorgonij marty. 264
Proti et hyacinthi mñ. 265
Septẽ dormientiũ mar. 265
Exaltatio crucis 265
Cornelij et Cipriani 266
Octaua natiui.Marie 266
Nicomedis martyris 266
Eufemie virgi.et mar. 267
Lãperti epi et marty. 267
Vigilia 267
Matthei apli et euãge. 267
Mauricij et soci.mar. 268
Cosme ⁊ damiani mar. 269
Translatio stanislai 269
Wenceslai militis mar. 270
Michaelis archangeli 270
Hieronymi ofesso. 272
Remigij epi ⁊ sociox 272
Leodegarij epi ⁊ mar. 272
Francisci ofessoris 273
Octaua scti vẽceslai 273
Marci pape ⁊ ofesso. 273
Marcelli ⁊ sociox mar. 273
Dionysij ⁊ sociox mar. 273
Nereonis ⁊ sociox mñ. 274
Calixti pape ⁊ mar. 274
Heduigis electe 274
Galli abbatis 275
Luce euangeliste 275
Januarij ⁊ sociox mar. 275
Trãslatio adalberti 275
Undecim milia v. ⁊ mñ. 276
Lordule vir.⁊ mar. 277
Severi episcopi 277
Severini epi ⁊ ofes. 277

31

Tabula

Crispini ⁊ crispiniani 277
Eustachij ⁊ socioꝝ mar. 277
Vigilia 278
Simonis ⁊ iude apl'oꝝ 278
Marcisci epi ⁊ marty. 278
Leonardi ꝯfesso. 278
Vigilia 279
Omnium sanctoꝝ 279
Cõmemoratio aiarum 280
Vilibrordi ꝯfesso. 280
Octaua oium sanctoꝝ 281
Quattuor coronatoꝝ 281
Theodori militis mar. 281
Martini epi ⁊ cõfes. 281
Menne martyris 282
Quiqꝫ fratrũ polonoꝝ 282
Suniberti epi ⁊ cõf. 282
Briccij epi ⁊ cõfes. 282
Joãnis elemosy. epi 283
Othmari abbatis 283
Octaua scti martini 284
Elisabeth electe 284
Presentatiõis Marie 284
Colũbani abbatis 285
Cecilie virgi. ⁊ mar. 285
Clemẽtis pape ⁊ mar. 285
Chrysogoni militis mñ. 286
Catherine vir. ⁊ mar. 286

℄ Tabula festorum extra-ordinariorum.

Saturnini marty. 193
Jodoci cõfessoris 195
Casarie virginis 197
Damasi pape 198

Materni epi ⁊ ꝯfes. 200
Micasij epi ⁊ marty. 200
Otilie virginis
Genouefe virginis
Pauli eremite
Hilarij epi ⁊ ꝯfes.
Mauri abbatis
Basilij magni 201
Marij ⁊ marthe 201
Emerẽtiane ⁊ macharij 203
Policarpi martyris 204
Caroli imperatoris 205
Mathie hierosoly. 205
Aldegundis virginis 206
Victoris martyris 206
Ignatij epi ⁊ mar. 206
Vedasti ⁊ amãdi 210
Eulalie vir. ⁊ mar. 211
Castissime virginis 212
Simeonis epi ⁊ mar. 212
Trãslatio augustini 213
Cathedra iacobi mino. 215
Patricij ꝯfes. ⁊ põti. 215
Alexãdri epi hierosoly. 216
Trãsla. marie magda. 216
Quirini militis et mar. 217
Monice mris sci augu. 224
Trãslatio scti nicolai 227
Marie ad martyres 228
Eulogij cõfes. 234
Trãslatio thome apli 241
Henrici cõfessoris 243
Justini martyris 251
Clare virginis 255
Paulini cõfessoris 262

Tabula

irginis 263
virginis 263
nartyris 263
oe tolentino 265
ādis virginis 265
ni cōfes. 265
mille marty. 266
Tecle virginis 268
Cōceptio scī ioānis bap. 268
Ruperti confes. 268
Justine virginis 269
Fidis virginis 273
Demetrij martyris 273
Trāslatio sctī augustini 274
Quintini martyris 279
Ludmille marty. 281
Felicitatis marty. 286
Conradi epi ꝛ cōfes. 286
Lini epi ꝛ marty. 287
Rochi confes. 287
Job pphete ꝛ confes. 288
Uolfgangi epi ꝛ cōfes. 288
Joachim patris marie 288
Sancti latronis disme 289
Bonauēture doctoris 289
Gabrielis archāgeli 290
Raphaelis archāgeli 290
Sebastiani tpe pestis 291

¶ Cōmune de sanctis.

In vigilia vnī apl̄i fol̄. 291
In vigilia pluriū apl̄oꝝ 292
De apostolis 293
De pluribus martyribꝰ 297
De vno martyre 304
De cōfessoribus 307
De virginibus 313

¶ Misse singulis diebꝰ per hebdomadā appropriate.

De sancta trinitate fol̄. 317
De eterna sapiētia 317
De sancto spiritu 318
De angelis 318
De charitate 319
De sancta cruce 319
De dña in aduētu 320
De dña post natiui. dñi 321
De dña cōiter per annū 322
De dña tpe paschali 324
De dña tpe ascēsionis 325
Tēpore resurrectionis ꝛ ascē sionis de dña coll̄. et de om nibus sanctis 325
De dña tpe pētecostes 325
De dña tpe tri. ꝛ cor. xp̄i 326

¶ Misse speciales seu votiue

Officiū de sepulchro dñi 329
De noīe iesu chr̄i 330
In honore penarū 331
De qnq; vulneribꝰ chr̄i 333
De lancea dñi 334
De corona dñi 335
De facie dñi 335
De misericordia dñi 336
De. vij. donis spūsscti 337
De tribula. marie virgi. 338
De doloribꝰ btē ṽginis 339
De. vij. gaudijs btē ṽgi. 340
Missa sancti raphaelis 341

Tabula

Missa de .xiiij. coadiuto. 341
De tribus regibus 342
Pro iter agentibus 343
Pro peccatis 344
Orationes pro peccatis 344
Pro confitentibus collᵉ. 344
Pro vno cfitēte collᵉ. 344
Pro semetipso 345
Pro pace 345
Pro cōcordia fratrum 346
Pro inimicis 346
Pro papa 346
Pro episcopo 347
Pro abbate 347
Pro sacerdote 348
Pro rectoribꝫ eccl̄ie col. 348
Pro oi gradu eccle. collᵉ. 348
Pro rege vel impatore 348
Pro rege oño. tpe belli 349
Pro regina collᵉ. 349
Pro regibꝫ et p̄nci. collᵉ. 350
Officiū tēpore belli 350
Contra paganos 350
Contra thurcos 351
Pro cōgregatione 351
Tēpore synodi 352
Pro cūcto ppl̄o catholi. 352
Pro salute vniꝰ amici 352
Pro amico collᵉ. 353
Pro amico ī tribu. oppſ. 353
Pro pluribꝫ amicis collᵉ. 353
Pro salute viuoꝝ 353
Pro familiaribus 354
Pro familiaribꝫ collᵉ. 354
Pro benefactoribus 354
Pro q̄cūq; tribulatiōe
Cōtra malas cogitatiō 55
Pro petitōe lachryr 56
Cōtra oppſſi. aduerl 6
Cōtra malos iudices 57
Pro infirmis 357
Pro pluribꝫ ifirmis collᵉ. 358
Pro febricitantibus 358
Tēpore pestilentie 359
Pro peste aīalium collᵉ. 359
Pro sterilitate terre col. 360
Pro eo q ē p̄ri. mor. col. 360
Pro nauigātibus 360
Pro pluuia 360
Pro serenitate 361
Cōtra fulgu. ꝛ tēpe. collᵉ. 362
Ad benedicendum sponsum ꝛ sponsam 362
Cōtra sterilita. mulieris 363
¶ Collecte generales p̄ varijs necessitatibus
Cōtra subitaneaz mortē 363
Pro poscēda hūilitate 363
Pro castitate 364
Pro charitate 364
Pro patientia 364
Pro laborātibꝫ ī piculis 364
Pro captiuis collᵉ. 364
Missa p̄ q̄cūq; necessita. 364
Cōtra oblocutiones 365
Pro furto 365
Cōtra hostes et p̄secuto. 365
Pro cōfitentibus 365
Pro demoniacis 365
Contra paganos 365

plat; ⁊ bñfactoꝛib⁹ 365
familiarib⁹ amicis 366
ilia 366
to pp̄o catholi. 366
culo renũciãtib⁹ 366
uis ⁊ mortuis cõis 366
Alie coll̄. cõmunes 367
De patronis 368
In cõmemoratiõe sctõꝝ 368
De sanctis quorum reliquie requiescunt 368
De oĩbus sanctis 368
Misse defunctoꝝ ⁊ alia plura vide ibidem. 368
¶ Collecte pro defunctis.
Pro vno epo folio. 371
Pro pluribus epis 371
Pro plurib⁹ sacerdotib⁹ 371
Pro oĩb⁹ sacris ordinib⁹ 371
Pro abbate defuncto 372
Pro vno sacerdote 372
Pro parentibus 372
Pro familiaribus 372
Pro plurib⁹ defunctis 372
Pro frib⁹ ⁊ ꝯsãguineis 373
Pro benefactoribus 373
Pro famulo 373
Pro vno cõsanguineo 373
Pro famula 374
Pro fundatoribus 374
Pro famul̄ et famulab⁹ 374
Pro sepultis ĩ cimiterio 374
Pro defũcto nup bapti. 374
Pro desiderãtib⁹ pnĩaꝝ 374
Pro ꝛefunctis cõis oꝛo 375

¶ Cerimoniarum modus post victoriam de hostib⁹ precipue paganis obtentam. Die aliquo a prelato designato cõcurrat populus cum clero ad ecclesiam ad dandas laudes ⁊ referendas gratias domino Deo pro beneficio victorie. Et tunc pulsatis solenniter maioribus campanis cantabitur Te Deum laudamus: per chorum ⁊ organũ: ⁊ vbi est copia sacerdotũ cantabũt etiam versuꝫ suũ. Quo finito flexis genibus dicetur. Pater noster. Aue. Credo. Post hoc prelatus dicat ℣. cum Coll̄. ℣. Magna et mirabilia sunt opera tua domine. Juste et vere vie tue deus. ℣. Operuit celos gloria tua. Et laude tua plena est terra. ℣. Date magnificentiam deo nostro. Dei perfecta sunt opera et omnes vie eius iudicia. ℣. Leuauerunt oculos suos in montes. Unde venit auxilium eis. ℣. Non nobis domine non nobis. Sed nomini tuo da gloriam. ℣. Domine exaudi orationem meã. Et clamor. ℣. Dominus vobiscũ. Oratio.

GRatias tibi domine letantes referimus qui in te sperantes non deserens gentes paganorum contriuisti: tibi supplicamus humiliter: vt sicut leti ad ecclesiam tuam conuenimus: ita ad gaudia eterna perueniamus. Per. Alia oratio.

OOmnipotens sempiterne deus qui superbis resistis humilibus autem das gratiam: digna tibi laudũ preconia ⁊ deuotas gratiarum referimus actiones: q̄ seruorum tuorum fidem respiciens gloriosam de perfidis gẽtibus populo christiano victoriam tribuisti. Te suppliciter exoramus: vt quod feliciter incepisti: misericorditer prosequaris: ad laudem et gloriam nominis tui: quod super nos famulos tuos fideliter ĩuocatur. Per christum. Post hoc missa solenniter cantabitur de sancta trinitate vel prout alias placuerit.

Dñica prima aduētus dñi

¶ Incipit ordo Missalis p circulum anni. secundum cō/ suetudinē ecclesie Cathedra/ lis Cracouiensis. ¶ Domi/ nica prima in aduētu. Ad p/ cessionē R̄. Ecce dies veniunt. cuz suo versu. In reditu R̄. Letentur celi. cum suo versu. Et non fit statio in medio ec/ clesie. Ad missam. Introitus.

Ad te leuaui animā meā: deus me⁹ in te cōfido nō erubescā: ne q̄z irrideant me inimici mei: etenim vniuersi qui te expectant non confun dētur. P̄s. Vias tuas domine de/ monstra mihi: ⁊ semitas tuas edo ce me. Gloria patri. Kyrieleisō dominicale. Sine Et in terra. Post quod statiz dicitur Do minus vobiscum. Oratio.

Excita qm̄s dñe poten/ tiam tuam ⁊ veni: vt ab imminentibus peccatoz̄ no/ stroz̄ periculis/ te mereamur protegente eripi: te liberan/ te saluari. Qui viuis et. Alia oratio de dña et de omnibus sanctis. Lectō epl̄e bti Pauli apl̄i. Ad Roman. .x.

Fratres. Scientes ra est iam nos⁹ surgere. Nunc enī nostra salus q̄z cū cr Mox p̄cessit/ dies aūt pinquauit. Abijciamus go opera tenebraz̄/ ⁊ induamur arma lucis: sic vt in die hone ste ambulemus. Nō in cōmes sationibus ⁊ ebrietatib⁹/ non in cubilibus et impudicitijs/ nō in cōtentiōe ⁊ emulatiōe. Sed induimini dm̄ Jesum chm̄. Grad. Vniuersi qui te expectāt nō confundent dñe. ℣. Vias tuas dñe notas fac mihi: et semitas tuas edoce me. Alla. ℣. Ostende nobis dñe misericor/ diā tuam: ⁊ salutare tuū da nobis. Et cōsimiliter ferialib⁹ dieb⁹ quādo tenet d̄ aduentu dicit Alla cū suo ℣su. Prosa nunq̄z canit p totū annuz quādo de dñica agit. Scdz Matth. xxj.

In illo tpe. Cum appro pinquasset iesus hieroſ solymis/ ⁊ venisset bethphage ad montem oliueti: tūc misit duos discipulos/ dicēs illis. Ite in castellū qd̄ contra vos est: et statim inuenietis asinā alligatā/ ⁊ pullū cuz ea: solui/ te/ ⁊ adducite mihi. Et si quis vobis aliquid dixerit: dicite/

s hꝭ opus hꝫabet:ꝛ cō/
dimittet eos. Hoc aūt
:vt adimpleretur qđ
per prophetā/dicen
te filie sion: Ecce rex
tus venit tibi mansuetus:se/
dēs super asinā/ꝛ pullū filiuꝫ
subiugalis. Euntes aūt discipuli/fecerūt sicut p̄ceperat illis iesus. Et adduxerūt asinā ꝛ pullū:ꝛ imposuerūt sup eos vestimēta sua: ꝛ eū desup sedere fecerūt. Plurima autez turba/strauerūt westimēta sua ī via. Alij aūt cedebāt ramos de arboꝛib⁹/ꝛ sternebāt ī via. Turbe aūt q̄ precedebāt/ et q̄ sequebant̄/clamabāt/dicētes. Osanna filio dauid: benedictus qui venit in nomīe dñi. Credo dñicale p totū annuꝫ dicit̄. Exceptis certis dñicis de quib⁹ infra patebit. Offer. Ad te dñe leuaui animaꝫ meam deus meus in te cōfido nō erubescam: neq; irrideāt me inimici mei eteni vniuersi q te expectāt nō confundent̄. Secr̄. Intēde qñs dñe sacrificium singulare: vt hꝭus participatiōe mysterij/ que sperāda credimus expectata sumamus. P. Prefatio cōmunis. Sanctus dñicale. Cōio. Dñs dabit benignitatē ꝛ terra nostra dabit fructū suū. Cō/
plē. Suscipiamus dñe misericordiā tuā in medio templi tui:vt reparatiōis nostre ventura solēnia congruis hono/ rib⁹ precedamus. P. Missa concludit̄ per Benedicamus dñicale. ¶ Dieb⁹ aūt ferialibus:a Kyrieleisō feriali/ oīa fiūt de dominica sine Credo.

¶ Oratio de sancta Maria.

Deus q̄ de beate marie virginis vtero werbum tuū angelo nūciante carnem suscipere voluisti:p̄sta supplicib⁹ tuis:vt q̄ vere eā dei genitricē credimus/ eius apud te intercessiōib⁹ adiuuemur. Per eūdē. Secr̄. Altari tuo dñe supimposita munera spiritus sctūs benign⁹ assumat:q̄ btē marie viscera splēdoꝛib⁹ sue virtutis repleuit. P dñm. eiusdē. Cōpl̄. Gratiam tuā q̄s dñe mentib⁹ nostris infū/ de:vt q̄ angelo nūciante chr̄i filij tui incarnationē cognouimus:per passionē ei⁹ ꝛ crucem/ad resurrectiōis gloꝛiaꝫ perducamur. Qui tecum vi.

¶ Be omnib⁹ sctis. Oratio.

Conscientias nostras q̄/ sumus dñe visitādo purifica:vt veniens Jesus chr̄s filius tuus dñs noster/cū omnibus sanctis suis/paratā sibi

in nobis inueniat mansionē.
Qui tecū. Secr. Sacrificiū tibi dñe celebrandū placatus intende: quod t nos a vicijs nostre cōditionis emūdet: et intercedentib⁹ omnibus sctis tuo noī reddat acceptos. P. Complē. Anime nostre qs oīpotens deus hoc potiant desiderio/ vt tuo spū inflammēt: t sicut lampades diuino munere satiati/ ante cōspectum venientis filij tui/velut clara luminaria fulgeamus. Qui tecū. ℂ Feria qrta. Lcō epīe beati Jacobi apīi. v. ca.

Carissimi. Patientes estote vsq; ad aduentū dñi. Ecce agricola expectat pretiosum fructū terre/ patiēter ferens donec accipiat temporaneum t serotinum. Patientes igitur estote vos: t cō firmate corda vestra: quoniā aduentus dñi appropinquabit. Nolite ingemiscere fratres in alterutrū/ vt non iudicemini. Ecce iudex ante ianuam assistit. Exemplū accipite fratres exitus mali et longanimitatis t laboris t patientie prophetas: qui locuti sunt in nomine domini nostri iesu christi. S. Matb. iij. ca.

In illo tpe. Venit ioannes baptista/predicans in deserto iudee/et dicens. Penitentiam agite/appropinquabit enim vobis regnū celoz. Hic est enī de quo dictū est p esaiā prophetā dicentē. Vox clamātis i deserto/parate viā dñi: rectas facite semitas eiꝰ. Ipse aūt ioannes habebat vestimentū de pilis chameloz: t çonā pelliceā circa lumbos suos. Esca aūt eius erat locuste/t mel silueſtre. Tūc exibat ad eū hierosolyma et ois iudea: et ois regio circa iordanē: t baptiçabant ab eo i iordane confitētes peccata sua.

℣ Feria sexta. Lcō epīe beati Joannis apīi. j. ca. iij.

Carissimi. Si cor nostrū non reprehēderit nos: fiduciam habemus ad deū. Et quicqd petierimus accipiemus ab eo: quoniā mandata eiꝰ custodimus: t ea que sunt placita coram eo facimus. Et hoc est mandatū eius/vt credamus in noīe filij eius iesu chri: t diligamꝰ alterutrū/ sicut dedit mādatū nobis. Et q seruat mādata eiꝰ/in illo manet et ipse in eo. S. Lucā. iij.

In illo tpe. Dicebat ioānes ad turbas/ q exibāt vt baptiçarent ab ipso. Ge-

nimina viperarū: quis ostendet vobis fugere a ventura ira? Facite ergo fructus digno penitētie: et ne ceperitis dicere/patrē habemus abraam. Dico enī vobis: qa potēs est deus de lapidibus istis suscitare filios abrae. Jam enī securis ad radicē arboris posita est. Omnis ergo arbor nō faciens fructum bonum/excidetur et in ignez mittetur. Et interrogabant eū turbe dicētes. Quid ergo faciem⁹? Respondens autez dicebat eis. Qui habet duas tunicas/det nō habēti: et qui habet escas similiter faciat. Venerūt autem et publicani vt baptiçarē tur: et dixerūt ad illum. Magister quid faciemus? At ille dixit ad eos. Nihil amplius q̄ qđ cōstitutum est vobis faciatis. Interrogabāt aūt euz et milites dicētes. Quid faciemus et nos? Et ait illis. Neminem cōcutiatis/neq; calūniā faciatis: et cōtenti estote stipē dijs vestris. Existimāte autē populo/et cogitātib⁹ oībus in cordibus suis de ioanne/ne forte ipse esset chr̄s: respōdit ioannes dicēs oībus. Ego qdē aq̄ baptiço vos: veniet autē fortior me post me: cuius nō sum dignus soluere corrigiā calciamētorum eius: ipse vos baptiçabit in spūsctō et igni. Cuius vētilabrum i manu eius: et purgabit aream suā: et congregabit triticū in horreū suū: paleas autē cōburet igni inextinguibili. Multa quidē et alia exhortans euangeliçabat populo. ℂ Dominica secūda. Ad processionē R̄. Sicut mater ꝓsolat̄. In reditu R̄. Rex noster. Ad missam. Intr̄.

Populus sion ecce dominꝰ veniet ad saluandas gentes: et auditā faciet dominus gloriam vocis sue in leticia cordis vestri. P̄s. Qui regis israel intende: qui deducis velut ouem ioseph. Glia p̄ri. Ōro.

EXcita qm̄s dn̄e corda nostra ad preparandas vnigeniti tui vias: vt per eius aduentū purificatis tibi mentibꝰ seruire mereamur. Qui tecum. Lctō epl̄e beati pauli apostoli. Ad Romanos. xv.

FRatres. Quecunq; scripta sunt/ad nostram doctrinam scripta sunt: vt per patientiam et consolationem

scripturarũ spem habeamus. Deus autem patientie ⁊ solatij det vobis idipsum sapere in alterutrum secũdũ Jesum chm̃: vt vnanimes vno ore honorificetis deũ et patrem dñi nostri iesu xp̃i. Propter qđ suscipite inuicẽ/sicut ⁊ xp̃s suscepit vos in honorez dei. Dico enĩ iesum christũ ministrũ fuisse circũcisionis/propter veritatẽ dei ad cõfirmãdas pmissiones patrũ. Gentes aũt super misericordia honorare deũ: sicut scriptuz est. Propterea confitebor tibi in gentibus dñe: ⁊ noi tuo cantabo. Et iterũ dicit. Letamini gẽtes cum plebe eius. Et iterum. Laudate omnes gẽtes dñm/⁊ magnificate eum oẽs populi. Et rursuz esaias ait. Erit radix iesse: ⁊ q exurget regere gentes: in eũ gentes spabunt. Deus aũt spei repleat ws oi gaudio ⁊ pace in credẽdo: vt abũdetis in spe ⁊ virtute spiritussancti. **Grad.** Ex sion species decoris ei⁹ deus manifeste veniet. ℣. Cõgrega/te illi sanctos eius/qui ordinauerunt testamentũ eius super sacrificia. Alla. ℣. Rex noster adueniet chr̃s: quem ioannes p̃dicabat agnũ esse venturũ. **S. lucã. xxj. c.**

In illo tpe. Dixit Jesus discipulis suis. Erũt signa in sole ⁊ luna ⁊ ste[illegible]et in terris pressura gen[illegible]pre cõfusione sonitus mar[illegible]Au ctuũ: arescentib⁹ hoĩbus pr[illegible] timore ⁊ expectatiõe/que superueniẽt vniuerso orbi. Nã virtutes celoz mouebuntur. Et tunc videbũt filiuz hominis venientem in nube/cum potestate magna ⁊ maiestate. His aũt fieri incipientib⁹/respicite ⁊ leuate capita vestra: quoniã appropinquat redẽptio vestra. Et dixit illis similitudinẽ. Videte ficulneam ⁊ omnes arbores: cũ producũt iam ex se fructũ/scitis quoniã ppe est estas. Ita ⁊ vos cum videritis hec fieri/scitote qm̃ ppe est regnũ dei. Amen dico vobis: qa nõ preteribit generatio hec/donec omnia fiant. Celum ⁊ terra transibũt/verba aũt mea nõ transibũt. **Offer.** Deus tu cõuertens viuificabis nos et plebs tua letabit in te: ostẽde nobis dñe misericordiã tuã/et salutare tuũ da nobis. **Secre.** Placare qñs dñe humilitatis nostre p̃cib⁹ ⁊ hostijs: ⁊ vbi nulla suppetunt suffragia meritorũ/tuis nobis succurre presidijs. Per dominũ.

Lõio. Hierusalem surge et sta in excelso et vide iocunditatẽ que ven[illegible] tibi a deo tuo. **Complé.** Repleti cibo spiritualis alimo[illegible]e/ supplices te dñe dẽp/camur: vt huius participatione mysterij/ doceas nos terrena despicere/ et amare celestia. Per. ℂ **Feria q̃rta. Lctõ Malachie ꝓphe .iij.et. iiij.c.**

HEc dicit dñs deus. Ecce ego mitto angelũ meũ et ꝓparabit viã ante faciẽ meam. Et statĩ veniet ad templũ sctm̃ suũ dñator quẽ vos q̃ritis: et angel⁹ testamẽti quẽ vos vultis. Ecce veniet dic̃ dñs exercituũ. Et qs poterit cogitare diẽ aduẽtus ei⁹? Et qs stabit ad videndũ eũ? Ipse enim q̃si ignis cõflans/et q̃si herba fullonũ. Et sedebit cõflans et emũdãs argentũ/et purgabit filios leui. Et colabit eos q̃si aurũ et quasi argentũ: et erunt dño offerẽtes sacrificia in iustitia. Et placebit dño sacrificiũ iuda et hierusalẽ sicut dies seculi: et sicut anni antiqui. Et accedã ad vos ĩ iudicio/et ero testis velox maleficis et adulteris et ꝑiuris: et q calumniant̃ mercedẽ mercẽnarij: et humiliãt viduas et pupillos: et opprimũt peregrinũ: nec timuerũt me dicit dñs exercituum. Ecce ego mittã vobis heliam prophetã/ anteq̃ veniat dies dñi magnus et horribilis. Et quertet cor patrũ ad filios: et cor filioꝝ ad patres eoꝝ. Dicit dñs omnꝑs. **S. Matth. xj.**

IN illo tpe. Dixit Jesus discipulis suis. Amẽ dico vobis: nõ surrexit inter natos mulierũ/ maior ioãne baptista. Qui aũt minor est ĩ regno celorum/ maior est illo. A diebꝰ aũt ioãnis baptiste vsq̃ nũc regnũ celoꝝ vim patit̃: et violẽti rapiũt illud. Oẽs enĩ ꝓphete et lex vsq̃ ad ioannẽ ꝓphetauerũt: et si vultis recipere/ ipse est helias q vẽturꝰ est. Qui habet aures audiẽdi audiat. ℂ **Feria sexta. Lcõ epte hbtĩ Petri apli. ij. caꝑ. iij.**

HOc nõ lateat vos charissimi: qa vnus dies apud dñm sicut mille anni: et mille anni sicut dies vnꝰ. Nõ tardat dñs ꝓmissionẽ suã (sicut qdã existimãt) sed patiẽter agit propter vos/ nolẽs aliquos pire: sed oẽs ad penitentiã reuerti. Adueniet autẽ dies dñi sicut fur: ĩ quo celi magno impetu transiẽt: elemẽta vo calore soluent̃: terra aũt et oĩa q̃ in ipsa sũt opa exurent̃. Cũ

igiť hec oĩa dissoluẽda sint: quales oportet vos esse í sanctis cõuersatiõibus ꝛ pietatibus: expectãtes ꝛ ꝓperantes in aduẽtũ diei dñi: ꝑ quẽ celi ardentes soluenť: ꝛ elementa ignis ardore tabescẽt. Nouos vo celos ꝛ nouã terrã/ꝛ promissa ipsi⁹ expectamus/in q̃bus iusticia habitat. Propterq̃ charissimi hec expectãtes: satagite immaculati ꝛ inuiolati ei iueniri in pace. Initiũ scti euãgelij Scõm Marcũ. i.

Initiũ euãgelij iesu xp̃i filij dei: sicut scriptũ est in esaia prophẽta. Ecce mitto angelũ meũ ante faciẽ tuã: q̃ ꝓparabit viã tuã ante te. Vox clamãtis in deserto: parate viã dñi: rectas facite semitas ei⁹. Fuit in deserto ioannes baptiçans/ꝛ p̃dicans baptismũ penitẽtie in remissionẽ pctõrũ. Et egrediebať ad euz oĩs iudee regio: et hierosolymite vniuersi: ꝛ baptiçabanť ab illo in iordanis flumine: confitẽtes peccata sua. Et erat ioãnes vestitus pilis camelorũ/ꝛ çona pellicea circa lumbos ei⁹: ꝛ locustas ꝛ mel siluestre edebat: ꝛ p̃dicabat dicẽs. Venit fortior me post me: cui⁹ nõ sum dignus procũbẽs soluere corrigiã calciamentorũ ei⁹. Ego baptiçaui vos aqua: ille vo baptiçabit vos spiritu sancto. ¶ Dominica tertia. Ad pcessionẽ R̃. Suscipe verbuz. In reditu R̃. Docebit nos dñs. Ad missam. Introi.

Audete ĩ domino semper iterũ dico gaudete: modestia vestra nota sit oĩb⁹ hominibus dñs ꝓpe est: nihil soliciti sitis/sed in oĩ oratiõe petitiões vestre innotescãt apud deũ. ℘s. Benedixisti dñe terram tuã: auertisti captiuitatẽ iacob. Glia p. Aurẽ tuã qm̃s dñe Oro. precib⁹ nostris accõmoda: ꝛ mentis nostre tenebras gratia tue visitatiõis illustra. Qui viuis. Lctõ epl̃e bt̃i pauli apl̃i. Ad Corinthios. j. c. iiij.

Fratres. Sic nos existimet homo vt ministros xp̃i/ꝛ dispẽsatores misteriorũ dei. Hic iaz queriť inter dispẽsatores/vt fidelis qs inueniať. Mihi autẽ pro minimo est/vt a vobis iudicer/aut ab humão die. Sed neqz meipsuz iudico. Mihil enĩ mihi cõscius sum/sed nõ in hoc iu-

stificatus sum. Qui aũt iudicat me dñs est. Itaq; nolite ante tẽpus iudicare/ quoadusq; veniat dñs: q t illuminabit abscõdita tenebrarũ: t manifestabit consilia cordium: t tũc laus erit vnicuiq; a deo. **Grad.** Qui sedes dñe sup cherubin: excita potentiã tuaz t veni. ℣. Qui regis israel intẽde/ q deducis velut ouem ioseph. **Alla.** ℣. Excita dñe potẽtiã tuã t veni/ vt saluos facias nos. **Scdz mat** In illo tpe. Cũ **thеũ.xj.** audisset ioannes in vinculis opa xp̃i/ mittẽs duos de discipulis suis/ ait illi. Tu es qui venturus es/ an aliũ expectam⁹? Et respõdẽs iesus/ ait illis. Eũtes renũciate ioanni q audistis t vidistis. Ceci vident: claudi ambulãt: leprosi mundant̃: surdi audiũt: mortui resurgunt: pauperes euãgeliçant̃. Et beat⁹ est q nõ fuerit scãdaliçatus in me. Illis aũt abeũtib⁹/ cepit iesus dicere ad turbas de ioãne. Quid existis i desertũ videre? Arũdinẽ vẽto agitatam? Sed qd existis videre? Hoiem mollibus vestitũ? Ecce q mollib⁹ vestiunt̃/ i domib⁹ regũ sunt. Sed qd existis videre? Prophetã? Etiã dico vobis/ t plus q̃ pphetã. Hic est enĩ de quo scriptũ est. Ecce ego mitto angelũ meũ ante faciẽ tuã: qui ꝓparabit viã tuã ante te. **Offer.** Benedixisti dñe terrã tuaz: auertisti captiuitatẽ iacob: remisisti iniquitatez plebis tue. **Secre.** Deuotiõis nostre tibi qñs dñe hostia iugiter imolet̃: q t sacri pagat instituta mysterij/ t salutare tuũ nobis mirabiliter opet̃. ℙ. **Cõio.** Dicite pusillanimes cõfortamini t nolite timere: ecce de⁹ noster veniet t saluabit nos. **Cõpl̃.** Implo ramus dñe clementiã tuã: vt hec diuina subsidia a vicijs expiatos/ ad festa vẽtura nos ꝓparẽt. ℙ dñm. **Feria q̃rta in quattuor tẽpor⁹. Intro:** Rorate celi desup et nubes pluant iustũ: aperiat̃ terra t germinet saluatorẽ. **ps.** Celi enarrãt gloriam dei: et opera manuũ eius annunciat firmamentum. Glia patri. Kyrieleison **feriale. Statim**/ absq; dñs vobiscũ **dicit̃** Oremus. **Oratio.** Presta q̃s omnipotẽs deus: vt redẽptionis nostre vẽtura solẽnitas/ t ꝑsentis nobis vite subsidia conferat: t eterne beatitudinis premia largiat̃. ℙ. **Lectio Esaie pphete.ij.c. Instar lectionis.**

IN dieb⁹ illis. Dixit esa ias ꝓpheta. Erit ī nouissimis dieb⁹ ꝓparat⁹ mons domus dñi in vertice mōtiū: ⁊ eleuabit sup colles. Et fluēt ad eū oēs gētes: ⁊ ibūt populi multi ⁊ dicent. Venite/ascēdamus ad montē dñi/⁊ ad domū dei iacob: ⁊ docebit nos vias suas/et ambulabim⁹ in semitis ei⁹: qa de sion exibit lex/et verbū dñi de hierusalem. Et iudicabit gentes: ⁊ arguet populos multos. Et cōflabūt gladios suos in vomeres: ⁊ lanceas suas in falces. Nō leuabit gens ꝯtra gentē gladiū: nec exercebunt vltra ad preliū. Domus iacob/venite ⁊ ambulemus in lumine dñi dei nostri. **Grad.** Tolli te portas principes vestras et eleuamini porte eternales ⁊ ītroibit rex glorie. ℣. Quis ascēdet ī mōtem dñi: aut qs stabit in loco sctō ei⁹: īnocēs manib⁹ ⁊ mūdo corde. **Hic dī** Dñs vobiscuz. **Dio.** AEstina qsumus dñe ne tardaueris/⁊ auxiliū nobis superne virtutis impēde: vt aduent⁹ tui ꝯsolationib⁹ subleuent/q ī tua pietate ꝯfidūt. Qui vi. **Lcō Esaie ꝓphē. vij.** IN diebus illis. Locut⁹ est dñs ad achaz/dicēs. Pete tibi signum a dño deo tuo i ꝓfundū inferni: sive in excelsū supra. Et dixit achaç. Nō petā/⁊ nō tentabo dñm. Et dixit. Audite ergo domus dauid. Nūquid parū vobis est molestos esse hoibus: qa molesti estis ⁊ deo meo: Propter hoc dabit dñs ipse vobis signū. Ecce virgo cōcipiet et pariet filiū: ⁊ vocabit nomen eius emanuel. Butyrū ⁊ mel comedet/vt sciat reprobare malū/⁊ eligere bonū. **Grad.** Prope est dñs oibus inuocantibus eū: omnib⁹ qui inuocāt eū in veritate. ℣. Laudē dñi loquet os meū ⁊ benedicat ois caro nomen sanctuz eius. **Scōm Lucam. j.** IN illo tpe. Missus est angelus gabriel a deo in ciuitatez galilee/cui nomē naçareth: ad virginē desponsatam viro/cui nomē erat ioseph de domo dauid: ⁊ nomē virginis maria. Et ingressus angelus ad eā/dixit. Aue gratia plena/dñs tecū: benedicta tu in mulieribus. Que cū audisset/turbata est ī sermōe ei⁹ et cogitabat qualis esset ista salutatio. Et ait angelus ei. Ne timeas maria: inuenisti enī gratiā apud deū. Ecce cōcipies ī vtero/⁊ paries filiuz:

ꝛ vocabis nomẽ eius iesum. Hic erit magnus/ꝛ filius altissimi vocabit̃. Et dabit illi dñs̃ sedẽ dauid patris eiꝰ: ꝛ regnabit in domo iacob in eternuꝫ:ꝛ regni eiꝰ nõ erit finis. Dixit autẽ maria ad angeluꝫ. Quo modo fiet istud/ quoniã virũ non cognosco? Et respõdens angelus/ dixit ei. Spũssãctus supueniet ĩ te: ꝛ virtꝰ altissimi obũbrabit tibi. Ideoqꝫ ꝛ qđ nascet̃ ex te/ sanctũ/vocabit̃ filiꝰ dei. Et ecce elisabeth cognata tua:ꝛ ipsa ꝯcepit filiũ ĩ senectute sua. Et hic mensis est sextus illi/q̃ vocat̃ sterilis: qa nõ erit impossibile apud ꝺeũ oẽ verbũ. Dixit aũt maria. Ecce ancilla dñi/fiat mihi secũdũ ꝟbum tuũ. **Offer.** Cõfortamini ꝛ iã nolite timere: ecce enim deus noster retribuet iudiciũ: ipse veniet ꝛ saluos nos faciet. **Secr̃.** Ecclesie tue q̃s dñe munera placatus assume:q̃ ꝛ misericorditer offerẽda tribuisti/ꝛ in nostre salutis potẽter efficis trãsire mysterium. Per. **Cõio.** Ecce virgo cõcipiet ꝛ pariet filiũ ꝛ vocabit̃ nomẽ eius emanuel. **Cõpl̃.** Tuorũ nos dñe largitate donoꝝ/ ꝛ tẽporalibus attolle p̃sidijs/ꝛ renoua sempiternis. Per dñm. ℂ **Feria sexta ãttuor tẽpoꝝ. Introit.**

Rope esto dñe ꝛ oẽs virtue veritas: initio cognoui de testimõijs tuis/ q̃a ĩ eternũ tu es. **ps.** Bti imaculati in via q̃ ambulãt ĩ lege dñi. Glia pa. Excita q̃s dñe potentiã tuã ꝛ veni: vt hi q̃ in tua pietate confidũt/ab oĩ citiꝰ aduersitate liberẽt. Qui viuis. **Lectõ Esaie pphe. xj. c.**

Hec dicit dñs deꝰ. Egrediet̃ virga ex radice iesse:ꝛ flos de radice eius ascẽdet. Et requiescet sup eũ spiritus dñi/spũs sapiẽtie ꝛ intellectus: spũs cõsilij ꝛ fortitudinis: spũs scientie ꝛ pietatis:ꝛ replebit eũ spũs timoris dñi. Nõ secundũ visionẽ oculoꝝ iudicabit: neqꝫ secundũ auditum auriũ arguet: sed iudicabit in iusticia pauperes:ꝛ arguet in equitate p̃ mãsuetis terre. Et p̃cutiet terrã virga oris sui:ꝛ spiritu labioꝝ suoꝝ ĩterficiet impium. Et erit iusticia cingulũ lũboꝝ eiꝰ:ꝛ fides circtoriũ renũ eiꝰ. **Grad.** Ostẽde nobis dñe misericordiaꝫ tuã ꝛ salutare tuũ da nobis. **℣.** Bñdixisti dñe terrã tuã: auertisti captiuitatẽ iacob. **Scõz Lucã. ij.**

In illo tpe. Exurgẽs ma

ria abijt in montana cũ festi-
natione in ciuitatẽ iuda: ⁊ in-
trauit ĩ domũ çacharie: et sa-
lutauit elisabeth. Et factũ est
vt audiuit salutationẽ marie
elisabeth: exultauit infans in
vtero eius. Et repleta est spũ
sãcto elisabeth: ⁊ exclamauit
voce magna ⁊ dixit. Benedi-
cta tu inter mulieres/ ⁊ bene-
dictus fructus ventris tui. Et
vnde hoc mihi/ vt veniat ma
ter dñi mei ad me? Ecce enim
vt facta est vox salutatiõis tue
in auribus meis: exultauit in
gaudio infans in vtero meo.
Et beata que credidisti/ quo-
niam perficient ea que dicta
sunt tibi a dño. Et ait maria.
Magnificat anima mea dñm.
Et exultauit spũs meus/ ĩ deo
salutari meo. **Offer.** Deꝰ tu
cõuertẽs viuificabis nos et plebs
tua letabit in te: ostẽde nobis dñe
misericordiã tuã ⁊ salutare tuũ da
nobis. **Secr.** Presta qñs oĩ-
potẽs deus: vt dicato munere
cõgruentẽ nostre deuotionis
offeramus affectũ. P. **Cõio.**
Ecce dñs veniet et omnes sãcti
eius cũ eo ⁊ erit in die illa lux ma
gna. **Cõpl.** Prosint nobis do
mine sumpta mysteria / pari-
terq; et nos a peccatis exuãt:
⁊ presidijs tue propitiationis
attollant. Per dñm. **Sab-
bato q̃ttuor tempoꝝ. Intro.**
Veni ⁊ ostende nobis faciẽ
tuaz dñe q sedes sup che-
rubin ⁊ salui erimus. ℣.
Qui regis israel intende: q dedu-
cis velut ouẽ ioseph. Gloria pĩ.
Post Kyrieleisõ dĩ Oremꝰ.
fine Dñs vobiscum. **Oratio.**
Deus qui cõspicis qa ex
nostra prauitate affligi
mur: cõcede ppitiꝰ: vt ex tua
visitatione cõsolemur. Qui
viuis. **Lectõ Esaie ppĥe. xix.**
In diebus illis. Clama-
bunt ad dñm a facie tri-
bulãtis: ⁊ mittet eis saluato-
rẽ ⁊ ppugnatorẽ qui liberet
eos. Et cognoscet dñs ab egy
pto: ⁊ cognoscẽt egyptij dñm
in die illa: ⁊ colent eũ in ho-
stijs ⁊ in muneribus: ⁊ vota
vouebũt dño/ ⁊ soluẽt. Et p-
cutiet dñs egyptũ plaga/ ⁊ sa
nabit eã: ⁊ reuertent ad do-
minũ/ ⁊ placabit eis. Et sana-
bit eos dñs deꝰ noster. **Grad.**
A summo celo egressio eiꝰ ⁊ oc-
cursus eiꝰ vsq; ad summũ eiꝰ. ℣.
Celi enarrãt gloriã dei ⁊ opa ma-
nuũ eius annunciat firmamẽtum.
Statim dicit Oremus. **Ore.**
Adesto dñe supplicatio-
nibꝰ nostris: ⁊ presentis
vota ieiunij placita tibi deuo-

tione exhibere cõcede. Per.

Lectõ Esaie pphete.xxxv.ca.

HEc dicit dñs. Letabitur deserta ⁊ inuia: ⁊ exultabit solitudo ⁊ florebit q̃si liliũ. Germinãs germinabit/⁊ exultabit letabũda ⁊ laudãs. Gloria libani data est ei: decor carmeli ⁊ saro. Ipsi videbũt gloriã dñi/⁊ decorẽ dei nostri. Cõfortate manus dissolutas/⁊ genua debilia roborate. Dicite pusillanimes/confortamini ⁊ nolite timere. Ecce deus noster vltionẽ adducet retributionis: deus ipse veniet ⁊ saluabit nos. Tũc aperient oculi cecorũ/⁊ aures surdorũ patebũt. Tũc saliet sicut ceruus claudus: ⁊ aperta erit lingua mutorũ: quia scisse sũt in deserto aque/⁊ torrẽtes in solitudine: et q̃ erat arida in stagnũ: et sitiẽs in fõtes aquarũ. Ait dñs oipotẽs. Grad. In sole posuit tabernaculũ suũ ⁊ ipse tanq̃ sponsus procedens de thalamo suo. ℣. A summo celo egressio eius ⁊ occursus eius vsq̃ ad summũ eius. Oremus. Dio. TAdignos nos q̃sumus domine famulos tuos quos actionis propie culpa contristat/vnigeniti filij tui aduentu letifica. Qui tecuz vi.

Lcõ Esaie pphete.xl.c.

HEc dicit dñs. Sup mõtẽ excelsum ascẽde tu q euãgeliças sion: exalta in fortitudine vocẽ tuã qui euãgeliças hierusalẽ. Exalta/noli timere. Dic ciuitatibus iude. Ecce deus vester. Ecce dñs deus in fortitudĩe veniet/⁊ brachiũ eius dñabit. Ecce merces eius cũ eo/⁊ opus illius corã illo. Sicut pastor gregẽ suuz pascet: ⁊ in brachio suo cõgregabit agnos: ⁊ in sinu suo leuabit eos dñs deus nr̃. Grad. Oñe deus virtutũ cõuerte nos ⁊ ostende facie tuã ⁊ salui erimus. ℣. Excita dñe potẽtiam tuã ⁊ veni: vt saluos facias nos. Oremus. Dio.

PResta q̃s oipotẽs deus: vt filij tui vẽtura solẽnitas ⁊ p̃sentis nobis vite remedia conferat/⁊ premia eterna cõcedat. Per eũdem. Lectio

HEsaie prophete. xlv.c.

HEc dicit dñs deus. Christo meo cyro cuius apprehẽdi dexterã: vt subijciã ante faciẽ eius gẽtes/⁊ dorsa regũ vertã. Et aperiã corã eo ianuas: ⁊ porte nõ claudent̃. Ego ante te ibo: ⁊ glorioso terre humiliabo. Portas ereas cõteram: ⁊ vectes ferreos confringam. Et dabo tibi thesauros

abscõditos: ꝛ arcana secretorũ reuelabo: vt scias qa ego dñs q voco nomẽ tuũ dꝰ israel: ꝓpter seruuꝫ meũ iacob/ꝛ israel electũ meũ. Et vocaui te noĩe tuo/assimilaui te ꝛ nõ cognouisti me. Ego dñs ꝛ nõ est amplꝰ: extra me nõ est deus. Accinxi te ꝛ nõ cognouisti me: vt sciãt ḣi q ab ortu solis ꝛ q ab occidẽte/quoniã absq; me nõ est deus. Ego dñs ꝛ nõ est alter: formãs lucẽ ꝛ creãs tenebras: faciẽs pacẽ ꝛ creãs malũ. Ego dñs faciẽs oĩa hec. Rorate celi desuper ꝛ nubes pluãt iustum: aperiat terra ꝛ germinet saluatorẽ: ꝛ iusticia oriat simul. Ego dñs creaui eũ. Grad. Excita dñe potẽtiam tuam ꝛ veni: vt saluos facias nos. ℣. Qui regis israel intẽde q deducis velut ouẽ ioseph: q sedes sup cherubin appare coraã effraim beniamin ꝛ manasse. Oremus.

Oncede qs oĩpotẽs deus: vt q sub peccati iugo ex vetusta seruitute deprimimur/ expectata vnigeniti filij tui noua natiuitate liberemur. Qui tecũ. Lcõ Banielis prophete. ca. iij.

In diebus illis. Angelus dñi descendit cũ azaria ꝛ socijs eius in fornacẽ: ꝛ excussit flammã ignis de forn ꝛ fecit mediũ fornacis q ventũ roris flantẽ. Flãma ẽ diffusa est sup fornacez cubitis quadraginta nouẽ: ꝛ erupit ꝛ incẽdit quos reperit iuxta fornacẽ de caldeis ministros regis/q eã incẽdebant. Illos aũt non tetigit omnino ignis neq; cõtristauit: nec quicq; molestie intulit. Tũc ḣi tres quasi ex vno ore laudabãt ꝛ glorificabãt ꝛ benedicebãt deum in fornace dicẽtes. Hymnꝰ Danielis. iij. c.

Benedictus es dñe deus patrũ nostrorũ. Et laudabilis ꝛ gloriosus in secula. Et benedictũ nomen glorie tue qõ est sanctũ. Et laudabile ꝛ gloriosuꝫ in secula. Benedictus es in templo sancto glorie tue. Et laudabilis. Benedictus es sup thronũ sanctũ regni tui. Et laudabilis. Benedictus es sup sceptrũ diuinitatis tue. Et laudabilis. Benedictus es q sedes sup cherubin: intuẽs abyssos. Et laudabilis. Benedictus es qui ambulas sup pennas vẽtoꝝ ꝛ sup vndas maris. Et laudabilis. Bñdicãt te oẽs angeli ꝛ scti tui. Et laudẽt te ꝛ glorificẽt i secula. Bñdicãt te celi terra mare ꝛ oĩa q̃ in eis sunt. Et laudẽt te ꝛ glorificẽt in scla. Gloria pri et

ꝓpiritui ſctō. Et laudabili ⁊
ſo in ſecula. Sicut erat in
cipio ⁊ nūc ⁊ ſemp ⁊ in ſecula
ulorum amē. Reincipiat ℣.
Benedictus es. ⁊c̄. Hic dici-
tur Dñs vobiſcum. Oratio.

OEus q̄ trib⁹ pueris miti
gasti flāmas igniū: ꝛce
de ꝓpitius: vt nos famulos
tuos non exurat flāma vicio-
rū. ℙ. Lctō epl̄e b̄ati Pauli
apl̄i ad Thessaloniceñ. ij. c. ij.

FRatres. Rogamus vos
ꝓ aduentū dñi nostri ie
ſu ch̄i: ⁊ nostre ꝯgregatiōis
in ipſū: vt nō cito moueami-
ni a vestro ſenſu/neq̄ terrea-
mini/neq̄ ꝓ ſpiritū/neq̄ per
ſermonē/neq̄ ꝓ epistolā tāq̄
ꝓ nos missam/q̄ſi instet dies
dñi. Ne q̄s vos seducat vllo
modo. Quoniā nisi venerit
diſceſſio primuz: ⁊ reuelatus
fuerit homo peccati fili⁹ per-
ditionis: q̄ aduersat̄ ⁊ extol-
lit̄ ſupra omne qđ dicit̄ de⁹/
aut qđ colit̄: ita vt in tēplo dei
ſedeat oſtēdēs ſe tanq̄ ſit de⁹.
Nō retinetis/q̄ cū adhuc eſ-
ſem apud vos/hec dicebā vo
bis? Et nūc q̄d detineat ſcitis/
vt reueleť in ſuo tēpore. Nā
myſteriū iā operat̄ iniq̄tatis:
tm̄/vt q̄ tenet nūc teneat/do-
nec de medio fiat. Et tūc reue
labit̄ ille iniquus: quem dñs
Jeſus interficiet ſpiritu oris
ſui: et deſtruet illuſtratione
aduentus ſui. Tractus.

QUi regis iſrael intēde q̄ de-
ducis velut ouez ioſeph. ℣. Qui
ſedes ſup̄ cherubin: appare coram
effraim beniamin et manaſſe. ℣.
Excita dñe potentiā tuā ⁊ veni: vt
ſaluos facias nos. S. Lucā. iij.

ANno q̄ntodecimo im-
perij tyberij ceſaris/ꝓ-
curāte pōtio pilato iudeā: te-
trarcha autē galilee herode/
philippo autē fratre eius te-
trarcha ituree ⁊ trachonitidis
regionis: ⁊ lyſania abiline te
trarcha/ſub principib⁹ ſacer-
dotū anna ⁊ caypha/factū eſt
verbū dñi ſup̄ ioannē ẓacha-
rie filiū in deſerto. Et venit in
omnē regionē iordanis/p̄di-
cās baptiſmū penitētie in re-
miſſionē peccatoꝝ: ſicut ſcri-
ptū eſt ī libro ſermonū Eſaie
prophete. Vox clamantis in
deſerto/parate viā domini: re
ctas facite ſemitas eius. Om-
nis vallis implebitur: ⁊ om-
nis mōs ⁊ collis humiliabit̄.
Et erūt prava in directa: ⁊ aſ-
pera in vias planas. Et vide-
bit oīs caro ſalutare dei. Of-
fer. Exulta ſatis filia ſion: pre-
dica filia hieruſalez: ecce rex tuus

venit tibi ſctūs ⁊ ſaluator. Secr.
Ecclesie tue dñe munera ſā
ctifica ⁊ cōcede: vt per hec ve/
neráda mysteria pane celesti
refici mereamur. Per. Cōio.
Exultauit vt gigas ad currendā
viā: a summo celo egressio ei⁹ ⁊ oc
cursus ei⁹ vsq; ad summū ei⁹. Cō
plen. Quesumus dñe deus
noster vt sacrosācta mysteria
que pro reparationis nostre
munimine ꝓtulisti: ⁊ presens
nobis remediū esse facias et
futuruz. P. C Dñica quarta
ad processionē R. Non aufe/
retur. In reditu R. Intuemini
quantus. Ad missam. Introi.

Emēto nostri
dñe in bene/
placito ppli
tui: visita nos
i salutari tuo
ad videnduz
in bonitate
electoz tuoz
in leticia gētis tue/vt lauderis cū
hereditate tua. Ps. Peccauimus
dñe cū patrib⁹ nostris: iniuste egi/
mus: iniqtatez fecimus. Glia pri.
Excita qs dñe po/Oro.
tentiā tuā ⁊ veni ⁊ ma/
gna nobis ꝟtute succurre: vt
per auxiliū gratie tue qđ no/
stra peccata ppediūt/indulgē
tia tue ppitiatiōis acceleret.
Qui viuis. Lcō epīe bti pau
li apli. Ad Philippēses. iiii.
Fratres. Gaudete i dño
semp: iterū dico gaude/
te. Modestia vestra nota sit
oibus hoibus: dns enī ꝓpe
est. Nihil soliciti sitis: sed in
oi oratione et obsecratiōe cū
gratiarūactiōe/petitiones ve
stre innotescant apud deū. Et
pax dei q̄ exuperat oēm sensū/
custodiat corda vestra ⁊ itelli/
gentias vestras. In chō ihesu
dño nostro. Grad. Prope est
dns oibus iuocantib⁹ eū: omnib⁹
q̄ iuocāt eū in ꝟitate. ℣. Laudez
dñi loquet os meū: ⁊ bñdicat ois
caro nomē sctm eius. Alla. ℣.
Veni dñe ⁊ noli tardare relaxa fa
cinora plebis tue. S. Joanne. j.
In illo tpe. Miserūt iu/
dei ab hierosolymis sa
cerdotes ⁊ leuitas ad ioannē/
vt iterrogarét eū. Tu qs es:
Et cōfessus est/⁊ nō negauit.
Et cōfessus est: qa nō sū ego
chs. Et interrogauerūt euz.
Quid ergo: Helias es tu: Et
dixit. Nō sum. Prophęta es
tu: Et respōdit. Nō. Dixerūt
ergo ei. Quis es/vt respon/
sum demus his qui miserūt
nos: Quid dicis de teipso:
Ait. Ego vox clamātis in de/
serto: dirigite viam dñi/sicut

dixit Esaias ꝓpheta. Et qui missi fuerãt / erãt ex phariseis. Et interrogauerũt eũ / & dixerunt ei. Quid ergo baptizas / si tu nõ es chꝰs / neq; helias / neq; prophetꝰ? Respõdit eis ioãnes / dicẽs. Ego baptizo in aqua: medius autẽ vestrũ stetit quẽ vos nescitis. Ipse est q̃ post me vẽturus est / q̃ ante me factus est: cuius ego nõ sum dignus vt soluã eius corrigiã calciamẽti. Hec ĩ bethania facta sunt trãs iordanẽ / vbi erat ioãnes baptizãs.

Offer. Aue maria gratia plena dñs tecũ: benedicta tu in mulieribus & bñdictus fructus ventris tui.

Secr. Sacrificijs ꝑsentibus dñe q̃sumus placatus intẽde: vt & deuotioni nostre proficiãt & saluti. Per do.

Cõio. Ecce virgo cõcipiet & pariet filiũ: & vocabit nomẽ eius emanuel.

Cõpl. Sũptis muneribꝰ sacris q̃sumus dñe: vt cũ frequẽtatione mysterij crescat nostre salutis effectus. Per.

Feria quarta. Lectio epl̃e beati Pauli apl̃i. Ad Ephesios. j. c.

Fratres. Nõ cesso gratias agẽs ꝓ vobis / memoriã vestri faciẽs in orationibus meis: vt deus dñi nostri iesu chꝰi pater glorie / det vobis spiritũ sapiẽtie & reuelationis in agnitionẽ eius / illuminatos oculos cordis vestri: vt sciatis que sit spes vocationis eiꝰ: & que diuitie glorie hereditatis eiꝰ in sanctis. Et que sit supereminẽs magnitudo virtutis eius in nos / qui credimus secũdũ operationẽ potẽtie virtutis eiꝰ: quã operatus est in chꝰto iesu suscitãs illũ a mortuis: & ꝯstituẽs ad dexterã suã in celestibus / supra omnẽ principatũ & potestatẽ & virtutẽ & dominationem: & omne nomen quod nominatur in secula seculoꝝ amẽ.

Secundũ Matthæũ. iij.

In illo tpe. Videns ioãnes multos phariseoꝝ & saduceoꝝ venientes ad baptismũ suũ: dixit eis. Progenies viperarũ / qs demõstrabit vobis fugere a vẽtura ira? Facite ergo fructũ dignũ penitentie. Et ne velitis dicere intra vos: patrem habemus abraã. Dico enim vobis: quoniã potẽs est deꝰ de lapidibꝰ istis suscitare filios abrae. Jã enim securis ad radicẽ arborũ posita est. Omis ergo arbor que nõ facit fructũ bonũ excidet̃ / & in ignez mittet̃. Ego quidẽ baptizo vos in aqua in penitentiã.

penitentiã. Qui autẽ post me ventur⁹ est/fortior me est: cui⁹ nõ sum dignus calciamẽta portare. Ipse vos baptiçabit i spiritu sctõ ⁊ igni. ℂ Feria sexta epla de dñica. Scõz lucã. vij.

In illo tpe. Mũciauerũt ioanni discipuli eius de virtutibus ⁊ signis que fecerat iesus. Et cõuocauit duos de discipulis suis ioannes: ⁊ misit ad iesum dicẽs. Tu es q venturus es/an aliũ expectamus? Cũ autem venissent ad eũ viri dixerũt. Joãnes baptista misit nos ad te dicens. Tu es qui venturus es/an alium expectamus? In ipsa aũt hora multos curauit a languoribus suis ⁊ plagis ⁊ spiritibus malis: ⁊ cecis multis donauit visum. Et respõdẽs dixit illis. Euntes renũciate ioãni que audistis ⁊ vidistis. Quia ceci vident: claudi ambulant: leprosi mundantur: surdi audiunt: mortui resurgunt: pauperes euangeliçant. Et beatus est quicunq; nõ fuerit scandaliçatus in me. Et cum discessissent nuncij ioannis: cepit de ioanne dicere ad turbas. Quid existis in desertum videre? Arundinẽ vento moueri? Sed quid existis videre? Hominẽ mollib⁹ vestimẽtis indutũ? Ecce qui in veste preciosa sunt ⁊ delicijs/in domibus regũ sunt. Sed qd existis videre? Prophetã? Utiq; dico vobis/⁊ plus q̃ pphetam. Hic est de quo scriptũ est. Ecce mitto angelũ meũ ante faciẽ tuã: q preparabit viã tuaz ante te. Dico enĩ wbis: maior inter natos mulierũ pphẽta ioãne baptista nemo est. Qui autez minor est in regno dei maior est illo. ℂ In vigilia natiuitatis dñi. Si in dñicam venerit. ad pcessionẽ Rr. Inuemini quantus. In reditu Rr. Sctificamini. Ad missã Introi.

Odie scietis quia veniet dñs: et saluabit nos: et mane videbitis gloriaz eius. ℘s. Dñi est terra ⁊ plenitudo eius: orbis terrarũ ⁊ vniuersi qui habitãt in eo. Glia pa. Kyrie leison feriale. Si vero fuerit dies dñicus cantatur Kyrie-leison dñicale. Oratio.

Deus q nos redẽptionis nostre annua expectatione letificas: p̃sta qm̃s: vt vnigenitũ tuũ quem redemptorẽ leti suscipimus: venientez quoq; iudicẽ securi videamus. dñm nostrũ iesũ chr̃istũ filiũ tuuz.

Qui tecū. Lectio esaie pphe
Hte.lxij. Instar lectionis.
HEc dicit dñs. Propter si
on nō tacebo: t ppter hieru-
salē non quescam: donec egre
diat vt splendor iustus ei⁹: et
saluator ei⁹ vt lampas accen-
dat. Et videbūt gētes iustum
tuū/t cūcti reges inclytū tuū.
Et vocabit tibi nomē nouū:
qđ os dñi noiauit. Et eris co
rona glie in manu dñi: t dya
dema regni in manu dei tui.
Nō vocaberis vltra derelicta:
t terra tua nō vocabit ampli⁹
desolata. Sed vocaberis volū
tas mea ī ea: t terra tua inha-
bitabit: qa cōplacuit dño ī te.
Ador legit epla sequēs. Lcō
eple bti pauli apli. Ad rom̄. j.
PAulus seruus iesu chri-
sti vocatus apostolus/se-
gregatus in euāgeliū dei: qđ
ante pmiserat per prophetas
suos in scripturis sanctis de
filio suo/q factus est ei ex se-
mine dauid scdm carnē. Qui
predestinatus est filius dei in
virtute/scdz spiritū sanctifica
tionis: ex resurrectione mor
tuorz iesu xpi dñi nostri. Per
quē accepimus gratiā t apo-
stolatū: ad obediendū fidei in
oibus gentibus p noīe eius.
In quibus estis t vs vocati
iesu christi dñi nostri. Grad.
Hodie scietis qa veniet dñs t sal
uabit nos: t mane videbitis gloriā
ei⁹. ℣. Qui regis israel intende: q
deducis velut ouē ioseph: q sedes
sup cherubin appare corā effraim
beniamin t manasse. Si fuerit di
es dñic⁹. dī Alla seqns cū suo
vsu. Als nō. Alla. ℣. Hodie
scietis qa veniet dñs. t mane vide
bitis gloriā ei⁹. Scdz matth. j.
CUm esset despōsata ma
ter Jesu Maria ioseph/
anteqz conuenirēt inuēta est in
vtero habēs de spū sctō. Jo-
seph aūt vir ei⁹ cū esset iust⁹ t
nollet eā traducere: voluit oc
culte dimittere eā. Hec autē
eo cogitāte: ecce āgel⁹ dñi in
somnis apparuit ei dicēs. Jo
seph fili dauid/noli timere ac
cipere mariā cōiugē tuā. Qđ
enī in ea natū est de spū sācto
est. Pariet aūt filiū: t vocabis
nomē ei⁹ iesum. Ipse enī sal-
uū faciet populū suū a pecca-
tis eorz. Si fuerit dies dñic⁹
dī Credo dñicale: t cōcludit
missa p Bñdicamus dñicale.
Offer. Tollite portas principes
vestras et eleuamini porte eterna-
les t introibit rex glorie. Secre.
Oa nobis quesumus dñe:
vt natiuitatis dñi nostri iesu
christi solēnia (que presenti-

bus sacrificijs p̃ueninus) sic noua sint nobis vt continuata p̃maneant: sic p̃petua p̃seuerent vt p̃ sui miraculo noua semp̃ existant. P̃. Prefatio cõmunis. Cõio. Reuelabitur gloria dñi ⁊ videbit omnis caro salutare dei nostri. Complẽ. Oa nobis qm̃s dñe vnigeniti filij tui recẽsita natiuitate respirare: cuius celesti mysterio pascimur ⁊ potamur. P̃er eũd. ℂ In gallicantu Intro.

Omin⁹ dixit ad me filiꝰ meus es tu ego hodie genui te. ℣. Quare fremuerũt gẽtes: et populi meditati sunt inãia. Glia p. Ikyri. F̃os bõita.

Deus qui hanc sacratissimã noctẽ veri luminis fecisti illustratione clarescere: da qm̃s: vt cuius lucis mysteria in terra cognouimus / eius quoqz gaudijs in celo perfruamur. Qui tecuz. Lectio Esaie prophete. ix.

Hec dicit dñs deus. Populus gentiũ qui ambulabat in tenebris / vidit lucem magnã. Habitantibus in regione vmbre mortis / lux orta est eis. Paruulus enim natus est nobis: ⁊ filius datꝰ est nobis. Et factus est principatus super humerũ eius: ⁊ vocabitur nomen eius admirabilis / consiliarius / deus / fortis / pater futuri seculi / princeps pacis. Multiplicabitur eius imperiũ: et pacis non erit finis. Super solium dauid / et super regnũ eius sedebit: vt confirmet illud ⁊ corroboret in iudicio ⁊ iusticia: amodo et vsqz in sempiternũ. Post istaz pphetiã legit epla sequens. Lectio epistole beati Pauli apostoli. Ad Titum. ij.

Carissime. Apparuit gratia dei saluatoris nr̃i omnibus hominibꝰ: erudiẽs nos / vt abnegãtes impietatẽ ⁊ secularia desideria / sobrie ⁊ iuste ⁊ pie viuamus in hoc seculo: expectantes beatã spem / ⁊ aduentũ glorie magni dei et saluatoris dñi nostri iesu x̃pi. Qui dedit semetipsũ pro nobis / vt nos redimeret ab omni iniquitate: ⁊ mundaret sibi populũ acceptabilẽ / sectatorẽ bonoz operũ. Hec loquere ⁊ exhortare in x̃po iesu dño nostro. Grad. Tecũ principiũ in die virtutis tue in splẽdoribꝰ scõz ex vtero ante luciferũ genui te. ℣.

Dixit dñs dño meo sede a dxtris meis:dōec pōaz inimicos tuos sca bellū pedū tuoz. Alla. v. Dñs dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te. Prosa. Grates nūc. vt ī sūma missa. S. lucā. ij

In illo tpe. Exijt edictū a cesare augusto/vt describeretur vniuersus orbis. Hec dscriptio prima/facta est a pside syrie cyrino. Et ibant oēs vt profiterenť/singuli in suā ciuitatē. Ascēdit aūt ꝛ ioseph a galilea de ciuitate nazareth/in iudeā ciuitatez dauid/q̄ vocať bethleē:eo q̄ esset de domo ꝛ familia dauid: vt pfiteret cū maria despōsata sibi vxore pregnāte. Factū est aūt cū esset ibi/impleti sūt dies vt pareret. Et peperit filiū suū primogenitū:ꝛ pānis eū inuoluit:ꝛ reclinauit eū in presepio:qa nō erat ei locꝰ in diuersorio. Et pastores erant in regione eadē vigilantes/ꝛ custodientes vigilias noctis sup gregē suū. Et ecce angelꝰ dñi stetit iuxta illos:ꝛ claritas dei circūfulsit illos:ꝛ timuerūt timore magno. Et dixit illis angelus. Nolite timere. Ecce enī euāgeliço vobis gaudiū magnū qd erit omni populo:qa natꝰ est vobis hodie saluator:q est xp̄s dñs/in ciuitate dauid. Et hoc vobis signū. Inuenietis infantē pānis inuolutū/ꝛ positū in p̄sepio. Et subito facta est cū angelo multitudo milicie celestis exercitus: laudantiū deū ꝛ dicentiuz. Gloria in altissimis deo:ꝛ in terra pax hoībus bone wlūtatis. Credo dicit solēne p oēs tres missas. Offer. Letent celi ꝛ exultet terra ante facie dñi qm̄ venit. Secr. Accepta tibi sit q̄s dñe hodierne festiuitatis oblatio:vt tua gr̄a largiente p hec sacrosctā cōmercia in illius inueniamur forma: in qua tecū est nostra substantia. Qui tecū. Prefatio. Quia p incarnati. Et Cōmunicātes ꝛ noctē sacratissimā. Quere inter p̄fatiōes. Et dī in tribꝰ missis hodiernis. Cōio. In splendoribus sctōz ex vtero ante luciferum genui te. Cōione ꝯpleta. si canit missa cū matuti. ante complēdā canunt laudes cū añis suis. Compt. Da nobis qm̄s dñe deus noster:vt qui natiuitatez dñi nostri iesu christi mysterijs nos sacris frequentare gaudemꝰ: dignis cōuersationibꝰ ad eius mereamur ptingere ꝯsortiū. Qui tecuz.

Missa q̄ simul cū matuti. caꝑ nit: ꝯcluditur p̄ Benedicam⁹ paschale/ꝛ non datur benedictio. Si vo missa absq; matutinis leget Ite missa est dicitur ꝛ benedictio dat. ¶ Nota q̄ presbyter qui in hac die omnes tres missas intendit celebrare: in prima ꝛ scda missa non sumat ablutiões: sed aut ministris det: aut ad sacristiam in calice reportet. ¶ In aurora ad missam. Introitus.

Lux fulgebit hodie super nos: qa natus ē nobis dñs ꝛ vocabit ad mirabilis deus: princeps pacis: p̄ futuri seculi: cuius regni nō erit finis. ℣. Dñs regnauit decorē indut⁹ est: indutus est dñs fortitudinē et precinxit se virtute. Gloria patri. Kyrie. Adagne de⁹. Oratio.

OMnipotēs sempiterne de⁹: vt q̄ noua incarnati verbi tui luce p̄fundimur: hoc in nostro resplēdeat opere/qđ per fidē fulget in mente. P eū. Lcō Esaie ppb. lxj.

HEc dicit dñs. Spiritus dñi super me/eo q̄ vnxerit me. Ad annunciandum mansuetis misit me: vt medc rer cōtritos corde: ꝛ p̄dicarē captiuis indulgentiā: ꝛ clausis/apertionē: vt p̄dicarē ānū placabilē dño: ꝛ diē vltionis deo nostro: vt cōsolarer oēs lugentes: vt ponerē fortitudinē lugentibus sion: ꝛ darem eis coronā pro cinere: oleum gaudij pro luctu: pallium laudis p̄ spiritu meroris. Et vocabūtur in ea fortes iusticie/ plātatio dñi ad glorificādū. Ecce dñs auditū fecit i extremis terre. Dicite filie sion. Ecce saluator tu⁹ venit: ecce merces eius cuz eo/et opus eius corā illo. Et vocabūt eos populus sanctus/redēpti a dño deo nostro. Lectio epl̄e beati Pauli apostoli. Ad Titū. iij

CHarissime. Apparuit benignitas et humanitas saluatoris nostri dei. non ex operibus iusticie que fecim⁹ nos: sed scōm suā misericordiā saluos nos fecit: per lauacrū regenerationis ꝛ renouationis spūs sctī: quē effudit in nos abūde per iesum christū saluatorē nostrū. Vt iustificati gratia ipsius/heredes sim⁹ secundū spem vite eterne. In christo iesu dño nr̄o. Grad.

BEnedictus q̄ venit in noīe dñi

de⁹ dñs ⁊ illuxit nobis. ℣. A dño factū est istud: ⁊ est mirabile ī oculis nr̄is. Alla. ℣. Dñs regnauit decorē induit: īduit dñs fortitudinē ⁊ precinxit se virtute. Prosa. Grates nūc. vt infra. S. Lucā. ij.

IN illo tpe. Pastores loquebant̄ ad inuicē. Trāseamus vsq; bethleem/ ⁊ videamus hoc verbū/ qđ factū est/ qđ fecit dñs/ ⁊ ostēdit nobis. Et venerūt festinātes/ ⁊ inuenerūt mariā ⁊ ioseph/ ⁊ infantē positū in presepio. Videntes aūt cognouerūt de verbo/ qđ dictū erat illis de puero hoc. Et omnes q audierūt/ mirati sunt: ⁊ de his que dicta erant a pastoribus ad ipsos. Maria aūt cōseruabat omnia verba hec/ cōferens in corde suo. Et reuersi sunt pastores/ glorificantes ⁊ laudantes deū ī omnib⁹/ que audierāt ⁊ viderāt/ sicut dictū est ad illos. Offer.

DEus enī firmauit orbē terre q nō commouebit̄: parata sedes tua deus ex tūc a seculo tu es. Secr.

AūCta qm̄s dñe his muneribus semp diabolica figmēta seclude: vt nostri redēptoris exordia purificatis mentibus celebremus. P eūdē. Sanct⁹ ágelicū. Cōio. EXulta filia siō: lauda filia hierusalē: ecce rex tuus vēit sctūs ⁊ saluator mūdi. Cōpl.

HUius nos dñe qm̄s sacramēti semper nouitas natalis instauret: cui⁹ natiuitas singularis humanā repulit vetustatem. Per eūdem. Ite missa est. dicitur. et benedictio datur.

℣ In natiuitate dñi. si ī dñica venerit. Ad pcessio. R̄. De scēdit de ce. In reditu R̄. Verbū caro. Ad sūmā missā. Intr̄.

VEr nat⁹ est nobis ⁊ fili⁹ datus ē nobis: cui⁹ imperiū super humerū ei⁹ ⁊ vocabitur nomē eius magni consilij angelus. P̄s. Cantate domino canticum nouum: quia mirabilia fecit. Gloria patri. Kyrie. Fons bonitatis. Oro.

OMncede q̄sumus omnipotens de⁹: vt nos hodierna die vnigeniti tui nova per carnem natiuitas liberet/ quos sub peccati iugo vetusta seruitus tenet. P eūdē.

Sequēs pphetia tm̄ hodie legitur. Lectio Esaie pphe. lij.

HEc dicit dñs. Propter hoc sciet populus meus

nomẽ meũ in die illa:qa ego ipse q loquebar/ ecce adsum. Quã pulchri sup montes pedes annũciantis ꝛ p̃dicantis pacẽ:annũciantis bonũ/p̃dicantis salutẽ:dicentis. Sion/ regnabit de⁹ tuus. Vox speculatox tuox leuauerũt vocez: simul laudabũt: qa oculo ad oculũ videbũt/cuz cõuerterit dñs sion. Gaudete ꝛ laudate simul deserta hierusalẽ: quia cõsolatus est dñs populũ suũ. Et videbũt oẽs fines terre salutare dei nostri. Lectio epłe bti pauli apli. Ad Hebreos. j.

FRatres. Multipharie/ multisq modis olim de⁹ loquẽs patribus in ꝓphetis: nouissime diebus istis locutus est nobis in filio: quẽ cõstituit heredẽ vniuersox: per quẽ fecit ꝛ secula. Qui cuz sit splendox glorie ꝛ figura substãtie eius: portansq omnia verbo virtutis sue/purgationẽ peccatox faciens: sedet ad dexterã maiestatis i excelsis. Tãto melior angelis effect⁹/ quãto differenti⁹ pre illis nomẽ hereditauit. Cui enĩ dixit aliquãdo angelox. Fili⁹ me⁹ es tu/ego hodie genui te: Et rursuz. Ego ero illi in patrẽ: ꝛ ipse erit mihi in filiũ. Et cũ iterũ introducit primogenitũ in orbẽ terre dicit. Et adorẽt eum omnes angeli dei. Et ad angelos quidẽ dicit. Qui facit angelos suos spũs/ꝛ ministros suos flãmã ignis. Ad filiũ aũt. Thronus tuus deus in seculũ seculi/virga equitatis virga regni tui. Dilexisti iusticiã ꝛ odisti iniqtatẽ: propterea vnxit te deus/de⁹ tu⁹: oleo exultationis pre participibus tuis. Et tu in principio dñe terram fundasti: ꝛ opera manuũ tuaruz sunt celi. Ipsi peribũt/tu autẽ permanebis: ꝛ omnes vt vestimentũ veterascent. Et velut amictũ mutabis eos/ꝛ mutabunt. Tu autem idẽ ipse es: ꝛ anni tui nõ deficiẽt. Grad. Viderũt oẽs fines terre salutare dei nostri: iubilate deo omnis terra. ℣. Notũ fecit dñs salutare suũ: ante cõspectũ gẽtiũ reuelauit iusticiã suã. Alla. ℣. Dies sanctificat⁹ illuxit nobis: venite gẽtes ꝛ adorate dñm: qa hodie descẽdit lux magna sup terrã. Prosa q̃ dicit ꝓ totã octauaz.

GRates nũc omnes reddam⁹ dño deo/ qui sua natiuitate nos liberauit de dyabolica potestate. Huic oportet vt canam⁹ cũ angelis semp glia in excelsis. Initiũ scĩ euãgelij fm Joannẽ. j.

IN principio erat verbū: & verbū erat apud deū: & deꝰ erat verbū. Hoc erat in principio apud deū. Omnia per ipsū facta sunt: & sine ipso factū est nihil/qđ factum est. In ipso vita erat: et vita erat lux hominū: & lux in tenebris lucet: et tenebre eā nō cōprehenderūt. Fuit homo missus a deo/cui nomē erat ioānes. Hic venit in testimonium/vt testimoniū perhiberet de lumine: vt omnes crederēt per illū. Non erat ille lux/sed vt testimoniū perhiberet de lumine. Erat lux vera/que illuminat omnē hominē venientē in hūc mundū. In mundo erat: & mundus per ipsum factus est: & mundus eū nō cognouit. In ppria venit/& sui eum nō receperūt. Quotquot aūt receperūt eū/dedit eis potestatē filios dei fieri: his qui credūt in nomine eius. Qui non ex sanguinibus/neq; ex volūtate carnis/neq; ex volū tate viri/sed ex deo nati sunt. Et verbū caro factum est: & habitauit in nobis (Et vidimus gloriā eius/gloriā quasi vnigeniti a patre) plenum gratie & veritatis. **Offertori.** Tui sūt celi & tua ē terra orbē ter raꝝ & plenitudinē eiꝰ tu fūdasti: iusticia & iudiciū ꝑparatio sedis tue. **Secre.** Oblata dñe munera noua vnigeniti tui natiuitate sctīfica: nosq; ꝑ hec a peccatorū nr̄oꝝ maculis emunda. Peundē. **Cōio.** Viderūt omnes fines terre salutare dei nostri. **Cōplē.** Presta qm̄s oīpotēs deꝰ: vt natus hodie saluator mundi/sicut diuine nobis generationis est auctor/ita & immortalitatis sit ipse largitor: Jesus chr̄s filius tuus dn̄s noster. Qui tecum. ℂ Infra octauā natiuitatis dn̄i oia vt in die. Kyrieleyson de patrōis cū solēni Et ī terra. vel ꝑ octauas. Scūs qđ placebit. vl̄ āgelicū. ℂ De sctō Stephano si i dn̄i cā venerit. Ad ꝓcessionē Re. Lapides tonētes. In reditu Re. Verbū caro. **Ad missā. Introi.**

Tenim sederūt prīcipes & aduersū me loquebant̄: et iniqui psecuti sunt me adiuua me dn̄e deꝰ meꝰ: quia seruus tuus exercebat̄ in tuis iustificationibꝰ. ꝑs. Beati īmaculati in via: qui ambulant in lege dn̄i. Glia pr̄i. Kyrie. Magne deꝰ. **Cōio.**

O A nobis qñs dñe imitari qd colimus : vt discamus ⁊ inimicos diligere : qa eius natalicia celebramus : qui nouit etiá pro psecutorib⁹ exorare. dñm nostrũ Jesũ xp̃z filiũ tuũ. Qui tecũ.

Cõme. fiat de natiui. ⁊ de dña. Lctõ Actuũ apl̃oz. vj. et. vij.

IN diebus illis. Stephanus plenus gratia ⁊ fortitudine/faciebat pdigia ⁊ signa magna in populo. Surrexerunt aũt quidã de synagoga/que appellabat libertinoz ⁊ cyrenensiũ ⁊ alexãdrinoz/⁊ eoz qui erãt a cilicia ⁊ asia disputãtes cũ Stephano: ⁊ nõ poterãt resistere sapiẽtie ⁊ spiritui q loquebat. Audiẽtes aũt hec dissecabant corde bus suis: ⁊ stridebãt dentib⁹ in eũ. Cũ aũt esset stephanus plenus spiritu sctõ: intendẽs in celũ vidit gloriã dei: ⁊ iesũ stantẽ a dextris dei/⁊ ait. Ecce video celos apertos: ⁊ filiũ hoís stantẽ a dextris virtutis dei. Exclamantes autẽ voce magna cõtinuerunt aures suas: ⁊ impetũ fecerunt vnanimiter in eũ. Et eijcientes extra ciuitatẽ lapidabant. Et testes deposuerũt vestimẽta sua secus pedes adolescentis/ qui vocabat saulus. Et lapidabant stephanũ inuocantẽ ⁊ dicentẽ. Dñe iesu suscipe spiritũ meũ. Positis autẽ genibus/clamauit voce magna dicens. Dñe ne statuas illis hoc peccatũ. Et cum hoc dixisset obdormiuit in dño. Grad.

Sederunt principes et aduersũ me loquebãtur : ⁊ iniqui persecuti sunt me. ℣. Adiuua me dñe deus meus: saluum me fac propter misericordiã tuam. Alleluia. ℣. Video celos apertos : et iesum stantẽ a dextris virtutis dei. Prosa. Grates nunc omnes. vt supr̃. 12.

Prosa sequẽs tm̃ dñi i octaua.

HAnc concordi famulatu colamus solẽnitatẽ. Auctoris illius exẽplo edocti benigno. Pro persecutoz precãtis fraude suoz. O Stephane signifer regis sũmi bõe nos exaudi. Proficue qui es p̃ tuis exauditus inimicis. Paulus tuis p̃cib⁹ Stephane te quondaz psecut⁹ xp̃o credit. Et tecũ tripudiat i regno : cui nullus persecutor appropinquat. Nos proide nos supplices ad te clamãtes ⁊ precib⁹ te pulsantes. Oratio sanctissima nos tua semp conciliet deo nostro. Te petrus chr̃i ministrũ statuit : tu petro normã credẽdi astruis. Ad dextrã summi patris ostendendo : quẽ plebs fu-

BIBL. ZAKŁ. OSSOLIŃSKICH

rens crucifixit. Te sibi chs̄s elegit stephane. Per quem fideles suos corroborет. Se tibi iter rotat⁹ saxoꝝ solatio mānifestās. Nūc iter iclytas martyrū purpuras coruscas coronat⁹. S. Math. xxiij

In illo tpe. Dixit iesus turbis iudeoꝝ t principib⁹ sacerdotū. Ecce ego mitto ad vos ꝓphetas/t sapientes/t scribas: t ex illis occidetis t crucifigetis: t ex eis flagellabitis in synagogis vr̄is: t pseq̄mini de ciuitate in ciuitatem: vt veniat sup vos oīs sanguis iustus / q effusus est sup terrā/a sanguine abel iusti vsq; ad sanguinē çacharie filij barachie/quez occidistis inter tēplum et altare. Amen dico wbis: veniēt hec omnia sup generationē istam. Hierusalē hierusalē que occidis ꝓphetas: et lapidas eos qui ad te missi sunt. Quotiēs volui ꝯgregare filios tuos: quēadmodum gallina cōgregat pullos suos sub alas/t nolui sti? Ecce relinquet vobis domus vr̄a deserta. Dico enī vobis. Nō me videbitis amodo/ donec dicatis. Bñdict⁹ q venit in noīe dñi. Credo dr̄. Offer. Elegerūt apli stephanū leuitam plenū fide t spū sctō: quē lapidaue runt iudei orantē t dicentem: dñe iesu accipe spiritū meum. Secr. Suscipe dñe munera ꝑ cōmemoratiōe bti stephani ꝓtomartyris: vt sicut illum passio fecit glorioſum: ita nos deuotio reddat innocuos. Per. Prefatio de natiuitate. Sanctus solēne. Cōio. Videō celos apertos t iesū stantē a dextris virtutis dei: dñe iesu accipe spūm meū: t ne statuas illis hoc peccatū qa nesciunt qd faciūt. Complē. Auxilient nobis qn̄s dñe sumpta mysteria: t intercedē te btō stephano ꝓtomartyre tuo/sempiterna ꝓtectiōe confirmēt. Per. ℂ In die sancti Stephani benedictio auene. Adiutoriū nostrū in nomine dñi. Qui fecit celū t terrā. ℣. Dñe exaudi oronē meā. Et clamor me⁹ ad te vēiat. ℣. Dn̄s wbiscū. Et cū spū tuo. Bñdictio. Bene ✠ dic dñe creaturā istā auene: vt sit remediū salutare eqs ceteriscq; animalib⁹: t p̄sta ꝑ inuocationē sctī nois tui t ꝑ gl'iosi protomartyris tui itercessionē: vt q cūq; ex ea gustauerīt ab oīb⁹ ꝯtrarietatib⁹ liberent/t corporis sanitatē ꝓcipiāt. Per xp̄z. Creator t ꝯseruator generis humani/da

tor gratie spiritualis/largitor salutis eterne:tu domine mitte spiritū tuū sup hāc creaturam auene:vt armata virtute celestis dispēsatiōis/equis ceterisq; animalib⁹ ex ea gustātibus pficiat ad sanitatē. Per dñm nr̄m. Ant bñdictio dei pa✠tris oīpotētis:⁊ fi✠lij: ⁊ spiritus✠ sancti descendat sup hāc creaturā auene/⁊ maneat semp. Amē. ¶ Be sācto Joanne apostolo et euangelista. si obuenerit die dominico. Ad pcessionē Ps. Vox tonitrui. In reditu Ps. Verbum caro. Ad missam. Introitus.

In medio ecclesie aperuit os ei⁹:⁊ ipleuit eum dñs spū sapientie ⁊ intellectus: stolam glorie iduit eū. ℣s. Bonū est confiteri dño: ⁊ psallere nomini tuo altissime. Glia patri. Kyrie. Fons bōitatis. Dio. Ecclesiam tuam dñe benignus illustra:vt beati Joannis apli tui ⁊ euāgeliste illuminata doctrinis: ad dona perueniat sempiterna. Per. Cōmemo. de natiui. de dña: ⁊ de scto stephano. Lectio libri sapientie. Ecclesiastici. xv.

Qui timet deū faciet bona. Et q̄ continēs est iusticie apprehēdet illā: ⁊ obuiabit illi quasi mater honorificata. Cibabit illū pane vite et intellectus: ⁊ aqua sapientie salutaris potabit illuz. Et firmabit̄ in illo ⁊ non flectet̄: et cōtinebit illū ⁊ nō cōfundet̄: ⁊ exaltabit illū apud p̄primos suos. In medio ecclesie aperuit os ei⁹: ⁊ implebit eū spiritu sapiētie ⁊ intellectus: et stola glie induet eū. Jocūditatē ⁊ exultationē thesauriça bit sup eū. Et noie eterno hereditabit illū dñs de⁹ noster. Grad. Ax̄it sermo iter fratres q̄ discipul⁹ ille nō moriet̄. ℣. Sed sic eū volo manere donec veniam: tu me sequere. Alla. ℣. Hic est discipulus ille qui testimoniū phibet de his: ⁊ scim⁹ q̄a verū est testimoniuz ei⁹. Prosa. Grates nūc. vtš. Seq̄ns psa tñ dī i ocka.

Psallat chorus voce clara: sed nec laudis vox sit rara. Plebs que cantus est ignara sit ipce non auara. Corda cordis sit intensa: ad amorem mens accensa. Tanti festi laus imensa oī maior est impensa. Rerū bina bis natura sua seruans in se iura. Cor cors tamen ex iunctura: sua plau-

dat. mēsura. Montes/campi/ sylue/rura.⁊ aquaꝝ fons clausura. Quoꝝ viuūt in hys pura laudet deū creatura. Locūdemur ergo qa dies digna melodia. Digna dies harmōia sit dies laudis scia. Nunq̄ dies sit obscura neq; pre/ sens nec futura. Qua colunt̄ scti festa:per quē lux est manifesta. O vox dulcis ⁊ syncera:erat verbū ⁊ lux vera. Iste nouus citharista nō discordat a psalmista. Hic io annes scribēs ista nō est idē q ba ptista. Ille q̄si min⁹ certa:iste p/ mit plus apta. Ille fuit vite via: iste verbi symphōia. Ille magis q̄; propheta:celi vidit hic secreta. Hic de fontis vite vena debriat⁹ est in cena. Huic ī cruce pendēs vita dū astaret inquit ita. Frater ecce mater tua tūc accepit hanc in sua. Casto caste dat̄ cura castita/ tis p censura. Ioānes chr̄i cha re custos matris tā pclare. Tua pce nos dignare iesu chr̄o q̄mēda re. Ut fons sūme pietatis emun datos a pctis. Saluet iūgat nos beatis celi sede sublimatis. Amen.

℣ Secundū Joānem.xxj.

In illo tpe. Dixit Jesus petro. Sequere me. Conuer/ sus petr⁹/ vidit illū discipulū quē diligebat iesus sequētez: qui et recubuit in cena supra pectus ei⁹/⁊ dixit. Dñe/qs est qui tradet te:/ Hūc ergo cū vi disset petrus/dicit iesu. Dñe/ hic aūt qd:/ Dicit ei iesus. Sic eū volo manere/dōec veniā. Quid ad te:/ Tu me sequere. Exijt ergo sermo iste ĩter fra tres:qa discipulus ille nō mo ritur. Et nō dixit ei iesus/nō moriet̄:sed sic eū wlo manere donec veniā/qd ad te. Hic est discipulus ille/q testimoniuꝝ phibet de hys/⁊ scripsit hec. Et scim⁹/qa verū est testimo/ niū eius. Credo dicit̄. Offer.

Iustus vt palma florebit:sicut ce dr⁹ q̄ in libano est multiplicabit̄. Sec̄. Suscipe dñe qñs mu nera que in eius tibi solēnita te deferim⁹: cui⁹ nos cōfidi/ mus patrocinio liberari. P. Prefatio d apl̄is. Sctūs solē ne. Cōio. Exijt sermo inter fra tres q; discipulus ille nō moriet̄: ⁊ nō dixit iesus nō moriet̄: sed sic eū volo manere donec veniā. Cōpl̄. Refecti cibo potuq; celesti deus nr̄/te supplices depca/ mur:vt in cui⁹ hec cōmemo/ ratiōe pcepim⁹: ei⁹mūiamur ⁊ pcib⁹. P. ℭ In die scti ioā nis euāgeliste bñdictio vini. Adiutoriū nr̄m in noīe dñi Qui fecit celū ⁊ terrā. ℣. Sit nomē dñi bñdictū. Ex hoc nunc ⁊ vsq; in seculum. ℣. Bñs vobi/

47

scū. Et cū spū tuo. Initiū scti euágelij fm ioannē. In prin cipio erat verbū: ⁊ verbū erat apud deū. vtš. ℣. Ostende no/bis dñe misericordiá tuá. Et salu/tare tuū da nobis. ℣. Dñe exaudi oratione meá. Et clamor. ℣. Dñs vobiscū. Et cū spū tuo. Dño.

BEne ✠ dico te creatura vini. In noīe patris om nipotentis q cūcta ex nihilo creauit: ⁊ de terra vniuersa vi uētia germinare pcepit. Be/ne ✠ dico te in noīe filij eius q est a spiritusancto in vtero virginali cōceptus: ⁊ inde na tus/totū mundū sua natiuita te letificauit. Bene ✠ dico te in nomine spirituſſancti pa/racleti qui processit ab vtro/qz/⁊ aplorꝝ pectora inuisibili ter penetrās cōfirmauit. Be/ne ✠ dico te per sanctā trini tatē ⁊ inseparabilē vnitatem: pro cui⁹ fide omnes apli ⁊ sā cti martyres pugnantes/mū dum cū terrestrib⁹ deuicerūt. Confessores insup ⁊ virgines eandē sanctā trinitatē pfiten do/ad angelicá peruenerunt mansionē. Bene ✠ dico te p omnes virtutes celoꝝ: vt sis benedictū omnibus te sumē tibus in salutē corporis ⁊ ani me: vt qcūqz ex te gustauerit/ sit ptectione dei ab omni ad/uersitate corporis ⁊ anime li beratus. P eūdē dñm. Dño.

EXaudi qñs dñe de⁹ pre/ces nostras: ⁊ hāc crea/turā vini/quā ad vsum homi nib⁹ ex vitis ppagine germi nare iussisti: ⁊ q eundē liquo rē in vltima cena quā cū disci pulis tuis ante passionē bibe bas in sanguinem tuū verbo cōuertisti. Bñ ✠ dicere ⁊ san cti ✠ ficare tua pietate digne ris: vt ex eo gustātes omnes sub tua ptectione defendas a presenti piculo: ⁊ post hāc vi/taz/mortē ppetuā gustare nō pmittas. Qui cū deo patre ⁊ spūsctō viuis. ⁊c. Et bñdi/ctio dei pa ✠ tris oipotētis: ⁊ fi ✠ lij: ⁊ spiritus ✠ sancti sit super hāc creaturā vini. vt sit remediū salutare oib⁹ su/mētib⁹ i vitā eternā. Am̄. Be/nū vinū aspgat aq̄ bñdicta.

¶ In festo sctoꝝ inocētū. Si cadit i dñicam. Ad pcessionē Ry. Lentū q̄dragita. In reditu Ry. Verbū caro. Et tūc oīa fiūt cum solēni cantu. vtpote cuz Glia pri. Glia i excel. Alla. Pro sa. Grates nūc. Credo. fit. ⁊ Ite missa est. Idē etiā fit qñ epūs ce lebrat. Aliis aūt dieb⁹ oīa illa omittunt. Ad missā Introit⁹.

Ex ore infantium deus ⁊ lactentiū perfecisti laudē ꝓpter inimicos tuos. ℣. Domine dñs nr̄: q̄ admirabile est nomē tuū i vniuersa terra. ℟. Kyrieleiſō ꝓ octas ſine Et ī tra.

DEus cuius hodierna die preconiū innocētes martyres nō loquēdo ſed moriēdo cōfeſſi ſunt: oīa in nobis vicioꝝ mala mortifica: vt fidē tuā quā lingua nr̄a loquit̄/etiā moribꝰ vita fatea tur. Per dñm. Cōme. de natiui. de dña ⁊ de feſtis ꝓcedētibus. Lectio libri apocalypſis bti ioannis apoſtoli. xiiij.

IN diebus illis. Vidi ſupra montē ſion agnum ſtantē: ⁊ cū eo centū quadragintaquattuor milia/habentes nomē eius ⁊ nomē patris eius ſcriptū in frontibꝰ ſuis. Et audiui vocē de celo/tanq̄z vocē aquaꝝ multarū: ⁊ tanq̄z vocē tonitrui magni. Et vocem quā audiui/ſicut citharedoꝝ citharizantiū in citharis ſuis. Et cantabant quaſi canticū nouū ante ſedē/⁊ ante q̄t tuor animalia ⁊ ſeniores. Et nemo poterat dicere canticū/niſi illa centū quadragintaq̄t tuor milia/q̄ empti ſunt de terra. Hi ſunt q̄ cū mulieribꝰ nō ſunt coinq̄nati: virgines enī ſūt. Hi ſequunt̄ agnū quocūq̄z ierit. Hi empti ſunt ex oībus primitie deo ⁊ agno: ⁊ in ore ipſoꝝ nō eſt inuentū mēdaciū. Sine macula eniz ſunt ante thronū dei. Grad. Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantiū. ℣. Laqueꝰ ꝓtritꝰ eſt ⁊ nos liberati ſumꝰ: adiutoriuz noſtrū in noīe dñi qui fecit celū et terram. ℟. Laus tibi chriſte. Tel. Alla. ℣. Te martyꝝ candidatꝰ laudat exercitꝰ dñe. Proſa i ock.

LAus tibi chr̄e / p̄ris optime nate: deꝰ oīpotentie. Q. uē celitꝰ iubilat ſup̄ aſtra manētis plebis decꝰ harmonie. Q. uē agmina ifantiū ſonoris hymnis collaudāt etheris i arce. Q. uos impiꝰ ob nomis odiū tui miſero ſtrauit vulnere. Q. uos pie nūc remunueras in celis chr̄e ꝓ penis nitide. Solita vſus gr̄a: q̄ tuos ornas coronis ſplēdide. Q. uoꝝ p̄cibꝰ ſacris dele p̄camur pie nr̄a crimina vite. Ut quos laudibus tuis iūxeras: nobis iſtic dones clemēs fauere. Illis eterne dans lumē glorie nobis terrena concede vicere. Ut liceat ſerenis actibꝰ

plene nos adipisci dona tue gre.
Herodis vt nō fiat socius: quis/
quis in hoz laude se exercet ppe/
re. Sed eternaliter cū eisdem ca
teruis tecū sit dñe. Amē. vel psa.
O btā btōz. 301. Scōz math. ij
In illo tpe. Angel⁹ dñi
apparuit in somnis io-
seph/dicens. Surge/t accipe
puerū t matrē eius/t fuge in
egyptū: t esto ibi vsq; dū di-
cā tibi. Futurū est enim/vt he
rodes querat puerū ad pden-
dū eū. Qui consurgēs/acce-
pit puerū t matrē eius nocte/
t secessit in egyptū: t erat ibi
vsq; ad obitū herodis: vt ad-
impleret qd dictuz est a dño
p pphetā dicentē. Ex egypto
vocaui filium meū. Tunc he
rodes videns qm illusus esset
a magis / iratus est valde: et
mittens occidit oēs pueros /
qui erant in bethleē t in om
nibus finibus eius/a bimatu
t infra: scdm tēpus/qd exqsie
rat a magis. Tunc adimple-
tum est qd dictum est per hie
remiā pphetā/dicētē. Vox in
rama audita est: ploratus t vlu
latus multus: rachel plorās
filios suos: t noluit consolari
qa nō sunt. Credo nō dī. Of-
fer. Anima nostra sic passer ere/
pta est de laqueo venantiū: laque⁹
contritus est et nos liberati sum⁹.
Secr. Adesto dñe qms mu
neribus innocentū festiuita-
te sacrādis: t psta: vt eoz syn
ceritatē possim⁹ imitari/quo-
rū tibi dicatā veneramur in-
fantiā. Per. Prefatio de na-
tiuitate. Sāct⁹ angelicū. Cōi.
Vox in rama audita est/ploratus t
vlulat⁹: rachel plorās filios suos:
t noluit cōsolari qa nō sūt. Cōpl.
Actiua dñe dona pcepim⁹
que nobis sāctoz innocentū
pcibus t psentis qms vite pa
riter t eterne tribue conferre
subsidiū. P. Missa cōcludit p
Benedicam⁹ dño p octauas.
¶ In festo sci thome cantua
riēsis epi t martyr; Si vene-
rit die dñico ad pcessionē R.
Pastor cadit. In reditu R. Ver
bum caro. Ad missā Introit⁹.

Etabit iust⁹ in dño t
spabit in eo: t lauda-
būt oēs recti corde.
ps. Exaudi de⁹ orō-
nē meā cū deprecor:
a timore inimici eripe aīam meaz.
Glia pri. Kyrieleison p octas.
Deus pro cuius Oratio.
ecclesia gloriosus pon-
tifex thomas gladijs impioz
occubuit: presta qsumus: vt
omnes q implorāt eius auxi
lium / petitionis sue salutarē

cōsequant effectū. ℙ. Epla. Omnis pōtifex. infra de vno marty. 305. Grad. Tu ne preueniſti eū in bñdictionib⁹ dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronā de lapide pcioſo. ℣. Vitā petijt a te ⁊ tribuiſti ei lōgitudinē dierū in ſcl̄m ſcli. Alla. ℣. Surrexit paſtor bon⁹ qui poſuit aīam ſuā ꝓ ouibus ſuis: ⁊ pro ſuo grege mori dignatus eſt. Prosa. Grates nunc oēs. vtš. fo. 12. Euāg. Ego sū paſtor bon⁹. Reqre dñica. ij. poſt paſcha. 108. Credo dicitur. Offer. Poſuiſti dñe in capite ei⁹ coronā de lapide pcioſo: vitā petijt a te ⁊ tribuiſti ei. Secre. Munera tibi qs dñe dicata ſanctifica: ⁊ intercedente bto thoma martyre tuo atq; pōtifice/ꝓ eadē nos placatus intende. ℙ. Prefatio de natiuitate dñi. Sāctus per octauas. Cōio. Magna eſt glia eius in ſalutari tuo: gloriā ⁊ magnū decorē impones ſuper eū dñe. Compl. Adiuuet nos qs oēs ⁊ miſericors deus ꝓ hec ſācta que ſumpſimus beati thome martyris tui atq; pontificis interceſſio veneranda: qui pro tui nois honore/glorioſo meruit coronari martyrio. ℙ. C Bo minica infra octauā natiuitatis xp̄i. Ad ꝓceſſionē R. Deſcendit de celis. In reditu R. Verbum caro. Ad miſſā. Introit⁹.

Dum mediuz ſilentiū teneret oia: ⁊ nox in ſuo curſu medium iter hēret: oīpotēs ſermo tuus dñe de celis a regalib⁹ ſedib⁹ venit. ps. Dñs regnauit decorē indutus eſt: indutus ē dñs fortitudinē ⁊ pcinxit ſe. Glia pri. Kyrieleiſon ꝓ octas. Omnipotens ſempiterne de⁹: dirige actus nr̄os in bēneplacito tuo: vt in nomīe dilecti filij tui mereamur bonis operibus abūdare. Qui tecū. Cōmemo. fit de octauis. Lcō epla beati pauli apli. Ad Galathas. iiij. Fratres. Quanto tēpore heres paruulus eſt/nihil differt a ſeruo: cū ſit dñs oīum: ſed ſub tutorib⁹ ⁊ actorib⁹ eſt vſq; ad pfinitū tēpus a patre. Ita ⁊ nos cū eſſemus paruuli/ſub elementis mūdi eram⁹ ſeruientes. At vbi venit plenitudo tēporis/miſit deus filiū ſuū factū ex muliere: factū ſub lege: vt eos qui ſub lege erāt/redimeret: vt adoptionē filioz reciperemus. Quoniā

autē

autē estis filij dei: misit deus spiritū filij sui in corda vestra clamantez/ abba pater. Itaq; iam non est seruus/ sed filius. Qđ si filius: z heres per deū.

Grad. Speciosus forma pre filijs hoīum: diffusa est gratia in labijs tuis. **℣.** Eructauit cor meum verbū bonū: dico ego opa mea regi: lingua mea calam⁹ scribe velociter scribentis. **All.** **℣.** Dñs regnauit decorē iduit: iduit dñs fortitudinē z pcinxit se vtute.

Tsa nō dī. Scōz lucam. ii.

In illo tpe. Erāt ioseph z maria mr̄ iesu / mirātes sup his/ q̄ dicebanť de illo. Et bñ dixit illis symeon: et dixit ad mariā matrē ei⁹. Ecce positus est hic ī ruinā z in resurrectionē multoz in israel / z ī signū cui ctradicet. Et tuā ipsi⁹ aiam ptrāsibit gladius/ vt reuelent ex multis cordib⁹ cogitationes. Et erat anna pphetissa/ filia phanuel / de tribu aser. Hec pcesserat in diebus multis: z vixerat cū viro suo annis septē a virginitate sua. Et hec vidua vsq; ad annos octogintaquattuor: que non discedebat de tēplo/ ieiunijs z obsecrationib⁹ seruiens die ac nocte. Et hec ipsa hora supueniēs/ cōfitebať dño: et loq̄bať de illo omnibus q̄ expectabant redēptionē israel. Et vt pfecerūt omnia scd̄m legē dñi: reuersi sunt in galileā/ in ciuitatē suaz naçareth. Puer aūt crescebat/ z ꝛfortabať plenus sapiētia. Et gratia dei erat in illo. Credo **canť soleniter Offer.** Deꝰ enī firmauit orbem terre q̄ nō ꝛmonebiť: parata sedes tua deꝰ ex tunc a seculo tu es. **Secre.** Concede q̄s op̄s deus: vt oculis tue maiestatis placeat munus oblatū: z gratiaz nobis pie deuotionis obtineat: z effectū btē perennitatis acq̄rat. P. **Pfatio de natiuitate dñi.** Sāctꝰ **p octauas. Vel angelicuz. Cōio.** Tolle puerū z matrē eius z vade in terrā iuda: defuncti sunt enī q̄ querebāt animā pueri. **Cōpť.** Per huius dñe opationē mysterij: z vicia nr̄a purgent̄ et iusta desideria cōpleant̄. P. **Silueſtri pape ad sabbatū anticipať/ si venerit in dñicā. Introi.** Sacerdotes tui dñe. 307. Kyrieleison **p octauas. Cōio.**

Oa q̄ñs omnipotēs deꝰ: vt beati siluestri confessoris tui atq; pontificis veneranda solennitas: z deuotionē nobis augeat z salutē. P. **Epla.** Ecce sacerdos magnus

q in vita sua. 308. Grad. Ecce sacerdos magn⁹. Alla. Inueni dauid seruuz. 310. Prosa. Grates nũc. vtš. 12. Euág. Sint lũbi vñi. 312. Credo dñi. Offer. Inueni dauid. 313. Secr. Hanc hostiã dñe quã p cõmemoratiõe bti sacerdotis tui t cõfessoris siluestri tibi ímolamus: meritis ipsius nobis salutarẽ cõcede. P. Prefatio de natiuitate dñi. Sãctus. solẽne. Cõio. Beatus seruus. 313. Cõpl. Adiuuẽt nos dñe qs hec mysteria q sumpsimus: t bti siluestri cõfessoris tui atq; põtificis intercessio veneranda. P. C In circũcisiõe dñi. Si fuerit die dñico Ad pcessionẽ Ry. Descẽdit de celis. In redditu Ry. Uerbũ caro. Ad missaz Intro. Puer nat⁹. t alia vt in natiuitate dñi. fo. 11. Ikyrie. Magne de⁹. Prosa. Grates nunc omnes. fol. 12. Cio.

Eus q nobis nati saluatoris diẽ celebrare cõcedis octauum: facnos quesumus ei⁹ perpetua diuinitate muniri: cui⁹ sumus carnali cõmercio repa

rati. Qui tecũ. Lcõ epl'e beati pauli apli. Ad galathas. iij.

Fratres. Priusq; veniret fides/sub lege custodiebamur: cõclusi in eã fidẽ que reuelanda erat. Itaq; lex pedagogus noster fuit in christo/vt ex fide iustificemur. At vbi venit fides/iã nõ sumus sub pedagogo. Omnes enim filij dei estis per fidẽ/que est in christo iesu. Quicunq; enim in christo baptiçati estis/christũ induistis. Nõ est iudeus neq; grecus: non est seruus neq; liber: nõ est masculus neq; femina. Omnes enim vos vnũ estis in xpo iesu. Si aũt vos christi/ergo abrae semen estis/scdm promissionẽ hereditis. Dico autẽ. Quanto tẽpore heres paruulus est: nihil differt a seruo cũ sit dñs omniũ: sed sub tutoribus t actoribus est vsq; ad pfinitum tempus a patre. Scdm Lucam. ij.

In illo tpe. Postq; consumati sunt dies octo/vt circũcideret puer: vocatum est nomen eius iesus. Qd vocatũ est ab angelo priusq; in vtero conciperet. Credo dñi. Secr. Presta qs omnipotẽs deus: vt hec munera que dñi nostri iesu christi arcane na-

tiuitatis mysterio gerim⁹/pu rificate mētis intelligētia cō-seq̄mur.℗ eundē. Prefatio. Quia per incarnati.Sāctus solē ne.Cōplē. ℙ ꝛesta qm̄s op̄s de⁹: vt qđ saluatoꝛis dn̄i nr̄i iesu xp̄i recensita solennitate pcepimus:perpetue nobis re dēptionis cōferat medicinā. ℙer eundē.ℭ Be dn̄a.Oio.

OEus qui salutis eterne beate marie virginita-te fecūda humano generi p̄-mia p̄stitisti:tribue q̄s:vt ipsā p nobis intercedere sētiam⁹: per quā meruimus auctoꝛez vite suscipe dn̄m nostrū iesū xp̄m filiū tuū. Qui te. Secr.

Munerib⁹ nostris q̄m̄s dn̄e precibusq; susceptis (interce-dēte btā virgine maria) ꝛ ce-lestib⁹ nos mūda mysterijs ꝛ cleme̅ter exaudi. ℙ. Cōplē.

Hec nos cōio dn̄e purget a crimine: et intercedēte beata dei genitrice maria: celestis remedij faciat esse consoꝛtes. ℙer eundē.ℭ In octaua sctī stephani oia vt ī die ei⁹. Ky rieleisō p octauas cū Et ī ter ra. Prosa de proprio. Credo dicit. Prefatio de natiuitate. Sanct⁹ angelicū vel de mar tyribus .ℭ In octaua sancti ioannis omnia vt in die. Ky rieleison de aplis. Prosa pro pria .Credo dī. Prefatio de aplis . Sāctus de apostolis.

ℭ In octaua innocentū oia vt in festo eoꝝ cū Gloꝛia p̄ri. ꝛ Gloꝛia in excelsis. Kyrieleisō de martyribus. Alla. cū ps̄a. Credo dicit. Prefatio de na-tiuitate .Sanct⁹ de martyri-bus. Ite missa est dicit. Nota si octaua sctī stephani/ioannis/ vel innocentū die dn̄ico acci derit.Ad pcessionē oia p̄cise fiūt vt ī festiuitatibus eoꝛum.

ℭ In vigilia epiphanie . Si in dn̄icam ceciderit Ad pces sionē R̄. Descēdit de celis. In reditu R̄. Verbū caro. Ad mis saz Intro. Lux fulgebit. per to tū vt̄s̄ in scđa missa de natiui tate. folio. iii. Kyrieleison p octauas.cū Et in terra. Pro-sa. Flectes nūc omnes. Oratio.

OOꝛda nostra q̄s dn̄e vē ture festiuitatis splēdoꝛ illustret:quo mūdi hui⁹ tene bꝛis carere valeamus:ꝛ pue-niamus ad patriam claritatis eterne. ℙ. Lcto epistole bea ti pauli aplī. Ad Romañ.iij.

FRatres.Scimus quoni am quecūq; lex loquit/ his q sub lege sunt loquit:vt omne os obstruat/ ꝛ subdit⁹ fiat oīs mundus deo: quia ex

operibus legis nō iustificabi
tur oīs caro corā illo. ℘er le
gem enim cognitio peccati.
℘Nūc aūt sine lege iustitia dei
manifestata est:testificata a le
ge ꝛ ꝓphetis. Justitia aūt dei
ꝑ fidē iesu xp̄i in omnes ꝛ su
per omnes q̄ credunt in eū.
℘Nō enī est distictio. Oēs enī
peccauerūt/ꝛ egēt gloria dei.
Justificati gratis per gratiaz
ipsius ꝑ redēptionē que est ī
xp̄o iesu:quē ꝓposuit de⁹ ꝓ-
pitiatorē ꝑ fidē in sanguine
ipsi⁹ ad ostēsionē iusticie sue/
ꝓpter remissionē ꝑcedentiū
delictorz/in sustētatione dei ad
ostēsionē iusticie eius in hoc
tēpore:vt sit ipse iustus ꝛ iusti
ficās eū q̄ ex fide est iesu chr̄i
dn̄i nostri. Scōm Matth. ij.

In illo tpe. Defuncto he
rode/ecce angel⁹ dn̄i ap
paruit in somnis ioseph ī egy
pto/dicēs. Surge/ꝛ accipe pu
erū ꝛ matrē eius: ꝛ vade ī ter
ram israel. Defuncti sunt enī
qui querebant animā pueri.
Qui cōsurgēs accepit puerū
ꝛ matrē eius/ꝛ venit in terrā
israel. Audiēs autez q̄ arche-
laus regnaret in iudea pro he
rode patre suo/timuit illo ire
Et ammonitus in somnis/se-
cessit in partes galilee. Et ve-
niens habitauit in ciuitate/q̄
vocat̄ naçareth: vt adipleret̄
qd̄ dictū est ꝑ prophetas:qm̄
naçare⁹ vocabit̄. Credo dicit̄
solēne. Secr̄. Tribue q̄s dn̄e
vt eū p̄sentib⁹ imolem⁹ sacri
ficijs ꝛ sumam⁹:quē venture
solēnitatis pia munera prelo
quunt̄:dn̄m nr̄m iesū xp̄m fi
liū tuū. Qui tecū. Prefatio.
Quia p incarnati. Sāct⁹ p octas.
Cōio. Tolle puerū ꝛ matrē ei⁹
ꝛ vade in terrā iuda:defuncti sunt
enī q̄ q̄rebāt animā pueri. Cōpl̄.
Illumina q̄s dn̄e populuz
tuū:ꝛ splēdore gratie tue cor
ei⁹ semp accēde:vt saluatoris
mūdi stella famulāte/manife
sta natiuitas ī mētib⁹ nostris
semp reueleť ꝛ crescat. ℘ eū.
℣ In die epiphanie si ī dn̄i-
cā venerit. Ad ꝓcessionē R̄.
Illumiare. In reditu R̄. In co
lūbe specie. Ad missam Intro.

Ece adue
nit dn̄a//
tor dn̄s:
et regnū
in manu
ei⁹ ꝛ po/
testas et
iperium.
ps. De⁹
iudiciuz
tuū regi da:ꝛ iustitiā tuā filio re/

gis. Hlia p. Kyrie. Fons bõita.

OEus q hodierna Dño. die vnigenitũ tuũ gẽtibus stella duce reuelasti: dce de ppitio: vt q iam te ex fide cognouimus / vsq ad contẽplandã speciẽ tue celsitudinis perducamur. Per eundẽ do.

Lectio Esaie prophete. lx. c.

HEc dicit dñs. Surge illuminare hierusalẽ: qa venit lumẽ tuũ: et gloria dñi sup te orta est. Quia ecce tenebre operient terrã / t caligo pplos. Sup te aũt orieť dñs: t gl'ia eio in te videbiť. Et ambulabũt gẽtes in lumine tuo: t reges in splendore ortio tui. Leua i circuitu oculos tuos t vide: omnes isti cõgregati / venerũt tibi. Filij tui de lõge venient: t filie tue de latere surgent. Tũc videbis t afflues: t mirabiť t dilatabiť cor tuuz: quãdo conuersa fuerit ad te multitudo maris / fortitudo gẽtiũ venerit tibi. Inundatio camelorz operiet te / dromedarij madian t epha. Dẽs de saba venient / aurũ t thus deferẽtes: t laudẽ dño annũciãtes.

Grad. Omnes de saba venient aurũ t thus deferentes: t laudem dño annunciantes. ℣. Surge t illuminare hierusalẽ: qa gloria dñi sup te orta est. Alla. ℣. Vidimo stellã eius in oriente: t venimo cuz muneribus adorare dñz.

Prosa.

FEsta chri omnis chrianitas celebret. Que miris sunt modis ornata: cunctisq venerãda populis. Per omnitenentis aduentũ atq vocationẽ gentiũ. Ut natus est xps: est stella magis visa lucida. At illi nõ cassam putãtes tanti signi gloriã. Secũ munera deferũt: paruulo offerũt vt regi celi / quẽ sydus predicat. Atq aureo tumidi principis lectulo transito: xpi psepe queritãt. Hinc ira seui herodis feruida / inuidi recẽs rectori genito: Bethleẽ paruulos pcepit ense crudeli pdere. O xpe quantũ patri exercitũ iuuenis doctus ad bella maxima pplis pdicans colligis: sugẽs cũ tantũ miseris. Anno hois tricesimo subto famuli se inclyti inclinauerat manus deo: cõsecrãs nobis baptisma i absolutionẽ criminũ. Ecce spiritus in specie ipsũ alitis innocue vnctuo sãctis pre oibo visitat: semp ipsius cõtentus mãsione pectoris. Patris etiã insonuit vox pia / veteris oblita sermonis: penitet me fecisse hominem. Tu es filius es tu meus: mihimet placitus / in quo sum placato. hodie te mi fili genui. Huic omnes auscultate populi preceptori. Scõz Mattheũ. ij.

In die epiphanie dñi

Cum natus esset ihesus in bethleē iude/in diebus herodis regis: ecce magi ab oriēte venerūt hierosolymā/ dicētes. Ubi est qui natus est rex iudeoz? Uidimus enī stellā eius in oriente: et venimus adorare eū. Audiens aūt herodes rex/turbatus est/et omnis hierosolyma cuz illo. Et congregās oēs principes sacerdotū/et scribas populi: sciscitabaf ab eis vbi christ9 nasceretur. At illi dixerūt ei. In bethleē iude. Sic enī scriptū est p ꝓphetā. Et tu bethleem terra iuda/nequaqz minima es in principibus iuda. Ex te enī exiet dux q regat populū meū israel. Tūc herodes clamwocatis magis/diligēter didicit ab eis tēpus stelle/que apparuit eis. Et mittēs illos in bethleē/dixit. Ite et interroga te diligēter de puero: et cum inueneritis renunciate mihi: vt et ego veniēs adorem euz. Qui cū audissent regē/abierunt. Et ecce stella quā viderant in oriente/antecedebat eos/vsqz dū veniens staret supra vbi erat puer. Uidentes aūt stellā/gauisi sunt gaudio magno valde. Et intrātes domū/inuenerūt puerū cū maria matre eius. Et ꝓcidentes/adorauerunt eum. Et apertis thesauris suis/obtulerunt ei mūera: aurū/thus et myrrhā. Et responso accepto in somnis/ne redirēt ad herodē: per aliā viā reuersi sunt in regionē suam. Credo dicit per totā octauā. Offer. Reges tharsis et insule munera offerent: reges arabū et saba dona adducēt et adorabūt eū omnes reges terre: oēs gentes seruiēt ei. Secr. Ecclesie tue qnīs dñe dona ꝓpitio intuere: qbus nō iam aurum thus et myrrha ꝓferf: sed qđ eisdē muneribꝰ declaraf: īmolaf et sumit Jesus chīs filius tuꝰ dñs nr. Qui tecū. Prefatio. Quia cū vnigenitus tuꝰ. Sāctus solēne. Cōicātes et diez sacratissimū. Cōio. Uidimus stellā eiꝰ in oriēte: et venimꝰ cū muneribus adorare dñm. Complē. Preesta qnīs dñe deꝰ noster: vt q̄ solenni celebramus officio: purificate mentis intelligentia consequamur. P dō.

¶ Infra octauas epiphāie

Kyrieleison p octauas. vel de patrōis cū solenni Et ī terra. Sāctꝰ p octauas. vel qđ placebit. Alia fiūt vt i die sctō. excepto q nō dr Cōmunicantes.

¶ Dñica infra octauas epi-

phanias. Ad pcessionem R. Illuminare. In reditu R. Verbum caro. Ad missam. Introi.

IN EXCELso throno vidi sedere virū quem adorat multitudo angelorū psallentes in vnū:ecce cuius imperij nomē est in eternum. Ps. Jubilate deo omnis terra seruite dño in leticia. Gloria patri. Kyrieleisō per octauas. Oratio.

OMta qs dñe supplicātis populi celesti pietate pseqre: vt q que agēda sunt videāt:q ad iplenda q̄ viderint cōualescant. P. Lctō epl̄e bti Pauli apl̄i. Ad Romañ. xij.

FRatres. Obsecro vos p misericordiā dei:vt exhibeatis corpora vīa/hostiā viuentē/sanctā/deo placentē:rationabile obsequiū vestrū. Et nolite cōformari huic seculo: sed reformamini in nouitate sensus vestri:vt pbetis q̄ sit voluntas dei bona/q bene placēs/q pfecta. Dico enī per gratiā q̄ data est mihi oībus qui sūt inter vos:non plus sapere q̄ oportet sapere:sed sapere ad sobrietatē:q vnicuiq; sicut deus diuisit scōz mēsurā fidei. Sicut enī in vno corpore multa mēbra habemus:oia aūt mēbra nō eundē actū habēt/ita multi vnū corp9 sum9 in xp̄o: singuli āt alter alteri9 mēbra: in xp̄o iesu dño nr̄o. Grad. Bñdict9 dñs deus israel:q facis mirabilia magna solus a scl̄o. ℣. Suscipiāt mōtes pacē ppl̄o tuo:q colles iusticiā. Alla. ℣. Jubilate deo oīs terra:fuite dño ī leticia.

Prosa nō dī. Scōm Lucā. ij.

IN illo tpe. Cū factus esset iesus annoz duodecim: ascendentibus illis hierosolymā scōm cōsuetudinē diei festi:cōsumatisq; diebus cū redirent/remāsit puer iesus in hierusalē:q nō cognouerūt parētes eius. Existimātes aūt illū esse in comitatu/venerūt iter diei:q reqrebāt eum inter cognatos q notos. Et non inuenientes/regressi sunt in hierusalē requirētes eū. Et factū est post triduū:inuenerūt illū in tēplo sedentē in medio doctoz/audientez illos q interrogantē eos. Stupebāt aūt omnes q eū audiebāt sup prudentia et respōsis eius. Et videntes ammirati sunt. Et dixit mater eius ad illū. Fili/quid fecisti nobis sic:

Ecce pater tuus ⁊ ego dolentes querebamus te. Et ait ad illos. Quid est q̄ me q̄rebatis? Nesciebatis/quia in his que patris mei sunt/oportet me esse? Et ipsi non intellexerūt verbū qđ locut⁹ est ad eos. Et descēdit cū eis/⁊ venit nazareth: ⁊ erat subdit⁹ illis. Et mater eius ꝯseruabat omnia verba hec in corde suo. Et iesus ꝓficiebat sapiētia/⁊ etate: ⁊ gratia/apud deū ⁊ homines. Credo dicitur solēne. Offer.

Iubilate deo ois terra iubilate deo omnis terra seruite dño in leticia: ītrate in ꝯspectu eius in exultatione: qa dñs ipse est de⁹. Secr.

Oblatū tibi dñe sacrificiū vivificet nos semp ⁊ mūiat. P. Prefatio de epiphia. Sanct⁹ angelicū vel p octauas. Cōio.

Fili quid fecisti nobis sic/ego ⁊ pater tuus dolētes q̄rebamus te: ⁊ quid est q̄ me querebatis: nesciebatis qa in his q̄ patris mei sunt oportet me esse. Cōpl. Supplices te rogam⁹ oīpotens de⁹: vt quos tuis reficis sacramētis: tibi etiā placitis moribus dignāter deseruire cōcedas. P. Itē si octaua epiphaniaꝝ ceciderit in dñicā. tūc ad ꝓcessionē per totū tenebit vt ipso die dñico. ¶ Officiū ꝓnotate dñice/nunqꝫ ante festū epiphaniaꝝ anteponit: nec post octauas eiusdē festi. sed infra octauam dūtaxat peragitur. ¶ Quando feria sexta post octauas epiphāie/tenetur feria: extunc officiū dñice ꝓcedentis in missa tenet feriatr: cū ꝓfatione cōi/ac epla et euāgelio seqntib⁹. ¶ Feria sexta Lectio eple bti pauli apostoli. Ad Thessaloniceñ. ij. c. iij.

Fratres. Nolite deficere benefaciētes. Quod siqs nō obedierit verbo nro p epistolā hūc notate: ⁊ nō cōmisceamini cū illo vt confundat. Et nolite q̄si inimicū existimare: sed corripite vt fratrē. Ipse aūt de⁹ pacis det vobis pacē sempiternā in omni loco. Dns sit cū oībus vobis.

Sedm Mattheum. iiij.

In illo tpe. Cū audisset iesus q̄ ioānes traditus esset/secessit in galileā. Et relicta ciuitate naçareth venit ⁊ habitauit in ciuitate capharnaum maritima/in finib⁹ çabulon ⁊ neptalim: vt adīpleret qđ dictū est p esaiā pphetā. Terra çabulō ⁊ terra neptalim: via maris trans iordanē galilee gentiū. Populus q ambulabat in tenebris vidit lucē ma

gnã: ⁊ sedentibus in regione vmbre mortis lux orta est eis. Exinde cepit iesus ꝑdicare ⁊ dicere. Penitentiã agite. Appropinquabit enī regnū celoꝝ. ℂ In octaua epiphie. Introit⁹. Ecce aduenit. vtſ. folio. 18. Kyrieleiſō ꝑ octauas.

DEus cuius vnigenitus in ſubſtantia nr̃e carnis apparuit: ꝑſta qn̄s: vt per eū quē ſimilē nobis foris agnouimus: intus reformari mereamur. Qui tecū. Lcō Eſaie prophete. ca. xxv. ſcdm tranſlationē. lxxij. interpretū.

IN diebus illis. Dixit eſaias. Dn̄e deus meus honorificabo te: laudem tribuã noī tuo/qui facis mirabiles res: cōſiliū tuū antiquū verū/fiat. Dn̄e excelſum eſt brachiū tuū: deus ſabaoth coronа ſpei que ornata eſt gloria. Exultet deſertū: ⁊ exultēt ſolitudines iordanis: ⁊ popul⁹ meus videbit altitudinē dn̄i ⁊ maieſtatē dei. Et erit cōgregatus ⁊ redēpt⁹ ꝑ deū: ⁊ veniens in ſion cū gaudio ⁊ letitia ſempiterna: erit ſup caput eius laus ⁊ exultatio. Et aperiã in mōtibus flumina: ⁊ in mediis cāpis fontes. diſrumpã: ⁊ terrã ſitientē ſine aq̃ cōfundã. Ecce puer meus exaltabitur ⁊ eleuabit̃: ⁊ ſublimis erit valde. Haurietis aquas in gaudio de fontib⁹ ſaluatoris: ⁊ dicetis in illa die: confitemini dño: ⁊ iuocate nomē eius. Notas facite in populis adinuentiones eius. Admē tote quoniã excelſum eſt nomen eius. Cantate dño/qm̃ magnifice fecit: annunciate hoc in vniuerſa terra. Dicit dn̄s omnipotēs. S. Joāne. j.

IN illo tpe. Vidit ioannes ieſum venientē ad ſe/⁊ ait. Ecce agnus dei/ecce qui tollit peccata mūdi. Hic eſt de quo dixi. Poſt me venit vir qui ante me fact⁹ eſt: quia prior me erat: ⁊ ego neſciebā eū. Sed vt manifeſtet in iſrael: propterea veni ego in aqua baptiçās. Et teſtimoniū perhibuit ioannes/dicēs. Quia vidi ſpiritū deſcendentē quaſi columbā de celo: et manſit ſuper eum. Et ego neſciebam eū: ſed qui miſit me baptiçare in aqua/ille mihi dixit. Super quē videris ſpiritū deſcendentē ⁊ manentē ſuper eum/hic eſt qui baptiçat in ſpiritu ſācto. Et ego vidi et teſtimonium perhibui: quia hic eſt filius dei. Secr.

hostias tibi dñe pro nati filij tui apparitione ꝺferimus suppliciter exorãtes: vt sicut nostrorꝫ ipse est auctor mune rũ:ita sit ipse misericors ⁊ susceptor iesus xp̃s filiꝰ tuꝰ dñs noster. Qui tecuꝫ. Prefatio. Quia cũ vnigenitus. Sanctꝰ angelicũ. Cõpl. Oelesti lumie q̃s dñe semp ⁊ vbiq; nos preueni:vt mysteriũ cuiꝰ nos participes esse voluisti: et puro cernamꝰ intuitu:⁊ digno percipiamus effectu. Per dñm. ¶ Dñica prima post octauaꝫ epiphaniaꝫ. Ad pcessionem R. Deꝰq sedes. In reditu R. Verbũ caro. vsq; ad purificationẽ canit. Ad missã. Introi.

Omnis terra adoret te deꝰ ⁊ psallat tibi: psalmũ dicat nomini tuo altissime. ℣. Jubilate deo omnis terra: psalmũ dicite nomini eiꝰ. date gloriã laudi eius. Glia. Kyrieleisõ dñicale. cum Et in terra. vsq; ad septuagesimã. Dio.

Omnipotẽs sempiterne deus/q celestia simul ⁊ terrena moderaris: supplicatiões populi tui clemẽter exaudi:⁊ pacẽ tuã nostris cõcede tẽporibus. P. Lctõ epl̃e bti pauli apli. Ad Romanos. xij.

Fratres. Habẽtes dona tiones scdm gratiã que data est nobis differẽtes. Sive pphetiã secũdũ rationẽ fidei: sive ministeriũ in ministrando:sive qui docet in doctrina. Qui exhortat in exhortãdo: qui tribuit in simplicitate: q preest in solicitudine:q miseret in hilaritate. Dilectio sine simulatione. Odiẽtes malũ / adherẽtes bono. Charitatez fraternitatis inuicẽ diligẽtes: honore inuicẽ preuenientes. Solicitudine nõ pigri/spiritu feruẽtes/dño seruientes. Spe gaudẽtes / in tribulatione patientes/oratiõi instantes: necessitatibꝰ sanctoꝝ cõmunicãtes:hospitalitatẽ sectãtes. Benedicite persequẽtibus vos: benedicite ⁊ nolite maledicere. Gaudete cũ gaudentibꝰ: flete cũ flentibꝰ. Idipsum inuicẽ sentiẽtes. Nõ alta sapiẽtes/sed humilibꝰ cõsentiẽtes. Grad. Misit dñs verbũ suũ et sanauit eos: ⁊ eripuit eos de interitu eoꝝ. ℣. Cõfiteant dño misericordie eius:⁊ mirabilia eius filijs hominũ. Alleluia. ℣. Laudate deum omnes angeli eius: laudate

eũ oẽs virtutes ei⁹. S.ioánẽ.ij.

IN illo tpe. Nuptie facte sũt in chana galilee: ⁊ erat mater iesu ibi. Vocatus est aũt ⁊ iesus/⁊ discipuli eius ad nuptias. Et ꝺeficiẽte vino/ dicit mr̃ iesu ad eũ. Vinũ nõ hꝫbẽt. Et dicit ei iesus. Quid mihi ⁊ tibi mulier? Nõdũ venit hora mea. Dic̃ mater eius ministris. Quodcũqꝫ dixerit vobis facite. Erãt aũt ibi lapidee hydrie sex posite scdm purificationẽ iudeoꝝ/capiẽtes singule metretas binas vel ternas. Dicit eis iesus. Implete hydrias aqua. Et ipleuerunt eas vsqꝫ ad summũ. Et dicit eis iesus. Haurite nũc ⁊ ferte architriclino. Et tulerunt. Ut autez gustauit architriclinus aquã vinũ factã: ⁊ nõ sciebat vnde esset: ministri autẽ sciebãt qui hꝫauserãt aquã: vocat sponsũ architriclin⁹/⁊ dic̃ ei. Vis homo primũ bonũ vinũ ponit: ⁊ cũ inebriati fuerint/ tũc id qꝺ deteri⁹ est. Tu autẽ seruasti bonũ vinum vsqꝫ adhuc. Hoc fecit initiũ signorũ iesus in chana galilee/⁊ manifestauit gloriam suã. Et crediderũt in eum discipuli eius.

Offer. Iubilate ꝺo vniuersa terra. iubilate deo vniuersa terra: psal

mũ dicite noĩ ei⁹: venite ⁊ audite. ⁊ narrabo vobis omnes q timetis deũ quãta fecit dñs anime mee alr̃.

Secre. Oblata tibi dñe qm̃s munera sctĩfica: nosqꝫ a peccatoꝝ nostroꝝ maculis emũda.

P. Prefatio diebus dñicis dicr̃ cõmunis vsqꝫ ad dñicã

Judica. Lõio. Dicit dñs implete hydrias aqua ⁊ ferte architriclino: dũ gustasset architriclinus aquã vinũ factũ dic̃ spõso: seruasti vinũ bonũ vsqꝫ adhuc. hoc signũ fecit iesus pmũ coram discipulis suis.

Lópr̃. Augeat̃ in nobis dñe qm̃s tue virtutis operatio: vt diuinis vegetati sacramẽtis/ ad eoꝝ pmissa capienda tuo munere ꝓparemur. P. Misse cõcludunt̃ dieb⁹ dñicis per

Jte missa est vsqꝫ ad septuagesimã. ℭ Feria sexta. Lcõ epr̃e bti pauli apr̃i. ad Tim̃. j. c. iiij.

Carissime. Fidelis sermo ⁊ omni acceptione dign⁹. In hoc enĩ laboramꝰ ⁊ maledicimur: qa speramus in deũ viuũ/q est saluator omniũ hoĩum/maxime fideliuz. Precipe hec et doce. Nemo adolescẽtiã tuã contẽnat: sed exemplũ esto fideliũ in verbo/ in cõuersatione/in charitate/ in fide/in castitate. Dũ venio attẽde lectioni/exhortatiõi ⁊

doctrine. Noli negligere gratiã que ĩ te est: que data est tibi p ꝓphetiã cũ impositione manuũ presbyterij. Hec meditare: in his esto: vt ꝓfectus tuus manifestus sit omnib⁹. Attẽde enĩ tibi ⁊ doctrine: insta in illis. Hoc enĩ faciens/⁊ teipsũ saluũ facies et eos q te audiũt. Scdm Marcum. vj.

IN illo tpe. Egressus iesus venit in patriã suã: ⁊ seqbant̃ eũ discipuli sui. Et facto sabbato cepit in synagoga docere: ⁊ multi audientes ammirabant̃ in doctrina ei⁹ dicẽtes. Unde huic hec oĩa: Et que est sapientia que data est illi: ⁊ virtutes tales que p manus eius efficiunt̃: Nõne hic est fabri fili⁹ ⁊ marie: frater iacobi ⁊ ioseph: ⁊ iude ⁊ simonis: Nõne ⁊ sorores eius hic nobiscũ sunt: Et scandalizabant̃ in illo. Et dicebat illis iesus: qa nõ est ꝓpheta sine honore / nisi ĩ pria sua ⁊ in domo sua ⁊ in cognatiõe sua. Et nõ poterat ibi virtutẽ vllã facere: nisi paucos infirmos impositis manib⁹ curauit: et mirabat̃ ꝓpter incredulitatẽ eor. ℂ Dñica scda. Ad ꝓcessionem R̃. A dextris est. Alia vt supra. Ad missam. Introi.

Dorate deuz oẽs ãgeli ei⁹: audiuit ⁊ letata est sion: et exultauerunt filie iude. ℣. Dominus regnauit exultet terra: letent̃ insule multe. Glia.

OMnipotẽs sempiterne de⁹ infirmitatẽ nostrã ꝓpiti⁹ respice: atq; ad ꝓtegẽdũ nos dexterã tue maiestatis extẽde. ℣. Lctõ epl̃e beati pauli apli. Ad Romañ. xij.

FRatres. Nolite esse prudẽtes apud wsmetipsos. Nulli malũ pro malo reddẽtes. Prouidẽtes bona: nõ tm̃ cor̃ deo/ sed etiã cor̃ oĩbus hoĩbus. Si fieri potest qd̃ ex vobis est/ cũ oĩbus hoĩb⁹ pacẽ habẽtes. Nõ vosmetipsos defendẽtes charissimi/ sed date locũ ire. Scriptũ est enim. Mihi vindictã/ ⁊ ego retribuam dicit dñs. Sed ⁊ si esurierit inimicus tuus/ ciba illum. Si sitit/ potũ da illi. Hoc enĩ faciẽs/ carbões ignis cõgeres sup caput eius. Noli vinci a malo: sed vince ĩ bono malũ.

Grad. TImebũt gẽtes nomen tuũ dñe: ⁊ oẽs reges terre gloriaz tuaz. ℣. Qm̃ edificauit dñs sion:

et videbit ī maiestate sua. Alla. ℣. Dñs regnauit exultet terra:le tent ī sule multe. S. Math. viij.

In illo tpe. Cū descēdis set iesus de mōte / secute sunt eū turbe multe. Et ecce leprosus veniens adorabat eum/dicēs. Dñe/si vis/potes me mūdare. Et extēdēs iesus manū tetigit eū/dicēs. Volo/ mūdare. Et cōfestim munda ta est lepra eius. Et ait illi ie sus. Vide/nemini dixeris:sed vade ostēde te sacerdoti:t of fer munus tuuz qđ precepit moyses in testimoniuz illis. Cū aūt introisset capharnaū/ accessit ad eū centurio rogās eū/t dicēs. Dñe/puer me9 ia= cet in domo paralytic9/t ma le torquetur. Et ait illi iesus. Ego veniā t curabo eum. Et respōdēs centurio /ait. Dñe/ nō suz dign9 vt intres sub te ctuz meuz:sed tm̄ dic verbo/ t sanabit puer meus. Naz t ego homo sum sub potestate cōstitutus/habēs sub me mili tes. Et dico huic/vade/t va= dit:t alio/veni/t venit:t ser= uo meo/fac hoc/t facit. Audi ens autez iesus mirat9 est:t se quentib9 se dixit. Amen dico vobis:nō inueni tantā fidem in israel. Dico autez vobis/ q multi ab oriēte t occidēte ve niēt:t recūbent cuz abraā/et isaac/t iacob in regno celoz. Filij aūt regni eijcient̄ in te= nebras exteriores:ibi erit fle tus t stridor dentiū. Et dixit iesus centuriōi. Vade:t sicut credidisti/fiat tibi. Et sanatus est puer ex illa hora. Offer.

Dextera dñi fecit vtutē: dextera dñi exaltauit me: nō moriar sed vi uā t narrabo opa dñi. Sec̄. Hec hostia qs dñe emundet nra delicta:t ad sacrificiū celebrā duz/subditorum tibi corpora mentesqz sāctificet. P. Lōio.

Mirabant̄ oēs de his q̄ pcede/ bāt de ore dei. Lōplen. Quos tātis dñe largiris vti mysteri js/qm̄s vt effectib9 eoz nos ve raciter aptare digneris. P d.

Feria sexta. Lctō epl̄e bti pauli apl̄i. Ad Colossen. iiij.

Fratres. Orationi insta te vigilantes in ea ī gra tiarūactione: orātes simul et pro nobis: vt de9 aperiat no bis ostium sermonis ad lo= quendum mysteriuz christi. Propter qđ etiā vinctus suz/ vt manifestē illud ita vt opor tet me loqui. In sapiētia am= bulate ad eos q foris sunt/ tē pus redimentes. Sermo ve= ster semp in gratia sale sit cō=

ditus: vt sciatis qũo oporteat vos vnicuiq; respondere. In xpo iesu dño nro. S. Luca. v

IN illo tpe. Cũ esset ie-sus in vna ciuitatũ: & ec ce vir plenus lepra. Et vidẽs iesũ/ & ꝓcidẽs in faciẽ suã ro-gauit eũ dicẽs. Dñe/si vis po tes me mũdare. Et extendẽs manũ tetigit eũ dicẽs. Volo/ mundare. Et confestim lepra discessit ab illo. Et ipse prece pit illi vt nemini diceret: sed vade ostẽde te sacerdoti: & of fer ꝓ emũdatione tua sic̃ ꝓce pit moyses ĩ testimoniũ illis. Perãbulabat aũt magis ser-mo de illo: & ꝙueniebãt turbe multe/ vt audirẽt & curarent ab infirmitatib9 suis. ℭ Dñi-ca tertia. Ad ꝓcessionem &. Notas mihi. Alia vtꝫ. Ad mis sam Introit9. Adorate. vtꝫ in

O dñica precedenti. Or̃o.

DEus q nos in tãtis peri culis cõstitutos/ pre humana scis fragilitate nõ posse subsi stere: da nobis q̃s salutẽ mẽ-tis & corpis: vt ea que pro pec catis nostris patimur/ te adiu uãte vincam9. P. Lctõ epl̃e bti pauli apli. Ad Rom. xiij.

FRatres. Nemini quicq̃ debeatis/ nisi vt inuicez diligatis. Qui enĩ diligit ꝓxi mũ/ legez impleuit. Nam nõ adulterabis/ nõ occides/ non furaberis/ nõ falsum testimo niũ dices/ nõ cõcupisces rem ꝓximi tui: & siqd̃ est aliud mã datũ/ in hoc verbo instaurat: diliges ꝓximũ tuũ sic̃ teipsũ. Dilectio ꝓximi malũ nõ ope ratur. Plenitudo ergo legis/ est dilectio. Grad. Alleluia. Offer. & Lõio vtꝫ in dñica p-cedẽti. Scõm Mattheũ. viij.

IN illo tpe. Ascendente iesu in nauiculaz/ secuti sunt eũ discipuli eius. Et ecce motus magnus factus est in mari: ita vt nauicula operiret̃ fluctibus. Ipse vero dormie bat. Et accesserũt ad eũ disci puli eius: & suscitauerũt euz/ dicẽtes. Dñe/ salua nos: peri-mus. Et dic̃ eis iesus. Quid ti midi estis modice fidei? Tũc surgẽs ĩperauit ventis & ma ri: & facta est tranquillitas ma gna. Porro hoĩes mirati sũt/ dicentes. Qualis est hic: qa vẽti & mare obediũt ei. Sec̃.

ACcede q̃s omꝑs deus: vt huius sacrificij munus ob-latum/ fragilitatẽ nostram ab omni malo purget semper & muniat. Per domi. Cõplen.

MUnera tua nos deus a dele ctationib9 terrenis expediãt:

ꝛ celestib⁹ semp instruant ali
mentis. ℙ. ℭ Feria sexta. Le
ctio epistole bti pauli apli ad
Thessalonicēses. j. ca. iiij.
FRēs. De charitate fra-
ternitatis non necesse habui-
mus scribere vobis. Ipsi enī
vos a ꝺeo didicistis: vt diliga
tis inuicē. Etenī illud facitis
in oēs fratres in vniuersa ec-
clesia. Rogam⁹ aūt vos fratres
vt abūdetis magis: ꝛ operaz
ꝺetis vt quieti sitis: ꝛ vt ꝟstrū
negociū agatis: ꝛ operemini
manib⁹ vestris sicut ꝓcepi-
mus vobis: ꝛ vt honeste ābu
letis ad eos q foris sunt: ꝛ vt
nulli⁹ aliqd desideretis. Gra
tia dñi nr̄i iesu xp̄i sit wbiscū.
TAllo tē- S. matth. iiij.
pore. Circuibat iesus to
tā galileā/ꝺocēs in synagogis
iudeoꝝ: ꝛ p̄dicans euāgeliuz
regni: ꝛ sanans oēm languo-
rē ꝛ oēm infirmitatē in pp̄lo.
Et abijt opinio ei⁹ in totā sy-
riā. Et obtulerūt ei oēs male
habētes varijs languorib⁹ ꝛ
tormētis comprehēsos: ꝛ qui
demōia habebāt: ꝛ lunaticos
ꝛ paralyticos: ꝛ curauit eos.
Et secute sunt eū turbe mlte.
ℭ Dñica ārta. Ad p̄cessionē
R. Bñi est terra. Alia vtṡ. Ad
missā Introitus. Adorate. vtṡ
dñica scḋa. folio. 22. Oratio.
AMiliā tuā qñs dñe cō
tinua pietate custodi: vt
que in sola spe gratie celestis
inmitit̄/tua semp protectione
muniat̄. ℙ̄. Lctō ep̄le bea
ti pauli ap̄li. Ad colossen̄. iij.
FRatres. Induite vos si
cut electi ꝺei/sancti ꝛ di-
lecti viscera miscḋie/benigni
tatē/hūilitatē/modestiā/patiē
tiā: supportātes inuicē: ꝛ ꝺo-
nātes vobismetipsis/siqs ad-
uersus aliquē habet querelā.
Sicut ꝛ dñs ꝺonauit vobis/
ita ꝛ vos. Sup oīa autem hec
charitatē habētes/qḋ est vin
culū p̄fectionis. Et pax christi
exultet in coꝛdibus ꝟstris: in
q̄ ꝛ vocati estis in vno coꝛpo
re/ꝛ grati estote. Uerbuz x̄p̄i
habitet in vobis abūdanter:
in omni sapiētia ꝺocētes ꝛ cō
monētes vosmetipsos in psal
mis: in hymnis ꝛ canticis spi
ritualib⁹: in gratia cantātes in
coꝛdibus ꝟstris ꝺño. Omne
aūt qḋcunqz facitis in verbo
aut in op̄e/omnia in noīe dñi
nr̄i iesu x̄p̄i: gratias agentes
ꝺeo ꝛ patri. ℙ̄ ꝺer iesum christū
dñm nostrū. Grad. ꝛ alia vt
in dñica scḋa dicant̄. folio. 22.
Secūdū Matthēū. xiiij.
TMillo tpe. Dixit Jesus

discipulis suis parabolã hãc. Simile factũ est regnũ celoꝝ hoí/q seminauit bonũ semen í agro suo. Luꝝ aũt dormirent hoíes/venit inimic⁹ ei⁹/ꝛ supseminauit çiçania í medio tritici:ꝛ abijt. Cum aũt creuisset herba ꝛ fructũ fecisset: tũc apparuerũt ꝛ çyçania. Accedentes aũt serui pr̃isfamilias/dixerũt ei. Bñe/ nõne bonũ semẽ seminasti in agro tuo? Unde ergo habet çyçania? Et ait illis. Inimic⁹ homo hoc fecit. Serui autez dixerũt ei. Uis/ imus ꝛ colligimus ea? Et ait Nõ: ne forte colligẽtes çyçania/eradicetis cũ eis simul et triticũ. Sinite vtraq; crescere vsq; ad messem: et in tẽpore messis dicã messoribus. Collligite primũ çyçania ꝛ alligate ea in fasciculos ad cõburẽdũ: triticũ aũt congregate í horreũ meũ. Sec̃. Hostias tibi dñe nostre placationis offerimus: vt ꝛ delicta nostra miseratus absoluas/ꝛ nutãtia corda tu dirigas. ℘er. Compl̃.

Quesumus omnipotẽs de⁹: vt illius salutaris capiamus effectũ/ cui⁹ per mysteria pignus accepimus. ℘er dñm.

¶ Feria sexta Lctõ epl̃e beati pauli apli. Ad hebreos. iij.

Fratres. Cõsiderate apostolũ ꝛ pontificẽ confessionis nostre iesum/ q fidelis est ei q fecit illũ: sicut ꝛ moyses in omni domo eius. Amplioris enĩ glie iste pre moyse dignus habitus est: quãto ampliorẽ honorẽ habet dom⁹ qui fabricauit illam. Omnis nãq; dom⁹ fabricat̃ ab aliquo Qui aũt creauit oía deus est. Et moyses qdẽ fidelis erat in tota domo ei⁹/ tanq̃ famulus in testimoniũ eoꝝ que dicenda erant. Xp̃s vo tanq̃ filius in domo sua. Que domus sumus nos/si fiduciã ꝛ gloriam spei vsq; ad finẽ firmã retinea mus. Secundũ marcum. iiij.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Uidete qd audiatis. In qua mẽsura mẽsi fueritis/remetiet̃ ꝛ adijcietur vobis. Qui enĩ habet dabit̃ illi: ꝛ q nõ habet etiaz qd habet auferet̃ ab eo. Et dicebat. Sic est regnũ dei/ quẽadmodũ si homo iaciat sementem in terrã: ꝛ dormiat: ꝛ exurgat nocte ꝛ die: ꝛ semẽ germinet ꝛ increscat dũ nescit ille. Ultro enĩ terra fructificat. ℘rimũ herbã deinde spicam/ deinde plenũ frumentũ in spica. Et cũ ex se ꝓduxerit fruct⁹

statim

statim mittit falcem: quoniã adest messis. Et dicebat. Cui assimilabim⁹ regnũ dei: aut cui parabole cõparabimus illud? Sicut granũ sinapis qđ cũ seminatum fuerit in terra/ minus est omnib⁹ seminib⁹ que sunt in terra: ⁊ cum natũ fuerit ascendit in arborẽ: ⁊ fit maius omnib⁹ olerib⁹: ⁊ facit ramos magnos/ita vt possint sub vmbra eius aues celi habitare. Et talib⁹ multis parabolis loquebat eis verbum prout poterãt audire: sine parabola aũt nõ loquebat eis. Seorsum autẽ discipulis suis disserebat omnia. ℂ Dñica qnta si fuerit ante septuagesimã. Ad pcessionẽ ℟. Pecca/ ta mea dñe. Et hoc ℟. semp caniť i vltima dñica áte septuagesimã. ℂ Dñica vacãs que superabũdat ante septuagesimã. Ad pcessionẽ ℟. Diligã te. In reditu ℟. Peccata mea. Ad missaz. Intr̃. Adorate deũ. fo. 22. ⁊ alia vt supra. Oratio.

OOnserua populũ tuum de⁹ ⁊ tuo noi fac deuotũ: vt diuinis subiect⁹ officijs/ ⁊ tpalia viriliter regat: ⁊ eterna dona pcipiat. P. Epľa cũ euãgelio ꝺ pcedẽti dñica. Secret. Hec nos oblatio qñs dñe mundet ⁊ renouet: ⁊ gubernet ⁊ ptegat. P. Compť. Celestib⁹ dñe nos pasti delicijs/ qñs: vt semp eadẽ per que veraciter viuimus appetamus. P. ℂ Dñica in septuagesima. Ad pcessionem ℟. Dicit dominus. In reditu. ℟. Ecce adam. Ad missam. Intr̃.

Circundederũt me gemitus mortis / dolores iferni circũdederunt me: ⁊ in tribulatione mea inuocaui dñm ⁊ exaudiuit de tẽplo sctõ suo vocẽ meã. ℘s. Diligã te dñe virtus mea: dñs firmamentuz meũ ⁊ refugium meũ et liberator meus. Gloria. Kyrieleison dñicale fine Et i terra. Oratio.

PReces ppľi tui qs dñe clemẽter exaudi: vt q iuste p peccatis nostris affligimur: pro tui nois gloria misericorditer liberemur. P. Lectio epľe beati pauli apostoli. ad Corinthios. j. ca. ix. et. x.

FRatres. Nescitis q̃ hi q̃ in stadio currũt/ oẽs qdẽ currũt: sed vnus accipit brauiũ? Sic currite/ vt cõprehẽdatis. Qui enĩ qui in agone contẽ-

dit/ab oīb⁹ se abstinet. Et illi qdē vt corruptibilē coronam accipiāt / nos aūt incorruptā. Ego igit sic curro/nō quasi in incertū. Sic pugno/nō q̄si aerē verberās. Sed castigo corpus meū / & in seruitutē redigo: ne forte cū alijs p̄dicauerim/ipse reprob⁹ efficiar. Nolo enī vos ignorare fratres: quoniā p̄res nr̄i oēs sub nube fuerūt: & oēs mare transierūt: & oēs in moyse baptiçati sunt in nube & ī mari. Et oēs eandē escā spiritualē manducauerūt: & oēs eundē potū spiritualē biberūt. Bibebāt aūt de spiritali ꝯsequēte eos petra. Petra autē erat xp̄s. **Grad.** Ad iuuor ī opportunitatib⁹ in tribulatiōe sperēt in te q nouerūt te: qm̄ nō derelinq̄s querētes te dñe. ℣. Qm̄ nō in finē obliuio erit pauperis: patiētia pauperū nō p̄ibit ī eternū: exurge dñe nō p̄ualeat hō. **Tract⁹.** De p̄fundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocē meā. ℣. Fiāt aures tue intendētes in orationē serui tui. ℣. Si iniq̄tates obseruaueris dñe: dñe quis sustinebit: ℣. Quia apud te p̄piciatio est: & p̄pter legē tuā sustinui te dñe. **Scōm Matthеum.xx.** In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnuz celoz̄ homini patrifamilias/ q exijt primo mane cōducere operarios in vineā suā. Conuentiōe aūt facta cū operarijs ex denario diurno: misit eos in vineā suā. Et egressus circa horā tertiā: vidit alios stantes in foro ociosos/ & dixit illis. Ite & vos in vineā meā: & qd̄ iustuz fuerit dabo vobis. Illi aūt abierūt. Iterū autem exijt circa sextā & nonā horā: & fecit similiter. Circa vndecimā vero exijt: & inuenit alios stantes/ & dicit illis. Quid hic statis tota die ociosi: Dicunt ei: qa nemo nos cōduxit. Dicit illis. Ite & vos in vineam meā. Cū sero autē factū esset: dicit dñs vinee procuratori suo. Voca operarios & redde illis mercedē/ incipiens a nouissimis vsq̄ ad primos. Cū venissent ergo q circa vndecimā horā venerant: acceperunt singulos denarios. Venientes aūt & primi: arbitrati sunt q̄ plus essent accepturi: acceperūt aūt & ipsi singulos denarios. Et accipiētes/ murmurabant aduersus patrēfamilias dicētes. Hi nouissimi vna hora fecerunt: & pares illos nobis fecisti/ qui portaui-

mus pōdus diei ⁊ estus? At ille respōdēs vni eoꝝ / dixit. Amice / nō facio tibi iniuriā. Nonne ex denario conuenisti mecū? Tolle qd̄ tuū ē ⁊ vade Volo autē ⁊ hūic nouissimo dare sicut ⁊ tibi. Aut nō licet mihi qd̄ wlo facere? An oculus tu⁹ neq̄ est: qa ego bon⁹ sū? Sic erūt nouissimi primi: ⁊ primi nouissimi. Multi enī sunt vocati / pauci vo electi.

Offer. Bonū est cōfiteri dño: ⁊ psallere noī tuo altissime. **Secr.** Muneribꝰ nostris qmus dñe pcibusq̄ susceptis: ⁊ celestibꝰ nos mūda mysterijs ⁊ clemēter exaudi. P. **Cōio.** Illumina faciē tuā sup̄ seruū tuū / ⁊ saluū me fac in tua misericordia / dñe nō cōfundar: qm̄ inuocaui te. **Cōpl.** Fideles tui deꝰ p̄ tua dona firmēt: vt eadē ⁊ p̄cipiendo requirāt / ⁊ querēdo sine fine p̄cipiāt. P. **Misse diebꝰ dñicis cōcludūt p** Bñdicamꝰ dño. **dñicale: vsq̄ ad dñicā** Judica **exclusiue. Ferialibꝰ diebus si cōtiget feriā teneri / oīa feriali ter fiūt. Tractꝰ nunq̄ dicitur.**

¶ Feria sexta. Lctō epl̄e bti Pauli apli. Ad Ephe. ij.

Fratres. Eramꝰ natura filij ire sicut ⁊ ceteri. Deꝰ aūt qui dives est ī misericordia / propter nimiā charitatē suaz qua dilexit nos: ⁊ cū essemus mortui peccatis: conuiuificauit nos in christo: cuius gratia estis saluati: ⁊ conresuscitauit ⁊ consedere fecit in celestib⁹ in christo iesu: vt ostenderet in seculis superuenientibus abundantes diuitias gratie sue in bōitate sup̄ nos. In christo Jesu dño nostro.

Secunduz Lucam. ix.

In illo tpe. Factum est dū cōplerent dies assūptiōis iesu: ⁊ ipse faciē suā firmauit vt iret in hierusalez. Et misit nuncios suos ante cōspectuz suū. Et eūtes intrauerūt in ciuitatē samaritanoꝝ: vt parārēt illi cibū. Et nō receperūt eū: qa facies eius erat euntis hierusalē. Cū vidissent autē discipuli eius iacobus ⁊ ioānes dixerūt. Bñe / vis dicemꝰ vt ignis descēdat de celo ⁊ cōsumat illos / sicut helias fecit? Et cōuersus increpauit illos dicens. Nescitis cuius spiritus estis? Filius hominis nō venit aīas perdere sed salua re. Et abierūt ī aliud castellū.

¶ Dñica in sexagesima. Ad pcessionē R̄. Arca ferebatur. In reditu R̄. Benedicens ergo deus. Ad missam. Introi.

Xurge / qua / re obdormis dñe ⁊ exurge ⁊ ne repellas in finē: quare faciem tuā a/ uertis ⁊ obli/ viscris tri/ bulationis nostre:adhesit in terra venter noster . exurge dñe adiuua nos ⁊ libera nos. ℘s. Deꝰ auribꝰ nostris audiuimus : patres nostri annūciauerūt nobis. Hlia. ℣io. OEus qui cōspicis qa ex nulla nostra actione cō fidimus : cōcede ꝓpitius : vt ꝯtra aduersa omnia doctoris gentiū ꝓtectiōe muniamur. ℘. Lctō epl̄e bti ℘pauli apl̄i Ad Corinthios.ij. ca.xj.et.xii. FRatres. Libēter suffer tis insipientes/ cuꝫ sitis ipsi sapientes.Sustinetis enī si qs vos in seruitutē redigit: si quis deuorat:si qs accipit:si qs extollit̄:si qs in faciez vos cedit.Scōm ignobilitatē di/ co/q̄si nos infirmi fuerimus in hac parte. In quo quis au det:in insipiētia dico/ audeo et ego . Hebrei sunt/ et ego. Israelite sunt/ ⁊ ego.Semen abrae sunt / et ego. Ministri xp̄i sunt/ ⁊ ego.Ut minus sa/ piens dico/plus ego . In la/ boribus plurimis: in carceri bus abūdantius:in plagis su pra modū:in mortibꝰ frequē ter. A iudeis qnquies q̄dra/ genas vna minꝰ accepi. Ter virgis cesus sum: semel lapi datꝰ sum:ter naufragiū feci. Nocte ⁊ die i pfundo maris fui. In itineribus sepe. Peri culis fluminū:periculis latro nū: periculis ex genere/peri culis ex gētibus:periculis in ciuitate: periculis in solitudi ne:periculis in mari:pericu/ lis in falsis fratribꝰ. In labo re ⁊ erūna:in vigilijs multis. In fame ⁊ siti:i ieiunijs mul tis . In frigore et nuditate : preter illa que extrinsecꝰ sūt/ instantia mea quotidiana:so licitudo omniū ecclesiarum. Quis infirmat̄:⁊ ego nō in/ firmor:? Quis scādaliçatur : ⁊ ego non vror:? Si gloriari oportet : que ifirmitatis mee sunt gloriabor. Deus ⁊ pater dñi nostri Jesu xp̄i scit / q est benedictꝰ i secula/q nō men tior. Damasci ꝓpositꝰ gentis arethe regis/custodiebat ciui tatē damascenoꝝ:vt me cōp hēderet. Et p fenestrā i spor/ ta dimissus suꝫ p murū : ⁊ sic effugi manꝰ eius. Si gloriari oportet:nō expedit qdē. Ue/

niã aũt ad visiones ⁊ reuelatiões dñi. Scio hoiem i xpo ante annos quattuordecim: siue in corpe siue extra corp⁹ nescio: deus scit raptũ huiuscemodi vsq; ad tertiũ celuz. Et scio huiuscemodi hoiem siue in corpe siue extra corp⁹ nescio: deus scit/qm̃ rapt⁹ est in paradisum: ⁊ audiuit arcana verba q̃ non licet homini loq. Pro huiusmodi gloriabor: p me aũt nihil/nisi in infirmitatib⁹ meis. Nã et si voluero gl̃iari/nõ ero insipiẽs. Veritatez enim dicã. Parco aũt ne qs me existimet supra id qd̃ videt in me: aut audit aliqd ex me. Et ne magnitudo reuelationũ extollat me/ dat⁹ est mihi stimulus carnis mee/ angelus sathane q me colaphiçet. Propter qd̃ ter dñm rogaui/vt discederet a me. Et dixit mihi. Sufficit tibi gr̃a mea. Nã virt⁹ in infirmitate pficit. Libẽter igitur gl̃iabor in ĩfirmitatib⁹ meis: vt inhabitet in me virt⁹ xp̃i.

Grad. Sciãt gẽtes quoniã nomen tibi de⁹: tu solus altissimus super omnẽ terrã. ℣. Deus me⁹ pone illos vt rotã: ⁊ sicut stipulaz ante faciẽ venti. **Tractus.** Ommouisti dñe terrã ⁊ cõturbasti eã. ℣. Sana ptritiões ei⁹ quia mota est. ℣. Ut fugiant a facie arcus: vt liberentur dilecti tui.

In illo tẽpo **S.lucã.viij** re. Cum turba plurima queniret ad iesũ: ⁊ de ciuitatib⁹ ꝓperarẽt ad eũ/dixit p similitudinez. Exijt q seminat seminare semẽ suũ. Et dũ seminat/aliud cecidit sec⁹ viã/⁊ cõculcatũ est: ⁊ volucres celi comederũt illud. Et aliud cecidit supra petrã/⁊ natũ aruit: qa non habebat humorẽ. Et aliud cecidit ĩter spinas: ⁊ simul exorte spine suffocaverũt illud. Et alid cecidit ĩ terrã bonã: ⁊ ortũ fecit fructũ cẽtuplũ. Hec dicẽs clamabat. Qui habet aures audiẽdi/audiat. Interrogabãt aũt eũ discipuli ei⁹ q̃ esset hec parabola. Quibus ipse dixit. Vobis datuz ẽ nosse mysteriũ regni dei: ceteris aũt in parabolis: vt videntes nõ videãt/⁊ audiẽtes nõ intelligãt. Est aũt hec parabola. Semẽ est verbũ dei. Qui aũt secus viã: hi sunt q audiũt: deinde venit diabol⁹ ⁊ tollit verbũ de corde eorũ/ ne credẽtes salui fiant. Nã q supra petrã: hi sũt q cũ audierint/cũ gaudio suscipiũt verbũ: ⁊ hi/radices nõ habẽt: qa

ad tēpus credūt: et in tēpore tentatiōis recedūt. Qđ aūt in spinas cecidit: hi sūt q audierūt: ⁊ a solicitudinib⁹ ⁊ diuitijs ⁊ voluptatib⁹ vite eūtes suffocantur: ⁊ nō referūt fructū. Qđ aūt in bonā terrā: hi sunt q in corde bono ⁊ optimo audiētes verbū retinēt: ⁊ fructū afferūt in patiētia. Offer. Perfice gressus meos in semitis tuis vt nō moueant vestigia mea: inclina aurē tuā ⁊ exaudi verba mea: mirifica misericordias tuas q saluos facis spantes i te dñe. Secr. Oblatū tibi dñe sacrificiū viuificet nos qñs semp ⁊ muniat. P. Cōio. Introibo ad altare dei ad deū q letificat iuuentutē meā. Cōpl. Supplices te rogamus oipotēs de⁹: vt quos tuis reficis sacramētis tibi etiā placitis moribus dignāter deseruire ꝯcedas. p. ¶ Feria sexta. Lctō epla bti pauli apli. Ad Thessa. j. ca. ij.

FRatres. Nos desolati a vobis ad tēp⁹ hore: aspectu non corde abundantius festinauimus faciē vestrā videre cū multo desiderio: quoniā voluimus venire ad vos: sed impediuit nos sathanas. Que est enī nostra spes / aut gaudiuz / aut corona glorie? Nōne vos ante dominū nostrū iesū chr̄m in aduētu ei⁹? Vos enīz estis gloria nostra ⁊ gaudiū: in christo iesu dño nostro. Scōm Mattheū. xij.

In illo tpe. Dixit iesus phariseis. Qui non est mecū ꝯtra me est: ⁊ q nō congregat mecuz / spargit. Ideo dico vobis. Omne peccatū ⁊ blasphemia remittet hoīb⁹: spūs autē blasphemie nō remittet. Et qcunq; dixerit verbū ꝯtra filiū hoīs / remittet ei. Qui aūt dixerit cōtra spiritū sanctū nō remittet ei: neq; in hoc seculo neq; i futuro. Aut facite arborē bonā ⁊ fructuz eius bonū: aut facite arborē malā ⁊ fructū eius malū. Siquidē ex fructu arbor cognoscitur. Progenies viperarū / quō potestis bona loq cū sitis mali? Ex abundantia enī cordis os loquit. Bonus homo de bono thesauro pfert bona: ⁊ malus homo de malo thesauro profert mala. Dico aūt vobis: quoniā omne verbū ociosuz qđ locuti fuerint hoīes / reddēt rationē de eo i die iudicij. Ex verbis enī tuis iustificaberis: ⁊ ex verbis tuis ꝯdēnaberis. ¶ Dñica in qn qgesima. Ad pcessionez. R.

Reuertenti. In reditu R. Lec⁹ sedebat. Ad missaz. Introit⁹.

Sto mihi in deū ptectorē et in locū refugij vt saluū me facias: quoniā firma mentū meuz ⁊ refugiū meum es tu: ⁊ ppter nomē tuū dux mihi eris: ⁊ enutries me. ℣. In te dñe spaui nō cōfundar in eternū: i iusticia tua libera me. Glia p.

P Reces nras qñs Oio. dñe clementer exaudi: atqz a pctōz nroruz vinculis absolutos: ab oi nos aduersitate custodi. ℣. Lcō epla bti pauli apli ad Lorin. j. ca. xiij.

A Ratres. Si linguis hominū loquar ⁊ angelorū: charitatē aūt nō habeā/factus sum velut es sonās/aut cymbalū tinniēs. Et si habuero ꝓphetiā/⁊ nouerim mysteria oia/⁊ omnē scientiaz: ⁊ si habuero omnē fidem/ita vt mōtes transferā: charitatem aūt nō habuero/nihil suz. Et si distribuero in cibos pauperū oēs facultates meas: et si tradidero corp⁹ meum ita vt ardeā: charitatē autez nō habuero/nihil mihi ꝓdest. Charitas patiēs est/benigna est. Charitas nō emulat: nō agit ꝓperā: nō inflat: nō est ambitiosa: nō querit que sua sunt. Nō irritat: nō cogitat malū: nō gaudet sup iniqtate: congaudet aūt veritati. Oia suffert/oia credit/omnia sperat/oia sustinet. Charitas nunqz excidit. Siue ꝓphetie euacuabunt: siue lingue cessabūt: siue sciētia destruet. Ex parte enī cognoscimus/⁊ ex parte ꝓphetamus. Cū aūt venerit qđ perfectū est/euacuabitur qđ ex parte est. Cū essē paruulus/loqbar vt paruulus/sapiebā vt paruulus: cogitabā vt paruulus. Quādo aūt factus sum vir/euacuaui que erāt paruuli. Videm⁹ nunc ꝑ speculū in enigmate/tūc aūt facie ad faciem. Nūc cognosco ex parte: tunc aūt cognoscaz sicut ⁊ cognitus sū. Nūc aūt manent/fides/spes/charitas tria hec. Maior aūt horū est charitas. Grad. Tu es de⁹ q facis mirabilia solus: notaz fecisti in gētib⁹ virtutē tuā. ℣. Liberasti i brachio tuo populū tuū: filios israel et ioseph. Tractus.

T Ubilate deo oīs terra: seruite dño i leticia. ℣. Intrate i ꝓspectu ei⁹ i exultatiōe: scitote q

dñs ipse est deꝰ. ℣. Ipse fecꝭ nos ⁊ nō ipsi nos: nos aūt ppłs eiꝰ et oues pascue eiꝰ. S. Lucā. xviij.

In illo tpe. Assūpsit ie/sus duodecī discipulos suos: ⁊ ait illis. Ecce ascendi/mus hierosolymā: ⁊ cōsūma buntᵉ omnia q̄ scripta sūt per ꝓphetas de filio hois. Tra/detᵉ enī gentibus/ ⁊ illudetᵉ/ ⁊ flagellabitᵉ/ ⁊ ꝯspuetᵉ. Et post/q̄ flagellauerint/occidēt eū: et die tertia resurget. Et ipsi nihil horū intellexerūt. Erat aūt verbū istud abscōditū ab eis: ⁊ nō intelligebāt q̄ dice/bantᵉ. Factū est aūt cū appro/pinq̄ret hierico: cecus qdam sedebat secus viā mendicās. Et cū audiret turbā prętereū tem/interrogabat qd hoc es/set. Dixerūt aūt ei/q̄ iesus na çarenus trāsiret. Et clamauit dicēs. Jesu fili dauid/misere re mei. Et q̄ prętteribāt/ increpabāt eū/vt taceret. Ipse ℣o multomagis clamabat. Fili dauid / miserere mei. Stans aūt iesus/iussit illū adduci ad se. Et cū appropinq̄sset/inter/rogauit illū/ dicens. Quid ti bi vis faciā? At ille dixit. Do mine vt videā. Et iesus dixit ei. Respice/fides tua te saluū fecit. Et cōfestim vidit: ⁊ seq̄/bat illū magnificās deuz. Et omnis plebs vt vidit/dedit laudē ꝺeo. Offer. Benedictꝰ es dñe doce me iustificationes tu/as: benedictus es dñe doce me iu stificatiōes tuas: in labijs meis ꝓ/nunciaui omnia iudicia oris tui. Secr. Hec hostia qm̄s dñe emundet nostra delicta: ⁊ ad sacrificiū celebrandū subdi/tos tibi corpora mentesq̄ sā ctificet. P. Lōio. Qui āducaue rūt ⁊ saturati sunt nimis ⁊ deside riū eorum attulit eis dñs: nō sunt fraudati a desiderio suo. Lōplē. Quesumus oīpotens ꝺeus vt q̄ celestia alimenta ꝓcepi/mus: ꝓ hec cōtra oīa aduersa muniamur. P. Feria q̄rta in capite ieiunij ante ꝓcessio nez benedicunt cineres hoc modo. Adiutorium nostrū in noīe dñi. Qui fecit celum ⁊ terrā. Bñe exaudi orationē meā. Et cla/mor meus ad te veniat. Dñs vo/biscū. Et cū spiritu tuo. Oratio.

Omnipotēs sempiterne ꝺeus parce metuentibꝰ: ꝓpitiare supplicātibꝰ: ⁊ mit/tere digneris sanctū angelū tuū de celis: q̄ bene ✠ dicat ⁊ sctī ✠ ficet hos cineres: vt sint remediū salubre oībꝰ no mē sctm̄ tuū humiliter īplo/rātibꝰ/ac semetipsos ꝓ ꝯscie/

tia delictoꝝ suoꝝ accusatibꝰ: atq; ante cōspectū diuine clemetie tue facinora sua deplorantibꝰ: vel serenissimā maiestatē tuā suppliciter obnixeq; flagitantibꝰ: ⁊ presta p̄ inuocationes sanctissimi nois tui: vt q̄cūq; eos sup se asserserint p̄ redēptione peccatorū suoꝝ/corporis sanitatez ⁊ anime tutelā percipiāt. P̄ xp̄m. R. Amen. Alia oro.

DEus q̄ non mortez sed penitentiam desideras peccatoꝝ/fragilitatē cōditionis h̄umane benignissime respice: ⁊ hos cineres/quos causa p̄ferēde h̄ūilitatis atq; p̄merende venie capitibꝰ nostris imponi decreuimus/bene ✠ dicere p̄ tua pietate dignare: vt q̄ nos cinerē esse/⁊ ob prauitatis nostre meritū i puluerē reuersuros cognoscimus: peccatoꝝ omniū veniā ⁊ p̄mia penitentibꝰ repromissa misericorditer ꝓseq; mereamur. P̄ xp̄m. Alia oro.

DEus q̄ h̄umiliatiōe flecteris ⁊ satisfactiōe placaris: aurē tue pietatis inclina p̄cibꝰ nostris: ⁊ capitibus seruoꝝ tuoꝝ h̄oꝝ cinerū aspersione attactis/effunde p̄pitiꝰ gratiā tue bñdictiōis: vt eos ⁊ spū cōpunctiōis repleas: et q̄ iuste postulauerint efficaciter tribuas: ⁊ cōcessa ꝑpetua stabilitate ītactos manere decernas. P̄ xp̄m. Alia oratio.

OMnipotēs sempiterne deꝰ q̄ niniuitis in cinere ⁊ cilicio pēnitētibus/indulgētie tue remedia prestitisti: cōcede p̄pitiꝰ: vt sic eos imitemur h̄abitu quatenus veniē cōsequamur obtentū. P̄ dñm. Postea cineres aspḡgātur aq̄ bñdicta. ℂ Expleta benedictione. primo ponit cinis sacerdoti celebraturo missā ab alio sacerdote si adest. Alioq̄n ipse sacerdos genibus flexis cora altari sibiipsi cineres ponit. postea ministris astātibꝰ. tandē ppl̄o. Imponēdo vo cineres sup capita āte altare flectentiū/p̄sbyter dicat.

MEmēto h̄omo q̄a cinis es ⁊ in cinerē reuerteris. Dū cineres ꝯsecrant chorꝰ cātat añaz. Immutemur h̄abitu in cinere ⁊ cilicio: ieiunemꝰ ⁊ ploremꝰ ante dñm: q̄a multuz misericors est dimittere pctā nr̄a deꝰ noster. Añ. Juxta vestibulū ⁊ altare plorabāt sacerdotes ⁊ leuite ministri dñi ⁊ dicebāt: parce dñe parce ppl̄o tuo: ⁊ ne dissipes ora clamātiū ad te dñe. Finitꝫ añis īcipiat̄ p̄ sacerdotē.

In capite ieiunij

Exaudi nos dñe: Chorus qñ benigna est misericor/dia tua secundū multitudinē mi/serationū tuarū respice nos dñe. ℘s. Saluū me fac de⁹ quoniā in/trauerūt aque vsq; ad aiam meaz. Glia. et repetit Exaudi. Quo finito /℘ officiantē dicitur ℣. Peccauimus dñe cū patrib⁹ nr̄is. etc̄. Deinde Oremus. Dya/con⁹. Flectam⁹ genua. Rio. Concede nobis dñe pre sidia milicie christiane sctis inchoare ieiunijs: vt cō/tra spirituales nequitias pu/gnaturi/ continentie munia/mur auxilijs. Premisso per dyaconū Leuate cōcluditur ℘ x℘m dñm nr̄m. ℂ Ad p/cessionē R̄. Pctā mea. In re/ditu canit Litania idest sup/plicatio solēnis i eccl̄ia fieri solita ad oēs scōz grad⁹ & or/dines. deide Añ. Media vita. Et isto modo pagit̄ pcessio q̄libet feria scda. q̄rta. & sexta vsq; ad dñicā Judica exclusi ue. ℂ Ad missā. Int. Sap. xj

Misereris omniū dñe & nihil odisti eoz q̄ fecisti: dissimulans peccata hominuz ℘/pter penitentiam: et parcens illis: qa tu es dñs deus noster. ℘s. Miserere mei de⁹ mi/serere mei: quoniaz in te confidit aia mea. Glozia. Nota q̄ ab ho/dierna die ℘ quadragesimā (p̄ter dies dñicos & festiuos) quādocūqz missa agit̄ de fe/ria stati cū dicit̄ ℘ celebrantē Dñs vobiscū & Orem⁹. Ad/iungit̄ ℘ dyaconū si adest. vl̄ per celebrantē Flectam⁹ ge/nua. Leuate. Oratio. Resta q̄s dñe fidelibus tuis: vt ieiunioz venerāda so/lēnia/ & ogrua pietate suscipi/ant/ & secura deuotiōe percur/rāt. ℘. Lcō Johelis ppḥe. ij. Hec dicit dñs. Cōuerti/mini ad me in toto coz/de vestro: in ieiunio & fletu & in planctu: & scindite coz/da ve/stra/ & nō vestimēta vestra. Et cōuertimini ad dñm deū ve/strū: quia benignus & miseri/cors est: patiēs & multe mise/ricordie: & p̄stabilis sup malī/cia. Quis scit si cōuertatur et ignoscat de⁹: & relīquat post se benedictionē: sacrificiū & li/bamen dño deo nostro: Ca/nite tuba in sion: sanctificate ieiuniū: vocate cetū: congre/gate populū: sanctificate ec/clesiā: coadunate senes: con/gregate paruulos & sugētes vbera. Egrediatur sponsus de cubili suo: et sponsa de thala-

mo suo. Inter vestibulū et altare plorabūt sacerdotes ministri dñi/z dicēt. Parce dñe parce populo tuo: et ne des hereditatē tuā in opprobriū/ vt dñent eis natiões. Quare dicūt in populis: vbi est deꝰ eoꝝ: Zelatus est dñs terram suā: et pepercit populo suo. Et respōdit dñs/et dixit populo suo. Ecce ego mittā vobis frumentū/vinū z oleū: z replebimini ī eis: z nō dabo vos vltra opprobriū ī gentibus. Dicit dñs oꝰ. Grad. Miserere mei deꝰ miserere mei: quoniā in te ꝓfidit anima mea. ℣. Misit ō celo z liberauit me: dedit in opprobrium conculcantes me. Omine nō scōm Tractꝰ. peccata nr̄a facias nobis: neqꝫ scm iniqtates nostras retribuas nobis. ℣. Dñe ne memineris iniqtatū nr̄arū antiquaꝝ: cito anticipēt nos miſicordie tue: qa paupes facti sumꝰ nimis. ℣. Adiuua nos deꝰ salutaris noster: z ꝓpter gloriā nois tui dñe libera nos: z ꝓpitiꝰ esto pctis nr̄is ꝓpter nomē tuū. Iste tractꝰ singulis ferijs scōis q̄rtis z sextis q̄dragesime canit vsqꝫ ad dñicaꝫ Judica exclusiue. S. Matth. vj. In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Cū ieiunatis: nolite fieri sicut hypocrite/tristes. Exterminat enī facies suas/vt pareāt hoībus ieiunātes. Amē dico vobis: quia receperūt mercedē suā. Tu aūt cū ieiunas / vnge caput tuū: z faciem tuā laua/ne videaris hoībus ieiunās: sed patri tuo qui est ī abscōdito: z pater tuus qui videt in abscōso/reddet tibi. Nolite thesauriçare vobis thesauros ī terra/vbi erugo z tinea demolit: z vbi fures effodiūt z furant. Thesauriçate aūt vobis thesauros in celo: vbi neqꝫ erugo/neqꝫ tinea demolit: z vbi fures nō effodiūt nec furant. Ubi enīꝫ est thesaurus tuus/ibi est z cor tuū. Offer. Exaltabo te dñe quoniā suscepisti me: nec delectasti inimicos meos sup me: dñe clamaui ad te z sanasti me. Secr. Hac nos q̄s dñe hīs muneribꝰ offerēdis ꝙueniēter aptari: quibꝰ ipsiꝰ venerabilis sacramenti celebramus exordiū. P dō. Prefatio. Qui corporali ieiunio. Et dicit singulis diebꝰ ferialibꝰ vsqꝫ ad dñicā Judica exclusiue qñ missa agit die z nō de festis. Cōio. Qui meditabitur in lege dñi die ac nocte/dabit fructū suū in tēpore suo. Complē.

Feria quinta post cinerũ

Percepta nobis dñe ꝓbeãt sacraméta subsidiũ: vt et tibi grata sint nostra ieiũia: ⁊ nobis ꝓficiant ad medelã. ℘er dñz nr̃m iesũ ch̃m filiũ tuũ. Qui tecũ viuit ⁊ regnat i vnitate spũssc̃ti de⁹. Mor ꝑ celebrantẽ dicat Orem⁹. Dyaconus si adest: Alioqn ipse celebrãs dicit. Inclinate capita vestra deo. Oio sup ꝑpm. Inclinãtes se dñe maiestati tue ꝓpitiat⁹ intende: vt qui diuino munere sunt refecti / celestib⁹ semp nutriant̃ auxilijs. ℘ dñm. etc̃. Et collecta sup ꝑplz semp est vltima. Et hic mod⁹ fuat̃ in missa de feria vsq; ad cenam dñi exclusiue. ℂ Feria quita. Introi.

OUm clamarẽ ad dñm exaudiuit vocẽ meã ab his qui appropinquãt mihi: ⁊ humiliauit eos q est ante secula ⁊ manet in eternũ: iacta cogitatũ tuũ in dño ⁊ ipse te enutriet. ℘s. Exaudi deus orationẽ meã: ⁊ ne despexeris deprecationẽ meã: intende mihi ⁊ exaudi me. Gloria.

OEus q culpa offenderis penitẽtia placaris: ℘ces ꝓpli tui supplicãtis ꝓpitius respice: ⁊ flagella tue iracundie q̃ pro peccatis nostris meremur auerte. ℘. Oio.

Lectio Esaie ꝓphe. xxxviij.

IN diebus illis. Egrotauit eçechias vsq; ad mortẽ. Et introiuit ad eũ esaias fili⁹ amos ꝓpheta: ⁊ dixit ei. Hec dicit dñs. Dispone domui tue / qa morieris tu ⁊ nõ viues. Et conuertit eçechias faciẽ suã ad parietẽ: ⁊ orauit ad dñz ⁊ dixit. Obsecro dñe memento queso qũo ambulauerim corã te in veritate ⁊ i corde ꝑfecto: ⁊ qd̃ bonũ est i oculis tuis fecerim. Et fleuit eçechias fletu magno. Et factũ est verbũ dñi ad esaiã dicẽs. Uade ⁊ dic eçechie. Hec dicit dñs de⁹ dauid ꝓris tui. Audiui orationem tuaz: ⁊ vidi lachrymas tuas. Ecce ego adijciã sup dies tuos qndeci annos: ⁊ de manu regis assyrioz eruã te ⁊ ciuitatẽ istã: ⁊ ꝓtegã eã. Dicit dñs omps. Grad. Iacta cogitatũ tuuz in dño ⁊ ipse te enutriet. ℣. Dũ clamarẽ ad dñz: exaudiuit vocẽ meã ab his qui appropinquant mihi.

IN illo tẽpo S. mat. viij re. Cũ ĩtroisset iesus capharnaũ: accessit ad eũ centurio rogãs eũ ⁊ dicens. Dñe / puer me⁹ iacet i domo paralyticus ⁊ male torquet̃. Et ait illi iesus. Ego veniã ⁊ curabo eũ.

Et respõdẽs cẽturio ait. Bñe/ non sũ dignus vt intres sub tectũ meũ: sed tm̃ dic verbo t sanabit puer me⁹. Nã t ego homo sum sub potestate cõ/ stitutus/ habẽs sub me mili/ tes. Et dico huic/ vade/t va/ dit. Et alio/veni/t venit: t ser uo meo/fac hoc/et facit. Au/ diẽs aũt iesus mirat⁹ est: t se/ quẽtib⁹ se dixit. Amẽ dico vo bis: nõ inueni tantã fidem in israel. Dico autem vobis qꝓ multi ab oriente t occidente venient t recumbẽt cũ abraã t isaac t iacob ĩ regno celoꝝ. Filij aũt regni eijcient in te/ nebras exteriores: ibi erit fle tus t stridor dentiũ. Et dixit iesus centuriõi. Vade/t sicut credidisti fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora. **Offert.** Ad te dñe leuaui aiam meã de⁹ me⁹ in te cõfido nõ erubescã: neqꝫ irrideãt me inimici mei: etenim vni uersi q te expectãt nõ cõfundent. **Secr.** Sacrificijs ꝑsentibus dñe qs intende placat⁹: vt et deuotiõi nostre ꝓficiant t sa luti. P. **Cõio.** Acceptabis sa crificiũ iusticie oblatiões t holo/ causta sup altare tuũ dñe. **Cõpl.** Celestis doni benedictiõe ꝓcepta/ supplices te deꝰ omni/ potẽs deꝑcamur: vt hoc idẽ nobis t sacramẽti causa sit et salutis. P dñm. **Sup ppl̃m.** Parce dñe parce ppl̃o tuo: vt dignis flagellatiõib⁹ casti gatus/ in tua miseratiõe respi ret. P. **Feria sexta. Ad p/ cessionẽ.** Exaudi nos dñe. etc̃. **Dño diei sup ppl̃z dicit. Alia vtꝫ fer. ãrta. Ad missã. Intr̃.** Adiuit dñs t misertus est mihi: dñs factus est adiu/ tor me⁹. ꝑs. Exaltabo te dñe qm̃ suscepisti me: nec delecta sti inimicos meos sup me. Glia. Inchoata ieiunia **Dño.** Qm̃s dñe benigno fa/ uore prosequre: vt obseruãtiã quã corꝑaliter exhibem⁹/ mẽ tib⁹ etiã synceris exercere va leam⁹. ꝑ. **Lcõ esaie ppĥ. lviij** Hec dicit dñs de⁹. Cla/ ma ne cesses: quasi tuba exalta vocẽ tuã: et annuncia populo meo scelera eorũ: et domui iacob peccata eoruꝫ. Me etenim de die in diẽ qrũt: t scire vias meas wlũt. Qua si gens q̃ iusticiaꝫ fecerit: t q̃ iudiciũ dei sui nõ dereliqrit. Rogant me iudicia iusticie: t appropinquare deo wlũt. Quare ieiunauimus et non aspexisti: humiliauimus ani mas nostras t nescisti? Ecce in die ieiunij vestri ĩuenitur

volūtas vestra: ⁊ oēs debitores vestros repetitis. Ecce ad lites ⁊ ad cōtentiones ieiunatis: et pcutitis pugno impie. Nolite ieiunare sicut vsq; ad hāc diē: vt audiat in excelso clamor vester. Nūqd tale est ieiuniū qđ elegi / p diē affligere hoiem aiaz suā? Nūqd cōtorquere quasi circulū caput suū: ⁊ saccū ⁊ cinerē sternere? Nunqd istud vocabis ieiuniuz / ⁊ diem acceptabilē dño? Nōne hoc est maiꝰ ieiuniū qđ elegi? Dissolue colligationes īpietatis: solue fascículos oppressionū. Dimitte eos q cōfracti sunt liberos: ⁊ omne onus disrūpe. Frāge esurienti panē tuū: ⁊ egenos vagosq; induc in domū tuā. Cum videris nudū / operi eū: ⁊ carnē tuam ne despexeris. Tunc erūpet q̄si mane lumē tuū: ⁊ sanitas tua citius orieť. Et anteibit faciez tuā iusticia tua: et gloria dñi colliget te. Tunc īuocabis / ⁊ dñs exaudiet. clamabis / et dicet: ecce assum: qa misericors sū dñs deꝰ tuꝰ. **Grad.** Unam petij a dño hanc requirā: vt inhabitē in domo dñi. **℣.** Ut videā voluntatē dñi: ⁊ protegar a templo sancto eius. **Scōm Matthe. v. et. vj.**

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Audistis qa dictū est antiqs. Diliges primū tuū: et odio habebis inimicū tuū. Ego aūt dico vobis. Diligite inimicos vros: benefacite his q oderūt vos: ⁊ orate pro psequētibꝰ ⁊ calūniantibꝰ vos: vt sitis filij pris vestri q in celis est: q solē suū oriri facit sup bonos ⁊ malos: ⁊ pluit sup iustos ⁊ iniustos. Si enī diligitis eos q vos diligūt: quā mercedē habebitis? Nōne ⁊ publicāi hoc faciūt? Et si salutaueritis fratres vestros tm̄: quid amplius facitis? Nōne ⁊ ethnici hoc faciunt? Estote ergo vos pfecti: sicut ⁊ pater vester celestis pfectus est. Attendite ne iusticiā vestrā faciatis coram hominibꝰ / vt videamini ab eis. Alioqn mercedē nō habebitis apd prem vestrū q in celis est. Cū ergo facis elemosynā noli tuba canere ante te: sicut hypocrite faciūt ī synagogis ⁊ in vicis: vt honorificent ab hoībus. Amē dico vobis / receperūt mercedē suā. Te aūt faciēte elemosynā / nesciat sinistra tua qd faciat dextera tua: vt sit elemosyna tua ī abscōdito: ⁊ pater tuus q videt

in abscõdito reddet tibi. Offer. Ne viuifica me scõm elogium tuũ/vt sciã testimonia tua. Secre. Sacrificiũ dñe obseruãtie paschalis offerimus:presta qñs :vt tibi ꝛ mẽtes nostras reddat acceptas:ꝛ cõtinentie promptioris nobis tribuat facultatẽ. P dñ. Lõio. Seruite dño in timore ꝛ exultate ei cũ tremore: apprehendite disciplinã ne pereatis de via iusta. Lõpl. Spiritũ nobis dñe tue charitatis infunde: vt quos vno pane celesti satiasti: tua facias pietate concordes. P do.eiusd. Supplim. Tuere dñe populũ tuũ/ꝛ ab oĩbus peccatis clementer emũda:quia nulla ei nocebit aduersitas/si nulla dominet iniqtas. P. C Sabbato. Introi. Audiuit dñs. et alia vtš hesterna die. Oratio.

OBseruatiõis huius annua celebritate letantes qñs dñe:vt q̃dragesimalib⁹ ieiunijs inherẽtes/plenis ei⁹ effectibus gaudeamus. Per. Lectio Esaie prophete. lviij.

HEc dicit dñs de⁹. Si abstuleris de medio tui catenam:ꝛ desieris digitũ tuuz extendere:ꝛ loqui quod nõ prodest:cũ effuderis esurienti aiam tuã:ꝛ animã afflictã repleueris:orietur in tenebris lux tua:ꝛ tenebre tue erũt sicut meridies. Et requiẽ dabit tibi dñs de⁹ tuus semp:ꝛ implebit splendoribꝰ aiam tuã: et ossa tua liberabit. Et eris quasi ortus irriguus:ꝛ sicut fons aquarũ cuius non deficient aque. Et edificabunt in te deserta seculoꝝ: fundamẽta generationis ꝛ generationis suscitabis. Et vocaberis edificator sepiũ auertens semitas iniquitatũ. Si auerteris a sabbato pedẽ tuũ/facere voluntatem tuã in die sancto meo:ꝛ vocaueris sabbatũ delicatũ/et sanctũ dñi gloriosũ: ꝛ glorificaueris eũ dũ nõ facis vias tuas:ꝛ nõ inueniet̃ wlũtas tua/vt loquaris sermonẽ. Tũc delectaberis sup dño: ꝛ sustollã te sup altitudinem terre. Et cibabo te hereditate iacob patris tui. Os eniz dñi locutũ est. Scõm Marcũ. vj.

IN illo tpe. Cũ sero factũ esset in vna dieruz/ erat nauis in medio mari: et iesus solus in terra. Et vidit discipulos suos laborãtes in remigãdo: erat enĩ ventꝰ cõtrariꝰ eis. Et circa quartã vigiliã noctis/venit ad eos ambulãs supra mare:ꝛ wlebat pre-

terire eos. At illi vt viderunt eū ambulantē supra mare: putauerūt fantasma esse: & exclamauerūt. Omnes enī eū viderunt & conturbati sunt. Et statim locutus est cū eis: & dixit illis. Confidite. Ego sum/ nolite timere. Et ascēdit ad illos in nauim: & cessauit vēt⁹: et plus magis intra se stupebant. Nō enī intellexerāt de panib⁹: erat enī cor illoz obcecatum. Et cū trāsfretassent/ puenerūt ī terrā geneçareth: & applicuerunt. Cunq; egressi essent de naui: cōtinuo cognouerūt eū. Et percurrētes vniuersā regionē illā/ cepunt ī grabatis eos q se male habebāt circūferre: vbi audiebant eū esse. Et quocūq; itroibat ī vicos vel in villas aut ī ciuitates/ in plateis ponebāt infirmos: & deprecabant eū/ vt vel fimbriā vestimēti ei⁹ tāgerēt. Et quotquot tangebāt eū/ salui fiebāt. Secr. Suscipe domīe sacrificiū/ cui⁹ te voluisti dignanter īmolatiōe placari/ ꝑsta q̄s: vt hui⁹ opatione mūdati: beneplacitū tibi nr̄e mētis offeram⁹ affectū. P. Lōpl. Celestis vite munere vegetati q̄ms dn̄e: vt qd̄ est nobis in presenti vita mysteriū: fiat eternitatis auxiliuz. P. Sup populū. Fideles tui deus p tua dona firment: vt eadez & pcipiendo reqrant/ & querendo sine fine pcipiant. P dn̄z.

¶ Dn̄ica prima in q̄dragesima. Ad pcessionē Ant. Angelis suis. In reditu Ant. Ductus est iesus. Ad missam. Introitus.

Inuocauit me & ego exaudiam eū: eripiā eū & glorificabo eū: longitudine dierū adiplebo eū. ps. Qui habitat in adiutorio altissimi: ī protectione dei celi cōmorabit. Gloria.

Deus qui ecclesiā tuā annua quadragesimali obseruatione purificas: ꝑsta familie tue: vt quod a te obtinere abstinendo nititur/ hoc bonis operibus exequatur. P dn̄m. Lectio epl̄e bti pauli apli. Ad Corinthios. ij. c. vj.

Fratres. Hortamur vos/ ne inuacuū gratiaz dei recipiatis. Ait enī. Tēpore accepto exaudiui te: & in die salutis adiuui te. Ecce nūc tēp⁹ acceptabile: ecce nūc dies salutis. Nemini dantes vllā offensionē/ vt nō vituperet⁹ ministeriū

nisteriū nostrū. Sed in omnibus exhibeam⁹ nosmetipsos sicut dei ministros. In multa patiētia / in tribulationib⁹ / in necessitatibus / in angustijs / in plagis / in carceribus / in seditiōib⁹ / in laborib⁹ / in vigilijs / in ieiunijs / in castitate / in sciētia / in lōganimitate / in suauitate / in spū sācto. In charitate nō ficta / in verbo veritatis / in virtute dei. Per arma iusticie a dextris ⁊ a sinistris / per gloriā ⁊ ignobilitatē / p infamiā ⁊ bonā famā. Ut seductores et veraces. Sicut q ignoti ⁊ cognoti. Quasi morientes / ⁊ ecce viuimus. Ut castigati / ⁊ non mortificati. Quasi tristes / semper autem gaudentes. Sicut egentes / multos aūt locupletātes. Tanq̄ nihil habentes / ⁊ omnia possidentes. **Grad.** Angelis suis mandauit de te: vt custodiāt te in oībus vijs tuis. ℣. In mānib⁹ portabūt te ne vnq̄ offēdas ad lapidē pedē tuū. **Tract⁹.** Qui habitat in adiutorio altissimi / in ptectione dei celi commorabit. ℣. Dicet dño susceptor me⁹ es tu: ⁊ refugiū meū de⁹ me⁹ spabo i eū. ℣. Qm̄ ipse liberauit me de laq̄o venantiū: ⁊ a verbo aspo. ℣. Scapulis suis obūbrabit tibi: ⁊ sub pennis ei⁹ sperabis. ℣. Scuto circūdabit te veritas eius: nō timebis a timore nocturno. ℣. A sagitta volante p diē a negocio perābulante i tenebris: a ruina et demonio meridiano. ℣. Cadēt a latere tuo mille / ⁊ decē milia a dextris tuis: tibi aūt nō approp̄inq̄bit. ℣. Qm̄ angelis suis mādauit de te: vt custodiāt te in oībus vijs tuis. ℣. In manib⁹ portabūt te / ne vnq̄ offēdas ad lapidē pedē tuū. ℣. Sup aspidē ⁊ basiliscum ābulabis: ⁊ cōculcabis leonē ⁊ draconē. ℣. Qm̄ in me spauit liberabo eu: ptegā eū qm̄ cognouit nomē meū. ℣. Inuocabit me ⁊ ego exaudiam eū: cū ipso su i tribulatiōe. ℣. Eripiā eū ⁊ glificabo eum. lōgitudine dierū adimplebo eū: ⁊ ostendā illi salutare meū. **Scōz Matth. iiij.**

In illo tpe. Ductus est iesus in desertū a spiritu / vt tētaretur a dyabolo. Et cū ieiunasset quadragīta diebus ⁊ quadraginta noctibus / postea esurijt. Et accedēs tentator / dixit ei. Si filius dei es: dic vt lapides isti panes fiāt. Qui respōdēs dixit. Scriptū est. Nō in solo pane viuit homo / sed i omni verbo qd̄ p̄cedit de ore dei. Tūc assumpsit eū dyabolus in sanctā ciuitatem: ⁊ statuit eū supra pinnaculū tēpli / ⁊ dixit ei. Si filius

dei es/mitte te deorsū. Scri-
ptū est enim:qa angelis suis
mandauit de te:7 in manib⁹
tollēt te:ne forte offendas ad
lapidē pedē tuū. Ait illi iesus
rursuz. Scriptū est. Nō tenta
bis dn̄m deū tuū. Iterū assū
pſit eū dyabolus in montem
excelsum valde:7 ostendit ei
omnia regna mūdi/7 gloriā
eoz/7 dixit illi. Hec omnia ti
bi dabo/si cadens adoraue-
ris me. Tūc dixit ei iesus. Va
de sathana. Scriptū est enim.
Dn̄m deū tuū adorabis/7 illi
soli seruies. Tūc reliquit euz
dyabolus: 7 ecce angeli ac-
cesserunt/7 ministrabant ei.
Offer. Sacapulis suis obūbra-
bit tibi dn̄s 7 sub pēnis ei⁹ spabis:
scuto circūdabit te veritas ei⁹. Se
cre. Sacrificiū q̄dragesima-
lis initij solēniter īmolamus/
te dn̄e depcātes:vt cū epula-
rū restrictione carnaliū/a no-
xijs quoq; wluptatib⁹ tempe
remur. P. Cōio. Sacapulis su
is obūbrabit tibi: 7 sub pēnis ei⁹
sperabis:scuto circūdabit te veri-
tas ei⁹. Cōpl. Tui nos dn̄e sa
cramēti libatio sancta restau-
ret:7 a vetustate purgatos/in
mysterij salutaris faciat trāsi-
re cōsortiū. P. C Feria scda.
Adpcessio. Exaudi nos dn̄e. 7c

Dño diei dicit sup ppl'm. R:
Emēdem⁹i meli⁹. Alia vtš feria
q̄rta cinerū. Ad missā. Jntro.

Sicut oculi seruoz in manibus dominoz suorum/ita oculi nostri ad dn̄m deum nostrū donec misereat nostri: miserere nobis dn̄e miserere nobis. p̄s. Ad te leuaui oculos meos:q habitas i celis. Gloria. Oratio.

Aduerte nos de⁹ salutaris noster:7 vt nobis ieiunij quadragesimale pficiat/mētes nostras celestibus instrue disciplinis. p̄. Lcō Ezech.c..s prophete.xxxiiij.

Hec dicit dn̄s de⁹. Ecce egoipse requiraz oues meas/7 visitabo illas:sicut visitat pastor gregē suū: in die quādo fuerit in medio ouiū suarū dissipatarū:sic visitabo oues meas:7 liberabo eas ex omnibus locis in quib⁹ dispse fuerāt/in die nubis 7 caligi nis. Et educā eas de populis: 7 congregabo eas de terris. Et inducā eas in terrā suā: et pascā eas in montibus israel: in riuis 7 in cūctis sedib⁹ terre. In pascuis vberrimis pascam eas:7 in montib⁹ excelsis israel erūt pascue earum. Ibi requescent in herbis. virē tibus:7 in pascuis pinguibus

paſcent ſup mõtes iſrl̃. Ego paſcã oues meas: et ego eas accubare faciã: dicit dñs ꝺ⁹. Qđ pierat reqrã: ꝛ qđ abiectũ fuerat reducã: ꝛ qđ ꝯfractũ fuerat alligabo: ꝛ qđ ĩfirmũ fuerat ꝯſolidabo: ꝛ qđ pingue ꝛ forte cuſtodiã: et paſcã illas in iudicio ꝛ iuſticia. Bic dñs ops. Grad. Protector noſter aſpice de⁹ ꝛ reſpice ſup ſeruos tuos. ℣. Bñe de⁹ virtutum exaudi pces ſuoꝝ tuoꝝ. S. Mat

In illo tpe. theũ. xxv.

Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cũ venerit filiꝰ hois ĩ maieſtate ſua/ꝛ oẽs angeli eius cũ eo: tũc ſedebit ſup ſedẽ maieſtatis ſue. Et cõgregabunt ante eũ oẽs gentes: ꝛ ſeparabit eos ab inuicẽ/ſicut paſtor ſegregat oues ab hœdis. Et ſtatuet qdẽ oues a dextris ſuis: hedos aũt a ſiniſtris. Tũc dicet rex his q a dextris eiꝰ erũt. Uenite bñedicti patris mei/poſſidete ꝑparatũ vobis regnũ a ꝯſtitutiõe mũdi. Eſurii enĩ ꝛ dediſtis mihi mãducare. Sitiui/et dediſtis mihi bibere. Hoſpes erã/ꝛ collegiſtis me. Nudus erã/ꝛ cooperuiſtis me. Jnfirmus: ꝛ viſitaſtis me. Jn carcere erã/ꝛ veniſtis ad me. Tũc reſpõdebũt ei iuſti dicẽtes. Bñe/quando te vidimus eſurientẽ ꝛ paui/mus te: ſitientẽ/ꝛ dedimus tibi potũ: Quãdo aũt te vidimus hoſpitẽ et collegimꝰ te: aut nudũ ꝛ cooperuimus te: Aut quãdo te vidimꝰ ĩfirmũ: aut ĩ carcere: ꝛ venimꝰ ad te: Et reſpõdens rex dicet illis. Amen dico vobis: q̃diu feciſtis vni de hiſ fratribꝰ meis minimis/mihi feciſtis. Tunc dicet ꝛ his q a ſiniſtr̃ eiꝰ erũt. Diſcedite a me maledicti in ignẽ eternũ/q paratꝰ eſt dyabolo et angelis eius. Eſurii enĩ/et nõ dediſtis mihi mãducare. Sitiui/et nõ dediſtis mihi potũ. Hoſpes erã/et nõ collegiſtis me. Nudus erã/ꝛ nõ operuiſtis me. Jnfirmus ꝛ in carcere/et non viſitaſtis me. Tũc reſpõdebũt ei ꝛ ipſi dicẽtes. Bñe/quãdo te vidimꝰ eſurientẽ aut ſitientẽ: aut hoſpitẽ/aut nudũ/aut infirmuꝫ/vel in carcere/ꝛ nõ miniſtrauimus tibi: Tũc reſpõdebit illis dicẽs. Amẽ dico vobis: q̃diu nõ feciſtis vni de minoribus hiſ/nec mihi feciſtꝫ. Et ibũt hi ĩ ſupplicĩũ eternũ: iuſti aũt in vitã eternã. Offer.

Reuela oculos meos ꝛ ꝯſidera bo mirabilia tua dñe: vt doceas

me iusticiã tuã: da mihi intellectũ vt discã mãdata tua. Sec̃. Accepta tibi sit dñe nr̃e deuotiõis oblatio: que ⁊ ieiuniũ nostrũ te operãte sanctificet/⁊ indulgentiã nobis tue cõsolatiõis obtineat. ℘ w. Lõio. Voce mea ad dñm clamaui et exaudiuit me de monte sctõ suo: nõ timebo milia ppli circũdãtis me. Cõpl. Salutaris tui dñe munere satiati/supplices exoramꝰ: vt cuiꝰ letamur gustu/renouemur effectu. ℘. Sup pplm. Absolue qñs dñe nostroꝝ vincula pctõꝝ: ⁊ qcqd ꝑ eis merenmur/ꝓpitiatus auerte. ℘er. C Feria tertia. Jntroi. Omine refugiũ factus es nobis a generatiõe ⁊ progenie a seculo ⁊ in seculũ tu es. ℘s. Priusq̃ mõtes fierent aut formaret terra ⁊ orbis a seculo ⁊ vsq̃ in seculũ tu es deꝰ. Glia. Respice dñe fami/Oio. liã tuã ⁊ ꝑsta: vt apud te mens nr̃a tuo desiderio fulgeat/q̃ se carnis maceratiõe castigat. ℘. Lcõ esaie ppĥ. lv. In diebus illis. Locutꝰ est esaias ppheta dicẽs. Querite dñm dũ inueniri ꝑtest: inuocate eũ dũ ꝓpe est. Derelinquat impius viã suã: ⁊ vir iniquus cogitatiões suas: ⁊ reuertat ad dñm ⁊ miserebit eius: ⁊ ad deũ nostrum/quoniã multꝰ est ad ignoscẽdũ. Nõ enĩ cogitatiões mee/cogitationes vestre: neq; vie mee/vie vr̃e/dicit dñs. Quia sicut exaltant celi a terra/sic exaltate sũt vie mee a vijs vestris: ⁊ cogitatiões mee/a cogitationibus vestris. Et qũo descẽdit imber ⁊ nix de celo: ⁊ illuc vltra nõ reuertit: sed inebriat terrã ⁊ infundit eam: et germinare eã facit: et dat semẽ serẽti/⁊ panẽ comedẽti. Sic erit verbũ meũ qd egrediet de ore meo. Nõ reuertet ad me vacuũ/sed faciet q̃cunq; wlui: ⁊ ꝓsꝑabit in his ad q̃ misi illud. Ait dñs ops. Grad. Dirigat oratio mea sicut incensum in ꝓspectu tuo dñe. ℣. Eleuatio manuũ meaꝝ sacrificiũ vespertinũ. S. Mathe. xxj. In illo tpe. Cũ intrasset iesus hierosolymã/cõmota est vniuersa ciuitas dicens. Quis est hic? Populi autem dicebãt. Hic est iesus propheta a naçareth galilee. Et intrauit iesus in tẽplũ dei: et eijciebat oẽs vendentes et emẽtes i tẽplo: et mẽsas nũmulariorꝝ et cathedras vendentiũ colũbas euertit. Et di

rit eis. Scriptū est: dom⁹ mea dom⁹ oz̃onis vocabit̃: vos aūt fecistis illā spēluncā latronū. Et accesserunt ad eum ceci ⁊ claudi in tēplo: ⁊ sanauit eos. Uidētes aūt principes sacerdotū ⁊ scribe mirabilia q̃ fecit: ⁊ pueros clamātes in tēplo ⁊ dicētes osanna filio dauid: indignati sunt ⁊ dixerūt ei. Audis qd isti dicūt: Jesus aūt dixit eis. Utiq;. Nūq̃ legistis: qa ex ore infantiū ⁊ lactentiū pfecisti laudē: Et relictis illis/ abijt foras extra ciuitatē in bethaniā: ibiq; vocebat eos de regno dei. **Offer.** In te spaui dñe: dixi tu es de⁹ meus/ in manib⁹ tuis tępora mea. **Secr.** Oblatis qm̃s dñe placare munerib⁹: ⁊ a cūctis nos defende periculis. P. **Cōio.** Cum inuocarē te exaudisti me de⁹ iusticie mee: in tribulatiōe dilatasti me: miserere mihi dñe ⁊ exaudi orationē meā. **Cōpl.** Pręsta q̃s om̃ps de⁹: vt illi⁹ salutaris capiamus effectū/ cuius p hec mysteria pign⁹ accepimus. P. **Sup populuz.** Ascendāt ad te dñe preces nostre: ⁊ ab ecclesia tua cunctā repelle nequitiam. Per.

¶ **Feria quarta quattuor tēpoz. Ad processionē.** Exaudi nos. etc̃. **Oro diei sup populum.** ℟. In ieiunio ⁊ fletu. **alia vt supra feria quarta notatū est. Ad missaz. Introi.** Reminiscere miserationuz tuarū dñe: ⁊ misericordie tue que a seculo sunt: ne vnq̃z dominent̃ nobis inimici nostri: libera nos deus israel ex oībus angustijs nostris. ℣. Ad te dñe leuaui aiam meā: de⁹ me⁹ in te confido non erubescam. Gloria. **Finito** kyrieleison **mox dicit̃** Oremus. Flecta. ge. Leua. **Oro.** Preces nostras q̃s dñe clemēter exaudi: ⁊ cōtra cūcta nobis aduersātia/ dextera tue maiestatis extēde. P. **Per modū lcōnis. Lctō libri** In dieb⁹ **Exodi. xxiiij.** illis. Dixit dñs ad moysen. Ascēde ad me ī montē/ ⁊ esto ibi. Daboq; tibi duas tabulas lapideas: ⁊ legē ac mādata q̃ scripsi: vt doceas filios israel. Surrexerūt moyses ⁊ iosue minister ei⁹. Ascendēsq; moyses ī montē dei/ senioribus ait. Expectate hic donec reuertamur ad vos. Habetis aaron ⁊ hur vobiscū: siqd natū fuerit q̃stiōis/ referetis ad eos Cūq; ascēdisset moyses/ operuit nubes montē: ⁊ habitauit gloria dñi sup sinai: tegēs

illū nube sex diebus. Septi-
mo aūt die/wcauit eū dñs de
medio caliginis. Erat aūt spe
cies glorie dñi q̄si ignis ar-
dés sup verticē mōtis/in cō-
spectu filioꝝ israel. Jngressus
q̄z moyses mediū nebule/a-
scēdit ī montē. Et fuit ibi q̄-
draginta dieb⁹ et q̄draginta
noctib⁹. Grad. Tribulatiōes
cordis mei dilatate sūt: de necessi
tatib⁹ meis eripe me dñe. ℣. Vi-
de humilitatē meā ⁊ laborē meuz
et dimitte oīa pcta mea. Hic dī
Bñs vobiscū sine Flecta. ge.
Oēuotionē popu- Dño.
li tui quesumus dñe be
nignus intēde: vt q per absti
nentiā macerant in corpore/
per fructuz boni operis refi-
ciant in mente. P. Lcō libri
Tregū. iij. c. xix.
illis. Venit helias i bēr
sabee iuda: ⁊ dimisit ibi pue-
rū suū: ⁊ perrexit in desertuz
viā vni⁹ diei. Cūq̄z venisset ⁊
sederet subter vnā iunipērū:
petiuit aie sue vt moreret: et
ait. Sufficit mihi dñe: tolle
q̄so animā meā: neq̄z enī me-
lior sū q̄z patres mei. Proie-
citq̄z se ⁊ obdormiuit in vm-
bra iunipēri. Et ecce angelus
dñi tetigit eum: dixitq̄z illi.
Surge/comede. Et respexit:
⁊ ecce ad caput suū subcineri
cius panis/⁊ vas aq̄. Come-
dit ergo ⁊ bibit/⁊ rursuz ob-
dormiuit. Reuersusq̄z est an
gelus dñi scdo: ⁊ tetigit euz:
dixitq̄z illi. Surge/comede:
grandis enim tibi restat via.
Qui cū surrexisset: comedit
⁊ bibit. Et ābulauit ī fortitu-
dine cibi illi⁹/q̄draginta die-
bus ⁊ q̄dragīta noctib⁹/vsq̄z
ad montē dei oreb. Tract⁹.
De necessitatib⁹ meis eripe
me dñe: vide humilitatem
meā ⁊ laborez meū: ⁊ dimitte oīa
pcā mea. ℣. Ad te dñe leuaui ani
mā meā: de⁹ me⁹ in te p̄fido nō eru
bescam: neq̄z irrideant me inimici
mei. ℣. Eteni vniuersi q̄ te expe-
ctāt nō p̄fundent: cōfundant oēs
facientes vana. S. mat. xii.
In illo tpe. Accesserūt
ad iesū scribe ⁊ pharisei dicē
tes. Magister/volum⁹ a te si-
gnū videre. Qui respondēs
ait illis. Generatio mala et
adultera signū q̄rit: ⁊ signuz
nō dabit ei/nisi signum ione
pphete. Sicut enī fuit ionas
in vētre ceti trib⁹ dieb⁹ ⁊ tri-
bus noctib⁹: sic erit filius hoīs
ī corde terre trib⁹ dieb⁹ ⁊ tri-
bus noctib⁹. Viri niniuite sur
gent ī iudicio cū gnatiōe ista/
et p̄demnabūt eā: qa penitē-

tiã egerũt in p̃dicatiõe ione. Et ecce plus q̃z ionas hic. Regina austri surget in iudicio cũ generatiõe ista: et ꝺdẽnabit eã: qa venit a finib⁹ terre audire sapiẽtiã salomõis. Et ecce plus q̃z salomon hic. Cũ aũt ĩmundus spũs exierit ab hoĩe/ambulat per loca arida querens requiẽ: et nõ ĩuenit. Tũc dicit. Reuertar ĩ domũ meã vnde exiui. Et veniens ĩuenit eã vacantẽ: scopis mũdatã et ornataz. Tũc vadit et assumit secũ septẽ alios spũs neqores se: et intrãtes habitant ibi. Et fiũt nouissima hoĩnis illius peiora priorib⁹. Sic erit et generatiõi huic pessime. Adhuc eo loquente ad turbas: ecce mater eius et fratres stabãt foris/querẽtes loqui ei. Dixit aũt ei qdã. Ecce mater tua et fratres tui foris stant/querẽtes te. At ipse respõdẽs dicẽti sibi ait. Que est mater mea: et q sunt fratres mei? Et extẽdẽs manũ ĩ discipulos suos dixit. Ecce mater mea et fratres mei. Quicũq; enĩ fecerit voluntatez patris mei q in celis est: ipse me⁹ frater et soror et mater est. **Offer.** Meditabar ĩ mãdatis tuis q̃ dilexi valde; et leuabo manus meas ad mãdata tua que dilexi. **Secr.** Hostias tibi dñe placatiõis offerimus: vt et delicta nostra miserat⁹ absoluas: et nutãtia corda tu dirigas. **P.** **Lõio.** Intellige clamorẽ meũ intẽde voci oratiõis mee rex meus et de⁹ me⁹: quoniã ad te orabo dñe. **Lõ. plẽ.** Tui dñe pceptione sacramẽti/et a nr̃is mundemur occultis: et ab hostium libere mur insidijs. **P.** **Sup ppĩm.** Mẽtes nr̃as q̃s dñe lumine tue claritatis illustra: vt videre possimus q̃ agẽda sunt: et q̃ recta sunt agere valeam⁹. P do. **Feria qnta. Intro.** Confessio et pulchritudo in ꝓspectu ei⁹: sãctitas et magnificẽtia ĩ sctificatiõe ei⁹. **ps.** Cantate dño canticum nouũ/cãtate dño ois terra. Hĩa. **Oõ.** Omnipotẽs sempiterne deus qui obseruatione ieiunij: et in elemosynarũ largitione posuisti nostroz̃ remedia peccatoz̃: cõcede nos mente et corpore semper tibi esse deuotos. ꝑ. **Lcõ Ece Tchielis prophẽte. xviij.** In diebus illis. Factus est sermo dñi ad me dicens. Quid est q̃ inter vos parabolaz vertitis in ꝓuerbiũ istud ĩ terra israel dicẽtes: Patres

nostri comederũt vuã acer=
bã:7 dentes filioꝝ obstupe=
scũt:Uiuo ego dicit dñs dꝰ:
si erit vltra vobis parabola
hec in puerbiũ in israel. Ec=
ce oẽs aie mee sunt. Ut ani=
ma patris/ ita et aia filij mea
est. Aia que peccauerit/ ipsa
morieꝛ. Et vir si fuerit iustꝰ /
7 fecerit iudiciũ 7 iusticiã: in
montibꝰ nõ comederit/7 ocu
los suos nõ leuauerit ad ido
la domus israel:7 vxoꝛẽ pri
mi sui nõ violauerit:7 ad mu
lierẽ menstruatã nõ accesse=
rit:7 hoiem nõ cõtristauerit:
pignus debitoꝛi reddiderit:
p vim nihil rapuerit:panem
suũ esuriẽti dederit:7 nudũ
operuerit vestimẽto:ad vsu=
rã nõ cõmodauerit:7 amplꝰ
nõ accepit:ab iniqtate auer=
terit manũ suã:7 iudiciũ ve=
rũ fecerit inter virũ 7 viruꝝ:
7 in p̃ceptis meis ambulaue
rit:7 iudicia mea custodierit
vt faciat veritatẽ: hic iustus
est. Uita viuet et nõ morieꝛ.
Ait dñs oꝰs. Rad. Custo=
di me dñe vt pupillã ocli:sub vm
bra alarũ tuarũ p̃tege me. ℣. Be
vultu tuo iudiciũ meũ p̃deat:ocu
li tui videãt eqtatẽ. S. Joã. viij.

In illo tpe. Dicebat ie=
sus ad eos qui credide
rũt ei iudeos. Si vos mãseri
tis in sermõe meo/ vere disci
puli mei eritis:7 cognoscetis
veritatez/7 veritas liberabit
vos. Responderũt ei iudei.
Semẽ abrae sumus:7 nemi=
ni seruiuimus vnq̃ꝝ. Quõ tu
dicis/ liberi eritis: Respõdit
eis iesus. Amẽ amẽ dico vo=
bis:qa omnis q facit pccatũ
seruus est pctĩ. Seruus autẽ
nõ manet ĩ domo in eternũ:
filius aũt manet in eternuꝝ.
Si ergo vos filius liberaue=
rit:ere liberi eritis. Scio qa
filij abrae estis: sed queritis
me ĩterficere: qa sermo meꝰ
nõ capit in vobis. Ego quod
vidi apd patrẽ meũ loquoꝛ:
7 vos que vidistis apd patrẽ
vestrũ facitis. Responderũt
7 dixerũt ei. Pater noster a=
brã est. Dicit eis iesus. Si fi
lij abrae estis/ opera abrae fa
cite. Nũc aũt queritis me in=
terficere: hoiem q veritatem
vobis locutus sum quã au=
diui a deo: hoc abrã nõ fe=
cit. Uos facitis opera patris
vestri. Dixerũt itaq̃ ei. Nos
ex fornicatiõe nõ sumꝰ nati:
vnũ patrẽ habemꝰ/ deũ. Dixit
ergo eis iesus. Si deus pater
vester esset/ diligeretis vtiq̃
me. Ego enĩ ex deo processi/7

veni. Neq3 enī a meipso ve-
ni: sed ille me misit. Quare
loquelā meā nō cognoscitz:
qa nō potestis audire sermo
nē meū. Vos ex pīe dyabolo
estis: z desideria patris vestri
vultis facere. Ille homicida
erat ab initio: z ī veritate nō
stetit: qa nō est veritas in eo.
Cū loquit mēdaciū/ex ppriis
loquit: qa mēdax est z pater
ei9. Ego aūt quia veritatē di-
co/non creditis mihi. Offer.
Immittit angel9 dñi ī circuitu
timentiū eū z eripiet eos: gustate
z videte qm̄ suauis est dñs. Sec̄.
Sacrificia dñe qm̄s ppiti9
ista nos saluēt: q medicinali-
bus sūt instituta ieiunijs. P.
Cōio. Panis quez ego dedero
caro mea est p seculi vita. Cōpl̄.
Tuoz nos dñe largitate ꝺ
noz: z tēporalib9 attolle p̄si-
dijs/et renoua sempiternis.
P. Sup ppl̄z. Da qm̄s dñe
populis xp̄ianis: z q̄ p̄fitent
agnoscere/z celeste mun9 di-
ligere qđ frequentāt. P ꝺo.
℣ Feria sexta ad p̄cessionē.
Exaudi nos. z̄c. Dio diei sup
ppl̄z. R̄. Absc̄ōdite elemosynā.
Alia vt pri9. Ad missā. Intr̄.
Oe necessitatibus meis eri
pe me dñe: vide humilita
tē meā z laborē meū: z di
mitte oīa peccata mea. p̄s. Ad te
dñe leuaui aīam meā: de9 meus in
te cōfido nō erubescam. Glia pa.
Esto dñe ppitius Dō.
plebi tue: z quā tibi fa-
cis esse deuotā/benigno re-
foue miseratus auxilio. P̄er.
Lctō Ezechielis ppbe. xviij.
Hec dicit dñs deus. Aīa
que peccauerit/ipsa mo
riet̄. Filius nō portabit iniq-
tatē patris: z pater nō porta-
bit iniquitatem filij. Justicia
iusti sup̄ euz erit: z impietas
impij erit sup̄ eū. Si aūt im-
pius egerit penitentiā ex om
nibus peccatis suis que ope
ratus est: z custodierit omnia
p̄cepta mea: z fecerit iudiciū
z iusticiā: vita viuet z nō mo
riet̄. Omniū iniquitatū eius
quas operatus est nō recor-
dabor. In iusticia sua quā ope
ratus est viuet. Nunqd volū
tatis mee est mors impij: di-
cit dñs deus: z nō vt ꝙuertat̄
a vijs suis z viuat? Si autem
auerterit se iustus a iusticia
sua: z fecerit iniqtatem scōm
omnes abominatiōes quas
operari solet īpius: nunquid
viuet? Oēs iusticie ei9 quas
fecerat nō recordabūtur. In
p̄uaricatione qua p̄uaricat9
est: z in peccato suo qđ pec-

cauit:in ipsis morieꝛ.Et dixi stis.Nõ est equa via dñi.Au dite ergo domus israel. Nũ quid via mea nõ est equa: et non magis vie vestre prauе sunt:ꝛ Cũ enĩ auerterit se iustꝰ a iusticia sua:ꝛ fecerit iniqtatẽ/morieꝛ ĩ eis. Jn iniusticia sua quã operatus est morieꝛ. Et cũ auerterit se impius ab ĩpietate sua quã operatꝰ est: ꝛ fecerit iudiciũ ꝛ iusticiã/ipse animã suã viuificabit.Cõsiderãs enĩ ꝛ auertẽs se ab oĩbus iniqtatibꝰ suis quas operatꝰ est:vita viuet ꝛ nõ morietur.Ait dñs ops. Grad. Sal uũ fac seruũ tuũ deus meꝰ sperantẽ in te. ℣. Auribus percipe dñe oratione meã. Scõm Joan. v.

IN illo tpe.Erat dies festus iudeoꝝ:ꝛ ascẽdit ie sus hierosol mã. Est autem hierosolymis ꝓbatica piscina/q̃ cognominabaꝛ hebraice bethsaida/qnqꝫ porticꝰ habẽs. Jn his iacebat multitudo magna languẽtiũ/cecoꝝ/ claudoꝝ/aridoꝝ/expectantiũ aque motũ.Angelus aũt dñi scõm tẽpus descẽdebat in piscinaꝫ/ꝛ mouebaꝛ aqua.Et q prior descẽdisset in piscinam post motionẽ aque/sanus fiebat a quacũqꝫ detinebaꝛ ifirmitate.Erat aũt qdaꝫ homo ibi/triginta ꝛ octo annos habẽs ĩ infirmitate sua. Hũc ergo cũ vidisset iesus iacentẽ:ꝛ cognouisset qa iã multũ tẽpꝰ haberet/dic̃ ei.Vis sanꝰ fieri:ꝛ Rñdit ei lãguidꝰ.Dñe/hoĩez nõ habeo: vt cũ turbata fuerit aqua/mittat me ĩ piscinã. Dũ venio enĩ ego/alius ante me descendit. Dicit ei iesus. Surge/tolle grabatũ tuuꝫ et ambula.Et statim sanꝰ factus est homo ille:ꝛ sustulit grabatũ suũ ꝛ ambulabat.Erat autem sabbatũ in die illo.Dicebant ergo iudei illi q sanatꝰ fuerat.Sabbatuꝫ est:nõ licet tibi tollere grabatũ tuũ. Respõdit eis. Qui me sanũ feĉ/ ille mihi dixit: tolle grabatũ tuũ ꝛ ambula. Jnterrogauerũt ergo eũ.Quis est ille homo q dixit tibi:tolle grabatũ tuũ ꝛ ambula:ꝛ Js aũt q sanꝰ fuerat effectꝰ/nesciebat quis esset. Jesus eniꝫ declinauit a turba ꝯstituta ĩ loco. Postea ĩuenit eũ iesus in tẽplo/ꝛ dixit ei.Ecce sanus factus es:iã noli peccare/ne deterius tibi aliqd cõtingat. Abijt ille homo ꝛ nũciauit iudeis:qa iesus esset q fecit eũ sanuꝫ. Offer. Benedic aĩa mea dño:ꝛ noli ob/

liuiſci oēs retributiones ei⁹: ⁊ re/
nouabiť ſicut aquile iuuent⁹ tua.
Sec̄. Suſcipe qm̄s dn̄e mu
nera nr̄is oblata ſeruitijs: et
tua ꝓpiti⁹ dona ſctifica. ℘er.
Cōio. Erubeſcant ⁊ cōturbenť
oēs inimici mei: auertanť retroꝛ/
ſum ⁊ erubeſcant valde velociter.
Cōpl̄. Per hui⁹ dn̄e opatio
nē myſterij et vicia nr̄a pur/
genť: ⁊ iuſta deſideria ꝯpleā
tur. ℘. Supplz. Exaudi
nos miſericorꝺ de⁹: ⁊ mētib⁹
noſtris gratie tue lumē oſtē/
de. ℘. ℭ Sabbato. Introi.
Intret oratio mea i cōſpe/
ctu tuo: inclina aurē tuam
ad precem meaz dn̄e. p̄s.
Bn̄e deus ſalutis mee: in die cla/
maui ⁊ nocte coraz te. Glia patri.
Finito Kyrieleiſon dicitur
Orem⁹. Flecta. ge. Le. Dio.
Populū tuuz qs dn̄e ꝓ/
piti⁹ reſpice: atqz ab eo
flagella tue iracundie clemē
ter auerte. ℘. Prophetie in/
ſtar lectionū legunť. Lectio
libri Deuterono. xxvj.
In diebus illis. Locut⁹
eſt moyſes ad dn̄m dicens.
Reſpice dn̄e de ſanctuario
tuo: et de excelſo celoz habi
taculo: et benedic populo tuo
iſrael: et terre quā dediſti no
bis: ſicut iuraſti patribus no/
ſtris: dare terrā lacte ⁊ melle
manantem. Audi iſrael. Ho
die dn̄s de⁹ tuus p̄cepit tibi/
vt facias mandata eius atqz
iudicia: vt cuſtodias ⁊ ipleas
ex toto corde tuo / et ex tota
aīa tua. Bn̄m elegiſti hodie
vt ſit tibi de⁹ / et ambules in
vijs ei⁹: et cuſtodias cerimo
nias illius / ⁊ mādata atqz iu/
dicia: et obedias ei⁹ imperio.
En dn̄s elegit te hodie: vt ſis
ei populus peculiaris / ſicut
locutus eſt tibi: et cuſtodias
oīa precepta eius: et faciet te
excelſiorē cūctis gentib⁹ qs
creauit in laudē / et nomē / et
gloriā ſuā: vt ſis popul⁹ ſan/
ctus dn̄i dei tui: ſicut locutus
eſt tibi. Grad. Propiti⁹ eſto
dn̄e peccatis noſtris: ne quādo di
cant gentes vbi eſt deus eoz. ℣.
Adiuua nos de⁹ ſalutaris noſter:
⁊ ꝓpter honorē nois tui dn̄e libe
ra nos. Orem⁹. Flect̄. ge. Le.
Deus q nos i tātis Dio.
periculis cōſtitutos pre
humana ſcis fragilitate non
poſſe ſubſiſtere: da nobis ſa/
lutē mētis ⁊ corpis: vt ea que
ꝓ peccatis noſtris patimur /
te adiuuāte vincamus. ℘er.
Lcō libri Deuteronomij. xj.
In diebus illis. Dixit
moyſes filijs iſrael. Si

custodieritis mãdata q̃ ego p̃cipio vobis: et feceritis ea/ vt diligatis dñm deũ vestrũ: & ambuletis ĩ oĩbus vijs ei⁹ adhęrẽtes ei: disperdet dñs omnes gẽtes istas ante faciẽ vestrã: & possidebitis eas que maiores & fortiores vob sũt. Omnis locus quẽ calcauerit pes vester / vester erit. A deserto & libano & flumine magno eufraten vsq; ad mare occidẽtale / erũt termini vĩi: nullusq; stabit ꝯtra vos. Terrorẽ vĩm & formidinẽ dabit dñs de⁹ vester sup oẽm terrã quã calcaturi estis: sic̃ locut⁹ est vob dñs de⁹ vester. Grad. Protector noster aspice de⁹ & respice sup fuos tuos. ℣. Bñe de⁹ virtutũ exaudi p̃ces seruoꝝ tuoꝝ. Orem⁹. Flecta. ge. Le. Ofo. Protector noster aspice de⁹: vt q malorũ nostrorũ põdere premimur: pcepta misericordia libera tibi mente famulemur. Per. Lectio libri Machabeorum. ij. ca. j.

In dieb⁹ illis. Orationẽ faciebãt sacerdotes dũ offerrẽt sacrificiũ pro populo israel: ionatha inchoãte: ceteris aũt respondentib⁹ / & dicentib⁹. Benefaciat vobis deus: & meminerit testamenti sui / qd̃ locutus est ad abraã & isaac & iacob seruoꝝ suoꝝ fideliũ. Et det vobis cor omnibus vt colatis eũ: & faciatis eius voluntatez corde magno & animo volẽti. Adaperiat cor vestrũ in lege sua / & in p̃ceptis suis: & faciat pacem. Exaudiat orationes vestras / & recõcilie⁊ vobis: nec vos deserat in tpe malo: dñs de⁹ noster. Grad. Aõuertere dñe aliquãtulũ & deprecare sup seruos tuos. ℣. Bñe refugiuz factus es nobis a generatiõe & pgenie. Orem⁹. Flecta. gen. Le. Ofo. Adesto qñs dñe supplicationib⁹ nr̃is: vt esse te largiẽte mereamur: & inter pspera humiles / et ĩter aduersa securi. P. Lctõ libri sapientie. Ecclesiastici. xxxvj.

Miserere nostri deus omniũ / & respice nos: & ostẽde nobis lucẽ miserationuz tuarũ: & immitte timorẽ tuũ sup gentes que nõ exq̃sierũt te: vt cognoscãt qa nõ est de⁹ nisi tu / vt enarrent magnalia tua. Alleua manuz tuã super gentes alienas: vt videãt potentiã tuã. Sicut enĩ in ꝯspectu eoꝝ sctificatus es ĩ nobis: sic in cõspectu nostro magnificaberis in illis: vt cogno-

scant te/ sicut et nos cognoui
mus: quoniã nõ est de⁹ p̃ter
te dñe. Jnnoua signa: ꝛ ĩmu
ta mirabilia. Glorifica manũ
ꝛ brachiũ dextrũ. Excita furo
rẽ/et effunde irã. Extolle ad/
uersariũ/et afflige inimicuz.
Festina tẽpus/et memẽto fi=
nis: vt enarrẽt mirabilia tua/
dñe de⁹ noster. Grad. I acta
cogitatũ tuũ in dño ꝛ ipse te enu/
triet. ℣. Bũ clamarẽ ad dñz exau
diuit vocẽ meã: ab hijs q̃ appropi
quãt mihi. Orem⁹. Flect. Le.
Actiões nr̃as q̃ñs Dño.
dñe aspirãdo preueni/
et adiuuãdo p̃sequere: vt cũ
cta nostra opatio a te semper
incipiat: et per te cepta finiat.
P. Lcõ danielis ppĥe. An
gelus dñi descẽdit cũ açaria.
vide eã in aduẽtu q̃ttuor tẽ=
porũ cũ hym. videlz Bñdict⁹
es dñe de⁹. fo. 7. quo finito dr
Bñs vobis. absq̃ Flecta. ge.
Deus q̃ trib⁹ pue= Dño.
ris mitigasti flammas
igniũ: ꝺcede p̃piti⁹: vt nos fa
mulos tuos nõ exurat flãma
vitiorũ. P. Lcõ epl̃e bti pau/
li apli. ad Thessa. j. c. v.
Fratres. Rogam⁹ vos/
corripite inq̃etos/ꝺsolamini
pusillanimes/suscipite infir=
mos/patiẽtes estote ad oẽs.
Uidete ne quis malũ p̃ ma=
lo alicui reddat: sed semp̃ qd̃
bonũ est/ sectamini in inuicẽ
ꝛ in oẽs. Semp̃ gaudete: sine
intermissione orate/in oĩbus
gratias agite. Hec est enĩ vo
lũtas dei in xp̃o iesu ĩ oĩbus
vobis. Spiritũ nolite extin=
guere/ p̃phetias nolite sper=
nere. Omnia autẽ p̃bate: qd̃
bonũ est tenete: ab oĩ specie
mala abstinete vos. Ipse aũt
de⁹ pacis sctĩficet vos p̃ oĩa:
vt integer spũs vester/ et aĩa
ꝛ corp⁹/ sine q̃rela in aduẽtu
dñi nostri iesu chr̃i seruetur.
Laudate dñm om/ Tract⁹.
nes gentes et collaudate eũ
omnes populi. ℣. Quoniã cõfir
mata est super nos misericordia
ei⁹: ꝛ veritas dñi manet in eternũ.
Tscõm Matthẽuz. xvij.
In illo tpe. Assumpsit
iesus petrũ ꝛ iacobũ ꝛ ioan=
nẽ fratrẽ eius: ꝛ duxit illos ĩ
montẽ excelsũ seorsũ/ ꝛ trãsfi
guratus est ante eos. Et re=
splenduit facies ei⁹ sicut sol:
vestimenta aũt ei⁹ facta sunt
alba sicut nix. Et ecce appa=
ruerunt illis moyses ꝛ elias
cũ eo loquẽtes. Respõdens
aũt petr⁹/ dixit ad iesũ. Bñe/
bonũ est nos hic esse: si vis/ fa
ciamus hic tria tabernacula:

tibi vnū/moysi vnum/et elie vnū.Adhuc eo loquēte/ecce nubes lucida obūbrauit eos. Et ecce vox de nube/dicens. Hic est filiꝰ meꝰ dilectꝰ ī quo mihi bene ꝯplacui/ipsū audite.Et audiētes discipuli/ceciderūt ī faciē suā ꝛ timuerunt valde.Et accessit iesus/ꝛ tetigit eos:dixitq; illis.Surgite ꝛ nolite timere.Leuātes aūt oculos suos/neminē viderūt nisi solū iesū.Et descendentibus illis de mōte/precepit eis iesus dicēs.Nemini dixeritis visionē/donec filiꝰ hoīs a mortе resurgat. Offer. Dñe deꝰ salutis mee ī die clamaui ꝛ nocte coraī te.ītret oro mea ī ꝯspectu tuo dñe. Secr. Presentibꝰ sacrificijs qñs dñe ieiunia nra sctifica:vt qđ obseruātia nra profitet extrinsecus/interius operet effectꝰ.P. Cōi. Dñe deꝰ me ī te speraui: libera me ab oībus psequentibꝰ me ꝛ eripe me. Cōpl. Sanctificatiōibꝰ tuis omnipotēs deus:ꝛ vitia nostra curent:et remedia nobis eterna ꝓueniāt.P. Suppopulū. Fideles tuos deꝰ benedictio desiderata ꝯfirmet: q eos ꝛ a tua voluntate nūq; faciat discrepare:ꝛ tuis semp indulgeat bñficijs gratulari.

Pdomi. C Dñica scđa.Ad pcessionē R. Duz exiret. In reditu R. Vidi dominū. Alia vt prius.Ad missam.Intro.

Eminiscere miserationū tuaruz dñe:ꝛ misericordie tue q̄ a secu// lo sunt:ne vn q̄ꝫ dominent nobis inimici nr̄i:libera nos deꝰ israel ex oībꝰ angustijs nostris. ℣s. Ad te dñe leuaui aiaz meā:deꝰ meꝰ ī te ꝯfido Non erubescam.Glia. Cō. Deus q cōspicis oī nos virtute destitui:interiꝰ exteriusq; custodi:vt ꝛ ab oībus aduersitatibꝰ mūiamur ī corpore:ꝛ a prauis cogitatiōibꝰ mūdemur in mēte. P. Lctō epl̄e bti pauli apl̄i. ad Thes// Fratres.Ro salo.j.c.iiij. Agamꝰ vos ꝛ obsecramꝰ ī dño iesu:vt quēadmodū accepistis a nobis/qūo wos opꝛteat ābulare ꝛ placere deo:sic ꝛ ābuletis/vt abūdetis magis. Scitis enī q̄ p̄cepta dederī wbis p dñm iesū. Hec est enim wlūtas dei/sctificatio vīa:vt abstineatis ws a fornicatiōe: vt sciat vnusquisq; vestrū vas suū possidere ī sanctificatiōe

ꝛ honoꝛe:nō in passione cōsi-
deriꝭ/sicut ꝛ gentes que igno
rāt deū. Et ne qs supgrediat
neq; circūueniat in negocio
fratrē suū: quoniā vindex est
dñs de his omnib⁹/sicut p̄di
xim⁹ vobis ꝛ testificati sum⁹.
Nō enī vocauit nos deus in
imundiciā/sed ī sctificationē.
Jn xp̄o iesu dño nr̄o. Grad.
Tribulatiōes coꝛdis mei dilata
te sūt:ḋ necessitatib⁹ meis eripe me
dñe. ℣. Vide humilitatē meā et la
boꝛē meū:ꝛ dimitte oīa pcta mea.
Dixit dñs mulieri Tract⁹.
chananee/nō est bonū sume
re panē filioꝝ: ꝛ mittere canib⁹ ad
manducandū. ℣. Jt illa dixit vti
q; dñe.nā ꝛ catelli edūt de micis q̄
cadūt de mēsa dñoꝝ suoꝝ. ℣. Jit
illi iesus:o mulier magna est fides
tua fiat tibi sic̄ petisti. S.matḃ.xv
In illo tpe. Egressus ie
sus secessit in partes ty
ri et sidonis. Et ecce mulier
chananea a finib⁹ illis egres-
sa clamauit dicēs ei. Miserē-
re mei dñe fili dauid/filia
mea male a demonio veraṫ.
Qui nō respōdit ei v̄bū. Et
accedētes discipuli ei⁹/roga-
bāt eū/dicētes. Dimitte eam:
q̄ clamat post nos. Jpse aūt
respōdēs ait. Nō suz missus/
nisi ad oues que perierūt do
mus israel. At illa venit ꝛ ado
rabat eū/dicēs. Dñe/adiuua
me. Qui respōdēs/ait. Nō est
bonū sumere panē filiorum/
ꝛ mittere canibus. At illa di-
xit. Etiaz dñe. Nam ꝛ catelli
edunt de micis que cadūt de
mensa dominoꝝ suoꝝ. Tunc
respōdēs iesus/ait illi. O mu
lier/magna est fides tua: fiat
tibi sicut vis. Et sanata est filia
illi⁹ ex illa hora. Offer. Me edi
tabar in mādatis tuis q̄ dilexi val-
de:ꝛ leuabo man⁹ meas ad māda-
ta tua q̄ dilexi. Secr̄. Sacrifi-
ciis p̄sentib⁹ dñe qm̄s inten-
de placat⁹: vt ꝛ deuotiōi nr̄e
p̄ficiant ꝛ saluti. P̄ d̄. Cōio.
Intellige clamorē meū intende
voci oratiōis mee rex me⁹ et deus
meus:quoniā ad te orabo domine.
Cōpl. Supplices te rogam⁹
omnipotēs de⁹:vt quos tuis
reficis sacramētis/tibi etiam
placitis moꝛibus dignanter
deseruire concedas. P̄ dō-
mi. Feria scḋa. Introitus.
Redime me dñe ꝛ miserere
mei:pes enī meus stetit in
via recta: in ecclesiis bene-
dicam dñm. p̄s. Judica me dñe
quoniā ego in innocentia mea in-
gressus sum: ꝛ in dño sperans nō
infirmaboꝛ. Glia. Oratio.
Resta qm̄s omnipotēs

dē⁹: vt familia tua que se affli
gēdo carne ab alimētis absti-
net: sectādo iusticiā a culpa ie
iunet. ℙ. Lcó Bāiel ppħ. ix.

IN diebus illis. Orauit daniel dicēs. Bñe deus noster q eduxisti populū tuū de terra egypti in manu forti: ⁊ fecisti tibi nomē scđm diez hanc/peccauimus: iniqtatē fecimus dñe in omnē iusticiaz tuā. Auertat obsecro ira tua/⁊ furor tuus a ciuitate tua hierusalē/et a monte sancto tuo. Propter peccata enī nostra ⁊ iniquitates patrū nostrorūz: hierusalē ⁊ populus tu⁹ ī op probriū sunt oībus p circuitū nostrū. Nūc ergo exaudi dē⁹ noster orationem serui tui/⁊ p̄ces ei⁹: ⁊ ostende faciē tuaz sup sanctuariū tuū/qđ desertū est. Propter temetipsū inclina de⁹ me⁹ aurē tuā ⁊ audi: aperi oculos tuos ⁊ vide desolationē nostrā: ⁊ ciuitatē super quā inuocatū est nomen tuū. Neqz enī in iustificatiōibus nr̄is p̄sternimus preces ante faciē tuaz: sed in miserationibus tuis multis. Exaudi dñe/placare dñe/attēde ⁊ fac. Ne moreris ppter temetipsū de⁹ me⁹: qa nomē tuū īuocatū est sup ciuitatē hāc ⁊ sup populū tuuz dñe de⁹ noster.

Grad. Adiutor me⁹ ⁊ liberator me⁹ esto dñe ne tardaueris. ℣. Cō fundant ⁊ reuereant inimici mei q querūt aīaz meā. S. Joānē. viij.

IN illo tpe. Dixit iesus turbis iudeorz. Ego vado ⁊ queretis me: ⁊ in peccato vr̄o moriemini. Quo ego vado/vos non potestis venire. Dicebāt ergo iudei. Num qd īterficiet semetipsū: qa dicit/quo ego vado vos nō potestis venire: Et dicebat eis. Vos de deorsū estis: ego de superius sum. Vos de mūdo hoc estis: ego nō sum de hoc mūdo. Dixi ergo vobis: quia moriemini in peccatis vr̄is. Si enī nō crediderit is qa ego sum: moriemini in peccato vr̄o stro. Dicebāt ergo ei. Tu qs es: Dixit eis iesus. Principiū/ q ⁊ loquor vobis. Multa ha beo de vobis loq ⁊ iudicare: sed q misit me verax est: ⁊ ego q audiui ab eo/hec loquor in mūdo. Et nō cognouerūt/qa patrē eius dicebat deū. Dixit ergo eis iesus. Cū exaltaueritis filiū hoīs/tūc cognoscetis qa ego sū: ⁊ a meipso facio nihil: sed sic docuit me pater hec loquor. Et qui me misit me cū est: ⁊ nō reliqt me solū: qa

ego

ego que placita sunt ei/facio semp. Offer. Benedicã dñm q mihi tribuit ītellectũ: quidebã deũ in ꝯspectu meo semp: quoniã a dextris est mihi ne cómouear. Secr. Hec hostia qñs dñe placationis ꝛ laudis/tua nos ppitiatione dignos efficiat. P. Cõio. Dñe dñs noster q̃ admirabile est nomẽ tuũ ī vniuersa terra. Cõpl. Hec nos cõio qñs dñe purget a crimine: ꝛ celestis remedij faciat esse cõsortes. P. Sup ppl̃z. Adesto supplicationib⁹ nr̃is op̃s de⁹: ꝛ quib⁹ fiduciã sperande pietatis indulges/ꝯsuete misericordie tribue benign⁹ effectũ. P. C Fer. tertia. Intr.

Ibi dixit cor meum q̃sui vultũ tuũ: vultuz tuũ dñe requirã: ne auertas faciẽ tuam a me. ps. Dñs illuminatio mea/ꝛ sal⁹ mea quẽ timebo. Glia. Perfice q̃s dñe benign⁹ in nobis obseruãtie sctẽ subsidiũ: vt que te auctore faciẽda cognouim⁹/te operãte ipleam⁹. P. Lctõ libri Regum. iij. ca. xvij.

In dieb⁹ illis. Fact⁹ est sermo dñi ad heliã tesbiten dicẽs. Surge ꝛ vade in sareptã sidonioz/ꝛ manebis ibi. Precepi enim ibi mulieri vidue vt pascat te. Surrexit et abijt in sareptã. Cũq; venisset ad portã ciuitatis/apparuit ei mulier vidua colligẽs ligna. Et wcauit eã. Dixitq; ei. Da mihi paululũ aque in vase vt bibã. Cũq; illa pergeret vt afferret: clamauit post tergũ ei⁹ dicẽs. Affer mihi obsecro ꝛ buccellã panis in manu tua. Que respõdit. Viuit dñs de⁹ tuus/qa nõ habeo panẽ/nisi quantuz pugillus potest capere farine ī hydria: ꝛ paululũ olei in lechito. Ecce colligo duo ligna/vt ingrediar ꝛ faciã illud mihi ꝛ filio meo: vt comedamus ꝛ moriamur. Ad quã helias ait. Noli timere: sed vade ꝛ fac sicut dixisti. Verũtamẽ mihi primũ fac de ipsa farinula subcinericiũ panẽ paruulũ: ꝛ affer ad me: tibi autẽ ꝛ filio tuo facies postea. Hec aũt dic̃ dñs de⁹ isrl. Hydria farine nõ deficiet/nec lechit⁹ olei minuet̃/vsq; ī diẽ in qua dñs daturus est pluuiã sup faciez terre. Que abijt: ꝛ fec̃ iuxta verbũ helie. Et comedit ipe ꝛ illa/ꝛ dom⁹ ei⁹. Et ex illa die hydria farine nõ defecit: ꝛ lechitus olei nõ est imminut⁹/iuxta verbũ dñi qd̃ locut⁹ est ī mãu helie.

Grad. Iacta cogitatuz tuũ in dño ꝛ ipse te enutriet. ℣. Dũ clamarẽ ad dñz exaudiuit vocẽ meã ab ḣis qui appꝛopinquant miḣi.

In illo tpe. S. mat. xxiij

Locut⁹ est iesus ad turbas/ꝛ ad discipulos suos dicẽs. Sup cathedrã moysi sederũt scribe ꝛ pharisei. Oia ergo q̃cũq; dixerit vobis/ seruate ꝛ facite: fm opa vo eoꝝ nolite facere. Dicũt enĩ ꝛ nõ faciũt. Alligãt aũt onera grauia ꝛ ĩportabilia: ꝛ ĩponũt in humeros hoĩm: digito autẽ suo nolũt ea mouere. Omnia vo opa sua faciũt/vt videanť ab hoĩbus. Dilatãt enĩ phylacteria sua/ꝛ magnificãt fimbrias. Amãt aũt primos recubitus in cenis: ꝛ primas cathedras ĩ synagogis: ꝛ salutationes in foro: ꝛ vocari ab hoĩbus rabbi. Vos aũt nolite vocari rabbi. Unus ẽ enĩ magister vester: oẽs autẽ vos fratres estis. Et patrẽ nolite vocare vobis sup terrã: vnus est enĩ pater vester q in celis est. Nec vocemini magistri: qa magister vester vn⁹ est chr̃s. Qui maior est vestrũ/erit minister vester. Qui aũt se exaltauerit/humiliabiť: ꝛ q se humiliauerit/exaltabiť. Offer.

Miserere mihi dñe scoꝝ magnã miꝛicoꝛdiã tuã: dele dñe iniq̃tatez meã. Secr. Sanctificationẽ tuã nobis dñe ḣis mysterijs placat⁹ operare: que nos et a terrenis purget vitijs/ꝛ ad celestia dona pducat. P. Cõio.

Narrabo oĩa mirabilia tua: letaboꝛ ꝛ exultabo in te: psallã nomini tuo altissime. Cõpl. Ut sacris dñe reddamur digni munerib⁹: fac nos qñs tuis semper obœdire mãdatis. P. Super ppl'm. Propitiare dñe supplicationib⁹ nr̃is: ꝛ aiarũ nr̃aruꝝ medere lãguoꝛibus: vt remissione pcepta/ in tua semp bñdictiõe letemur. P dñm. C Feria q̃rta. Introi.

Ne derelinq̃s me dñe deus me⁹: ne discedas a me: intende in adiutoꝛiũ meum dñe virt⁹ salutis mee. ℘s. Dñe ne ĩ furoꝛe tuo arguas me: neq; ĩ ira tua coꝛripias me. Glia. Oratio.

Populũ tuũ dñe q̃ppiti⁹ respice: ꝛ q̃s ab escis carnalib⁹ p̃cipis abstinere: a noxijs quoq; vitijs cessare ꝓcede. P. Lctõ libri hester. xiij.

In diebus illis. Oꝛauit hester ad dñm dicens. Dñe de⁹ rex oĩpotẽs/ĩ ditione tua cũcta sunt posita: ꝛ nõ est qui possit tue resistere v

lūtati. Si decreueris saluare nos/ ꝯtinuo liberabimur. Tu enī dñe fecisti celū ⁊ terrā: et qcqd celi ambitu ꝯtinet. Tu es dñs oium: ⁊ nō est q resistat maiestati tue. Et nūc dñe rex regū de⁹ abraā miserere populo tuo: qa volūt nos inimici nri ꝑdere: ⁊ hereditatē tuā delere. Ne despicias partē tuā quā redemisti tibi: sed exaudi depcationē nrām: et ꝓpti⁹ esto sorti/ ⁊ funiculo hereditatis tue. Et ꝯuerte luctū nostrū in gaudiū/ vt viuētes laudemus nomen tuū. Et ne claudas ora canentiū te/ dñe de⁹ noster. Grad. Saluū fac populū tuū dñe: ⁊ bñdic hereditati tue. ℣. Ad te dñe clamabo de⁹ meus ne sileas a me: ⁊ ero similis descēdētib⁹ in lacū. S. Mat. xx.

In illo tpe. Ascendens iesus hierosolymā/ assumpsit duodecim discipulos suos secreto/ et ait illis. Ecce ascēdimus hierosolymā: ⁊ filius hoīs tradet principibus sacerdotū ⁊ scribis: ⁊ cōdemnabūt eū morte: ⁊ tradēt eum gētib⁹ ad illudendū/ ⁊ flagellandū/ ⁊ crucifigēdū: ⁊ tertia die resurget. Tūc accessit ad eū mater filioꝝ zebedei cū filijs suis: adorās ⁊ petēs aliqd ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt sedeāt hi duo filij mei vnus ad dexterā tuā/ ⁊ vnus ad sinistrā tuaz in regno tuo. Respōdēs aūt iesus dixit. Nescitis qd petatis. Potestis bibere calicem quē ego bibitur⁹ sum? Dicūt ei. Possumus. Ait illis. Calicē quidē meū bibetis: sedere aūt ad dexterā meā vl̄ sinistrā nō est meum dare vobis: sed quib⁹ paratuz est a pre meo. Et audientes decē/ indignati sunt de duob⁹ fratrib⁹. Yesus autē vocauit eos ad se: ⁊ ait. Scitis qa principes gentium dñant eoꝝ: ⁊ q maiores sunt potestatē exercēt in eos. Nō ita erit inter vos. Sed qcūqz voluerit īter vos maior fieri/ sit vester minister. Et qui voluerit īter vos primus esse/ erit vester seruus. Sicut filius hominis non venit ministrari/ sed ministrare: ⁊ dare animā suā in redēptionē ꝑ multis. Offer. Ad te dñe leuaui animā meā: de⁹ me⁹ in te cōfido nō erubescā: neqz irrideāt me inimici mei: etenī vniuersi q te expectāt nō cōfundent. Secr. Hostias dñe q̄s tibi offerim⁹ ꝓpti⁹ respice: ⁊ ꝑ hec sctā cōmercia vincula pctōꝝ nrōꝝ absolue. P.

Lóio. Iustus dñs ⁊ iusticias dilexit: equitatez vidit vultus eius.
Lópł. Sūptis dñe sacramētis ad redēptionis eterne ꝗs pficiamus augmētū. Per d.
Sup populū. Deus īnocentie restitutor ⁊ amator: dirige ad te tuoꝝ corda seruoꝝ: vt spūs tui feruore ꝯcepto/⁊ in fide inueniant stabiles/et in opere efficaces. Per dñz. eiusdez. ℂ Feria qnta. Intr.

Deus i adiutoriuz meū intende: dñe ad adiuuandū me festina: cōfundātur ⁊ reuereant omnes inimici mei qui querūt animā meā. ps. Auertant retrorsum ⁊ erubescant qui cogitant mihi mala. Glia p. Oratio.

Presta nobis qmñs dominē auxiliū gratie tue: vt ieiunijs et orationib⁹ cōueniēter intēti/liberemur ab hostibus mētis et corpis. Per.
Lctō Hieremie pphe. xvij.

Hec dicit dñs deus. Maledictus homo q ꝯfidit in hoīe: et ponit carnem brachiū suū: et a dño recedit cor eius. Erit enī quasi myrice i deserto: et nō videbit cū venerit bonū: sed habitabit in siccitate in deserto: in terra salsuginis et inhabitabili. Benedictus vir q ꝯfidit in dño: et erit dñs fiducia eius. Et erit quasi lignū qđ transplantat sup aq̄s: qđ ad humorē mittit radices suas: ⁊ nō timebit cū venerit estus. Et erit foliū eius viride: ⁊ in tempore siccitatis nō erit solicitū: nec aliquādo desinet facere fructū. Prauū est cor hoīs ⁊ īscrutabile: qs cognoscet illd? Ego dñs scrutans cor ⁊ pbans renes: q do vnicuiq; iuxta viā suā/⁊ iuxta fructū adinuētionū suaꝝ. Dic dñs ops. Grad.

Propiti⁹ esto dñe peccatis nr̄is: ne quādo dicant gētes vbi est de⁹ eoꝝ. ℣. Adiuua nos de⁹ salutaris noster: ⁊ propter honorē nois tui dñe libera nos. Scdz ioānē. v.

In illo tpe. Dixit iesus turbis iudeoꝝ. Nō possum ego a meipso facere qcq̄z. Sicut audio iudico: ⁊ iudiciū meū iustū est: qa nō quero voluntatē meā/sed voluntatē eius q misit me. Si ego testimoniū phibeo de meipso/testimoniū meū nō est verū. Alius est q testimoniū phibet de me: ⁊ scio qa verū est testimoniū eius qđ perhibet de me. Vos misistis ad ioannem: ⁊ testimoniū perhibuit veritati. Ego aūt nō ab hoīe testimoniū accipio/sed hec di

co vt vos salui sitis. Ille erat lucerna ardēs ⁊ lucēs. Vos aūt voluistis ad horā exultare in luce eiꝰ. Ego aūt habeo testimoniū maius ioānē. Opera enim q̄ dedit mihi pater vt pficiā ea: ipsa opa que ego facio testimoniū phibēt de me: qa pater me misit. Et q̄ misit me pater/ipse testimoniū phibuit de me. Neq; vocē eiꝰ vnq̄ audistis: neq; speciē eiꝰ vidistis. Et verbū eiꝰ non habetis in vobis manēs: qa quem misit ille/huic vos nō creditis. Scrutamini scripturas/quia vos putatis in ipsis vitā eternā habere. Et ille sunt que testimoniū perhibēt de me: et nō vultis venire ad me vt vitā habeatis. Ego claritatē ab hoībus nō accipio: sed cognoui vos/qa dilectionē dei nō habetis ī vobis. Ego veni in noīe patris mei/⁊ nō accepistis me. Si aliꝰ venerit ī noīe suo/illū accipietis. Quō potestis vos credere q̄ gloriā ab inuicē accipitis: ⁊ gloriā que a solo deo est non q̄ritis? Nolite putare/qa ego accusaturꝰ sim vos apud patrē. Est q̄ accusat vos moyses: in quo vos sperastis. Si enim crederetis moysi/crederetis forsitan et mihi. De me enī ille scripsit. Si aūt illius litteris nō creditis: quō verbis meis credetis?

Offer. Precatꝰ est moyses ī cōspectu dñi dei sui ⁊ dixit. precatꝰ est moyses in ꝓspectu dñi dei sui/⁊ dixit: q̄re dñe irascēris ī populo tuo? parce ire animi tui: memētō abrahā isaac ⁊ iacob/qbꝰ iurasti dare terrā fluentē lac ⁊ mel: ⁊ placatꝰ factus est dñs de malignitate/quā dixit facere populo suo.

Secre. Accepta tibi sint dñe qm̄s nr̄i dona ieiunij: q̄ nos expiādo tua gratia dignos efficiāt: ⁊ ad sempiterna p̄missa pducant. P. Lōio.

Lōio. Qui māducat carnē meā ⁊ bibit sanguinē meum/in me manet ⁊ ego ī eo dicit dñs.

Lōp̄r. Gratia tua nos qm̄s dñe nō derelinquat: que ⁊ sacre nos deditos faciat seruituti: ⁊ tuā nobis opē semp acquirat. P̄er.

Super populū. Adesto dñe famulis tuis: ⁊ ppetuā benignitatem largire poscētibꝰ: vt his q̄ te auctore ⁊ gubernatore gloriant̄: ⁊ cōgregata restaures/⁊ restaurata cōserues. P.

Fer. sexta. Ego aūt cum iusticia apparebo in ꝓspectu tuo: satiabor dū manifestabit̄ glia tua. ps. Exaudi dñe iusticiā meā: intende dep̄cationē meā. Gloria.

OA qñs oñs de⁹: Dio. Ut sacro nos purificáte ieiunio/synceris mentib⁹ ad sctã ventura facias puenire. P. Lcõ libri Geneſis.xxxvij

IN dieb⁹ illis. Dixit ioseph fratribus suis. Audite somniũ meum qđ vidi. Putabã nos ligare manipulos ī agro: ⁊ ẽcẽs surgere manipulũ meũ ⁊ stare: vestrosq manipulos circunstãtes adorare manipulũ meũ. Rñderũt fratres ei⁹. Nũqd rex noster eris: aut subijciemur ditioni tue? Hec ergo causa sõnioz atq sermonũ/inuidie ⁊ odij fomitẽ ministrauit. Alid quoq vidit somniũ/qđ narrans fratrib⁹ ait. Vidi p somnium ẽcẽs solẽ ⁊ lunã ⁊ stellas vndecim adorare me. Qđ cũ patri suo ⁊ fratrib⁹ retulisset: increpauit euz pater ⁊ dixit. Quid sibi vult hoc somniuz qđ vidisti? Nũqd ego ⁊ mater tua ⁊ fratres tui adorabimus te sup terrã? Inuidebãt igit ei fratres sui: pr̃ vo rẽ tacit⁹ ẽsiderabat. Cũq fratres illi⁹ in pascẽdis gregib⁹ pr̃is morarent in sichem: dixit ad eũ israel. Fratres tui pascunt oues in sichimis: veni mittã te ad eos. Quo respõdente. Presto sũ: ait. Vade ⁊ vide si cuncta prospera sunt erga fratres tuos ⁊ pecora: ⁊ renũcia mihi qd agat. Missus de valle hebron/venit in sichẽ. Inuẽitq eũ vir errantẽ ī agro: ⁊ interrogauit qd quereret. At ille respõdit. Fratres meos quero: ĩdica mihi vbi pascant greges. Dixitq ei vir. Recesserũt de loco isto. Audiui aũt eos dicẽtes: eam⁹ in dothaĩ. Perrexit itaq ioseph post fratres suos: ⁊ ĩuenit eos in dothaim. Qui cũ vidisset eũ pcul: anteq accederet ad eos/cogitauerũt illũ occidere: ⁊ mutuo loquebant. Ecce sõniator venit: venite occidam⁹ eũ: ⁊ mittam⁹ in cisternã vetere: dicemusq/fera pessima deuorauit eũ. Et tũc apparebit qd illi pfint somnia sua. Audiẽs aũt hoc ruben/nitebatur liberare eũ de manib⁹ eoz ⁊ dicebat. Nõ interficiamus animã eius: nec effundamus sanguinẽ: sed pijcite eũ in cisternã hanc/q est in solitudine: manusq vr̃as seruate innorias. Hoc autẽ dicebat volẽs eripere eũ de manib⁹ eorũ: ⁊ reddere pr̃i suo. Grad. Ad dñm cũ tribularer clamaui ⁊ exaudiuit me. ℣. Domie libera

animā meā a labijs iniquis:ꝛ a lingua dolosa. Scōz Matth.xxj.

IN illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis ꝛ turbis iudeoꝝ parabolā hanc. Homo qdaz erat paterfamilias / qui plantauit vineā:ꝛ ſepem circūdedit ei:ꝛ fodit ī ea torcular:ꝛ edificauit turrim/ꝛ locauit eā agricolis:ꝛ peregre ꝓfectus eſt. Cū autem tēpus fructuū appꝛopinquaſſet:miſit ſeruos ſuos ad agricolas/ vt acciperēt fructus eius. Et agricole apprehēſis ſuis ei⁹: aliū ceciderūt:aliū occiderūt aliū vero lapidauerūt. Iterū miſit alios ſeruos plures priorib⁹:ꝛ fecerūt illis ſimiliter. Nouiſſime aūt miſit ad eos filiū ſuū dicēs. Verebunt forte filiū meū. Agricole aūt videntes filiū/dixerūt intra ſe. Hic eſt hꝛes:venite occidamus eū:ꝛ habebim⁹ hereditatē ei⁹. Et apprehenſum eū/ eiecerūt extra vineā/ꝛ occiderūt. Cū ergo venerit dñs vinee/qd faciet agricolis illis? Aiūt illi. Malos male ꝑdet: ꝛ vineā ſuā locabit alijs agricolis/q reddāt ei fructū tēporib⁹ ſuis. Dixit illis ieſus. Nūq̄ legiſtis ī ſcripturis. Lapidē quē reprobauerūt edificātes:hic fact⁹ eſt ī caput anguli. A dño factū eſt iſtud:ꝛ eſt mirabile ī oculis nr̄is? Ideo dico vobis: qa auferet a vob regnū dei:ꝛ dabit gēti faciēti fructus eius. Et q ceciderit ſup lapidē iſtū/ꝓfringet. Super quē ꝝo ceciderit/ cōteret eū. Et cū audiſſent principes ſacerdotū ꝛ phariſei parabolas ei⁹:cognouerūt q̄ de ipſis diceret. Et querētes eum tenere timuerūt turbas:quoniā ſicut ꝓphetā eū habebāt.

Offer. Dñe in auxiliū meū reſpice:ꝓfundant ꝛ reuereant q̄ querūt aīam meā vt auferāt eā: dñe in auxiliū meū reſpice. Seč. Hec in nobis ſacrificia dei⁹ ꝛ actione permaneant:et operatione firment.p. Cōio. Tu dñe ſuabis nos ꝛ cuſtodies nos a generatiōe hac in eternū. Compr. Hac nos q̄s dñe accepto pignoꝛe ſalutꝭ eterne ſic tēdere ꝓgruēter:vt ad eandē puenire poſſimus.P. Sup̄ pp̄tm. Da q̄s dñe populo tuo ſalutē mētis ꝛ coꝛpis:vt bonis operib⁹ inhærendo/tue ſemp virtutis mereat protectione defendi. Per. ℭ Sabbato.

EX dñi irreprehenſibilis: cōuertēs aīas teſtimoniū dei fidele ſapiētiā preſtās

paruulis. ℘s. Celi enarrāt gloziā dei: ⁊ opa manuū eiꝰ annunciat fir mamentuz. Hlia. Oratio.

OA qs dñe nris effectuz ieiūijs salutarē: vt castigatio carnis assūpta/ad nostraz vegetationē transeat animarū. ℘. Lcō libri Geneſis. xxvij.

IN diebus illis. Dixit rebecca filio suo iacob. Audiui patrē tuū loquentez cū esau fratre tuo: ⁊ dicētem ei. Affer mihi de venatione tua/⁊ fac cibos vt comedā: et benedicam tibi cozā dño antequꝫ moziar. Nunc ergo fili mi acquiesce cōsilijs meis: et pergens ad gregē/affer mihi duos hedos optimos/vt faciā ex eis escas pri tuo/qbꝰ libenter vescit. Quas cū intuleris ⁊ comederit/benedicat tibi priusqꝫ moziat. Cui ille respondit. Nosti q esau frater meꝰ hō pilosus sit/et ego lenis. Si attrectauerit me pater meꝰ ⁊ sēserit: timeo ne putet me sibi voluisse illudere: ⁊ inducat sup me maledictionē ꝓ bñdictiōe. Ad quē mater. In me sit ait ista maledictio fili mi: tm̄ audi vocē mea/ z/ ⁊ pergens affer que dixi. Abijt ⁊ attulit/dedítqꝫ matri. Parauit illa cibos sicut nouerat velle patrē illius: ⁊ vestibus esau valde bonis/quas apud se habebat domi/induit eū: pelliculasqꝫ hedoꝝ circūdedit manibus: ⁊ colli nuda pterit. Beditqꝫ pulmentū: ⁊ panes quos coxerat tradidit. Quibꝰ illatis dixit. Pater mi. At ille rīdit. Audio. Quis es tu fili mi? Dixitqꝫ iacob. Ego sū esau primogenitꝰ tuus: feci sicut precepisti mihi. Surge/sede: ⁊ comede de venatiōe mea/vt benedicat mihi anima tua. Rursūqꝫ isaac ad filiū suū. Quomodo inqt tam cito inuenire potuisti fili mi? Qui respōdit. Voluntas dei fuit/vt cito mihi occurreret qđ volebā. Dixitqꝫ isaac. Accede huc vt tangam te fili mi: ⁊ probē vtrū tu sis filius meꝰ esau/an non. Accessit ille ad patrez: ⁊ palpato eo/dixit isaac. Vox qdē vox iacob est: sed manꝰ/manus sunt esau. Et nō cognouit eū/qa pilose manus similitudinē maioris exp̄sserāt. Benedicēs ergo illi/ait. Tu es filiꝰ meus esau? Respōdit. Ego sum. At ille. Affer mihi inqt cibos de venatione tua fili mi: vt benedicat tibi aīa mea. Quos cū oblatos comedisset/obtulit ei

etiam vinū. Quo hausto dixit ad eū. Accede ad me/ & da mihi osculū fili mi. Accessit/ & osculat⁹ est eū. Statimq; vt sensit vestimētoꝝ ei⁹ fragrantiam/ benedicēs illi ait. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni/ cui benedixit dñs. Det tibi deus de rore celi/ & de pinguedine terre abundantiam frumēti/ vini & olei: & seruiāt tibi populi: & adorent te tribus. Esto dñs fratrū tuoꝝ: & incuruent ante te filij matris tue. Qui maledixerit tibi/ sit ille maledict⁹: & q benedixerit tibi/ benedictiōib⁹ replea-tur. Dixit isaac sermonē implerat: & egresso iacob foras/ venit esau: coctosq; de venatione cibos intulit pri dicēs. Surge pr̄ mi/ & comede de venatione filij tui: vt benedicat mihi aīa tua. Dixitq; illi isaac. Quis enim es tu? Qui respōdit. Ego sū fili⁹ tu⁹ primogenit⁹ esau. Expauit isaac stupore vehemēti: & vltra q̄m credi potest ammirās ait. Quis igit̄ ille est/ q dudū captā venationē attulit mihi: & comedi ex oīb⁹ priusq̄m tu venires? Benedixiq; ei/ & erit benedictus. Auditis esau sermōibus patris/ irrugijt clamore magno: & consternat⁹ ait. Benedic etiā & mihi pater mi. Qui ait. Venit germanus tu⁹ fraudulenter/ & accepit benedictiōez tuā. At ille subiūxit. Juste vocatū est nomē eius iacob: supplātauit enī me en altera vice. Primogēita mea ante tulit: & nūc scdo surripuit benedictionē meā. Rursumq; ad patrez. Nunqd nō reseruasti ait & mihi benedictionē? Respōdit isaac. Dñm tuū illū cōstitui: & omnes fratres ei⁹ seruituti illi⁹ subiugaui. Frumēto & vino & oleo stabiliui eū: & tibi post hec fili mi vltra qd faciaz? Cui esau. Num vnam inqt tm̄ benedictionē habes pater? Mihi quoq; obsecro vt benedicas. Cunq; eiulatu magno fleret/ motus isaac dixit ad eū. In pinguedine terre/ & in rore celi desup erit benedictio tua. **Grad.** Bonuz est cōfiteri dño: & psallere noi tuo altissime. **℣.** Ad annunciandū mane misericordiā tuaz & veritatem tuā p noctē. **Scōz Lucam. xv.**

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis parabolā hāc. Homo quidā habuit duos filios: & dixit adolescētior ex illis pr̄i. Pater/ da mihi portionē substātie que me

cõtingit. Et diuisit illis sub-
stantiã. Et nõ post multos di
es/cõgregatis omnib⁹ adole
scẽtior filius/peregre pfect⁹
est in regionez longinquã:z
ibi dissipauit substãtiã suã vi
uendo luxuriose. Et postqz
oĩa ꝯsumasset/facta ẽ fames
valida ĩ regiõe illa:z ipse ce-
pit egere. Et abijt et adhæsit
vni ciuiũ regiõis illi⁹:z misit
illum in villã suã vt pasceret
porcos. Et cupiebat implere
ventrẽ suũ de siliqs qs porci
manducabãt:z nemo illi da-
bat. In se aũt reuersus dixit.
Quãti mercennarij in domo
patris mei abundãt panib⁹:
ego aũt hic fame pereo. Sur
gã z ibo ad patrẽ meũ/z di-
cam ei. Pater/peccaui ĩ celũ
z coram te:iam nõ sum dignus
vocari filius tuus:fac me si-
cut vnũ de mercennarijs tu-
is. Et surgens venit ad patrẽ
suũ. Cũ autẽ adhuc longe es-
set/vidit illuz pater ipsius:et
misericordia motus est. Et ac
currens cecidit sup collũ ei⁹:
z osculatus est eũ. Dixitqz ei
filius. Pater/peccaui in celũ
z coram te:iã nõ sum dign⁹ vo
cari fili⁹ tuus. Dixit aũt pr̃ ad
seruos suos. Cito pferte sto-
lã primã z ĩduite illũ: z date
anulũ in manu eius:z calcia-
mẽta ĩ pedes ei⁹: z adducite
vitulũ saginatuz z occidite:
z manducemus z epulemur:
qa hic filius meus mortuus
erat/z reuixit:perierat/z inuẽ
tus est. Et ceperunt epulari.
Erat aũt filius ei⁹ senior in a-
gro. Et cũ veniret z approp̃i
quaret domui/audiuit sym-
phoniã z chorũ. Et vocauit
vnũ de seruis/z interrogauit
que hec essent. Isqz dixit illi.
Frater tuus venit: et occidit
pater tuus vitulũ saginatum/
qa saluũ illum recepit. Indi-
gnatus est aũt z nolebat in-
troire. Pater ergo illi⁹ egres-
sus cepit rogare illuz. At ille
respõdẽs dixit patri suo. Ec-
ce tot annis seruio tibi/z nun
qz mandatũ tuũ preteriui: et
nunqz dedisti mihi hedũ/vt
cũ amicis meis epularer. Sed
postqz filius tu⁹ hic/q devora-
uit substãtiã suã cũ meretrici
bus venit:occidisti illi vitulũ
saginatũ. At ipse dixit illi. Fi
li/tu semp mecũ es:z oĩa mea
tua sũt. Epulari aũt z gaude-
re oportebat:qa frater tu⁹ hic
mortuus erat z reuixit:perie
rat et ĩuent⁹ est. Offer. Illu
mina oculos meos/ne vnquã ob-
dormiã in morte: ne quãdo dicat

inimic⁹ meus ꝓualui aduersus eū.
Secr. His sacrificijs dñe cō cede placatus: vt qui ꝓpijs oramus absolui delictis: nō grauemur alienis. ℙ. Lōio. O portet te fili gaudere: qa frater tu⁹ mortu⁹ fuerat ⁊ reuixit: perierat ⁊ inuent⁹ est. Lōpl. Sacramenti tui dñe diuina libatio penetralia nostri cordis ifundat: ⁊ sui nos participes potēter efficiat. ℙ. Sup populū. Familiā tuam qñs dñe cōtinua pietate custodi: vt q̄ in sola spe gratie celestis initiē/ celesti etiam ꝓtectiōe munia tur. ℙer do. ℭ Dñica tertia. Ad processionez R̄. Videns iacob. In reditu R̄. Salus nostra. Ad missam. Introitus.

Culi mei semper ad dñm: qa ipse euellet de laqueo pedes meos: respice in me ⁊ miſere mei quoniā vnic⁹ ⁊ paup sum ego. ℙs. Ad te dñe leuaui aiam meā: de⁹ meus in te cōfido nō erubescam. Glia. Oratio. Quesumus omꝑs de⁹/ wta humiliū respice: atq; ad defensionē nr̄az dexterā tue maiestatis extende. ℙ. Lctō

epl̄e bti pauli apl̄i. ad Ephe/sios. v.

Fratres. Estote imitatores dei/ sicut filij charissimi: ⁊ ambulate i dilectiōe/ sicut ⁊ xp̄s dilexit nos: ⁊ tradidit semetipsū ꝓ nobis oblationē ⁊ hostiā deo/ i odorē suauitatis. Fornicatio aūt ⁊ omnis imundicia aut auaricia nec nominet̄ in vobis/ sicut decet sctōs: aut turpitudo/ aut stultiloquiū/ aut scurrilitas/ que ad rē non ꝓtinet: sed magis gratiaruz actio. Hoc aūt scitote itelligētes: q̄ oīs fornicator/ aut imundus/ aut auarus: qd̄ est idolorz seruitus/ nō habet hereditatē in regno xp̄i ⁊ dei. Nemo vos seducat inanibus verbis. Propter hec enī venit ira dei ī filios diffidentie. Nolite ergo effici participes eorū. Eratis enim aliqñ tenebre: nūc aūt lux in dño. Ut filij lucis ambulate. Fruct⁹ enī lucis est in omni bonitate ⁊ iusticia ⁊ veritate. Grad. Exurge domine nō ꝓualeat homo: iudicent̄ gentes in ꝓspectu tuo. ℣. In cōuertē do inimicū meū retrorsū: infirmabunt̄ ⁊ periēt a facie tua. Tract⁹.

Ad te leuaui oculos meos q̄ habitas ī celis. ℣. Ecce sic̄ oculi fuorz: ī manib⁹ dñorz suorū.

℣. Et sicut oculi ancille ī manib⁹ dñe sue. ℣. Ita oculi nr̃i ad dñm deū nostrū donec misereat nr̃i. ℣. Miserere nob dñe miſere nobis.

In illo scõz Lucã. xj. tpe. Erat iesus eijciens demoniū/ et illud erat mutū. Et cū eiecisset dæmoniū/ locutus est mutus: et admirate sũt turbe. Quidã aũt ex eis dixerũt. In bælçebub pr̃cipe demoniorũ eijcit dæmõia. Et alij tentãtes/ signū de celo quere bãt ab eo. Ipse autẽ vt vidit cogitatiões eorũz/ dixit eis. Omne regnũ in seipsũ diuisum/ desolabit̃: et dom⁹ supra domũ cadet. Si autẽ et sathanas in seipsũ diuisus est/ quõ stabit regnũ ei⁹: qa dicitis in beelçebub me eijcere demonia: Si aũt ego in bælçebub eijcio demonia/ filij vestri in quo eijciunt: Ideo ipsi iudices vr̃i erũt. Porro/ si in digito dei eijcio demõia/ pfecto puenit ī vos regnũ dei. Cũz fortis armat⁹ custodit atriũz suũ/ in pace sũt ea q̃ possidet. Si aũt fortior illo supueniẽs vicerit eũ/ vniuersa arma ei⁹ auferet/ in quib⁹ cõfidebat: et spolia ei⁹ distribuet. Qui nõ est mecũ/ cõtra me est: et q̃ nõ colligit mecũ/ dispergit. Cũz imund⁹ spũs exierit ab hoĩe/ ambulat̃ per loca inaquosa querens requiẽ: et nõ inueniens/ dicit. Reuertar in domũ meã vnde exiui. Et cũ venerit/ inuenit eã scopis mũdatã et ornatã. Et tũc vadit et assumit septem alios spũs secũz nequiores se/ et ingressi habitãt ibi. Et fiũt nouissima hoĩs illi⁹ peiora priorib⁹. Factũ est aũt cũ hec diceret: extollens vcẽ quedã mulier de turba/ dixit illi. Beatus venter qui te portauit: et vbera que suxisti. At ille dixit. Quinimo/ beati q̃ audiũt verbũ dei/ et custodiũt illud. Offer. Justicie dñi recte letificãtes corda: et dulciora sup̃ mel et fauũ: nã et seru⁹ tuus custodiet ea. Secre. Suscipe dñe q̃s deuotor̃ munera famulor̃: et diuinis fruiẽtes mysterijs/ tua pietate purifica/ q̃ b⁹etiã iustificas ignorãtes. p̃. Cõio. Passer inuenit sibi domũ et turtur nidũ: vbi reponat pullos suos: altaria tua dñe virtutũ rex meus et de⁹ me⁹: beati q̃ habitãt in domo tua: ī scl̃m scl̃i laudabũt te. Cõplẽ. A cunctis nos q̃ñs dñe reatib⁹ et periculis ꝓpitiat⁹ absolue: quos tanti mysterij tribuis esse participes. Per. C Feria scõa. Introit⁹.

In deo laudabo verbū in domino laudabo sermonē: in deo speraui non timebo qd faciat mihi homo. ℣s. Miserere mei de⁹ quoniam cōculcauit me homo: tota die īpugnās tribulauit me. Gloria. Oratio.

Ordibus nostris qm̄s dn̄e gratiā tuā benign⁹ infunde: vt sicut ab escis corporalib⁹ abstinem⁹/ita sensus quoq; nostros a noxijs retrahamus excessibus. Per do.

Lectio libri Regū. iiij. ca. v.

In dieb⁹ illis. Naaman princeps militie regis syrie/erat vir magnus apud dn̄m suū: & honorat⁹. Per illū enī dn̄s dedit salutē syrie. Erat autē vir fortis & diues/sed leprosus. Porro de syria egressi fuerāt latrunculi: & captiuā duxerāt de terra israel puellā paruulā/que erat ī obsequio vxoris naaman. Que ait ad dominā suā. Utinā fuisset dn̄s meus ad pphetaz/q̄ est ī samaria: pfecto curasset eū a lepra quā habet. Ingressus est itaq; naaman ad dn̄m suū: & nūciauit ei dicēs. Sic & sic locuta est puella de terra israel. Dixitq; ei rex syrie. Uade/& mittam litteras ad regē israel. Qui cū pfectus esset/ & tulisset secū decē talenta argenti/& sex milia aureos: et decē mutatoria vestimētoz: detulit litteras ad regē israel in hec verba. Cū accepis epistolā hāc/scito q̄ miserim ad te naaman seruū meū/vt curres eū a lepra sua. Cūq; legisset rex israel litteras/scidit vestimenta sua & ait. Nunquid deus ego sum/vt occidere possim & viuificare: qa iste misit ad me vt curē hoīem a lepra sua: Animaduertite & videte quot occasiōes q̄rat aduersū me. Ad cū audisset helyseus vir dei/scidisse videlicet regē israel vestimēta sua: misit ad eū dicens. Quare scidisti vestimenta tua: Ueniat ad me/& sciat pphetam esse ī israel. Uenit ergo naamā cū equis & curribus: & stetit ad ostium dom⁹ helysei. Misitq; ad eū helyseus nunciū dicēs. Uade & lauare septies ī iordane: et recipiet sanitatē caro tua/atq; mūdaberis. Iratus naaman/recedebat dicens. Putabā q̄ egrederet ad me: & stans īuocaret nomē dn̄i dei sui: & tangeret manu sua locū lepre/& curaret me. Nūqd nō meliores sunt abana & pharfar fluuij damasci oīb⁹ aquis israel:

vt lauer ī eis ⁊ munder: Luz ergo vertisset se/⁊ abiret īdignans: accesserūt ad eū serui sui: ⁊ locuti sunt ei. Pater/et si rem grandē dixisset tibi pp̄heta/certe facere debueras. Quantomagis/ qa nūc dixit tibi: lauare ⁊ mūdaberis: Bescendit ⁊ lauit in iordane septies/iuxta sermonē viri dei. Et restituta est caro ei⁹ sicut caro pueri paruuli: ⁊ mūdatus est. Reuersusq; ad viruz dei/cū vniuerso comitatu suo venit ⁊ stetit coz̄ā eo/⁊ ait. Ecce scio q̄ nō sit alius de⁹ ī vniuersa terra: nisi tm̄ dn̄s deus israel. Grad. Deus vitā meā annunciaui tibi: posuisti lachrymas meas ī cōspectu tuo. ℣. Adiserere mihi dn̄e quoniam cōculcauit me homo: tota die bellās tribulauit me. Scōz Lucam. iiij.

In illo tēpore. Dixerūt pharisei ad iesū. Quāta audiuimus facta ī capharnaum: fac et hic ī patria tua. Ait aūt. Amē dico vobis: qa nemo pp̄heta acceptus est ī patria sua. In veritate dicow bis: multe vidue erāt ī dieb⁹ helie in israel: quādo clausū est celū annis tribus ⁊ mēsibus sex: cū facta esset fames magna in omni terra: et ad nullā illarū missus est helias/ nisi in sarepta sidonie ad mulierē viduā. Et multi leprosi erant in israel sub helyseo p̄pheta: ⁊ nemo eoz̄ mundat⁹ est/nisi naaman syrus. Et repleti sunt omnes in synagoga ira/hec audiētes. Et surrexerūt ⁊ eiecerūt illū extra ciuitatē: ⁊ duxerūt illū vsq; ad supciliū mōtis/sup quē ciuitas illoz̄ erat edificata: vt p̄cipitarēt eū. Ipse aūt trāsiens/ per mediū illoz̄ ibat. Offer.

Exaudi de⁹ orationē meā et ne despexeris dep̄cationē meā: intēde ī me ⁊ exaudi me. Sec̄. Unus dn̄e nr̄e fruitutis qd̄ tibi offerimus: tu salutare nobis p̄fice sacramentuz. P. Cōio.

Quis dabit ex sīō salutare israel cuz auerterit dn̄s captiuitatē plebis sue. exultabit iacob: et letabit israel. Cōpl̄. Presta q̄s op̄s ⁊ mīficors de⁹: vt qd̄ ore cōtingimus/ pura mēte capiamus. P. Supp̄lm. Subueniat nobis dn̄e mīficordia tua: vt ab īminentib⁹ pctōrū nr̄oz̄ periculis/te mereamur p̄tegēte eripi: te liberāte saluari. P. C Fer. tertia. Intr.

Etho clamaui qm̄ exaudisti me deus inclina aurez tuaz ⁊ exaudi verba mea:

custodi me dñe vt pupillã oculi: sub vmbra alarũ tuarũ ꝓtege me. ℣. Exaudi dñe iusticiã meã: intende deprecationẽ meã. Gloria.

EXaudi nos ops Oro. et misericors de⁹: et cõtinentie salutaris ꝓpiti⁹ nobis dona cõcede. ℙ. Lectio libri Regũ. iiij. caꝑ. iiij.

IN diebus illis. Mulier quedã clamabat ad helyseũ pphetã dicẽs. Seruus tu⁹ vir me⁹ mortu⁹ est: et tu nosti qa seruus tuus fuit timẽs deũ. Et ecce creditor venit/vt tollat duos filios meos/ad seruiẽdũ sibi. Cui dixit hely se⁹. Quid vis vt faciaz tibi? Dic mihi. qd habes i domo tua? At illa respõdit. Non habeo ancilla tua qcqz i domo mea/ nisi parum olei ꝙ vngar. Cui ait. Vade et pete mutuo ab oĩb⁹ vicinis tuis vasa vacua/ nõ pauca: et igredere: et claude ostiũ tuũ cũ intrinsecus fueris tu et filij tui: et mitte inde in oĩa vasa hec: et cum plena fuerint tolles. Fuit itaqz mulier z clausit ostiũ supꝑ se/ et super filios suos. Illi offerebãt vasa: et illa ifundebat. Cũqz plena fuissẽt vasa: dixit ad filiũ suũ. Affer mihi adhuc vas Et ille rñdit. Nõ habeo. Stetitqz oleũ. Venit aũt illa/z indicauit hoi dei. Et ille. Vade inqt/vẽde oleũ/z redde creditori tuo. Tu aũt z filij tui/vivite de reliquo. Grad. Ab occultis meis mũda me dñe: z ab alienis parce fuo tuo. ℣. Si mei nõ fuerit dñati tũc imaculat⁹ ero: z emundabor a delicto maximo.

IN illo S. Matth. xviij. tpe. Respiciẽs iesus i discipulos suos/dixit simõi petro. Si peccauerit in te frater tuus/vade z corripe eũ inter te z ipsũ solũ. Si te audierit/ lucratus eris fratrẽ tuuz. Si aũt te nõ audierit/adhibe tecũ vnũ vel duos: vt i ore duorũ vel triũ testiũ/stet oẽ verbũ. Qd si nõ audierit eos/dic ecclesie. Si autẽ ecclesiã nõ audierit/sit tibi sicut ethnicus z publican⁹. Amẽ dico vobis: quecũqz alligaueritis supꝑ terrã/erũt ligata z i celo: z quecunqz solueritis supꝑ terram/ erũt soluta z in celo. Iterũ dico vobis: qa si duo ex vobis cõsenserint supꝑ terrã de oĩ requãcũqz petierint/ fiet illis a patre meo/q in celis est. Vbi enĩ sunt duo vel tres cõgregati i noĩe meo/ibi sũ in medio eorꝝ. Tũc accedẽs petrus ad eũ dixit. Dñe/quotiẽs pec/

cabit in me frater me⁹ / ⁊ dimittã ei: Vsq; septies: Dixit illi iesus. Nõ dico tibi vsq; septies: sed vsq; septuagies septies. **Offer.** Dextera dñi fecit virtutẽ dextera dñi exaltauit me: nõ moriar sz viuã: ⁊ narrabo opa dñi. **Secr.** Per hec quesum⁹ dñe sacramẽta veniat nostre redẽptiõis effectus: q nos et ab humanis retrahat semper excessibus / ⁊ ad salutaria dona perducat. Pdñm. **Cõio.** Dñe qs habitabit i tabernaculo tuo: aut qs requiescet in monte sctõ tuo: q ingredit sine macula ⁊ operat iusticiã. **Cõpl.** Sacris dñe mysterijs expiati / ⁊ veniã qsumus ꝯsequmur ⁊ gratiã. Pdñ. **Sup populũ.** Tua nos dñe ptectiõe defende: ⁊ ab omni semper iniqtate custodi. Per dñ. ℭ **Feria quarta. Introi.** Ego autez in dño speraui: exultabo ⁊ letaboꝛ i misericoꝛdia tua: qa respexisti humilitatẽ meã. ℣. In te dñe speraui nõ ꝯfundar in eternũ: in iusticia tua libera me ⁊ eripe me. Glia. Resta nobis que / **Oio.** sumus dñe vt salutaribus ieiunijs eruditi / a noxijs quoq; vitijs abstinẽtes / ꝑpitiationẽ tuã facili⁹ ipetrem⁹. Per. **Lectio libri Exodi. xx.**

Hec dicit dñs de⁹. Honoꝛa patrẽ tuũ ⁊ matrẽ tuã: vt sis lõgeuus sup terrã / quã dñs de⁹ tuus dabit tibi. Nõ occides. Nõ mechaberis. Nõ furtũ facies. Nõ loq̃ris ꝯtra ꝓximũ tuũ falsũ testimoniũ. Nõ ꝯcupisces domũ ꝓximi tui: nec desiderabis vxoꝛẽ ei⁹. Nõ seruũ / non ancillã / nõ bouẽ / nõ asinũ: nec omnia q̃ illi⁹ sunt. Cunct⁹ aũt populus videbat voces / et lampades: ⁊ sonitũ buccine / montẽq; fumantẽ. Et perteriti ac pauoꝛe cõcussi / steterũt procul dicẽtes moysi. Loq̃re tu nobis / ⁊ audiemus. Nõ loquat nobis dñs: ne forte moꝛiamur. Et ait moyses ad pp̃z. Nolite timere. Ut enĩ ꝓbaret vos venit deus: ⁊ vt terꝛoꝛ illi⁹ esset i vobis: ⁊ nõ peccaretis. Stetitq; populus de lõge: moyses aũt accessit ad caliginẽ in qua erat de⁹. Dixitq; ꝓterea dñs ad moysen. Hec dices filijs israel. Vos vidistis q ꝙ de celo locutus sim vobis. Non facietis deos argẽteos: nec deos aureos facietis vob. Altare de terra facietis mihi: et offeretis sup eo holocausta: ⁊ pacifica vestra. Oues vias ⁊ bones in

omni

omni loco in quo memoria fuerit nois mei. Grad. Miserere mihi dñe quoniã infirm⁹ sũ: sana me dñe. ℣. Conturbata sunt oia ossa mea: ⁊ aia mea turbata est valde. Scõm Mattheuz. xv.

In illo tpe. Accesserunt ad iesum ab hierosolymis scribe ⁊ pharisei dicẽtes. Quare discipuli tui trãsgrediunt traditiões seniorũ? Nõ enĩ lauãt man⁹ suas cũ panẽ mãducãt. Ipse aũt respõdẽs ait illis. Quare ⁊ vos trãsgredimini mandatuz dei/ ꝓpter traditionẽ vestrã? Nã de⁹ dixit. Honora patrẽ ⁊ matrẽ: ⁊ qui maledixerit patri vel matri/ morte moriat. Vos aũt dicitis. Quicunq; dixerit patri vel matri/ munus qd̃cũq; est ex me/ tibi ꝓderit: ⁊ nõ honorificabit patrẽ suũ aut matrẽ suã: ⁊ irritũ fecistis mandatũ dei/ ꝓpter traditionẽ vestrã. Hypocrite/ bene ꝓphetauit de vobis esaias dicẽs. Populus hic labijs me honorat: cor aũt eorũ longe est a me. Sine causa aũt colũt me/ docentes doctrinas ⁊ mãdata hoĩm. Et cõuocatis ad se turbis/ dixit eis. Audite ⁊ intelligite. Nõ qd̃ intrat in os/ coinqnat hominez: sed qd̃ ꝓcedit ex ore/ hoc coinqnat hoĩez. Tũc accedẽtes discipuli ei⁹/ dixerũt ei. Scis quia pharisei audito verbo hoc/ scandaliçati sunt. At ille respõdẽs ait. Omis plãtatio quã nõ plantauit pater meus celestis/ eradicabit. Sinite illos: ceci sunt/ ⁊ duces ceco⁊. Cecus aũt si ceco ducatũ ꝑstet/ ambo ĩ foueã cadũt. Respõdẽs aũt petr⁹ dixit ei. Ediſſere nobis parabolã istã. At ille dixit. Adhuc ⁊ vos sine ĩtellectu estis? Nõ intelligitis/ qa omne qd̃ in os ĩtrat in ventrẽ vadit: ⁊ in secessuz emittit. Que aũt ꝓcedũt de ore/ d̃ corde exeũt: ⁊ ea coinqnãt hoĩem. De corde enĩ exeunt cogitatiões male: homicidia/ adulteria/ fornicatiões/ furta/ falsa testimõia/ blasphemie. Hec sunt que coinqnãt hominẽ. Non lotis aũt manibus manducare/ nõ coinqnat hoĩez. Offer. Dñe fac mecũ misericordiã tuã ꝓpter nomẽ tuũ: qa suauis est miſicordia tua. Secr̃. Suscipe qsumus dñe ꝑces populi tui cũ oblationibus hostiarũ: ⁊ tua mysteria celebrãtes/ ab oĩb⁹ nos defẽde piculis. P. Cõio. Notas mihi fecisti vias vite: adimplebis me leticia cum vultu tuo domine.

Cõpl. Sanctificet nos q̃sumus dñe qua pasti sum⁹ mẽse celestis libatio: ⁊ a cunctis erroribus expiatos/ supernis promissionibus reddat acceptos. Per dñm. Supplm. Concede q̃sumus omnipotens de⁹: vt qui ꝓtectiõis tue gratiaz querimus/ liberati a malis omnibus/ secura tibi mente seruiamus. Per dominum. ℂ Feria qnta. Introi. Salus populi ego sum dicit dñs: de quacũq; tribulatiõe clamauerint ad me exaudiã eos: ⁊ ero illoꝝ dñs in perpetuũ. ℣. Attendite populo me⁹ legẽ meã: inclinate aurẽ vestrã in verba oris mei. Glia. Oratio. Concede q̃sumus omnipotẽs de⁹: vt ieiuniorũ nobis sctã deuotio/ ⁊ purificationẽ tribuat: ⁊ maiestati tue nos reddat acceptos. Per do. Lectio Hieremie ꝓphe. vij. In diebus illis. Factuz est verbũ dñi ad me dicẽs. Sta in porta domus dñi: ⁊ ꝑdica ibi verbũ istud/ ⁊ dic. Audite verbũ dñi omnis iuda q̃ ingredimini per portas has/ vt adoretis dñm. Hec dicit dñs exercituuz/ de⁹ israel. Bonas facite vias vestras/ ⁊ studia vestra: ⁊ habitabo vobiscũ in loco isto. Nolite confidere in verbis mẽdacij/ dicẽtes. Templũ dñi/ templũ dñi/ templũ dñi est. Quoniã si bene direxeritis vias vestras/ ⁊ studia vestra: si feceritis iudiciũ inter virũ ⁊ ꝓximũ eius: aduene ⁊ pupillo ⁊ vidue nõ feceritis calũniã: nec sanguinẽ innocentẽ effuderitis ĩ loco isto: ⁊ post deos alienos nõ ambulaueritis in malũ vobismetipsis: habitabo vobiscum in loco isto: in terra quã dedi patrib⁹ vẽis a seculo ⁊ vsqz in seculũ. Ait dñs oꝑs. Grad. Oculi omnium in te sperãt dñe: et tu das illis escam in tẽpore opportuno. ℣. Aperis tu manũ tuam: ⁊ imples omne animal benedictione. Scõm Lucam. iiij. c. In illo tpe. Surgẽs iesus de synagoga/ itroiuit in domũ simonis. Socr⁹ aũt simonis tenebat magnis febrib⁹: ⁊ rogauerũt illũ pro ea. Et stans sup illã imperauit febri: ⁊ dimisit illã. Et cõtinuo surgẽs ministrabat illis. Cũ aũt sol occidisset/ oẽs qui habebãt infirmos varijs languoribus/ ducebant illos ad eũ. At ille singulis manus imponẽs/ curabat eos. Exibãt aũt demõia a multis/ cla-

mantia ⁊ dicẽtia: qa tu es fi-
lius dei. Et increpãs nõ sine-
bat ea loqui: quia sciebãt ip-
sum esse xp̃m. Facta aũt die/
egressus ibat in desertũ locũ:
⁊ turbe requrebãt euz: ⁊ vene
rũt vsqz ad ipsũ: ⁊ detinebãt il
lũ ne discederet ab eis. Qui-
bus ille ait. Quia ⁊ alijs ciui
tatibꝰ oportet me euãgeliça-
re regnũ dei: qa ad hoc mis-
sus sum. Et erat p̃dicans i sy
nagogis galilee. **Offer.** Si
ambulauero i medio tribulatiõis
viuificabis me dñe: ⁊ sup irã ini-
micoz meoz extẽdes manũ tuã: et
saluũ me fecit dextera tua. **Secr.**
Deꝰ de cuiꝰ gratie roze descẽ
dit/ vt ad mysteria tua purifi-
catis sensibus accedamꝰ: p̃sta
qm̃s: vt in eoz traditionẽ so
lẽniter honorandã/ cõpetens
semp deferamus obsequiũ. p̃.
Cõio. Tu mãdasti mãdata tua
custodiri nimis: vtinã dirigantur
vie mee ad custodiẽdas iustifica-
tiones tuas. **Cõpl.** Sacramẽ
ti tui qm̃s dñe venerãda su-
sceptio: et mystico nos mun
det effectu/ et perpetua virtu
te defendat. P̃. **Sup pplm.**
Purifica qm̃s dñe tuorum
corda fideliũ: vt a terrena cu
piditate mundati / et p̃sentis
vite periculis exuanť/ et per-
petuis donis firmentur. Per
domi. ℭ **Feria sexta. Intro.**
Ad mecũ dñe signũ in bo
nũ/ vt videãt qui me ode-
runt ⁊ confundanť: quo-
niam tu dñe adiuuisti me ⁊ cõsola
tus es me. **p̃s.** Inclina dñe aurẽ
tuã ⁊ exaudi me: quoniã inops ⁊
pauper sum ego. Glia. **Oratio.**
Ieiunia nostra q̃s dñe
benigno fauore p̃seq̃-
re: vt sicut ab alimentis absti
nemus in corpore/ ita a vitijs
ieiunemus in mente. P̃ do.
Lectõ libri Numeri. xx.
In diebꝰ illis. Cõuene-
rũt filij israel aduersũ moysẽ
⁊ aarõ: ⁊ versi in seditionẽ di
xerũt. Date nob aquã vt bi-
bamꝰ. Ingressiqz moyses et
aarõ dimissa multitudine/ in
tabernaculũ federis: corruе-
runt proni in terrã: clamaue
runtqz ad dñm/ atqz dixerũt.
Dñe deus/ exaudi clamoreꝫ
populi huius: ⁊ aperi eis the
saurũ tuũ/ fontẽ aq̃ viue: vt sa
tiati cesset murmuratio eoz.
Et apparuit glia dñi sup eos.
Locutusqz est dñs ad moysẽ
dicẽs. Tolle virgã/ ⁊ congrega
populũ / tu ⁊ aarõ frater tuꝰ:
⁊ loqmini ad petrã corã eis: ⁊
illa dabit aquas. Cũqz eduxe
ritis aquã de petra: bibet om-

nis multitudo/ꝛ iumēta eiꝰ. Tulit igiꝫ moyses virgā que erat in cōspectu dñi:sicut p̄ceperat ei/ꝯgregata multitudine ante petrā. Dixitq; eis. Audite rebelles ꝛ increduli. Nūde petra hac vobis aquā poterimus eijcere:/Cūq; eleuasset moyses manū/p̄cutiēs virga bis silicē/egresse sūt aque largissime:ita vt populꝰ bibꝛet ꝛ iumēta. Dixitq; dñs ad moysen ꝛ aarō. Quia nō credidistis mihi/vt sanctificaretis me coꝛā filijs israel:nō introducetis hos populos ī terrā quā dabo eis . Hec est aq̄ cōtradictiōis : vbi iurgati sūt filij israel cōtra dñm:ꝛ sanctificatus est in eis. Grad. In deo sperauit coꝛ meum ꝛ adiutus sum:ꝛ reflоꝛuit caro mea:ꝛ ex voluntate mea ꝓfitebоꝛ illi. ℣. Ad te dñe clamaui deus meus ne sileas: ne discedas a me. S. Joānē.iiij.

In illo tp̄e. Uenit iesus in ciuitatē samarie/que dicit sychar:iuxta prediū qđ dedit iacob ioseph filio suo. Erat aūt ibi fons iacob . Jesus ergo fatigatus ex itinere/sedebat sic supra fontē. Hora aūt erat quasi sexta. Uenit aūt mulier de samaria hauire aquā. Dic̄ ei iesus. Da mihi bibere. Discipuli enī eius abierant in ciuitatē/vt cibos emerēt. Dicit ḡ ei mulier illa samaritana. Quō tu iudeus cuꝫ sis/bibere a me poscis: q̄ sum mulier samaritana:/Nō enī coutunt iudei samaritāis Respōdit iesus ꝛ dixit ei. Si scires dōnū dei/ꝛ qs est q̄ dic̄ tibi/da mihi bibere:tu forsitan petisses ab eo/ꝛ dedisset tibi aquā viuā. Dic̄ ei mulier Dñe/neq; ī quo haurias habes : et puteꝰ altus est. Unde ergo habes aquā viuā:/Nūq̄d tu maiоꝛ es p̄e nr̄o iacob q̄ dedit nobis puteū:ꝛ ipse ex eo bibit/ꝛ filij eius / ꝛ pecоꝛa eiꝰ:/Respōdit iesus ꝛ dixit ei. Oīs q̄ bibit ex aqua hac / sitiet iterū. Qui aūt biberit ex aqua quā ego dabo ei/ nō sitiet in eternū:sed aq̄ quā ego dabo ei/fiet ī eo fons aque salientis in vitā eternaz . Dicit ad euꝫ mulier. Dñe/da mihi hāc aquā/vt nō sitiā: neq; veniā huc haurire. Dic̄ ei iesus. Uade/voca viruꝫ tuū:ꝛ veni huc. Rñdit ei mulier ꝛ dixit. Nō habeo virū. Dic̄ ei iesus. Bene dixisti/qa nō habeo virū:qnq; enī viros habuisti:ꝛ nūc quē habes/nō est tuꝰ vir. Hoc vere dixisti. Dic̄ ei mu

lier. Bñe / video quia ꝓphe-
ta es tu. Patres nostri ī mōte
hoc adorauerūt: ⁊ vos dicitis /
qa hierosolymis est locꝰ vbi
adorare oportet. Dicit ei ie-
sus. Mulier crede mihi: quia
venit hora / quando neq; in
monte hoc / neq; in hierosoly
mis adorabitis patrez. Vos
adoratis qđ nescitis: nos ado
ramꝰ qđ scimꝰ: qa salus ex iu
deis est. Sed venit hora ⁊ nūc
est: quando veri adoratores
adorabūt patrē ī spū ⁊ verita
te. Nā ⁊ pater tales q̄rit / qui
adorent eū. Spūs est deus: et
eos q adorāt eū / in spū et ve-
ritate oportet adorare. Dicit
ei mulier. Scio qa messias ve
nit / q dicit xp̄s. Cū ergo vene
rit / ille nobis annūciabit oīa.
Dic̄ ei iesus. Ego sū / q loquor
tecū. Et ꝯtinuo venerūt disci
puli eiꝰ: ⁊ mirabā̄t / qa cū mu
liere loquebat. Nemo tamē
dixit / qđ queris: aut quid loq̄
ris cū ea? Reliquit g̈ hydriā
suā mulier: ⁊ abijt in ciuitatē:
⁊ dicit illis hoībꝰ. Venite / et
videte hoīem qui dixit mihi
oīa quecūq; feci: nunqd ipse
est xp̄s? Exierūt ergo de ciui
tate: ⁊ veniebant ad eū. Inte
rea rogabā̄t eū discipuli di-
cētes. Rabbi / manduca. Ille
aūt dixit eis. Ego cibū habeo
manducare / quē vos nescitis.
Dicebā̄t ergo discipuli ad in
uicē. Nūquid aliqs attulit ei
manducare? Dicit eis iesus.
Meus cibus est / vt faciā vo-
luntatē eius qui misit me: vt
perficiā opus eiꝰ. Nōne vos
dicitis / ꝙ adhuc quattuor mē
ses sunt / ⁊ messis venit? Ecce
dico vobis: leuate oculos ve
stros ⁊ videte regiōes: qa al-
be sunt iam ad messē. Et qui
metit / mercedē accipit: ⁊ con-
gregat fructū in vitā eternā:
vt ⁊ q seminat / simł gaudeat
⁊ q metit. In hoc enī est ver-
bū vērū: qa aliꝰ est q seminat /
⁊ alius est q metit. Ego misi
vos metere: qđ vos nō labora
stis. Alij laborauerūt / ⁊ vos in
labores eoꝝ introistis. Ex ci
uitate aūt illa multi credide-
rūt in eū samaritanoꝝ: ꝓpter
verbū mulieris testimoniuz
perhibētis: qa dixit mihi om
nia q̄cunq; feci. Cuz venissēt
ergo ad illū samaritani / roga
uerūt eū vt ibi maneret: ⁊ mā
sit ibi duos dies. Et multoplu
res crediderūt ꝓpter ſmonē
eiꝰ. Et mulieri dicebā̄t: qa iā
nō ꝓpter tuā loq̄lā credimꝰ:
ipsi enī audiuimꝰ: ⁊ scimꝰ qa
hic est vere saluator mundi.

Offer. Intẽde voci orationis mee rex meus ⁊ deꝰ meus: quoniã ad te orabo dñe. Secr. Respice dñe ꝓpitius ad munera q̃ sacramꝰ: vt ⁊ tibi grata sint/⁊ nobis salutaria semp existãt. ℙ. Lóio. Qui biberit aquam quã ego dabo ei dicit dñs samaritane: fiet in eo fons aque salientis i vitã eternã. Lópr. Huiꝰ nos dñe pceptio sacraméti mundet a crimine: ⁊ ad celestia regna perducat. ℙ. Supplz. Presta q̃sumus omnipotẽs deꝰ: vt qui in tua ꝓtectiõe cõfidimꝰ/cũcta nobis aduersantia te adiuuãte vincamus. ℙ dominũ. ℂ Sabbato. Intr. Verba mea auribꝰ percipe dñe / intellige clamorem meũ: intende voci orationis mee. ps. Rex meus et deus meus. Gloria pa. Oratio. Presta qm̃s omp̃s deꝰ: vt qui se affligẽdo carne ab alimẽtis abstinẽt/sectãdo iusticiaz a culpa ieiunent. ℙer. Lctõ Danielis pphete. xiii. In diebꝰ illis. Erat vir in babylone: ⁊ nomen eius ioachim. Et accepit vxorẽ noĩe susannã/filiã helchie/ pulchrã nimis/⁊ timentẽ deũ. Parẽtes enĩ illius cũ essent iusti/erudierũt filiã suã scõm legẽ moysi. Erat ãt ioachim diues valde: ⁊ erat ei pomariũ vicinuz domui sue. Et ad ipsuz cõfluebant iudei: eo q̃ esset honorabilior omniũ. Et cõstituti sunt duo seues iudices in anno illo: de q̃bus locutus est dñs: q̃a egressa est iniq̃tas de babylone/a seniorib⁹ iudicib⁹ / qui videbãtur regere populũ. Isti frequentabant domũ ioachim: ⁊ veniebãt ad eos oẽs q̃ habebãt iudicia. Cũ aũt populus reuertisset per meridiẽ/ ingrediebat susanna: ⁊ deambulabat in pomario viri sui. Et videbãt eã seues quotidie ĩgredientẽ/⁊ deambulantẽ: ⁊ exarserũt in cupiscentiã eius. Et euerterũt sensum suũ: ⁊ declinauerũt oculos suos/vt nõ viderent celũ: neq̃ recordarent̃ iudicioz̃ iustoz̃. Factũ est aũt/cũ obseruaret diẽ aptũ/quãdo eã possent inuenire solã: ingressa est aliquãdo sicut heri/⁊ nudiustertiꝰ / cuz duabꝰ solis puellis: voluitq̃ lauari ĩ pomario. Estus q̃ppe erat. Et nõ erat ibi q̃sq̃z/pter duos seues absc̃oditos/⁊ cõtẽplãtes eã. Dixit ḡ puellis. Afferte mihi oleũ ⁊ smigmata: et ostia pomarij claudite/

vt lauer. Cū aūt egresse essēt puelle/surrexerūt duo senes: ⁊ accurrerūt ad eā/⁊ dixerūt. Ecce ostia pomarij clausa sūt: ⁊ nemo nos videt:⁊ ī ꝯcupiscentia tui sumus. Quāobrē assentire nobis:⁊ cōmiscere nobiscū. Ꝺ̄ si nolueris/dicemus testimonium cōtra te/ꝙ fuerit tecū iuuenis: ⁊ ob hāc causaz emiseris puellas a te. Ingemuit susanna/⁊ ait. Angustie mihi sunt vndiqz. Si enī hoc egero/mors mihi est: si aūt nō egero/nō effugiam manꝰ vīas:sed meliꝰ est mihi absqz ope icidere ī manꝰ hominū/q̄z peccare in cōspectu dñi. Et exclamauit voce magna susanna. Exclamauerūt autē ⁊ senes aduersus eā. Et cucurrit vnꝰ/⁊ apuit ostia pomarij. Cū ergo audissent clamorē famuli domꝰ in pomario/irruerūt ꝑ posticū/vt viderēt qd nā esset. Postq̄z aūt senes locuti sūt/ erubuerūt ſui vehemēter:qa nūq̄z dictꝰ fuerat ſmo huiuscemodi de susanna. Et facta est dies crastina. Cūqz venissetꝰ ad virū eius ioachim/venerūt ⁊ duo p̄sbyteri pleni iniq̄ cogitatione aduersus susannā/vt interficerēt eā. Et dixerūt coram populo. Mittite ad susannam filiā helchie/vxorē ioachim:⁊ statim miserūt. Et venit cū parentibꝰ/⁊ filijs/⁊ vniuersis cognatis suis. Flebāt igit̄ sui/⁊ omnes q̄ nouerant eam. Consurgentes aūt duo presbyteri in medio populi/ posuerūt manus suas sup̄ caput eius. Que flens/suspexit ad celū: erat enī cor eiꝰ fiduciā habēs in dño. Et dixerūt p̄sbyteri. Cū deambularemꝰ ī pomario soli/ingressa est hec cū duabus puellis: ⁊ clausit ostia pomarij/ et dimisit a se puellas. Uenitqz ad eā adolescens q̄ erat absc̄ōditꝰ:⁊ cōcubuit cū ea. Porro nos cū essemus ī angulo pomarij/ videtes iniq̄tatē cucurrimꝰ ad eos: ⁊ vidimꝰ eos pariter cōmiscere. Et illū q̄dē nequimꝰ comprehendere/qa fortior nobis erat: et aperto ostio exiliuit. Hāc aūt cū ap̄hendissemꝰ: interrogauimus q̄snam esset adolescens:⁊ noluit indicare nobis. Huiꝰ rei testes sumꝰ. Credidit eis multitudo q̄si senibus/⁊ iudicibus populi: et cōdēnauerūt eā ad mortē. Exclamauit aūt voce magna susanna/⁊ dixit. Deus eterne/ q̄ absconditorz es cognitor:q

nosti oia anteq̄ fiant:tu scis/ quoniā falsuz testimoniū cō/ tra me tulerūt. Et ecce mori/ or/cū nihil hoz fecerim/ que isti maliciose ꝓposuerūt ad/ uersū me. Exaudiuit aūt dñs vocez eius. Cūq; duceret ad mortē/suscitauit dñs spirituz pueri iunioris/cui nomē da/ niel: et exclamauit voce ma/ gna. Mund⁹ ego sū a sangui ne hui⁹. Et ꝙuersus ois ppl's ad eū dixit. Quis est iste ser/ mo quē tu locut⁹ es:? Qui cū staret in medio eorū ait. Sic fatui filij israel nō iudicātes/ neq; qđ vērū est cognoscētes/ ꝙdēnastis filiā israel. Reuer timini ad iudiciū:qa falsū te/ stimoniū locuti sunt aduer/ sus eā. Reuersus est ergo po pulus cū festinatiōe. Et dixit ad eos daniel. Separate eos ab inuicē ꝑcul/ et dijudicabo eos. Cū ergo diuisi essent al/ ter ab altero/vocauit vnū de eis:et dixit ad eū. Inueterate diez̄ maloz̄/nūc venerūt pec cata tua/que operabaris pri⁹/ iudicās iudicia iniusta:inno/ cētes oppримēs/et dimittens noxios:dicēte dño. Innocē/ tē et iustū nō īterficies. Nunc ergo si vidisti eā/dic sub q̄ ar/ bore videris eos colloquen tes sibi. Qui ait. Sub schino. Dixitq; ei daniel. Recte mē/ tit⁹ es in caput tuū. Ecce enī angelus dei accepta sentētia ab eo/scindet te mediū. Et a/ moto eo/iussit venire aliū:et dixit ei. Semē chanaā/et non iuda/species decepit te:et ꝙcu piscentia subuertit cor tuuz. Sic faciebatis filiab⁹ israel: et ille timentes loq̄bant̄ wbis: sed nō filia iuda/sustinuit ini quitatē vestrā. Nūc ergo dic mihi/sub qua arbore ꝙprehē derz̄ eos loq̄ntes sibi. Qui ait Sub prino. Dixit aūt ei dani el. Recte mentit⁹ es et tu ī ca/ put tuū. Manet enī āgel⁹ dñi gladiū habēs/vt secet te me/ diū/et interficiat vos. Excla/ mauit itaq; ois synagoga w ce magna:et benedixerūt deū/ q saluat sperātes in se. Et cō/ surrexerūt aduersus duos p/ sbyteros:conuicerat enī eos daniel ex ore suo falsū dixis/ se testimoniū. Et fecerūt eis sicuti male egerāt aduersus primū:et interfecerūt eos. Et saluat⁹ est sanguis innoxius in die illa. Grad. Si ambulē in medio vmbre mortis/nō time/ bo mala qm̄ tu mecum es dñe. ℣. Virga tua et baculus tuus:ipsa me consolata sunt. Seq̄z Joā. viij.

In illo tpe. Perrexit ie sus in montẽ oliueti: ⁊ diluculo iterũ venit ad tem= plũ. Et oĩs populus venit ad eũ: ⁊ sedẽs docebat eos. Ad= ducunt aũt scribe et pharisei mulierẽ in adulterio depre= hensam: ⁊ statuerũt eã in me= dio/ ⁊ dixerunt ei. Magister/ hec mulier modo deph̃ensa est in adulterio. In lege aũt moyses mãdauit nobis huius modi lapidare. Tu ergo qd dicis: Hoc aũt dicebãt tẽtan tes eũ/ vt possẽt accusare eũ. Jesus aũt inclinãs se deorsũ: digito scribebat ĩ terra. Cum aũt pseuerarẽt interrogãtes eu⁊/ erexit se/ ⁊ dixit eis. Qui sine pctõ est vestrũ/ prim⁹ ĩ il= lã lapidẽ mittat. Et iterũ se ĩ= clinãs/ scribebat in terra. Au= diẽtes aũt hec/ vnus post vnũ exibãt: icipiẽtes a seniorib⁹. Et remãsit iesus sol⁹: ⁊ muli= er ĩ medio stãs. Erigẽs aũt se iesus/ dixit ei. Mulier/ vbi sũt q te accusabãt: Nemo te cõ= dẽnauit: Que dixit. Nemo dñe. Dixit ãt iesus. Nec ego te cõdemnabo. Uade/ et iam amplius noli peccare. Offer. Gressus meos dirige dñe scõm eloquiũ tuũ: vt nõ dñetur mei oĩs iniusticia dñe. Secr. Adcõcede qñs oĩpotens de⁹: vt huius sacrificij mun⁹ oblatũ/ fragili tatem nostrã ab oĩ malo pur get semper ⁊ muniat. Per d. Cõio. Nemo te cõdẽnauit mu= lier/ nemo dñe: nec ego te cõdẽna= bo/ iã ampli⁹ noli peccare. Cõpt. Quesumus oĩps de⁹: vt ĩter eius mẽbra numeremur/ cui⁹ corpori cõmunicauim⁹ ⁊ san guini. Qui tecũ. Sup ppt̃m. Prętende dñe fidelib⁹ tuis dexterã celestẽ auxilij: vt te to to corde pquirant: ⁊ q̃ digne postulãt cõseq mereant. P. Dñica q̃rta ad pcessionẽ. R. Splendida. In reditu R. Audi israel. Ad missã. Introi.

Etare hieru= salẽ ⁊ cõuen= tũ facite oẽs qui diligitis eam: gaudete cũ letitia qui in tristicia fui stis: vt exulte tis ⁊ satiemini ab vberibus cõso= lationis vestre. ps. Letatus sum in his q̃ dicta sunt mihi: ĩ domũ dñi ibim⁹. Hlia. Oratio. Oncede qñs ops de⁹: vt q ex merito nre actiõis af= fligimur/ tue gratie cõsolatio= ne respiremus. P. Lcõ epłe bti pau. apłi. Ad Galath. iiij.

FRatres. Scriptum est: quoniaz abraam duos filios habuit: vnū de ancilla/ z vnū de libera. Sed qui de ancilla/ scōm carnē natꝰ est: q aūt de libera / per repromissionē. que sūt p allegoriā dicta. Hec enī sūt duo testamēta. Unū quidē in mōte sina / in seruitutē generās/ que est agar. Sina enim mons est in arabia: q cōiunctꝰ est ei/ q̄ nūc est hierusalē: z seruit cū filijs suis. Illa aūt que sursum est hierusalē/ libera est: q̄ est mater nostra. Scriptū est enim. Letare sterilis que nō paris: erūpe z clama que nō parturis: qa multi filij deserte/ magis q̄z eius q̄ habet virū. Nos aūt fratres scōm isaac p̄missiōis filij sumꝰ. Sed quō tunc is q fm carnez natus fuerat/ psequebaī eū q fm spūm: ita z nūc. Sed qd dic̄ scriptura: Eijce ancillaz/ z filiū eiꝰ. Nō enī heres erit filiꝰ ācille cū filio libere. Itaq̄z frēs/ non sumꝰ ancille filij/ sz libere. Qua libertate / xp̄s nos liberauit.

Grad. Letatꝰ suz i his q̄ dicta sunt mihi: ī domū dñi ibimus. ℣. Fiat pax in virtute tua: z abūdantia in turribꝰ tuis. Tractꝰ.

Qui confidūt i dño sicut mons sion: nō cōmouebit̄ i eternū q habitat in hierusalē. ℣. Montes in circuitu eiꝰ/ z dñs i circuitu populi sui: ex hoc nūc z vsq̄z in seculuz.

Secunduz Joannē. vj.

In illo tpe. Abijt iesus trans mare galilee/ qd̄ est tiberiadis. Et sequebaī eum multitudo magna: qa videbāt signa q̄ faciebat sup̄er his q̄ infirmabanī. Subijt ergo in montē iesus: z ibi sedebat cū discipulis suis. Erat autē p̄primū pasca/ dies festus iudeoz. Cum subleuasset ergo oculos iesus: z vidisset/ quia multitudo maxima venit ad eū/ dicit ad philippuz. Unde ememus panes vt manducēt hi: Hoc aūt dicebat tentans eū: ipse enī sciebat qd̄ esset factuꝰ. Respōdit ei philippus. Bucētoz denarioz panes nō sufficiūt eis/ vt vnusq̄sq̄z modicū qd̄ accipiat. Dicit ei vnus ex discipulis eiꝰ/ andreas frater simōis petri. Est puer vnus hic/ q habet qnq̄z panes hordeaceos/ z duos pisces: sed hec qd̄ sunt īter tātos: Dicit ergo iesus. Facite hoīes discūbere. Erat aūt fenū multū in loco. Discubuerunt ergo viri/ numero quasi qnq̄z milia. Accepit ergo iesus panes: z cū gra-

tias egisset / distribuit discũbentib⁹. Similr ꝛ ex piscibus quãtũ volebãt. Ut aũt ipleti sũt / dixit discipulis suis. Colligite q̃ superauerũt fragmẽta / ne pereant. Collegerũt ergo / ꝛ impleuerũt duodecim cophinos fragmẽtoꝝ / ex qnq̃ panib⁹ hordeaceis / ꝛ duobus piscib⁹ : q̃ supfuerũt his q manducauerant. Illi ergo hoies cũ vidissẽt / qđ iesus fecerat signũ / dicebãt. Quia hic est vere ꝓpheta / q vẽtur⁹ est i mundũ. Offer. Laudate dñm qa benignus est : psallite noi eius qm̃ suaue est: omnia quecunq̃ voluit fecit in celo ꝛ in terra. Secr. Sacrificijs presentib⁹ dñe qm̃s intende placat⁹: vt ꝛ devotioni nostre pficiant ꝛ salvti. P. Cõio. Hierusalẽ que edificat vt ciuitas: cui⁹ participatio ei⁹ i idipsũ: illuc enĩ ascẽderũt tribus tribus dñi: ad confitendũ noi tuo dñe. Cõpt. Da nobis misericors de⁹: vt sancta tua q⁹ incessãter explemur / synceris tractem⁹ obsequijs: ꝛ fideli mẽte semp sumam⁹. P dñm. ℭ Feria scda. Introi. Deus i noie tuo saluũ me fac / ꝛ i virtute tua iudica me: de⁹ exaudi orationez meam. ꝑs. Quoniã alieni isurrexerũt aduersum me: ꝛ fortes quesierũt aiam meã. Gloria. Dño.

Presta qm̃s ops deus: vt observatiões sacras annua devotiõe recolẽtes / ꝛ corpe tibi placeam⁹ ꝛ mente. P. Lcõ libri Regũ. iij. ca. iij. In dieb⁹ illis. Venerũt due mulieres meretrices ad regẽ salomonẽ: steterũtq̃ corã eo. Quarũ vna ait. Obsecro mi dñe: ego et mulier hec / habitabam⁹ in domo vna: ꝛ peperi apud eã in cubiculo. Tertia vero die postq̃ ego peperi: peperit ꝛ hec. Et eramus simul: nullusq̃ alius in domo nobiscum / exceptis nobis duab⁹. Mortu⁹ est autẽ filius mulieris huius nocte: dormiẽs quippe oppressit eũ. Et consurgẽs in tempeste noctis silentio / tulit filiũ meũ de latere meo / ancille tue dormientis: ꝛ collocauit in sinu suo: suũ aũt filiũ q erat mortuus posuit in sinu meo. Cũq̃ surrexissem mane / vt darẽ lac filio meo / apparuit mortuus. Quẽ diligẽtius intuẽs / clara luce dephendi nõ esse meũ quẽ genuerã. Respondítq̃ altera mulier. Non est ita vt dicis: sed filius tu⁹ mortuus est: meus aũt viuit. Ecõ

trario illa dicebat. Mentiris. Filius quippe me⁹ viuit: ⁊ filius tuus mortu⁹ est. Atqz in hūc modū ꝓtendebāt corā rege. Tūc rex ait. Hec dic̄. Fili us me⁹ viuit: ⁊ fili⁹ tu⁹ mortuus est. Et ista respōdit. Non: sed fili⁹ tuus mortu⁹ est: me⁹ aūt viuit. Dixit ergo rex. Afferte mihi gladiū. Cūqz attulissent gladiū corā rege. Dividite inquit infantē viuū in duas partes: ⁊ date dimidiā partē vni: ⁊ dimidiā partē alteri. Dixit aūt mulier / cui⁹ filius erat viu⁹ ad regē (cōmota sunt qppe viscera ei⁹ sup filio suo) Obsecro dñe: date illi infantē viuū: ⁊ nolite īterficere eū. Econtrario illa dicebat. Nec mihi / nec tibi sit: sed diuidat̄. Respōdit rex / et ait. Date huic infantē viuū: ⁊ nō occidat̄. Hec ē enī mater ei⁹. Audiuit itaqz oīs israel iudiciū / qđ iudicasset rex: ⁊ timuerūt regē: videntes sapientiā dei esse in eo / ad faciēdū iudiciū.

Grad. Esto mihi ī deū ꝓtectorē: ⁊ in locū refugij vt saluū me facias. ℣. De⁹ in te speraui dñe: nō ꝯfundar in eternum. **S. Joā. ij.**

In illo tpe. Prope erat pasca iudeorū: ⁊ ascendit iesus hierosolymā. Et invenit in templo vendētes oues ⁊ boues ⁊ colūbas: ⁊ nūmularios sedētes. Et cū fecisset quasi flagellū de funiculis / oēs eiecit de tēplo: oues quoqz ⁊ boues / ⁊ nūmulariorū effudit es: ⁊ mensas subuertit. Et his q̄ colūbas vendebant / dixit. Auferte ista hinc: ⁊ nolite facere domū patris mei domū negociatiōis. Recordati sūt discipuli ei⁹ / qa scriptū est. Zelus domus tue comedit me. Respōderūt ergo iudei / ⁊ dixerūt ei. Qđ signū ostēdis nobis / qa hec facis? Rndit iesus / ⁊ dixit eis. Soluite templū hoc / ⁊ in tribus dieb⁹ excitabo illud. Dixerūt ergo iudei. Quadragita ⁊ sex annis edificatū est tēplū hoc: ⁊ tu in trib⁹ diebus excitabis illud? Ille aūt dicebat de tēplo corpis sui. Cū ergo resurrexisset a mortuis / recordati sunt discipuli eius / qa hoc dicebat: ⁊ crediderūt scripture / ⁊ sermoni quē dixit iesus. Cum aūt esset hierosolymis in pasca in die festo: multi crediderūt in noīe eius / videntes signa ei⁹ que faciebat. Ipse aūt iesus nō credebat se metipsū eis: eo q̄ ipse nosset omnes: ⁊ qa opus ei nō erat

vt qs testimoniū phiberet de hoie. Ipse enī sciebat qd esset in hoie. Offer. Iubilate deo omnis terra: iubilate deo ois terra: seruite dño in leticia: ītrate i cōspectu eiꝰ in exultatióe: qa dñs ipse est deꝰ. Secr. Oblatū tibi dñe sacrificiuz/ viuificet nos semper et muniat. Pp. Cōio. Ab occultis meis mūda me domine: t ab aliēis parce seruo tuo. Cōpl. Sumptis dñe salutaribꝰ sacramētis/ad redēptionis eterne qñs pficiamꝰ augmentum. Pp. Sup populū. Oeprecationē nostrā qñs dñe benignꝰ exaudi: t qbus supplicandi prestas affectuz/ tribue defensiōis auxiliuz. Pdñm. ℂ Feria tertia. Intro. Exaudi deꝰ orationē meā/ t ne despexeris deprcationē meā: intēde in me t exaudi me. ℘s. Cōtristatꝰ sū ī exercitatiōe mea: t ꝯturbatꝰ sū a voce inimici: t a tribulatiōe pcōris. Gl'ia. Sacre nobis qñs Oio. dñe observationis ieiunia/ t pie ꝯuersatiōis augmētum/ t tue ppitiationis cōtinuum prestēt auxiliuz. Per.

ℒ Lctō libri Exodi. xxxij.

In diebꝰ illis. Locutus est dñs ad moysē dicēs. Descēde de mōte/ qa peccauit populus tuꝰ/ quē eduxisti ꝺ terra egypti. Recesserūt cito de via quā ostēdisti eis. Fecerūt qz sibi vitulū cōflatilē/ t adorauerūt: atqz immolantes ei hostias/ dixerūt. Isti sunt dij tui israel/ q eduxerūt te ꝺ terra egypti. Rursumqz ait dñs ad moysen. Cerno qꝺ populus iste dure ceruicis sit: dimitte me vt irascat furor meꝰ cōtra eos: t deleam eos: faciamqz te in gentem magnā. Moyses aūt orabat dñz dēū suū dicēs. Cur dñe irascit furor tuꝰ ꝯtra populū tuū/ quē eduxisti de terra egypti/ ī fortitudine magna/ et manu robusta: Ne queso dicant egyptij: callide eduxit eos: vt interficeret in montibꝰ/ t deleret de terra. Quiescat ira tua: et esto placabilis sup neqtia ppli tui. Recordare abraam isaac t israel seruoꝝ tuorum: quibꝰ iurasti p temetipsū dicens. Multiplicabo semē vestrū/ sicut stellas celi: t vniuersā terram hāc de qua locutus sū/ dabo semini vestro: t possidebitis eā semp. Placatusqz est dñs: ne faceret malum/ qꝺ locutꝰ fuerat aduersus populū suū. Et misertꝰ est populo suo/ dñs deꝰ noster. Grad.

Exurge dñe fer opē nobis: ꝛ libera nos ꝓpter nomen tuū. ℣. Deus auribꝰ nostris audiuimus/ pres nr̄i annūciauerūt nobis: opꝰ qđ operatus es i diebus eox: ꝛ in diebꝰ antiqs. Scđz Joānē. vij.

In illo tpe. Jā die festo mediāte/ascēdit iesus in tēplū/ꝛ docebat. Et mirabant iudei dicētes. Quō hic litteras scit/cū nō didicerit? Respōdit eis iesus/ꝛ dixit. Mea doctrina nō est mea: sed eiꝰ q̄ misit me. Siqs voluerit voluntatē eius facere/cognoscet de doctrina vtrū ex deo sit: an ego a meipso loquar. Qui a semetipso loquit̄/gloriā ꝓpriā querit: q̄ aūt querit gloriā eius q̄ misit illū/hic verax est: et iniusticia in illo nō est. Nōne moyses dedit vobis legē: ꝛ nemo ex vobis facit legē? Quid me q̄ritis interficere? Respōdit turba ꝛ dixit Demoniū habes: qs te q̄rit interficere? Respōdit iesus/ꝛ dixit eis. Unū opꝰ feci/ꝛ oēs miramini. Propterea moyses dedit vobis circūcisionē: nō q̄a ex moyse est/sed ex patribꝰ: ꝛ in sabbato circuncidit̄is hoiem. Si circūcisionē accipit homo in sabbato/vt nō soluat̄ lex moysi: mihi indignamini/q̄a totū hoiez sanū feci in sabbato? Nolite iudicare scđm faciē: sed iustū iudiciū iudicate. Dicebāt ergo q̄dā ex hierosolymis. Nōne hic est quē querūt interficere? Ecce palā loquit̄/ꝛ nihil ei dicūt. Nunq̄d vere cognouerūt ꝓncipes/q̄a hic est xp̄s? Sed hūc scimꝰ vnde sit: xp̄s aūt cū venerit/nemo scit vnde sit. Clamabat ḡ iesus in tēplo docēs: ꝛ dicēs. Et me scitis/ꝛ vnde sim scitis: ꝛ a meipso nō veni: sed est verꝰ q̄ misit me/ quē vos nescitis. Ego scio eū: et si dixero q̄a nescio eū/ero similis vobis mendax. Sed scio eū: q̄a ab ipso sum: ꝛ ipse me misit. Querebāt ergo eū appḥēdere: ꝛ nemo misit ī illū manꝰ: q̄a nōdū venerat hora eiꝰ. De turba aūt multi crediderūt in eū. Offer. Expectās expectaui dñz/ꝛ respexit me: ꝛ exaudiuit deꝓcationē meā: ꝛ īmisit in os meū canticū nouū: hymnū deo nr̄o. Secr. Hec hostia q̄s dñe emūdet nr̄a delicta: ꝛ ad sacrificiū celebrādū/subditoz tibi corpora mentesq̄ sanctificet. ℣. Cōio. Letabimur in salutari tuo: ꝛ in noīe dei nostri magnificabimur. Compl. Hui⁹ nos dñe ꝓceptio sacra

menti mūdet a crimine: ꝛ ad celestia regna ꝓducat. ꝑ. Supplm. Ꝺ ifere dñe populo tuo: ꝛ ꝯtinuis tribulatiōibus laborantē/ ꝓpitius respirare cōcede. ℙ. ℭ Feria quarta.

OAm sanctificatus fuero i vobis/ ꝯgregabo vos de vniuersis terris: ꝛ effundā sup vos aquā mundā: ꝛ mūdabimini ab oībus inqnamētis vestris: ꝛ dabo vob̄ spūm nouū. ℟. Benedicā dñm in omni tempore: semp laus eius in ore meo. ℣. Glia. Finito ℔ Kirieleisō mox dicat Orem⁹. Flect. ge. Le. Ꝺio.

OEus qui et iustis ꝑmia meritoꝝ/ et peccatorib⁹ per ieiuniū veniā prebes: miserere supplicib⁹ tuis: vt reatus nostri ꝯfessio/ indulgentiā valeat ꝓcipere peccatoꝝ. ℙer. Instar lectiōis legatur. Lcō Ezechielis ꝓphe. xxxvj.

HEc dicit dñs de⁹. Sanctificabo nomē meū magnū/ vt sciāt gētes qa ego dñs cū sctificatus fuero in vobis coram eis. Tollā qppe vos de gentib⁹: ꝛ ꝯgregabo vos de vniuersis terris: ꝛ adducam vos in terrā vestrā: ꝛ effundā sup vos aquā mundā: ꝛ mūdabimini ab omnib⁹ inqnamētis vīs: ꝛ ab vniuersis idolis vestris mūdabo vos. Et dabo vobis cor nouū: ꝛ spiritū nouū ponā in medio vestri. Et auferā cor lapideū de carne vīa: ꝛ dabo vob̄ cor carneū ꝛ spūm meū ponā in medio vī. Et faciā vt ī ꝓceptis meis ambuletis: ꝛ iudicia mea custodiatis/ ꝛ opemini. Et ꝯhabitabitis ī terra quā dedi patribus vestris. Et eritis mihi in populū: ꝛ ego ero vobis in deuz. Dicit dñs oīps. ℟. Ad. Venite filij audite me: timorem dñi docebo vos. ℣. Accedite ad eū ꝛ illuminamini: ꝛ facies vestre nō cōfundent. Hic dī Dñs vobiscum sine Flecta. ge. Ꝺio.

PResta qmus oīps de⁹: vt quos ieiunia votiua castigāt/ ipsa ꝙq; deuotio sancta letificet: vt terrenis affectib⁹ mitigatꝫ/ facili⁹ celestia capiamus. ℙ. Lctō Esaie ꝓphe. j.

HEc dic̄ dñs de⁹. Lauamini/ mūdi estote: auferte malū cogitationū vestrarū ab oc̄lis meis. Quiescite agere ꝑuerse: discite benefacere. Querite iudiciū: sꝫuenite oppsso: iudicate pupillo: defēdite viduā: ꝛ vēite ꝛ arguite me dic̄ dñs. Si fuerint pctā vestra vt coccinū/ q̄si nix dealbabunt. Et si fuerīt rubra qua-

si vermicul⁹/ velut lana alba erũt. Si volueritis ⁊ audieri tis me/bõa terre comedetis. Dicit dñs ops. Grad. Bea ta gens cuius est dñs de⁹ eorũ: po pulus quẽ elegit dñs in hereditatez sibi. ℣. Verbo dñi celi firmati sunt: ⁊ spiritu oris ei⁹ ois virtus eorum. Scdz Joánẽ.ix.

In illo tpe. Preteriens iesus vidit hoiem cecũ a nati uitate. Et interrogauerũt eũ discipli ei⁹. Rabbi/ qs pecca uit: hic aut parẽtes ei⁹/ vt cec⁹ nasceretur? Respõdit iesus. Neqz hic peccauit/neqz pa rẽtes ei⁹: sed vt manifestẽt opa di i illo. Me oportet ope rari opa ei⁹ q misit me/ donec dies est. Veniet nox/ quãdo nemo potest opari. Quãdiu sũ in mũdo/ lux sum mundi. Hoc cũ dixisset/ expuit i terrã: ⁊ fecit lutũ ex sputo: ⁊ lini uit lutũ sup oculos ei⁹/ ⁊ dixit ei. Vade/ laua in natatoria syloe/ qd interpretat missus. Abijt ergo ⁊ lauit/ ⁊ venit vidẽs. Itaqz vicini/ ⁊ q videbãt eũ pri⁹/ qa mẽdic⁹ erat/ dicebãt. Nõne hic est q sedebat ⁊ mẽdicabat? Alij dicebant/ qa hic est: alij aũt/ neq̃qz/ sed simi lis est ei⁹. Ille vero dicebat/ qa ego suz. Dicebãt ergo ei. Quõ aperti sunt tibi oculi? Respõdit. Ille homo q dicit iesus/ lutũ fecit et vnxit oculos meos/ ⁊ dixit mihi. Vade ad natatoriã syloe/ ⁊ laua. Et abij/ ⁊ laui/ ⁊ video. Et dixerũt ei. Ubi est ille? Ait. Nescio. Adducũt eũ ad phariseos/ q cecus fuerat. Erat autẽ sabbatũ/ quando lutũ fecit iesus/ ⁊ aperuit oculos ei⁹. Iterũ aũt iterrogabãt eũ pharisei/ quõ vidisset. Ille autez dixit eis. Lutũ mihi posuit sup oculos: ⁊ laui/ ⁊ video. Dicebant ergo ex phariseis qdã. Non est hic homo a deo/ q sabbatũ nõ custodit. Alij aũt dicebãt. Quõ potest homo pctõr hec signa facere? Et scisma erat inter eos. Dicũt ꝯ ceco iterũ. Tu qd dicis de illo q aperuit oculos tuos? Ille aũt dixit: qa ꝓpheta est. Nõ crediderunt ergo iudei de illo/ qa cecus fuisset ⁊ vidisset/ donec wcauerũt parẽtes ei⁹ q viderat: ⁊ interrogauerũt eos dicentes. Hic est filius vester/ quẽ vos dicitis/ qa cec⁹ nat⁹ est? Quõ ergo nunc videt? Respõderũt eis parẽtes ei⁹/ ⁊ dixerũt. Scimus qa hic est fili⁹ noster: ⁊ quia cecus nat⁹ est: quõ aũt nũc videat nesci-

mus:

mus:aut qs eiꝰ aperuit ocu-
los nos neſcimꝰ. Ipſū iterro
gate:etatē habet:ipē de ſe lo
quaſ. Hec dixerſt parētes eiꝰ/
qa timebāt iudeos. Jā enī cō
ſpirauerāt iudei/vt ſiqs eū cō
fiteret eſſe xp̄z/extra ſynago
gā fieret. Propterea parētes
eiꝰ dixerūt:qa etatē habet/ip
ſū interrogate. Vocauerūt er
go rurſū hoiez qui fuerat ce
cus/ꝛ dixerūt ei. Da gloriam
deo: nos ſcimꝰ qa hic homo
peccator eſt. Dixit ergo eis il
le. Si peccator eſt/neſcio:vnū
ſcio/quia cecus cū eſſem/mo
do video. Dixerūt ergo illi.
Quid fecit tibi? Quō aperu-
it tibi oculos? Reſpōdit eis.
Dixi vobis iā: ꝛ audiſtis:qd
iterū vultis audire? Munqd
ꝛ vos vultis diſcipuli eiꝰ fie-
ri? Maledixerūt ergo ei/ꝛ di
xerūt. Tu diſcipulus illiꝰ ſis:
nos āt moyſi diſcipuli ſumꝰ.
Nos ſcimus qa moyſi locutꝰ
eſt deꝰ: hūc aūt neſcimꝰ vnde
ſit. Reſpōdit ille homo/ꝛ di-
xit eis. In hoc eniz mirabile
eſt/quia vos neſcitis vnde ſit:
ꝛ aperuit meos oculos. Sci-
mus aūt/quia peccatores deꝰ
non audit: ſed ſiquis dei cul-
tor eſt/ꝛ voluntatē eius facit/
hūc exaudit. A ſeculo nō eſt
auditū/quia quis aperuit ocu
los ceci nati. Niſi eſſet hic a
deo/nō poterat facere quicq̄.
Reſpōderūt/ꝛ dixerūt ei. In
peccatis natus es totus: ꝛ tu
doces nos? Et eiecerūt eū fo
ras. Audiuit ieſus/qa eiece-
rūt eū foras: ꝛ cuz inueniſſet
eū/dixit ei. Tu credis in filiū
dei? Reſpondit ille/ꝛ dixit.
Quis eſt dñe/vt credā in eū?
Et dixit ei ieſus. Et vidiſti eū/
ꝛ qui loquit tecū/ipſe eſt. At
ille ait. Credo dñe. Et p̄cidēs
adorauit eū. Offer. Benedi-
cite gentes dñm deū noſtrū: ꝛ ob-
audite vocē laudis eiꝰ: qa poſuit
animā meā ad vitā: ꝛ nō dedit cō-
moueri pedes meos: benedictus
dñs q nō amouit dep̄cationē meā
ꝛ miſericordiā ſuā a me. Secre.
Supplices te rogamꝰ op̄s
deꝰ: vt his ſacrificijs peccata
noſtra mundent: qa tūc verā
nobis tribuis mētis ꝛ corpo
ris ſanitatē. P. Lōio. Lutū
fecit ex ſputo dñs: et liniuit ocu-
los meos/et abij et laui: et vidi: et
credidi deo. Lōp̄t. Sacramē
ta q̄ ſumpſimꝰ dñe deꝰ noſter/
ꝛ ſpiritualibꝰ nos repleāt ali-
mētis: ꝛ corporalibꝰ tueātur
auxilijs. P. Super populū.
Pateāt aures miſericordie
tue dñe precibꝰ ſupplicantiū:

ꝛ vt petentib⁹ desiderata cō/
cedas/fac eos que tibi placi/
ta sunt postulare. ℘er domi/
num. ℭ Feria qnta. Introi.
Letetur cor querentiū dñz:
querite dñm ꝛ cōfirmami
ni:querite faciē eius semp.
ps. Cōfitemini domino ꝛ inuoca
te nomen eius: annūciate inter gē
tes opera eius. Hlia. Dio.
Resta qmṡ op̄s de⁹: vt
quos ieiunia votiua castigāt:
ipsa quoqz deuotio sctā letifi
cet:vt terrenis affectib⁹ miti/
gatis/facili⁹ celestia capiam⁹.
℘. Lcō libri Regū. iiij. c. iiij.
In dieb⁹ illis. Venit mu
lier sunamitis ad helise
um virū dei in montē carme
li. Cūqz vidisset eā vir dei de
cōtra: ait ad gieçi puerū suū.
Ecce sunamitis illa:vade er/
go in occursū ei⁹/ꝛ dic ei. Re
cte ne agiṫ circa te/ꝛ circa vi/
rū tuū:ꝛ circa filiū tuū:? Que
respōdit. Recte. Cūqz venis/
set ad virū dei in montē/app̄
hēdit pedes eius. Et accessit
gieçi/vt amoueret eaz. Et ait
homo dei. Dimitte illā: ani/
ma enī ei⁹ in amaritudine est
ꝛ dñs celauit a me/ꝛ nō indi/
cauit mihi. Que dixit illi. Nū
quid petiui filiū a dño meo:?
Nunquid nō dixi tibi/ne illu
das me:? Et ille ait ad gieçi.
Accinge lumbos tuos:ꝛ tol/
le baculū meū in manu tua/
ꝛ vade. Si occurrerit tibi ho
mo/nō salutes eū:ꝛ si saluta/
uerit te quispiā/nō respōdeas
illi. Et pones baculū meū su/
per faciē pueri. Porro mater
pueri ait. Viuit dñs / et viuit
anima tua: non dimittam te.
Surrexit ergo ꝛ secut⁹ est eā.
Gieçi aūt p̄cesserat ātē eos:
ꝛ posuerat baculū sup̄ faciez
pueri:ꝛ nō erat vox neqz sen
sus. Reuersusqz est in occur/
sum ei⁹:ꝛ nūciauit ei dicens.
Nō surrexit puer. Ingressus
est ergo helise⁹ domū. Et ec
ce puer mortu⁹ iacebat ī lectu
lo ei⁹. Ingressusqz clausit osti
um sup̄ se/ꝛ sup̄ puerū: ꝛ ora
uit ad dñm. Et ascēdit/ꝛ incu
buit sup̄ pueruz: posuitqz os
suū sup̄ os ei⁹/ꝛ oculos suos
sup̄ oculos eius:ꝛ man⁹ suas
sup̄ man⁹ ei⁹: ꝛ incuruauit se
sup̄ eum: ꝛ calefacta est caro
pueri. At ille reuersus/deam
bulabat in domo semel huc
atqz illuc. Et ascendit ꝛ incu/
buit sup̄ euz: ꝛ oscitauit puer
septies:aperuitqz oculos su/
os. At ille vocauit gieçi/ꝛ di/
xit ei. Voca sunamitē hanc.
Que vocata/īgressa est ad eū.

Qui ait. Tolle filiū tuū. Venit illa/ꝛ corruit ad pedes eiꝰ: ꝛ adorauit supꝫ terrā. Tulitqꝫ filiū suū/ꝛ egressa est. Helyseus vo reuersus est ī galgala. Grad. R espice dñe in testamentū tuū: ꝛ alias pauperū tuorū ne obliuiscaris in finē. V. Exurge dñe ꝛ iudica causā tuā: memor esto opprobrij tuoꝝ tuoꝝ. S. Joā. v.

IN illo tpe. Dixit iesus turbis iudeorū. Pater meꝰ vsqꝫ modo operat: ꝛ ego operor. Propterea ergo magis querebāt eū iudei interficere: quia nō solū soluebat sabbatū/sed ꝛ patrē suū dicebat deū/equalē se faciēs deo. Respōdit itaqꝫ iesus/ꝛ dixit eis. Āmē amen dico vobis/ nō potest filiꝰ a se facere quicqꝫ: nisi qd viderit patrē faciētez. Quecūqꝫ enī ille fecerit/ hec ꝛ filiꝰ similiter facit. Pater enī diligit filiū: ꝛ oīa demonstrat ei que ipse facit: et maiora his demonstrabit ei opera/vt vos miremini. Sicē enī pater suscitat mortuos ꝛ viuificat: sic ꝛ filiꝰ quos vult viuificat. Neqꝫ enī pater iudicat quemqꝫ: sed oē iudiciū dedit filio: vt oēs honorificēt filiū/sicut honorificāt patrē. Qui nō honorificat filiū/ nō honorificat patrē q misit illū. Āmē amē dico vobis: qa qui verbū meuꝫ audit/ꝛ credit ei qui misit me/habet vitā eternā. Et in iudiciū nō venit: sed trāsiet a morte ad vitā. Āmē amen dico vobis: qa venit hora ꝛ nūc est/quando mortui audiēt vocē filij dei: ꝛ qui audierint/viuēt. Sicut enī pater habet vitā in semet ipso: sic dedit et filio habere vitā in semetipso. Et potestatem dedit ei iudiciuꝫ facere: qa filiꝰ hoīs est. Nolite mirari hoc: qa venit hora in qua oēs q in monumētis sūt/ audiēt vocē filij dei. Et pcedēt q bona fecerūt/ī resurrectionē vite: q vo mala egerūt/ in resurrectionē iudicij. Offer. DNe ad adiuuandū me festina: confundant oēs aduersantes mihi: q cogitāt tuis tuis mala. Secre. Purifica nos misericors deus: vt ecclesie tue pces q tibi grate sunt/pia munera deferētes/ fiant expiatis mentibꝰ gratiores. P dō. Cōio. DNe memorabor iusticie tue soliꝰ: deꝰ docuisti me a iuuentute mea: ꝛ vsqꝫ in senectā ꝛ seniū deꝰ ne derelinquas me. Cōpl. Celestia dona capientibꝰ qmūs dñe/ non ad iudiciū puenire patiaris:

que fidelib⁹ tuis ad remediū prouidisti. ℘. Sup populū.

Populi tui deus institutor ⁊ rector/ peccata qbus impugnaʒ expelle: vt semper tibi placitus/ ⁊ tuo munimine sit securus. ℘er. ℭ Feria sexta.

Meditatio cordis mei in cōspectu tuo semper dñe adiutor meus ⁊ redemptor meus. p̄s. Celi enarrāt gloriam dei: ⁊ opera manuuz ei⁹ annūciat firmamētū. Gloria. Oīo.

Deus q ineffabilib⁹ mūdū renouas sacramētz: p̄sta qs: vt ecclesia tua ⁊ eternis ꝓficiat institutis/ ⁊ tēporalib⁹ nō destituaʒ auxilijs. ℘.

Lctō libri Regū. iij. ca. xvij.

In diebus illis. Egrotauit filius mulieris matrisfamilias: et erat languor fortissim⁹: ita vt nō remaneret ī eo halit⁹. Dixit ergo ad helyaz. Quid mihi ⁊ tibi vir dei? Ingressus es ad me/ vt rememorarētur iniquitates mee: ⁊ īterficeres filiū meū? Et ait ad eā helyas. Da mihi filiū tuū. Tulitqz euz de sinu illi⁹: ⁊ portauit in cenaculuz/ vbi ipse manebat: ⁊ posuit super lectulū suū: ⁊ clamauit ad dñm/ ⁊ dixit. Dñe de⁹ meus/ etiā ne viduā apud quā ego vtcūqz sustentor afflixisti: vt interficeres filiuz ei⁹? Et expādit se atqz mensus est sup puerū trib⁹ vicib⁹: clamauitqz ad dñm/ ⁊ ait. Dñe de⁹ me⁹ reuertatur obsecro aīa pueri hui⁹ ītra viscera ei⁹. Et exaudiuit dñs vocē helye. Et reuersa est aīa pueri ītra eū: et reuixit. Tulitqz helyas puerū/ ⁊ deposuit eū de cenaculo in inferiorē domū: ⁊ tradidit matri sue: et ait illi. En viuit fili⁹ tu⁹. Dixitqz mulier ad helyā. Nūc ī isto cognoui/ qm̄ vir dei es tu: ⁊ verbū dñi ī ore tuo verū est. Grad. Bonū est confidere in dño q̄z confidere in homine. ℣. Bonū est sperare ī dño q̄z sperare in principib⁹. Scōz Joā. xj.

In illo tpe. Erat quidā languēs/ laçarus a bethāia/ de castello marie ⁊ marthe sororz ei⁹. Maria aūt erat q̄ vnxit dñm vnguēto: ⁊ extersit pedes ei⁹ capillis suis: cui⁹ frater laçar⁹ infirmabaʒ. Miserūt ergo sorores ei⁹ ad eū/ dicentes. Dñe/ ecce quem [illegible]nas infirmaʒ. Audiēs autē iesus/ dixit eis. Infirmitas hec nō est ad mortē: sed pro gl̄ia dei: vt glorificet fili⁹ dei p eā. Diligebat aūt iesus martham/ ⁊ sororē ei⁹ mariā/ ⁊ laça-

rum. Ut ergo audiuit qa ifirmabat: tūc quidē māsit in eodez loco duob⁹ dieb⁹. Deinde post hec/dicit discipulis suis. Eamus in iudeā iterū. Dicūt ei discipuli. Rabbi/ nunc querebāt te iudei lapidare/ et iterū vadis illuc: Respondit iesus. Nonne duodecī hore sunt diei: Siquis ambulauerit in die nō offendit: qa lucē huius mūdi videt. Si autem ambulauerit in nocte/offendit: qa lux non est in eo. Hec ait: et post hec dicit eis. Laçarus amic⁹ nr̄ dormit: sed vado vt a somno excitē eū. Dixerunt ḡ discipuli ei⁹. Dñe si dormit/salu⁹ erit. Dixerat aūt iesus de morte ei⁹. Illi autē putauerūt/qa de dormitione somni diceret. Tūc ḡ iesus dixit eis manifeste. Laçar⁹ mortu⁹ est: et gaudeo ꝓpter vos/ vt credatis/qm̄ nō erā ibi: sed eam⁹ ad eū. Dixit ḡ thomas q dī didym⁹/ad ꝯdiscipulos. Eamus et nos/et moriamur cū eo. Venit itaq; iesus: et inuenit eū quattuor dies iaz in monumēto habentem. Erat aūt bethania iuxta hierosolymaz/quasi stadijs qndecim. Multi aūt ex iudeis venerāt ad marthā et mariā: vt cōsolarent eas de fratre suo. Martha ergo vt audiuit/qa iesus venit: occurrit illi. Maria autē domi sedebat. Dixit ergo martha ad iesū. Dñe/si fuisses hic/frater me⁹ nō fuisset mortu⁹. Sed et nūc scio: qa q̄cūq; poposceris a deo/dabit tibi de⁹. Dicit illi iesus. Resurget frater tuus. Dicit ei martha. Scio/qa resurget ī resurrectione/ī nouissimo die. Dicit ei iesus. Ego sū resurrectio et vita: q credit ī me/etiā si mortuus fuerit viuet. Et oīs q viuit et credit in me/non morietī in eternū. Credis hoc: Ait illi. Utiq; dñe. Ego credidi/quia tu es xp̄s fili⁹ dei viui: q ī hūc mūdū venisti. Et cū hec dixisset/abijt et vocauit mariā sororē suā silentio/dicens. Magister adest/et vocat te. Illa vt audiuit/surrexit cito/et venit ad eū. Nōdū enī venerat iesus in castellū: sed erat adhuc in illo loco/vbi occurrerat ei martha. Judei ḡ q erāt cū ea ī domo/et ꝯsolabantī eā: cū vidissēt mariā/qa cito surrexit et exijt/secuti sūt eā dicentes. Quia vadit ad monumētū/ vt ploret ibi. Maria ḡ cū venisset vbi erat iesus: vidēs eū/ cecidit ad pedes ei⁹/et dixit ei.

In Vigilia Pasc.

Sabbato

Bñe/si fuisses hic/nō eēt mor tuꝰ frater meꝰ. Jesus ꝙ vt vi/dit eā plorātē:ꝛ iudeos ꝙ ve/nerāt cū ea plorātes:ifremu/it spū/ꝛ turbauit semetipsū/ꝛ dixit. Vbi posuistis eū:ꝛ Dicūt ei. Bñe/veni ꝛ vide. Et lachry matꝰ est iesus. Dixerūt ergo iudei. Ecce quō amabat eum. Quidā aūt ex ipsis dixerūt. Nō poterat hic q̄ apuit ocu/los ceci nati/ facere vt hic nō moreret:ꝛ Jesus ergo rursum fremēs i semetipso/venit ad monumētū. Erat aūt spelūca ꝛ lapis supposit⁹ erat ei. Ait iesus. Tollite lapidē. Dicit ei martha/ sororꝛ eiꝰ q̄ mortuus fuerat. Bñe/iā fetet:q̄dridua nus enim est. Dicit ei iesus. Nōne dixi tibi/quoniā si cre dideris/videbis gloriaꝫ dei. Tulerūt ꝙ lapidē. Jesus aūt eleuatis sursuꝫ oculis/dixit. Pater/gratias ago tibi quo/niā audisti me. Ego aūt scie/bā/q̄a semp me audis:sed p/pter pplm q̄ circūstat dixi:vt credāt/q̄a tu me misisti. Hec cū dixisset/voce magna cla/mauit. Laçare/veni foras. Et statī pdijt q̄ fuerat mortuꝰ:li gatus manꝰ ꝛ pedes institis: ꝛ facies illiꝰ sudario erat liga ta. Dicit eis iesus. Soluite eū/ ꝛ sinite abire. Multi ergo ex iudeis q̄ venerāt ad mariā ꝛ marthām/ꝛ viderant que fe cit iesus: crediderūt in eum.

Offer. Populū humilē saluū facies dñe:ꝛ oculos superbos humi liabis: qm̄ q̄s deus preter te dñe.

Secr. Munera nos q̄s dñe oblata purificēt:ꝛ te nobis iu giter faciant esse placatū. P.

Cōio. Vidēs dns flentes sorores lazari ad monumētū/ lachry/ matꝰ est corā iudeis/ꝛ clamabat:la zare veni foras:ꝛ pdijt ligatis ma nibꝰ ꝛ pedibꝰ/ qui fuerat q̄dridua nus mortuꝰ.

Cōpl. Hec nos q̄s dñe participatio sacramē ti/ꝛ a pprijs reatibꝰ indesinē ter expediat:ꝛ ab oībus tuea tur aduersis. P. Sup pplm.

Da q̄m̄s oīpotēs deꝰ: vt q̄ infirmitatis nostre conscij de tua virtute confidimus:sub tua semp protectione gaudeamꝰ. Per dñm.

Sabbato. Int.

Sitientes venite ad aquas dicit dns: ꝛ q̄ nō habetis preciū/venite ꝛ bibite cuꝫ leticia. ps. Attēdite populeꝰ legē meā: inclinate aurē vestrā in verba oris mei. Glia pri. Oio.

Aiat q̄m̄s dñe p gratiaꝫ tuā fructuosus nre de/uotiōis affectꝰ: q̄a tūc nobis proderūt suscepta ieiunia/ si

tue sint placita pietati. P̄ dō.

Lctō Esaie ꝓphe. xlix.

Hec dicit dñs. In tempore placito exaudiui te: & in die salutis auxiliatus sū tui. Et seruaui te: & dedi te in fedus populi: vt suscitares terrā: & possideres hereditates dissipatas: vt diceres his qui vincti sūt/exite: & his q̄ in tenebris/reuelamini. Sup vias pascent̄: & in oībus planis pascua eor̄. Nō esuriēt neq; sitient: & nō percutiet eos estus & sol: qa miserator eor̄ reget eos: & ad fontes aquar̄ potabit eos. Et ponā oēs mōtes meos in viam: & semite mee exaltabunt̄. Ecce isti de longe veniēt: & ecce illi ab aquilōe & mari: & isti de terra australi. Laudate celi & exulta terra: iubilate mōtes laudē: qa cōsolatus est dñs populū suū: & pauperū suor̄ miserebitur. Et dixit sion. Dereliquit me dñs: et dñs oblitus est mei. Nunqd obliuiscī potest mulier infantē suuz: vt nō miserear filio vteri sui? Et si illa oblita fuerit/ego tamen non obliuiscar tui. Dicit dñs ōps.

Grad. Tibi dñe derelictus est pauper: pupillo tu eris adiutor.

℣. Ut quid dñe recessisti lōge/de-

spicis in oportunitatib⁹ in tribulatione: dū superbit impius incēditur pauper.

Scdm Joā. viij.

In illo tpe. Dicebat iesus turbis iudeor̄. Ego sum lux mūdi. Qui sequitur me/nō ambulat in tenebris: sed habebit lumē vite. Dixerūt ergo ei pharisei. Tu de te ipso testimoniū phibes: testimoniū tuum nō est verū. Respōdit iesus/& dixit eis. Et si ego testimoniū perhibeo de meipso/verū est testimoniu meū: qa scio vnde veni/& quo vado. Vos aūt nescitis vnde venio/aut quo vado. Vos secūdū carnē iudicatis: ego nō iudico quemq̄. Et si iudico ego/iudiciū meū verū est: qa sol⁹ nō sū/sed ego & q̄ me misit pater. Et ī lege vīa scriptū est: qa duor̄ hoīz testimōiu verū est. Ego sū q̄ testimonium phibeo de meipso: & testimoniū phibet de me/q̄ misit me pr̄. Dicebāt ergo ei. Vbi est pater tu⁹? Respōdit iesus. Neq; me scitis/neq; patrem meū. Si me sciretis/forsitan & patrē meū sciretis. Hec verba locut⁹ est iesus ī gaçophilacio/docens in tēplo. Et nemo apprehēdit eū: qa nōduz venerat hora eius.

Offerto.

A act⁹ est dñs firmamentū meū ⁊ refugiū meuz: ⁊ liberator meus spabo in eū. Secr. Oblatiōib⁹ nr̄is q̄s dñe placare suscept⁊: ⁊ ad te nr̄as etiā rebelles cō-pelle ꝑpitius volūtates. ℘. Lōio. Dñs regit me ⁊ nihil mi hi deerit: ī loco pascue ibi me col locauit: sup aquā refectiōis educa uit me. Lōpl. Tua nos q̄ñs dñe sctā purificēt: ⁊ opatiōis sue remedio/ tibi faciant esse placatos. ℘. Sup ppl⁊. Oe⁹ q̄ sperātib⁹ in te miseri poti⁹ eligis q̄⁊ irasci: da nob digne flere mala q̄ fecim⁹: vt tue cō solatiōis gratiā inuenire va-leam⁹. ℘. C Dñica i passio-nē dñi. Ad ꝓcessionē. Aspges me. etc̄. Elia p̄i. nō dicit. Ir. Circundederūt. In reditu Ir. In te iactat⁹. Ad missā. Intro.

Iudica me deus ⁊ discerne causā meā de gēte nō sctā: ab hoīe ini-quo et dolo-so eripe me: qa tu es dus meus ⁊ fortitudo mea. p̄s. Emit te lucē tuā ⁊ veritatē tuā: ipsa me deduxerūt ⁊ adduxerūt in montē sctm̄ tuū ⁊ in tabernacula tua. nō dicit Elia p̄i ad introitū vsq; ad pascha/in missa de die: nisi in festo si occurrerit. Kyrie-leison de passione. sine Et in terra. vsq; ad cenā dñi exclu-

Oesumus sine. Oratio. Omps deus: familiā tuā ꝓpiti⁹ respice: vt te largiente regat in corpore: ⁊ te seruāte custodiat in mente. ℘. Lctō epl̄e beati pauli apl̄i. Ad He-bre. Fratres. Chr̄s assistēs pōtifex futuror⁊ bonor⁊: peramplius ⁊ pfectius tabernaculū nō manufactū/ id est nō hui⁹ creationis. Ne q̄ per sanguinez hircor⁊ aut vitulor⁊/ sed ꝑ proprium san-guinē introiuit semel in sctā: eterna redēptione inuenta. Si enim sanguis hircor⁊ aut tauror⁊/ ⁊ cinis vitule aspsus/ inq̄natos sanctificat ad emū-dationē carnis: quātomagis sanguis x̄pi/ qui ꝑ spiritū sanc-tū semetipsū obtulit īmacu-latū deo/ emūdauit cōscientiā nostrā ab operib⁹ mortuis: ad seruiendum deo viuenti: Et ideo noui testamenti media-tor est: vt morte intercedēte/ in redēptionē earū ꝑuarica-tionū/ q̄ erāt sub priori testa-mēto/ repromissionē accipi-ant: q̄ vocati sunt eterne he-reditatis. In chr̄o iesu dño

nr̃o. Grad. Eripe me dñe de inimicis meis: doce me facere voluntatē tuā. ℣. Liberator meus dñe de gentibus iracūdis: ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me. Tractus. Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea. ℣. Dicat nūc israel: sepe expugnauerūt me a iuuētute mea. ℣. Etenī nō potuerūt mihi: supra dorsum meū fabricauerunt pctōres. ℣. Prolongauerūt iniqtatē sibi: dñs iustus cōcidet cervices pctōr. Scōz Joannē. viij.

In illo tpe. Dicebat iesus turbis iudeorū et prīcipibus sacerdotū. Quis ex vobis arguet me de pctō: Si veritatē dico/ q̄re vos nō creditis mihi: Qui est ex deo/ verba dei audit. Propterea vos nō auditis/ qa ex deo non estis. Respōderūt ergo iudei/ et dixerūt ei. Nōne bene dicimus nos/ qa samaritanus es tu: et dēmoniū habes: Rñdit iesus. Ego demoniū nō habeo: sed honorifico patrē meū: et vos inhonorastis me. Ego autez nō q̄ro gloriā meā: est q̄ q̄rat et iudicet. Amē amē dico vobis siqs sermonez meū seruauerit/ mortē nō videbit in eternū. Dixerūt ergo iudei. Nūc cognouimus/ qa demoniū habes. Abraā mortuus est et pphete: et tu dicis/ siqs sermonē meū seruauerit/ nō gustabit mortē i eternū: Nūqd tu maior es patre nostro abraā qui mortuus est: et prophete mortui sunt. Quē teipsū facis: Respondit iesus. Si ego glorifico meipsū/ gloria mea nihil est. Est pater meus q̄ glorificat me: quē vos dicitis/ qa deus noster est: et nō cognouistis eū: ego aūt noui eū. Et si dixero: qa non scio eū/ ero similis vobis mendax. Sed scio eū: et sermonē eius seruo. Abraā pater vester exultauit vt videret diē meum: et vidit et gauisus est. Dixerunt ergo iudei ad eū. Quinquaginta annos nondū habes/ et abraā vidisti: Dixit eis iesus. Amē amē dico vobis: anteq̄ abraā fieret/ ego sum. Tulerūt ergo lapides/ vt iacerent in eum. Jesus autē abscōdit se/ et exiuit de templo. Offer. Confitebor tibi dñe i toto corde meo: retribue seruo tuo: vt viuam et custodiā sermones tuos: viuifica me secundū verbū tuum dñe. Secre. Hec munera q̄sumus dñe/ et vincula nostre prauitatis absoluāt: et tue nobis misericordie dona cōcilient. Per dñm.

Prefatio. Qui salutez humani. **Et ista pfatio dicit vsq ad cenā dñi inclusiue/quādo missa agit de die. Cōio.** Hoc corpus qd pro vobis tradet / hic calix noui testamēti est in meo sāgine dicit dñs:hoc facite quotiēscūq sumitis i meā cōmemorationē. **Cōpt.** Adesto nobis qsumꝰ dñe deꝰ noster: et quos tuis mysterijs recreasti/perpetuis defende pfidijs. Per. **Misse cōcludunt p** Bñdicamus dño **de passione vsq ad cenā dñi exclusiue.** ℂ **Feria secūda t alijs diebꝰ ferialibꝰ iaz nō fit pcessio nec tractꝰ.** Dñe non secundū peccata. **Ad missā. Intr.**

MIserere mihi dñe quoniā conculcauit me homo:tota die bellās tribulauit me. **ps.** Conculcauerunt me inimici mei tota die: qm̄ multi bellantes aduersuz me. Miserere mi. **Gio.** Sanctifica qs dñe nostra ieiunia:t cūctarū nobis ppitiꝰ indulgētiā largire cul parū. P. **Icō Jone pphā.iij.**

IN diebꝰ illis. Factū est verbū dñi ad ionā prophetā secūdo dicens. Surge t vade in niniuen ciuitatem magnā: t pdica in ea pdicationē quā ego loquor ad te. Et surrexit ionas:t abijt i niniuen/iuxta verbū dñi. Et ninive erat ciuitas magna / itinere diez triū. Et cepit ionas ītroire ī ciuitatē/itinere diei vnius:t clamauit t dixit. Adhuc qdraginta dies/t ninive subuertet. Et crediderūt viri niniuite ī dño: t pdicauerūt ieiuniū:t vestiti sunt saccis a maiore vsq ad minorez. Et peruenit verbū ad regē ninive:t surrexit de solio suo: et abiecit vestimentū suū a se:t indutus est sacco:t sedit in cinere:t clamauit t dixit in niniue ex ore regis t principū eiꝰ dicens. Boues t iumenta t boues t pecora nō gustent quicqz/nec pascantur:t aquā nō bibant. Et operiant sacciis homines t iumēta: t clamēt ad dñm in fortitudine. Et cōuertatur vir a via sua mala/t ab iniqtate que est ī manibꝰ eorz. Quis scit si cōuertatur t ignoscat deꝰ:t reuertat a furore ire sue/t nō peribimꝰ? Et vidit deꝰ opera eorz:quia conuersi sunt de via sua mala:t misertus est populo suo deus noster. **Grad.** Deus exaudi orationē meā:auribꝰ percipe verba oris mei. **℣.** Deus ī nomine tuo saluū me fac: t ī virtute tua iudica me. **Scōm Joā. vij.**

In illo tẽpore. Miserũt principes ⁊ phariſei ministros/vt apprehẽderent ieſũ. Dixit ergo eis ieſus. Adhuc modicũ tẽp⁹ vobiſcũ ſũ: ⁊ vado ad eũz qui me miſit. Queretis me/⁊ nõ ĩueniet⁊: ⁊ vbi ego ſũ/vos nõ poteſtis venire. Dixerunt ergo iudei ad ſemetipſos. Quo hic iturus eſt/qa nõ inueniem⁹ eũ: Nunqd in diſperſionẽ gentiũ iturus eſt: ⁊ doctur⁹ gẽtes: Quis eſt hic ſmo quẽ dixit. Queretis me/⁊ nõ inueniet⁊: ⁊ vbi ſum ego vos nõ poteſt⁊ venire: In nouiſſimo aũt die magno feſtiuitatis/ſtabat ieſus: ⁊ clamabat dicẽs. Siqs ſitit/veniat ad me ⁊ bibat. Qui credit ĩ me/ſicut dicit ſcriptura: flumina de vẽtre ei⁹ fluẽt aque viue. Hoc aũt dixit de ſpũ/quẽ accepturi erãt credẽtes in eũ. **Offer.** Dñe ꝙuerere ⁊ eripe aĩam meã: ſaluũ me fac ꝓpter miſericordiaz tuã. **Secre.** Aõcede nobis dñe de⁹ nr̃: vt hec hoſtia ſalutaris/⁊ noſtroz fiat purgatio pctõrum: ⁊ tue ꝓpitiatio maieſtatis. ℙ. **Cõio.** Dñs virtutũ ipſe eſt rex glorie. **Cõpt.** Sacramẽti tui qñs dñe participatio ſalutaris/⁊ purificationẽ nobis tribuat ⁊ ſalutẽ. ℙ. **Sup ppt̃m.** Da qñs dñe ppt̃o tuo ſalutẽ mentis ⁊ corporis: vt bõis operib⁹ inhærẽdo/tua ſemper mereaĩ ꝓtectiõe defendi. ℙ dñm. ℂ **Feria tertia. Introi.** Expecta dñm viriliter age/⁊ cõfortet cor tuũ ⁊ ſuſtine dñm. **ps.** Dñs illuminatio mea ⁊ ſal⁹ mea: quẽ timebo: Ostra tibi qñs **Oratio.** dñe ſint accepta ieiũia: q̃ nos ⁊ expiando gratia tua dignos efficiãt/⁊ ad remedia perducant eterna. ℙ. **Lectio** Danielis prophete. xiiij. In dieb⁹ illis. Cõgregati ſunt babylonij ad regez/et dixerũt ei. Trade nobis danielẽ/q̃ bel deſtruxit/⁊ draconẽ interfecit. Alioqn interficiemus te ⁊ domũ tuã. Vidit ergo rex ꝙ irruerẽt in eũ vehemẽter/⁊ neceſſitate cõpulſus tradidit eis danielẽ. Qui miſerunt eũ in lacũ leonũ: et erat ibi ſex dieb⁹. Porro in lacu erãt leones ſeptez: ⁊ dabant eis quotidie duo corpora/⁊ due oues. Et tũc nõ data ſunt eis/vt devorarẽt danielem. Erat aũt abacuc ꝓpheta ĩ iudea: ⁊ ipſe coxerat pulmẽtũ: ⁊ intriuerat panes ĩ alueolo: ⁊ ibat in campũ/vt ferret

messoribus. Dixitq; angelus dñi ad abacuc. Fer prandiū qđ habes in babylonē danieli: q est ī lacu leonū. Et dixit abacuc. Dñe/babylonē nō vidi: ⁊ lacū nescio. Et apphendit eū angelus dñi in vertice ei⁹: ⁊ portauit eū capillo capitis sui: posuitq; eū in babylonē sup lacū in ipetu spūs sui. Et clamauit abacuc dicēs. Baniel serue dei/tolle prādiū qđ misit tibi deus. Et ait daniel. Recordatus enī es mei dñe de⁹ me⁹: ⁊ nō dereliqsti diligētes te. Surgēsq; daniel comedit. Porro angel⁹ dñi restituit abacuc/ꝑ festī in locū suuz. Uenit ergo rex die septimo/ vt lugeret danielē: ⁊ denit ad lacū/ ⁊ ītrospexit: ⁊ ecce daniel sedēs ī medio leonū. Et exclamauit rex voce magna dicēs. Magn⁹ es dñe de⁹ danielis. Et extraxit eū de lacu leonū. Illos aūt q ꝓditiōis eius causa fuerāt/ ītromisit ī lacū: ⁊ deuorati sūt ī momēto coraī eo. Tūc rex ait. Paueāt habitātes ī vniuersa terra deū danielis: qa ipse est liberator et saluator: faciens signa ⁊ mirabilia ī celo ⁊ in terra: q liberauit danielē de lacu leonū.

Grad. Diiscerne causam meam dñe: ab hoīe iniquo ⁊ doloso eripe me. ℣. Emitte lucē tuā ⁊ veritatē tuā: ipsa me deduxerūt ⁊ adduxerūt in mōtē sctm̄ tuū. Scdz

In illo tpe. Am Jo. vij.

Ibulabat iesus ī galileā: nō enī wlebat ī iudeā ambulare: qa querebāt eū iudei interficere. Erat aūt ī ꝓximo dies fest⁹ iudeoz/ scenophegia. Dixerūt aūt ad eū fratres ei⁹ Trāsi hinc/ ⁊ vade ī iudeā: vt ⁊ discipli tui videāt opa tua q̄ facis. Nemo qppe ī occulto aliqd facit: ⁊ q̄rit ipse ī palam esse. Si hec facis/ manifesta teipsū mundo. Neq; enī fratres ei⁹ credebāt in eū. Dicit ergo eis iesus. Tēpus meū nōdū aduenit: tēp⁹ aūt vestrū semp est paratuz. Nō potest mundus odisse vos: me autē odit: qa ego testimoniū phibeo de illo: qa opera ei⁹ mala sunt. Vos ascēdite ad diez festū hūc: ego enī nō ascendā ad diē festū istū: qa tēp⁹ meū nōdū ipletū est. Hec cū dixisset/ ipe māsit ī galilea. Ut aūt ascēderūt fratres ei⁹/ tūc ⁊ ipse ascēdit ad diē festū nō manifeste/ sed q̄si in occulto. Judei ergo querebant eum in die festo/ ⁊ dicebant. Ubi est ille? Et murmur multus erat

ꝛ eo in turba. Quidã enĩ dicebãt/qa bonꝰ est. Alij autem dicebant: nõ/sed seducit turbas. Nemo tamẽ palã loquebaꝫ ꝛ illo ꝓpter metũ iudeorũ. Offer. Sperẽt in te oẽs q nouerunt nomen tuũ dñe: quoniã nõ derelinqs querẽtes te: psallite dño q habitat in sion: quoniã non est oblitꝰ oꝛones pauperũ. Secr. Hostias tibi dñe deferimꝰ imolandas: q sic tẽpoꝛalẽ cõsolationẽ significent/vt promissa certius nõ desperemus eterna. ꝑ. Cõio. Redime me deus israel ex omnibus angustijs meis. Compl. Oa qñs oꝑs deꝰ: vt que diuina sunt iugiter exequẽtes: donis mereamur celestibꝰ propinquare. ꝑ. Sup ppl'm. Oa nobis qñs dñe perseuerantez in tua volũtate famulatũ: vt in diebus nostris ꝛ merito ꝛ numero ppl's tibi seruiẽs augeatur. ꝑ. C Feria quarta.

Liberatoꝛ meus de gẽtibꝰ iracũdis/ꝛ ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me dñe. ps. Diligam te dñe virtus mea: dñs firmamentũ meũ ꝛ refugium meus: ꝛ liberatoꝛ meus. Dño. Sanctificato hoc ieiunio deus tuoꝝ coꝛda fideliũ miseratoꝛ illustra: ꝛ qbus deuotiõis ꝓstas affectũ/prebe supplicãtibꝰ piũ benignꝰ auditũ. ꝑ. Lctõ libri Leuitici. xix.

In diebꝰ illis. Locutus est dñs ad moysen dicẽs. Loquere ad vniuersũ cetũ filioꝛum israel: ꝛ dices ad eos. Ego dñs deꝰ ꝟester. Nõ facietis furtũ: nõ mentiemini: nec decipiet vnusqsqꝫ ꝓximũ suũ. Nõ ꝑiurabis in nomĩe meo: nec pollues nomẽ dei tui. Ego dñs. Nõ facies calũniã ꝓximo tuo: nec vi opprimes eũ. Nõ moꝛabit' opꝰ mercennarij tui apud te vsqꝫ mane. Nõ maledices surdo: nec coꝛã ceco pones offẽdiculũ: sed timebis dñm deũ tuũ: qa ego sũ dñs. Nõ facies qd iniquũ est: nec iniuste iudicabis. Nõ ꝯsideres ꝓsonã pauperis: nec honoꝛes vultũ potẽtis. Juste iudica ꝓximo tuo Nõ eris crimiatoꝛ/nec susurro ĩ ppl'is. Nõ stabis ꝯtra sãguinẽ ꝓximi tui. Ego dñs. Nõ oderis fratrẽ tuũ ĩ coꝛde tuo: sed publice argue eũ/ne habeas sup illo peccatũ. Nõ queres vltionẽ: nec memoꝛ eris iniurie ciuiũ tuoꝝ. Diliges amicũ tuũ sic̃ teipsũ. Ego dñs. Leges meas custodite.

Ego enī sum dñs deꝰ vester.
Grad. Exaltabo te dñe quoniaz suscepisti me: nec delectasti inimicos meos supꝝ me. ℣. Dñe deꝰ meꝰ clamaui ad te ꝛ sanasti me: dñe abstraxisti ab inferis animā meā: saluasti me a dscēdētibus in lacū.

In illo tpe. S. Joā. x.
Facta sūt encenia ī hierosolymis: ꝛ hyems erat. Et ambulabat iesus ī tēplo ī porticu salomonis. Circundederūt ergo eū iudei ꝛ dicebant ei. Quousqz aīaz nostrā tollis? Si tu es xp̄s/ dic nob palā. Rñdit eis iesus. Loquor wb/ ꝛ nō creditis. Opera que ego facio in noīe patris mei/ hec testimoniū perhibent de me. Sed wos nō creditz: qa nō estis ex ouibus meis. Oues mee vocē meā audiūt: ꝛ ego cognosco eas: ꝛ sequūt̄ me: ꝛ ego vitā eternā do eis: ꝛ non peribūt in eternū: ꝛ nō rapiet eas qsq̄z de mānu mea. Pater meꝰ qđ dedit mihi/ maiꝰ omnibꝰ est: ꝛ nemo potest rapere de manu patris mei. Ego ꝛ pater vnū sumꝰ. Sustulerūt ergo lapides iudei/ vt lapidarent eū. Respōdit eis iesus. Multa bona opa ostēdi vobis ex patre meo: propter qđ eoz opus me lapidatis? Respōderūt ei iudei. De bono opere nō lapidamꝰ te/ sed de blasphemia: ꝛ qa tu homo cū sis/ facis teipsum deū. Rñdit eis iesus. Nōne scriptū est in lege vīa: qa ego dixi/ dij estis? Si illos dixit deos/ ad quos sermo dei factꝰ est: ꝛ non potest solui scriptura: quē pr̄ sanctificauit/ ꝛ misit ī mundū: wos dicitis qa blasphemas: qa dixi/ filiꝰ dei sū? Si nō facio opa patris mei/ nolite credere mihi. Si aūt facio: ꝛ si mihi non vultis credere/ opibꝰ credite: vt cognoscatis ꝛ credatis/ qa pater in me est/ ꝛ ego ī patre.
Offer. Exripe me de inimicis meis deꝰ meꝰ: ꝛ ab insurgētibꝰ in me libera me dñe.
Secre. Annue misericors deꝰ: vt hostias placatiōis ꝛ laudis syncero tibi deferamꝰ obseqo. P.
Cōio. Lauabo inter innocētes manꝰ meas: ꝛ circuibo altare tuū dñe: vt audiam vocē laudis tue/ et enarrem vniuersa mirabilia tua.
Cōpl. Celestis mēse q̄sumꝰ dñe sacrosācta libatio cordā nr̄a purget semp ꝛ pascat. P.
Supplr. Adesto supplicatiōibꝰ nr̄is ops deꝰ: ꝛ quibus fiduciā sperāde pietatis īdulges/ cōsuete misericordie tribue benignus effectum. Per

dñm. ℭ Feria qnta. Introi.

OMnia que fecisti nobis dñe in vero iudicio fecisti: qa peccauimus tibi: et mandatis tuis non obediuimus: sed da gloriam nomini tuo: ⁊ fac nobiscū scōm multitudinē miseri cordie tue. ℘s. Magnus dñs et laudabilis nimis: in ciuitate dei nostri in monte sctō ei⁹. Oratio.

PResta qmūs oēps de⁹: vt dignitas cōditionis hu mane per immoderantiā sauciata/medicinalis parsymōie studio reformetur. P. Lctō Tdanielis prophete. iij.

IN diebus illis. Orauit daniel ad dñm dicens. Bñe de⁹ noster/ne despicias populū tuū ꝓpter nomen tuuz: et ne dissipes testamentū tuuz: neq; auferas misericordiam tuā a nobis: ꝓpter abraā dilectū tuū/⁊ isaac seruū tuum/⁊ israel sanctū tuū: quib⁹ locutus es/pollicēs q̄ multiplicares semen eoz sicut stellas celi: ⁊ sicut arenā que est ī littore maris. Quia dñe immi nuti sumus plusq; omnes gē tes: sumusq; humiles in vniuersa terra hodie/ꝓpter peccata nostra. Et non est in tempore hoc prīceps ⁊ ꝓpheta/⁊ dux: neq; holocaustū/neq; sacrificiū/neq; oblatio/neq; incensum/neq; locus primitiarū cora te/vt possim⁹ inuenire misericordiā: sed in animo cōtrito ⁊ spū humilitatis suscipiamur. Sicut in holocausto arietū ⁊ tauroz/⁊ sicut in milib⁹ agnoz pīguiū: sic fiat sacrificiū nostrū ī ꝯspectu tuo hodie/vt placeat tibi: qm̄ nō est ꝯfusio ꝯfidentib⁹ in te. Et nūc seqmur te in toto corde: ⁊ timemus te: ⁊ querimus faciē tuā. Ne ꝯfundas nos: sed fac nobiscū iuxta māsuetudinē tuā: ⁊ scōm multitudinem misericordie tue. Et erue nos in mirabilib⁹ tuis: ⁊ da gloriā noī tuo dñe. Et confundant oēs qui ostendūt seruis tuis mala. Confundant in oīpotentia tua: ⁊ robur eoz cōterat. Et sciāt qa tu es dñs de⁹ solus/⁊ gl'iosus sup omnē terrā. Bñs de⁹ nr̄. Grad. Tolli te hostias ⁊ itroite ī atria ei⁹: adorate dñm ī aula sctā ei⁹. ℣. Reuelabit dñs cōdensa: ⁊ in tēplo eius oēs dicent gloriam. S. Joā. vij.

IN illo tpe. Cū audisset quidā de turba sermones iesu/dicebāt. Hic est vere ꝓpheta. Alij dicebāt: hic est xp̄s. Quidā aūt dicebant. Nunqd a galilea venit xp̄s:

Nonne scriptura dicit:qa ex semine dauid/ꝛ de bethleem castello vbi erat dauid/venit xp̄s:¶ Dissensio itaq; facta est in turba ꝓpter eū.Quidā au tē ex ipsis wlebāt app̄hēdere eū:sed nemo misit sup eū ma nus.Uenerunt ḡ ministri ad pōtifices ꝛ phariseos:ꝛ dixe/ rūt eis illi.Quare nō adduxi stis eū:¶ Respōderūt ministri. Nūq; sic locut⁹ est homo/sic hic loquit.Respōderūt ḡ eis pharisei. Nūqd ꝛ vos sedu= cti estis:¶ Nūqd ex pr̄cipib⁹ aliq; credidit ī eū/aut ex pha riseis:¶ Sed turba hec q̄ non nouit legē:maledicti sūt.Bi/ xit nicodem⁹ ad eos:ille q ve nit ad eū nocte: q vn⁹ erat ex ipsis. Nūqd lex nr̄a iudicat hoiez / nisi pr̄ius audierit ab ipso/ꝛ cognouerit qd faciat:¶ Respōdert ꝛ dixerūt ei. Nū/ qd ꝛ tu galile⁹ es:¶ Scrutare scripturas ꝛ vide:qa a galilea ꝓpheta nō surgit. Et reuersi sunt vnusq;sq; in domū suaz.

Offer. Sup flumina babylōis illic sedim⁹ ꝛ fleuimus: dū recor/ daremur tui sion.

Secr. Aōce/ de nobis dñe q̄s :vt celebra= turi sancta mysteria/nō soluz abstinentiā corporalē:sed qd̄ est potius habeam⁹ mentiuz puritatē.

P. Lōio. Memēto verbi tui seruo tuo dñe in quo mi hi spem dedisti:hec me cōsolata est in humilitate mea.

Lōpt. Q d ore sumpsimus dñe pura mē te capiamus: ꝛ de munere tē porali fiat nobis remedium sempiternuz.

P. Sup ppt̄m. Asto q̄s dñe ꝓpitius ple bi tue:vt q̄ tibi nō placent re/ spuens/tuoz poti⁹ repleatur delectationib⁹ mandatoruz.

Per.

Feria sexta. Introi.

Miserere mihi dñe/q̄m tri bulor : libera me et eripe me de manib⁹ inimicoruz meoz:ꝛ a persequētib⁹ me dñe nō cōfundar: quoniā inuocaui te.

Ps. In te dñe speraui nō confundar i eternum:in iustitia tua libera me.

Aordibus nostris

Dō. q̄s dñe gratiā tuā be/ nignus infunde : vt peccata nostra castigatiōe volūtaria cohibentes/tēporaliter poti⁹ maceremur/q̄z supplicijs de/ putemur eternis.

Per dñm.

Lctō Hieremie ꝓphe. xvij.

In dieb⁹ illis. Dixit hie remias. Dñe/oēs qui te derelinquūt/confundent̄:re cedētes a te in terra scribent̄: quoniā dereliquerūt venam aquarū viuentiū dñm.Sana me dñe/ꝛ sanabor : saluū me fac/

fac/ꝛ saluus ero:quoniã laus mea tu es. Ecce ipsi dicũt ad me. Ubi est ꝟbũ dñi:Ueniat. Et ego nõ sum turbat⁹ /te pastorẽ sequẽs:ꝛ die ꝯ hoīs nõ desideraui/tu scis. Qđ egressũ est de labijs meis/rectũ i ꝯspectu tuo fuit. Non sis mihi tu formidini:spes mea tu i die afflictiõis mee. Cõfundant q me psequunt/ꝛ nõ cõfundar ego. Paueãt illi /ꝛ nõ paueã ego. Induc super eos die afflictõis:ꝛ duplici cõtritiõe cõtere eos/dñe de⁹ nr̃. Grad. Pacifice loquebant mihi inimici mei:ꝛ in ira molesti erãt mihi. ℣. Uidisti dñe de⁹ me⁹: ne sileas ne discedas a me. S. Joãnẽ. xj.

In illo tpe. Collegerũt põtifices ꝛ phariseꝰ cõciliũ aduersus iesum/ꝛ dicebãt. Quid facim⁹/qa hic homo multa signa facit? Si dimittimus eũ sic/oẽs credent in eũ. Et veniẽt romãi/ꝛ tollẽt nostrũ locũ ꝛ gentẽ. Un⁹ aũt ex ipsis cayphas noie/cũ esset põtifex ãni illi⁹/dixit eis Uos nescitis qcq̃ nec cogitatis:qa expedit vob vt vnus moriat homo ꝓ populo/ꝛ nõ tota gens pereat. Hoc aũt a semetipso nõ dixit: sed cũ esset põtifex anni illi⁹/pphetauit: qa iesus moritur⁹ erat ꝓ gẽte:ꝛ nõ tm̃ ꝓ gẽte/sed vt filios dei q erãt dispsi/ꝯgregaret ī vnũ. Ab illo ḡ die cogitauerũt/vt interficerẽt eũ. Jesus ergo iã non in palã ambulabat apđ iudeos:sed abijt in regionẽ iuxta desertũ in ciuitatez que dicit effrẽ. Et ibi morabat cuz discipulis suis.

Offer. Benedict⁹ es dñe doce me iustificatões tuas:ꝛ nõ tradas calũniantib⁹ me supbis:ꝛ respõde bo exprobrãtib⁹ mihi ꝟbũ. Secre. Presta nobis misericors de⁹:vt digne tuis semp altarib⁹ fruire mereamur:ꝛ eorũ ꝑpetua participatiõe saluari.

Ꝑ. Cõio. Ne tradideris me dñe in aĩas persequẽtiũ me:qa insurrexerũt in me testes iniq:ꝛ mẽtita est iniqtas sibi. Cõpl. Sũpti sacramẽti dñe ꝑpetua nos tuitio non derelinquat:ꝛ noxia semp a nobis cũcta depellat. Per dñm. Sup populũ. Aõcede qmñs oꝑs de⁹:vt q ꝓtectionis tue gratiã querimus: liberati a malis oĩbus secura tibi mẽte fruiam⁹. Ꝑ.

¶ Sabbato. Introi. Adiuere mihi dñe. vt heri. fo. 64. Dio. Proficiat qs dñe plebs tibi dicata pie deuotionis affectu: vt sacris actiõib⁹

erudita / quãto maiestati tue
fit gratior/tanto donis potio/
rib⁹ augeat. ℙ. Lectio Hie=
remie prophete. xviij. c.
IN dieb⁹ illis. Dixerũt
impij iudei ad inuicẽ. Veni=
te ⁊ cogitem⁹ ꝯtra iustũ cogi/
tatiões. Mõ enĩ pibit lex a sa/
cerdote/neq; ꝯsiliũ a sapiẽte:
nec sermo a ꝓpheta. Venite/
⁊ percutiam⁹ eũ lingua: ⁊ nõ
attendamus ad vniuersos ser
mões ei⁹. Attẽde dñe ad me/
⁊ audi vocẽ aduersarioꝝ me/
orũ. Numqd reddet̃ ꝓ bono
malũ: quia foderũt foueã ani
me mee. Recordare q̃ stete=
rim in cõspectu tuo/vt loque
r pro eis bonũ: et auertere
indignationẽ tuã ab eis. ℙro
pterea da filios eoꝝ in famẽ:
⁊ deduc eos ĩ manus gladij.
Fiãt vxores eoꝝ absq; liber;
⁊ vidue: ⁊ viri earũ interficiã
tur morte. Juuenes eoꝝ ꝯfo
diant̃ gladio in ꝓlio: audiat̃
clamor ꝺe domib⁹ eoꝝ. Addu
ces enĩ sup eos latrões repẽ/
te: qa foderũt foueaz vt cape
rent me: ⁊ laqueos abscõde=
rũt pedib⁹ meis. Tu aũt dñe
scis omne ꝯsiliũ eoꝝ aduer=
sum me in mortẽ. Ne ꝓpitie
ris iniq̃tati eoꝝ: ⁊ peccatũ eo
rũ a facie tua nõ deleat̃. Fiãt
corruentes in ꝯspectu tuo/in
tpe furoris tui/dñe ⁊c⁹ noster.
Grad. Offer. ⁊ Cõio vt lxvi.
folio. 65. Scõm Joãnẽ. xvij.
IN illo tpe. Subleuatis
iesus oculis ĩ celũ dixit.
Pater/venit hora clarifica fi/
liũ tuũ/vt fili⁹ tu⁹ clarificet te.
Sicut dedisti ei potestatẽ oĩs
carnis: vt oẽ qd̃ dedisti ei/det
eis vitã eternã. Hec est aũt vi
ta eterna: vt cognoscãt te/so=
lũ verũ ⁊ũ/⁊ quẽ misisti iesũ
xp̃z. Ego te clarificaui super
terrã: opus consũmaui/qd̃ ⁊/
disti mihi vt faciã. Et nũc cla
rifica me tu pater apd̃ temet=
ipsum: claritate quam habui
prius q̃z mũdus fieret apd̃ te.
Manifestaui nomẽ tuũ hoĩb⁹
quos dedisti mihi ⁊ mũdo.
Tui erãt/⁊ mihi eos dedisti:
⁊ sermonẽ tuũ seruauerunt.
Nũc cognouerũt/ qa omnia
q̃ ⁊dedisti mihi/abs te sunt: qa
verba que dedisti mihi/dedi
eis: ⁊ ipsi acceperũt/⁊ cogno
uerũt ⁊re/qa a te exiui: ⁊ cre
diderunt quia tu me misisti.
Ego pro eis rogo: nõ ꝓ mũ/
do rogo: sed ꝓ his quos de/
disti mihi/qa tui sũt. Et mea
oĩa tua sunt: ⁊ tua/mea sunt:
⁊ clarificatus sum in eis. Et
iam nõ sum in mũdo: ⁊ hi in

mũdo sũt: ⁊ ego ad te venio. Pater sancte/serua eos in no mine tuo quos dedisti mihi: vt sint vnũ sic ⁊ nos. Cũ essẽ cũ eis/ego seruabã eos i noie tuo. Quos dedisti mihi / ego custodiui: ⁊ nemo ex eis peꝛijt/nisi filiꝰ perditiõis: vt scriptura ipleat. Nunc aũt ad te venio: ⁊ hec loquor i mũdo / vt habeãt gaudiũ meũ imple tũ in semetipsis. Ego dedi eis sermonẽ tuũ: ⁊ mundus eos odio habuit: quia nõ sunt de mũdo/sicut ⁊ ego non sum de mũdo. Nõ rogo vt tollas eos de mũdo: sed vt serues eos a malo. De mũdo nõ sũt: sicut ⁊ ego nõ suꝫ de mũdo. Sãctifica eos in veritate. Sermo tuus/veritas est. Sicut tu me misisti i mundũ/ita ⁊ ego misi eos i mũdũ: ⁊ p eis ego sãctifico meipsum: vt sint ⁊ ipsi sanctificati i veritate. Non p his aũt rogo tm̃/sed ⁊ p eis qui credituri sunt p verbũ eorũ in me: vt omnes vnũ sint: sicut tu pater in me/⁊ ego in te: vt ⁊ ipsi in nobis vnũ sint: vt credat mũdꝰ/qa tu me misisti. Et ego claritatẽ quaꝫ tu dedisti mihi/dedi eis: vt sint vnũ/sicut ⁊ nos vnũ sumus. Ego in eis/⁊ tu in me: vt sint ꝯsummati in vnũ: et cognoscat mũdꝰ/qa tu me misisti: ⁊ dilexisti eos/sicut ⁊ me dilexisti. Pater/q̃s dedisti mihi/volo vt vbi suꝫ ego/⁊ illi sint mecũ: vt videãt claritatẽ meam/quã dedisti mihi: qa dilexisti me ante ꝯstitutionẽ mũdi. Pater iuste/mũdꝰ te nõ cognouit: ego aũt te cognoui: ⁊ hi cognouerũt/ quia tu me misisti. Et notũ feci eis nomẽ tuũ/⁊ notũ faciã: vt dilectio qua dilexisti me / in ipsis sit: ⁊ ego in ipsis. Secr. P resta qm̃s omp̃s deꝰ: vt ieiunioꝝ placatus sacrificijs / ad redẽptiõis eterne qm̃s pficiamꝰ augmentũ. P. Cõpt. S umptis dñe salutaribꝰ sacramentis/remissiõis tue nos venia prosequaris. P. Sup ppt̃z. Tueatur qm̃s dñe dextera tua ppt̃m tuũ te dep̃cantẽ / ⁊ purificatũ dignãter erudiat: vt ꝯsolatiõe p̃senti ad futura bona pficiat. P. C Dñica in ramis palmaꝝ primo cantat Asperges me. sine Glia p̃i. Postea Ke. Circundederũt me. vsqꝫ ad locũ vbi benedicẽdi sũt rami. Tandẽ fit bñdictio ramoꝝ sic. A diutoriũ nostrũ in noie dñi. Qui fecit celum ⁊ terrã. ℣. Dñe exaudi oꝛonẽ meã. Et

clamor meꝰ ad te veniat. ℣. Dñs vobiscū. Et cū spū tuo. Oremꝰ.

OAdnipotēs sempiterne deꝰ/flos mūdi/odor suauitatis/ꝛ origo nascentiuꝫ: q̄ ola legis ꝛ prophetaꝝ oracula/in filij tui dñi nr̄i iesu chr̄i humilitate declarasti: quiq̄ etiā venientī hierosolymā/deuotā illi cū ramis palmaꝝ/ac mystic⁊ laudibꝰ hodierna die obuiā feciſti turbā ꝓcedere. Respice ꝑ ppitiꝰ ad debitā tibi populi tui seruitutē: ꝛ huius creature nouitatē tua virtute sanctifica: vt sicut tūc prioris ppli gratus tibi extitit huius deuotiōis affectus: ita nos quoq̄ nūc in veritate cōfessiōis nois tui/hec eadē per reuoluta tēpora frequētātes/ purificatis sensibꝰ dignū tibi deferamus obsequiuꝫ: ꝛ velut floꝝ varietate pijs vernantes studijs/sarcina carnis depositā: cū odore bonoꝝ operū in celesti hierusalē⁊ filio tuo dño nostro Jesu christo valeamus occurrere. Qui tecum. Alia oro. Oremꝰ.

OAdnipotēs sempiterne deus/qui dñm nostrū iesum chr̄m hodierna die sup pullum asine sedere feciſti: ꝛ turbas populoꝝ vestimēta ꝛ ramos arboꝝ in via sternere/ꝛ osanna decantare in laudeꝫ ipsius docuisti: da q̄s: vt illoꝝ innocentiā imitari possimus: ꝛ eoꝝ meritū ꝓsequi mereamur. Per eundē chr̄istū.

Exorcismus florum.

EXorcizo te omnis creatura floꝝ et frondiū in noīe dei ✠ patris omnipotētis: ꝛ in noīe iesu xp̄i ✠ filij eius: ꝛ spiritus ✠ sancti paracleti. Exorcizo te omnis virtꝰ aduersarij: omnisq̄ exercitus dyaboli: ꝛ omnis spūs inimici: omnisq̄ incursio demonū eradicare ꝛ explātare ab hac creatura floꝝ ꝛ frondium: vt hanc in manibus gerentes/ꝛ ad dei gratiā festinātes/ non inqetare vel illudere presumas interdico tibi. Per eū q̄ venturus est. Alia oro.

OAdnipotēs sempiterne deꝰ bñ ✠ dicere dignare hos flores/quos i honore filij tui venientis i hierusalē occurrentib⁹ pueris cū ramis palmaꝝ obuiā filio tuo ipsi dño nr̄o iesu xp̄o ducere feciſti: presta q̄s: vt q̄sq̄ eos acceperit/ bñdictionē tuā suscipiat: ꝛ ꝑmiū vite eterne ꝓcipiat. Per eūd. d. no. In modū lcōis legit. Lcō libri Exod. xv. ꝛ. xvi

IN dieb⁹ illis. Uenerũt filij israel in hẽlim / vbi erãt duodeciꝫ fontes aquaꝝ/ ⁊ septuaginta palme:⁊ castra metati sũt iuxta aquas. Profectiq; sunt de ẽlim:⁊ venit oĩs multitudo filioꝝ israel ĩ desertuꝫ syn/qđ est inter hẽlim ⁊ synai / qntodecimo die mensis secũdi/ postq̃ egressi sũt đ terra egypti. Et murmurauit oĩs congregatio filioꝝ israel cõtra moysen et aaron in solitudine. Dixeruntq; ad eos filij israel. Utinã mortui essemus ꝑ manũ dñi in terra egypti:quãdo sedebam⁹ supꝑ ollas carniũ/⁊ comedebam⁹ panẽ in saturitate. Cur iduxistis nos in dẽsertũ istud/vt occideretis oẽm multitudinẽ fame:/ Dixit aũt dñs ad moysẽ. Ecce ego pluã vob panẽ de celo. Egrediat̃ ppl̃s/et colligat q̃ sufficiunt ꝑ singulos dies:vt tentem eũ/vtrũ ambulet ĩ lege mea an nõ. Die aũt sexto parẽt q̃ inferãt:⁊ sit duplũ q̃ colligere solebãt ꝑ singulos dies. Dixerũtq; moyses ⁊ aaron ad oẽs filios israel. Uespere scietis/q̃ dñs eduxerit vos de terra egypti: et mane videbitis gloriaꝫ dñi. Audiui enĩ murmur vestruꝫ ꝯtra dñm. Nos vo qđ sum⁹/ qa musitastis contra nos:/ Et ait moyses. Dabit vobis dñs vespere carnes edere:⁊ mane panes ĩ saturitate:eo q̃ audierit murmuratiões vestras/q̃buꝫ murmurati estis ꝯtra eũ. Nos enĩ qđ sum⁹:/ Nec ꝯtra nos est murmur vestruꝫ/sed ꝯtra dñm. Dixit q̃q; moyses ad aarõ. Dic vniuerse cõgregatiõi filioꝝ israel. Accedite coraꝫ dño: audiuit enim murmur vestrũ. Cunqꝫ loqueret̃ aarõ ad omnẽ cetũ filiorũ israel/respexerunt ad solitudinẽ:⁊ ecce gloria dñi apparuit ĩ nube. Deinde cantat̃ R.

Collegerũt põtifices ⁊ pharisei ꝯciliũ ⁊ dicebãt:qđ facim⁹:qa hic hõ multa signa facit. si dimittim⁹ eũ sic/oẽs credẽt ĩ eũ. Ne forte veniãt romani ⁊ tollãt nostrũ locũ ⁊ gentẽ. ℣. Unus aũt ex ipsis cayphas noie cũ esset põtifex ãni illi⁹ ꝓphetauit dicẽs:Expedit vobis: vt vnus moriat̃ hõ ꝑ ppl̃o:⁊ non tota gẽs pereat. Ab illo ergo die cogitauerũt iterficere eũ dicẽtes. Ne forte. Euãgeliũ legit̃ ꝺe prima dñica aduẽtus p̃mittẽdo Bñs vobiscuꝫ. Uel si placet.

Secundũ Marcum. xi.

IN illo tpe. Cũ appropi quarẽt hierosolyme ⁊ bethaniã

nie ad mõtẽ oliuaꝝ:tũc ieſus mittit duos ex diſcipl̃is ſuis / ⁊ ait illis. Jte in caſtelluz qđ cõtra vos eſt: ⁊ ſtatim ĩtroeũtes illuc / inuenietis pullũ ligatũ / ſup quem nemo adhuc hoĩm ſedit. Soluite illũ / ⁊ adducite. Et ſiqs vobis dixerit / quid facitis ? dicite / qa dño neceſſari⁹ eſt: ⁊ ꝯtinuo illũ dimittet huc. Et abeũtes / inuenerũt pullũ ligatũ ante ianuam foris ĩ biuio / ⁊ ſoluũt eũ. Et qdã de illic ſtãtibus / dicebãt illis. Quid facitis ſoluentes pullũ ? Qui dixerũt eis ſicut p̃cepat illis ieſus: ⁊ dimiſerũt eis. Et duxerũt pullum ad ieſũ: ⁊ ĩpoſuerũt illi veſtimẽta ſua: ⁊ ſedit ſup eũ. Multi aũt veſtimẽta ſua ſtrauerũt in via. Alij aũt frondes cedebãt de arboꝛib⁹ / ⁊ ſternebant in via. Et q preibãt / ⁊ q ſequebañ / clamabãt / dicẽtes. Oſãna / benedict⁹ q venit in noĩe dñi. Benedictũ qđ venit regnũ patriſ nr̃i dauid: oſanna in excelſis. Poſt hoc p̃miſſo Bñs vobiſcuz dicit Oratio.

OEus q filiũ tuũ vnigenitũ dñm nr̃m ieſũ x̃pm / p redẽptiõe nr̃a in munduz dignat⁹es dirigere: vt pp̃l̃m tuũ ab initio mũdi in pctõꝛũ ꝑfũditate dimerſũ / de morte ad vitã reuocareſ: vt cyrographo letali deleto / ſanguine filij tui ĩnouareſ gẽtib⁹ regnũ. Deus q diſperſa cõgregas / ⁊ ꝯgregata ꝯſeruas: q populis obuiã x̃po ramos portãtibus benedixiſti: bene ✠ dic etiam ⁊ hos ramos palme ⁊ oliue: ceterarũqz arboꝝ quoſ tui famuli ad honoꝛeꝫ noĩs tui fideliter ſuſcipiũt: vt ĩ quẽcũqz locũ introducti fuerint / tuã bñdictionez habitatoꝛes loci illius ꝯſequant̃: ⁊ omni aduerſitate effugata / dextera tua ꝓtegat / quos redemit Jeſus chr̃s filius tuus dñs noſter. Qui tecũ. Oꝛem⁹.

BEne ✠ dic qs dñe hos palmarũ ſeu arboꝝ ramos: ⁊ ꝑſta: vt qđ popul⁹ tu⁹ tua veneratione hodierna die coꝛporaliter agit / hoc ſpiritualiter ſumma deuotiõe ꝓficiat: de hoſte victoꝛiã repoꝛtãdo: ⁊ opus miſericoꝛdie ſummo opere diligendo. Humiliter etiã dñe deꝑcamur: vt p̃dictaꝝ arboꝝ germina ita ſctĩ ✠ ficare digneꝛ / vt loca ĩ quib⁹ deꝑoꝛtata fuerit ſctificata efficiañ: quo iniqtas omnis ſeu illuſio demonũ abſcedat: et tua moꝛ dextera ſemp nos p

tegere dignet. ℙ dñz. Dio.
OAmnipotēs sempiterne dē/q in diluuij effusiōe noe famulo tuo per os colū be gestātis ramū oliue/ pacē terris redditā nūciasti:te sup plices dñe deꝑcamur:vt has spatulas palmarū seu frōdes arboꝝ/quas ante ꝯspectū glo rie tue offerim⁹: veritas tua sancti ✠ ficet:vt deuot⁹ po-pulus ī manib⁹ eas suscipiēs/ benedictiōis tue gratiā ꝯseq mereat. ℙer dñm nostrū ie-sum ch̄m filiū tuū. Qui tecū viuit ꝛ regnat in vnitate spūs sancti deus. Hic eleua vocē.
ℙEr omnia secula seculo-rū. Amē. Dñs wbiscū. Et cuz spū tuo. Sursū coꝛ-da. Habem⁹ ad dñm. Gra-tias agamus dño deo nostro. Dignū ꝛ iustū est. Prefatio.
VEre dignū ꝛ iustum est equū ꝛ salutare. Nos ti bi semp ꝛ vbiq; gratias age-re: dñe sancte pater oīpotēs eterne de⁹: mūdi cōditoꝛ/om niūq; creaturaruz mirabilis dispositoꝛ: q inter ipsa mūdi primoꝛdia/cū ex nihilo cūcta cōderes: ligna quoq; fructife ra diuerso vsui cōgrua terrā ꝓducere iussisti: ac post male-dictū interdicte arboꝛis/ vni-uersa nobis ꝓ obedientiā vni geniti filij tui/in benedictio-nē ꝯuertisti. Bene ✠ dic etiā hos multigenarū arboꝝ ra-mos: inter quas p̄cipue hec arboꝛ oliue/ pinguedine cū-ctas precellit: ꝑ quā etiā cum mūdi crimina diluuio quon daz expiarent effuso/ colūba ramū eiusdē deferēs/ pacem terre redditā nūciauit. Nec-nō et innocēs turba spūsctō afflata/ vnigēito tuo dño nr̄o iesu xp̄o ꝑ toti⁹ mūdi salute passuro/ obuiā currēs: palma-rū et hui⁹ arboꝛis ramos ab-scindēs/ ac vestigijs eius sub-sternens/ iam q̄si triūphatoꝛē deuicto moꝛtis p̄ncipe ostē debat. Te igit dñe supplici-ter deprecamur: vt qui annua deuotione eiusdē redēptoꝛis nr̄i sacratissimā passionē/ ho-noꝛe p̄uenire nitimur: ipso adiuuāte palmā victoꝛie te-nētes/ atq; oleo misericoꝛdie intrinsecus refulgētes/ ī ei⁹ sctā resurrectiōe p̄miū vite/ ꝛ īmoꝛtalitatis coꝛonā ꝓcipere mereamur. Hic submissa vo ce dr. ℙ eūdē dñm nr̄m. ꝛc.
ODeus q pro salute Dio.
nostra filiū tuū dñm no strū iesum xp̄m in hūc mun-dū misisti/ vt se humiliaret ad

nos : ⁊ nos reuocaret ad te : cui etiã dũ ꝟhierusalẽ veniret vt adimpleret scripturas/credentiũ populoꝝ turba fidelissima deuotiõe vestimẽta sua cũ ramis palmarũ in via sternebat : presta quesumus : vt illi fidei viam preparemus : de qua remoto lapide offensionis ⁊ petra scandali / frondeãt apd̃ te opera nostra iusticie ramis : vt eius vestigia sequi mereamur. ℙer eũdẽ. ℍic rami thurificentur ⁊ aspergañ aqua bñdicta dicta hac añia. ℂ urba multa que cõuenerat ad diem festum/clamabat dño : benedictus qui venit in nomine domini osanna in excelsis. ℙostea dicitur ℴratio. ℴmnipotẽs sempiterne deus / qui dominũ nostrum iesum christum hodierna die super pullum asine sedere fecisti: ⁊ turbas populoꝝ vestimenta et ramos arborum in via sternere/ ⁊ osanna decantare in laudem ipsius docuisti: da quesumus: vt illoꝝ innocentiam imitari possimus: ⁊ eorum meritum consequi mereamur. ℙer eundẽ christum. ℍis finitis fit pcessio ad crucem/cũ hac añia. ℂ um appropinquaret dominus hierosolymam / misit duos ex discipulis suis dicẽs: ite in castellũ qd̃ est ꝟtra vos : ⁊ inuenietis pullũ asine alligatũ / sup quẽ nullus hominuz sedit: soluite ⁊ adducite mihi. Si qs vos interrogauerit/dicite: op⁹ dñi est: soluẽtes adduxerũt ad iesum : ⁊ ipposuerunt illi vestimenta sua ⁊ sedit sup eũ. Alij expãdebãt vestimẽta sua in via: alij ramos de arboꝛib⁹ sternebãt: ⁊ q sequebañ / clamabãt ℴsanna/benedict⁹ q venit in nomine dñi : benedictũ regnum patris nostri dauid: osanna in excelsis : miserere nobis fili dauid. ℍlia añia. ℂ ũ audisset populus/ quia iesus venit ꝟhierosolymã: acceperũt ramos palmarũ : ⁊ exierũt ei obuiã: ⁊ clamabãt pueri dicẽtes. ℙueri stãtes ante crucẽ cantant sequẽtes ℣sus/chorꝰ hoc idẽ post eos repetẽte. ℍ ic est qui venturus est in salutem populi. ℍic est salus nostra ⁊ redemptio israel. Quãtus est iste/ cui thꝛoni ⁊ dñationes occurrũt. ℕoli timere filia sion: ecce rex tu⁹ venit tibi: sedens sup pullus asine sicut scriptũ est. Salue rex fabꝛicatoꝛ mũdi: q venisti redimere nos. ℙequit alia q̃ per chorũ cantat ℍñ. ℍ nte sex dies solẽnis pasce/quãdo venit dñs in ciuitatẽ ꝟhierusalem: occurrerũt ei pueri: ⁊ in manib⁹ poꝛtabãt ramos palma

rū:ꝛ clamabāt voce magna dicen/
tes:oſanna in excelſis:benedictus
q veniſti ī multitudine miſericoꝛ/
die:oſanna in excelſis. Qua fini
ta. canit ꝑ pueros Hy⁹ The
odolphi ꝓſulis Aurelianeñ.
Gloꝛia/laus ꝛ hꝯoꝛ tibi ſit
rex chriſte redemptoꝛ.Cui
puerile decus ꝓmpſit oſanna piū.
Choꝛ⁹ reſpódet. Gloꝛia laus.
Iſrael es tu rex/dauidis ꝛ incly
ta ꝓles.Noīe q in dñi rex bene/
dicte venis.Choꝛ⁹. Cui puerile.
Cetus in excelſis te laudat celi/
cus oīs. Et moꝛtalis hō/ꝛ cuncta
creata ſimul. Choꝛ⁹. Glꝛia laus.
Plebs hebꝛea tibi cum palmis
obuia venit. Cū pꝛece/voto/hym/
nis:aſſumus ecce tibi. Choꝛus.
Cui puerile. Si placuere tibi:
placeat deuotio nr̄a. Rex pie/rex
clemēs: cui bona cuncta placent.
Choꝛ⁹. Glꝛia laus. Si tibi paſ
ſuro ſoluebāt munia laudis. Nos
tibi regnāti/pāgimus ecce melos.
Choꝛus. Cui puerile. Ecōtra
pueri reincipiūt altioꝛi voce.
Gloꝛia laus. Cād ſalutādū
crucē.Añ. Aue rex noſter fili
dauid/redéptoꝛ mūdi: quē ꝓphe
te ꝑdixerūt ſaluatoꝛē domui iſra/
el eſſe venturū: te enī ad ſalutarez
victimā de⁹ pater miſit ī munduz:
quē expectabant oēs ſctī ab oꝛigi
ne mūdi:ꝛ nūc oſāna filio dauid:
benedict⁹ qui veniſti in noīe dñi:
oſanna in excelſis. Finito hym
no pueri ſuꝑpelicijs induti
cantāt has Añas. Pueri he/
bꝛeoꝛ/tollētes ramos oliuaꝛ/ob/
uiauerunt dño:clamātes/ꝛ dicen/
tes:oſanna in excelſis. Choꝛ⁹ re
petit Añ. Pueri hebꝛeoꝛ/veſti
mēta pꝛoſternebāt in via:ꝛ clama/
bant dicentes:oſanna filio dauid:
benedictus qui venit in noīe dñi.
Añ. Occurrūt turbe cū floꝛibus
ꝛ palmis redēptoꝛi dño:ꝛ victoꝛi
triumphanti digna dant obſeqa:
filiū dei oꝛe gentes pꝛedicant: et
in laudē xp̄i voces tonāt ꝓ nubi/
la oſanna. Añ. Fulgentib⁹ pal/
mis/pꝛoſternimur adueniēte dño
Huic omnes occurram⁹ cū hym
nis ꝛ canticis:gloꝛificantes ꝛ di/
centes:benedictus dñs. Choꝛus
repetit. Deinde ad crucē
pꝛelatus accedens cum mini
ſtris flexis genib⁹ palma ter
tangit paſſionem: ter cantan
do hanc añam. Scriptum eſt
enim percutiam paſtoꝛem / Cho/
rus ad finem proſequitur et
diſpergentur oues gregis: poſtq̄
autem ſurrexero pꝛecedaz vos in
galileam: ibi me videbitis: dicit
dominus. Poſt hoc pꝛelatus
cuz duob⁹ p̄ſbyteris crucē in
altū leuādo cantat bina vice.
O crux aue ſpes vnica. Tertia

vice ℣. Te sūma de⁹ tri. Chor⁹ cantat hos versus ad finem. ℭ Demū cruce in loco posita ⁊ thurificata ac osculata redeūt ad eccliaz seu ad chorū cantádo ℟. Ingrediēte dño in sanctā ciuitatē/ hebreoꝝ pueri resurrectionez vite ꝓnunciātes. Cū ramis palmarū osanna clamātes i excelsis. ℣. Cūq audisset popul⁹ qa iesus venit hierosolymā/ exierūt obuiā ei. Cū ramis. ℣. Erue a framea deus animā meaz. Dño.

ODeus q nos regēdo cōseruas/ parcēdo iustificas: ꝑ passionē vnigeniti filij tui dñi nr̄i iesu xp̄i a tēporali tribulatiōe nos eripe: ⁊ eterna nobis gaudia largire. Peundez christū dñm nostrū. Amen. ℭ Ad missā. Introi.

Omie ne lōge facias auxiliuz tuuz a me: ad defēsionē meam aspice: libera me ō ore leonis: et a cornib⁹ vnicorniū humilitatē meam. ℣. Deus de⁹ me⁹ respice in me: q̄re me ōreliqsti: lōge a salute mea verba delictoꝝ meoꝝ. Dño.

OOmnipotēs sempiterne deus/ q humano generi ad imitandū humilitatis exēplū/ saluatorē nostrū carnem sumere/ ⁊ crucē subire fecisti: cōcede ꝓpitius: vt ⁊ patiētie ipsius habere documēta/ ⁊ resurrectionis cōsortia mereamur. Per eūdem. Lctō epīe bti Pauli apli. Ad Philip. ij.

FRatres. Hoc sentite in vobis/ qđ ⁊ in xp̄o Iesu. Qui cū in forma dei esset: nō rapinaz arbitratus est esse se equalē deo: sed semetipsum exinaniuit/ formā serui accipiēs: in similitudinē hominū fact⁹/ ⁊ habitu inuent⁹ vt homo. Humiliauit semetipsuz factus obediēs vsq; ad mortem: mortē autē crucis. Propter qđ ⁊ deus exaltauit illū: ⁊ donauit illi nomē qđ est super omne nomen: vt in noīe Iesu omne genu flectat: celestiū/ terrestriū/ ⁊ infernoꝝ. Et oīs lingua confiteat/ qa dñs noster Iesus xp̄s in gloria est dei patris. Grad. Tenuisti manū dexterā meā: ⁊ in voluntate tua deduxisti me: ⁊ cū gloria assūpsisti me. ℣. Quā bon⁹ israel de⁹ rectis corde: mei autez pene moti sunt pedes/ pene effusi sunt gressus mei: qa zelaui in peccatoribꝰ/

pacem peccatoꝝ videns. Tract⁹.

OEus de⁹ meus reſpice i me: q̄re me dereliqſti ⁊ L ōge a ſalute mea verba ðlictoꝝ meoꝝ. O eus me⁹ clamabo per ðié / nec exaudies: ⁊ nocte / ⁊ nó ad inſipiē/ tiá mihi. T u aũt in ſancto habi tas la⁹ iſrael. I n te ſpauerũt pa/ tres nr̄i: ſpauerũt ⁊ liberaſti eos. A d te clamauerunt ⁊ ſalui facti ſũt: in te ſpauerũt ⁊ nó ſũt cõfuſi. E go autē ſum vermis ⁊ nó ho/ mo: oppꝛobꝛiuꝝ hoim ⁊ abiectio plebis. O mnes q videbãt me aſ/ pernabant̃ me: locuti ſunt labijs ⁊ mouerũt caput. S pauit in dño eripiat eũ: ſaluũ faciat eũ quoniaꝝ vult eũ. I pſi vo ꝯſiderauerũt et inſpexerũt me: diuiſerũt ſibi veſti mēta mea: ⁊ ſup veſtē meā miſerũt ſortē. L ibera me ð oꝛe leonis: ⁊ a cornib⁹ vnicoꝛniũ hũilitatē meā Q ui timetis dñm laudate eũ: vni uerſũ ſemē iacob magnificate eũ. A nnũciabit̃ dño generatio ven tura: ⁊ annũciabũt celi iuſticiā ei⁹. P opulo q naſcet̃ / quē fecit dñs. C Paſſio dñi / abſq; bñdictio ne dicit̃. ⁊ ſine Bñs vobiſcũ. Paſſio dñi noſtri Jeſu chr̄i ſcd̄m Matthеũ. xxvj. et. xxvij.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Scitis/ quia poſt biduũ paſca fiet: et fili⁹ hoīs tradet̃ vt crucifigat̃.

Tũc ꝯgregati ſũt pr̄icipes ſa/ cerdotũ / ⁊ ſenioꝛes populi / in atriũ pr̄icipis ſacerdotũ / q di cebat̃ cayphas: ⁊ ꝯſiliũ fece/ rũt / vt ieſũ dolo tenerẽt / ⁊ occi derẽt. Dicebãt aũt. Nõ i die feſto / ne forte tumult⁹ fieret i ppl̄o. Cũ aũt ieſus eſſet in be thania in domo ſimõis lepꝛo ſi: acceſſit ad eũ mulier habẽs alabaſtrũ vnguẽti pꝛecioſi: ⁊ effudit ſup caput ipſi⁹ recum bẽtis. Videntes aũt diſcipuli / indignati ſũt dicẽtes. Ut qd perditio hec? Potuit enī iſtd venundari multo: ⁊ dari pau perib⁹. Sciẽs aũt ieſus / ait il/ lis. Quid moleſti eſtis huic mulieri? Opus enī bonũ ope rata eſt in me. Nã ſemp pau peres habetis vobiſcũ: me au tē nó ſemp habebitꝭ. Mittẽs enī hec vnguẽtũ hoc in coꝛp⁹ meũ: ad ſepeliendũ me fecit. Amē dico vobis: vbicũq; p̄di catũ fuerit hoc euãgeliũ i to to mũdo / dicet̃ ⁊ qd̄ hec fecit i memoꝛiã ei⁹. Tũc abijt vn⁹ de duodecī / q dicit̃ iudas ſca/ rioth / ad pr̄icipes ſacerdotũ / ⁊ ait illis. Quid vultis mihi da re / ⁊ ego vobis eũ tradã? At il li ſtituerũt ei trigīta argẽte os. Et exinde q̄rebat oppoꝛtu nitatē / vt eũ traderet. Prima

autez die açimoꝝ/ accesserũt discipuli ad iesũ dicẽtes. Ubi vis parem⁹ tibi comedere pascha: At iesus dixit. Ite in ciuitatem ad quendã: ⁊ dicite ei. Magister dicit: tẽpus meuz prope est/apud te facio pascha cũ discipulis meis. Et fecerũt discipuli sicut cõstituit illis iesus: ⁊ parauerũt pascha. Uespe aũt facto discũbebat cũ duodecĩ discipulis suis. Et edẽtibus illis/dixit. Amẽ dico vobis/qa vnus vestrum me traditurus est. Et cõtristati valde / ceperunt singuli dicere. Nunqd ego suz dñe: At ille respondẽs ait. Qui intingit mecũ manũ in parapside/hic me tradet. Filiꝰ qdẽ hominis vadit/sicut scriptũ est de illo. Ue aũt hoĩ illi / per quẽ filiꝰ hominis tradet. Bonuz erat ei/si natus nõ fuisset homo ille. Respondẽs aũt iudas qui tradidit euz/dixit. Nunquid ego sũ rabbi: Ait illi. Tu dixisti. Cenantibꝰ aũt eis/accepit iesus panẽ: ⁊ benedixit/ac fregit/deditqz discipulis suis/ et ait. Accipite et comedite: hoc est corpus meũ. Et accipiens calicẽ / gratias egit: et dedit illis/dicens. Bibite ex hoc omnes. Hic est eniz sanguis meꝰ noui testameti: qui pro multis effundet in remissionẽ peccatoꝝ. Dico aũt vobis/non bibã amodo de hoc genimine vitis vsqz in diẽ illũ/cũ illd bibã vobiscũ nouũ ĩ regno pris mei. Et hymno dicto/ exierũt ĩ mõtẽ oliueti. Tũc dic illis iesus. Oẽs vos scandalũ patiemini in me in ista nocte. Scriptũ est enim. Percutiã pastorẽ/ ⁊ dispgent oues gregis. Postqz aũt resurrexero/ precedã vos ĩ galileã. Respondẽs aũt petrꝰ/ ait illi. Et si oẽs scandaliçati fuerint in te/ego nunqz scãdaliçabor. Ait illi iesus. Amen dico tibi qa ĩ hac nocte anteqz gallus cantet/ter me negabis. Ait illi petrꝰ. Etiaz si oportuerit me mori tecũ/nõ te negabo. Similiter ⁊ oẽs discipli dixerũt Tũc venit iesus cũ illis ĩ villã/ q dicit gethsemani: ⁊ dixit discipulis suis. Sedete hic donec vadã illuc/ ⁊ orem. Et assumpto petro / ⁊ duobꝰ filijs çebedei: cepit ctristari/ ⁊ mestus esse. Tũc ait illis. Tristis est aĩa mea vsqz ad mortem. Sustinete hic/ ⁊ vigilate mecũ. Et progressus pusillũ/ procidit in faciẽ suã orãs: ⁊ dicẽs. Pater mi/si possibile est/ trã-

ſeat a me calix iſte. Uerunta-
men/nō ſicut ego wlo/ſed ſi-
cut tu. Et wenit ad diſcipulos
ſuos:ꝛ inuenit eos dormien
tes:ꝛ dicit petro. Sic/nō po-
tuiſti vna hora vigilare me-
cū:Uigilate ꝛ orate/vt nō in-
tretis ī tētationē. Spūs qdē
prōptus eſt/caro aūt infirma.
Iterū ſcdo abijt:ꝛ orauit di-
cēs. Pater mi/ſi nō poteſt hic
calix trāſire/niſi bibā illū:fiat
volūtas tua. Et venit iterū:ꝛ
īuenit eos dormiētes. Erant
enī oculi eoꝝ grauati. Et reli
ctis illis/iterū abijt:et orauit
tertio/eundē ſermonē dicēs.
Tūc venit ad diſcipl̄os ſuos:
ꝛ dicit illis. Dormite iā/ꝛ re-
geſcite. Ecce appropīquabit
hora:ꝛ filiꝰ hoīs tradet̄ ī manꝰ
pctōꝝ. Surgite/eamus: ecce
appropīquabit q me tradet.
Adhuc eo loquente/ecce iu-
das vnus de duodecī wenit:
ꝛ cū eo turba multa cum gla
dijs ꝛ fuſtibꝰ/miſſi a prīcipi-
bus ſacerdotū ꝛ ſenioꝛibꝰ po
puli. Qui aūt tradidit eū/de-
dit illis ſignū dicēs. Quēcū-
q̄ oſculatꝰ fuero/ipſe eſt: te-
nete eū. Et cōfeſtim accedēs
ad ieſuꝫ dixit. Aue rabbi. Et
oſculatꝰ eſt eū. Dixitq̄ illi ie-
ſus. Amice/ad quid veniſti:

Tūc acceſſerūt/ꝛ manꝰ iniece
rūt in ieſū:et tenuerūt eū. Et
ecce vnus ex hīs q erāt cū ie
ſu/extēdēs manū/exemit gla
diū ſuū:ꝛ percutiēs ſeruū prī
cipis ſacerdotū/ āputauit au-
riculā eius. Tūc ait illi ieſus.
Cōuerte gladiū tuū in locuꝫ
ſuū. Oēs enī q acceperīt gla-
diū/gladio peribūt. An putas
qa nō poſſum rogare patreꝫ
meū:ꝛ exhibebit mihī modo
plus q̄ duodecī legiōes an-
geloꝝ:' Quō ergo īplebunt̄
ſcripture:' Quia ſic oportet
fieri. In illa hora/dixit ieſus
turbis. Tanq̄ ad latronē exi
ſtis cū gladijs ꝛ fuſtibꝰ/cōpre
hēdere me. Quotidie apud
vos ſedebā docēs in tēplo/ꝛ
nō me tenuiſtis. Hoc aūt to-
tū factū eſt/vt adīplerent̄ ſcri
pture ꝑphetaꝝ. Tūc diſcipu
li oēs/relicto eo/fugierunt.
At illi tenētes ieſuꝫ/duxerūt
eū ad cayphā prīcipē ſacer-
dotū:vbi ſcribe ꝛ ſenioꝛes cō-
uenerāt. Petrꝰ aūt ſeq̄bat̄ eū
a longe/vſq̄ in atriū prīcipis
ſacerdotū. Et ingreſſus ītro/
ſedebat cū miniſtris/vt vide
ret finē. Princeps aūt ſacer-
dotū/ꝛ omne cōciliū q̄rebāt
falſuꝫ teſtimonium cōtra ie-
ſum/vt eū moꝛti traderēt. Et

nō ſuenerūt/cū multi falſi te/ ſtes acceſſiſſent. Nouiſſime aūt venerūt duo falſi teſtes: ⁊ dixerūt. Hic dixit. Poſſuz deſtruere templū dei: ⁊ poſt triduum reedificare illud. Et ſurgens princeps ſacerdotū/ ait illi. Nihil reſpōdes ad ea/ que iſti aduerſum te teſtificā tur? Jeſus aūt tacebat. Et prī ceps ſacerdotū/ait illi. Adiu/ ro te p deum viuū: vt dicas nobis/ſi tu es xp̄s filius dei. Dicit illi ieſus. Tu dixiſti. Ue rūtamē dico vobis: amodo vi debitis filiuz hoīs ſedentē a dextris virtutis dei/⁊ venientē in nubib⁹ celi. Tūc princeps ſacerdotū ſcidit veſtimēta ſua dicēs. Blaſphemauit. Quid adhuc egemus teſtib⁹? Ecce nunc audiſtis blaſphemiam. Quid vobis videt? At illi re ſpōdentes/dixerūt. Reus eſt mortis. Tūc expuerūt ī faciē ei⁹: ⁊ colaphis eū ceciderūt. Alij aūt palmas in faciē eius dederūt/dicētes. Prophetiça nobis xp̄e: qs eſt q te pcuſſit? Petrus vo ſedebat foris in atrio. Et acceſſit ad eum vna ancilla/dicēs. Et tu cū ieſu ga lileo eras. At ille negauit co rā oīb⁹/dicēs. Neſcio qd di/ cis. Exeūte aūt illo ianuā/vi/ dit eū alia ācilla: ⁊ ait hīs qui erāt ibi. Et hic erat cū ieſu na çareno. Et iterū negauit cuz iuramēto/qa nō noui hoīez. Et poſt puſillū acceſſerūt qui ſtabāt/⁊ dixerūt petro. Uere/ ⁊ tu ex illis es: naz ⁊ loquela tua manifeſtū te facit. Tūc ce pit deteſtari ⁊ iurare/qa nō nouiſſet hoīem. Et continuo gallus cantauit. Et recordat⁹ eſt petr⁹ verbi ieſu qđ dixerat: priuſq̄ gallus cantet/ter me negabis. Et egreſſus foras/ fleuit amare. Mane autē fa/ cto/cōſiliū inierūt oēs prīcipes ſacerdotū/⁊ ſeniores ppli ad uerſus ieſuz: vt eū morti tra/ derēt. Et vinctū adduxerunt eum: ⁊ tradiderūt pontio pi/ lato p̄ſidi. Tunc videſ iudas qui eū tradidit/q̄ damnatus eſſet: penitētia ductus/retulit triginta argenteos prīcipi/ bus ſacerdotum ⁊ ſenioꝛib⁹/ dicēs. Peccaui/tradens ſan/ guinē iuſtū. At illi dixerunt. Quid ad nos? Tu videriz. Et ꝓiectis argenteis in templo receſſit: ⁊ abiēs/laqueo ſe ſu/ ſpendit. Principes aūt ſacer/ dotū/acceptis argēteis dixe/ runt. Nō licet eos mittere in coꝛbanā: qa preciū ſanguinis eſt. Cōſilio autem inito/eme/

runt ex illis agrum figuli/in sepulturā peregrinoꝝ. Propter hoc vocatus est ager ille acheldemach:hoc est ager sāguinis/vsq; in hodiernū diē. Tūc impletū est qđ dictuz est p hieremiā ꝓphetā dicentē. Et acceperūt triginta argenteos preciū appciati/quē appciauerūt a filijs israel:ꝛ dederūt eos in agrum figuli/sicut ꝯstituit mihi dñs. Jesus aūt stetit ante pſidē. Et interrogauit eū pſes/dicens. Tu es rex iudeoꝝ:Dic̄ illi iesus. Tu dicis. Et cū accusareť a principibus sacerdotū ꝛ seniorib⁹/nihil respondit. Tunc dicit illi pilatus. Nō audis quāta adversum te dicūt testimonia: Et nō respōdit ei ad vllū verbum:ita vt mirareť pręses vehementer. Per diē autem solennē/cōsueuerat pſes populo dimittere vnū vinctū quē voluissent. Habebat aūt tūc vinctum insignē/qui dicebatur barabbas. Cōgregatis ergo illis/dixit pilatus. Quez vultis dimittā vobis barabban/an iesum/q dicit chr̄s: Sciebat enī q per inuidiā tradidissent eū. Sedēte aūt illo pro tribunali: misit ad eum vxor eius dicēs. Nihil tibi ꝛ iusto illi. Multa enī passa sū hodie per visum propter eū. Principes aūt sacerdotū ꝛ seniores pſuaserunt populis/vt peterēt barabban: iesū vo pderent. Respōdens aūt pſes/ait illis. Quē vultis vobis de duobus dimitti:At illi dixerūt. Barabban. Dicit illis pilatus. Quid igit̄ faciā de iesu/qui dicit̄ xp̄s:Dicūt oēs. Crucifigat̄. Ait illis pręses. Quid enim mali fecit:At illi magis clamabāt/dicētes. Crucifigat̄. Videš aūt pilat⁹ qa nihil pficeret/sed magis tumultus fieret:accepta aqua lauit manus corā populo dicens. Innocens ego sum a sanguine iusti huius:vos videritis. Et respōdēs vniuersus populus/dixit. Sāguis ei⁹ sup nos/ꝛ sup filios nostros. Tunc dimisit illis barabban: iesū aūt flagellatū tradidit eis/vt crucifigereť. Tūc milites pſidis suscipientes iesum in ptorio/cōgregauerūt ad euz vniuersam cohortē. Et exuentes eū/chlamydē coccineā circundederūt ei. Et plectētes coronā de spinis/posuerūt sup caput eius:ꝛ arundinem in dextera eius. Et genuflexo ante eū/illudebāt ei dicentes. Aue rex

iudeoꝝ. Et expuentes in eū: acceperūt arundinē/ꝛ ꝑcutiebant caput eiꝰ. Et postq̄z illuserūt ei/exuerūt euz chlamyde: ꝛ induerūt eū vestimētis eius: ꝛ duxerūt eum vt crucifigerēt. Exeuntes autē/inuenerunt hoiem cyreneū noie simonē: hunc angariauerūt/ vt tolleret crucē eiꝰ. Et venerunt in locū q̄ dicitur golgotha: qđ est caluarie locus. Et dederūt ei vinū bibere/ cum felle mixtū. Et cum gustasset/ noluit bibere. Postq̄z autem crucifixerūt eū/ diuiserūt vestimēta eius sortē mittentes. Ut adimpleret qđ dictuz est per ꝓphetā/dicentē. Diuiserunt sibi vestimēta mea: ꝛ super vestē meā miserūt sortez. Et sedentes seruabant eū. Et imposuerūt sup caput eiꝰ causam ipsius scriptā. Hic est iesus rex iudeoꝝ. Tunc crucifixi sunt cū eo duo latrones: vnus a dextris/ꝛ vnus a sinistris. Pretereūtes autē blasphemabāt eū: mouētes capita sua/ꝛ dicentes. Uah/q̄ destruis templū dei: ꝛ ī triduo illd reedificas. Salua temetipsum/si filius dei es/ descende de te cruce. Similiter ꝛ prīcipes sacerdotū illudentes cū scribis ꝛ seniorib9 dicebant. Alios saluos fecit/seipsū non potest saluū facere. Si rex israel est/descēdat nūc de cruce/ꝛ credimꝰ ei. Cōfidit ī deo/ liberet nūc eum si vult. Dixit enī/q̄a filius dei sum. Idipsū aūt ꝛ latrones q̄ crucifixi erāt cū eo/ipꝛoperabāt ei. A sexta autē hora/ tenebre facte sunt sup vniuersam terrā/ vsq̄z ad horā nonam. Et circa horam nonā/clamauit iesus voce magna/dicēs. Eli/eli/ lamasabachtani. Hoc est. Deus meus/ deꝰ meꝰ/vt q̄d dereliq̄sti me? Quidā aūt illic stātes ꝛ audientes/ dicebāt. Helyā vocat iste. Et cōtinuo currēs vnus ex eis/acceptā spongiā implevit aceto: ꝛ imposuit arundini: et dabat ei bibere. Ceteri vo dicebāt. Sine/videamꝰ an veniat helyas liberans eum. Jesus autē iterū clamās voce magna/emisit spiritū. ℭ Pater noster. Et ecce velū templi scissū est in duas partes: a sūmo vsq̄z deorsū. Et terra mota est: ꝛ petre scisse sunt: ꝛ monumēta aperta sunt: ꝛ multa corpora sanctoꝝ qui dormierāt/surrexerūt. Et exeūtes de monumētis/post resurrectionē eiꝰ venerūt in sanctā ciuitatē:

tatem: ꝛ apparuerũt multis. Centurio aũt ꝛ q cũ eo erant custodiẽtes iesum/viso terremotu/ꝛ hꝭ q̃ fiebãt:timuerũt valde/dicẽtes. Vere filiꝰ dei erat iste. Erãt aũt ibi mulieres multe a longe:que secute erãt iesum a galilea ministrãtes ei:inter q̃s erat maria magdalene/ꝛ maria iacobi/ꝛ ioseph mater/ꝛ mater filiorum ẓebedei. Cum autẽ sero factũ esset:venit qdã homo diues ab arimathia/nomie ioseph:q ꝛ ipse discipulus erat iesu. Hic accessit ad pilatum: ꝛ petijt corpꝰ iesu. Tũc pilatꝰ iussit reddi corpꝰ. Et accepto corpore/ioseph inuoluit illũ in sindone mũda:ꝛ posuit illud in monumẽto suo nouo/ qđ excciderat in petra. Et aduoluit saxũ magnũ ad ostiuz monumẽti:ꝛ abijt. Erãt autẽ ibi maria magdalene/ꝛ altera maria/sedẽtes cõtra sepulchrũ. Hic legit in modũ euãgelij. Altera aũt die/que est post parasceuen: cõuenerunt pricipes sacerdotũ ꝛ phariseiad pilatũ/dicẽtes. Dñe/recordati sumꝰ:qa seductor ille dixit adhuc viuẽs:post tres dies resurgã. Jube ergo custodiri sepulchrũ vsq̃ in diẽ tertiuz: ne forte veniãt discipuli eiꝰ/ꝛ furent eũ:ꝛ dicãt plebi/surrexit a mortuis:ꝛ erit nouissimus error peior priore. Ait illis pilatꝰ. Habetis custodiam: ite/custodite sicut scitis. Illi aũt abeuntes/ munierũt sepulchrũ/ signãtes lapidẽ cũ custodibꝰ. **Offer.** Improperiũ expectauit cor meũ ꝛ miseriã: ꝛ sustinui q simul ꝯtristaret̃ ꝛ non fuit:cõsolantẽ me q̃siui ꝛ nõ inueni:ꝛ dederũt in escam meã fel: ꝛ i siti mea potauerũt me aceto. **Secre.** Ipsa maiestati tue dñe fideles ppℓos cõmendet oblatio:que ꝑ filiũ tuũ reconciliauit inimicos. Per eũ. **Prefatio.** Qui salutẽ humãi. **Cõio.** Pater/si nõ potest hic calix trãsire nisi bibam illũ:fiat volũtas tua. **Cõpt.** Per huius dñe opatiõez mysterij/ꝛ vitia nr̃a purgent̃:ꝛ iusta desideria ꝯpleãtur. ℙ. ℂ. **Feria scđa. Intro.** Judica dñe nocentes me: expugna ipugnantes me: apprehẽde arma ꝛ scutũ: ꝛ exurge in adiutoriũ meum dñe virtus salutis mee. ℘s. Effunde frameã ꝛ cõclude aduersus eos q ꝑsequuntur me: dic aie mee salus tua ego sũ. Judica dñe no. **Oro.** Da q̃ms omps deus:vt q in tot aduersis ex no-

stra infirmitate deficim⁹ / intercedente vnigeniti filij tui passiõe respirem⁹. Qui tecũ.

Lectõ Esaie prophete. l.

IN dieb⁹ illis. Dixit esaias. Dñs deus aperuit mihi aurẽ: ego aũt non cõtradico: retrorsum non abij. Corpus meũ dedi percutientib⁹ / et genas meas vellentib⁹. Faciez meã nõ auerti ab increpantibus et cõspuentibus in me. Dñs deus auxiliator meus: ideo nõ sum confusus. Ideo posui faciẽ meã vt petrã durissimã: et scio qm̃ nõ confũdar. Iuxta est q iustificat me: quis cõtradicet mihi? Stem⁹ simꝫ. Quis est aduersari⁹ me⁹? Accedat ad me. Ecce dñs de⁹ auxiliator me⁹. Quis est q condẽnet me? Ecce omnes quasi vestimentũ conterent̃: tinea comedet eos. Quis ex vobis timẽs dñm / audiẽs vocẽ serui sui? Quis ambulauit in tenebris / et nõ est lumẽ ei? Speret in nomine dñi: et innitat̃ sup dñm deũ suũ. **Grad.** Exurge dñe: et intẽde iudiciũ meũ: de⁹ me⁹ et dñs me⁹ i causã meã. ℣. Effunde frameã et conclude aduersus eos q me psequunt̃. **S. Joã. xij.**

IN illo tpe. Ante sex dies pasce venit iesus bethaniã / vbi laçar⁹ fuerat mortuus / quẽ suscitauit iesus. Fecerũt aũt ei cenã ibi: et martha ministrabat. Laçarus vno vn⁹ erat ex discũbẽtib⁹ cũ eo. Maria ergo accepit libram vnguẽti nardi pistici pretiosi / et vnxit pedes iesu: et extersit pedes ei⁹ capillis suis: et domus impleta est ex odore vnguẽti. Dicit ergo vnus ex discipulis ei⁹ iudas scarioth / q erat eũ tradit⁹. Quare hoc vnguentũ nõ venijt trecẽtis denarijs: et datũ est egenis? Dixit aũt hoc: nõ qa de egenis pertinebat ad eum / sed qa fur erat: et loculos habẽs / ea que mittebant̃ portabat. Dixit ergo iesus. Sinite illã / vt in diẽ sepulture mee seruet illd. Pauperes enim semp habebitis vobiscũ: me aũt nõ semp habebitis. Cognouit ergo turba multa ex iudeis / qa illic est: et venerũt nõ ppter iesum tm̃ / sed vt laçarũ viderẽt / quẽ suscitauit a mortuis. Cogitauerũt aut̃ pricipes sacerdotũ / vt et laçarũ iterficerẽt: qa multi ppter illũ abibãt ex iudeis / et credebãt in iesũ. In crastinũ aũt / turba multa q cõuenerat ad diẽ festũ / cũ audissent qa venit iesus hierosolymã / acceperunt

ramos palmarū:et ꝓcesserūt
obuiā ei:et clamabāt. Osan-
na:benedictꝰ q̄ venit in noīe
dñi/rex israel. Et īuenit iesus
asellū/ꝛ sedit supꝑ eū: sicut scri
ptū est. Noli timere filia siō:
ecce rex tuꝰ venit sedens supꝑ
pullū asine. Hec non cogno
uerūt discipuli eiꝰ primū:sed
quādo glorificatus est iesus/
tūc recordati sūt: q̄a hec erāt
scripta de eo: ꝛ hec fecerūt ei.
Testimoniū ergo ꝑhibebat
turba/q̄ erat cū eo quādo la-
çarū vocauit de monumēto:ꝛ
suscitauit eū a mortuis. Pro-
pterea ꝛ obuiā venit ei turba:
q̄a audierūt eū fecisse hoc si-
gnuz. Pharisei ergo dixerūt
ad semetipsos. Videtis q̄a ni-
hil ꝓficimꝰ? Ecce mūdꝰ totꝰ
post eū abijt. Erant autē q̄dā
gētiles ex his q̄ ascēderāt/ vt
adorarēt ī die festo. Hi ergo
accesserunt ad philippū / qui
erat a bethsaida galilee: ꝛ ro
gabāt eū dicētes. Dñe/volu-
mus iesū videre. Venit phi-
lippꝰ/ꝛ dicit andree. Andre-
as rursū ꝛ philippꝰ dixerunt
iesu. Jesus aūt respōdit eis/di
cēs. Venit hora / vt clarificet
filiꝰ hoīs. Amē amē dico vo-
bis:nisi granū frumēti cadēs
in terrā/mortuū fuerit / ipsuz
solū manet. Si aūt mortuum
fuerit/multum fructū affert.
Qui amat animā suā/perdet
eā. Et q̄ odit animā suā ī hoc
mūdo/in vitā eternā custodit
eaz. Siq̄s mihi ministrat/me
sequat. Et vbi sū ego / illic et
minister meꝰ erit. Siq̄s mihi
ministrauerit / honorificabit
eū pater meꝰ. Nunc aīa mea
turbata est. Et q̄d dicā: Pa-
ter/saluifica me ex hac hora.
Sed ꝓpterea veni in hāc ho-
rā. Pater/clarifica nomē tuū.
Venit ergo vox de celo di-
cēs. Et clarificaui/ꝛ iterū cla-
rificabo. Turba ergo q̄ stabat
ꝛ audierat / dicebat tonitruū
factuz esse. Alij aūt dicebant.
Angelus ei locutꝰ est. Respō
dit iesus/ꝛ dixit. Nō propter
me hec vox venit / sed ꝓpter
vos. Nūc iudiciū est mundi:
nūc princeps huiꝰ mūdi eijciet
foras. Et ego si exaltatus fue
ro a terra / omnia trahā ad
meipsū. Hoc autē dicebat/si-
gnificās qua morte esset mo
riturus. Respondit ei turba.
Nos audiuimus ex lege/ q̄a
xp̄s manet ī eternū:ꝛ qūo tu
dicis/oportet exaltari filiū ho
minis? Et q̄s est iste filiꝰ hoīs?
Dixit ergo eis iesus. Adhuc
modicū lumen in vobis est:

ambulate dū lucē habetis/vt nō vos tenebre cōprehēdāt. Et q ābulat ī tenebris/nescit quo vadat. Dū lucē habetis/credite ī lucē/vt filij lucis sitis. Hec locut⁹ est iesus: ⁊ abijt/⁊ abscōdit se ab eis. Offer. Ad ri pe me de inimicis meis dñe ad te confugi: doce me facere volūtatē tuā qa de⁹ me⁹ es tu. Sec. Mu/nera nos qs dñe oblata puri ficēt: ⁊ te nob iugiter faciāt es se placatū. P. Cōio. Ad rube/scant ⁊ reuereant simul q gratulā/tur malis meis: iduant pudore et reuerētia q maligna loquūtur ad/uersū me. Cōpl. Prebeāt nob dñe diuinū tua sctā feruorē: quo eoz pariter ⁊ actu dlecte mur ⁊ fructu. P. Supplm. Ad diuua nos de⁹ salutar⁹ nr: ⁊ ad bnficia recolēda/qb⁹ nos īstaurare dignat⁹ es: tribue ve nire gaudētes. P. Fer. iij.

NOs aūt gloriari oportet ī cruce dñi nri iesu chri: in quo est salus vita ⁊ resur/rectio nra: p quē saluati ⁊ liberati sum⁹. ps. De⁹ miseat nri ⁊ bndi/cat nob: illuminet vultū suū super nos ⁊ miseat nri. Nos aūt. Gio.

OMps sēpiterne de⁹/da nob ita dñice passiōis sa cramēta pagere: vt īdulgētiā percipere mereamur. P eūd.

Lcō Hieremie ppb. xj.

IN dieb⁹ illis. Dixit hie remias. Bne/dmōstrasti mihi ⁊ cognoui: tu ostendisti mihi studia eoz. Et ego q̄si agnus māsuet⁹/q portat ad victimā. Et nō cognoui/qa cogitauer sup me cōsilia/dicētes. Mittamus lignū ī panē ei⁹: ⁊ eradamus eū d terra viuentiū: ⁊ no mē ei⁹ nō memoret āpli⁹. Tu aūt dñe sabaoth q iudicas iuste: ⁊ pbas renes ⁊ corda: vi/deā vltionē tuaz ex eis. Tibi enī reuelaui causaz meā/dñe deus me⁹. Grad. Ego aūt cū mihi molesti essēt iduebā me cili/cio: ⁊ humiliabā ī ieiunio animaz meā: ⁊ oro mea ī sinu meo quiet. ℣. Judica dñe nocētes me: expu/gna ipugnātes me: apphē de arma ⁊ scutū ⁊ exurge ī adiutoriū mihi. C Passio dñi nri Jesu chri scd̄m Marcum. xiiij. et. xv. c.

IN illo tpe. Erat pasca ⁊ azima post biduū. Et q̄/rebāt sūmi sacerdotes ⁊ scribe quō iesū dolo tenerēt ⁊ occi/derēt. Dicebāt aūt. Nō in die festo/ne forte tumult⁹ fieret ī ppl'o. Et cū esset iesus bethā/nie in domo simōis leprosi/⁊ recumberet: venit mulier hā bēs alabastrū vnguēti nardi pistici pciosi: et fracto alaba-

stro/effudit super caput eius. Erāt aūt qdā indigne ferētes intra semetipsos/ꝛ dicentes. Ut qd ꝓditio ista vnguēti facta est:ꝰPoterat enī vnguētū istud venūdari plus q̄ trecētis denarijs: ꝛ dari paupib⁹. Et fremebāt in eā. Jesus aūt dixit.Sinite eā.Quid illi molesti estis:ꝰBonū opus opata est in me. Semp enī paupes habetis vobiscū: ꝛ cū wlueritis/potestis illis benefacere: me aūt nō semper habebitis. Qd habuit/hec fecit: ꝓuenit vngere corpus meū in sepultura.Amē dico vobis:vbicūq̄ predicatū fuerit euāgeliū istd ī vniuerso mūdo:ꝛ qd fecit hec narrabit in memoriā ei⁹.Et iudas scariothis vnus de duodecim/abijt ad sūmos sacerdotes:vt proderet eū illis.Qui audiētes/gauisi sunt: ꝛ pmiserunt ei pecuniā se daturos. Et querebat quō eum opportūe traderet.Et primo die açimoꝝ/quādo pasca immolabāt: dicunt ei discipuli. Quo vis eam⁹/ꝛ parem⁹ tibi vt manduces pascaꝰEt mittit duos ex discipulis suis:ꝛ dicit eis. Jte in ciuitatē:ꝛ occurret vobis homo lagenā aque baiulans.Sequimini euꝝ: et quocūq̄ introierit/dicite domino domus:qa magister dicit.Ubi est refectio mea : vbi pasca cū discipulis meis manducē:ꝰEt ipse wbis demōstrabit cenaculū grande stratū:ꝛ illic parate nobis. Et abierūt discipuli ei⁹:ꝛ venerūt in ciuitatē:ꝛ inuenerūt sicut dixerat illis:et parauerunt pasca. Uespe aūt facto/venit cū duodecī:ꝛ discūbentib⁹ eis ꝛ mādducantib⁹/ait iesus.Amē dico vobis:qa vn⁹ ex wbis tradet me / q̄ mādducat mecū. At illi ceperūt ꝯtristari:ꝛ dicere ei singillatim.Nūquid ego:ꝰQui ait illis.Unus ex duodecim/q̄ intingit mecū manū in catino.Et filius qdē hois vadit/sicut scriptū est de eo. Ue aūt hoī illi/p quē filius hois tradet.Bonuꝝ erat ei/si nō esset natus homo ille.Et mādducātib⁹ illis/accepit iesus panez: ꝛ benedicens/fregit:et dedit eis/ꝛ ait.Sumite:hoc est corpus meuꝝ.Et accepto calice / gratias agēs/dedit eis.Et bibērūt ex illo omnes.Et ait illis. Hic est sanguis me⁹ noui testamēti:q̄ ꝓ multis effundet. Amē dico vobis:qa iā nō bibā de genimine vitis/vsqꝫ in die illū/cū illud bibā nouuꝝ

in regno dei. Et hymno dicto/exierũt in montẽ oliuaz. Et ait eis ieſus. Oẽs ſcandalizabimini in me in nocte iſta: qa ſcriptũ eſt. Percutiam paſtorem / et diſpergent oues. Sed poſtqz reſurrexero/ pcedã vos in galileã. Petr⁹ autẽ ait illi. Et ſi oẽs ſcãdalizati fuerint/ſed nõ ego. Et ait illi ieſus. Amẽ dico tibi: qa tu hodie in nocte hac/priuſqz gall⁹ wcẽ bis ꝛederit: ter me es negatur⁹. At ille ampli⁹ loquebatur. Et ſi oportuerit me ſimul cõmori tibi / nõ te negabo. Similiter aũt ⁊ oẽs dicebãt. Et veniunt in prediũ/cui nomẽ gethſemani. Et ait diſcipl̃is ſuis. Sedete hic/ dõec oꝛem. Et aſſumit petrũ ⁊ iacobũ ⁊ ioannẽ ſecũ: ⁊ cepit pauere/⁊ tedere. Et ait illis. Triſtis eſt aia mea vſqz ad mortẽ Suſtinete hic / et vigilate. Et cũ pceſſiſſet paululuz/pcidit ſup terraz: ⁊ oꝛabat/vt ſi fieri poſſet/trãſiret ab eo hoꝛa: ⁊ dixit. Abba pater/ oĩa tibi poſſibilia ſunt: trãſfer calicẽ hunc a me. Sed non qd̃ ego volo/ ſed qd̃ tu. Et venit / ⁊ inuenit eos dormiẽtes. Et ait petro. Simõ dormis? Non potuiſti vna hoꝛa vigilare? Vigilate ⁊ oꝛate / vt nõ intretis in tẽtationẽ. Spũs qdẽ pmpt⁹ eſt/caro vo infirma. Et iterũ abiens/oꝛauit: eundẽ ſmonẽ dicẽs. Et reuerſus/ ꝛenuo inuenit eos ꝛormiẽtes (erãt enĩ oculi eoꝝ grauati) ⁊ ignoꝛabant qd̃ reſpõderẽt ei. Et venit tertio: ⁊ ait illis. Doꝛmite iã/⁊ requieſcite. Sufficit. Venit hoꝛa: ecce filius hoĩs tradet̃ in man⁹ peccatoꝝ. Surgite/eamus. Ecce q me tradet / ppe eſt. Et adhuc eo loquẽte/venit iudas ſcarioth vn⁹ ex duodeciz: ⁊ cũ eo turba multa cũ gladijs ⁊ lignis / miſſi a ſummis ſacerdotib⁹ ⁊ ſcribis ⁊ ſenioꝛibus. Bederat autez traditoꝛ ei⁹ ſignũ eis dicens. Quẽcũqz oſculat⁹ fuero/ipſe eſt: tenete eũ / ⁊ ducite caute. Et cũ vẽiſſet ſtatĩ accedẽs ad eũ/ait. Aue rabbi. Et oſculat⁹ eſt eum. At illi man⁹ iniecerũt in ieſũ: ⁊ tenuerũt eũ. Unus aũt qdã ex circũſtãtib⁹ educẽs gladiũ/pcuſſit ſeruũ ſũmi ſacerdotis: ⁊ amputauit illi auriculã. Et reſpõdẽs ieſus/ait illis. Tanqz ad latronẽ exiſtis cũ gladijs ⁊ lignis ꝓhẽdere me. Quotidie erã apd̃ vos in tẽplo docẽs/⁊ nõ me tenuiſtis. Sed vt ĩpleant̃ ſcripture.

Tūc discipuli eiꝰ relinquētes eū/omnes fugerunt. Adolescēs aūt quidā sequebaꝫ eū/ amictus sindone sup nudo:ꝛ tenuerūt eum. At ille reiecta sindone/nudus ꝓfugit ab eis. Et adduxerūt iesum ad summū sacerdotē: et cōuenerunt oēs sacerdotes ꝛ scribe ꝛ seniores. Petrus aūt a lōge secutꝰ est eū/ vsqꝫ intro in atriū summi sacerdotis: ꝛ sedebat cū ministris ꝛ calefaciebat se ad ignē. Sūmi ꝟo sacerdotes ꝛ oē cōciliū/querebāt aduersus iesū testimoniuꝫ/ vt eum morti traderēt: nec inueniebant. Multi aūt testimoniuꝫ falsū dicebāt aduersus eum: ꝛ cōuenientia testimonia nō erant. Et qdā surgētes/falsuꝫ testimoniū ferebāt aduersus eū/dicētes. Quoniā nos audiuimꝰ eū dicentē. Ego dissoluam templū hoc manufactū: ꝛ post triduū aliud nō manufactū edificabo. Et nō erat cōueniens testimoniū illoꝝ. Et exurgēs summus sacerdos ī mediū/ interrogauit iesū dicēs. Nō respōdes qcq̄ ad ea q̄ tibi obijciunt ab hīs: Ille aūt tacebat/ et nihil respōdit. Rursū summꝰ sacerdos īterrogabat euꝫ/ ꝛ dixit ei. Tu es xps filiꝰ dei benedicti: Jesus aūt dixit illi. Ego sum: et videbitis filiū hoīs sedētem a dextris virtutis dei: ꝛ venientē cū nubibꝰ celi. Sūmus aūt sacerdos scindēs vestimēta sua/ ait. Quid adhuc desideramꝰ testes: Audistis blasphemiā. Quid vobis videt: Qui omnes cōdēnauerūt eū esse reū mortis. Et ceperūt qdā ꝯspuere eū: ꝛ velare faciē eius: ꝛ colaphis eū cedere: ꝛ dicere ei. Prophetiça. Et ministri alapis eū cedebāt. Et cū esset petrus in atrio deorsum: venit vna ex ancillis sūmi sacerdotis: ꝛ cū vidisset petrū calefacientē se/ aspiciēs illuꝫ ait. Et tu cuꝫ iesu naçareno eras. At ille negauit/dicēs. Neqꝫ scio/ neqꝫ noui qd dicas. Et exijt foras ante atriū: ꝛ gallꝰ cantauit. Rursus aūt cū vidisset illū ancilla/cepit dicere circunstantibꝰ: quia hic ex illis est. At ille iterū negauit. Et post pusillū/rursus q astabant/dicebāt petro. Vere ex illis es: nam ꝛ galileus es. Ille autem cepit anathematiçare ꝛ iurare: qa nescio hoīem istū quē dicitis. Et statī gallꝰ iterū cantauit. Et recordatus est petrꝰ verbi quod dixerat ei iesus:

priuſq̃ gallus cantet bis / ter me negabis : ⁊ cepit flere. Et cõfeſtim mane cõciliũ facientes ſummi ſacerdotes cũ ſeniorib⁹ ⁊ ſcribis / ⁊ vniuerſo ꝯcilio : vinciẽtes ieſũ / duxerũt ⁊ tradiderũt pilato. Et interrogauit eu⁊ pilat⁹. Tu es rex iudeoꝝ ? At ille reſpõdẽs / ait illi. Tu dicis. Et accuſabãt eũ ſũmi ſacerdotes i multis. Pilat⁹ aũt rurſũ iterrogauit eũ / dicẽs. Nõ reſpõdes quicq̃ ? Uides in quãtis te accuſant ? Ieſus aũt ampli⁹ nihil reſpõdit / ita vt miraret̃ pilat⁹. Per diẽ aũt feſtũ ſolebat dimittere illis vnũ ex vinctis / quẽcũq̃ petiſſẽt. Erat aũt q̃ dicebat̃ barabbas / q̃ cũ ſeditioſis erat vinct⁹ : q̃ in ſeditione fecerat homicidiũ. Et cũ aſcendiſſet turba / cepit rogare : ſicut ſẽper faciebat illis. Pilat⁹ autẽ reſpõdit eis / ⁊ dixit. Vultis / dimittã vobis regẽ iudeorum ? Sciebat enĩ q̃ p inuidiã tradidiſſent eũ ſũmi ſacerdotes. Põtifices aũt ꝯcitauerũt turbã / vt magis barabban dimitteret eis. Pilat⁹ autẽ iterũ reſpondẽs / ait illis. Quid ergo vultis faciã regi iudeoꝝ ? At illi iterũ clamauerũt. Crucifige eũ. Pilat⁹ vo dicebat illis. Quid eniꝫ mali fecit ? At illi magis clamabant. Crucifige eũ. Pilatus aũt volẽs populo ſatisfacere / dimiſit illis barabban : ⁊ tradidit ieſũ flagellis ceſum / vt crucifigeret̃. Milites aũt duxerunt eũ intro i atriũ pretorij : ⁊ ꝯuocãt totã cohortẽ : ⁊ induũt eũ purpura : ⁊ imponũt ei plectẽtes ſpineã coronã : ⁊ ceperũt ſalutare eũ. Aue rex iudeoꝝ. Et percutiebãt caput ei⁹ arundine : ⁊ cõſpuebãt eũ : ⁊ ponẽtes genua / adorabãt eu⁊. Et poſtq̃ illuſerũt ei / exuerũt illũ purpura : ⁊ induerũt illũ veſtimẽtis ſuis : ⁊ educũt illũ vt crucifigerẽt eũ. Et angariauerunt ptereuntẽ quẽpiam / ſimonẽ cyreneũ venientẽ de villa : patrẽ alexandri ⁊ ruffi / vt tolleret crucẽ ei⁹. Et pducũt illu⁊ i golgotha locũ : qd̃ eſt interp tatũ caluarie locus. Et dabãt ei bibere myrrhatũ vinum : ⁊ nõ accepit. Et crucifigẽtes eũ / diuiſerũt veſtimẽta ei⁹ : mittentes ſortẽ ſup eis / qs qd tolleret. Erat autẽ hora tertia / ⁊ crucifixerũt eũ. Et erat titul⁹ cauſe ei⁹ iſcript⁹ : rex iudeoꝝ. Et cũ eo crucifigunt duos latrones : vnũ a dextris / ⁊ aliũ a ſiniſtris ei⁹. Et ipleta eſt ſcri-

ptura q̄ dicit: ⁊ cū iniquis re/
putat⁹ est. Et pretereūtes blas
phemabāt eū: mouētes capi/
ta sua/ ⁊ dicētes. Vah qui de/
struis templū dei/ ⁊ in tribus
diebus reedificas: saluuz fac
temetipsū/ descendēs de cruce.
Similiter ⁊ sūmi sacerdotes
illudētes ad alterutrū cū scri
bis dicebāt. Alios saluos fe/
cit: seipsū nō potest saluū face
re. Xp̄s rex israel descendat
nūc de cruce/ vt videam⁹ ⁊ cre
damus. Et qui cū eo crucifixi
erāt/ cōuiciabant̄ ei. Et facta
hora sexta/ tenebre facte sunt
sup totā terrā/ vsq; ad horam
nonā. Et hora nona/ exclama
uit iesus voce magna/ dicēs.
Eloi/ eloi/ lamasabachtani.
Qđ ē īterp̄tatū. Be⁹ me⁹/ de⁹
meus/ vt qd dereliqsti me: Et
qdā de circūstātib⁹ audiētes/
dicebāt. Ecce helyam vocat.
Currēs aūt vnus/ ⁊ īplēs spō/
giā aceto/ circūponensq; cala
mo/ potū dabat ei dicēs. Si/
nite/ videam⁹ si veniat hely/
as ad deponendū eū. Jesus
aūt emissa voce magna/ expi/
rauit. Pater noster. Et velū
tēpli scissū est in duo: a sūmo
vsq; deorsū. Videns aūt centu
rio/ q ex aduerso stabat: qa sic
clamans expirasset/ ait. Vere
hic homo filius dei erat. Erāt
autē ⁊ mulieres de longe as/
piciētes: inter quas erat ma/
ria magdalene/ ⁊ maria iaco
bi minoris/ et ioseph mater/
⁊ salome: ⁊ cū esset in galilea/
sequebant̄ eū: ⁊ ministrabāt
ei. Et alie multe que simul cū
eo ascenderāt hierosolymā.

Hic legit̄ in modū euāgelij.

Et cū iam sero esset factuz:
qa erat parasceue/ quod erat
ante sabbatum: venit ioseph
ab arimathia nobilis decurio
q et ipse erat expectās regnū
dei. Et audacter introiuit ad
pilatū: ⁊ petijt corp⁹ iesu. Pi/
lat⁹ aūt mirabat̄ si iam obijs/
set. Et accersito centurione/
interrogauit eū si iaz mortu⁹
esset. et cū cognouisset a cētu
rione/ donauit corp⁹ ioseph.
Joseph aūt mercatus sindo/
nem/ ⁊ deponēs eū/ inuoluit
sindone: ⁊ posuit eū in monu
mēto/ qđ erat excisum de pe/
tra: ⁊ aduoluit lapidē ad osti/
um monumēti. **Offer.** Cu/
stodi me dñe ð manu peccatoris:
⁊ ab hoīb⁹ iniqs eripe me dñe.
Secre. Sacrificia nos qñs
dñe ꝓpēsius ista restaurent:
que medicinalib⁹ sunt insti/
tuta ieiunijs. P dñm. **Cōio.**
Aduersū me exercebant̄ q sede/

bāt in porta: ⁊ in me psallebāt qui bibebāt vinū: ego vo oronez meā ad te dñe tēpus beneplaciti de⁹ in multitudine mibicordie tue. Lō-plē. Sanctificatiōibus tuis ops de⁹: ⁊ vitia nostra curen tur: et remedia nobis eterna proueniant. P. Sup pplm. Tua nos misericordia deus ⁊ ab omni surreptiōe vetusta tis expurget: ⁊ capaces sācte nouitatis efficiat. Per dñm.

¶ Feria quarta. Introitus.

In noīe dñi omne genu flectat̄/celestiū/terrestrium ⁊ infernoz: quia dñs factus est obediēs vsq; ad mortē/mortez aūt crucis: ideo dñs iesus xps in gloria est dei pīis. ps. Dñe exaudi orationē meā: ⁊ clamor me⁹ ad te veniat. Finito Kyrieleison dī Orem⁹ cuz Flect.ge. Le.

Presta qsūs omps Dio. deus: vt q nostris excessibus incessanter affligimur: per vnigeniti tui passionē liberemur. Qui tecuz. In mo dum lectionis. Lectio Esaie prophete. lxij. et. lxiij. c.

Hec dicit dñs de⁹. Dicite filie sion. Ecce saluator tu⁹ venit: ecce merces ei⁹ cuz eo. Quis est iste q venit de edom/ tinctis vestib⁹ de bosra: Iste formosus in stola sua: gradiens in multitudine fortitudinis sue. Ego qui loquor iusticiā: ⁊ ppugnator sū ad saluādum. Quare ergo rubrū est indumentū tuuz: ⁊ vestimēta tua sicut calcantiū in torcularī: Torcular calcaui solus: et de gentib⁹ nō est vir mecum. Calcaui eos in furore meo: ⁊ cōculcaui eos ī ira mea. Et aspersus est sanguis eoz sup vestimēta mea: ⁊ omnia īdumēta mea inqnaui. Dies enī vltionis in corde meo: annus retributionis mee venit. Circūspexi/ ⁊ nō erat auxiliator: quesiui/ ⁊ non fuit q adiuuaret. Et saluauit mihi brachiū meuz: ⁊ indignatio mea/ ipsa auxiliata est mihi. Et cōculcaui populos in furore meo: ⁊ inebriaui eos in indignatiōe mea: ⁊ detraxi in terrā virtutē eoz. Miserationū dñi recordabor: laudē dñi sup omnib⁹ que reddidit nobis dñs deus noster. Grad. Ne auertas faciē tuā a puero tuo: quoniā tribulor velociter exaudi me. ℣. Saluū me fac de⁹ quoniā intrauerūt aque vsq; ad animā meā: infixus sum in limo pfundi et nō est substantia. Beide Dñs vobiscū

Odica ī fine Flec.ge. Dīo. Eus q p nobis filiū tuū

crucis patibulū subire voluisti / vt inimici a nobis expelleres potestatē: Concede nobis famulis tuis: vt resurrectiōis gratiā conseq mereamur. P eūdē. Lctō esaie pphete. liij.

IN diēb⁹ illis. Dixit esaias. Dñe qs credidit auditui nostro : et brachiū dñi cui revelatū est? Et ascendet sicut virgultū corā eo: et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei neq; decor. Et vidimus eū / et nō erat aspect⁹: et desiderauimus eū despectū / et nouissimū virorū: virū dolorū / et scientē infirmitatez. Et q̄si abscōdit⁹ vultus ei⁹ et despect⁹: vnde nec reputauim⁹ eū. Vere languores nostros ipse tulit: et dolores nr̄os ipse portauit. Et nos putauimus eū quasi leprosū: et pcussuz a deo et humiliatū. Ipse aūt vulnerat⁹ est ꝓpter iniqtates nostras: attritus est ꝓpter scelera nr̄a. Disciplina pacis nr̄e sup eū: et livore eius sanati sumus. Oēs nos q̄si oues erravim⁹: vnusquisq; in viā suaz declinauit: et dñs posuit in eo iniqtatē oīuz nostrū. Oblat⁹ est / qa ipse voluit : et nō aperuit os suū. Sicut ouis ad occisionē ducet: et q̄si agn⁹ coram tondēte obmutescet: et nō aperiet os suū. De angustia et de iudicio sublat⁹ est. Generationē ei⁹ qs enarrabit? Quia abscisus est de terra viuētiuz. Propter scel⁹ ppli mei pcussi eū. Et dabit ipios ꝓ sepultura: et diuites ꝓ morte sua: eo q iniqtatē nō fecerit : neq; dolus fuerit i ore ei⁹. Et dñs voluit cōterere euz in infirmitate. Si posuerit ꝓ pctō animā suā / videbit semē longeuū: et voluntas dñi in manu ei⁹ dirigef : ꝓ eo q tradidit in mortē animā suā: et cū sceleratis reputatus est. Et ipse pctā multorūz tulit: et ꝓ trāsgressorib⁹ rogauit: vt nō perirent. Tractus.

OMine exaudi orationem meā: et clamor me⁹ ad te veniat. ℣. Ne auertas faciē tuam a me: in q̄cūq; die tribulor inclina ad me aurē tuā. ℣. In q̄cūq; die inuocauero te velociter exaudi me. ℣. Quia defecerūt sic̄ fum⁹ dies mei: et ossa mea sic̄ i frixorio cōfixa sūt. ℣. Percussus suz sic̄ fenū et aruit cor meū: qa oblit⁹ sū māducare panē meū. ℣. Tu exurgēs dñe miserebe ris siō: qa venit tēp⁹ miserendi eius. C Passio dñi nr̄i Jesu xp̄i scd̄m Lucā. xxij. et. xxiij.

IN illo tēpore. Appropinquabat dies festus

açimoz/qui dicitur pasca. Et querebãt principes sacerdotũ ⁊ scribe/quõ iesum interficerẽt. Timebant vo plebem. Intrauit aũt sathanas in iudã/qui cognominabaꝰ scarioth/vnũ de duodecĩ: ⁊ abijt/ ⁊ locutus est cũ principibꝫ sacerdotũ ⁊ magistratibꝫ/quẽadmodũ illũ traderet eis. Et gauisi sunt: ⁊ pacti sunt pecuniam illi dare: ⁊ spopõdit. Et q̃rebat opportunitatẽ/ vt traderet illuz sine turbis. Uenit aũt dies açimoz / in qua necesse erat occidi pasca. Et misit petrũ ⁊ ioannẽ/dicẽs. Eũtes parate nobis pasca/vt mãducemus. At illi dixerũt. Ubi vis paremꝰ? Et dixit ad eos. Ecce introeũtibꝫ vobis in ciuitatẽ/occurret vobis homo/ amphoraã aque portãs: seq̃mini eũ in domũ / in quã intrat: et dicetis patrifamilias domus. Dicit tibi magister. Ubi est diuersoriũ/vbi pasca cũ discipulis meis manducẽ? Et ipse ostẽdet vobis cenaculũ magnuz stratũ: ⁊ ibi parate. Eũtes autẽ inuenerunt sicut dixit illis: ⁊ parauerũt pasca. Et cuz facta esset hora/discubuit: ⁊ duodecim apostoli cuz eo. Et ait illis. Desiderio desideraui hoc pasca mãducare vobiscum/antecꝫ patiar. Dico enĩ vobis/qa ex hoc nõ mãducabo illud/donec ipleatur in regno dei. Et accepto calice/gratias egit/⁊ dixit. Accipite/⁊ diuidite ĩter vos. Dico enĩ vobis/q nõ bibã de generatiõe vitis/donec regnũ dei veniat. Et accepto pane/gratias egit/⁊ fregit: ⁊ dedit eis dicẽs. Hoc est corpus meũ / qd p vobis datur: hoc facite in meã cõmemorationẽ. Similiter ⁊ calicẽ postq̃z cenauit/dicẽs. Hic est calix nouũ testamentũ in sanguine meo: qui pro vobis effundeꝰ. Uerun tamen ecce manus tradentis me / mecũ est in mensa. Et q̃dem filius hois/scdm q diffinitũ est/vadit: veruntamen ve hoĩ illi/per quẽ tradetur. Et ipsi ceperunt querere ĩter se/quis esset ex eis/qui hoc facturus esset. Facta est autẽ et cõtentio inter eos/quis eoz videreꝰ esse maior. Dixit aũt eis. Reges gentiũ dominanꝫ eoz: ⁊ q potestatẽ habẽt sup eos benefici vocanꝫ. Uos autem nõ sic: sed q maior est in vobis/fiat sicut minor: et qui pcessor est / sicut ministrator. Nam qs maior est/qui recũ/

bit/an qui ministrat:⁊Nonne qui recumbit:⁊Ego autem in medio vestrū sum/sicut ꝙ ministrat.Vos autē estis ꝙ permansistis mecum in tētationibus meis.Et ego dispono vobis/sicut disposuit mihi pater meus regnū: vt edatis et bibatis sup mēsam meam in regno meo :⁊ sedeatis super thronos duodecim/iudicantes duodecim trib⁹ israel.Ait autē dñs simoni.Simō/ecce sathanas expetiuit vos/vt cribraret sicut triticū:ego autez rogaui pro te / vt nō deficiat fides tua. Et tu aliquando cōuersus/cōfirma fratres tuos. Qui dixit ei.Bñe/tecum paratus sum ⁊ in carcerem/⁊ in mortē ire.Et ille dixit. Dico tibi petre : nō cantabit hodie gall⁹/donec ter abneges nosse me.Et dixit eis . Quando misi vos sine sacculo ⁊ pera ⁊ calciamētis / nunqd aliquid defuit vobis :⁊At illi dixerūt. Nihil. Dixit ergo eis . Sed nūc ꝙ habet sacculum / tollat similiter et peram : et qui nō habet/vendat tunicam suaz/ ⁊ emat gladium . Dico enim vobis / quoniam adhuc hoc qd̄ scriptum est / oportet impleri in me . Et cum iniquis deputatus est.Eteniz ea que scripta sunt de me/finem habent.At illi dixerunt. Domine/ecce duo gladij hic. At ille dixit eis.Satis est.Et egressus/ibat secundum consuetudinem in montem oliuaruz. Secuti sunt autez illum/⁊ discipuli.Et cuz peruenisset ad locum/dixit eis.Orate/ne intretis in tentationem.Et ipse auulsus est ab eis / quantum iactus est lapidis . Et positis genibus/orabat dicens.Pater/ si vis transfer calicē istuz a me : veruntamen/non mea voluntas/sed tua fiat. Apparuit autem illi angelus de celo/confortans eum.Et factus in agonia / prolixius orabat. Et factus est sudor eius/sicut gutte sanguinis decurrentis in terraz.Et cū surrexisset ab oratione/⁊ venisset ad discipulos suos/ inuenit eos dormientes pre tristicia.Et ait illis.Quid dormitis:⁊Surgite/ orate/ne intretis in tentationem.Adhuc eo loquente/ ecce turba:⁊ qui vocabatur iudas/vnus de duodecim/antecedebat eos:⁊ appropinquauit iesu/vt oscularet eū. Jesus autē dixit illi. Juda/osculo filium hoīs tradis:⁊Videntes

aũt hi/q circa ipsũ erãt/qđ futurũ erat:dixerunt ei. Bñe/si pcutimus in gladio:⁊ Et pcussit vnus ex illis seruũ pncipis sacerdotũ:⁊ amputauit auriculã ei⁹ dextrã. Respondens aũt iesus/ait. Sinite/vsq̃ huc. Et cũ tetigisset auriculã eius/sanauit eũ. Dixit aũt iesus ad eos q venerãt ad se/pncipes sacerdotuz⁊ magistrat⁹ tẽpli⁊ seniores. Quasi ad latronẽ existis cũ gladijs⁊ fustib⁹:cũ quotidie wbiscũ fuerim ĩ tẽplo/nõ extendistis manus in me. Sed hec est hora wstra/⁊ potestas tenebrarũ. Comprehendẽtes aũt eũ/duxerũt ad domũ pncipis sacerdotũ. Petrus vo sequebaꝫ eũ a lõge. Accẽso aũt igne ĩ medio atrij⁊ circũsedentib⁹ illis/erat petrus in medio eorz. Quẽ cuz vidisset ancilla quedã sedentẽ ad lumẽ:⁊ eũ fuisset intuita/dixit. Et hic cũ illo erat. At ille negauit eũ/dicẽs. Mulier/nõ noui illũ. Et post pusillũ/alius vidẽs eũ/dixit. Et tu de illis es. Petr⁹ vo ait. O homo/nõ sum. Et interuallo facto quasi hore vni⁹:ali⁹ qdaz affirmabat/dicẽs. Vere/⁊ hic cũ illo erat:nã⁊ galileus est. Et ait petrus. Homo/nescio quid dicis. Et cõtinuo adhuc eo loquẽte cantauit gall⁹. Et cõuersus dñs respexit petrũ. Et recordat⁹ est petrus verbi dñi sicut dixerat: qa priusq̃ gall⁹ cantet/ter me negabis. Et egressus petr⁹ foras/fleuit amare. Et viri q tenebãt iesũ illudebãt ei cedẽtes. Et velauerũt eũ:⁊ pcutiebant faciez ei⁹:⁊ ĩterrogabãt eũ dicẽtes. Prophetiça:qs est q te pcussit:⁊ Et alia multa blasphemãtes/dicebãt in eũ. Et vt factus est dies/cõuenerunt seniores plebis⁊ principes sacerdotũ⁊ scribe:⁊ duxerunt illũ ĩ cõciliũ suũ/dicẽtes. Si tu es xp̃s/dic nobis. Et ait illis. Si wbis dixero/nõ credetz mihi:si autẽ ĩterrogauero/nõ respõdebitis mihi neq̃ dimittetz. Ex hoc aũt erit fili⁹ hois sedẽs a dextris virtutis dei. Dixerunt aũt oẽs. Tu ergo es fili⁹ dei:⁊ Qui ait. Vos dicitis/qa ego suz. At illi dixerũt. Quid adhuc desideram⁹ testimoniũ:⁊ Ipsi enĩ audiuim⁹ de ore ei⁹. Et surgẽs omnis multitudo eorz/duxerũt illũ ad pilatuz. Ceperũt aũt illũ accusare/dicẽtes. Hũc inuenim⁹ subuertẽtez gentẽ nostrã:⁊ phibentẽ tributa dari cesari:⁊ dicentẽ

se xp̃m regē esse. Pilat⁹ autē interrogauit eū/dicēs. Tu es rex iudeoz: At ille respōdēs/ ait. Tu dicis. Ait aūt pilat⁹ ad pr̃cipes sacerdotū/ꝛ turbas. Nihil inuenio cause in hoc hoīe. At illi inualescebāt/dicentes. Cōmouit populū/docens p vniuersā iudeā/incipiens a galilea vsq; huc. Pilatus aūt audiēs galileā: interrogauit si hom̃o galile⁹ esset. Et vt cognouit q̄ de herodis potestate esset: remisit eū ad herodē/q̄ ꝛ ipse hierosolymis erat illis dieb⁹. Herodes aūt viso iesu/gauisus est valde. Erat enī cupiēs ex multo tpe videre eū: eo q̄ audierat multa de eo: ꝛ sperabat signū aliq̄d videre ab eo fieri. Interrogabat aūt eū multis sermonib⁹. At ipse nihil illi respondebat. Stabant aūt pr̃cipes sacerdotuz ꝛ scribe/constāter accusantes eū. Spreuit aūt illū herodes cū exercitu suo: ꝛ illusit indutū veste alba: ꝛ remisit ad pilatuz. Et facti sunt amici herodes ꝛ pilat⁹ ī ipsa die: nā antea inimici erāt ad inuicē. Pilatus aūt conuocatis pr̃cipib⁹ sacerdotū ꝛ magistratib⁹ ꝛ plebe: dixit ad illos. Obtulistis mihi hūc hoīem/ quasi auertentē populū: ꝛ ecce ego coꝛā vobis ītrogās/ nullā causam inuenio in hoīe isto/ex his in q̄b⁹ eū accusatis. Sed neq; herodes. Nā remisi vos ad illū: ꝛ ecce nihil dignū morte actū est ei. Emēda tū ergo illū/dimittā. Necesse aūt habebat dimittere eis p̄ diē festū/vnū. Exclamauit autem simul vniuersa turba/dicēs. Tolle hūc/ꝛ dimitte nobis barabban. Qui erat propter seditionē quandā factaz in ciuitate/ꝛ homicidiū missus in carcerē. Iterū aūt pilatus locut⁹ est ad eos/volēs dimittere iesū. At illi succlamabāt dicētes. Crucifige/crucifige eū. Ille aūt tertio/dixit ad illos. Quid enī mali fec̄ iste: Nullā causā mortis inuenio ī eo. Corripiam ergo illū/ꝛ dimittā. At illi instabāt vocib⁹ magnis/postulātes vt crucifigere: ꝛ inualescebant voces eoz. Et pilat⁹ adiudicauit fieri petitionē eoz. Dimisit autē illis eū: q̄ propter seditionē ꝛ homicidiuz missus fuerat in carcerē/quē petebāt. Jesū vo tradidit volūtati eoz. Et cuz ducerēt eū/apprehēderūt simonē quendā cyrenensē venientem de villa: ꝛ imposue/

runt illi crucē portare post ie
sum. Sequebaꝫ aūt illū mul
ta turba populi ⁊ mulierum:
que plangebāt ⁊ lamētabanꝫ
eū. Cōuersus aūt ad illas ie-
sus/dixit. Filie hierusalē/no-
lite flere sup me: sed sup vos/
ipsas flete/⁊ sup filios vr̄os:
qm̄ ecce veniēt dies in qbus
dicēt. Beate steriles/⁊ vēres
que nō genuerūt: ⁊ vbera q̄
nō lactauerūt. Tūc incipient
dicere mōtib⁹/cadite sup nos
⁊ collib⁹/operite nos. Quia si
in viridi ligno hec faciūt/ī ari
do qd fiet? Ducebanꝫ aūt et
alij duo neq̄ cū eo/vt interfi
cerenꝫ. Et postq̄ venerūt in
locū/q vocaꝫ caluarie: ibi cru
cifixerūt eū/⁊ latrones: vnuz
a dextris/⁊ alterū a sinistris.
Jesus aūt dicebat. Pater/di-
mitte illis: nō eniz sciūt quid
faciūt. Diuidētes v̄o vestimē
ta eius/miserūt sortes. Et sta
bat populus expectās: et de-
ridebāt eū pr̄cipes cū eis/di-
cētes. Alios saluos fecit/seip
sū saluū faciat/si hic est xp̄s dei
electus. Illudebāt autez ei ⁊
milites accedētes: ⁊ acetū of
ferētes ei/⁊ dicētes. Si tu es
rex iudeoꝝ saluū te fac. Erat
autē ⁊ supscriptio scripta sup
eū litteris grecis/⁊ latinis/et
hebraicis. Hic est rex iudeo-
rū. Unus aūt de his q pende
bāt latronib⁹/blasphemabat
eū dicēs. Si tu es xp̄s/saluuz
fac teipsū ⁊ nos. Respōdens
aūt alter/increpabat eū dicēs.
Neq̄ tu times deū/q ī eadē
dānatiōe es: ⁊ nos qdē iuste/
nā digna factis recipim⁹: hic
vero nihil mali gessit. Et di-
cebat ad iesū. Bñe/memento
mei cū veneris ī regnū tuū. Et
dixit illi iesus. Amē dico tibi/
hodie mecū eris ī paradiso.
Erat aūt fere hora sexta/⁊ te-
nebre facte sūt in vniuersam
terrā/vsq̄ in horam nonā. Et
obscuratus est sol: Velū pen
dēs āte altare statī īfra dimit
tit. et velū tēpli scissū est me-
diū. Et clamās voce magna
iesus/ait. Pater/in man⁹ tuas
cōmendo spiritū meū. Et hec
dicens/expirauit. Pater nr̄.
Videns aūt centurio/qd̄ factū
fuerat: glorificauit deū dicēs.
Vere/hic homo iust⁹ erat. Et
oīs turba eoꝝ/qui simul ade
rant ad spectaculū istud/⁊ vi-
debāt que fiebant: percutien
tes pectora sua reuertebanꝫ.
Stabāt autez oēs noti eius a
longe: ⁊ mulieres q̄ secute eū
erant a galilea/hec videntes.
Hic legit in modū euāgelij.

At ecce

Et ecce vir noīe ioseph / q erat decurio / vir bon⁹ ⁊ iust⁹: hic nō ꝯsenserat cōsilio ⁊ actibus eoꝝ: ab arimathia ciuitate iudee / q expectabat ⁊ ipse regnū dei. Hic accessit ad pilatū: ⁊ petijt corp⁹ ihesu: ⁊ depositū inuoluit sindone: ⁊ posuit eū in monumēto excisso in quo nōdū q̄sqū posit⁹ fuerat.

Offer. Dñe exaudi orationem meaz: ⁊ clamor me⁹ ad te ꝓueniat.

Secr. Suscipe qm̄s dñe munus oblatū: ⁊ p̄sta: vt qd̄ passiōis filij tui mysterio gerim⁹ / pijs affectib⁹ asseq̄mur. P eū.

Cōio. Potū meū cū fletu tēperabā: qa eleuans allisisti me: ⁊ ego sicut fenū arui: tu aūt dñe in eternū ꝑmanes: tu exurgēs miſeberis sion: qa venit tēpus miserēdi ei⁹.

Cōpl. Largire sensib⁹ nr̄is omn̄s de⁹: vt p tēporalē filij tui mortē / quā mysteria venerāda testant̄: vitā te nob dedisse ꝑpetuā ꝯfidam⁹. P eūdē.

Sup populū. Respice qm̄s dñe sup hāc familiā tuā: pro q̄ dn̄s nr̄ ihesus xp̄s nō dubitauit manib⁹ tradi nocentiū: ⁊ crucis subire tormētū. Qui tecū.

¶ **Feria quinta magna sonabūt campane ad missaz: solēniterq; oīa cantantur cū** Glia p̄i. **vt in festiuis diebus** Kyrie. Fōs bōitatis. Glia in excelsis et Credo **dicunt̄. Ꝑfatio solēnis de sctā cruce. Bñdictio ad pplz dat̄.** Bñdicamus **p octauas cātat̄.** Placeat tibi sctā trinitas **dī. Et hoc i ecclia cathedrali cū eps celebrat et chrysma conficitur. Alīs non.**

¶ **Missa in cena dñi quādo chrysma nō cōficit. Introit⁹.**

Os autē gloriari oportet in cruce domini nr̄i Ihesu christi: i quo ē salus vita et resurrectio nostra: per quez saluati ⁊ liberati sumus. **ꝑs.** De⁹ misereat nr̄i: ⁊ bñdicat nobis: illuminet vultū suuz sup nos ⁊ misereat̄ nostri. Glia p̄i. **nō dī.** Kyrie. **p octauas dī absq; Glia i ex. Cōio.**

Deus a quo ⁊ iudas ꝑditor reat⁹ sui penā / ⁊ confessiōis sue latro ꝑmiū sūpsit: ꝯcede nob tue ꝓpitiatiōis effectuz: vt sic in passiōe sua ihesus chr̄s dn̄s noster diuersa vtrisq; ītulit stipēdia meritorū / ita nobis ablato vetustatis errore / resurrectiōis sue gra-

tiã largiat. Qui te. Lcõ epl'e bti pauli apli. Ad Lorĩ. j. c. xj

FRatres. Lõuenientib⁹ wbis in vnũ/iam nõ est dñicã cenã mãducare. Unusquisq; enĩ suã cenã presumit ad mãducãdũ. Et ali⁹ qdẽ esurit: ali⁹ autẽ ebri⁹ est. Nunqd domos nõ habetis ad mãducandũ & bibẽdũ? Aut ecclesiã dei cõtemnitis: & confunditis eos q nõ habent? Quid dicã vobis? Laudo wos: in hoc nõ laudo. Ego enĩ accepi a dño/ qd & tradidi vobis: qm̃ dñs iesus in q̃ nocte tradebatur: accepit panẽ/& gratias agens fregit/& dixit. Accipite & mãducate: hoc est corp⁹ meũ qd pro wbis tradet̃: hoc facite in meã cõmemorationẽ. Simr & calicẽ postq̃ cenauit/dicens. Hic calix nouũ testamẽtum est in meo sanguine. Hoc facite quotiẽscũq; bibetis/in meã cõmemorationẽ. Quotienscũq; enĩ mãducabitis panez hũc/& calicẽ bibetis: mortem dñi annũciabitis/donec veniat. Itaq; qcũq; mãducauerit panẽ hũc/vel biberit calicem dñi idigne: reus erit corpis & sãguinis dñi. Probet aũt seipsũ homo: & sic de pane illo edat/& d calice bibat. Qui enĩ mãducat & bibit idigne/iudiciũ sibi mãducat & bibit: non dijudicãs corp⁹ dñi. Ideo inter vos multi infirmi & ibeciles: & dormiunt multi. Qd si nosmetipsos dijudicarem⁹/ nõ vtiq; iudicaremur. Dũ iudicamur autẽ/a dño corripimur: vt nõ cũ hoc mũdo dãnemur. Grad. Christ⁹ factus est p nobis obediẽs vsq; ad mortẽ: mortẽ aũt crucis. v. Propter qd & de⁹ exaltauit illũ: & dedit illi nomẽ qd est sup omne nomẽ. Ante euãgeliũ portant̃ candele & thuribulũ vt moris est i festiuis dieb⁹. Scdz Joan. xiij.

IN illo tpe. Ante diẽ festum pasce/sciens iesus qa venit hora ei⁹/vt trãseat ex hoc mũdo ad pẽm: cũ dilexisset suos q erãt in mũdo/in finẽ dilexit eos. Et cena facta/ cũ diabolus iã misisset in cor/ vt traderet eũ iudas simonis scariothis: sciẽs qa oĩa dedit ei pater ĩ man⁹: & qa a deo exiuit/& ad deũ vadit: surgit a cena/et ponit vestimẽta sua. Et cũ accepisset lintheũ/ pcinxit se. Deĩde mittit aquã in peluim: & cepit lauare pedes discipulo⁹: & extergere linthẽo quo erat pcinct⁹. Uenit ergo ad simonẽ petrũ: & dic ei pe-

trus. Bñe / tu mihi lauas pedes? Respondit iesus / t dixit ei. Quod ego facio / tu nescis modo: scies aũt postea. Dicit ei petr⁹. Mõ lauabis mihi pedes in eternũ. Respõdit ei iesus. Si nõ lauero te / nõ habebis partẽ mecũ. Dicit ei simõ petr⁹. Bñe / nõ tm̃ pedes meos / sed t man⁹ t caput. Dicit ei iesus. Qui lot⁹ est / nõ indiget nisi vt pedes lauet: sed est mũdus totus. Et vos mundi estis / sed nõ oẽs. Sciebat enim quisnã esset q traderet eũ: propterea dixit / non estis mundi oẽs. Postq̃ ergo lauit pedes eorũ / accepit vestimẽta sua: et cũ recubuisset / iterũ dixit eis. Scitis qd fecerim vobis? Vos vocatis me magister t dñe / et bene dicitis: sum etenim. Si ergo ego laui pedes vestros / dñs t magister: t vos debetis alter alteri⁹ lauare pedes. Exẽplũ enim dedi vobis: vt quẽadmodũ ego feci vobis / ita t vos faciatis. **Euãgelij liber adosculandũ non ferẽt. nec Credo dicit. Offer.** Dextera dñi fecit virtutẽ: dextera dñi exaltauit me: nõ moriar sed viuã t narrabo opa dñi. **Secr.** Ipse tibi qs dñe sctẽ pater ops eterne de⁹ / sacrificiũ nostrũ reddat acceptũ: q discipulis suis in sui ꝯmemorationem hoc fieri hodierna traditiõe mõstrauit / iesus xps fili⁹ tu⁹ dñs noster. Qui tecũ.

Prefatio mediocris de sãcta cruce. Qui salutez humãi gñis. etc̃. Sanct⁹ **angelicũ.** Cõicãtes **hodie tm̃. Infra actionẽ.** Communicantes t diẽ sacratissimũ celebrãtes: quo dñs noster iesus xps p nobis est traditus. Sed t memoriã venerãtes. Imprimis gloriose semp̃q virginis marie: genitricis eiusdẽ dei t dñi nr̃i iesu xpi. Sed t btõr. etc̃. **Item.** Hanc igit̃ oblationẽ seruitutis nostre: sed t cũcte familie tue / quã tibi offerimus ob diẽ / in qua dñs noster iesus chs̃ tradidit discipulis suis corporis t sanguinis sui mysteria celebrãda: q̃sum⁹ dñe / vt placat⁹ accipias. etc̃. **Item.** Qui pridie q̃z p nostra omniũq̃ salute pateret̃: hoc est hodie: accepit panez in sctãs ac venerabiles man⁹ suas. etc̃. **Et sic per ordinẽ cõpleas canonẽ vsq̃.** Per omnia secula seculorũz. Amen. Pax dñi sit semper vobiscũ. Et cũ spiritu tuo. Agnus dei **dicit̃ secũdo t tertio cuz** miserere nobis. **Pax non dat̃.** Hodie

celebrás reseruat in loco ho/
nesto ⁊ cóuenienti vná hosti
am consecratá p sequẽti die
i quo nó ꝯficit:⁊ alias plures
p infirmis ⁊ cómunicátibus.
Sanguinem vo totũ sumit.
Cóio. Dñs iesus postq̃ cenauit
cũ discipulis suis/lauit pedes eo/
rũ/⁊ ait illis: scitis qd fecerim vo
bis ego dñs ⁊ magister: exemplũ
dedi vobis: vt ⁊ vos ita faciatis.
Post cómunionez sacerdos
diuina celebrás incipit vespe
ras per hanc antipho.
Alicem salutaris accipiã et
nomen dñi inuocabo. ℣. Credi
di. Añ. Cũ his qui oderũt pacẽ
eram pacificus:cũ loq̃bar illis im
pugnabát me gratis. ℣. Ad do
minũ cũ. Añ. Ab hoĩb⁹ iniqs
libera me dñe. ℣. Eripe me do
mine. Añ. Custodi me a laqueo
quẽ statuerunt mihi:⁊ a scandalis
operantiũ iniqtatẽ. ℣. Bñe cla
maui. Añ. Cósiderabã ad dexte
rã ⁊ videbã:⁊ nó erat q̃ cognosce
ret me. ℣. Voce mea. Ad mgt
añ.p celebrátẽ icipiat. Q̃ enã
tib⁹ autẽ chor⁹ vo ad finẽ ꝑse
quat accepit iesus panẽ: benedi/
xit ac fregit/dedit discipulis suis.
℣. Mgt. Quo finito ⁊ añ.re
petita celebrás cócludit mis/
sã ⁊ vesꝑas simul/per oz̃onez
vnã vez cópl.p̃mittẽdo Bñs
vobiscũ. Cio. Refecti vita/
lib⁹ alimonijs/qñs dñe de⁹
noster/vt qđ tẽpore nre mor
talitatis cultu exeqmur: tue
imortalitatis munere cõseq̃/
mur. ℣. Et cõcludit missa p
Benedicamus de passiõe. Post
missã bñdictio nó dat. ℂ Eo
dẽ die altaria denudant can/
tando añam. Diuiserũt sibi ve/
stimẽta mea:⁊ sup vestẽ meã mise/
rũt sorte. cũ toto psalmo De⁹
deus me⁹ respice. Postea ho
ra cópetenti lauant cantádo
℟. Circundederunt me. ⁊ post
quãlibet lotionẽ vinũ ad mo
duz crucis fundit.⁊ ita nuda
remanẽt vsq̃ in diẽ sabbati.
ℂ Itẽ bñdictio piscium. Cio.
Deus q̃ hãc creaturã pi/
sciũ ex aquaꝝ fluctibus
in mũdi principio ꝑdire ius/
sisti:quas inter ceteras reruꝫ
naturas tuo dignatus es ore
benedicere:de qbus p assum/
ptã humani generis formaꝫ
vnigenit⁹ fili⁹ tu⁹ corã suis di/
scipulis assam igni comedere
voluit: ad insinuandũ nobis
mysteriũ cruciatũ sue passio/
nis.bene ✠ dic etiã hos cibos
piscium:⁊ ꝑsta nobis: vt qui de
passione dñi nostri iesu chri/
sti ardore tribulationis sen/
timus:de ineffabili ei⁹ resur/

rectione refrigerij roꝛe ſem-
per gloꝛiemur. ℙ eund. dñz.
℄ Ad mãdatũ faciẽdũ oꝛdo deſcribit. Oibus ꝓ oꝛdinẽ ri te expletis eps (ſi adeſt: aut decanus vel abbas) cũ alijs / parati cũ crucib⁹: ⁊ i loco ad hoc deputato exiſtẽtes / ſicipit ſubdyaconus epla ꝫ ℙauli in moduz lctónis ſine titulo di cés Cõueniẽtib⁹ vob in vnũ. fol. s i. Qua plecta: dyacon⁹ accepta bñdictiõe / cantat euã geliuz ꝑmiſſo Dñs vobiſcũ. Scõm Joannẽ. Ante diẽ feſtuz paſce: ſciẽs ieſus. vt i miſſa fol. s i. Quo plecto / dicit ꝑlatus hác oꝛationẽ. Oꝛatio.

OEus cuius cenã ſacratiſſimã veneramur / vt ea digni ĩueniamur: mũda nos qñs a ſoꝛdib⁹ peccatoꝛ: q ad inſinuandũ nobis humilitatis exemplũ pedes tuoꝛ dignatus es lauare hodie diſcipuloꝛ. Qui cũ patre. Qua finita / ꝑlat⁹ indut⁹ albis ⁊ cappa: lintheoq; ꝑcinct⁹ cũ miniſtrantib⁹ pedes ſiue man⁹ diſcipuloꝛ ſuoꝛ lauẽt ⁊ abſtergant: inchoãtes hanc añam.

Mandatũ nouũ do vobis Alij vo ꝑſbyteri vlteri⁹ ꝓſequuntur vt diligatis inuicẽ: ſicut dilexi vos dicit dñs. ℘s. Beati imaculati in via: qui ambulãt in lege dñi. Finito verſu choꝛ⁹ incipiet. Mandatũ nouũ. vſq; ad finez. Poſt hec ꝑſbyteri vlteri⁹ ꝓſequant alias añas. Diligamus nos inuicẽ: quia charitas ex deo eſt: ⁊ qui diligit fratrẽ ſuũ / ex deo natus eſt: ⁊ viuit i deo. ℘s. Ecce q̃ bonũ ⁊ q̃ iocundũ habitare fratres in vnũ. Sic ſemp repetit poſt pſalmũ aña ꝓ choꝛũ. Mandatũ nouũ. Preſbĩ añaz.

Cena facta dixit ieſus diſcipulis ſuis. amen amen dico vobis / vnus veſtrum eſt hic qui me traditurus eſt in hac nocte. ℘s. Meli⁹ illi erat ſi natus non fuiſſet homo ille. Añ. Vos vocatis me magiſter ⁊ dñe / ⁊ bene dicitis: ſum etenim: ſi ego laui veſtros pedes dñs ⁊ magiſter: ⁊ vos debetis alter alterius lauare pedes. ℘s. Exemplũ enĩ dedi vobis: vt ⁊ vos ita faciatis. Añ. Dñe tu mihi lauas pedes: reſpõdit ieſus ⁊ dixit ei: ſi nõ lauero tibi pedes / nõ habebis partez mecũ. ℘s. Venit ieſus ad ſimonem petrũ. ⁊ dixit ei petrus. Añ. Si ego dñs et magiſter veſter laui vobis pedes: quantomagis vos debetis alter alterius lauare pedes. ℘s. Exempluz enim dedi vobis vt et vos ita faciatis. Añ. Rogabat ieſum qdam phariſeus vt manducaret cũ illo: ⁊ in-

gressus domũ pharisei discubuit. ℘s. Deus stetit in synagoga deorũ: in medio autẽ deos dijudicat. Añ. In diebus illis/mulier que erat ī ciuitate peccatrix: vt cognouit q̄ iesus accubuisset in domo simonis leprosi attulit alabastrũ vnguenti: ⁊ stans retro secus pedes domini iesu lachrymis cepit rigare pedes ei⁹: ⁊ capillis capitis sui tergebat: ⁊ osculabatur pedes ei⁹/ ⁊ vnguento vngebat. ℘s. Magn⁹ dñs ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei nostri in monte sācto eius. Añ. Maria ergo vnxit pedes ie su/ ⁊ extersit capillis suis: ⁊ dom⁹ impleta est ex odore vnguēti. ℘s. Dimissa sūt ei peccata multa: quoniā dilexit multū. Añ. Domin⁹ iesus postq̄ cenauit cū discipulis suis: lauit pedes eor: ⁊ ait illis: scitis quid fecerim vobis ego dñs ⁊ magister: exemplū dedi vobis: vt et vos ita faciatis. ℘s. Beati immaculati in via: qui ambulāt in lege domini. His finitis añis statim presbyteri cantant.

Ubi charitas ⁊ amor de⁹ ibi est. Cōgregauit nos in vnū christi amor: exultemus ⁊ in ipso iocūdemur: timeamus ⁊ amemus deū vivum: et ex corde diligamus nos syncero. Chor⁹. Ubi charitas. Presbyteri. Qui nō habet charitatē nihil habet: ⁊ in tenebris et vmbra mortis manet: nos alterutruz amemus/ ⁊ in die: sicut decet ambulemus lucis proles. Chorus. Ubi charitas. Presbyteri. Clamat dñs ⁊ dicit clara voce: vbi fuerint in vnum congregati: meum ꝓpter nomen simul tres vel duo: ⁊ in medio eor ego ero. Chor⁹. Ubi charitas. Presbyteri. Simul ergo cum in vnum congregamur: ne nos mente diuidamus caueamus: cessent iurgia maligna/ cessent lites: ⁊ in medio nostri sit christus deus. Chorus. Ubi charitas. Presbyteri. Charitas est summum bonum ampluꝫ donum: in qua pendet totus ordo preceptorum: per quam vetus atq̄ noua lex impletur: que ad celsa celi mittit se repletos. Chor⁹. Ubi charitas. Presbyteri. Nam vt ⁊ charitas coniungit absentes: sic discordia disiungit presentes: qa charitas preceptis in duobus: cōstat quibus deus atq̄ omnis homo. Chorus. Ubi charitas et. Presbyteri. Et per coccum prisca lege figurat: qui colore tingi rubro bis iubetur: vere memor dat fraternus amor vitam: ⁊ perpetuam malignis dabit penam. Chorus. Ubi charitas. Presbyteri. Unanimiter excelsum implorem⁹: vt det pacez clemēs nostris in dieb⁹: iungat fidei spei

q̄ opus bonum: ꝛ consortium ca/
ptemus supernorum. Chorus.
Ubi charitas et. Presbyteri.
Similes quoq̄ cū beatis videa
mus gloriāter vultum tuū christe
deus: gaudiū quod est immēsum
atq̄ probū: secula per infinita secu
lorum. Amen. Post aīas stans
p̄lat⁹ dic̄ ℣. Suscepimus de⁹ mi
sericordiā tuā. In medio tēpli tui.
℣. Tu mādasti mandata tua. Cu/
stodiri nimis. ℣. Tu lauasti pe//
des discipulorꝫ Opa manuū tuarꝫ.
Abesto dñe officijs Dic.
nostre seruitutis: q̄a tu
lauare pedes discipulis tuis
dignatus es: ne despicias ope/
ra manuū tuarū q̄ nobis reti
nēda mādasti: vt sicut hic ex//
teriora abluunt̄ inquinamē//
ta/sic a te omniū nostrū inte//
riora lauent̄ peccata. Qd ipse
p̄stare dignet̄ q̄ viuit. Dic.
Deus q̄ discipulorꝫ tuorꝫ
pedes abluēs/pio ei⁹ af
fectu exemplū p̄buisti: māda
tūq̄ dedisti: cōcede ꝓpitius:
vt p̄ obsequiū mādatorꝫ tuo/
rū/eorū obtentu de tuo lete//
mur aspectu. Qd ipse p̄stare
dignet̄ q̄ cuꝫ patre ꝛ spūsctō.
℣. Deinde sedentib⁹ ad men
sam p̄lat⁹ oblatā porrigēs/in/
cipit. Hoc corpus chor⁹ ad fi/
nē cantat quod ꝓ vobis tradet̄.
hic calix noui testamēti est in meo
sanguine dicit dñs. hoc facite quo
tiēscūq̄ sumitis in meā cōmemo/
rationez. Qua finita/dyacon⁹
accepta bñdictiōe cātat euan
geliū sequēs p̄ modū lectio/
nis. Joā. xiij. et. xiiij. ca.
Amen amen dico vobis.
Non est seruus maior dño
suo/neq̄ apostolus maior est
eo qui misit illū. Si hec scitis/
beati eritis si feceritis ea. Nō
de omnib⁹ vob dico: ego scio
quos elegerim. Sed vt adi//
pleat̄ scriptura: qui māducat
mecū panē/ leuabit cōtra me
calcaneū suum. Amodo dico
vobis/priusq̄ fiat: vt cū factuꝫ
fuerit/credatis q̄a ego sum.
Amen amen dico vobis: q̄ ac
cipit si quem misero/me acci
pit. Qui aūt me accipit/acci//
pit eū qui me misit. Cuꝫ hec
dixisset iesus/turbatus est spi
ritu: ꝛ protestatus est/ꝛ dixit.
Amē amen dico vobis: quia
vnus ex vobis tradet me. As
piciebāt ergo ad inuicē disci
puli hesitātes de quo diceret.
Erat aūt recumbēs vnus ex
discipulis ei⁹ in sinu iesu: quē
diligebat iesus. Innuit ergo
huic simon petrus/ꝛ dixit ei.
Quis est de quo dicit? Itaq̄
cuꝫ recubuisset ille supra pe/

ctus iesu/dixit illi. Bñe quis est? Respõdit iesus. Ille est/ cui ego intinctũ panẽ porrexero. Et cũ intinxisset panez/ dedit iude simonis scariothis. Et post buccellã/itroiuit ĩ eũ sathanas. Et dic̃ ei iesus. Qd facis/fac citius. Hoc autẽ nemo sciuit discumbentium ad qd dixerit ei. Quidã enĩ putabant/ qa loculos habebat iudas/ q dixisset ei iesus: eme ea q̃ opus sunt nobis ad diẽ festũ: aut egenis vt aliqd daret. Cum ergo accepisset ille buccellã/exiuit cõtinuo. Erat aũt nox. Cũ ergo exijsset/ dixit iesus. Nũc clarificatus est filius hois: & de⁹ clarificatus est in eo. Si deus clarificatus est in eo/ & de⁹ clarificabit eũ in semetipso: & cõtinuo clarificabit eũ. Filioli/adhuc modicũ vobiscũ sum. Queretis me: et sicut dixi iudeis/ quo ego vado/ vos non potestis venire. Et vobis dico modo. Mandatũ nouuz do vobis: vt diligatis inuicẽ/sicut dilexi vos: vt & vos diligatis inuicẽ. In hoc cognoscent oẽs/ qa discipuli mei estis/si dilectionẽ habueritis ad inuicẽ. Dicit ei simon petrus. Bñe quo vadis? Respõdit iesus. Quo ego vado/nõ potes me modo sequi: sequeris aũt postea. Dicit ei petrus. Quare nõ possũ te sequi modo? Aiam meã pro te ponã. Respõdit ei iesus. Aiam tuam pro me pones? Amen amẽ dico tibi: nõ cantabit gallus/donec ter me neges. Et ait discipulis suis. Nõ turbetur cor vestrũ. Creditis in deũ/& in me credite. In domo patris mei mãsiones multe sunt. Si quo minus/dixissẽ vobis: qa vado parare vobis locum. Et si abiero/& preparauero vobis locũ: iterũ veniо & accipiã vos ad meipsũ: vt vbi sum ego/ & vos sitis. Et quo ego vado scitis: & viã scitis. Dicit ei thomas. Bñe/nescimus quo vadis: et quomodo possumus viã scire? Dicit ei iesus. Ego sum via/& veritas & vita. Nemo venit ad patrẽ: nisi p me. Si cognouissetis me/& patrẽ meuz vtiq; cognouissetis. Et amodo cognoscetis eũ/& vidistis eũ. Dicit ei philippus. Bñe/ostende nobis patrẽ/ et sufficit nobis. Dicit ei iesus. Tãto tẽpore vobiscũ sum/et nõ cognouistis me? Philippe/qui videt me/ videt & patrẽ. Quõ tu dicis/ostẽde no-

bis patrem:⁊ Nō credis quia ego ī patre/⁊ pater in me est. Uerba q̄ ego loquor wbis/a meipso nō loquor. Pater au tē in me manēs/ipse facit opa ra. Nō creditis qa ego in pa tre/⁊ pater in me est:⁊ Alioqn ppter opa ipsa credite. Amē amen dico vobis:q credit in me/opera q̄ ego facio/et ipse faciet:⁊ maiora horuz faciet: qa ego ad patrē vado. Et qđ cūq̄ petieritis patrē in noīe meo/hoc faciaz:vt glorificet pater in filio. Siqd petieritis me in noīe meo/hoc faciā. Si diligitis me/mādata mea ser uate. Et ego rogabo patrē/⁊ aliū paracletū dabit wbis:vt maneat wbiscū in eternū:spi ritū veritatis/quē mūdus nō potest accipere: qa nō videt eum/nec scit eū. Uos aūt co= gnoscetis eū:quia apud vos manebit/⁊ in vobis erit. Nō relinquā vos orphanos/ve= niā ad vos. Adhuc modicū/⁊ mūdus me iā nō videt. Uos aūt videtis me:qa ego viuo/ ⁊ vos viuetis. In illo die ws cognoscetis/qa ego sū in pa= tre meo:⁊ vos in me/⁊ ego ī vobis. Qui habet mandata mea/⁊ seruat ea:ille est q̄ dili git me. Qui autē diligit me/ diliget a patre meo. Et ego diligam eū:⁊ manifestabo ei meipsū. Dicit ei iudas/nō ille scariothis. Dñe/qd factū est: qa manifestaturus es nobis teipsuz/⁊ non mūdo:⁊ Respō dit iesus/⁊ dixit ei. Siqs dili git me/sermonez meū serua/ bit. Et pater me⁹ diliget eū: ⁊ ad eū veniemus/⁊ māsionē apud eū faciemus. Qui non diligit me/sermōes meos nō seruat. Et sermonē quē audi stis/nō est meus:sed ei⁹ q̄ mi sit me/patris. Hec locutus sū vobis/apud vos manēs. Pa racletus aūt spūssanct⁹/quez mittet pater in noīe meo/ille vos docebit omnia:⁊ suggе/ ret vobis omnia/quecūq̄ di xero vobis. Pacez relinquo vobis: pacē meaz do vobis. Nō quō mūdus dat/ego do wbis. Nō turbet cor vestrū/ neq̄ formidet. Audistis quia ego dixi wbis:vado ⁊ venio ad ws. Si diligeretis me/gau deretis vtiq̄/qa vado ad pa/ trē: quia pater maior me est. Et nūc dixi vobis/priusq̄ fi= at:vt cū factū fuerit credatis. Jā nō multa loquar wbiscū. Uenit enī princeps mūdi hu ius/⁊ in me nō habet quicq̄. Sed vt cognoscat mundus /

qa diligo patrē:7 sicut mãda
tum dedit mihi pater / sic fa=
cio. Surgite: eamus hinc.
Et surgentes oēs veniũt i ec
clesiá cuz p̃lato dicẽtes hunc
psalmũ. Miserere mei ꝺeus.
Quo finito/ dī oro sequẽs p
p̃latũ p his q mãdatũ ipsũ i=

REspice dñe pleuerũt.
sup̃ hos famulos tuos
q se iclinãdo obediẽtie sãcte
pio obseqo fratruz suoz ex=
pleuerũt seruitiũ: vt te semp
habeãt i auxiliũ:7 i bõis acti=
bus superẽt inimicũ:7 inoffẽ
se semp agãt seruitiũ ꝯsuetũ:
vt eternũ a te mereant̃ pcipe
p̃mium. P. Post hoc eps si
adest/dat bñdictionẽ ppr̃o vt
moris est. Et stati fmo fit ad
ppr̃m. ℂ Ordo feria sexta.
In ipsa die hora nona illumi
nãt̃ due cãdele ad altare vbi
offm̃ agit̃. Cõueniũt aũt oẽs
ad eccl̃iã 7 clerici 7 laici ad sa
lutãdã crucẽ. Et p̃parat se sa=
cerdos cũ ministris iduti ve=
stib⁹ q̃dragesimalib⁹ / nõ nu=
dis pedib⁹: nõ enĩ licet p̃sby=
terz/aut dyaconũ/aut subdya
conũ/aut acolythũ altari fui
re nudis pedibus. Sacerdos
aũt officiãs stet ad altare co=
optũ mũdo mẽsali ad dextrũ
cornu altaris. Subdyaconus
vo ascẽdat ad legẽduz:7 sine
titulo icipit pphiaz. Osee. vj.

HEc dicit dñs. In tribu=
latiõe sua mãe ꝯsurgẽt
ad me. Uenite 7 reuertamur
ad dñm: qa ipse cepit 7 sana=
bit nos: pcutiet 7 curabit nos.
Uiuificabit nos post duos di
es: ĩ die tertia suscitabit nos/7
viuem⁹ ĩ ꝯspectu ei⁹: sciem⁹ se
q̃murq3/vt cognoscam⁹ dñz.
Quasi diluculũ p̃paratus est
egressus ei⁹: 7 veniet q̃si ĩber
nob tẽporane⁹ 7 serotinus ter
re. Quid faciã tibi effraym:
Quid faciã tibi iuda: Miſi=
cordia vra q̃si nubes matuti=
na: 7 q̃si ros mane ptransiẽs.
Propter hoc wlaui ĩ pphetz:
7 occidi eos ĩ vbis oris mei:
7 iudicia tua q̃si lux egrediẽ=
tur. Quia misericordiã wlui/7
nõ sacrificiũ: 7 sciẽtiã ꝺei plus
q̃z holocaustũ. Tract⁹.

OMine audiui auditũ tuz
7 timui: ꝯsideraui opa tua: 7 expa=
ui. ℣. In medio duoz aialiũ inno=
tescris: dũ appꝓpinquerit ãni co=
gnoscris: dũ aduenerit tẽp⁹ ostẽ=
deris. ℣. In eo dũ ꝯturbata fue=
rit aia mea: in ira miscõie memo=
eris. ℣. Be⁹a libãn veniet: 7 scũs
de mõte vmbroso 7 condenso. ℣.
Opuit celos maiestas ei⁹: 7 laudis
ei⁹ plena est terra. Finito tractu

dic̃ sacerdos. Orem⁹. ⁊ dya conus Flect.ge.Le. Oratio.

OEus qui peccati veteris hereditariam mortẽ in qua posteritatis genus omne successerat/xp̃i filij tui dñi nr̃i passione soluisti: dona vt ꝓformes eidẽ facti/sicut imaginẽ terrene nature necessitate portauimus: ita imagines celestis gratie sanctificatione portem⁹. Qui te. Alia ꝓphia sine titulo legẽda. Exodi. xij.

IN diebus illis. Dixit dñs ad moysen et aarõ in terra egypti. Mẽsis iste vobis pr̃cipiũ mensiũ: primus erit in mensib⁹ anni. Loquimini ad vniuersũ cetũ filiorũ israel: ⁊ dicite eis. Decima die mẽsis hui⁹/tollat vnusquisq; agnũ per familias ⁊ domos suas. Sin autẽ minor est numerus/vt sufficere possit ad vescendũ agnũ: assumet vicinũ suũ/qui coniũctus est domui ei⁹/iuxta numerũ aiarũ que sufficere possunt ad esum agni. Erit aũt agn⁹ absq; macula: mascul⁹ anniculus. Juxta quẽ ritũ tolletis ⁊ hedũ: ⁊ seruabitis eũ vsq; ad quartãdecimã diẽ mensis huius. Immolabitq; eum vniuersa multitudo filioz israel ad vesperũ: ⁊ sument de sanguine ei⁹: ac ponent sup vtrũq; postẽ: ⁊ in supliminarib⁹ domorũ in quib⁹ comedẽt illũ. Et edent carnes nocte illa assas igni/⁊ açimos panes cũ lactucis agrestib⁹. Nõ comedetis ex eo crudũ qd: nec coctũ aq̃/sed assum tm̃ igni. Caput cũ pedib⁹ eius ⁊ intestinis vorabitis: ⁊ ossa eius nõ cõfringetis: nec remanebit ex eo qcq̃ vsq; mane. Siqd residuus fuerit/igni cõburetis. Sic autẽ comedetis illũ. Renes vestros accingetis: ⁊ calciamẽta habebitis in pedib⁹ tenentes baculos i manib⁹: ⁊ comedetis festinãter. Est enim phase/id est trãsitus dñi. Tract⁹.

ERipe me dñe ab hoĩe malo: a viro iniquo libera me. ℣. Qui cogitauerunt malicias in corde: tota die ꝓstituebãt plia. ℣. Acuerũt linguas suas sicut serpẽtes: venenũ aspidũ sub labijs eor̃. ℣. Custodi me dñe de manu pctõris: ⁊ ab hoĩbus iniqs libera me. ℣. Qui cogitauerũt supplantare gressus meos: absconderũt supbi laqueũ mihi. ℣. Et funes extẽderũt in laqueũ pedib⁹ meis: ⁊ iuxta iter scãdalũ posuer̃t mihi. ℣. Dixi dño de⁹ me⁹ es tu: exaudi dñe vocẽ oronis mee. ℣. Dñe dñe virt⁹ sa

lutis mee:obūbra caput meū i die belli. ℣. Ne tradas me a ꝺsiderio meo pctōri:cogitauerūt aduersuꝫ me:ne derelinq̄s me ne vnq̄ꝫ exaltent. ℣. Caput circuitꝰ eoꝝ laboꝛ labioꝝ ipsoꝝ operiet eos. ℣. Verūtamē iusti ꝓfitebunt noī tuo: et habitabunt recti cum vultu tuo.

¶ Anteq̄ꝫ legat passio dñi: ꝓparēt findóes duas inuicē sibi cohærētes. vel paruū lintheū sup nudū altare:et i eo ꝟsu i quo legit. Partiti sunt vestimēta mea sibi. furripiāt eas de altari ad modū furātꝫ.

¶ Hec passio legit simplr sine titulo Joan.xviij.et.xix.

EGressus est Jesus cuꝫ discipulis suis transtoꝛrentē cedron/vbi erat hortꝰ: in quē introiuit ipse et discipuli eiꝰ. Sciebat aūt ꝛ iudas/ qui tradebat eū/locū: qa frequēter iesus cōuenerat illuc cū discipulis suis. Judas ergo cū accepisset cohortē/et a pōtificibus ꝛ phariseis ministros:venit illuc cū laternis ꝛ facibꝰ ꝛ armis. Jesus itaq̄ sciens oīa/q̄ ventura erāt sup eū:pcessit ꝛ dixit eis. Quem q̄ritis? Respōderūt ei. Jesuꝫ naçarenū. Dic̄ eis iesus. Ego sū. Stabat aūt ꝛ iudas/q̄ tradebat eū cū ipsis. Ut ergo dixit eis/ego sū:abierūt retroꝛsū/ꝛ ceciderūt in terrā. Iterū ergo interrogauit eos. Quē q̄ritis? Illi aūt dixerūt. Jesū naçarenum. Respōdit iesus. Dixi vobis/qa ego sū. Si ergo me q̄ritis/sinite hos abire. Ut īpleret ſmo quē dixit:qa quos dedisti mihi/nō perdidi ex eis quēq̄ꝫ. Simō ergo petrus habēs gladiū/eduxit eū: ꝛ pcussit pōtificis seruū:ꝛ abscidit auriculā eius dextram. Erat aūt nomē ſuo/malchꝰ. Dixit ergo iesus petro. Mitte gladiū tuū in vaginā. Calicē quē dedit mihi pater/nō vis vt bibā illū? Cohors ergo et tribunus/ꝛ ministri iudeoꝛū cōprehenderūt iesū:ꝛ ligauerūt eū:ꝛ adduxerūt eū ad annā primū. Erat aūt socer cayphe/q erat pōtifex anni illiꝰ. Erat aūt cayphas/q cōsiliū dederat iudeis:qa expedit vnū hoīem moꝛi ꝓ populo. Seq̄batⁿ aūt iesum simō petrus/et alius discipulus. Discipulus autē ille erat notꝰ pontifici:ꝛ introiuit cū iesu in atriū pōtificis. Petrus autez stabat ad ostiū foris. Exiuit ergo discipulꝰ alius/q erat notus pōtifici:ꝛ dixit ostiarie:ꝛ introduxit petrum. Dixit ergo petro

ancilla ostiaria. Nūquid ⁊ tu ex discipulis es hois istius? Dicit ille. Nō sū. Stabāt autē serui ⁊ ministri ad prunas: qa frigus erat/ ⁊ calefaciebāt se. Erat aūt cū eis ⁊ petr⁹: stans ⁊ calefaciens se. Pontifex ergo interrogauit iesū de discipulis suis/ ⁊ de doctrina eius. Respōdit ei iesus. Ego palā locutus suz mūdo: ego semp docui in synagoga ⁊ in tēplo/ quo oēs iudei cōueniunt: ⁊ i occulto locut⁹ sū nihil. Quid me interrogas? Interroga eos q audierūt/ qd locut⁹ suz ipsis. Ecce hi sciūt qd dixeriz ego. Hec aūt cū dixisset: vn⁹ assistens ministroz dedit alapam iesu/ dicens. Sic respondes pōtifici? Respondit ei iesus. Si male locutus sū/ testimoniū phibe de malo: si autē bene/ quid me cedis? Et misit eū annas ligatū ad caypham pontificē. Erat aūt simon petrus stans/ ⁊ calefaciēs se. Dixerūt ergo ei. Nunqd ⁊ tu ex discipulis ei⁹ es? Negauit ille et dixit. Nō sum. Dixit ergo ei vnus ex seruis pōtificis cognat⁹ eius/ cui⁹ abscidit petrus auriculā. Nonne ego te vidi in horto cū illo? Iterū ḡ negauit petrus: ⁊ statim gallus cantauit. Adducūt ergo iesū a caypha in ptoriū. Erat aūt mane: ⁊ ipsi nō itroierūt in pretoriū/ vt nō ꝯtaminarē tur: sed vt manducarēt pasca. Exiuit ergo pilat⁹ ad eos foras/ ⁊ dixit. Quā accusationē affertis aduersus hoīez hūc? Respōderūt/ ⁊ dixerūt ei. Si nō esset hic malefactor/ nō tibi tradidissemus eū. Dixit ergo eis pilatus. Accipite eum vos/ ⁊ scdm legē vestrā iudicate eū. Dixerūt ergo ei iudei. Nob nō licet itерficere quēq̄. Ut sermo iesu impleretur quē dixit: significās qua morte esset moriturus. Introiuit ergo iterū in ptoriū pilat⁹: et vocauit iesū/ ⁊ dixit ei. Tu es rex iudeoz? Respōdit iesus. A temetipso hoc dicis/ an alij tibi dixerūt de me? Rñdit pilat⁹. Nunqd ego iude⁹ sum? Gens tua/ ⁊ pontifices tradiderūt te mihi: qd fecisti? Rñdit iesus. Regnū meū nō est de hoc mūdo. Si ex hoc mūdo essz regnū meū/ ministri mei vtiq̄ decertarēt/ vt nō tradерer iudeis. Nūc āt regnū meum nō est hinc. Dixit itaq̄ ei pilatus. Ergo rex es tu? Rñdit iesus. Tu dicis/ qa rex suz ego. Ego in hoc natus sū: et

Fer.12

ad hoc veni in mũdũ/ vt testi
moniuz perhibeam veritati.
Omnis q est ex veritate/ au-
dit vocẽ meã. Dicit ei pilat⁹.
Quid est veritas? Et cuz hoc
dixisset/ iterũ exiuit ad iude-
os/ z dicit eis. Ego nullã iue-
nio in eo causã. Est aũt ꝯsue-
tudo vobis/ vt vnũ dimittaz
vobis in pasca. Vultis ergo
dimittã vobis regẽ iudeoz?
Clamauerũt rursũ omnes/ di
cẽtes. Nõ hũc/ sed barabban.
Erat aũt barabbas latro. Tũc
ergo apphẽdit pilat⁹ iesũ/ et
flagellauit. Et milites plectẽ-
tes coronã de spinis/ imposu
erũt capiti eius: et veste pur-
purea circũdederũt eũ: z ve-
niebant ad eũ/ z dicebãt. Aue
rex iudeoz. Et dabant ei ala-
pas. Exiuit iterũ pilat⁹ foras/
z dicit eis. Ecce adduco vobis
euz foras: vt cognoscatis qa
nullã in eo inuenio causam.
Exiuit ꝯ iesus portãs spineã
coronã/ z purpureũ vestimẽ-
tum. Et dicit eis. Ecce homo.
Cũ ergo vidissent eũ pontifi
ces z ministri/ clamabãt dicẽ-
tes. Crucifige/ crucifige euz.
Dicit eis pilatus. Accipite eũ
vos/ z crucifigite: ego enĩ nõ
inuenio in eo causaz. Respõ
derũt ei iudei. Nos legẽ ha-
bemus/ z secundũ legẽ debet
mori: qa filiũ dei se fecit. Cũ
ergo audisset pilatus hũc ser
monez/ magis timuit. Et in-
gressus est pretoriũ iterũ: et
dicit ad iesum. Unde es tu?
Jesus aũt respõsũ nõ dedit ei.
Dicit ergo ei pilatus. Mihi
nõ loqueris? Nescis qa pote-
statẽ habeo crucifigere te: et
potestatẽ habeo dimittere te?
Respõdit iesus. Nõ haberes
potestatẽ aduersũ me vllam/
nisi tibi datũ esset desup. Pro
pterea q me tradidit tibi/ ma-
ius peccatũ habet. Et exinde
querebat pilat⁹ dimittere eũ.
Judei aũt clamabãt/ dicẽtes.
Si hũc dimittis/ nõ es amic⁹
cesaris. Omnis enĩ q se regẽ
facit/ cõtradicit cesari. Pilat⁹
aũt cũ audisset hos sermões/
adduxit foras iesũ: z sedit p
tribunali/ in loco q dicit lithо
stratos: hebraice aũt gabba-
tha. Erat aũt parasceue pasce
hora quasi sexta: z dicit iude-
is. Ecce rex vester. Illi autez
clamabãt. Tolle tolle: crucifi
ge eũ. Dicit eis pilat⁹. Regẽ
vestrũ crucifigã? Respondes
rũt pontifices. Nõ habemus
regẽ/ nisi cesarem. Tũc ergo
tradidit eis illũ/ vt crucifige-
retur. Susceperũt aũt iesum/

ꝛ eduxerũt eũ: ꝛ baiulãs sibi
crucẽ/exiuit in eũ/q dicit cal-
uarie locũ: hebraice aũt gol-
gotha/vbi crucifixerũt euꝫ: ꝛ
cũ eo alios duos hinc ꝛ hinc/
mediũ aũt iesũ. Scripsit autẽ
ꝛ titulũ pilat⁹: ꝛ posuit super
crucẽ. Erat aũt scriptũ. Jesus
nazarenus/rex iudeoꝝ. Hũc
ergo titulũ multi iudeoꝝ le-
gerũt: qa ꝓpe ciuitatẽ erat lo
cus/vbi crucifix⁹ est iesus. Et
erat scriptũ hebraice/grece/ꝛ
latine. Dicebant ergo pilato
põtifices iudeoꝝ. Noli scribe
re rex iudeoꝝ: sed qa ipse di-
xit/rex sũ iudeoꝝ. Respõdit
pilat⁹. Qd scripsi/scripsi. Mi
lites ergo cũ crucifixissẽt eũ:
acceperũt vestimẽta ei⁹ (ꝛ fe
cerũt q̃ttuor partes/vnicuiq̃
militi partẽ) ꝛ tunicam. Erat
aũt tunica incõsutilis / desup
cõtexta ꝑ totũ. Dixerũt ergo
ad inuicẽ. Nõ scindamus eã/
sed sortiamur de illa cui⁹ sit.
Ut scriptura impleret̃/dicẽs.
Partiti sunt vestimenta mea
sibi: ꝛ in vestẽ meã miserunt
sortẽ. Et milites qdẽ hec fece
rũt. Stabãt aũt iuxta crucẽ ie
su mater eius/ꝛ soror matris
eius/maria cleophe/ꝛ maria
magdalene. Cũ vidisset ergo
iesus matrẽ/ꝛ discipulũ stan-
tẽ quẽ diligebat: dicit matri
sue. Mulier/ecce fili⁹ tu⁹. Be/
inde dicit discipulo. Ecce ma
ter tua. Et ex illa hora accepit
eã discipulus in suã. ℘ Postea
sciẽs iesus/qa iã omnia consũ
mata sunt: vt cõsummaretur
scriptura/dicit. Sitio. Vas au
tẽ positũ erat aceto plenũ. Il
li ergo spongiã plenã aceto /
hysopo circũponẽtes/obtule
runt ori ei⁹. Cũ ergo accepis/
set iesus acetũ/dixit. Cõsum-
matũ est. Et inclinato capite
tradidit spiritu. ℘ nr̃. Ju-
dei ergo/qm̃ parasceue erat:
vt nõ remanerẽt in cruce cor
pora sabbato (erat enim ma-
gn⁹ dies illa sabbati) rogaue
rũt pilatũ/vt frangerent̃ eoꝝ
crura/ꝛ tollerent̃. Venerũt g̃
milites: ꝛ primi qdẽ fregerũt
crura/ꝛ alteri⁹ q crucifixus est
cũ eo. Ad iesũ autẽ cuꝫ venis
sent: vt viderũt eũ iã mortu-
um/nõ fregerũt ei⁹ crura: sed
vnus militũ lancea latus ei⁹
aperuit: ꝛ cõtinuo exiuit san-
guis ꝛ aq̃. Et q vidit/testimo-
niũ ꝓhibuit: et verũ est testi-
moniũ ei⁹: et ille scit qa vera
dicit/vt et vos credatꝫ. Facta
sunt enĩ hec/vt scriptura im-
pleret̃. Os non cõminuetis
ex eo. Et iterum alia scriptu-

ra dicit. Uidebūt in quē trāsfixerūt. Hic legat in modum euāgelij. Post hec aūt rogauit pilatum ioseph ab arimathia/eo q esset discipul⁹ ihesu: occultus aūt ꝓpter metū iudeorū: vt tolleret corp⁹ ihesu. Et permisit pilat⁹. Uenit ergo/t tulit corpus ihesu. Uenit autē t nicodemus/q venerat ad ihesū nocte primum: ferens mixturā myrrhe t aloes / q̄si libras centū. Acceperūt ergo corpus ihesu/t ligauerunt illō linthеis cū aromatibus: sicut mos est iudeis sepelire. Erat aūt in loco vbi crucifixus est hortus: t in horto monumētū nouū/in quo nōdum q̄squā positus erat. Ibi ergo ꝓpter parasceuen iudeorū: qa iuxta erat monumentū/posuerunt ihesum. Finita passione sacerdos stans ante altare: dic̄ has orationes ꝓ varijs necessitatib⁹. pnūciāte dyacono p singulas oīones. Flectamus genua. Leuate. Pro eccl̄ia sctā.

OREmus dilectissimi nobis ꝓ ecclesia sctā dei: vt eā de⁹ t dñs noster pacificare adunare t custodire dignetur toto orbe terrarū: subijciens ei principatus t potestates: detq; nobis quietā t trā-

quillā vitā dēgētib⁹ glorificare dēū patrē oīpotentē. Oremus. Byacon⁹. Flecta. geñ.

OMnipotēs sempiterne deus/q gloriā tuā oībus ī chīo gētib⁹ reuelasti: custodi opa mīficordie tue: vt ecclesia tua toto orbe diffusa/ stabili fide ī cōfessione tui nominis pseueret. Le. Per dñm. R. Amen. Pro papa.

ORemus t ꝓ beatissimo papa nostro. N. vt deus t dñs noster q elegit eū: ī ordine episcopat⁹ saluū atq; īcolumē custodiat/ecclie sue scē: ad regendū pp̄lm sctm dei. Oremus. Flecta. ge. Oratio.

OMnipotēs sempiterne de⁹/cui⁹ iudicio vniuersa fundant: respice propitius ad p̄ces nostras: t electū nobis antistitē/tua pietate cōserua: vt christiana plebs/que tali gubernat auctore: sub tāto pōtifice credulitatq; sue meritis augeat. Le. Per dñm. R. Amen. Pro oi gradu eccl̄ie.

ORemus t ꝓ oīb⁹ episcopis t p̄sbyteris: dyaconibus t subdyaconib⁹: acolythis: t exorcistis: lectorib⁹/ ostiarijs/confessorib⁹/virginib⁹/ viduis/t ꝓ oī pp̄lo sctō dei. Oremus. Flecta. ge. Oratio

OMPS

OAdnipotẽs sempiterne deus:cuius spiritu totũ corpus ecclesie sanctificaẽ et regiẽ: exaudi nos ꝑ vniuersis ordinibus supplicãtes:vt gratie tue munere/ab omnibus tibi gradib⁹ fideliter seruiatur. Le. Per dominum. R. Amen. Pro imperatore.

ORemus et pro christianissimo imperatore nostro. N. vt deus ⁊ dominus noster subditas illi faciat omnes barbaras nationes / ad nostram perpetuam pacem. Oremus. Flect.ge. Oratio.

OAdnipotẽs sempiterne deus:in cui⁹ manu sunt omniũ potestates:⁊ omniuz iura regnoz:respice ad christianũ benignus imperium: vt gentes que in sua feritate confidunt/potentie tue dextera comprimanẽ. Le. Per dominũ. R. Amen. Pro rege.

ORemus ⁊ pro serenissimo rege nr̃o. N. vt de⁹ omnipotẽs/ faciat illũ regijs decenter ornatũ virtutibus / vitia deuitare: hostes superare:⁊ ad se qui via veritas ⁊ vita est / gratiosum ꝑuenire. Oremus. Flect.ge. Oratio.

OAdnipotẽs sempiterne deus/misericordiã tuaz supplices exoramus:vt famulũ tuũ principẽ nostrum vna cũ ppło sibi subiecto magna pietate ꝓtectionis tue custodias:⁊ ab oĩbus mũdi hui⁹ periculis superna prouisione tuearis:vt gratie tue munere defensus semꝑ celestibus iocundetur. Le. Per dñm. R. Amen. Pro cathecuminis.

ORemus ⁊ ꝑ cathecuminis nostris:vt de⁹ ⁊ dñs noster adaperiat aures ꝓcordioꝝ ipsoꝝ:ianuamq; misericordie sue:vt ꝑ lauacrũ regeneratiõis/accepta remissione omniũ pctõꝝ:⁊ ipsi inueniãtur in chło ihesu dño nostro. Oremus. Flect.ge. Oratio.

OAdnipotẽs sempiterne deus/qui ecclesiã tuam noua semꝑ prole fecundas: auge fidẽ ⁊ intellectũ cathecuminis nostris:vt renati fõte baptismatis/adoptiõis tue filijs aggregentur. Le. Per eundem dominũ. R. Amẽ.

OPro populo catholico.

ORemus dilectissimi nobis deũ patrẽ omnipotentẽ: vt a cũctis mundũ purget erroribus:morbos auferat:famem depellat:aperiat carceres: vincula dissoluat: peregrinantibus reditũ/infirmã-

tibus sanitatem / nauiganti-
bus portũ salutis indulgeat.
Oremus. Flect. ge. Oratio.
OOmnipotẽs sempiterne
deus: mestoꝝ cõsolatio /
laborantiũ fortitudo: perue-
niãt ad te preces de quacũq;
tribulatione clamantium: vt
omnes sibi in necessitatibus
suis misericordiam tuã gau-
deant affuisse. Le. Per dñm.
R. Amen. Pro hereticis.
ORemus pro hereticis ꝛ
scismaticis: vt deꝰ ꝛ dñs
noster eruat eos ab erroribꝰ
vniuersis: ꝛ ad sanctã matrẽ
ecclesiã catholicam atq; apo-
stolicam reuocare dignetur.
Oremus. Flect. ge. Oratio.
OOmnipotẽs sempiterne
deus/qui saluas omnes
ꝛ neminẽ vis perire: respice
ad animas diabolica fraude
deceptas: vt omni heretica
prauitate depposita/errãtiũ cor
da resipiscant: ꝛ ad veritatis
tue redeant vnitatẽ. Le. Per
do. R. Amen. Pro iudeis.
ORemus et pro perfidis
iudeis: vt deus et dñs
noster auferat velamen de cor
dibꝰ eoꝝ: vt ꝛ ipsi agnoscãt ie
sũ xpm dñm nrm. Oremꝰ.
OMõ di Flecta. ge. Oio.
OOmnipotẽs sempiterne
deus / q etiã iudaicã pfidiã a
tua misericordia nõ repellis:
exaudi pces nostras/ quas p
illius populi obcecatione de/
ferimus: vt agnita veritatis
tue luce/que chris est/a suis te/
nebris eruantur. Per eũdẽ.
Mõ. R. Amẽ. Pro paganis.
ORemus ꝛ pro paganis:
vt deus omnipotẽs au
ferat iniqtatẽ a cordibꝰ eoꝝ:
vt relictis idolis suis: cõuer-
tant ad deũ viuum ꝛ verũ: ꝛ
vnicũ filiũ eiꝰ Jesũ xpm deũ
ꝛ dñm nostrũ: cũ quo viuit ꝛ
regnat cũ spiritusancto deus:
per omnia secula seculorum.
Oremus. Flect. ge. Oratio.
OOmnipotẽs sempiterne
deus: qui non vis mor
tem peccatorũ/ sed vitã semp
inqris: suscipe ppitiꝰ oratio-
nẽ nostrã: ꝛ libera eos ab ido
loꝝ cultura: ꝛ aggrega eccle/
sie tue sancte ad laudẽ ꝛ glo-
riã nominis tui. Le. Per do.
¶ Priusq; finiant orationes
duo presbyteri cũ luminibꝰ
pcedẽtibꝰ vadũt ad locũ vbi
crux posita erat. et iduta casu
la crucẽ a sumitate parũ dis-
cooperiẽdo: deferãt ad certũ
spaciũ ab altari. Cõpletis igit
orationibꝰ/officiãs cũ duobꝰ p-
sbyteris seu ministrãtibꝰ cru-

cem hincinde versa facie ad chorū sustentantib⁹ cantant.

POpule me⁹ qd feci tibi/aut in quo cōtristaui te/respon/de mihi:qa eduxi te de terra egy/pti/parasti crucem saluatori tuo. Pueri (cū ꝓsbris ꝓcedēdo) cantát. Hagios o theos/hagi/os ischyros/hagios athanatos: eleison imas. Chor⁹ cū cōmuni ppło flectētes tribus vicib⁹/ꝛ iterū se erigētes cantat. Sanctus deus/Sāctus fortis/Sāctus immortalis: miserere nobis. Ite Qrū ꝓsbri tenētes crucē.

QVia duxi te p desertū qua/draginta ānis/ꝛ manna cibaui te/ꝛ introduxi te in terrā satis opti/mam: parasti crucē saluatori tuo. Pueri Hagios o theos. Chor⁹ Sanctus. Deinde presbyteri.

QVid vltra debui facere tibi ꝛ nō feci: ego quidē plāta/ui te vineā meā speciosissimā: ꝛ tu facta es mihi nimis amara. aceto nāq; felle mixto sitim meā potasti: ꝛ lancea perforasti latus saluatori tuo. Pueri. Hagios. Chorus. Sanctus. Hic discooperiēdo crucez/duo ꝓsbyteri erigunt eā cantādo trib⁹ vicib⁹.

ECce lignū crucis. Chorꝰ vlteri⁹ ꝓsequēte vsq; ad finē. in quo salus mūdi pepēdit. Chorꝰ vocantāte Venite adorem⁹.

oēs se ꝓsternūt. Deinde psalmus post tertiā erectionē per eos inchoat. Beati immaculati in via: Chor⁹. qui ambulāt in le/ge dñi. Postea sacerdos ꝛpo/sita cruce i loco ad hoc ꝓpara/to adorāt eā vna cū ppło per oīones infrascriptas genib⁹ flexis. Interi vo p chorꝫ can/tant sequētes añe. ꝛ hymnus O cū repetitionibus suis.

OVm fabricator mūdi mor/tis suppliciū patereť in cruce: cla/mās voce magna tradidit spiritū. Et ecce velū templi scissū est/ mo/numēta aperta sunt: terremot⁹ etiā factus est magnus: qa mortez filij dei clamabat mundus se sustinere nō posse. Aperto ergo lancea mili/tis latere crucifixi dñi: exiuit san/guis ꝛ aqua in redēptionē salutis nostre. Alia añā. O admirabile preciū: cui⁹ pōdere captiuitas re/dēpta est mundi: tartarea cōfracta sunt claustra inferni/aperta est no/bis ianua regni. Deinde pueri stantes ante crucem cantant hymnum sequentem.

QRux fidelis īter omnes ar/bor vna nobilis. nulla sylua talem profert flore/frōde/germine: Dul/ce lignū/dulces clauos/dulce pon/dus sustinēs. Chor⁹ post eos re/petit. Crux fidelis. Pange lin/gua glorioſi preliū certaminis: et

sup crucis tropheo dic trumphū nobilē: q̄liter redēptor orbis immolatus vicerit. Chor⁹. Dulce lignū. O e parentis protoplasti fraude facta condolēs: quādo pomi noxialis morsu in mortē corruit.ipse lignū tūc notauit:damna ligni vt solueret. Chor⁹. Crux fidelis. H oc opus nr̄e salutis ordo depoposcerat:multiformis proditoris ars vt artē falleret. et medelā ferret inde:hostis vnde lesserat. Chor⁹. Dulce. Q uādo venit ergo sacri plenitudo tēporis: missus est ab arce p̄is nat⁹ orbis cōditor: atq; vētre virginali caro factus pdūit. Chor⁹. Crux fidel'. A git infans inter arcta cōdit⁹ p̄sepia:mēbra pannis inuoluta virgo mater alligat: ⁊ pedes manusq; crura stricta cingit fascia. Chorus. D ulce. V ustra sex qui iam peracta tēpus īplens corporis: se volēte natus ad hoc passiōi deditus:agnus ī cruce leuat' immolandus stipite. Chor⁹. Crux fidelis. H ic acetū/fel/arundo/sputa: clauis lancea mite corpus perforat': sanguis vnda profluit:terra/pontus/astra/mūdus quo lauant' flumine. Chor⁹. Dulce lig. A lecte ramos arbor alta:tensa laxa viscera.⁊ rigor lentescat ille quē dedit natiuitas. vt superni mēbra regis miti tendas stipite. Chorus.

Crux fidelis. S ola digna tu fuisti ferre secli p̄ciū: atq; portū preparare nauta mūdo naufrago:quē sacer cruor perūxit fusus agni corpore. Chor⁹. Dulce lig. G lia et honor deo vsq;quo altissimo. vna patri/filioq; iclyto paracleto: cui laus est ⁊ potestas p eterna secula. Chor⁹. Dulce lig. Pueri recipiūt Crux fidelis. Oīones ad adorādaz crucē. In prima genuflexiōe ad qnq; plagas.

O Omine iesu xp̄e Dio. q nos p̄ crucis passionē hodierna die de diabolica seruitute liberasti:vt quo die homine cōdideras/eodē die et reformares: exaudi me miserū pctōrē coram hoc signaculo crucis cōfitentē ⁊ dep̄cantē: vt huius venerabilis ⁊ vitalis ligni tuitiōe munitus/⁊ hostis nequissimi ignea tela repelle re ⁊ ab inflictis euacuari vulneribꝰ:⁊ ad vitā eternā valeā peruenire. Per te iesu chr̄e. ℭ In scda genuflexiōe. Dio. O Omine iesu xp̄e fili dei viui glorioſissime cōditor mūdi:q cū sis splēdor glorie/equalis patri/sctōq; spiritui:carnē sumere dignat⁹ es: ⁊ gloriosissimas palmas tuas in crucis patibulo p̄misisti cōfigi:vt claustra dissipares in-

ferni:vt humanū gen⁹ libera res ꝯ morte: miſere miſere mihi oppſſo facinore ac neq tiarū ſorde ſordidato.nō me ærelinqs glorioſiſſime dñe: ſed dignare īdulgere qđ malū egi:exaudi me dñe pſtratū ante te ad adorandā ſctāz crucē:vt a malis omnib⁹ exutus/ī his ſacrz ſolēnijs tibi merear aſtare mūdus. Qui cuz.

¶ In tertia genuflexione.

O Omine ieſu xp̄e Dio. Oq me proprio redemiſti ſanguine/tuā crucē venerabiliter adoro.te ſancta dei crux obſecro:vt tua virtute meuz pectus munias:animā cuſtodias:cogitatiōes ſctifices:ſermōes rectos ꝓcures:z omnia opa mea in viaz ſalutis dirigas: preſtāte dño noſtro ieſu chr̄o pro nobis ī te crucifixo. Qui cum deo.

¶ In quarta genuflexione. Oratio.

O Omine ieſu xp̄e adoro te in cruce pendentē:deprecor te: vt ipſa crux liberet me de angelo percutiente. Dñe ieſu xp̄e adoro te in cruce vulneratū:deprecor te:vt ipſa vulnera ſint remediū anime mee. Dñe ieſu xp̄e adoro te in ſepulchro poſitū. deprecor te vt tua mors ſit vita mea eterna.

Qui cū. ¶ In qnta genuflexione.

O Omine ieſu xp̄e Dio. xp̄e adoro te deſcendē tem ad inferos z liberantē captiuos:deprecor te:vt nō ꝓmittas me ibidē introire. Dñe ieſu xp̄e adoro te aſcēdentem ad celos z ſedentē ad dexterā dei patris.deprecor te:miſerere mei. Dñe ieſu xp̄e adoro te venturū ac iudicaturū viuos z mortuos.ſed deprecor te dñe/vt in tuo aduētu non intres in iudiciū cū me pctōre.ſed ante mihi oīa mea pec cata dimittas q̄ me iudices. Saluator mundi rex glorie. Qui cū patre z ſpirituſancto viuis z regnas deus. ꝑ omnia ſecula ſeculorum. Amen.

Finitis orationib⁹:ipſā crucē cū deuotiōe z reuerētia ac genuflexione oſculent̄ / incipiēdo a maiorib⁹ vſq; ad minores. interim oīs populus adoret nō crucem:ſed crucifixū/memoriā faciendo dñice paſſionis. Vbi aūt nō habent̄ ſuprāſcripte orationes de qnq; plagis:aut vbi nō eſt d cōſuetudine ipſas dicere:tūc cruce ſalutata z deoſculata. Sacerdos officians indutus caſula deferat ad ſummū altare corpus dñi cū reuerētia qđ heri

reseruatū fuit. ministris p̄cedētibus cuz luminib⁹/thuribulo/ꝛ pulsatiōe tabule: presbyteris cantātibus submissa voce hāc cōmunionē. Hoc corpus quod pro vobis tradetur hic calix noui testaměti est in meo sanguine dicit dom⁹: hoc facite quotienscūqz sumitis in meā commemoratione. Tūc posito sup altari corpore xp̄i: descendat ante altare cū ministris/ꝛ dicat solitā cōfessionē. Qua finita accedit ad altare sola palla tectū. et dilatat corporale i altari cū eucharistia heri reseruata. ꝛ p̄parat calicē cū vino ꝛ aqua nihil dicēdo. collocatqz ipsuz more solito tectū/sup. corpale circa corpus dñi: postea lotis manib⁹ iclinat se āte altare tangēdo corpus xp̄i. Et iterū erectus submissa voce dicit. Orem⁹ preceptis salutarib⁹ moniti: et diuina institutione formati audem⁹ dicere. Pater noster qui es in celis: Sanctificetur nomen tuū: Adueniat regnū tuū: Fiat volūtas tua/sicut in celo et in terra. Panē nostrū quotidianū da nobis hodie: Et tūdit pect⁹ ꝛ dicit dimitte nobis debita nostra: sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos iducas in tentatiōem. Chor⁹ subiūgit. Sed libera nos a malo. Prelatus celebrās/ accepta patena dicit silēter Amē. et oīonē. Libera nos qm̄s dñe ab oībus malis preteritis/presētibus et futuris: ꝛ intercedēte beata ꝛ gloriosa semp virgine dei genitrice maria: ꝛ beatis ap̄lis tuis: petro et paulo atqz andrea cū oībus sāctis: Hic osculat patenam ꝛ bñdicit se illa. ꝛ dicit Da propitio⁹ pacem i dieb⁹ nostris: vt ope misericordie tue adiuti/et a peccato simus semper liberi/ et ab omni perturbatione securi. Inclinatus tandem frāgit hostiaz more solito i tres partes dicēs Per eūdez dñz nostrū iesū chr̄m filiuz tuū/q tecuz viuit ꝛ regnat i vnitate spiritussancti deus. Per oīa scla seculoz. Ministri respōdēt Amē. Post fractiōez/immediate vnā partē hostie mittit i calicē nihil dicēs. Postmodū anteqz reliquas duas hostie partes recipiat/p̄mittit oratiōez sub silētio. Dñe iesu chr̄e fili dei viui/q ex volūtate pr̄is/cooperāte spūsācto p̄ mortē tuā mūdum viuificasti: libera me p̄ hoc sacrosctm̄

corpus tuū ab oībus iniqta-
tib⁹ meis: ⁊ vniuersis malis:
et fac me tuis semp inherere
mādatis: ⁊ a te nūq̄ separari
permittas. Qui cū eodē deo
patre ⁊ spiritusctō viuis ⁊ re-
gnas in secula seculoꝝ. Amē.
Tandez dicit Panē celestē
accipiā: ⁊ nomē dñi inuoca-
bo. Et iterū Dñe non sum
dignus vt intres sub tectum
meū: sed tantum dic verbo ⁊
sanabit anima mea. Postea
tundit ter pectus suū dicens.
Deus ppitius esto mihi pec
catori. Tandē recepto sacra-
mēto dicit Corpus dñi nri ie
su xp̄i custodiat animā meaz
in vitā eternā. Amē. Tandē
oībus omissis q̄ dici solēt an
te sumptionez calicis/ recipit
reuerēter particulā hostie cū
vino ⁊ aqua: postea more so-
lito ablutis digitis ⁊ patena/
sumit ablutionez nihil dicē-
do. Postea īmediate cū mini
stris dicit vespas circa altare
incipiēdo (absq̄ Deus i ad-
iutoriū.) p̄s. Cōfitebor. cuz
alijs sequētib⁹. sine añis. ⁊ si
ne Glia patri. Addit Ant.
sine Glia p̄ri. Et stati subiū-
git añ. Christus factus est p no-
bis obediēs. ℣. Dicta añ. Pa-
ter noster dī. Deide p̄s. Mi-

serere mei de⁹. ℣. Ecōtra añ.
Chīs fact⁹ est. Post hoc absq̄
Oremus dī. Cōpt. R espice
q̄sumus dñe sup hāc familiā
tuā: pro qua dñs noster iesus
xp̄s nō dubitauit manib⁹ tra
di nocentum/ ⁊ crucis subire
tormentū. sine Per dñm. et
sine Benedicamus dño. Tādez
ppli q̄ cōmunicare voluerit/
ad cōmuniōez accedūt. Po-
stea corp⁹ chīsti qđ remanet
post cōionē cū reuerētia de-
portat ad locū pristinū cum
cantu cōionis. Hoc corpus qđ
pro vobis tradet. Deide cū cō-
simili reuerētia defert corp⁹
chīi in corporali: et crux seu
imago resurrectiōis put est
cōsuetudo ad sepulchr̄z cantā
tib⁹ submissa voce Reqs. Ecce
qūo moritur iustus. Itē Recessit
pastor bonus. Itē Sepulto dño
signatū est. Et ita corp⁹ chīi in
sepulchro cū corpali suppor-
tatili ponit: vna cuz imagine
resurrectiōis vel crucis. De-
mū sepulchr̄z ītus aqua bñdi
cta aspergit et thurificat. vbi
⁊ apponunt lumina circa se-
pulchr̄z ōtinue ardētia ⁊ psal
teriuz legit. Et sic tali modo
ōplet ordo hui⁹ diei. ¶ Or-
do i sacratissimo sabbato pa-
sce: primo pulsat tabula ad

cõuocandũ populũ: interim
preparant altaria et ornatur
ecclesia cũ omnib⁹ vtensilib⁹
suis: ꝛ p̃latus cũ ministris (in-
duti vestib⁹) vadit ad locum
vbi succẽsus est ignis excus-
sus de silice seu crystallo: ve-
xillis / cereis nõ ardentibus /
thuribulo vacuo ꝛ aqua be-
nedicta p̃cedẽtibus: ꝛ ichoã-
te p̃lato q officiũ peragit / di-
cũt oẽs simul septẽ psalmos:
sine Glia p̃ri. ꝛ sine Litania
ꝫmissa voce / circueũdo ignẽ
septies. choro stãte. Quibus
finitis dicat añam. Christ⁹ factus
est. etc̃. Kyrieleison. Christe
leison. Kyrieleisõ. Pater no
ster. Et ne nos. Sed libera
nos. Adiutoriuz nostrũ in noie
dñi. Qui fecit celum ꝛ terrã. Dñe
exaudi orationẽ meaz. Et clamor
meus ad te veniat. Dñs vobis-
cũ. Et cũ spiritu tuo. Oratio.

OOmine sãcte pater oi-
potens eterne deus: in
noie tuo ꝛ filij tui dñi nostri
iesu xp̃i / bñdicimus hũc ignẽ /
ꝛ eũ cũ cera ꝛ oĩbus alimõijs
ei⁹ sctificamus: ꝛ signo crucis
chr̃i filij tui dei viui atq; altis-
simi signamus. vt ĩtus vel fo
ris accẽsus / nõ qd̃ noceat in-
cẽdat: sed oĩa ad vsus homi-
nũ necessaria calefaciat / siue
illuminet. Et q̃ ex hoc igne
fuerint cõflata vel calefacta:
sint benedicta / ꝛ omni huma
ne saluti vtilia. Ut nõ cũ na-
dab ꝛ abiu ignẽ tibi offerẽ-
tibus alienum incendamur:
sed cũ aaron pontifice ꝛ filijs
eius eleaçaro ꝛ ithamaro ho
stias tibi pacificas / spiritussã
cti igne assatas ĩmolare va-
leamus: ꝛ semp eiusdẽ spiri-
tussancti igne vitia nostra vre:
cordaq; nr̃a luce scientie tue
illumina: et animas nostras
calore fidei clarifica. Per eũ-
dem dñm ꝛc̃. in vnita. eiusd.

OOmine deus pater Oõ.
oipotens: lumẽ indefi-
ciens: tu sctẽ cõditor omniũ
luminũ. exaudi nos famulos
tuos: ꝛ bene ✠ dic hũc ignẽ:
q tua sctificatione atq; bene-
dictione ꝓsecret: q illuminas
omnẽ hoiem veniẽtẽ in hũc
mundũ / illumina ꝓscientias
cordis nostri igne tue chari-
tatis: vt tuo igne igniti: tuo
lumine illuminati: expulsis a
cordibus nostris pctõr tene-
bris: ad vitã te illustrãte pue-
nire mereamur eternã. Per.

OOmine sctẽ Alia oõ.
pater oipotens eterne
deus: bene ✠ dicere ꝛ san-
cti ✠ ficare digneris ignem

istū:quē nos indigni famuli tui per inuocationē vnigeniti filij tui dñi nostri iesu chr̄i: z spūssancti: bene ✠ dicere ꝑsumimus: tu clemētissime tua bene ✠ dictione sanctifica:z ad ꝑfectū hūani generis puenire ꝛcede. ℙ. Alia oīo.

OEus q per vnigenitū filiū tuū/angularez scilicet lapidē/charitatis tue ignē fidelibus ꝛculisti:ꝑductū ex silice:nostris vsibus ꝑfecturū/nouuz hūc ignē sancti ✠ fica:z cōcede nobis ita ꝑ hec festa pascalia celestibus desiderijs īflāmari:vt ad ꝑpetua festa purificatis mentib⁹ pertingere valeamus. ℙer eūd.

Hic accēdit candela.deinde incēsum seu thus ī cereo ponēdū benedicit dicēdo hanc

OEniat qñs orationez. oīpotens deus sup hoc incensum larga tue bene ✠ dictionis infusio:z hunc nocturnum splendorē inuisibilis regenerator accēde:vt nō solū sacrificiū qđ ī hac nocte litatum est/ arcana luminis tui admixtiōe refulgeat: sed in quocūqz loco ex hui⁹ sanctificatiōis mysterio aliquid fuerit ꝛportatū:expulsa dyabolice fraudis neqtia virtus tue maiestatis assistat. ℙer.

℔ost hec aspgit ignis aqua benedicta.z impositis carbonib⁹ eiusdē noui ignis ī thuribulū:similiter thus imponit z thurificat. Interim oīa luminaria ecclesie extinguūtur vt de igne bñdicto postmodū accēdant. Deinde accendūtur due cādele de ipso igne quas accoliti portāt: accēdit z tertia quā alter minister portat:de quo accēdi debet cereus. Finita ignis benedictione/statim reuertuntur ad chorz/pueris cantantibus hunc hymnū ℙrudētij.

TRuentor rutili dux bone luminis:q certis vicib⁹ tēpora diuidis. merso sole: chaos ingruit horridū. lumen redde tuis chr̄e fidelibus. Chor⁹ post eos repetit. Inuentor rutili. Q uāuis innumero sydere regiā / lunaricqz polum lāpade pinxeris: īcussu silicis lumina nos tamen monstras saxigeno semine q̄rere. Chorus. Inuentor. N e nesciret homo spem sibi luminis in chr̄i solido corpore conditā. qui dici stabilem se voluit petrā:nostris ignijculis vnde genus venit. Chor⁹. Inuentor rutili. ℙ inguis quos olei rore madentibus lychnis ac facib⁹ pascimus aridis:quin z fila

fauis scirpea flozeis pzesso melle pzius collita fingimus. Chozus. Inuentoz. Per christum genitū summe pater tuū: in quo visibilis stat tibi glozia.qui noster dñs/qui tuus vnicus:spirat de patrio coz/ de paracletū. Chozꝰ. Inuentoz. Per quē splēdoz / honos/laus / sapientia/maiestas/bonitas/z pie/ tas tua/regnū cōtinuat numine tri plici : texens ppetuis secula secu/ lis. Chozꝰ. Inuentoz. Finitis his dyaconus aut p̄sbyter in ipso cereo benedicēdo facit qnq; foramina ī modū cru/ cis / adaptās p eisdē foramī/ nibꝰ qnq; grana thuris. Tan dem sacerdos vel dyaconus cerei benedictionem decan/ tat. Incipit benedictio cerei.

Exultet iā angelica turba ce loz.exultent diuina myste/ ria: z pzo tāti regis victozia/tuba ītonet salutaris. Gaudeat z tellus tātis irradiata fulgozibꝰ / z eterni regis splēdoze illustrata : totiꝰ oz/ bis se sentiat amisisse caliginē. Le/ tetur z mater ecclesia/tāti luminis adoznata fulgozibꝰ:z magnis po/ pulozū vocibus hec aula resultet. Quapzopter astantibꝰ vobis fra / tres charissimi/ad tā mirā huius scti luminis claritatē: vna mecum queso oīpotētis dei misericozdiā inuocate.vt qui me nō meis meri/ tis intra leuitarū numerū digna/ tus est aggregare:luminis sui gra tiā infundēdo / cerei huius laudē implere ꝓficiat. Per dñm nostrū iesum chz̄m filiū suū: cū quo viuit z regnat in vnitate spūssancti deus.

Per omnia secula seculo ruz.Amē. Dñs vobis/ cū.Et cū spiritu tuo. Sursū corda. Habemus ad domi/ nū. Gratias agamus dño deo nr̄o. Dignū z iustuz est.

Vere dignū z iustuz est: inuisibilez deū patrem oīpotentē/filiūqz eius vnige nitū iesum xp̄m dñm nostrū toto cozdis ac mētis affectu et vocis ministerio psonare. Qui pro nobis eterno patri/ ade debitum soluit: z veteris piaculi cautionez pio cruoze deterſit. Hec sunt enim festa pascalia:in quibus verus ille agnus occidit̄ /eiusqz sangui/ ne postes cōsecrant̄. Hec nox est / in qua primū patres no/ stros filios israel eduxisti de egypto:quos postea rubruz mare sicco vestigio trāsire fe/ cisti. Hec igit̄ nox est/que pec catoz̄ tenebras/colūne illu/ minatiōe purgauit. Hec nox est:que hodie per vniuersuz mundū in christū credētes/a vitijs seculi segregatos z cali

gine peccatoꝝ/reddit gratie/ sociatq; sanctitati. Hec noꝛ est/ i qua destructis vinculis moꝛtis/ chꝝs ab iferis victoꝛ ascẽdit. Nihil enī nobis na= sci ꝓfuit:nisi redimi ꝓfuisset. O mira circa nos tue pietatis dignatio. O inestimabilis di lectio charitatis: vt seruū re= dimeres/filiū tradidisti. O ve re bẽata noꝛ/que sola meruit scire tẽpus ⁊ hoꝛā:in qua xp̃s ab iferis resurrexit. Hec noꝛ est/e qua scriptū est:⁊ noꝛ vt dies illuminabitur:⁊ noꝛ il= luminatio mea i delicijs meis. Huius igit̄ sanctificatio no= ctis fugat scelera/culpas la= uat:⁊ reddit īocentiā lapsis/ ⁊ mestis leticiā. Fugat odia/ cõcoꝛdiā parat:⁊ curuat im= peria. Hic imponit̄ incẽsum seu thus i quiq; foꝛaminib⁹ i modū crucis. In huius igit̄ noctis gr̃a/suscipe sctẽ pater incẽsi huius sacrificiū vespti= nū:qđ tibi in hac cerei obla= tiõe solẽni/ꝑ ministroꝝ ma= nus de operib⁹ apū sacrosctā reddit ecclesia. Sed iaz colū= ne hui⁹ ꝑconia nouim⁹:quā i honoꝛẽ dei rutilās ignis ac= cẽdit. Hic accẽdit cereus de igne nouiter ꝯsecrato. Qui licet sit diuisus i partes: mu= tuati tamẽ luminis detrimẽta nõ nouit. Talitur liquentibus ceris:quaꝝ i substãtiaz ꝑcioſe huius lampadis/apis mater eduxit. Hic accẽdit lampas ante altare. O vere btã noꝛ q̃ expoliauit egyptios/ dita= uit hebꝛeos: noꝛ in qua ter= renis celestia/humanis diui= na iũgunt̄. Oꝛamus ergo te dñe/vt cereus iste in honoꝛẽ nois tui cõsecrat⁹: ad noctis hui⁹ caliginẽ destruẽdã inde ficiẽs ꝑseueret: atq; in odoꝛẽ suauitatis acceptus supnis lu minarib⁹ misceat̄. Flãmas ei⁹ lucifer matutinus īueniat. il= le inquã lucifer q̃ nescit occa sum. ille q̃ regressus ab infe= ris/humano generi serenus illuxit. Precamur ergo te do mine: vt nos famulos tuos/ omnẽq; clerū ⁊ deuotissimū populū. vna cum beatissimo papa nr̃o. N. atq; ãtistite no= stro. N. ⁊ gloꝛiosissimo rege nostro. N. cuz omni familia: quiete tẽpoꝝ ꝯcessa/i his pa= scalibus gaudijs assidua ꝓte= ctiõe regere gubernare ⁊ cõ= seruare digneris. Per dñm nr̃m iesū xp̃z filiū tuū: q̃ tecū viuit ⁊ regnat i vnitate spũs= sancti deus. Per oĩa secula se= culoꝝ. Amen. Cereo benedi=

cto/illuminant duo parui ce/
rei in duob⁹ candelabris de
ipso nouo igne. ⁊ p oés do/
mos ignis anterior q tūc ar/
debat extinguit ⁊ nouus re/
accendit. Deinde legunt p/
phetie sequentes sine titulo.

IN principio Genes.j. creauit de⁹ celū ⁊ terrā. Terra autē erat inanis et va/
cua: et tenebre erāt sup faciē abyssi: et spūs dñi ferebat su
per aquas. Dixitq; deus. Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit deus lucē q esset bona: et di
uisit lucē a tenebris: appella
uitq; lucem diem: ⁊ tenebras noctē. Factūq; est vespere et mane dies vnus. Dixit quo/
q; deus. Fiat firmamentū in medio aquarū: ⁊ diuidat aq̄s ab aquis. Et fecit deus firma
mentū: diuisitq; aquas q̄ erāt sub firmamento / ab his que erāt super firmamentū. Et fa
ctū est ita. Uocauitq; deus fir
mamentū celum. Et factū est vespere ⁊ mane dies scds. Di
xit vero de⁹. Cōgregent aque que sub celo sunt i locū vnū: ⁊ appareat arida. Factūq; est
ita. Et vocauit de⁹ aridā ter/
rā: congregationesq; aquarū appellauit maria. Et vidit de⁹
q esset bonum / ⁊ ait. Germi
net terra herbā virentē ⁊ fa/
cientē semen: ⁊ lignū pomife
rū faciēs fructū iuxta genus suū: cuius semen in semetip/
so sit super terrā. Et factū est
ita. Et protulit terra herbā vi
rentē / ⁊ facientē semen iuxta genus suū: lignūq; faciēs fru
ctū: ⁊ habens vnūquodq; se/
mentē sm̄ speciē suā. Et vidit deus q esset bonuz. Factūq;
est vespere ⁊ mane dies ter/
tius. Dixit aūt de⁹. Fiant lu/
minaria i firmamēto celi: et diuidāt diem ac noctē: ⁊ sint
i signa ⁊ tēpora / ⁊ dies ⁊ an/
nos: vt luceāt i firmamēto ce
li / ⁊ illuminēt terrā. Et factuz
est ita. Fecitq; deus duo lu/
minaria magna: lumīare ma
ius vt preesset diei: ⁊ lumina
re minus vt preesset nocti. et
stellas. Et posuit eas i firma/
mēto celi / vt lucerent sup ter
rā: ⁊ preessēt diei ac nocti: et diuiderēt lucem ac tenebras.
Et vidit de⁹ q esset bonū. Et factuz est vespe ⁊ mane dies
q̄rtus. Dixit etiā deus. Pro/
ducāt aque reptile anime vi
uentis: ⁊ volatile super terrā
sub firmamēto celi. Creauit/
q; deus cete grādia. ⁊ omnē
animam viuētem atq; mota/
bilem / quā produxerāt aque

in species suas: & omne volatile scom genus suū. Et vidit deus qꝓ esset bonū: benedixitq; eis dicēs. Crescite & multiplicamini & replete aq̄s maris: auesq; multiplicent̄ supꝫ terrā. Et factū est vespe & mane dies quint⁹. Dixit quoq; deus. Producat terra animā viuentē in genere suo: iumēta & reptilia: & bestias terre/scoz species suas. Factūq; est ita. Et fecit deus bestias terre/iuxta species suas: & iumenta & omne reptile terre in genere suo. Et vidit deus qꝓ esset bonū: & ait. Faciamus hominē ad imaginē & similitudinem nostrā: & pręsit piscib⁹ maris/& volatilib⁹ celi & bestijs: vniuersęq; terre: omniq; reptili qđ moueť ī terra. Et creauit deus hoīem ad imaginē & similitudinē suā: ad imaginez dei creauit illū: masculū & feminā creauit eos. Benedixitq; illis deus/& ait. Crescite & multiplicamini & replete terrā/& subijcite eā: & dominamini piscibus maris/& volatilibus celi: & vniuersis animantibus que moueńt supꝫ terrā. Dixitq; deus. Ecce dedi vobis omnē herbā afferentē semē super terrā: & vniuersa lignā q̄ habēt in semetipsis sementē generis sui/vt sint vobis in escam & cūctis animātib⁹ terre: omniq; volucri celi & vniuersis que moueńt in terra: & in qbus est aīa viuēs/vt habeāt ad vescendū. Et factū est ita. Viditq; de⁹ cūcta q̄ fecerat: & erāt valde bona. Et factus est vespe & mane dies sextus. Igit̄ pfecti sunt celi & terra/& ois ornatus eoz. Cōpleuitq; de⁹ die septimo op⁹ suū qđ fecerat: & requeuit die septimo ab vniuerso ope qđ patrarat. Deīde sacerdos absq; salutatione dicit Oremus:

DEus q mirabiliter ho. creasti hominē/& mirabili⁹ redemisti: da nobis qmus cōtra oblectamēta pctī/mētis ratiōe resistere: vt mereamur ad gaudia eterna ꝓuenire. ꝑ.

Lctō sine titulo. Exodi. xiiii.

IN dieb⁹ illis. Factū est ī vigilia matutina: & ecce respiciēs dns supꝫ castra egiptioz ꝑ colūnā ignis & nubis interfecit exercitū eoz: & subuertit rotas curruū: ferebanturq; in pfundū. Dixerūt ergo egyptij. Fugiamus israelē: dns enī pugnat ꝓ eis ꝯtra nos. Et ait dns ad moysē. Extende manū tuā supꝫ mare/vt

reuertant aque ad egyptios/ sup currus 7 eqtes eoz. Cūq extēdisset moyses manū cō= tra mare: reuersuz est primo diluculo ad priorē locū. Fu= giētibusq egyptijs occurre= rūt aq: 7 inuoluit eos dns i me dijs fluctib9. Reuersaq sunt aq/7 coopuerūt currus 7 eq= tes cūcti exercit9 pharaōis / q sequētes igressi fuerāt mare: nec vnus qdē supfuit ex eis. Filij aūt israel prexerūt p me/ diū sicci maris: 7 aq eis erant q̄si pro muro a dextris 7 a si= nistris. Liberauitq dns i die illo israel de manu egyptioz: 7 viderūt egyptios mortuos sup littus maris: 7 manū ma gnā quā exercuerat dns otra eos. Timuitq populus dnm: 7 crediderūt dño/7 moysi ser uo eius. Tūc cecinit moyses 7 filij israel carmen hoc dño/

Et dixerunt. **Tractus.**

Antemus dño. gloriose eni honorificat9 est. equū 7 ascensorez piecit in mare. adiutor et protector fact9 est mihi i salutē. ℣. Hic de9 me9 7 honorificabo eū: de9 patris mei 7 exaltabo eū. ℣. Dns conterēs bella: dns nomē est illi. Orem9.

Deus cuius antiq **Dio.** miracula etiā nris seculis coruscare sentimus: dū qd vni pplo a psecutiōe egyptia ca liberādo dextere tue potē tia cōtulisti/id in salutē gētiū p aquā regeneratiōis oparis: pfta: vt in abrae filios/7 in is/ raelitica dignitatē totius mū di transeat plenitudo. P do.

Ad Phrehē/ **Lcō esaie.iiij.** dent septē mulieres vi/ rū vnū in die illa dicētes. Pa nē nostrū comedemus: 7 ve= stimētis nostris operiemur: tm̄modo inoceat nomen tuū super nos: aufer opprobriuz nostrū. In die illa erit germē dni i magnificētia 7 gloria/7 fructus terre sublimis: 7 exul tatio his qui saluati fuerint de israel. Et erit ois q relict9 fue rit i sion/7 residuus in hieru= salē: sctus vocabit ois qui scri ptus est i vita in hierusalē. Si abluerit dns sordē filiarū sio et sanguinē hierusalē lauerit de medio ei9/in spiritu iudicij et spiritu ardoris. Et creauit dns sup oem locū mōtis sio: 7 vbi inuocatus est/nubē per diem: 7 fumū / 7 splendorem ignis flāmantis in nocte. Su per omnē enim gloriā protē ctio: 7 tabernaculū erit in vm braculuz diei ab estu: 7 in se= curitatem 7 in absconsionē a turbine/7 a pluuia. **Tractus.**

Vinea facta est dilecto meo in cornu in loco vberi. ℣. Et maceriã circundedi/ & circũfodi: & plantaui vineã sorech. & edificaui turrim ĩ medio ei⁹. ℣. Et torcular fodi ĩ ea. vinea enĩ dñi sabaoth dom⁹ israel. Orem⁹. Dio. OEus qui nos ad celebrãdũ pascale sacramentũ vtriusq; testamẽti paginis instruis: da nobis ĩtelligere misericordiã tuã: vt ex pceptiõe presentiũ munerũ: firma sit expectatio futuroꝝ. Per do. Lctõ libri Deuterono. xxxj.

IN dieb⁹ illis. Scripsit moyses canticũ & docuit filios israel. Precepitq; dñs iosue filio nun/ & ait. Cõforta re & esto robust⁹: tu enĩ ĩtroduces filios israel in terram quã pollicit⁹ sũ eis: & ego ero tecũ. Postq; ꝝ scripsit moyses verba legis hui⁹ ĩ volumine/ atq; cõpleuit: pcepit leuitis q portabãt arcã federis dñi dicẽs. Tollite librũ istũ/ & ponite eũ ĩ latere arce federis dñi dei vestri: vt sit ibi ctra te in testimoniũ. Ego enĩ scio cõtẽtionẽ tuã/ & ceruicẽ tuã durissimã. Adhuc viuente me & ĩgrediẽte vobiscũ/ semp contentiose egistis contra dñm: quãtomagis cũ mortu⁹ fuero: Cõgregate ad me oẽs maiores natu p tribus vãs: atq; doctores/ & loquar audiẽtib⁹ eis fmones istos: & ĩuocabo cõtra eos celũ & terrã. Noui enĩ q; post mortẽ meã inique agetis: & declinabitis cito de via quã precepi vobis: & occurrent vobis mala in extremo tẽpore/ quando feceritis malũ in cõspectu dñi: vt irritetis eũ p opa manuũ vestrarũ. Locutus est ergo moyses audiẽte vniuerso cetu filioꝝ israel verba carminis hui⁹: & ad finẽ vsq; cõpleuit. Tract⁹.

ATtende celũ & loq̃r: & audiat terra verba ex ore meo. ℣. Expectet sicut pluuia eloquiũ meũ: & descendant sicut ros verba mea. ℣. Sicut imber sup gramẽ: & sic̃ nix super fenũ: qa nomẽ dñi ĩuocabo. ℣. Date magnificentiaz do nr̃o: de⁹ vera opa ei⁹: & oẽs vie ei⁹ iudicia. ℣. De⁹ fidelis in quo nõ est iniqtas: iustus & sctũs dñs. Dio. OEus q; ecclesiã tuã semp gentiuz vocatiõe multiplicas: cõcede ꝓpiti⁹: vt quos aq̃ baptismatis abluis: cõtinua protectione tuearis. Per. Et stati canit Tractus.

SIcut ceru⁹ desiderat ad fontes aquarũ/ ita desiderat aĩa mea ad te deus. ℣. Sitiuit anima

mea ad deū fontē viuū:qñ veniā ꝛ apparebo ante faciez dei mei. ℣. Fuerūt mihi lachrymе mee pānes die ac nocte:dū dicit mihi per singulos dies vbi ē deꝰ tuꝰ. Oremꝰ.

Concede qmīs omnīpotens deus: vt q festa paschalia agimus/celestibus desiderijs accēsi fontē vite sitiamus Jesū xp̄m dn̄m nr̄m. Qui tecū. Interī dū lectiones leguntꝫ/ p̄sbyter catechizat infantes q nō sūt catechizati.et p̄parat eos ad baptizādū. Expletis aūt lectionibꝰ ꝛ cāticis/ p̄sbyter cū suis ministris p̄cedūt ad benedicēdū fontē/verillis/cereo magno/thuribulo ꝛ scholaribꝰ cū luminibus precedētibꝰ: circueūdo infra litaniā eūdē septē vicibus.et chrysma inter cruces ꝛ euangeliū portātes ꝛ litaniā p̄nūciātes.chorꝰ stāte p̄pe fontē in suo ordine. Sequit Litania idest supplicatio solēnis.

Kyrieleison. Christeleison. Christe audi nos.
Saluatorꝰ mūdi adiuua nos.
Sancta maria Ora p nobis
Sancte michael ora
Sancte gabriel ora
Sancte raphael ora
Omnes sancti angeli et archangeli. Orate pro nobis.
Sctē ioannes baptista ora
Omnes sancti patriarche ꝛ prophete. Orate pro nobis.
Sancte petre ora
Sancte paule ora
Sancte andrea ora
Omnes sctī apostoli ꝛ euangeliste. Orate pro nobis.
Sancte stephane ora
Sancte laurenti ora
Sancte vincenti ora
Sancte wenceslae ora
Sancte stanislae ora
Sancte adalberte ora
Sancte floriane ora
Oēs sācti martyres. Orate.
Sancte siluester ora
Sancte martine ora
Sancte nicolae ora
Oēs scti confessores. Orate.
Sca maria magdalena ora
Sancta felicitas ora
Sancta agatha ora
Sancta catherina ora
Sancta margaretha ora
Sancta agnes ora
Omnes sancte virgines ꝛ vidue. Orate pro nobis.
Oēs sancti. Orate p nobis.
Propitiꝰ esto. Parce nobis dn̄e. Propitiꝰ esto. Exaudi nos dn̄e. Propitiꝰ esto. Libera nos dn̄e. Ab oī malo. Libera nos dn̄e. Per crucē ꝛ passionē tuā. Libera nos q.

Per

Per gloriosã resurrectionẽ tuã. Libera nos d. Per admirabilẽ ascẽsionẽ tuã. Libera nos dñe. Per aduẽtum spũssctĩ paracleti. Lib.n.dñe. In die iudicij. Lib.n.dñe. Peccatores. Te rogamꝰ audi nos. Ut pacẽ nobis dones Te rogamꝰ audi nos. Ut ecclesiã tuã regere ⁊ defensare digneris. Te rogamus audi nos. Istũ ỹsũ/sacerdos wersa facie ad fontẽ cãtat tribꝰ vicibus:videlz. Ut fontẽ istũ bene ✠ dicere digneris. Chorus rñdet. Te rogamus audi nos. Ut fontẽ istũ bene ✠ dicere et sãcti ✠ ficare digneris. Te rogamus audi nos. Ut fontẽ istũ bene ✠ dicere:sctĩ ✠ ficare et ꝯsecrare digneris. Te rogamus audi nos. Ut nos exaudire digneris. Te rogamus audi nos. Fili dei. Te rogamus audi nos. Agne dei q tollis pctã mũdi. Parce nobis dñe. Agne dei q tollis pctã mũdi. Exaudi nos dñe. Agne dei q tollis pctã mũdi. Miserere nobis. Kyrieleisõ. Christe eleison. Kyrieleison. His finitis/accedit ꝑsbyter ad bñdicẽdũ fontẽ dicẽs ỹ. Dñe apud te est fons vite. Et ĩ lumine tuo videbimus lumẽ. ỹ. Adiutoriũ nostrũ in noie dñi. Qui fecit celum ⁊ terrã. ỹ. Dñe exaudi oronẽ meã. Et clamor meus ad te veniat. ỹ. Dñs vobiscũ. Et cũ spũ. Oremꝰ.

OMnipotẽs sempiterne deꝰ/adesto magne pietatis tue mysterijs/adesto sacramẽtis:⁊ ad creãdos nouos populos(quos tibi fons baptismi parturit) spiritũ adoptiõis emitte:vt qd humilitatis nostre gerẽdũ est ministerio: tue virtutis impleat effectu. Per dñm nrm iesũ xpm filiuz tuuz:q tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate spũssancti deus. Hic vocẽ eleuat ĩ modũ ꝓfatiõis. Per oia secula seculorũ. Amen. Dñs vobiscũ. Et cũ spũ tuo. Sursũ corda. Habemus ad dñz. Gratias agamus dño deo nostro. Dignũ ⁊ iustũ est. Prefatio sequẽs canit ad bñdictionẽ fõtiũ die sabbati sctĩ/⁊ ĩ vigilia pẽtecostes.

Vere dignũ ⁊ iustũ est/equũ et salutare: nos tibi semper ⁊ vbiqz gratias agere:dñe sctẽ/pater oipotẽs/eterne deꝰ. Qui inuisibili potẽtia/sacramentoꝝ tuoꝝ mirabiliter operaris effectũ. Et licet nos tantis mysterijs exequẽdis simus indi-

gni: tu tamẽ gratie tue dona
nõ deserẽs / etiã ad p̃ces no-
stras aures tue pietatis incli-
nas. Deus cui⁹ spũs sup aq̃s
inter ipsa mũdi primordia fe
rebaf: vt iam tũc virtutẽ sãcti
ficatiõis / aquarũ natura cõci-
peret. De⁹ qui nocẽtis mũdi
crimina per aquas abluẽs / re
generatiõis speciẽ in ipsa di-
luuij effusiõe signasti: vt vni-
us eiusdẽq; elementi myste-
rio / & finis esset vitijs & origo
virtutib⁹. Respice dñe in fa-
ciẽ ecclesie tue / & multiplica i
ea regeneratiões tuas: q̃ gra
tie tue affluẽtis impetu letifi
cas ciuitatẽ tuã / fontemq; ba-
ptismatis ap̃is toto orbe ter-
rarũ gentibus innouãdis: vt
tue maiestatis imperio sumat
vnigeniti tui gratiã de spiri-
tusancto. Hic aquã manu tã
git & diuidit in modũ crucis.
Q ui hãc aquã ✠ regenerã
dis hoĩbus p̃paratã / arcana
sui luminis admixtiõe fecun
det: vt sctificatiõe cõcepta / ab
immaculato diuini fõtis vte-
ro / in nouã renata creaturam
p̃genies celestis emergat. Et
quos aut sexus in corpe / aut
etas discernit in tẽpore: oẽs
i vnã pariat gratia mater in-
fantiã. Procul ergo hinc iu-
bẽte te dñe / ois spũs immun
dus abscedat: p̃cul tota neq-
tia diabolice fraudis abs̃istat.
Nihil hic loci habeat cõtra-
rie virtutis admixtio: nõ insi
diãdo circũuolet / nõ latendo
surrepat / nõ inficiẽdo corrũ-
pat. Iterũ aquã manu tãgit
in modũ crucis. Sit hec ✠
sctã & innocẽs creatura / libera
ab omni ipugnatoris icursu:
& toti⁹ neqtie purgata discef
su. Sit fons ✠ viuus: aqua
✠ regenerãs: vnda ✠ puri-
ficãs. Ut omnes hoc lauacro
salutifero diluendi: operante
in eis spũsctõ / pfecte purga-
tiõis indulgentiã cõsequant.
Hic facit crucẽ supra fontes
dicẽs. Unde bñdico te crea-
tura aque / per deũ ✠ viuũz /
per deũ ✠ verũ / per deũ ✠
sanctũ: per deũ qui te i prin-
cipio verbo separauit ab ari-
da: cuius spũs super te fere-
bat: q̃ te de paradiso manare
& in q̃ttuor fluminib⁹ diuidẽs
totã terrã rigare p̃cepit. Hic
eijcit aquã extra fontẽ / in mo
dũ crucis. Qui te in deserto
amarã / suauitate indita fecit
esse potabilẽ: & sitienti pplo
de petra p̃duxit. Bñ ✠ dico
te per iesum xp̃m filium eius
vnicũ dñm nostrũ: qui te in

chana galilee signo admirabili sua potētia cōuertit in vinū. Hic fundit vinū in aquā in modū crucis. Qui pedib⁹ suis sup te ambulauit: ⁊ a ioā ne in iordane in te baptiçat⁹ est. Qui te vna cuz sanguine de latere suo ꝓduxit: ⁊ discipulis suis iussit: vt credētes/ inte baptiçarent̄/ dicēs Ite docete omnes gētes baptiçātes eos in noīe patris ⁊ filij ⁊ spiritussancti. Hic mutat vocez ꝗsi legēs lectionē. Hec nobis p̄cepta seruantib⁹/ tu deus oīpotens clemens adesto: tu benign⁹ aspira. Hic sufflat in aquaz ter: ī modū crucis. Tu has simplices aq̄s tuo ore benedicito. Hic iterū sufflat in aq̄m: ī modū crucis. Ut p̄ter naturalē emūdationē ꝗuā lauandis possūt adhibere corporib⁹: sint etiā purificandis mentib⁹ efficaces. Hic mittit cereū ardentē in fontē tribus vicib⁹ ī modū crucis trahendo: ⁊ totiēs eleuādo: alta voce dicēs. Descendat in hanc plenitudinē fontis virt⁹ spūs sancti. Et vltimo tenet cereū in aq̄: quousq; sub vocis eius dē tenore illā. etiā dixerit particulā Totāq; huius aque substantiā regenerādi fecundet effectu. Hic tollit cere⁹ de aq̄. Hic omniū pctōz macule deleant̄: hic natura ad imaginē tuā cōdita: ⁊ ad honorē tui reformata principij: cūctis vetustatis squalorib⁹ emūdet̄. Ut oīs homo hoc sacramētū regeneratiōis īgressus: in vere innocentie noua infantia renascat̄. Hic legēdo dicit P eundē dn̄m nostrū iesū xp̄m filiū tuū: qui tecum. ⁊c̄. Ante infusionē sacri chrysmatis aliqd hauriat̄ de aqua ꝯsecrata ex fonte: ⁊ ad aspersionē pp̄li in crastinū reseruet̄. Deinde mittit chrysma in fontē ī modū crucis. dicēdo In noīe patris ⁊ filij ⁊ spūssancti paracleti: sctificet̄ ⁊ fecūdet̄ de hoc oleo salutifero et chrysmate fons iste: ad abluenda crimina ⁊ ad regenerādas aias in vitā eternā. Amē. His finitis baptiçant̄ infantes: ⁊ campane soleniter pulsantur. Et ad chorū eundo soleniter cantatur Kyrieleisō. pascale. Interim officiās indutus solēni casula cū ministris/ transiens ad altare/ solito more facit cōfessionē. ⁊ ꝓsequēdo inchoatū officiuz post Kyrieleison cantat. Gloria ī excelsis deo. Quo finito dī Dn̄s vobiscū.

DEus qui hanc sacratissimā noctē glo-
ria dñice resurrectionis illu-
stras: cōserua in noua familie
tue pgenie adoptionis spiri
tum quē dedisti: vt mente ⁊
corpore renouati / puras tibi
exhibeāt seruitutē. Per eun-
dē. eiusdē. **Lectio epīe beati pauli apīi. Ad Colossenſ. iij.**

FRatres. Si consurrexi-
stis cū xpō / q̄ sursū sunt
querite: vbi xps est in dextera
dei sedēs. Que sursū sunt sapi
te / nō que sup terrā. Mortui
enī estis / ⁊ vita vestra abscon
dita est cū xpō in deo. Cū aūt
chs apparuerit vita vestra /
tūc ⁊ vos apparebitis cū ipso
in gloria. **Alla. ℣.** Cōfitemini
dño quoniā bon⁹: quoniā in secu-
lū miscordia ei⁹. **Tract⁹.**
LAudate dñm oēs gentes: et
collaudate eū oēs ppli. **℣.** Quo-
niā cōfirmata est sup nos miscor
dia ei⁹: ⁊ veritas dñi manet ī eter-
num. **Ante euangeliū nō por
tant lumina ī ipsa nocte: sed
tm̄ incensū. S. Matth. xxviij.**

DEspere aūt sabbati / que
lucescit ī prima sabbati:
venit maria magdalene / ⁊ al
tera maria videre sepulchrū.
Et ecce terremotus fact⁹ est
magn⁹. Angelus enī dñi de-
scēdit de celo: ⁊ accedēs / reuol
uit lapidē / ⁊ sedebat sup eum.
Erat aūt aspect⁹ eius sicut ful
gur: ⁊ vestimētū ei⁹ sicut nix.
Pre timore aūt eius exterriti
sunt custodes: ⁊ facti sunt ve-
lut mortui. Respōdēs aūt an
gelus / dixit mulieribꝰ. Noli-
te timere vos. Scio enī q̄ ie-
sum q̄ crucifixus est / queritis.
Nō est hic: surrexit enī / sicut
dixit. Uenite / ⁊ videte locum
vbi positus erat dñs. Et cito
eūtes / dicite discipulis ei⁹ / qa
surrexit: ⁊ ecce p̄cedet vos in
galileā. Ibi eū videbitis: ecce
predixi vobis. **Finito euāge
lio: dicit sacerdos** Dñs vobis
cū **et** Orem⁹. **⁊ nō dr̄** Credo
**nec Offer. sed statiz finito mi
nori canone dicitur Secret.**

SUscipe qm̄s dñe ⁊ plebis
tue ⁊ tuorū hostias renatoz:
vt ⁊ confessiōe tui nois et ba
ptismate renouati / sempiter-
nā beatitudinē ꝯsequant̄. P.
Prefatio. Te quidez dñe omni
tpe: sed ī hac potissimū nocte. **etc̄
Seqtur totus canon. Infra
actionē.** Cōmunicātes et no
ctē sacratissimā. **etc̄.** Hāc igi
tur oblationē seruitutis nos-
stre. **etc̄.** Pax dñi **dr̄.** Agn⁹ dei
**et cōio nō dr̄. nec osculū pacis
dat. Postq̄ aut̄ p̄sbyter cō-**

municauerit/statī incipiat alta voce ad vespas añ. Alla. Chorus prosequatur alla alla. ps. Laudate dñm oēs gētes. Cōcludēdo cū Gloria patri. Reiterat añā. Alla. ꝛc. Immediate sequitur ad Magt Añā. Ꝟ espere autē sabbati que lucescit i ꝑma sabbati venit maria magdalene ꝛ altera maria videre sepulchꝝ alla. ꝑs. Magt. Repetita añā/ꝑsbyter stās ad altare subiūgit. Dñs vobiscū. Oremus. Cōpt. Spiritum nobis dñe tue charitatis infunde: vt quos sacramentis paschalibus satiasti/tua facias pietate ꝯcordes. P dñm. ꝛc. eiusdē. deinde Dñs wbiscū. Et sic vna oratiōe missa ꝛ vespere ꝯcludūtur. Diaconus subiūgit. Benedicamus domino alla alla alla. Benedictio ad populū p episcopum si adest dat. ¶ Sequuntur benedictiones ipso die pasce. Et primo bñdictio agni paschalis. ℣. Adiutoriū nostrū in noie dñi. Qui fecit celū ꝛ terram. ℣. Dñs vobiscū. Et cū spū tuo. Dō.

DEus vniuerse carnis cōditor: q noe ꝛ filijs suis de mūdis ꝛ immūdis animalibus ꝑcepta dedisti: quiq; p famulū tuū moysē/in libera-

tione populi tui de egypto/ agnū occidi ꝛ in vigilia pasce comedere iussisti/in figura agni dñi nri iesu xpi: cui⁹ sanguine oīa primogenita tibi de mūdo redemisti: ꝛ in nocte illa omne primogenitus in egypto pcutere ꝑcepisti: seruās populū tuū agni sanguine prenotatum. Dignare qñs bene ✠ dicere ꝛ sanctificare ✠ has carnes agninas ꝛ alioꝝ animaliū: vt quicūq; ex populis tuis fidelibus ex eis comederint: omni benedictiōe celesti ꝛ gratia tua saturati/repleantur bonis. Per eundē. ¶ Benedictio lardi.

BEne ✠ dic dñe creaturam istā lardi: vt sit remedium salutare generi humano: et ꝑsta p inuocationē sctī nois tui: vt qcunq; ex eo gustauerint inde corporis sanitatē ꝛ aīe tutelā pcipiāt. P. ¶ Bñdictio pāis ꝛ placētaꝝ.

OMine sctē pater oīps eterne deus: bñ ✠ dicere digneris hos panes tua sctā benedictiōe sicut benedixisti quinq; panes in deserto: vt sit oībus sumētibus salus mētis et corporis: atq; cōtra oēs morbos ꝛ vniuersas inimicoꝝ insidias tutamen. per

dominū nostrū iesum chm filiū tuū/panē q de celo dēscē dit:7 dat vitā 7 salutē mūdo: et tecū viuit 7 regnat de⁹.P oīa secula seculorum. Amē.

¶ Benedictio casei 7 butyri.

OMnipotēs sempiterne de⁹ bene ✠ dicere 7 sanc ti ✠ ficare digner3 hāc creatūrā casei:7 butyri q̄s ex adipe aialiū p̄ducere dignatus es:vt q̄cunq3 ex populis tuis fidelib⁹ ex eis comederint:oī bñdictiōe celesti/7 gratia tua saturati/repleant bonis. P.

¶ Benedictio ouorū.

SAbueniat dñe q̄s huic ouoz creature/gratia tue be ne ✠ dictiōis:de qua pullos gallinaz dignatus es p̄creare:vt cibus salutaris fiat tuis fidelibus in tuaz actiōe gratiaz sumentib⁹.P.

¶ Benedictio super carnes volucrū.

OMnine sctē pater omnipotens eterne deus q es creator omniuz creaturarū:qui oīa ex nihilo creasti:q bñdicis oīa:bñ ✠ dicere dignare hāc creaturā volucrū: 7 p̄sta:vt q̄cunq3 de p̄p̄lis tuis fidelib⁹ ex eis comederint:in eis tua bñdictio semp̄ larga p̄maneat. P.

¶ Benedictio lactis:cereuisie:vini 7 mellis.

BEne ✠ dic dñe hās creaturas lactis/cereuisie/vini et mellis: et pota famulos tuos de fonte perenni/quod est spūs veritatis:7 enutri eos de hoc lacte/melle vino 7 cereuisia:tu eniz dñe p̄misisti p̄ib⁹ nostris abrae isaac 7 iacob dicēs:introducā vos in terrā p̄missiōis lacte 7 melle fluentē:cōiunge dñe famulos tuos in spiritu charitatis 7 pacis sicut cōiunctū est hoc lac/cereuisia/vinuz 7 mel:in chō iesu dño nostro. Amē.

¶ Bñdictio pomorū.

DEus q hec arboruz poma tua iussione et p̄uidētia p̄rocreata esse voluisti: nūc etiā eadē bene ✠ dicere digneris: vt q̄cūq3 ex eis sūpserint/incolumes esse valeant. P.

¶ Signalis bñdictio.

DEus qui filios israel de egyptiaca seruitute liberasti:paschalē agnū in typū redēptionis future q̄ in chō filio tuo humano generi clemēter illuxit edere p̄cepisti: bene ✠ dic q̄ñs 7 hūc agnū 7 ceteroz aialiuz ac auiū carnes in vsum 7 cibū famuloz tuoz:vt q se veri agni christi tui sanguine īmaculato redēptos fideliter credunt/corpis

et aīe ꝓcipiant sanitatē. Per.

¶ Benedictio super omnia.

OEus qui ꝑ resurrectionē filij tui dñi nostri iesu chr̄i / gaudia eterna nobis ꝓtulisti: auge ꝛ sctī ✠ fica collata nobis hec dona tue largitatis: ꝛ nostras pariter mētes spūalib⁹ reple dēliciis. P. Et bñ ✠ dictio dei pr̄is oīpotēt̄ꝫ: ꝛ fi ✠ lij: ꝛ spūs ✠ sctī descēdat sup̄ hāc creaturā ciboꝛ. Amē. Et statī aspergat aqua bñdicta. ¶ Sequit̄ visitatio sepulchri. Ante matutinū in die resurrectiōis dñi ad subleuādā crucē seu imaginē resurrectiōis / ꝑlatus cū alio ꝑsbytero īduti sacris vestibus. videlꝫ albis solēnioꝛibus: vadūt in ꝓcessiōe cū clericis ad sepulchrū: ꝑcedentibus vexillis / luminib⁹ ardēti bus / thuribulo seu īcēso / aspersorio ꝛ aqua bñdicta. Et circa sepulchrū / primo flexis genibus cū magna deuotione hec aña dicit̄. ¶ Gloria tibi trinitas: equalis vna deitas ꝛ ante oīa secula: ꝛ nūc ꝛ in ꝓpetuū. ℣s. Laudate pueri. siue Laudate dñm oēs gentes. Gloria. ℣s. Bñe qd multiplicati sūt. Glia. Aña repetit̄. Kyrieleison. Chr̄isteleison. Kyrieleisō. Pater noster. Aue maria. Et ne nos īducas. ℟. ℣. In resurrectione tua chr̄e alla. Celū ꝛ terra letent̄ alla. ℣. Bñe exaudi orationē meā. Et clamoꝛ meus ad te veniat. Dominus vobiscū. Et cū spiritu tuo. Oremus. Oratio.

OOmine iesu chr̄e vita ꝛ resurrectio coꝛpoꝛuꝫ ꝛ aīaꝝ nostrarū: resuscita aīas nostras a vicioꝝ nostroꝝ sepulchris: ꝛ spūalib⁹ visita virtutib⁹: vt fide / spe ꝛ charitate radicati ꝛ fundati: possimus intelligere cū oībus sctīs q̄ sit beatitudo charitatis tue: qa genus humanū in tātū dilexisti: vt ꝑ eo moꝛtem subires: vt oīs q̄ credit ī te / nō pereat: sed habeat vitā eternā. Qui cū deo patre ꝛ spiritu sctō viuis ac regnas deus. Per omnia secula seculoꝛū. Amen.

Deide crux seu imago resurrectiōis thurificat̄ ꝛ aspergit̄: linteaminibusq̄ depositis / tollit̄ vna cū hostia: ac dēfert̄ cū processione vsq̄ ad altare maī⁹ / circuēdo choꝝ ter ꝛ cāntādo hāc añam. Cū rex glorie. ꝛ īterim pulsant̄ solēniter cāpane magne. qbus finitis ter sursū eleuat̄ crux vel imago resurrectiōis ꝑ sacerdotes incipiendo añam. Surrexit dñs

de sepulchro. Choro vlterius prosequẽte. Qui pro nobis pe/pẽdit i ligno alla. Et ibi a popu lo salutata/statuit i loco suo. Finita añ. ℣. dicit. In resurre/ctione tua christe alla. Celuz t ter/ra letentur alla. Oremus. Dio. DEus qui nos resurre/ctionis dñice annua so lennitate letificas: cõcede p/pitius: vt per tẽporalia festa que agimus/puenire ad gau dia eterna mereamur. Per eundẽ. Post hoc cantat solé niter matutinũ cum alijs vt i viatico. ¶ In die sacratissi/mo pasce ad aspgendũ Añam. AJdi aquam egrediẽtem de templo a latere dextro: al/leluia. Et omnes ad quos puenit aqua ista: salui facti sunt: t dicent alleluia alleluia. ℘s. Confitemini dño quoniã bonus: quoniã in se/culum misericordia eius. Gloria. Et omnes. In die pẽtecostes. ℘s. Confirma hoc deus qd̃ ope/ratus es in nobis a templo sancto tuo qd̃ est in hierusalẽ. Gloria. Et oẽs. ℣. Dñe apud te est fons vi/te alleluia. Et in lumine tuo vide/bimus lumen alleluia. Oratio. OOncede qñs omnipo tẽs de9: vt qui festa pa/scalia: vel ascensionis vel spi rituſſancti solẽnia / agimus: celestibus desiderijs accensi/ fontẽ vite sitiamus. Per chri stum dñm nostrũ. Hec ora/tio dr̃ vsq; ad festũ penteco/stes inclusiue. Ad pcessionẽ. QUam rex glorie christus in/fernũ debellaturus itraret: t chorus angelicus ante faciẽ ei9 portas principũ tolli preciperet: sanctoz populus qui tenebatur in morte captiuus/ voce lachrymabi li clamauerat. Aduenisti desidera/bilis / quez expectabamus in tene/bris: vt educeres hac nocte vincu latos de claustris. Te nostra voca bãt suspiria: te larga reqrebant la/menta: tu factus es spes desperatis: magna cõsolatio in tormẽtis. ALle dei filius ab hoste supbissi mo resurgens a morte delens eue culpã: latronem sero flebilem cõ iunctũ beatissimo perduxit ad re/gna/quo iturus erat. Petrũ cũ ce teris visitat/omnesq; flebiles sola/tur semper voce pia alla. Pueri in reditu Hymnũ inchoant. SAlue festa dies. Chorus prosequit ad finez. toto venerabilis euo: qua deus infernũ vicit et astra tenet. In ascensiõe dñi. Qua deus in celum scandit t astra tenet. In festo penteco/stes. Qua deus electis pneuma dat: t astra tenet. ECce renascen tis testatur gratia mundi: omnia

cū dño dona rediſſe ſuo. Nam/ q triumphāti poſt triſtia tartara chriſto: vndiq fronde nemus gra mina floze fauent. Legibus in/ ferni oppzeſſis: ſuper aſtra mean/ tem laudant rite deum/lux/polus/ arua/fretū. Qui crucifixus erat: deus ecce per omnia regnat: dant q creatozi cuncta creata pzecem. **Chorus cantat.** O q felix hec dies qua captiuis datur requies. In qua dei filius deſcendit ad in/ feros: vt a penis eruat captiuos. **In introitu eccleſie preſbyte** SEdit an/ **ri cantant añaz.** gelus ad ſepulchrū dñi ſto/ la claritatis coopertus. videntes eum mulieres nimio terroze per/ territe aſtiterunt a longe. tunc lo/ cutus eſt āgelus z dixit eis. **Cho/ rus canit ℣.** Crucifixum in car/ ne laudate/z ſepultū propter vos glorificate: reſurgentemq a morte adozate. **Preſbyteri intrando chorū canūt añaz.** Nolite me/ tuere dico vobis: qa illū quē que/ ritis mortuū iam viuit: z vita ho/ minum cuz eo ſurrexit. **Alij pre/ ſbyteri ante maius altare ca/ nūt ℣.** Recordamini quomodo predixit: quia oportet filiū homi/ nis crucifigi: z tertia die a morte ſuſcitari. **Chor⁹ terminat** Alla. C. **In die ſancto reſurrectio/ nis dñi. Ad miſſam. Introi.**

Eſur/ rexi et adhuc tecum ſū alla poſui/ ſti ſup me ma nū tuā all. mi rabiliſ facta eſt ſcientia tua alla alla. **ps.** Dñe pbaſti me et cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meā z reſur rectionē meā. Gloria pri. **Oro.** OEus qui hodierna die per vnigenitū tuū eter nitatis nobis adituz deuicta morte reſeraſti: vota noſtra q preueniendo aſpiras: etiam adiuuādo proſequere. Per eundē dñm. **Lectio epīe bti Pauli apli. Ad Corith. j. c. v.** FRatres. Expurgate ve/ tus fermētū/vt ſitis no/ ua conſperſio: ſicut eſtis açi/ mi. Etenim paſca noſtrū im/ molatus eſt chris. Itaq epu/ lemur. Nō in fermēto vete/ ri/neq in fermento malicie: z nequitie: ſed in açimis ſin/ ceritatis / z veritatis. **Grad.** Hec dies quam fecit dominus: exultemus z letemur in ea. ℣. Cō fitemini domino quoniā bonus:

quoniaz i seculũ misericordia ei⁹.
Alla. ℣. Pasca nostrũ immolatus est xp̃s. ℣. Epulemur in azimis sinceritatis ⁊ vitatis. Prosa.
Dictime pascali laudes immolent xp̃iani. Agnus redemit oues: xp̃s innocẽs patri recõciliauit peccatores. Mors ⁊ vita duello ꝯflixere mirando: dux vite mortu⁹ regnat viu⁹. Dic nobis maria/qd vidisti in via: sepulchrũ chr̃i viuẽtis. ⁊ gloriã vidi resurgẽtis. Angelicos testes/sudariũ ⁊ vestes. surrexit xp̃s spes mea: p̃cedet suos i galilea. Credẽdũ est magis soli marie veraci: q̃ iudeorũ turbe fallaci. Scim⁹ xp̃m surrexisse a mortuis vere: tu nobis victor rex miserere. Amen. Scõm
In illo tpe. Maria magdalene ⁊ maria iacobi/⁊ salome emerũt aromata: vt veniẽtes vngerẽt Jesum. Et valde mane vna sabbatoꝝ/veniũt ad monumẽtũ/orto iã sole. Et dicebãt ad inuicẽ. Quis reuoluet nobis lapidẽ ab ostio monumẽti: Et respiciẽtes/viderũt reuolutũ lapidez. Erat qppe magn⁹ valde. Et introeũtes i monumẽtũ/viderũt iuuenẽ sedentẽ in dextris/coopertũ stola cãdida: ⁊ obstupuerũt. Qui dicit illis. Nolite expauescere. Jesũ queritis naçarenũ crucifixũ. Surrexit/nõ est hic. Ecce locus vbi posuerũt eũ. Sed ite/dicite discipulis ei⁹ ⁊ petro: qa p̃cedet vos i galileã. Ibi eũ videbitis/sicut dixit vobis. Offer. Terra tremuit ⁊ quieit dũ resurgeret i iudicio deus alla. Secr. Suscipe qñs dñe p̃ces pp̃li tui cũ oblatiõib⁹ hostiarũ: vt pascalib⁹ iniciata mysterijs/ad eternitatis nobis medelã te coopante pficiãt. P. Prefatio. Te qdẽ dñe oi tẽpore: sed i hoc potissimũ die glorioſius p̃dicare: Que nõ mutat ⁊ i duplicib⁹ festis/ab hic vsq; ad ascẽsionẽ dñi. exceptis illis i qb⁹ ppie habẽtur p̃fatiões. Infra actionez. Cõmunicantes ⁊ diẽ sacratissimũ. Hanc igit. vide inter p̃fatiões. Cõio. Pasca nostrũ imolat⁹ est xp̃s alla: itaq; epulemur i azimis synceritatis ⁊ veritatis alla alla all. Cõpt. Spiritũ nobis dñe tue charitatis infunde: vt quos sacramẽtis pascalib⁹ satiasti/tua facias pietate cordes. P. eiusdẽ. Nota q ipso die pasce missa dẽfuncto nõ canit/etiã si funus p̃sens habeat: qd p totã hebdomadã vitatur. nisi necessitas exigat. et tunc feria secũda et

Scõm Marcũ. xvj. ca.
In illo tpe. Maria magdalene ⁊ maria iacobi/⁊ salome emerũt aromata: vt veniẽtes vngerẽt Jesum. Et valde mane vna sabbatoꝝ/veniũt ad monumẽtũ/orto iã sole. Et dicebãt ad inuicẽ. Quis reuoluet nobis lapidẽ ab ostio monumẽti: Et respiciẽtes/viderũt reuolutũ lapidez. Erat qppe magn⁹ valde. Et introeũtes i monumẽtũ/viderũt iuuenẽ sedentẽ in dextris/coopertũ stola cãdida: ⁊ obstupuerũt. Qui dicit illis. Nolite expa-

æinceps ordine cõsueto cele/
brat. Infra octauã pasce non
fit d aliquo festo cmẽoratio.

C Feria secunda. Introitus.

Introduxit
vos dñs i ter
rã fluentẽ lac
t mel alla: et
vt lex dñi sẽ/
per sit in ore
vestro alla al/
leluia. ℣. Cõ
fitemini dño quoniaz bonus: qñ
in seculũ misericordia ei9. Glia p.

OEus q solẽnitate Oio.
pascali mũdo remedia
cõtulisti: populũ tuũ qñs ce/
lesti dono psequere: vt t per/
fectã libertatẽ cõseq mereat:
t ad vitã pficiat sempiternã.

℣. Lctõ Actuũ apostoloz. x.

IN dieb9 illis. Stans pe
trus in medio plebis di
xit. Viri fratres/ vos scitis qd
factũ est verbũ p vniuersã iu/
deã. Incipiẽs enim a galilea
post baptismũ/ qd predicauit
ioãnes/ iesũ a naçareth: qõ
vnxit eũ de9 spũ sctõ t virtute.
Qui pertrãsijt benefaciẽdo/
t sanãdo oẽs oppressos a dia
bolo: quoniã deus erat cũ il/
lo. Et nos testes sumus omni/
um q fecit in regiõe iudeoz ũ
t hierusalẽ: quẽ occiderũt su/
spẽdẽtes in ligno. Hũc deus
suscitauit tertia die: t dedit eũ
manifestũ fieri/ nõ oi populo
sed testib9 põordinatis a deo:
nobis q mãducauim9 t bibi/
mus cũ illo/ postq̃z resurrexit
a mortuis. Et põcepit nob põdi
care populo t testificari: qa ip
se est q cstitut9 est a deo iudex
viuoz t mortuoz. Huic oẽs
pphete testimoniũ phibent/
remissionez peccatoz accipe
p nomẽ ei9 oẽs q credũt i eũ.

Grad. Hec dies quã fecit dñs
exultemus t letemur i ea. ℣. Di/
cat nũc israel quoniã bonus: quo/
niaz in seculũ misericõia ei9. Alla.
℣. Nõne cor nostrũ ardẽs erat in
nobis de iesu duz nobis loquere
in via. Prosa. Victime pascali.
fol. 101. Scõz Lucam. xxiiij.

IN illo tpe. Duo ex di/
scipulis iesu ibãt ipsa die
in castellũ qd erat i spatio sta
dioz sexaginta ab hierusalẽ/
noie emaus. Et ipsi loquebã
tur ad inuicẽ de his oib9 q ac/
ciderãt. Et factũ est dũ fabu/
larent/ t secũ quererẽt: t ipse
iesus appropinquãs ibat cũ
illis. Oculi aũt illoz tenebãt/
ne eũ agnoscerẽt. Et ait ad il
los. Qui sũt hi sermões quos
confertis ad inuicẽ ambulã/
tes/ t estis tristes? Et respon/

dens vnus/cui nomen cleo-
phas/dixit ei. Tu solus pere-
grinus es in hierusalē: & nō
cognouisti que facta sunt ī il
la his dieb⁹? Quib⁹ ille di-
xit. Que? Et dixerūt. De iesu
naçareno qui fuit vir ꝓpheta/potēs in ope & sermōe co-
rā deo & oi populo. Et quō
eū tradiderūt sūmi sacerdo-
tes & principes nostri in dāna-
tionē mortis: & crucifixerunt
eū. Nos autē sperabam⁹: qa
ipse esset redēpturus israel.
Et nūc sup hec oia/tertia di-
es est hodie/ q hec facta sūt.
Sed & mulieres q̄daz ex no-
stris/terruerūt nos/que ante
lucē fuerūt ad monumētū: &
nō inuento corpe eius/vene-
rūt dicētes se etiā visionē an
gelox vidisse: q dicūt eū vi-
uere. Et abierunt q̄dā ex no-
stris ad monumētū: & ita īue-
nerūt sicut mulieres dixerūt:
ipsū vo nō viderunt. Et ipse
dixit ad eos. O stulti & tardi
corde ad credēdū/ī oib⁹ q̄ lo
cuti sunt ꝓphete. Nōne hec
oportuit pati chm/& ita ītra-
re in gloriā suā? Et incipiēs a
moyse & oib⁹ ꝓphetis/inter-
pretabat illis in oib⁹ scriptu-
ris q̄ de ipso erāt. Et appro-
pinq̄uerūt castello quo ibāt:
& ipse se finxit lōgius ire. Et
coegerūt illū dicētes. Mane
nobiscū: quoniā aduespera-
scit/& inclinata est iaz dies. Et
ītrauit cū illis. Et factū est dū
recūberet cū eis: accepit pa-
nē/& bñdixit ac fregit & porri
gebat illis. Et apti sunt oculi
eox: & cognouerūt eū: & ipse
euanuit ex oculis eox. Et di-
xerūt ad īuicē. Nōne cor no
strū ardēs erat ī nobis/dū lo
quer̄ in via/& apiret nobis
scripturas? Et surgētes eadē
hora/regressi sunt in hierusa
lē: & īuenerūt ꝯgregatos vn-
decim: & eos q cū ipsis erant
dicētes: q surrexit dñs vere/
& apparuit simōi. Et ipsi nar-
rabāt q̄ gesta erāt ī via: & quō
cognouerūt eū ī fractiōe pa-
nis. **Offer.** Angelus dñi de-
scēdit de celo/& dixit mulierib⁹:
quē q̄ritis: surrexit sicut dixit alla.
Secr. Pascales hostias recē
sētes qñs dñe: vt qđ frequē
tamus actu/cōprehēdam⁹ ef-
fectu. Per. **Prefatio.** Te qui-
dē dñe. Cōmunicātes & diē.
Hanc igit oblationē. **vtš.**
Cōi. Surrexit dñs et apparuit
petro alla. **Complē.** Cōcede
qñs oipotēs de⁹ vt festa pa-
scalia q̄ venerādo colimus:
etiā viuēdo teneamus. Per.

Feria tertia. Introitus.

Qua sapiẽtie potauit eos: alla: firmabit in illis: et nõ flectet alla: et exaltauit eos in eternũ alla alla. ℘s. Cõfitemini dño quoniã bonus: qm in seculũ misericordia ei⁹. Glia p.

OEus qui ecclesiã Oro. tuaz nouo semper fetu multiplicas: cõcede famulis tuis: vt sacramentũ viuendo teneãt / qđ fide perceperunt. Per. Lctõ actuũ apl̃oz. xiij.

IN diebus illis. Surgẽs paulus / z manu silentiũ indicẽs / ait. Viri fratres / filij generis abraã: z qui in vobis timent dm̃: vobis verbũ salutis hui⁹ missũ est. Qui eniz habitabãt hierusalẽ / z principes eius: ignorãtes iesum / et voces ꝓphetarũ (que per oẽ sabbatũ leguñ) iudicantes impleuerũt. Et nullã causam mortis inueniẽtes in eo / petierũt a pilato vt interficeret eũ. Cũq; cõsumassent omnia que de eo scripta erãt: deponẽtes eũ de ligno / posuerũt eũ in monumẽto. Deus aũt suscitauit eum a mortuis tertia die. Qui visus est p dies multos / his q simul ascenderãt cũ eo de galilea in hierusalẽ: q vsq; nũc sunt testes ei⁹ ad plebem. Et nos vobis annũciamus eã que ad pres nostros repromissio facta est: quoniã hanc de⁹ adimpleuit filijs vestris: resuscitãs iesũ xp̃m dñz nostrũ. Grad. Hec dies quã fecit dñs: exultemus z letemur in ea. ℣. Dicant nũc qui redẽpti sũt a dño: quos redemit de manu inimici: z de regiõib⁹ congregauit eos. Alla. ℣. Surgẽs iesus dñs noster stans i medio discipulorz suorũ dixit pax vobis. Prosa. Victime paschali. ℣o. S. Lucã. xxiiij

IN illo tpe. Stetit iesus in medio discipulorz suorz / z dixit eis. Pax vobis. Ego sum: nolite timere. Cõturbati ℣o z conterriti / existimabãt se spiritũ videre. Et dixit eis. Quid turbati estis / et cogitatiões ascendũt in corda vestra: Videte manus meas z pedes: qa ego ipse sum. Palpate z videte: quia spũs carnem z ossa nõ habet / sicut me videtis habere. Et cũ hec dixisset / ostẽdit eis man⁹ z pedes. Adhuc aũt illis nõ credẽtib⁹ / z mirantib⁹ pre gaudio / dixit. Habetis hic aliqd qđ

manducet: At illi obtulerũt ei partẽ piscis assi/ et fauũ mel lis. Et cũ mãducasset coram eis/ sumẽs reliquas/ dedit eis. Et dixit ad eos. Hec sunt verba q̃ locutus sum ad vos/ cũ adhuc essem vobiscũ: quoniã necesse est ĩpleri oĩa q̃ scripta sunt in lege moysi/ et prophetis/ et psalmis de me. Tũc aperuit illis sensum/ vt intelligerent scripturas/ et dixit eis. Quoniam sic scriptũ est: et sic oportebat christũ pati/ et resurgere a mortuis tertia die: et p̃dicare in noĩe eius penitentiã/ et remissionẽ pctõrũ in oẽs gẽtes.

Offer. Intonuit de celo dñs: et altissimus dedit vocẽ suã: et apparuerũt fontes aquarũ all̃. **Secre.** Suscipe qm̃s dñe oblationes familie tue: vt sub tue p̃tectiõis auxilio/ et collata non perdat: et ad eterna dona p̃ueniat. Per dñm. **Cõmunicãtes.** Hãc igit̃ oblationẽ. **Dĩ p totã hebdaz. Cõio.** Si cõsurrexistis cũ xp̃o/ que sursũ sunt q̃rite all̃a. vbi chr̃s est in dextera dei sedẽs/ q̃ sursũ sũt sapite all̃a. **Cõpl̃.** Concede qm̃s omnipotẽs deus: vt paschalis perceptio sacramenti/ cõtinua in nostris mentibus perseueret. Per dñm.

¶ **Feria quarta. Introitus.**

Enite benedicti p̃ris mei: percipite regnum all̃a: qđ vobis paratũ est ab origine mũdi. all̃a all̃a leluia all̃. **Ps.** Cantate dño canticũ nouum: quia mirabilia fecit. Gl̃ia patri. **Dño.** Deus q̃ nos resurrectionis dñice annua solẽnitate letificas: cõcede p̃pitius: vt per temporalia festa q̃ agimus/ puenire ad gaudia eterna mereamur. Per eundem.

¶ Lectõ Actuũ apl̃orũ. iij.

In diebus illis. Apiẽs petrus os suũ dixit. Viri israelite/ et q̃ timetis deũ audite. Deus abraam/ et deus isaac/ et deus iacob: deus patrum nostrorum glorificauit filiũ suũ iesum: quẽ vos qdẽ tradidistis et negastis ante faciẽ pilati/ iudicãte illo dimitti. Vos autẽ sanctũ et iustũ negastis: et petistis virũ homicidã donari vobis: auctorẽ vero vite interfecistis. Quẽ deus suscitauit a mortuis: cuius nos testes sumus. Et nũc fratres scio/ qa p̃ ignorantiam fecistis/ sicut et p̃nces vestri. Deus autẽ q̃ prenũciauit per os omniũ pphẽ

tarū/pati xp̄m suuz/impleuit sic. ℘enitemini igiť ꝛ cōuer=timini: vt ꝺeleantur pctā vīa. Grad. Hec dies quā fecit dñs: exultem⁹ ꝛ letemur i ea. ℣. Dexte ra dñi feč virtutē: ꝺxtera dñi exal/tauit me. Alla. ℣. Chīs resur/gēs ex mozтuis: iā nō mozit: mozs illi vltra nō dñabiť. Prosa. Vi/ctime pascali. 101. S. Joā. xxj.

In illo tpe. Manifesta/uit se iterū iesus ad ma re tyberiadis. Manifestauit aūt sic. Erāt simul simō petr⁹/ ꝛ thomas q ꝺiciť ꝺidymus/ꝛ nathanael q erat a chana ga/lilee/ꝛ filij çebedei/ꝛ alij ex di scipulis eius duo. Dicit eis si/mon petr⁹. Vado piscari. Di/cunt ei. Venimus ꝛ nos tecū. Et exierūt/ꝛ ascenderūt in na uim: ꝛ illa nocte nihil prendi derūt. Mane aūt iā facto/ste/tit iesus ī littoze: nō tamē co/gnouerūt ꝺiscipli qa iesus est Dicit ḡ eis iesus. Pueri/ nun qd pulmētariū habetis? Re/spōderunt ei. Nō. Dixit eis. Mittite in ꝺexterā nauigij re/te/ꝛ inuenietis. Miserūt er/go/ꝛ iam nō valebāt illō tra/here pre multitudine pisciū. Dicit ergo ꝺiscipul⁹ ille/ quē ꝺiligebat Jesus/ petro. Dñs est. Simō petrus cū audisset qa dñs est/ tunica succīxit se: (erat enī nudus) ꝛ misit se in mare. Alij aūt ꝺiscipuli naui/gio venerūt (nō enī lōge erāt a terra/ sed q̄si cubitz ducētis) trahētes rete piscium. Ut ergo ꝺescenderūt ī terrā/ viderunt pruinas positas: ꝛ piscē suppo/sitū ꝛ panem. Dicit eis iesus. Afferte ꝺe piscib⁹/ quos prē/ꝺidistis nūc. Ascēdit simō pe trus: ꝛ traxit rete in terrā/ ple nū magnis piscibus: centum qnq̄gintatribus. Et cuz tanti essent/ nō est scissum rete. Di cit eis iesus. Uenite: prādete. Et nemo audebat ꝺiscūben/tiū interrogare eū: tu q̄s es? sciētes qa dñs est. Et venit ie/sus: ꝛ accepit panē ꝛ ꝺabat eis ꝛ piscez simil'r. Hoc iā tertio māifestat⁹ est iesus ꝺiscipulis suis/ cū surrexisset a mozтuis. Offer. Portas celi apuit dñs: ꝛ pluit illis manna vt ederent: panē celi ꝺedit illis: panē angelōz man ducauit homo alla. Secr. Sa/crificia dñe paschalib⁹ gaudijs īmolamus: quib⁹ ecclesia tua mirabiliter pascit: ꝛ nutritur. Per dñm. Cōmunicantes. Hanc igiť. Cōio. Christus resurgens ex mozтuis iam nō mo ritur alleluia. mozs illi vltra non ꝺominabiť alleluia alla. Compl.

Ab omni nos qñs dñe ve tustate purgatos/ sacramenti pascalis veneráda perceptio/ in nouaz transferat creaturã. Qui vi. ℂ Fer.qnta. Intro.

Jctricẽ manũ tuã do mine laudauerũt pariter alla:quia sapiẽtia aperuit os mutũ: z linguas infantium/ fecit disertas alla alla. ℘s. Cõfitemini dño quoniã bonus:qñ in seculũ misericordia eiꝰ. Glia. Dio.

OEus q diuersitatẽ gentiũ in ꝛfessione tui nominis adunasti:da vt renatis fonte baptismatis/ vna sit fides mentiũ/z pietas actionũ. Per. Lcõ Actuũ apl̃oz. viij.

IN diebꝰ illis. Angelus dñi locutꝰ est ad philippũ dicẽs. Surge z vade ꝺtra meridianũ/ad viã que ꝺscendit ab hierusalẽ in gaçã: hec est deserta. Et surgens abijt. Et ecce vir ethiops eunuchꝰ potẽs candacis regine ethiopũ/q erat sup oẽs gaças eius/ venerat adorare i hierusalẽ: z reuertebat sedẽs supra currũ suũ: legẽs esaiã ꝓphẽtã. Dixit aũt spũs philippo. Accede z adiũge te ad currũ istũ. Accurrẽs aũt philippus/audiuit eũ legentẽ esaiã ꝓphẽtã: z dixit. Putasne intelligis que legis? Qui ait. Et quõ possuz/ si nõ aliqs ostenderit mihi? Rogauitqz philippũ vt ascẽderet/ et sederet secũ. Locus aũt scripture quã legebat hic erat. Tanqz ouis ad occisionem ductus est: z sicut agnus coram tondente se sine voce/sic nõ aperuit os suũ. In humilitate iudiciũ eius sublatũ est: generationẽ eius qs enarrabit? Quoniã tollet ꝺ terra vita eiꝰ. Respõdens aũt eunuchus dixit philippo. Obsecro te/ꝺ quo ꝓphẽta dicit hoc: ꝺ se/an ꝺ alio aliquo? Aperiẽs aũt philippus os suũ: z incipiens a scriptura ista/euãgelizauit illi iesũ. Et dũ irent per viã/venerũt ad quandã aquã. Et ait eunuchus. Ecce aqua: quis prohibet me baptizari? Dixit aũt philippus. Si credis ex toto corde/licet. Et respõdẽs ait. Credo filiũ ꝺi esse iesũ xp̃z. Et iussit stare currũ. Et ꝺscẽderũt vterqz in aquã/ philippus z eunuchus: z baptizauit eũ. Cũ aũt ascendissent de aqua/spũs dñi rapuit philippũ: z amplius nõ vidit eũ eunuchus. Jbat aũt p viã suã gaudẽs. Philippus autẽ inuentus est in açoto. Et pertransiẽs

transiés euãgeliçabat ciuitatibus cũctis/donec veniret cessaream/nomẽ dñi nostri iesu xp̃i. Sud. Hec dies quaz fecit dñs:exultemus ⁊ letemur i ea. ℣. Lapidẽ quẽ reprobauerũt edificãtes: hic factus est in caput anguli:a dño factũ est istud:⁊ est mirabile in oculis nostris. Allelu ia. ℣. In die resurrectionis mee dicit dñs precedã vos in galileã. Prosa. Victime paschali. 101.

Secũduz Joannẽ. xx. c.

In illo tpe. Maria stabat ad monumẽtuz foris plorãs. Dũ ergo fleret/inclinauit se:⁊ prospexit in monumentũ. Et vidit duos angelos in albis sedẽtes: vnũ ad caput/⁊ vnũ ad pedes: vbi posituz erat corpus Jesu. Dicunt ei illi. Mulier/quid ploras? Dicit eis. Quia tulerũt dominũ meũ: ⁊ nescio vbi posuerunt eum. Hec cũ dixisset/cõuersa est retrorsum: ⁊ vidit Jesum stãtem:⁊ nesciebat quia iesuz est. Dicit ei iesus. Mulier qd ploras? quẽ queris? Illa existimans/qa hortulanus esset: dicit ei. Domine/si tu sustulisti eũ/dicito mihi vbi posuisti eũ/et ego eũ tollã. Dicit ei iesus. Maria. Cõuersa illa/dicit ei. Rabboni/qđ dicit̃ magister. Dic̃ ei iesus. Noli me tãgere: nõdum enĩ ascẽdi ad patrẽ meũ. Vade aũt ad fratres meos/et dic eis. Ascẽdo ad patrẽ meũ/⁊ patrẽ vestrũ: deũ meũ/⁊ dẽũ vestrũ. Venit maria magdalene annũciãs discipulis/qa vidi dñm:⁊ hec dixit mihi. Offer. In die solẽnitatis vestre dicit dñs: inducã vos in terrã fluentẽ lac ⁊ mel alla. Secr̃. Suscipe qs dñe munera pplor̃ tuor̃ ppitius:vt ꝯfessiõe tui nois ⁊ baptismate renouati/sempiternã beatitudinẽ ꝯsequant̃. P. Communicãtes. Hãc igit̃. Cõio. Populus acqsitionis annũciate virtutes ei⁹ alla: qui vos de tenebris vocauit in admirabile lumen suũ alla. Cõplẽ. Exaudi dñe pces nostras:vt redẽptionis nostre sacrosctã cõmercia/et vite nobis ꝯferãt p̃sentis auxiliũ:⁊ gaudia sempiterna cõciliẽt. P. Feria. vj. Intro:

Duxit eos dñs i spe alla: ⁊ inimicos eor̃ operuit mare alleluia alla alla. ps. Attẽdite populе meus legẽ meã: inclinate aurẽ vestrã in verba oris mei. Gloria pa. Dio.

Omnipotens sempiterne deus: q̃ pascale sacramẽtuz in

o

reconciliatiois humane fede-
re cotulisti: da metib⁹ nostris/
vt qd pfessione celebramus/
imitemur effectu. per. Lctō
eple beati petri apli.j.ca.iij.

Qarissimi. Christus se-
mel p peccatis nostris
mortu⁹ est: iustus p iniustis/
vt nos offerret deo. Mortifi
catos qdē carne/viuificatos
autē spū. In quo t his qui in
carcere erāt spū/veniēs pdi-
cauit: q increduli fuerant ali-
quādo: quādo expectabant
dei patientiā/in dieb⁹ noe: cū
fabricaret arca: in qua pauci/
idest octo aie salue facte sunt
p aquā. Qd t vos nūc similis
forme saluos facit baptisma:
nō carnis depositio sordiū:
sed sciētie bone interroga-
tio i deū: p resurrectionē iesu
chri a mortuis: q est i dextera
dei. Grad. Hec dies quā fe-
cit dns: exultemus t letemur i ea.
℣. Benedict⁹ q venit in noie dni:
deus dns t illuxit nobis. Alla.
℣. Dicite in gētibus: quia dns re
gnauit a ligno. Prosa. Victime
pascali. ¶ 101. S. Math. xxviij.

In illo tēpore. Unde-
cim discipuli abierūt i
galileā: in mōtē vbi stitue-
rat illis iesus. Et videntes eū/
adorauerūt: qdā aūt dubita-
uerūt. Et accedēs iesus/locu-
tus est eis/dicēs. Data est mi-
hi ois potestas in celo t i ter
ra. Euntes ergo docete oēs
gētes/baptiçantes eos in no-
mine patris t filij t spūssan-
cti: docentes eos seruare oīa
q̄cūq̄ mādaui vobis. Et ecce
ego vobiscū sum/oīb⁹ diebus
vsq̄ ad cōsūmationem seculi.

Offerto. Cri vobis hic dies
memorialis alla. t diem festū cele-
brabitis solēnē dño i pgenies ve-
stras legitimuz sempiternū diem
alla alla alla. Secr. Hostias q̄s
dñe placatus assume: q̄s t p
renatoz expiatiōe pctī defe-
rimus: t p acceleratiōe cele-
stis auxilij. per. Cōmuni-
cātes. Hāc igit oblationē.
Lōio. Data est mihi ois pote-
stas in celo t i terra alla. eūtes do-
cete oēs gentes baptizātes eos in
noie pris t filij t spūssancti alla alla.
Lōplē. Respice q̄s dñe po-
pulū tuū: t quē paschalibus di
gnat⁹ es renouare mysterijs/
a tpalib⁹ culpis dignāter ab-
solue. p. C Sabbato. Intro.

Duxit dns populū
suū i exultatiōe alla.
t electos suos in le-
ticia/alla alla. ps.
Cōfitemini dño quo
niā bonus: quoniā in seculū mise-

ricordia ei⁹. Gloria pa. Oratio.

Oncede qmͣs oīpotēs deus: vt q festa pascalia venerādo egimus: p hec cōtingere ad gaudia eterna mereamur. Per. Lctō. epl̄e beati Petri apostoli. j. ca. ij.

Charissimi. Deponētes omnē malicīā / t omnē dolū / t simulatiōes / t inuidias / t oēs detractiones: sicut modo geniti infantes: rationabiles sine dolo lac ꝯcupiscite: vt in eo crescatis in salutē: si tamē gustatis / quoniam dulcis est dñs. Ad quē accedētes lapidē viuū / ab hoīb⁹ qdē reprobatū / a deo aūt electū et honorificatum. Et ipsi tāq̄ lapides viui superedificamini / domos spūales: sacerdotiū sanctū: offerētes spirituales hostias / acceptabiles deo p iesum chm̄. Propter qđ ꝯtinet scriptura. Ecce ponā ī siō lapidē summū / angularē / pbatū / electū / pciosuz / t ois q crediderit in eū / nō cōfundet. Vobis igitur honor credētib⁹. nō credētib⁹ autē / lapis quē reprobauerūt edificātes / hic fact⁹ est ī caput anguli. t lapis offensiōis / t petra scandali his q offendunt verbo: nec credunt / in quo t positi sunt. Vos aūt gen⁹ electum / regale sacerdotiū / gēs sctā / populus acquisitiōis: vt virtutes annūcietis ei⁹ qui de tenebris vos vocauit in admirabile lumē suū. Qui aliquādo nō populus dei / nunc aūt populus dei: q nō ꝯsecuti misericordiā / nūc aūt misericordiam ꝯsecuti. Alla. ℣. Hec dies quā fecit dñs: exultem⁹ t letemur ī ea. Alla. ℣. Laudate pueri dñm: laudate nomē dñi. ℣. Sit nomē dñi bñdictū ex hoc nūc t vsq̄ ī seculū. Prosa. Victime pascali. 101. S. Joānē. rr.

In illo tpe. Una sabbati / maria magdalene venit mane / cuz adhuc tenebre essent ad monumētū: t vidit lapidē sublatū a monumēto. Cucurrit ergo / t venit ad simonē petrū / t ad alium discipulū quē amabat iesus: t dicit eis. Tulerūt dñm de monumēto / t nescim⁹ vbi posuerūt eū. Exijt ergo petr⁹ / t ille ali⁹ discipulus: t venerūt ad monumētum. Currebāt aūt duo simul: t ille ali⁹ discipul⁹ p̄cucurrit citius petro: t venit primus ad monumētū. Et cū se inclinasset / vidit posita lintea mina: non tamē introiuit. Venit ergo simon petrus se-

quẽs eũ/z introiuit in monumentũ:z vidit linteamina posita/z sudariũ qđ fuerat super caput eiꝰ:nõ cũ linteaminibꝰ positũ/sed separatim inuolutũ in vnũ locũ. Tũc ergo introiuit z ille discipulꝰ q venerat primꝰ ad monumẽtũ:z vidit/z credidit. Nondũ enim sciebãt scripturã:qa oportuit eũ a mortuis resurgere. Offer. Benedictus q venit in noĩe dñi: bñdiximus vobis de domo dñi:deus dñs et illuxit nobis alla alla alla. Secr. Aõcede qñs dñe semp nos pẽ hec sacra mysteria pascalia gratulari:vt cõtinua nostre reparatiõis opatio/ppetue nobis fiat causa leticie. P. Aõicantes. Hanc igit. Cõi. Omnes q in christo baptizati estis xp̃m induistis alla. Compl. Redẽptiõis nostre munere vegetati qñs dñe: vt hoc ppetue salutis auxiliũ fides semp vera perficiat. P.

Ab hinc vsq; ad festũ scte trinitatis exclusiue nõ cantatur Grad. nisi p dfũctis/sed duo Alla. quoz primũ erit de quo missa dicit. scdm de resurrectiõe. Infra ascensionẽ aũt et pẽteco. vltimũ All. erit d ascẽsiõe. vel de festo pẽte. In missis aũt p pctis. p ifirmis. z his similibꝰ/vnuz Alla. canit cum suo Grad. In ipsa octaua pasce Cõicãtes nõ dr̃. Singulis aũt dñicis diebꝰ/prima missa i matura cantat de dñica. Sũma vo de resurrectiõe per oia sicut ipso die: solũ q loco grad. dr̃ primũ Alla. Pasca nostrũ. zc. Scdz de dñica. et ecõuerso fit qñ tenet de dñica. Si vero festũ aliqđ die dominico ẽtingat/tũc de resurrectiõe loco mature missa canit. nihilominꝰ scdz Alla erit de eadẽ dñica. licz eiꝰ omelia in aliũ diẽ trãsferat. Processio singulis diebꝰ dñicis vt i ipso die pasce fit/vsq; ad pẽteco. inclusiue. Dominica prima post pasca. Introitus.

Quasi modo geniti infantes alla. rationabiles sine dolo lac concupiscite alla alla alla. ps. Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo ia/cob. Gloria patri. Oratio.

Resta qñs omnipotẽs deus: vt q pascalia festa peregimus: hec te largiẽte moribus z vita teneamus. P.

Ab hac die vsq; ad ascẽsionẽ dñi

post orationez diei dicuntur oiones de resurrectione dñi. 7 de beata virgine tēpori cō gruentes. Lectio epl̄e beati Joannis apostoli. j. ca. v.

Carissimi. Omne qđ natuz est ex deo/vincit mundū. Et hec est victoria q̄ vincit munduz/fides nostra. Quis est aūt q̄ vincit mūdū/ nisi q̄ credit/quoniā iesus est filius dei? Hic est q̄ venit p aquā 7 sanguinē/iesus chr̄s. Nō in aqua solū: sed ī aqua 7 sanguīe. Et spūs est q̄ testificat: quoniā chr̄s est veritas. Qm̄ tres sunt q̄ testimoniuz dāt ī celo/pater/verbū/7 spūs sctūs. Et hi tres vnū sunt. Et tres sūt q̄ testimoniū dāt ī terra: spūs/aqua/7 sanguis: 7 hi tres vnū sunt. Si testimoniū hoīum accipim⁹/testimoniū dei maiꝰ est. Quoniā hoc est testimoniū dei qđ maiꝰ est: qa testificatꝰ est de filio suo. Qui credit in filiū dei/habet testimoniū dei ī se. Alla. ℣. Angelus dñi descēdit de celo 7 accedēs reuoluit lapidē 7 sedebat sup eū. ℣. Respōdēs aūt angelꝰ dixit mulieribꝰ: quē queritis. ille aūt dixerūt: iesuz nazarenū. Alla. Pasca nostrum. fo. 101. Prosa nō dicitur. Secūdū Joānem. xx.

In illo tēpore. Cū sero esset die illo vna sabbatorū: 7 fores essent clause/vbi erāt discipli congregati ppter metum iudeoꝝ: venit iesus: 7 stetit ī medio: 7 dixit eis. Pax vobis. Et cū hec dixisset/ostēdit eis manus 7 latꝰ. Gauisi sūt ergo discipuli/viso dño. Dixit ergo eis iterū. Pax vobis. Sicut misit me pater/7 ego mitto vos. Hec cū dixisset/insufflauit/7 dixit eis. Accipite spiritū sanctuz. Quoꝝ remiseritz peccata/remittunt eis: 7 quoꝝ retinueritis/retēta sunt. Thomas aūt vnus ex duodecim/q̄ dr̄ didymus: nō erat cū eis quādo venit iesus. Dixerūt ergo ei alij discipuli. Vidimꝰ dñz. Ille aūt dixit eis. Nisi videro ī manibꝰ eiꝰ fixurā clauoꝝ/7 mittā digitū meū in locū clauoꝝ/7 mittaz manū meā in latus eius/non credā. Et post dies octo/iterū erāt discipuli eius ītus/7 thomas cum eis. Venit iesus ianuis clausis: 7 stetit in medio/7 dixit eis. Pax vobis. Deinde dicit thome. Infer digitū tuū huc/7 vide manus meas/7 affer manū tuā/7 mitte ī latus meū: 7 noli esse īcredulꝰ/sed fidelis. Respōdit thomas/

7 dixit ei. Dñs meus/et deus meus. Dicit ei ieſus. Quia vidiſti me thoma/credidiſti: beati q nō viderūt/7 crediderūt. Multa qdē 7 alia ſigna fecit ieſus in cōſpectu diſcipulorz ſuorz/q nō ſūt ſcripta in libro hoc. Hec autē ſcripta ſunt/vt credatis/qa ieſus eſt xp̄s filiꝰ dei: 7 vt credētes/vitā habeatis i noīe eiꝰ. Credo ſoleniter cantet. Offer. Angelus domini deſcēdit de celo: 7 dixit mulieribꝰ: quē queritis. ſurrexit ſicut dixit alla. Secr. Suſcipe munera qs dñe exultātis eccleſie: 7 cui cauſā tāti gaudij p̄ſtitiſti/ ppetuū fructū cōcede leticie. P. Cōio. Mitte manū tuaz: et cognoſce loca clauorz alla: et noli eſſe incredulus ſed fidelis alla alle. Cōpl. Quesumꝰ dñe deꝰ noſter: vt ſacroſcā myſteria que pro reparatiōis noſtre munimine cōtuliſti/7 p̄ſens nobis remediū eſſe facias 7 futurū. Per. Si diebꝰ ferialibꝰ cōtinget celebrare miſſā de tpe/ oia erūt de dñica. Gria in excelſis. 7 Credo dī a die paſce vſq ad octauā corpis xp̄i. in oibus miſſis alla ſcdz de reſurrectiōe/videlicet. In die reſurrectiōis. Epla dñice 7 euāgeliū dicunt feria ſcda/tertia/qnta 7 ſabbo. Feria q̄rta. Lectō eple b. pau. apli. Ad heb. riij.

Fratres. Obedite p̄positis veſtris: 7 ſubiacete eis. Ipſi enī peruigilāt quaſi rationem pro aīabus veſtris reddituri: vt cū gaudio hoc faciāt/7 nō gemētes. Hoc enim nō expedit vobis. Orate pro nobis. Cōfidimus enī/qa bonā cſciētiā habemꝰ in oībus bene volentes cuerſari. Amplius aūt deprecor vos hoc facere/quo celerius reſtituar vobis. Deus aūt pacis q eduxit de mortuis paſtorez magnuz ouiū in ſanguine teſtamēti eterni/dñm noſtrū ieſū xp̄m: aptet vs in omni bono/ vt faciatis eiꝰ voluntatē: faciens i vobis qd placitū eſt corā ſe/p ieſū chm̄: cui eſt gloria in ſecula ſeculorz. Amen.

Secūdū Marcum. xvj.

In illo tpe. Surgens ieſus/mane prima ſabbati: apparuit primo marie magdalene/de qua eiecerat ſeptē demonia. Illa vadēs/ nūciauit his/q cū eo fuerāt/ lugentibꝰ 7 flentibꝰ. Et illi audiētes qa viueret: 7 viſus eſſet ab ea/nō crediderūt. Poſt hec autem duobꝰ ex eis ambulantibus/ oſtēſus eſt in alia effigie/eun-

tibus in villā. Et illi eūtes/nū ciauerūt ceteris. ℂ Feria sexta. Lctō epl'e bti Pauli apostoli ad Timotheum.j.ca.vj.

Charissime. Diuitib⁹ hu ius seculi p̄cipe nō sublime sapere: neq; sperare ī incerto diuitiarū: sed in deo viuo / qui p̄stat nobis oīa abūde ad fruēdū / bene agere: diuites fieri in bonis opib⁹: facile tribuere: cōmunicare / thesauriçare sibi fundamētū bonū in futurū: vt apprehēdāt verā vitam. O timothee / depositū custodi: devitās ꝓphanas vocū nouitates: ⁊ oppositiones falsi nois sciētie: quā quidā ꝓmittētes / circa fidez exciderūt. Gratia tecū amē.

Scōz Matheū.xxviij.

In illo tpe. Exierūt mulieres cito de monumēto / cū timore ⁊ gaudio magno: currētes nūciare discipulis iesu. Et ecce iesus occurrit illis / dicens. Auete. Ille aūt accesserūt / ⁊ tenuerūt pedes eius: ⁊ adorauerūt eū. Tunc ait illis iesus. Nolite timere. Ite / nūciate fratrib⁹ meis / vt eant in galileā: ibi me videbūt. Que cū abissent / ecce qdā de custodibus venerūt in ciuitatez: ⁊ nūciauerūt p̄cipib⁹ sacerdotū / oīa que facta fuerāt. Et cōgregati cū seniorib⁹ / cōsilio accepto / pecuniā copiosaz dederūt militibus / dicētes. Dicite / qa discipuli ei⁹ nocte venerūt: ⁊ furati sunt eū / nobis dormiētibus. Et si hoc auditū fuerit a p̄side: nos suademus ei / ⁊ securos vos faciemus. At illi accepta pecunia / fecerūt sicut erant edocti. Et diuulgatū est verbum istud apud iudeos / vsq; ī hodiernū diē. ℂ Dñica scda. Introit⁹.

Misericordia dñi plena est terra alla. verbo dei celi firmati sunt alla alla. ℣. Exultate iusti in dño: rectos decet collaudatio. Gloria. Oro.

Deus q in filij tui humilitate iacētē mūdū erexisti: fidelib⁹ tuis ꝓpetuā ꝛce de leticiā: vt quos perpetue mortis eripuisti casibus gaudijs facias sempiternis perfrui. Per eūdē. Lectio epl'e beati Petri apostoli.j.ca. ij.

Charissimi. Chr̄s passus est pro nobis: vobis relinquēs exēplū: vt sequamini vestigia eius. Qui peccatū

nō fecit:nec inuētus est dolus in ore eius. Qui cū maledi-
ceret/nō maledicebat.Cū pa
teret/nō cōminabat. Trade-
bat aūt iudicanti se iniuste:q
pctā nostra ipse ptulit in cor-
pore suo sup lignuz: vt pctis
mortui iusticie viuam⁹ : cui⁹
liuore sanati estis.Eratis enī
sicut oues errātes:sed ꝯuersi
estis nūc ad pastorē t episco
pū aiarū vestrarū. Alleluia.
℣. Surrexit pastor bonus q po-
suit aiam suā pro ouibus suis:t p
suo grege mori dignat⁹ est. Alle
luia. ℣. Pasca nostrū. 101. Pro
sa nō dicit. Scōm Joānez.x.

In illo tpe. Dixit ihesus
discipulis suis.Ego suz
pastor bonus.Bonus pastor
animā suā dat p ouibus suis.
Mercēnarius aūt / t q nō est
pastor:cuius nō sunt oues p-
prie/videt lupū venientē/t di-
mittit oues t fugit : t lupus
rapit/t dispergit oues. Mer
cennarius aūt fugit: qa mer-
cēnarius est:t nō pertinet ad
eū de ouib⁹. Ego sum pastor
bonus:t cognosco oues me-
as:t cognoscūt me mee. Sic
nouit me pater/t ego agno-
sco patrē:t animā meā pono
p ouib⁹ meis. Et alias oues
habeo/q nō sunt ex hoc ouil:
li:t illas oportet me adduce-
re:t vocē meam audient. Et
fiet vnū ouile/t vnus pastor.
Credo. dī solenniter.Offer.

Deus deus meus ad te de luce
vigilo : t in noīe tuo leuabo ma-
nus meas alleluia. Secre. Be-
nedictionem nobis dñe cōfe-
rat salutarē sacra semp obla-
tio:vt qd agit mysterio / vir-
tute pficiat. P. Cōio. Ego
sum pastor bonus alleluia : t co-
gnosco oues meas: t cognoscunt
me mee alleluia alleluia . Cōplē.

Presta nobis qs oīpotens
deus:vt viuificatiōis tue gra
tiam cōsequētes/in tuo sem-
per munere gloriemur . P.

Feria quarta. Lectio epi-
stole beati Petri apli.j. ca.j.

Carissimi. Scientes q
nō corruptibilib⁹ auro
vel argēto redēpti estis de va
na vestra ꝯuersatiōe paterne
traditiōis:sed pcioso sangui-
ne/qsi agni icōtaminati t im-
maculati iesu chri. Precogni
ti qdē āte mūdi ꝯstitutionē:
manifestati aūt in nouissimis
tpib⁹ ppter vos:q per ipsū fi-
deles estis ī deo.Qui suscita-
uit eum a mortuis:t dedit illi
gloriā sempiternam:vt fides
vestra t spes esset in deo.Aias
vestras castificātes in obedie

tia charitatis:in fraternitatis amore.Simplici ex corde inuicē diligite attētius:renati nō ex semīe corruptibili/sed incorruptibili:p verbū dei viui/t pmanentis in eternū:qa omis caro vt fenū:t omis gloria eius tanq̄ flos feni. Exaruit fenū/t flos eius decidit: verbū aūt dñi manet in eternū.

℣ Secūdū Lucā.xxiiij.c.

In illo tpe.Una sabbati valde diluculo venerunt mulieres ad monumentuz: portātes que parauerāt aromata:t inuenerūt lapidē revolutū a monumēto:t igresse/nō inuenerunt corpus dñi iesu.Et factū est/dū mente cōsternate essent de isto: ecce duo viri steterunt secus illas in veste fulgēti.Cū timerent autē/t declinarēt vultū in terraz: dixerunt ad illas.Quid queritis/viuētē cū mortuis:' Nō est hic/sed surrexit. Recordamini qualiter locutus est wbis/cū adhuc in galilea esset dicēs:qa oportet filiuz hoīs tradi in manus hoīum peccatorum:t crucifigi:t die tertia resurgere. Et recordate sunt verboz ei9:t regresse a monumēto/nūciauerūt hec oīa illis vndecim/t ceteris oīb9.Erat aūt maria magdalene/t ioāna/t maria iacobi/t cetere que cū eis erāt: que dicebāt ad apostolos hec. Et visa sunt ante illos sicut deliramētū verba ista:t nō crediderūt illis. Petrus autē surgēs/cucurrit ad monumētū: t procūbēs vidit linteamina sola posita:t abijt secū mirās/quod factuz fuerat. ℂ Feria sexta.Lectio epīe beati Pauli apostoli.Ad Romañ.xv.

Fratres.Certus suz ego ipse de vobis:quoniā t ipsi pleni estis dilectione:repleti oī sciētia:ita vt possitis alterutrū monere.Audacius autē scripsi vobis fratres ex parte/tāq̄ ī memoriā vos reducēs ppter gratiā que data est mihi a deo/vt sim minister chri iesu/in gētib9 sanctificās euāgeliū dei:vt fiat oblatio gētiuz accepta/t sctificata in spū sctō. Habeo igit gloriaz/in chro iesu dño nostro.

℣ Scōm Mattheuz.ix.c.

In illo tpe.Accesserunt ad iesuz discipuli ioānis dicētes. Quare nos t phariseī ieiunam9 frequēter:discipuli aūt tui nō ieiunāt:' Et ait illis iesus. Nunqd possunt filij spōsi lugere/q̄diu cū illis est

sponsus: Veniēt aūt dies/cū auferet ab eis spōsus: ⁊ tunc ieiunabūt. Nemo aūt īmittit cōmissurā panni rudis in vestimētū vetus: tollit enī plenitudinē eiꝰ a vestimento: ⁊ peior scissura fit. Neqꝫ mittunt vinū nouū in vtres veteres: alioqn rūpunt vtres/et vinū effundit: ⁊ vtres pereūt. Sed vinum nouū in vtres nouos mittūt/et ambo cōseruantur.

ℂ Dñica tertia. Introitus.

Abilate deo oīs terra alla psalmū dicite noī eius alla: date gloriam laudi eiꝰ alla alla. ℣s. Dicite deo q̄ terribilia sunt opa tua dñe: in multitudine virtutis tue mentientur tibi inimici tui. Gloria. Oratio.

OEus q errātibꝰ vt in viā possint redire iusticie/ veritatis tue lumē ostēdis: da cūctis q̄ chr̄iana pfessione cē sent̄/ ⁊ illa respuere que huic inimica sūt nomini: ⁊ ea que sunt apta sectari. ℙ. Lectio epl̄e beati Petri apl̄i. j. ca. ij.

Ariſſimi. Obsecro vos tanqꝫ aduenas et peregrinos/abstinete vos a carnalibus desideriis/ q̄ militāt aduersus animā. Cōuersationē vestrā inter gētes habentes bonā: vt ī eo qd̄ detractāt de vobis tanqꝫ de malefactorib⁹/ex bonis operib⁹ vos cōsiderātes/glorificēt deū in die visitatiōis. Subiecti estote omni humane creature ꝓpter deū. Siue regi q̄si precellēti: siue ducib⁹ tanqꝫ ab eo missis/ad vindictā malefactoꝝ/ laudē vo bonoꝝ. Quia sic est volūtas dei: vt benefaciētes/obmutescere faciatis imprudentiū hominū ignorantiaz. Quasi liberi/ ⁊ nō quasi velamē habētes malicie libertatē: sed sicut serui dei. Oēs honorate: fraternitatē diligite. Deū timete: regē honorificate. Serui subditi estote in oī timore dñis/nō tm̄ bonis ⁊ modestis/ sed etiā discolis. Hec est enī gratia/ in chr̄o iesu dño nr̄o.

Alla. ℣. Modicū ⁊ nō videbitis me: iterū modicū et videbitis me. Alla. ℣. Pasca nostrū. ℟. Prosa nō dī. S. Joānez. xvj.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Modicū ⁊ iam nō videbitis me: ⁊ iterū modicū ⁊ videbitis me: quia vado ad patrē. Dixerūt ergo ex discipulis eiꝰ ad inuicem.

Quid est hoc/qđ dicit nobis/ modicũ/t nõ videbitis me:t iterũ modicũ/t videbitis me: qa vado ad patrẽ? Dicebant ergo. Quid est hoc/qđ dicit/ modicũ? Nescimus qd loqtur. Cognouit aũt iesus:quia volebãt eũ interrogare:t dixit eis. De hoc qritis iter vos/ qa dixi modicũ/t nõ videbitis me:t iterũ modicũ/t videbitis me. Amẽ amẽ dico vobis: qa plorabitis t flebitis vos:mũdus autẽ gaudebit. Vos autẽ cõtristabimini:sed tristicia vestra vertet in gaudiũ. Mulier cũ parit/tristiciã habet/qa venit hora ei9. Cuz aũt peperit pueruz:iã nõ meminit pssure ppter gaudiuz: qa natus est homo i mundũ. Et vos igit nũc qdẽ tristiciaz habetis. Iterũ autem videbo vos:t gaudebit cor vestrũ:t gaudiũ vestrũ nemo tollet a vobis. Credo solenniter dñ. Offer. Lauda aia mea dñm laudabo dñm i vita mea:psallam deo meo qdiu ero alla. Secr. His nobis dñe mysterijs ofert/ quo terrena desideria mitigãtes/discamus amare celestia. Per. Cõio. Modicũ t nõ videbitis me alla:iterũ modicũ t videbitis me alla:qa vado ad patrẽ alla alla. Cõpl. Sacraméta q sumpsim9 dñe qs:t spũalib9 nos ĩstruãt alimẽtis: t corporalibus tueant auxilijs. Per. Feria quarta. Lectio eple beati Joánis apostoli.j.ca.ij.

Charissimi. Hec scribo vobis/vt non peccetis. Sed t si qs peccauerit/aduocatũ habemus apud patrẽ iesum chm iustũ:t ipse est ppiatio p pctis nostris. Nõ p nostris aũt tm̃/sed etiã p totius mũdi. Et i hoc scim9/qm̃ cognouim9 eũ/si mãdata ei9 obseruam9. Qui dicit se noscse deũ:t mãdata ei9 nõ custodit:mẽdax est/t veritas in eo nõ est. Qui aũt seruat verbũ eius: vere in eo charitas dei pfecta est. In hoc scimus/qm̃ in ipso sumus si in eo pfecti sumus. Qui dicit se in chõ manere:debet sicut t ille ambulauit t ipse ãbulare. Charissimi/nõ mãdatũ nouũ scribo vobis:sed mãdatũ vetus qđ habuistis ab initio. Mãdatũ vetus est: verbũ qđ audistis. Iterũ mãdatũ nouum scribo vobis:quod verum est t in ipso t in vobis: qa tenebre trãsierũt/t verũ lumẽ iaz lucet. Per iesuz christũ dñm nostrum. Scdz Joánem. iij.

IN illo tpe. Facta est q̃stio ex discipulis ioannis cũ iudeis de purificatiõe. Et venerũt ad ioãnẽ: & dixerũt ei. Rabbi/q erat tecũ trãs iordanẽ/cui tu testimonium phibuisti/ecce hic baptiçat: & oẽs veniũt ad eũ. Respõdit ioãnes/& dixit. Nõ potest homo accipe q̃cq̃ / nisi fuerit ei datũ de celo. Ipsi vos mihi testimoniũ pherhibetis/ q dixerim / nõ sum ego chr̃s: sed qa missus sum ante illũ. Qui habet spõsam/spõsus est: amicus aũt spõsi q stat & audit eũ/ gaudio gaudet ppter vocez spõsi. Hoc ergo gaudiũ meũ impletũ est. Illũ oportet crescere/me aũt minui. Qui de sursum venit/sup omnes est. Qui est de terra/de terra est/ & de terra loquit̃. Qui de celo venit/sup oẽs est: & qd̃ vidit & audiuit/hoc testat̃: & testimoniũ ei⁹ nemo accipit. Qui aũt accepit ei⁹ testimoniũ/signauit: qa deus verax est. Quez enĩ misit de⁹/verba dei loqtur. Nõ enĩ ad mẽsuram dat de⁹ spiritũ. Pater diligit filiũ: & oĩa dedit in manu ei⁹. Qui credit in filiũ/habet vitã eternam. Qui aũt incredulus est filio/nõ videbit vitaz: sed ira dei manet super euz. ¶ Feria sexta. Lectio epistole bti Pauli apli. Ad Colossen. ij.

FRatres. Dico vobis/vt nemo vos decipiat ĩ sublimitate sermonũ. Nã & si corpore absẽs sũ: sed spũ vobiscũ sũ/gaudẽs & videẽs ordinẽ vestrũ: & firmamentũ ei⁹ q̃ in chr̃o est fidei vr̃e. Sicut ꝙ accepistis iesum chr̃m dñm nostrũ/in ipso ambulate: radicati & supedificati in ipso: & cõfirmati in fide/ sicut & didicistis. Secũdũ Joannem. xij.

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Ego lux in mũdũ veni: vt oĩs qui credit in me/in tenebris nõ maneat. Et si qs audierit verba mea/& nõ custodierit/ego nõ iudico eũ. Nõ enim veni vt iudicẽ mundũ: sed vt saluifi-cem mũdũ. Qui spernit me/ & non accipit verba mea: habet q̃ iudicet eũ. Sermo quẽ locutus sum/ille iudicabit eũ in nouissimo die. Quia ego ex meipso nõ sum locutus: sed qui misit me pater/ipse mihi mãdatũ dedit quid dicam/& quid loquar. Et scio/ qa mãdatũ ei⁹ vita eterna est. Que ergo ego loquor: sicut dixit mihi pater sic loquor.

ℂ Dñica quarta. Introitus.

Antate domino cãticũ nouũ alla: qa mirabilia fecit dñs alla: ante cõspectũ gentiũz reuelauit iustitiã suã all. alla. ℣. Saluauit sibi dexterã eiꝰ: ⁊ brachiũ sanctũ eius. Gloria pa.

DEus q fideliũ mẽ ⁊ Dio. tes vniꝰ efficis volũtatis: da populis tuis id amare qd̃ ꝓcipis/id desiderare qd̃ ꝓmittis: vt inter mũdanas varietates ibi nr̃a fixa sint corda/vbi vera sunt gaudia. ℙ.

Lctõ eple bti Jacobi apli. j.

KAriſſimi. Omne datũ optimũ/⁊ omne donũ ꝓfectũ desursum est: descẽdẽs a patre luminũ: apd̃ quẽ nõ est trãsmutatio/nec vicissitudinis obũbratio. Volũtarie enĩ genuit nos verbo veritatis: vt simꝰ initiũ aliqd̃ creature eius. Scitis fratres mei dilectissimi. Sit aũt oĩs homo velox ad audiẽdũ: tardus aũt ad loquẽdũ/⁊ tardus ad irã. Ira enĩ viri iustitiã dei nõ operat. ℙropter qd̃ abijcientes omnẽ imũdiciã/⁊ abũdãtiã malicie: ĩ mãsuetudine suscipite ĩsitũ verbũ: qd̃ põt saluare aias vestras. All̃a. ℣. Vado ad eũ qui me misit. ⁊ nemo ex vobis iterrogat me. quo vadis. All̃a. ℣. Pascha nostrum. 101.

Prosa nõ dĩ. S. Joãnẽ. xvi.

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Vado ad eũ q misit me: ⁊ nemo ex vobis interrogat me/quo vadis. Sed qa hec locutꝰ sũz vobis: tristicia impleuit cor vestrũ. Sed ego veritatez dico vobis: expedit vobis/vt ego vadã. Si enĩ nõ abiero/paraclet⁹ nõ veniet ad vos. Si aũt abiero/mittã eũ ad vos. Et cũ venerit ille/arguet mũdũ de pctõ/⁊ de iustitia/⁊ de iudicio. De peccato qdẽ: qa non credũt in me. De iustitia vo: qa ad patrẽ vado: ⁊ iã nõ videbitis me. De iudicio autẽ: qa pr̃inceps huiꝰ mũdi iã iudicatus est. Adhuc multa habeo vobis dicere: sed nõ potestis portare modo. Cũ aũt venerit ille spũs veritatis/docebit vos oẽz veritatẽ. Nõ enĩ loq̃tur a semetipso: sed q̃cũq; audiet/loquet̃: ⁊ q̃ vẽtura sũt/annũciabit vobis. Ille me clarificabit: qa de meo accipiet/⁊ annũciabit vob. Credo ſolẽniter dĩ. Offer. Iubilate deo

vniuersa terra:iubilate deo vniuersa terra: psalmũ dicite noi ei9: venite ⁊ audite: ⁊ narrabo vob oẽs q timetis deũ quãta fecit dñs aie mee alla. Secr. Deus q nos p hui9 sacrificij veneranda commercia vni9 sũmeq3 diuinitatis participes esse efficis:p̃sta qm̃s:vt sicut tuã cognoscim9 veritatẽ:sic eã dignis morib9 asseq̃mur. P. Lõio. Cum venerit paraclet9 spũs veritatis: ille arguet mundũ de pctõ: ⁊ de iustitia ⁊ de iudicio alla alla. Lõplẽ. Adesto nobis q̃s dñe deus noster:vt p hec q̃ fideliter sũpsimus:⁊ purgemur a vitijs: ⁊ a piculis oibus exuamur.p. ℂ Feria ãrta. Lctõ epla bti pauli apli. Ad Thessal.j.c.v. Fratres. Dẽs vos filij lucis estis/⁊ filij diei. Nõ sum9 noctis/neq3 tenebrarũ. Igit nõ dormiam9 sicut ⁊ ceteri:sed vigilemus ⁊ sobrij simus. Qui enĩ dormiunt/nocte dormiũt:⁊ q ebrij sunt/nocte ebrij sũt. Nos autẽ q diei sumus/sobrij simus:induti loricam fidei ⁊ charitatis/⁊ galeã spez salutis. Qm̃ nõ posuit nos de9 in irã/sed ĩ acq̃sitionẽ salutis/p dñm nr̃m ihesum xp̃m/qui mortuus est pro nobis:vt sive vigilem9/sive dor miamus/simul cuz illo viuamus. Propter qd̃ cosolamini inuicẽ/⁊ edificate alterutruz: sicut ⁊ facitis.in chro iesu domino nr̃o. Scdz Joãnẽ.xvij. In illo tpe. Respiciens ihesus ĩ discipulos suos dixit. Pater sctẽ/serua eos in noie tuo quos dedisti mihi: vt sint vnũ sicut ⁊ nos. Cum essem cũ eis/ego seruabã eos ĩ noie tuo. Quos dedisti mihi/ego custodiui: ⁊ nemo ex eis perijt/nisi fili9 pditiõis:vt scriptura impleat. Nunc aũt ad te venio: ⁊ hec loquor in mũdo/vt habeãt gaudiũ meum ipletuz ĩ semetipsis. Ego dedi eis ꝑmonẽ tuũ:⁊ mũdus eos odio habuit: qa nõ sunt de mũdo/sicut ⁊ ego nõ sum de mũdo. Nõ rogo vt tollas eos de mundo:sed vt serues eos a malo. De mũdo nõ sũt: sicut ⁊ ego nõ sum de mũdo. Sãctifica eos ĩ veritate. Sermo tuus/veritas est. Sicut tu me misisti ĩ mũduz/ita ⁊ ego misi eos in mũdum: et ꝓ eis ego sctĩfico meipsuz:vt sint ⁊ ipsi scĩficati in ꝛitate. Nõ ꝓ his aũt rogo tm̃/sed ⁊ ꝓ eis q crediturí sũt ꝓ ꝛbũ eoꝝ ĩ me: vt oẽs vnuz sint:sicut tu pr̃ in me/⁊ ego ĩ te:vt ⁊ ipsi ĩ nobis

vnū sint: vt credat mundus/ qa tu me misisti. Et ego claritatē quā tu dedisti mihi/dedi eis: vt sint vnum / sicut ⁊ nos vnū sumus. Ego ī eis/⁊ tu in me: vt sint cōsumati in vnū: ⁊ cognoscat mundus/qa tu me misisti: ⁊ dilexisti eos/sicut et me dilexisti. Pater/quos dedisti mihi/uolo vt vbi sū ego/ ⁊ illi sint mecū: vt videāt claritatē meā/quā dedisti mihi: qa dilexisti me ante constitutionē mūdi. Pater iuste/mūdus te nō cognouit: ego aūt te cognoui: ⁊ hi cognouerūt/ qa tu me misisti. Et notū feci eis nomē tuū/⁊ notū faciā: vt dilectio qua dilexisti me ī ipsis sit: et ego ī ipsis. ℂ Feria sexta. Lctō eple bti pauli apostoli. Ad Thessalo. j. c. v.

Fratres. De tēporib⁹ et momētis nō indigetis vt scribamus vobis. Ipsi enī diligēter scitis / qa dies dñi sicut fur in nocte: ita veniet. Cum enī dixerint/pax ⁊ securitas: tūc repētinus eis supueniet iteritus / sicut dolor in vtero habētis: ⁊ non effugiēt. Vos autē fratres nō estis in tenebris: vt vos dies ille tanq̄ fur comprehēdat. Omnes enim vos filij lucis estis/⁊ filij diei.

Secūdum Joānē. xiij.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Filioli mei/ adhuc modicū vobiscū sum. Queretis me: ⁊ sicut dixi iudeis/quo ego vado / vos nō potestis venire: ⁊ vobis dico modo. Mandatū nouū do vobis: vt diligatis inuicē/ sicut dilexi vos: vt ⁊ vos diligatis inuicē. In hoc cognoscent oēs/ quia discipuli mei estis: si dilectionē habueritis ad inuicē. Dic ei simō petr⁹. Dñe/quo vadis? Respōdit iesus. Quo ego vado/nō potes me modo seq̄: seq̄ris aūt postea. ℂ Bñica quinta. Intro.

Vocem iocūditatis annūciate: et audiatur/alł. ānūciate vsq̄ ad extremū terre: liberabit dñs populus suū alleluia alła. ℘s. Jubilate deo oīs terra: psalmū dicite noī eius: date gloriā laudi ei⁹. Glia. Ōro.

Deus a quo bona cūcta pcedūt/largire supplicib⁹ tuis: vt cogitemus te inspirāte que recta sūt: ⁊ te gubernante eadē faciamus. P. Lctō epłe bti Jacobi apłi. j.

Carissimi. Estote factores verbi/et nõ auditores tm̃:fallẽtes vosmetipsos. Quia si qs auditor est verbi ⁊ nõ factor: hic cõparabit virο cõsideráti vultũ natiuitatis sue i spẽculo. Cõsiderauit enĩ se ⁊ abijt: ⁊ statim oblitus est qualis fuerit. Qui aũt perspexerit in lege pfecte libertatis/ ⁊ pmanserit in ea:nõ auditor obliuiosus factus/sed factor operis:hic beat⁹ in facto suo erit. Si qs autẽ putat se religiosum esse/nõ refrenãs linguaz suam/sed seducens cor suuz: huius vana est religio. Religio mũda ⁊ immaculata apud deũ et patrẽ hec est: visitare pupillos/⁊ viduas in tribulatiõe eoꝝ:⁊ immaculatũ se custodire ab hoc seculo. Alla. ℣. Usqz modo nõ petistis quicqz in noie meo: petite ⁊ accipietis. Alla. ℣. Pasca nr̃m. 101.

Prosa nõ dr̃i. S. Joannẽ. xvj.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Amen amẽ dico vobis. Si qd petieritis patrẽ in noie meo/dabit vobis. Usqz modo nõ petistis qcqz i noie meo. Petite/⁊ accipietis: vt gaudiũ vestrũ sit plenũ. Hec ĩ ꝓuerbijs locut⁹ sũ vobis. Uenit hora/cũ iam nõ in ꝓuerbijs loquar vobis: sed palã de patre meo annunciabo vobis. In illo die/i nomine meo petetis. Et nõ dico vobis:qa ego rogabo patrẽ de vobis. Ipse enĩ pater amat vos:qa vos me amastis: ⁊ credidistis/qa a deo exiui. Exiui a patre/⁊ veni in mundũ. Iterũ relinquo mundũ/ ⁊ vado ad patrẽ. Dicũt ei discipuli ei⁹. Ecce nũc palã loqris:⁊ ꝓuerbium nullũ dicis. Nũc scimus/qa scis oĩa:⁊ nõ est op⁹ tibi/vt qs te ĩterroget. In hoc credim⁹ qa a deo existi.

Offer. Benedicite gẽtes dñm deuz nostrũ:⁊ obaudite vocẽ laudis ei⁹:q posuit animã meã ad vitam: et nõ dedit cõmoueri pedes meos. benedict⁹ dñs q nõ amouit deprecationẽ meã:⁊ misericordiã suã a me alleluia.

Secr̃. Suscipe dñe fideliũ preces cũ oblationibus hostiaruz: vt per hec pie deuotionis officia/ ad celestem gloriam transeamus. Per dom̃i.

Cõmunio. Cantate dño alla. cantate dño:⁊ benedicite noi eius: bene nũciate de die in diẽ salutare ei⁹ alla alla.

Cõpl̃. Tribue nobis dñe celestis mense virtute satiatis: ⁊ desiderare que recta sunt:⁊ desiderata percipere. Per dõ.

Litaniã

¶ Litaniā minorem sanctꝰ Adamertus viennēsis epꝰ ob icursionē malarū bestiaruꝫ q̄ tūc tpis grauissime afficiebāt ppl'm dñi/p triduū ante ascē sionē dñi fieri ꝯstituit. q̄ postea ab vniuersali ecclesia est approbata ⁊ acceptata. Unde his diebꝰ nemo p̄ciosa veste induat: cōmessatiōes ⁊ ebrietates prohibeant, Nemo ibi eqtare p̄sumat/sed oēs humiliter incedāt. Auliercule neq̄q̄ choros ducāt/sed oēs in cōmune Kyrieleison dēcā tent: ⁊ deū p salute/pro pctis/ p pace/ꝯtra pestē/p cōseruatiōe frugū: ⁊ p ceteris necessitatibꝰ exorēt. Serui et ancille p hoc triduū ab oi ope laxentur: ⁊ ad ecclesiā conueniant. Oēs a carnibꝰ abstineāt/⁊ ad minus vsq̄ ad meridiē ieiunēt. ¶ Feria scda. Introitꝰ.

Xaudiuit de templo sancto suo voce meā alla. et clamor meus in ꝯspectu eiꝰ introiuit in aures eiꝰ: alla alla alla. ps. Diligā te dñe virtus mea. dñs firmamentū meū: ⁊ refugium meū ⁊ liberator meus. Gloria patri. Kyrieleison paschale ¶ cū Et in terra. Oratio. Resta q̄sumus oipotēs deus: vt q̄ in afflictiōe nostra de tua pietate cōfidimus/cōtra aduersa oia tua semp protectiōe muniamur. ℙ. Lctō epl'e beati Jacobi apli. v. ca.

Charissimi. Cōfitemini alterutrū peccata vestra: ⁊ orate pro inuicē vt saluemini. Multū enī valet deprecatio iusti assidua. Helias homo erat similis nobis passibilis: ⁊ oratione orauit vt non plueret sup terrā: ⁊ non pluit annos tres et menses sex. Et rursū orauit: ⁊ celū dedit pluuiā: ⁊ terra dedit fructū suuz. Si qs aūt ex vobis errauerit a veritate/⁊ cōuerterit qs eū: scire debet/quoniā q̄ cōuerti fecerit peccatorem ab errore vie sue/saluabit animā eius a morte: et operit multitudinē peccatoꝝ. Alla. ℣. Cōfitemini dño quoniā bonus: quoniā i seculuz misericordia eius. Aliud. In die resurrectiōis. 105. Prosa. Victime paschali. 101. his tribus diebus cantatur: ppter impletionē solēnis octaue resurrectiōis. Similr ⁊ Credo.

¶ Secundum Lucam. xi.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Quis vestrū habebit amicum: ⁊ ibit ad illum media nocte: ⁊ dicet illi.

Amice/cōmoda mihi tres panes:qm̄ amicus meus venit de via ad me:t nō habeo qd̄ ponā ante illū. Et ille deintꝰ respōdēs dicat. Noli mihi molestꝰ esse:iā ostiū clausū est: et pueri mei mecū sūt in cubili: nō possū surgere t dare tibi. Et ille si pseuerauerit pulsās: dico vobis:t si non dabit illi surgēs/eo q amicus eiꝰ sit:propter improbitatē tamē eiꝰ surget:t dabit illi quotquot habet necessarios. Et ego dico vobis. Petite/t dabit vobis: q̄rite/t inuenietis: pulsate/t aperiet vobis. Omis enī q petit/accipit:t qui q̄rit/iuenit:t pulsāti/aperiet. Quis aūt ex vobis patrē petet panē/nunqd lapidē dabit illi? Aut piscē/nunqd p pisce serpētem dabit illi? Aut si petierit ouū/nūquid porriget illi scorpionē? Si ergo vos cū sitis mali/nostis bona data dare filijs vestris:quātomagis pater vester celestis de celo dabit spiritum bonum/petētibus se.

Offer. Confitebor dño nimis in ore meo: et in medio multoꝝ laudabo eū:q astitit ad dexterā pauperis: vt saluā faceret a persequētibꝰ animā meā alla. **Sec. h** ec munera qmus dñe/et vincula nostre prauitatis absoluāt:et tue nob miscōie dona ꝓciliēt.

P. Prefatio paschalis. Cōio.

Petite t accipietis:querite t inuenietis:pulsate/t aperiet vobis. omnis enī qui petit accipit: t qui querit inuenit:t pulsanti aperiet: alla. **Cōpl.** Ota nra qs dñe pio fauore prosequere:vt dū dona tua in tribulatiōe ꝓcepimus/de ꝓsolatione nostra in tuo amore crescamus. P.

Sequunt processiones priuilegiate tempore paschali. Et primo feria secūda rogationū fit statio ad sanctā trinitatem. Unde peracta sūma missa/ante exitū cuz processione de ecclesia/canitur hec Aña.

Exurge dñe adiuua nos:t libera nos ꝓpter nomē tuū: alla. **ps.** Deus auribꝰ nostris audiuimus:patres nostri annūciauerūt nobis. Gloria patri. Exurge. **Exeūdo de ecclesia in ipsa processiōe canit aña.** Surgite sancti. **tc. Deinde.** De hierusalez. **Postea** Cū iocunditate. **Ante ecclesiā sancte trinitatis canitur R.** Sūme trinitati. **v.** Prestet nobis. **In ecclesia canunt sequētes añe:videlicet.** Spes nostra. Veni sctē spūs. Per signū sancte crucis. Regina celi. Tir inclyte. Per merita sācti adalberti.

Deinde añā imponit de illo sancto de quo fuerit necesse. Iste cognouit. Pro serenitate vel pluuia: si op⁹ fuerit. Dñe rex deus. Tēpore pestilentie. Dixitq; dauid ad dñz. Si fuerit op⁹. Cōtere. Da pacē dñe. In celestib⁹ regnis. Post hoc vrsus reddunt singulis añis: videlz primuz. Quis de⁹ magnus sicut de⁹. ꝛc̄. q tm̄ hodie dī. De scō spū. Emitte spūm tuū. De sācta cruce. Adoram⁹ te xp̄e. De btā virgine. Speciosa facta es. De martyre. Elia ꝛ hono. Posuisti dñe. Magna est gloria. vel de alio sctō de quo vis/hic īpone. oēs p̄cedētes cū alla. Pro ecclesia. Exurgat deus ꝛ dissipētur inimici ei⁹. Et fugiāt q oderūt eū. ꝛc̄. sine alla. Pro peccatis. Peccauimus dñe. etc̄. sine alleluia. Tempore pestilentie. ℣. Misit dominus verbum suuz ꝛ sanauit eos. Et de interitionib⁹ eoz liberauit eos. Pro serēitate vt̄ p pluuia. Dñs dabit benignitatē. Et terra nr̄a dabit fructū suuz. Pro rege. Dñe saluū fac regez nostrū. Et exaudi nos ī die q̄ īuocauerim⁹ te. Pro pace. Fiat pax in virtute. sine alla. De omnib⁹ sctis. Gaudete iusti. cū alla. ℣. Dñe exaudi oz̄onē meā. sine alla. Oremus. sine Dñs vobiscū.

Dīo de sctā trinitate: de sctō spū: ꝛ deinceps alie correspōdētes añis ꝛ ℣si. Ultima d̄ omnibus sctis. ¶ Dīones tēpore rogationū in statiōib⁹ que ex eis due imponuntur post orationē pro pctis. Et primo in die sancti Marci. Oratio.

Exaudi q̄s dñe gemitū populi supplicātis: ꝛ q de meritoz q̄litate diffidim⁹: non iudiciū/sed misericordiam ꝯsequi mereamur. Alia.

Deus qui iuste irascerisꝛ clemēter ignoscis: afflicti populi lachrymas respice: ꝛ iram tue indignationis quā iuste meremur propitiatus auerte. ¶ Feria secunda rogationū iste due. Oratio.

Conserua q̄ñs dñe populū tuū: ꝛ ab omnib⁹ quas meret aduersitatib⁹ red de securū: vt tranq̄llitate p̄cepta/d̄uota tibi mēte d̄seruiat.

Aflictionē familie tue q̄ñs dñe intēde placatus: vt īdulta venia pctōz/de tuis semp beneficijs gloriemur. Alia oīo.

¶ Feria tertia rogationum iste due. Oratio:

Ab omnibus nos quesumus dñe peccatis propitiatus absolue: vt percepta venia peccatoruz/liberis tibi

mentibus ſeruiamus. Alia.
PReſta qñs dñe popu=
lo tuo ꝯſolatiōis auxi=
liū: ⁊ diuturnis calamitatib⁹
laborātem / ꝓpitius reſpira=
re ꝯcede. ¶ Feria quarta ro
Agationū iſte due. Ro.
Lamātiŭ ad te q̄s dñe
p̄ces dignāter exaudi: et ſicut
niniuitis ī afflictiōe poſitꝫ pe=
perciſti: ita ⁊ nobis in p̄ſenti
tribulatione ſuccurre. Alia.
DEus q culpa offēderis /
penitētia placaris: p̄ces
populi tui ſupplicātis ꝓpti⁹
reſpice: ⁊ flagella tue iracun=
die q̄ pro peccatis noſtris me=
remur auerte. Alie oratiões
que etiā ſūt neceſſarie. Ro.
DEus refugiŭ pauperū
ſpes humilium / ſaluſqꝫ
miſerorū: ſupplicationes po=
puli tui clementer exaudi: vt
quos iuſticia verberū fecit af
flictos / abūdātia remediorū
faciat cōſolatos. Alia oratio.
MOueat pietatē tuaz q̄s
dñe ſubiecte tibi plebis
affectus: ⁊ miſericordiā tuaz
ſupplicatio fidelis obtineat:
vt quod meritis non preſu=
mit / indulgētie tue largitate
Q percipiat. Alia oratio.
Qeſumus dñe de⁹ / af=
flicti populi lachrymas reſpi
ce: ⁊ īrā tue īdignatiōis auer=
te: vt q reatū noſtre īfirmita=
tis agnoſcim⁹ / tua cōſolatiōe
Q liberemur. Alia oratio.
EXaudi dñe gemitū po=
puli tui: nec plus apud te va=
leat offēſio ꝺelinquētiū / q̄ꝫ mi
ſericordia tua īndulta fletib⁹
M ſupplicantiū. Alia oro.
MIſerere iam q̄s dñe po
pulo tuo: ⁊ cōtinuis tribula=
tionibus laborantem / celeri
propitiatione letifica. Alia.
PUrifica qñs dñe tuorū
corda fideliū: vt a terre=
na cupiditate mūdati: ⁊ p̄ſen
tis vite periculis exuant̄ / ⁊ p=
petuis donis firmētur. Alia.
AUxiliare dñe q̄rētibus
miſericordiā tuaz: ⁊ da
veniā ꝯfitentibus: parce ſup=
plicibus: vt q noſtris meritis
flagellamur / tua miſeratione
P ſaluemur. Alia oratio.
PReſta qñs omnipotēs
de⁹: vt q īrā tue īdignationis
agnouim⁹ / miſericordie tue
īdulgētiā ꝯſequamur. Alia.
TRibulationez noſtram
qñs dñe ꝓpitius reſpi
ce: ⁊ iram tue indignationis
quā iuſte meremur propitia=
tus auerte. Alia oratio.
DEus qui aīas peccātiū
nō vis perire ſed culpas: cōti=

ne quā meremur irā: ⁊ quaz precamur super nos effunde clementiā: vt de merore gaudiū tue misericordie cōsequi mereamur. Alia oīo.

DEus cui ꝓpriū est misereri semp ⁊ parcere: suscipe deprecationē nostrā: ⁊ quos delictorum catena constringit/miseratio tue pietatis absoluat. Pro ecclesia.

ECclesie tue dñe qmṡ p̄ces placat⁹ admitte: vt dēstructis aduersitatib⁹ ⁊ erroribus vniuersis/secura tibi ꝺuiat libertate. Pro serenitate.

ADte nos dñe clamātes exaudi: ⁊ aeris serenitatē nobis tribue supplicantibus: vt qui pro p̄ccatis nostris iuste affligimur / misericordia tua preueniente/clementiam sentiamus. Pro pluuia.

DEus ī quo viuim⁹/mouemur ⁊ sumus: pluuiā nobis tribue cōgruētē: vt p̄sentibus subsidijs sufficiēter adiuti/sempiterna fiduciali⁹ appetamus. Cōtra pestilentiaz.

DEus q nō mortē Dic. sed penitētiā desideras peccatoz̄: populū tuū qmṡ ad te cōuerte ꝓpitius: vt dū tibi ꝺuotus extitit/iracundie tue flagella ab eo amoueas.

Cōtra inimicos: hereticos ⁊ paganos tēpore belli.

TRuictissime ac fortissime deus/oppressorū salubre refugiū: ⁊ bellorz̄ visibiliuz ⁊ inuisibiliū strēnuissime propugnator: q̄ sperātes in te nō deseris/⁊ cōfidētes in te inimicorz̄ insidijs obrui nō p̄mittis: respice qmṡ ꝺe excelso tue maiestatis solio sup̄ faciē ecclesie tue: pro qua nedū affigi cruci ⁊ in ea mori voluisti/sed etiā emisso spū lācea lat⁹ p̄forari sustinuisti: nō sinas p̄camur eā diutius puersis hereticorz̄ dogmatib⁹/paganorūq̄ insultib⁹ lacerari: vt oppressionibus malignantiū: ⁊ ꝯuētu ipsorz̄ subductis ⁊ destructis/secura tibi liberi⁹ deseruiat libertate. Alia contra hostes tpe pacis. Dic.

HOstiū nostrorz̄ q̄sumus dñe visibiliū ⁊ inuisibiliū/elide supbiā: ⁊ dextere tue ꝟtute p̄sterne: vt iustitie nō dñetur iniq̄tas: sed subdat̄ semp falsitas ꝟitati. Cōtra tyrannidē.

EXaudi qmṡ dñe ecclesiā tuā: nō solū p̄cussiōibus paganorz̄ attritā/sed etiā xp̄ianorz̄ prauitatib⁹ afflictā: ⁊ ꝯcede ꝓpitius: vt q̄ ꝺiuine recusāt subdi potestati/dexte-

ra tue maiestatis citius deij-
cianť inuiti. Cōtra tēpestatē.

ADomo tua qs dñe spi-
rituales neqtie repellā-
tur: ⁊ aerearū discedat mali-
gnitas tempestatum. Con-
tra subitaneam mortē.

OAdnipotēs ⁊ misericors
deus/respice ꝓpitius nos in-
dignos famulos tuos tue ma
iestati subiectos:⁊ ne nos fu-
ror subitanee mortis inueni-
at/per intercessionē beatissi-
me dei genitricis marie/⁊ bea
tarū celestiū virtutū oīumqꝫ
sanctoꝝ ⁊ sctārū /dextera tue
ꝓpitiationis custodiat. Pro
confitentibus. Oratio.

EXaudi qms dñe suppli
cū preces ⁊ ꝯfitentiū tibi/par-
ce pctīs:vt pariter indulgētiā
nobis tribuas benignꝰ ⁊ pa-
cē. Cōtra malas cogitatiōes.

OAdnipotens mitissime
deꝰ/respice ꝓpitiꝰ ad p̄-
ces nostras:⁊ libera corda no
stra de malarū tētatione co-
gitationū: vt sctī spūs dignū
fieri habitaculū mereamur.

Pro fidelibus chr̄ianis.

REtēde dñe famulis ⁊
famulabus tuis dexterā cele
stis auxilij:vt te toto corde q̄-
quirāt:⁊ que digne postulāt
ꝯseq mereanť. Pro pastore.

DEus q es oīum fideliū
pastor ⁊ rector:famulū
tuū. N. pōtificē nostrū: quez
ecclesie tue p̄esse voluisti pa-
storē ꝓpitiꝰ respice: da ei qs
verbo ⁊ exēplo (qbꝰ preest)
ꝓficere:vt ad vitā vna cū gre
ge sibi credito ꝓueniat sempi
ternaz. Pro rege tpe pacis.

QVesumus oīps deus:vt
famulus tuꝰ rex noster/
q tua miseratione suscepit re
gni gubernacula:virtutū etiā
oīum ꝓcipiat incremēta:qbꝰ
decēter ornatꝰ/⁊ vitioꝝ mō-
stra deuitare:⁊ hostes supare:
⁊ ad te q via/veritas ⁊ vita es
gratiosus valeat peruenire.

Pro rege tēpore belli.

DEus q conteris bella:⁊
ꝑpugnatores potētia tue de-
fensionis expugnas:auxilia-
re qms famulo tuo regi nr̄o/
populoqꝫ sibi subiecto: pro
qbꝰ suppliciter misericordiā
tuā imploramus:vt te parcē-
te remissionē peccatoꝝ acci-
piāt:⁊ cūcta sibi aduersantia/
te adiuuāte superare valeāt.

Pro petitōe vite spacij.

OAdnipotēs sempiterne
deꝰ te humiliter dep̄camur:
ne nos miseros ꝓmittas peri
re propter pctā nostra/qa tua
creatura sumꝰ: sed ꝯcede no-

bis dñe cītercedēte btā ꝛei genitrice virgie maria cū oīb⁹ ſctis) ſpaciū vite viuēdi atq; bene agēdi: vt ante diez exitus noſtri/ꝑ verā penitētiā/ꝑ purā ⁊feſſionē/rectāq; fidez tibi dño deo placere mereamur. Contra peſtē aīalium.

Deus q laborib⁹ hoīum etiā ꝛe mutis aīalib⁹ ſolatia ſubꝛogaſti: ſupplices te rogamus: vt ſine qb⁹ nō alit hūana ⁊ditio/nrīs vſib⁹ faciās nō perire. De btā virgine cōtra hereticos ⁊ paganos.

Omnipotēs ſempiterne de⁹ q in vtero virginis humilis marie carnē ſuſcipe dignat⁹ es: vt tua eiuſq; humiliatione hoſtis generis humani ſupbiā cōfūderes: ac ab ipſi⁹ poteſtate hoīez captiuū eripes: tribue nobis qmīs: vt eiuſdem virginis genitricis tue meritis ⁊ ꝑcibus/a paganoꝛū ⁊ hereticoꝝ tyrānoꝛūq; omni furoꝛe vniuerſus populus tu⁹ dextere tue potētia liberet. Qui viuis. Pro pace.

Deus a quo ſancta deſideria/recta cōſilia ⁊ iuſta ſunt opera: da ſeruis tuis illā quā mūdus nō poteſt dare pacē: vt coꝛda noſtra mandatis tuis ꝛedita: ⁊ hoſtiū ſublata formidie/tēpoꝛa noſtra ſint tua ꝓtectione trāquilla.

Oratio communis ſequitur.

Deus q es ſanctoꝝ tuoꝝ ſplēdoꝛ mirabilis atq; lapſoꝝ ſubleuatoꝛ inenarrabilis: fac nos famulos tuos ſancte marie dei genitricis ⁊ oīum ſctoꝝ tuoꝝ vbiq; tueri ꝑſidijs: necnon familiaritate atq; ⁊ſanguinitate nobis cōiunctis/⁊ oī populo ch̄riano/cūctis īſidijs fallacis inimici depulſis/⁊cede ad celeſtē patriā redeūdi aditū: ac defunctoꝝ oīuz fideliū ſacri baptiſmatis vnda renatoꝝ aīabus/qete ꝓfrui ſēpiterna. ℙ eūd.

Alie oīones de ſanctis ſi fuerint neceſſarie/videant in ſuis locis. De eccleſia ſcte trinitatis exiēs ꝓceſſio cathedralis/canit hymnū. Humili ꝑce ⁊ ſyncera. ℟. Per rectoꝛes canit litania. Sūmus ⁊ oīpotēs genitoꝛ. ℟. ⁊tinuādo litaniam vſq; ad caſtruz. Choꝛo poſt eos repetente. Intrādo eccleſiā cathedralem ℟. Are dei. cū ℣. ſu. Dño cū ℣. ꝑ hebdomadariuz dicit. ¶ Feria tertia rogationum ꝓceſſio ⁊ ſtatio ad ſanctū frāciſcuz. oīa ſiūt vt heri. omiſſo ℟. Sūme trinitati. Intrādo eccleſiā ſcti

frācisci Re. canit Justū deduxit. cū suo ỽsu. Presbyteri añas easdē canunt vt heri. excepta prima. Dones cū ỽsi. earuz correspōdētes dicunt. In reditu canit Aña. Aufer a nobis dñe. ꝛc. Intrādo eccliaz cathedralē Re. Beat⁹ vir venceslaus. cū suo versu. Deinde oz̄o ꝛỽ. p hebdomadariū dī. ¶ Feria q̄rta rogationū vltima p̄cessio ꝛ statio ad sctām mariā in circulo eodez modo fit vt feria scḋa cū Re. Sūme trinita. Intrādo ecclesiā sctē Marie canit Re. Felix nāq;. cuz versu suo. In reditu scholares canūt litaniaz. videlicet. Kyrieleison. Chr̄eleison. Kyrieleison. ꝛc. continuando vsq; ad portā castri. Choro post eos repetēte. Intrādo eccliā Re. canit de sctō floriano. Beatus vir florianus. cū suo ỽ. Deide p hebdomadariū ỽ. ꝛ oz̄o dī. ¶ Nota si in die scti Marci vel dieb⁹ rogationuz pluuia vl̄ inopportūitas tp̄is aliq̄ acciderit/tūc missa peracta/processio p eccliā pagit cū añis ꝛ Reijs. circuēdo eādē quantū necesse fuerit/donec Añe et Reia terminent: statiōe flexis genib⁹/per añas/ỽ. ꝛ orationes (iuxta diē) facta. Alia vt

prius. ¶ Feria tertia. Introitus. Vocē iocūditatis. per oia vt̄s in dñica. 1 1 2. Dio.

Ieiunio hoc afflicti corpore/ꝛ corde ꝯtriti/frequētamus ad te clemētissime deus p̄ces nostras: vt cū abstinētia corporali/abstinētia nobis vitiorū doneť: vt restricto corpore ab epulis/tu qui es refectio vera/in nostris cordibus oriaris. Per. Lctō epl̄e bēati pauli apl̄i. Ad Timoth. j. c. ij.

Karissime. Obsecro primum omniū fieri obsecratiōes/oratiōes/postulationes/gratiarū actiōes p oībus hoībus/pro regib⁹ et oībus qui in sublimitate constituti sunt: vt quietā ꝛ tranquillam vitā agamus/in omni pietate ꝛ castitate. Hoc enī bonū est ꝛ acceptuz corā saluatore nostro deo: qui oēs hoīes vult saluos fieri/ꝛ ad agnitionē veritatis venire. Unus enī deus/vnus ꝛ mediator dei ꝛ hoīuz/homo chr̄s iesus: q̄ dedit redēptionē semetipsuz p oīb⁹. Cui⁹ testimoniū tēporibus suis ꝯfirmatū est: in quo positus suz ego predicator ꝛ apostol⁹. Veritatē dico/ꝛ nō mētior/doctor gētiū in fide ꝛ veritate. In chr̄isto iesu dño

nostro. Scõm Mattheũ. vij.

IN illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis. Petite ⁊ dabit͂ vobis: querite/ ⁊ inuenietis: pulsate/ ⁊ aperiet͂ vobis. Omnis enim q̃ petit/ accipit: ⁊ qui querit/ inuenit: ⁊ pulsanti aperietur. Aut q̃s est ex vobis hõmo: quez si petierit filius suus panẽ/ nunqd lapidẽ porriget ei? Aut si piscẽ petierit/ nunqd serpentẽ porriget ei? Si ergo vos cuz sitis mali/ nostis bona data dare filijs vestris: quãtomagis pater vester/ qui in celis est/ dabit bona petentib⁹ se. Omnia ergo quecũq; vultis vt faciãt vobis hoĩes/ ⁊ vos facite illis. Hec est enim lex/ et pphete. Intrate per angustã portã: quia lata porta ⁊ spaciosa via est/ q̃ ducit ad perditionẽ: ⁊ multi sunt qui intrant per eã. Quã angusta porta ⁊ arta via est/ q̃ ducit ad vitã: ⁊ pauci sũt qui inueniũt eã. Secr. Oblatis q̃s dñe placare munerib⁹: ⁊ in hac solẽnitate ieiuniorũ/ a cũctis nos defende periculis. P. Cõpt. Purifica q̃s dñe tuorũ corda fideliũ: vt a terrena cupiditate mũdati/ et presentis vite periculis exuant͂/ ⁊ perpetuis donis firmẽtur. P. C Feria quarta in vigilia ascensiõis dñi. Introi.

Omnes gẽtes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis alleluia alleluia alla. ℣s. Subiecit populos nobis: ⁊ gẽtes sub pedibus nostris. Gloria pãi. Oratio.

PResta quesum⁹ omnipotẽs de⁹: vt nostre mẽtis intẽtio (quo solennitatis venture glorioſus auctor ingressus est) semp intẽdat: et quo fide pergit/ conuersatione perueniat. Per eundem. Lctõ Actuũ Apostolor̃. iiij.

IN diebus illis. Multitudinis credentiũ erat cor vnum ⁊ aĩa vna: nec q̃s eor̃ q̃ possidebat/ aliqd suuz esse dicebat: sed erãt illis oĩa cõmunia. Et virtute magna reddebãt apostoli testimoniũ resurrectiõis ihesu xp̃i dñi nostri: ⁊ gratia magna erat i oĩbus illis. Neq; enĩ quisq̃ egẽs erat inter illos. Quotquot enĩ possessores agrorũ aut domor̃ erãt: vendẽtes afferebãt precia eor̃ que vẽdebant: ⁊ ponebant ante pedes apostolor̃. Diuidebatur autẽ singulis: prout cuiq; opus erat. Alleluia. ℣. Omnes gen-

tes plaudite manib9:iubilate deo i voce exultatiõis. Alid ꝛ resurrectiõe. Scdm Joannẽ. xvij.

In illo tpe. Subleuatis iesus oculis in celũ dixit. ꝑater/venit hora/clarifica filiũ tuũ/vt filius tuus clarificet te. Sicut dedisti ei potestatẽ oĩs carnis:vt oẽ quod dedisti ei/det eis vitã eternaz. Hec est aũt vita eterna:vt cognoscant te/solũ verũ deũ/et quẽ misisti iesũ chm̃. Ego te clarificaui sup terrã:opus cõsumaui/qd dedisti mihi vt faciã. Et nũc clarifica me tu pater apd temetipsum:claritate quã habui priusq̃ mũdus fieret apud te. Manifestaui nomẽ tuũ hoĩbus/quos dedisti mihi de mũdo. Tui erãt/z mihi eos dedisti: z sermonẽ tuũ seruauerũt. Nunc cognouerũt:quia oĩa que dedisti mihi abs te sũt: qa verba q̃ dedisti mihi/dedi eis:z ipsi acceperunt/z cognouerũt ve/qa a te exiui:z crediderũt qa tu me misisti. Ego ꝑ eis rogo:nõ pro mũdo rogo: sed ꝑ his quos dedisti mihi/quia tui sunt. Et mea oĩa tua sunt: et tua/mea sunt:z clarificatus suz in eis. Et iã non sũ in mũdo:z hi in mũdo sũt:z ego ad te venio.

Offer. Viri galilei qd admiramini aspicientes in celũ:hic iesus qui assumptus est a vobis in celũ: sic veniet quemadmoduz vidistis eũ ascendentẽ in celũ alla. Secr. Sacrificiũ tibi dñe pro filij tui supplices venerabili quã preuenimus nũc ascẽsiõe deferimus:ꝑsta qmus:vt z nos ꝑ ipsũ his ꝓmercijs sacroscis/ad celestia cõsurgam9. ꝑ eũdẽ. Cõio. ꝑater cũ essez cũ eis/ego seruabã eos quos dedisti mihi alleluia:nũc autẽ ad te venio:nõ rogo vt tollas eos de mũdo: sed vt serues eos a malo alla alla. Cõpl. Tribue qmus ops de9: vt ꝑ hec sctã que sumpsimus/illuc nostre deuotiõis tẽdat affect9: quo tecũ est nostra substãtia dñs noster iesus chs fili9 tuus. Qui tecũ viuit. ℂ In die ascẽsionis dñi. Ad ꝓcessionẽ. Cũ rex glorie. z alia vt i die pasce. In itroitu ecclesie Ry. cantet. Ite in orbẽ. vna cũ versu. Quo finito ꝑlatus diuina celebrãs/hos versus flexis genib9 inchoat. videlicet. Oramus dñe. Ut cũ flãmiuoma. Presta hoc genitor: alijs ꝑsbyteris vel choro ad finẽ ꝑsequentibus. Intrãdo chorũ hec añia trib9 vicib9 per ꝑsbyteros cãtatur. Ascendo ad pa

trẽ meũ. ℟c. Ad missã. Introi.

Viri galilei: qd admiramini aspicientes in celu: alla. quẽadmodũ vidistis eũ ascendentẽ in celũ: ita veniet alla alla alla. ℣s. Oẽs gẽtes plaudite manib⁹: iubilate deo in voce exultatiõis. Gloria patri. Kyrie. Fons bonitatis. Oio.

AOncede qñs oipotẽs deus: vt q hodierna die vnigenitũ tuũ redẽptorẽ nostrũ ad celos ascendisse credimus/ipsi quoq; mẽte in celestibus habitemus. Per eũd.

LLectio Actuũ Apl̃oz. j.

PRimũ quidez sermonẽ feci de omnibus o theophile/que cepit ihesus facere ⁊ docere: vsq; in diẽ qua precipiens aplis per spiritũ sanctũ quos elegit/assũptus est. Quibus ⁊ pbuit seipsũ viuũ post passionẽ suã in multis argumẽtis: p dies q̃draginta apparẽs eis: ⁊ loquẽs de regno dei. Et cõuescẽs/pcepit eis ab hierosolymis ne discederẽt: sed expectarẽt pmissionẽ patris/quã audistis (inquit) per os meũ. Quia ioãnes qdẽ baptiçauit aq̃: vos aũt baptiçabimini spiritu sctõ: nõ post multos hos dies. Igit̃ q cõuenerãt/interrogabãt eũ dicẽtes. Bñe/si in tẽpore hoc restitues regnum israel: Dixit autẽ eis. Nõ est vestrũ nosse tẽpora vel momẽta/que pater posuit ĩ sua potestate: sed accipietis virtutẽ supueniẽtis spũs scti ĩ vos. Et eritis mihi testes in hierusalẽ/⁊ in omni iudea ⁊ samaria: ⁊ vsq; ad vltimũ terre. Et cũ hoc dixisset/videntib⁹ illis eleuat⁹ est: ⁊ nubes suscepit eũ ab oculis eoz. Cũq; ĩtuerent ĩ celũ euntẽ illũ: ecce duo viri astiterũt iuxta illos ĩ vestib⁹ albis: q ⁊ dixerũt. Viri galilei qd statis aspicientes in celũ: Hic ihesus q assũptus est a vobis in celũ: sic veniet/quẽadmodũ vidistis eũ euntẽ in celũ. Alla. ℣. Ascẽdit de⁹ in iubilatiõe: ⁊ dñs in voce tube. Alla. ℣. Ascendẽs xp̃s in altũ: captiuã duxit captiuitatẽ: ẽdit dõa hoib⁹.

RExomnipotẽs die hodierna. Mũdo triumphali redẽpto potentia. Victor ascendit celos: vnde descenderat. Naz q̃dragita postq̃ surrexerat Dieb⁹ sacris/confirmãs pectora

Prosa.

Apostolorũ: pacis chara relinquẽs oscula. Qui⁹ et dedit potestatẽ laxandi crimina. Et misit eos i mundũ: baptizare cũctas aias. In patris z filij z sanctispiritꝰ clemẽtia. Et ꝙescẽs ꝓcepit eis: ab hierosolymis ne abirẽt: sed expectarẽt promissa munera. Nõ post multos enĩ dies: mittã vobis spiritũ paracletũ in terris. Et eritis mihi testes in hierusalẽ/iudea siue samaria. Et cũ hoc dixisset: videntib⁹ illis eleuatꝰ est/z nubes clara suscepit eũ ab eorꝫ oculis: intuẽtib⁹ illis aera. Et ecce stetere amicti duo viri in veste alba iuxta/dicẽtes qd admiramini celorꝫ alta: Iesus enĩ hic q assumptꝰ est a vobis ad patris dexterã. Ita ascẽdit: ita veniet/querẽs talẽti cõmissi lucra. O deus maris/poli/arui: hominẽ quẽ creasti/quez fraude subdola hostis expulit paradiso: z captiuatũ secũ traxit ad tartara. Sãguine proprio quẽ redemisti deꝰ: illuc z reuehis: vnde prius corruit paradisicola. Iudex cũ veneris iudicare secula. da nobis q̃sumus sempiterna gaudia in sanctorum patria. In qua tibi canam⁹ alla. Amen.

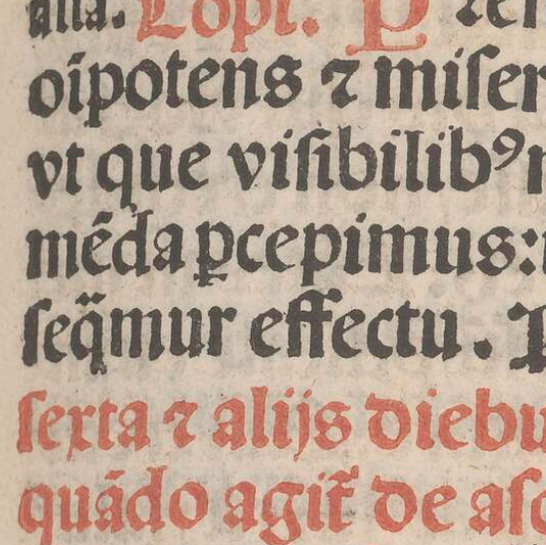
Secũdũ Marcum. xvj.

In illo tpe. Recumbẽtibus vndecim discipulis/apparuit illis iesus: z exprobrauit incredulitatẽ eorꝫ/z duriciã cordis: qa his qui viderãt eũ resurrexisse/non credidерũt. Et dixit eis. Euntes in mũdum vniuersũ/ꝓdicate euangeliũ oi creature. Qui crediderit/z baptiçatꝰ fuerit/salꝰ erit: qui vo nõ crediderit/cõdemnabit. Signa autẽ eos q crediderint/hec sequent. In noĩe meo dæmonia eijciẽt: linguis loquent nouis: serpẽtes tollẽt. Et si mortiferũ qd biberint/nõ eis nocebit. Super egros manus ĩponent/z bene habebunt. Et dñs qdẽ iesus/postq̃ locutꝰ est eis/assũptus est in celũ: z sedet a dextris dei. Illi aũt ꝓfecti/predicauerũt vbiq̃/dño cooperãte/z ſmonẽ ꝯfirmãte/sequẽtib⁹ signis.

Offer. Ascẽdit deꝰ i iubilatiõe z dñs i voce tube all. **Sec.** Suscipe dñe munera: que ꝓ filij tui gloriosa ascẽsiõe offerim⁹ z ꝯcede ꝓpitiꝰ: vt a ꝑsentib⁹ piculis liberemur: z ad vitaz pueniamus eternã. ꝑ eũdẽ.

Prefatio. Qui post resurrectionẽ suã. **Et dĩ q̃tidie vsq̃ ad vigiliã pẽteco. exclusiue: etiã in festis q̃ nõ habẽt ꝓprias ꝑfationes. Cõicãtes solũ hodie dĩ. Cõio.** Psallite dño qui ascẽdit super celos celorum ad orientem

alla. Lópl. Presta nobis qs oipotens z misericors deus: vt que visibilib⁹ mysterijs sumẽda pcepimus: inuisibili cõseqmur effectu. P. C Feria sexta z alijs diebus p octauã/ quãdo agit de ascẽsione/ oia vt ipso die fiũt. Kyrieleison p octauas. vel de patrõis cuz solenni Et in terra. C Dñica infra octauã ascẽsiõis. Ad pcessionẽ. Vidi aquã. z alia vt i die ascẽsiõis. Ad missã. Intr.

Xandi domine vocẽ meã qua clamaui ad te alla: tibi dixit coz meuz quesiui vultũ tuũ: vultũ tuũ dñe requrã: ne auertas faciem tuã a me alla alla. ps. Dñs illuminatio mea: et salus mea quez timebo. Glia pri. Kyrieleison p octauas. Oro.

OAdps sempiterne deus: fac nos tibi semp z devota gerere wolũtatẽ: z maiestati tue syncero corde seruire. P. Lcõ eple bti petri apli. j. c. iiij.

Charissimi. Estote prudẽtes/z vigilate in orationib⁹. Ante oĩa aũt mutuã in wbismetipsis charitatẽ cõtinuã habẽtes: quia charitas operit multitudinẽ peccatorum. Hospitales inuicẽ sine murmuratione. Unusqsq sicut accepit gratiaz/in alterutrum illã administrãtes: sicut boni dispẽsatores multiformis gratie dei. Si qs loquitur ãsi sermones dei. Si qs ministrat/tanqz ex virtute quã administrat deus: vt in oĩbus honorificet deus. Per iesũ chm dñm nostrũ. Alla. v. Dñs illuminatio mea in sctõ/ascendẽs in altũ captiuam duxit captiuitatẽ. Alid Alleluia. de feria qnta. Si autẽ festũ aliqd dominicã occupat/ primũ Alleluia. erit de festo. Scdm de dñica. Prosa nõ dr.

Scdz Joanẽ. xv. et. xvj.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Cũ venerit paracletus/quẽ ego mittã wbis a patre/spũm veritatis/ qui a patre pcedit: ille testimoniũ perhibebit de me. Et vos testimoniũ phibebitis/quia ab initio mecũ estis. Hec locut⁹ sum vobis: vt nõ scandalizemini. Absqz synagogis faciẽt vos. Sed venit hora/ vt omnis qui interficit vos: arbitretur obsequiũ se prestare deo. Et hec faciẽt vobis: quia nõ nouerunt patrem / neqz me. Sed hec locutus sum vobis:

vt cũ venerit hora eoꝝ/remi niſcamini/qa ego dixi wbis. Credo ſolennit dicat. Offer. Aſcẽdit de⁹ in iubilatióe:t dñs in voce tube alla. Secr. Sacri/ficia nos dñe imaculata puri ficẽt:t mentib⁹ noſtris ſupne gratie dent vigorẽ. Per do. Cõio. Pater cũ eſſem cum eis: ego ſeruabã eos quos dediſti mi/hi alla.nũc aũt ad te venio:nõ ro/go vt tollas eos de mũdo / ſed vt ſues eos a malo alla alla. Cõpl. Repleti dñe muneribus ſa/cris:da qs:vt in gratiaꝝ ſem/per actióe maneamus. Per.

¶ In octaua aſcẽſiõis:vt ip/ſo die aſcẽſiõis oia fiãt. ¶ Fe/ria ſexta poſt octauá aſcẽſiõis ſi feſtuz nõ fuerit / miſſa agit de dñica p̃cedẽti. Lctõ eple bti Pauli apli ad Hebre.ij.c.

Fratres. Videm⁹ ieſum ꝓpter paſſionẽ mortis/ gloria t honore coronatuz: vt gratia dei p oĩbus guſta/ret mortẽ. Decebat enĩ eũ/p/pter quẽ oĩa/t p quẽ oĩa:qui multos filios in gloriã addu xerat: auctorez ſalutis eoꝝ p paſſionẽ cõſumari. Qui enĩ ſctificat/t q ſctificant / ex vno oẽs. Propter quã cauſaz / nõ ꝟfũdit fratres eos wcare di cẽs. Nũciabo nomẽ tuũ fra/tribus meis:in medio eccle/ſie laudabo te. Et iterũ. Ego ero fidẽs in eũ. Et iterũ. Ecce ego t pueri mei/ quos dedit mihi deus. Quia ergo pue/ri cõmunicauerũt carni t ſan guini:t ipſe ſimiliter partici/pauit eiſdẽ:vt p mortem de/ſtrueret eũ/q habebat mortis imperiũ ideſt dyabolũ:t libe raret eos/ q timore mortis p totã vitã obnoxij erãt ſervi/tuti. Nuſq̃ enim angelos ap/prehẽdit: ſed ſemẽ abrae ap/prehẽdit. Unde debuit p oĩa fratrib⁹ ſimilari: vt miſericors fieret t fidelis põtifex ad deũ: vt repropitiaret delicta popu/li. In eo enĩ i quo paſſus eſt ipſe t tẽtatus: potẽs eſt t eis q tẽtãtur auxiliari. Unde fra tres ſancti / vocationis cele/ſtis participes/ꝯſiderate apo ſtolum t pontificem cõfeſſio nis noſtre/Jeſuz chm dñm noſtrũ. Scõm Joannẽ.xvij.

In illo tpe. Reſpiciens ieſus diſcipl̃os ſuos di xit. Pater ſancte/ſerua eos in noĩe tuo/quos dediſti mihi: vt ſint vnũ ſicut t nos. Cum eſſem cuz eis/ego ſeruabam eos in noĩe tuo. Quos dedi/ſti mihi/ego cuſtodiui: t ne/mo ex eis perijt/niſi filiꝰ pdi/

tionis: vt scriptura impleat. Nūc aūt ad te venio: & hec loquor ī mūdo: vt habeāt gaudiū meū īpletū ī semetipsis. Ego dedi eis sermonē tuū: & mūdus odio eos habuit: quia nō sunt de mūdo/sicut & ego nō sum de mūdo. Nō rogo vt tollas eos de mūdo: sed vt serues eos a malo. ¶ Sabbato in vigilia pentecostes ieiuniū fiat: & totū officiū diuinū & ordo eius fit sicut in sabbato pasce. vnde ante ꝯsecrationē fontis/leguntur pphetie sequētes sine titulo. Prophetia prima. Gene. xxij.

IN diebus illis. Tentauit deus abraā: & dixit ad eū. Abraam abraam. At ille respōdit. Assum. Ait illi. Tolle filiū tuū vnigenitū quē diligis Isaac: & vade in terrā visionis: atq; ibi offeres eū in holocaustū/ sup vnū montiū quē monstrauero tibi. Igit abraā de nocte ꝯsurgēs/strauit asinū suū: ducēs secū duos iuuenes / & isaac filiū suū. Cūq; ꝯcidisset ligna in holocaustū/abijt ad locū quē ꝑceperat ei deꝰ. Die autē tertio/ eleuatis oculis vidit locū ꝓcul: dixitq; ad pueros suos. Expectate hic cū asino: ego & puer illuc vsq; properātes/ postq; adorauerimus/reuertemur ad vos. Tulit quoq; ligna holocausti/& imposuit sup isaac filiū suū: ipse vero portabat in manibus ignē & gladiū. Cūq; duo pgerent simul/dixit isaac patri suo. Pater mi. At ille respōdit. Quid vis fili? Ecce (inqt) ignis & ligna/vbi est victima holocausti? Dixit aūt abraā. Deus ꝓuidebit sibi victimā holocausti fili mi. Pergebāt ergo pariter: venerūtq; ad locū quē ostēderat ei deꝰ. In quo edificauit altare: & desuper ligna composuit. Cūq; colligasset isaac filiū suū: posuit eū in altare sup struē lignoꝝ. Extenditq; manū/& arripuit gladium/vt īmolaret filiū suū. Et ecce angelus dñi de celo clamauit/dicēs. Abraā abraam. Qui respōdit. Assum. Dixitq; ei. Nō extēdas manū tuā super puerū: neq; facias illi qcq;. Nūc cognoui q timeas dñm: & nō pepercisti vnigenito filio tuo ꝓpter me. Leuauit abraā oculos suos: viditq; post tergū arietē inter vepres hērētē cornibꝰ. Quē assumēs obtulit holocaustū ꝓ filio. Appellauitq; nomē

loci illi⁹/dñs videt. Unde vsq; hodie dicit̄/in mōte dñs videbit. Uocauit aūt āgel⁹ dñi abraā secūdo de celo/dicens. Per memetipsum iuraui dicit dñs:qa fecisti hanc rem:t nō pepercisti filio tuo vnigenito ppter me:bēedicā tibi/t multiplicabo semen tuū sicut stellas celi:t velut harenā que est in littore maris. Possidebit semen tuū portas inimicoz suoz:t benedicent̄ in semine tuo omnes gētes terre:qa obedisti voci mee. Reuersusq; est abraā ad pueros suos:abieruntq; bersabee simul/et habitauit ibi. Prelatus officians dicit Oremus. sine Flecta. genua. Oratio.

Deus qui in abrae famuli tui opere humano generi obediētie exēpla prebuisti:cede nobis:t nostre voluntatis prauitatē frangere:et tuoz preceptoz rectitudinē in omnibus adimplere. Per. Lctō secūda Deuteronomij. xxxj. Scripsit moyses cāticū t docuit filios israel. Reqre in vigilia pasce cū tractu scilicet. Attēde celū. 96. Oremus.

Deus qui nobis Oratio. per pphetarū ora pcepisti/tēporalia relinquere: et ad eterna festinare:da nobis famulis tuis:vt que a te iussa cognouimus/celesti inspiratiōe citius implere valeam⁹. Per. Lectio tertia. Esaie. iiij. Apprehēdent septem mulieres virū vnū in illa die dicētes. 95. vt in vigilia pasce cū tractu scilicet. Uinea facta est dilecto. 96. Orem⁹. Deus q nos ad celebrādū presentē festiuitatez vtriusq; testamēti paginis instruis:da nobis intelligere misericordiā tuā:vt ex pceptione pfentiū munerū firma sit expectatio futuroz. Per dñm. Lctō quarta. Baruch. iij. ca. Audi israel mandata vite:aurib⁹ percipe/vt scias prudentiā. Quid est israel q in terra inimicoz es? Inueterasti in terra aliena:coinquinatus es cū mortuis: deputatus es cū descēdētib⁹ in infernū: dereliqsti fontē sapientie. Nā si in via dei ambulasses/habitasses vtiq; in pace sup terrā. Disce vbi sit prudētia:vbi sit virtus:vbi sit intellectus:vt scias simul vbi sit lōgiturnitas vite/t vict⁹:vbi sit lumē oculoz/t pax. Quis inuenit locū ei⁹:t qs introiuit in thesauros ei⁹? Ubi sūt prin-

principes gētiū:ꝛ q̄ dominā/tur sup bestias q̄ sunt sup ter/rā:/Qui in auibꝰ celi ludūt:q̄ argētū thesauriçāt ꝛ aurū/in quo ꝓfidūt hoīes:ꝛ nō est fi/nis acqsitionis eoꝝ.Qui ar/gentū fabricāt/ꝛ solliciti sūt: nec est inuētio operū illoꝝ. Exterminati sunt / ꝛ ad infe/ros descēderūt:ꝛ alij loco eo/rū exurrexerūt.Juuenes vi/derūt lumē:ꝛ habitauerūt su per terrā:viā autē disciplinę ignorauerūt:neq̄ intellexe/rūt semitas eius:neq̄ filij eo/rū susceperūt eā.A facie ipso/rū lōge facta est.Nō est audi/ta in terra chanaan:neq̄ vi/sa est in theman.Filij quoq̄ agar q̄ exquisierūt prudētiā/ q̄ de terra est / negociatores terre ꝛ themā/ꝛ fabulatores: ꝛ exq̄sitores prudētie/ꝛ intel ligētie:viā aūt sapiētie nescie rūt:neq̄ cōmemorati sunt se mitas eiꝰ.O israel q̄ magna est domus dei:ꝛ ingēs locus possessiōis eius. Magnꝰ est/ ꝛ nō habet finē/excelsus ꝛ im mēsus. Ibi fuerunt gigātes noīati:illi q̄ ab initio fuerunt statura magna/sciētes bellū. Nō hos elegit dñs:neq̄ viā disciplinę inuenerūt:ꝓptereā perierūt.Et quoniam nō ha/buerūt sapiētiā/interierūt ꝓ/pter suā insipiētiā. Quis ascē dit in celū ꝛ accepit eā:ꝛ edu/xit eā de nubibꝰ:/ Quis trās/fretauit mare ꝛ īuenit illā : ꝛ attulit illā sup aurum electū:/ Nō est q̄ possit scire viā eiꝰ: neq̄ q̄ exq̄rat semitas eius. Sed q̄ scit vniuersa nouit eā: ꝛ adinuenit eā prudētia sua. Qui ꝓparauit terrā ī eterno tēpore:ꝛ repleuit eā bipedi/bus/ꝛ q̄drupedibꝰ.Qui emit/tit lumē/ꝛ vadit:ꝛ vocat illū/ ꝛ obedit illi in timore.Voca uitq̄ eā:ꝛ obediuit illi in tre/more.Stelle aūt dederūt lu/mē in custodijs suis:ꝛ letate sunt.Vocate sunt/ꝛ dixerūt. Assumꝰ.Et luxerūt ei/cū io/cūditate q̄ fecit illas. Hic est deꝰ noster:ꝛ nō estimabit alius aduersus eū.Hic adinue/nit oēm viā disciplīe:ꝛ tradi dit illam iacob puero suo :ꝛ israel dilecto suo. Post hec ī terris visus est:ꝛ cum hoibꝰ conuersatꝰ est. Tractꝰ post hāc ꝓphetiā nō canit.sed presby ter subiūgit Oremus. Oīo.

OEus incōmutabilis vir tus ꝛ lumē eternum:re spice ꝓpitius ad totiꝰ ecclesie mirabile sacramētuz: ꝛ da fa mulis tuis:vt hoc q̄d dēuote

agimus/etiã rectitudine vite teneamus. ℙ. Tract⁹. Sicut ceruus desiderat. vt ī vigilia pa
Osce.96. Oremus. Dño. Oncede qmñs omnipo/tẽs deus:vt q solennitatẽ o/ni sctī spūs colimus:celestib⁹ desiderijs accensi / fontez vite sitiamus: dñm nostrū iesum xp̃m filiū tuū. Qui tecū. etc̃. eiusdẽ. His finitis ꝓcedit ad bñdictionẽ fontis cū vexillis z cādelis ꝓcedẽtib⁹. Et circuitur septies / cātantib⁹ pueris
Rex sanctoꝝ ange hymnū. lozū. Totū mundū adiua. Post eos chor⁹ repetit. Rex sanctoꝝ. O za primum tu pro nobis/virgo mater germinis: et ministri patris summi ordines angelici. Chorus. Totuz mundum.
Supplicate chr̃o regi:cetus apostolici.supplicetqꝫ permagnoꝝ sãguis fusus martyrū. Rex sanctoꝝ.
Implorate cõfessores:cõsoneqꝫ virgines.quo doneť magnum nobis tempus indulgẽtie. Totū mũdū. Omnes sancti atqꝫ iusti:vos ꝓcamur cernui. vt purgeť crimen omne:vestro sub oramine. Rex sãctoꝝ. huius christe rector alme plebis vota suscipe. q formasti ꝓtoplastū z genus gignentiū. Totū mū. Postea officiãs supra fõtẽ stans/itegre hos ihesus tres canit. Mitte sanctū nūc amboꝝ spiritū paracletū: in hãc plebem/quã recentẽ fons baptismi parturit. Chor⁹ repetat. Rex sanctorum. Hac interna fontis huius sacratū mysteriū: q profluxit cum cruore/sacro chr̃i corpore. Totuz.
Et letet mater sancta tota nunc ecclesia:ex ꝓfectu renascẽtis tante multitudinis. Rex sctoꝝ. Pueri versū hūc cõcludunt. Pzesta patris atqꝫ nati cõpar sancte spiritus: vt te soluz semꝑ omni diligamus tẽpore. Totū mundū. Pueri ecõtra reincipiũt. Rex sãctorū. Chor⁹ ad finẽ cãtat. Finito hymno / ꝑ officiantẽ fons bñdicit eo mõ vt ī vigilia pasce signatū est:z pueri baptiçant. Finita ꝺsecratiõe/canit soleniter Kyrieleison pascale/z campane pulsant. Deinde accẽsis luminib⁹ officians cū ministris ad altare accedit. Et facta confessione:finitoqꝫ Kyrieleisõ incipit Glia i excelsis deo. Quo finito pagit missa vt sequit. Dñs vobiscū.
Resta qmñs ops Dño. De⁹:vt claritatis tue splendoꝝ effulgeat:z luce tue lucis cozda eoꝝ q ꝑ gratiã tuã renati sunt/sctī spūs illustratiõe cõfirmet. ℙer dñm. eiusd. Lcõ Actuũ aplorꝝ. rit.

IN dieb⁹ illis. Factū est cū apollo esset corīthi: ⁊ paulus peragratis supioribus partib⁹/ veniret ephesū: ⁊ iueniret quosdā discipulos dixitq; ad eos. Si spūm sctm accepistis credētes? At illi dixerūt ad eū. Sed neq; si spūs sctūs est/ audiuimus. Ille vo ait. In quo ḡ baptiçati estis? Qui dixerūt. In ioānis baptisinate. Dixit aūt paul⁹. Joānes baptiçauit baptismo penitētie ppl'm dicēs: ī eū q vēturus esset post ipsū/ vt crederēt: hoc est ī iesū. His auditis/ baptiçati sūt ī noīe dñi iesu. Et cū īposuisset illis manus paul⁹: venit spūs sctūs super eos: ⁊ loqbant' līguis: ⁊ pphtabāt. Erāt autē oēs viri fere duodecī. Introgressus aūt synagogaz/ cū fiducia loqbat' p tres mēses: disputās ⁊ suadēs de regno dei. Alla. ℣. Cōfitemini dño qm̄ bon⁹: qm̄ in seculuz misericordia ei⁹. Tract⁹. Laudate dñm oēs gentes: et collaudate eū omnes populi. ℣. Quoniā cōfirmata est sup nos misericordia ei⁹ ⁊ veritas dñi manet in eternum. S. Joā. xiiij. In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Si diligitz me mādata mea seruate. Et ego rogabo patrē: ⁊ aliū paracletū dabit vobis: vt maneat vobiscū in eternū/ spūz veritatis/ quē mūdus nō potest accipe: qa nō videt eū/ nec scit eum. Vos autē cognoscetis eū: qa apd vos manebit/ ⁊ in vobis erit. Nō relinquā vos orphanos: veniā ad vos. Adhuc modicū/ ⁊ mūd⁹ me iā nō videt. Vos aūt videtis me: qa ego viuo/ et vos viuetis. In illo die vos cognoscetis/ qa ego sū in pīe meo: ⁊ vos in me/ et ego ī vobis. Qui habet mandata mea/ ⁊ seruat ea: ille est q diligit me. Qui aūt diligit me: diliget' a patre meo. Et ego diligā eū: ⁊ manifestabo ei meipsuz. Credo dī solēniter. Offer. Ds mitte spiritū tuū ⁊ creabunt': ⁊ renouabis faciē terre: sit gloria dñi in secula alla. Secre. Ds irtute sancti spūs dñe munera nostra ptinge: vt qd solēnitate psenti tuo noī dedicamus/ ⁊ itelligibile nobis facias ⁊ eternū. P. eiusd. Prefatio solēnis. Qui ascēdēs sup oēs ce. ⁊c. Scūs angelicū. Infra actionē. Cōicātes ⁊ diē sanctissimū pētecostes cele. ⁊c Alia. Hāc igit' oblationē. Et dicunt' p totaz octauā. Cōio. Ultimo festiuitatis die dicebat

ieſus:qui in me credit flumina de vētre ei⁹ fluēt aq̄ viue: hoc aūt dixit de ſpū quē accepturi erāt credētes in eū alla alr. Cōpr. Preſta qmſs ops dē⁹: vt ſpūſſctūs adueniens/maieſtatē filij tui nobis manifeſtādo clarificet. Qui tecū viuit ⁊ regnat i vnitate eiuſdē ſpūſſcti de⁹. Per. Ite miſſa eſt paſcale ſup Chriſte leiſon dicat. ¶ In die ſancto pētecoſtes. Ad ꝓceſſionē vt i die paſce. Intrādo eccleſiam R. cantat. Apparuerūt apoſtolis. vna cū ihſu. Finita repetitiōe/plat⁹ diuina celebrās flexis genib⁹ icipit hos verſus/alijs ꝓſequētib⁹ ad finē. videlicet. Veni creator ſpūs. Ba gaudioz premia. Per te ſciamus. Poſtea intrando chorū/alia hec per ꝓſbyteros tercāt. Accipite ſpiritum ſanctū. etc. ¶ Ad miſſam. Introit⁹.

Piritus domini replevit orbē terraruz alla: ⁊ hoc qđ cōtinet oīa/ſciētiā habet vocis alla alleluia alleluia. ꝑs. Confirma hoc de⁹ qđ operat⁹ es i nobis: a tēplo ſctō tuo qđ eſt in hieruſalem. Glia pa. Kyrie. Fons bonita. Oratio.

OEus qui hodierna die corda fideliū sācti spūs illuſtratiōe docuiſti: da nobis in eodē ſpiritu recta ſapere: ⁊ de eius ſemp cōſolatione gaudere. Per dñm noſtrū. eiuſd.

Lctō Actuum Apoſtoloz. ij.

IN diebus illis. Bū cōplerent dies pētecoſtes erant oēs diſcipuli pariter in eodē loco. Et factus eſt repēte de celo ſonus/tanq̄z aduenientis ſpūs vehemētis: ⁊ replevit totā domū vbi erāt ſedentes. Et apparuerūt illis diſpertite lingue tanq̄z ignis: ſeditq̄z ſupra ſingulos eoz. Et repleti ſunt oēs ſpū ſctō: ⁊ cepērūt loqui varijs linguis/prout ſpūs ſctūs dabat eloq illis. Erāt aūt in hieruſalē habitātes iudei/viri religioſi/ex omni natiōe que ſub celo eſt. Facta aūt hac voce/cōuenit multitudo/⁊ mēte cōfuſa eſt: quoniā audiebat vnuſquiſq̄z lingua ſua illos loquētes. Stupebāt aūt oēs/⁊ mirabant dicētes. Nōne ecce oēs iſti qui loquūtur galilei ſunt: Et qūo nos audiuimus vnuſqſq̄z lingua noſtrā in q̄ nati ſumus:

Parthi ⁊ medi ⁊ elamite/ ⁊ q̄ hab̄itāt mesopotamiā: iudeā ⁊ cappadociā/ pontū ⁊ asiam/ phrygiā ⁊ pamphiliam/ egyptū ⁊ partes lybie: q̄ est circa cyrenē/ ⁊ aduene romani. Judei quoq; et pseliti/ cretes et arabes. Audiuim⁹ eos loquētes nostris linguis magnalia dei. Alla. ℣. Emitte spūm tuum ⁊ creabunt̄: ⁊ renouabis faciē terre. Aliud. Alla. ℣. Veni sācte spūs reple tuoꝝ corda fidelium: ⁊ tui amoris in eis ignem accende.

Veni sancte spūs: ⁊ Prosa. emitte celitus lucis tue radium. Veni pater pauperū: veni dator munerū: veni lumē cordiū. Consolator optime: dulcis hospes anime/ dulce refrigeriū. In labore requies: in estu tēperies: in fletu solatiū. O lux beatissima: reple cordis intima tuoꝝ fidelium. Sine tuo numine: nihil est in lumine/ nihil est innoxiū. Laua q̄d̄ est sordidū: riga q̄d̄ est aridū/ sana q̄d̄ est sauciū. Flecte q̄d̄ est rigidū: foue q̄d̄ est frigidū/ rege q̄d̄ est deuiū. Da tuis fidelib⁹ in te cōfidentibus: sacrū septenariū. Da virtutis meritum: da salutis exitum/ da perenne gaudium. Amen.

Secūdus Joannē. xiiij. In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Si qs diligit me: sermonē meus seruabit. Et pater meus diliget eū: et ad eū veniemus/ ⁊ mansionē apud eū faciemus. Qui nō diligit me/ sermones meos nō seruat. Et sermonē quē audistis/ nō est meus: sed ei⁹ q̄ misit me/ patris. Hec locutus sū vobis/ apud vos manēs. Paracletus aūt spūs scūs/ quem mittet pater in noīe meo/ ille vos docebit oīa: ⁊ suggeret vobis oīa quecunq; dixero vobis. Pacem relinquo vobis: pacē meā do vobis. Nō quō mundus dat/ ego do vobis. Non turbet cor vestrū/ neq; formidet. Audistis q̄a ego dixi vobis: vado ⁊ venio ad vos. Si diligeretis me/ gauderetis vtiq;/ quia vado ad patrē: q̄a pater maior me est. Et nūc dixi vobis priusq̄ fiat: vt cū factū fuerit credatis. Jā nō multa loquar vobiscū. Venit enī prīceps mūdi hui⁹: ⁊ ī me nō habet q̄cq̄. Sed vt cognoscat mūdus/ q̄a diligo patrē: et sicut mādatū dedit mihi pater/ sic facio. Offer. Cōfirma hoc de⁹ q̄d̄ operatus es in nobis a tēplo sctō tuo q̄d̄ est in hierusalē: tibi offerēt reges munera alla. Secre. Munera q̄s dñe oblata sci-fica: ⁊ corda nr̄a scti spūs illu-

stratiōe cōfirma. Ꝑ d. eiusdē. Prefatio. Qui ascēdēs sup. Infra actionē. Cōicātes ⁊ diē sanctissimū. Alia. Hāc igitur oblationē. Et dī p totā octauā. Cōio. Factus est repēte de celo sonus aduenientis spūs vehementis: vbi erāt sedētes alla. ⁊ repleti sunt oēs spū sancto loquētes magnalia dei alla. alla. Cōpt. Sancti spūs dñe corda nostra mūdet īfusio: et sui roris intima aspsione fecūdet. Ꝑ d. eiusdē. ℭ Feria scda. Introitus.

Ibauit eos ex adipe frumēti alla: ⁊ de petra melle saturauit eos alla alla alla. ℣. Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo iacob. Gloria pri. Kyrie. Magne dē. Dio. ODeus qui apostolis tuis sanctū dedisti spiritū: cōcede plebi tue pie petitionis effectū: vt qbus dedisti fidē / largiaris ⁊ pacez. Ꝑ dñm. eiusdē. Lcō Actuū apl̄oz. x. ITA diebus illis. Aperiēs petrus os suū dixit. Viri fratres ⁊ patres: nobis precepit dñs p̄dicare populo et testificari: qa ipse est q cōstitutus est a deo iudex viuorū ⁊ mortuorz. Huic oēs pphete testimoniū phibēt / remissionē pctōrum accipe per nomē eiꝰ / oēs q credūt i eū. Adhuc loquēte petro verba hec: cecidit spūs sctūs sup oēs qui audiebāt verbū. Et obstupuerūt ex circūcisiōe fideles / q venerāt cū petro: qa ⁊ i natiōes gratia spūs sctī effusa est. Audiebāt enī illos loquētes linguis / ⁊ magnificātes deū. Tūc respōdit petrꝰ. Munqd aquā qs phibere potest / vt nō baptiçent hi q spūm sctm̄ acceperūt sicut ⁊ nos? Et iussit eos baptiçari in noīe dñi nostri iesu chr̄i. Alla. ℣. Spūs dñi repleuit orbē terrarū: ⁊ hoc quod continet oīa / scientiā habet vocis. Alleluia. ℣. Veni sancte spiritus. vtš in die sancto. Prosa.

SAncti spūs assit nobis gratia. Que corda nostra sibi faciat habitacula. Expulsis inde cūctis vicijs spiritalibꝰ. Spiritus alme illustrator oīuz. Horidas nostre mentis purga tenebras. Amator sancte sensatorū semper cogitatuū. Infunde vnctionē tuā clemēs nostris sensibꝰ. Tu purificator omniū flagitiorz spūs. Purifica nostri oculū interioris hois. Ut videri supremꝰ

genitor possit a nobis. Mundi cordis que soli cernere possūt oculi. Prophetas tu inspirasti: vt ꝓconia christi ꝓcinuissent inclyta. Apl̄os cōfortasti: vti tropheum xp̄i p totū mūdū veherēt. Quādo machinā p verbū suū fecit de⁹ celi/terre/mariū. Tu sup aquas foturus eas: numē tuū expandisti spūs. Tu animabus viuificādis aquas fecundas. Tu aspirando das spiritales esse hoīes. Tu diuisum p linguas munduz r ritus: adunasti dñe. Idolatras ad cultū dei reuocas: magistroz optime Ergo nos supplicātes tibi exaudi ꝓpitius: sctē spūs. Sine quo preces oēs casse credunt: r īdigne dei aurib⁹. Tu q oium seculorū sctōs tui numinis docuisti īstinctu amplectende spūs. Ipse hodie apostolos christi donans munere insolito: r cūctis inaudito seculis. Hunc diē glorioſū feciſti. Almē.

Lectio sci Iohannem. iij. ca.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Sic de⁹ dilexit mūdū/vt filiū suū vnigenituz daret: vt oīs q credit in eū nō pereat: sed habeat vitā eternā. Nō enī misit de⁹ filiū suū in mundū/vt iudicet mūdum: sed vt saluet mūdus p ipsū. Qui credit ī eū/nō iudicat. Qui aūt nō credit/iā iudicat⁹ est: qa nō credidit in noīe vnigeniti filij dei. Hoc est aūt iudiciū: qa lux venit ī mūdū: r dilexerūt hoīes magis tenebras q̄z lucē. Erāt enī eoz ma la opa. Omis eniz q male agit/odit lucē: et nō venit ad lucē/vt nō arguant opa ei⁹. Qui aūt facit veritatē/venit ad lucē/vt manifestent opa ei⁹: qa in deo sūt facta. Offer. Intonuit de celo dñs: r altissimus dedit vocē suā: r apparuerūt fontes aquaz alla. Sec̄. Propitiꝰ dñe q̄s hec dona sanctifica: r hostie spūalis oblatiōe suscepta/nosmetipsos tibi pfice mun⁹ eternū. P. Cōio. Spūs sanct⁹ docebit vos alla: quecunq̄ dixero vobis alla alla. Cōpl̄. Adesto q̄ñs dñe ppl̄o tuo: r quē mysterijs celestibus imbuisti/ab hostiū furore defende. Per do. C Feria tertia. Introit⁹.

Cipite iocūditatē glorie vestre alleluia: grās agentes deo alla: q vos ad celestia regna vocauit alla alla alla. ps. Attendite populе meus legē meam: inclinate aurē vestram in verba oris mei. Gloria patri.

Kyrie. Fons bonitatis. Oro.
ABsit nobis qsumus dñe virtus spūssancti: que ꝛ corda nostra cleméter expurget: ꝛ ab oibus tueatur adꝫuersis. Per dominū. eiusdē.

Lcō Actuū apl̄oꝝ. viij.
IN diebꝰ illis. Cū audissēt apli q erāt hierosolymis/ qa recepit samaria verbū dei: miserūt ad eos petruz ꝛ ioānē. Qui cū venissēt/ oraverūt p ipsis/vt acciperēt spūm sanctū. Nōdū enī in quēq; illoꝝ venerat: sed baptiçati tm̄ erāt ī noīe dñi iesu. Tūc imponebāt manꝰ sup illos: ꝛ accipiebāt spūz sanctū. Alla. v. Paracletus spūssctūs quē mittet pater in noie meo / ille vos docebit omnē veritatē. Alla. v. Veni sctē spūs. 123. Prosa. Veni sancte spūs. ibidē. S. Joānem. x. ca.

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Amen amē dico vobis: q nō intrat p ostiū in ouile ouiū / sed ascēdit aliūde: ille fur est ꝛ latro. Qui autē ītrat p ostiū/ pastor est ouiū. Huic ostiarius aperit: ꝛ oues vocē eius audiūt. Et pprias oues vocat noīatim/ ꝛ educit eas. Et cū pprias oues emiserit/ ante eas vadit: ꝛ oues illū sequunt̄/ quia sciūt vocē eius. Alienū autez nō sequūtur / sed effugiūt ab eo: qa nō nouerūt vocē alienorū. Hoc puerbiū dixit eis iesus. Illi aūt nō cognouerūt qd loqreb̄ eis. Dixit ergo eis iterū iesus. Amē amē dico vobis: qa ego sum ostiū ouiuz. Oēs quotquot venerūt / fures sūt ꝛ latrones: sed nō audierunt eos oues. Ego sum ostiū. Per me si qs introierit saluabit̄: ꝛ ingredieb̄ / ꝛ egredietur: ꝛ pascua īueniet. Fur nō venit: nisi vt furetur/ ꝛ mactet ꝛ pdat. Ego veni/ vt vitā habeāt: ꝛ abūdātius habeāt.

Offer. Portas celi aperuit dñs: ꝛ pluit illis māna vt ederēt: panez celi dedit eis. panē angeloꝝ manducauit homo alla. Secr. Purificet nos qs dñe muneris pntis oblatio: ꝛ dignos sacra participatione perficiat. Per. Lōio. Spiritus q a patre procedit alla: ille me clarificabit alla alla. Lōpl̄. Mentes nostras qsumus dñe spūssanctꝰ diuinis reparet sacramētis: qa ipse est remissio oiuz peccatoꝝ. P. eiusdē. C Feria qrta quattuor tēpoꝝ. Introitꝰ.

DEus dū egredieris coraz pplo tuo all̄. iter faciēs eis alla: habitās ī illis alla all̄.

℣s. Exurgat deus ⁊ dissipent̃ inimici eius: ⁊ fugiãt q oderũt eum a facie eius. Gloria pa. Kyrieleison infra octauã canit̃ p octauas vel de patronis/cũ solẽni Et in terra. Post qd̃ sequitur statim. Oremꝰ. absq; Flectamus genua. Oratio.

Resta qs oipotẽs ⁊ misericors deꝰ: vt spũs tuus aduenies/tẽplũ nos glorie sue dignãter inhabitãdo pficiat. P dominum eiusd̃. Legit̃ in modũ pphie. Lctõ libri Sapiẽtie. j.

In dieb⁹ illis. Dixit salomõ filijs israel. Diligite iustitiã q iudicatis terrã. Sentite de dño in bonitate: ⁊ in simplicitate cordis q̃rite illũ: quoniã inuenit̃ ab his q nõ tẽtãt illũ: apparet aũt eis/qui fidẽ habẽt ĩ illũ. Peruerse enim cogitatiões separãt a deo: pbata aũt virtus/corripit insipiẽtes. Quoniã in malivolã animã nõ introibit sapiẽtia: nec habitabit ĩ corpore subdito peccatis. Spũs enim sctũs discipline effugiet fictũ: ⁊ auferet se a cogitationibꝰ/q̃ sunt sine intellectu: ⁊ corripiet a supueniente iniqtate. Benignꝰ est enim spũs sapiẽtie: ⁊ nõ liberabit maledictũ a labijs suis: quoniã renũ illius testis est deꝰ: ⁊ cordis illius scrutator est verus: ⁊ linguę eius auditor. Quoniã spiritꝰ dñi repleuit orbez terrarũ: ⁊ hoc qd̃ cõtinet oĩa/sciẽtiã habet vocis. Alla. ℣. Emitte spiritũ tuũ ⁊ creabunt̃: ⁊ renouabis faciẽ terre. Huic oroni iã premittit̃. Dñs vobiscũ. Oratio.

Mentes nostras qs dñe paracletꝰ q a te pcedit illuminet: ⁊ inducat ĩ omnẽ/sicut tuus pmisit filius veritatem. Qui tecum. eiusdem.

Lctõ Actuũ apl̃orũ. ij.

In dieb⁹ illis. Stãs petrus cũ vndecim/eleuauit vocem suã/⁊ locutus est eis. Viri iudei/⁊ qui habitatis hierusalem vniuersi: hoc vobis notũ sit/⁊ auribus percipite verba mea. Non enim sicut vos estimatis hi ebrij sunt/cum sit hora diei tertia. Sed hoc est qd̃ dictũ est p prophẽtã iohel. Et erit in nouissimis diebus dicit dñs: effundã de spũ meo super omnẽ carnẽ: ⁊ pphetabũt filij vestri ⁊ filie vestre. Juuenes vestri visiones videbũt: ⁊ seniores vestri somnia sõniabũt. Et qdẽ sup seruos meos/⁊ sup ancillas meas in dieb⁹ illis effundã de spũ meo/⁊ pphetabũt.

Et dabo ꝓdigia ī celo sursū: ⁊ signa in terra deorsum: sanguinē/⁊ ignē/⁊ vaporē fumi. Sol ꝯuertet in tenebras/⁊ luna in sanguinē: anteq̄ veniat dies dñi magn⁹/⁊ manifest⁹. Et oīs qcūq̄ inuocauerit nomē dñi/saluus erit. Alla. ℣. Verbo dñi celi firmati sunt: ⁊ spū oris eius oīs virtus eor. Aliud. Alla. ℣. Dū cōplerent dies pētecostes erāt oēs pariter discipli. Veni spūs ꝑsolator Prosa. alme. Mentes tuor visita iacētes egris moribus. Imple superna gratia terrigenarū pectora. Qui altissimi donū dei diceris. Fons ppetu⁹ spiritalis vnctio. Tu ꝓmissus oipotētis munus esse crederis. Apostolos tu liguis fūdasti sctōs igneis. Lu mē da cordib⁹ virtute perenni firmās ppetim. Cerū affer amorē: mūeraq̄ charitatꝭ plurima. Ho stē repelle ꝑprobū / daq̄ frui pace supera. Sic duce te preuio / valeamus scandere ethera connexa.

In illo tpe. S. Joā. vj. Dixit iesus discipl'is suis. Nemo potest venire ad me/nisi pater q̄ misit me/traxerit eum. Et ego resuscitabo eū in nouissimo die. Est scriptū in ꝓphetis: ⁊ erūt oēs docibiles dei. Oīs q̄ audiuit a patre ⁊ didicit/ venit ad me. Non q̄a patrē vidit q̄squā: nisi is q̄ est a deo: hic vidit patrē. Amē amē dico vobis: q̄ credit in me / habet vitā eternā. Ego sum panis vite. Patres vestri māducauerūt māna in deserto/⁊ mortui sūt. Hic est panis de celo descēdēs: vt si q̄s ex ipso māducauerit/non moriat. Ego sum panis viuus/ q̄ de celo descēdi. Si q̄s māducauerit ex hoc pane/viuet in eternū. Et panis quē ego dabo/caro mea est/pro mūdi vita. Offer. Emitte spūm tuū ⁊ creabunt: ⁊ renouabis faciē terre: sit gl'ia dñi ī secula alla. Secr. Accipe qm̄s dñe mun⁹ oblatū: ⁊ dignāter opare: vt qđ mysterijs agim⁹/pijs effectibus celebremus. Per. Cōio. Pacē meā do vobis alla: pacē relinquo vobis alla alla. Cōpl. Sumētes dñe celestia sacramēta/q̄s clemētiā tuā: vt qđ ore tpaliter gerimus/eternis gaudijs ꝓseqūmur. P. C Feria qnta. Introit⁹. Spūs dñi. vt ī die pētecostes. Kyrieleison p octauas. Oīo. Deus q̄ hodierna die cordа fideliuz. f. 122. Lcō actuū apl'or. viij.

In dieb⁹ illis. Philipp⁹ descendēs in ciuitatem

samarie/ꝑdicabat illis chr̃m. Intendebant aũt turbe his q̃ a philippo dicebant̃/ vnanimiter audiẽtes: ⁊ videtes signa q̃ faciebat. Multi enī eorũ qui habebãt spũs imũdos/ clamãtes voce magna exibãt. Multi aũt paralytici ⁊ claudi curati sũt. Factũ est ergo gaudiũ magnum in illa ciuitate. Alla. ℣. Spũs sctũs ꝓcedẽs a throno/aplox pectora inuisibili ho die plustrauit potẽtia. Alla. ℣. Veni sãcte spũs. 123. S. Lucã. ix.

In illo tpe. Cõuocatis iesus duodeciz aposto lis/dedit illis virtutẽ ⁊ potestatẽ sup oia demonia: ⁊ vt lãguores curarẽt. Et misit illos ꝑdicare regnum dei: ⁊ sanare infirmos. Et ait ad illos. Nihil tuleritis in via/neq; virgam/ neq; perã/neq; panẽ/neq; pecuniã: neq; duas tunicas habeatis. Et in quãcũq; domũ itraueritis/ibi manete: ⁊ inde ne exeatis. Et q̃cũq; nõ receperint vos: exeũtes de ciuitate illa/etiã puluerẽ pedũ vestroz excutite/in testimoniũ supra illos. Egressi aũt circuibant p castella: euãgeliçãtes ⁊ curãtes vbiq;. Sec̃. Da ir tute spũssctĩ dñe munera nostra ꝯtinge: vt qd̃ solẽnitate ꝑsenti tuo noi dedicamus/ ⁊ itelligibile nob facias ⁊ eternũ. Ꝑ dñm. eiusdẽ. Compl.

Sacris celestib⁹ doñe sancto spiritu operante/vicia nostra purgent̃: vt muneribus tuis possim⁹ semp aptari. Ꝑ dñz. eiusd̃. ℂ Feria sexta. Introi.

Repleat̃ os meũ laude tua alla: vt possim cãtare alla: gaudebũt labia mea dũ cãtauero tibi alla alla. ℣. In te doñe speraui nõ ꝯfundar i eternũ: i iustitia tua libera me ⁊ eripe me. Glia.

Da q̃s ecclesie tue dio. misericors deus: vt spiritu sctõ ꝯgregata/hostili nullatenus incursiõe turbet̃. Ꝑ. eiusdẽ. Lctõ actuũ aplox. ij.

In dieb⁹ illis. Aperiẽs petrus os suũ dixit. Viri israelite/audite verba hec. Iesum naçarenũ virũ approbatũ a deo in vobis virtutib⁹ ⁊ ꝓdigijs ⁊ signis/q̃ fecit ꝑ illũ deus in medio vestri/sicut vos scitis: hũc definito ꝯsilio ⁊ prescietia dei/traditũ p manus iniquoz/affligẽtes itere/mistis. Quẽ deus suscitauit solutis doloribus inferni: iuxta qd̃ ipossibile erat teneri illũ ab eo. Dauid enī dicit in eũ. Prouidebã dñm in ꝯspectu meo semp: qñ a dextris

est mihi ne cõmouear. Pro-
pter hoc letatũ est cor meũ/t
exultauit lingua mea: insup
t caro mea requiescet in spe.
Quoniã nõ dereliques aiaz
meã in iferno:nec dabis san-
ctũ tuũ videre corruptionẽ.
Notas mihi fecisti vias vite:
replebis me iocũditate cũ fa
cie tua. Alla. v. Emitte spũm
tuũ t creabunt t renouabis faciẽ
terre. Alla. v. Spũs dñi reple
uit orbẽ terrarũ:t hoc qõ cõtinet
oĩa/scientiã habet vocis. Prosa
dicit. Secũdus Lucam. v. ca.

In illo tpe. Factũ est in
vna dierũ:t iesus sede-
bat docẽs. Et erãt phariseĩ se-
dẽtes/t legis doctores/q ve-
nerãt ex oĩ castello galilee t
iudee t hierusalẽ:t virt9 dñi
erat ad sanãdũ eos. Et ecce vi
ri portãtes in lecto hoiem/ q
erat paralyticus: t querebãt
eũ inferre/t ponere ante eũ.
Et nõ iueniẽtes/qua parte il-
lũ inferrẽt pre turba:ascẽde-
rũt supra tectũ:t per tegulas
submiserũt illũ cũ lecto ĩ me-
diũ ante iesuz. Quoz fidẽ vt
vidit/dixit. Homo remittũ-
tur tibi peccata tua. Et cepe-
rũt cogitare scribe t phariseĩ
dicẽtes. Quis est hic/q loq-
tur blasphemias: Quis po-
test dimittere peccata/nisi so-
lus deus: At cognouit aũt ie
sus cogitatiões eoz/respon-
dẽs dixit ad illos. Quid co-
gitatz ĩ cordib9 vestris: Quid
est facili9 dicere:dimittunt ti
bi peccata:an dicere/surge t
ambula: At aũt sciatis/ qa fi-
lius hoĩs habet potestatẽ ĩ ter
ra dimittẽdi peccata(ait pa-
ralitico)tibi dico surge/tolle
lectũ tuũ/t vade ĩ domũ tuã.
Et cõfestim cõsurgẽs coram il-
lis/tulit lectuluz in quo iace-
bat:t abijt in domũ suã/ ma-
gnificãs deũ. Et stupor appre
hendit oẽs/t magnificabant
deũ. Et repleti sũt timore di-
cẽtes:qa vidim9 mirabilia ho
die. Offer. Lauda anima mea
dñm:laudabo dñz ĩ vita mea:psal
lã deo meo q̃diu fuero alla. Sec.

Sacrificia dñe tuis oblata
ꝯspectib9/ignis ille diuin9 as
sumat:q discipuloz chri filij
tui p spũm sãctũ corda succẽ-
dit. Per eũdẽ.eiusdẽ. Cõio.

Spũs vbi vult spirat/t vocẽ ei9
audis alla.t nescis vnde veniat aut
quo vadat alla alla alla. Cõplen.

Sũpsim9 dñe sacri dona my
sterij hũiliter dep̃cantes: vt q̃
ĩ tui cõmemoratiõe nos face
re p̃cepisti/ĩ nostre p̃ficiãt in-
firmitatis auxiliũ. Qui viuis.

¶ Sabbato in quattuor tẽporibus. Introitus.

Caritas dei diffusa est in cordibus vestris alleluia. per inhabitantẽ spiritum eius in vobis alla alla. ℣. Bñe deus salutis mee in die clamaui ⁊ nocte coram te. Gloria pa. Kirieleyson. ℣ octauas. cũ Et in terra post qd statim subiũgit. Orem⁹. sine Flectamus geñ. Oratio.

Mentib⁹ nostris qs dñe spiritũ sanctũ benignus infunde: cuius ⁊ sapiẽtia ꝺdi ti sumus/ ⁊ puidentia gubernamur. ℘ dñm. eiusdẽ. Finita oratione mox lectio legat cũ titulo. Lctõ Johelis pphe. ij.

Hec dicit dñs deus. Effundã de spiritu meo super omnẽ carnem: ⁊ pphetabunt filij vestri ⁊ filie vestre. Senes vestri somnia sõniabũt: ⁊ iuuenes vestri visiones videbũt. Sed ⁊ super seruos meos ⁊ ancillas meas in diebus illis effũdã spiritũ meũ: et dabo pdigia in celo ⁊ in terra: sanguinẽ ⁊ ignez ⁊ vaporẽ fumi. Sol ꝺuertet in tenebras/ ⁊ luna in sanguinez: anteq̃ veniat dies dñi magnus/ ⁊ horribilis. Et oĩs qui iuocauerit nomẽ dñi saluus erit. Alla. ℣. Emitte spiritum tuũ ⁊ creabunt ⁊ renouabis faciẽ terre. Oremus. Oratio.

Illo nos igne qñs domine spũsctũs inflãmet: quẽ dñs noster iesus chr̃s misit in terrã: ⁊ voluit vehemẽter accẽdi. Qui tecũ. eiusdem. Lectio libri Leuitici. xxiij.

In diebus illis. Locutus est dñs ad moysen dicẽs. Loquere filijs israel: ⁊ dices ad eos. Cũ igressi fueritis terrã quã ego dabo vobis: ⁊ messuueritis segetẽ: feretis manipulos spicarũ primitias messis vestre ad sacerdotẽ: q eleuabit fasciculũ coram dño/ vt acceptabile sit ℘ vobis altera die sabbati: ⁊ sctificabit illuz. Nũerabitis ergo ab ipso die in quo obtulistis manipulos primitiarũ/ septẽ hebdomadas plenas/ vsq̃ ad alterã diẽ expletiõis hebdomade septime: ⁊ sic offeretis sacrificium nouũ dño/ ex oĩb⁹ habitaculis vestris. Panes primitiaz duos de duab⁹ decimis simile: quos eleuabit sacerdos coram dño cũ panib⁹ primitiaz coram dño cedẽt i vsuz ei⁹. Et vocabitz hũc diẽ celeberrimũ atq̃ sctissimũ dño. Oẽ op⁹ seruile nõ facietis i eo. Legitimũ

sempiternũ erit ĩ cũctis habi
taculis ⁊ generationibus ve-
stris. Dicit dñs ops. A lla. v.
Paraclet⁹ spũsctũs quem mittet
pater ĩ noĩe meo:ille vos docebit
oẽm veritatẽ. Orem⁹. Oratio.
DEus q ad aiarũ mede-
lã ieiunij deuotiõe ca-
stigari corpora p̃cepisti: exce-
de nobis ppiti⁹:⁊ mẽte ⁊ cor-
pore semp tibi esse deuotos.
P. Lctõ libri Deutero.xxvj.
IN diebus illis. Dixit
moyses filijs israel. Au-
di israel que ego p̃cipio tibi
hodie. Cũ intraueris terraz/
quã dñs deus tuus daturus
est tibi possidẽdã:⁊ obtinue-
ris eã:atq; habitaueris in ea:
tolles de cũctis frugib⁹ tuis
primitias:⁊ pones in cartal-
lo:pergesq; ad locũ/quẽ dñs
deus tuus elegerit:vt ibi in-
uocet nomẽ eius. Accedesq;
ad sacerdotẽ q fuerit ĩ dieb⁹
illis:⁊ dices ad eũ. Profiteor
hodie corã dño deo tuo:qui
exaudiuit nos/⁊ respexit hu-
militatẽ nostrã:⁊ laborẽ/atq;
angustias:⁊ eduxit nos de
egypto in manu forti:⁊ bra-
chio extẽto/ĩ ingẽti pauore:
⁊ in signis atq; portẽtis:⁊ in-
troduxit ad locũ istũ:⁊ tradi-
dit nobis terrã lacte ⁊ melle
manãtẽ. Et idcirco nũc offe-
ro primitias frugũ terre:quã
dñs de⁹dedit mihi. Et dimit
tes eas in ꝯspectu dñi dei tui.
Et adorato dño deo tuo/epu
laberis in oĩb⁹bonis/q̃ dñs
de⁹tu⁹dederit tibi. A lla. v.
Verbo dñi celi firmati sunt: ⁊ spũ
oris eius oĩs virt⁹eor. Orem⁹.
PResta q̃sumus Oratio.
oĩpotẽs deus/vt saluta-
ribus ieiunijs eruditi/ab oĩb⁹
etiã vitijs abstinẽtes/ppitia-
tionẽ tuã facili⁹ impetrem⁹.
P. Lctõ libri Leuitici.xxvj.
IN dieb⁹ illis. Dixit dñs
ad moysẽ. Loquere fi-
lijs israel:⁊ dices ad eos. Si
in p̃ceptis meis ambulaueri
tis/⁊ mãdata mea custodieri
tis/⁊ feceritis ea: dabo vobis
pluuias tẽporib⁹ suis:⁊ terra
gignet germen suũ:⁊ pomis
arbores replebunt. Appre-
hendet messiũ tritura vinde
miã:⁊ vindemia occupabit se-
mẽtẽ. Et comedetis panẽ ve-
strũ ĩ saturitate:⁊ absq; pauo
re habitabitz ĩ terra vra. Da-
bo pacẽ ĩ finib⁹ vris:dormie-
tis/⁊ nõ erit q exterreat. Aufe
rã malas bestias a vobis:⁊ gla-
di⁹ nõ trãsibit terminos vros.
Perseqmini inimicos vros:
⁊ corruẽt corã vobis. Perse-

quent̃ qnq; de vestris centũ
alienos: ⁊ cẽtũ ex vobis decẽ
milia. Cadẽt inimici vestri in
cõspectu vestro gladio. Re-
spiciã vos/⁊ crescere faciam:
multiplicabimini/et firmabo
pactũ meũ vobiscũ. Et come-
detis vetustissima veterũ:et no
uis supueniẽtib⁹ vetera ꝓji-
cietis. Ponã tabernaculũ me-
um i medio vestri:et nõ abij-
ciet vos vltra aĩa mea. Ambu
labo ĩter vos:⁊ ero vester de⁹:
vosq; eritis populus meus.
Dicit dñs oipotẽs. Alla. ℣.
Veni sctẽ spũs reple tuoꝝ corda
fideliũ: ⁊ tui amoris in eis ignem
accende. Oremus. Dio.
Resta qmus oipotẽs de-
us:sic nos ab epulis carnali-
bus abstinere: vt a vicijs ir-
ruentib⁹ pariter ieiunemus.
P. Lctõ Danielis ꝓphe. iij.
Angel⁹ dñi descẽdit cũ açaria
⁊ socijs eius i fornacẽ. Req-
re in aduẽtu/sabbato q̃ttuor
tẽporũ. folio. 7. Alla. ℣. Be-
nedict⁹ es dñe deus patrũ nostro-
rũ:⁊ laudabilis in secula. Hic iã
dicit̃. Dñs vobiscũ. Oratio.
Deus q trib⁹ pueris mi-
tigasti flãmas igniũ:cõ-
cede ꝓpiti⁹:vt nos famulos
tuos nõ exurat flãma vicioꝝ.
Per. Lctõ actuũ apl̃oꝝ. xiij.

In diebꝰ illis. Cõuenit
vniuersa ciuitas audi-
re verbũ dei. Videtes aũt tur
bas iudei/repleti sunt ẓelo:⁊
ꝯtradicebãt his q̃ a paulo di
cebant̃/blasphemãtes. Tunc
ostãter paul⁹ ⁊ barnabas di-
xerũt. Vobis oportebat pri-
mũ loq verbũ dei: sed quoniaꝝ
repellitis illud/⁊ idignos vos
iudicastis eterne vite:ecce cõ
uertimur ad gẽtes. Sic enĩ p̃-
cepit nobis dñs. Posui te in
lucẽ gẽtiũ/vt sis in salutẽ vsq;
ad extremuꝝ terre. Audiẽtes
aũt gẽtes/gauise sunt:⁊ glori
ficabãt verbũ dñi:⁊ credide-
rũt quotquot erãt p̃ordinati
ad vitã eternã. Bisseminaba-
tur aũt verbũ dñi p vniuer-
sam regionẽ. Judei aũt ꝯci-
tauerũt mulieres religiosas
⁊ honestas/⁊ primos ciuita-
tis:et excitauerũt psecutionẽ
i paulũ ⁊ barnabã:⁊ eiecerũt
eos de finib⁹ suis. At illi excus-
so puluere pedum i eos/ve-
nerũt iconiũ. Discipli quoq;
replebant̃ gaudio ⁊ spũ sctõ.
Alla. ℣. Laudate dñm oẽs gẽ-
tes ⁊ collaudate eum oẽs populi.
Prosa dicit̃. Scõz Lucã. iiij.
In illo tempore. Sur-
gẽs iesus de synagoga
itroiuit i domũ simonis. So-

crus aũt simonis tenebaꝫ magnis febribus:ꝛ rogauerunt illũ ꝓ ea. Et stãs sup illã/imperauit febri:ꝛ dimisit illaz. Et ꝯtinuo surgẽs/ministrabat illis. Cũ aũt sol occidisset/oẽs q̃ habebãt infirmos varijs languoribꝰ/ducebãt illos ad eũ. At ille singulis manus imponens/curabat eos. Exibãt aũt demonia a multis/clamantia ꝛ dicentia:q̃a tu es filius dei. Et increpãs/nõ sinebat ea loqui:q̃a sciebãt ipsũ esse xp̃m. Facta aũt die egressus ibat ī dẽsertũ locũ:ꝛ turbe req̃rebãt eũ/ et venerũt vsq̃ ad ipsũ:et detinebãt illuz ne discederet ab eis. Quibꝰ ille ait. Quia ꝛ alijs ciuitatibus oportet me euãgelizare regnũ dei: q̃a ad hoc missus sũ. Et erat p̃dicãs in synagogis galilee. Offer. Emitte spiritũ tuũ ꝛ creabũtur ꝛ renouabis faciez terre. sit gloria dñi in secula alla. Secr. Ut accepta tibi sint dñe nostra ieiunia: p̃sta nobis q̃ñs huiꝰ munere sacramẽti / purificatũ tibi pectus offerre. Per dñm. Prefatio mediocris:ꝛ Communicãtes de sctõ spũ dicuntur. Cõio. Non vos relinquaz orphanos: veniã ad vos iterũ alleluia: et gaudebit coꝛ vestrũ alla alla. Compl. Prebeãt nobis dñe diuinũ tua sctã feruorẽ: quo eoz̃ pariter ꝛ actu delectemur et fructu. P. Ite missa est p octauas dr̃. ¶ Ipso die sctẽ trinitatis p̃latꝰ diuina celebrare volẽs/ichoat ãte magnũ altare añam. Aspges me. vide ī principio ante Caléda riũ cum ℣.ꝛ oz̃one. Ad pcessionẽ Rr̃. cãteꝫ. Sũme trinitati. cũ suo ℣. In reditu Rr̃. Benedicamus patrẽ. In introitu ecclesie cãtaꝫ. Pax eterna. per p̃latũ ℣. dicit. Beati q̃ habitãt in domo tua. ꝛc̃. Oratio. Exaudi nos dñe sctẽ pater oꝑs eterne deus:ꝛ mittere digneris. vide vbi. s. itrando choz̃/añ. cãtaꝫ. Martyr dei stanislaus. ꝛc̃. Nota si isto die vel diebus dñicis sequentibꝰ pluuia impedierit/ processio per ecclesiã peragit. Ad missã. Intro.

Benedicta sit scã trinitas/ atq̃ indiuisa vnitas cõfitebimur ei/ qa fecit nobiscũ

biscū miſericordiā ſuā. ℣. Bene/dicamus patrē ⁊ filiū cū ſctō ſpū. Glia pri. Kyrie. Magne deus.

OMnipotēs ſempi deo. terne deus / q dediſti fa/mulis tuis in confeſſiōe vere fi/dei/eterne trinitatis gloriam agnoſcere: ⁊ in potētia maie ſtatis adorare vnitatē: qñs: vt eiuſdem fidei firmitate/ab oībus ſemper muniamur ad/verſis. Qui viuis ac regnas deus per oīa. ⁊c̄. Lcō epl̄e bt̄i pauli apl̄i. Ad Romanos. xj.

FRatres. O altitudo di/uitiarū ſapiētie ⁊ ſciētie dei: q̄ incomprehēſibilia ſūt iudicia eius: ⁊ inueſtigabiles vie eius. Quis enī cognouit ſenſum dñi: aut qs cōſiliarius ei⁹ fuit? Aut qs prior dedit illi/⁊ retribuet ei? Quoniā ex ipſo/⁊ per ipſū/⁊ in ipſo ſunt oīa: ipſi honor ⁊ gloria/in ſecula ſeculorū amē. Alia epl̄a q̄ legit̄ in votiuis. Lctō epl̄e bt̄i pauli. Ad Corinth. ij. c. xiij.

FRatres. Gaudete/ pfecti eſtote/exhortamini/ idē ſapite. Pacē habete/⁊ de⁹ pacis ⁊ dilectiōis erit vobiſcū. Gratia dñi noſtri ieſu xp̄i ⁊ charitas dei: ⁊ cōicatio ſctī/ſpūs ſit cū oībus vobis. Amē.

Grad. Benedict⁹ es dñe q in/tueris abyſſos ⁊ ſedes ſup cheru/bin. ℣. Benedict⁹ es dñe in thro/no regni tui: et laudabilis in ſecu/la. All̄a. ℣. Benedictus es dñe deus patrū noſtrorū: ⁊ laudabilis in ſecula. Proſa dī p octauas.

BEnedicta ſemp ſctā ſit trini/tas: deitas ſcilicet vnica/coequalis gloria. Pater/filius/ſctūſ ſpūs: tria ſunt noīa: oīa eadē ſub/ſtātia. Deus genitor/de⁹ genit⁹: in vtroq̄ ſacer ſpūs/deitate soci⁹. Nō tres tamē dij ſunt: de⁹ verus vnus eſt. ſic pater dñs/filius/ſpiri/tuſq̄ ſanctus. Propria i p̄ſonis: vnitas eſt ⁊ in eſſentia. Ma/ieſtas par ⁊ poteſtas: decus honor eque per oīa. Sidera/maria cō/tinēs: arua ſimul ⁊ vniuerſa p̄dita. Quē tremūt impia tartara: colit quoq̄ quē ⁊ abyſſus īfima. Nūc oīs vox atq̄ lingua fateat̄ hūc laude debita. Quē laudant ſol atq̄ luna: dignitas adorat angelica. Et nos voce p̄celſa oēs modulemur organica cātica: dulci melodia. Eia ⁊ eia nunc ſimul iubilemus altithrono dño laudes i excelſis. O adorāda trinitas. O venerāda vnitas. Per te ſum⁹ creati: vera eternitas. Per te ſumus redēpti: ſūma tu charitas. Po/pulū cūctus tu p̄tege/ſalua/libera/eripe ⁊ emunda. Te adoramus oīpotens/tibi canimus: tibi laus ⁊

gloria. Per infinita secula seculoꝝ. Amen. Post septuagesimaꝫ / de sctā trinitate legitur Tractꝰ. Laudate dominū oēs gentes: ⁊ collaudate eum oēs populi. ℣. Quoniam ꝯfirmata est super nos misericordia eius: ⁊ veritas domini manet in eternum.

Secundum Joānem .iij. ca.

In illo tpe. Erat hō ex phariseis / nicodemꝰ noīe / princeps iudeoꝝ. Hic venit ad iesum nocte: ⁊ dixit ei. Rabbi / scimꝰ qa a deo venisti magister. Nemo enim potest hec signa facere que tu facis / nisi fuerit deꝰ cū eo. Respōdit iesus / ⁊ dixit ei. Amē amē dico tibi: nisi qs renatus fuerit dēnuo / nō potest videre regnū dei. Dicit ad eū nicodemus. Quō potest homo nasci / cū sit senex? Nūquid potest i vētrē matris sue iterato introire / ⁊ renasci? Respōdit iesus. Amē amē dico tibi: nisi qs renatus fuerit ex aqua ⁊ spū sctō / nō pōt introire in regnū dei. Qd natū est ex carne / caro est: ⁊ qd natuꝫ est ex spū / spūs est. Nō mireris / qa dixi tibi: oportet vos nasci dēnuo. Spūs vbi vult spirat: ⁊ vocē eiꝰ audis: sed nescis vnde veniat / aut quo vadat. Sic est oīs q natus est ex spū. Respōdit nicodemus / ⁊ dixit ei. Quō possunt hec fieri? Respōdit iesus / ⁊ dixit ei. Tu es magister in israel / ⁊ hec ignoras? Amē amē dico tibi: quia qd scimus loqmur: ⁊ qd vidimꝰ testamur: ⁊ testimoniū nostrū nō accipitis. Si terrena dixi vobis / ⁊ nō creditis: quō si dixero vobis celestia / credetis? Et nemo ascēdit in celū / nisi q descēdit de celo: filius hoīs q est i celo. Et sicut moyses exaltauit serpētez in deserto: ita exaltari oportet filiū hoīs: vt oīs q credit i ipsū nō pereat: sꝫ habeat vitā eternā.

Aliud Scōꝫ Joāne. xv. ⁊ xvj. Qd legit quādo p annū de sctā trinitate missa tenet.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Cū venerit paracletꝰ / quē ego mittaꝫ vobis a pre / spiritū veritatis / q a patre procedit: ille testimoniū phibebit de me. Et vos testimoniū perhibebitis / qa ab initio mecū estis. Hec locutus sum vobis: vt nō scādalizemini. Absqꝫ synagogis facient vos. Sed venit hora / vt oīs qui interficit vos arbitretur se obsequiū prestare deo. Et hec facient vobis: quia nō

nouerũt patrẽ/neq3 me. Sed hec locutus sum vobis:vt cũ venerit hora/eor3 reminiscamini/qa ego dixi vobis. Credo dicit p totã octauã ei9. Offer. Benedictus sit deus pater vnigenitusq3 dei filius/sanct9 quoq3 spũs:quia fecit nobiscũ misericordiã suã. Secr. Sãctifica qs dñe de9 noster p tui sctĩ nois iuocationẽ hui9 oblatiõis hostiã:t per eã nosmetipsos tibi pfice mun9 eternũ. per. Prefatio. Qui cũ vnigenito filio tuo t spũsctõ. tc. Et hec pfatio per circulũ anni dĩ/dũ missa de sancta trinitate tenet. Cõio. Benedicim9 deũ celi:t corã oĩbus viuẽtib9 cõfitebimur ei: qa fecit nobiscũ misericordiã suã. Compl. Proficiat nobis ad salutem corpis t aie dñe deus noster hui9 sacramẽti susceptio:t sẽpiterne sctẽ trinitatis/eiusdẽq3 idiuidue vnitatis cõfessio. P.C Nota q festũ sctẽ trinitatis habet octauã vsq3 ad vigiliã corpis xp̃i:i missa p totũ vt ipso die. Kyrieleisõ de patronis. Vel p octauas: cuz Et in terra. Si vo festa duplicia vel nouẽ lectionuz occurrãt/tũc in matura/de sancta trinitate cãtat:t in sũma missa de festis q occurrẽt. De q-

bus dĩ pfatio de scã trinitate. exceptis que habẽt pprias. C In vigilia corpis chri/ãte vespas pcessio pagit cũ Reio. Homo qdam fecit. Finitis vespis:cõpletorio ac matutino: deportat sacramẽtũ ad locũ suetũ/cantãdo O salutaris hostia. vel Tantũ ergo sacramentũ. C In festo corporis Christi. Ad missam. Introi.

Iba/uit eos ex adipe frumenti alleluia:et de petra melle satura uit eos alla alla alla. ps. Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo iacob. Glia pri. Kyrie. Fons bonita. Deus q nobis sub Dño. sacramẽto mirabili passionis tue memoriã reliqsti: tribue qñs: ita nos corporis t sãguinis tui sacra mysteria venerari:vt redemptiõis tue fructũ in nobis iugiter sentiamus. Qui viuis. Lcõ eple b. Apauli apli. ad Eorĩ. j. c. xj Fratres. Ego enĩ accepi

a dño/quod ⁊ tradidi vobis: quoniá dñs iesus in qua nocte tradebaf/accepit panē: et gratias agens/fregit ⁊ dixit. Accipite ⁊ mãducate: hoc est corpus meũ/qđ p vobis tradef: hoc facite in meã cõmemorationē. Similiter ⁊ calicē/postq̃ cenauit dicẽs. Hic calix nouũ testamentũ est/in meo sãguine: hoc facite quotiensc̃ũq̃ bibetis/i meã cõmemorationē. Quotiẽsc̃ũq̃ enī manducabitis panē hũc/⁊ calicē bibetis: mortẽ dñi annũciabitis/donec veniat. Itaq̃ quicunq̃ mãducauerit panē hũc ⁊ biberit calicē dñi indigne: reus erit corporis ⁊ sanguinis dñi. Probet aũt seipsum homo: ⁊ sic de pane illo edat/et de calice bibat. Qui enī mãducat et bibit īdigne/iudiciũ sibi mãducat ⁊ bibit: non dijudicans corpus dñi.

Grad. Oculi oĩum in te sperãt dñe: ⁊ tu das illis escã in tempore opportuno. ℣. Aperis tu manuz tuã: ⁊ iples omne animal benedictiõe. Alla. ℣. Caro mea vẽ est cibꝰ: ⁊ sanguis meus vẽ est potus: q̃ mãducat meã carnẽ ⁊ bibit meũ sanguinẽ/in me manet ⁊ ego i eo.

Prosa.

Lauda sion saluatorem: lauda ducẽ ⁊ pastorem in hymnis et canticis. Quantuz potes: tantũ aude. qa maior omni laude: nec laudare sufficis. Laudis thema specialis: panis viuus ⁊ vitalis hodie ꝓponit. Quem in sacre mẽsa cene turbe fratrum duodene: datũ nõ ambigit. Sit laus plena/sit sonora: sit iocũda/sit decora mẽtis iubilatio. Dies enīz solẽnis agit: in qua mẽse prima recolit huiꝰ institutio. In hac mẽsa noui regis: nouũ pasca noue legis/phase vetus terminat. Vetustatẽ nouitas: vmbrã fugat veritas: noctez lux eliminat. Quod in cena chris gessit: faciendũ hoc expsit in sui memoriã. Docti sacris istitutis: panẽ/vinũ in salutis hostiã. Dogma datꝰ chrianis: ꝙ in carnẽ trãsit panis/⁊ vinũ in sanguinẽ. Quod nõ capis/qđ nõ vides: animosa firmat fides ꝓter rerũ ordinẽ. Sub diuersis speciebus: signis tantũ et nõ rebus latẽt res eximie. Caro cibus/sãguis potus. manet tamẽ xps totus: sub vtraq̃ specie. A sumente nõ concisus/nõ cõfractꝰ/nõ diuisus: integer accipit. Sumit vnus: sumũt mille. quantũ isti: tantũ ille. nec sũptus cõsumit. Sumũt boni: sumũt mali. sorte tamẽ inequali vite vel iteritus. Mors est malis: vita bonis. vide: paris sumptiõis/ꝙ sit dispar exitꝰ. Fracto tamẽ sa-

cramẽto:ne vacilles. sed memẽto tantũ esse sub fragmẽto:quãtũ to/ to tegit. Nulla rei fit scissura: si/ gni tãtũ fit fractura.qua nec status nec statura signati minuit. Ecce panis angelor:factus cib9 viator. ve panis filior:nõ mittẽdus cani/ bus. In figuris psignat:cũ isaac imolat. agnus pasce deputat: dat manna patrib9. Bone pastor/ panis vere: Jesu nostri miserere. tu nos pasce/nos tuere/ tu nos bona fac videre:in terra viuentiũ. Tu qui cũcta scis t vales: qui nos pa/ scis hic mortales.tuos ibi cõmen sales/coheredes t sodales:fac san ctor ciuiũ.Amẽ. Post.lxx.Tra ct9. Laudate dñz oẽs. vtš. d scã trinitate. Scdm Joannẽ. vj.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis/t turbis iudeor.Caro mea ve est ci/ bus: et sanguis meus ve est potus. Qui mãducat meam carnẽ/t bibit meũ sanguinẽ: in me manet/t ego i illo.Si/ cut misit me viuens pater/ et ego viuo ꝓpter patrez.Et q mãducat me/et ipse viuet ꝓ/ pter me.Hic est panis/q de ce lo descẽdit:nõ sicut manduca/ uerũt patres vestri manna/t mortui sunt. Qui manducat hunc panẽ/viuet in eternuz.

Offer. Sacerdotes dñi incensũ t panes offerũt deo:t ideo sancti erunt deo suo: t nõ polluẽt nomẽ eius alla. Secr. Ecclesie tue qmũs dñe vnitatis t pacis ꝓ/ pitiꝰ dona ꝓcede:que sub ob/ latis munerib9 mystice desi/ gnãtur. P. Prefatio. Quia p incarnati. tc. vt i natiuita. dñi. Et dicit p totã octauã. Cõio. Quotiẽscũq3 mãducabitis panẽ hũc/t calicẽ bibetis:mortẽ dñi an nũciabitis donec veniat.itaq3 qcũ q3 mãducauerit panez vel biberit calicẽ dñi idigne/reus erit corpis t sãguinis dñi alla. Cõpt. Hac nos qmũs dñe diuinitatis tue sempiterna fruitione reple/ ri:quã precios corpris t san guinis tui/ tẽporalis ꝓceptio prefigurat. Qui viuis t regs.

¶ Ipso die corpois chri missa finita si aptũ tẽpus fuerit:processio cuz corpore chri fit extra castrũ. itaq3 ꝓcessione ordi/ nata:prelatus sacramẽtum eleuãdo inci/ pit Ry. Homo qdã fecit. choro ad finẽ cuz versu ꝓsequẽte. Et cũ peruenit ad eccle/ siã scti francisci ibidẽ statio in choro fit:et canit Añ. O sacrũ cõuiuiũ. Qua finita:p/ latus dicit ℣. Panẽ celi dedit. tc. cũ ora/ tione. Deus q nobis sub sacramẽto. Qua ꝯclusa:eps si adest ppo dat benedictio/ nem. Post hoc prelato intonante: cãtan tur p ꝓres bros hi versus. Ecce panis an/ gelorum. tc. In figuris psignatur. tc. Bo/ ne pastor panis vere. tc. Quib9 finitis:plat9 icipit Ry. Immolabit hedũ. choro ad finẽ ꝓsequẽte cũ sequẽtib9 Reijs videlz. Co/ medetis. Respexit helias. Panis quem ego. Cenantib9 illis. Misit me. Discubuit iesus. Unus panis. vna cũ versib9 eor:circuen/

do circulū. Quibus finitis ī reditu Añā. **Melchisedech** cātatur. Deinde **Te deum laudamus** ex toto. Dum vo ad ecclesiaz deuenitur: sacramētū ad locū ꝯsuetū porratur: ꝛ trop' p chorū canitur. ¶ Si vo tēpus incōgruū fuerit: ꝓcessio ante summā missā cū vnico Rio: scilz **Homo qdam fecit.** in ecclīa ꝑagitur. Si aūt dñica dies fuerit clara. tūc ꝓcessio que debuit fore feria qnta extra castrū: ꝑagitur ipso die domenico post missā. Et tūc ante missam sacramēto ad maius altare deportato: prelatus officiās īcipit. **Aspges me.** Quo finito: missa ꝛ alia oīa fiāt vt notata sunt superi'. ¶ In alijs autē diebus p octauā: ꝓcessio fit p ecclesiā ante missaz cū Rio. **Homo quidā fecit.** Et ante vesperas p añaz. **Melchisedech.** die dñico ꝛ octaua excepīs. ¶ Feria sexta ꝛ dieb' sequentibus īfra octauā corpis chri ad missā oīa fiunt vt ipso die. **Kyrieleison** p octauas canitur. ¶ In octaua aūt corpis xpi oīa vt ī die sctō fiūt. Processio eodē die peracta missa fit ad ecclesiā corpis xpi in kazimiria. ꝛ cantātur Ria. **Homo quidā fecit. Immolabit hedū. Comedetis. Respexit helias. Panis quē ego.** Postea in ītroitu ecclesie corporis chri: canitur Añ. **Melchisedech** cū tropo. Qua finita ante altare canit p sacerdotes Añ. **O sacrū cōuiuiū.** Postea ℣. **Panē celi dedit eis.** p plātū dicitur: cuz ozone. **Deus q nobis sub sacramē.** Ea ꝯclusa: ep̄s si adest pplo dat bñdictionē. Demū prelat' sacramēto eleuato incipit hos versus. **Ecce panis angelorꝝ.** ꝛc. **In figuris presignat.** ꝛc. **Bone pastor panis vere.** etc. p̄ bris ad finē ꝑsequentib'. Tandez cū de ecclesia exeūt: cātatur **Te deū laudamus** vsqz ad ecclesiā cathedralem. Et ibidē in ecclīa peragūtur statiōes ꝯsuete. Prima statio fit ad altare scti Bartholomei. Et legitur euāgeliū ſm Mattheuz. **Liber generatiōis.** qō vide in natiuitate Marie virginis fol. 264. pulpitū locando versus septētrionē. Quo finito in circuitu cantatur R. **Panis quē ego.** vsqz ad altare scti Joānis ante portā latinā. ꝛ ibi scōa fit statio ꝛ legitur euāgeliū ſz Marcum. **Initiū euāgelij Jesu chri.** qō vide feria sexta post scōam dñicā aduētus: folio. 4. Quo finito cantatur R. **Cenātib' illis.** ad stationē tertiaz altaris vez sancti Vincētij post chorū ꝓcedēdo. vbi legit euāgeliū ſm Lucā. **Fuit in diebus herodis regis.** quod vide in vigilia Joannis baptiste. fol. 233. Post hoc cantatur R. **Misit me viuēs.** ad quartā stationē ꝓcedēdo altaris scti Antonij: ꝛ ibidem legitur euangeliū ſm Joannē. **In ꝑncipio erat verbū.** quod vide ī sūma missa natiuitatis dñi. fo. 12. Quo finito R. inchoatur. **Panis.** choro cū versu ꝑsequēte et tropo. Sacramentū vero p plātū adlocū ꝯsuetū deportatur ꝛ statuitur. ¶ Eodē die cōpletis oībus: corpus christi ſua tur cū reuerētia: tali modo. Dā ꝑpus cantat Añ. **Melchisedech rex salē: typice panez ꝛ vinū.** ꝛc. cū tropo. **Rex xpe primogenite.** ꝛ alijs ℣ his'. Deinde cāitur p plātū. **Ecce panis angelorꝝ.** ꝛc. Quib' finitis dicitur. ℣. Panē celi de. Deide iste due ozones. **O a nobis qs misericors deus dñe Jesu xpe: tuo sacrosco corpe ꝛ sāguine nos ita digne refici: ꝛ charitate tibi vniri: vt hec venerāda sacramenta: atqz salutaris psiōis tue memoria: in nr̄is mentibus iugiter ꝑseuerēt. Alia. O lemētissime saluator dñe ihesu chre: q te salutis hostiā in ara crucis deo p̄i p nobis pctōrib' obtulisti qm̄s: vt pctā nr̄a deleas: ꝛ tuo sāctissimo corpe ꝛ sanguine ꝯtra hostes ꝛ vicia nos munitos: ad celestia regna ꝑducas. Qui cū eodē deo p̄e. vna ꝯclusiōe ꝯcludunt.** ¶ Finaliter plat' lauādo manus: hostiā reuerēter deponit ad corpale: ꝛ ad ciboriū cū pulsu nole sine aliquo cantu impo nit: vsqz ad sūmaz missaz ī qua a celebrante cōsumit. ¶ Dñica īfra octauā corpis chri plat' officians ante mai' altare: īchoat **Aspges me.** Post hoc aspsiōe facta vadit ad sacramentū ꝛ ibidem dicit Pium ꝛ oratione hīc in die sctē trinitatis. Deinde incipit R. **Homo qdaz fecit.** Processione cū sacramēto ad ecclesiaz sci Michaelis

peracta: ⁊ ibidem per presbyteros statione facta prelatus ℣. ⁊ orationem dicit vt prius. In exitu autem de eccl̃ia: prelatus sacramentum eleuando inchoat ℟. Respexit helias. Ad eccl̃iam ℣o reuertendo: sacramentū in altari sancti Bartholomei locatur. Interim fit statio sicut in die sc̃e trinitatis. Qua terminata: sacramentum per prelatum portatur ad maius altare: p̃sbyteris cantantibus Añam. Martyr dei. Si autē dies non apta fuerit: processio fit per eccl̃iam: stationem faciendo in capella mā̃sionarioꝝ. ¶ De dñica si non transfertur: missa ꝑpletur in matura: Sūma ℣o missa fit de corpore Christi.

¶ Dñica. j. post trinita. Intr̃.

Omine ī tua misericordia speraui: exultauit cor meū ī salutari tuo cantabo domino q̄ bona tribuit mihi. ℣s. Usq̄quo dñe obliuiscēris me in finē: vsq̄quo auertis faciē tuaz a me. Glia p̃ri. Kyrieleisō dñicale cū Et ī terra dī. Oratio.

DEus in te sperantiū fortitudo/adesto ꝑpitius inuocationibus nostris: ⁊ q̄a sine te nihil potest mortalis infirmitas/p̃sta auxiliuz gratie tue: vt in exequēdis mādatis tuis/ ⁊ volūtate tibi ⁊ actione placeamus. Per. Lectio epistole b̄ti Joannis apl̄i. j. c. iiij.

QUarissimi. Deus charitas est. In hoc apparuit charitas dei in nobis: quoniā filiū suū vnigenitū misit deus in mūdū/vt viuamus per eū. In hoc est charitas: nō quasi nos dilexerim⁹ deū: sed qm̄ ipse prior dilexit nos: ⁊ misit filiū suū ꝑpitiationē p̄ peccatis nostris. Charissimi/si sic deus dilexit nos: ⁊ nos debem⁹ inuicē diligere. Deū nemo vidit vnq̄. Si diligam⁹ inuicē/ de⁹ in nobis manet: ⁊ charitas ei⁹ in nobis ꝑfecta est. In hoc cognoscimus/quoniaz in eo manemus/ ⁊ ipse ī nobis: q̄m de spū sc̄tō suo dedit nobis. Et nos vidimus ⁊ testificamur: quoniā pater misit filiū suuz saluatorē mūdi. Quisq̄s cōfessus fuerit/quoniā iesus est filius dei: deus in eo manet/ ⁊ ipse in deo. Et nos cognouimus ⁊ credim⁹ charitati/ quā habet de⁹ in nobis. Deus charitas est: ⁊ q̄ manet in charitate in deo manet/ ⁊ deus ī eo. In hoc ꝑfecta est charitas dei nobiscū/vt fiduciā habeam⁹ ī die iudicij: quia sicut ille est/ ⁊ nos sumus in hoc mundo. Timor nō est ī charitate: sed perfecta charitas foras mittit timorē: quoniā timor penaz habet. Qui autē timet/nō est perfectus in charitate. Nos

ergo diligamus deū: quoniā deus prior dilexit nos. Si qs dixerit/ quoniā diligo deū: & fratrē suū oderit/ mēdax est. Qui enim nō diligit fratrez suū quē videt: deū quē nō videt/ quō potest diligere? Et hoc mādatū habemus a deo. Ut qui diligit deū/ diligat & fratrē suuz. Grad. Ego dixi dñe miserere mei. sana aīam meā: qm̄ peccaui tibi. ℣. Beatus q intelligit sup egenū & pauperem: in die mala liberabit eū dñs. Alla. ℣. Dñe deꝰ meus in te speraui: saluum me fac ex oībus psequētibus me & libera me. Prosa nō dicitur. Secūdū Lucā. xvj.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis parabolā hāc. Homo qdā erat diues/ q induebatur purpura & byssо: & epulabat quotidie splendide. Et erat qdā mēdicus nomine laçarus: q iacebat ad ianuā eius/ vlceribꝰ plenus: cupiēs saturari de micis que cadebāt de mēsa diuitis: & nemo illi dabat. Sed & canes veniebāt/ & lingebāt vlcera eiꝰ. Factū est aūt/ vt moreret mēdicus/ & portaret ab angelis in sinū abrae. Mortuus est autē & diues: & sepultus est in īferno. Eleuans aūt oculos suos cum esset in tormentis/ vidit abraā a lōge/ & laçarū in sinu eiꝰ. Et ipse clamās dixit. Pater abraā/ miserere mei: & mitte laçarum vt intingat extremū digiti sui in aquā/ vt refrigeret linguā meā: qa crucior ī hac flāma. Et dixit illi abraam. Fili recordare: qa recepisti bona in vita tua/ & laçarus similiter mala. Nūc autē hic cōsolat: tu vo cruciaris. Et in his oībꝰ/ inter nos & vos chaos magnū firmatuz est: vt hi q volūt hinc transire ad vos/ nō possint: neqz inde huc trās meare. Et ait. Rogo ergo te pater/ vt mittas eū in domuz patris mei. Habeo enim qnqz fratres/ vt testet illis: ne & ipsi veniāt ī hūc locū tormētorū. Et ait illi abraā. Habēt moysen & pphetas/ audiant illos. At ille dixit. Nō pater abraā: sed si quis ex mortuis ierit ad eos/ penitētiā agēt. Dixit aūt illi. Si moysē & pphetas nō audiūt/ neqz si qs ex mortuis resurrexerit credēt. Credo dñicale dī. Offer. Intende voci oratiōis mee rex meus & deꝰ meꝰ: quoniaz ad te orabo dñe. Secre. Hostias nostras dñe tibi dicatas qs placatꝰ assume: & ad ppetuū nobis tribue pueni-

re subsidiū. Per. Prefatio de
sctā trinitate dī oī die dñico
ab hinc vsq; ad dñicam. Qui di
dñm. duplicibus festis vel no
uē lectionuz exceptis. Cōio.
Narrabo oīa mirabilia tua: leta-
boz t exultabo in te: psallā nomi-
ni tuo altissime. Cōpl. Tantis
dñe repleti muneribus / pstā
qms: vt et salutaria dona ca-
piamus: t a tua nunq; laude
cessemus. Per. ℂ Et nota q
qñ dñice transferunt ad dies
feriales/oīa canunt de eis/si-
cut in ipsismet dñicis. solū p-
fatio fit cōis. Alijs aūt feriali-
bus dieb9/dū feria tenetur a
kyrieleison feriali/oīa fiunt
feriatr. Alla. omittit. ℂ Fe-
ria sexta. Lectio epīe bti pau
li apostoli. Ad Galathas. iij.
Fratres. Abraā credidit
deo/t reputatū est illi ad
iusticiā. Cognoscite ergo/ qa
qui ex fide sunt / hi sunt filij
abrae. Prouidēs aūt scriptu-
ra/qa ex fide iustificat gentes
deus: pnūciauit abrae: qa be
nedicent in te oēs gētes. Igi
tur q ex fide sunt/ benedicent
cū fideli abraā. Quicūq; enī
ex operib9 legis sunt/sub ma
ledicto sunt. Scriptū est enī.
Maledictus oīs qui nō per-
māserit in oībus/ que scripta
sūt in libro legis: vt faciat ea.
Quoniam aūt in lege nemo
iustificat apud deū: manife-
stū est/qa iustus ex fide viuit.
Secūdū Lucam. xvij. c.
In illo tpe. Dixit Jesus
discipulis suis. Impossibile
est/vt nō veniāt scandala. Ue
aūt hoī illi/per quē veniunt.
Utilius est illi/si lapis mola-
ris īponat circa collū eius: et
pijciat in mare: q; vt scanda-
lizet vnū de pusillis istis. At-
tendite vobis. Si peccauerit
in te frater tuus/increpa illū.
Et si penitentiā egerit/dimit
te illi. Et si septies in die pec-
cauerit in te / t septies in die
cōuersus fuerit ad te/dicens:
penitet me: dimitte illi. Et di
xerūt apostoli dño. Adauge
nobis fidē. Dixit aūt dñs. Si
habueritis fidē sicut granum
sinapis / dicetis huic arbori
moro/eradicare t transplāta-
re in mare: t obediet vobis.
Quis autē vestrū habēs ser-
uū arantē/aut boues pascen-
tē: q regresso de agro dicat il-
li: statī transi/t recūbe: t non
dicit ei: para q cenem: t pre-
cinge te/t ministra mihi do-
nec māducē t bibem: et post
hec tu manducabis t bibes:
Nūqd gratiā habet seruo il-

li:qa fecit q̄ ei imperauerat: Nō puto. Sic ꝛ vos cū feceritis oīa que p̄cepta sunt vobis / dicite : serui inutiles sumus:qđ debuim⁹ facere/fecimus. ℂ Dñica secūda / ecclesia cathedralis cracouiēsis solet celebrare anniuersariū dedicatiōis/si nō trāsferꝛ ppter festa occurrētia: de quo vide in officio dedicatiōis ecclesie. Si aūt nō fuerit dedicatio/tūc p̄mittendo. Alsperges me. Ad processionē canit̄ añā. O crux gloriosa. In reditu ℟. Benedicamus patrē. ꝛ iste ordo seruaꝛ vsq; ad dñicaz. Quidi dñm. festis duplicibus non impediētib⁹. Ad missaz Introit⁹.

Actus est dominus protector meus: ꝛ eduxit me in latitudinem: saluū me fecit quoniā voluit me. p̄s. Diligā te dñe virtus mea:dñs firmamētū meū ꝛ refugiū meū ꝛ liberator me⁹. Gloria patri. Sic.

Sancti nois tui dñe timorē pariter ꝛ amorez / facnos habere ppetuū:qa nunq̄ tua gubernatione destituis / quos i soliditate tue dilectionis instituis. Per. Lctō epl̄e beati Joānis apostoli. j. ca. iij.

Carissimi. Nolite mirari/si odit vos mūdus. Nos scimus/quoniā trāslati sumus de morte ad vitā:quoniā diligim⁹ fratres. Qui nō diligit/manet i morte. Ois q odit fratrē suū/homicida est. Et scitis/ quoniā ois homicida nō habet vitā eternā in se manētē. In hoc cognouim⁹ charitatē dei: quoniā ille pro nobis aiam suā posuit: ꝛ nos debem⁹ pro fratribus animas ponere. Qui habuerit substātiā huius mūdi/ꝛ viderit fratrē suuz necessitatem habere/ ꝛ clauserit viscera sua ab eo: quō charitas dei manet i eo? Filioli mei/nō diligam⁹ verbo/neq; lingua:sed ope ꝛ veritate. Grad. Ad dñm cū tribularer clamaui:ꝛ exaudiuit me. ℣. Dñe libera aiaz meā a labijs iniq; ꝛ a lingua dolosa. Alla. ℣. Deꝰ iudex iust⁹ fortz ꝛ patiēs:nūquid irascet̄ p singl̄os dies. S. lucā. xiiij.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis parabolā hanc. Homo qdā fecit cenā magnā:ꝛ vocauit multos. Et misit seruū suum hora cene/ dicere inuitatis vt venirēt:quia iam parata sunt oīa.

Et ceperũt simul oẽs excusare. Primus dixit ei. Villam emi / & necesse habeo exire / & videre illã: rogo te / habe me excusatũ. Et alter dixit. Jugа bũ emi qnqz / & eo probare illa: rogo te / habe me excusatũ. Et alius dixit. Uxorẽ duxi: & ideo nõ possuz venire. Et reuersus seruus / nunciauit hec dño suo. Tũc iratꝰ paterfamilias / dixit seruo suo. Exi cito in plateas / & vicos ciuitatis: & pauperes ac debiles / & cecos & claudos / introduc huc. Et ait seruus. Dñe / factũ est vt imperasti: & adhuc locus est. Et ait dominus seruo. Exi in vias & sepes / & cõpelle intrare / vt impleaꝫ domus mea. Dico autẽ vobis / qꝺ nemo virorũ illorũ qꝺ vocati sũt / gustabit cenã meã.

Offer. O ñe conuertere & eripe animã meã: saluũ me fac ꝓpter misericordiã tuã. **Secr.** O blatio nos qs dñe tuo noĩ dicanda purificet: & de die in diẽ ad celestis vite trãsferat actionez. Per. **Cõio.** A ãtabo dño qꝺ bona tribuit mihi: & psallam noĩ dñi altissimi. **Cõpl.** S ũptis muneribus sacris dñe qs: vt cuz frequẽtatiõe mysterij / crescat nostre salutis effectus. Per.

¶ Feria sexta. Lctõ epłe bti Pauli apli. Ad Ephesios. iij.

FRatres. Deus qꝺ dives est in misericordia / propter nimiã charitatẽ suã qua dilexit nos: & cũ essemus mortui peccatis / cõuiuificauit nos in chro: cuius gratia estis saluati. Et cõresuscitauit / & cõsedere fecit in celestib⁹ in chro iesu: vt ostẽderet in seculis supuenientib⁹ / abũdãtes diuitias gratie sue: ĩ bonitate sup nos in chro iesu. Gratia enĩ estis saluati ꝑ fidẽ: & hoc non ex vobis. Dei enĩ donũ est / nõ ex opibus: vt ne qs glorietꝫ. Ipsi⁹ enĩ sum⁹ factura / creati in chro iesu in opib⁹ bonis: q̃ ꝑparauit de⁹ / vt in illis ambulemus. **Secũdũ Lucam. viij.**

IN illo tpe. Uenit ad iesuz vir cui nomẽ iair⁹: & ipse prĩceps synagoge erat. Et cecidit ad pedes iesu: rogãs eũ / vt ĩtraret ĩ domũ ei⁹: qa vnica filia erat ei fere annoz duodecim: & hec moriebaꝫ. Et ꝓtigit dũ iret: a turbis cõprimebaꝫ. Et mulier qdaz erat ĩ fluxu sanguinis ab annis duodecim: q̃ in medicos erogauerat oẽz substãtiã suã: nec ab vllo potuit curari: accessit retro / & tetigit fimbriaz vestimenti eius: & confestim

ſtetit fluxus ſanguinis eius. Et ait ieſus. Quis eſt q̄ me tetigit: Negātib⁹ aūt oībus/dixit petr⁹/ꝛ q̄ cū illo erāt. Precepto⁹/turbe te cōprimūt ꝛ affligunt: ꝛ dicis/q̄s me tetigit: Et dixit ieſus. Tetigit me aliq̄s: nā ꝛ ego noui virtutē de me exiſſe. Uidēs aūt mulier/q̄a nō latuit: tremēs venit/ et pcidit ante pedes eius: ꝛ ob quā cauſaz tetigerit eū/ indicauit coram omni populo: et quemadmodū cōfeſtim ſana tā ſit. At ipſe dixit ei. Filia/fides tua ſaluā te fecit: vade in pace. Adhuc illo loquēte: venit qdā ad principē ſynagoge dicēs ei. Quia mortua eſt filia tua: noli vexare illū. Ieſus aūt audito hoc verbo/reſpōdit pī puelle. Noli timere: crede tm̄/ꝛ ſalua erit. Et cū veniſſet ad domū/non pmiſit intrare ſecū quēq̄ꝫ: niſi petrū ꝛ iacobū/ꝛ ioannē/ꝛ patrez ꝛ matrē puelle. Flebāt aūt omnes/ꝛ plangebant illā. At ille dixit. Nolite flere: nō eſt mortua puella/ſed dormit. Et deridebāt eū: ſcientes q̄a mortua eſſet. Ipſe aūt tenens manū eius/ clamauit dicēs. Puella ſurge. Et reuerſus eſt ſpūs ei⁹ ꝛ ſurrexit ꝯtinuo. Et iuſſit illi dare māducare. Et ſtupuerūt parētes ei⁹. Quib⁹ precepit/ ne alicubi dicerēt qđ factū erat.

Dñica tertia. Inē.

Eſpice in me ꝛ miſere mei dñe: quoniaz vnicus ꝛ pauper ſum ego. vide humilitatē meā ꝛ laborez meū: et dimitte omnia peccata mea deus meus. ℣. Ad te dñe leuaui aiam meā: deus meus ī te cōfido nō erubeſcam. Glia pa. Oro.

Eprecationē noſtrā q̄s dñe benignus exaudi: ꝛ q̄bus ſupplicādi preſtas affectū/ tribue defenſionis auxiliū. P.

Lcō epīe btī petri apli. j. c. v.

Dilectiſſimi. Humiliamini ſub potēti manu dei: vt vos exaltet in tēpore viſitationis. Omnē ſolicitudinem veſtrā pjicientes in eū: quoniā ipſi cura eſt de vobis. Sobrij eſtote/et vigilate: q̄a aduerſarius veſter diabolus tāq̄ leo rugiēs circuit/ querēs quē deuoret: cui reſiſtite fortes in fide: ſcientes/ eandē paſſionē ei que in mūdo eſt/ veſtre fraternitati fieri. Be⁹ aūt omnis gratie/ q̄ vocauit nos

in eternā suā gloriā/i chō ie/
su modicū passos:ipse pficiet/
ꝯfirmabit/ꝯsolidabitqꝫ. Ipsi
glia ⁊ iperiū i secula seculoꝝ
amē. Grad. I acta cogitatuꝫ
tuū in dño: ⁊ ipse te enutriet. ℣.
Bū clamarē ad dñm/exaudiuit vo
cē meā ab hīs q appropinquāt mi
hi. Alla. ℣. Diligā te dñe virt⁹
mea:dñs firmamentū meū ⁊ refu/
giū meū ⁊ liberator me⁹. Scdm
T In illo tpe. Lucaꝫ.xv.
Erāt appropinquantes
ad iesum publicani ⁊ pecca/
tores/vt audirēt illū. Et mur
murabāt phariseī ⁊ scribe/di
cētes. Quia hic peccatores
recipit/⁊ māducat cū illis. Et
ait ad illos parabolā istā/di/
cēs. Quis ex vobis homo/q
habet cētū oues:⁊ si pdiderit
vnā ex illis/nōne dimittit no
nagintanouē in deserto/⁊ va/
dit ad illaꝫ q perierat/donec
inueniat eā? Et cū inuenerit
eā/imponit in humeros suos
gaudēs. Et veniēs domū/cō
uocat amicos ⁊ vicinos/di/
cens illis. Cōgratulamini mi
hi:qa inueni ouem meā que
pierat. Dico vobis/q ita gau
diū erit in celo sup vno pec/
catore penitentiaꝫ agente:qꝫ
super nonagintanouē iustis/
q nō indigēt penitentia. Aut
q mulier habens drachmas
decez:⁊ si pdiderit drachmā
vnā: nōne accendit lucernā/
⁊ euertit domū: ⁊ querit dili
genter/donec inueniat? Et
cū inuenerit/cōuocat amicas
⁊ vicinas/dicens. Cōgratula
mini mihi:qa inueni drach/
mā quā perdiderā. Ita dico
vobis:gaudiū erit coraꝫ an/
gelis dei sup vno peccatore/
penitentiam agente. Offer.
S perēt in te oēs q nouerūt no/
mē tuū dñe:qm̄ nō derelinqs que
rētes te:psallite dño q habitat in
siō:quoniā nō est oblitus oratiōnē
paupis. Secr. M unera dñe
oblata sctifica:vt nobis vni/
geniti tui corpus ⁊ sanguis
fiāt.p eūd. Cōi. E go clamaui
quoniā exaudisti me deus:inclina
aurem tuam ⁊ exaudi verba mea.
Cōpl. N ec nos qm̄s dñe cō
munio purget a crimīe:⁊ ce/
lestis remedij faciat esse ꝯsor
tes. Per. C Feria sexta. Le/
ctio epīe bti Jacobi apīi.ij:
O Harissimi. Nolite in
psonarū acceptione ha
bere fidē dñi nostri iesu chī
glorie. Etenī si ītroierit in cō
uentū vestrū vir/aureū anulū
habēs in veste cādida:ītroie
rit aūt ⁊ paup in sordido ha/
bitu:⁊ intēdatis ī eū q indu/

tus est veste preclara: ⁊ dixe-
ritis ei/tu sede hic bene: pau-
peri autez dicatis: tu sta illic:
aut sede sub scabello pedum
meoz. Nõne iudicatis apud
vosmetipsos/⁊ facti estis iudi
ces cogitationũ iniquarum:
Audite fratres dilectissimi.
Nõne deus elegit pauperes
in hoc mũdo/diuites in fide
⁊ heredes regni: qd̃ repromi
sit de⁹ diligẽtib⁹se: Vos aũt
exhonorastis paupere. Nõ-
ne diuites p potentiã oppri-
mũt vos: ⁊ ipsi trahũt vos ad
iudicia: Nõne ⁊ ipsi blasphe
mãt bonũ nomẽ/qd̃ iuocatũ
est sup vos: Si tamẽ legẽ pfi-
citis regalẽ scdm scripturas/
diliges primũ tuũ sicut teip-
sum: bene facitis. Si aũt per-
sonã accipitis/peccatũ opera
mini. Secũdũ Marcum. xj.

In illo tẽpore. Introi-
uit iesus hierosolymã
in templũ: ⁊ circũspectis om-
nibus/cũ iã vespera esset ho-
ra: exijt in bethaniã cuz duo-
decim. Et alia die cuz exirẽt
a bethania/esurijt. Cũq; vi-
disset a lõge ficũ habentẽ fo-
lia: venit si quid forte inue-
niret in ea. Et cũ venisset ad
eã/nihil inuenit preter folia.
Nõ eniz erat tẽpus ficoz. Et
respõdens dixit ei. Jam non
amplius in eternũ ex te qsq;
fructuz manducet. Et audie-
bant discipuli eius: ⁊ veniũt
iterũ hierosolymã. Et cũ in-
troissent in templũ/cepit eij-
cere vẽdẽtes ⁊ emẽtes in tẽ-
plo: ⁊ mensas nũmularioz/⁊
cathedras vendentiũ colum
bas euertit. Et nõ sinebat vt
quisq; transferret vas per tẽ-
plum: ⁊ docebat/dicens eis.
Nonne scriptũ est: quia do-
mus mea/domus orationis
vocabit oĩbus gẽtibus: Vos
aũt fecistis eam speluncã la-
tronuz. Quo audito/princi-
pes sacerdotũ ⁊ scribe quere
bant qõ eũ pderent. Time-
bant eniz eũ: quoniã vniuer
sa turba admirabat super do-
ctrina eius. Et cũ vespera fa-
cta esset/egrediebat de ciui-
tate. Et cũ mane trãsirẽt/vide
rũt ficũ aridã factaz a radici-
bus. Et recordatus petrus/
dixit ei. Rabbi/ecce ficus cui
maledixisti/aruit. Et respon-
dens iesus/ait illis. Habete
fidẽ dei. Amẽ dico vobis: qa
qcũq; dixerit huic mõti/tolle
re ⁊ mittere i mare: ⁊ nõ hesi-
tauerit i corde suo: sed credi-
derit: qa qd̃cũq; dixerit fiat/
fiet ei. ℂ Dñica q̃rta. Introi.

Dominus illuminatio mea et salus mea: quẽ timebo: dominꝰ defensor vite mee: a quo trepidabo: qui tribulant me inimici mei: ipsi infirmati sunt ꝛ ceciderũt. ℘s. Si cõsistant aduersum me castra: non timebit cor meũ. Gloria. Oratio. Protector in te sperãtiũ deus: sine quo nihil est validũ/nihil sanctũ: multiplica super nos misericordiã tuã: vt te rectore/te duce/sic transeamus ꝑ bona tẽporalia: vt nõ amittamꝰ eterna. ꝑ. Lcõ epla bti pauli apli. Ad Roñ. viij.

Frẽs. Existimo enĩ/ꝙ nõ sũt ꝺdigne passiões huius tpis ad futurã glĩaz/ q̃ reuelabiť ĩ nob. Nã expectatio creature/ reuelationez filioꝝ dei expectat. Uanitati enĩ creatura subiecta est nõ volẽs: sed ꝓpter eũ ꝙ subiecit eã in spe. Quia ꝛ ipsa creatura liberabiť a seruitute corruptiõis/in libertatem glorie filioꝝ dei. Scimus eniz ꝙ oĩs creatura ĩgemiscit ꝛ parturit vsqz adhuc. Nõ solũ autẽ illa/sed et nosipsi primitias spũs habẽtes: ꝛ ipsi ĩtra nos gemimus adoptionẽ filioꝝ dei: expectãtes redẽptionẽ corꝑis nr̃i: in xp̃o iesu dño nostro. Grad. Propitiꝰ esto dñe pctis nr̃is: ne quãdo dicãt gẽtes vbi est deꝰ eoꝝ. ℣. Adiuua nos deꝰ salutaris noster: ꝛ ꝓpter honorẽ nois tui dñe libera nos. Alla. ℣. Dñe i vtute tua letabiť rex: ꝛ sup salutare tuuz exultabit vehemẽter. S. lucã. vj.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Estote misericordes/sicut ꝛ pater vester miricors est. Nolite iudicare/ꝛ nõ iudicabimini. Nolite cõdẽnare/ꝛ nõ cõdẽnabimini. Dimittite/ꝛ dimittetur vobis. Date/et dabiť vobis. Mẽsurã bonã/ꝛ ꝯfertã/ꝛ coagitatã/ꝛ supefluentẽ dabũt in sinũ vestrũ. Eadẽ qppe mẽsura q̃ mẽsi fueritis/remetietť vobis. Dicebat aũt et illis similitudinem. Nunqd potest cecus cecũ ducere: Nõne ambo in foueã cadũt: Nõ est discipulus sup magistrũ. Perfectus aũt oĩs erit/si sit sicut magister eiꝰ. Quid aũt vides festucã in oculo fratris tui: trabẽ aũt que ĩ oculo tuo est/nõ cõsideras: Aut quõ potes dicere fratri tuo: frater/sine eiiciã festucã de oculo tuo/ ipse

in oculo tuo trabē nō vides: Hypocrita/eijce primuz tra-
bē de oculo tuo: z tūc perspi-
cies/vt educas festucā de ocu-
lo fratris tui. Offer. Illumi
na oculos meos ne vnq̄z obdor-
miā in morte: ne quādo dicat ini-
micus me⁹ p̄ualui aduersus eum.
Secr. Respice dñe munera
supplicantis ecclesie: z saluti
credētiū/ꝑpetua sctificatione
sumenda ꝯcede. ℘er. Cōio.
Dñs firmamētū meū z refugiū
meū: z liberator me⁹ de⁹ me⁹ adiu-
tor me⁹. Cōpl. Sctā tua nos
dñe sūpta viuificēt: z miseri-
cordie tue sempiterne ꝑpa-
rēt expiatos. ℙ. C Feria sex
ta. Lctō epl̄e bti Jude apl̄i. j.
Charissimi. Cōmonere
vos volo/sciētes semel
oīa: quoniā iesus populū de
terra egypti saluans/secūdo
eos ꝙ nō crediderūt/ꝑdidit.
Angelos vero ꝙ nō seruaue-
rūt suū principatū/sed dereli
querūt suū domiciliū: in iu-
diciū magni dei in vinculis
eternis sub caligine reserua-
uit. Sicut sodoma z gomor-
ra z finitime ciuitates/simili
modo exfornicate: z abeūtes
post carnē alterā: facti sūt exē
plū ignis eterni/penā sustinē
tes. Similiter z hi ꝙ carnem
quidē maculāt: dñationē aūt
spernūt: maiestatē autē blas-
phemāt. Cū michael archan
gelus cū dyabolo disputās al
tricaret de moysi corpe: non
est ausus iudiciū inferre blas-
phemie: sed dixit. Imperet ti
bi deus. Hi aūt quecūqz ꝙdē
ignorāt/blasphemant: ꝙcūqz
aūt naturaliter tāqz muta aīa-
lia norūt/in his corrūpunt.
Ve illis qui in via cayn abie
runt: z errore balaā mercede
effusi sunt: z in ꝯtradictione
chore perierūt. Hi sunt ī epu
lis suis macule cōuiuātes: si-
ne timore semetipsos pascē-
tes: nubes sine aqua/ꝙa ven
tis circūferunt: arbores autū-
nales infructuose/bis mor-
tue/eradicate: fluctus feri ma
ris/despumātes suas cōfusio-
nes: sidera errātia. Quibus
procella tenebrarū/ꝯseruata
est in eternū. S. Math. xvij.
In illo tpe. Interroga-
uerūt iesus discipuli di
cētes. Quid ergo scribe di-
cūt/ꝙ heliā oporteat primū
venire? At ille respondēs/ait
eis. Helias ꝙdez vēturus est/
z restituet oīa. Dico aūt vo-
bis: ꝙa helias iā venit: z nō
cognouerūt eum: sed fecerūt
in eū quecūqz voluerūt. Sic
z filius

ꝛ filiꝰ hoīs passurꝰ est ab eis. Tūc ītellexerūt discipuli / qa dixit ioāne baptista dixisset eis. Et cū venisset ad turbā/accessit ad eū homo genibꝰ ꝓuolutus ante eū/dicēs. Dñe/miserere filio meo: qa lunaticꝰ est/ ꝛ male patit. Mā sepe cadit ī ignē/ꝛ crebro ī aquā. Et obtuli eū discipulis tuis: ꝛ non potuerūt curare eū. Respōdēs aūt iesus/ait. O gnātio incredula ꝛ peruersa: quousqꝫ ero vobiscū: Usquequo patiar vos: Afferte hūc illū ad me. Et increpauit illū iesus: ꝛ exijt ab eo dēmonium: ꝛ curatus est puer in illa hora.

℣ Dñica quinta. Introitus.

Audi dñe vocē meaꝫ qua clamaui ad te: adiutor meus esto: ne derelinqs me: neqꝫ despicias me deꝰ salutaris meꝰ. ℣. Dñs illuminatio mea: ꝛ salꝰ mea quē timebo. Gl̄ia. O A nobis qs dñe: Ore. vt ꝛ mūdi cursus pacifice tuo ordine dirigat: ꝛ ecclesia tua tranqlla dēuotione letetur. Per. Lectio epistole beati Petri apostoli. j. ca. iij.

O Harissimi. Dēs vnanimes in oratione estote: cōpatiētes/fraternitatis amatores/misericordes/modesti/ humiles. Nō reddētes malū pro malo: nec maledictuꝫ ꝓ maledicto: sed ecōtrario benedicētes. Quia in hoc vocati estis/vt benedictionē hereditate possideatis. Qui enim vult vitā diligere/ ꝛ dies videre bonos: coerceat linguā suā a malo: et labia eiꝰ ne loquant dolum. Declinet aūt a malo/ꝛ faciat bonum: inqrat pacē/ꝛ sequat eā. Quia oculi dñi sup iustos/ꝛ aures eius in ꝑces eoꝝ. Vultꝰ autē dñi sup faciētes mala. Et qs est q vobis noceat/ si boni emulatores fueritis: Sed ꝛ si qd patimini ꝓpter iustitiā/beati. Timorē aūt eoꝝ ne timueritis: vt nō ꝯturbemini. Dñm aūt iesum chm̄ sctificate ī cordibꝰ vestris. Grad. Protector noster aspice deꝰ: ꝛ respice sup ꝛuos tuos. ℣. Dñe deꝰ virtutū exaudi ꝑces seruoꝝ tuoꝝ. Alla. ℣. In te dñe speraui nō ꝯfundar in eternū: ī tua iusticia libera me ꝛ eripe me: īclina ad me aurē tuā: accelera vt eripias me. Scōm Lucā. v.

In illo tpe. Cū turbe irruerēt in iesuꝫ/vt audi-

rent verbū dei: ⁊ ipse stabat secus stagnū geneçareth. Et vidit duas naues stātes sec⁹ stagnū: piscatores aūt descēderāt/⁊ lauabāt retia. Ascēdens autē in vnā nauim/ q̄ erat simonis/ rogauit eū a terra reducere pusillū: ⁊ sedēs docebat de nauicula turbas. Ut cessauit aūt loqui/ dixit ad simonē. Duc ī altū: ⁊ laxate retia vestra ī capturā. Et respōdēs simō/ dixit illi. Preceptor p totā noctē laborātes/ nihil cepimus: in verbo aūt tuo laxabo rete. Et cū hoc fecissēt/ cluserūt multitudinē pisciū copiosam. Rūpebať aūt rete eor. Et annuerūt socijs/ qui erāt in alia naui/ vt venirēt ⁊ adiuuarēt eos. Et venerūt/ ⁊ impleuerūt ambas nauiculas/ ita vt pene mergerentur. Qđ cū videret simō petrus/ pcidit ad genua iesu/ dicēs. Exi a me dñe: qa homo peccator sum. Stupor eniz circūdederat eū/ ⁊ oēs qui cū illo erāt/ in captura pisciū/ quā ceperāt. Similiter aūt iacobuz ⁊ ioānē filios çebedei/ q̄ erāt socij simonis. Et ait ad simonē iesus. Noli timere: ex hoc iā hoīes eris capiēs. Et subductis ad terraz nauib⁹/ relictis oībus/ secuti sunt eum.

Offer. Benedicā dñm q̄ mihi tribuit intellectū: prouidebā deuz ī ꝓspectu meo semp: quoniā a dextris est mihi ne cōmouear. **Secr.** Oblationibus nostris q̄ñs dñe placare susceptis: ⁊ ad te nostras etiā rebelles cōpelle ꝓpitius volūtates. Per dñz. **Cōio.** Una petij a dño hāc requirā: vt ihabitē ī domo dñi oib⁹ dieb⁹ vite mee. **Cōpt.** Mysteria nos dñe q̄s sumpta purificēt: ⁊ suo munere tueantur. Per. C **Feria sexta. Lectio epistole beati Jacobi apli. ij.**

Quarissimi. Quid pderit/ si fidē q̄s dicat se habere: opa aūt nō habeat: Nūquid poterit fides saluare eū: Si āt frater ⁊ sor nudi sint/ ⁊ idigeāt victu quotidiano: dicat aūt aliq̄s ex vobis illis/ ite in pace: calefacimini ⁊ saturamini. Nō dederitis autē eis q̄ necessaria sunt corpi/ q̄d pderit: Sic ⁊ fides/ si nō habeat opera: mortua est in semetipsa. **Scōz Lucā. xviij.**

In illo tpe. Afferebant ad iesum infantes: vt eos tāgeret. Qđ cū viderent discipuli/ increpabant illos. Jesus aūt cōuocās illos/ dixit. Sinite pueros venire ad

me:z nolite vetare eos:taliū est enī regnū dei. Amen dico vobis: quicūqz nō acceperit regnū dei sicut puer:nō intrabit in illud. ℂ Bñica sexta.

Dominus fortitudo plebis sue:z ptector salutariū xpi sui est. saluz fac populum tuū dñe: z benedic hereditati tue:z rege eos vsqz in seculū. ℣. Ad te dñe clamabo de⁹ meus ne sileas a me: ne quando taceas a me z assimilabor descēdētibus in lacū. Gloria pa. Oratio. Deus q diligētib⁹ te bona inuisibilia ꝓparasti:infunde cordib⁹ nostris tui amoris affectū:vt te in oībus z super oīa diligētes/promissiones tuas/que omne desideriū superāt/cōsequamur. Per do.

Lectio epistole beati Pauli apostoli. Ad Romanos. vj.

Fratres. Quicūqz baptizati sumus in chō iesu/in morte ipsius baptizati sumus. Cōsepulti enim sumus cū illo p baptismū in mortē: vt qūo surrexit chīs a mortuis p gloriā patris:ita z nos in nouitate vite ambulem⁹. Si enī cōplātati facti sum⁹ similitudini mortis ei⁹/simul z resurrectiōis erim⁹. Hoc sciētes:qa vetus homo noster simul crucifixus est/vt destruatur corp⁹ peccati: vt vltra nō seruiam⁹ peccato. Qui enim mortu⁹ est/iustificat⁹ est a peccato. Si aūt mortui sumus cū chō/credim⁹ qa simul etiam viuemus cū illo. Scientes q chīs resurgēs ex mortuis/iā nō morit̄: mors illi vltra nō dñabit̄. Qd enī mortuus est pctō/mortuus est semel. Qd aūt viuit/viuit deo. Ita z vos existimate vos mortuos qdē esse peccato:viuētes aūt deo. In xpō iesu dño nro. Grad. Conuertere dñe aliquātulū:z deprecare sup seruos tuos. ℣. Dñe refugiū fact⁹ es nobis a gñatione z pgenie. Alla. ℣. Oēs gentes plaudite manib⁹: iubilate deo in voce exultationis. S. Math. v.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Amē dico vobis. Nisi abūdauerit iustitia vestra plusqz scribarū z pharisеoz/nō intrabitis in regnū celoz. Audistis qa dictū est antiquis:nō occides. Qui aūt occiderit/re⁹ erit iudicio. Ego aūt dico vobis:qa oīs q irascit̄ fratri suo/reus erit iu-

dicio. Qui autē dixerit fratri suo/racha:reus erit concilio. Qui aūt dixerit / fatue: reus erit gehēne ignis. Si ergo offers mun⁹ tuū ad altare: ⁊ ibi recordat⁹ fueris/qa frater tu⁹ habet aliqd aduersū te:relinque ibi mun⁹ tuū ante altare: ⁊ vade pri⁹ reconciliari fratri tuo. Et tūc veniēs/offeres munus tuū. **Offer.** Perfice gressus meos i semitis tuis vt nō moueant vestigia mea: inclina aurem tuā ⁊ exaudi verba mea. mirifica misericordias tuas qui saluos facis sperātes i te dñe. **Sec̄.** Propitiare dñe supplicationibus nostris: ⁊ has oblatiōes famulorū famularūq; tuarū benignus assume: vt qd̄ singuli obtulerūt ad honorē nois tui/ cūctis pficiat ad salutē. Per. **Cōio.** Circuibo et īmolabo in tabernaculo ei⁹ hostiā iubilatiōis: cātabo ⁊ psalmū dicā dño. **Cōpl̄.** Quos celesti dñe dono satiasti: psta qs: vt a nostris mūdemur occultis: ⁊ ab hostiuz liberemur insidijs. P. C **Feria sexta. Lcō epl̄e bti Jacobi**

Carissimi. Si **apl̄i. iij.** çelū amarum habetis/⁊ ętētiones sunt in cordib⁹ vestris: nolite gloriari ⁊ mēdaces esse aduersus veritatem. Nō est enim ista sapiētia desursū descēdens a patre lumi nū: sed terrena/aīalis dyabolica. Ubi enī çelus ⁊ cōtētio/ ibi īcōstātia/⁊ omne op⁹ prauū. Que aūt desursū est sapiētia: primū qdē pudica est/deinde pacifica/modesta/suadibilis/bonis ꝯsētiēs/plena misericordia ⁊ fructib⁹ bonis: iudicās sine simulatiōe. Fruct⁹ aūt iusticie ī pace seminat̄/faciētibus pacē. **S. Marcū. v.**

In illo tpe. Uenit iesus in regionez geraçenorum. Et exeūti ei de naui: statiz occurrit ei de monumētis homo in spū īmūdo: q domiciliū habebat in monumētis. Et neqz catenis iam qsqz poterat eū ligare: quoniaz sepe cōpedibus ⁊ catenis victus/ dirupisset catenas/⁊ cōpedes cōminuisset: ⁊ nemo poterat eū domare. Et semp nocte ac die in monumētis ⁊ in mōtibus erat: clamās ⁊ cōcidēs se lapidibus. Uidēs aūt iesum a longe / cucurrit ⁊ adorauit eū: ⁊ clamās voce magna dixit. Quid mihi ⁊ tibi iesu fili dei altissimi? Adiuro te per deū/ne me torqueas. Dicebat enī illi. Exi spūs īmunde ab hoīe isto. Et interrogabat

eũ. Dõ tibi nomẽ est? Et dicit ei. Legio mihi nomẽ est: quia multi sumus. Et deprecabaʒ eũ multũ/ne se expelleret extra regionẽ. Erat autẽ ibi circa montẽ grex porcoz magnus/pascẽs in agris. Et deprecabanʒ eũ spũs/dicẽtes. Mitte nos in porcos/vt i eos introeamus. Et concessit eis statim iesus. Et exeũtes spũs immũdi/itroierũt in porcos: ⁊ magno impetu grex ꝓcipitatus est in mare/ad duo milia: ⁊ suffocati sunt in mari. Qui aũt pascebãt eos/fugerũt/⁊ nũciauerũt in ciuitatẽ ⁊ in agros. Et egressi sunt videre/quid esset facti. Et venerũt ad iesum. Et videt illũ q a demonio vexabaʒ/sedẽtẽ vestitũ/⁊ sane mẽtis/⁊ timuerunt. Et narrauerũt illis/qui viderant: qualiter factũ esset ei q demoniũ habuerat/⁊ de porcis. Et rogare ceperũt euz/vt discederet de finibus eorũ. Cũqz ascẽderet nauim: cepit illũ deꝓcari/ q a demonio vexatus fuerat/vt esset cũ illo: ⁊ nõ admisit eũ: sed ait illi. Vade in domũ tuã ad tuos: ⁊ annũcia illis/quãta tibi dñs fecerit: ⁊ misertꝰ sit tui. Et abijt/et cepit ꝓdicare i decapoli/quãta sibi fecisset iesus: ⁊ oẽs mirabanʒ.

Dñica septima. Int.

Omnes gẽtes plaudite manibus: iubilate deo i voce exultationis. ꝑs. Subiecit populos nobis: ⁊ gentes sub pedibus nostris. Glia pa.

Dio.

Deus virtutũ cuiꝰ est totũ qd est optimũ: insere pectoribꝰ nostris amorẽ tui noĩs: ⁊ presta in nobis religionis augmẽtuz: vt que sunt bona nutrias: ac pietatis studio que sunt nutrita custodias. Per dñm.

Lcõ eple beati Pauli apli. Ad Roma. vj.

Fratres. Humanũ dico ꝓpter ifirmitatẽ carnis vestre. Sicut enĩ exhibuistis mẽbra vestra seruire immũdicie/⁊ iniqtati ad iniqtatez: ita nunc exhibete mẽbra vestra seruire iusticie in sanctificationẽ. Cũ eniz serui essetis peccati/ liberi fuistis iusticie. Quẽ ergo fructuz habuistis tũc in illis/in qbus nũc erubescitis? Mã finis illorũ mors est. Nũc vo liberati a peccato: serui aũt facti deo/ habetis fructũ vestrũ in sanctificatio-

nē:finē vero vitā eternā. Stipēdia enīz peccati moꝛs: gratia aūt dei vita eterna. In xp̄o ieſu dño noſtro. Grad. Audite filij audite me:timoꝛē dñi docebo vos. ℣. Accedite ad deū z illuminamini:z facies vr̄e nō ꝓfundent. Alla. ℣. Eripe me ō inimicis meis de⁹ me⁹:z ab inſurgētib⁹ in me libera me. S. Marcū. viij.

In illo tpe. Cum turba multa eſſet cū ieſu: nec habeꝛēt qō māducarēt/ꝯuocatis diſcipulis/ait illis. Miſereoꝛ ſup turbā:qa ecce iam triduo ſuſtinent me: nec habēt qō māducēt. Et ſi dimiſero eos ieiunos in domū ſuā/deficiēt in via. Quidā enī ex eis de lōge venerūt. Et reſpōderunt ei diſcipuli ſui. Unde iſtos qs poterit hic ſaturare panib⁹ in ſolitudine? Et iterrogauit eos. Quot panes habetis? Qui dixerunt. Septē. Et p̄cepit turbe diſcūbere ſuper terrā. Et accipiēs ſeptē panes/gratias agēs/ fregit:z dabat diſcipulis ſuis/vt apponerēt. Et appoſuerūt turbe. Et habebāt piſciculos paucos:z ipſos bñdixit/z iuſſit apponi. Et māducauerunt/z ſaturati ſunt. Et ſuſtulerūt/qō ſuperauerat de fragmētis/ſeptē ſpoꝛtas. Erāt aūt q̄ māducauerūt/quaſi q̄ttuoꝛ milia: z dimiſit eos. Offer. Sicut in holocauſtis arietū z tauroꝝ/z ſicut in milibus agnoꝝ pinguiū:ſic fiat ſacrificiū noſtrū in cōſpectu tuo hodie: vt placeat tibi:qa nō eſt confuſio confidētib⁹ in te dñe. Secr. Propitiare dñe ſupplicationib⁹ noſtris:z has populi oblatiōes benignus aſſume:z vt nullius ſit irritū wtū/nulli⁹ vacua poſtulatio. P̄ſta qm̄s:vt qō fideliter petimus/efficaciter cō ſequamur. Per. Cōio. Inclina aurē tuam: accelera vt eruas nos. Cōpl. Repleti ſumus dñe muneribus tuis: tribue qm̄s:vt eoꝝ mūdemur effectu/z muniamur auxilio. P.

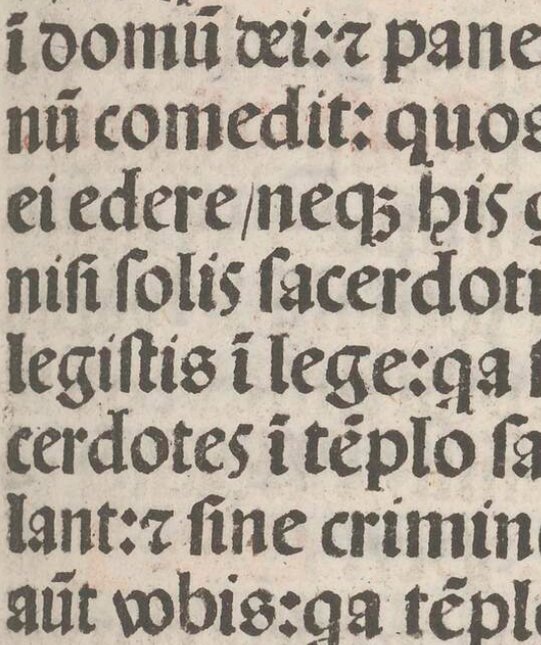
℣ Feria ſexta. Lectio epiſtole beati Jacobi apoſtoli. iiij.

Cariſſimi. Subdīti eſtote deo:reſiſtite aūt diabolo/z fugiet a vobis. Appꝛopinq̄te deo/z appꝛopinq̄bit vobis. Emūdate man⁹ peccatrices/z purificate coꝛda duplices aīo. Miſeri eſtote z lugete/ploꝛate:riſus veſter in luctū conuertat̄/z gaudiū in meroꝛē. Humiliamini ī ꝯſpectu dñi/z exaltabit vos. S. Math. xij.

In illo tpe. Abijt ieſus ſabbato p̄ ſata. Diſcipu-

li aũt eius esurientes/ceperũt euellere spicas/et mãducare. Pharisei aũt videtes/dixerũt ei. Ecce discipuli tui faciunt/ qd nõ licet eis facere sabbatis. At ille dixit eis. Nõ legistis qd fecerit dauid/ quãdo esurijt/ & q cũ eo erãt: quõ ĩtrauit ĩ domũ dei: & panes ꝓpositionũ comedit: quos nõ licebat ei edere/neqz his q cũ eo erãt nisi solis sacerdotib⁹? Aut nõ legistis ĩ lege: qa sabbatis sacerdotes ĩ tẽplo sabbatũ violant: & sine crimine sũt? Dico aũt vobis: qa tẽplo maior est hic. Si aũt sciretis qd est: misericordiã volo/ & nõ sacrificiũ nunqz cõdẽnassetis inocẽtes.

¶ Dñica octaua. Introitus.

Suscepim⁹ deus misericordiaz tuam in medio tẽpli tui: scõm nomẽ tuũ deus: ita & laus tua ĩ fines terre: iusticia plena est dextera tua. ꝑs. Magn⁹ dñs & laudabilis nimis: ĩ ciuitate dei nr̃i ĩ mõte scõ ei⁹. Gli. Deus cui⁹ ꝓpuidentia ĩ sui dispositiõe nõ fallit: te supplices exoramus: vt noxia cũcta submoueas/ et omnia nobis profutura cõcedas. Per. Lctõ epl̃e bti pauli apli. Ad Romañ. viij.

Fratres. Debitores sum⁹ nõ carni/vt fm carnem viuamus. Si enĩ scõm carnẽ vixeritis/moriemini. Si autẽ spũ facta carnis mortificaueritis/ viuetis. Quicũqz enĩ spũ dei aguñt/hi sũt filij dei. Nõ enim accepistis spm̃ seruitutis iterũ ĩ timore/sed accepistis spiritũ adoptiõis filioꝝ dei: ĩ quo clamam⁹/abba pr̃. Ipse enĩ spũs testimoniũ reddit spiritui nostro/q sumus filij dei. Si autẽ filij/& hæredes. Heredes qdẽ dei: cohæredes aũt xp̃i. Grad.

Esto mihi in deũ ꝓtectorẽ: & in locũ refugij vt saluũ me facias. ℣. Deus ĩ te spaui: dñe nõ cõfundar ĩ eternũ. Alla. ℣. Te decet hymn⁹ deus ĩ siõ: & tibi reddet votũ in hierusalẽ. ℣. Replebimur ĩ bonis domus tue. sctm̃ est tẽplũ tuũ mirabile ĩ eqtate. S. Math. vij.

In illo tpe. Dixit Jesus discipulis suis. Attendite a falsis ꝓphetis/q veniunt ad vos ĩ vestimẽtis ouiũ: intrinsecus aũt sũt lupi rapaces. A fructib⁹ eorũz cognoscetis eos. Nunqd colligũt de spinis vuas: aut de tribulis ficus? Sic oĩs arbor bona/ fructus

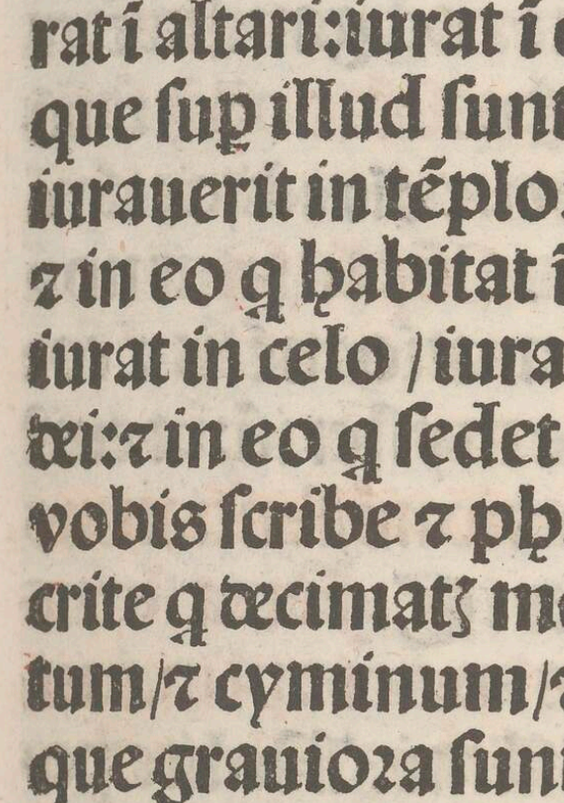
bonos facit: mala aũt arbor/ malos fructus facit. Nõ potest arbor bona/ fructus malos facere: neq; arbor mala/ fructus bonos facere. Omis arbor que nõ facit fructũ bonũ/ excidet & in ignẽ mittet. Igitur ex fructibus eor cognoscetis eos. Nõ ois q dicit mihi dñe/dñe/intrabit in regnũ celor: sed q facit voluntatez patris mei q in celis est/ ipse ĩtrabit ĩ regnũ celor. **Offer.** Populũ humilez saluum facies dñe: & oculos supborũ humiliabis: quoniaz qs deus pter te dñe. **Secr.** Deus q legaliũ differẽtiã hostiarũ/ vnius sacrificij pfectiõe sanxisti: accipe sacrificiũ a deuotis tuis famulis: & pari benedictione sicut munera abel sanctifica: vt qd singuli obtulerũt/ ad maiestatis tue honorẽ/ cũctis pficiat ad salutẽ. Per. **Cõio.** Gustate et videte quoniã suauis est dñs: beatus vir qui sperat in eo. **Cõplẽ.** Tua nos dñe medicinalis operatio/ & a nostris puersitatibus cleméter expediat: & ad ea que recta sunt pducat. P.

C Feria sexta. Lctõ eple bti pauli apli. Ad Hebreos. iij.

Fratres. Videte/ ne forte sit ĩ aliquo vestrũ cor malũ incredulitatz discedẽdi a deo viuo. Sed adhortamini wsmetipsos p singulos dies: donec hodie cognominat: vt nõ obdurẽt qs ex vobis fallacia pcti. Participes eniz chri effecti sumus: si tamen initiũ substãtie eius vsq; ad finẽ firmũ retineamus. In chro iesu dño nostro. **S. Matth. xxiij.**

In illo tpe. Dixit iesus turbis iudeorz & principibus sacerdotuz. Ue vobis scribe & pharisei hypocrite: q clauditis regnum celorz ante hoies. Vos enim nõ intratis: nec introeũtes sinitis ĩtrare. Ue vobis scribe & pharisei hypocrite: q comeditis domos viduarũ: orationes lõgas orãtes: ppter hoc amplius accipietis iudiciũ. Ue vobis scribe & pharisei hypocrite: q circuitis mare & aridã/ vt faciatis vnũ proselitũ. Et cũ fuerit factus: facitis eũ filiũ gehenne duplo qz vos. Ue vobis duces ceci: q dicitis: quicũq; iurauerit p tẽplũ/ nihil est: q autẽ iurauerit in auro tẽpli: debitor est. Stulti & ceci: qd enim maior est: aurũ/ an tẽplũ qd sanctificat aurũ? Et qcunq; iurauerit ĩ altari/ nihil est: qcunq; aũt iurauerit in dono/ qd est

sup illud:debet. Ceci/qd enim maius est:donū/an altare qđ sctificat donū:' Qui ergo iurat i altari:iurat i eo t in oib⁹ que sup illud sunt. Et qcunq; iurauerit in tēplo:iurat i illo/ t in eo q habitat i ipso. Et q iurat in celo/iurat in throno dei:t in eo q sedet sup eū. Ve vobis scribe t phārisei hypocrite q decimatis mēthā/t anethum/t cyminum/t reliquistis que grauiora sunt legis/iudicium t misericordiam: t fidē. Hec oportuit facere/t illa nō omittere. ¶ Dñica nona.

Ece deus adiuuat me:t dñs susceptor est aie mee. auerte mala inimicis meis: i veritate tua disperde illos: protector meus dñe. ℣s. Deus in nomine tuo saluū me fac:t in virtute tua libera me. Gloria patri. Oro.

LArgire nobis qñs dñe semp spiritū cogitādi q recta sunt ppitius t agēdi:vt q sine te esse nō possumus/scōm te viuere valeamus. P. Lcō epłe bti Pauli apłi. Ad Corinth. j. c. x.

ATratres. Nō simus cupiscētes malorū/sicut t illi cupierūt. Neq; idolatre efficiamini/sicut qdā ex ipsis:quēadmodū scriptū est. Sedit populus māducare t bibere/t surrexerūt ludere. Neq; fornicemur/sicut qdā ex ipsis fornicati sūt:t ceciderūt vna die vigintitria milia. Neq; tētemus xp̄m/sicut qdā eorū tētauerūt:t a serpētibus perierūt. Neq; murmuraueritis/sicut qdā eorū murmurauerūt:t perierūt ab exterminatore. Hec aūt oia/in figura cōtingebāt illis. Scripta sūt aūt ad correptionē nostrā/i quos fines seculorū deuenerūt. Itaq; q se existimat stare/videat ne cadat. Tentatio vos nō appḥēdat/nisi humana. Fidelis aūt deus est q nō patiet vos tētari supra id qđ potestis:sed faciet cū tētatione etiā ꝓuentū/vt possitis sustinere. Grad. Domine dñs noster q̄ admirabile est nomē tuū in vniuersa terra. ℣. Quoniā eleuata est magnificētia tua sup celos. Alleluia. ℣. Attēdite populus meus in legez meā. Secūdū Lucā. xvj.

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis similitudinē hāc. Homo qdā erat diues/qui habebat villicum:et hic diffamatus est apud illū/

quasi dissipasset bona illius. Et vocauit illū/ & ait illi. Quid hoc audio de te? Redde rationē villicationis tue/ iā enī nō poteris villicare. Ait autē villicus intra se. Quid faciā: qa dñs meus aufert a me villicationē? Fodere nō valeo: mēdicare erubesco. Scio qd faciaz: vt cū amotus fuero a villicatiōe/ recipiāt me in domos suas. Cōuocatis itaqz singulis debitoribus dñi sui/ dicebat primo. Quantū debes dño meo? At ille dixit. Cētū cados olei. Dixitqz illi. Accipe cautionē tuaz/ & sede cito/ scribe qnquaginta. Deinde alio dixit. Tu vo quantū debes? Qui ait. Cētū coros tritici. Ait illi. Accipe litteras tuas/ & scribe octoginta. Et laudauit dñs villicum iniqtatis: qa prudenter fecisset: qa filij hui⁹ seculi/ prudētiores filijs lucis in gñatione sua sunt. Et ego vobis dico. Facite vobis amicos de māmona iniqtatis: vt cū defeceritis/ recipiāt vos in eterna tabernacula. **Offer.** Iusticie dñi recte letificātes corda: & dulciora sup mel & fauū: nam & serms tu⁹ custodiet ea. **Secre.** Suscipe munera qñs dñe q tibi de tua largitate offeri-

mus: vt hec sacrosācta mysteria/ gratie tue operāte virtute: & psentis vite nos quersatiōe sctificēt: & ad gaudia eterna pducāt. P. **Cōio.** Primū qrite regnū dei: & oia adijcient vobis dicit dñs. **Cōpl.** Sit nobis dñe reparatio mētis & corporis celeste mysteriū: vt cui⁹ exeqmur actionē/ sentiamus effectū. Per. ℭ **Feria sexta. Icō epī̄e bti petri apli. j. c. iiij**

Carissimi. Nolite peregrinari in feruore/ q ad tētationē vobis fit/ qsi novi vobis aliqd ocurrat: sed cōmunicantes xp̄i passionibus gaudete: vt & i reuelatiōe glorie ei⁹ gaudeatis exultantes. Si exprobramini i noīe xp̄i/ beati eritis: quoniā qd est honoris/ glorie & virtutis dei: & q est eius spūs/ sup vos requiescet. **Scdm Lucam. xi.** In illo tpe. Rogauit ie/sum qdā phariseus/ vt apud se prāderet. Et ingressus recubuit. Pharisеus aūt cepit intra se reputās dicere: qre nō baptiçatus esset ante prādiū. Et ait dñs ad illū. Nunc vos pharisei/ qd de foris est calicis & catini mundatis: qd aūt intus est vestrū/ plenū est rapina & iniquitate. Stulti/ nō-

ne q fecit qđ de foris est/etiaz id qđ de intus est/fecit? Verũ tamẽ qđ supest/date elemosynã: z ecce oĩa mũda sunt vobis. Sed ve vobis phariseis/ q decimatis mentã z rutam/ z oẽ olus: z ptereitis iudiciuz z charitatẽ dei. Hec aũt oportuit facere: z illa nõ omittere. Ve vobis phariseis/q diligitis primas cathedras in synagogis/ et salutatiões in foro. Ve vobis/qa estis vt monumẽta/que nõ parent: z hoies ambulãtes supra/nesciũt. Respõdens aũt quidã ex legisperitis/ait illi. Magister/hec dicẽs etiã contumeliã nobis facis. At ille ait. Et vobis legisperitis ve: qa oneratis homines oneribus/que portari nõ possunt: z ipsi vno digito vestro/non tangitis sarcinas.

Dñica decima. Introitus.

Um clamarẽ ad dñm: exaudiuit vocem meã ab his q appropinqnt mihi. z humiliauit eos/q est ante secula z manet in eternũ: iacta cogitatuz tuũ in dño: z ipse te enutriet. ℣s. Exaudi deus orationez meã: z ne despexeris deprecationẽ meã: intende mihi z exaudi me. Glia pa.

Pateant aures mi- Oro.
sericordie tue dñe pcibus supplicantiũ: z vt petẽtibus desiderata cõcedas/ fac eos q̃ tibi sunt placita postulare. Per. Lectio epłe beati pauli apłi. Ad Corith. j.c.xij.

Fratres. Scitis quoniã cũ gẽtes essetis/ad simulachra muta put ducebamini eũtes. Ideo notũ vobis facio: q nemo i spũ dei loquẽs/ dicit anathema iesu. Et nemo potest dicere/dñs Jesus/ nisi i spũ sctõ. Diuisiões vo grazz sũt/idẽ aũt spũs. Et diuisiões ministrationũ sunt/idem aũt dñs. Et diuisiões opationuz sũt/idẽ vo deus: q opaţ oĩa in oĩbus. Unicuiq̃ aũt daţ manifestatio spũs ad vtilitatez. Alij qdẽ p spũz daţ sermo sapiẽtie. Alij aũt sermo sciẽtie/ sm eundẽ spũm. Alteri fides i eodẽ spũ/alij gratia sanitatũ i vno spũ/alij opatio virtutũ/ alij pphetia/alij discretio spirituũ/alij genera linguarum/ alij interpretatio sermonuz. Hec aũt oĩa operaţ vnus atq̃ idẽ spũs/diuidẽs singulis prout vult. Grad. Custodi me dñe vt pupillã ocli: sub vmbra

alarũ tuarũ ꝓtege me. ℣. Be vul tu tuo iudiciũ meũ ꝓrodeat:oculi tui videant equitatem. Alla. ℣. Exultate deo adiutori nostro:iubilate deo iacob. ℣. Sumite psalmũ iocundũ cũ cithara. S.lucã.xix.

In illo tpe.Cũ appropiquaret iesus hierusalẽ: vidẽs ciuitatẽ fleuit supꝑ illã / dicẽs. Quia si cognouisses ⁊ tu.Et qdẽ in hac die tua q̃ ad pacẽ tibi: nũc aũt abscondita sunt ab oculis tuis. Quia venient dies in te:⁊ circũdabũt te inimici tui vallo:⁊ circũdabunt te:⁊ coangustabũt te vndiqꝫ:⁊ ad terrã ꝓsternent te/ ⁊ filios tuos q̃ in te sũt.Et nõ relinquẽt in te lapidẽ supꝑ lapidẽ:eo qꝓ nõ cognoueris tẽpus visitatiõis tue. Et ingressus i templũ:cepit eijcere vẽdentes i illo ⁊ emẽtes/dicens illis.Scriptuꝫ est:qa domus mea/domus oratiõis est. Vos aũt fecistis illã spelũcã latronũ. Et erat docens quotidie in tẽplo. Offer. Ad te dñe leuaui animã meaꝫ deus meus in te cõfido nõ erubescã:neqꝫ irrideant me inimici mei.etenim vniuersi q̃ te expectant nõ cõfundent. Secre.

Aõcede nobis hec dñe qs digne frequentare mysteria: qa quotiẽs huiꝰ hostie cõmemoratio celebratur/opus nostre redemptiõis exerceꝫ. Ꝑ. Lõio. Acceptabis sacrificiũ iustitie oblationes ⁊ holocausta supꝑ altare tuũ dñe. Cõpl. Tui nobis dñe cõmunio sacramẽti ⁊ purificationẽ cõferat/ ⁊ tribuat vnitatẽ. Per dñm. Feria sexta. Lctõ epistole beati pauli apli.Ad Colossenses.j.

Fratres.Cum essetis aliquãdo alienati ⁊ inimici sensu/in operibꝰ malis:nũc aũt reconciliauit nos xp̃s: in corpe carnis eiꝰ /ꝓ mortẽ:exhibere vos sctõs ⁊ imaculatos ⁊ irrepꝓhẽsibiles corã ipso.Si tamẽ ꝑmanetis i fide fũdati/ ⁊ stabiles ⁊ immobiles a spe euãgelij/qd̃ audistis:qd̃ ꝑdicatũ est in vniuersa creatura q̃ sub celo est.Cuiꝰ factus sum ego paulus minister: q̃ nunc gaudeo i passiõibꝰ ꝓ vobis:⁊ adꝑpleo ea q̃ ꝛsunt passionũ chꝛi in carne mea/ ꝓ corꝛe eiꝰ/qd̃ est ecclesia:cuiꝰ factus sũ ego minister. In xp̃o iesu dño nostro. Scdz Lucã.xvj.

In illo tpe.Dixit Jesus discipulis suis.Attẽdite vobis: ne forte grauent corda ꝛstra in crapula ⁊ ebrietate/⁊ curis huius vite:⁊ superueniat in vos repẽtina dies

lla. Tanq̃z laque⁹ enĩ supue-
niet in oẽs/q̃ sedent sup faciẽ
ois terre. Vigilate itaq̃z om-
ni tẽpore orãtes/ vt digni ha
beamini fugere ista oia q̃ fu-
tura sunt: z stare ante filiũ ho
minis. ¶ Dñica vndecima.

Eus i loco sã
cto suo: deus
qui inhabita-
re facit vnani
mes i domo:
ipse dabit vir
tutẽ z fortitu
dinez plebis
sue. ℣. Exurgat deus z dissipen
tur inimici eius: z fugiãt qui ode-
runt euz a facie eius. Hlia. Oio.

OEus qui omnipotentiã
tuã parcẽdo maxime z
miserãdo manifestas: multi-
plica super nos misericordiã
tuam: vt ad tua promissa cur
rentes/celestiũ bonoz̃ facias
esse consortes. P. Lctõ eple
bti pauli apli. Ad Lori. j. c. rv

FRatres. Notũ vobis fa
cio euãgeliũ/ qđ p̃dica-
ui vob: qđ z accepistis: i quo
et statis: per qđ z saluamini.
Qua ratione p̃dicauerim vo
bis/si tenetis: nisi frustra cre-
didistis. Tradidi enĩ vobis in
primis qđ z accepi: qm̃ chr̃s
mortuus est pro peccatis no-
stris scd̃m scripturas: z qa se-
pultus est: z qa resurrexit ter
tia die scd̃m scripturas: et qa
visus est cephe: z post hoc vn
decim. Deinde visus est plus
q̃z quingẽtis fratribus simul:
ex qb⁹ multi manent vsq̃z ad-
huc: qdã aũt dormierũt. De-
inde visus est iacobo: deinde
apostolis oĩbus. Nouissime
aũt oĩum/ tãq̃z abortiuo/ visus
est z mihi. Ego enĩ sum mini
mus apostoloz̃/ q̃ nõ sum di-
gnus vocari apostolus: qm̃
p̃secut⁹ suz̃ eccl̃siã dei. Gra-
tia aũt dei sum id qd̃ sum: et
gratia ei⁹ i me vacua nõ fuit.
Grad. In deo spauit coz meũ
z adiut⁹ sum: z refloruit caro mea
z ex volũtate mea p̃fiteboz illi. ℣.
Ad te dñe clamaui: deus meus ne
sileas ne discedas a me. Alla. ℣.
Dñe de⁹ salutis mee i die clamaui
z nocte coraz te. S. Lucã. xviij.

IN illo tpe. Dixit iesus
ad quosdã q̃ in se confi
debãt/ tãq̃z iusti: et aspnabant
ceteros/ parabolã istaz. Duo
hoies ascẽdebãt in templũ/ vt
orarẽt: vnus phariseus/ z al-
ter publican⁹. Phariseus stans
hec apud se orabat. De⁹/ gra-
tias ago tibi: qa nõ sum sicut
ceteri hoĩuz/ raptoreꝫ/ iniusti/
adulteri: velut etiã hic publi-

canus. Jeiuno bis i sabbato: decimas do omniũ que pos sideo. Et publicanus a longe stans/ nolebat nec oculos ad celũ leuare: sed ꝑcutiebat pectus suũ/ dicẽs. Deus ꝓpitius esto mihi peccatori. Dico vobis: descẽdit hic iustificatus i domũ suã ab illo. Quia oĩs q se exaltat/ humiliabit: ⁊ qui se humiliat/ exaltabit. **Offer.** Exaltabo te dñe quoniã suscepisti me: nec delectasti inimicos meos sup me. dñe clamaui ad te/ ⁊ sanasti me. **Secr.** Tibi dñe sacrificia dicata reddãtur: que sic ad honorẽ noĩs tui deferẽda tribuisti/ vt eadẽ remedia fieri nostra ꝑstares. ℘er. **Cõio.** Honora dñm de tua substãtia: et de primitijs frugũ tuarũ: vt ipleãtur horrea tua saturitate: et vino torcularia redũdabunt. **Compl.** Quesumus dñe deus noster/ vt quos diuinis reparare nõ desinis sacramẽtis/ tuis nõ destituas benignus auxilijs. ℘. **Feria sexta. Lctõ eple bti pauli apli. Ad Corinth. j. c. ix.** Fratres. Cũ liber essem ex oĩb⁹ / omniũ me seruũ feci: vt plures lucrifacerẽ. Et fact⁹ sum iudeis tanq̃ iudeus/ vt iudeos lucrarer. Ijs qui sub lege sunt/ q̃si sub lege essem/ cũ ipse nõ essem sub lege: vt eos q sub lege erãt/ lucrifacerẽ. Ijs q sine lege erãt tanq̃ sine lege essẽ: cũ sine lege dei nõ essẽ: sed in lege essem xp̃i: vt lucrifacerẽ eos q sine lege erãt. Factus sũ infirmis infirmus: vt infirmos lucrifacerez. Oĩbus oĩa factus sum: vt omnes facerẽ saluos. In illo tpe. **S. lucã. xvij** Interrogat⁹ ihesus a phariseis/ quãdo venit regnũ dei. Respõdit eis/ ⁊ dixit. Nõ veniet regnũ dei cũ obseruatiõe neq̃ dicẽt/ ecce hic/ aut ecce illic. Ecce enim regnũ dei intra vos est. Et ait ad discipulos suos. Veniẽt dies/ quãdo desideretis videre vnum diẽ filij hoĩs/ ⁊ nõ videbitis. Et dicẽt vobis. Ecce hic: ecce illic. Nolite ire/ neq̃ sectemini. Nã sicut fulgur coruscans de sub celo in ea que sub celo sunt/ fulget: ita erit fili⁹ hoĩs in die sua. Primũ aũt oportet illum multa pati: ⁊ reprobari a generatiõe hac. Et sicut factum est in diebus noe: ita erit ⁊ in dieb⁹ filij hoĩs. Edebãt ⁊ bibebãt: vxores ducebãt: ⁊ dabant ad nuptias vsq̃ in diez qua intrauit noe in arcam: et venit diluuiuz: ⁊ ꝑdidit oẽs.

Similiter /sicut factū est i die/
bus loth. Edebāt ꝛ bibebāt:
emebant ꝛ vendebāt:planta/
bant et edificabant. Qua die
aūt exijt loth a sodomis/pluit
ignē ꝛ sulphur de celo:ꝛ oēs
perdidit. Scōm hec erit/ qua
die filiꝰ hois reuelabit. In il
la hora q fuerit in tecto:ꝛ va
sa eius in domo:ne descēdat
tollere illa. Et q in agro/simi
liter nō redeat retro. Memo
res estote vxoris loth. Qui/
cūqꝫ q̄sierit aiam suā saluā fa
cere/pdet illā. Et qcūqꝫ perdi
derit illā/viuificabit eā. Dico
vobis: in illa nocte erūt duo
in lecto vno:vnꝰ assumet/ꝛ al
ter relinquet. Due erunt mo
lentes in vnū:vna assumet/ꝛ
altera reliquet. Duo i agro:
vnus assumet/ꝛ alter relinq̄/
tur. Respondētes dicūt illi.
Ubi dñe? Qui dixit illis.
Ubicunqꝫ fuerit corpus/illuc
congregabuntur et aquile.

ℂ Dñica duodecima. Intr.

Eus in adiu/
toriū meū in/
tende:dñe ad
adiuuandum
me festina:cō
fundant ꝛ re/
uereantur ini
mici mei qui
querunt animā meā. ℣. Auertan
tur retrorsuz ꝛ erubescant:q cogi/
tant mihi mala. Glia p. Oratio.

OMnipotēs sempiterne
deꝰ:q abūdātia pietatis
tue ꝛ merita supplicū excedis
ꝛ vota:effūde sup nos miseri
cordiā tuā: vt dimittas q̄ cō/
scientia metuit/ ꝛ adijcias qd̄
oratio nō p̄sumit. ℣. Lectio
epīe bti Pauli apli. Ad Co/
rinth.ij.c.iij.

FRatres. Fi
duciā talē habemus per
chm̄ ad deū:nō q sufficiētes
simus cogitare aliqd a nobis
quasi ex nobis:sed sufficiētia
nostra ex deo est. Qui et ido/
neos nos fecit ministros no/
ui testamēti:nō littera/sed spi
ritu. Littera enī occidit:spūs
aūt viuificat. Qd̄ si ministra/
tio mortis litteris deformata/
in lapidibꝰ fuit in gloria: ita
vt nō possēt intēdere filij isra
el in faciē moysi: ꝓpter glo/
riā vultus eius/que euacuat:
qūo nō magis ministratio spi
ritus erit in gloria? Nā si mi
nistratio damnatiōis i gloria
est:multomagis abūdat mini
sterium iusticie in glia. Grad.

Benedicā dñm in omni tēpore:
semp laus eius in ore meo. ℣. In
dño laudabit aīa mea:audiāt man
sueti ꝛ letent. Alleluia. ℣. Dñe

refugiũ factus es nobis a genera
tiõe ꝛ pꝛogenie. S. Marcũ. vij.
IN illo tpe. Exiẽs ieſus
de finibꝰ tyri/venit ꝑ ſi=
donez ad mare galilee/ inter
medios fines ⁊capoleos. Et
adducũt ei ſurdũ ꝛ mutum:ꝛ
deꝓcabanꝫ euz/vt ponat illi
manũ. Et apꝛehendẽs eũ ⁊
turba ſeoꝛſũ/miſit digitos ſu=
os in auriculas eiꝰ:ꝛ expuẽs/
tetigit linguã eiꝰ. Et ſuſpici=
ens ĩ celũ/ingemuit:ꝛ ait illi.
Ephpheta:qđ eſt adaperire.
Et ſtatim apte ſunt aures eiꝰ:
ꝛ ſolutũ eſt vinculum lingue
eiꝰ/ꝛ loquebaꝫ recte. Et ꝓce=
pit illis/ne cui dicerẽt. Quã=
to aũt eis ꝓcipiebat/tãtoma=
gis plus ꝓdicabãt:ꝛ eo ãpliꝰ
admirabanꝫ/dicentes. Bene
oĩa fecit:ꝛ ſurdos fecit audi=
re/ꝛ mutos loq. Offer. P ꝛe=
catus eſt moyſes in cõſpectu dñi
dei ſui: ꝛ dixit. ꝓcatus eſt moyſes
in ꝯſpectu dñi dei ſui:ꝛ dixit. q̃re
dñe iraſceris in popl̃o tuo: parce
ire aĩe tue:memento abꝛaã iſaac et
iacob/quibꝰ iuraſti dare terrã fluẽ=
tez lac ꝛ mel. ꝛ placatꝰ factꝰ eſt dñs
ꝺ malignitate/quã dixit facere po
pulo ſuo. Secꝛ. Reſpice dñe
qñs ad noſtrã ꝓpitiꝰ ſeruitu
tẽ:vt qđ offerimꝰ/ſit tibi mu=
nus acceptũ:ſit noſtre fragi=
litati ſubſidiũ. P. Cõio. De
fructu operũ tuoꝝ dñe ſatiabitur
terra:vt educas panẽ de terra/ꝛ vi
nũ letificet coꝛ hois . vt exhilaret
faciẽ in oleo:ꝛ panis coꝛ hois cõ=
firmet. Cõpl̃. Q audeat qñs
dñe populus tuꝰ ſemꝑ tua be
nedictiõe ꝯfiſus :vt tꝑalibus
beneficijs adiuueꝫ/ꝛ erudiaꝫ
eternis. P d. ℂ Feria ſexta.
Lcõ epl̃e beati pauli apl̃i. ad
FRatres. Fu= Lorĩ. j. c. x.
gite ab idoloꝝ cultura.
Ut pꝛudẽtibus loquoꝛ/ꝯſip
ſi iudicate qđ dico. Calix bñ=
dictiõis cui benedicimꝰ: nõ=
ne communicatio ſanguinis
chr̃i eſt? Et panis quẽ frangi
mus: nõne participatio coꝛpo
ris dñi eſt? Quoniã vnus pa
nis ꝛ vnũ coꝛpꝰ multi ſumꝰ:
oẽs q ⁊ vno pane ꝛ ⁊ vno ca
lice participamus. In xp̃o ie=
ſu dño noſtro. S. Matth. xj.
IN illo tpe. Cepit ieſus
exprobꝛare ciuitatibus/
in quibꝰ facte ſũt plurime vir
tutes eiꝰ:qa nõ egiſſent peni
tentiã. Ue tibi coꝛoçaim: ⁊ ti
bi bethſaida: qa ſi in tyro et
ſidone facte eſſent virtutes/q̃
facte ſunt in vobis: olim ĩ cili
cio ꝛ cinere penitentiaz egiſ=
ſent. Uerũtamen dico vobis:
tyro et ſidoni remiſſiꝰ erit in
die

die iudicij/q̃z vobis. Et tu capharnaũ/nunqd vsqz in celũ exaltaberis? Usqz in infernũ descẽdes. Quia si ĩ sodomis facte fuissent virtutes/que facte sunt in te: forte mãsissent vsqz in hãc diẽ. Uerũtamẽ dico vobis: qa terre sodomoz remissius erit ĩ die iudicij/q̃z tibi. ℭ Dominica tredecima.

Espice dñe in testamentũ tuum: z animas pauperũ tuorũ ne derelinquas in finez. exurge dñe z iudica causaz tuaz: z ne obliuiscaris voces querentiũ te. ℣s. Ut quid deus repulisti in finẽ: iratus est furor tuus super oues pascue tue. Alla. Oro. Omnipotẽs z misericors deus/de cui⁹ munere venit: vt tibi a fidelibus tuis digne z laudabiliter seruiat̃: tribue qñs nobis: vt ad ꝓmissiones tuas sine offensiõe occurramus. ℙ. Lctõ epl̃e bt̃i Pauli apl̃i. Ad Galathas. iij.

Fratres. Abrae dicte sũt ꝓmissiões/z semini ei⁹. Nõ dicit/z seminib⁹/quasi in multis: sed quasi in vno/z semini tuo q est xp̃s. Hoc autẽ dico testamentũ cõfirmatũ a deo/que post quadringẽtos z triginta annos facta est lex: nõ irritũ facit/ad euacuandã promissionem. Nã si ex lege hereditas iaz nõ ex ꝓmissione. Abrae aũt per repromissionẽ donauit de⁹. Quid igit̃ lex? Propter trãsgressionem posita est/donec veniret semẽ cui ꝓmiserat: ordinata per angelos in manu mediatoris. Mediator aũt vnius nõ est: deus aũt vnus est. Lex ergo aduersus ꝓmissa dei? Absit. Si enĩ data esset lex/que posset viuificare/vere ex lege esset iusticia. Sed conclusit scriptura oĩa sub peccato: vt promissio ex fide iesu chr̃i daret credẽtibus. ℣ad. Respice dñe in testamentũ tuũ: z aĩas pauperũ tuoz ne obliuiscaris in finẽ. ℟. Exurge dñe z iudica causã tuã memor esto opprobrij seruoz tuorũ. Alla. ℟. Uenite exultemus dño: iubilem⁹ deo salutari nostro. ℟. Preoccupem⁹ faciẽ ei⁹ in confessione: z in psalmis iubilem⁹ ei.

℣ Secundum Lucam. x.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Beati oculi q̃ videt̃/que vos videtis. Dico enĩ vobis/q̃ multi ꝓphete z reges voluerũt videre q̃ vos

videtis/z nō viderūt:z audi-
re que auditis/z nō audierūt.
Et ecce quidā legisperit⁹ sur-
rexit/tentās illū/z dicēs. Ma
gister/qd faciēdo vitā eternā
possidebo:At ille dixit ad eū.
In lege qd scriptū est:Quō
legis:Ille respōdens dixit.
Diliges dñm deū tuū ex to-
to corde tuo/z ex tota anima
tua/z ex oībus viribꝰ tuis: et
ex omni mente tua:z pximū
tuū sicut teipsuz. Dixitqz illi.
Recte respondisti:hoc fac/et
viues. Ille aūt volēs iustifi-
care seipsū/dixit ad iesum. Et
qs est meus pximus:Suspi
ciens aūt iesus/dixit. Homo
qdā descēdebat ab hierusalē
in hierico/et incidit in latro-
nes:q etiā despoliauerūt eū:
z plagis impositis abierunt/
semiuiuo relicto. Accidit aūt
vt sacerdos qdā descenderet
eadem via:z viso illo/preteri
uit. Similiter z leuita/cū esset
secus locū/z videret eū/pertrā
sijt. Samaritanus aūt quidā
iter faciens/venit secus eū:et
vidēs eū/misericordia motus
est. Et appropians/alligauit
vulnera eiꝰ/infundēs oleū z
vinū. Et imponēs illū in iu-
mentū suū/duxit in stabulū:
z curā eius egit. Et altera die
ꝓtulit duos denarios:z dedit
stabulario/z ait. Curā illiꝰ ha-
be:z qdcūqz superogaueris/
ego cū rediero/reddam tibi.
Quis horz triū videt tibi ꝓ-
ximus fuisse illi/q incidit in
latrones:At ille dixit. Qui
fecit misericordiaz in illū. Et
ait illi iesus. Vade/z tu fac si-
militer. Offer. In te speraui
dñe dixi tu es deus meus: in mani-
bus tuis tēpora mea. Seč. Ho-
stias dñe qñs ꝓpitiatus intē
de/quas sacris altaribꝰ exhi-
bemus:vt nobis indulgētiaz
largiēdo/tuo noī dent hono-
rē. P. Lōio. Pane de celo de-
disti nobis dñe habentē omne de-
lectamētū z oēz saporē suauitatis.
Lōpt. Vi uificet nos qs dñe
huiꝰ participatio sumpta my
sterij:et pariter nobis expia-
tionē tribuat et munimē. P.
℣ Feria sexta. Lctō epte bti
pauli apli. Ad Thessa.j.c.iij.
Fratres. Quam enī gra
tiarū actionē possumus
deo retribuere pro vobis in
omni gaudio/quo gaudemꝰ
ꝓpter vos ante deū nostruz:
nocte ac die abūdantiꝰ oran-
tes/vt videamꝰ faciē vestraz:
z cōpleamus ea que desunt fi
dei vestre:Ipse aūt deus z pa
ter noster/z dñs iesus chriſtꝰ

dirigat vitam nostrã ad vos. Vos autẽ dñs multiplicet: et abũdare faciat charitatẽ vestrã in inuicẽ/ꝛ in oẽs: quẽad modũ ꝛ nos in vobis ad cõfirmãda corda vã sine querela ĩ sanctitate ante deũ ꝛ patrẽ nostrũ/in aduẽtu dñi nostri iesu chri cũ oĩbus sanctis eius. Secũdũ Lucam. xiij.c.

IN illo tpe. Bum iret iesus per ciuitates ꝛ castella docẽs: ꝛ iter faciens in hierusalem. Dit aũt illi quidam. Dñe/si pauci sunt q saluant̃: Ipse aũt dixit ad illos. Contendite intrare per angustam portã: qa multi (dico vobis) qrent intrare/ꝛ nõ poterunt. Cũ aũt intrauerit pfamilias/ꝛ clauserit ostiũ: et incipietis foris stare: ꝛ pulsare ostiũ dicentes. Dñe/aperi nobis. Et respõdẽs dicet vobis. Nescio vos/vnde sitis. Tũc icipietis dicere. Mãducauimus coram te/ꝛ bibimus: ꝛ in plateis nostris docuisti. Et dicet vobis. Nescio vos/vnde sitis. Discedite a me oẽs operarij iniqtatis. Ibi erit fletꝰ ꝛ stridor dentiũ: cũ videritis abraam ꝛ isaac ꝛ iacob/ꝛ omnes pphetas ĩ regno dei: vos autẽ expelli foras. Et veniẽt ab oriẽte ꝛ occidẽte/ꝛ aqlone et austro: ꝛ accũbẽt in regno dei. Et ecce sũt nouissimi q erãt primi: et sũt pmi/q erãt nouissimi.

Dñica decimaquarta. Introitus.

RProtector noster aspice deus: ꝛ respice in faciẽ chri tui: quia melior est dies vna ĩ atrijs tuis sup milia. ℣. Quã dilecta tabernacula tua dñe virtutũ: ꝛcupiscit ꝛ deficit aĩa mea ĩ atria dñi. Glia pa. Oratio.

OMnipotẽs sempiterne deus/da nobis fidei spei ꝛ charitatis augmentũ: et vt mereamur assequi qd̃ pmittis/fac nos amare quod precipis. Per. Lectio epĩe beati pauli apĩi. Ad galath. v.

FRatres. Spũ ambulate/ꝛ desideria carnis nõ perficietis. Caro enim cõcupiscit aduersus spiritũ: spũs aũt aduersus carnẽ. Hec enĩ sibijnuicẽ aduersant̃: vt nõ quecũqz vultis/illa faciatis. Qd̃ si spũ ducimini/nõ estis sub lege. Manifesta aũt sunt opa carnis: q̃ sunt/fornicatio/immundicia/impudicitia/luxuria/idolorũ seruitus/veneficia/inimicitie/

cõtentiões/emulationes/ire/
rixe/dissensiones/secte/inui-
die/homicidia/ebrietates/cõ-
messatiões/t his similia:que
pdico vobis/sicut pdixi:quo-
niã q talia agũt/regnũ dei nõ
cõsequent. Fructus aũt spũs/
est charitas/gaudiũ/pax/pa-
tientia/benignitas/bonitas/
longanimitas/mansuetudo/
fides/modestia/cõtinẽtia/ca-
stitas. Aduersus huiusmodi/
nõ est lex. Qui aũt sunt chri/
carnẽ suaz crucifixerũt/cũ vi-
cijs et cõcupiscentijs. Grad.
Bonũ est cõfiteri dño t psallere
noi tuo altissime. v. Ad annũciã-
dũ mane misericordiã tuã:t veri-
tatẽ tuã per noctẽ. Allelnia. v.
Qm̃ de⁹ magn⁹ dñs: t rex magn⁹
super oẽm terrã. S. Lucã. xvij.
In illo tpe. Dũ iret iesus
in hierusalẽ:transibat p
mediã samariaz t galileã. Et
cũ ingrederet i quoddã castel
lum/occurrerũt ei decẽ viri le
prosi:q steterũt a longe:t le-
uauerũt vocẽ suã/dicẽtes. Je
su preceptor/miserere nostri.
Quos vt vidit/dixit. Jte/ostẽ
dite vos sacerdotibus. Et fa-
ctũ est dũ irent/mũdati sunt.
Unus aũt ex illis vt vidit qa
mũdatus est/regressus est cũ
magna voce magnificãs deũ.
Et cecidit in faciẽ ante pedes
eius/gratias agẽs:et hic erat
samaritanus. Respõdẽs aũt
iesus/dixit. Nõne decẽ mũda
ti sunt/t nouẽ vbi sunt? Nõ
est inuẽtus q rediret/t daret
gloriã deo/nisi hic alienigena
Et ait illi. Surge/vade: qa fi-
des tua te saluũ fecit. Offer.
Immittit angelus dñi in circui
tu timentiũ eũ/t eripiet eos. gusta
te t videte/quoniã suauis est dñs.
Secr. Propitiare qm̃s dñe
populo tuo: ppitiare mune-
rib⁹:vt hac placatiõe placat⁹/
t indulgẽtiã nobis tribuas/t
postulata cõcedas. P. Cõio.
Panis quem ego dedero caro
mea est/p scli vita. Cõpl. Sũ-
ptis dñe celestib⁹ sacramẽtis/
ad redẽptionis eterne qm̃s
proficiamus augmentũ. P.
Feria sexta. Lctõ eple bti
pauli apli. Ad Timoth. j. c. v.
Charissime. Presbyteri
qui bene presunt/dupli
ci honore digni habeant: ma
xime qui laborãt in verbo et
doctrina. Dicit enĩ scriptura.
Nõ alligabis os boui tritu-
ranti. Et dignus est operari⁹
mercede sua. Aduersus psby
terũ accusationẽ noli recipe/
nisi sub duob⁹ aut trib⁹ testi-
bus. Peccãtes corã oĩbus ar-

gue/vt ꝛ ceteri timorē habeāt Testor corā deo ꝛ xp̄o iesu/ et electis angelis ei⁹:vt hec cu-stodias sine p̄iudicio:nihil fa ciens in aliā partē declinādo.

℣ Scōm Matthеū. xix.c.

In illo tpe. Accedēs ad iesū qdā/ait illi.Magister bo ne/qd boni faciā/vt habeā vi tā eternā:Qui dixit ei.Quid me īterrogas de bono:Unus est bonus/deus.Si aūt vis ad vitā ingredi/serua mandata. Dicit illi.Que:Jesus aūt di xit. Non homicidiuz facies. Nō adulterabis:nō facies fur tū:nō falsū testimoniū dices. Honora patrē tuū ꝛ matrē:ꝛ diliges p̄ximū tuū sicut teip-sum. Dicit illi adolescēs.Oia hec custodiui a iuuētute mea: qd adhuc mihi deest:Ait illi iesus.Si vis pfect⁹ esse/vade vēde omnia que habes/ꝛ da pauperib⁹:ꝛ habebis thesau-rū in celo:ꝛ veni/sequere me.

℣ Dñica qntadecima. Intr̄.

Inclina domine aurem tuā ad me ꝛ exaudi me: saluuz fac seruū tuū deus me⁹ spantē i te:miserere mihi dñe/ quoniā ad te clamaui tota die. p̄s. Letifica animā serui tui: qm̄ ad te dñe aiam meā leuaui. Gl'ia. Oīo.

Custodi qs dñe ecclesiā tuā p̄pitiatiōe p̄petua:ꝛ qa sine te labit̄ humana mor talitas:tuis semper auxilijs/ꝛ abstrahat̄ a noxijs:ꝛ ad salu-taria dirigat̄. ℣. Lctō epl'e bti pauli apl'i.Ad Galath.vj.

Fratres. Si spiritu viui-mus/spū ꝛ ambulemus. Nō efficiamur inanis glorie cupidi/inuicē prouocātes/in-uicē inuidētes. Fratres/et si preoccupatus fuerit homo in aliquo delicto:vos q spiritua les estis/huiusmodi instruite in spū lenitatis:cōsiderās teip sum/ne ꝛ tu tēteris.Alter alte rius onera portate:ꝛ sic īple-bitis legē xp̄i. Nā si qs existi mat se aliqd esse/cū nihil sit: ipse se seducit.Opus aūt suū p̄bet vnusqsq:ꝛ sic in semet-ipso tm̄ gloriā habebit/et nō in altero.Unusqsq enī onus suū portabit. Cōmunicet aūt is q catechiçat̄ verbo/ei q se catechiçat in omnib⁹ bonis. Nolite errare:deus nō irri-det̄.Que enī seminauerit ho mo/hec ꝛ metet. Quoniaz q seminat in carne sua/de carne ꝛ metet corruptionē.Qui au-

tem seminat in spū/ꝫ spiritu metet vitā eternā. Bonū aūt faciētes/nō deficiamus:tēpo re enī suo metem⁹/nō ꝫficiē tes. Ergo dū tēpus habem⁹/ operemur bonū ad oēs: maxi me aūt ad domesticos fidei.

Grad. Bonū est cfidere i dño/ ⁊ cfidere i hoīe. ℣. Bonū est spe rare in dño ⁊ sperare in principi bus. **All'a.** ℣. Dñe exaudi ora tionem meā: ⁊ clamor meus ad te veniat.

Scōz Matth. vj.

In illo tpe. Dixit Jesus discipulis suis. Nemo potest duob⁹ dñis seruire. Aut enīz vnū odio habebit/⁊ alterū di liget:aut vnū sustinebit/⁊ al terū cōtēnet. Nō potestis deo seruire ⁊ māmone. Ideo di co vobis: ne soliciti sitis aīe vestre/qd māducetis:neqz cor pori vestro quid induamini. Nōne aīa plus est/qz esca: et corp⁹ plus/qz vestimētū? Re spicite volatilia celi:qm̄ non serūt/neqz metūt/neqz cōgre gāt in horrea: et pater vester celestis pascit illa. Nōne vos magis pluris estis illis? Quis aūt vestrū cogitās/potest adij cere ad staturā suaz cubitum vnū? Et de vestimētis qd soli citi estz? Cōsiderate lilia agri/ qūo crescūt: nō laborāt/neqz nent. Dico aūt vobis:qm̄ nec salomon in oī gloria sua co optus est/sicut vnū ex istis. Si enī fenū agri/ qđ hodie est/⁊ cras in clibanū mittit/ de⁹ sic vestit:quātomagis vos mo dice fidei? Nolite ergo soli citi esse/dicētes: qd māduca bim⁹/aut qd bibem⁹/aut quo opiemur? Hec enī oīa gētes inqrūt. Scit enī pater vester: qa his oībus īdigetis. Que rite ergo primū regnū dei/⁊ iusticiā ei⁹:⁊ hec oīa adijcien tur vobis.

Offer. Expectās expectaui dñm et respexit me: et exaudiuit deprecationē meā:⁊ im misit i os meū canticū nouū/hym nū deo nostro.

Secr. Q ōcede nobis qm̄s dñe:vt hec hostia salutaris/et nostroz fiat pur gatio delictoz:⁊ tue ppitia tio maiestatis. P. Cōio. Qui māducat carnē meā ⁊ bibit sangui nē meū: in me manet ⁊ ego in eo: dicit dñs.

Cōplē. Purificent semp ⁊ muniāt tua sacramēta nos de⁹:⁊ ad ppetue ducant salutionis augmentū. Per.

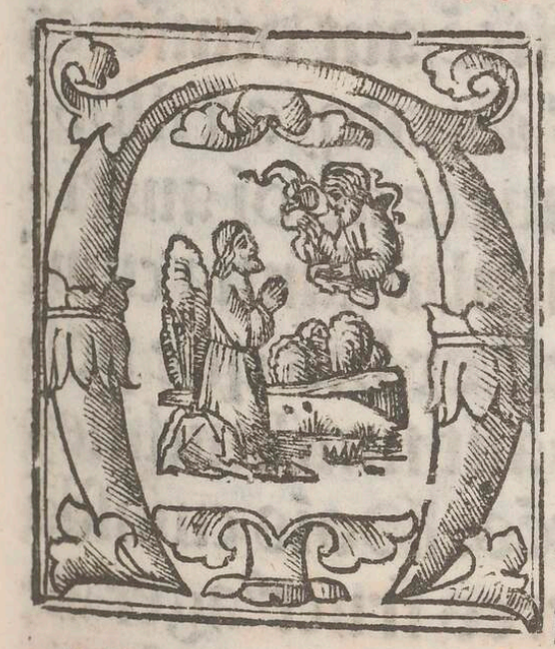
¶ Feria sexta. Epla. Cōside rate aplm ⁊ pōtificē cfes. Re qre feria sexta ante septuage simā. fol. 24.

Scōz Lucā. xj.

In illo tpe. Factū est in vna dierū/docente ies

populũ in tẽplo/ ꝛ euãgeliçã te:cõuenerũt principes sacer dotũ ꝛ scribe cũ seniorib⁹: et aiũt dicẽtes ad iesum. Dic no bis/ in q̃ potestate hec facis: Aut qs est/q dedit tibi hãc po= testatẽ: Respõdens aũt iesus dixit ad illos. Interrogabo ws ꝛ ego vnũ verbũ:respon dete mihi. Baptismũ ioãnis/ de celo erat/an ex hoĩbus: At illi cogitabãt ĩtra se dicentes. Quia si dixerimus/ de celo: dicet. Quare ergo nõ credi= distis illi: Si aũt dixerimus/ ex hoĩb⁹:plebs vniuersa lapi dabit nos. Certi sunt enĩ/ ioã nem ꝓpheta esse. Et respõde rũt se nescire vnde esset. Et ie sus ait illis. Neq; ego dico w bis/ĩ qua potestate hec facio.

℣ Dñica xcimasexta. Intro.

Iserere mihi dñe qm̃ ad te clamaui tota die: qa tu dñe suauis ac mi= tis es: ꝛ copi osus in mise= ricordia om= nib⁹ inuocãtib⁹ te. ℣. Inclina dñe aurẽ tuam mihi ꝛ exaudi me: qm̃ inops et paup sum ego. Glia pr̃i.

Ecclesiã tuaz dñe Oio. miseratio ꝯtinuata mũ det ꝛ muniat: et qa sine te nõ potest salua subsistere/ tuo sẽ= per munere gubernet. Per. Lcõ epl̃e beati pauli apl̃i. Ad Efes. iij.

Fratres. Ob= secro vos ne deficiatis in tribulationib⁹ meis ꝓ wbis/ q̃ est gloria vestra. Huius rei gratia flecto genua mea ad patrẽ dñi nostri Iesu xp̃i: ex quo oĩs paternitas in celis ꝛ in terra noĩatur: vt det vobis fm diuitias glorie sue virtu= tẽ: corroborari ꝓ spũz eius in interiori hoĩe/ chr̃m habitare per fidẽ in cordib⁹ vestris. In charitate radicati et fundati: vt possitis comprehẽdere cũ oĩbus sctis/que sit latitudo ꝛ longitudo/ꝛ sublimitas/ꝛ ꝓ= fundũ. Scire etiã supeminen tẽ sciẽtie charitatẽ xp̃i: vt im= pleamini in oẽm plenitudi= nẽ dei. Ei aũt q potẽs est oĩa facere supabundãter q̃z peti= mus aut ĩtelligim⁹/ scd̃m vir tutẽ que operat in nobis. Ip si gloria in ecclesia/ꝛ in chr̃o iesu/in oẽs generatiões secu li sclorũ ãmẽ. Grad. Time= bũt gẽtes nomẽ tuũ dñe: ꝛ oẽs re ges terre gloriã tuã. ℣. Qm̃ edifi cauit dñs sion et videbit in maie= state sua. Alla. ℣. Paratuz coꝛ meum deus paratum coꝛ meum:

cantabo et psallam in gloria mea.

Secunduz Lucam. vij.

In illo tpe. Ibat iesus in ciuitatē/que vocatur naim: et ibant cū eo discipuli ei⁹/et turba copiosa. Cū aūt approp̄inquaret porte ciuitatis: ecce defunct⁹ efferebat̄/filius vnicus matris sue: et hec vidua erat: et turba ciuitatis multa cū illa. Quā cū vidisset dñs/misericordia mot⁹ sup eā/dixit illi. Noli flere. Et accessit/et tetigit loculū. Hi aūt q portabāt steterūt. Et ait. Adolescēs/tibi dico surge. Et resedit q erat mortu⁹: et cepit loq: et dedit illū matri sue. Accepit aūt oēs timor: et magnificabāt deū/dicētes. Quia ꝓpheta magnus surrexit in nobis: et qa de⁹ visitauit plebē suā. Offer. Dñe in auxiliū meū respice. cōfundant̄ et reuereant̄ q querūt aiam meā: vt auferāt eā. dñe in auxiliū meū respice. Secr. Tua nos dñe sacramēta custodiāt: et ꝯtra diabolicos semp tueant̄ īcursus. P. Cōio. Dñe memorabor iusticie tue soli⁹: de⁹ do cuisti me a iuuentute mea: et vsq̄ in senectā et seniū de⁹ ne derelinq̄s me. Cōplē. Quētes nostras et corpa possideat qm̄s dñe doni celestis opatio: vt nō noster sensus in nobis/sed iugiter eius p̄sueniat effect⁹. P. C Feria sexta. Lctō epl̄e bti Pauli apli. Ad Fratres. Si philippē. ij.

Si qua cōsolatio in chr̄o/si quod solatium charitatis/si qua societas spiritus: si qua viscera miserationis: implete gaudiū meū/vt idez sapiatis: eādē charitatē habētes: vnanimes idipsū sentientes. Nichil per cōtentionē/neq̄ p inanem gloriā/sed in humilitate superiores sibijnuicē arbitrātes. Nō que sua sunt singuli cōsiderātes: sed ea que alioz. In christo Jesu dño nostro.

In illo tēpo S. lucā. xij.

Dixit ad iesū qdā de turba. Magr̄/dic fratri meo/vt diuidat mecū hereditatez. At ille dixit ei. Homo/qs me cōstituit iudicē/aut diuisorez supra vos? Dixitq̄ ad illos. Videte et cauete ab oī auaricia: qa nō in abūdantia cuiusq̄ vita ei⁹ est/ex his que possidet. Dixit aūt similitudinez ad illos/dicēs. Hoīs cuiusdā diuitis vberes fruct⁹ ager attulit: et cogitabat intra se dicēs. Quid faciā/q̄ nō habeo quo cōgregez fructus meos? Et dixit. Hoc faciā: destruam horrea mea: et maiora faciā:

ꝛ illuc cõgregabo oĩa q̃ nata sunt mihi/et bona mea:et dicã aĩe mee. Aĩa/habes multa bona: posita in annos plurimos:requiesce/comede/bibe/epulare. Dixit aũt illi deus. Stulte/hac nocte aĩam tuam repetũt a te: que aũt parasti/cuius erũt? Sic est q̃ sibi thesauriçat/ꝛ nõ est in deũ diues. Dixitq; ad discipulos suos. Ideo dico vobis. Nolite soliciti esse aĩe vestre qd mãducetis:neq; corpori/quid ĩduamini. Aĩa plus est q̃ esca: et corpus plus q̃ vestimentuz. Cõsiderate coruos: qa nõ seminant/neq; metunt: quibus non est cellariũ/neq; horreũ: ꝛ deus pascit illos. ℂ Dñica decimaseptima. Introitus.

Astus es dñe et rectũ iudiciũ tuũ:fac cũ seruo tuo ſm misericordiã tuã. ℣. Bti immaculati i via: q̃ ambulãt in lege dñi. Gloria p̃ri. Oro.

TUa nos dñe q̃sumus gratia semp ꝛ p̃ueniat ꝛ sequatur:ac bonis opib⁹ iugiter p̃stet esse intẽtos. P. Lcõ epłe bti pauli apłi. Ad Ephesi. iiij.

FRatres. Obsecro vos ego vinct⁹ in dño:vt digne ambuletis vocatiõe qua vocati estis: cũ oĩ humilitate ꝛ mansuetudine/cũ patientia supportãtes inuicẽ in charitate:soliciti seruare vnitatẽ spiritus in vinculo pacis. Unuz corp⁹ ꝛ vnus spũs:sicut vocati estis in vna spe vocatiõis vestre. Unus dñs/vna fides/vnũ baptisma. Unus deus ꝛ pater oĩum:q̃ est sup oẽs ꝛ p̃ oĩa/ꝛ in oĩbus nobis. Qui est benedict⁹ in secula seculoꝝ amen. Grad. Beata gens cui⁹ est dñs deus eoruz:populus quem elegit dñs in hereditatẽ sibi. ℣. Verbo dñi celi firmati sunt:ꝛ spiritu oris eius omnis virtus eoruz. Alleluia. ℣. In exitu israel ex egypto: domus iacob ỏ populo barbaro. ℣. Facta est iudea sctificatio ei⁹: israel potestas ei⁹. S. Lucã. xiiij.

IN illo tẽpore. Cũ intraret iesus in domum cuiusdam principis phariseoꝝ sabbato mãducare panẽ:ꝛ ipsi obseruabãt eũ. Et ecce homo qdã hydropicus/erat ãte illũ. Et rñdens iesus/dixit ad legisꝑitos ꝛ phariseos/dicẽs. Si licet sabbato curare? At illi tacuerũt. Ipse ỽo apprehẽsum sanauit eũ/ac dimisit. Et

respõdẽs ad illos dixit. Cui⁹ vestrũ asinus aut bos in pu-teũ cadet: ⁊ nõ ꝯtinuo extra-het illũ die sabbati? Et nõ po terãt ad hec respõdere illi. Bi cebat autẽ ⁊ ad inuitatos pa-rabolã/ intẽdẽs qũo primos accubitus eligerẽt/ dicẽs ad il los. Cũ ĩuitatus fueris ad nu-ptias/ nõ discũbas ĩ primo lo co: ne forte honoratior te sit ĩuitatus ab illo: ⁊ veniẽs is q te ⁊ illũ vocauit/ dicat tibi: da huic locũ: ⁊ tũc incipias cũ ru bore/ nouissimũ locũ tenere. Sed cũ vocatus fueris/ vade/ ⁊ recũbe in nouissimo loco: vt cũ venerit q te inuitauit/ di cat tibi. Amice/ ascẽde supius. Tũc erit tibi gloria/ coram si-mul discũbẽtibus. Quia oĩs q se exaltat/ humiliabit̃: ⁊ qui se humiliat/ exaltabit̃. Offer.

Oraui deũ meum ego daniel di-cẽs: exaudi dñe pces serui tui: illu mina faciẽ tuã sup sanctuariũ tuũ: ⁊ ppitius intẽde populũ istũ sup quẽ inuocatũ est nomen tuũ deus. Secr̃. Mũda nos dñe qs sa crificij psentis effectu: ⁊ pfice miseratus in nobis: vt ei⁹ me reamur esse participes. ℣per. Cõio. Ouete et reddite dño deo vestro: oẽs q in circuitu ei⁹ af fertis munera: terribili ⁊ ei q au-fert spũm pricipũ: terribili apud oẽs reges terre. Cõplẽ. Puri fica dñe qs mẽtes nostras be nignus/ ⁊ renoua celestib⁹ sa-cramẽtis: vt ꝯsequẽter corpo rũ psens pariter ⁊ futurũ ca-piamus auxiliũ. ℣. Ꞓ Feria qrta in ãttuor tẽporib⁹. Intr̃.

Exultate deo adiutori no-stro: iubilate deo iacob: su mite psalmũ iocũdũ cum cithara: canite initiũ mẽsis tuba: qa pceptũ in israel est: ⁊ iudicium deo iacob. ℣s. Buccinate in neo-menia tuba in insigni die solẽnita tis vestre. Glia patri. Kyrieleĩ-son feriali finito/ sine Dñs vo biscũ. dr̃ Oremus absq; Fle-ctamus genua. Oratio.

Misericordie tue reme-dijs qs dñe fragilitas nostra subsistat: vt q̃ sua ꝯditiõe atte rit̃/ tua clemẽtia repare-t̃. ℣. Lectõ Amos prophete. ix. ca.

Hec dicit dñs. Ecce dies veniẽt: ⁊ comprehẽdet arator messorem: ⁊ calcator vue mittentẽ semen. Et stilla bũt mõtes dulcedinẽ: ⁊ om-nes colles culti erunt. Et cõ-uertã captiuitatẽ populi mei israel: ⁊ edificabunt ciuitates desertas/ ⁊ inhabitabũt ĩ eis: ⁊ plantabũt vineas/ ⁊ bibent vinũ earũ: ⁊ facient hortos/ ⁊

comedẽt fructus eorꝫ. Et plã tabo eos supꝫ hũmũ suã: ⁊ nõ euellã eos vltra de terra sua/ quã dedi eis. Dicit dñs omni potẽs. Grad. Propitius esto dñe peccatis nostris: ne quãdo dicant gentes vbi est deus eorũ. ℣. Adiuua nos deꝰ salutaris noster: ⁊ ꝓpter honorẽ nois tui dñe libera nos. Finito grad. dicit Dominus vobiscum. Dño. Resta qsis dñe familie tue supplicanti: vt dũ à cibis corporalibus se abstinet/ a vicijs quoqꝫ mẽte ieiunet. Per. Lcõ libri esdre. Neemie. viij

In diebus illis. Cõgregatus est oĩs populus q̃si vir vnus ad plateam/ q̃ est ante portã aquarũ: ⁊ dixerũt esdre scribe / vt afferret librũ legis moysi / quã preceperat dñs israeli. Attulit ergo esdras sacerdos legẽ coram multitudine virorꝫ ⁊ mulierũ: cũctisqꝫ q̃ poterãt ĩtelligere / in die prima mẽsis septimi. Et legit in eo aperte in platea/ q̃ erat ante portã aquarũ a mane vsqꝫ ad mediã diẽ/ in ꝯspectu virorꝫ ac mulierũ ⁊ sapiẽtiũ. Et aures oĩs populi erãt erecte ad librum. Stetit autẽ esdras scriba supꝫ gradum ligneũ / quẽ fecerat ad loquẽdum: et steterunt leuite iuxta eũ. Et aperuit esdras librũ coram oĩ populo. Et benedixit esdras dño deo voce magna. Et respõdit oĩs populus amẽ amẽ. Et eleuãtes oẽs manus suas incuruati sunt: ⁊ adorauerũt deũ proni ĩ terrã. Poro leuite silẽtiũ faciebãt ĩ populo/ ad audiẽdaz legẽ. Populus aũt stabat ĩ gradu suo. Et legerũt in libro legis dei distincte/ ⁊ aperte ad ĩtelligẽdũ. Dixit autẽ neemias sacerdos ⁊ esdras scriba/ ⁊ leuite interpretãtes vniuerso populo. Dies sanctificatus est dño deo nostro. Nolite lugere/ ⁊ nolite flere. Flebat enim oĩs populus/ cũ audiret verba legis. Et dixit eis. Ite comedite pinguia: ⁊ bibite mulsuz: ⁊ mittite partes eis q̃ nõ ꝓparauerũt sibi: qa sctũs dies dñi est/ ⁊ nolite contristari. Gaudiũ etenim dñi est fortitudo nostra. Grad. Quis sicut dñs deꝰ noster q̃ in altis habitat: ⁊ humilia respicit in celo ⁊ in terra. ℣. Suscitãs a terra inopẽ: ⁊ de sterco re erigẽs pauperẽ. S. marcũ. ix.

In illo tpe. Respõdẽs vnus de turba dixit ad iesuz. Magister/ attuli filium meũ ad te/ habentẽ spiritum

mutũ. Qui vbicũq; eũ appr̃e hẽderit/allidit eũ:ꝛ ſpumat/ꝛ ſtridet dẽtib⁹/ꝛ areſcit. Et dixi diſcipulis tuis/vt eijcerent illũ:ꝛ nõ potuerunt. Qui reſpõdens eis/dixit. O generatio incredula/q̃diu apud vos ero:ꝛ q̃diu vos patiar:ꝛ Afferte illũ ad me. Et attulerũt eũ. Et cũ vidiſſet eũ/ſtatim ſpũs ꝯturbauit illũ:ꝛ eliſus in terrã/volutabaꝫ ſpumãs. Et ĩterrogauit patrẽ eius. Quantũ tẽporis eſt/ex quo hoc ei accidit:ꝛ At ille ait. Ab infantia. Et frequẽter eũ in ignẽ ꝛ in aquã miſit/vt eũ pderet. Sed ſi qd potes/adiuua nos/miſertus noſtri. Jeſus aũt ait illi. Si potes credere/oĩa poſſibilia ſunt credenti. Et continuo exclamans pater pueri/cũ lachrymis aiebat. Credo dñe: adiuua incredulitatem meã. Et cũ vidiſſet ieſus cõcurrẽtẽ turbã/cõminatus eſt ſpiritui immũdo/dicens illi. Surde ꝛ mute ſpũs/ego precipio tibi/exi ab eo:ꝛ amplius ne ĩtroeas ĩ eũ. Et exclamãs/ꝛ multũ diſcerpẽs eũ/exijt ab eo. Et factꝰ eſt ſicut mortuus: ita vt multi dicerẽt/qa mortuus eſt. Jeſus aũt tenẽs manũ eius/eleuauit eũ:ꝛ ſurrexit. Et cũ introiſſet in domũ/diſcipuli eiꝰ ſecreto ĩterrogabãt eũ. Quare nos nõ potuimus eijcere eũ:ꝛ Et dixit illis. Hoc genus in nullo poteſt exire/niſi in oꝛone ꝛ ieiunio.

Offer. Q editabar in mãdatis tuis q̃ dilexi valde:ꝛ leuabo manus meas ad mãdata tua q̃ dilexi.

Secre. D eus q̃ de hĩs terre fructibꝰ tua ſacramẽta ꝯſtare voluiſti:pſta q̃s: vt p hec opẽ nobis/ꝛ pſentis vite ꝯferas ꝛ future. P. Prefatio ferialis.

Cõio. A omedite pinguia ꝛ bibite mulſum:ꝛ mittite partes eis q̃ nõ ꝑparauerũt ſibi: ſanctꝰ enim dies dñi eſt/nolite cõtriſtari: gaudiũ eteni dñi eſt fortitudo noſtra.

Cõpt. S umẽtes dñe dona celeſtia/ſuppliciter ꝛeprecamur: vt q̃ ſedula ſeruitute te donãte gerimꝰ/dignis ſẽſibꝰ tuo munere capiamus. Per.

Si aliquo iſtor̃ triũ dierũ vigilia ſancti matthei occurrerit/miſſa matura de vigilia fiat/ſũma ꝛo de die. Et ſi aliq̃ feſtũ nouem lectionũ vel duplex in aliquo eorũdẽ die rũ ꝛenerit/oĩa feſto cedũt. Et dicit̃ prima miſſa in matura de die. Secunda vero de feſto memoria vigilie impoſita. ℂ Feria ſexta. Introitus.

LEtetur cor querẽtium dominũ: querite dñm ꝛ confirmamini: ąrite faciẽ eiꝰ semper. ℣. Cõfitemini dño ꝛ invocate nomẽ eius: annũciate inter gẽtes opera eius. Gloria. Oro.

PResta quesumus omnipotens deus: vt obseruationes sacras annua devotione recolentes/ꝛ corpe tibi placeamus ꝛ mẽte. Per. Lectio libri Osee pphete. xiiij.

HEc dicit dñs deus. Cõuertere israel ad dñm deũ tuũ: quoniã corruisti in iniqtate tua. Tollite vobiscũ verba: ꝛ quertimini ad dñm/ ꝛ dicite ei. Omnẽ aufer iniqtatẽ/ꝛ accipe bonuꝫ: ꝛ reddemus vitulos labioꝝ nostrorũ. Assur nõ saluabit nos: sup equos nõ ascẽdemus: nec dicemus vltra/ dij nostri opera manuũ nostrarũ: qa eius qui in te est misereberis pupilli. Sanabo ꝯtritiões eoꝝ: diligã eos spõtanee: qa auersus est furor meꝰ ab eis. Ero ąsi ros: ꝛ israel germinabit sicut liliũ. Et erũpet radix eiꝰ/ vt libani ibũt rami eiꝰ. Et erit ąsi oliua gloria eiꝰ: ꝛ odor eius vt libani. Cõuertent sedẽtes in vmbra eiꝰ: viuẽt tritico: ꝛ germinabũt ąsi vinea. Memoriale eiꝰ sicut vinũ libani. Ephraim qd mihi vltra idola? Ego exaudiã ꝛ dirigã eũ: ego vt abietẽ virẽtem/ex me fructꝰ eius inuẽtus est. Quis sapiẽs ꝛ intelliget ista: intelligens ꝛ sciet hec? Quia recte vie dñi/ꝛ iusti ambulabũt in eis: ꝓuaricatores vero corruẽt in eis. Grad. Cõuertere dñe aliquãtulũ: ꝛ deꝓcare sup ſuos tuos. ℣. Dñe refugiũ factꝰ es nobis a gñatiõe ꝛ pgenie. S. Lucã. vij.

IN illo tpe. Rogabat ie sum qdaꝫ phariseus/ vt mãducaret cũ illo. Et ingressus domũ phariſei/ discubuit. Et ecce mulier/que erat in ciuitate peccatrix: vt cognouit qꝺ iesus accubuit in ꝺomo phariſei: attulit alabastrũ vnguẽti: ꝛ stans retro secus pedes eius/ lachrymis cepit rigare pedes eius: ꝛ capillis capitis sui tergebat: ꝛ osculabatur pedes eiꝰ: ꝛ vnguẽto vngebat. Videns aũt phariſeꝰ/ qꝺ ꝺcauerat eũ/ait ĩtra se dicẽs. Hic si esset ꝓpha/ sciret vtiqꝫ que ꝛ ąlis est mulier ą tangit eũ: qa peccatrix est. Et respõdẽs iesus/ dixit ad illũ. Simõ/ habeo tibi aliqd dicere. At ille ait. Magister dic. Duo ꝺbitores erant cuidã feneratori:

vnus debebat denarios qngẽ/
tos/ꝛ alis qnquagĩta. Nõ hã/
bẽtib illis vnde redderẽt/do/
nauit vtrisqꝫ. Quis ergo eꝫ
plus diligit? Respõdẽs simõ
dixit. Estimo/qa is cui plus
donauit. At ille dixit ei. Recte
iudicasti. Et uersus ad mu/
lierẽ/dixit simoni. Vides hãc
mulierẽ? Intraui ĩ domũ tuã/
aquã pedib meis nõ dedisti:
hec aũt lachrymis rigauit pe
des meos/ꝛ capillis suis ter/
sit. Osculũ mihi nõ dedisti: hec
aũt ex quo ĩtrauit/nõ cessauit
oscular pedes meos. Oleo
caput meũ nõ vnxisti: hec aũt
vnguẽto vnxit pedes meos.
Propter qd dico tibi. Re/
mittunt ei peccata multa: qm̃
dilexit multũ. Cui aũt minus
dimittit/minus diligit. Dixit
aũt ad illam. Remittunt tibi
peccata. Et ceperunt q simul
accũbebant/dicere intra se.
Quis est hic/qui etiã peccata
dimittit? Dixit aũt ad mulie/
rẽ. Fides tua te saluã fecit: va
de ĩ pace. Offer. Benedic aĩa
mea dño: ꝛ noli obliuisci oẽs re/
tributiões eius: ꝛ renouabit sicut
aquile iuuẽt tua. Secr. Acce/
pta tibi sint dne qsum nostri
dona ieiunij: q ꝛ expiãdo nos
tua gratia dignos efficiãt/ꝛ
ad sempiterna promissa pdu
cãt. P. Lõio. Aufer a me op/
probriũ ꝛ cõtẽptũ: qa mãdata tua
exquisiui dne. nã ꝛ testimonia tua
meditatio mea est. Lõpl. Q ue
sumus oipotens deus: vt de
pceptis muneribus gratias
exhibẽtes/bñficia potiora su
mamus. Per. ℂ Sabbato in
quattuor tẽporib. Introit.
Qenite adorem deũ ꝛ pro/
cidamus ante dñm. plore
mus ante eũ q fecit nos:
qa ipse est dns deus noster. ps.
Preoccupem faciẽ eius in cfes/
sione: ꝛ in psalmis iubilemus ei.
Gloria pa. Statiꝫ post Kyrie/
leison feriale sine Bns vo/
biscum dicit Oremus. Dio.
Oᴍnipotẽs sempiterne
de q per cotinẽtiã saluta
rẽ/ꝛ corporib mederis ꝛ mẽ
tibus/maiestatẽ tuã supplices
exorem: vt pia ieiunãtiũ de/
precatiõe placatus/ꝛ psentia
nobis subsidia tribuas ꝛ futu
ra. P. Lcõ libri Leuiti. xxiij.
Tᴍ diebus illis. Locu/
tus est dns ad moysen
dicẽs. Decimo die mẽsis hu
ius septimi/dies expiationũ
erit celeberrimus: ꝛ vocabi/
tur sanctus. Affligetisqꝫ ani/
mas vestras in eo: ꝛ offere/
tis holocaustũ dño. Oẽ opus

seruile non facietis in tẽpore diei hui⁹:qa dies ꝓpitiationis est:vt ꝓpitiet vobis dñs de⁹ vester. Dis aia q̃ afflicta nõ fuerit die hoc /peribit de populis suis. Et q̃ opis quippiã fecerit/ delebo eã de populo suo. Nihil ergo operis facietis in eo. Legitimũ sempiternuz erit vobis/in cũctis generationibus/z habitationibus vestris. Sabbatuz requietiõis est:affligetisq; aias vestras. Die nono mẽsis septimi/a vespera vsq; ad vesperaz celebrabitis sabbata vestra. Dicit dñs omps. Grad. Propitius esto dñe peccatis nostris: ne quãdo dicãt gẽtes vbi est de⁹ eoz. ℣. Adiuua nos de⁹ salutaris noster:z ꝓpter honorẽ nois tui domine libera nos. Orem⁹. Oa nobis qms Oratio. oipotẽs de⁹:vt ieiunãdo tua gratia satiemur/z abstinẽdo cũctis efficiamur hostibus fortiores. Per dñm. Lctõ Leuitici.xxiij.ca. In diebus illis. Locutus est dñs ad moysen dicẽs. In qntodecimo die mẽsis huius septimi/quãdo ogregaueritis oẽs fruct⁹ terre vestre/ celebrabitis ferias dñi septẽ dieb⁹. Die prio z die octauo erit sabbatũ/id est reqes. Sumetisq; vobis die prio fruct⁹ arboris pulcherrime/spatulasq; palmarũ/z ramos ligni denſarũ frõdiũ/z salices de torrente/z letabimini coraã dño deo vestro. Celebrabitisq; solẽnitatẽ eius septẽ dieb⁹ p annũ. Legitimũ sempiternum erit vobis in generationib⁹ vris. In mẽse septimo festa celebrabitis:z habitabitis i vmbraculis septẽ dieb⁹. Dis qui de genere israel est: manebit in tabernaculis: vt discãt posteri vestri/q in tabernaculis habitare feceriz filios israel/ cũ educerẽ eos de terra egypti. Ego dominus de⁹ vester. Grad. Protector noster aspice de⁹:z respice sup seruos tuos. ℣. Dñe deus virtutũ exaudi preces seruoz tuoz. Orem⁹. Dio. Tuere qs dñe populum tuũ:vt salutis eterne remedia/q te ispirãte reqrim⁹/ te largiente ꝯsequamur. P. Lcõ libri Michee ꝓphe.vij. Domine deus noster/pasce populũ tuum in virga tua: gregem hereditatis tue/habitantes solos in saltu. In medio carmeli pascentur basan z galaad/iuxta dies antiquos:secundum dies

egressiõis tue ⁊ terra egypti/ ostẽdã ei mirabilia. Uidebũt gẽtes / ⁊ ꝯfundent̃ sup omni fortitudine sua. Quoniã qs deus similis tui: Qui aufers iniqtatẽ: ⁊ trãsfers peccatũ reliquiarũ hereditatis tue. Nõ imittet vltra furorẽ suũ/quoniã volẽs misericordiã est: reuertet̃ ⁊ miserebit̃ nostri. Deponet oẽs iniqtates nostras: ⁊ pijciet in profundũ maris oĩa peccata nostra. Dabis veritatẽ iacob: misericordiam abraã/que iurasti patrib⁹ nostris a dieb⁹ antiquis: dñe deus noster. Grad. Dirigatur oratio mea sicut incensum in ꝯspectu tuo dñe. ℣. Eleuatio manuũ meaꝝ sacrificiũ vesptinũ. Orem⁹.

PResta qsum⁹ dñe Dño. Sic nos ab epulis abstinere carnalib⁹: vt a vicijs iruẽtib⁹ pariter ieiunem⁹. P. Lcõ Zacharie ꝓphete. viij.

IN dieb⁹ illis. Factũ est verbũ dñi ad me dicẽs. Hec dicit dñs de⁹ exercituũ. Sicut cogitaui / vt affligerez vos/cũ ad iracũdiã me puocassent pres vestri/⁊ nõ suꝝ misertus: sic ꝯuersus cogitaui i dieb⁹ istis/vt benefaciã hierusalẽ ⁊ domui iuda. Nolite timere. Hec sunt ergo verba q̃ facietis. Loquimini veritatẽ vnusqsqz cũ ꝓximo suo. Veritatẽ ⁊ iudiciũ pacis/iudicate ĩ portis vestris: ⁊ vnusqsqz malũ ꝯtra amicũ suũ ne cogitetis in cordib⁹ vestris: ⁊ iura mẽtum mẽdax ne diligatis. Oĩa hec sũt que odi/dicit dñs. Et factuꝝ est verbũ dñi exercituuꝝ ad me dicẽs. Hec dicit dñs exercituũ. Ieiuniũ q̃rti/⁊ ieiuniũ qnti/⁊ ieiuniuꝝ septimi: ⁊ ieiuniũ decimi erit domui iuda ĩ gaudiũ ⁊ ĩ leticiã/⁊ ĩ solẽnitates ꝓclaras. Veritatẽ tm̃ ⁊ pacẽ diligite dicit dñs exercituũ. Grad. Conuertere dñe aliquãtulũ: ⁊ deprecare sup seruos tuos. ℣. Dñe refugium factus es nobis a generatione ⁊ pgenie. Oremus. Oratio.

DA nobis dñe tribuis solẽne tibi deferre ieiuniũ: sic nobis q̃s ĩdulgẽtie ꝓsta subsidiũ. P. Lcõ danielis ꝓphe. iij. Angel⁹ dñi descẽdit cũ azaria ⁊ socijs ei⁹. Requre ĩ aduẽtu dñi sabbato q̃tuor tẽpoꝝ: cũ hymno scilicet Bñdict⁹ es dñe de⁹. fol. 7. Hic dicit Bñs vobiscũ. Oratio.

DEus q̃ trib⁹ pueris mitigasti flãmas igniũ: cõcede propitius: vt nos famulos tuos nõ exurat flãma viciꝝ.

cioz.P. Lctõ epłe bti Pauli apostoli.ad Hebreos.ix.c.

ATratres. Tabernaculuz factũ est primuz/in quo erãt cãdelabra z mẽsa/z ꝓpositio panũ/qđ dicit sctã. Post velamẽtũ aũt secũdũ tabernaculũ/qđ dicit sctã sctõz:aureum habẽs thuribuluz/z arcã testamẽti circũtectã ex omni parte auro:in qua erat vrna aurea/habẽs mãna:z virga aarõ que frõduerat:z tabule testamẽti/sup que erãt cherubin glorie obũbrãtia ppitiatoriũ:de quibus nõ est modo dicẽdũ p singula. His vero ita cõpositis/in priori quidẽ tabernaculo semp introibãt sacerdotes/sacrificiorũ officia cõsumãtes. In scđo vo/semel in anno solus põtifex/nõ sine sanguine/quẽ offerret p sua z populi ignorantia. Hoc significãte spũsctõ/nõdũ ꝓpalatam esse sctõz viam/adhuc priori tabernaculo habẽte statũ. Que parabola est tpis instantis:iuxta quaz munera z hostie offerunt:q nõ possunt iuxta cõsciẽtiam pfectũ facere seruiẽtẽ:solũmodo i cibis z i potib9/z i varijs baptismatibus/z iustificijs carnis:vsq ad tẽpus correctiõis impositis.

Chris aũt assistẽs põtifex futuroz bonoz perampli9 z pfecti9/tabernaculũ nõ manufactũ/id est nõ hui9 creationis: neq p sanguinẽ hircorũ/aut vituloz:sed p ꝓpriũ sanguinẽ itroiuit semel in sctã:eterna redẽptiõe inuẽta. Tract9.

LAudate dñm oẽs gentes:z collaudate euz oẽs populi. ℣. Quoniã cõfirmata est sup nos misericordia ei9:z veritas dñi manet i eternũ. Scõm Lucã.xiij.

TIn illo tpe. Dicebat iesus turbis similitudinẽ hãc. Arborẽ fici habebat qdã plãtatã in vinea sua:z venit qrẽs fructũ i illa/z nõ inuenit. Dixit autẽ ad cultorẽ vinee. Ecce anni tres sũt:ex quo venio/qrens fructũ in ficulnea hac/z nõ inuenio. Succide ergo illã/vt qd etiã terrã occupat:At ille respõdẽs/dixit illi. Bñe/dimitte illã/z hoc anno/vsq dũ fodiã circa illaz/z mittã stercora. Et siquidẽ fecerit fructũ:sin aũt/in futurũ succides eã. Erat aũt docẽs i synagoga eoz sabbatis. Et ecce mulier q habebat spũm ifirmitatis annis decẽ z octo/z erat iclinata:nec oino poterat sursum respicere. Quã cũ videret iesus/vocauit eaz ad

se/ꝛ ait illi. Mulier/dimissa es ab infirmitate tua. Et imposuit illi manus. Et ꝯfestim erecta est/ꝛ glorificabat dñ̃. Respõdẽs aũt archisynagogus/indignãs: quia sabbato curasset iesus/dicebat turbe. Sex dies sunt in qb⁹ oportet opari. In his ergo venite ꝛ curamini/ꝛ nõ ĩ die sabbati. Respõdẽs aũt ad illũ dñs/dixit. Hypocrite/vnusqsq; vestrũ sabbato nõ soluit bouem suũ aut asinũ a p̃sepio/ꝛ ducit adaquare? Hãc aũt filiam abrae/quã alligauit sathanas ecce decem ꝛ octo annis/nõ oportuit solui a vinculo isto die sabbati? Et cũ hec diceret erubescebãt oẽs aduersarij ei⁹. Et ois popul⁹ gaudebat ĩ vniuersis/q̃ gloriose fiebãt ab eo. **Offer.** Dñe de⁹ salutis mee ĩ die clamaui ꝛ nocte corã te: ĩtret oratio mea in cõspectu tuo dñe. **Secr̃.** Aõcede qñs oĩpotẽs de⁹: vt oculis tue maiestatis munus oblatũ/ꝛ gratiã nobis pie deuotiõis obtineat: ꝛ effectũ beate pennitatis acqrat. P. **Cõio.** Mense septimo festa celebrabitis: cũ ĩ tabernaculis habitare feceriꝫ filios israel: cum educereꝫ eos de terra egypti. ego dñs de⁹ vester. **Cõpl̃.**

Perficiant in nobis qs dñe tua sacramẽta qd̃ ꝯtinẽt: vt q̃ nũc specie gerimus/rerũ veritate capiamus. P. C **Bñica decimaoctaua. Introitus.**

Al pacez dñe sustinẽtib⁹te: vt prophete tui fideles inueniañt. exaudi p̃ces serui tui/ꝛ plebis tue isrl̃. ℣. Letat⁹ sum ĩ his q̃ dicta sũt mihi: in domũ dñi ibim⁹. Gl̃ia. **Oio.** Da qs dñe populo tuo diabolica vitare contagia: ꝛ te solũ dñ̃ pura mente sectari. P. **Lcto epl̃e beati Pauli apl̃i. Ad Corinth̃. j. c. j.** Fratres. Gratias ago deo meo semper pro vobis/in gratia dei que data est vobis/in chr̃o iesu. Quia in oĩb⁹ diuites facti estis in illo/in omni verbo ꝛ in omni sciẽtia: sicut testimoniũ chr̃i ꝯfirmatũ est in vobis: ita vt nihil vobis desit in vlla gratia/expectãtib⁹ reuelationẽ dñi nostri iesu chr̃i. Qui ꝛ cõfirmabit vos vsq; in finẽ sine crimine: in die aduẽtus dñi nostri iesu chr̃i. **Grad.** In etatus suis in his que dicta sunt mihi: in do-

mũ dñi ibimus. ℣. Fiat pax i virtute tua: ꝛ abũdãtia i turribꝰ tuis. Alla. ℣. Dilexi quoniã exaudiuit dñs vocẽ meã. S. matℏ. xxij

In illo tpe. Accesserunt ad iesũ phariſei. Et iterrogauit eũ vnus ex eis legis doctor/tentãs eũ. Magiſter/qđ est mandatũ magnũ in lege: Ait illi iesus. Diliges dominũ ꝺeum tuũ ex toto corde tuo: ꝛ in tota aĩa tua: ꝛ in tota mẽte tua. Hoc est maximũ ꝛ primũ mãdatũ. Scđm aũt/simile est huic. Diliges primũ tuũ sicut teipſuz. In his duobus mãdatis/ vniuersa lex pẽdet ꝛ pphete. Cõgregatis aũt phariſeis/interrogauit eos iesus/dicẽs. Quid vobis videt de xpo: cuiꝰ filius est: Dicunt ei. Dauid. Ait illis. Quõ ergo dauid i spũ vocat eũ dñm/dicẽs. Dixit dñs dño meo: sede a dextris meis. Donec ponã inimicos tuos/scabellũ pedũ tuorũ: Si ergo dauid vocat eum dñm: quõ filius eiꝰ est: Et nemo poterat ei respõdere verbũ: neq; ausus fuit quisq; ex illa die/eũ ampliꝰ interrogare. Offer. Sanctificauit moyses altare dño: offerẽs sup illud holocauſta: ꝛ immolans victimas fecit ſacrificiuz veſpertinũ in odorẽ ſuauitatis dño deo in ꝓſpectu filioꝝ iſrael. Seč. Maiesta tẽ tuã dñe ſuppliciter deꝓcamur: vt hec ſctã que gerimꝰ/ ꝛ a ꝓteritis nos ꝺelictis exuãt et futuris. ℘. Cõio. Tollite hoſtias ꝛ itroite i atria eiꝰ: adorate dñm in aula ſancta eiꝰ. Cõpl. Sctificationibꝰ tuis oꝑs teꝰ/ ꝛ vicia noſtra curent: ꝛ remedia nobis eterna ꝓueniãt. ℘. Feria ſexta. Lctõ eple bti pauli apli. Ad Corinth. i. c. vj.

Fratres. Neſcitis/qm̃ iniqui regnũ ꝺei nõ poſſi debũt. Nolite errare/qa neq; fornicarij/neq; idolis ſeruiẽtes/neq; adulteri/neq; molles/neq; maſculoꝝ cõcubitores/neq; fures/neq; auari/neq; ebrioſi/neq; maledici/neq; rapaces/regnũ ꝺei poſſiꝺebũt. Et hec aliquãdo qdẽ fuiſtis: ſed abluti eſtis: ſed ſctificati eſtis: ſed iuſtificati eſtis: i noie dñi noſtri ieſu chri: ꝛ in spũ dei noſtri. S. Matℏ. xiij.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolã hanc. Simile est regnũ celoꝝ grano ſinapis: qđ accipiens homo ſeminauit in agro ſuo: qđ minimũ qdẽ est omnibꝰ ſeminibꝰ. Cũ aũt creuerit/maiuz est omnibꝰ oleribꝰ:

ꝛ fit arbor/ita vt volucres ce
li veniant/ꝛ habitēt in ramis
eius. Aliā parabolā locutus
est eis. Simile est regnū celo
rū fermēto: qđ acceptū mu/
lier abscōdit in farine satis tri
bus/dōec fermētatū est totū.
Hec aūt oīa locut⁹ est iesus ī
parabolis ad turbas: ꝛ sine pa
rabolis nō loqbaꝫ eis: vt īple
reꝫ qđ dictū est per ꝓphetā/
dicentē. Aperiā in parabolis
os meū: eructuabo abscōdita
a cōstitutiōe mūdi. ¶ Dñica
prima ante hystoriā Vidi dñz
cōcludiꝫ matura missa de san/
cta trinitate: ꝛ caniꝫ Kyrielei
son cuz Elia in excelsis deo
p octauas. Euāgeliū. Cū ve/
nerit paracletꝰ. folꝫ. 129. Sā/
ctus angelicū. Et tūc etiā post
ꝓcessionē finalis fit statio in
ītroitu ecclesie. ¶ Dñica de/
cimanona. Ad missam. Intr̄.

Allus populi
ego suz dicit
dñs: de qua/
cūqz tribula/
tione clama/
uerint ad me
exaudiā eos:
ꝛ ero illoꝛuz
dñs in perpetuum. p̄s. Attēdite
populeꝰ legē meā: inclinate au
rē vestrā in verba oris mei. Elia.

Dirigat corda no/ Dño.
stra qs dñe tue misera/
tionis opatio: qa tibi sine te
placere nō possumus. Per.
Lectio epistole beati Pauli
Apli. Ad Ephesios. iiij.
Fratres. Renouamini
spiritu mētis vestre: ꝛ indui/
te nouū hoīem/q scōm deuz
creatꝰ est ī iusticia ꝛ sanctitate
veritatis. Propter qđ depo/
nētes mēdaciū/loqmini veri
tatē vnusqsqz cū ꝓximo suo:
quoniā sumus inuicē mēbra.
Irascimini/ ꝛ nolite peccare.
Sol nō occidat sup iracūdiaz
vestrā. Nolite locū dare dya
bolo. Qui furabaꝫ/ iā nō fure
tur. Magis aūt laboret opan
do manibꝰ suis qđ bonū est:
vt habeat vnde tribuat neces
sitatē patiēti. Grad. Dirigaꝫ
oratio mea sicut incēsum ī ꝓspectu
tuo dñe. ℣. Eleuatio manuū mea/
rū sacrificiū vesptinū. Alla. ℣.
Laudate dñm oēs gētes: ꝛ collau
date eū oēs populi. S. math. ix.
In illo tpe. Ascēdēs ie/
sus in nauiculā/trāsfre/
tauit/ ꝛ venit in ciuitatē suaz.
Et ecce offerebāt ei paralyti
cū/iacētē in lecto. Et vidēs ie
sus fidē illoꝛū/ dixit paralyti
co. Cōfide fili/remittunt tibi
peccata tua. Et ecce quidā de

scribis/dixerũt intra se. Hic blasphemat. Et cũ vidisset ie sus cogitatiões eoꝝ/dixit. Ut qd cogitatis mala in cordibꝰ vestris? Quid est facilius dicere: dimittũtur tibi peccata tua/an dicere/surge ꝛ ambula? Ut aũt sciatis/qa filiꝰ hoīs habet potestatẽ ī terra dimittẽdi peccata. Tũc ait paralytico. Surge/tolle lectum tuũ/ꝛ vade in domũ tuã. Et surrexit/ꝛ abijt in domũ suã. Uidẽtes aũt turbe/timuerũt: ꝛ glorificauerũt deũ/q dedit potestatem talẽ hoībus. Offer. Si ambulauero in medio tribulationis/viuificabis me dñe: ꝛ sup iram inimicoꝝ meorũ extẽdes manum tuã: ꝛ saluũ me fecit dextera tua. Secr. Deus q nos p huius sacrificij veneranda cõmercia/vniꝰ sũmeq; diuinitatis participes efficis: p̃sta q̃s: vt sicut tuã cognoscimus veritatẽ/sic eã dignis moribus assequamur. Per. Cõio. Tu mandasti mãdata tua custodiri nimis: vtinã dirigant vie mee/ad custodiẽdas iustificationes tuas. Cõpl. Gratias tibi referimꝰ dñe sacro munere vegetati/tuã misericordiã deprecãtes: vt dignos nos eiꝰ participatiõe pficias. P. C Feria sexta. Lctõ epl̃e bti Joannis apl̃i. j. ca. v.

Carissimi. Oīs q credit/qm̃ iesus est chr̃s/ex deo natus est. Et oīs q diligit eũ q genuit/diligit ꝛ eũ q natꝰ est ex eo. In hoc cognoscimus/quoniã diligimus natos dei/cũ deũ diligamus: ꝛ mãdata eius faciamus. Hec est enī charitas dei/vt mãdata eius custodiamus. Et mãdata eius grauia nõ sunt: quoniã omne qd̃ natũ est ex deo/vincit mũdũ. S. Math. xxiiij

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Cũ videritis abominationẽ desolatiõis/que dicta est a daniele pphẽta/stantẽ in loco sctõ: q legit intelligat. Tũc q in iudea sunt/fugiãt ad mõtes: ꝛ q in tecto/nõ descẽdant tollere aliqd de domo sua. Et qui in agro/nõ reuertat̃ tollere tunicã suã. Ue aũt pregnãtibꝰ/ꝛ nutriẽtibus in illis diebus. Orate autẽ/vt non fiat fuga vestra in hyeme vel sabbato. Erit enim tũc tribulatio magna: q̃lis nõ fuit ab initio mũdi vsq; modo/neq; fiet. Et nisi breuiati fuissẽt dies illi/nõ fieret salua oīs caro: sed propter electos breuiabunt̃ dies illi. Tũc si qs vobis dixerit/

ecce hic est chr̃s/aut illic:noli te credere.Surgẽt eniz pseudo chr̃i/ z pseudo ꝓphete: z dabũt signa magna z prodigia: ita vt ĩ errorẽ inducañ/ si fieri potest/etiã electi.Ecce p̃dixi vobis. Si ergo dixerit vobis/ecce in deserto est/nolite exire: ecce in penetralibus/nolite credere.Sicut enĩ fulgur exit ab oriẽte/z paret vsqz in occidẽtẽ: ita erit z aduẽtus filij hois. Ubicũqz fuerit corpus/illuc ogregabuñ z aquile.Statim aũt post tribulationẽ dierũ illoz/sol obscurabit̃:z luna non dabit lumẽ suũ:z stelle cadẽt de celo: z virtutes celoz cõmouebũtur: z tunc parebit signũ filij hois ĩ celo.Et tũc plãgẽt oẽs trib9 terre:z videbũt filiũ hominis veniẽtẽ in nubib9 celi/cũ virtute multa/z maiestate. Et mittet angelos suos cũ tuba/z voce magna: z ogregabũt electos eius a q̃ttuor vẽtis/a sũmis celoz vsqz ad terminos eoz. ¶ Bñica que vocatur. Vidi dñm. Ad pcessionẽ. Asperges me. ℟. Sustinuimus. In reditu ℟. Laudabilis populus. In introitu ecclesie nõ fit statio. Sic tenebit̃ diebus dñicis vsqz ad aduentũ:

si festa nõ occurẽt. ¶ Bñica vicesima. Ad missaz. Introi.

Omnia que fecisti nobis domine in vero iudicio fecisti:qa peccauimus tibi: et mãdatis tuis non obediuimus:sed da gloriaz noi tuo: z fac nobiscũ secũdũ multitudinẽ misericordie tue. p̃s. Magnus dñs z laudabilis nimis:ĩ ciuitate dei nostri in mõte sctõ eius. Gl̃ia. Oro.

OMnipotẽs z misericors de9/vniuersa nobis aduersantia ꝓpitiat9 exclude:vt mẽte z corpe pariter expediti/q̃ tua sũt liberis mẽtib9 exequamur. P. Lctõ epl̃e beati Pauli apl̃i. Ad Ephesios.v.

FRatres. Videte itaqz q̃modo caute ambuletis: nõ quasi insipiẽtes/sed vt sapiẽtes/redimẽtes tẽpus:quoniã dies mali sunt. Propterea nolite fieri imprudentes/ sed intelligẽtes que sit volũtas dei.Et nolite inebriari vino/in quo est luxuria: sed impleamini spũsctõ:loq̃ntes vobismetipsis ĩ psalmis z hymnis z canticis spũalibus:cantantes z psallẽtes in cordib9

vestris dño. Gratias agẽtes semper ꝑ oĩbus in noĩe dñi nostri iesu chr̃i / deo ⁊ patri. Subiecti ĩuicẽ in timore chr̃i sti. Grad. O culi oĩum i te spe/rãt dñe: ⁊ tu das illis escã in tẽpo re opportuno. ℣. Aperis tu ma/nũ tuã/ ⁊ imples omne aĩal benedi ctione. Alla. ℣. Dextera dei fe cit virtutem: dextera dñi exaltauit me. Secundũ Mattheũ. xxij.

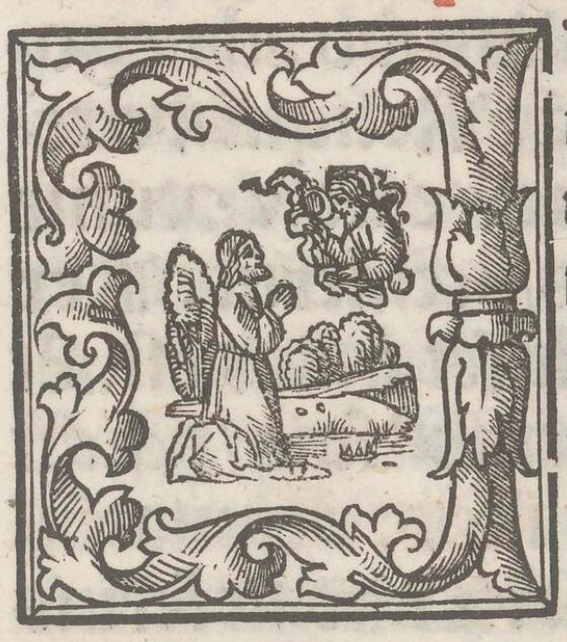
In illo tpe. Loquebat iesus principibus sacer dotũ ⁊ phariseis in parabo/lis dicẽs. Simile factũ est re/gnũ celoꝝ hoĩ regi/ qui fecit nuptias filio suo. Et misit ser uos suos/ vocare inuitatos ad nuptias: ⁊ nolebant venire. Iterũ misit alios seruos di/cẽs. Dicite inuitatis/ ecce prã diũ meuz paraui: tauri mei ⁊ altilia occisa sunt: ⁊ oĩa para/ta/ venite ad nuptias. Illi aũt neglexerũt: ⁊ abierũt/ alius in villã suaz/ alius ℣o ad nego/ciationẽ suã. Reliqui ℣o te/nuerũt seruos eius/ ⁊ ꝯtume lijs affectos/ occiderũt. Rex autẽ cũ audisset/ iratus est. Et missis exercitib⁹ suis / ꝑdidit homicidas illos: ⁊ ciuitatẽ il loꝝ succẽdit. Tunc ait seruis suis. Nuptie quidem parate sũt: sed q̃ inuitati erãt/ nõ fue/rũt digni. Ite ergo ad exitus viarũ: ⁊ quoscũq; ĩueneritis/ vocate ad nuptias. Et egressi serui eius in vias/ ꝯgregaue rũt oẽs quos inuenerũt/ ma/los ⁊ bonos: ⁊ ĩplete sunt nu ptie discũbẽtiũ. Intrauit aũt rex/ vt videret discũbentes: ⁊ vidit ibi hoĩem nõ vestitũ ve ste nuptiali/ et ait illi. Amice/ qũo huc intrasti/ nõ habẽs ve stẽ nuptialẽ? At ille obmutu/it. Tũc dixit rex ministris. Li gatis manib⁹ et pedib⁹ eius/ mittite euz in tenebras exte/riores: ibi erit fletus/ ⁊ stridor dentiũ. Multi enim sunt vo/cati/ pauci vero electi. Offer. Sup flumina babylonis illic se/dimus ⁊ fleuimus: dũ recordare/mur tui siõ. Secr. Hec mune/ra q̃s dñe/ q̃ oculis tue maie/statis offerimus/ salutaria no/bis esse ꝯcede. ℗. Cõmunio. Memẽto ℣bi tui seruo tuo dñe/ ĩ quo mihi spẽ dedisti: hec me cõ/solata est ĩ humilitate mea. Cõpl. Tua nos q̃s dñe medicina/lis opatio/ ⁊ a nr̃is ꝑuersitati/bus cleméter expediat: et tuis faciat semp ĩhærere mãdatis. ℗er. C Feria sexta. Lcõ epl̃e beati Joãnis apostoli. j. ca. v.

Charissimi. Scimus/ q̃a oĩs q̃ natus est ex deo/

non peccat:sed generatio dei ꝯseruat eũ:ꝛ malignus nõ tã get eũ. Scimꝰ quoniã ex deo sumus:ꝛ mũdus totus in ma ligno positus est. Et scimus/ quoniã filius dei venit/ꝛ dedit nobis sensum: vt cognosca= mus deũ verũ:ꝛ simus in ve ro filio eiꝰ. Hic est verus deꝰ/ ꝛ vita eterna. Scdꝫ Lucã.vj.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Beati eri tis cũ vos oderint hoies:ꝛ cũ separauerint vos:ꝛ exprobra uerint/ꝛ eiecerint nomẽ ve= strũ tanqꝫ malũ/ꝑpter filium hois. Gaudete in illa die/ꝛ exultate:ecce enĩ merces ve= stra multa est i celo. Secũdũ hec enĩ/faciebãt ꝓphetis pa/ tres eoꝝ. Verũtamẽ/ve vobis diuitibꝰ/qui habetis cõsola= tionẽ vestrã. Ve vobis q satu rati estis/qa esurietis. Ve vo bis/q ridetis nũc/qa lugebi= tis ꝛ flebitis. Ve cũ benedixe rint vobis oẽs hoies:scdꝫ hec enim faciebãt pseudo ꝓphe/ tis patres eoꝝ. Sed vobis di co/q auditis. Diligite inimi= cos vestros:benefacite his q vos oderũt. Bñdicite maledi cẽtibꝰ vobis:ꝛ orate ꝓ calũ= niãtibꝰ vos. Et q te ꝓcutit in maxillã vnã/ꝑbe illi ꝛ alterã.

Et ab eo q aufert tibi vesti= mẽtũ/etiã tunicã noli ꝓhibe/ re. Omni aũt petẽti te/tribue: ꝛ q aufert q̃ tua sunt/ne repe tas. Et ꝓut vultis vt faciãt vo bis hoies/ꝛ vos facite illis si= militer. Et si diligitis eos q vos diligũt/ q̃ vobis est gra= tia:ꝛ Mã ꝛ peccatores/diligẽ= tes se diligũt. Et si bñfeceritis his/q vobis benefaciũt:q̃ vo bis est gratia:ꝛ Siqdẽ/et pec= catores hoc faciũt. Et si mu= tuũ dederitis his a qbꝰ sperа tis recipere:que gratia est vo bis:ꝛ Mã et peccatores/ pecca toribus fenerant̃/vt recipiãt equalia. Verũtamẽ/diligite inimicos vestros:benefacite et mutuũ date/nihil inde spe rantes:et erit merces vestra/ multa: et eritis filij altissimi. Quia ipse benignus est sup ingratos et malos. ¶ Domi nica vicesimaprima. Introi.

In voluntate tua dñe vni= uersa sunt po sita:ꝛ nõ est q possit resiste/ re voluntati tue: tu enim fecisti oĩa ce/ lũ:ꝛ terrã:ꝛ vniuersa q̃ celi ambi/ tu cõtinent̃: dñs vniuersoꝝ tu es.

ps. Beati imaculati i via q ambulāt in lege dñi. Gl'ia patri. Dño.

LArgire qs dñe fidelibꝫ tuis indulgētiā placatꝫ et pacē: vt pariter ab oībꝫ mūdent offēsis: et secura tibi mēte deseruiāt. P. Lcō epl'e bti Pauli apli. Ad Ephesios. vj.

FRatres. Lōfortamini in dño / t in potētia virtutis eius. Induite vos armaturā dei: vt possitis stare aduersus insidias dyaboli: quoniaz nō est nobis colluctatio aduersus carnē t sanguinez: sed aduersus principes t potestates: aduersus mundi rectores tenebrarū harū / cōtra spiritualia nequitie in celestibus. Propterea accipite armaturā dei / vt possitis resistere in die malo: t in oībꝫ pfecti stare. State ergo succincti lūbos vestros in veritate: t induti loricā iusticie: t calciati pedes / in ꝓparatione euangelij pacis. In oībus sumentes scutū fidei: in quo possitis oīa tela neqssimi ignea extinguere. Et galeā salutis assumite: t gladiū spūs / qd̄ est verbū dei. Grad. Dñe refugiū factꝫ es nobis a gnatione t pgenie. ℣. Priusqꝫ montes fierent aut formarēt terra t orbis a seculo t vsqꝫ in seculū tu es deꝫ. Alleluia. ℣. Qui cōfidūt in domino sicut mōs sion: nō cōmouebitur in eternū: qui habitat in hierusalem.

TSecundū Joānem. iiij.

IN illo tpe. Erat qdā regulus / cuiꝫ filius infirmabat capharnauz. Hic cū audisset / qa iesus aduenisset a iudea in galileā / abijt ad eū: t rogabat eū / vt descēderet t sanaret filiū eius: incipiebat enī mori. Dixit ergo iesus ad euz. Nisi signa t pdigia videritis / nō creditis. Dicit ad eū regulus. Dñe / descēde priusqꝫ moriat filius meꝫ. Dicit ei iesus. Vade / filius tuus viuit. Credidit homo sermōi / quē dixit ei iesus: t ibat. Jā aūt eo descēdente / serui occurrerūt ei: t nūciauerūt dicētes / qa filiꝫ eiꝫ viueret. Interrogabat ergo horā ab eis / in qua melius habuerit. Et dixerūt ei: qa heri hora septima / reliquit eū febris. Lognouit ergo pater: qa illa hora erat / ī qua dixit ei iesus: filius tuꝫ viuit: t credidit ipse / t domus eius tota. Offer. Vir erat in terra hus nole iob: simplex t rectꝫ / ac timēs deū: quez sathā petijt vt tētaret: t data est ei potestas a dño / ī facultate t in carne eius: pdiditqꝫ omnē substantiā

ipſius ⁊ filios:carnẽ quoq; ei⁹ gra ui vlcere vulnerauit. Seć. Cele ſtẽ nobis prebeãt hec myſte= ria qs dñe medicinaz:⁊ vicia cordis noſtri expurgẽt. Per. Lóio. In ſalutari tuo aia mea/ ⁊ in verbũ tuũ ſperaui: quãdo fa/ cies ó pſequẽtib⁹ me iudiciũ:inimq pſecuti ſũt me.adiuua me dñe de⁹ meus. Lóplé. Ut ſacris dñe reddamur digni munerib⁹/ fac nos qs tuis ſemp obœdire mandatis. P. C Feria ſexta. Lctó epłe bti Pauli apłi. Ad Fratres. Re= gnauit mors ab adã vſq; ad moyſen:etiã in eos qui nó peccauerũt/ i ſimilitudinẽ ꝓuaricatiõis ade/q eſt forma futuri. Sed nó ſicut delictuz/ ita ⁊ donũ. Si enĩ vnius deli= cto multi mortui ſunt/multo magis gratia dei ⁊ donũ/i gra/ tia vnius hoís ieſu xp̃i i plu= res abũdauit. Et nó ſicut per vnũ peccatũ/ita et donũ. Naz iudiciũ qdẽ ex vno i cõdẽna/ tionẽ:gratia aũt ex multis œ= lictis in iuſtificationẽ. Si enĩ vnius delicto mors regnauit p vnũ:multomagis abũdan/ tiã gratie ⁊ donatiõis ⁊ iuſti= cie accipiẽtes i vita/regnabũt per vnũ ieſum chriſtuz dñm noſtrũ. Scdz Watthẽũ. viij.

In illo tpe. Cuz veniſſet ieſus i domũ petri:vidit ſocrũ ei⁹ iacentẽ ⁊ febricitan/ tẽ:⁊ tetigit manũ eius/⁊ dimi ſit eã febris:⁊ ſurrexit/⁊ mini ſtrabat eis. Veſpe autẽ facto/ obtulerũt ei multos dæmonia habẽtes. Et eijciebat ſpiritus verbo: ⁊ oẽs male habentes curauit: vt adimpleret qđ di ctũ eſt per eſaiã prophetã di centẽ. Ipſe infirmitates no= ſtras accepit: ⁊ egrotationes noſtras portauit. C Dñica viceſimaſecunda. Introitus.

In iniquitates obſeruaueris dñe/dñe quis ſuſtinebit: qa apud te ppi/ tiatio eſt/ de/ us iſrael. ps. De pfundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vo/ cem meaz. Gloria patri. Oratio.

Familiam tuã qñs dñe cõtinua pietate cuſtodi: vt a cũctis aduerſitatib⁹ te p/ tegente ſit libera: et in bonis actib⁹ tuo noĩ ſit deuota. P. Lectio epiſtole bti pauli ap/ ſtoli. Ad Philippenſes. j. ca. Fratres. Confidimus in dño ieſu: quia qui cepit in vobis opus bonuz/ pficiet

vsq; in die chr̃i iesu. Sicut est mihi iust̃u hoc sentire p̃ omnibus vobis: eo q̃ habeã vos in corde/ & in vinculis meis/ & in defensione & ꝯfirmatione euangelij/ socios gaudij mei oes vos esse. Testis enim mihi est deus: quo cupiam oes vos esse in visceribꝰ iesu chr̃i. Et hoc oro/ vt charitas vestra magis ac magis abũdet/ in oi sciẽtia & in oi sensu: vt p̃betis potiora/ vt sitis sinceres/ & sine offensa i die chr̃i/ repleti fructu iusticie. Per iesum chm̃ in gloriã & laudẽ dei. **Grad.** Ecce q̃ bonũ & q̃ iocũdũ habitare fratres in vnũ. ℣. Sicut vnguẽtũ in capite/ qđ descẽdit in barbã/ barbã aarõ. ℣. Mãdauit dñs benedictionẽ & vitam vsq; in seculũ. **Alla.** ℣. De profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocem meam. **Secũdũ Matth. xviij.**

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis parabolã hãc. Simile est regnũ celorũ hoi regi/ q̃ voluit rationẽ ponere cũ seruis suis. Et cum cepisset rationẽ ponere/ oblatus est ei vnus/ q̃ debebat ei decẽ milia talẽta. Cũ aũt nõ haberet vnde redderet/ iussit eũ dñs eius venũdari/ & vxorẽ eius/ & filios: & oia q̃ habebat/ & reddi. Procidẽs aũt seruus ille/ orabat eũ/ dicẽs. Patiẽtiã habe i me/ & oia reddã tibi. Misertus aũt dñs serui illius/ dimisit eũ: & debitũ dimisit ei. Egressus aũt seruus ille/ inuenit vnũ de ꝯseruis suis/ q̃ debebat ei cẽtũ denarios. Et tenẽs/ suffocabat eũ/ dicẽs. Redde qđ debes. Et p̃cidẽs cõserꝰ eiꝰ rogabat eũ dicẽs. Patiẽtiã habe i me/ & oia reddam tibi. Ille aũt noluit: sed abijt/ & misit eũ in carcerẽ/ donec redderet debitũ. Videntes aũt ꝯserui eius q̃ fiebãt/ ꝯtristati sunt valde: & venerunt/ & narrauerũt dño suo/ oia q̃ facta fuerãt. Tũc vocauit illum dñs suꝰ/ & ait illi. Serue neq;/ omne debitũ dimisi tibi/ quoniam rogasti me. Nõne ergo oportuit & te misereri ꝯserui tui/ sicut & ego tui misertꝰ sum? Et iratꝰ dñs eius/ tradidit eũ tortoribꝰ/ quoadusq; redderet vniuersum debitum. Sic & pater meus celestis faciet vobis: si nõ remiseritis vnusq;q; fratri suo/ de cordibꝰ vestris. **Offer.** Recordare mei dñe omnipotẽtatui dominãs: da sermonẽ rectũ in os meũ: vt placeãt verba mea in ꝯspectu principis. **Secr̃.** Suscipe dñe propitius ho-

stias/qbus ⁊ te placari volui-
sti:⁊ nobis salutē potēti pieta
te restitui. ℙ. Lōio. Dico vo
bis gaudiuz est angelis dei super
vno peccatore penitentiaz agente.
Lōplē. Immortalitatis ali-
moniā cōsecuti/qñs dñe: vt
qđ ore ꝓcepim⁹/pura mente
sectemur. ℙ. ℭ Feria sexta.
Lctō epł̄e bti pauli apł̄i. Ad
Fratres. Te Ephesi. iiij.
Astificor corā dño/vt iam
nō ambuletis sicut et gentes
ambulant in vanitate sensus
sui:tenebris obscuratū habē-
tes ītellectū:alienati a via dei
ꝓ ignorantiaz/que est in illis
ꝓpter cecitatē cordis ipsorū.
Qui desperātes semetipsos
tradiderūt impudicitie/ī ope
rationē immūdicie omnis/in
auariciā. Vos aūt nō ita didi-
cistis xp̄m. Scōz Marcū. iiij.
In illo tpe. Dixit iesus
discipulis suis. Videte
qđ audiatis. In q̄ mēsura mē
si fueritis/remetiet vobis: et
adijciet vobis. Qui enim ha
bet/dabit illi:⁊ qui nō habet/
etiā qđ habet/auferet ab eo.
Et dicebat. Sic est regnū dei:
quēadmoduz si homo iaciat
sementē in terrā/⁊ dormiat/⁊
exurgat nocte ac die/et semē
germinet/⁊ īcrescat dū nescit
ille. Altro enim terra fructifi
cat:primū herbā/deinde spi-
cam/deinde plenū frumentū
in spica. Et cū ex se ꝓduxerit
fructū/statī mittit falcē/quo-
niā adest messis. Et dicebat.
Cui assimilabimus regnū dei:
aut cui parabole cōparabimus
illud? Sicut granū sinapis: qđ
cū seminatū fuerit ī terra/mi-
nus est omnibus seminibus que
sunt in terra:⁊ cum natū fue-
rit/ascendit in arborem: et fit
maius omnibus oleribus:⁊ fa
cit ramos magnos/ita vt possint
sub vmbra eius aues celi
habitare. Et talibus multis pa-
rabolis loquebatur eis verbū
prout poterāt audire:sine pa
rabola autē nō loquebat eis.
Seorsum aūt discipulis suis
disserebat omnia. ℭ Domi-
nica vicesimatertia. Introit⁹.

Dicit dñs.ego
cogito cogi-
tatiōes pacis
et nō afflicti-
onis. invoca-
bitis me/et
ego exaudiaz
vos: et redu-
cam captiuitatem vestram de cun-
ctis locis. ℘s. Benedixisti domi-
ne terram tuam:auertisti captiuita
tez iacob. Gloria patri. Oratio.

DEus refugiū nostrū et virt⁹:adesto pijs eccle-
sie tue p̄cib⁹ auctor ipse pieta
tis:⁊ p̄sta. vt qđ fideliter peti
mus/efficaciter cōsequamur.
Per. Lectio epi̇̄le beati pauli
apli. Ad Philippen̄. iij.
FRatres. Imitatores mei
estote: et obseruate eos q̄ ita
ambulāt/sicut habetis formā
nostrā. Multi enī ambulant/
quos sepe dicebā vobis: nūc
aūt ⁊ flens dico/inimicos cru
cis xp̄i:quor finis interitus:
quor de⁹ vēter est: ⁊ gloria i
confusiōe ipsor q̄ terrena sapi
unt. Nostra aūt conuersatio in
celis est. Unde etiā saluatorē
expectamus/dn̄m nostrū iesū
xp̄m:q reformabit corp⁹ hu-
militatis nostre/configuratū
corpori claritatis sue:s̄m ope
rationē/qua possit etiā subij-
cere sibi oīa. Jesus chr̄s dn̄s
noster. Grad. Liberasti nos
dn̄e ex affligētibus nos:⁊ eos qui
nos oderūt cōfudisti. ℣. In deo
laudabimur tota die:⁊ noī tuo cō
fitebimur i secula. Alla. ℣. Lau
da anima mea dn̄m/laudabo dn̄m
in vita mea: psallā deo meo q̄diu
ero. Scōm Matth. xxij.
IN illo tpe. Abeūtes pha
risei/consiliū inierūt:vt caperēt
iesū in sermōe. Et mittunt ei
discipulos suos cū herodia-
nis/dicētes. Magister/scim⁹
q̄a verax es:⁊ viā dei in veri-
tate doces:⁊ non est tibi cura
de aliquo:nō enī respicis p̄so
nas hoīum. Dic ergo nobis/
qd tibi videt̄? Licet censum
dari cesari/an non? Cognita
autez iesus nequitia eor/ait.
Quid me tētatis hypocrite?
Ostēdite mihi nūmisma cen
sus. At illi obtulerūt ei dena-
riū. Et ait illis iesus. Cui⁹ est
imago hec/⁊ supscriptio? Di-
cūt ei. Cesaris. Tunc ait illis.
Reddite ergo q̄ sunt cesaris/
cesari:⁊ q̄ sunt dei/deo. Offer.
DE profundis clamaui ad te dn̄e:
dn̄e exaudi oratiōnē meā. Secr̄.
DA misericors de⁹:vt hec sa
lutaris oblatio/⁊ a p̄peccatis nos
reatib⁹ indesinēter expediat:
⁊ ab oīb⁹ tueat̄ aduersis. P.
Cōio. AMē dico vobis. q̄cquid
orātes petitis/credite: q̄ accipie-
tis. ⁊ fiet vobis. Cōpl̄. SŪpsi-
mus dn̄e sacri dona mysterij/
humiliter dep̄cātes: vt que i
tui cōmemoratiōe nos facere
p̄cepisti: in nostre p̄ficiāt in-
firmitatis auxiliū. Qui viuis.

℣ Feria sexta. Lctō epi̇̄le bti
Pauli apli. Ad Ephesios. v.
FRatres. Probate qd sit
beneplacitū deo: ⁊ noli-

te cõmunicare opibus infructuosis tenebrarũ:magis aũt redarguite. Que enim in occulto fiũt ab ipsis/turpe est ꝛ dicere. Oia aũt q̃ arguunt̃/a lumine manifestant̃. Dẽ enĩ qd̃ manifestat̃/lumẽ est. Propter qd̃ dic̃.Surge q̃ dormis/ ꝛ exurge a mortuis/ꝛ illuminabit te chr̃s. S.Marcũ.vij.

In illo tpe. Cõuenerũt ad iesuz phariseiꝛ ꝛ qdã de scribis/veniẽtes ab hierosolymis.Et cũ vidissẽt quosdã ex discipulis eiuz cõmunibus manibus/id est nõ lotis/ mãducare panes/vituperauerũt. Pharisei enĩ ꝛ oẽs iudei/ nisi crebro lauerint manꝰ/nõ mãducãt:tenẽtes traditionẽ seniorꝝ. Et a foro venientes/ nisi baptiçent̃/nõ comedunt. Et alia multa sunt que tradita sunt illiz seruare:baptismata calicũ/ꝛ vrceorꝝ/ꝛ eramentorũ/ꝛ lectorũ.Et interrogabãt eũ pharisei ꝛ scribe.Quare discipuli tui nõ ambulant iuxta traditionez seniorꝝ:sed cõmunibꝰ manibuz mãducãt panẽ? At ille respõdẽs/dixit eis. Bene pphetauit Esaias de wbiz hypocritis:sicut scriptũ est. Populus hic labijs me honorat/cor aũt eorꝝ lõge est a me. In vanũ aũt me colũt/docẽtes doctrinaz ꝛ pcepta hoiũm. Relinquentes enĩ mãdatũ dei/tenetis traditiões hoiũm. ¶ Dñica vicesimaquarta. Introitus. Dicit dñs ego cogito. vide in precedẽti dominica. 158. Oratio.

Excita dñe qñz tuorꝝ fideliũ volũtates: vt diuini operis fructuz propensius exequentes/pietatis tue remedia maiora percipiant. Per. Lctõ epistole bti Pauli apostoli.Ad Colossenses.j.

Fratres. Nõ cessamus pp vobis orãtes ꝛ postulãtes:vt ipleamini agnitione volũtatis dei. In oi sapiẽtia ꝛ ĩtellectu spũali:vt ambuletis digne/deo p oia placẽtes. In omni ope bono fructificãtes/ꝛ crescentes in sciẽtia dei. In omni virtute ꝯfortati/secũdũ potẽtiã claritatiz eiꝰ. In omni patiẽtia/ꝛ lõganimitate:cũ gaudio/gratias agẽtes deo ꝛ patri:q̃ dignos nos fecit in partẽ sortis sanctorꝝ/ĩ lumine.Qui eripuit nos de potestate tenebrarũ:ꝛ transtulit in regnũ filij dilectionis sue: in quo habemus redẽptionẽ ꝛ remissionem peccatorꝝ. In chr̃isto iesu domino nostro.

Grad. z alia vt i officio p̃ce-
dẽtz dñice. 159. S. Matth. ix.

IN illo tpe. Loquẽte ie-
su ad turbas: ecce prin-
ceps vnus accessit/z ado-
rabat eũ/dicẽs. Bñe/ filia mea mo-
do defuncta est: sed veni/ipo
ne manũ tuã sup eaz/z viuet.
Et surgẽs iesus/sequebaf eũ/
z discipuli ei⁹. Et ecce mulier
q̃ sanguinis fluxũ patiebatur
duodecĩ annis: accessit retro/
z tetigit fimbriã vestimẽti ei⁹.
Dicebat eniz intra se. Si teti-
gero tm̃ vestimentũ eius/ sal
ua ero. At iesus ꝯuersus/z vi-
dens eã/dixit. Cõfide filia: fi-
des tua te saluã fecit. Et salua
facta est mulier/ex illa hora.
Et cũ venisset iesus in domũ
principis: z vidisset tibicines/
z turbã tumultuãtẽ/ dicebat.
Recedite/nõ est eniz mortua
puella/sed dormit. Et deride
bãt eũ. Et cũ eiecta esset tur-
ba/intrauit/z tenuit manũ ei⁹
z dixit/puella surge. Et surre
xit puella. Et exijt fama hec/
in vniuersã terrã illaz. Secr.

Propitius esto dñe supplĩ-
catiõibus nostris: z populi tui
oblatiõibus precibusq̃ suscep
tis/omniũ nostrũ ad te coz-
da ꝯuerte: vt a terrenis cupi-
ditatib⁹ liberati/ad celestia de-
sideria trãseamus. P. Cõpt.

Aõcede nobis dñe q̃sumus
vt p̃ hec sacraméta que sum-
psimus: qcquid in nostra mẽ
te vitiosum est/ipsius medi-
cationis dono curetur. Per.

℣ Feria sexta. Lcõ epi̇e beati pauli apli. Ad Galath. iij.

FRatres. Quicũq̃ ex ope
ribus legis sũt/sub ma-
ledicto sunt. Scriptũ est eniz.
Maledictus ois q̃ nõ pman-
serit in oĩbus que scripta sũt
ĩ libro legis: vt faciat ea. Qm̃
aũt in lege nemo iustificatur
apud ꝺeum: manifestũ est/qa
iustus ex fide viuit. Lex autẽ
nõ est ex fide: sed q̃ fecerit ea/
viuet in illis. Chr̃s nos rede
mit de maledicto legis/ factꝰ
pro nobis maledictũ: qa scri-
ptuz est. Maledictus ois qui
pẽdet in ligno: vt in gẽtibꝰ be
nedictio abrae fieret. In xp̃o
iesu dño nr̃o. S. Matth. xxj.

IN illo tpe. Dixit iesus
turbis iudeoz. Homo
q̃dã habuit duos filios: z ac-
cedẽs ad primũ dixit. Fili/va
de hodie opari in vineã me-
az. Ille aũt respõdẽs/ait. Vo
lo. Postea aũt penitẽtia mo-
tus/abijt. Accedẽs aũt ad alte
rum/dixit similiter. At ille re
spõdẽs/ait. Eo dñe: z nõ iuit.

Quis ex duob⁹ fecit volũtatẽ patris? Dicũt ei. Prim⁹. Dicit illis iesus. Amẽ dico vobis: qa publicani ⁊ meretrices/pcedũt vos in regnũ dei. Venit enĩ ad vos ioãnes ĩ via iusticie/⁊ nõ credidistis ei. Publicani aũt ⁊ meretrices crediderũt ei. Vos aũt vidẽtes/ nec penitẽtiam habuistis postea/ vt credetis ei. ¶ Dñica vicesimaqnta. Int. Dicit dñs: ego cogito. vide ante ĩ dñica vicesimatertia. fo. 158. Oro.

EXcita qmũs dñe potẽtiã tuã ⁊ veni: ⁊ qõ ecclesie tue pmisisti/ vsq; in finẽ/ clementer operare. Per dñm.

Lctõ Hieremie ppĥe. xxiij.

ECce dies veniunt dicit dñs: ⁊ suscitabo dauid germẽ iustũ: ⁊ regnabit rex/ ⁊ sapiẽs erit: ⁊ faciet iudiciũ ⁊ iusticiã in terra. In dieb⁹ illis saluabit iuda: ⁊ israel habitabit ꝯfidẽter. Et hoc est nomẽ quo vocabũt eũ/ dñs iust⁹ noster. Propter hoc/ ecce dies veniũt dicit dñs: ⁊ nõ dicent vltra: viuit dñs/ q eduxit filios israel de terra egypti: sed viuit dñs/ q eduxit ⁊ adduxit semen domus israel/ de terra aqlonis/ ⁊ de cũctis terris ad quas eiecerã eos illuc: ⁊ habitabunt in terra sua. Dicit dñs oĩpotens. Grad. ⁊ alia vt in dñica vicesimatertia. fo. 159.

Secundũ Joannez. vj.

IN illo tpe. Cum sublevasset oculos iesus/ ⁊ vidisset/ qa multitudo maxima venit ad eũ/ dicit ad philippũ. Unde ememus panes/ vt mãducẽt hi? Hoc autẽ dicebat tentans eũ: ipse enim sciebat/ qd esset facturus. Respondit ei philipp⁹. Bucẽtoz denariorz panes nõ sufficiũt eis/ vt vnus quisq; modicuz qd accipiat. Dicit ei vn⁹ ex discipulis ei⁹/ andreas frater simonis petri. Est puer vn⁹ hic: q habet qnqz panes ordeaceos/ ⁊ duos pisces. Sed hec qd sunt inter tãtos? Dicit ergo iesus. Facite hoies discũbere. Erat autẽ fenũ multũ ĩ loco. Discubuerũt ergo viri/ numero quasi qnqz milia. Accepit ergo iesus panes: ⁊ cũ gratias egisset/ distribuit discũbẽtib⁹. Similiter ⁊ ex piscib⁹ quãtũ volebãt. Ut aũt impleti sunt/ dixit discipulis suis. Colligite q̃ superauerũt fragmenta ne pereãt. Collegerũt ergo/ ⁊ impleuerunt duodecim cophinos fragmẽtorz/ ex qnqz panibus ordeaceis/ ⁊ duob⁹ piscibus

scibus: que superfuerunt his qui manducauerant. Illi ergo homines cum vidissent / quod iesus fecerat signū/dicebāt. Quia hic est vere propheta/qui vēturus est in mundum. Secr. Sacrificium tibi domine celebrandū placatus intende:quod ꝛ nos a vicijs nostre cōditionis emundet /ꝛ tuo nomini reddat acceptos. Per. Cōpr. Anime nostre q̄sumus omnipotens deus/hoc potiātur dēsiderio: vt a tuo spiritu inflammētur/ sicut lāpades:vt diuino munere satiati /ante cōspectū venientis chri filij tui velut clara luminaria fulgeamus. Qui tecum. ℂ Feria sexta. Lectio epistole beati Pauli apostoli. Ad Colossenses. j. ca.

Fratres. Christus est caput corporis ecclesie / qui est pricipiū/primogenit9 ex mortuis:vt sit i oib9 ipse primatū tenēs. Quia i ipso cōplacuit oēm plenitudinē diuinitatis inhabitare:ꝛ per eū recōciliari oia in ipsum / pacificās per sanguinē crucis eius/sive que in terris/ sive q̄ in celis sunt. Et vos cum essetis aliquādo alienati ꝛ inimici sensu i operibus malis:nūc aūt reconciliati in corpore carnis eius p mortē:exhibere vos sanctos ꝛ immaculatos/ꝛ irreprehēsibiles coram ipso. Si tamen permanetis in fide fundati/ꝛ stabiles: et immobiles a spe euāgelij/qd audistis: qd predicatū est in vniuersa creatura/q̄ sub celo est. Jn chro iesu dño nostro. S. Marcum. vj.

In illo tpe. Exiens iesus de naui/vidit turbā multam:ꝛ misertus est super eos: quia erāt sicut oues nō habētes pastorē. Et cepit illos docere multa. Et cum iam hora multa fieret/ accesserūt ad eū discipuli eius/dicentes. Desertus est locus hic/ꝛ iā hora preterijt:dimitte illos/vt eūtes in primas villas ꝛ vicos/ emant sibi cibos quos manducent. Et respondens/ait illis. Date illis manducare. Et dixerunt ei. Eūtes emamus ducētis denarijs panes/ꝛ dabimus illis māducare. Et dicit eis. Quot panes habetis? Jte ꝛ videte. Et cum cognouissent/dicūt. Quinq3/ꝛ duos pisces. Et precepit illis/vt accūbere facerent omnes secundū contubernia super viride fenū. Et discubuerunt in partes/per cētenos ꝛ

quinquagenos. Et acceptis qnqz panibus/ꝛ duobus pi⸗ scibus:intuēs in celū/bñdixit/ ꝛ fregit panes:ꝛ dedit discipu lis suis/vt ponerēt ante eos:ꝛ duos pisces/diuisit oibus. Et māducauerūt oēs / ꝛ saturati sunt. Et sustulerūt reliquias fragmētoꝝ/duodecim cophi nos plenos ꝛ de piscib⁹. Erāt autē qui māducauerāt / qnqz milia viroꝝ. Et statim coegit discipulos suos ascēdere na⸗ uim:vt precederēt eū trās fre tum ad bethsaidā/dū ipse di⸗ mitteret populū. Et cū dimi⸗ sisset eos/abijt in montē ora⸗ re. ℂ In dedicatione eccleſie ꝑmisso. Asperges me. cuz ℣. ꝛ oratiōe solita. Ad ꝓcessionē ℟. Terribilis ē. In reditu ℟. Benedic dñe. In statiōe. Pax eterna. cū ℣. ꝛ oratiōe in prin⸗ cipio libri signata. Si vo de⸗ dicatio fuerit tpe paschali. pro cessio fit vt ī die pasce. ℂ In ipsa die dedicationis ecclesie/ totū officiuz agit̄: vt infra in anniuersario dedicationis ec⸗ clesie/preter orationes: loco quarū dicūtur orationes se⸗

OEus qui quētes. Oīo. inuisibiliter oīa ordines: ꝛ tamen ꝑ salute humani ge neris / signū tue potētie visi⸗

biliter ostēdis:tēplū hoc po⸗ tentia tue inhabitationis il⸗ lustra:vt oēs qui huc depre⸗ caturi cōueniunt/ex quacūqz tribulatione ad te clamaue⸗ rint cōsolationis tue benefi⸗ cia cōsequātur. ꝑer. Secre. Deus q̄ sacrandorū auctor es munerū: effunde sup hāc orationis domū tuā benedi⸗ ctionem:vt ab oībus inuocā tibus nomē tuū/defensionis tue auxiliū sentiat̄. ꝑer. Cō⸗ plē. Multiplica qñs dñe/ꝑ hec sctā que sūpsimus/in ani⸗ mabus nostris veritatē tuā: vt in tēplo sancto tuo iugiter te adorem⁹: ꝛ in conspectu tuo cū sanctis oībus glorie⸗ mur. ꝑer. ℂ In anniuersa⸗ rio dedicatiōis ecclesie. Intr.

Terribi⸗ lis est lo cus iste: hic do⸗ mus dei est ꝛ por ta celi:ꝛ vocabit̄ aula dei. ℣. Quā dilecta tabernacula tua dñe virtu⸗ tū: cōcupiscit ꝛ deficit anima mea in atria dñi. Glia patri. Kyrie. Fōs bonitatis. vel pascale. ſi

fuerit ifra tēp⁹ paſcale. Dño.

OEus qui nobis p̄ ſingu los annos huius ſctī tē pli tui cōſecrationis reparas diē: ⁊ ſacris ſemper myſterijs repreſentas incolumes: exau di preces populi tui/ ⁊ preſta: vt quiſqs hoc templū benefi cia petitur⁹ ingrediť: cūcta ſe impetraſſe leteť. P. Lctō li bri Apocalypſis bti Joannis

IN diebus apli. xxj. ca. illis. Vidi ciuitatē ſanctā hieruſalē/ nouā/ deſcendē tem de celo: a deo paratā/ ſicut ſponſam ornatā viro ſuo. Et audiui vocē magnā de throno/ dicentē. Ecce tabernaculū dei cū hoībus/ et habitabit cū eis. Et ipſi populus ei⁹ erūt: ⁊ ipſe deus cū eis erit eorum de⁹. Et abſterget de⁹ omnem lachrymam ab oculis eor̄: ⁊ mors vltra nō erit/ neq; luct⁹/ neq; clamor/ neq; dolor erit vltra: que prima abierūt. Et dixit q̄ ſedebat in throno. Ec ce noua facio omnia. Grad.

LOcus iſte a deo factus eſt: ineſtimabile ſacramentū irreprehēſibilis eſt. ℣. Deus cui aſtant angelor chori/ exaudi preces ſeruorum tuor. Alla. ℣. Vox exultatiōis ⁊ ſalutis in tabernaculis iuſtorum. Tpe paſcali loco grad. primū

Alleluia erit de dedicatiōe. Secūdū de reſurrectiōe. Proſa.

PSallat eccleſia mater illibata/ ⁊ virgo ſine ruga: honorez hui⁹ eccleſie. Hec dom⁹ aule celeſtis p̄bat̄ particeps. In laude regis celor̄: ⁊ cerimōȳs. Et lumine p̄tinuo emulās ciuitatē ſine tenebris. Et corpora in gremio cōfouēs animarū: que in celo viuūt. Quā dextera p̄tegat dei. Ad laudē ipſi⁹ diu. Hic nouā prolez gratia parturit: fecūda ſpū ſctō. Angeli/ ciues viſitāt hic ſuos: ⁊ corp⁹ ſumiť ieſu. Fugiunt vniuerſa corporis nocua. Pereunt peccatricis aīe crimina. Hic vox clara leticie p̄ſonat. Hic pax ſalus ⁊ gaudia redundant. Hac in domo trinitati laus ⁊ gl̄ia ſemp reſultat. Alia p̄ſa q̄ in octaua canit.

QUā dilecta taberna- cula dñi virtutum et atria. Quā electi architecti: tuta edifi cia. Que nō mouent īmo fouēt: vētus/ flumē/ pluuia. Quā deco ra fundamēta: p̄ cōcinna ſacramēta vmbre p̄currētia. Latus ade dormientis euam fudit: in manen tis copule primordia. Arca li gno fabricata noe ſeruat: guberna ta per mūdi diluuiū. Prole ſera tandē feta: anus ſara ridet leta no ſtrū lactans gaudiū. Seruus bibit qui legať: ⁊ camel⁹ adaquať ex

rebecce hydria. Hec inaures et armillas aptat sibi: vt per illas viro fiat congrua. Synagoga supplantat a iacob: dū diuagat nimis freta littere. Lippam liam latēt multa: quib⁹ vidēs rachel fulta pari nubit federe. In biuio tegēs nuda: geminos parit ex iuda thamar diu vidua. Hic moyses a puella dū se lauat: in fiscella reperit scirpea. Hic mas agnus immolat: quo israel satiatur: tinctus eius sanguine. Hic transitur rubens vnda: egyptios sub pfunda obruens voragine. Hic est vrna māna plena. hic mādata legis dena: sed in arca federis. Hic sunt edis ornaměta: hic aaron indumēta: q̄ p̄cedit poderis. Hic vrias viduat. bersabee sublimatur: sedis consors regie. Hec regi varietate vestis astat deaurate: sicut regis filie. Huc venit austri regina: salomonis quā diuina cōdit sapientia. Hec nigra est sed formosa: myrrhe ⁊ thuris fumosa vga pigmētaria. Hec futura / que figura obumbrauit: reserauit nobis dies gratie. Iam in lecto cū dilecto gescamus / ⁊ psallamus: assunt enī nuptie. Quarū tonat initium in tubis epulantiū: ⁊ finis per psalteriū. Spōsum millena milia / vna laudant melodia sine fine dicentia alla alla. Almē. Scōz Lucā. xix.

In illo tpe. Ingressus iesus / pambulabat hieri co. Et ecce vir noie çacheus / et hic erat princeps publicanorz / et ipse diues. Et q̄rebat videre iesum quis esset: ⁊ nō poterat pre turba: qa statura pusillus erat. Et p̄currēs / ascēdit in arborē sycomorz / vt videret eū: qa inde erat trāsiturus. Et cū venisset ad locū: suspiciēs iesus vidit illū / ⁊ dixit ad eū. Zachee / festinās descēde: qa hodie ī domo tua oportet me manere. Et festinans descēdit: ⁊ excepit illum gaudens. Et cū viderēt / oēs murmurabāt / dicētes q̄ ad hoiez peccatorē diuertisset. Stans aūt çacheus / dixit ad dñm. Ecce dimidiū bonorum meorz dñe do pauperib⁹: ⁊ si qd aliquē defraudaui / reddo q̄druplum. Ait iesus ad eū. Quia hodie salus domui huic facta est / eo q̄ ⁊ ipse filius sit abrae. Venit enī filius hois querere / ⁊ saluū facere / qđ perierat. Credo dī p totā octauā. Offer. Dñe de⁹ / in simplicitate cordis mei letus obtuli vniuersa: et populū tuū q̄ repertus est / vidi cū ingēti gaudio. deus israel custodi hāc volūtatē. Sec. Annue q̄s dñe p̄cib⁹ nostris: vt quicūq̄

intra tẽpli huius (cuius anniuersariũ dedicationis diẽ celebram⁹) ambitũ ꝯtinemur: plena tibi atq; pfecta corpis et aíe deuotiõe placeamus: vt dũ hec vota pſentia reddim⁹/ ad eterna premia te adiuuãte puenire mereamur. Per. Prefatio cõis semp. dũtaxat tpe paſcali de reſurrectione. Cõio. Domus mea/ dom⁹ orationis vocabit dicit dñs: in ea oís q petit accipit: & qui q̃rit inuenit: & pulſãti aperiet alla alla. Cõpt. Deus q ecclesiã tuã vnigeniti tui ſpõſam vocare digna tus es: vt que habet gratiã p fidei deuotionẽ/ haberet etiã ex noíe pietatẽ: da vt oís hec plebs noi tuo deseruiẽs huius vocabuli cõſortio digna esse mereatur: et ecclesia tua hoc in tẽplo (cui⁹ hodie anniuersarius dedicatiõis dies celebrat) collecta/ te timeat/ te diligat/ teq; sequat: vt dũ iugiter p vestigia tua gradit/ ad celestia pmissa te ducẽte puenire mereat. Per eũdẽ dñz. ℂ Infra octauã dedicatiõis oía vt in die. Kyrieleiſon p octauas vel de patronis/ cuz soleni. Et in terra. vel paſcale p tẽpore. ℂ In octaua dedicatiõis ecclesie pceſſio pergit vt ipſo die. Et ſi feſtum duplex alicuius ſcti die octaue venerit R̃. primuz. Benedic dñe. de dedicatione canit. In reditu secũduz R̃. de ſctõ cuius feſtuz celebrat. Kyrieleiſon. in octaua dedicatiõis fit p octauas. vel paſcale pro tpe. Proſa. Quam dilecta. vtſ̃. Alia vt in die. ℂ In ꝯsecratiõe altaris. Ad miſſam. Intr̃.

Dicit dñs/ sermones mei/ quos dedi in os tuũ/ nõ deficient de ore tuo. adeſt enĩ nomen tuum & munera tua accepta erũt ſup altare meuz. p̃s. Miſericordias dñi in eternũ cãtabo. Glia patri. Kyrie. Magne deus. vel paſcale pro tẽpore. Deus qui ex omni Oõ. coaptatione ſctõz/ eternũ tibi cõdis habitaculuz: da edificationi tue incremẽta celestia: vt quorũ hic reliquias pio amore cõplectimur/ eoz semp meritis adiuuemur. P. Lcõ Eſaie pphete. xix. Hec dicit dñs. In die illa eret mun⁹ dño exercituũ/ & rex fortis dñabitur eoz. In die illa erit altare dñi in me-

dio terre: ⁊ titulus dñi iuxta terminuz eius. Et cognoscet dñs: ⁊ colēt eum in hostijs ⁊ muneribus: ⁊ vota vouebūt dño ⁊ soluēt. Et ꝙuertent ad dñm: ⁊ placabit eis: ⁊ saluabit eos. In die illa erit israel benedictio ī medio terre: cui benedixit dñs exercituū: dicēs. Benedict⁹ populus meus: ⁊ opus manuū mearū/hereditas mea israel. Dicit dñs oīpotēs. **Grad.** Tollite hostias ⁊ introite in atria eius: adorate dñm in aula sancta eius. ℣. Reuelabit dñs cōdēsa: ⁊ in tēplo eius oēs dicēt gloriā. **Alla.** ℣. Vox exultationis ⁊ salutis in tabernaculis iustorū. **Aliud. Alla.** ℣. Introibo ad altare dei: ad deuz q letificat iuuentutē meaz. **Prosa.** Psallat ecclesia. **vtš. 162. Post septuagesimá dicit Tractus.** Qui confidūt in dño sicut mōs sió nō cómouebit in eternū: q habitat in hierusalē. ℣. Mōtes in circuitu eius: ⁊ dñs in circuitu populi sui ex hoc nūc ⁊ vsqz in seculum. **Secundū Lucā. vj. ca.** In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Nō est arbor bona/q facit fructꝰ malos: neqz arbor mala/ faciens fructū bonū. Unaqueqz enim arbor/ex fructu suo cognoscitur. Neqz enī de spinis colligūt ficus: neqz de rubo vindemiant vuam. Bonus homo/ de bono thesauro cordis sui/ pfert bonū. Et malus homo/ de malo thesauro/ pfert malū. Ex abūdātia enī cordis/os loquit. Quid aūt vocatis me dñe dñe/⁊ nō facitis q̄ dico? Oīs qui venit ad me/⁊ audit sermones meos/ ⁊ facit eos/ ostendā vobis cui similis sit. Similis est hoī edificāti domū/qui fodit in altū/⁊ posuit fundamētuz supra petrā. Inundatiōe aūt facta/illisum est flumē domui illi: ⁊ nō potuit eā mouere. Fūdata enim erat supra petram. Credo dicit. **Offer.** Sanctificauit moyses altare dño: offerens sup illud holocausta: īmolās victimas fecit sacrificiū vespertinū in odorē suauitatis dño deo in ꝯspectu filioz isra[el]. **Secr.** Omps sempiterne deus/ altare hoc nomini tuo dicatū/celestis virtutis benedictione sanctifica: ⁊ oībus in te sperātibus/ auxilij tui munus ostēde: vt hic ⁊ sacramētorū virtus/⁊ wtoz obtineatur effect⁹. Per. **Cōio.** Acceptabis sacrificiū iusticie oblationes ⁊ holocausta super altare tuum domine. **Cōplē.** Copiosa

beneficia quesumus dñe christianus populus assequat: vt qui in honore sanctox sacrādis tibi luminib⁹ deuotus occurrit: et vite subsidia presentis accipiat: et gratiā sempiterne redēptionis inueniat. P.

¶ Hymnus angelicus.

Gloria in excelsis Deo. Et in terra pax hominibus bone voluntatis. Laudam⁹ te. Benedicimus te. Adoramus te. Glorificamus te. Gratias agim⁹ tibi ꝓpter magnā gloriā tuā. Dñe deus rex celestis. Deus pater oipotens. Dñe fili vnigenite Jesu christe / et sācte spūs. vel altissime. Dñe deus agnus dei filius patris. Qui tollis peccata mundi: miserere nobis. Qui tollis peccata mundi: suscipe deprecationē nostrā. Qui sedes ad dexteram patris: miserere nobis. Quoniam tu solus sanctus. Tu solus dominus. Tu solus altissimus Jesu christe. Cum sancto spiritu: in gloria dei patris. Amen. ¶ Istud canitur de domina diebus sabbatinis.

Gloria in excelsis Deo. Et in terra pax hominibus bone volūtatis. Laudamus te. Benedicimus te. Adoramus te. Glorificamus te. Gratias agimus tibi ꝓpter magnā gloriā tuā. Dñe deus rex celestis. Deus pater omnipotens. Dñe fili vnigenite Jesu christe. Spiritus et alme orphanox paraclete. Domine deus agnus dei filius patris. Primogenitus Marie virginis matris. Qui tollis peccata mundi: miserere nobis. Qui tollis peccata mūdi: suscipe deprecationem nostram. Ad Marie gloriam. Qui sedes ad dexterā patris: miserere nobis. Qm̄ tu solus sanctus. Mariā sanctificans. Tu solus dñs. Mariam gubernās. Tu solus altissimus. Mariam coronās. Jesu christe. Cum sancto spiritu: i gloria dei patris. Amen.

Credo in vnum deum. Patrem omnipotentem: factorē celi et terre: visibilium omnium et inuisibilium. Et

in vnū dominū nostrū Jesū chm̄/filiū dei vnigenitū: et ex patre natū ante oīa secula. Deū de deo/lumē de lumine: deum verū de deo vero. Genitū nō factū: cōsubstātiale patri: p quē oīa facta sunt. Qui ppter nos hoīes ⁊ propter nostrā salutē/descēdit de celis. Et incarnatus est de spiritusancto ex Maria virgine: ⁊ homo factus est. Crucifixus etiā pro nobis sub pontio pilato: passus ⁊ sepultus est. Et resurrexit tertia die secūdū scripturas. Et ascēdit in celū: sedet ad dexterā patris. Et iterū vēturus est cū gloria iudicare vivos et mortuos: cui⁹ regni nō erit finis. Et in spiritūsanctū dnm ⁊ viuificātem: qui ex patre filioq; procedit. Qui cū patre ⁊ filio simul adorat̄/⁊ cōglorificatur: qui locutus est per pphetas. Et vnā sanctā catholicam et apostolicā ecclesiā. Cōfiteor vnum baptisma in remissionem peccatoz. Et expecto resurrectionem mortuorū. Et vitam venturi seculi. Amen.

Cano minor more Romane ecclesie. Sacerdos celebrans/dicto ⁊ finito offertorio/am' abus manib' accipiēs patenaz cū hostia/⁊ vsq; ad pect⁹ eleuatā tenēs se dicat.

Suscipe sācte pater oīpotēs eterne deus/hāc imaculatā hostiā: quā ego indign⁹ famulus tu⁹ offero/tibi deo meo viuo ⁊ vero: pro inumerabilib⁹ peccatis ⁊ offensionibus/⁊ negligētijs meis: ⁊ pro oībus circūstātibus. Sed ⁊ p oībus fidelib⁹ chīanis viuis ⁊ defunctis: vt mihi ⁊ illis pficiat ad salutez in vitā eternā. Amē. Deinde facto signo crucis cuz patena sup corpali/ibidē hostiā ponēs/patenā subtus corporale ponat/vel ministrāti dalmuciato si adest/porrigat tenendā. Tandē nihil dicēs/infundat vinū in calicē. Deinde faciat signū crucis sup ampulla aque: ⁊ ex ea īponat pusillus aque in calicē/secrete dicens:

Deus q humane substantie dignitatē mirabiliter ꝯdidisti/et mirabilius reformasti: da nobis p huius aque ⁊ vini mysteriū/ei⁹ diuinitatis esse cōsortes: q humanitatis nostre fieri dignat⁹ est particeps Jesus chīs fili⁹ tuus dns nr̄/q tecū viuit ⁊ regnat in vnitate spūssctī deus. Per oīa secula seculorū. Amē. Qua oratiōe

finita/ambab⁹ manib⁹ calicez discooptū vsq; ad pectus eleuatū tenens/z in medio altaris stans/secrete dicat. Offerimus tibi dñe calicē salutaris:tuā deprecantes clementiā:vt in cōspectu diuine maiestatis tue/p nostra z p toti⁹ mūdi salute cū odore suauitatis ascendat. Amē. Tū signo crucis sup corporali cū calice facto/euz reponat z coopiat: deinde manib⁹ iūctis/sup altare positis/capite iclinato secrete dicat. In spū humilitatis z animo contrito suscipiamur a te dñe:z sic fiat sacrificiū nostrū in cōspectu tuo hodie:vt placeat tibi dñe deus. Tandē eleuet manus extensas:z iūgat illas ante pectus secrete dicēs. Veni sanctificator oīps eterne deus:z bene ✠ dic hoc sacrificiū tuo sācto noī preparatuz. Deinde fit altaris thurificatio si solenniter missa cantaf:cūq; ponit incensū in thuribulū ad thurificandū dicat. Per intercessionē beati Michaelis archāgeli stantis a dextris altaris incensi/z oīum electoz suoz/incēsum istud dignetur dñs bene ✠ dicere:z in odorem suauitatis accipere. Per

dñm nostrū. Amen. Tandez cū incensat oblata/dicat. Incensum istud a te benedictuz ascendat ad te dñe:z descendat sup nos misericordia tua. Cū incensat altare/dicat hanc orationez. Dirigaf dñe oro mea sicut incensū in cōspectu tuo:eleuatio manuū mearuz sacrificium vespertinū: pone dñe custodiā ori meo/z ostiū circūstantie labijs meis: vt nō declinet os meū in verba malicie/ad excusandas excusationes in peccatis. Dñ reddit thuribulū diacono. Accēdat in nobis dñs ignē sui amoris/z flammā eterne charitatis. Amē. Tādem extremitatem digitoz lauet z tergat dicens secrete. Lauabo inter innocētes manus meas/z circūdabo altare tuū dñe. Vt audiā vocē laudis tue:z enarrē vniuersa mirabilia tua. Dñe dilexi decorē domus tue/z locum habitationis glorie tue. Ne perdas cū impijs deus aiam meā/z cū viris sanguinū vitā meā. In quoz manibus iniquitates sunt/dextera eorū repleta est muneribus. Ego autē in innocentia mea ingressus suz/redime me z miserere mei.

in directo/in ecclesijs benedicam te dñe. Glia pri z filio z spirituisctō. Sicut erat in principio z nūc z semper. zc. Lotis z tersis manib9/ad medium altaris stans/ad deū eleuatis oculis/manibusqz iūctis super altare positis/inclinato capite dicat secrete. Suscipe sancta trinitas hāc oblationē:quā tibi offerimus ob memoriā passionis resurrectionis z ascēsionis iesu chri dñi nostri:z in honorē beate marie semp virginis: beati michaelis archāgeli/z beati Johannis baptiste/sāctoz apłoz petri z pauli: z istoz/z oium sanctoz:vt illis pficiat ad honorē:nobis aūt ad salutē:z illi p nobis intercedere dignētur i celis/quoz memoriā facimus in terris. Per eundē xpm dñz nrm. Amē. Tū altari osculato vertēs se ad populū voce aliquātulū eleuata dicat. Orate fratres z sorores secrete pſequaſ vt meū z vestrū sacrificiū acceptabile fiat apud deū oipotētē. Deinde minister aut interessentes respōdeāt dicētes. Suscipiat dominus sacrificiū de manibus tuis:ad laudē z gloriā nominis sui/ad vtilitatē quoq; nostraz/z totius ecclesie sue sancte. Si vero minister aut interessentes nō respōdeāt/solus dicat. Suscipiat dñs sacrificiū de manibus meis/ad laudē z gloriam nois sui: ad vtilitatē quoqz nostrā/z totiꝰ ecclesie sue sancte. Tū celebrāns manibꝰ aliquantulū extensis ante pectus/stans ante librū secrete dicat Secretā/z veniens ad verba. P dñz no. zc. vel ad aliaz ꝯclusionē/manibus iūctis continuet vsqz ad verba. Per oia secula seculorū exclusiue si vnica sit Secreta. Si vo plures Secrete sint/addet conclusioni prime Secrete aut secunde/illa verba. Per oia secula seculoz. Amē. Deinde simpliciter subiūgat alias Secretas/ priorib9 orationib9 seu collectis ante epistolam lectis cōuenientes:qa tot ac eodē ordine dici debēt Secrete/z post cōmunionem oiones/quot/z quo ordine/z de qb9 dicte sunt ante epłam orationes:z puēto in ꝯclusione vltime Secrete ad verba. Per oia secula seculoz exclusiue/stās in medio altaris positis sup eo manibus extēsis/voce clara dicat. Per oia secula seculoz. Dñs vobiscū. tū

eleuādo manꝰ extēsas dicat. Sursū corda. Tandē iungat manus ante pectꝰ ꝛ caput inclinet ꝛ dicat Gratias agamꝰ dño deo nro. Deinde eleuatis ꝛ extēsis manibꝰ ꝓsequitur prefationē officio diei aut festo cōuenientē: ꝛ finita prefatione / iūctis manibꝰ ante pectus / voce mediocri dicat Sā ctus ꝛc̄. ꝛ dicēs Bñdictus signet se signo crucis: ꝛ vltimo dicto Osanna i excelsis / manibꝰ iunctis sup altare positis / stans ante mediū altaris / versus ad illud: corde ꝛuoto eleuatis etiā oculis ad ꝛū / ꝛ sine mora ꝛemissis / capite iclinato dicat secrete Canonē maiorē Te igit clemētissi. et ꝯtinuet ordine ꝛ modo ibi expressis.

Sequit Canon minor in qualibet missa per anni circulū / iuxta antiquā ꝯsuetudinē diocesis Cracouiensis. Sacerdos celebrās dicto offertorio / eleuatis ad celū manibus dicit secrete orationē. Ueni inuisibilis sanctificator ops eterne deus / ꝛ benedic hoc sacrificiuz noi tuo preparatū. Per chz dñm nostrū. Tū leuādo calicē ambabus manibꝰ sursū vsqz ad pectus dicit. Suscipe sctā trinitas hāc oblationē: quā tibi offerimus in memoriā venerā de passionis / resurrectionis ꝛ ascēsionis dñi nri Jesu chi. Et in honorē sctissime ꝛei genitr̄ dñi nis Marie: ꝛ oīuz sctō, q tibi placuerunt ab initio mūdi vsqz ad p̄sentē diē: ꝛ quoꝝ hodie festiuitas celebrat̄: ꝛ quoꝝ noia ꝛ reliqe hic ꝯtinent̄: vt illis ꝓficiat ad honorē: nobis aūt ad salutē: ꝛ aiabus oīuz fideliū ꝛefunctoꝝ ad vitaz ꝛ reqem sempiternā. Et vt illi ītercedere dignent̄ ꝓ nobis in celis / quoꝝ hic memoriā facimus ī terris. Deponit calicē sup altare cū signo crucis / ꝯcludēs. P eūdē chm̄ dñm nr̄m. Tū deponēdo patenā ꝛe calice vna cū hostia / in ꝛepositiōe hostie sup corpale dicit. Ueni sctē spūs reple tuoꝝ corda fideliū ꝛ tui amoris in eis ignē accende. Osculat̄ patena: ꝛ signādo se cū ea ꝓsequit Qui ꝓ diuersitatē linguarū cūctarū gentes ī vnitate fidei ꝯgregasti. Tū patena sub corpali ab cō̄it / ꝛ calix coopit̄. Post[illegible] manibꝰ dicit. Sanctifica [illegible] dñe hāc oblation[illegible] vnigeniti t̄ tui [illegible] corpus [illegible]

✠ guis fiat. Inclinādo se dicit. In spū humilitatis ꝛ animo contrito suscipiamur a te dñe. Et sic fiat sacrificiū nr̄m in ꝯspectu tuo: vt a te suscipiatur hodie: et placeat tibi dñe deus. Tum osculaꝰ altare. Et vertēdo se ad populuz dicit. Orate ꝓ me pctōre fratres ꝛ sorores: vt meū pariter ac vestrū acceptabile fiat sacrificiū in ꝯspectu dñi. Postea dicit secreta: vna vl̄ plures: tot ꝛ eo ordine vt dicte sūt collecte: q̄ ꝯcludant ꝓ altā ꝛ exp̄ssā ꝯclusionē. Ante p̄fationē dicēdo.

PEr oīa secula seculorū. Amē. Dns vobiscū. Et cū spū tuo. Sursū corda. Habemus ad dñm. Gratias agamus dño deo nr̄o. Dignū et iustū est. Prefatio q̄tidiana.

VEre dignum ꝛ iustū est/ equū ꝛ salutare: Nos tibi semp ꝛ vbiq̄ gratias agere. dñe sctē/pater oīpotēs/eterne deꝰ. Per chr̄m dñm nr̄m. Per quē/maiestatē tuaz laudant angeli: adorāt dñationes/ tremūt potestates. Celi celorumq̄ virtutes/ac beata seraphin: socia exultatione cōcelebrāt. Cū quibꝰ ꝛ nostras voces vt admitti iubeas/dep̄camur supplici cōfessione dicētes. Angelicꝰ simul ꝛ humanus hymnꝰ.

SAnctus/Sanctus/Sanctus dñs deus sabaoth. Pleni sunt celi et terra gloria tua. Osanna in excelsis. Benedictus q̄ venit in noīe dñi. Osanna in excelsis. Tum lauat extremitates digitorum nihil dicendo. Quibus tersis. Et reuerētia facta ad crucifixū: ac eo osculato: Canon maior inchoaꝰ: ꝛ continuatur/vt ibi. ℭ De natiui tate domini. Prefatio.

ETerne deus. Quia per incarnati verbi mysteriū: noua mentis nostre oculis lux tue claritatis infulsit. Vt duz visibiliter deū cognoscimus: per hūc inuisibiliū amore rapiamur. Et ideo cū angelis ꝛ archāgelis/cū throno ꝛ dñationib⁹. Cūq̄ oī militia celestis exercitus/ hymnū glorie tue canimus: sine fine dicentes. ℭ Infra actionē. Oīcantes/ꝛ noctē (vel diē) sacratissimā celebrātes: qua beate Marie ītemerata virginitas huic mūdo edidit saluatorē: Sed ꝛ memoriā venerantes: In primis eiusdez glorioseq̄ ✠ginis marie/genitricis eiusdē dei ꝛ dñi nostri iesu chr̄i. Sed et btōz apl'oz.

¶ In epiphania dñi. Prefatio.

ÆTerne deus. Quia cuz vnigenitus tuus in substãtia nostre mortalitatis apparuit: noua nos immortalitatis sue luce reparauit. Et ideo cũ angelis. vtꝫ. ¶ Infra actionẽ. Cõmunicãtes/ ꝛ diẽ sacratissimũ celebrãtes/ quo vnigenitus tuus in tua tecũ gloria coeternus: in veritate nostre carnis visibiliter corporalis apparuit. Sed ꝛ memoriã venerãtes. In primis gloriose semperqz virginis marie genitricis eiusdez dei/ ꝛ dñi nostri iesu chri. Sed ꝛ beatorz apl'orz. ¶ In q̃dragesima ferialibꝰ diebꝰ. Prefatio.

ÆTerne deꝰ. Qui corporali ieiunio vicia cõprimis/ mentẽ eleuas/ virtutẽ largiris ꝛ p̃mia. Per chm dñm nostrũ. Per quẽ maiestatẽ. ¶ In passione domini ꝛ de sancta cruce. Prefatio.

ÆTerne deus. Qui salutẽ humani generis in ligno crucis ꝯstituisti: vt vnde mors oriebat/ inde vita resurgeret. Et qui in ligno vincebat: in ligno quoqz vinceret. Per chm dñm nostrũ. Per quẽ maiestatẽ tuã. vtꝫ. ¶ De resurrectione dñi. Prefatio.

VEre dignuz ꝛ iustũ est/ equuz ꝛ salutare. Te qdem dñe oi tẽpore: sed ĩ hac potissimũ die glorioſius p̃dicare: cũ pasca nostrũ ĩmolatus est chꝰ. Ipse enim verus est agnus: qui abstulit peccata mũdi. Qui morte nostraz moriẽdo destruxit: ꝛ vitã resurgendo reparauit. Et ideo cum angelis. vtꝫ. ¶ Infra actionem. Cõmunicãtes/ ꝛ diẽ sacratissimũ celebrãtes resurrectiõis dñi nostri iesu xp̃i secũdũ carnẽ. Sed ꝛ memoriã venerãtes. In primis gloriose semperqz virginis Marie: genitricis eiusdẽ dei ꝛ dñi nostri Jesu chri. Sed et btorz apl'orz. ꝛc. Alia. Hãc igitur oblationez seruitutis nostre/ sed ꝛ cũcte familie tue: quã tibi offerimus: pro ijs quoqz quos regenerare dignatꝰ es ex aqua ꝛ spiritu sancto: tribuẽs eis remissionem oĩum peccatorz. Aĩs dñe vt placatus accipias. ꝛc. ¶ De ascẽsione domini. Prefatio.

ÆTerne deus. Per chm dñm nostrũ. Qui post resurrectionẽ suã oĩbus discipulis suis manifestus apparuit: ꝛ ipsis cernẽtibus est elevatus in celũ: vt nos diuinitatis sue

tribueret esse participes. Et ideo cū angelis. vtŝ. ¶ Infra actionem. Communicantes/ꝛ diem sacratissimum celebrātes:quo dominus noster vnigenitus filius tuꝰ vnitā sibi fragilitatis nostre substantiam/in glorie tue dexterā collocauit. Sed ꝛ memoriam venerantes. In primis gloriose semperqꝫ virginis Marie/genitricis eiusdē dei ꝛ domini nostri iesu christi. Sed ꝛ beatorum apostolorꝫ. ¶ In die pentecostes: ꝛ de sācto spiritu. Prefatio.

Eterne deus. Per christum dominum nostrū. Qui ascendens super omnes celos/sedensqꝫ ad dexterā tuā: promissum spiritumsanctuꝫ hodierna die in filios adoptionis effudit. Quapropter profusis gaudijs:totus in orbe terrarum mundus exultat. Sed ꝛ superne virtutes: atqꝫ angelice potestates/hymnum glorie tue concinunt: sine fine dicentes. ¶ Infra actionem. Communicantes/ꝛ diem sacratissimū pentecostes celebrantes:quo spiritussanctus apostolis in linguis igneis [illegible] uit. Sed ꝛ [illegible] venerantes. In primis gloriose semperqꝫ. ꝛc. Alia. Hāc igitur oblationez seruitutis nostre/sed ꝛ cuncte familie tue:quam tibi offerimus/pro ijs quoqꝫ quos regenerare dignatꝰ es ex aqua ꝛ spiritusancto/tribuens eis remissionem omnium peccatorum. Quesumus domine vt placatꝰ accipias. ꝛc. ¶ De sctā trinitate. Prefatio.

Eterne deus. Qui cum vnigenito filio tuo ꝛ spiritusancto/vnus es deus: vnus es dominus. Non in vnius singularitate persone: sed in vnius trinitate substātie. Dō enim de tua gloria(reuelante te)credimus: hoc de filio tuo/hoc ꝫ spiritusancto/sine differentia discretionis sentimus. Ut in confessione vere sempiterneqꝫ deitatis:ꝛ in psonis proprietas/ꝛ in essentia vnitas/ꝛ in maiestate adoretur equalitas. Quā laudāt angeli atqꝫ archangeli/cherubin quoqꝫ ꝛ seraphin/qui non cessant clamare quotidie/vna voce dicētes. ¶ De beata vgine. Prefatio.

Eterne deus. Et te in wnerationē. vel Assumptiōe. vel Natiuitate. vel Conceptione. vel Annunciatione.

vel Visitatione. vel Presentatione/ beate Marie semper virginis: exultantib9 animis collaudare/ benedicere 7 predicare. Que 7 vnigenitū tuū sanctispiritus obumbratione concepit: 7 virginitatis gloria permanente/ huic mundo lumen eternū effudit/ Jesum christum dominuz nostrum. Per quem/ maiestatem. vtš.

¶ De apostolis. Prefatio.
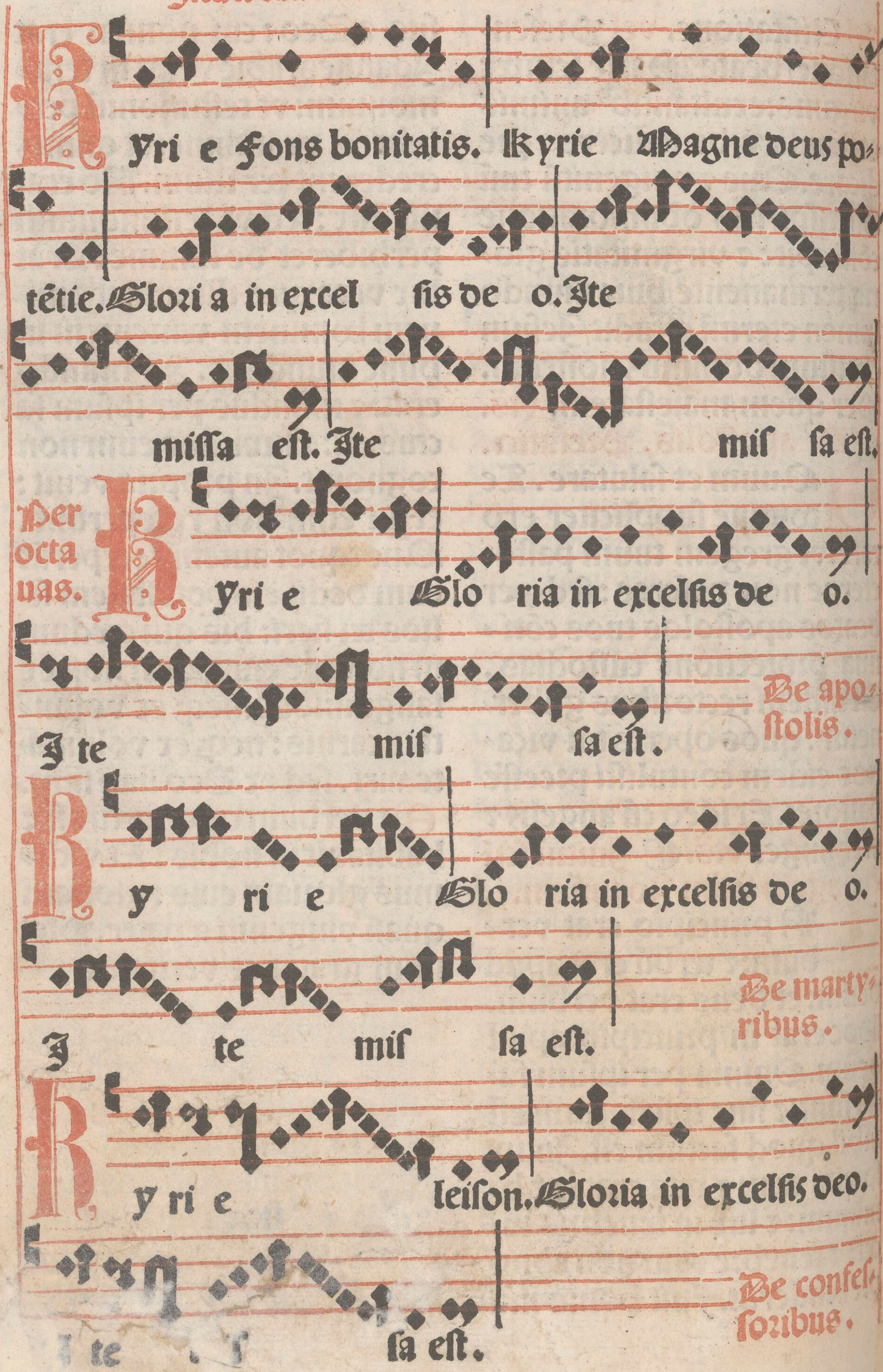
AQuum et salutare. Te domine suppliciter exorare: vt gregem tuum pastor eterne non deseras: sed per beatos apostolos tuos cōtinua protectione custodias. Ut ijsdem rectoribus gubernetur: quos operis tui vicarios eidem contulisti preesse pastores. Et ideo cū angelis 7 archange. vtš.

¶ Initiū sci euangelij scdm Joannem. j.

IN principio erat verbum: 7 verbū erat apud deum: et deus erat verbum. Hoc erat in principio apud deum. Omnia per ipsum facta sunt: 7 sine ipso factum est nihil quod factum est. In ipso vita erat: 7 vita erat lux hominum: 7 lux in tenebris lucet: 7 tenebre eam non comprehenderūt. Fuit homo missus a Deo: cui nomen erat Joannes. Hic venit in testimonium: vt testimoniū perhiberet de lumine: vt omnes crederent per illum. Nō erat ille lux: sed vt testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera que illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat: 7 mundus per ipsum factus est: 7 mundus eum non cognouit. In propria venit: et sui eum non receperunt. Quotquot autem receperūt eum dedit eis potestatem filios dei fieri: his qui credunt in nomine eius. Qui non ex sanguinibus: neq3 ex voluntate carnis: neq3 ex voluntate viri. sed ex Deo nati sunt.

Et verbum caro factū est 7 habitauit in nobis. Et vidimus gloriam eius: gloriam quasi vnigeniti a patre. Plenum gratia et veritate.

Istud canitur in festis solennibus.

Ky ri e Gloria in excelsis de o.

Je te mis sa est.

Be virgini bus.

Ky ri e Gloria in excelsis deo. Ite

Be electa.

missa est. Kyrie Glo

ri a in ex cel sis de o. Ite

Pascale.

mis sa est. Ky rie Glo ri a in excelsis

de o. Je te mis sa est.

Dominicale.

leison. Gloria in excelsis deo. Ite missa est.

Aliud dominicale.

Kyrie leison. Glo

Kyriel. cum Gloria.

Be patronis.

o. Ite missa est. Kyrie leison.

Gloria in excelsis deo. Ite missa est.

Tri um lctō nū.

Kyrie leisō. Gloria in excelsis deo. Ite missa est.

Be dña diebus sabba tinis.

Kyrie. Glo ria in excelsis deo.

Ite missa est.

Jstud benedicamus canit dñicis diebus a septuagesima vsq; ad passionem dñi.

Jstud dieb⁹ feria libus

Benedicamᵒ dño. Benedica mᵒ dño.

Be pas sioe do mini.

Benedica mus do mi no.

Be do mi na.

Benedicamᵒ do mino.

Cre do ma gnū.

Cre

Cre do in v num

lo in vnū deū. Requiescāt in pace.

PEr omnia se cu la seculo rū. Dominus

vobiscū. Sur sū cor da. Grati as agamus

dño mino ꝝ o nostro. Vere dignum et

iu stū est e quū et sa luta re. Nos tibi semp ꝛ vbiqꝫ

gratias agere. Dñe sancte pater omnipotēs e terne

deus: per chꝛi stū do mi nū no strum. Per quē maie-

statē tuaz laudant angeli: adoꝛāt dominati ones: tremūt

po testa tes. Celi celo rūqꝫ virtutes ac beata se ra-

phin: so ci a exultatio ne cōcelebrāt. Cū quib⁹ et no-

stras voces vt admitti iubeas deprecamur sup pli-
ci confessio ne di cen tes.

PEr omnia secula seculorum. Dominus vobiscum.

Sursum corda. Gratias agamus domino deo
nostro. Vere dignũ et iustũ est equum et sa luta re.
Nos tibi semper vbiq; gratias agere: Domine sancte
pater omnipotens eterne deus: Per christum domi-
num nostrum. Per quem maiestatem tuam laudant
angeli adorant dominationes tremunt potestates.

Celi celorumq; virtutes ac beata seraphin so cia exul-

tatio ne concelebrant. Cum quibus & nostras voces

vt admitti iubeas deprecamur: supplici confessio-

ne dicentes.

Ere dignuz et iu stum est e quū et

sa luta re. Nos tibi semp et vbiq; gratias a gere:

dñe sancte pater omnipotēs e ter ne de us. Quia

p incarnati verbi my ste riū noua mētis nře oculis lux

tu e clarita tis infusa sit. At dū visibi[li]

scimus: per hunc inuisibi li um amore ra pia-
mur. Et i de o cum angelis et ar changelis: cũ
thro nis et domi na ti o nibus. Lũqz omni militia
celestis ex er citus hymnum glorie tue ca nimus:
si ne fi ne di cen tes.

IVste dignũ et iustum est equum et sa luta re. Nos
tibi semper et vbiqz gratias agere: domine sancte pa-
ter omnipotens e terne de us. Quia per incarnati
verbi myste r ium: noua mentis nostre oculis lux tu e

clarita tis infulsit. Ut dum visibiliter deum cognosci-
mus: per hunc inuisibi lium amore rapia mur. Et
i deo cum angelis et archangelis: cū thro nis ꝛ domi-
na tio nibus: cūq; omni militia celestis exercitus hym-
nū glorie tue ca nimus sine fi ne dicentes.

TEre dignū et iu stū este quū et sa lu-
ta re. Nos tibi sēp ꝛ vbiq; gratias a gere: dñe sācte pa-
ter omnipotēs e ter ne de us. Quia cū vnigenit⁹ tuus in
substātia nr̄e mortali tatis ap paruit: noua nos imortali-

tatis su e luce re para uit. Et i de o cũ ange-

lis et ar changelis: cũ thro nis et domi na tio ni-

bus. Lũqꝫ omni militia celestis ex er citus: hymnũ glo-

rie tue canim⁹ si ne fi ne di centes.

VEre dignum et iustũ est equũ et sa lu ta re. Nos

tibi semper et vbiqꝫ gratias a gere: domine sancte pater

omnipotẽs e terne deus. Quia cũ vnigenitus tuus in

substãtia nostre mortalitatis apparuit: noua nos immor-

talitatis su e luce repara uit. Et i deo cuz angelis

et archangelis : cum thro nis et domi natio nibus.

Lumq; omni militia celestis exer citus : hymnum glo-

Prefatio tẽ pore q̃dra-gesimali fe-rialis.

rie tue canimus sine fi ne dicentes.

PEr omnia secula seculorũ. Dominus vobiscum.

Sursum corda. Gratias agamus dño deo nostro.

Vere dignum et iustum est equum et salutare. Nos

tibi semper et vbiq; gratias agere : domine sancte pater

omnipotens eterne deus. Qui corporali ieiunio vicia

comprimis / mentem eleuas / virtutẽ largiris et premia:

per christum dominū nostrum. Per quem maiestatē tuam

laudāt angeli: adorant dominati o nes: tremūt potestates.

Celi celorūq; virtutes ac beata seraphin socia exultatione

cōcelebrant. Cū quibus et nostras voces vt admitti iube-

as deprecamur supplici cōfessione dicētes.

PEr omnia se cula seculorū. Dominus vobiscum.

SUr sū cor da. Gratias agam⁹ do mino

de o nostro. VEre dignū et iu stū est e-

quum et sa luta re. Nos tibi semp et vbiq; gratias

a gere: dñe sctē pater omni potēs e ter ne de us. Qui

salutē humani generis ī ligno crucis ꝯstitu i sti: vt vnde

mors orie batur inde vi ta resurgeret. Et q in ligno vin

cebat ī ligno quoqꝫ vinceretur: p chri stū do mi num

nostrū. Per quē maiestatē tuaz laudant angeli: adorāt do-

mi nati ones: tremūt po testa tes. Celi celorūqꝫ virtu-

tes ac beata seraphin so ci a exultatio ne cōce le-

brāt. Cū qbus et nostras voces vt admitti iubeas dep̄-

camur: sup plici cōfessio ne di centes.

Prefatio de sā
cta cruce ꝛ de
dñi

Prefatio mediocris de cruce 7 de passiõe

Per omnia secula seculorum. Dominus vobiscũ.

Sur sũ corda. Gratias agamus dño deo nostro.

Vere dignũ et iustũ est equũ et sa luta re. Nos tibi

semp et vbiqz gratias a gere: dñe sancte pater omnipo-

tẽs eterne deus. Qui salutẽ humani generis in ligno cru-

cis ꝯstitu i sti: vt vnde mors orie batur inde vita resurge-

ret: et q in ligno vincebat in ligno quoqz vince re tur: p

christũ dominũ nostrum. Per quẽ maiestatẽ tuã laudant

g nt dominati o nes: tremunt potestates.

Celi celorũq; virtutes ac beata seraphin: so cia exultatio-

ne cõcelebrant. Cũ qbus et nostras voces vt admitti iube-

as deprecamur supplici cõfessio ne dicẽtes.

Prefatio de sã cta cruce: z de passiõe domini ferialis.

PEr oia secula seculorũ. Dominꝰ vobiscũ. Sur-

sũ corda. Gratias agamus dño deo nostro. Dere

dignũ et iustũ est equũ z salutare. Nos tibi semp z vbi-

q; gratias agere: dñe sancte pater omnipotẽs eterne de-

us. Qui salutem humani generis in ligno crucis cõstitui-

sti: vt vnde mors oriebatur inde vita resurgeret. Et qui

in ligno vincebat: in ligno quoq; vinceretur. Per christū

dñm nostrū. Per quē maiestatē tuā laudāt angeli: adorant

dominationes: tremūt potestates. Celi celorūq; virtutes

ac beata seraphin socia exultatione concelebrant. Cum

quibus & nostras voces vt admitti iubeas deprecamur:

supplici confessione dicentes.

PEr omnia secula seculorū. Dominꝰ vobiscū.

Sursū corda. Gratias agamꝰ dño nostro.

DEre dignū et iustum est

e quũ et sa luta re. Te qdez dñe omni tem-

pore:sed in hoc potissimũ die glorioſius ꝓdi care cũ pa-

sca no strũ īmola tus est chri stus. Ipse enim verus est

agnus q̃ abstulit pecca ta mundi. Qui mortẽ nr̃am mo-

ri endo de struxit:z vi tã resurgẽdo repara uit. Et

i deo cũ angelis z ar chãgelis:cũ thro nis z domi-

na tio nibus. Cũq; oi militia ce lestis ex ercit⁹ hymnũ

glorie tue canim⁹. si ne si ne di centes. Prefatio de resurrectio-ne domini mediocris.

Per omnia secula seculorũ. Dominus vobiscum.

Sur sũ corda. Gratias agamus dño deo nostro.

Vere dignũ et iustũ est equũ et saluta re. Te qdem

dñe omni tẽpore: sed in hoc potissimũ die glorioſius p̃di-

care: cũ pasca nostrũ immola tus est christus. Ipse enim

verus est agnus q̃ abstulit pecca ta mũdi. Qui morte no-

strã moriẽdo destruxit: et vi tam resurgẽdo repara uit.

Et ideo cũ angelis ꝛ archãgelis: cũ thronis ꝛ domi-

nationibus. Cũq̃ omni militia celestis exer citus: hymnũ

gloríe tue canimus sine fi ne dicentes.

Prefatio de ascensione domini solennis.

VEre dignũ et iu stuz est e quũ et sa-
luta re. Nos tibi semper et vbiqz gratias agere : dñe
sancte pater omnipotẽs eterne deus : per chri stum
o mi nũ nostrum. Qui post resurrectionẽ suam om-
nib9 discipulis suis manifestus ap paruit : ꝛ ipsis cernẽ-
tib9 est ele uat9 in ce lũ : vt nos diuinitatis su e tri-
bueret es se parti cipes. Et i de o cũ angelis et
ar changelis : cũ thro nis et domi na tio nibus.
Lumqz omni militia celestis ex ercitus : hym nũ glo-

Prefatio de ascẽsione dñi mediocris

rie tue ca nimꝰ: si ne si ne di centes.

Prefatio de ascẽsione dñi mediocris.

VEre dignũ et iustũ est equũ et sa luta re. Nos tibi semp et vbiqz gratias agere: dñe sancte pater omnipotẽs eterne deus: per christũ dn mi nũ nostrũ. Qui post resurrectionẽ suã omnibꝰ discipulis suis manifestus appa-ruit: et ipsis cernentibus est eleuatus in celum: vt nos diuinitatis su e tribueret es se parti cipes. Et i deo cum angelis et archangelis: cum thronis ꝛ dnmi na-tio nibus. Cumqz omni militia celestis exer citus hym-

nū glorie tue canimus: si ne si ne dicentes. Prefatio d scō spū so- lennis.

VEre dignū et iu stum est e quum et

sa luta re. Nos tibi semp et vbiq; gratias a gere: do-

mine sancte pater omnipotēs eterne deus: per chri-

stū do mi nū nostrū. Qui ascendēs super omnes ce-

los sedēsq; ad dexterā tuā pmissū spiritumsctūm: hodier-

na die in fi li os adoptio nis effu dit. Quapropter

profusis gaudijs: totus in orbe terrarū mun dus exul-

tat. Sed ꝛ supne ꝓtutes atq; angelice pote states hymnū

gloꝛie tu e cō cinūt: ſi ne ſi ne di centes.

VEre dignū et iuſtū eſt e quū et ſa luta re. Nos tibi

ſemper et vbiq; gratias a gere: domine ſancte pater om-

nipotens eterne deus: per chꝛiſtū dominū no ſtrum.

Qui aſcendens ſuper omnes celos: ſedenſq; ad dexterā

tuam pꝛomiſſum ſpiritumſanctum hodierna die in fi-

lios adoptio nis effudit. Quapꝛopter pꝛofuſis gau-

diis: totus in oꝛbe terrarum mundus exultat. Sed et ſu-

perne virtutes atq; angelice poteſtates: hymnuz gloꝛie

Prefatio de sctā trinitate solennis.

tue concinunt si ne fi ne dicentes.

PEr omnia se- cula seculorum. Dominus vo-

biscum. Sur sum cor da. Gra ti as aga-

mus do mino de o nostro. Vere dignum

et iu stū este quū et sa luta re. Nos tibi semp

et vbiqz gratias agere: dñe sancte pater omnipotens

e ter ne de us. Qui cū vnigenito tuo et spiritusancto

vnus es dē us: v nus es dominus. Non in vnius sin-

gulari tate per sone: sed in v ni us trinita te sub-

stanti e. Quod enim de tua gloria reuelante te cre di-
mus: hoc de filio tu o: hoc de spiritu sancto sine diffe-
ren ti a discretio nis sentimus: vt in cōfessione vere
sempiterneq; dei ta tis: ⁊ in personis ppri etas: ⁊ in
essentia v nitas: ⁊ in maiesta te adore tur equa li-
tas. Quā laudant angeli atq; archangeli cherubin quo-
q; et seraphin: qui non cessant clamare quoti di e
vna vo ce di cen tes.

PEr omnia secula seculorū. Dominus vobiscum.

Sur sū corda. Gratias agamus dño deo nostro.

Ere dignū et iustū est equū et sa luta re. Nos tibi

semp et vbiqz gratias a gere: dñe sancte pater omnipotēs

e terne deus. Qui cū vnigenito tuo ⁊ spiritusancto vnus

es de us: vnus es dominus. Nō in vnius singularitate per-

sone: sed in v nius trinita te substātie. Quod enī de

tua gloria reuelante te credimus: hoc de filio tu o: hoc de

spiritusancto sine differenti a discretio nis sentimus.

Ut in confessione vere sempiternecz dei tatis: et in per

sonis propri etas: et in essentia vnitas: et in maiesta-

te adore tur equalitas. Quaz laudant angeli atqz ar-

changeli: cherubin quoqz et seraphin: qui non cessant

clamare quoti die vna vo ce dicentes.

VEre dignū et iu stum est e quū et sa-

luta re. Nos tibi semp et vbiqz gratias a gere: dñe san-

cte pater omnipotēs e ter ne de us. Et te in venerati-

one beate Marie semper virginis exultātibꝫ animis col-

lau dare benedi cere et pre dica re. Que vnigenitꝫ

tuū ſanctiſpiritus obūbrati one conce pit : ⁊ virginitatis

gloria permanente : huic mūdo lumē e ternū ef fu dit

Jeſum chri ſtū do mi nū noſtrū. Per quē maieſtatē

tuam laudant angeli : adorāt dominati ones : tremunt

po teſta tes. Celi celorūq; virtutes ac beata ſe raphin

ſo ci a exultatio ne cōce lebrant. Cū quibus et no-

ſtras voces vt admitti iubeas depre ca mur : ſup-

pli ci confeſſio ne di cen tes.

Vere dignū et iuſtū eſt equū et ſaluta re. Nos tibi

semper et vbiqꝫ gratias a gere : dñe ſancte pater omnipo-

tēs e terne deus. Et te in veneratione beate Marie ſem-

per virginis exultātibus animis collaudare benedicere

et predica re. Que et vnigenitū tuū ſanctiſpiritus obū-

bratione cōcepit : ⁊ virginitatis gloria permanente : hūc

mūdo lumen eternū effudit Jeſum chriſtū do minū no-

ſtrū. Per quē maieſtatē tuā laudant angeli : adorāt domina-

ti o nes tremunt poteſtates. Celi celorūqꝫ virtutes ac bea-

ta ſeraphin ſo ci a exultatio ne cōcelebrant. Cū quibus

et nostras voces vt admitti iubeas deprecamur : suppli-

ci confessio ne dicentes.

Prefatio de apostolis solennis.

PEr omnia se cula seculoꝝ. Dominus vobiscū.

Sur sū cor da. Gratias agamus do mino

de o nostro. VEre dignū et iu stuz est e-

quū et sa luta re. Te dñe suppliciter exo ra re vt

gregē tuū pastor eterne non deseras: sed per beatos apo-

stolos tuos cōti nua protectio ne custo dias. Ut

ijsdē rectoribus guber ne tur : quos operis tui vicarios

eidem contu li sti preef se pastores. Et i de o

cū angelis et ar changelis: cū thro nis et omni na-

tio nib⁹. Lūq; omni militia celestis ex ercit⁹ hymnū glo-

rie tu e canimus: si ne fi ne di cen tes.

PEr omnia secula seculorū. Dominus vobiscum.

Sur sum corda. Gratias agamus domino

deo nostro. VEre dignum et iustum est equum et

saluta re. Te domine suppliciter exora re: vt gregē tu-

um pastor eterne non deseras: sed per beatos aposto-

los tuos conti nua protectio ne custodias. Ut ijsdem

rectoribus gubernetur: quos operis tui vicarios eidem

contuli sti preef se pastores. Et i deo cum angelis

et archangelis: cum thronis et domi nati o nibus.

Cumqꝫ omni militia celestis exer citus hymnum glorie

tue ca nimus: sine fi ne dicentes.

Prefatio cõis sub nota domi nicali ꝛ nouez lectionum.

PEr omnia secula seculorũ. Dominus vobiscum.

Sur sũ corda. Gratias agamus dño deo nostro.

DEre dignũ et iustũ est equũ et saluta re. Nos tibi sem-

per ꝛ vbiqꝫ gratias a gere: dñe ſcté pater omnipotẽs eter-
ne deus: ꝑ chriſtũ dominũ noſtrũ. Per quẽ maieſtatẽ tuã
laudãt angeli: adorant dominati ones: tremũt poteſta-
tes. Celi celorũqꝫ virtutes ac beata ſe raphin ſo cia exul-
tatio ne ꝯce lebrãt. Cũ qb⁹ ꝛ nr̃as ꝟces vt admitti iube-
as ꝙprecamur: ſupplici ꝯfeſſio ne dicentes.

De eo-
dẽ triũ
lectio-
num.

PEr omnia ſecula ſeculo rũ. Dominus vobiſcum.

Surſum corda. Gratias agam⁹ ꝺomino deo noſtro.

DIgnũ et iuſtum eſt equũ et ſa luta re. Nos tibi

semper ⁊ vbiq; gratias agere : dñe sancte pater omnipo-

tés eterne deus : p̄ christū dominū nostrū. Per quē maie-

statē tuā laudāt angeli : adorāt dominationes: tremūt po-

testates. Celi celorūq; virtutes ac beata seraphin so cia ex-

ultatio ne cōce lebrāt. Cū qb⁹ ⁊ nr̄as voces vt admitti iu-

beas dep̄camur: supplici cōfessione dicentes.

PEr omnia secula seculorū. Dominus vobiscum.

Sursum corda. Gratias agamus dño deo nostro.

Dere dignū ⁊ iustū est equū ⁊ salutare. Nos tibi sem-

per ꝛ vbiq; gratias agere : domine sancte pater omnipo-

tẽs eterne deus : per christũ dñm nostrũ. Per quẽ maiesta-

tẽ tuã laudãt angeli : adorãt dominationes : tremũt potesta-

tes. Celi celorũq; virtutes ac beata seraphin : socia exul-

tatione cõcelebrant. Cum quibus ꝛ nostras voces vt ad-
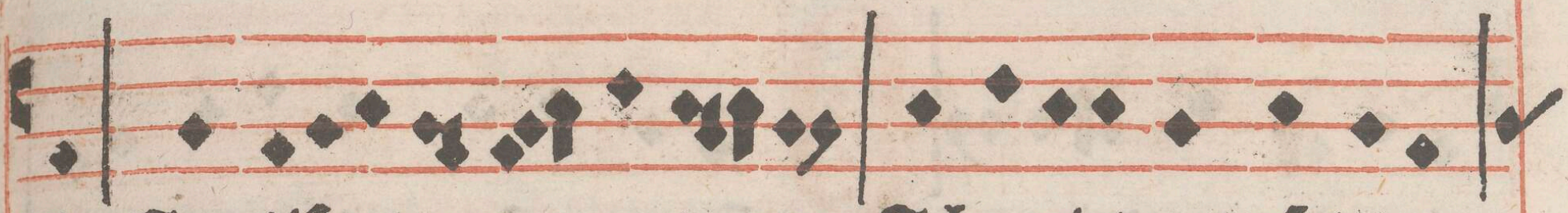
mitti iubeas deprecamur : supplici confessione dicẽtes.

PEr omnia se cu la seculorum. Oremus.

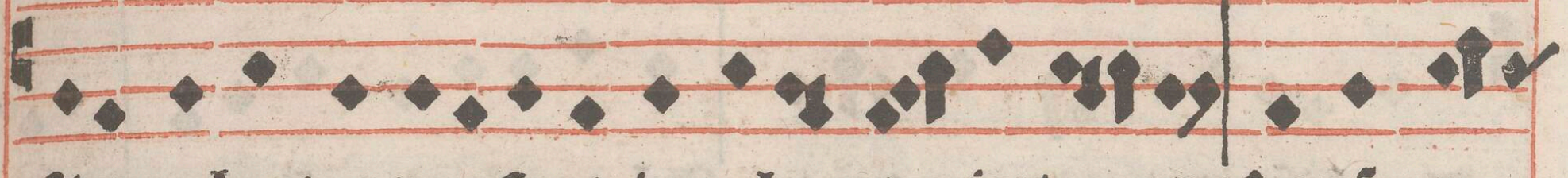
Preceptis salutaribus moniti : et diuina institutione for-

mati audemus dicere.

PAter noster qui es in ce

lis: Sanctificetur nomen tu um. Adueniat regnū tuum.
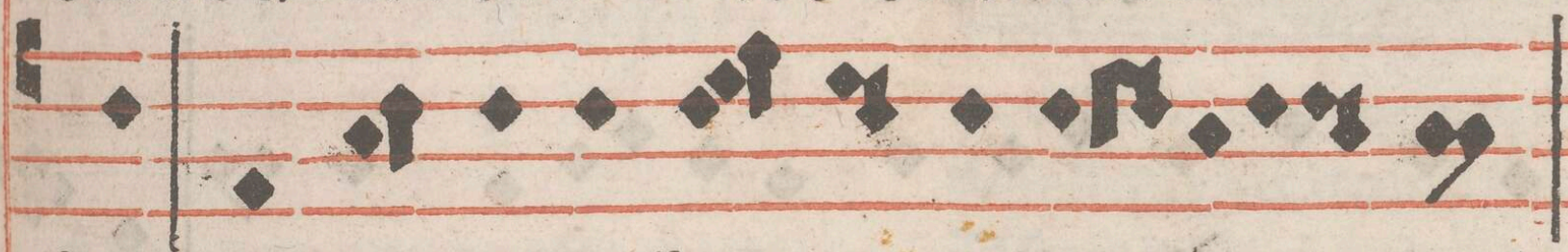

Fiat voluntas tua ſicut in celo et in ter ra. Panē no-

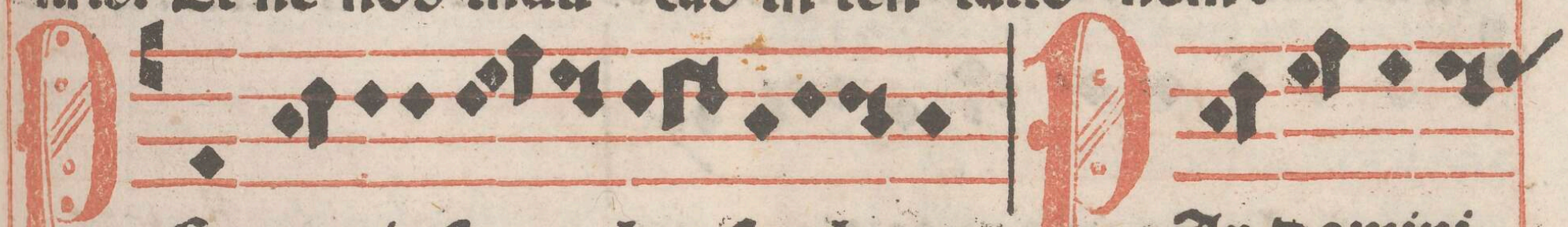
ſtrū quotidianū da no bis hꝯ die. Et dimitte nobis

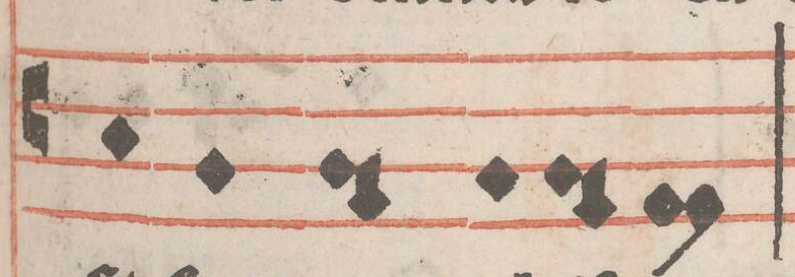
debita noſtra ſicut et nos dimittimus debitoribus no-

ſtris. Et ne nos indu cas in ten tatio nem.
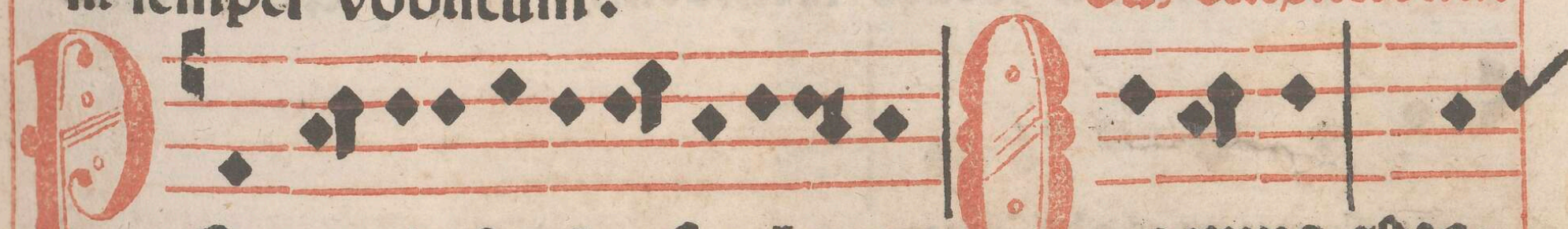

Er omnia ſe cu la ſeculorum. Ax domini
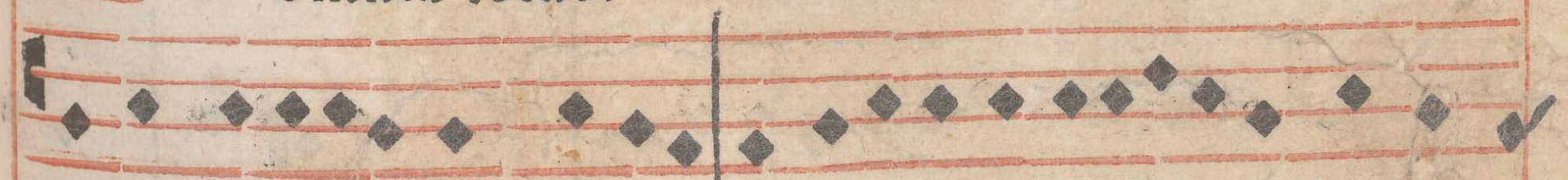

ſit ſemper vobiſcum.

Cantus qui canitur dñicis diebꝰ. in feſtis duplicibus et.ix.lctōnū.

Er omnia ſecula ſeculorum. remus. Pre-

ceptis ſalutaribus moniti: t diuina inſtitutione forma-

Cantus dñicalis duplex 7.ix.k.

ti audemus dicere. Pater noster qui es in celis:

Sanctificetur nomen tuum. Adueniat regnū tuum. Fiat

voluntas tua sicut in celo et in terra. Panem nostrū quo-

tidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita no-

stra: sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne

nos inducas in ten ta tio nem.

Solemnis Prefatio

Per omnia secula seculorum. Dax domini

sit semper vobiscum.

Cantus feri-alis.

Per omnia secula seculorum. Oremus. Pre-

¶ Incipit Officiū proprius sanctis per anni circulum. Et sciendū/ q̄ de aliq̄bus sanctis/ꝫ quib⁹ specialiter signata sunt. videlicet Grad/ Alla/ Offer.ꝫ Cōio. q̄ accepta sunt de cōi: possunt mutari scōm placituꝫ. Kyrieleison de eis cuꝫ in dñicam veniūt canit̄ p octauas: Licet potest mutari alijs dieb⁹ ferialib⁹. Prose in duplicib⁹ festis vel nouē lectionū vbi nō sunt ppie/ dicunt̄ de cōi. Prefatio ꝫ eis fit cōmunis que nō habent proprias. ¶ In festis aūt triū lectionū/ prose ꝫ Credo nūq̄ dicunt̄: nisi essent patroni vel patrone/ aut haberent altare vel reliqas: quia tūc de talibus officia agerētur/ sicut in duplicib⁹ festis. Sabbatis autem dieb⁹ ꝫ dñicis: ꝫ per solennes octauas/ p cōmemorationē implentur. Misse post septuagesimaꝫ cōcludunt̄ de eis per Benedicamus dñicale. Et in terra nō fit. nec Ite missa est. ¶ Festa iterū que hic per cōmemorationē imponunt̄/ si placebit: possunt de eis officia alibi impleri. De sanctis autem vbi crux notata est/ significatur q̄ de talib⁹ eccle/ sia Cracouiensis non tenet.

¶ In vigilijs aūt apostoloꝝ dñicis ꝫ ferialib⁹ diebus occurrentib⁹/ qualiter officium peragit̄: vide in cōi/ in vigilia apl̄oꝝ/ fo. 291. ¶ In vigilia sancti Andree apli. Introit⁹.

Omi/ nus se cus mare galilee vi/ dit duos fratres petruꝫ et andre/ am/ et vocauit eos: venite post me: faciaꝫ vos fieri piscatores hominū. ℣. Dñe pbasti me et cognouisti me: tu cognouisti sessionē meā ꝫ resurrectionē meā. Gloria. Oratio.

Oesumus omnipotens deus/ vt beatus andreas apostolus/ tuū pro nobis implorꝫet auxilium: vt a nostris reatibus absoluti/ a cūctis etiā periculis eruamur. P. Epla. Benedictio dñi sup caput iusti. fol. 292. Grad. Justus vt palma. 292. Alla. nō dicit̄/ nec Grad. repetit̄. Sed si hec vigilia i dñicā venerit/ tūc Alla dicitur qđ placebit ꝫ apostolis. fol. 294. S. Joannē. j. ca.

In illo tpe. Stabat ioannes/ꝛ ex discipulis eius duo. Et respiciēs iesum ambulantē/dixit. Ecce agn⁹ dei. Et audierunt eum duo discipuli loquentē/ꝛ secuti sunt iesum. Cōuersus aūt iesus:ꝛ vidēs eos sequētes se/dicit eis. Quid q̄ritis:? Qui dixerūt ei. Rabbi/qđ dicit interpretatū magister/vbi habitas:? Dicit eis. Venite et videte. Venerūt ꝛ viderūt vbi maneret: et apud eū manserunt die illo. Hora aūt erat quasi decima. Erat aūt andreas frater simonis petri/vnus ex duob⁹ qui audierāt a ioāne/ꝛ secuti fuerant eū. Inuenit hic primuz/fratrē suuz simonē/ꝛ dicit ei. Inuenim⁹ messiā/qđ est ītrpretatū chīs. Et adduxit euz ad iesū. Intuitus aūt eū iesus dixit. Tu es simō filius ioanna: tu vocaberis cephas/qđ interpretatur petrus. In crastinū voluit exire in galileaz/ꝛ inuenit philippū:ꝛ dicit ei iesus. Seq̄re me. Erat aūt philippus a bethsaida ciuitate andree ꝛ petri. Inuenit philippus nathanael/ꝛ dicit ei. Quē scripsit moyses in lege/ꝛ prophete:inuenim⁹ iesū filiū ioseph a naçareth. Et dixit ei

nathanael. A naçareth potest aliqd boni esse:? Dicit ei philippus. Veni ꝛ vide. Vidit iesus nathanael venientem ad se/ꝛ dicit de eo. Ecce vere israelita in quo dolus nō est. Dicit ei nathanael. Unde me nosti:? Respōdit iesus/ꝛ dixit ei. Priusq̄ te philipp⁹ vocaret/cū esses sub ficu/vidi te. Rñdit ei nathanael/ꝛ ait. Rabbi/tu es filius dei/tu es rex israel. Respondit iesus/ꝛ dixit ei. Quia dixi tibi/vidi te sub ficu credis:? maius his videbis. Et dicit ei. Amē amē dico vobis:videbitis celū apertū/ꝛ angelos dei ascendētes/ꝛ descendētes sup filiū hoīs.

Offer. Hlia ꝛ honore. 292. Secre. Sacrandū tibi dñe munus offerim⁹:quo bti andree apli tui solēnia p̄ueniētes/purificationē quoq̄ nr̄is mētibus imploramus. P. Cōio.

Dicit andreas simōi fratri suo: inuenim⁹ messiā q dicit chīs:ꝛ adduxit eū ad iesū. Cōpl. Perceptis dñe sacramētis supplices exoramus:vt intercedēte beato andrea apl̄o tuo/que pro illi⁹ veneranda gerimus passiōe: nobis proficiant ad medelā. P. ✠ ℭ Eodē die Saturnini martyris. Oratio.

DEus q nos bti Saturni ni martyris tui cõcedis natalicio pfrui:ei⁹ nos tribue meritis adiuuari. ℘. Secre. Munera tibi dñe dicata sctifica:ꝛ intercedéte btõ saturni no martyre tuo/℘ hec eadem nos placat⁹ intẽde. ℘. Cõpl. Sctificet nos qs dñe tui pceptio sacraméti: ꝛ intercessiõe sctõꝝ tuoꝝ tibi reddat acceptos. ℘. ℭ In die sctõ. Introi.

Jhi autem nimis honorati sunt amici tui deus : nimis cõfortatus est principatus eoꝝ. ℘s. Dñe probasti me ꝛ cognouisti me:tu cognouisti sessionẽ meã ꝛ resurrectionez meã. Gloria pri. Kyrieleison & aplis.cũ Et in terra. Oratio. Maiestatẽ tuã dñe supplici ter exoramus :vt sicut ecclesie tue beatus Andreas apostolus tuus extitit predicatoꝛ ꝛ rectoꝛ/ita apud te pro nobis sit perpetuus intercessoꝛ. Per. Lctõ epistole beati Pauli apli. Ad Romanos. x.

FRatres. Corde creditur ad iusticiã: oꝛe aũt cõfessio fit ad salutẽ. Dicit enĩ scriptura. Omnis q credit i illũ/ nõ cõfundet. Nõ enim est distinctio iudei ꝛ greci. Nã idẽ dñs omniũ:diues in omnes/ qui inuocát illũ. Omnis enĩ qcunqꝫ iuocauerit nomẽ dñi saluus erit. Quõ ergo inuocabũt/in quẽ nõ crediderũt ? Aut qõ credent ei/quẽ non audierũt ? Quõ aũt audiét sine ꝑdicante ? Quõ vo predicabũt/nisi mittant ? Sicut scriptuꝫ est. Quã specioſi pedes euãgeliçantiũ pacẽ:euãgeliçantiũ bona. Sed nõ omnes obediũt euãgelio. Esaias enĩ dicit. Dñe/quis credidit auditui nostro ? Ergo fides ex auditu:auditus autẽ per verbũ chri. Sed dico. Nunqd non audierũt ? Et quidẽ/in omnẽ terrã exiuit sonus eoꝝ:ꝛ in fines orbis terre verba eoꝝ. Grad. ℭ Cõstitues eos principes sup oẽꝫ terrã: memores erũt nois tui dñe. ℣. Pro patrib⁹ tuis nati sunt tibi filij: ꝓpterea populi cõfitebuntur tibi. Alla. ℣. Dilexit andreã dñs in odoꝛez suauitatis. Sacroscta hodier/ Prosa. ne festiuitatis ꝑconia. Digna laude vniuersa cathegoꝛizet ecclesia. Mitissimi sanctoꝝ sanctissima excolẽdo merita. Apostoli andree:admirãda ꝑfulgentis

gratia. Hic accepto a ioanne baptista: qꝫ venisset qui tolleret pctā. Mox eiꝰ intrans habitacula: audiebat eloqa. Inuentoqꝫ fratre suo bariona: inuenimus ait ouās messiā. Et duxit eū ad dulciſluā salvatoris p̄sentiā. Hūc perscrutantē maria chr̄i vocauit clemētia. Artē piscandi cōmutās dignitate aplica. Huius aīam post clara festi paschalis gaudia. Sctiſpūs p̄clara plustrauit potētia. Ad p̄dicandū populis penitētiā. Et dei p̄is p filiū clementiā. Gratulare ergo tāto p̄e achaia. Illustrata eiꝰ salutari doctrina. Honorata multimoda signoꝝ frequētia. Et tu gemens ploza: trux carnifex egea. Te lues inferna et mors tenet eterna. Sed andreā felicia p crucē manēt gaudia. Iā regē tuū spectas/iā adoras: iam in eiꝰ cōspectu andrea stas. O dorē suauitatis iam aspiras: quē diuini amoris aroma dat. Sis ergo nobis iclyta dulcedo: spirās intima celestis vite balsama. Amē. Alia p̄sa de eode vide extra. Scdz

In illo tpe. Matth. iiij.

Ambulans iesus iuxta mare galilee: vidit duos fratres/simonē q vocat petrus: et andreā fratrē eiꝰ/mittentes rete in mare. Erāt enī piscatores. Et ait illis. Venite post me/et faciaz vos fieri piscatores hoim. At illi cōtinuo relictis retibus/secuti sunt eū. Et pcedēs inde/ vidit alios duos fratres: iacobū çebedei/et ioannē fratrē eius i naui/cuz çebedeo p̄e eoꝝ/reficientes retia sua: et vocauit eos. Illi aūt statim relictis retibꝰ et patre/secuti sunt eū. Credo dicitur. Offer. Cōstitues eos p̄incipes sup omnez terrā: memores erūt nominis tui in omni pgenie et generatiōe. Secr. Sacrificiū nostruz tibi qm̄s dn̄e bti andree apostoli tui p̄catio sācta cōciliet: vt in cuiꝰ honore solēniter exhibet̄/ eius meritis efficiat̄ acceptū. P. Prefatio de aplis solēnis. Cōi. Venite post me/ faciā vos fieri piscatores hoium: at illi relictis retibꝰ et naui secuti sunt dn̄m. Cōpl. Sūpsimuz dn̄e diuina mysteria/bti andree apli festiuitate letantes: q̄ sicut sctis tuis ad gloriam/ita nobis qm̄s ad veniaz prodesse pficias. P. C Infra octauā de sctō andrea oia vt in die eius. Grad. Offer. qd placebit de aplis. i cōi. fo. 296. Prosa dicit̄/si est ante aduentū. alꝫ subticet̄. Sub aduentu Credo dicit̄ dn̄icale. Ikyrieleison de aplis: sine Et i terra.

Missa cõcludit p Benedicam⁹ dñicale. ℂ Be sctá barbara. Intr. Gaudeam⁹ oẽs i dño. 7c̃. Barbare virginis. de cui⁹ passiõe. ps. Eructauit. 313. Kyrieleisõ p octauas. cũ Et i terra. Dio. Porrige nobis miseri-cors deus clementiã tuam deuote supplicantib⁹ / vt q beate Barbare virginis et martyris tue cõmemoratiõe gratulamur: virtute illius ad pmerendã delictoꝝ veniã gubernemur. P. Epla. Cõfitebꝛi tibi dñe rex. 314. Grad. Specie tua 7 pulchritudine tua: intẽde pspere pcede 7 regna. ℣. Propter vitatẽ 7 mãsuetudinez 7 iusticiã: 7 dducet te mirabiliter dx tera tua. Alla. ℣. O barbara q dspoliaris vestib⁹ / 7 vngulis carne laceraris: spõsuz quẽ amas 7 a quo amaris / tuis pijs pcib⁹ pro nobis alloqris. Aliud. Alla. ℣. Aue virgo sacra barbara iesu xpi dota ta cuz arrha 7 corona aurisona sis matrona. O beata spõsa grata spõso xpõ barbara / tu aduerte nos / vt p te euitemus tartara. mũdi decorem seculiqz nitorem refutasti: sed amasti angeloꝝ dñm. hunc implora 7 exora pro salute hominum / te deuoto corde iuocantiũ. Prosa.

Consolare mũde tristis / cuz sis illustrat⁹ iustis barbare suffragijs. Que duz seculo extat nata / xpo semp fuit grata: cunctis beneficijs. Iura stupẽt in natura / q paterna in figura latẽt tot opprobria. Paterna duz furit ira / cõmoneꝫ pfectura barbara i filia. Spõsus ei polliceꝫ: vt voluntas exciteꝫ / viuẽdi in seculo. Fugit (prius q̃z voceꝫ / 7 cũ viro maritetur) de turris ergastulo. Pastor pascens grege oues (quã tu deus semp foues) hãc prodidit indice. Oues i locustas verse: signo diui no resparse / summi throni aspice. Dũ carceri mancipaꝫ / plaga q̃z hinc sanaꝫ dei p antidotuz. Hec a patris ense secta / ad thalamũ spõsi vecta: inde cõpleuit votũ. Fla gitans / vt oẽs sui nõ aptenꝫ penis lui: viuẽtes i seculo. Degustádo tecũ frui in fine vite istrui salutari poculo. Ergo vgo digne nata: nobis in solamẽ data: fac nos ire celice. Et iũgamur per te iustis / habitátes nũc in istis / caterue ãgelice. Euágeli. Sile est regnũ celo. decẽ virgi. 316. Credo dicit. Offer. Offerenꝫ regi virgines: proxime eius offerenꝫ tibi in leticia 7 exultatiõe: adducenꝫ in templuz regi dño. Secr. Nostris q̃sumus dñe placatus assis libaminib⁹ acceptis: 7 intercedente beata barbara virgine 7 martyre tua / ab omni

nos defende nequitia. Per.
Lōio. Diffusa est gratia ī labijs tuis: ppterea benedixit te deus in eternū. Lōpl. Sūpta dñe sacramēta celestia qñs ab omni nos aduersitate custodiāt: z btē barbare ẏginis ac martyris tue meritis interueniē/tib⁹/ ppitiatiōis tue nobis cōtinuum prestēt auxiliū. Per.

✠ ¶ Iodoci cfessoꝛis. Intr.
Os iusti medi. ī cói. 308. Dio.

DEus q beatū iodocū cōfessorē tuuz eternitatis gloria sublimasti: cede nobis famulis tuis ei⁹ memoriā celebrātibus/ cūctoꝝ nostroꝝ veniā delictoꝝ: z eterne beatitudinis p̄mia sempiterna. P. Epl'a. Bedit dñs cfessionē. 309. Grad. Os iusti. 310. All'a. Iste scūs. 310. Prosa. Dilect⁹ deo. 311. Euāge. Memo accēdit lucer. 312. Offer. Besideriū aie. 313. Secr̄. Muneꝛa qñs dñe oblata sāctifica: nosqz interueniēte beato iodoco cfessoꝛe tuo/ a peccatorū nostroꝝ maculis emūda. P. Lōi. Beat⁹ seru⁹. 313. Lōplē. Qñs dñe deus noster: vt per hec sacrosancta mysteria/ btō iodoco cōfessoꝛe tuo supplicāte/ veniā delictoꝝ nostroꝝ tribuas: quez in terris

declarare non cessas. P do.

¶ Be sancto Nicolao. Intr̄.

Tatuit ei dominus testamentū pacis: z p̄incipē fecit eū/ vt sit illi sacerdotij dignitas in eternum. p̄s. Misericordias dñi in eternū cantabo. Gloria patri. Kyrieleison p octauas. cū Et ī terra. Dio.

DEus qui beatū nicolaū piū pontificē tuū innumeris decoraſti virtutū miraculis: tribue qñs: vt ei⁹ meritis z precib⁹ a gehenne ignis incēdijs liberemur. Per do. Epl'a. Ecce sacerdos magn⁹ q in vita. 308. Grad. Ecce sacerdos magnus q in dieb⁹ suis placuit deo. ℣. Nō est inuētus similis illi q cſeruaret legē excelsi. All'a. ℣. Tūba sancti nicolai sacrū resudat oleū/ qđ egros sanat.

ONgaudētes exul Prosa. tem⁹ vocali cordia. Ad beati nicolai votiua solēnia. Qui in cunis adhuc iacens seruādo ieiunia. A papillis cepit summa p̄romereri gaudia. A dolescens amplexat' litterarū studia. A lienus z immunis ab omni lasciuia. Felix cfessoꝛ: cuius fuit digni/

tatis vox de celo nūcia. Per quā puectus: p̄sulatus sublimaī ad sū ma fastigia. Erat in eius animo pietas eximia: t oppressis impendebat multa beneficia. Auro p eū/virginū tollit infamia: atq; patris earundē leuaī inopia. Qui/dā naute nauigātes/t ptra fluctuū seuitiā luctātes: naui pene dissoluta. Iam de vita desperātes/i tā/to positi periculo: clamantes voce dicūt omnes vna. Obtē nicolae: nos ad portū maris traḥe ō mortis angustia. Traḥe nos ad portū maris: tu q tot auxiliaris pietatis gratia. Dū clamarēt/nec incassum: ecce quidā/dicēs assum ad vestra p̄sidia. Statī aura daī gratā: t tēpestas fit sedata/quieuerunt maria. Ex ipsius tūba manat vnctiōis copia. Que infirmos oēs sanat p eius suffragia. Nos q sumus in ḥoc mūdo vicioz in profundo iam passi naufragia. Gloriose nicolae ad salutis portū traḥe: vbi pax t gloria. Ipsam nobis vnctionē impetres a dño p̄cepia: Que sanauit lesionē multoz peccaminū in maria. Huius festū celebrātes gaudeāt per secula. Et coronet eos chr̄s: post vite curricula. Amē. **Euāgeliū.** Homo qdaz nobi. ℣. 12. **Credo dī. Offer.** Veritas mea t misericordia mea cum ipso: et in noīe meo exaltabiī cornu eius. **Secī.** Infunde cordibus nostris oīpotēs de⁹ p̄ sctī nicolai merita coeternū tibi paracletū: t p ḥāc ḥostiā/benedictiōis tue gratiā dignāter exḥibe. Per. **Lōio.** Dñe qnq; taléta tradidisti mihi: ecce alia qnq; suplucrat⁹ suz: euge serue fidelis/quia in pauca fuisti fidelis/supra multa te constituam: intra in gaudium dñi tui. **Lōplen.** Obtineat qm̄s dñe nobis btūs nicolaus p ḥāc hostiā qua pasti sum⁹ misericordiā tuā: t ipsius meritis t p̄cibus ī angeloz nos trāsferre digneris familiā. Per. ℂ **In octaua sctī andree p̄ summa missa oīa vt ī die.** Kyrieleisō de aplis: sine Et ī terra. **Prosa nō dī.** Credo **canīt. Prefatio de aplis. Et** Benedicamus

PRotegat **dñicale. Sīo.** nos qm̄s dñe sepius btī andree apli tui repetita solēnitas: vt cui⁹ patrocinia sine ītermissiōe recolim⁹/ppetuā defensionē sentiam⁹. p. **Secī.** Indulgētiam nobis p̄beāt hec munera dñe qm̄s largiorē: q venerabilis apli tui andree suffragijs tibi offerunt. P. **Lōpt.** Adiuuet familiā tuā tibi dñe supplicādo btū andreas apls: t pius ītercē

sor efficiaf:q nois tui idonei extitit ꝑdicator.ꝑ. ¶ In ꝯceptiõe sctẽ Marie. Intr. Gaudeam⁹ oẽs. ꝛc. i honore marie vginis de cui⁹ ꝯceptiõe. vide de vgini.i cói.3.i.3. Kyriel. Fõs bõita. Alia ad finẽ vt i natiuita. marie. mutãdo natiuitatẽ i ꝯceptionẽ. ¶ Alid officiuꝫ ꝑpriũ / qd edidit Sixt⁹ papa quart⁹. ꝛ qd tenet ecclesia cathedralis Cracouiẽsis. Intr.

Gredimini ꝛ videte filie sion reginaꝫ vestrã: quaꝫ laudãt astra matutina: cuius pulchritudinẽ sol ꝛ luna mirantur: et iubilant omnes filij dei. ꝑs. Ostendat faciẽ suaꝫ: sonet vox eius in aurib⁹ nostris: quia eloquiũ suum dulce/ ꝛ facies decora nimis. Glia. Dio. ¶ Deus q per immaculatã virginis ꝯceptionẽ dignũ filio tuo habitaculũ ꝑparasti: qmus: vt sicut ex morte eiusdẽ filij tui preuisa: eã ab oĩ labe seruasti: ita nos quoq; mũdos ei⁹ intercessiõe ad te pure ꝯcedas. ꝑ eũdẽ. Lcó li

bri Sapie. Prouerbiorꝫ. viij

¶ Dominus possedit me i initio viarũ suarũ: ante qꝫ quicqꝫ faceret a principio. Ab eterno ordinata suꝫ / ꝛ ex antiquis anteqꝫ terra fieret. Nondũ erãt abyssi / ꝛ ego iã concepta erã. Necdũ fontes aquaꝫ eruperãt: necdũ montes graui mole ꝯstiterãt. Ante oẽs colles ego parturiebar: adhuc terrã nõ fecerat ꝛ flumina / ꝛ cardines orbis terre. Quãdo preparabat celos aderã: quãdo certa lege ꝛ gyro vallabat abyssos. Quãdo ethera firmabat sursũ / ꝛ librabat fontes aquarũ. Quando circũdabat mari terminũ suum: ꝛ legẽ ponebat aquis / ne trãsirent fines suos. Quãdo appẽdebat fundamẽta terre / cuꝫ eo erã cũcta cõponẽs. Et delectabar per singulos dies ludẽs coraã eo oĩ tempore: ludẽs in orbe terraꝫ: et delicie mee esse cũ filijs hoĩuꝫ. Nũc ergo filij audite me: bti q custodiũt vias meas. Audite disciplinam ꝛ estote sapiẽtes / ꝛ nolite abijcere eã. Btũs homo q audit me: ꝛ qui vigilat ad fores meas quotidie: et obseruat ad postes ostij mei. Qui me inuenerit / inueniet

vitaz:ꝛ hauriet ſaluté a dño.
Grad. Qualis eſt dilecta nra charisſimi:q̃lis eſt mr̃/dicite dñi:q̃lis ꝛ quãta ſit ſoꝛoꝛ et ſpõſa xp̃i. ℣. Dilecta nra cãdida/imaculata/q̃ſi auroꝛa ꝓſurgẽs. Alla. ℣. Ue ni regina noſtra: veni dña in oꝛtũ odoꝛis ſup oĩa aromata. Proſa.
Aeſtuz marie veneremur hac die/iugiter pſallẽtes. Audi v̊go/gregẽ tibi laudes canentẽ. Dirige gentẽ/ꝓceptũ tuũ amantẽ. Oceptũ tuũ p̃clarũ/i vnione ſanctũ. Pꝛobãt repꝛobãt id ſcripta/dictaqꝫ doctoꝛ. Quoꝛ ꝺ gregе anſelmꝰ pꝛimꝰ/ꝓceptũ tuũ põit mũdiſſimũ. Et clariozẽ poſt regem eũ aſſerit eſſe: ꝛ te puriozem. Bernardꝰ deniqꝫ pluſtrãdo intime/oĩ p̃fert laude. Oiuibꝰ ſupernis:hoibꝰ i terris: diſertas addit laudes. Auguſtinꝰ reuera ſic ingt.cũ de pctis dici ꝓtingit/nõ q̃ri/nõ fari/an lapſũ fecit: an legẽ violauit. Hildefõſus v̊ginẽ aſpicit: dictis ſctis/doctrinis aſtruit:vt ſapit/ꝛ ſẽtit/ꝙ nũq̃ fedã de facto cõ traxit. Hec ſũt eloqa/ q̃ tibi placent o dei p̃zis filia. Oceptũ in matre v̊bũ placuit moꝛ i te carnẽ ſumere. Aſcoto/guidone/ricardoqꝫ: aſſeritur id ratiõe. Multũ pꝛomittis magis tribuis/chr̃ifera v̊go maria. Per demões iã ſubmerſuz /reduxiſti tuũ clieminum.

Et clericũ ſubarratuz/ reuocaſti actu ipollutũ. Helsinũqꝫ abbatẽ i mari anxiũ:ad poꝛtũ ſalutis trã-ſtuliſti vultu letiſſimo. Ob hanc cauſã ãglia repleꝫ gaudio: ꝓceptũ marie ſolennizat in dulci iubilo.
Ecclia romana appꝛobat: cõfirmat hoc feſtũ ſit celebꝛãdũ. Basi liẽſis ſynodꝰ/oꝛdo minoꝛ/ſic aſſiſtũt regĩe celoꝛ. Regina leta noſ freta colloca vbi nũc es cũ dilecto filio i celeſti ſolio. Amẽ. S. Lu-
TMillo tpe. Loqn/ cã.xj te ieſu ad turbas. Extollẽs voc̃ q̃dã mulier de turba/dixit illi. Btũs vẽter q te poꝛtauit:ꝛ vbera q̃ ſuxiſti. At ille dixit. Quinimmo/btĩ q audiunt v̊bũ dei/ꝛ cuſtodiũt illud. Credo dĩ. Offer. Oztꝰ ꝓcluſuſ fõs ſignatꝰ: emiſſiões tue paradiſus. O maria: manꝰ tue ſtillauerũt myrrhã: mellifluiqꝫ fcĩ ſũt celi:dũ manu dñi fabꝛicata es mr̃ tãti dei alr̃. Seč. Suſcipe digneris p temetipſũ bẽignitatꝫ auctoꝛẽ rogamꝰ dñe/matriſ ac domꝰ tue çelatoꝛ vœuotaſ cũ hilaritate ſupplicatiões: vt ſic̃ ipſa tui gr̃a p̃ueniente/mũdo hodie ĩmunis apparuit: ita ipſi mũdã de tue mr̃iſ mũere te cõcedẽte/exhibeãt gr̃aꝫ actiõeꝫ p temetip̃z ieſũ xp̃z dñz nr̃m Qui viuis. Pꝛefa. Et te i cõce

ptiõe beate. Lõio. ℣ Iozioſa di
cta ſunt de te maria:quia fecit tibi
magna q potẽs eſt alla. Lõplen.
O dozẽ dñe ſacrificij hui⁹ſu
ſcipe ſuauitatis.ꝛ prẽſta: vt q
hodie marie ꝯceptionẽ iubi
lãdo celebrãt/ei⁹ſalubri ora
tione/fructũ cẽtuplũ ſue de
uotionis accipiãt.℟. ℭ In
fra octauã cõceptiõis marie.
Ikyrieleiſon de beata virgi
ne.Alia vt in die.Alla.℣.O
ſctã prius inaudita cõceptio/cõce
pit mulier ſancta de viro ſancto:
ſed nulli vnq̃ crimini fuit hec ob
Snoxia conceptio. Proſa.
Allue ſpõſa deitatis maria:
fõs pietatis/ angeloꝝ dña. Aue
dulcis o maria: chꝛi mater ꝛ filia
vlla ſine macula. Tu ſol refulgẽs
gloꝛia:celoꝝ luſtrãs atria:luce re
ples ſecula. Tu puteus honeſta
tis:fauus dulcis charitatis: tu no
ſtra leticia. Roſa rubens caſtita
tis/liliũ virginitatis cũ oĩ fragrã
tia. Tu magiſtra clementie: ma
ter miſericoꝛdie/delẽs noſtra cri
mina. Tu noꝛma inocentie ma
ria plena gratie: tu ſtella matuti
na. Tu a deo fabꝛicata: in cõce
ptu ꝑſeruata nulla trahis ſcelera.
Tu ĩ celis coꝛonata: ab angelis
venerata/micas ſup ſidera. Nos
famulos rege tuos: atq̃ tibi fac
deuotos ꝓ tua clemẽtia. Ab in

ferno liberatos nos poſtremo fac
beatos ĩ celi militia.Almẽ. Alias
ꝑſas vide extra. ℭ In octa
ua ꝯceptio.marie.Ikyrieꝛ. ꝑ
octas.Alia vt ĩ die. ✠ ℭ La
ſarie ꝛegis.Intr̃.Dilexiſti iuſti.
de virginib⁹ in cõi.313.Oio.
OEus tuarũ virginũ co
rona/q btẽ caſarie ꝛegi
ni ꝑelecte ex dono tue ineffa
bilis gratie cõtuliſti:vt in ter
ris ꝛvtutũ clareſceret ĩſignijs/
ꝛ ĩ celis cũ angelis eterna glo
ria coꝛuſcaret: tribue:vt oẽs
wtiuũ ipſi⁹ꝓ ſuis neceſſita
tibus inuocãtes auxiliũ/peti
tionis ſue ſalutarẽ ꝯſequant̃
effectũ.Per. Epla.Dñe de⁹
meus.314.Grad.Adiuuabit
eã.315.Alla.Egregia ſpõſa.315
Euãg.Sile eſt reg.celoꝝ the
ſa.316.Offer.Offerẽt regi. mi
nus.316.Secr̃. Pie pr̃ ꝛ mi
ſericoꝛs de⁹/oblatiões famulo
rũ tuoꝝ afflictoꝝ benign⁹ aſ
ſume:qa nõ habẽt fiduciã ni
ſi in tua miſericoꝛdia/ꝛ ſctõꝝ
tuoꝝ auxilio ꝯfidẽtes/tribue
q̃s:vt rerũ ſubſtãtiã eis abla
tam ꝑ interceſſionẽ ſancte ca
ſarie virginis velocius repe
riant:ꝛ ꝯſolatiõe ꝑſenti adiu
ti/in tua laude ꝑſeuerent.℟.
Lõio. Diffuſa eſt.317.Lõple.
Oueſumus dñe de⁹ noſter:

vt quos ꝯtinua celestis my-
sterij participatione refoues:
humane neqtie nō sinas sub-
iacere:sed esto nobis adiutor
in tribulationib⁹ que inuene
rūt nos nimis:ꝛ tribue famu
lis tuis p merita beate casarie
virginis tue/perdita recupe-
rare. Per. ✠ ¶ Damasi pa-
pe ꝛ confessoris. Oro.
Misericordiā tuā dñe no
bis qmis interueniēte beato
damaso ꝯfessore tuo atqꝫ pō
tifice cleméter impēde:ꝛ no-
bis peccatoribus ipsius ppi-
tiare suffragijs. Per. Secre.
Oa nobis qmis dñe semper
hec tibi vota gratāter psolue-
re:qbus sctī ꝯfessoris tui atqꝫ
pōtificis damasi depositionē
recolimus:ꝛ presta:vt in eius
laude semp tuā gloriā pdice-
mus. Per. Cōpt. Sumptū
dñe celestis remedij sacramē
tū/ad ppetuā nobis puenire
gratiā:beatus pōtifex dama-
sus obtineat. P. ✠ ¶ Ma-
terni episcopi ꝛ ꝯfesso. Oro.
Omnipotēs sempiterne
deus:qui in meritis san
cti materni ꝯfessoris tui atqꝫ
pōtificis/semp es ꝛ vbiqꝫ mi-
rabilis: qmis clemētiā tuā:vt
sicut ei eminētem gloriā ꝯtu
listi: sic ad cōsequēdā miseri-
cordiā tuā eius nos facias p-
cib⁹ adiuuari. P. Secr. Ho-
stias tibi dñe:p sacro natali-
cio beati materni confessoris
tui atqꝫ pōtificis offerim⁹ sup
pliciter deprecātes:vt ei⁹ suf-
fragātibus meritis/nobis p-
ficiat ad salutē. Per. Cōplē.
Repleti dñe benedictiōe ce
lesti:qmis clemētiā tuā:vt in-
tercedēte beato materno cō-
fessore tuo atqꝫ pōtifice q hu
militer gerim⁹/salubriter sen
tiamus. Per. ✠ ¶ Nicasij
martyris ꝛ pōtificis. Oratio.
Deus illuminator oīum
gentiū/qui mira opera
tua in virtute sancti martyris
tui atqꝫ pōtificis nicasij dēmō
strasti:qmis immēsam clemē-
tiā tuā: vt sicut ab illo cecita-
tis tenebras effugasti:ita no-
bis eius meritis ꝛ pcibus/cor
poris vite gratiā:ꝛ eterne cla
ritatis gloriā largiaris. Per.
Secr. Suscipe qs dñe mu-
nera dignāter oblata:ꝛ beati
nicasii martyris tui atqꝫ pōti
ficis suffragantibus meritis/
ad nostre salutis auxiliū pue
nire ꝯcede. P. Cōpt. Refe
cti participatiōe muneris sa-
cri:qs dñe deus nr: vt interce
dēte btō nicasio martyre tuo
atqꝫ pōtifice/ cuius exeqmur

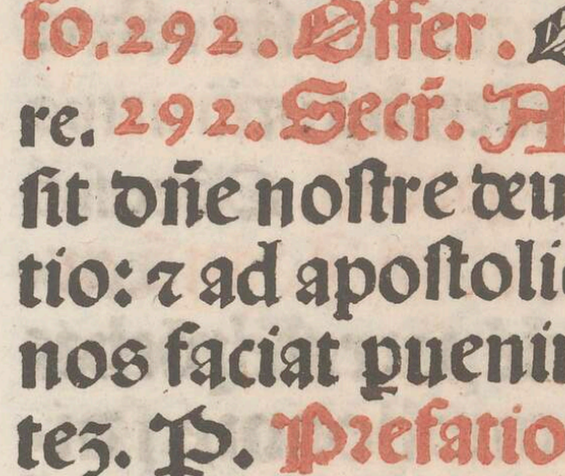
cultū:sentiam⁹ effectū. Per. ℂ Lucie vginis ⁊ martyris Intr̄. Dilexisti iusticiā. de virginibus in cōi. 313. Kyrieleison de vginibus. Mo. Exaudi nos deus salutaris noster: vt sicut de btē lucie vginis ac martyris tue festiuitate gaudem⁹ / ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per. Epla. Confitebor tibi. fol. 314. Grad. Dilexisti iusticiam. 315. Alla. v. Diffusa est gra. 315. Prosa. Exultent filie. fo. 316. Euāge. Simile est regnū celorū decez vgini. 316. Credo nō dī. Offer. Offerent regi. min⁹. 316. Sec̄. Accepta tibi sit dñe sacrate plebis oblatio/p tuoz honore sanctoz:quoz se meritis/pcepisse tribulatiōe cognoscit auxiliū. P. Cōio. Diffusa est gra. f. 317. Cōpl̄. Ueti dñe sumpsimus sacramēta celestia: q̄ intercedēte pro nobis beata lucia martyre tua:ad vitā nobis proficiāt sempiternā. P. ✠ ℂ Eodē die Otilie vgis. Dia vt de simplici vgi. Mo.

DEus illuminator oīum gentiū:qui mira opera tua atq; mirabilē virtutis tue potētiā in beata virgine tua otilia demōstrasti: q̄s immē/

sam clemētiā tuā: vt sicut ab illius oculis natiue cecitatis tenebras effugasti:ita nobis meritis ⁊ p̄cibus eius/corpalis luminis gratiam/⁊ eterne claritatis gloriā largiaris. P. Alla. v. Alma virgo otilia moribos aufer oculorū:mētes nostras subtilia:molē deleas viciorz:diuinitatis p̄ numē nos chīo reconcilia.da verū videre lumen in celo/dei tu filia. Sec̄. Acōcede misericors de⁹ nobis:vt hec hostia salutaris/⁊ beate virginis otilie quā cecā nataz illuminasti intercessio venerāda/⁊ nostroz fiat purgatio peccatorū:tueq; propitiatio maiestatis: atq; interiorū exteriorūq; nostrorū p̄fecta illuminatio ⁊ conseruatio oculorū. Per. Cōpl̄. Claritatē mētis ⁊ corpis sumptā diuina q̄ñs dñe nobis p̄beant sacraméta/intercessiōe btē virginis tue otilie:quā natiue ab ea subla ta caligīe cecitatis/decore oculorū lumine decorasti. Per. ℂ Laçari epi ⁊ marty. Intr̄. In virtute tua. de martyre ī cōi. f. 304. Kyriel̄. de marty. Mo.

DEus q̄ per vnigenitum filiū tuū dñm nostrū iesum chīm/beatū laçarū martyrē tuū atq; pōtificē quadri/

duanū mortuū de monumē/
to resuscitasti: erige nos de tu=
mulis peccatorū nostroz: vt
mereamur adipisci consortia
tuoz electoz. P eūd. Epla.
Omnis pōtifex. in cōi. 305.
Grad. Domine pueniſti. 306.
Alla. v. O lazare festina peti=
mus succurre nobis: neqter ecce p
mit nos vndiqz turbidꝰ hostis. vl
Surrexit pastor bo. 306. Pro=
sa. Spe mercedis. 306. Euāge
liū. Erat qdā lāguēs laçarus.
Et legat ex toto. vt feria sex=
ta ante dñicaz iudica. fo. 58.
Credo nō dī. Offer. Posuisti
dñe. 307. Sec. P reces no=
stras t hostias qñs dñe cle=
mēter suscipe: t sancti laçari
martyris tui atqz pōtificis q
filio tuo digne meruit famu
lari/intercedētibꝰ meritis: me
reamur pfrui pſentis t futu=
re vite gaudijs. P eūd. Cōio.
Uidēs dñs flētes sorores lazari
ad monumētū lachrymatꝰ est corā
iudeis: t clamabat/ lazare veni fo=
ras: t pdijt ligatis manibꝰ t pedi=
bus q fuerat ꝙdriduanꝰ mortuꝰ.
Cōpl. S ūptis muneribꝰ sa=
cris qs īmēsam clemētiā tuā
ops et misericors deꝰ: vt btī
laçari martyris tui atqz pōtifi
cis ītercessiōe: t a morte ꝙdri
fida liberemur: t vita pfrui
mereamur eterna. P. C In
vigilia scti thome apli. Intr.
Ego aūt sic oli. reqre fol. 291.
Oncede nobis Oratio.
qsumus oīpotens deꝰ/
vēturā btī thome apli tui so=
lēnitatē cōgruo puenire ho=
nore: t veniētē/digna celebra
re devotiōe. Per. Epla. Bea
tus hō q inue. sapi. i cōi. 292.
Grad. Justꝰ vt pal. 292. Si in
dñicam venerit dicat Alla qd
placebit de aplis. 294. Euā=
geliū. Ego suz vitis vos pal.
fo. 292. Offer. Hlia t hono=
re. 292. Secr. Accepta tibi
sit dñe nostre devotiōis obla
tio: t ad apostolicā puriores
nos faciat puenire festiuita=
tez. P. Prefatio cōis. Cōio.
Posuisti. 292. Cōpl. P resta
nobis qs eterne largitor: eiꝰ
nos vbiqz pia ptegi ore one/
cuiꝰ natalicia p hec sctā q sum
psimus/votiuo puenimꝰ ob=
seqo. P. C In die scō. Intr.

Jhi autem ni
mis honora/
ti sunt amici
tui deꝰ nimis
fortatus est
pncipatꝰ eoz
ps. Dñe pro
basti me t co
gnouisti me: tu cognouisti sessio/

nem meā / ⁊ resurrectionē meam.
Glia. Kyrieleison de aplis.
OA nobis qs dñe Dio. beati apli tui thome solēnitatibus gloriari: vt eius semp ⁊ patrocinijs subleuemur: ⁊ fidē cógrua deuotiōe sectemur. Per. Epla. Jā nō estis hospites. 293. Grad. Nimis honorati sunt amici tui deus: nimis cōfortatus est principatus eor. ℣. Dinumerabo eos: et super arenam multiplicabūtur. Alla. ℣. Nō vos me elegistis: sed ego vos elegi: ⁊ posui vos vt eatis ⁊ fructū afferatis: ⁊ fructus vester maneat. Prosa. Clare sanctorū. 295. Scdm Joānē. xx.
IN illo tēpore. Thomas vn⁹ ex duodecim / q dicit didim⁹ / nō erat cū eis quā do venit iesus. Dixerūt ergo ei alij discipuli. Vidim⁹ dñz. Ille aūt dixit eis. Nisi videro in manib⁹ eius fixurā clauorū: ⁊ mittā digitū meū i locū clauoz / ⁊ mittā manū in latus eius / nō credā. Et post dies octo / iterum erāt discipuli eius intus / ⁊ thomas cū eis. Venit iesus ianuis clausis: ⁊ stetit in medio / et dixit eis. Pax vobis. Deinde dixit thome. Infer digitū tuuz huc / et vide man⁹ meas: ⁊ affer ma-

nū tuā / ⁊ mitte in latus meū: ⁊ noli esse incredul⁹ / sed fidelis. Respōdit thomas / ⁊ dixit ei. Dñs me⁹ / ⁊ de⁹ me⁹. Dicit ei iesus. Quia vidisti me thoma credidisti. Beati q nō viderunt / ⁊ crediderūt. Credo dī. Offer. IN oēz terrā exiuit son⁹ eoz: ⁊ in fines orbis terre verba eoz. Secr. Debitum tibi dñe nostre reddim⁹ seruitutis / suppliciter exorātes: vt suffragijs bti thome apli tui / in nobis tua munera tuearis: cuius honorāda ꝯfessione laudis tibi hostias īmolam⁹. P. Prefatio de aplis. Cōi. Mitte manuz tuā ⁊ cognosce loca clauoz alla: ⁊ noli esse incredul⁹ sed fidelis alla alla. Cōpl. Cōserua qs dñe populū tuū: ⁊ quē sctōz tuoz psidijs nō desinis adiuuare / ītercessiōe bti thome apli tui perpetuis tribue gaudere bñficijs mētis ⁊ corporis. P. C Thome archiepi cantuariēsis. Et silvestri papę / vide officia eorū in crastino sctōz innocētū post natiuitatē dñi: q ibi posita sūt / ꝓpter pfationez de natiuitate dñi. Alls extra tps illud / dī cōis pfatio de eis / Et prose de cōi. ✠ C Genouefe vgi. Intr. Gaudeam⁹ oēs. i cōi. 313. Dio.

BEate genouefe vginis natalicia veneráda dñe qñs ecclesia tua deuote suscipiat: ⁊ fiat magne glorificationis amore deuotior: ⁊ tãte fidei proficiat exẽplo. Per ꝙ. Epla. Qui gloriaſ. 314. Grad. Diffusa est gratia. 315. Alla. qđ placebit de virginibus. 315. Euágeliũ. Simile est regnũ celoꝝ decẽ virginibus. 316. Offer. Offerent re/gi vir. minus. 316. Secr. Oferimus dñe pces ⁊ munera in honore sctẽ genouefe gaudẽtes: presta qñs: vt eius meritis/⁊ cõueniẽter hec agere/⁊ remediũ sempiternũ acquirere valeam⁹. Per. Cõio. Simile est regnuz celoꝝ. 317. Cõplẽ. Adiuuẽt nos qñs dñe ⁊ hec mysteria sancta q̃ sumpsimus: ⁊ btẽ genouefe virginis intercessio veneranda. Per dominuz. ✠ ℂ Pauli primi eremite. Oratio. Sancti Pauli eremite tui maiestati tue nos q̃s dñe cõmẽdet oratio: ⁊ p nobis ipso intercedente ad gaudia eterna pducas. Per. Secr. Apositũ sacrificiũ p laude nois tui q̃s dñe suscipe: vt qđ pro ecclesia tua offerimus: interueniẽte beato paulo eremita tuo/fiat ei salutare remediũ. Per. Cõpl. Sumẽtes dñe munera nostre redẽptiõis in honore btĩ pauli anachorite tui: q tibi placuit/qñs: vt ipso pro nobis te obsecrãte/ab hoste maligno nos redde securos. P. ✠ ℂ Hilarij epi ⁊ cõfessoris. Intr. Sacerdotes dei. de confessore. 308. Oro: Deus cuius miseratione/delinquẽtes mutant ad veniã: iusti trãsferunt ad palmã: q infusus in cor btĩ hilarij antistitis/q̃si de tuo tẽplo fidei respõsa dedisti: ꝓcede ꝓpitius: vt q tũc inclytũ ꝓfessorẽ fecisti cesarẽ nõ timere/eiꝰ intercessiõe a spũali hoste plebez ptegas obsecrantẽ: vt cuius solẽnitate tripudiat/eiꝰ fida sit pce defensa. P. Epla. Ecce sacerdos magnus. 308. Grad. Sacerdotes eius. 310. Alla. ℣. Elegit te dñs sibi in sacerdotẽ magnum in populo suo. Euágeliũ. Vigilate q̃a nescitis. 311. Offer. Veritas mea. fo. 313. Secr. Vniuersitatis ꝓditor ⁊ hũani gñis reformator oípotẽs deꝰ: annue q̃s pcibus nostris: vt q̃ miramur in doctore/qđ colimꝰ mereamur: ⁊ sicut beato hilario cõfessori tuo atqz põtifici dedi-

sti/da ecclesie tue cõcordiã et memoriã gloriosaz:vt eo ob tinẽte/sacrificiũ nostrũ eiꝰ meritis tibi efficiaꝫ acceptũ. ℙ. Lõio. Fidelis seruus. 313. Lõplẽ. Deus fideliũ remunerator aiarũ:ꝑsta qs:vt q beati hilarij ꝯfessoris tui atq; põtificis venerandã celebramus festiuitatẽ/eius ꝑcibꝰ indulgẽtiaz cõseq̃mur. ℙ. ℭ Felicis cõfessoris. Intr̃. Os iusti meditabit̃. de ꝯfes. in cõi. 308. Kyrieleison triũ lectionũ. Oro.

Oncede qs oĩpotẽs deus:vt ad meliorẽ vitaz sãcti Felicis ꝯfessoris tui exẽpla nos prouocẽt: quatenus cuius solẽnia agimꝰ/etiã actꝰ imitemur. ℙer. Epl̃a. Testificor corã deo. 305. Grad. Jurauit dñs. 310. Alla. Justꝰ vt palma. 306. Euãgeliũ. Vigilate. 311. Offer. Gloria t honore. 307. Secre. Hostias tibi dñe beati felicis ꝯfessoris tui dicatas meritis benignꝰ assume:t ad ꝑpetuũ nobis tribue ꝓuenire subsidiuz. ℙ. Lõio. Posuisti domine. 307. Lõplẽ. Quesumꝰ dñe salutaribꝰ repleti mysterijs:vt cuius solẽnia celebramus:eius ꝑcibus adiuuemur. ℙer dominuz.

✠ ℭ Mauri abbatis offm̃ ꝑ totũ vt de sancto felice. Oro.

Deus q hodiernã diẽ bti mauri ꝯfessoris tui atq; abbatis sacro trãsitu cõsecrasti:ꝯcede nobis ꝓpitius inoffensis ꝑ eius instituta gressibus ꝓgere:vt eiusdẽ in regione viuentiũ mereamur gaudijs admisceri. ℙer do. Secꝛ. Aꝯcede qm̃s oĩpotẽs deꝰ: vt hãc oblationẽ/quã tue maiestatis oculis ĩmolamus:interueniente beato mauro cõfessore tuo solita benedictione cõsecrare digneris. ℙer. Lõplẽ. Sacramẽti tui dñe venerãda ꝓceptio interueniẽtibus bti mauri ꝑcibꝰ/t mystico nos mũdet effectu/t ꝑpetua virtute defendat. ℙer.

ℭ Marcelli pape t martyris. Intr̃. Statuit ei dñs. de ꝯfes. i cõi. 308. Kyrieleisõ triuz lectionũ cũ Et i terra. Oratio.

Preces populi tui q̃sumus dñe clemẽter exaudi: vt beati Marcelli martyris tui atq; põtificis meritis adiuuemur/cuius passiõe letamur. ℙer. Epl̃a. Plures facti sunt sacerdotes. fo. 309. Grad. Jnueni dauid. 310. Alleluia. Jurauit dominꝰ. Aut qꝫ placebit. 310. Euangelium. Homo quidã peregre. 311. Offer.

Offer. Veritas mea. 313. Secr.
Suscipe qñs dñe munera tibi dignáter oblata: ꝛ beati marcelli suffragátibus meritis/ad nostre salutis auxiliuz puenire cõcede. Per. Cõio. Dñe qnqz taléta. 313. Cõplen.
Satiasti dñe familiã tuam munerib⁹ sacris: eius qsumus semper interuẽtione nos refoue: cuius solennia celebramus. Per. ✠ ℂ Basilij magni doctoris ꝛ episcopi. Oño.
OEus qui sanctũ tuũ basiliũ ppter magnitudinẽ sue fidei/ magnũ Basiliuz mystico psagio diuinoqz oraculo vocari voluisti: da nobis qs nostre fidei magnitudinẽ/ hic in psenti iustis opibus/sãctis morib⁹/strénuisqz virtutũ actib⁹ infatigabiliter adornari: eiusdéqz optatũ effectũ te miserãte cõseq in gloria sempiterna. Per. Secre.
Respicere digneris dñe deus noster de solio tuo excelso sup hoc sacrificiũ/ qd imperiali tue sanctitati ad honorẽ beatissimi põtificis ꝛ confessoris tui magni basilij offerim⁹ deprecãtes: vt p ei⁹ excelsa merita nobis pficiat ad salutẽ animarũ nostrarũ. Per. Cõplẽ.
Mẽtibus nostris qñs dñe deus eterne saluator/ gratiaz tuã infundere digneris p hec sacrosancta libamina corpis ꝛ sanguinis tui/ qbus nos ad laudẽ beati basilij põtificis ꝛ cõfessoris tui refeciſti: vt vanitatibus cũctis spretis terrenis/ gaudia eterna capiam⁹. Qui viuis. ℂ Antonij abbatis. Si venerit in dñicam nõ priuilegiataz. Ad pcessionẽ. Ik. Justuz deduxit. In reditu. Ik. Verbũ caro. Intr. Os iusti meditabit. de pfes. in cõi. 308. Kyrieleison de cõfessoribus.
OOmnipotens sempiterne deus/ q beatum Antonium abbatẽ inter mũdi huius turbines illesuz cõseruare dignatus es: cõcede ppitius/ vt q eius festa veneramur in terris/ ipsius meritis ꝛ pcibus adiuuemur i celis. Per. Epla. Bilectus deo. fo. 308. Grad. Os iusti. 310. Alla. Iste sanctus. 310. Prosa. Bilectus deo. 311. Euãgeliũ. Ecce nos reliqmus omnia. fol. 296. Credo nõ dr nisi sit dies dñicus. Offer. Desideriũ anime eius. 307. Secr. Oblatis qs dñe/ob honorez beati cõfessoris tui antonij placare muneribus: ꝛ ipsius interuẽtu/ cũctorũ nobis idulgẽ-

tiam tribue peccatorū. Per. Lōio. Fidelis seruus. 313. Lō/plē. Tribue nobis oīpotēs deus: vt dona celestia q̄ ꝯbi/to frequētamus officio / me/ritis btī antonij salutaria no/bis iugiter sentiamus. Per. ¶ Prisce virginis. Intr. Lo/quebar de testimonijs. in cōi de virginib⁹. 313. Kyrieleison

Otriū lectionuꝫ. Oratio. A qmīs oīpotēs de⁹: vt q̄ beate Prisce virginis ⁊ mar tyris tue natalicia colimus: ⁊ annua solennitate letemur: ⁊ tante fidei ꝓficiamus exēplo. Per. Epla. Sapientia vincit maliciā. fo. 314. Grad. Spe/cie tua et. 315. Alleluia. Diffusa est. 315. Euāgeli. Simile est regnum celoꝝ decē virgini/bus. 316. Offer. Filie regum. fo. 316. Secr. Hostias qmīs dñe quas sancte prisce virgi/nis ⁊ martyris tue natalicia recensentes offerimus: ⁊ vin cula nostre prauitatis absol/uāt: ⁊ tue nobis misericordie dona ꝯciliēt. Per dñz. Lōio. Feci iudiciū. 317. Lōpr. Sā/cte prisce v̄ginis ⁊ martyris tue p̄cibus ꝯfidētes/qs dñe: vt ꝓ ea que sumpsimus/ eter/na remedia capiamus. Per.

✠ ¶ Eodē die sctoꝝ marij: ⁊ marthe socioꝝūq̄. Oratio.

Exaudi qmīs dñe popu/lū tuū cū sanctoꝝ tuoꝝ marij: ⁊ marthe: socioꝝūq̄ eo/rū tibi patrocinio supplicātē: vt ⁊ temporalis vite nos tri/buas pace gaudere: ⁊ eternū reperire subsidiuꝫ. P. Secr. Preces qs dñe tuoꝝ ⁊ obla tiōes fideliū respice: ⁊ vt gra/te tibi sint ꝓ tuoꝝ festiuitate sanctoꝝ: ⁊ nobis cōferāt tue ꝓpitiatiōis auxiliū. P. Cōpr. Sanctoꝝ tuoꝝ dñe marij ⁊ marthe socioꝝūq̄ eoꝝ inter/cessione placatus: p̄sta qmīs: vt que tēporali celebramus actione: ꝓpetua saluatiōe ca/piamus. Per. ¶ Fabiani ⁊ se/bastiani martyrū. Si venerit in dñicam absolutā ad p̄ces/sionē R. Beatus es tu. In re/ditu R. Verbū caro. Intr. In/tret in ꝯspectu. in cōi. fol. 297. Kyrieleison ꝓ octauas. Oio.

Tīrmitatē nostrā om/nipotēs deus ꝓpitius re/spice: ⁊ qa pōdus ꝓprie actio nis grauat: btī fabiani marty/ris tui atq̄ pōtificis intercess/sio gl̄iosa nos ꝓtegat. Oio.

Deus q̄ beatuꝫ sebastia/nū martyrē tuū virtute cōstantie in passione robora/sti: ex eius imitatione nobis

tribue pro amore tuo pspera mũdi despicere: ⁊ nulla eius aduersa formidare. Per do. Ambe simul. Epla. Sancti p fidez. 299. Grad. Gloriosus deus. 300. Alla. ℣. Sancti tui dñe benedicẽt te: gloriã regni tui dicẽt. Prosa. O beata beatoruz. fo. 301. Post septuagesimaz Tract⁹. Qui seminant in lachrymis. 300. Euãge. Descẽdens iesus de mõte. 301. Offer. Letamini i dño. 303. Secr. Intercessio nos qñs dñe scti põtificis ⁊ martyris tui fabiani munera nostra commendet: nosq; eius veneratio tue maiestati reddat acceptos. Aliud. Sancto sebastiano iteruenientẽ qs dñe tibi seruitus nostra cõplaceat: ⁊ obsequia munerũ fiant psidia deuotorũ. Per. Cõio. Multitudo languentiũ. 303. Cõpl. Refecti participatiõe muneris sacri: qñs dñe deus noster: vt cuius exeqmur cultũ: sentiam⁹ effectũ. Alia. Sacro munere satiati supplices te dñe deprecamur: vt qd debite seruitutis celebramus officio: intercedẽte btõ sebastiano martyre tuo saluatiõis tue sentiamus augmentuz. Per dñm.

Agnetis virginis ⁊ martyris ꝟ. Si venerit in dñicam ante septuagesimam. Ad pcessionem R. Mel et lac. In reditu R. Verbum caro. Introitus.

Expectauerũt peccatores vt perderẽt me: testimõia tua domine itellexi: omnis ꝓsummationis vidi finem / latũ mandatum tuũ nimis. ps. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege dñi. Glia patri. Kyrieleison p octauas. Oro.

Omnipotens sempiterne deus / q infirma mũdi eligis vt fortia queq; confundas: cõcede ppitius: vt q btẽ Agnetis virginis ac martyris tue solennia colimus: eius apud te patrocinia sentiamus. P. Epla. Cõfitebor tibi do. rex. 314. Grad. Diffusa est gratia in labijs tuis: ppterea bñdixit te deus in eternũ. ℣. Propter veritatẽ ⁊ mãsuetudinez ⁊ iusticiã / ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Alla. ℣. O virgo egregia agnes / celestia nos trãsfer ad gaudia: tua adiuti prece / soluti vinculis / letemur in glia. Aliud. Alla. ℣. Egregia sponsa christi iplora pro nobis. O agnes agni vellere ꝓtecta / fac nos colere te sãctissima: tibi cõcinũt hodie ciues celestis curie agni pedisseq̃: vt me-

reamur viuere cū agno in ethere / succurre nob dña ad dñz iesū xp̄z. LAus sit regi glie / cui⁹ formā gratie solis splē dor obstupescit. In hortos ec/clesie lilia colligere (tāq̄ spōsus) dū processit/ Ecce agnes inue/nit:⁊ inuēta colligit liliū de lilio. Anulo cui⁹munit:⁊ in sponsam eligit regi/ regis filio. Eius fer uēs in amore spernit mundū cum decore:blandimētis nec tormētis emollita iudicis. Aūq̄ mētis in feruore sponsū querit sponse mo/re/spoliata vestimētis/densis latet capillis. Tūc inducta lupanari/ cella fulget ī solari splēdore/lucis copia. Ab angelo cōsolari me/ruit:atq̄ velari ciclade auro cōtex ta. Illic virgo ne tangat/ impu/dicus suffocat:p quo agnes dum precat / reuiuiscit iuuenis. Per quē xp̄s dū laudat/plebs hinc fu/rēs indignat: agnē magā ptestat/ tradēs hāc incēdijs. Sed ignis obstupēs cedit:⁊ agne nec lanā le/dit:ei⁹ roris ac pudoris nō ferēs potentiā. Huius guttur ensis ce dit:mortiq̄ vita succedit: ecce vi/dit qō cupiuit p sponsi clementiā. Ergo postq̄ sic triūphat virgo: martyr gaudens intrat sui sponsi thalamū. Apud quē nūc interce dat: vt nobis celi cōcedat intrare palatiū. Amē. Tract⁹. Qui semi/nāt in lachrymis. 300. Euāge/liū. Simile est regnū celorū decez virgi. 316. Credo dī. Offer. Offerētur regi virgines post eā proxime eius offerent tibi in leticia ⁊ exultatiōe:adducent in tēpluz regi dño. Sec̄. Hodier nū dñe sacrificiū letātes offe rimus/q btē agnetis celestez victoriā recensentes/tua ma/gnalia p̄dicam⁹:⁊ nos acqui sisse gaudemus suffragia glo riosa. P̄. Cōio. Quinq̄ prudētes virgines acceperūt oleū in vasis suis cū lampadib⁹:media au tē nocte clamor fact⁹ est:ecce spon sus venit exite obuiā christo dño. Compl̄. Sumētes dñe gau dia sempiterna de participa/tiōe sacramēti/festiuitatis sctē virginis ⁊ martyris tue agne tis suppliciter ꝛ̄pcamur:vt q̄ sedula seruitute dōnāte te ge/rimus/dignis sensib⁹ tuo mu nere capiamus. P̄. Infra octauā sctē agnetis ad missā oia vt ī die ei⁹. Kyrieleison ꝛ̄ ꝟginib⁹. Alia q̄dcūq̄ ꝛ̄ vir ginib⁹ ī cōi. 315. Prosa omit tit. Credo nō dr̄: nisi sit dies dñicus. Post septuagesimā. Et ī terra. et Ite missa est. omit tunt. Tract⁹ fit. Missa ꝯcludi tur p Bñdicam⁹ dñicale. Alia vt pri⁹. Vincētij martyris

Si venerit in dñica ante septuagesimā. Ad pcessionē R.
Agnosce o vincenti. In reditu.
Verbū caro. Intr. Letabit iust⁹.
¶ cōi. 304. Kyrielei. p octas.
ABesto qñs dñe Oro. supplicatiōib⁹ nostris: vt q ex iniqtate nra reos nos esse cognoscim⁹/bti Vincētij martyris tui itercessiōe liberemur. p. Epla. Just⁹ si morte. 305. Grad. Posuisti dñe. f. 306. Alla. Letabit iust⁹. 306.
MArtyris egregij Prosa. triūphos vincētij/celebret ecclesia. Qui certāti pfuit: vires arma pbuit: regi laus z glia. Hic etate viridis/daciani psidis currit ad ptoria. Verbuz vbo reddit: de fide pserit grandis ptrouersia. Nil (ait vincenti⁹) nostra fide verius: ego sū chricola. Deū viuū astruo: deos plures respuo: nō deos/sed idola. Te minantē rideo te parcentē doleo: seui/torque/lania. Preses ira tumidus: tanq̄ fera rabidus/impendit supplicia. Torquet i eculeo sublimatū ferreo/pena sub diutina. Rapit ab eculeo/stridēs igne flāmeo candēs ferri machina. Rapt⁹ a patibulo/claudit ergastulo teste sup fragmina. Testarū aspitas florum fit suauitas: celo datur aia. Bestijs exponit: vidēt/stupent: tegit alitis custodia. Mari naute dederant/pdito tripudiāt: sed iā tenet littora. Sic vbiq victor est: celo/terra potēs est: gaudeat ecclesia. Dies hic victorie/dies est leticie/nobis dans solennia. Tuo martyr sāguine culpas nostras ablue: redde celi gaudia. Almē. Post septuagesimā. Tract⁹. Desideriū aie. 306. Euāgel. Nisi granū fru. vt ō sctō Laurētio. 254.
Credo dī. Offer. Gloria z honore coronasti eū dñe: z cōstituisti eū sup opa manuū tuarū. Secre.
Hostias tibi dñe bti vincētij martyrz tui dicatas meritz benign⁹ assume: z ad ppetuū nobis tribue puenire subsidiū. P. Cōi. Qui vult venire post me: abneget semetipsū: z tollat crucē suā: z sequat me. Cōpt. Qñs ops de⁹: vt q celestia alimēta pcepim⁹: itercedēte btō vincētio martyre tuo p hec ptra oīa aduersa muniamur. P.

✠ Emerētiane z machharij marty. Oro.
MAiestati tue nos qs dñe martyrū tuoz emerētiane z machharij supplicatio btā cōciliet: vt q incessanter actib⁹ nostris te offēdim⁹/iustoz pcib⁹ expiemur. P. Secr. Accepta tibi sit dñe sacrate plebis oblatio p tuoz honore sctōz: quorū

se meritis ꝓcepisse in tribula
tione cognoscit auxiliuz. ℙ.
Cōpl. Iugiter nos dñe san
ctoꝝ tuoꝝ emerētiane ꝛ ma-
charij vota letificēt: ꝛ patroci
nia nobis martyrū tuoꝝ/ipse
semp festiuitates exhibeant.
℣. ℂ Timothei apli ꝑ ꝯme
morationē solū imponit. Si
vo placuerit tenere officiuz.
Intr. Ego aūt sic̄ oli. i cōi. 291.
℟. Resta qs op̄s dei: Oio.
vt ecclesia tua bti timo-
thei apli tui munita presidijs/
nec minis aduersantiū/nec vl
la mūdi ꝓturbatiōe quatiat.
℣. Epla. Testificoꝝ coꝛā do.
fo. 305. Grad. Justꝰ vt palma.
fo. 306. Alla. Iste est q āte. 310
Tractꝰ. Qui semināt. 300. Euā
geliū. Hoc est ꝓce. 295. Cre
do dī. Offer. Glia ꝛ ho. 292.
Sec̄. Sacrādū tibi dñe mu-
nus offerimꝰ/quo bti apli tui
timothei solēnia recolētes/pu
rificationē quoq; nostris mē
tibꝰ implorāmꝰ. ℣. Cōio. Ma
gna est glia. 292. Cōpl. Beati
timothei apli tui dñe īterces-
siōe placatus/ꝺcede qs: vt sa-
cramēti tui ꝛneraāda ꝓceptio
fiat oīum pctoꝝ nr̄oꝝ remis-
sio. ℙer. ℂ In conuersione
sancti pauli. Si venerit i do-
minicā absolutaz ad ꝓcessio-

nē ℟. Magnus sanctus paulus.
In reditu. Verbuz caro. Intr.

Cio cui credi
di/et certꝰ sū:
qa potens est
depositū me-
uz seruare in
illū diez. ℘s.
Dñe probasti
me et cogno-
uisti me: tu cognouisti sessionem
meā ꝛ resurrectionē meā. Gloria.
Kyrieleison de aplis. Oio.
ODeus q vniuersum mū-
dū beati pauli apli p̄di
catiōe ꝛcuisti: da nobis qm̄s:
vt cuiꝰ hodie ꝯuersionē coli-
mus: ꝓ eiꝰ ad te exēpla gradia
mur. ℣. Lcō actuū apl̄oꝝ. ix.
IN diebus illis. Saulus
adhuc spirās minarū/ ꝛ
cedis i discipulos dñi: acces-
sit ad principē sacerdotū: ꝛ pe
tijt ab eo epistolas in dama-
scū ad synagogas: vt si quos
inuenisset huius vie viros ac
mulieres/vinctos ꝓduceret i
hierusalē. Et cuz iter faceret:
cōtigit vt appropinq̄ret da-
masco. Et subito circunfulsit
eū lux de celo. Et cadēs i ter
rā/audiuit vocē dicentē sibi.
Saule saule qd me ꝑseq̄ris?
Qui dixit. Quis es dñe. Et
ille. Ego sū iesus naçarenus

quẽ tu persequeris. Durum est tibi ꝯtra stimulũ calcitrare. Et tremẽs ac stupẽs dixit. Dñe/quid me vis facere? Et dñs ad eũ. Surge ⁊ ingrede ciuitatẽ: ⁊ ibi dicet tibi qd te oporteat facere. Viri autẽ illi q̃ comitabant cũ illo/stabãt stupefacti: audiẽtes qdez vocẽ/neminẽ autez videntes. Surrexit aũt saulus de terra: apertisq̃z oculis nihil videbat. Ad manus aũt illũ trahẽtes/introduxerũt damascum. Et erat ibi trib⁹ dieb⁹ nõ videns: ⁊ nõ manducauit neq̃z bibit. Erat aũt quidã discipulus damasci/noĩe ananias. Et dixit ad illũ in visu dñs. Anania? At ille ait. Ecce ego dñe. Et dñs ad illũ. Surge ⁊ vade in vicũ q̃ vocat rectus: et q̃re in domo iude saulũ noĩe tharsẽsem. Ecce eniz orat. Et vidit virũ ananiã noĩe ĩtroeuntẽ: ⁊ imponentez sibi manus/vt visũ recipiat. Rñdit aũt ananias. Dñe/audiui a multis de viro hoc: quãta mala fecerit sanctis tuis in hierusalez. Et hic habet potestatẽ a principibus sacerdotũ/alligandi oẽs qui inuocãt nomẽ tuũ. Dixit aũt ad eũ dñs. Vade/quoniã vas electiõis est mihi iste: vt portet nomẽ meũ coram gentibus/⁊ regibus/et filijs israel. Ego enĩ ostendã illi: quanta oporteat eũ p̃ nomine meo pati. Et abijt ananias: ⁊ ĩtroiuit ĩ domũ: ⁊ imponẽs ei manũ dixit. Saule frater: dñs iesus misit me: q̃ apparuit tibi ĩ via q̃ veniebas: vt videas/⁊ ĩplearis spũ sctõ. Et cõfestim ceciderũt ab oculis ei⁹ tanq̃z squame: ⁊ visũ recepit. Et surgẽs/baptiçat⁹ est. Et cũ accepisset cibũ/ꝯfortat⁹ est. Fuit aũt cuz discipulis/q̃ erãt damasci per dies aliquot. Et ꝯtinuo ĩgressus ĩ synagogas/p̃dicabat iesum: qm̃ hic est fili⁹ dei. Stupẽbãt aũt oẽs q̃ eũ audiebãt/et dicebãt. Nõne hic est/q̃ expugnabat in hierusalẽ eos q̃ inuocabãt nomẽ istud? Et huc ad hoc venit: vt vinctos illos duceret ad principes sacerdotũ? Saulus aũt multomagis ꝯualescebat: ⁊ ꝯfundebat iudeos/q̃ habitabãt damasci: affirmans qm̃ hic est christus.

Grad. Qui operat⁹ est petro in apostolatu/operat⁹ est ⁊ mihi ĩter gẽtes: et cognouerũt gratiam dei que data est mihi. ℣. Gratia dei ĩme vacua non fuit: sed gratia eius semp̃ in me manet. **All̃a.** ℣. Tu es vas electiõis scẽ paule apostole

gentium doctor:pro oĩbus nobis ora deus q te elegit. Vel. Alla. ℣. Magnus sctũs paulus vas electiõis/vere digne est glorificãdus.

Dixit dñs ex basan: Prosa. conuertã/conuertã in pro/fundus maris. Quod dixit t fecit/saulũ vt strauit/paulũ t statuit. Per verbũ suum incarnatũ per qõ fecit t secula. Quid impugnat/audiuit:saule saule qd me p/sequeris? Ego sum iesus: durũ est tibi vt recalcitres stimulo. A facie dñi mota est terra:ꝑtremuit/q; mox t qeuit. Cũ cognito credidit dño paulꝰ:perseq cessat con chr̃ianos. Hinc lingua tuorũ est canũ:ex inimicis rediẽs ad te deꝰ Cũ paulus i ore oium sacerdotũ/iura dat preceptor. Docens crucifixũ/nõ esse aliũ preter chr̃m deũ: Cũ patre q regnat t sancto spiritu:cuiꝰ testis paulꝰ. Hic lingua sacerdotũ/more canis/dũ perlinxit legis t euãgelij/duos molares i his cõtriuit. Corroſit vniuersas species medicinarũ: qbus curant saucij: reficiunt enutriẽdi. Qui quertendo/apparuisti xp̃e/quertens paulũ vas electũ. Per quẽ conuersum/t nos tu viuifices xp̃e pctores. Quo docente deũ/mare vidit t fugit:iordanis cõuersus est retrorsũ. Quia turba gentiũ/relicto vicioꝝ pfundo/t og re

ge basan cõfuso Te solũ adorat xp̃z creatorẽ:teqz cognoscit i carne vẽisse redẽptorẽ. Trac. post. lxx.

Tu es vas electionis sctẽ pau le apl'e:vere digne es glorificãdus. ℣. Predicator veritatis/t doctor gentiũ in fide t veritate. ℣. Per te oẽs gẽtes cognouerũt gratiaz dei. ℣. Intercede pro nobis ad deũ q te elegit. Vel Qui seminãt. 3oo. Euãgeli. Dixit petrus ad iesum. Ecce nos reliqm⁹. fo. 296. Credo dicit. Offer. Mihi aũt nimis honorificati sunt amici tui deus: nimis ꝑfortatus est principat⁹ eor. Secre. Apostoli tui pauli precibus dñe/plebis tue dona sãctifica: vt q̃ tibi grata tuo sũt instituto/gratiora fiant patrocinio supplicantis. P. Prefatio de apostolis. Cõio. Amẽ dico vobis q; vos qui reliquistis oĩa: t secuti estis me centuplũ accipietis:t vitã eternã possidebitis. Cõplẽ. Satiati dñe salutari mysterio qm̃s:vt beati pauli apostoli pro nobis non desit oratio: cuius nos donasti patrocinio gubernari. Per do.

✠ Policarpi marty. Cio.

Beati policarpi martyris tui atq; põtificis nos q̃s dñe tuere ꝑsidijs: vt cuius natalicia annua deuotiõe recoli/

mus:eiꝰ intercessiōe/ab omnibus aduersitatibꝰ liberemur. Per. Secr. Presentia munera qñs dñe ita serena pietate intuere/vt sancti spūs infundāt benedictionē:z cordibus nostris eādē infundāt/ꝑ quā sāctus martyr tuus z pōtifex policarpus/oīa tormēta sui corpis deuicit. P.eiusdē. Cōpl. Plebs tua dñe sancti policarpi martyris tui atqꝫ pōtificis glorificatiōe te magnificet:z eodē precāte/ semp te mereamur habere ptectorē. Per. ℭ Joannis chrysostomi ante.lxx. Ad processionē. R. Justus deduxit. In reditu. R. Verbuz caro. Intr. Statuit ei dñs. de confes. in cōi. 308. Kyrieleison per octauas. seu ℣ Aqñs de cōfes. Dīo. Oipotēs deus:vt q beati Joānis chrysostomi natalicia recolimus:z annua solēnitate letemur:z tāte fidei ꝓficiamus exēplo. Per. Epla. Ecce sacerdos magnus q in vita. f. 308. Grad. Ecce sacerdos magnus. 310. Alla. Ecce sacerdos. 310. Prosa. Ad laudes saluatoris. 310. Post.lxx.tractus. Beatus vir. 310. Euāgeliuz. Sint lūbi vīi. 312. Credo dicit. Offer. Veritas mea.

fol. 313. Secr. Debitū dñe nostre seruitutis reddim⁹ suppliciter exorātes:vt beati ioannis chrysostomi suffragijs/ in nobis tua munera tuearis: pro cuius honorāda ꝯfessione/laudis tibi hostias īmolamus. Per. Cōio. Beatus seruus. 313. Cōpl. ℣ Cōserua domine populū tuū/z quē sanctorū presidijs nō desinis adiuuare:intercessiōe btī ioānis chrysostomi / ꝑpetuis tribue gaudere remedijs. P dñm. ✠ ℭ Caroli magni imperatoris. Intr. In virtute tua. req Ore in cōi. 304. Oratio. Deus q ex supabūdanti fecunditate bonitatis tue/bea tū carolū magnū imperatorē ac cōfessorē tuū / deposito carnis velamine beate īmortalitatis trabea sublimasti:cōcede nobis supplicātibus: vt quē ad laudē nois tui īperij honore exaltasti ī terris: piū ac ꝑpitiū intercessorē habere mereamur in celis. P. Epla. Beatus vir q inuent⁹. 304. Grad. Domine p̄ueniſti. 306. Alla. ℣. O sctitatis speculū diuine tu carole:p secula hunc rege gregem chr̄i:vt te sequat̄ sedulus ad gaudia perennia pater quo iaz p̄isti. Prosa. Dilect⁹ deo. 311.

Octaua sctē agnetis

Post.lxx.tractus. Beatus vir. fo.310.Euāgeliū. Nemo ac cēdit lucernam. 312.Offer. Posuisti dñe. 307.Secr. Hostias tibi dñe ꝑ sancti caroli magni imperatoris ⁊ ꝯfessoris tui cōmemoratiōe deferimus exorantes: vt peccatoꝝ indulgentiā/nobisq; mētis ⁊ corpis ꝯferāt salutē.P. Cōi. Magna est gloria. 307. Cōplē. Sanctificet nos qs dñe deꝰ sacri corpis ⁊ sāguinis tui venerāda ꝓceptio:vt intercedēte beato carolo magno imperatore ac confessore tuo/ꝓ hec mysteria nostre salutis ⁊ fidei/in ꝑsenti pctōꝝ veniā/⁊ in futuro vitā ꝯseq mereamr̄ eternā.Qui viuis.℣ In octaua sancte agnetis. Intr̄. Vultū tuū. de v̄ginibꝰ in cōi. 314. Kyrieleison de virginibꝰ sine Et in terra. si est post septuagesimam. Oratio. Deus q nos annua beate agnetis virginis ⁊ martyris tue solēnitate letificas:da qm̄s:vt quā veneramur officio:etiā pie cōuersationis sequamur exēplo. Per. Epīa. Sapiētia laudabit animam. fo.314.Grad. Spe tua. 315. Alla. Egregia sponsa chr̄i. 315. Tractꝰ. Qui seminat. fo.300.

Mathie epi

Prosa subticet.Euangeliuz. Simile est regnū celoꝝ decē virginibus. 316. Credo nō dr̄ nisi sit dies dñicus.tūc dr̄ dñicale. Offer. Offerent regi. minus. 316. Secr̄. Grata tibi sint qs dñe munera qbus sancte agnetis magnifica solēnitas recēsēt:sic enī ab exordio sui vsq; ad finē beati certaminis extitit gl'iosa/vt eius nec initiū debeamus ꝑterire nec finez. Per. Cōio. Simile est regnū celoꝝ. fo.317.Cōpl̄. Adesto nobis domine/sctē agnetis martyris tue deꝓcatiōe:⁊ quā pati ꝑ tuo noīe tribuisti/fac tuis fidelibꝰ suffragari. P. ✠ ℭ Mathie hierosolymitāi epi ⁊ ꝯfes. Oio. Deus qui nos beati mathie cōfessoris tui atq; pōtificis annua solēnitate letificas:cōcede ꝑpitius:vt cuius natalicia colimꝰ/ꝺ eiusdē etiā ꝓtectiōe gaudeamꝰ. P. Secr̄. Hec oblatio dñe ꝺ: qm̄s intercedēte beato mathia cōfessore tuo atq; pontifice/nos ab oībꝰ mūdet pctīs: ⁊ tota virtute tuis faciat seruire mādatis. Per. Cōplen. Salutis nostre leti libātes mysteria:presta qs dñe:vt bti mathie ꝯfessoris tui atq; pō-

tificis/nos adiuuet oro: ⁊ tua iugiter custodiat ꝓtectio. ℙ.

✠ ℂ Aldegũdis ẏgi. Oro.

ℴEus totius amator pudicitie/nobis alme ẏginis aldegũdis meritis ⁊ ꝑcibus auxiliare: que cũ spõso sibi dilecto dño nro iesu chro perẽni gloriatur solẽnitate. Qui tecũ. Sec. ℒ audis hostias tibi sũme pater offerim⁹ orãtes: sancte aldegũdis meritis tue maiestati fore gratas nobisq; ꝓfuturas esse ꝺcede. ℙer. Cõpl. Sacro libamine vegetati qs dñe deus noster: vt sancte virginis tue aldegũdis intercessione/a ꝑsentiũ inimicorũ liberemur terrore: ac celestium mereamur ꝓfrui beatitudine. ℙer dñm.

✠ ℂ Victoris marty. Oro.

Ortitudo fideliũ ℴeus ⁊ martyrũ corona: cuius gratia beat⁹ victor in diuersis cruciatib⁹ extitit triũphator: ꝺcede ꝓpiti⁹/ei⁹ orationũ suffragijs/oĩum malignarũ tẽtationũ nos esse victores. ℙer. Secr. ℙ resta qs oĩpotẽs ℴeus: vt nostre humilitatis oblatio/⁊ pro tuoꝝ tibi grata sit honore sanctoꝝ: ⁊ nos corpore pariter ⁊ mente purificet. ℙ. Cõpl. Quesum⁹ dñe sacramẽtis q̃ sumpsim⁹: intercedente beato victore martyre tuo/ad redẽptionis eterne ꝓficiamus augmentum. ℙer.

✠ ℂ Ignatij epi ⁊ martyris. Intr. Glia ⁊ honore. i cõi. 304

Sanctus tuus mar- Oro. tyr ⁊ pontifex ignatius qm̃s dñe sua intercessiõe nos vbiq; letificet: vt dũ eius merita in ꝓsenti festiuitate recolimus: in augmẽto virtutũ/ipsius patrocinia sentiam⁹. ℙ. Epla. Dis põtifex. i cõi. 305. Grad. Justus nõ cõturbabitur. f. 306. Alla. ℙosuisti dñe. 306. Prosa. Spe mercedis. f. 306. Euangeliũ. Ego sum pastor bonus. in cõi. 306. Offer. ℙosuisti dñe. 307. Secr. ℳ unera tibi dñe dicata sanctifica: ⁊ intercedẽte btõ ignatio martyre tuo atq; pontifice/per ea nos placat⁹ intẽde. ℙ. Cõio. Magna est gloria. 307. Cõplẽ. Hec nos cõmunio dñe purget a crimine: ⁊ intercedente btõ ignatio martyre tuo atq; põtifice/celestis remedij faciat esse ꝺsortes. ℙ. ℂ Brigide ẏginis. Intr. Dilexisti iusticiã. de virginib⁹. in cõi. 313. Kyrieleiso triũ lctõnũ. Oro.

ℴOmnipotẽs sempiterne ℴeus: q es sanctarũ glo-

ria virginū: clemētiā tuā supplices exoramus: vt p merita beate ⁊ginis tue brigide/cuius nos annua solēnitate letari tēporaliter tribuis / eius apud te beatis intercessionibus opportunū tue pietatis auxiliū sentiam⁹. Per. Epla. Qui gloriaſ. 314. Grad. Dilexisti iusticiā. 315. Alla. Specie tua. 315. Tractus. Audi filia. foſ. 316. Euangeliū. Simile est regnū celoꝝ decē virginibus. 316. Offer. Offerent regi. minus. 316. Secr. Grata tibi sit dñe qm̄s hec oblatio/ quā in honore sācte brigide ad tuā referimus gloriā/ ⁊ ad nostre fragilitatis subsidiuz. P. Cōio. Diffusa est grā. 317. Cōpl. Sūptis spūalibus alimētis qs dñe de⁹ noster: vt interueniēte tua ⁊gine brigida ab oī viciorū morbo mūdati ppetuā cōseq̄mur salutē. P. ¶ In purificatiōe btē marie virginis bñdictio candelarū. Adiutoriū nostrū in nomine dñi. Qui fe. ⁊c̄. Dñs vobiscuz. Et cum. Oremus. Oratio. Exaudi qs dñe plebē tuam: ⁊ q extrinsecus tribuis annua devotione venerari: interius asseq gratie tue luce cōcede. Per dn̄m. Alia oratio.

Omine deus oīps creator celi ⁊ terre/rex regū ⁊ dñs dñantium: exaudi nos famulos tuos orātes ⁊ clamātes ad te: precamur ergo te dñe sācte pater oīpotēs eterne deus: q oīa ex nihilo creasti/ ⁊ iussu tuo p opera apum hūc liquorē ad pfectionē cerei venire fecisti: ⁊ q hodierna die petitionē iusti simeonis implesti: te humiliter deprecamur: vt has cādelas ad vsus hoīum ⁊ salutē aiarū ⁊ corpoꝝ/siue ī terra/siue ī aq̄s/ p inuocationē sctī nois tui/ ⁊ per intercessionē sācte marie ⁊ginis genitricis filij tui (cuius hodie deuoti festa colim⁹) ⁊ p p̄ces oīuz sctoꝝ tuoꝝ/ benē ✠dicere ⁊ sācti ✠ficare digneris: vt hec plebs tua/ illas honorifice in manib⁹ portans cantādo/teq̄ laudādo a te pio dño exaudiaſ de celo sācto tuo: ⁊ de sede maiestatis tue: ppitiusq̄ sis oīb⁹ clamātibus ad te: quos redemisti p̄cioso sanguine filij tui. Qui tecū viuit. Alia oratio.

Oa dn̄s sempiterne deus q hodierna die vnigenitū tuū/ ī vlnis sctī simeōis in tēplo sctō tuo suscipiendū p̄sentasti: tuā supplices exp̄camur clemētiā:

vt hos cereos quos nos famuli tui in tui nois magnificentiam suscipientes/gestare cupimus luce accensos: bene✠dicere et sancti✠ficare/atq; lumine superne bene✠dictionis accẽdere digneris:quatenus eos tibi domino deo nostro offerendo:digni:et sancto igne tue dulcissime charitatis accẽsi: i tẽplo sãcto glie tue repsentari mereamur. Per eũdẽ dñm. Alia

BEne✠dic dñe oratio. Iesu chre hanc creaturã cere supplicantibus nobis:et infunde ei per sancte crucis tue virtutẽ/bene✠dictionẽ celestẽ:vt qui eã ad repellendas tenebras humano generi tribuisti:talẽ signaculo crucis tue fortitudinem et bene✠dictionẽ accipiat: vt in quibuscũq; locis accẽsa siue imposita fuerit:discedat et cõtremescat ille malignus dyabolus:et effugiat pauidus cũ oibus ministris suis de habitationibus illis: nec presumat amplius inquietare:vel illudere seruiẽtes tibi deo. Proinde supplices te dñe deprecamur:vt emittas sanctũ angelũ tuũ raphaelẽ:vt q euulsit et expulit a sara et tobia demonẽ mortiferũ et infestantẽ/cõterat illũ et repellat de cunctis habitatiõib9 colẽtiũ dei: de basilicis/de domib9/de angulis/de lectulis/de refectorijs/et de vniuersis locis in quibuscũq; famulãtes deo habitãt et requescũt/dormiũt/vigilãt/cõsistũt et ambulãt: nec valeat amplius inquietare vel pauores imittere sup illos quos sancti chrysmatis tui vnctio fecit esse munitos. Bene✠dico etiaz te creatura cere in nomine dñi dei nostri et sãcte trinitatis:vt sis exterminatio dyaboli et oĩum contuberna lium eius. Per eũ qui viuit et regnat deus. Mutata voce ad moduz pfationis.

PEr oĩa secula seculorũ. Amẽ. Dns vobiscũ. Et cuz spũ tuo. Sursuz corda. Habemus ad dominũ. Gratias agamus domino deo nostro. Dignũ et iustũ est.

VEre dignũ et iustuz est: equũ et salutare. Qui p serenissimã ac placidissimã stellã genitricẽ tuã (cuius sacratissimũ nomẽ p ineffabile et inenarrabile meritũ/stella maris iterptat) hũanuz gen9 illuminare dignat9es. Pro hoc maximo gaudio hodierna die

ouãtes/ꝛ ideo in manib⁹ no-
ſtris venerabiliter cãdelas fe
rentes:ꝛ inceſſabili voce cla-
mãtes petimus: vt pro dile-
ctiſſimo amore ꝛ clementiſſi-
ma interceſſione eiuſdez tue
digne genitricis ſempꝙ vir-
ginis marie/nos idignos ſed
tamẽ preciosiſſimo ſanguine
tuo redẽptos:te eterno ac ve
ro lumine facias clemẽter p-
frui. Hic mutat vocem. Qui
cũ patre et ſpũſancto viuis ꝛ
regnas deus. Per oĩa ſecula
ſeculorũ. Amẽ. Alia oratio.

OOmine ieſu chr̃e/q ho-
dierna die ĩ noſtre car-
nis ſubſtãtia inter hoĩes ap-
parẽs/a parẽtibus in tẽplo es
pſentatus:quẽ ſimeõ venera
bilis ſenex lumine ſpirituſſã
cti irradiatus agnouit /ſuſce-
pit ꝛ benedixit: pſta ppitius:
vt eiuſdez ſpirituſſãcti gratia
illuminati atꝙ edocti / te ve-
raciter agnoſcamus ꝛ fideli-
ter diligamus. Qui cũ patre
in vnitate eiuſdez ſpũſſancti
viuis ꝛ regnas de⁹. Per oĩa
ſecula ſeculoꝝ. Amẽ. Et be
nedictio dei patris ✠ omni-
potẽtis:ꝛ fi ✠ lij:ꝛ ſpũſ ✠ ſã-
cti dẽſcẽdat ſup has cãdelas ꝛ
maneat ſempꝙ nobiſcũ. Amẽ.
Bñdictione cópleta cerei aſ-
perguntur aqua benedicta ꝛ
thurificãtur. Deinde p prela-
tũ hec añia inchoat. Lumen
ad reuelationẽ gẽtiũ. Chorꝰ vl
tra pſequẽte. ꝛ gloriam plebis
tue iſrael. ps. Nũc dimittis. Et
ita poſt quẽlibet verſus pſal-
mi: Nunc dimittis. Et poſt
Glia et Sicut erat repetit̃ to
ta añ. His cõpletis dicit̃ oro.

LLumina qms dñe po
pulũ tuum: ꝛ ſplẽdore
gratie tue cor eius ſemp acce
de: vt ſaluatorẽ ſuũ ꝛ iceſſan-
ter agnoſcat / ꝛ veraciter ap-
prehẽdat/Chr̃m dñz noſtrũ.
Deide fit pceſſio ꝛ cãtat̃ añ.

AVe gratia plena / dei geni-
trix virgo:ex te enim ortus
eſt ſol iuſticie:illuminãs q̃ in tene
bris ſunt. Letare ꝛ tu ſenior iuſte:
ſuſcipiẽs ieſum in vlnas liberato-
rem animarũ noſtraꝝ:donantẽ no
bis ꝛ reſurrectionem. Alia añã:

ADorna thalamũ tuũ ſiõ:ꝛ ſuſci
pe regẽ chr̃m. amplectere mariaz
que eſt celeſtis porta:ipſa enim por
tat regẽ glorie noui luminis: ſub-
ſiſtit virgo adducens in manibus
filiũ:ante luciferũ genitũ: quẽ acci
piens ſimeon in vlnas ſuas:pdica
bat populis dominũ eũ eſſe vite ꝛ
mortis/ꝛ ſaluatorem mũdi. Alia
añã. Reſponſum accepit ſime-
on a ſpirituſancto: non viſurum

se morte/nisi videret christuz dñi. Et cū inducerēt puerū in templū accepit eū in vlnas suas/z bñdixit deū z dixit. Nūc dimittis dñe seruuz tuū i pace. ℣. si placet. Post partū virgo inuio. Deide oro.

OAqmꝰ dñe populo tuo inuiolabilem fidei firmitatē: vt q vnigenitū tuū in tua tecū gloria sempiternū in veritate nostri corporis natū de maria virgine ꝯfitent: z a ꝑsentibus liberent aduersis z māsuris gaudijs inserant. ℙ. Hoc finito canit ℟. Vide te miraculū. cum suo ℣. In introitu chori p rectores añ. inchoat. Hodie beata virgo maria puerū iesuz ꝑsentauit in tēplo. z simeō repletus spiritusctō accepit eum in vlnas suas: z benedixit deū in eternuz. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis. Propterea benedixit te deus in eternum. Oro.

PErfice i nobis dñe gratiā tuā q simeonis petitionē īplesti: vt sicut ille morte nō vidit priusqz christum dñz videre mereret/ita z nos vitā obtineamus eternaz. Per eūdē. Et si festū purificatiōis die dñico venerit nō aliter processio peragit qz vt ꝓtactum est. Et si septuagesima aut sexagesima vel quiquagesima anticipat festuz purificatiōis/ad ꝓcessionē canit ℟. de ꝑdictis dominicis. In reditu ℣o ℟. Verbum caro. Demum ad summaz missam. Introitus.

Vscepimꝰ deꝰ misericordiā tuā in medio tēpli tui: secūduz nomē tuū deꝰ/ita z laus tua i fines terre: iusticia plena est dextera tua. ℘s. Magnus dñs z laudabilis nimis i ciuitate dei nostri i mōte sctō eiꝰ. Glia pa. Kyrie. Fōs bonitatis. Oro.

OMnipotēs sempiterne deus/maiestatē tuaz supplices exoramus: vt sicut vnigenitꝰ filius tuus hodierna die cuz nostre carnis substātia in tēplo est ꝑsentatus: ita nos facias purificatis tibi mētibꝰ ꝑsentari. Per eūdē.

Lctō Malachie ꝓphete. iij.

HEc dicit dñs deꝰ. Ecce ego mitto angelū meū: z ꝓparabit viā āte faciē meā. Et statim veniet ad tēplū sanctū suuz dominator quē vos

queritis: ⁊ angelus testamē-
ti quē vos vultis. Ecce venit
dicit dñs exercituū: ⁊ qs po-
terit cogitare diē aduēt⁹ ei⁹:
Et qs stabit ad videndū eū:
Ipse enī quasi ignis cōflans
⁊ q̄si herba fullonū. Et sede-
bit cōflans: ⁊ emūdans quasi
argētū: ⁊ purgabit filios leui.
Et colabit eos q̄si aurū / ⁊ q̄si
argentū: ⁊ erūt dño offerētes
sacrificia in iusticia. Et place-
bit dño sacrificiū iuda ⁊ hie-
rusalē: sicut dies seculi / ⁊ sicut
anni antiqui. Dicit dñs ops.

Grad. Suscepimus deus mi-
sericordiā tuā in medio tēpli tui:
scōm nomē tuū dñe: ita ⁊ laus tua
in fines terre. ℣. Sicut audiuim⁹
ita ⁊ vidim⁹ / in ciuitate dei nostri
ī mōte sctō ei⁹. Alla. ℣. Senex
puer portabat: puer aūt senē rege
bat. **Uel.** Alla. ℣. Post partū
virgo inuiolata pmānsisti: dei geni-
trix intercede p nobis. **Prosa.**

Letabundus exultet fidelis
chorus. alla. Regē regū
intacte pfudit thorus. res miran-
da. Angelus ysilij nat⁹ est de vir
gine: sol de stella. Sol occasū ne
scies: stella semp rutilās semp cla-
ra. Sicut sid⁹ radiū pfert virgo
filiū: pari forma. Neq̄ sidus ra-
dio: neq̄ virgo filio fit corrupta.
Cedr⁹ alta libani cōformat hy-
sopo: valle nra. Verbū ens altis-
simi corporari passū est: carne sū-
pta. Esaias cecinit: synagoga
meminit: nūq̄ tamē desinit esse ce
ca. Si nō suis vatib⁹: credat vel
gētilibus: sybillinis versib⁹ hec p-
dicta. Infelix ppera: crede vel
vetera. cur dānaberis gēs misera:
Quē docet littera natū ysidera:
ipsū genuit puerpa Maria. Amē.

Si hoc festū cadit post septua
gesimaz dicit Tractus.

Nunc dimittis seruū tuū do
mine / scōm verbū tuū in pace. ℣.
Quia viderunt oculi mei salutare
tuū. ℣. Qd̄ parasti ante faciē oīuz
populoz. ℣. Lumē ad revelatio-
nem gentiū et gloriam plebis tue
israel. **Alius tract⁹.** Gaude ma-
ria virgo. fo. 322. S. Lucā. ij.

In illo tpe. Postq̄ īple-
ti sunt dies purgatiōis
marie / scōm legē moysi / tule-
rūt iesum ī hierusalē / vt fiste-
rēt eū dño: sicut scriptū est in
lege dñi. Quia omne mascu
linū adaperiēs vuluā / sanctū
dño vocabit. Et vt darēt ho-
stiā / scōm qd̄ dictū est in lege
dñi: par turturū aut duos pul
los colūbarū. Et ecce homo
erat ī hierusalē / cui nomē Sy
meon: ⁊ homo iste iust⁹ et ti-
moratus expectās ysolationē
israel: et spiritus sctūs erat in
eo.

eo. Et respõsum acceperat a spũsancto / nõ visurũ se mor-
tẽ/nisi prius videret chm̃ dõ
mini. Et venit in spiritu in tẽ-
plũ. Et cũ inducerẽt puerũ ie
sum parẽtes ei⁹/vt facerẽt se-
cũdũ ꝯsuetudinẽ legis ꝓ eo:
⁊ ipse accepit eũ in vlnas su-
as:⁊ bñdixit deũ/⁊ dixit. Nũc
dimittis seruũ tuũ dñe/scdm
verbũ tuũ in pace. Quia vi-
derũt oculi mei/salutare tuũ.
Qd parasti ante faciez oĩum
populorũ. Lumẽ ad reuela-
tionẽ gentiũ/⁊ gloriã plebis
tue israel. Credo dicit. Of-
fer. Diffusa est gratia ĩ labijs tu-
is: ꝓpterea bñdixit te de⁹ in eter-
nũ:⁊ ĩ seculũ scli. Secr. Ex-
audi dñe ꝑces nostras: ⁊ vt di-
gna sint munera q̃ oculis tue
maiestatis offerim⁹: subsidiũ
nobis tue pietatis ĩpẽde. P.
Prefatio. Quia ꝓ incarnati. Cõ
munio. Responsum accepit si-
meõ a spũsancto/nõ visurũ se mor
tẽ:nisi videret chm̃ dñi. Cõplẽ.
Quesumus dñe de⁹ noster:
vt sacrosãcta mysteria / q̃ pro
reparationis nostre munimi-
ne ꝯtulisti: intercedẽte beata
dei genitrice maria semp vir
gine:⁊ ꝑsens nobis remediũ
esse facias ⁊ futurũ. P eũdẽ.
¶ Blasij martyris. Intr. Le-
tabit iustus. in cõi. 304. Kyrie
leison triũ lectionũ. Oratio.
DEus q̃ in sanctor tuor
triumphis mirabiliter
gloriaris: quor btũs põtifex
Blasius in passione factus est
socius: da nobis eius apud te
patrocinia sentire: sicut ꝓmis
sum est illi voce veritatis dũ
ꝓ te patereť. Per. Epla. Do
ctrinis varijs. 310. Grad. Po
suisti dñe. 306. Alla. Letabit iu-
stus. 306. Tractus. Desideriũ.
fo. 306. Euãge. Si q̃s vult ve
nire post me. 306. Offer. Glo
ria ⁊ honore. 307. Secr. Sup
has dñe nostre deuotiõis ho-
stias ꝓpitius respice: ⁊ pecca
tor nostror vincula meritis
beati blasij martyris tui atq̃
põtificis clementer absolue.
Per. Cõio. Magna est. 307.
Cõpl. Deus q̃ nos spiritali
cibo potuq̃ recreasti: ꝯcede
nobis intercessione beati bla
sij martyris tui atq̃ põtificis
absolui peccatis: ⁊ a cũctis ad-
uersitatibus liberari. P do.
¶ Agathe virginis ⁊ marty-
ris. Si venerit in die dñico.
R. primũ de dñica. In redi-
tu R. Agatha letissima. Intr.
Gaudeamus oẽs in dño. ⁊c. Aga
the v̈ginis de cui⁹ passi. ⁊c. 313.
Kyrieleisõ de v̈ginib⁹. Oio.

¶

Agathe ỽginis

OEus q inter cetera po-
tẽtie tue miracula/etiaz
in sexu fragili victoriã mar-
tyrij cõtulisti:ɔcede ꝓpitius:
vt q beate Agathe virginis
ꝛ martyris tue natalicia coli-
mus:ꝓ eius ad te exẽpla gra-
diamur.℣. Epla. Cõfitebor
tibi dñe. 314. Grad. Adiuua
bit eã. 315. Alla.Egregia sponsa
chꝛi. 315. Prosa. Exultẽt filie
siõ. 316.Tractꝰ. Qui seminant.
fol.300.Euágeliuz. Simile
est regnũ celoꝝ decẽ virgini
bus. 316. Credo non dr nisi
fit dies dñicus.Offer. Offerẽ
tur regi. minꝰ.316.Sec. Su
scipe dñe munera q̃ in beate
agathe martyris tue solẽnita
te deferimus:cuiꝰ nos cõfidi-
mus patrocinio liberari. ℣.
Cõio. Qui me dignatus est ab
oĩ plaga curare/ꝛ mamillas meas
meo pectori restituere:ipsuz inuo-
co deũ viuũ. Cõplẽ. Exulta-
mus pariter ꝛ de ꝓcepto pa-
ne iusticie:ꝛ de tue dñe festi-
uitate martyris agathe:quia
interuẽtionibꝰ tibi placẽtiũ /
cõfidimꝰ nobis ad ꝓpetuã vi
tã ꝓfutura q̃ sumpsimus. ℣.

Dorothee ỽginis ꝛ martyris.Si venerit in dñicã nõ priuilegiatã / ad ꝓcessionem primũ R.erit de dñica. In re

ditu R. Regnũ mũdi. Eodem
modo de festis appolonie ꝛ
scolastice itelligat. Ad missã.
Gaudeamus oẽs ꝛc. Dorothee
ỽginis.de cuius passione. ꝛc. In
cõi de virginibus. 313. Kyrie
Oleison per octauas.Dño.
Omnipotẽs sempiterne
deꝰ/in cuiꝰ noie gloriosa vir-
go ꝛ martyr dorothea mul-
torũ tormẽtorꝝ genera supe-
rauit:te supplices exoramus:
vt eius interuẽtu/cũcta peri-
cula vincamꝰ:ipsamq; in no-
stris necessitatibꝰ celerẽ adiu
tricẽ sentiamus. Per. Epla.
Cõfitebor tibi dñe rex. 314.
Grad. Diffusa est grã in labijs
tuis ꝓpterea bñdixit te deꝰ in eter
nũ. ℣. Propter veritatẽ ꝛ mãsue
tudinẽ ꝛ iusticiã : ꝛ deducet te mi-
rabiliter dextera tua. Alla. ℣.
Tu virtutũ tũba sine felle colũba
glriosa dorothea nos tuere: ne rũ-
phea demonis succidat:nec tarta-
ro collidat. Aliud. Alla. ℣.
Egregia ad laudãdũ plis diuine
melos pãgamus glie o sctã doro-
thea.De angelorũ socia iã gaudet
cappadocia o sctã dorothea spõsa
chꝛi:ex liuore fabricij scelꝰ calcauit
vicij o sctã dorothea.Cũ rosas in
erario mittis protonotario o sctã
dorothea iploza ꝓ nobis.Scribã
regni militie chꝛi cõformans gre

o ſctā dorothea. Nos cū tuo p̄ca/
mine reple diuīo flamie o ſctā do
rothea dominuz ieſum chriſtum.
Aliud. Alla. v. O flos ameni
tatis dos ſerenitatis: roſa purita/
tis: nos nantes in pctis quos la/
bis fluctuat ratis adiūgito beatis.
Ale preclara doro/ Prosa.
thea:a labis ſcoria nos bea:
purā mentē crea. Cuge deſpōſa
ta xp̄o btā ſenatoz nata:ſtirpe cla/
ra ꝓpagata/dorotheo p̄e:theodo
ra matre. Virgo nazarea/vrbs ce
ſarea te gignit: fetaris pneumate
dū baptizaris:azima limaris: coz
ſyncerū paris. Te plenā fide/ fa
brici9 vrget dire:gazas ſpōdet im/
mēſas:vt thori ſocia/adores ido/
la. Tu lignū vite/paruipēdis ga
zas rite: velut fimū p̄fecti ſpernis
cōnubia/chriſto ſubarrhata. Te
(agnū regē/p̄ſes trux/ꝓfitentē)tra
dit dolio feruēti oleo: exultas/tā/
q̄ balſamo ſis puncta. Tu nec fu
rentē paues/nec blādientē curas:
miraculū aſtantū luſtrat mētes/ er
roꝛes penit9 expiauit. Inc gen
tiū multi gentiliū q̄uertunt ad dei
filiuz: ex p̄ſtigio p̄ſes hoc putans/
ergaſtulo recludi te iubet cuſtodi
re abs alimētis nouenarijs dieb9:
educaris ab angelis. Inc man/
na verū libas ī tenebꝛis:ac celitus
pie ꝓſolaris:cōmuniōis eſū da no
bis/dū moꝛtis inſtat hoꝛa: cōfeſſi
q̄tritiq̄ chro nutriti/trāſferamur
ad alta trabeatoz cōſoꝛtia. Hac
fontem xp̄m te cōſeruantē e carce
re ductam/nos ſaluare: venuſtā te
ſpectans/pro tribūaliq̄ iubet im/
pius in eculeo te preſes exuſtari.
Ac igni ſctō idola fuſo/audito
clamoꝛe:cur nos vaſtas iſolito mo
re:paganoz milib9 ad xp̄m verſis:
q̄ penas facis hos celo ꝓpinq̄re.
Audi nos:vncis/ſcopis/virgis/
flagris toꝛq̄ris. Salua nos vir/
go: mamillis faculis adoleris.
Oa fontē xp̄m (germanas adiū
gēs/fuſte cederis) mūde reſpice/
re. Quo hauſto/plecti capite iu/
beris: roſas malaq̄ mittis theo/
philo. Chriſtianiſmi fidē coꝛro
boꝛās:exoꝛās pro te iuocantibus:
ex hui9 incolatu ſcli fac nos ad te
trāſire. Poſt ſeptuageſimā tra
ct9. Qui ſeminat. 300. Euāge.
Sile eſt reg.celo.dece ℣. 316.
Credo dī. Offer. Offerent re
gi vgines ꝓxime ei9 offerent tibi
ī leticia ꝛ exultatiōe:adducētur in
tēplū regi dño. Secr. Hac ob
lationē noſtre ſaluatiōis/quā
tibi offerim9 qm̄s om̄ps ꝛ 9
ſctifica:ꝛ ſctē dorothee virgi
nis ac martyris tue īterceſſio/
ne/ab oībus pctōz nexib9 ab/
ſolutos/gaudium celeſte fac
nos habere ꝑpetuū. P. Cōi.
Quinq̄ prudētes virgines acce

perūt oleū in vasis suis cū lampa dib9:media autez nocte clamoz fa ctus est:ecce spōsus venit exite ob uiā chzo dño. Lōplē. P urifi= cent nos qñs dñe celestia sa cramēta semp̄q muniāt:atq; ītercedēte btā dorothea mar tyre tua/a cūctis iniqtatib9 et piculis liberos/faciāt peren= nis glorie p̄mia obtinere. P. ✠ C Vedasti z amādi. Intr̄. Sacerdotes tui. de cōfessorib9 in cōi.foł. 307. Oratio. Uoz nos qñs dñe tue= re precib9 sctōz/vt festa pōti= ficū tuoz vedasti et amādi si= ne cessatiōe venerātes:z fide li mūiamur auxilio/z magni fico p̄ficiamus exemplo. P. Epł̄a. Plures facti sūt sacer= dotes. 309. Grad. Sacerdo= tes ei9. 310. Alla. Gaudete iusti. fo.300.Euāgeliū. Sint lūbi vīi. 312.Offer. Exultabūt scti. fo.303.Secr̄. P reces popu li tui dñe z oblatiōes fideliū tibi grate sint in festiuitate sā ctoz:z nobis conferāt tue p= latiōis auxiliuz. P. Cōio. Justoz aie. 303.Cōpl̄. R epleti alimōia celesti qñs dñe:vt intercedētib9 confessorib9 tuis/ misericordie tue dona cōseq mereamur. P. C Be sancta appolonia vgine. Intr̄. Loq̄

bar de testi. in cōi de vginib9. fo. 313. Kyriel. per octauas. Deus Terne ac mitissi= me deus: q̄ ad tolerāda pro tui nois gloria carnis tor mēta/spū fortitudinis electos tuos corroborare nō desistis: accede ppiti9:vt qui btē appo lonie vginis ac martyris tue (quā excussis p tui nois con fessione dentib9/acerbissima morte ab hoste maligno triū phare fecisti) martyriū reco= limus:meritis ipsi9 z pcibus/ a dolore dentiū/z ab omni pe riculo corporis z aīe protegi ac eripi mereamur. P dñm. eiusdē. Epl̄a. Confitebor ti= bi dñe rex. 314. Grad. Audi filia. 315. Alla. Specie tua. 315 Prosa. Exultēt filie. 316. Post lxx.tract9. Qui seminant. 300. Euāge. Sīle est reg. celoz de cē vg. 316. Credo nō dī. nisi sit dies dñic9. Offer. Offerent regi. mai9. 316. Secr̄. G ra= tū sit tibi dñe munus oblatū: et vt p̄sentib9 sacramētis di= gne possim9 ministrare:sacra tissime virginis tue appolo= nie meritis/nobis mentiū pu ritatē/z salutarē cordis obti= neat cōpunctionē. Per do. Cōio. Quinq; prudentes. 317. Complē. Celesti alimonia

vegetati qñs oĩpotẽs ɔ̃us: vt sacratissime virginis appo lonie intercedẽtibus meritis: ⁊ tibi casto corpore seruire: ⁊ ab oĩbus tribulationib⁹ corporis ⁊ anime iugiter liberari mereamur. ℣. ℭ Scolastice virginis. Intr̃. Vultũ tuum. ⁊ virginib⁹ in cói. 314. Kyrieleison de virginib⁹. Oro.

FAmiliã tuam qñs dñe beate virginis tue scolastice meritis ꝓpitius respice: vt sicut ipsius ꝑcibus ad obtinẽdũ qd̃ ɔcupiuit/ imbrem celitus descendere fecisti: ita eius supplicationib⁹/ aridita tẽ nostri cordis supne gratie digneris rore pfundere. P. Epistola. Qui gloriat̃. 314. Grad. Dilexisti iusticiaz. 315. Alla. Specie tua. 315. Prosa. Exultẽt filie. 316. Tract⁹. Audi filia. 316. Euãgeliuz. Simile est regnũ celoꝝ decẽ virginibus. 316. Credo nõ dicitur. nisi sit dies dñicus. Offer. Offerent̃ regi. minus. 316. Secr̃. Suscipe qñs dñe ob hono rẽ sancte virginis tue scolastice munus oblatuz: ⁊ qd̃ nostris assequi meritis nõ valemus: eiusdẽ suffragãtib⁹ meritis/ largire ꝓpiti⁹. P. Lõio. Diffusa est. 317. Lõpl̃. Quos celesti dñe refectiõe satiasti: qs btẽ scolastice virginis tue meritis/ a cũctis erue ꝓpitiatus aduersis. Per. ✠ ℭ Lastissime virginis. Oro.

DEus pater oĩpotẽs/ qui beatã virginẽ castissimaz sub habitu religioso conseruare dignatus es: cõcede nobis famulis tuis ita eius sequi vestigia: vt gaudijs perfrui mereamur eternis. Per. Secr̃. ⁊ cõplẽ. vide de vna ẏgine nõ martyre. 317. ✠ ℭ Eulalie virginis ⁊ martyris. Oratio.

DEus qui nos beate eulalie virginis ⁊ martyris tue annua solẽnitate letificas: cõcede ꝓpitius: vt eius adiuuemur meritis/ cuius castitatis irradiamur exẽplis. Per. Secr̃. Hiãt dñe grata tuo cõspectui munera supplicãtis ecclesie: ⁊ intercedente beata eulalia virgine ac martyre tua/ nostre saluti ꝓficiãt. Per. Lõpl̃. Sãcte ẏginis ⁊ martyris tue eulalie ꝑcib⁹ cõfidẽtes qs dñe: vt ꝑ ea q̃ sumpsim⁹/ eterna remedia capiamus. Per. ℭ Valẽtini martyris. Si venerit in dñicam solutã. Ad processionẽ primũ. Rr̃. de dñica. In reditu. Rr̃. Beatus vir valẽtinus. Introit⁹.

In virtute tua dñe letabit̃ iustus: z sup salutare tuũ exultabit vehemẽter: desideriũ aĩe eius tribuisti ei. ℣. Magna est gloria eiꝰ in salutari tuo: gloriã z magnũ decorẽ impones sup eũ. Gloria. Kyrie leison de martyribꝰ. Oratio.

Presta qñs omnipotẽs deus: vt q beati valentini martyris tui natalicia colimus: a cũctis malis ĩminentibꝰ / eius intercessiõe liberemur. P. Epla. Btũs vir q in sapi. 304. Grad. Beatus vir q timet dñm: in mãdatis eiꝰ cupit nimis. ℣. Potẽs in terra erit semen eiꝰ: gñatio rectoꝝ benedicet̃. Alla. ℣. Letabit̃ iustꝰ in dño et sperabit in eo: z laudabunt̃ oẽs recti corde. Prosa. Spe mercedis z co. 306. Tractꝰ. Desiderium aĩe. 306. Euág. fm matth̃. Si qs vult post me. 306. Credo nó dz̃ nisi sit dies dñicus. Offer. In virtute tua dñe letabit̃ iustus: z sup salutare tuũ exultabit vehemẽter: desideriũ aĩe eius tribuisti ei. Secre. Oblatis quesumus dñe placare muneribus: z intercedente beato valentino martyre tuo: a cũctis nos defende periculis. Per. Cõmunio. Magna est gloria

eius in salutari tuo: gloriam z magnũ decorem impones super eum domine. Complẽ. Sit nobis dñe reparatio mentis et corporis celeste mysteriũ: vt cuius exequimur cultum: sentiamus effectum. Per dñm.

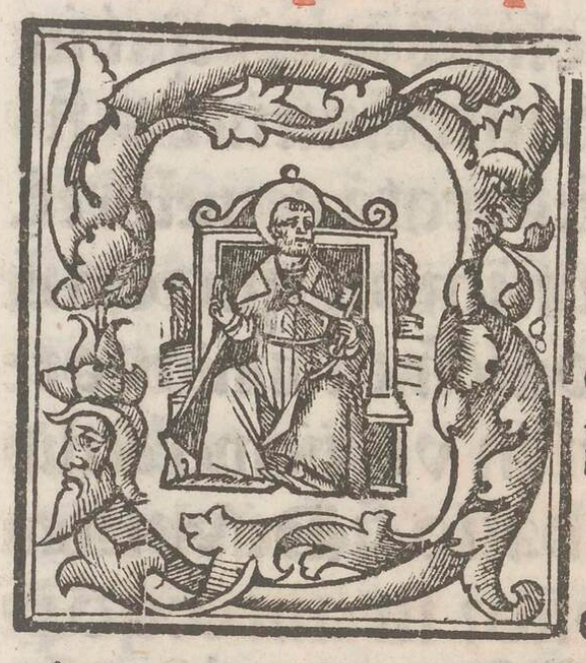
¶ Juliane virginis z martyris. Intr̃. Loquebar de testimonijs. 306. de virginibꝰ in cõi. 313. Kyrieleisõ triũ lctõnũ. Oro.

Ops sempiterne deus q infirma mũdi eligis / vt fortia queq confundas: da nobis in festiuitate sctẽ virginis z martyris tue iuliane cõgrua devotiõe gaudere: vt et potentiã tuã in eius passione laudemus: et puisum nobis pcipiamus auxiliũ. P. Epla. Dñe deus meꝰ. 314. Grad. Specie tua z pulchri. 315. Alleluia. Diffusa est gratia. 315. Tractus. Qui seminãt ĩ lachrymis. 300. Euágeliũ. Sile est regnũ celoꝝ decẽ virgini. 316. Offer. Offerent̃ regi. minꝰ. 316. Secre. In sctẽ virginis z martyris tue iuliane passiõe pcio sa / te dñe mirabilẽ pdicãtes / munera votiua deferimꝰ: psta qñs: vt sicut eius tibi grata sunt merita / sic nostre seruitutis accepta reddantur officia. Per dñm. Cõio. Quinq pru

dentes. ℣. Cõpl. Libãtes dñe mense tue beata mysteria qñs: vt sancte iuliane virginis ⁊ martyris tue intercessionibus gloriosis: ⁊ tẽporale nobis misericordiã ꝓferãt ⁊ eternaz. Per. ✠ ¶ Castissime virginis. Oratio.

Deus tuarũ virginũ premiũ ⁊ corona: q beate castissime ꝑelecte/ex dono tuo ineffabilis gratie cõtulisti/vt ⁊ in terris virtutũ claresceret insignijs/⁊ in celis cũ angelis coruscaret: tribue qñs: vt oẽs votiuũ ipsius pro suis necessitatibus inuocãtes auxiliuz/ petitionis sue salutarẽ consequant effectũ. ℣. Sec. Offerimus dñe ꝑces ⁊ munera in honore sancte castissime virginis tue gaudentes: ꝑsta qs: vt cõueniẽter hec agere/⁊ remediũ sempiternuz acqrere valeamus. ℣. Cópl. Adiuuent nos qñs dñe: ⁊ hec sancta mysteria que sumpsimus/ ⁊ beate castissime virginis intercessio venerãda. Per do.

✠ ¶ Simeóis epi ⁊ marty. Deus qui nos beati Simeonis martyris tui atq; põtificis annua solẽnitate letificas: ꝓcede ꝑpitius: vt cuius natalicia colimus/ eiusdẽ etiã ꝓtectiõe gaudeamus. ℣. Secr. Munera tibi dñe dicata sanctifica: et intercedẽte beato simeone martyre tuo atq; põtifice/ꝑ eadẽ nos placatꝰ intẽde. ℣. Cõpl. Letificet nos qñs dñe/diuini sacraméti ꝓceptio: ⁊ iterueniẽte beato simeõe martyre tuo atq; põtifice/ad salutẽ nobis te miserãte ꝓficiat sempiternam. Per. ¶ Festa que occurrẽt triuz lectionum sub q̃dragesima/per cõmemorationẽ implẽtur. ¶ In cathedra sãcti petri apli. Introitꝰ.

Statuit ei dominus testamentũ pacis: ⁊ principẽ fecit eũ/vt sit illi sacerdotij dignitas in eternuz. ℣. Misericordias dñi in eternũ cantabo. Gloria ꝑi. Kyrieleison

Deus q de aplis. Oro. beato Petro apło tuo/ collatis clauibꝰ regni celestis/ aias ligãdi atq; soluẽdi potificiũ tradidisti: ꝓcede ꝑpitius: vt intercessiõis eius auxilio/a peccatoꝝ nostroꝝ nexibus liberemur. Qui viuis.

Lcõ eple bti petri apli. j. ca. j.

PEtrus apostol⁹ ihesu xp̃i: electis aduenis dispersionis ponti/galacie/ capadocie/asie ⁊ bythinie:scd̃m prescientiã dei patris/in sanctificationẽ spũs/in obedientiã ⁊ aspersionem sanguinis Jesu chr̃i:gratia vobis ⁊ pax a deo multiplicet.Benedict⁹ deus/ ⁊ pater dñi nostri ihesu chr̃i: q scd̃m magnã misericordiam suã regenerauit nos in spem viuã: per resurrectionez ihesu christi ex mortuis:in hereditatẽ incorruptibilẽ/⁊ inconta minatã/⁊ immarcessibilẽ:cõseruatã in celis:ĩ wbis qui in virtute dei custodimini p fidẽ in salutẽ:paratã reuelari ĩ tẽpore nouissimo:ĩ quo exultabitis.Modicũ nũc si oportet cõtristari in varijs tribulatiõib⁹:vt pbatio fidei vestre/ multo pciosior sit auro:qd̃ p ignẽ probet.Jnueniat in laudẽ/⁊ gloriã ⁊ honorẽ:in reuelationez ihesu chr̃i dñi nostri.

Grad. Exaltẽt eũ i ecclesia plebis:⁊ ĩ cathedra seniorz laudẽt eũ.

℣. Cõfiteant dño misc̃ordie ei⁹:⁊ mirabilia ei⁹ filijs hoĩum.

Tract⁹.

TU es petrus: ⁊ sup hanc petrã edificabo ecclesiã meaz.

℣. Et porte inferi nõ prevalebũt aduersus eã.⁊ tibi dabo claues regni celoz. ℣. Quc̃unq; ligaueris sup terrã:erit ligatũ ⁊ in celis. ℣. Et quc̃ũq; solueris sup terraz:erit solutũ ⁊ ĩ celis.

Euãg. Venit ihesus ĩ partes cesa. vide 237.ipso die petri ⁊ pau. Credo dĩ.

Offer. TU es petr⁹. ⁊ sup hanc petrã edificabo ecclesiã meã:⁊ porte inferoz nõ pualebũt aduersus eã:⁊ tibi dabo claues regni celoz. vel. Veritas mea. 313.

Secre. Ecclesie tue qs dñe pces ⁊ hostias bt̃i petri apl̃i tui ꝯmẽdet oratio:vt qd̃ p illius gloria celebram⁹:nobis pfit ad salutẽ. P. Prefatio de apl̃is.

Cõio. TU es petrus. ⁊ sup hãc petrã edificabo ecclesiã meã.

Cõplẽ. Letificet nos qñs dñe munus oblatũ:vt sicut in apostolo tuo petro te mirabilem predicamus:sic per illũ suma mus tue indulgentie effectũ. Per.

In vigilia sancti mathie apostoli. Intr̃. Ego autez sicut oliua. reqre ĩ cõi fo. 291.

Oracio. OMncede qñs omnipotẽs deus vẽturam apostoli tui mathie solẽnitatẽ congruo preuenire honore:et venientẽ digna celebrare deuotione. Per dñm.

Epistola. Beatus homo qui inuenit sapientiã. in cõmuni fo. 292.

Grad. Just⁹ vt palma.

in cōi. 292. Si cadit in domi nicā tūc dicitur Tract⁹. Desi derių aie eius. 306. Euāgeliū. Besignauit dñs. in cōmuni de aplis. 292. Offer. Gloria z honore. 292. Secr. A ccepta tibi sit qs dñe nostre deuotionis oblatio: z ad aposto licā puriores nos faciat veni re festiuitatē. Per. Cōio. Posuisti dñe. 292. Cōplē. P resta nobis eterne largitor eius vbiq; pia oratione ptegi: cuius natalicia p hec sctā q sūpsimus votiuo ꝑuenimus obsequio. P. C In die scō. Intr.

Jhi autem nimis honorati sunt amici tui de⁹ nimis ꝯfortatus est ꝑncipat⁹ eor ps. Dñe probasti me z cognouisti me: tu cognouisti sessionem meā / z resurrectionē meam. Glia. Kyrieleison de aplis.

Deus q beatū mathiā aplorū tuor collegio sociasti: tribue qs: vt eius interuētiōe: tue circa nos pietatis semp viscera sentiamus. Per. Lectio Actuū aplor. j.

In diebus illis. Exurgens petrus in medio fratruz dixit. (Erat aūt turba hoīuz simul/fere centū viginti.) Viri fratres/oportet īpleri scripturā quā ꝑdixit spiritussanctus p os dauid/de iuda q fuit dux eoz q cōprehēderūt ihesū: q cōnumerat⁹ erat in nobis: z sortit⁹ est sortē ministerij hui⁹. Et hic qdē possedit agrū de mercede iniqtatis: z suspēsus crepuit medi⁹: z diffusa sunt oia viscera ei⁹. Et notū factū est oib⁹ habitātibus hierusalē: ita vt appellaret ager ille lingua eorum acheldemach/hoc est ager sāguinis. Scriptū est enim in libro psalmorū. Fiat cōmoratio eor deserta: z nō sit q inhabitet in ea: z episcopatū ei⁹ accipiet alter. Oportet ergo ex his viris q nobiscū sunt ꝯgregati/in oī tēpore quo ītrauit z exiuit inter nos dñs ihesus: incipiēs a baptismate ioānis/ vsq; in diem qua assumptus est a nobis: testē resurrectionis eius nobiscū fieri vnū ex istis. Et statuerunt duos: ioseph/q wcabat barsabas/q cognominat⁹ est iust⁹: z mathiā Et orātes dixerūt. Tu dñe q nosti corda oīuz: ostēde quē elegeris ex his duobus vnū: accipe locū ministerij hui⁹ z

apostolatus:de quo preuaricatus est iudas: vt abiret in locū suum. Et dederūt sortes eis. Et cecidit sors super mathiā:z annumeratus est cum vndecim apostolis. **Grad.** Nimis honorati sunt amici tui deus:nimis cōfortatus est principatus eorz. ℣. Dinumerabo eos: z super arenam multiplicabūtur. **Tractus.** Qeli enarrāt gloriā dei:z opera manuū eius annūciat firmamentū. ℣. Dies diei eructat verbū:z nox nocti indicat scientiam. ℣. Nō sunt loquele neqz sermones:quoz non audiantur voces eoz. ℣. In omnē terrā exiuit sonus eoz: z in fines orbis terre verba eoz. **Uel.** Qui seminant. **300.Scōm Matthe. xj.** In illo tpe. Respōdens Iesus/dixit. Cōfiteor tibi pater/dñe celi z terre:quia abscōdisti hec a sapiētibus et prudētibus/z reuelasti ea parnulis. Ita pater:qm̄ sic placitū fuit ante te. Oia mihi tradita sunt a patre meo. Et nemo nouit filiū/nisi pater: neqz patrē qs nouit nisi filius/z cui voluerit filius reuelare. Uenite ad me omnes q laboratis/z onerati estis:z ego reficiā vos. Tollite iugū meuz sup vos/z discite a me:qa mitis suz/z humilis corde:z inuenietis requiez aīabus vestris. Jugū enim meū suaue est:z onus meū leue. Credo

dicit. Offer. In oēm terrā exiit sonus eoz: z in fines orbis terre verba eoz. **Secr.** Deus qui proditoris apostate ruinā/ne apostoloz tuoz numerus sacratus pfectiōe careret/ beati mathie electiōe suppleſti/pre sentia munera sctifica:et p ea nos gratie tue vtute cofirma. P. **Prefatio de aplis. Cōio.** Tos q secuti estis me:sedebitis sup sedes iudicātes duodecim tribus israel dicit dñs. **Complen.** Presta qm̄s oipotens z misericors deus:vt p hec sctā q̄ sumpsim⁹/interueniente btō mathia apostolo tuo/ veniaz cōsequamur et pacem. Per.

✠ **In trāslatiōe scti augustini epi. Oratio.** Deus qui trāstulisti populū tuuz p mare rubrū:z sāctissimi tui doctoris augustini corp⁹ supra marinos vertices trāsferri/z in loco tibi placito collocari voluisti:cede qm̄s eius meritis z precib⁹/nos de morte ad vitā transire/cui⁹ hodie trāslationez celebramus. P. **Secr.** Accepta sit ī cōspectu tuo qm̄s dñe nre humilitatis

oblatio: ꝛ sancti cōfessoris tui atq; pontificis augustini/ fiat supplicatione salutaris: ꝑ cuius venerāda trāslatione/tue maiestati deferē. ꝑ. Cōpl. Ut nobis dñe tua sacramēta dēt salutē: beatus cōfessor tuus augustinus ꝛ pontifex: qm̄s precator accedat. ꝑ. ¶ Albini ep̄i ꝛ confessoris. Intr̄. Statuit ei dñs. i cōi. 308. Kyrieleison. de cōfes. Dio. OOtiua q̄s dñe nos beati albini confessoris tui atq; pontificis natalicia semp instaurēt: ꝛ ad omne bonum tua gratia faciant proniores. ꝑ dn̄m. Epl̄a. Ecce sacerdos magnus qui in diebus suis. fol. 308. Grad. Jurauit dominus. 310. Tractus. Beatus vir. fol. 310. Euangelium. Sint lūbi vestri. 312. Credo non dicit. Offer. Veritas mea. 313. Secr̄. ꝛ Cōpl̄. in cōi de cōfes. ꝛ pōti. 313. Cōio. Beatus seruus. 313. ¶ In translatione sancti venceslai. Intr̄. Letabitur iustus. de vno martyre in communi. 304. Kyrieleison ꝑ octauas. Oratio. OOncede q̄sumus domine beatum vēceslaum martyrem tuum interuenire pro nobis: cuius diez translatio-

nis celebramus: quia tūc nos saluari posse confidimus / si eius precibus tua gubernetur ecclesia: cuius letat̄ te donante festiuitate gloriosa. ꝑ dn̄m. Epistola. Beatus vir qui inuētus est. 304. Grad. Posuisti domine. 306. Tract⁹. Desiderium anime. 306. Euangelium secūdū matthēū. Si quis vult post me. 306. Credo dicit̄. Offer. In virtute tua. fo. 307. Secr̄. ¶ Martyris tui venceslai precibus dñe plebis tue dona sanctifica: vt que tibi tuo sunt grata instituto: gratiora tibi fiāt patrocinio supplicantis. ꝑ. Prefatio cōis. Cōio. Posuisti domine. fo. 307. Cōpl̄. ¶ Sumptis domine remedijs sempiternis tuorū mundētur corda fidelium: vt beati venceslai martyris tui trāslationis insignia/ que corporalib⁹ officijs exequuntur / pia mentis intelligentia comprehendat. ꝑ. ¶ Thome de aquino. Intr̄. In medio ecclesie aperuit os ei⁹. de confessoribus in cōmuni. fo. 308. Kyrieleison ꝑ octauas. Oratio. OEus qui ecclesiā tuā beati Thome confessoris tui mira eruditione clarificas: et sancta

operatiõe fecũdas:da nobis qm̃s:⁊ que docuit intellecta cõspicere:⁊ que egit imitatione ꝓplere. ℙer. Epla. Optaui ⁊ dat⁹ est mi. 309. Grad. Os iusti. 310. Tract⁹. Beatus vir. 310. Euágeliũ. Vos estis sal terre. 312. Credo dñi. Offer. Desideriũ aie. 313. Secre. ℙassionis filij tui dñe memoriã recẽsentes ꝛpos cim⁹: vt qd̃ tibi in bti thome cõfessoris tui solẽnitate defer im⁹ sacrificiũ/sit acceptũ. ℙ. Cõi. Dñe gnꝯ talenta. 313. Cõplẽ. Hec nos cõmunio qm̃s dñe sancta letificet:q̃ beati thome ꝯfessoris suffragijs virtutes roborent̃ interi⁹:⁊ actus exterius pie opationis accrescãt. ℙ. C Perpetue ⁊ felicitatis virginũ ⁊ martyꝝ. Intr̃. Vultũ tuũ. in cõi ꝛ vginib⁹. 314. Kyrieleison de virginibus. Oa nobis q̃s dñe Dño. Deus noster/sanctaꝝ virginũ ⁊ martyrũ tuarũ perpetue ⁊ felicitatis palmas incessabili deuotiõe venerari: vt quas digna mente celebrare nõ possumus: humilib⁹ saltẽ frequẽtemus obsequijs. ℙ. Epla. De virginib⁹ p̃ceptuꝝ dñi. 315. Grad. Gloriosus de⁹. fo. 300. Tract⁹. Qui seminant.

fo. 300. Euágelium. Sic̃ est regnũ celoꝝ decẽ virg. 316. Credo nõ dr̃. Offer. Offerent regi. maius. 316. Secr̃. Intẽde dñe qm̃s munera altarib⁹ tuis ꝓ sanctarũ virginuꝝ ⁊ martyrũ tuarũ perpetue ⁊ felicitatis cõmemoratiõe ꝓpositа: vt sicut per hec beata mysteria illis gloriã cõtulisti: ita nobis indulgentiã largiaris. ℙ. Cõio. Quinq; prudẽ. 317. Complẽ. ℙ resta nobis dñe qm̃s intercedẽtibus sctis virginib⁹ ⁊ martyrib⁹ tuis perpetua ⁊ felicitate: vt q̃ ore cõtingimus/pura mẽte capiamus. ℙ. C Cirulli ⁊ metudij. Intro. Sacerdotes dei. de confessorib⁹. 308: Kyrieleison de confessoribus. Oratio. Omnipotẽs pijssime deus/qui nos per beatos põtifices ⁊ ꝯfessores tuos Cirullũ ⁊ Metudiũ ad credulitatẽ fidei christiane vocare dignatus es: presta quesumus: vt qui eorum festiuitate in presenti gloriamur: eorum etiaꝝ meritis gloriam conseq eternaꝝ mereamur. ℙer. Epiſtola. Plures facti sunt sacerdotes. vide in cõi. 309. Grad. Sacerdotes eius. 310. Tract⁹. Qui seminãt. 300. Euangeliũ.

Sint lũbi vestri p̃cincti. 312. Credo nõ dī. Offer. Letamini in dño. 303. Secr. Suscipe qñs dñe p̃ces z munera: que vt digna sint tuo cõspectui/sãctoz tuoz cirulli z meritis p̃cibus a diuuemur. P. Lõio. Ego vos elegi. 297. Lõplẽ. Corporis sacri z p̃ciosi sãguinis repleti libamine q̃s dñe de⁹ noster: vt qõ pia deuotione gerimus: certa redẽptione capiam⁹. P. ℂ Quadraginta militũ marty. Intr̃. Sapiẽtiã sctõz. de martyrib⁹ icõi. 297. Kyrieẽ. de martyribus. Oio. Propitiare nobis qñs dñe famulis tuis p̃ horũ quadraginta militũ martyrũ/quorũ ecclesia recolit merita gloriosa: vt eorũ pia intercessiõe ab oĩb⁹ semp protegamur aduersis. Per. Epla. Sancti per fidẽ. fo. 299. Grad. Exultabũt scti. fo. 300. Tractus. Qui seminãt. fo. 300. Euãgeliũ. Cũ audieritis p̃lia. 302. Credo nõ dī. Offer. Exultabũt scti. 303. Secre. Sacrificijs p̃sentib⁹ dñe qñs intẽde placat⁹: z intercedẽtibus sanctis tuis: z deuotioni nostre p̃ficiant z saluti. P. Lõio. Posuerũt mor. 304. Lõpl̃. Quesumus oĩpotẽs

deus: vt illius salutaris capiamus effectũ: cui⁹ p̃ hec mysteria pignus accepimus. Per. ℂ Gregorij pape. Intr̃. Sacerdotes dei bñ. & Ofeb. 308. Kyrieleisõ p̃ octauas. Oio.

OEus qui aãe famuli tui gregorij/eterne beatitudinis p̃mia cõtulisti: cõcede ppiti⁹: vt q peccatoz nostrorũ põdere p̃mimur: ei⁹ apud te p̃cibus subleuemur. Per. Epla. Ecce sacerdos magn⁹ qui in vita sua. 308. Grad. Jurauit dñs. 310. Tract⁹. Beatus vir qui timet. 310. Euãgeliũ. Vigilate ergo. 311. Credo dicit̃. Offer. Veritas mea. fo. 313. Secr. Annue nobis qñs dñe: vt intercessiõe bti gregorij ꝯfessoris tui atq; põtificis hec nobis prosit oblatio: quã immolãdo/toti⁹ mũdi tribuisti relaxari delicta. Per. Lõio. Fidelis seru⁹. 313. Lõpl̃. Deus qui beatũ gregoriũ põtificẽ tuũ sctõz tuorũ meritis coequasti: ꝯcede ppitius: vt q cõmemoratiõnis eius festa p̃colimus: vite quoq; imitemur exẽpla. P. ✠ ℂ In cathedra iacobi mi

OEus q noris apli. Oio. primitiue ecclie tue sacrosctẽ hierosolymitãe beatũ

iacobū minorē apostolū/primū antistitē ordinari voluisti:cōcede ꝓpitius:vt tua miseratione ⁊ tanti pōtificis intercessione/triūphātis ecclesie membra cēseamur. Per. Secre. Oblatis dñe placare muneribꝰ:⁊ intercedēte beato iacobo apl̃o tuo primo hierosolymitano pōtifice/adhibito circa nos pie correctionis remedio/p̃sentibꝰ hostijs a nobis hostes qbꝰ impugnamur potēter ꝓpelle. Per. Cōplē. Quesumus oīpotēs deꝰ:vt q celestia alimēta ꝓcepimꝰ intercedēte beato iacobo apl̃o primo hierosolymitano archiepō/ꝯtra oīa aduersa muniamur. Per. ☩ Cōgini martyris. Intr̃. Letabitur iustus. ☩ vno martyr̃. 304. Kyrieleisō ☩ martyribus. Oratio. Deus cui soli cognitꝰ est numerus electorū tuorū: p̄sta qm̃s:vt intercessione sancti cōgini martyris tui ⁊ militis electi/liber sācte p̄destinationis nos⁊ ascriptos retineat: vt de eius felici gaudio colletemur/⁊ ipsius sanctis meritis adiuuemur. Per. Epl̃a. Beatꝰ vir q inuētus est. 304. Grad. Posuisti do. 306. Tractus. Desideriū aie. 306. Euāgeliuz. Si qs vult post. 306. Credo nō dr̃. Offer. Gloria ⁊ hono. 307. Cōio. Qui vult venire. 307. Secr̃. ⁊ cōpl̃. reqre in cōi ☩ marty. 307. ☩ Gertrudis v̈gis. Intr̃. Dilexisti iusticiā. ☩ v̈ginibus. 313. Kyrieleison ☩ v̈ginibus. Cio.

Deus q nos annua beate gertrudis v̈ginis tue solēnitate letificas:da vt quā veneramur officio/etiā pie cōuersatiōis sequamur exēplo. Per. Epl̃a. Qui gl̃iaꝝ. 314. Grad. Dilexisti. 315. Tractꝰ. Audi filia. 316. Euāg. Simile est regnū celoꝝ decē v̈gini. 316. Credo nō dr̃. Offer. Offerent regi. minꝰ. 316. Sec̃. Suscipe dñe munera que i beate gertrudis virginis tue solēnitate deferimꝰ/cuiꝰ nos cōfidimus patrocinio liberari. Per. Cōio. Quinq̄ prudentes. 317. Cōpl̃. Auxiliētur nobis dñe sumpta mysteria: ⁊ intercedēte beata gertrude virgine tua/sempiterna nos protectione confirmēt. Per. ☩ Patritij ꝯfes. ⁊ pontiñ. Deus q sanctam Oratio. huius diei solēnitatez/i honore sctī patricij ꝯfessoris tui atq̄ pōtificis ꝯsecrasti:adesto familie tue p̄cibꝰ: vt cuiꝰ

festa celebramus/ eius meri-
tis ꝛ auxilijs subleuemur. ℙ.
Secr. ꝛ Compl. vide in cõi.
℄ Joseph nutritoꝛ dñi. In-
tro. Justꝰ vt palma. & ℣es. 308
℟yrieleison ỏ ℣essoꝛi. Mio.
Deus q castissime virgi-
ni Marie ꝯ nitrici filij
tui dñi nr̃i Jesu chr̃i / castum
spõsum Joseph/ ꝛ testẽ virgi
nitatis ꝓuidisti: ꝑsta q̃s: vt q
eiusdez filij tui nutricius esse
meruit ĩ terris/ sua nos inter-
cessiõe apud te tueat̃ in celis.
Per eũdẽ. Epla. Bilectꝰ & o.
fo. 308. Grad. Os iusti. 310.
Tractꝰ. Beatꝰ vir. 310. Euãge
liũ. Cũ esset & spõsata. ℟. i vi-
gilia natiui. dñi. fo. 9. Credo
nõ dr̃. Offer. Besideriũ. 313.
Secr̃. ℙ resentia munera q̃s
dñe ita serena pietate ĩtuere:
vt ꝛ scti spũs ꝓfundat̃ bñdi-
ctiõe: ꝛ ĩ nr̃is coꝛdibꝰ eãdẽ be
nedictionẽ validã infundãt:
ꝑ quã sctũs ioseph nutricius
tuꝰ oĩa coꝛpis nocumẽta de-
uicit. Qui viuis. eiusd̃. Cõio.
Joseph fili dauid/ noli timere/
accipe mariã cõiugẽ tuã: qđ enĩ in
ea natũ est de spũ sctõ est. vel fi-
delis seruꝰ. 313. Cõplẽ. ℣ ñe
deꝰ noster/ q btõ ioseph nutri
cio tuo/ matrẽ tuã virginẽ de
spũ sctõ impregnatã / angelo
annũciante reuelasti: ꝛ eũ cõ-
iugẽ accipe iussisti: ipsũq; ꝑ
infantia ꝛ puericia tua/ ꝛ vir-
ginis matris tue custodẽ soli
citũ fieri voluisti: ꝓesta q̃s:
vt vtriusq; meritis ꝛ ꝑcibus/
vite gaudia ℣seq mereamur.
Qui viuis. eiusdẽ. ℄ Guni-
berti ℣esso. ꝛ põtificis. Intr̃.
Statuit ei. & ℣es. 308. ℟yrie
leison & ℣essoꝛi. Mio.
Deus qui nos ꝺuota btĩ
guniberti cõfessoꝛis tui atq;
põtificis instãtia/ ad agnitio-
nẽ nois tui vocare dignatus
es: ℣cede ꝓpitiꝰ: vt cuiꝰ solen
nia colimꝰ/ patrocinia sentia-
mus. ℙ. Epla. Ecce sacerdos
mag. q in dieb9. 308. Grad.
Ecce sacer. 310. Tractꝰ. Beatꝰ
vir. 310. Euãg. Sit lũbi. 312
Credo non dr̃. Offer. Veritas
mea. 313. Secr̃. ℍec ĩ nobis
sacrificia deꝰ intercedẽte btis-
simo ℣essoꝛe tuo atq; põtifi-
ce guniberto/ ꝛ actiõe perma
neãt ꝛ operatiõe firmẽt. ℙ.
Cõio. Btũs seruꝰ. 313. Cõpl̃.
Deus q nos sctõꝝ tuoꝝ tẽpo
rali facis ℣memoꝛatiõe gau-
dere: ꝑsta q̃s: vt btõ guniber-
to ĩterueniẽte/ in ea numere-
mur soꝛte salutis: in qua tecũ
illi sunt gratia glorioſi. ℙer.
✠ ℄ Alexãdri epi hieroſo-

Alexãdri epi et mr.

lymitani ⁊ martyris. Oratio.

ABesto dñe ppⁱo tuo: vt bti alexandri martyris tui atq; põtificis merita p̃cla ra suscipiẽs/ad ipetrandã mi sericordiã tuã/semp eius pa= trocinijs adiuuet. P. Secre. Hec sacra q̃sumus dñe/que venerãdis bti alexãdri mar= tyris tui atq; pontificis meri= tis ꝛferimus: vincula pecca= toꝝ nostroꝝ absoluãt: ⁊ eius obtẽtu/ab oĩb⁹ tueant aduer sis. p. Cõpt. Pignus ppetue salutis sumẽtes/clemẽtiã tuã ops de⁹ iploꝛam⁹: vt btõ ale xãdro martyre tuo atq; põti= fice interueniẽte/celestis vite p̃mia ꝯseq̃mur. P. ✠ C In trãslatioe scte marie magda=

Concede no lene. Oio. bis q̃s ops de⁹ ad bea te marie magdalene gaudia eterna ptingere: ꝛ cuius nos trãslatione tribuis annua so= lẽnitate gaudere. P. Secre. Munera nra q̃s dñe btẽ marie magdalene glorioſis meritis tibi reddant accepta: cui⁹ oblatiõis obsequiũ/vni= genit⁹ filius tu⁹ clemẽter su= scepit impẽsum. Qui tecum. Cõpt. Sũpto dñe vnico ac salutari remedio coꝛpoꝛe sci= licet et sanguine tuo p̃cioso:

Benedicti abbatis

ab oĩbus malis beate marie magdalene patrocinijs exua mur. Qui viuis. C Benedi= cti abbatis. Intro. Os iusti. ꝛ cõfes. in cõi. 308. Kyrieleisõ ꝛ ꝯfesso. vel p octauas. Oio.

Ops sempiterne deus/ qui p glorioſa bti Be= nedicti abbatis exẽpla humi litatis triumphale nobis iter ostẽdisti: da q̃s: vt viã placi te obediẽtie qua idẽ venera= bilis pater iceſſit/nos p̃claris eius meritis adiuti/sine erro re subseq̃mur. P. Epla. Ri= gabo hoꝛtũ. 309. Grad. Os iusti. 310. Tract⁹. Beatus vir. fo. 310. Euãgeliũ. Ecce nos reliqm⁹ oĩa. 296. Credo nõ dr. Offer. Desideriuz aie. 313. Secre. Benedictio tua dñe/ bti benedicti ꝯfessoꝛis tui in= tercessioe/sup has hostias ꝛ= scẽdat: q̃ et benedictionẽ no= bis clemẽter opeꝛet: ⁊ btẽ im mortalitatis dona cõciliet. p. Cõio. Fidelis su⁹. 313. Cõpl. Perceptis dñe de⁹ noster sa cramẽtis salutarib⁹/supplici= ter dep̃camur: vt intercedẽte btõ Benedicto ꝯfessoꝛe tuo/ que p illi⁹ venerãdo agimus obitu/nobis pficiãt ad salutẽ. P. C In annũciatione bea= te Marie virginis. Introit⁹

Rorate

Orate celi ꝺ sup: ⁊ nubes pluãt iustuz: aperiat ter/ra/⁊ germi/net saluato/rẽ. ℘s. Celi enarrãt glo riam dei: et opa manuũ eius annun/ciat firmamentũ. Glia pa. Kyrie. Fons bonitatis. cũ Et ĩ terra.

OEus q̃ de btẽ ma/rie virginis vtero ver/bũ tuũ angelo nũciante car/nẽ suscipere voluisti: ꝑsta sup plicib⁹ tuis: vt qui ve eam dei genitricẽ credim⁹/eius apud te ĩtercessiõibus adiuuemur. Per eũꝺ. Epla. Locutus est dñs ad achaç. s. feꝛ. iiij. quat tuoꝛ tẽpoꝛ ĩ aduẽtu dñi. fo. 5

Grad. Tollite poꝛtas pꝛicipes vestras et eleuamini poꝛte eterna/les: ⁊ ĩtroibit rex gloꝛie. ℣. Quis ascẽdet in montẽ dñi: aut quis sta/bit in loco sctõ eius: ⁊ innocẽs ma/nibus ⁊ mũdo coꝛde. Tractus.

Ave maria gratia plena: dñs tecũ. ℣. Benedicta tu ĩ mu lieꝛib⁹: ⁊ benedict⁹ fructus vẽtris tui. ℣. Ecce enĩ cõcipies ⁊ paries filiũ: ⁊ vocabis nomẽ ei⁹ ieslz. ℣. Quõ ingt fiet istꝗd qm̃ virũ nõ co gnosco: ⁊ respõdens angelus intu lit ei. ℣. Spũsctũs supueniet ĩ te et virtus altissimi obũbꝛabit tibi. ℣. Ideoq̃ qꝺ nasceꝛ ex te sanctũ: vocabit filius dei. Euage. Mis sus est angel⁹ gabꝛiel. s. feꝛ. iiij. quattuoꝛ tẽpoꝛ ĩ aduẽtu dñi. foꝛ. 5. Credo dñ. Offer.

Ave maria/gratia plena/dñs te/cũ benedicta tu in mulieꝛib⁹: ⁊ be nedictus fruct⁹ vẽtris tui. Secꝛ.

In mentib⁹ nr̃is qm̃s dñe vere fidei sacramẽta ꝯfirma: vt q̃ cõceptũ de virgine deũ verũ ⁊ hoiem cõfitemur: per eiusdẽ salutifere resurrectio/nis potentiaz: ad eternã me/reamur puenire leticiã. Per eũdẽ. Prefatio. Et te in annũ/ciatiõe. Cõio. Ecce virgo cõci piet ⁊ pariet filiũ: ⁊ vocabit nomẽ ei⁹ emanuel. Cõpl. Gꝛatiã tuã qm̃s dñe mentib⁹ nostris in/funde: vt q̃ angelo nũciante chr̃i filij tui incarnationẽ co/gnouim⁹: p passionẽ ei⁹ ⁊ cru cẽ/ad resurrectiõis gloꝛiaz p/ducamur. P eũꝺ. C Castuli marty. Intr̃. Letabit iustus. de vno marty. ĩ cõi. 304. Kyrie

Oleisõ de marty. Oꝛatio.

OEus qui nos hodierna die beati castuli martyris tui/facis iocũda festiuitate letari: tribue q̃s/ei⁹ nos semp ⁊ pijs

cefensionib⁹ muniri: ⁊ oratio
nibus adiuuari. ℘er. Epla.
Beat⁹ vir q̄ inuē. 304. Grad.
℘osuisti dñe. 306. Tract⁹. Be-
sideriū aīe. ibid. Euāgeliū. Si
qs vult venire post me. 306.
Offer. Gloria ⁊ honore. 307.
Sec. Munera q̄s dñe q̄ pro
sācti castuli martyris tui pas-
sione ceferimus/ppitius ītue-
re: ⁊ ipsius ītercessiōe/ad pfe
ctū corpis ⁊ aīe nobis saluta
rē puenire ꝓcedas. ℘. Lōi.
Qui vult ve. 307. Cōpl. Su-
mētes dñe celestis dona my
sterij q̄s: vt sctī castuli marty-
ris tui adiuuemur meritis: cu
ius victoriosis letamur triū-
phis. ℘er. ¶ Si vero castuli
fuerit post pasca. Intr. ℘rote
xisti me. 304. Kyriel. pascale
cū Et ī terra. Orones cū epla
vtš. Alla. ℘osuisti dñe. de cōi.
fo. 306. Aliud de resurrectio
ne. Prosa. Victime pa. f. 101.
Euāgeliū. Ego sum vitis ve
ra ⁊ pater me⁹. ce apl̄is. 295.
Credo dī post pasca de sctis
vsq; ad octauas corpis chr̄i.
Offer. Cōfitebunt. 307. Pre-
fatio pascalis. Cōi. Letabit iu
stus. 307. Ite missa est. pascale.

✠ ¶ Quirini militis ⁊ mar-
tirē tuā q̄s tyris. Ofio.
dñe p̄cib⁹ nostris incli-

na: vt q̄ peccatoz nostroz fla
gellis p̄cutimur: intercedēte
btō quirino martyre tuo: tua
gratia liberemur. ℘er. Sec.
Accepta sit in cōspectu tuo
dñe nostra deuotio: ⁊ ei⁹ no-
bis fiat supplicatione saluta-
ris/p cui⁹ cōmemoratiōe de-
fert. ℘. Cōpl. Satiasti dñe
familiā tuā munerib⁹ sacris:
q̄s beati quirini martyris tui
interuētione nos refoue: cu-
ius solēnia celebramus. ℘er.

¶ Marie egyptiace sub qua
dragesima. Intr. Gaudeam⁹
oēs. ⁊c. egyptiace electe. de cui⁹
solē. ℘s. Eructauit. vide de v-
ginib⁹. 313. Kyrie. ce electa.
Deus q̄ beatā ma- Ofio.
riā egyptiacā cerelictis
assuete fragilitatis īmūdicijs/
ad verā penitētiā reuocare di
gnatus es: ꝓcede ppitius no
bis ei⁹ memoriā agentib⁹/ad
te p veros vere penitētie fru
ctus puenire. ℘. Epla. Mu
lierē fortē. 315. Grad. Ad-
iuuabit eā. 315. Tract⁹. Qui se
mināt. 300. Euāgeliū. Simi-
le est regnū celoz thesauro.
fo. 316. Credo nō dī. Offer.
Filie reguz. 316. Sec. Ultu
placito dñe nos respice q̄ tibi
de manu tua recepim⁹ offe-
rētes: vt ipsa munera tibi pla-

ceát/ qđ in nobis oculis tuis displicet/beate marie egyptiace ꝑcibꝰ/ gratie tue benignitas abstergat. ℙ. Lóio. ℣ ico vobis gaudium est angelis dei sup vno peccatore penitentiá agéte. Lópť. ℑ ũpta qs oipotẽs deꝰ hostia salutaris/ab aduersis nos oibꝰ tueať incursibꝰ: ꝛ post laborꝛes huiꝰ exilij/sctẽ marie egyptiace intercedẽtibus meritis/ducat tandẽ ad requiẽ opulentá. ℙer. ℭ Si vero fuerit post pasca. Sau deamus oẽs. Addẽdo de sctis post pasca vsq ad trinitatis ſine intť. ad offert. ꝛ ad cóio. Alla. Kyrieleisõ pascale. Alla. Egregia spósa chri. 315. Aliud de resurrectione. Prosa ꝛ ꝑfatio paschalis. Credo dñi. Alia vt ante sub q̃dragesima. cum cóio. Diffusa est. 317. Ite missa est. pascale. ℭ Ambrosij epi sub q̃dragesima. Intť. Sacerdotes dei. de cófeť. i cói. 308. Kyrieť. per octauas. Oratio.

OEus qui hodiernã diẽ nobis sacratissimã beati cõfessoris tui atq; põtificis ambrosij festiuitate tribuisti: adesto ꝓpitius ecclesie tue ꝑcibus: vt cuius gloriať meritis/muniatur suffragijs. ℙer. Epťa. Ecce sacerdos magnꝰ q in vita sua. 308. Grad. Ecce sacerdos. 310. Tractꝰ. Beatus vir. 310. Euãgeliũ. Vos estis sal terre. f. 312. Credo dñi. Offer. Veritas mea. 313. Secť. Hec í nobis sacrificia deus/intercedẽte beato ambrosio cõfessore tuo atq; põtifice/ꝛ actiõe ꝓmaneát ꝛ operatione firmenť. ℙer. Cõio. Fidelis seruꝰ. 313. Lópť. Hec nos dñe cõmunio purget a crimine: ꝛ intercedẽte beato ambrosio sacerdote ꝛ ꝯfessore tuo/celestibꝰ remedijs faciat esse cõsortes. ℙer. ℭ Si vero sãcti ambrosij fuerit tpe paschali. Intť. Protexisti me deus. in cõi de vno marty. 304. Kyrieleison pascale. Siones cũ epťa vtš. Primũ Alla. Iste est q ante deũ. 310. Secũdum Alla. de resurrectione. Prosa paschalis. Euãgeliũ. Ego sum vitis vera. de apťis i cõi. 295. Credo dñi. Offer. Confitebunť. f. 307. Prefatio paschať. Cõi. Ego sũ vitis. 297. ℭ Vincẽtij de valentia sub q̃dragesima. Intť. Os iusti. i cõi. 308. Kyrieleison de ꝯfessoribꝰ. Oio.

OMnipotẽs sempiterne deus: q innumeros iudeoꝛ ac gentiliũ populos ad agnitionẽ tue lucis mira btĩ

vincentij cõfessoris tui p̃dicatione venire tribuisti: da ecclesie tue qm̃s vt eius ꝓtegatur auxilijs cuius miraculis ⁊ exẽplis illustrari nõ desinit. ꝑ. Epla. Dilectⁱ ꝺ̃o. 308. Grad. Os iusti. 310. Tractⁿ. Beatus vir. 310. Euãgelium. Homo qdam peregre. 311. Credo nõ dr̃. Offer. Desiderium. 313. Sec̃. Munera dñe nostre deuotionis offerimꝰ: que vt tibi grata ⁊ nobis salutaria reddant̃: beatⁱ vincẽtius cõfessor tuus q̃ donis tuis hic extitit gloriosus: apud clemẽtiã tuã ꝓ nobis pius existat itercessor. ꝑ. Cõio. Dñe q̃ncꝫ taleta. 313. Cõpl̃. Diuinis dñe muneribꝰ satiati q̃s: vt bt̃i vincentij cõfessoris tui meritis gloriosis victime desideratũ sentiamꝰ effectũ. ꝑ. ℂ Si fuerit post pasca. Intr̃. Protexisti me deꝰ. de vno martyre. 304. Kyrieleison pascale. Dones cum epl̃a vt̃s. Alla. Iste sanctⁱ. 310. Aliud resurrectiõis. Prosa ⁊ prefatio pascalis. Euãgeliũ. Ego sum vitis vera: ⁊ pater meꝰ. 295. Credo dicit̃. Offer. Repleti sumus. 307. Cõio. Ego sum vitis. f. 297. ℂ Tyburtij ⁊ valeriani martyrũ tpe pascali. Intr̃.

Iancti tui dñe benedicẽt te: gloriam regni tui dicẽt alleluia. ꝑ. Exaltabo te deus meus rex: ⁊ benedicã noi tuo in seculũ ⁊ in seculũ seculi. Klia. Kyrieł. pascale. Oio. Preста qm̃s oipotẽs deus: vt q̃ sanctorũ martyrũ tuoꝝ tyburtij ⁊ valeriani ⁊ maximi solẽnia colimus: eorũ etiã virtutes imitemur. ꝑ. Epla. Stabũt iusti. 298. Alla. ℣. Gaudete iusti in dño: rectos decet collaudatio. Secũdũ si fuerit die dñico. Alla. Pasca nostrũ. 101. Si vero feriali. Alla. ℣. In die resurrectionis mee dicit dñs p̃cedã vos in galileã. Sic intelligatur de alijs sanctis tpe paschali. Prosa de resurrectiõe. Euãgeliũ. Ego sum vitis: vos palmites. 292. Credo dr̃. Offer. Confitebunt̃ celi mirabilia tua dñe: ⁊ veritatez tuã in ecclesia sanctoꝝ alla alla. Sec̃. Hostia hec q̃m̃s dñe quã in sctõꝝ tuorũ natalicijs recensentes offerimus/ ⁊ vincula nostre prauitatis absoluat/ ⁊ tue nobis misericordie dona cõciliet. ꝑ. Prefatio ꝺ resurrectiõe. Cõi. Gaudete iusti i dño alla: rectos decet collaudatio alla. Cõpleⁿ.

Celesti munere satiati qñs dñe deus noster: vt hec nobis dona sctoꝝ martyrū tuoꝝ supplicatio beata/ pdesse pficiat. ℙ. ℂ Si vo festū tyburtij et valeriani fuerit sub q̄dragesima. Intr̄. Sapientiaz sctoꝝ. de martyrib⁹ in cōi. 297. Kyrieleison ⁊ martyrib⁹. Dones vt̄s. Epla. Sācti p fidē. 299. Grad. Gloriosus de⁹ in. 300. Tract⁹. Qui seminat. 300. Euāgeliū. Hoc est pceptū. 295. Credo nō dr̄. Offer. Letamini in dño. 303. Lōio. Justoꝝ aie. fo. 303. ℂ Sciendū q̄ quando post pasca ⁊ sctis tenetur/ primū alla erit de sctō cui⁹ festū celebrabit. scdm Alla ⁊ resurrecti. Sequētia de festo si fuerit ppria. vl̄ ⁊ resurrecti.

ℂ Adalberti epi ⁊ martyris.

Rotexisti me deus a conuētu malignātiū: alleluia: a multitudine operantium iniqtatez alleluia alleluia. ℙs. Exaudi deus orationē meam cū deprecor: a timore inimici eripe animā meam. Gl̄ia pr̄i. Kyrieleison pascale. ℙ Tiam nobis idulgentiā qñs dñe beatus adalbertus episcopus ⁊ martyr imploret: vt beneficia desiderata concedas. ℙ. Epla. Omnis pōtifex. in cōi ⁊ martyre. 305. Alla. ℣. O sanctitatis speculum diuine legis emulus adalberte/ per seculum hunc rege gregē chr̄isti: vt te sequat̄ sedulus ad gaudia perēnia pater quo iam preisti. Vel istud pro primo. Alla. ℣. Surrexit pastor bon⁹ q posuit aiam suā pro ouib⁹ suis: ⁊ p grege suo mori dignatus est. Aliud ⁊ resurrectiōe. Prosa. Victime pascali. 101. Vel propria. Hodierne lux diei. reqre extra. Euāgeliū. Ego sū pastor bon⁹. in cōi. 306. Credo dr̄. Offer. Confitebunt̄ celi mirabilia tua dñe: ⁊ veritatē tuam in ecclesia sanctoꝝ alla alla. Secre. Sacrificiū exhibitū qs dñe benign⁹ assume: vt qđ nomini tuo in solēnitate bt̄i adalberti martyris tui atq; pōtificis ⁊ferimus/ nobis pfit ad veniā. Prefatio pascalis. Lōio. Ego sum pastor bonus alleluia ⁊ cognosco oues meas/ et cognoscūt me mee alla alla. Complē. Refecti dñe muneribus sacris supplices te ⁊pcamur: vt in-

dulgentiã tuã nobis interceſ
ſio bti adalberti martyriſ tui
atq; põtificis ſemp imploret.
Per. ℂ Be ſancto Adalber-
to vt de pĩono p annũ. Intr̃.

M virtute tua dñe le
tabit iuſtus: ꝛ ſup ſa-
lutare tuuz exultabit
veh̃ementer. deſide-
riũ aĩe eius tribuiſti
ei. ℣s. Magna eſt gloria ei⁹ in ſa-
lutari tuo: gloriã ꝛ magnũ decorẽ
impones ſup eũ. Ỹlia. Kyrieleiſon de patronis cũ ſolẽni Et
in terra. Poſt. lxx. Et ĩ terra
omittit. Oiones vtſ. ſolũ ĩ ſe-
cret. loco ſolẽnitate dicat cõ-
memoratiõe. Epla. Dis põ-
ti. ĩ cõi ꝛ marty. 305. Grad.
Dñe p̃ueniſti eũ in benedictiõi-
bus dulcedinis: poſuiſti in capite
eius coronã de lapide p̃cioſo. ℣.
Vitã petĩt a te ꝛ tribuiſti ei longi
tudinẽ dieruz ĩ ſeculũ ſeculi. Alla.
Surrexit paſtor. vtſ. Proſa et
Credo nõ dicunt. niſi eſſet w
tiua: tũc adderet ꝛ pſa ꝛ cõi.
fo. 306. vel ſi placuerit ꝑpria
eã vide extra. Tract⁹ poſt. lxx.
Beſideriũ aie. 306. Euãgeliũ.
Ego ſum paſtor. 306. Offer.
Poſuiſti dñe ĩ capite ei⁹ coronã
de lapide p̃cioſo: vitã petĩt a te et
tribuiſti ei. Prefatio cõis. Cõi.
Magna eſt gloria eius ĩ ſalutari

tuo: gloriã ꝛ magnũ decorẽ impo
nes ſup eũ dñe. ℂ Georgij mar
tyris tpe paſcali. Intr̃. Prote
xiſti. vtſ. in die ſancti adalber-
ti. Kyrieleiſon paſcale. Ora.
Deus q nos bti georgij
martyris tui meritis et
interceſſione letificas: ꝺcede
ꝓpiti⁹: vt qui ei⁹ beneficia po
ſcimus/dono tue gratie cõſe-
quamur. P. Epla. Btũs vir
q inuentus. 304. Alla. Letabit
iuſt⁹. 306. Alid ꝛ reſurrectio.
Proſa. Victime paſcali. f. 101.
Euãgeliũ. Ego ſũ vitis vera
et pater. 295. Credo dĩ. Of-
fer. Repleti ſum⁹. 307. Secre.
Tãto placabiles in ꝺſpectu
maieſtatis tue qñs dñe no-
ſtre ſint hoſtie: quanto ſancti
martyris georgij/ꝓ cui⁹ ſolẽ-
nitate exhibent̃/tibi grata ſũt
munera. P. Prefatio paſca-
lis. Cõio. Letabit iuſtus. 307.
Cõplẽ. Btĩ georgij martyr̃
tui dñe ſuffragijs exorat⁹/ꝓ-
cepti ſacramẽti tui nos virtu-
te defende. P. ℂ Sãcti geor
gij dũ anticipat̃ ad q̃drageſi-
mã. Intr̃. Letabit iuſt⁹. ꝛ vno
martyre ĩ cõi. 304. Kyrielei-
ſon ꝛ martyrib⁹. Oiones cũ
epla vtſ. Grad. Poſuiſti dñe.
fo. 306. Tract⁹. Beſideriũ aie.
fo. 306. Euãgeli. Si qs vult

post me. 306. Credo nõ dr. Offer. In vtute tua. 307. Cõi. Qui vult venire. 307. ¶ Marci euãgeliste. Intr. Protexisti me. vtš. de sancto adalberto. f.219. Kyrieł. pascale. Oio.

OEus qui beatũ Marcũ euãgelistã tuũ/euãgelice p̃dicatiõis gloria sublimasti:tribue q̃s: eius nos semp ꝛ eruditiõe p̃ficere: ꝛ oõne defendi. P. Epła. Vidi ostiũ apertũ. 294. Alła. Borsa eorũ. fo.295. Aliud de resurrectione. Prosa. Victime pasca. 101. Euãgeliũ. Ego sum vitis vos palmites. 292. Credo dicit. Offer. Cõfitebuntur celi. 307. Secr. Beati marci euãgeliste tui solẽnitate/tibi munera deferẽtes q̃s dñe: vt sicut illũ predicatio euãgelica fecit glorioſuz:ita nos eius intercessio/ꝛ verbo ꝛ opere tibi reddat acceptos. P. Prefatio de aplis. Cõio. Ego sum vitis vera. 307. Cõplẽ. ¶ Tribuãt nobis q̃s dñe ꝯtinuũ tua sãcta p̃sidiũ: quo btĩ marci euãgeliste tui precibus nos ab oĩbus semp tueanť aduersis. Per. ¶ In die scti marci seruať ieiuniũ. Et post missã fit p̃cessio priuilegiata ad ecclesiã eiꝰ cũ añis ꝛ Rijs vt in

Vitalis marty. diebus rogationũ. Intrãdo vo ecclesiã eiꝰ/addit R. Filie hierusalẽ. cũ suo vsu. Quo finito añe p̃ presbyteros cãtantur. vcz. Veni sãcte spũs. Per signum crucis. Regina celi. Iste cognouit. cũ alijs ꝛ v. ac orationibus. vt in diebꝰ rogationũ. Et ibidẽ eps si adest/populo dat bñdictionẽ. In redeũdo vo/pcessio ecclesie cathedralis descẽdit ad ecclesiã sancte marie:cãtando R. Felix nãqz. cũ suo vsu. Quo finito/ibidẽ cantať. Regina celi. cuz añ. Da pacẽ. Orationes vo cũ v. eis adiũgunť per platũ. Exeundo aũt de ecclesia sancte marie/cantať añ. Aufer a nobis dñe. cũ sua letania. Qua finita. intrãdo ecclesiã castrẽsem/cãtať. R. Are dei. cũ suo vsu. Oratione cũ v. de sctõ stanislao ei adiuncta. ¶ Vitalis martyris tẽpore pasce. Intr. Protexisti me deꝰ. supra de sancto adalberto. fo.219. Kyrie leison. pascale. Oratio.

Resta q̃s oĩpotẽs deus: vt intercedẽte beato vitale martyre tuo: ꝛ a cũctis aduersitatibus liberemur ĩ corpore: ꝛ a prauis cogitationibus mũdemur in mẽte. Per. Epła. Beatꝰ vir qui inuẽtus

est. 304. Alla. Posuisti domine. fo. 306. Aliud resurrectiois. cū pfa. Euág. Ego sum vitis vera ⁊ pī. 295. Credo dicit. Offer. Repleti sum⁹. 307. Sec. Accepta sit in cōspectu tuo dñe nostra deuotio: ⁊ ei⁹ nobis fiat supplicatiōe salutaris: p cuius solēnitate defert. P. Prefatio d resurrectōe. Cōi. Ego sum vitis. 307. Complē. Exultet qñs dñe populus tu⁹ in scti vitalis martyris tui cōmemoratiōe: vt cuius voti uo letat officio: suffragio releuet optato. Per. ¶ Vitalis martyris dū anticipat ad q̄dragesimā. Intr. Letabit iust⁹. de vno martyre in cōi. 304. Kyrieleison p octauas. Oratiōes. cū epla vt ante. Grad. Justus vt pal. 306. Tract⁹. Desideriū. 306. Euágeliū. Si qs vult post me. 306. Credo dī ratiōe reliqarū. Offer. Glia ⁊ hono. 307. Cōio. Qui vult venire. 307. ¶ Petri noui martyris tpe paschali. Protexisti me de⁹. sup̄ de scō adalberto. 219. Kyrieleisō paschale. Oratio.

PResta qñs oipotēs deus vt beati petri martyris tui fidē ꝯgrua deuotiōe sectemur: q pro eiusdē fidei dilatatiōe martyrij palmā meruit obtinere. P. Epla. Beatus vir q in sapiē. 304. Alla. Posuisti dñe. 306. Aliud de resurrectione cū prosa. Euágeliū. Ego sum vitis vera ⁊ pater. 295. Credo dī. Offer. Repleti sumus. 307. Secr. Preces quas tibi dñe offerimus/ intercedēte beato petro martyre tuo cleméter intende: ⁊ pugiles fidei sub tua protectione custodi. Per. Prefatio de resurrectiōe. Cōio. Ego sum vi. 307. Cōpl. Fideles tuos dñe custodiāt sacramēta q̄ sumpsim⁹: ⁊ ītercedēte bt̄o petro martyre tuo/ cōtra oēs aduersos tueant incursus. p. ¶ Nota q̄ de festis q̄ post ascēsionē dñi occurrunt: pse fiūt cōes q̄ nō habēt ppias. Scōm Alla de octaua ascensionis. Prefatio de ascēsione fit de eis si nō habēt ppias. ¶ Si vero festū scti petri cōtingit sub q̄dragesima. Intr. Just⁹ nō ꝑturbabit. 304. Kyrieleison de martyrib⁹. Oiones cū epla. vtš. Grad. Gloria ⁊ honore. 306. Tractus. Desideriū. 306. Euange. Attēdite a ferméto. 301. Credo nō dī. Offer. In vtute tua. 307. Cōi. Posuisti dñe. 307. ¶ Philippi ⁊ iacobi apl̄oꝝ. Introit⁹.

Xclamauerũt ad te dñe i tẽpore afflictionis sue: et tu de celo exaudisti eos alla alla. ℣. Exultate iusti in domio: rectos decet collaudatio. Gloria. Kyrieleison pascale. vel de apl̄is pro tpe. Oratio.

OEus q nos annua apostoloꝝ tuoꝝ philippi ⁊ iacobi solẽnitate letificas: p̃sta qm̃is: vt quoꝝ gaudemus meritis instruamur exẽplis. P. Epl̄a. Stabũt iusti in magna ꝯstantia. 298. Alla. ℣. Stabunt iusti in magna cõstantia aduersus eos q̃ se angustiauerũt. Aliud. Alla. ℣. Tanto tẽpore vobiscũ suꝫ/⁊ nõ cognouistis me: philippe qui videt me/videt ⁊ patrẽ. Aliud de resurrectiõe vel de ascẽsione p̃ tpe. Prosa pascalis. vel cõis de apostolis p̃ tpe. Secũdũ Joannem. xiiij.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Nõ turbetur coꝝ vestrũ. Creditis in deum/⁊ in me credite. In domo patris mei mansiões multe sunt. Si quo minus/dixissẽ vobis: qa vado parare vobis locũ. Et si abiero/⁊ p̃parauero vobis locũ/iterũ venio et accipiã vos ad meipsũ: vt vbi sũ ego/⁊ vos sitis. Et quo ego vado: scitis/⁊ viã scitis. Dicit ei thomas. Dñe/nescim⁹ quo vadis: ⁊ qũo possum⁹ viã scire: Dicit ei iesus. Ego sũ via/veritas/et vita. Nemo venit ad patrẽ/nisi p̃ me. Si cognouissetis me/⁊ patrẽ meũ vtiqꝫ cognouissetis. Et amodo cognoscetis eum: ⁊ vidistis eũ. Dicit ei philippus. Dñe/ostẽde nobis patrẽ/⁊ sufficit nobis. Dicit ei iesus. Tanto tẽpore vobiscũ suꝫ/⁊ nõ cognouistis me: Philippe/q̃ videt me/videt ⁊ patrẽ. Qũo tu dicis/ostẽde nobis patrẽ: Nõ credis: qa ego in patre/⁊ pater ĩ me est: Verba que ego loquor vobis/a meipso non loquor. Pater aũt in me manens/ipse facit opa. Nõ creditis/qa ego in patre/⁊ pater in me est: Alioqn̄/ppter opera ipsa credite. Amen amẽ dico vobis: q̃ credit in me/opera que ego facio/⁊ ipse faciet: et maiora horum faciet: qa ego ad patrẽ vado. Et quodcũqꝫ petieritis patrem in nomine meo/hoc faciã. Credo dicit.

Offer. Cõfitebunt celi mirabilia tua dñe: ⁊ veritatẽ tuã in eccle/

sia sctōz alla alla. Secr. Mune ra dñe q̄ pro apl'oz tuoz phi lippi z iacobi solēnitate ꝛefe/ rimus/ ꝓpitio suscipe: z mala oia q̄ iuste meremur auerte. ℙ. Prefatio de apl'is. Cōio. Tanto tpe vobiscū sum z nō co gnouistis me: philippe qui videt me/videt z patrem alla:nō credis quia ego in patre z pater i me est: alla alla. Cōpl'. Quesumꝰ do mine salutaribus repleti my/ sterijs: vt quoz solēnia cele/ bramus:eoz oōnibus adiu/ uemur. ℙ. Eodē die val/ purge virginis. Oratio. Omnipotēs sempiterne deus castoz corpoꝛū z men/ tiū ꝯseruator z custos:pijs ec clesie tue precibus adesse di/ gnare: z intercedēte btā val/ purga virgine tua / mētibus nostris pius illabere: z spiri/ talis vite nobis tribue puri/ tatē. ℙer. Secr. Sacrificiū oblatuz qm̄s dñe interces̄io beate valpurge virginis tue maiestati tue reddat acceptū: ꝓ cuiꝰ veneꝛāda cōmemoꝛa/ tione/tibi deuoto defer̄ ob/ sequio. ℙer. Cōpl'. Satiati coꝛpis z sanguinis dñici ali/ monia dñe ꝰ noster suppli/ ci ꝛeuotiōe ꝛeposcimꝰ: vt ipsa patrocināte cuiꝰ solēnia cele/

bramus/hec eadē sacrata my/ steria/ad nostrarū ꝛegetatio/ nē aiarū iugiter ꝓuenire cō/ cedas. ℙer. Sigismūdi re/ gis z martyris. Intr̄. Prote/ xisti me deus. sup̄ ꝛe sctō adal/ berto. 219. Kyrieleisō pasca le. vel p octauas ꝓ tpe. Cio. Deus q̄ beatū sigismūdū regē/vtroqz dyadema/ te temporali scilicet z eterno cū desiderata coꝛona marty/ rij honoꝛare dignatꝰ es: z eiꝰ reliquias ex ꝓfundo aquarū gurgite/ad celebrādū fideli/ bus reuelasti:tribue q̄s: vt q̄ eiꝰ merita veneramur ī terris: ipsiꝰ intercessionibꝰ /ab oibꝰ semp ꝓtegamur aduersis. ℙ. Epl'a. Beatus vir q̄ inuētus est. fo. 304. Alla. Ỿ. Egregie martyr chr̄i sigismunde/ ꝓ nobis ad dñz p̄ces funde: vt tuis īterces/ siōibꝰ liberemur a nocētibꝰ. Vel. Alla. Letabit̄ iustꝰ. 306. Aliud de resurrectiōe vel ascēsione pro tpe. Prosa paschalis. vel cōis de martyre ꝓ tpe. vel p/ pria. Verbum dei. vide extra. Euāge. Ego sum vitis vera z pater. 295. Credo dī. Offer. Repletī sumus. fol. 307. Secr. Aōcede qm̄s rex eterne: vt huius sacrificij munus obla/ tū/interuētu sctī sigismūdi re

gis ⁊ martyris/fragilitatē nostrā ab oī aduersitate semper ptegat ⁊ muniat. ℙer. **Prefatio de resurrectiōe vel ascēsione p tpe. Lōio.** Letabit̄ iustus. 307. **Lōpt.** ℙurificent nos qm̄s rex eterne tua pcepta sacraméta: ⁊ intercessiōe bti sigismūdi regis ⁊ martyris tui ab oī malo expiatos/ tibi nos reddāt acceptos. ℙ. ℂ **In iuētiōe scē crucis. Intr̄.**

Os autē gloriari oportet in cruce dn̄i nr̄i Jesu chr̄i/ in quo est sal⁹ vita ⁊ resurrectio nostra: p quem saluati ⁊ liberati sumus all̄a. **P̄s.** Deꝰ misereat̄ nostri ⁊ bn̄dicat nobis: illuminet vultū suuz sup nos: ⁊ misereatur nostri. Glia. Kyrieleison **pascale. vel soléne p tēpore.** ℴEus qui in p̄clara salutifere crucis inuentione/ passionis tue miracula suscitasti: concede propitius: vt vitalis ligni precio/ eterne vite suffragia consequamur. Qui viuis. **Lcō epl̄e bt̄i pauli apl̄i. Ad Galath. v. et. vj. c.** ℙFratres. Lōfido de vobis in dn̄o iesu/ q̄ nihil aliud sapiatis. Qui aūt ꝓturbat vos/ portabit iudiciū quicūq; est ille. Ego aūt fratres si circūcisionem p̄dico: quid adhuc p̄secutionē patior? Ergo euacuādū est scādalū crucis. Utinā ⁊ abscindātur/ qui vos cōturbāt. Vos enim in libertatez vocati estis fratres: tm̄ ne libertatē in occasionez carni detis: sed p charitatem spūs seruite inuicē. Omis enim lex in vno sermone implet̄ur. Diliges proximū tuū sicut teipsuz. Qd̄ si inuicē mordetis ⁊ comeditis: videte ne ab inuicē cōsumamini. Quicūq; enim volunt placere in carne/ hi cogūt vos circūcidi: tantū vt crucis chr̄i persecutionē nō patiant̄. Neq; enim qui circūcidūtur/ legē custodiūt: sed volūt vos circūcidi/ vt in carne vestra gloriētur. Mihi aūt absit gloriari/ nisi i cruce dn̄i nr̄i iesu chr̄i: per quē mihi mūdus crucifixus est/ ⁊ ego mundo. All̄a. **℣.** Dulce lignū dulces clauos/ dulcia ferēs pondera: q̄ sola fuisti digna sustinere regē celoz ⁊ hoīuz. **Uel. All̄a. ℣.** Nos aūt gloriari oportet in cruce dn̄i nr̄i iesu chr̄i. **Aliud de resurrectione vel de ascensiōe p tempore. Prosa.**

LAudes crucis attollamus: nos q crucis exultam⁹ speciali gloria. Nam in cruce triū phamus: hostē ferū superam⁹ vitali victoria. Dulce melos tāgat celos: dulce lignū dulci dignū credimus melodia. Voci vita non discordet. cū vox vitā non remordet: dulcis est simphonia. Serui crucis crucē laudēt: qui p crucē sibi gaudēt vite dari munera. Dicāt oēs t dicant singuli. aue salus toti⁹ seculi arbor salutifera. O cꝛ felix cꝛ p̄clara/fuit hec salutis ara: rubēs agni sanguine. Agni sine macula: q mūdauit secula ab antiquo crimine. Hec est scala peccatorū: per quā chris rex celoꝝ ad se traxit oia. Horma cui⁹ hoc ostēdit: que terrarū cōprehēdit quatuor finia. Nō sunt noua sacra mēta: nec recēter est inuēta crucis hec religio. Ista dulces aquas fecit. p hāc silex aquas iecit: moysi officio. Nulla salus est i domo: nisi cruce munit homo superliminaria. Neꝛ sensit gladium / nec amisit filium: quisquis egit talia. Ligna legens in sarepta: spem salutis est adepta paup mulier cula. Sine lignis fidei: nec lecyth⁹ olei valet/ nec farinula. In scripturis sub figuris ista latēt: sed iā patent crucis beneficia. Reges credunt/ hostes cedunt. sola cruce chio duce: vnus fugat milia. Roma naues vniuersas in profundu vidit mersas vna cum maxentio. Fusi thraces/ cesi perse. sed t partis dux aduerse victus ab heraclio. Ista suos fortiores semp facit: t victores. morbos sanat t lāguores: reprimit demōia. Dat captiuis libertatē: vite cōfert nouitatē. ad antiquā dignitatez crux reduxit oīa. O crux lignum triū phale mūdi vera salus: vale. inter ligna nullū tale: fronde/ flore/ germine. Medicina christiana: salua sanos/ egros sana. qđ non valet vis humana: fit in tuo noīe. Assistētes crucis laudi: cōsecrator crucis audi. atqꝛ seruos tue crucis: post hāc vitā/ vere lucis trāsfer ad palacia. Quos tormento vis seruire: fac tormēta nō sentire. sed cū dies erit ire: nobis pfer t largire sempiterna gaudia. Amen. Euāgeliū. Erat homo ex phariseis nicodemus noīe. vide in die scte trinitatis. 229. Credo dī. Offer. Protege dīne plebē tuā p signū sctē crucis ab oīb⁹ insidijs inimicoꝝ oīum: vt tibi gratā exhibeam⁹ seruitutē: t acceptabile tibi fiat sacrificiū nostrū all'. Sec. Sacrificiū dīne qđ tibi īmolamus/ placat⁹ intēde: vt ab oī nos eruat belloꝝ nequitia: t p vexillū sancte crucis filij tui/

ad conterendas aduersarioꝝ insidias/nos in tue protectionis securitate cõstituat. Per eundẽ. Prefatio. Qui salutem humãi generis. Cõio. Nos autem gloriari oportet in cruce dñi nostri iesu christi alleluia. Cõpl. Repleti alimonia celesti et spiritali poculo recreati/quesumus omnipotens deus: vt ab hoste maligno defendas/quos per lignũ sctẽ crucis filij tui armis iusticie pro salute mũdi triumphare iussisti. Qui tecũ. ℂ Eodem die alexandri ⁊ socioꝝ eiꝰ. Oratio. Presta qñs omnipotẽs deus: vt q sanctoꝝ tuoꝝ Alexandri/Euencij/theodoli atq; iuuenalis natalicia colimus: a cũctis malis imminẽtibus eoꝝ intercessionibꝰ liberemur. P. Secre. Super has qñs dñe hostias benedictio copiosa descendat: que ⁊ sanctificationẽ nobis clemẽter operetur: ⁊ de martyrum nos solennitate letificet. P. Cõpl. Pasce nos qñs dñe tuoꝝ gaudijs vbiq; sanctoꝝ: quia nostre salutis augmẽta sunt/quotiens illis honor impenditur: in quibus tu mirabiliter predicaris. Per dñm.

ℂ Floriani martyris. Intr.

Rotexisti me de us a conuẽtu malignãtiũ: alleluia: a multitudine operantium iniqtatez alleluia alleluia. ℣. Exaudi deus orationẽ meam cũ deprecor: a timore inimici eripe animã meam. Gloria patri. Kyrieleison pascale. vel solẽne pro tpe. Cõio. Deus q nos annua beati floriani martyris tui gloriose passionis solẽnitate letificas: solita pietatis tue largitate cõcede benignus: vt cuius famosum victorie triumphuz pio amore veneramur in terris: societatis eius leticiam adipisci te largiẽte mereamur in celis. Per. Epla. Beatus vir qui inuẽtus est. fo. 304. Alla. ℣. Adesto votis ecclesie floriane martyr egregie/tuis hanc eximijs fouẽs patrocinijs. Aliud. Alla. ℣. O athleta p̃clare martyr chr̃i floriane tecũ militantibꝰ ferocitates dũ cõtempsisti: qbus te in flumẽ ꝓpellũt ex furia ac ex iussu aqlini p̃fecti. nos delinquẽtes tua misericordia pro/

moue celicos ad meros cõcentꝰ.
Uel aliqd de martyre in cõi. fo. 306. Alid resurrectiõis vl ascensiõis pro tẽpore. Prosa
Spascalis. Uel hec ppria.

SAlue martyr glorioſe: paſſionis q famoſe torcular igrediẽs. Indumentũ rubricaſti/teqꝫ ipſũ abnegaſti: pugnaturꝰ ꝑdiẽs. Regũ iuſſa refutaſti: lauriaci triũphaſti/aqlino ꝑſide. Idolis libare iuſſus dũ ꝓtemnis/es diſcuſſus fuſtium examine. Uncis ſcapulis euulſus: cadis in flumẽ ꝑpulſus/ tortoris ex furia. Supra petraꝫ es eiectꝰ/ꝛ ab aqla ꝓtectꝰ: tollit te valeria. Dũ portaris ad humãdũ/ laſſis bobꝰ ad potandũ ſcatet fons dãs gratiã. De ſepulchro virtꝰ manat: ꝑ te deꝰ egros ſanat: ꝛ dat lapſis veniã. Agoniſta triũphalis/nõ deuictꝰ mũdi malis: vltro petẽs ꝑlia. Nil in te ꝑ blãdimẽta ꝑſes/nil ꝛ ꝑ tormẽta proficit crudelia. Trãſiens hãc mundi vallẽ/ regiũ incedis callẽ cãpidoctor nobilis. Quẽ nec mũdi dextra mollit: nec ſiniſtra robur tollit muri tã immobilis. Gracouia gaude vere: qꝫ ad tue partes terre hunc athletã trãſmeare iuſſit deꝰ/ te curare. Te rogamꝰ floriãe: vt vitemꝰ nũc inane: ꝛ poſſimꝰ ĩ ethere regem celi collaudare. Ergo nos currẽtes poſt te/prece trahẽs fac a poſte ne pellamur dñi. Floriane flos/ qui flores inter veros eden flores/ correſpõdẽs nomini. Cauſa noſtri te patronũ delegamus/ãte thronũ diuine clementie. Trã placa quã meremur: ſta pro nob/ vt letemur reformati gratia. Carnẽ noſtrã reflorere fac nos vltra nõ marcere vicijs vrentibus. In ſplẽdoribꝰ ſctõꝝ vt fruamur angeloꝝ celicis cõcentibꝰ. Amen.

Euãgeliũ. Ego ſũ vitꝫ vera ꝛ pã. de aplis. 295. Credo dñe. Offer. Cõfitebunt celi mirabilia tua dñe: ꝛ vitatẽ tuã in eccleſia ſctõꝝ alla alla. Secr. Hãc ĩ cõſpectu glorie magnitudinis tue oblatiõis hoſtiaꝫ/qs ops deꝰ bti floriani martyris tui digna ꝓmẽdet oratio: q ſctõ charitatis tue ꝛeuictꝰ amore/ ꝑpriã ſui corporis hoſtiaꝫ in odorẽ ſuauitatis tibi obtulit viuã. P. Prefatio de reſurre. vl aſcẽſi. ꝑ tpe. Cõio. Letabitur iuſtꝰ in dño ꝛ ſpabit ĩ eo: ꝛ laudabunt oẽs recti corde alla alla. Cõpl. Sctã nos qs dñe ſacramẽti celeſtis participatio/ ꝛ ab hoſtiũ callido ꝓfluentiũ tueant incurſu: ꝛ ſctõ florião intercedente/aĩarũ nobis remedia ſalutis cõferant ſempiterna. Per. C Infra octauã ſcti floriani oĩa teneantur

vt in die. Kyrieleison si fuerit post ascensionē p octauas vel dē patronis. Alla. Posuisti. vel qđ placebit de martyre. Alid dē resurre. vel ascēsio. p tpe. Credo dī p octaz. ¶ De sancto floriano p annū. Intr.

Etabit iustus i dño/ z sperabit i eo: z laudabunt oēs recti corde. ps. Exaudi de⁹ orationē meā cū deprecor: a timore inimici eripe animā meā. Kyrieleison de martyrib⁹ cū Et in terra. sed post lxx. Et in terra omittit. Dio.

OEus q nos bti floriani martyris tui gloriose passiōis cōmemoratione letificas: solita pietatis tue largitate ꝯcede benignus: vt cui⁹ famosū victorie triūphū pio amore veneramur in terris/ societatis eius leticiā adipisci te largiēte mereamur i celis. P. Epla. Btūs vir qui inuētus est. 304. Grad. Posuisti dñe super caput eius coronā de lapide pcioso. ℣. Desideriū anime eius tribuisti ei: z volūtate labioz eius non fraudasti eū. Alla. ℣. Letabit iustus i dño z sperabit in eo; z laudabūtur oēs recti corde. Prosa z Credo omittuntur. Euāgeliū fm Matth. Si qs vult venire post. 306. Offer. Gloria z honore coronasti eum: z ꝯstituisti eū sup opa manuū tuarū dñe. Secr. Hāc in ꝯspectu. vtš. Cōio. Qui vult vēire post me abneget semetipsū: z tollat crucem suā z sequat me. vel Letabit iustus. z̄c. Cōpl. Sctā nos qs. vtš. 223. ¶ Processio ipso die floriāi fit ad ecclesiā eius. Peracta missa cantat. Exurge dñe. ps. De⁹ aurib⁹ nostris. Glia pri. Exurge. In pcessiōe cātat ańa. Protege dñe. Qua finita cantat R̄. Te sanctū dñm. cuz ℣. Deinde R̄. Sūme trinitati. cuz suo ℣. Intrādo vo ei⁹ ecclesiā cantat R̄. Filie hierusalē. cū suo ℣. Quo finito p p̄sbyteros ańe cantant/ vcz Veni sācte spūs. Per signū cru. Regina celi. Iste cognouit. cū alijs ad finē: vt i dieb⁹ rogationū. ℣si. z oꝛonib⁹ eis correspōdētib⁹ adiūctz. In reditu descēdit ad eccl'iā sctē marie cantādo R̄. Que est ista. cū ℣. ei⁹. et i eccl'ia canit Regina celi. z Da pacē. cū oꝛonib⁹. Exeūdo eccl'iā sācte marie cātat Alufer a nobis. cuz letania. Intrādo vo ecclesiaz cathedralē canit R̄. Btūs vir vēcesla⁹. cum ℣. suo et oratione. ✠ ¶ Sancte monice matris sancti Augustini. Oratio.

Gothardi epi

OEus merētiū ꝯsolator / t in te spērantiū salus: q̄ bt̄e monice lachrymas in cō uersiōe filij sui augustini mi= sericorditer suscepisti: da no= bis vtriusq; īteruētu/pctā no= stra ꝙplorare: t gratie tue in= dulgētiā inuenire. P. Secr̄. Bndictione tua copiosa q̄s dñe hec munera sctīfica: q̄ in solēnitate bt̄e monice/tibi su is p̄cib9 t lachrymis/patriciū virū suū lucrate offerim9: vt per eā vinculis peccatoꝝ no= strorū absolutis / vita nostra inter aduersa t ꝓspera vbiq; dirigat̄. P. Cōpt̄. Omnipo tēs sempiterne deus/q̄ preci= bus famule tue monice ꝙo= rat9 /eius dilectissimū filiū au gustinū doctorez magnū/sa= cro baptismatis fonte purifi= casti: da q̄s: vt cuius solēnia veneramur in terris/eius me ritis t p̄cibus p̄miemur in ce lis. Per. ℂ Gothardi cōfes= soris soluz fit cōmemoratio. Si placebit officiū. Protexisti me. sup̄ ꝙ scō adalbꝛto. 219.

OEus q̄ meritis Oratio. beati gothardi cōfesso= ris tui atq; pōtificis semp̄ es t vbiq; mirabilis: qm̄s clemē tiā tuaz: vt sicut ei eminētem gloriā cōtulisti: sic ad ꝙsequē

Joannis apli

dam gratiā tuaz eius nos fa= cias precibus adiuuari. Per. Epl̄a. Ecce sacerdos magn9 qui in dieb9. 308. All̄a. Jura= uit dn̄s. 310. Aliud resurre= ctionis. vel ascēsionis. Prosa ꝙ cōfes. Euāgeliū. Ego sum vitis vera t pater. 295. Cre= do dicit̄. Offer. Repleti sum9. fo. 307. Sec̄. Propitiare q̄s dn̄e supplicationib9 nostris: t interueniēte pro nobis sctō gothardo his sacramētis ce= lestibus seruiētes / ab oi cul= pa nos liberos esse ꝙcede: vt purificāte nos gratia tua/eis= dē q̄bus famulamur myste= rijs emūdemur. Per. Prefa tio de resurrectione vel asce= sione pro tpe. Cōio. Letabit̄ iustus. 307. Cōpt̄. Presta q̄s oipotēs deus: vt de p̄ceptis munerib9 gratias exhibētes: intercedēte beato gothardo ꝯfessore tuo: beneficia potio ra sumamus. Per. ℂ Joānis ante portā latinā. Intr̄. Pro= texisti me deus. 219. Kyrielei son paschale. vel de apostolis pro tempore. Oratio.

OEus q̄ cōspicis /q̄a nos vndiq; mala nostra p̄turbāt: p̄resta q̄s: vt beati ioannis apl̄i tui t euāgeliste intercess= sio gl̄iosa nos p̄tegat. Per.

Epl̄a.

Epla. Qui timet deũ. S. ipso die ioãnis apli ⁊ euãgeli. 14.
Alla. V. Iste est ioãnes cui xps in cruce matrẽ virginẽ virgini cõ mendauit. Aliud resurrectiõis vel ascẽsionis ꝑ tpe. Prosa.

VErbũ dei deo natum/quod nec factũ nec creatuz/venit de celestibus. Hoc vidit:hoc attrectauit:hoc de celo reserauit ioannes hoĩbꝰ. Inter illos primitiuos/veros veri fõtis riuos/ioãnes exilijt. Toti mũdo ꝓpinare nectar illud salutare: qõ de throno ꝓdijt. Aquilũ trãsit: veri rotaz solis vidit:ibi totã mentis figens aciẽ. Speculatoz spiritalis quasi seraphin sub alis dei vidẽs faciẽ. Audiuit ĩ gyro sedis/q psallãt cum citharedis q̃ter seni ꝓceres. De sigillo trinitatis/nostre nũmo ciuitatis impressit caracterez. Iste custos virginis/arcanũ originis diuine mysteriũ/scribẽs euãgeliũ/mũdo demõstrauit. Aeli cui sacrariũ/suũ chs liliũ/filio tonitrui sub amoris mutui fide/cõmẽdauit. Haurit virus hic letale: vbi corpus virginale vtus seruat fidei. Pena stupet/q in pena sit ioãnes sine pena bulientis olei. Hic naturis imperat/vt ⁊ saxa trãsferat ĩ decus gẽmarũ. Quo iubẽte/riguit:aurũ fuluũ ĩduit virgula syluarũ. Hic infernuz rese-

rat:morti iubet/referat:quos venenũ strauit. Obstruit qõ ebeõ/cherintus ⁊ marciõ perfide latrauit. Volat auis sine meta:quo nec vates nec prophęta euolauit altius. Tã implẽda q̃z impleta/nũq̃z vidit tot secreta purꝰ homo puriꝰ. Spõsus rubra veste tectꝰ/visus sed nõ intellectꝰ: redit ad palatiũ. Aquilã ezechielis/spõse misitq̃z de celis/referre mysteriuz. Dic dilecte de dilecto:q̃lis is sit(ex dilecto spõsus spõse)nuncia. Dic quis cibus angeloz:que sunt festa supnoz de spõsi ꝑsentia. Qui eri panis intellectus cenã/chri supra pectus sumptam/nobis resera. Qui tecũ catemus cũ patrono coram agno/coram throno/laudes sup ethera.

Euãgeliũ. Dixit iesus petro. Sequere me. supra in natali eius. 14. Credo dicit. Offer. Confitebũtur celi. 307. Secre. Sacrificiũ nostrũ dñe qñs beati ioãnis apli ⁊ euãgeliste ꝑcatio sancta ꝺciliet:vt cuius honore soleñiter exhibetur: meritis efficiat acceptũ. Per. Prefatio de aplis. Cõio. Ego sum vitis. 307. Cõpl. Sũpsimus dñe diuina mysteria bti ioãnis apli tui ⁊ euangeliste festiuitate letantes. que sicut sctis tuis ad gloriã:ita nobis q̃s ad weniã ꝓdesse ꝓficias. P.

Stáislai epi z marty. Int.

Rotexisti me deus a conuentu malignátiū: alla: a multitudine opantiuz iniqtaté alla alleluia. ℣. Exaudi deꝰ orationé me am cū depze coza timoze inimici eripe animaz meá. Glia. Kyrieł. pascale. vł. Kyrieł. Fós bói. p tpe. Dño.

POpulum tuū quesumꝰ dñe intercedente bzato Stanislao glozioso martyre tuo atqz pontifice/vngue tue virtutis potenter defende: z solé tue maiestatis irreuerbe rato mentis radio glozianter intueri cócede. P do. Epla. Dis pōtifex. de marty. i cói. fo. 305. Alla. ℣. Surrexit pastoz bonus q posuit aiam suá pzo ouibꝰ suis: z p grege suo mozi dignatus est. Per octauam vo si placebit. Alla. ℣. Leta mente stanislai recolamus festa: vt per eiꝰ pzeces mūdemur a sozde. Aliud Alla. ℣. O sydus polonie martyr gloziose stanislae: ope / fide generose: tua gens vandalica te ōpo scit vere: vt cū dei filio sui mibere.

Aliud. Alla. ℣. Protege pastoz militans sacris effulgēs dotibus/alto poli progrediēs stanislaus: iugis fruitur poculis. Aliud Alla. ℣. O pzeclarū sydus polonie stanislae pastoz egregie / qui animā p ouibꝰ tradēs: seuitiā boleslai vincens p iusticiā: clara voce victoz potēs gloziose: nos o pater benigne mozis nunc et in hoza / chzisto cōmenda sine moza. Aliud Alla de resurrectione vel ascensióe p tpe. Prosa.

IEsu chze rex supne/deo patri coeterne: tibi laus z glia. Cuius ope martyr clemēs stanislaꝰ / hostē pzemens: triūphat victoria. Ui etate iaz maturꝰ / sui gregis foztis murꝰ / in ícursu hostiū penas mozis paruipēdit: spōsā chzi dū defédit / igressus p ostiū. Clamans docet obsecrādo: z interdū obiurgādo chzianū populū. Ut virtutes imitet: a delictis emūdet mūdans cozdis oculū. Boleslaꝰ vir scelestꝰ furēs / fremit: fit infestꝰ argutꝰ p vicio. Quātūcūqz truxmineť: tyro dei / nec terreť minis nec supplicio. Pzo reatu labis nequā in tyrannū pzesul equā diri git sententiā. Toztoz raptꝰ in furoze: suā (iuris in cultoze) exercet dementiā. Ad altare vir celestis cadit / cesus a scelestis mille lacerfrustulis. Quozodéꝰ feris dat:

sed tutelis defensaꝝ aquilarū sedulis. Sparsos artus iubar celi ꝓdit cetui fideli: nec perit articulus. Sacrū corpꝰ integraꝝ / dū pars parti federatur: videns stupet populus. Sepulture cōmendatus / innumeris vir beatus coruscat miraculis. Signa signis cumulanꝝ: mancis manꝰ / pedes danꝝ claudis visus oculis. Qt res gesta ꝓtesta tur: verax nomē eliquaꝝ / apollo polonie. Poli ciuis fit polonus: pōsul piꝰ ꝛ patronꝰ / immo pater patrie. Quē precemur corde mundo / donec sumus i hoc mūdo: ne mergamur in profundo / ꝓ delicti macula. Sed occultis emūdati prima stola trabeati: cū beatis iam beati viuamus per secula. Amen.

Euangeliū. Ego sum pastor bonꝰ. **de martyre in cōi. 306.**

Credo dī per totā octauā. Offer. Qōfitebuntur celi mirabilia tua dñe: ꝛ veritatem tuā in ecclesia sctōꝝ alla alla. **Secre.** Oblatis dñe placare muneribꝰ: ꝛ īter ueniētibꝰ meritis sctī stanislai glorioſi martyris tui atqꝫ pōtificis / adhibito circa nos pie correptiōis remedio: p̄sentibus hostijs a nobis hostes / qbꝰ īpugnamur / potēter repelle.

P. Cōio. Ego sum pastor bonus alla: ꝛ cognosco oues meas: ꝛ cognoscūt me mee alla all. **Cōpl.**

Fideles tuos dñe tui perceptio sacramenti mūdet semp ꝛ muniat: ꝛ interuentu precū bti stanislai glorioſi martyris tui atqꝫ pōtificis pijs īcrepationibus correptos tibi faciat cōplacere. **P. C Infra octauā scti stanislai oia vt in die. Kyrieł. si fuerit post ascēsionē de patrōis. vel ꝓ octauas. Alla. cū ꝓsa de ꝓprio / possūt variari. Prosa per octauam.**

Laudes dei cracouia nūc attollat mēte pia / instātia vigili. Letabūdus psallat mundus: psallat deo cū trophęo / omne decus seculi. Solēnizet ꝛ hymnizet die ista ꝓ hec festa / stanislao presuli. Sit laus iugis / sit benigna: sit salubris / sit cōdigna mētis iubilatio. Dies enī trophei agiꝝ: in qua pastor mēbratim cediꝝ / ꝓ gregis custodia. Oqꝫ rara / cqꝫ amara / cqꝫ effera / cqꝫ austera mortis hec illatio. Tāto morte gratior / quanto trux atrocior pro plebis iniuria. Boleslaū q prophanū arcet regem: ne in gregez dñi deseuiat. Dū vesanus mittēs manꝰ / oues chr̄i dente tristi velut lupꝰ laniat. Augēs malū inhumanū / lac mā marū feminarū dat sugendū catulis. Qxecraꝝ / ꝛ damnaꝝ scelus regis iure legis / ꝓ censurā presulis. Hinc atletha mēte leta subit letū:

ſpernit metum / ſitiēs martyrium.
Gaudet leſus enſe ceſus:trāſit letus/cedit fletus ⁊ dolor ī gaudiū.
Cui⁹ oſſa terre foſſa/vigēt ſignis ac condignis pullulāt virtutibus.
Cui⁹ vita redimita chr̄i ſorte:victa morte/viuit in celeſtib⁹. Hūc qui totis poſcūt votis / dei donis freti bonis/ipetrata poſſidēt. Cece ci/claudi:ſurdi/muti/neci dati/deſperati:ſpē ſalutis obtinēt. Spe ipſi⁹ meritor vita redit defunctorū:demonio oppſſor fit crebra curatio. Quo viſo/gens polonor inſtat: vt martyr ipſor in numero btōr iungaī catalogo. Ecce pater polonor/fact⁹ tutor pupillor: ve pater filior: colēdus ſedulius. Admirāde eſt virtutis:opē fert grate ſalutis:in preſſuris ꝓſtitutis ſubuenit celeri⁹. Bone paſtor tui gregis/veniā ipetra reis:pacē obtinēdo eis:ne hos ſtringat pena legis / abſolue criminibus. Pater age ſtaniſlae:vt rex pi⁹ ac benign⁹/nos in fine ſine fine regno donet / ac coronet:iūgēs.celi ciuib⁹. Amn.

¶ Proceſſio fit ad rupellam die cōpetēti infra octauā ei⁹ / vel poſt.pacta miſſa cātaī. Exurge dñe. ps. Deus aurib⁹. Exeūdo ỽo cantaī aña. Protege dñe. Qua finita cantatur Rr. Sūme trinitati. cū ſuo ỽſu. Beinde Rr. Te ſctm̄ dñm. vna cū ſuo verſu. Intrādo ỽo eccleſiá ſcti ſtaniſlai in rupella cantaī Rr. Ure dei. cū ſuo verſu. Quo finito ꝓſbyteri cantant has añas. Veni ſancte ſpiritus. Per ſignū crucis. Regina celi. vī Sācta dei genitrix tēporib⁹ ſuis Archāgele chr̄i. Vir inclyte. Per merita ſcti. et tpe paſcali (ſi cōtigerit de aliquo ſctō) p añaz. Iſte cognouit. Similr p ſerenitate vī p pluuia/aut p peſtilētia ſcdm neceſſitatē. Deinde Cōtere dñe. Da pacē. In celeſtib⁹ regnis. Vel Scti dei. ſcdz tēp⁹ ỽſus etiā ⁊ orationes eis reſpōdētes p p̄latū adiūgunt: vt in rogatiōibus notatū eſt. Deinde eps ſi adeſt/dat bñdictionē. In reditu ỽo deſcēdit ad eccleſiá ſancte catherine.cantādo Rr. Surge virgo. cū ſuo verſu. In qua cātatur añ.per preſbyteros. Virgo ſācta catheria. cū alia. Iſte cognouit. Vel. Sacerdos ⁊ pōtifex. tēporib⁹ ſuis. Bonib⁹ etiā cū verſi.eis adiunctis. Exeūdo ỽo de eccleſia ſctē catherine/ cantaī Rr. Regnū mūdi. cū verſu/eundo ad ſanctam hedui/gim:⁊ ibidē intrando / etiam per preſbyteros cantaī Aña. Heduigis ſctā iclyta. cū alia Ba pacē. Bone de ſancta hedui

gi ⁊ ꝑ pace cuꝫ ℣. imposítis. In redeũdo litania. Aufer a nobis ℣tinuaſ. Intrando ℣o eccleſiã cathedralez / reſponſoriũ cantaſ de ſctõ vęceſlao. Beatus vir. cũ ℣. oꝛione ſua cũ ℣. impoſita. ✠ ¶ In tranſlatione ſcti nicolai epi. Oratio.

OMnipotẽs ſempiterne deus / da nobis qm̃s ſancti ℭfeſſoꝛis tui atq; põtificis nicolai pꝛecibus adiuuari: vt cui⁹ hodie tr̃aſlationem colimus / ei⁹ auxiliũ ſentiamus. ꝑ. Secꝛ. Infunde coꝛdib⁹ noſtris qm̃s oĩpotens pater ꝑ ſcti nicolai merita coeterni tibi paracleti roꝛe gratiſſimũ: ⁊ eo cooperãte / hãc hoſtiã in dilecti filij tui coꝛp⁹ ⁊ ſangui nẽ ſic benedicẽdo tr̃aſſoꝛma: vt his cõmunicãdo / tibi ſim⁹ hoſtia viua. ꝑ. Cõpl. Obtineat nobis qm̃s dñe dilectus tibi nicolaus / ꝑ hanc qua paſti ſumus hoſtiã omniũ peccatoꝝ veniã: quez ꝓpter vite mundiciã in angeloꝝ digna tus es tranſferre familiã. ꝑ. ¶ Gordiani ⁊ epimachi cõmemoꝛa. Si ℣o placeret officiũ. Intr̃. Scti tui. de martyribus in cõi. 297. Kyrieł. quo tẽpoꝛe occurret. Oꝛo. Aqm̃s oĩpotens deus /

vt qui beatoꝝ martyrũ tuoꝝ goꝛdiani ⁊ epimachi ſolẽnia colimus: eoꝝ apud te interceſſionib⁹ adiuuemur. ꝑ. Epła. Stabũt iuſti. 298. Alła Gaudete iu. 300. Aliud reſurrectiõis vel aſcenſiõis ꝑ tpe. Proſa paſcalis vel de cõi pro tpe. Euãge. Ego ſũ vitis vꝛa et pr̃. 295. Credo dr̃. Offer. Repleti ſum⁹. 307. Secr̃. Hoſtias tibi dñe beatoꝝ martyꝝ tuoꝝ goꝛdiani ⁊ epimachi dicatas meritis benign⁹ aſſume: ⁊ ad ꝑpetuũ nobis tribue ꝑuenire ſubſidiũ. ꝑ. Prefatio de reſurrectiõe vel aſcenſione ꝑ tpe. Cõi. ¶ Gaudete iuſti. 304 Cõpl. Oꝛ. ueſumus oĩpotens de⁹: vt q celeſtia alimẽta ꝓcepimus: ĩtercedẽtib⁹ ſctis tuis goꝛdiano ⁊ epimacho: ꝑ hec cõtra oĩa aduerſa mũiamur. ꝑ. ¶ In octaua ſcti floꝛiani ꝑ totũ vt ĩ die. Kyrieł. ꝑ octauas ſi fuerit poſt aſcẽſio. Alła qđ placebit de marty. in cõi. fo. 306. Alid reſurrectiõis vł aſcẽſiõis. Proſa paſcał. vel de cõi ꝑ tpe. Cõi. Ego ſũ vi. 307. ¶ Nerei ⁊ achilei ⁊ pangratij ℭmemo. Si ℣o officiũ placebit. Intr̃. Ecce oculi dñi. de martyrib⁹ ĩ cõi. 297. Kyrieł. qđ occurret ꝑ tẽpoꝛe. Oꝛo.

Seruatij epi

SEmper nos qs dñe martyrū tuorū nerei ⁊ achilei atq; pagratij foueat beata solēnitas: ⁊ tuo dignos reddat obseqo. ℙ. Epla. Expectatio iustoz. 298. Alla. Gaudete iusti. 300. Aliud resurrectionis vel ascēsionis. Prosa pascalis. vel de cōi p tpe. Euāgeliū. Ecce ego mitto. 296. Credo dicit. Offer. Cōfitebūtur celi. 303. Secr. Sāctorū tuoz qnīs dñe nerei ⁊ achilei atq; pagratij/ tibi grata sit ꝓfessio: q ⁊ munera nostra cōmēdet: ⁊ tuā nobis indulgētiā semp imploret. ℙ. Prefatio pro tpe. Cōio. Gaudete iusti. 304. Cōplē. Quesumus dñe: vt beatoz martyrū tuorū nerei ⁊ achilei: ⁊ pagratij deprecationib⁹ sacramēta sancta/ que sumpsim⁹/ ad tue nobis pficiāt placatiōis augmētū. ℙer. ℂ Seruatij epi ⁊ cōfessoris cōmemoratio. Si vo placebit officiū. Intr. Protexisti me de⁹. supra de sctō adalberto. 219. Kyrie. pro tpe.

OEus qui populo Oio. tuo sanctuz dedisti seruatiū predicatorē: ꝓcede qs: vt intercessiōe ei⁹/ ⁊ tue pietatis defensiōe ab oīb⁹ vbiq; liberemur aduersis: ⁊ trāquil

Sophie cū filiabus

la psperitate in tua laude letemur. ℙ. Epla. Ecce sacerdos ma. 308. Alla. Jurauit dominus. 310. Aliud de resurrectiōe vel ascēsiōe. Prosa pascalis vel de cōi p tpe. Euāge. Ego sū vitis vera: ⁊ pī. 295. Credo dicit. Offer. Repleti sumus. 307. Sec. Hec oblatio qnīs dñe īterueniēte btō seruatio eō ab oīb⁹ nos emūdet peccatis: ⁊ tota virtute tuis faciat seruire mādatis. ℙ. Prefatio p tpe. Cōio. Ego sū vitis. 307. Cōplē. Salutis nostre leti libantes mysteria/ psta qs dñe: vt btī seruatij pōtificis tui nos semp adiuuet oratio: ⁊ tua nos semp custodiat ptectio. ℙer. ℂ In octaua sācti stanislai: oia vt i die. Kyrieleison p octauas si fuerit post ascēsionē. ℂ Sophie ante pētecostes cū filiab⁹ suis. Intr. Sācti tui. de martyribus i cōi. 297. Kyrie. pascale. vel p octauas p tpe. Oio.

OEus qui beate sophie ⁊ filiabus suis perēnis vite ianuam aperire dignatus es: multiplici pietatis tue dono nobis succurre: ⁊ presta: vt quicquid pro necessitatibus ⁊ angustijs nostris deuote petimus/ earum suffra-

gijs impetremus. P. Epla. Stabūt iusti. 298. Alla. Gaudete iusti. 300. Aliud de resurrectiõe vl' ascẽsiõe. Prosa pascalis. Vel de martyrib9 i cõi p tpe. Euãgeli. Ego sũ vitis vos palmi. 292. Credo dī. Offer. Cõfitebunt celi. 303. Secre. S ãctaz martyrũ tuarũ qms dñe sophie filiarũqz suarũ pcib9 z meritis deuotio nostra tibi ꝯplaceat: z obsequiũ munerũ nostroz/earũ supplicatiõe fiat semp acceptuz. P. Lõio. Gaudete iusti. 304. Lõplẽ. P rosit nobis qms omnipotẽs de9 beatarũ martyz tuarũ sophie filiarũqz ei9 veneranda festiuitas: z quaruz gaudem9 honore/ ptegamur auxilio. p. ¶ Si vo festũ sctẽ sophie fuerit post trinitatis. Intr'. Sapientiã sctõz. de martyrib9 i cõi. 297. Kyrieleison p octauas. Ōiones vtẽ. Epla. Scti p fidẽ. 299. Grad. Gloriosus de9. 300. Alla. Letamini i dño. 300. Prosa. O btã btõz. so. 301. Euãge. Cũ audierit ꝯplia. 302. Credo dī. Offer. Exultabũt sãcti. 303. Prefatio de sancta trinitate. Cõmũio. Justoz anime. fo. 303. ¶ Potentiane virginis. Ōio.

EUs q nos ãnua beate

Potentiane virginis tue solennitate letificas: cõcede ppitius: vt quã veneramur officio/etiam pie cõuersationis sequamur exẽplo. Per dñz. Secr. S uscipe dñe munera que in beate potẽtiane virginis tue solẽnitate deferimus: cui9 nos confidimus patrocinio liberari. P. Cõplẽ. S ancte virginis tue potẽtiane pcib9 confidẽtes/qms oipotẽs deus: vt p ea que sumpsim9/eterna remedia capiam9. Per dñz.

✠ ¶ Marie ad Martyres.

OOncede qms Oratio. ops deus / ad eoz nos eterna gaudia pertingere: de quoz nos virtute tribuis annua solennitate gaudere. P. Secr. S uper has qms dñe hostias benedictio copiosa descẽdat: que z sanctificationez nobis clemẽter opereť: z de martyz nos solẽnitate letificet. P. Cõpt. S upplices te rogamus oipotens deus: vt quos tuis reficis sacramẽtis: tibi etiã placitis moribus dignãter deseruire cõcedas. P. ¶ De sctõ Bernardino ante pẽtecostes. Introi. Protexisti me de9. supra de sancto adalberto. fo. 219. Kyrieleisõ pascale. vel per octauas. Ōio.

Bernardini ofes.

BEati famuli bernardini cõfessoris tui: nobis qs dñe pclara merita suffragentur: t qđ nostra fragilitas nõ psumit: eius apud te suppler oratio: gratiaz quã postulamus obtineat salutarẽ. Per. Epla. Bilectꝰ deo t hoibus. fo. 308. Alla. Iste sãctus. 310. Aliud resurrectionis vel ascẽsionis. Prosa pascalis. vl. Bilectus deo. 311. pro tpe. Euãgeliũ. Ego sum vitis vera t pater meus. 295. Credo dñ. Offer. Cõfitebuntur celi. 307. Secr. Oñe iesu chr̃e / q sanctissimi nois tui dignitatẽ excellẽtissimãqz virtutẽ / p beatũ cõfessorẽ tuũ bernardinuz mirabiliter exaltasti: tribue qms: vt cuius mysteriũ in terra cognouimꝰ: eiusdẽ tui nominis in celis glorioſuz effectũ pcipere mereamur. Qui viuis. Prefatio de resurrectione vel ascensione. Cõio. Ego sum vitis. 307. Cõplen. Fragilitati nostre q̃sumus dñe iesu chr̃e / tui glorioſissimi nois preco feruẽtissimus bernardinus / gratiã tuaz dignanter imploret: vt cuiꝰ doctrine lumẽ accipimus: eius apud tuã clementiã / intercessionis auxiliũ capiamꝰ. Qui

Helene regine

viuis. Bernardini vo dũ fuerit post trinitatis. Intr. Os iusti. de ofes. in cõi. 308. Kyrieleison de ofes. vel p octauas. Orationes cũ epla vtã. Grad. Os iusti. 310. Alla. qđ placebit de ofes. 310. Prosa. Bilectꝰ deo. 311. Euãgeliuz. Homo quidã peregre. 311. Credo dr̃. si octaua trinitatis currit. alꝫ subticet. Offer. Desideriũ aie. 313. Prefatio de sancta trinitate. si dies eiꝰ currũt / alꝫ cõis esset. Cõio. Dñe qnqꝫ talenta. 313. Helene regine ante pente. Intr̃. Gaudeamus oẽs. t̃c. helene electe. de cuius solẽni. t̃c. 313. Kyriel. pascale vel de electa p tpe. Oio.

OEus q inter cetera potẽtie tue miracula etiã in sexu fragili virtutez recte intentionis corroboras: pstaqms: vt exẽplo sãcte helene chr̃ianissime regine: cuiꝰ studio desideratũ regis nostri ignũ detegere dignatꝰ es: secũ ea q̃ chr̃i sũt / iugiter indagare: atqz cõseq te fauẽte mereamur. P. Epla. Mulierẽ fortẽ. 315. Alla. Egregia spõsa chr̃i. 315. Aliud resurrectionis vel ascẽsiõis pro tẽpore. Prosa pascalis. Vel. Hec sancta cuiꝰ. 316. p tẽpore. Euã-

geliū. Sīle est regnū celoꝝ
thesauro. 316. Credo dī pro-
pter solēnes octauas. Offer.
Filie regū. 316. Secr. Mune-
ra ppli tui qs dne placabilis
exterа tua suscipiat: vt sctē he
lene suffragātibꝰ meritꝫ: deuo
tiōi nostre pficiāt et saluti. P.
Prefatio resurre. vl̄ ascēsiōis
p tpe. Cōio. Diffusa est. 317.
Cōpl̄. Refecti corporis sacri
pciosiqꝫ sanguinis libamine
qms ops deꝰ: vt intercessiōe
btē helene: cuiꝰ festiuo gratu
lamur officio: a cūctis malorꝫ
nostrorꝫ sordibꝰ exuamur. p.
¶ Helene vo post trinitatis.
Kyriel̄. de electa. Grad. Ad
iuuabit eā. 315. Prosa. Hec sā
cta cuiꝰ. 316. Prefatio de sctā
trinitate īfra octauā eius. alꝫs
cōis. Alia vtꝫ. ¶ Urbani pa
pe et marty. āte pēteco. Intr̄.
Protexisti me. ꝫ. de scō adalber
to. 219. Kyriel̄. pascale vel d
martyribus p tpe. Oīo.
Oa qms ops deꝰ: vt qui
bti vrbani martyris tui atqꝫ
pōtificis solēnia colimus: eiꝰ
apud te ītercessiōibꝰ adiuue-
mur. P. Epla. Dis pōtifex.
ī cōi. 305. All̄. Posuisti d. 306.
Aliud resurrecti. vl̄ ascēsiōis.
vl̄ de dnica scōm tēpꝰ. Prosa
prout occurret pascalis. Vel.

Spe mercedis. 306. Euāgeli.
Ego sū pastor. ī cōi. 306. Cre
do dī. Offer. Cōfitebūtur celi.
fo. 307. Secr̄. Hec hostia qs
dne emūdet nostra delicta: et
ītercedēte btō vrbano marty
re tuo atqꝫ pōtifice: ad sacrifi-
ciū celebrandū subditorꝫ tibi
corpa mēteſqꝫ sctificet. Per.
Prefatio resurrectio. vl̄ ascē-
siōis vt occurret. Cōi. Ego sum
vitis. 307. Cōpl̄. Beati vrbani
martyrꝫ tui atqꝫ pōtificis dne
intercessiōe placatꝰ: psta qms
vt que tēporali celebramꝰ ac-
tiōe / ppetua saluatiōe capia-
mus. p. ¶ Si aūt vrbani fue
rit post trinitatis. Intr̄. Sacer
dotes tui. de cōfes. in cōi. 307.
Kyriel̄. de martyri. Dones
cū epla et euāgeli. vtꝫ. Grad.
Inueni dauid. 310. All̄a. Coro-
nā aurea. 306. Prosa. Spe merce-
dis. 306. Credo dī si cadit ī-
tra octauaꝫ trinitatis / alꝫs nō.
Offer. Veritas mea. 313. Pre
fatio de sctā trinitate si occur
ret octaua eiꝰ / alꝫs esset cōis.
Cōio. Fidelis huꝰ. 313. ¶ Jo
annis pape et cōfessoris. Oīo.
Deus qui nos bti ioānis
cōfessoris tui atqꝫ pōtifi
cis multiplici facis solēnitate
gaudere: tribue qms: eiꝰ nos
semp pijs defensionibꝰ muni-

ri:⁊ orationib⁹ adiuuari. P.
Sec. Propitiare dñe supplicationibus nostris:⁊ intercedente beato ioāne cōfessore tuo atq; pōtifice/hīs sacramētis celestib⁹ seruiētes/ab omni culpa liberos esse cōcede: vt purificāte gratia tua/ijsdē qbus famulamur mysterijs emūdemur. P. Lōpl. Sancti tui dñe cōfessoris atq; pōtificis ioānis/tribue nos supplicatione refoueri:vt cuius depositionē annuo celebramus obsequio: eius apud te intercessiōibus adiuuemur. Per. C Petronelle vginis.

ADiuua nos dñe q/ Oio. sumus bēate petronelle virginis tue festa celebrātes: vt sicut eā sublimi virginitatis gradu coronasti/ita nobis p illius suffragia/vite pennis cōcedas gaudia. Per. Secr.

In honore btē vginis tue petrōelle p̄sentia tibi dñe dona offerim⁹:tuā clemētiā suppliciter deprecātes:vt ei⁹ intercedētib⁹ meritis/eadē nobis fiāt vnigeniti tui corpus ⁊ sanguis. Qui tecū. Lōplē.

Refecti dñe muneribus sacris que in solēnitate btē petronelle vginis tue p̄cepim⁹: p̄sta qm̄s:vt ipsa intercedēte ad medelā nobis corpis ⁊ aie p̄ficiāt. Per. C Nicomedis martyris. Intr. Letabit iustus. de vno martyre in cōi. 304. Kyrieł. triū lectionuz. Oro.

OEus q nos annua beati nicomedis martyris tui solēnitate letificas:p̄cede p̄pitius:vt cuius natalicia celebramus/virtutē quoq; passionis imitemur. Per. Epla. Justus cor suuz tradit. 305. Grad. Gloria ⁊ honore. 306. Alla. Letabit iustus. 306. Euāgeliū. Si q̄s vult venire. 306. Offer. Posuisti dñe. 307. Sec.

Munera dñe oblata sanctifica:⁊ intercedēte beato nicomede martyre tuo/nos p hec a peccatoz nostroz maculis emūda. Per. Cōio. Qui vult venire. 307. Lōpl. Sit nobis q̄m̄s dñe sacramenti tui p̄ceptio certa saluatio/quā cū bēati martyris tui nicomedis meritis implorām⁹. P. C Marcellini ⁊ petri martyrū. Intr. Clamauerūt iusti. de martyrib⁹ in cōmuni. 297. Kyrieleison

Otriū lectionuz. Oratio.

OEus q nos annua bēatoz martyrū tuorū marcellini ⁊ petri solēnitate letificas:p̄sta q̄s:vt quoz gaudem⁹ meritis p̄uocemur exēplis. P.

Epla. Respõdẽs vnus de se niorib⁹. 298. Grad. Clamaue rũt iusti. 300. Alla. Justi epulen⁊ tur. 300. Euãge. Cũ audieri⁊ tis plia. 302. Offer. Letamini i dño. 303. Sec̃. Oblatiua dñe munera deferentes in tuorũ martyrum marcellini ⁊ petri passiõe/tuã magnificẽtiã ve⁊ neramur: ⁊ p eã nobis implo ramus tue pietatis auxiliuz. Per. Cõio. Justorũz aĩe. 303. Cõpl. Sacro munere satia⁊ ti supplices te dñe ẽpcamur: vt qđ debite seruitutis cele⁊ bramus officio/saluatiõis tue sentiam⁹ augmẽtũ. ¶ Erasmi epi ⁊ martyris ante pẽtecostes. Intr̃. Protexisti me de⁹. vtš. de sãcto adalberto. 219. Kyrieleison per octauas ra⁊ tione reliquiarũ. Cõio. Deus cuius virtute beatus erasmus martyr ⁊ põtifex multa tormẽtorũ genera su⁊ perauit: fac nos qñs eius in⁊ tercessiõe/vniuersas insidias inimicorũ nostrorũ visibiliũ ⁊ inuisibiliũ cũ gaudio supare: ⁊ in chõo bonis opib⁹ abũda re. P eũdẽ. Epla. Dis põti⁊ fex. i cõi. 305. Alla. ℣. Pro⁊ tege pastor bone sctẽ erasme aias nostras oibus horis: ⁊ pro grege tuo ora ad dominũ. Uel. Surre

xit pastor bonus. 306. Aliud de ascẽsiõe. seu de dñica. Prosa. Spe mercedis. 306. vel ppria. Sãcto erasmo. Require extra. Euangeliũ. Ego sum pastor bon⁹. i cõi. 306. Credo dicit. Offer. Cõfitebunt. 307. Secr. Sacrificiuz tibi dñe laudis offerimus p sancti celebrita⁊ te erasmi: vt ppitiationẽ tuã quã nostris operib⁹ nõ mere mur: pij suffragatoris inter⁊ cessiõe assequamur. P dñz. Prefatio de ascẽsione. Cõio. Ego sum pastor. 307. Cõplen. Deus q beatũ erasmũ a tor mẽtis ereptũ angelico ciba⁊ sti pane/tribue qñs nobis: vt meritis eius ⁊ pcibus/ab hostibus corporis ⁊ aie triũ⁊ phare valeam⁹. P. ¶ Si vo festũ sancti erasmi fuerit post trinitatis. Intr̃. In virtute tua dñe. de vno marty. i cõi. 304. Grad. Domine pueniste. 306. Alla. Surrexit pastor bon⁹. 306. Credo dr̃ ratiõe reliquiarũ. Offer. Posuisti dñe. 307. Pre fatio de sancta trinitate infra octauã ei⁹/alis cõis. Cõio. Magna est gloria ei⁹. 307. Alia vt supra. ¶ Bõifacij epi ⁊ martyris cũ socijs ei⁹. Intr̃. Multe tribula. de martyrib⁹ in cõi. fo. 297. Kyriel. triũ lctõnũ.

DEus q multitudi/ Dio. nē gentiū bti bonifacij martyris tui atq; pōtificis sociorūq; eius instātia/ad agnitionē tui nos vocare digna tus es: ꝺcede ꝓpitio⁹: vt quoꝝ natalicia colimꝰ/etiā patrocinia sentiamꝰ. Per. Epla. Justoꝝ aie. 297. Grad. Exultabūt scti. 300. Alla. Justi epulentur. 300. Euāg. Ecce ego mitto vos. 297. Offer. Gloriabuntur in te. 303. Secr. Accepta sit qs dñe in ꝺspectu tuo nostre humilitatis oblatio: ⁊ sctī martyris tui atq; pōtificis bonifacij sociorūq; eiꝰ fiat supplicatiōe salutaris: ꝑ quorū solēnitate tue maiestati ꝺfertur. Per. Cōio. Alia nostra sicut passer. 304. Cōpl. Quesumꝰ oipotēs deꝰ: vt bti bonifacij martyris tui atq; pōtificis sociorūq; eiꝰ celestibꝰ mysterijs celebrata solēnitas: indulgētiā nobis tue ꝓpitiatiōis acceleret. Per. ℂ Vincentij epi ⁊ marty. cōmoratio. Si vo placebit offm ⁊ fuerit ante pēteco. Intr. Protexisti me deus. ꝑ totū vis. de scto adalberto. f. 219. Si post pētecostes euenerit. Int. In vtute tua. ꝺ vno marty. i cōi. 304. Dio. DEus q nos bti vincētij

martyris tui atq; pōtificis sacrū natalicīū celebrañ ꝺcedis eiꝰ ꝺtinua ītercessiōe sup nos misericordiā tuā multiplica: vt cuiꝰ patrocinijs gloriamur eiꝰ suffragijs pñtis vite subsidia ⁊ eterne salutis pmia cōsequamur. P. Epla. Justus cor suū. 305. Grad. Beatus vir. 306. Alle. Letabit iustꝰ. 306. Prosa. Spe mercedis. fo. 306 Euāge. Homo qdaz pegre. fo. 311. Offer. Posuisti domine. 307. Secr. Precibꝰ nostris dñe qs aures tue pietatis inclina: ⁊ hostias qs in honore sctī vincētij martyris tui atq; pōtificis noī tuo sacrādas offerimus/meritis ipsiꝰ ⁊ intercessiōe/tibi pfice benignꝰ acceptas. P. Cōio. Qui vult venire. 307. Cōpl. Purificent nos qs dñe sacramēta q̄ sumpsimus: ⁊ ītercedēte btō vincētio martyre tuo atq; pōtifice/a cūctis nos efficiāt vicijs absolutos. Per. ℂ Primi et feliciani martyꝝ. Intr. Sapientiā sctōꝝ. ꝺ martyribus in cōi. 297. Kyrie. triū lctōnū. FAc nos qñs dñe Dio. sctōꝝ martyꝝ tuoꝝ primi ⁊ feliciani semp festa sectari: quoꝝ suffragijs/ptectiōis tue ꝺona sentiamꝰ. P. Epla

Justi aũt i p. 297. Grad. Justorũ aie. 300. Alla. Letamini in dño. 300. Euáge. Attẽdite a fer. 301. Offer. Mirabilis deus. 303. Secr. Sacrificium dñe qđ pro sanctis martyribus tuis ꝓponit nostra ꝺuotio q̃s/vt eorũ merito/nobis augeat te ꝺonãte suffragiuz. Per. Cõi. Ego vos elegi. 297. Cõpl. Sũpti sacrificij dñe libamen ꝓpetua nos tuitiõe nõ relinquat: et intercedẽtib⁹ sanctis tuis primo et feliciano noxia semp a nobis cũcta depellat. Per. ¶ Barnabe apli si fuerit ãte pẽteco. Intr. Protexisti me. sup̃ ꝺe scõ adalberto f. 219. Kyriel. ꝺe aplis. Oio.

DEus q nos bti barnabe apli tui annua solẽnitate letificas: ꝺcede ꝓpiti⁹: vt q ei⁹ bñficia poscim⁹/dono tue gr̃e ꝺseq̃mur. p. Epla. Jã nõ est. 293 All. In oẽm ter. 294. Aliud de ascẽsiõe/seu de dñica: cũ i dñicã venerit. Prosa. Clare sctõz. 295. Euáge. Ego sum vitis vos pal. 292. Credo dic. Offer. Confitebuntur celi. 307. Secre. Hec oblatio dñe sicut incẽsum in ꝺspectu tuo cũ odore suauitatis ascẽdat: et p̃clari apli tui barnabe intercessiõe/nobis istãtis sub-

sidia futureq̃ vite gaudia cõferat/i cui⁹ veneratiõe tue obtulim⁹ maiestati. Per. Prefatio de aplis. Cõio. Ego sum vitis. 307. Cõplẽ. Ineffabili corpis sãguinisq̃ filij tui suauitate refecti/q̃s dñe deus noster: vt illi⁹ nobis supplicatione ꝓficiat ad mẽtis corporisq̃ salutẽ/quẽ credim⁹ ob vite meritũ sctõrũ tuorũ agminib⁹ laudabiliter itere sse. Per. Si vo barnabe apli post trinitatis venerit. Intr. Mihi aũt. de aplis i cõi. 293. Grad. Nimis hono. 294. Alla. Jã nõ estis. vel quod placebit de aplis. 294. Euág. Designauit dñs. 292. Credo dicit. Offer. In omnẽ terraz. 296. Cõio. Vos q secuti. 297. Alia vtẽ videantur. ¶ Sctorũ basilidis cyrini et aliorũ. Intr. Intret in cõspectu. de martyribus. 297. Kyrieleisõ triũ lectionũ. Oio.

SAnctorũ martyrũ tuorũ basilidis: cyrini: naboris et nazarij qñs dñe natalicia nobis votiua resplẽdeãt: et qđ illis ꝺtulit excellẽtia sempiterna: fructib⁹ nostre ꝺuotionis accrescat. P. Epla. Scti p fidem. 299. Grad. Vidica dñe. f. 300. Alla. Justi epulent. 300. Euág. Ecce ego mitto. 296.

Offer. Exultabũt scti. 303. **Secre.** Pro sanctoꝝ tuorũ basilidis:cyrini:naboris ⁊ naçarij sanguine venerãdo:hostias tibi dñe solẽniter imolamus:tua mirabilia ptractãtes ꝑ quẽ talis est ꝑfecta victoria. P. **Cõio.** Posuerũt mor. 304. **Cõpl.** Uleti dñe sctõꝝ martyrũ tuoꝝ basilidis:cyrini naboꝝ ⁊ naçarij solẽnia celebramus:vt eoꝝ patrociniũ iugiter sentiamus. P. ℭ **Antonij ꝓfessoris. Intf.** Os iusti. dc cõ fes. in cõi. 308. Kyrieł. **triuꝝ** Ecclesiã **lectionũ. Oro.** Tuã de⁹ bti antonij ꝓfessoris tui votiua solẽnitas letificet:vt spũalibus semp muniaꝛ auxilijs:⁊ gaudijs ꝑfrui mereaꝛ eternis. P. **Epła.** Bedit dñs confessionem. 309. **Grad.** Os iusti. 310. Alla. Iste est q ante deũ. 310. **Euãg.** Ecce nos reliqm⁹. 296. **Offer.** Desideriũ aie. 313. **Secr.** Presẽs oblatio fiat dñe populo tuo salutaris: ꝑ quo patri tuo dignat⁹ es te immolare. Qui. **Cõi.** Fidelis seru⁹. 313. **Cõpl.** Diuinis dñe munerib⁹ satiati q̃s:vt bti antonij ꝓfessoris tui meritis glorioſis/salutaris victime desideratũ sentiam⁹ effectũ. P. ℭ **Uiti ⁊ modesti**

Uiti ⁊ modesti

martyrũ. Intr. Intret in ꝓspectu tuo. dc martyrib⁹ i cõi. 297 Kyrieł. dc martyri. vel ꝑ octauas ifra octa. trinitatis. **Oro.** Deus q beatũ vitum in puerili adhuc etate triũphãtẽ coronasti:⁊ modestũ ⁊ crescẽtiã ei⁹ meritis coequasti:ꝓcede ꝓpiti⁹: vt quoꝝ veneráda natalicia colim⁹/eoꝝ etiã patrocinijs adiuuemur. Per. **Epła.** Lingua sapientũ. 298. **Grad.** Glorioſus deus. 300. Alla. Letamini in domino. 300. **Prosa dc martyrib⁹ vel ꝓpria.** Uito plaudat. **vide extra. Euãg.** Nolite arbitrari. 307. Credo **nõ dr nisi sit octaua trinitatis. vel dies dñicus. Offer.** Letamini i do. 303 **Secr.** Hec munera q̃s oĩpotẽs de⁹ ꝓ tui nois iuocationẽ sctifica:⁊ ꝑ sctõꝝ martyꝝ tuorũ viti modesti ⁊ crescẽtie intercessionẽ/nos a peccatis purifica:vt tuis digni ꝓspectib⁹ semper assistere mereamur. Per. **Prefatio dc sctã trinitate infra octauã eius. aĺs esset cõis. Cõi.** Justoꝝ aie. 303. **Cõplẽ.** Exaudi q̃s dñe p̃ces nostras:⁊ sãctoꝝ martyrũ tuoꝝ viti/modesti ⁊ crescẽtie/quorũ gl̃iosa festa solẽniter celebramus: cõtinuis foueamur

auxilijs. P. C Marci ⁊ marcelliani martyrũ. Intr̃. Salus aũt iustoꝝ. de marty. i cõi. 297. Kyrieł. triũ lectionuꝫ. Oro. SAnctoꝝ tuoꝝ nos qms dñe marci ⁊ marcelliani natalicia tueanť: qa táto fidu cialius tuo noĩ supplicamus: quãto frequentius martyrũ bñdictionib⁹ cõfouemur. P. Epła. Gratias agere debemus. 299. Grad. Exultabunt scti. 300. Alła. Corpora sanctoꝝ. so. 300. Euãge. Hoc est pceptũ. 295. Offer. Alia nra. 303 Secr̃. Suscipe dñe qs munera tuoꝝ populoꝝ wtiua: ⁊ sctõꝝ martyrũ tuoꝝ marci ⁊ marcelliani tibi precib⁹ esse grata ꝺcede: p quoꝝ solẽnitatib⁹ offerunť. P. Cõi. Amẽ dico vobis. 304. Cõpl̃. Salutaris tui dñe munere satiati / supplices exoram⁹: vt quoꝝ letamur gustu / renouemur effectu. P. C Geruasij ⁊ pthasij marty. Intr̃. Loquer̃ dom⁹: de marty. 297. Kyrieł. ỏ martyrib⁹ vel p octauas infra octauã trinitatis. Oratio. SAnctoꝝ martyrũ tuorũ dñe geruasij ⁊ prothasij natalicia celebrantes / supplices te rogamus: vt quos celesti gloria sublimasti / tuis fidelib⁹ adesse ꝺcedas. P. Epła. Reddet de⁹ mercedez. 298. Grad. Justorũ aie. 300. Alła. Letamini ĩ dño. 300. Prosa de marty. Euãge. Cũ audieritis prelia. 302. Credo dr̃. Offer. Letamini. 303. Secr̃. Oꝝ ꝺcede nobis qs oĩpotẽs de⁹: vt hĩs munerib⁹ que p sctoꝝ martyrũ tuoꝝ geruasij ⁊ pthasij honore deferim⁹: ⁊ tibi placeamus exhibitis / ⁊ nos viuificemur acceptis. Per. Prefatio cõis. nisi sit octaua trinitatis. Cõio. Posuerũt mortalia. 304. Cõpl̃. Da qms oĩpotẽs de⁹: vt mysterioꝝ tuoꝝ virtute satiati / sctõꝝ geruasij ⁊ pthasij intercessiõe firmemur. Per. C Albani martyris. Oratio. ODeus qui nos hodierna die bti albani martyris tui annua solẽnitate letificas: cõcede ppiti⁹: vt oẽs q ad ei⁹ solẽnia wneranda ꝺuenerint / spiritali remuneratiõe diten tur. Per. Secr̃. Sup has qs dñe nostre ꝟuotiõis hostias ppiti⁹ respice: ⁊ peccatoꝝ nostroꝝ vincula / bti albani martyris tui ĩtercessiõe clemẽter absolue. Per. Cõplẽ. Deus q nos spirituali cibo potuq; recreasti: ꝺcede nobis ĩtercessione scti albani martyris tui

ab oībus absolui pctis:7 a cūctis aduersitatib⁹ liberari. P. ℂ Decē miliū militū martyrū. Intr. Gaudeamus oēs. 7c. decē milia militū martyꝝ. ō quoꝝ passiōe. 7c. 313. ps. Exultate iusti i dño: rectos ōcet collaudatio. Glia. Kyrie. p octauas. Oro. ODeus qui ad imitanduꝫ hūilitatis tue exēplū decem milia martyrū crucis patibulū subire fecisti: ꝺcede ppitius: vt qui passionē eoꝝ veneramur in terris/passiōis tue remedia cōsequi mereamur i celis. Qui viuis. Epla. Spectaculū fcti. 299. Grad. Timete dñm. 300. Alla. v. O pie pastor hermolae cū grege militie: nūc p nobis ora deū hodie: ne nos lapsos cōprehēdat pcella miserie. Al. Letamini i do. 300 Prosa ō martyri. vl hec ppa. GLoriet tot⁹ mūdus in martyrū solēnia. Chor⁹ cantet letabundus p militū suffragia. Honor tāte sit diei/in q̄ scti milites. Propter laudē iesu chri sūt effecti martyres. Ut gigātes hi steterūt fortes / corā cesare. Sapiēter respōderūt se deū viuū colere. Simulachra nō curam⁹/sic dixerūt milites. Deū verū adoramus qui est electoꝝ spes. His auditis adrian⁹ i electos fremuit/ Et tormētis plurimis hos flagellari precipit. Flagellati sunt bti: fere decē milia. Et ducūtur supra montē ad crucis supplicia. Crucifixi sunt electi bene octo milia. Alij oēs sunt deleti i mōtis cauernula. Nūc subnixe iplorem⁹ martyrum leuamina. Ut locemur cū btis in eterna gaudia. Amē. Euāgeli. Attēdite a fermēto. 301. Credo dī. Offer. GLoriabuntur in te oēs qui diligūt nomē tuū: qm̄ tu dñe benedicis iustis: dñe vt scuto bone volūtatis tue coronasti eos. Secreta. Deus q largifluo benignitatis tue consilio / decē milia martyrū p crucis supplicium triūphare fecisti: p̄sta qm̄s: vt p̄sens sacrificiuꝫ populo tuo fiat salutare/p quo dignatus es patri tuo te i ara crucis hostiā viuentē immolare. Qui cū eo ō. ꝺco pīe. Prefatio cōis nisi sit octaua trinitatꝫ. Cōio. Posuerūt mortalia seruoꝝ tuoꝝ dñe escas volatilib⁹ celi: carnes sanctoꝝ tuoꝝ bestijs terre / scōm magnitudinē brachij tui posside filios morti punitoꝝ. Cōpl. Deꝰ q pro nostra oīum salute crucis patibulū dignat⁹ es subire: 7 calicē passiōis haurire: te suppliciter exorām⁹: vt eorū p̄cib⁹ salutaris victime sē-

tiamus

tiamus in nobis effectū: q̄ p te nō dubitarūt crucis subire tormentū. Qui cū. ℂ Nota q̄ de festis duplicib⁹ vel nouem lectionū diebus dñicis post trinitatis occurrentibus/ ad p̄cessionez añia fit. Ø crux gl̄iosa. In reditu ỽbo de sancto cui⁹ festū occurrit. ℂ In vigilia bt̄i ioānis baptiste. Intr̄.

Et timeas zacharia: exaudita est oratio tua: et elisabeth uxor tua pariet tibi filiuz: et vocabis nomē ei⁹ ioannē. hic erit magn⁹ coram dño: et spiritu sctō replebit adhuc ex utero matris sue/ et multi in natiuitate ei⁹ gaudebūt. ℣. Dñe in virtute tua letabitur rex: et sup salutare tuū exultabit vehemēter. Gloria. Si hec vigilia venerit in die dñicū ℟. Kyrie ℣. de martyrib⁹ sine Et in terra. dieb⁹ aūt ferialib⁹/ oīa fiūt feriali⁹. Ore.

PResta q̄s oms̄ deus: vt familia tua per viā salutis incedat: et bt̄i Joannis precursoris hortamēta sectādo: ad eū quē predixit secura p̄ueniat: dñm nostrū Jesum christū filiū tuū. Qui tecum.

Lectio Hieremie pphete. j.

IN dieb⁹ illis. Factū est verbū dñi ad me dicēs. Priusq̄s te formarē in utero noui te: et anteq̄s exires de vulua/ sctificaui te: et pphetaz in gētib⁹ dedi te. Et dixi. A/a/a/ dñe de⁹/ ecce nescio loqui: q̄a puer ego sū. Et dixit dñs ad me. Noli dicere/ quia puer ego suz: q̄m ad oīa que mittā te/ ibis: et vniuersa que mādauero tibi/ loqueris. Ne timeas a facie eoz: q̄a ego tecū sum: vt eruaz te dicit dñs. Et misit dñs manū suā/ et tetigit os meuz: et dixit ad me. Ecce dedi ỽba mea i ore tuo: ecce cōstitui te hodie sup gētes et sup regna: vt euellas et destruas/ et dispdas/ et dissipes/ et edifices/ et plātes. Dicit dñs oīpotēs. Grad. Fuit homo missus a deo cui nomen ioannes erat: hic venit ỽ. Ut testimonium phiberet de lumine: et p̄parare dño plebē pfectā. Si hec vigilia in die dñicū euenerit: dī Alla. ỽ. Ne timeas zacharia ne timeas q̄a exaudita est oratio tua. vbi vero nō habet p̄priū canit Alla Justus vt palma. 306. Initiū scti euāgelij sm Lucā. j.

FActū est in dieb⁹ herodis regis iudee/ sacerdos q̄dā noīe çacharias de vice abia: et uxor illius de filiabus aaron: et nomen eius elisabeth. Erant

autē ambo iusti ante deū: incedentes in oībus mandatis z iustificatiōib⁹ dñi/sine querela. Et nō erat illis filius: eo q esset elisabeth sterilis: z ambo pcessissēt i dieb⁹ suis. Factū est aūt cū sacerdotio fungerēt çacharias in ordine vicis sue ante deū: scōm ꝯsuetudinē sacerdotij sorte exijt / vt incensū poneret/ingressus in templū dñi. Et oīs multitudo populi erat orās foris hora incēsi. Apparuit aūt illi angel⁹ dñi/stās a dextris altaris incensi. Et çacharias turbat⁹ est vidēs: z timor irruit sup eū. Dixit autē ad illū angelus. Ne timeas çacharia: qm̄ exaudita est deprecatio tua. Et vxor tua elisabeth pariet tibi filiū: z vocabis nomē ei⁹ ioānē. Et erit gaudiū tibi z exultatio: z multi in natiuitate ei⁹ gaudebūt. Erit enī magnus corā dño: vinū z sicerā nō bibet. Et spū sancto replebitur adhuc ex vtero matris sue: z multos filioz̄ israel cōuertet ad dñm deum ipsoz̄. Et ipse precedet ante illū in spū z virtute helie: vt cōuertat corda patrū in filios: z incredulos ad prudentiā iustoz̄: parare dño plebez perfectā. ℣ffer.

Glia z ho. ℣307. ℣Secr. ℣Munera dñe oblata sctifica: z īterce dēte btō ioanne baptista: nos p hec a pctōz̄ nostroz̄ maculis emūda. ℣P. ℣Cōio. ℣Magna est glia. ℣307. ℣Cōpl. ℣Beati ioānis baptiste nos dñe pclara comitet oīo: z quē venturū esse predixit: poscat nobis fore placatū: dñm nostrū ieſuz chm̄ filiū tuū. Qui te. ℣In die ioānis baptiste. In reditu ℟. ad pcessionē. Inter natos mulierū. ℣Ad missā. Intro.

E ventre matris mee / vocauit me dominꝰ nomine meo: z posuit os meū vt gladiū acutū: sub tegumēto manus sue ptexit me: posuit me quasi sagittā electā. ℣ps. Bonū est cōfiteri domino: z psallere nomini tuo altissime. Glozia patri. Kyrie. Magne deꝰ. ℣Oratio.

DEus q presentē diē/ho norabilē nobis in beati Joannis baptiste natiuitate fecisti: da populis tuis spiri-

tualiū gratiā gaudioz:ꝛ om/
nium fideliū mentes dirige
in viam salutis eterne. ℘er.

℔ Lcō Esaie ꝓphete. xlix.

Hec dicit dñs deus. Au/
dite insule: ꝛ attēdite popu
de longe. Dñs ab vtero vo/
cauit me: de vētre matris mee
recoꝛdatus est nois mei. Et
posuit os meū quasi gladiuz
acutū: in vmbꝛa manus sue
pꝛotexit me. Et posuit me si/
cut sagittam electā: in ꝑhare/
tra sua abscondit me: et dixit
mihi. Seruus meus es tu is/
rael: quia in te gloꝛiabor. Et
nunc hec dicit dñs: foꝛmans
me ex vtero seruum sibi. Be/
di te in lucem gentium: vt sis
salus mea vsq; ad extremum
terre. Reges videbunt: ꝛ cō/
surgēt pꝛincipes: ꝛ adoꝛabūt
dominū deum tuū: ꝛ sanctum
israel qui elegit te. ℟. Pꝛius/
q; te foꝛmarē in vtero no/
ui te: ꝛ anteq; exires de vētre/ san/
ctificaui te. ℣. Misit dñs manum
suā ꝛ tetigit os meū: ꝛ dixit mihi.
Alla. ℣. Erat ioannes p̄dicans
in deserto baptismum penitentie.
Aliud Alla. ℣. Tu puer ꝓphe
ta altissimi vocaberis: pꝛeibis āte
dñm parare vias eius. Pꝛosa.

Sancti baptiste chꝛisti pꝛeco/
nis. Solennia celebꝛātes:
moꝛibꝰ ipsum sequamur. Ut ad
vitā (quaz pꝛedixit) assecias suos
perducat. Deuoti te sanctissime
hoīum: amice iesu chꝛi flagitamꝰ:
vt gaudia ꝓcipiamus. Apparēs
que zacharie gabꝛiel repꝛomisit: q
tuā celebꝛarent obsequijs natiuita
tez. Ut per hec festa/ eterna gau/
dia adipiscamur. Qua sancti dei
sacris delicijs leti cōgaudēt. Tu
qui pꝛeparas fideliū coꝛda: ne qd
deuium vel lubꝛicum deus in eis
inueniat. Te deposcimus: vt cri/
mina nostra et facinoꝛa / continua
pꝛece studeas absoluere. Pla/
catus vt ipse suos semꝑ inuisere fi/
deles. Ut mansionē in eis face/
re digneꝰ. Ut agni vellere (quē
tuo digito / Mundi monstraue/
ras tollere crimina) nos velit in/
duere. Ut ipsum mereamur an/
gelis associj. In alba veste sequi
per portaz clarissimam. Amice
chꝛi ioannes. Scōm Lucam. j.

In illo tꝑe. Elisabeth i/
pletū est tēpus pariēdi:
ꝛ peꝛrit filiū. Et audierūt vi
cini ꝛ cognati eius/ qa magni
ficauit dñs misericoꝛdiā suā
cū illa/ ꝛ cōgratulabantur ei.
Et factū est in die octauo/ ve/
nerūt circuncidere puerū: et
vocabāt eum noie patris sui/
çachariā. Et respondens ma
ter eius/ dixit. Nequaq;/ sed

vocabit ioānes. Et dixerūt ad illā: quia nemo est in cognatione tua / q̄ vocet hoc noīe. Innuebāt aūt patri ei⁹ / quez vellet vocari eū. Et postulās pugillarē / scripsit dicēs. Joānes est nomē eius. Et mirati sunt vniuersi. Apertū est aūt illico os ei⁹ / z lingua ei⁹: z loquebat benedicēs deū. Et factus est timor sup̄er oēs vicinos eoz: z sup̄ oīa mōtana iudee / diuulgabant oīa verba hec. Et posuerūt oēs q̄ audierāt i corde suo / dicētes. Quis putas puer iste erit: Etenim manus dñi erat cū illo. Et ꝯacharias pater eius replet⁹ est spū sācto / z pphetauit / dicēs. Benedict⁹ dñs de⁹ israel: qa visitauit z fecit redēptionem plebis sue. Credo dī. Offer.

Iust⁹ vt palma florebit: sicut cedrus q̄ in libano est multiplicabitur. Secr. Tua dñe muneribus altaria cumulam⁹ sctī ioānis baptiste natiuitatē honore debito celebrātes: q̄ saluatorē mūdi z cecinit affuturū / z adesse mōstrauit: dñm nostrū iesuz chr̄z filiū tuū. Qui te. Prefatio cōis. Cōio. Tu puer pphēta altissimi vocaberis: preibis eniz ante faciē dñi parare vias ei⁹. Cōpl. Sumat eccle-

sia tua de⁹ / bti ioānis baptiste generatiōe leticiā: p̄ quē sue regenerationis cognouit auctorē: dñm nostrū iesum chr̄m filiū tuū. Qui tecū. ℭ Infra octauaz ioannis baptiste oīa vt ipso die. Kyrieleison de martyrib⁹ cuz Et in terra. Vel aliquādo p octauas. Credo dicit in die sctī petri z die dñico. z p octauā corpis chr̄i si ꝯtinget īfra octauā ei⁹. alās subticet. Dēs ōrones: vt i die Vel sequētes si placet. Ōio.

Concede qmīs oīpotēs de⁹: vt q̄ bti ioannis baptiste solēnia colim⁹: ei⁹ apd te intercedēte patrocinio adiuuemur. P. Secr. Munera dñe oblata sctifica: z intercedēte beato ioāne baptista / nos p hec a maculis peccatoz nostroz emūda. Per. Cōpl. Presta qmīs oīpotēs deus: vt q̄ celestia alimēta percepimus / intercedente btō ioāne baptista: p hec ꝯtra oīa aduersa muniamur. P. ✠ ℭ Sancti eulogij ꝯfessoris z pōtificis. Intr. Statuit ei dñs. de cōfessorib⁹ in cōi. 308. Oratio.

Deus q̄ sanctā huius diei festiuitatē in cōmemoratiōe sācti eulogij ꝯfessoris tui atq̄ pōtificis fecisti: presta

familie tue: vt cui⁹ hodie natalicia celebram⁹: eius apud te meritis ⁊ precibus adiuuemur. Per. Epla. Ecce sacerdos. 308. Grad. Jurauit dñs. fol. 310. Alla. ℣. Eulogi dei pōtifex/coheres chri/angelor cō ciuis:nostri sis consolator ⁊ apud deū intercessor. Euag. Homo qdaz pegre. 311. Offer. Veritas mea. 313. Sec. Da nobis qñs dñe de⁹ semp vota psoluere: qb⁹ scti eulogij cfessoris tui atq; pōtificis cōmemoratione recolim⁹: ⁊ pst̄a: vt in ei⁹ semp laude tua gloria pdicemus. P. Cōio. Beatus seruus. 313. Cōpl. Sūptū dñe celestis remedij sacramentū/ ad ppetuā nobis puenire gloria/beat⁹ eulogius cfessor obtineat. P. ℭ Joānis ⁊ pauli martyrū. In reditu. R. Beati martyres chri. Ad missā. Intr. Multe tribulatiōes. ī cōi de martyr. 297. Kyrie. de martyrib⁹.

Quesumus oīpotēs de⁹: vt nos gemina leticia hodierne festiuitatis excipiat: q̄ de beator̄ martyrū ioānis ⁊ pauli glorificatione pcedit: quos eadē fides ⁊ passio/vere fecit esse germanos. P. Epla. Hi sūt viri misericordie. 298. Grad. Ecce q̄s bonū ⁊ q̄s iocūdū. 300. Alleluia. ℣. Isti sūt due oliue ⁊ duo cādelabra lucētia ante dñm: habēt potestatē claudere celum nubib⁹/⁊ aperire portas ei⁹: qa lingue eorū claues celi facte sunt. Prosa de martyrib⁹. Euāg. Attēdite a fermēto. 301. Credo. nō dī. nisi sit dies dñic⁹. Offer. Gloriabunt in te. 303. Secr. Hostias altarib⁹ tuis dñe placationis ponim⁹/potētiaz tuā/ in sctōr̄ tuor̄ ioānis ⁊ pauli passiōib⁹/honorādo: ⁊ p eos nobis implorādo veniā delictor̄. P. Cōio. Et si corā hominib⁹. 304. Cōpl. Sūpsimus dñe sanctor̄ martyrū tuor̄z ioannis ⁊ pauli solēnia celebrātes celestia sacramēta: pst̄a qñs: vt qđ tpaliter gerimus/eternis gaudijs cosequamur. P. ℭ Ladislai regis. In reditu. R. Justum deduxit. Ad missam. Intr. Os iusti. de cōf. in cōi. 308. Kyrie. de

O Deus q̄ beatū cōf. Oio. Ladislaū regē ⁊ confessorem tuū miro miserationis modo/delinquētē ad veniā/ ⁊ iustū transtulisti ad gloriā: pst̄a qñs: vt quē habuimus rectorē in terris: eū modo protectorez sentiam⁹ in celis. P. Epla. Dilect⁹ deo ⁊ hoībus.

fo. 308. Grad. Os iusti. 310.
Alla. Inuēi dauid. 310. Prosa.
Noue laudis attol. vide extra.
vel. Dilectꝰ deo. 311. Euāge.
Nemo accēdit. 312. Credo
nō dr. nisi sit dies dñicus. Of
fer. Desideriū aie. 313. Secre.
Hostias pie placationis cle
mentie tue offerimꝰ oīpotēs
deus: vt beati ladislai regis ꝛ
cfessoris tui meritis ꝛ pcibꝰ
placatus accipias: ꝛ cleméter
dispēses. P. Lōio. Fidelis ser
uus. 313. Lōpr. Sacraméta
dñe salutaria sumētes/ clemē
tiā tuā humiliter exoramꝰ: vt
intercessiōe scti ladislai regis
ꝛ cfessoris tui/ psentibꝰ nō dē
stituamur subsidijs: ꝛ gaudijs
pfruamur eternis. P. ℂ In
vigilia sancti petri. Introitꝰ.

Dicit dñs petro: cum
esses iunior cīgebas
te: ꝛ ambulabas vbi
volebas. cū autem se
nueris extendes ma
nus tuas/ ꝛ alius te cinget: ꝛ ducet
quo tu non vis: hoc autē dixit: si
gnificās qua morte clarificaturus
esset deū. p̄s. Celi enarrāt gloriā
dei: ꝛ opera manuū eius annūciat
firmamentum. Gloria. Oratio.
Deus qui nos apostolo
rum tuoꝝ petri ꝛ pauli
natalicia gloriosa preire con
cedis: tribue qñs eorū nos
semper beneficijs p̄ueniri: ꝛ
orationibus adiuuari. P d̄.
Lctō actuū Apostoloꝝ. iij. ca.
In dieb⁹ illis. Petrus ꝛ
ioannes ascendebāt in
templū/ ad horā orationis no
nā. Et quidā vir q erat clau
dus ex vtero matris sue/ ba
iulabat: quē ponebāt quoti
die ad portā templi/ que dici
tur speciosa: vt peteret elemo
synā ab introeūtibus in tem
plū. Is cū vidisset petrū ꝛ io
annē incipientes introire in
templū: rogabat vt elemosy
nā acciperet. Intuēs autē in
eum petrus cū ioanne/ dixit.
Respice in nos. At ille inten
debat in eos: sperans se ali
quid accepturū ab eis. Petrꝰ
aūt dixit. Argentū ꝛ aurū nō
est mihi: qd̄ aūt habeo hoc ti
bi do. In noīe iesu xp̄i naça
reni/ surge et ambula. Et ap
prehēsa manu eius dextera/
alleuauit eū. Et protinus cō
solidate sunt bases eiꝰ/ ꝛ plan
te: ꝛ exiliens stetit ꝛ ambula
bat. Et intrauit cum illis in
templū: ambulās/ ꝛ exiliēs/ ꝛ
laudās deū. Et vidit omnis
populus eū ambulantē/ ꝛ lau
dantē deū. Cognoscebāt aūt
illum: quoniaꝝ ipse erat qui

ad elemosynā sedebat/ad spe ciosam portā tēpli. Et repleti sūt stupore ⁊ extasi/in eo qđ contigerat illi. Grad. In omnē terrā. 294. Si hec vigilia in diē dñicū euenerit/tūc dicat. Alla. de aplis qđ placebit in cōi. 294. Secūdū Joānē. xxj.

IN illo tpe. Dixit iesus simoni petro. Simō ioannis/diligis me plus hijs? Dicit ei. Etiā dñe/tu scis quia amo te. Dicit ei. Pasce agnos meos. Dicit ei iterū. Simon ioannis/diligis me? Ait illi. Etiā dñe/tu scis quia amo te. Dicit ei iterum. Pasce agnos meos. Dicit ei tertio. Simon ioānis/amas me? Cōtristatus est petrus/qa dicit ei tertio/amas me: ⁊ dicit ei. Dñe/tu oīa nosti: tu scis quia amo te. Dicit ei. Pasce oues meas. Amē amē dico tibi: cuz esses iunior cingebas te/⁊ ambulabas vbi volebas. Cū autē senueris/extēdes manus tuas/⁊ alius te cinget/⁊ ducet quo tu nō vis. Hoc autē dixit significās/qua morte clarificaturus esset deū. Offer. Adhi autē. 296. Sec. Munera domine tue glorificationis offerimus: que vt tibi pro nostris grata sint ieiunijs sanctorum apostolorz qrūs deprecatio/quorū solēnia preuenimus/efficiat. Per. Prefatio cōis. Cōio. Simon ioannis diligis me plus hijs? dñe tu oīa nosti: tu scis dñe quia amo te. Complē. Sūptis dñe remedijs sempiternis/tuoz mundent corda fideliū: vt apostolorz petri ⁊ pauli natalicia īsignia que corporalibus officijs exequūtur: pia cordis intelligentia cōprehendant. Per. Eodem die leonis pape. Dño.

DEus qui bēatū leonem pontificē tuū/sanctorū tuorū meritis coequasti: cede propitius: vt qui cōmemorationis eius festa percolimus/vite quoqz imitemur exempla. Per. Secr. Annue qsumus dñe: vt intercessiōe beati leonis hec nobis prosit oblatio: quaz īmolando totius mūdi tribuisti relaxari delicta. P. Cōpt. Deus qui anime famuli tui leonis eterne beatitudinis premia cōtulisti: cōcede propitius: vt qui peccatorū nostrorū pondere premimur: eius apud te precibus subleuemur. Per dñm. ¶ In die sāctorz petri ⁊ pauli aplorz. In reditu Re. Petre amas me. Ad missā. Introit.

Unc scio vere / qa misit dom⁹ angelũ suũ z eripuit me ꝺ manu herodis z de omni expectatiõe plebis iudeox. ℣. Domine ꝓbasti me z cognouisti me: tu cognouisti sessionẽ meam z resurrectionem meã. Gloria patri. Kyrieł. Magne dx⁹. Oratio.

OEus qui hodiernã diẽ apłox tuox petri z pauli martyrio cõsecrasti: da ecclesie tue/eox in oĩbus sequi preceptũ: ꝑ quos religionis sumpsit exordiux. Per. Hec sola. Lectio actuũ apłox. xij.

IN diebus illis. Misit herodes rex manus vt affligeret quosdã de ecclesia. Occidit aũt iacobũ fratrẽ ioannis gladio. Videns aũt qa placeret iudeis/apposuit apprehẽdere z petrũ. Erãt autẽ dies açimox. Quẽ cũ apprehẽdisset misit in carcerẽ: tradens q̃ttuor quaternionibus militũ ad custodiẽdũ volens post pasca ꝓducere eũ populo. Et petrus qdẽ seruabat in carcere: oratio aũt fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deũ pro eo. Cũ aũt ꝓductu⁹ esset eũ herodes: in ipsa nocte erat petr⁹ dormiẽs inter duos milites/vinct⁹ catenis duab⁹. Et custodes ante ostiũ custodiebãt carcerẽ. Et ecce angelus dñi astitit: z lumẽ refulsit in habitaculo carceris. Percussoq; latere petri/ excitauit eũ dicẽs. Surge velociter. Et ceciderunt catene de manib⁹ eius. Dixit aũt angelus ad eux. Precingere: z calcia te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi. Circũda tibi vestimẽtũ tuũ/z seq̃re me. Et exiẽs seq̃bat eũ: z nesciebat/ qa verũ est qꝺ fiebat ꝑ angelũ. Existimabat aũt se visum videre. Trãseũtes aũt primã z secũdã custodiã/ venerũt ad portã ferreã q̃ ducit ad ciuitatẽ: q̃ vltro apta est eis. Et exeuntes/ꝓcesserũt vicũ vnux: z ꝯtinuo discessit angel⁹ ab eo. Et petr⁹ ad se reuersus/dixit. Nũc scio vere: qa misit dñs angelũ suux: z eripuit me de manu herodis/z de oĩ expectatiõe plebis iudeox. Grad.

Cõstitues eos ꝓncipes sup oẽm terrã: memores erũt nois tui dñe. ℣. Pro patrib⁹ tuis nati sunt tibi

filij: ꝓpterea populi cõfitebunt ti
bi. Alla. ℣. Tu es petr⁹/ et sup
hãc petrã edificabo ecclesiã meaz.
℣. Beat⁹es simõ petre:qa caro et
sãguis nõ reuelauit tibi sed pater
P meus q est i celis. Prosa.
Etre sũme xpi pastor:⁊ pau
le gentiũ doctor. Ecclesiam ve/
stris doctrinis illuminataz. Per
circulũ terre pzecatus adiuuet ve/
ster. Nam dñs petre celoz tibi
claues dono dedit. Armigerũ
beniamin chzistus te/scit suũ: vas/
q electuz. Mare planta te petre
xps ꝓculcare:tue dedit charitati.
Umbrã tui corporis: ifirmis de
bilibusq fecit medicinã. Octi/
logos philosophos te paule chzi
stus dat vincere sua voce. Mul
plices victorias tu paule chzo p
populos acqsisti. Postremo vi/
ctis oibus barbaris:ad arcẽ sũmi
ꝓgitis culminis.germanos discor
des sub iugo chzi pacatos iaz co/
acturi. Ibi neronis feritas/prin
cipes aplor/plũs plurimis victo/
res:diuerse te petre ⁊ paule addi/
xerat pene mortis. Te crux asso
ciat:te vo gladius cruentus mittit
chzisto. Amẽ. Scõz Math. xvj.
In illo tpe. Venit iesus
in partes cesaree philip
pi:⁊ interrogabat discipulos
suos/dicẽs. Quẽ dicũt hoies
esse filiũ hois:/At illi dixerũt.
Alij ioannẽ baptistã/alij autẽ
heliam:alij vo hieremiã/ aut
vnũ ex ꝓphetis. Dicit illis ie
sus. Vos aũt quẽ me esse di/
citis:/Respõdens simõ petr⁹/
dixit. Tu es chzs fili⁹ dei viui.
Respõdẽs aũt iesus/dixit ei.
Beat⁹es simõ bariona:qa ca
ro ⁊ sãguis nõ reuelauit tibi:
sed pater me⁹ q in celis est. Et
ego dico tibi: qa tu es petr⁹:
⁊ supꝫ hãc petrã edificabo ec/
clesiã meaz:⁊ porte inferi nõ
ꝓualebũt aduersus eã. Et tibi
dabo claues regni celoz. Et
qcunq ligaueris supꝫ terrã/
erit ligatũ ⁊ in celis:⁊ qcũq
solueris supꝫ terrã/erit solutũ
et in celis. Credo dñ. Offer.
Cõstitues eos pzicipes sup oẽm
terrã:memores erũt nois tui dñe:
in oi progenie ⁊ gñatione. Secr.
Hostias dñe qs noi tuo sa/
crãdas offerimus: apostolica
ꝓsequat oro:ꝑ quaz nos ex/
piari tribuas ⁊ defẽdi. P. Pre
fatio de aplis. Cõi. Tu es pe/
trus:⁊ supꝫ hãc petrã edificabo ec/
clesiã meã. Cõpl. Quos cele/
sti dñe alimento satiasti: apo
stolicis intercessionib⁹ ab om
ni aduersitate custodi. Per.
In cõmemoratiõe sci pau
li apli. In reditu R. Magnus
sctus paulus. Ad missã

Clo cui credidi ⁊ certꝰ suꝫ: qa potens est depositū meuꝫ seruare in illū diē. ℘s. Celi enarrāt gloriā dei: et opa manuū eius annunciat firmamentū. Glia. Kyrieℓ. de aplis. Oēus q multitudi Oro. nē gentiū / beati Pauli apli ꝓdicatiōe ꝺcuisti: da nobis qñs: vt cuiꝰ natalicia colimus: eiꝰ apud te patrocinia sentiamus. ℘. De sctō petro fiat memoria ꝓ oziones vt infra petri ad vincula. Icō epℓe btī pauli apli. Ad Galath. j.

FRatres. Notū ꝺbis facio euangeliū / qꝺ euangeliçatū est a me: qa nō est secundū hoiem: neqꝫ eniꝫ ego ab hoīe accepi illud / neqꝫ didici: sed per reuelationē iesu chri. Audistis enī cōuersationem meā aliquādo in iudaismo: quoniā supra modū psequebar ecclesiam dei / ⁊ expugnabā illā: ⁊ ꝓficiebā in iudaismo / supra multos coetaneos meos i genere meo: abūdātiꝰ emulator existēs paternarū mearū traditionū. Cuꝫ ꝺplacuit ei / q me segregauit de vtero matris mee: ⁊ vocauit per gratiā suā / vt reuelaret filiū suū in me / vt euāgeliçarē illū in gentibꝰ: cōtinuo non acqeui carni ⁊ sanguini: neqꝫ veni hierosolymam ad antecessores meos apostolos: sed abij in arabiā: ⁊ iteruꝫ reuersus suꝫ damascū. Deinde post annos tres / veni hierosolymā videre petrū: ⁊ mansi apud eū diebꝰ quindecim. Aliū autē apostolorꝫ vidi neminē / nisi iacobū fratrē dñi. Que aūt scribo ꝺbis ecce coram ꝺo / qa nō mentior. Deinde veni in partes syrie ⁊ cilicie. Erā autē ignotus facie ecclesijs iudee / q̄ erant i chro iesu. Tm̄ autē audituꝫ habebāt: quoniā qui persequebat nos aliquando / nūc euāgeliçat fidē: quā aliquādo expugnabat. Et i me glorificabāt dñm iesū chm̄. Grad. Qui operatus est petro in apostolatu operatus est ⁊ mihi inter gentes: ⁊ cognouerūt gratiā dei que data est mihi. ℣. Gratia dei in me vacua nō fuit: sed gratia eiꝰ in me semper manet. Alla. ℣. Magnus sctūs paulꝰ vas electiōis: vere dignē est glorificādus. Prosa. Pastore sūme xpi pastor. vtℨ. Euāgeliū. Ecce nos reliqmus. 296

Credo dñ. Offer. Mihi autez nimis honorificati sunt amici tui deꝰ: nimis ꝓfortatꝰ est pricipatus eoz. Secr. Ecclesie tue quesumus dñe/preces ꝛ hostias apostolica ꝫmédet oño: vt qđ p illoz gloria celebramꝰ: nobis ꝓfit ad veniá. P. Prefatio đ aplis. Cõi. Amẽ dico vobis: q vos q reliqstis oia ꝛ secuti estis me: centuplũ accipietis: ꝛ vitã eternã possidebitis. Cõplen. Perceptis dñe sacramentis subdito corde rogamꝰ ꝛ petimus: vt itercedẽte btõ paulo apl'o tuo nobis ꝓficiãt ad me delã: q̃ p illiꝰ gesta sũt passione. p. C Si octaua scti ioánis venerit i dñicá. Ad ꝓcessionẽ añ. O crux. In reditu Ve. Inter natos. C In octaua scti ioánis baptiste ad missã p totũ vt i die sctõ. Kyrieꝫ. p octas.

Resta qs ops deꝰ: Oio. vt ecclesia tua q̃ iterato natiuitatẽ precursoris filij tui dñi nri iesu chri ioãnis baptiste i octaua venerat: ipso p ea apud misericordiã tuã interueniente/a peccatis oibus te miserante liberari mereatur. Per eũdẽ. Prosa in octaua.

Inter natos mulierũ (vt testat verbũ verũ) nullus maior ꝓdijt Saluatoris ꝓcursore: cuiꝰ ortꝰ / miro more miris signis claruit. Pater senex/ mater anꝰ: quos fecũdat dei manus: gaudẽt puerperio. Prohibebat partuz etas: iuuẽtutis vltra metas labora bãt senio. Thura litãs regi celi/ dũ non credit gabrieli/pater mutus tacuit. Ut parẽtes infecũdi genuere iubar mũdi: vox ad patrẽ redijt. Mater matrẽ salutauit: ꝛ ioannes exultauit/matris clausus vtero. Preconat' preco regez: ꝛ nature vincit legẽ sensus hic i puero. Nondũ natus/nondũ natũ/ sensit vates: vatem vatũ nasciturũ/ spũ. Cui virtꝰ sctitatis mũdat illũ a peccatis/vẽtris sub accubitu. Solẽ preibat lucerna: cuius luce lux superna/lucet sine termino. Vox clamãtis in deserto monet oẽs in apto: viã parẽt dño. Verbũ/preit vox/nascẽdo/ ꝑdicando/ monendo/baptizando populos. Hic vẽturo viã parat: sic serenti sulcos arat: conuertit incredulos. Hic baptismo iesum mersit: qui pcti sordes tersit/sanguinis antidoto. Speciale dat' ei: singulare donum dei/demonstrare digito. Certe magnũ eremitã/ presentẽ spreuisse vitã/contẽpsisse ꝓspera. Mel siluestre cibꝰ vilis/ꝛ cameli texta pilis vestis: ꝓbat aspa. Hic dũ legez dei zelat/crimẽ herodis reuelat/arguẽdo publice. Lui-

tate puellari mox eſt miſſus ꝺcol-
lari/vite vir angelice. Rex ꝺeui-
ct⁹ſic ꝓcinctu/ herodiadis inſtin-
ctu fedauit ꝙuiuiũ. Martyr chr̃i
paſſus mortẽ/eſt aſſũptus itra ſor-
tẽ ſupnoꝝ ciuiũ. Quo/nos ſuos
laudatores poſt ꝑſſuras ⁊ labores
aſſumat ad brauiuꝫ. Amẽ. Credo
ꝺicit. Secr. In tuo ꝺſpectu
ꝺñe q̃s talia noſtra ſint mu-
nera:q̃ intercedẽte btõ ioãne
baptiſta/⁊ te placare valeãt:⁊
nos tibi placere ꝓficiant. P.
Cõpl. Deꝰq nos btĩ ioãnis
baptiſte ſolennia frequẽtare
cõcedis: ꝑſta q̃s:vt ⁊ ꝺuotis
mẽtibꝰ eadẽ celebremꝰ:⁊ eiꝰ
patrocinio ꝓmerẽte/plene ca
piamꝰ ſecuritatis augmẽtuꝫ.
Per. ¶ Infra octauã petri ⁊
⁊ pauli. Intr. Mihi aũt nimis.
ꝺe apl̃is ĩ cõi. 293. Kyrielei
ſon ꝺe apl̃is. Dño ꝓ octauã cũ
ſecr̃.et cõpl̃.vt in die ſctõ. Cũ
ño ꝺe ſctis petro ⁊ paulo ex-
tra octauã tenet̃: tunc oño ſe-
quens cũ ſecr̃.⁊ cõpl̃.dicent̃.
Exaudi nos deꝰ ſalutaris
noſter: ⁊ apl̃oꝝ tuoruꝫ
petri ⁊ pauli nos tuere preſi-
ꝺijs/quoꝝ ꝺonaſti fideles eſ
ſe ꝺoctrinis. P. Epl̃a. Vã nõ
eſtis. 293. Grad. Nimis ho-
nora. 294. Alla. Non vos me ele
giſtis. 294. Proſa. Petre ſũme

xp̃i. 237. Euãg. Hoc eſt ꝑce-
ptũ. 295. Credo ſemp ꝺicit̃.
Offer. In oẽz ter. 296. Secre.
Munera ꝺñe tue glorifica-
tiõis offerimꝰ:q̃ vt tibi ꝓ no-
bis grata ſint/eoꝝ q̃ñs ꝺeꝑ-
catio efficiat/quoꝝ ſolẽnia ce
lebramus. Per. Prefatio de
apl̃is. Cõio. Nos q ſecuti. 297.
Cõpl̃. Sẽctã nos tua q̃s ꝺñe
ſũpta viuificẽt: ⁊ ĩtercedẽtibꝰ
ſctis apl̃is tuis petro ⁊ paulo/
miſericoꝛdie ſempiterne ꝓpa
rẽt expiatos. P. ¶ Infra etiã
am octauã ſctoꝝ petri ⁊ pauli
Epl̃e. Grad. Alla. Euãgeliũ.
Offert. Cõio. mutant̃ de cõi
apl̃oꝝ. ¶ In vigilia viſitati-
onis marie. Ad miſſã. Intro.
Rorate celi. vt̃s. ĩ die annũcia-
tiõis marie. 217. ⁊ ſi hec vigi
lia venerit in ꝺñica. Kyriel.
ſit ꝺe btã ṽgine qꝺ canit̃ die-
bus ſabbatinis. ſine Et in ter
ra. Die aũt feriali oĩa feriali-
ter fiũt. nec grad. reiteratur.
Tue ſanctificatio-
nis arce marie ꝺñe deꝰ/
que te nouẽ menſibꝰ baiula-
uit/fac nos ꝺebita veneratio-
ne feſta pagere: in q̃ ipſe di-
gnatus es/clauſuꝫ ꝓphetã in
vtero eliſabeth viſitare. Qui
viuis. Lctõ libri apocalypſis
beati Ioannis apl̃i. xij. capĩ.

SIgnū magnū apparuit in celo. Mulier amicta sole/7 luna sub pedib9 ei9: et in capite ei9 corona stellaruz duodecim:7 in vtero hꝫ/ 7 clamabat parturiés: 7 cruciaꝫ vt pariat. Et peperit filiū masculū: q recturus erat oés gētes in virga ferrea. Et raptus est filius ei9 ad deū/7 ad thronū ei9. Grad. Benedicta 7 venerabi. ifra de beata virgine. fo. 322. die dñico cantaꝫ. Alla. v. Prophete scti p̄dicauerūt nasci saluatorem de virgine matre sctā maria. Euāgeli. Cū esset despōsata. vide in vigilia natiuitatis dñi. foꝫ. 9. Credo dī dñicale die dñico. alias nō dicit. Offer. Felix nāqz. de btā virgine. 322. Secr. Visita nos in salutari tuo dñe: q marie viscera tua dignat9 es p̄sentia visitare:7 p gloriosaz matris tue qua elisabeth hꝫ visitauit exultationē/nos ad pærennē digneris p̄ducere habitationē. Qui vi. Prefatio cōmunis. Cōio. Beata viscera. de btā ꝟgie. 322. Cōpl. Satiati 7 inebriati celestib9 alimentis/fac nos qm̄s dñe eterna fruitiōe ꝯsequ: q̄ mysticis sumptim9 sacramentis. P. Missa ꝯcludaꝫ p Benedicamus dñi.

cale si i dñicā vigilia vēnerit. ¶ Nota si festum visitatiōis marie in dñicam vēnerit. Ad p̄cessionez Re. Magnificat aīa. cuz ℣. In reditu Re. O p̄clara. Alia vt pri9. ¶ In die visitatiōis Marie. Ad missā. Intr.

Iudam9 oēs in dño diez festuz celebrantes: in honore marie ꝟginis: de cuius visitatione gaudent angeli 7 collaudāt filiū dei. p̄s. Eructauit coz meū verbum bonuz: dico ego opa mea regi. Gl̄ia. Kr. Fecit mihi magna q potēs est:7 sctm̄ nomē eius. Gloria. Kyrie. Fons bonitatis. Oio. Que tm̄ hodie dī.

DEus q nos p̄sentē festiuitatē in iesu christi filij tui 7 marie ꝟginis matris ei9 laudib9 venerari fecisti: p̄sta q̄s: vt q eiusdē ꝟginis humilitatis 7 gaudioz qbus elisabeth hꝫ visitauit solēnia celebramus: in eoz memoria 7 gaudijs iugiter maneam9. P eūdem. Alia oio p totā octauā.

DEus q in visitatiõe leta
būde ỽginis marie iesu
chr̃i filij tui gerule/noue lau/
dis p̄conijs magnificari wlui
sti:ei⁹ p̄cib⁹ ꝛ meritis talẽ no/
bis q̄s tue visitatiõis gratiaz
tribue:quaten⁹ nũc ꝛ semp te
magnificare mereamur. Per
eũd. Lcõ libri sapiẽtie. Lãti/
cor̃ũ. ij. c.

ECce iste ỽnit saliẽs i mõtib⁹/trãsiliẽs
colles. Similis est dilect⁹ me⁹
capree/hinuloq; ceruoꝝ. En
ipse stat post parietẽ nostrũ:
respiciẽs p fenestras: pspici/
ens p cãcellos. En dilect⁹ me⁹
loqtur mihi. Surge/ ppera
amica mea/colũba mea/ for/
mosa mea/ꝛ veni. Jam enim
hyems trãsijt:imber abijt ꝛ re
cessit:flores apparuerũt i ter
ra nostra:tẽpus putatiõis ad/
uenit. Vox turturis audita est
in terra nostra. Ficus ptulit
grossos suos: vinee floreẽtes
dederũt odorẽ suũ. Surge p/
pera amica mea/speciosa mea
ꝛ veni/colũba mea i foramí/
nib⁹ petre/i cauerna macerie.
Ostẽde mihi faciẽ tuã: sonet
vox tua i auribus meis. Vox
enĩ tua dulcis/ꝛ facies tua de/
cora. Grad. Audi filia ꝛ vide
ꝛ inclina aurẽ tuã:qa ꝯcupiuit rex
speciẽ tuam. ỽ. Specie tua ꝛ pul
chritudine tua intẽde p̄spere p̄ce
de ꝛ regna. Alla. ỽ. Aue stillãs
melle aluariũ: aue veri salomõis
ferculũ:aue verbi dei tu sacrariũ:
aue deitatis receptaculum/maria.
Ave ỽbi dei parẽs: Prosa.
virginũ humilitas. Aue
oĩ nodo carẽs:humilis ỽginitas.
Gaude q̄ sic grauidaris:nec gra
uaris filio. Gaude q̄ sic onera/
ris:onere gratissimo. Salue ies
se stirpe orta: virgula fructifera.
Salue clausa tẽpli porta:soli deo
puia. Plaude vell⁹ gedeonis ro
re madẽs pneumatis. Plaude
pellis salomõis/pulchrior pre ce/
teris. Vale iacob micãs stella:cir
cũlustrãs maria. Vale ꝛsignata
cella:rub⁹ i vi flãmea. Euge so/
le q̄ amicta: solẽ gignis stellula.
Euge q̄ sis p̄electa:scala celi ful
gida. Pãge aurora ꝛsurgẽs: lu/
ce noui sideꝛ. Pãge arca: trina
ferẽs charismata miseꝛ. Ea ma
gnificat tua iesũ xp̃z aĩa. Ea tecũ
vt laudem⁹ ora dulcis maria. Añ.

TIllo tpe. S.lucam.j.
Exurgẽs maria/abijt in
mõtana cũ festinatiõe in ciui
tatem iuda: ꝛ intrauit in do/
mũ ꝯacharie/ꝛ salutauit elisa
beth. Et factuꝝ est/ vt audiuit
salutationẽ marie elisabeth/
exultauit infans in vtero ei⁹.
Et repleta est spũ sancto eli

ſabeth:ꝛ exclamauit voce ma
gna/ꝛ dixit.Benedicta tu in=
ter mulieres:ꝛ benedictꝰ fru=
ctus ventris tui.Et vnde hoc
mihi vt veniat mater dñi mei
ad me? Ecce enim vt facta eſt
vox ſalutatiõis tue in auribꝰ
meis/exultauit in gaudio in=
fans in vtero meo.Et beata q̃
credidiſti: qm̃ perficient̃ ea
que dicta ſunt tibi a dño. Et
ait maria.Magnificat anima
mea dñm.Et exultauit ſpiri=
tus meus/in deo ſalutari meo.
Quia reſpexit humilitatẽ an
cille ſue:ecce enim ex hoc bea
tã me dicẽt oẽs generatiões.
Quia fecit mihi magna qui
potẽs eſt:ꝛ ſanctũ nomẽ eius.
Et miſericordia eius a pge=
nie in pgenies/timẽtibus eũ.
Fecit potẽtiã in brachio ſuo:
diſperſit ſuperbos mẽte cor=
dis ſui. Deposuit potentes
de ſede:ꝛ exaltauit humiles.
Eſuriẽtes impleuit bonis:ꝛ
diuites dimiſit inanes.Suſce
pit iſrael puerum ſuũ: recor=
datus miſericordie ſue.Sicut
locutꝰ eſt ad patres noſtros:
abraã ꝛ ſemini eius in ſecula.
Mãſit aũt maria cum illa/q̃ſi
mẽſibus tribus:ꝛ reuerſa eſt
in domũ ſuã. Credo dī p to=
tã octauã. Offer. Aue maria
gratia plena dñs tecum/benedicta
tu in mulieribus:ꝛ benedictꝰ fru=
ctus vẽtris tui. Secr. Salutа=
ris victime oblationẽ tibi de=
us pater oīpotẽs īmolamus/
ſuppliciter deprecãtes: vt ſi=
cut intemerate virginis ma=
rie viſcera ieſu chriſti filij tui
gloria illuſtraſti/ q̃ te in ſpiri
tu exultatiõis ꝛ leticie magni
ficaret: ita penetralia cordis
noſtri ſpũſſcti digneris ſuaui
tate pfundere: q̃tenus ſacro
delibuti chariſmate/veniã cõ
ſequi peccatorum:teq̃ nũc ꝛ
ſemp pijs mẽtibus magnifi=
care mereamur. Per eundẽ.
eiuſdẽ. Prefatio. Et te in viſi=
tatiõe. Cõio. Diffuſa eſt gratia
in labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te
deꝰ in eternũ alla. Cõpl. Refe
cti et renouati ſacro celeſtis
alimonie pabulo/imẽſaꝛ cle=
mentiã tuã flagitamꝰ dñe deꝰ
noſter:vt q̃ viſitationis feſta
peragimꝰ: in ieſu chri filij tui
et marie laudibꝰ indeſinẽter
maneamꝰ.Qui tecũ. ℭ Eo=
dez die ſancte marie/pceſſi ꝛ
martiniani fit cõmemora.Si
placebit officiũ. Intr. Judicãt
ſci gẽtes. de marty.in cõi.297.

Deus q̃ nos ſctõꝛ Dio.
tuoꝛ/pceſſi ꝛ martinia
ni cõfeſſiõibꝰ gloriosis circũ=

das ⁊ ptegis: ꝑsta nobis ꝗs ⁊ eoꝝ imitatiõe ꝓficere/⁊ intercessiõe gaudere. ℙ. Epła. Expectatio iustorũ. fo. 298. Gład. Exultabũt scti. 300. Alleluia. Judicabũt scti. 300. Euãgeliũ. Sedẽte iesu supra mõtez. 302. Offer. Gloriabunt in te. 303. Secr. Suscipe dñe preces ⁊ munera: que vt tuo sint digna ꝯspectui/sanctoꝝ tuorũ precibus adiuuemur. ℙer. Lõio. Alia nostra. 304. Lõpł. Corporis sacri ⁊ pretiosi sanguinis repleti libamine/ꝗs dñe deus noster: vt qd pia ꝺuotiõe gerim⁹/certa redẽptiõe capiam⁹. ℙer eũdẽ.

℄ Infra octauã visitationis sctẽ marie oia vt i die: Kyrie lei. ꝺ btã ỽgie. Alła cũ seqntibus ꝓsis mutãdo. Alła. ỽ. O maria mater xp̃i mõtana q̃ adisti: ⁊ cognatã salutasti: cõsilij mater casti/audi nos dulcis ⁊ pia: natuz nobis cõcilia. Aliud. Alła. ỽ. Maria mater xp̃i q̃ mõtana adỹsti nobis assis i agõe tua ĩtercessiõe.

Llibata mẽte sana Prosa. Tỽgo/abỹt in mõtana salutãdo grauidã. Onus ferẽs ꝑsuaue roborata sumpto aue: senẽ mulcet pauidã. Hãc vt vidit hec matrona elisabeth/inqt: ꝺona quis mihi tot tribuit. Ad me mater ꝙ veniret ꝺei: talẽ nõ sitiret ꝗs hoc nẽphas iduit. Nate clausus vnde ouas nou⁹ ⁊ cernẽs ꝓles nouas: ꝗs te scire ꝺocuit ⁊ Nouo nou⁹ gratulaꝝ: mater matrẽ amplexaꝝ: totũ de⁹ voluit. Qya ambit illa illaz/matrẽ ꝺei ⁊ ancillã: hec eã similiter. Sacra virgo pacti rata: magnificat voce grata decãtat humiliter. Aue floze redimita/roze ꝺiuo insignita/nos ꝑcamur respice. Nos immũdos labe/mũdes/nõ aggraues sed fecũdos/ꝺcozes magnifice. Amẽ. Alia ꝓsa. Decet hui⁹ cunctis hozis festi voce dulciozis/facere memoriã. Nec indignũ sed benignuz/voce cozdi ꝺare signũ/marie i gloriã. Innouemus mẽte sana: mater ꝙ petit mõtana/salutare grauidã. Paranymphо comitata/fueratqz salutata: senẽ mulcet pauidã. Rem miraꝝ hec matrona/vnde inqt tãta ꝺona mihi ꝺanꝝ hodie. Ad me veniret ꝙ illa mater ꝺei ⁊ ancilla/sceptrũ ois głie. Gaudet clausus sua matre: sentit prolẽ sine patre: agnũ ꝺei ꝑdicat. Exit magnus infãs rite: regẽ celi agnũ vite clausus/plausu indicat. Nequit senex immozari: rapit manus manu pari ⁊ nimis celeriter. Exultabat moze miro: circumplexa hanc in gyro/salutando ꝺulciter. Clamat senex voce clara amplexata:

rata: tot p̄clara insignia deo chara voce pandēs veteri. Salue / iter mulieres te respexit celi heres: meruisti q̄ videres casta fructum vteri. Illa sed repudiauit: laudē deo assignauit: quādo supplex deo cantauit ꝓtexēs magnificat. Ale mēs virgo atq̄ pia / tu nos foue o maria: partus nāq̄ tis nos qa sosa Ospes viuificat. Almē. Alia. Felicē genitricē / cui⁹ casta viscera Meruere ꝓtinere / continētem oīa. Helix vēter / quo clemēter deus formā induit. Helix pect⁹ / in quo tect⁹ rex virtutū latuit. Helix alu⁹ / quo fit salu⁹ hō fraude p̄ditus. Helix sinus: quo diuinus requeuit spūs. Hac in domo deus homo fieri disposuit. Hic abscōsus pi⁹ sponsus / nouā formā induit. Hic nature frangens iura / nouo stupet ordine. Rerum vsus est exclusus / in p̄senti v̄gine. O mamilla / cui⁹ stilla fuit eius pabulū. Qui dat terre fructū ferre pascit omne seculū. O maria mater pia finis ⁊ exordium. Poscenatū: vt optatū det nobis remedium. Quo sanati sauciati / fine sorde vulnerū. Trāsferamur ⁊ ducamur in sanctoꝝ numerū. Amen.

¶ Bñica currenti infra octauas visitatiōis marie. Ad p̄cessionem. O crux. In reditu Re. O p̄clara. ¶ Processio v̄o aliquo die cōpetēti infra octauas visitationis fit ad hare nā: vnde pacta missa cātatur. Exurge dñe. In p̄cessione cantat añ. Protege dñe. Post hoc R̄. Sūme trinitati. cū v̄. Beinde. R̄. Te sctm̄ dñm. cū v̄. Tādez si necesse fuerit. R̄. Inter natos. Ecclesiā v̄o itrādo R̄. O p̄clara. cū v̄su suo. Quo finito p̄sbyteri canūt añas. Veni sctē spūs. Per signū crucꝫ. Magnificet dñm. Vir iclyte. cū alijs ꝓsuetis. ⁊ in fine dē oīb⁹ sctis Scti dei oēs. Oīonib⁹ p̄ plātū ⁊ v̄. cōpetentib⁹ eis adiunctis. Interponēdo etiā oīonē de visitatiōe marie q̄ fit p̄r octauā. Demū si eps adest / dat benedictionē. In reditu letania Aufer a nobis. cōtinuat ad finē. Intrādo v̄o cathedralē ecclesiā / cantat R̄. Are dei. cum v̄su. oīone ⁊ v̄. ō scō stanislao adiūcta. ✠ ¶ In trāslatione scī thome apli p̄ totū de aplis.

Omnipotēs sempi deus. Oīo. Oterne de⁹: q̄ nos idoneos esse nō perpēdis ad maiestatē tuā sicut dignū est exorandū: da sanctū thomā apostolū tuū p̄ nostris supplicare pctis: quē digne possis audire. P. Secr̄. Exaudi dñe p̄ces nostras: ⁊ vt digna sint

munera q̄ oculis tue maieſta tis offerimus/apli tui thome nobis aſſit ſubſidium. Per. Lōpl. Intēde precamur al tiſſime wta q̄ reddim⁹:7 tibi placita fieri beati thome apli tui p̄cib⁹(cui⁹ œferunt hono re)ꝯcede. P. ¶ In trāſlatio ne ſancti martini. Oio. Deus q populo tuo eter ne ſalutis beatū martinū mi niſtrū cōſtituiſti:p̄ſta qm̄s: vt quē doctorē vite habuimus in terris/interceſſorē ſemper habere mereamur in celis. Per. Sec̄. Hoſtias tibi dñe laudis tuis altarib⁹ adhibe mus:quas tibi eius patroci nio credimus cōmēdandas/ cuius nos voluiſti votis ad tue pietatis puenire noticiā. Per. Lōpl. Sacraméta ſa lutis noſtre p̄cipiētes/ꝯcede qm̄s miſericors de⁹: vt beati martini ꝯfeſſoris tui atq; pō tificis nos vbiq; interceſſio adiuuet/in cuius veneratiōe hec tue obtulimus maieſtati. Per. ¶ Procopij abbatis. Plenam in nobis Oio. Deus eterne ſaluator tue vir tutis operare medelā:vt qui p̄clara bti procopij ꝯfeſſoris tui merita veneramur: ipſius adiuti ſuffragijs/a cūctis ani marū noſtrarū liberemur lā guoribꝰ. Per. Sec̄. Accepta tibi ſit dñe qm̄s hec obla tio ſalutaris:vt ſicut btō pro copio cōfeſſori tuo p̄ficit ad honorē:ita nobis famulis tu is p̄ficiat ad ſalutē. P. Lōpl. Quod a te dñe deſcēdit ad nos/ad te q̄s a nobis aſcēdat: et intercedēte btō procopio cōfeſſore tuo purificet/quos redemit ieſus chr̄s dn̄s no ſter. Qui tecū. ¶ Eodez die vdalrici confeſſoris. Oratio. Deus qui hodierne feſti uitatis diē bti vdalrici cōfeſſoris tui atq; pontificis trāſitu glorioſam feciſti:ꝯce de p̄pitius:ſic nos tāti patro ni atq; doctoris merita vene rari in terris/vt ipſius apud te patrocinia ſentiamus in ce lis. Per. Sec̄. Propitiare dñe q̄m̄s ſupplicationib⁹ no ſtris:7 interueniēte p nobis btō cōfeſſore tuo atq; pōtifi ce vdalrico/his ſacramētis ce leſtibus ſeruiētes/ab oī culpa liberos eſſe cōcede:7 purifi cāte nos gratia/eiſdē q̄bus fa mulamur myſterijs emūde mur. P. Lōpl. Sancti ꝯfeſ ſoris tui atq; pōtificis vdalri ci tribue nobis q̄m̄s dñe ſup plicationib⁹ foueri: vt cuius

ꝛpositionem annuo celebꝛa
mus obſequo:eiꝰ apd̄ te inter-
ceſſionibꝰ adiuuemur ⁊ meri
tis. ℙ. ℭ Octaua ſctoꝝ petri
⁊ pauli ſi venerit in dn̄icam
ad ꝓceſſionē aña. O crux. In
reditu ℟. Ciues apoſtolorum.
Ad miſſā. Intr̄. Sapientiá ſctō
rū. ꝛ marty. in cōi. 297. Oꝛo.
OEus cuius dextera/bea
tū petrū ambulātem in
fluctibꝰ ne mergerē erexit:⁊
coapoſtolū eius paulū tertio
naufragātē de ꝓfundo pela-
gi liberauit:exaudi nos ꝓpi-
tius ⁊ ꝯcede:vt amboꝝ meri
tis eternitatis gloꝛiā ꝯſequa-
mur. Qui vi. Epł̄a. Hi ſūt vi
ri miſericoꝛdie. 298. Grad.
Juſtoꝝ aie. 300. Alla. In oēz ter
rā. 294. Proſa. Petre ſumme.
fol. 237. Scdm Matth. xiiij.
IN illo tpe. Juſſit ieſus
diſcipulos ſuos aſcēde
re in nauiculā:⁊ p̄cedere euz
trās fretū: donec dimitteret
turbas. Et dimiſſa turba/aſcē
dit in montē ſolus oꝛare. Ve
ſpere aūt facto ſolus erat ibi.
Nauicula aūt in medio ma-
ri iactabaꝫ fluctibꝰ: erat eniz
ꝯtrarius vētus. Quarta aūt
vigilia noctis/venit ad eos
ambulās ſupꝛa mare. Et vi-
dētes eū ſupꝛa mare ambulā
tē: turbati ſūt/dicētes: qa fan-
taſma eſt. Et pꝛe timoꝛe cla-
mauerūt. Statimq; ieſus lo-
cutus eſt eis/dicens. Habete
fiduciā: ego ſuz/nolite time-
re. Reſpōdēs aūt petrus/di-
xit. Bñe/ſi tu es/iube me ve-
nire ad te ſup aquas. At ipſe
ait. Veni. Et deſcēdēs petrus
de nauicula/ambulabat ſup
aquā/vt veniret ad ieſuz. Vi
dēs vo vētū validū/timuit.
Et cuz cepiſſet mergi/clama-
uit dicēs. Bñe ſaluū me fac.
Et ꝯtinuo ieſus extēdēs ma
nū: apprehēdit euz/ꝛ ait illi.
Modice fidei/quare dubita-
ſti: Et cū aſcēdiſſet in nauicu
lā/ceſſauit vētus. Qui aūt in
nauicula erāt/venerūt ⁊ ado
rauerūt eū/dicētes. Vere fili-
us dei es. Credo dicit. Offer.
Exultabūt ſcti. 303. Sec̄. Mu
nus populi tui dn̄e qn̄s apo
ſtolica interceſſione ſctifica:
noſq; a pctoꝝ noſtroꝝ macu
lis emūda. ℙer. Preſatio de
apłis. Cōio. Juſtoꝝ aie. 303.
Cōplē. Pignus eterne vite
capiētes humiliter te dn̄e im
ploꝛamus: vt apoſtolicis ful-
ti patrocinijs: qd̄ in imagine
ꝯtingim⁹ ſacramēti: manife-
ſta ꝓceptiōe ſentiamus. ℙer.
ℭ Hilibaldi epi ⁊ ꝯfeſ. Oꝛo.

PRopitiare dñe populo tuo: vt quē festiue solē-nitati bti vilibaldi cōfessoris tui atqꝫ pōtificis frequēter tribuis itere sse/ ꝓtectione ppetua semp facias esse securum. Per. Secr. Accepta sit i cō-spectu tuo dñe nostra oblatio: ⁊ eius nobis fiat supplicatiōe salutaris/ ꝓ cui⁹ solēnitate deferr. Per. Cōplen. Repleti alimonia celesti quesumus dñe/ intercedente beato vilibaldo ꝯfessore tuo/ misericordie tue gratiā consequi mereamur. Per dñm. ¶ Kiliani ⁊ sociorꝫ ei⁹. Ōro. Deus qui sanctorꝫ martyrum tuorꝫ kiliani ⁊ sociorꝫ ei⁹ mentib⁹ virtutē cōstantie in passiōe aspirasti: cōcede ꝓpitius: vt sicut illi deuicto persecutore coronari a te meruerūt/ ita nos eorꝫ interuentiōe tua semper ꝓtectione defende: vt ad eterne beatitudinis gaudia puēire mereamur. ꝓ. Secr. Sint qnīs dñe nostra tibi munera grata: qa tūc eadē in sanctorꝫ tuorꝫ kiliani sociorūqꝫ ei⁹ digna cōmemoratione deferim⁹: si act⁹ illorū pariter subsequamur. Per. Compl. Protege dñe plebē tuam: ⁊ quam martyrū tuorꝫ kiliani: colonati ⁊ totnani assidua tribuis festiuitate deuotaꝫ: tibi placitā fieri precibus concede sctōrꝫ. Per. ¶ Nota si octaua visitatiōis marie in dñicam venerit ad ꝓcessionē. Ō crux. In reditu. Ō preclara. Alia vtš. ¶ In octaua visitatiōis marie ad missā oīa vt in die: dñica curreti infra octauā/ ⁊ i octaua ei⁹. Kyrieleisō ꝓ octauas. Epla ⁊ euāgeliū ⁊ alia oīa vt in die. ¶ Septez fratrū martyrū. Intr. Laudate pueri. de marty. in cōi. 297. Kyriel. triū lectionuꝫ. Ōro.

PResta qnīs omnipotēs deus: vt q glorioso⁹ martyres tuos siluanū/ vitalē/ marcialē/ ianuariū/ felicē/ philippū ⁊ alexandrū fortes in sua ꝯfessiōe cognouimus: pios apud te in nostra intercessiōe sentiamus. ꝓ. Epla. Mulierē fortē. 315. Grad. Iudica dñe sā. 300. Alla. ℣. Laudate pueri dñꝫ: laudate nomen dñi. ℣. Sit nomen dñi benedictū: ex hoc nūc ⁊ vsqꝫ i seculū. S. matth. xij.

IN illo tpe. Loquēte iesu ad turbas: ecce mater eius et fratres stabant foris/ querētes loqui ei. Dixit aūt ei quidam. Ecce mater tua/ ⁊ fratres tui foris stant/ querē-

tes te. At ipse respondens/di centi sibi / ait. Que est mater mea: ⁊ qui sunt fratres mei? Et extendens manū in discipulos suos dixit. Ecce mater mea/ ⁊ fratres mei. Quicūq; enim fecerit voluntatē patris mei qui in celis est: ipse meus frater/ ⁊ soror ⁊ mater est. Offer. Anima nostra. 303. Secr. Sacrificijs presentibus dñe qñs intende placatus: et intercedentib⁹ sanctis tuis/ devotioni nostre pficiant et saluti. P. Cōio. Quicūq; fecerit. fo. 304. Cōpl. Q uesum⁹ oīpotēs deus: vt intercessione sanctoz tuoz illius salutaris capiamus effectuz: cuius per hec mysteria pignus accepimus. Per. ℂ In trāslatione scti benedicti. Intr. Os iusti. de cōfessorib⁹ in cōi. 307. Kyrieleison triū lectionū. Oīo.

OEus q btm̄ bñdictū cōfessorē tuū in terris vita laudabili decorasti/ ⁊ in celis eterna gloria sublimasti: ei⁹ qñs suffragantib⁹ meritis vita nostra apud te cōmendetur. P. Epla. Bedit dñs cōfes. 309. Grad. Os iusti. 310 Alla. Iste scūs. 310. Euāg. Memo accēdit. 312. Offer. Desideriū aie. 313. Secr. Sacris altarib⁹ dñe hostias superim positas/ sctūs benedict⁹ qñs in salutē nobis puenire tēposcat. Per. Cōio. Fidelis seru⁹. fo. 313. Complē. P rotegat nos dñe/ cū tui pceptione sacramēti btūs benedict⁹ abbas p nobis intercedēdo: vt conuersationis eius experiamur insignia: ⁊ intercessionis ipsi⁹ percipiamus suffragia. Per. ℂ Margarethe virginis et martyris. In reditu Ry. Quadā die olibrius. Ad missaz. Intro. Gaudeamus oēs. ⁊c. Margarethe virginis: de cuius passione gaudēt angeli ⁊ collaudāt. Kyrieleison p octauas. Oratio.

OEus qui beatā margaretham virginē/ hodierna die ad celos per martyrij palmā venire fecisti: concede qñs: vt eius exempla sequētes/ ad te puenire mereamur. Per w. Epla. Cōfitebor tibi dñe. 314. Grad. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intende pspere procede et regna. ℣. Propter veritatē ⁊ mansuetudinē ⁊ iusticiā et deducet te mirabiliter dextera tua. Alla. ℣. O verbi sponsa chr̄i chara margaretha/ rosula preclara / rutilans aurora: martyrio vincens olibriū/ legibus dei viuēs mitissima. Aliud. Alla. ℣. Ter

nãs rosa lucẽs inter lilia margare
tha theodosij filia: p te saluañ ⁊ le
tañ peccatoꝝ milia: nos optam⁹
⁊ rogamus pro nobis ora / nimi/
um formosa ⁊ gratiosa. Prosa.
MArgarethã gloriosam/spõ/
sam chr̃i generosaꝝ venere/
mur hodie. A gẽtili patre nata:
fide chr̃o despõsata/ipsi regi glie.
Recta fidẽ dũ sectañ/ domo pa/
tris ꝓpulsatur: nutrici se cõtulit.
Generosa oues pauit: quã prefe
ctus adamauit: sed hec chr̃m ptu/
lit. Ad tribunal p̃sentañ/⁊ exuta
flagellañ: fluũt riui sãguinis. Ri/
dẽs gaudet passiõe: ꝓfortañ i ago/
ne nutu scti flãminis. Ax contẽ/
ptu ꝓuocañ iudex: aqua p̃parañ/in
vas virgo mergiñ. Tyrãnus vi/
dẽs illesam / claudit antro virgis
cesam: demõ terrẽs sterniñ. Ad
mucronẽ ceruix tẽsa/orat voce cũ
imẽsa ꝓ se venerãtib⁹. Mox spo
põdit regnuꝝ celi ꝓmisso chr̃is fi/
deli/cũctis te laudãtib⁹. Ut nos
tuos fide claros seruos / ducat ad
superos: vbi pax ⁊ gloria. Amen.
Euãge. Sise est regnũ celoꝝ
decez ỽgini. 316. Credo dñ.
Offer. Offerenñ regi ỽgines ꝓ/
xime ei⁹ offerenñ tibi ĩ leticia ⁊ ex/
ultatiõe: adducenñ in tẽplum regi
dño. Secr. Hec victima dñe
qñs ꝓ btẽ virginis marga/
rethe martyrio oblata/⁊ mẽ/

tiũ nobis sanctitatẽ/⁊ corꝓoꝝ
obtineat sanitatez. P. Cõio.
Diffusa est gr̃a ĩ labijs tuis: pro
pterea bñdixit te de⁹ in eternum.
Cõpl. Huius dñe ꝓceptiõe
sacramẽti et btẽ margarethe
ỽginis ⁊ martyris tue ĩtercessione: ⁊ tu in nobis dignare:
⁊ nos ĩ te vicissiz manere ꝓce
de. P. ✠ Henrici ꝯfesso
ris si placebit offñ. Intr̃. Os
iusti. de ꝯfes. in cói. 308. Dio.
Deus q̃ btũ henricũ iu
uenili flore nitẽtẽ/ in sã
ctoꝝ cõfessorũ tuoꝝ cõsortio
sublimasti: p̃sta q̃s: vt quẽ ti/
bi facis esse deuotũ/ei⁹ apud
te sentiam⁹ auxiliũ. P. Epla.
Bedit dñs ꝯfes. 309. Grad.
Os iusti. 310. Euãg. Nemo
accendit. 312. Offer. Beside/
riũ aĩe. 313. Secr̃. Sãcti hen
rici ꝯfessoris tui dñe p̃cibus
qñs ⁊ pietati tue accepta hec
efficiañ oblatio: et gratie tue
nobis dona ꝯciliet. P. Cõio.
Fidelis seru⁹. 313. Cõpl. Po
pulus tuũ q̃s dñe pio fauore
ꝓseqũre: ⁊ ĩtercedẽte btõ hen/
rico ꝯfessore tuo/a cũctis ad/
uersitatib⁹ custodi. P. ✠ In
diuisiõe apl̃oꝝ. Si hoc festũ
in dñicam venerit. Ad ꝓces/
sionez. O crux. In reditu Re.
Ite in orbẽ. Ad missam. Intr̃.

Jhi autem nimis honorati sunt amici tui deus: nimis cõfortatus est principatus eorũz. ℣. Dñe pbasti me ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessionem meã ⁊ resurrectionez meã. Gloria. Kyrieł. de apłis.

OEus q ecclesiã tuã distributã per orbẽ terrarũ/sanctoz apłoz pdicatione fundasti: ꝯcede ꝓpitio: vt quorum hodierna die sub vna celebritate recolimus insignia/eoz in cũctis necessitatibꝰ nostris experiamur suffragia. ℔er. Epła. Jã non estis hospi. 293. Grad. Constitues eos principes sup oẽm terrã: memores erũt nois tui dñe. ℣. Pro patribꝰ tuis nati sũt tibi filij: ppterea ppli cõfitebunt tibi. Alła. ℣. Nõ vos me elegistis/sed ego vos elegi: ⁊ posui vos vt eatis ⁊ fructũ afferatis: ⁊ fructus vester maneat.

CEli enarrãt gloriã dei filij/vbi icarnati: facti ỏ terra celi. Hec enĩ glia: soli dño est cgrua. Nomẽ est cuiꝰ: magni cõsilij angelꝰ. Istud cõsiliũ/lapso homini auxiliũ est: antiquũ ⁊ profundũ/⁊ verũ factũ/solis tñ sctis cognitũ. Cũ angelus iste homo natus ex muliere: imortale ex mortali/de terra celũ fecit/ex hoĩe angelũ. Hic est dñs exercituũ deꝰ/cuius sunt angeli: missi ĩ terrã apostoli. Quibꝰ seipsũ viuũ pbuit resurgẽs in multis argumẽtis: pacẽ victor mortis nũcians. Pax vobis/ego suz inqt: nolite iã timere. pdicate vbũ dei creature oi corazꝰ regibꝰ ⁊ principibꝰ. Sicut misit me pater: ⁊ ego mitto vos in mundũ. Estote ergo prudẽtes sicut serpentes: estote vt colũbe simplices. Hinc petrꝰ romã apostolorz priceps adijt. Paulꝰ greciã: vbiq; docẽs gratiã. Ter ẽttuor hi pceres/in plagis terre ẽttuor: euãgelizantes trinũ ⁊ vnũ. Andreas/iacobus vterq;/philippꝰ bartholomeꝰ simon ⁊ tadeus/ioãnes/thomas/⁊ matthẽꝰ duodecim iudices/nõ ab vno sed in vnũ diuisi: p orbẽ diuisos ĩ vnũ colligũt. In oẽm terrã exiuit sonꝰ eoz. Et ĩ fines orbis terre verba eoz. Quam speciosi pedes euãgelizãtium bona/predicantiũ pacẽ. Sanguine xp̃i redẽptis ita dicentium: sion regnabit deus tuus. Qui verbo secula fecit: qđ p nobis verbũ caro factum est/ĩ fine seculoz. Hoc verbũ qđ pdicamus chr̃m crucifixũ: q viuit ⁊ regnat deꝰ in celis. Hi sunt celi in qbus chr̃e habitas: in quorũ

verbis tonas/fulguras signis/ roras gratiã. His dixisti.rorate celi desup ⁊ nubes pluãt iustũ:aperiat terra germinãs Germẽ iustũ/suscita terrã nostraz:quã apostolicis verbis serens / germinare facias. Quoꝝ verbis verbũ patris tenẽtes: ĩ patiẽtia fructũ ferre fac nos tibi dñe. Hi sunt celi / quos magni ꝯsilij angelus inhabitas:quos nõ seruos sed amicos appellas/quibus oĩa que audisti a patre notificas. In quoꝝ diuisiõe collectuz gregẽ custodias ĩdiuisum:⁊ ĩ vinculo pacis vnũ.vt in te vnũ simus: sicut ĩ patre tu es vnus. Miserere nobis:tu q habitas rex ĩ celis. Almẽ. Euãgeliuz. Cõuocatis iesus duodeci aplis. vide feria quinta post penteco. 126. Vel hoc.Scõz Marcũ.xvj.c.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis.Eũtes in mundũ vniuersuz/ predicate euangeliuz oĩ creature.Qui crediderit ⁊ baptiçat⁹ fuerit/ saluus erit. Qui vo nõ crediderit/ꝯdẽnabit.Signa autez eos q crediderint/hec sequẽtur. In noĩe meo demonia eijcient:linguis loquent nouis:serpẽtes tollẽt. Et si mortiferũ qd biberint/ nõ eis nocebit. Sup egros manus ĩponẽt/⁊ bene habebũt. Et dñs qdẽ iesus / postq̃ locutus est eis/assũptus est in celũ: et sedet a dextris dei. Illi aũt pfecti/pdicauerũt vbiq̃ dño cooperãte:⁊ sermonẽ ꝯfirmãte sequẽtib⁹ signis.Credo dicit.

Offer. In oẽm terrã exiuit sonus eoꝝ:⁊ in fines orbis terre verba eoꝝ. Secr. Gloriã dñe sãctoꝝ aplorꝝ tuoꝝ ppetuaz in eoꝝ diuisiõe recẽsentes qmꝰ: vt eandẽ sacris mysterijs expiati/digni⁹ celebremus.P. Prefatio de aplis dicit.Cõio. Ego vos elegi de mũdo vt eatis:⁊ fructũ afferatis:⁊ fructus vester maneat. Cõpt. Omps sempiterne de⁹ mũdi creator⁊ rector:q beatos aplos nois tui gloria sublimasti:exaudi populũ tuũ cũ sãctoꝝ tuoꝝ tibi patrocinijs supplicantem: vt nobis pacis donũ tribuas: et cõtinuatim pficiat ad fidei et charitatis augmentum. Per. Processio in die diuisiõis aplorꝝ ad sctáz hęduigi si nõ fuerit dies dñica. vnde pacta missa canitur Exurge dñe. ps. Deus auribus. Deinde in processione cantat añа. Protege dñe. Intrando in ecclesiã sancte hęduigis cantat Rr. Ite in orbẽ vniuersũ. ℣. Euntes in mundum. Quo finito presbyteri

cantant Añas. Ecce ego mitto vos. Beide añ. Heduigis sctā. Aña. Cōtere dñe. Añ. Ba pacē. Beide v. p plātū dicunt. In oēm terrā. cum alijs que cōpetūt añis. Oratio prima.

OMnipotēs sempiterne deus/ mestorū benignissime cfolator/ t tutū refugiū in te sperantiū: q hodiernā diem huic populo de tua ptectione cōfidēti/ triūpho mirabili de celo pstito/ celebrē fieri voluisti: psta qms tue ptectiōis abundātiā: vt idē popul9 meritis t pcib9 sctōz apl'oz tuorū (quoz solēnia agimus) ab oī semp impugnatiōe hostili tueat: t securus/ tibi deseruiēdo permaneat: ac letus in tua votiōe cfistat. P. Alia oro de sctā heduigi. Tertia cfra hostes. Quarta p pace. Cōcludēdo. Per chm dnm nostruz. Si eps fuerit/ p eū dat benedictio. Deinde in reditu canit. Te deū laudamus. vsq ad finē. Intrando ecclesiā cathedralē R. cantat. Are dei. cū suo vsu. t oīone impsita de sctō stanislao. ℭ Alexij cfessoris. In reditu R. Justū dūxit dns. Ad missā. Intr. Os iusti. de cfes. in cōi. 308. Ikyriel. de cfessoribus. Dō.

DEus q beato Alexio cōfessori tuo tribuisti/ vt t noua arte mūdū deluderet: et de hoste humani generis mirabiliter triūpharet: presta qms: vt ei9 muniamur auxilijs/ cuius salutiferis eruditmur exēplis. P. Epla. Bilectus deo. 308. Grad. Os iusti. 310. Alla. Iste sāctus. 310. Prosa. Bilect9 deo. 311. Euāge. Si qs venit ad me. 307. Credo nō dī. Offer. Desiderriū aie. 313. Secr. Da nobis qs dñe tue pietatis affectū: t intercedēte btō cfessore tuo alexio: nostra munera ppitius intuere. P. Cōi. Dñe qnqz talē. 313. Cōplē. Percepta nobis qs dñe prebeāt sacramēta subsidiū: t intercedēte beato alexio cfessore tuo/ nobis pficiant ad medelā. Per. ℭ Arnolphi epi t cfessoris. Intr. Sacerdotes tui. & cōfes. in cōmuni. 307. Ikyrieleison

Otriū lectionuz. Oratio:

DEus q beatū arnolphū cfessorē tuū atqz pōtificē doctorem precipuū/ catholiceqz fidei predicatorē eligere dignatus es: psta qms: vt ipso pro nobis intercedēte/ peccatoz nostroz mereamur exui maculis/ t tibi dño sinceris

métibus ꝛeseruire. ℙ. Epla. Ecce sacerdos magnus q in diebus. de confessoribus in cõi. 308. Grad. Jurauit dominus. 310. All. Ecce sacerdos magn⁹. 310. Euág. Sint lũbi vestri. 312. Offer. Veritas mea. fo. 313. Secr. Interuentu pcũ ⁊ obtẽtu orationũ bti arnolphi cõfessoris tui atq; põtificis dñe q̃s his oblatis muneribus benedictionẽ infundas celestẽ: qbus eiusdẽ annuá celebram⁹ cõmemorationẽ: ⁊ pста: vt oibus careamus culpis: ⁊ celestib⁹ inseramur gaudijs. ℙ. Cõio. Fidelis seruus. 313. Cõpl. Repleti dñmine munerib⁹ sacris/q̃ ꝛe festiuitate bti arnolphi cõfessoris tui atq; põtificis pcepim⁹/ tribue qm̃s: vt eodẽ intercedente/ ⁊ eoꝝ mũdemur effectu/ ⁊ muniamur auxilio. ℙ. ℭ Praxedis virginis. Intr. Dilexisti iusticiã. ꝛe virginibus i cõi. 313. Ik yriel. triũ lectionũ. Gio. Sancte ẏginis tue praxedis q̃s dñe supplicatiõib⁹ tribue nos foueri: vt cui⁹ venerabilẽ solẽnitatẽ celebramus obseqo: ei⁹ intercessionibus cõmẽdemur. ℙ. Epla. Bñs mihi astitit. 305. Grad. Dilexisti iusticiaz ⁊ odi/

sti. 315. All. Egregia spõsa xpi. fol. 315. Euãge. Sile est regnũ celoꝝ ꝛecẽ virgini. 316. Offer. Offerẽtur regi. minus. fo. 316. Secr. Munerib⁹nostris q̃s dñe virginis tue praxedis festa recolim⁹: q̃ tibi illius meritis reddant̃ accepta. ℙ. Cõio. Diffusa est. 317. Cõplẽ. Quesumus oipotẽs deus: vt intercedẽte beata praxede ẏgine tua / p sacrosãcta mysteria q̃ sũpsimus/ pntis vite subsidia/ ⁊ eterne salutis pmia cõseq̃mur. ℙ. ℭ Marie magdalene. In reditu Ik. Accessit ad pedes. Ad missam. Intr. Gaudeamus omnes. ⁊c. marie magdalene de cui⁹ solẽnitate. ⁊c. 313. Ik yriel. p octauas Gio. Deus qui btẽ marie magdalene mẽtẽ/tãto tue dilectiõis ardore inflãmasti/ vt iesu xpo filio tuo/nõ solũ viuẽti/ verũ etiã mortuo obseqa humanitatis impẽdere sincero festinaret affectu: cõcede ꝓpiti⁹: vt apud misericordiã tuã p nostris reatibus intercedat: q̃ eũdẽ filiũ tuum dñm nostrũ iesum chm̃ primã omniuz videre meruit a mortuis resurgẽtẽ. Qui. Icõ libri sapiẽtie. Canti. iij. In lectulo meo p noctẽ

q̃siui quẽ diligit anima mea. Quesiui illum/et nõ inueni. Surgã ꝛ circuibo ciuitatẽ per vicos ꝛ plateas/querã quẽ diligit aía mea. Quesiui illũ/et nõ inueni. Inuenerũt me vigiles/qui custodiunt ciuitatẽ. Nũ quẽ diligit aía mea vidistis? Paululũ cũ ꝓtransissem eos/ inueni quẽ diligit anima mea. Tenui eu3/nec dimittã: donec ĩtroducã illũ in domũ matris mee: ꝛ in cubiculũ genitricis mee. Grad. A diuuabit eã de9 vultu suo: de9 in medio eius nõ cõmouebit. ℣. Fluminis impetus letificat ciuitatẽ dei: sctificauit tabernaculũ suũ altissimus. Alla. ℣. Maria hec est illa cui dimisisti multũ dñe ihesu xp̃e: qa dilexit veheméter. Alio A lla. ℣. Optimã partẽ elegit sibi maria: q̃ nõ auferet ab ea ĩ eternũ. Prosa.

LAus tibi chr̃e: q es creator ꝛ redẽptor/ides ꝛ saluator. Celi/terre/maris/angelor ꝛ hominũ. Cue solũ deũ cõfitemur ꝛ dñm. Cui pctõres venisti vt saluos faceres. Sine pctõ: peccati assumẽs formulã. Cuor de grege/vt chananeam: mariam visitasti magdalenã. Cadẽ mẽsa vbi divini: illã micis/ hãc refoues poculis. In domo simõis leprosi qui vñs accubans typicis. Curmurat pharisee9: vbi plorat femina criminis cõscia. Peccator contẽnit cõpeccantẽ. peccati nesci9 penitentẽ exaudis: emũdas fedã/ adamas vt pulchrã facias. Pedes amplectitur dñicos/ lachrymis lauat/ tergit crinibus: lauãdo/ tergendo/ vnguẽto vngit/ osculis circuit. Hec sunt cõuiuia q̃ tibi placẽt: o patris sapiẽtia. Nat9 de virgine: q non dedignaris tãgi a peccatrice. A phariseo es ĩuitat9: marie ferculis saturat9. Multũ dimittis multũ amãti: nec crimẽ postea repetenti. O emõijs eã septẽ mũdans septiformi spũ. Ex mortuis resurgẽtem te das cunctis videre prior̃. Hãc chr̃e ꝓselitã signas ecclesiã: quã ad filior̃ mẽsam vocas alienigenã. Cuã inter cuiuia legis et gratie spernit phariseo9: fastus leꝓra vexat heretica. Cualis sit/tu scis. tãgit te qa peccatrix: qa venie optatrix. Cuidnã haberet egra: si nõ accepisset/si nõ medicus adesset: Rex regũ diues in oẽs/ nos salua: pctõr̃ tergẽs cũcta crimina/ sctõr̃ spes ꝛ gloria. Amen.

Euangeliũ. Rogabat ihesum qdaz phariseo9. vide feria sexta q̃tuor tẽpor̃ post festũ exaltatiõis scẽ crucis. 151. Credo dñi. Offer. Angelus dñi descẽdit de celo et dixit mulierib9. quẽ queritis: surrexit sicut dixit alla.

Secr. Presentia munera qs dne placito vultu intuere: et pfta/ vt sancti spūs pfundant bndictione: ⁊ in nostris cordibus eā tui nois dilectionē infundāt/ q in mente btē marie magdalene nimio flagrauit ardore. Per. eiusd. Prefatio cōis. Lōio. Diffusa est gratia in labijs tuis: ppterea bndixit te deus in eternū. Lōpl. Sumpto dne vnico ac salutari remedio corpore scilicet ⁊ pcioso sanguie filij tui dni nostri iesu christi ab oibus malis beate marie magdalene patrocinijs exuamur. Qui te. Appollinaris epi ⁊ marty. Intr. Sacerdotes dei. de com. in cōi. f. 308. Kyriel. triū lectionū. Beati sacerdotis ⁊ Oio. martyris tui appollinaris annua festiuitate ouātes/ clemētiā tuā supplices exora mus oipotēs de⁹: vt sicut ille optati agone certaminis triū phali redimit⁹ exultat corona/ ita ⁊ nos orationuz illius suffulti suffragio/ tētationuz tela superantes/ brauio letemur eterno. P. Epla. Justi deduxit dns. 304. Grad. Ecce sacerdos. 310. Alla. Jurauit dns. 310. Euāg. Facta est cōtētio. Reqre infra de sctō bartholomeo. 260. Offer. Inueni dauid. 313. Secr. Bti martyris tui appollinaris oro nos qs dne/ intelligere chri tui mysteria postulet ⁊ mereri. Per. Cōi. Semel iurau. 313. Lōpl. Sūpta sacrificia qs dne bto appollinare martyre tuo atq; pōtifice deprecāte/ remediuz nobis celeste pciliēt. Per dm.

¶ Officiū de vigilia scti iacobi i matura. Ego aūt. vt in vigilia vni⁹ apli. 291. Oratio. Oncede nobis qs oipotēs deus vēturā bti apli tui iacobi solēnitatē/ cōgruo pfuenire honore: ⁊ veniētem digna celebrare deuotione. Per. Epla. Beat⁹ hō q inuenit sapientiā. in vigilia vnius apli. 292. Grad. Justus vt palma. 292. Si vigilia in dnica⁹ venerit tūc dī. Alla. Per man⁹ aūt aplor. 294. Euāge. Desiignauit dns. 292. Offer. Glia ⁊ ho. 292. Secr. Muneribus nostris dne bti apli tui iacobi festa preim⁹: ⁊ qa cōsciētie nostre ppedimur obstaculis/ ei⁹ meritis qs tibi grata reddant. P. Cōio. Posuisti. 292. Lōpl. Beati apli tui iacobi dne qs supplicatiōe placat⁹: ⁊ veniā delictoz nobis tribue/ ⁊ remedia sēpiterna pcede. P.

¶ Eodē die brigitte electe. In reditu. Ry. Regnum mūdi. Ad summā missā. Intr. Gaudeam⁹ oēs. de vgini. ī cōi. 313. Kyrieleison de electa. Oio. OOmine de⁹ noster q secūdū magnā misericor diā tuā btē brigitte tantā dedi sti gratiā/vt ei p filiū tuū vnigenituz/secreta celestia ⁊ occulta mysteria a mūdi sapiētib⁹ abscōdita reuelares: ipsi⁹ pio īteruētu ꝯcede nos famulos tuos/ī reuelatiōe sempiterne glie tue gaudere/penitet exultātes. p eūd. Epla. Mulierē fortē. 315. Grad. Adiuuabit eā. 315. Alla. v. O spōsa chri redolēs vt myrrha suauissima/errori nro ꝯdolens pna ⁊ mitissima. Uel. Diffusa est. 315 Prosa. Hec sctā cu. 316. Euāge. Sile est regnū celoz thesauro. 316. Credo nō dicit. Offer. Filie regū. 316. Secre. Omps sempiterne de⁹ munera maiestati tue oblata/per ītercessionē btē brigitte spōse dilectissimi filij tui/ad ppetuā fac nobis puenire leticiā. p. Cōi. Diffusa est. 317. Cōpl. Sacramēta salutis nostre suscipiētes/ꝯcede qs oīpotens deus: vt beate brigitte nobis vbiq; psit oratio: ī cui⁹ veneratiōe hec tue obtulim⁹ maiestati. p. ¶ Eodē die christine vgīnis ⁊ martyris. Oio.

OEus qui nos hodierna die btē christine vginis ⁊ martyris tue annua solēnitate letificas: ꝯcede ppiti⁹: vt ei⁹ adiuuemur meritis/cuius castitatis irradiamur exēplis. Per. Sec. Hostias tibi dñe btē christine martyris tue dicatas meritis benign⁹ assume: ⁊ ad ppetuū nobis tribue puenire subsidiū. p. Cōpl. Adiuuēt nos qs dñe ⁊ hec mysteria q̄ sumpsim⁹: ⁊ btē christine vginis ⁊ martyris tue ītercessio veneranda/ad celestem nos perducat māsionē. Per. ¶ In die scti iacobi apli. In reditu Ry. Admirās chri. Uel Ciues apl̄oz. Ad missaz Intr.

Jhi autē nimis honorati sunt amici tui de⁹: nimis ꝯfortatus est principat⁹ eorū. ps. Dñe pbasti me et cognouisti me: tu cognouisti sessionē ⁊ resurrectionem meā. Gl̄ia patri. Kyriel̄. de aplis. Oio.

EStO dñe ppitius plebi tue sctificator ⁊ custos:

vt apli tui iacobi munita ꝑſi/
diſs/ꝛ ꝙuerſatiõe tibi placeat:
ꝛ ſecura mẽte ꝛeſeruiat. ꝑer.
Epla. Jã nõ eſtz. 293. Grad.
Nimis ꝯonoꝛati ſunt amici tui
deꝰ: nimis ꝯfoꝛtatꝰ eſt ꝓncipatꝰ eo/
rũ. ℣. Dinumerabo eos: ꝛ ſuper
arenã multiplicabunt. Alla. ℣.
In oẽm terrã exiuit ſonus eoꝝ: et
i fines oꝛbis terre ꝛba eoꝝ. Pro
ſa. Clare ſctoꝝ. 295. Hel hec.
Gaude chꝛi ſpõſa/virgo ma
ter eccleſia. Omni de na/
tione/generãs illi filios quotidie.
Per quos inferos ſuperas/ꝛ ce
li tibi ianuã ꝯcilias. Hãc pãdũt
hodie(quoꝛum feſta veneramur)
hec duo luminaria. Ex quibꝰ ia
cobꝰ in iudea ꝓ virtutem refulſit ꝛ
ſamaria. Ex gros curãs/ demões
fugãs/ moꝛtuos in lucẽ verbo re/
uocans. Magos ſana vincẽs do
ctrina/fidei parauit coꝛda pluri/
ma. Poſt vt agnus iugulo ductꝰ/
ſe impẽdit ꝓmptiſſimũ. Lauãs
agni ſanguine ſtolaz/ commutauit
moꝛte vitã. Ex iuſdẽ vite imitatꝰ
aꝛdoꝛem chꝛiſtofoꝛus/ hac ipſa
paſſus eſt die: ſed diuerſo tẽpoꝛe.
Gẽtilibꝰ exoꝛtus/ſed celitus in/
ſtructꝰ: verbo qõ ꝑdicauit/ſignis
ꝯfirmauit. Aridã pꝛece fuſa/vir
gam fecit floꝛere: carceri mãcipat/
virgiſq; cedit. Ignẽ pertranſijt:
ferrũ ſicut cerã diſſoluit. Capite
plectit: celos vt victoꝛ ingreditur.
Ipſius ꝓ mirabilia/crediderũt
milia ãter duodena. Ex quo/
q; eũ peremit/ ſignis victus cuz
ſuis fidem ꝓmeruit. Terge fle/
tus rachel genas paſſione roſeas.
Quos gemebas laboꝛantes mo/
do regnãt victoꝛes. Te q tuo cõ
mendẽt ſpõſo. Amẽ. Scõz mat/
thẽ. xx.
In illo tpe. Ac/
ceſſit ad ieſum mater fi
liozũ ẕebedei/cũ filijs ſuis a/
doꝛãs ꝛ petẽs aliquid ab eo.
Qui dixit ei. Quid vis? Ait
illi. Dic vt ſedeãt hi duo filij
mei: vnus ad dexterã tuaz/et
vnus ad ſiniſtrã i regno tuo.
Reſpõdens autẽ ieſus/dixit.
Neſcitis qd petatis. Poteſtis
bibere calicẽ/quẽ ego bibitu
rus ſum? Dicũt ei. Poſſumꝰ.
Ait illis. Calicẽ quidẽ meum
bibetis: ſedere aũt ad dexterã
meã vel ſiniſtrã nõ eſt meum
dare vobis: ſed qbus paratũ
eſt a patre meo. Et audiẽtes
decẽ/indignati ſunt de duobꝰ
fratribus. Jeſus aũt vocauit
eos ad ſe/ꝛ ait. Scitis/qa pꝛi/
cipes gẽtiũ dñant eoꝝ: ꝛ qui
maioꝛes ſunt/poteſtatẽ exeꝛ/
cent i eos. Nõ ita erit iter vos.
Sed qcũq; voluerit iter vos
maioꝛ fieri/ſit veſter miniſter.
Et q voluerit inter vos pꝛi/

mus esse/erit vester seruꝰ. Sicut filius hoīs nō venit ministrari/sed ministrare: et dare aīam suā redēptionē ꝓ multis. Credo dī. Offer. Quihi aūt nimis honorificati sunt amici tui deꝰ: nimis ꝯfortatꝰ est principatus eoꝝ. Secr. Oblatiōes populi tui qs dñe btī apli tui iacobi/passio btā cōciliet: et que nostris nō apta sunt meritis/fiāt tibi placita eiꝰ deprecatione. Per. Prefatio de aplis. Cōio. Vos q secuti estis me/sedebitis sup sedes iudicātes duodeci tribꝰ israel/dicit dñs. Cōpl. Bti apli tui iacobi/in cuius hodie festiuitate corpore et sāguine filij tui nos refeciſti/qs dñe intercessiōe nos adiuua: ꝓ cuiꝰ solēnitate pcepimꝰ tua sctā letātes. P. C Be sancta āna. In reditu Re. Regnū mūdi. Ad missā. Intr. Gaudeamꝰ oēs. ℣. āne mris marie. ō cuiꝰ solēnitate. ℣. Kyrieł. ꝓ octauas

OEus q beatam Oratio. annā matris tue genitricē fieri voluisti: psta qsūs: vt apud te meritis vtriusqꝫ/matris et filie regna celestia ꝯseqmur. Qui vivis. Epla. Mulierē fortez. 315. Grad. Adiuuabit eā. 315. Vel. Felix mater sancta es anna: cuius filia sine tactu pudoris inuēta est mater saluatoris. ℣. Ergo parēs sctā cū sit tibi filia tanta/ipsa tuis meritis cōfer opē miseris. Alla. ℣. Anna mater genitricis dei: ad te clamamus oēs rei: ora ꝓ nobis filiā matrē dei mariā. Vel. Alla. ℣. Anna mater eximia felix abrae filia/celi fulget i curia coronata glia.

OMnis mūdus de- Prosa. cantet et iocūdus alla. Nouа festa nunc adsunt: sed diu gesta res mirāda. An dilecti pariter vixerūt feliciter/fide clara. Virga iesse ꝓduxit/de q chīs illuxit: sol de stella. Tandem illis visio monstrat ab angelo/pari forma. Crediderūt nūcio: nec hoꝝ duo tio fit corrupta. Post hec anna credidit/et mariā peperit valle nostra. De qua chīs nascit: eiꝰ lacte pascit carne sūpta. Iste dei filiꝰ missus erat celitꝰ: sed hunc plebs iudaica dānat ceca. Inde crucifigit/lancea pfodit: fecit hec ꝓ delicta plebs pdicta. Iesu nos adiua cuꝫ matre maria: educ de valle hac misera. Ad celi gaudia: vbi tu cū anna regnas/et mater puerpera maria. Euāg. Liber gnātiōis. ifra i nati. b. Vgis. 264. Credo dī. Offer. Filie re. 316 vt. Bndicta anna mater gēitricꝫ saluatoris nri/te laudātes meritis adiuua: et repelle/ꝑsolatiōe tua/ab

hac familia cũcta vicia: quã cuz fi/
lia ſemp viſita/hac i via nos adiu/
ua:z p pia ſubſidia nos ad gaudia
ducas celica/vbi milia canũt agmi
na:anna ſancta nos ſalua. Secre.
Hec victima qm̃s dn̄e pro
btẽ anne memoria oblata: z
mẽtiũ nobis ſanctitatẽ z cor/
porũ obtineat caſtitatẽ. Per.
Prefatio cõis ſolẽnis. Cõio.
Biffuſa eſt. 317. Vel. Beata
gaudia nobis anne p̃cib9 tribuat
ipſe dn̄s eterni patris fili9. Cópl̃.
Oa qm̃s oipotẽs de9: vt q
btẽ anne cõmemoratiõe glo/
riamur:ipſi9 adiuti p̃cib9/pre
ſentib9 z eternis cõſolationi/
bus foueamur. Per. Chri
ſtofori martyris. In reditu.
Ps. Beat9 vir chriſtoforus. Ad
miſſam. Intr̃. Letabit̃ iuſt9. de
vno martyre i cõi. 304. Ky/
rieleiſon. p octauas. Oratio.
Deus cui9 virtute beatus
martyr chriſtofor9 di/
uerſa ſuperauit torméta: fac
q̃s ei9 nos interueniẽtib9 me
ritis/vniuerſas inſidias inimi
ci ſuperare. P. Epl̃a. Beat9
vir q inuẽt9. de vno marty/
re in cõi. 304. Grad. Poſuiſti
dn̄e. 306. Alla. Letabitur iuſtus.
fol. 306. Proſa. Spe merce/
dis. 306. Euãge. Si qs vult
poſt me. 306. Credodi ra/

tione reliquiarũ. Offer. Glia
z honore. 307. Secr̃. Altare
tuũ de9 muneri b9 oblatis cu/
mulãtes/da qm̃s: vt ad ſalutẽ
noſtrã bti chriſtofori marty/
ris tui p̃catiõib9 pficiãt: cuius
ſolẽnitatẽ veneramur. Per.
Cõi. Poſuiſti dn̄e. 307. Cópl̃.
Repleti dn̄e muneribus ſa/
cris i martyris tui chriſtofo/
ri ſolẽnitate q̃s: vt z te ſemp i
ei9 ꝯmemoratiõe laudem9: z
tuã miſcdiaz ipſo ꝙprecante
cõſequamur. P. C Pãtaleo
nis martyris. Intr̃. Letabit̃ iu
ſtus. ꝙ vno marty. i cõi. 304.
Kyrieł. triũ lectionuz. Gro.
Preſta qm̃s oipotẽs de9:
vt qui bti Pantaleonis
martyris tui tẽporali ſolẽni/
tate gaudemus/vite gaudijs
pfruamur eternis. P. Epl̃a.
Juſtus ſi morte. 305. Grad.
Bn̄e p̃ueniſti. 306. Alla. Letabi/
tur iuſt9. 306. Euãge. Si quis
vult ꝙnire poſt. 306. Offer.
In virtute tua. 307. Seĉ. Pre/
ſta nobis oipotẽs de9/vt no
ſtre humilitatis oblatio et p
tuoz tibi grata ſit honore ſã/
ctorũ: z intercedẽte beato pã
taleõe martyre tuo/nos emũ
det/pariter z mẽte purificet.
Per. Cõi. Poſuiſti dn̄e. 307.
Cópl̃. Sumptis dn̄e celeſti

bus

bus sacramẽtis qñs/ intercedẽte beato pãtaleone martyre tuo/ ad redẽptiõis eterne pficiamus augmẽtum. Per. ¶ Marthe virginis hospite dñi. In reditu Re. Veni dilecta. Ad missaz. Intr̃. Gaudeamus oẽs. ℟. marthe hospite dñi de cui⁹ solẽnitate. ℟. Ikyrieł. ℣ O Adñs clemẽtissime ꝺeus/ cui⁹ filiꝰ i ede btẽ marthe hospitari dignat⁹ est: da qñs: vt ei⁹ meritis ꝛ p̃cibus/ q̃ illũ placite suscepit hospitio/ in ede polox misericorditer hospitari valeamus. Per eũdẽ. Lcõ libri sapientie. Ecclesiastici. xxvj. ¶ Gratia mulieris sedule delectabit virũ suum: ꝛ ossa illi⁹ impinguabit. Disciplina illi⁹ datũ ꝺei est. Mulier sensata ꝛ tacita/ nõ est imutatio erudite aie. Gratia super gratiã/ mulier sctã ꝛ pudorata. Dis aũt põderatio nõ est digna ꝓtinẽtis aie. Sicut solis riẽs mũdo i altissimis dei: sic mulieris bone species in ornamentũ dom⁹ ei⁹. Lucerna splẽdẽs/ sup cãdelabrũ sanctũ/ ꝛ species faciei sup etatez stabilẽ. Colũne auree sup bases argenteas: ꝛ pedes firmi sup plãtas stabilis mulieris. Fũdamẽta eterna sup petraz solidã: ꝛ mãdata ꝺei in corde mulieris sancte. ℟. Specie tua. i cõi. 3 1 5. Alla. ℣. Intrauit iesus in quoddã castelluz: ꝛ mulier q̃daz martha noie excepit illũ in domũ suã. Vel. Alla. ℣. Martha cui⁹ virtutib⁹ tota fulget ecclesia: obtine tuis precibus beata nobis gaudia. Prosa. ¶ Vtilat marthe dies dñi hospite/ sororis marie magdalene. Resonet laudes plebs leticie hodie/ impatori sũme glorie. Que suscepit chr̃m hospitio: letat̃ celi solio. O q̃z dulcis ista susceptio: qua dat̃ celi regio. Cuius prece dñs fetidum ab orco suscitauit lazarũ: liberet ꝓ eius meritũ a morte ppetua populũ. Felix celorũ regis hospita: aula cui⁹ nitet emerita: hũc supplex ꝓ nobis rogita/ quo viuam⁹ tecũ in ethera. Gloria etẽrno patri simul chr̃o ei⁹ nato spirituiq̃ sctõ. Qui de⁹ vnus omnipotẽs ꝺeuotorũ hanc meox faciat memoriam. Amẽ. Euãgeliũ. Intrauit iesus in quoddã castellũ. in die assumptionis marie. 257. Credo dicit̃. Offer. Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternuz ꝛ in seculũ seculi. Secr̃. Suscipe ꝛ sctifica ado nai ꝺeus hoc munus oblatũ ꝛ

cõcede: vt ad salutẽ nostrã caro ⁊ sanguis fiat filij tui/meritis illiꝰ que illũ gratãter hospitio recepit. Qui tecuꝫ. Cõio.

Dilexisti iusticiã ⁊ odisti iniqtatẽ: ꝓpterea vnxit te deꝰ deus tuꝰ.

Cõpt. Oesumus oipotens deus: vt sacramẽtis que sũpsimus ⁊ meritis beate marthe filij tui hospite/digne hic ⁊ in futuro viuamus. Per eũdẽ.

Eodẽ die felicis ⁊ socioꝝ

Resta qs dñe: eiꝰ. Oio.

vt sicut populus chr̃ianus martyꝝ tuoꝝ felicis: simplicij/faustini ⁊ beatricis tẽporali solẽnitate congaudet/ita ꝑfruaꝫ eterna: ⁊ qđ votis celebrat/pio cõprehẽdat effectu. P. Secre. Hostias tibi dñe ꝑ sctõꝝ martyꝝ tuoꝝ felicis/simplicij/faustini et beatricis cõmemoratiõe ꝟferimꝰ: suppliciter obsecrãtes: vt indulgentiã nobis pariter cõferãt ⁊ salutez. Per. Cõplẽ. Presta qñs omps deꝰ: vt sctõrũ martyrũ tuoꝝ felicis/simplicij/faustini ⁊ beatricis celestibus mysterijs celebrata solẽnitas: indulgentiã nobis tue ꝓpitiationis acquirat. Per.

Abdon ⁊ sennen martyꝝ.

Intr̃. Intret i ꝯspe. ꝟ martyri. ℣ cõi. 297. Kyrieł. triũ lcõnũ

Deus q sanctis tuis Abdon ⁊ sennen/ad hanc gloriã veniẽdi copiosũ munus gratie cõtulisti: da famulis tuis suoꝝ veniã pctõꝝ: vt sanctoꝝ tuoꝝ intercedẽtibus meritis/ab oĩbus mereamur aduersitatibus liberari. Per. Epł̃a. Rememoramini pristinos. 300. Grad. Gloriosus deꝰ. 300. Alł̃a. Justi epulent̃. 300. Euãge. Sedente iesu. 302. Offer. Mirabilis deꝰ. fo. 303. Secr̃. Munera tibi dñe ꝓ sanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ abdon ⁊ sennen passiõe deferimus: qui dũ finiunt̃ in terris: facti sunt celesti sede gloriosi. P. Cõio. Posuerũt mortalia. 304. Cõpt̃. Populũ tuum dñe perpetua munitione ꝺfende: nec difficulter qđ pie ⁊ iuste postulat cõsequaꝫ cui sanctoꝝ tuoꝝ abdon ⁊ sennẽ merita suffragant̃. ꝓ.

Germani epi ⁊ cõfessoris. Intro. Sacerdotes tui. de cõfes. 307. Kyrieł. triũ lectionuꝫ. Oio.

Maiestatẽ tuã qñs dñe/sctũs germanus ꝯfessor tuus ⁊ põtifex cuiꝰ hodie depositionẽ celebramus ꝓ nobis exoret: vt qđ nostris meritis nõ valemus eius ꝓcibꝰ cõsequamur. P. Epł̃a. Ecce

sacerdos magn⁹ q in diebus suis. 308. Grad. Jurauit dñs. fo. 310. Alleluia. Jnueni dauid. f. 310. Euāg. Sint lūbi. 312. Offer. Veritas mea. 313. Secr. Sacrificiū nostrū tibi dñe qmēs beati germani precatio sctā cōciliet: vt cui⁹ hono re solenniter exhibet: meritis efficiat acceptū. P. Cōi. Fidelis seru⁹. 313. Cōpl. Deus fideliū remunerator animarū: presta qmēs: vt beati germani cōfessoris tui atq; pōtificis/cuius venerandā celebram⁹ festiuitatē/precib⁹ indulgentiā ꝙsequamur. P. Ad vincula Petri. Jn reditu Fr. Petre amas me. Ad missā. Intr. Nūc scio vere. vt in die sctōz petri z pauli apostoloz. 236. Kyrieleison de apostolis. Oratio.

DEus qui beatū petrum apostolū a vinculis absolutuz/illesum abire fecisti: nostroz qmēs absolue vincula peccatoz: z omnia mala a nobis ppitiatus exclude. P. Epla. Misit herodes rex manus. vtē. fo. 236. Grad. Constitues eos. fol. 294. Alleluia. ℣. Solue iubente deo terrarū pctre catenas: qui facis vt pateant celestia regna beatis. Prosa.

TU es petrus/z sup hanc petram edificabo ecclesiā meā. Tu beatus es bariona: cui aspirat sua dona/quasi nato spūs. Quod caro sanguisq; nescit/per patrē tibi patescit reuelatum celitus. Tibi claues deus dedit: quibus porta celi cedit/pualetq; inferis. Potestate formidanda hic ligas illic liganda: tuta sunt q̄ solueris. Tu piscantem/piscatoris ad capture melioris vsuz traxit gratia. Cūcta linquens/naui spreta tēporali/mūdi meta iudices vt oia. Apostolis principaris/dñoq; sociaris in tributi precio. Transformati tu messie moysiq; et helie frueris colloqo. Sicco pede calcas mare: malchū truncas: fles amare dū pūgit negatio. Sic deiectuz patientis/z erectū resurgentis reintegrat visio. Ter cōfessus ter negatū: gregem pascis ter donatum/vita verbo precib⁹. Claudus salit z thabita iterata claret vita/viā parās gentib⁹. Infirmis vmbra mederis: defraudantes graui feris coniuges supplicio. Tu vinclis liber laxatis/portis exis reseratis: duce fretus preuio. Cecus videt/mutus fatur: languor fugit: duplex dat salus antiochie. Unus surgit: magus cadit: consecrator romā vadit/crucis z victorie. Illum sequens: pendens cruce/scandens celū: quo te duce nobis

detur aditus. Tanitor ingressus pande: quo nos lucis nō mutāde foueat ituitus. Amē. Uel Petre sūme. 237. Euág. Uenit iesus ī partes cesa. 237. Credo dī Offer. Aōstitues eos prīcipes sup omnē terrā: memores erūt nominis tui in oī progenie ꝛ generatione. Secr. Oblatū tibi dñe sacrificiū intercedente btō petro apl'o tuo/viuificet nos sēper ꝛ muniat. P. Lōio. Tu es petrus ꝛ sup hanc petraꝝ edificabo ecclesiā meā. Lōpr. Acorporis sacri ꝛ p̄cios̄i sanguinis repleti libamine qs dñe deus noster: vt qd̄ pia deuotiōe gerimus: intercedēte btō petro apl'o tuo/certa redēptione capiamus. P do. Eodē die machabeoꝝ martyrū. Oio.

ATerna nos dñe martyrū tuorū machabeoꝝ corona letificet: q et fidei nostre prebeat increméta virtutū: ꝛ multiplici nos suffragio cōsoletur. P. Secr. Iterata mysteria dñe sctōꝝ martyrū tuoꝝ solénia celebrātes deuota mente tractamus: quib⁹ nobis qm̄s ꝛ presidiū crescat et gaudiū. P. Lōplen. Presta qm̄s op̄s de⁹: vt quoꝝ memoriā sacramēti participatiōe recolim⁹/fidē quoq; pficiendo sectemur. Per. C Stephani pape ꝛ martyris. Intr. Sacerdotes eius. de Ofes. in cōi. 308 Kyrieł. triū lctónū. Oratio.

OEus qui nos beati Stephani martyris tui atq; pontificis annua solennitate letificas: concede propitius: vt cuius natalicia colimus: de eiusdez etiā protectione gaudeamus. Per dō. Epla. Ois pontifex. in cōi. 305. Grad. Os iusti. 310. Alla. Iste sanctus digne. 310. Euang. Ego sum pastor bonus. Require in cō muni. foł. 306. Offer. Inueni dauid. fo. 313. Secr. Munera tibi dñe dicata sanctifica: ꝛ intercedente bēato stephano martyre tuo atq; pontifice: p eadez nos placatus intende. Per. Cōio. Dñe quinq; talēta. foł. 313. Complē. Hec nos cōio dñe purget a crimine: ꝛ intercedente bēato stephano martyre tuo atq; pontifice: celestis remedij faciat esse consortes. Per dominuz. C In inuentione sctī stephani pō tomartyris ꝛ alioꝝ. Introit⁹. Etenim sederūt prīcipes. per totū vt in natali ei⁹. 12. Kyrieleison triū lectionuz. Oratio.

OEus q es sanctoꝝ tuorum splēdor mirabilis:

quiqꝫ hodierna die corpora beatorũ stephani protomartyris tui/nicodemi/gamalielis atqꝫ abibõ: inuẽtione gloriosa reuelasti: da nobis qs in eterna leticia de eorꝫ societate gaudere. ℙ. Epla. Stephanus plenꝰ gratia. in natali eiꝰ. ℟. Stad. Sederũt principes. ℟. Alla. Videbo celos apertos. ℟. Euág. Dicebat iesus turbis iudeorꝫ ꝛ principibus sacerdotũ. ℟. Offer. Elegerũt. ℟. Secr. His qs dñe muneribꝰ intẽde placatus: ꝛ tribue supplicatione glorioſi protomartyris tui stephani/nicodemi/gamalielis atqꝫ abibõ nos a peccatis oibꝰ absolui: et celesti gloria ditari. Per. Prefatio cõis. Lõio. Videbo celos apertos. ℟. Lõplẽ. Deus qui ecclesiã tuã glorioſi protomartyris tui stephani/nicodemi gamalielis atqꝫ abibõ glorificare de inuẽtis dignatus es artubus: da vt eorũ supplicatione fiat semp tibi dꝛuota: ꝛ meritis iugiter secura. ℙ. ✠ ℂ Eodẽ die iustini martyris. Oratio.

Deus qui tua ineffabili pietate beatũ iustinum etate paruulũ magnũ fide ac virtute feciſti: da qs: vt qui eius passiõe gloriamur: vite quoqꝫ inocẽtiã imitemur. ℙ. Secr. Accipe munera misericors deus que in honorẽ ꝛ laudez glorie tue btõ iustino martyre tuo collata offerimꝰ vt te sãctificãte/vnigeniti tui corpus ꝛ sanguis fiat: ꝛ ꝓ hoc nos in eius corporis vnitate tribue in perpetuũ manere. ℙ. Cõpl. Tui dñe ꝓceptio mysterij/ꝛ btĩ iustini solẽnitate letãtes/qsumus: vt eiꝰ nobis intercessiõe/tẽporalibꝰ nõ destituaꝫ auxilijs: ꝛ spũalibꝰ semp ꝓficiat icremẽtis. ℙer. Epla. Dilectꝰ deo ꝛ hominibus. 308. Grad. Os iusti. 310 Alla. ℣. Pie pastor dñice tuorꝫ memor operũ: sta corã summo iudice pro tuo ortu pauperũ. Vel. Alla. Iste sctũs digne. 310. Pro sa. Dilectus deo. 311. Euãge. Vos estis sal terre. 312. Credo nõ dicit. Offer. Desideriuz

anime. 313. Secre. Munera qñs dñe tibi dicata sanctifica: t meritis beati dñici cfessoris tui nobis pficiát ad medelaz. Per. Lóio. Fidelis seruus. 313. Lópr. Aócede qs oipotés deus: vt q peccatoz nostroz pódere premimur: bti dominici cfessoris tui patrocinio subleuemur. Per. CMarie niuis. In reditu. Rc. Dominus rex omnium. Ad missaz. Introi. Salue sancta parés. de btá virgine. 322. Kyrie. Fons bonitatis. Oratio.

OAmnipotés sempiterne de⁹/qui ad ampliádam laudé in hoc seculo gloriose virginis marie genitricis tue/ domuz insolita niue psigna sti:cófer opé famulis tuis: vt refrigerio gratie tue ardoré extinguamus libidinis:quatenus in hac sacra solénitate/ tibí casto corpore t pura mé/te assistere valeamus. Qui viuis. Epra. Ab initio t ante secula, infra de btá vgine. 322. Grad. Benedicta t venerabilis es. 322. Alleluia. O consolatrix Apauperum. 322. Prosa. Aya sponsa chri gaude: corde/voce/noua laude militás eccle/sia. At celestes hierarchie iocú/dent in hac die/dulci cú symphonía. Totus orbis colleteť:totus chorus gratuleť/supernoz ciuiú. Genitricis illibate semper virginis beate assunt festa niuium. Que nature ptra ritú ex angusto infinitú fructum profert paruula. Homo deú/stella solez/nata patrem/virgo prolé/ antiquú iuuencula. Nouú creat virgo miruz: dú sol virginalé gyrú in estate media. Lustrat magno cú feruoze: niué dedit cú algoze:miscuit contraria. Roma datur in stuporé/ niué vidés preter moré inconsuetum patrie. Quid pretédit dum nesciť/statim tellus aperiť túc pro cultu latrie. Cuius tépli de structura vidit visione pura pontifex liberius. Genitricem precellentem nocte sibi colloquenté:obedit celerius. Somno vidit cú vxore matré christi cú fulgoze nobilis patricius. Mandans téplum cósúmari/t a cúctis venerari: exequútur citius. Téplú pulchruz erexerút: t illud cósecrauerút virginis sub titulo. Ubi signa clarét plura que nó fiút a natura/ ei⁹ amminiculo. Quá pcemur coz/de puro/vt nó locet i obscuro nos/ster tádem spiritus. Sed in regno claritatis nos collocet cú beatis/post presentes gemitus. Imé. Euangeliuz. Extollens vocem quedá mulier de turba:

dixit illi. de beata ỽgine. 323.
Credo dī. Offer. Helix nāqs es sacra ỽgo maria et oī laude dignissima: qa ex te ort⁹ est sol iustitie xp̄s de⁹ noster. Secr. Aspice de sede sctā tua t cogita de nobis i mediatricis nostre festiuitate op̄s de⁹: quā iocūdo hodierna die niuiū dedicasti miraculo: q̄ fulcitū niuiū proprietatib⁹/sui sctissimi corporis olim p̄buit hospitiū dño nr̄o iesu chr̄o filio tuo. Qui tecū. Prefatio. Et te in veneratiōe. solēnis. Cōi. Beata viscera marie ỽginis q̄ portauerūt eterni patris filiuz. Cōpl. Deus q ad declarandū gratiā virginis marie genitricis filij tui dñi nostri iesu chr̄i/in estiuis calorib⁹ locū/in quo edificarer ei tēplū/dignat⁹es demōstrare: tribue q̄s: vt ei⁹ obsequijs insistētes/refrigerato estu cōcupiscētie/candore innocētie dealbent. P eūd. Eodē die osualdi regis t martyrs. Oro.

Deus q beatū osualdū regē t martyrē tuū hodie suscepisti atq; remunerasti: cōcede ppiti⁹: vt q ei⁹ gaudem⁹ meritis: puocemur exēplis. P. Secr. Hec sacra nos dñe q̄s: que p venerādis bti osualdi martyris tui deferimus meritis/pctōz nostroz vincula soluāt: t ei⁹ obtētu/ab oib⁹ nos tueant aduersis. P. Cōplē. Ign⁹ ppetue salutis sumētes/clementiā tuā oīpotēs deus īploram⁹: vt btō osualdo interueniēte/celestis vite premia consequi mereamur. Per dn̄. In trāsfiguratiōe dñi. In reditu R. Descendentibus illis. Ad missam. Intro.

Dominus dixit ad me: filius meus es tu: ego hodie genui te. ps. Quare fremuerūt gentes: t populi meditati sunt inania. Gloria patri. Kyrie. Magne deus. Oro.

Deus q hodierna die vnigenitū tuū mirabiliter trāsfiguratū/celitus vtriusq; testamenti patribus reuelasti: da nobis q̄s beneplacitis tibi actib⁹/ad eius semp̄ ꝯtemplā dam puenire gloriaz: in quo tue paternitati optime ꝯplacuisse testatus es. Qui tecuz. Lcō epīe bti petri apli. ij. ca. j.

Charissimi. Justū arbi-
tror/q̄z diu suz in hoc ta
bernaculo/suscitare vos in cō
monitione. Certꝰ q̄ velox est
depositio tabernaculi mei: se
cundū q̄ et dñs noster ihesus
chr̄s significauit mihi. Dabo
aūt operā: t frequēter habe-
re vos post obitū meum: vt
horz oīuz memoriā faciatis.
Nō eniz indoctas fabulas se
cuti/notā fecimus vobis dñi
nostri iesu chr̄i virtutē t pre-
sciētiā: sed speculatores facti
illiꝰ magnitudinis. Accipiēs
eniz a deo patre honorē t glo
riam: voce delapsa ad eū hu-
iuscemodi a magnifica glo-
ria. Hic est filiꝰ meꝰ dilectꝰ/in
quo mihi cōplacui: ipsuz au-
dite. Et hāc vocē nos audiui
mus de celo allatā: cū essemꝰ
cū ipso in mōte sctō. Et habe-
mus firmiorē propheticū ser
monē: cui bñfacitis attēdētes
q̄si lucerne lucēti in caligino
so loco: donec dies elucescat:
t lucifer oriat in cordibꝰ ve-
stris. Grad. Tecū principiuz
in die virtutis tue in splēdoribus
sctōz ex vtero ante luciferū genui
te. ℣. Dixit dñs dño meo sede a
dextris meis: donec ponaz inimi-
cos tuos scabellū peduz tuorum.
Alla. ℣. Candor est lucis eter-
ne speculum sine macula: t imago
bonitatis illius. Vel. Alla. Dies
sanctificatus. 12. Prosa.
Hest dies celebris: quo pla
catus miseris deus demōstratur.
Huius vnigenitū ꝓfert nā in me
diū: luce trāsformatū. Mētes vt
alliciat infirmas: t ꝓuehat in supre
mū statū. Vbi nexu liberi mor-
tis facti lucidi/sctī gloriant. Aō
formati luminis fonti sacri numi
nis vino debriant. Obsequunt
laudibꝰ/intētisq̄z vultibꝰ semp spe
culātes. Hec pādunt hodie: mō
tis i cacumīe chr̄o rutilāte. Vo-
cant patritij vatū t apli ad tātū as
pectū. Declarat se dñm mortis
t viuētiū: priscis nūciatū. Ani-
mantur ceteri morte plecti auidi:
quā nec formidarūt. Hiūt testes
solidi dignitatis dñi: quā nēpe p-
barūt. Coheredes filios t gran
des t paruulos pri aggregādos.
Quibus tabernacula pstanda in
gloria sūt iā ꝓparata. Quoz nos
efficiat hors: q̄ pmiat i vita bea
ta. Amē. vel ꝓsa de sctā trinita
te. Euāg. Assumpsit ihesus pe
trū t iaco. t ioā. vtꝫ. sabbo an
te Reminiscere. 39. Credo dī.
Offer. Intonuit de celo dñs t
altissimus dedit vocē suā t appa-
ruerūt fontes aquarū alla. Secr.
Suscipe qm̄s dñe sancte pa
ter omnipotēs eterne deus

munera q̄ ꝑ gloriosa filij tui trāsfiguratiōe deferimus: et ꝯcede ꝓpitio: vt per hec a tēporalib⁹ liberemur incōmodis: ⁊ gaudijs annumeremur eternis. Per eūdē. **Prefatio** de sctā trinitate. **Cōi.** In splēdorib⁹ sctōrꝝ ex vtero ante lucifer genui te. **Cōpl.** Deus q̄ hunc diē incarnati verbi tui trāsfiguratiōe: tueq; ad eum missa paternitatis voce cōsecrasti: tribue q̄s̄: vt diuinis pasti alimonijs/in eius mereamur mēbra transferri: q̄ hoc in sui memoriā fieri p̄cepit/dn̄s noster ihesus chr̄s filius tu⁹. Qui tecū. ℂ **Eodē die Sixti felicissimi ⁊ agaputi martyrū cōmemoratio. Si vo placebit officiū. Intr̄.** Salus aūt iustorꝝ. **de martyrib⁹ i cōi. 297. Dic.**

Deus q̄ nos cōcedis sanctorꝝ martyrꝝ tuorꝝ sixti felicissimi ⁊ agapiti natalicia colere: da nobis in eterna letitia ꝑ eorꝝ societate gaudere. Per. **Epl̄a.** Expectatio iustorꝝ. 298. **Grad.** Exultabunt scti. 300. **Alla. ℣.** Te martyrū candidatus laudat exercitus dn̄e. **Euāgel̄.** Ecce ego mit. 296. **Offer.** Gloriabūtur in te. 303. **Secr̄.** Munera tibi dn̄e dicata sanctifica: ⁊ ītercedētib⁹

sctis martyrib⁹ tuis/sixto/felicissimo ⁊ agapito/ꝑ eadem nos placatus intēde. P. **Cōi.** Ego vos elegi. 297. **Complē.** Presta nobis q̄s̄ dn̄e ītercedētibus sctis tuis sixto: felicissimo et agapito: vt q̄ ore ꝯtingimus: pura mēte capiamus. P. ℂ **Bonati ep̄i ⁊ martyris. Intr̄.** In virtute tua. **de vno martyre in cōi. 304.** Kyrieleison **triū lectionū. Dic.**

Deus tuorꝝ gloria sacerdotū: presta q̄s̄: vt scti martyris tui ⁊ ep̄i donati/cuius festa gerim⁹: sentiam⁹ auxiliuz. Per. **Epl̄a.** Dis pōtifex. **in cōi. 305. Grad.** Dn̄e p̄uenisti. 306. **Alla.** Letabit̄ iust⁹. **so. 306. Euāge.** Ego sum pastor bonus. **i cōi. 306. Offer.** Posuisti dn̄e. 307. **Secr̄.** Presta q̄s̄ dn̄e: vt intercessione scti martyris tui ⁊ ep̄i donati: quē ad laudē nois tui dicatis muneribus honoram⁹: pie nobis ꝺeuotiōis fruct⁹ accrescat. Per. **Cōi.** Magna est gl̄ia. 307. **Cōpl̄.** Omnipotēs ⁊ misericors de⁹/q̄ nos sacramētorū tuorꝝ ⁊ participes efficis ⁊ ministros: p̄sta q̄s̄: vt intercedēte bt̄o martyre tuo atq; pōtifice donato: eiusdez ꝓficiamus ⁊ fidei augmēto/⁊ beati-

tudinis iũgamur ꝯsortio.P.
C Eodẽ die sctẽ affre marty.
TErcessio nos Oro.
qs dñe sctẽ affre martyris tue sociarũqꝫ ei⁹ semp letificet:q̃ in tui nois ꝯfessiõe tibi placere meruit:tuáqꝫ gl̃iaꝫ ĩ celis adeptura p̃ aque mersionẽ ⁊ ignis ꝯcremationẽ coroná vite est ꝯsecuta.p̃. Sec̃.
Sacrificiũ dñe qd̃ ꝓsideráter offerim⁹/gratũ tibi btã affra suffragatrix socieqꝫ ei⁹ efficiãt. P̃. Cõpl̃. Beate affre martyris tue sociarũqꝫ eius dñe suffragijs exoratus pcepti sacramẽti nos virtute defendas.P̃.C Si vo placebit alicui officiũ de sãcta affra cũ sociab⁹ ei⁹. Intr̃. Intret ĩ cõspectu tuo. de martyri.in cõi.297.
OEus cuius charitatis ardore incẽsa btã affra vna cũ puellis suis/illicita carnaliũ ꝓsideriorꝫ incẽdia deuicit:carnisqꝫ cõbustiones sustinuit imperterrita: te supplices exp̃camur: vt p̃ earũ p̃ces in nobis carnalia ꝓsideria extinguas:atqꝫ ad superna gaudia nos p̃ducas.p̃. Epl̃a. Reddet de⁹ mer. 298. Grad. Exultabunt sancti. 300. Alla. Justi epulent. 300. Prosa. O beata beatorꝫ. 301. Euange. Vidẽs iesus turbas. 301. Offer. Letamini i dño. 303. Sec̃. cũ ꝯpl̃.vtã. Cõio. Justorũ anime. 303. C Ciriaci ⁊ sociorũ ei⁹ martyrꝫ. Intr̃. Timete dñm. f.297. Kyriel̃. triũ lectionũ.
OEus q̃ nos annua Oro. beatorꝫ martyrũ tuorũ ciriaci largi ⁊ smaragdi solẽnitate letificas: ꝯcede p̃pti⁹ vt quorꝫ natalicia colim⁹:virtutẽqꝫ passionis imitemur.p̃. Epl̃a. Lingua sapiẽtium. de martyrib⁹ in cõi. 298. Grad. Timete dñm. 300. Alla. Fulgebunt iusti. 300. Euãge. Nihil opertũ. 303. Offer. Letamini in dño. 303. Secre. Suscipe dñe sacrificiũ placatiõis ⁊ laudis:qd̃ nos interueniẽte sctõ tuo ciriaco cũ socijs suis/⁊ p̃ducat ad veniã/⁊ in perpetua gratiarũ cõstituat actiõe. P̃. Cõio. Signa eos qui in me credũt. 304. Cõpl̃. Oꝛ uesumus dñe de⁹ noster: vt ĩterueniẽte btõ ciriaco cũ socijs suis/sacra sãcta mysteria q̃ sumpsim⁹:⁊ actu subseq̃mur ⁊ sensu. P̃.
C In vigilia sct̃i laurẽtij. Intr̃.

Aspersit dedit pauperib⁹ : iusticia eius manet in seculũ seculi:cornu ei⁹ exaltabitur in gl̃ia. P̃s. Bea-

tus vir qui timet dñm:in mãdatis eius cupit nimis. Gloria. Kyrie leiſon œ martyrib⁹. ſine Et i terra. dũ venerit in dñicam. Als oia ferialiter fiunt. Mo.

ABesto dñe ſupplicatiõi bus noſtris:et interceſſione beati laurẽtij martyris tui/ ꝓpetuã nobis miſericordiam benignus impẽde. ℙ. Epla. Cõfitebor tibi dñe rex. f.3 14. mutãdo eſtuata in eſtuatus. Grad. Diſperſit dedit pauperib⁹ : iuſticia eius manet in ſeculũ ſeculi. ℣. Potens in terra erit ſemen ei⁹:generatio rectoꝝ benedicet. Die dñico dĩ Alla. ℣. Poſuiſti dñe ſuper caput eius coronã de lapide ꝑcioſo. Euãg. ſc̃z math. Si qs vult veni. poſt me. 306. Credo ſi ſit dies dñicus dĩ dñicale. Offer. Oratio mea mũda eſt:et ideo peto vt detur locus voci mee i celo:qa ibi eſt iudex me⁹ et ꝓſci⁹ me⁹. in excelſo aſcẽdat ad dñm depcatio mea. Secr. Hoſtias dñe ꝙs tibi offerimus ꝓpiti⁹ ſuſcipe:et ĩtercedẽte bt̃o laurẽtio martyre tuo / vincula pct̃oꝝ nr̃oꝝ abſolue. ℙ. Cõi. Qui vult venire poſt me/abneget ſemetipſũ:et tollat crucẽ ſuã et ſequat̃ me. Cõplẽ. Da qs dñe de⁹ noſter:vt ſicut bti laurẽtij martyrꝭ tui ℨmemo-

ratiõe/tpali gratulamur officio:ita ꝓpetuo letemur aſpectu. ℙ. ℭEodẽ die romãi mñ.

BEati martyriꝭ tui Mo. dñe romani ꝑcib⁹ adiuuemur:et ei⁹ digne ſolẽnia celebrãtes/tuo noĩ ſemꝑ fac eſſe œuotos. ℙ. Sec̃. Magnifica dñe bti romãi martyrꝭ tui ſolẽnia recẽſemus:q̃ ꝓmptis cordib⁹ ambiẽtes/ oblatiꝭ munerib⁹/et ſuſcepim⁹ et preim⁹. ℙ. Cõpl̃. Sctã tua dñe bti romani martyriꝭ tui ꝑcioſa paſſione et ſolennitate quã preimus nos refoueãt:qbus iugiter deſideram⁹ expleri. ℙ. Miſſa cõcludit̃ per Benedicamus dñicale: ſi fuerit dñica. ℭIn die ſancti Laurentij. In reditu ℟. Beatus vir laurentius. Ad miſſam. Introit⁹.

Confeſſio et pulchritudo in conſpectu eius: ſãctitas et magnificẽtia in ſanctificatiõe ei⁹. ℣. Cantate dño canticũ nouũ:cantate dño oĩs terra. Gloria. Kyrie℟. ꝓ octauas.

DA nobis qm̃s oĩ Mo. potẽs dꝰ / vicioꝝ nr̃oꝝ flãmas extinguere: qui bẽato

Laurẽtio martyri tuo tribui sti tormentoꝝ suoꝝ incendia superare. Per. Lctõ epłe bti pauli aplĩ. Ad Corĩth. ij. c. ix.

FRatres. Qui parce se/minat/parce ꝛ metet. Et ꝙ seminat in benedictiõibus/ de benedictionibus ꝛ metet. Unusqsq; prout destinauit ĩ corde suo/non ex tristicia aut ex necessitate. Hilarẽ enĩ datorẽ diligit de⁹. Potẽs est autẽ deus omnẽ gratiã abũdare facere in vobis: vt in omnibus semp oẽm sufficientiã habentes/ abũdetis in omne opus bonũ: sicut scriptuꝝ est. Bispersit dedit pauperibus: iusticia eius manet in seculũ seculi. Qui autẽ ammini/strat semen seminanti/ꝛ panẽ ad mãducandũ prestabit. Et multiplicabit semẽ vestrũ: et augebit incremẽta frugũ iusticie vestre. Grad. Probasti dñe cor meuꝝ: ꝛ visitasti nocte. ℣. Igne me examinasti: ꝛ nõ est inuẽta in me iniqtas. Alła. ℣. Leuita laurẽti⁹ bonũ opus opatus est/ qui ꝙ signũ crucis cecos illuminauit: ꝛ thesauros ecclesie dedit pauperib⁹. Prosa dr ꝙ totã octauã.

STola iocũditatis alła. Induit ꝯodie dñs militẽ suuꝝ laurẽtiũ. Solito plaudat alacri⁹ ꝯcio leta fideliũ. Hodie martyr ĩsignis ꝯostiã deo placentꝝ obtulit. Hodie tormentũ ignis grauiter examinat⁹/ptulit. Animatus ad certamen monitis beati senis. Grauissimis nõ refugit exhibere mẽbra penis. Ante regẽ accersit: ꝛ de reb⁹ ꝙuenit occultis ecclesie. Sed non cedit blãdimẽtis: emollit haud tormẽtis ei⁹ auaricie. Audit valerian⁹: ꝛ leuite larga man⁹ dũ petit inducias. Dat ministra charitatis paupib⁹ ꝯgregatis facultatum copias. Hurit igit pfect⁹: ꝛ parat ardẽs lect⁹: insultãtis viscera crates vrit aspera. Sudat martyr ĩ agone spe mercedis ꝛ corone: que dat fidelib⁹ ꝓ chro certantib⁹. De cui⁹ militia celi gaudet curia. Quia vicit ꝯodie ministros neqtie. Ut ꝯhũc ergo ꝙ patronũ ꝯsequmur vite donũ. In illi⁹ die festo chor⁹ noster letus esto. Iocundũ in ecclesia decantãs alła alła. S. Joannẽ. rij.

IN illo tpe. Dixit Jesus discipulis suis. Amẽ amen dico vobis. Nisi granũ fruméti cadẽs in terrã/ mortuũ fuerit/ ipsuꝝ solũ manet. Si aũt mortuũ fuerit/ multũ fructũ affert. Qui amat aiaꝝ suã/ꝙdet eã. Et ꝙ odit animã suã in ꝯoc mũdo/ in vitã eternaꝝ custodit eã. Siquis mihi

ministrat/me sequat̄. Et vbi sum ego/illic t minister meꝰ erit. Si qs mihi ministrauerit honorificabit eū pater meꝰ/q est in celis. Credo dī. Offer. Cōfessio t pulchritudo i cōspectu eiꝰ: sctitas t magnificētia i sanctificatiōe eiꝰ. Sec̄. Accipe qs dñe munera dignāter oblata: t bti laurētij martyris tui suffragātibꝰ meritis/ad nostre salutis auxiliū puenire cōcedas. P. Lōi. Qui mihi ministrat me sequat̄: t vbi ego sū illic t minister meꝰ erit. Lōpt. Supplices te rogamꝰ oipotēs deꝰ: vt quos donis celestibꝰ satiasti intercedēte btō laurētio martyre tuo/ppetua protectiōe custodias. P. ℂ Infra octauā scti laurētij t i octaua Kyrieł. dēmartyribꝰ cū Et i terra. Credo nō dī nisi sit dies dñicꝰ t p octauā assump. marie. Alia vt in die. ℂ Tyburtij marty. cōmem̄. Si vo placebit officiū. Int̄. Justꝰ vt pal. i cōi. 308

Beati tyburtij nos Oro. dñe foueāt ꝯtinuata p̄sidia: quia nō desinis ppitius intueri/quos talibus auxilijs cōcesseris adiuuari. Per dm. Epla. Justus cor suum. 305. Grad. Justus nō cōturbabitur. fo. 306. Alla. Letabit̄ iustꝰ. 306

Euāge Hoc est p̄ceptū. 295.
Offer. In virtute tua dñe. 307.
Secr̄. Adesto dñe precibus populi tui/adesto muneribꝰ: vt que sacris sunt oblata mysterijs/tuoꝝ tibi placeāt intercessione sanctoꝝ. Per. Lōio. Posuisti dñe. 307. Complen. Sūpsimus dñe pignꝰ redēptionis eterne: sit nobis qm̄s intercedente beato tyburtio martyre tuo: vite p̄sentis auxilium pariter t future. Per.

✠ ℂ Clare v̄ginis. Oratio. Famulos tuos qm̄s dñe btē v̄ginis tue clare votiua natalicia recēsentes: celestiū gaudioꝝ sua facias interuētione participes: t simul in vnū diuitis t paupis tui vnigeniti coheredes. Qui tecū. Secr̄. Oblata tibi dñe qs dona sctifica: q̄ maiestati tue accepta faciat btē virginis tue clare intercessio veneranda. Per. Lōpt. Protegāt qm̄s dñe plebē tuā gloriose v̄ginis tue clare ꝯtinuata p̄sidia: t sumpta p illius gloria/corporis tui sacri t p̄ciosi sanguinis sacramenta. Qui viuis.

ℂ Hippolyti t sociorꝝ eiꝰ. In reditu. Re. Isti sūt scti. Ad missam. Intr̄. Justi epulentur. de martyribus in cōmuni. 297.

Kyrieleison de marty. Ō.

OA nobis qm̃s oipotẽs
ꝺeus: vt beati hippolyti
martyris sociorũqꝫ eius vene
rãda solẽnitas/ꝛ ꝺeuotionez
nobis augeat ꝛ salutez. Per.
Epl̃a. Rememoramini pri-
stinos. 300. Grad. Justoꝝ ani
me. 300. All̃a. Justi epulẽ. 300.
Prosa de martyri. in cõi. 300.
Euãg Attẽdite a fermẽ. 301
Credo non dī. Offer. Alia no-
stra. 303. Secr̃. Respice dñe
munera populi tui sctõꝝ festi
uitate votiua: ꝛ tue testifica-
tio veritatis/nobis pficiat ad
salutẽ. Per. Cõi. Dico aũt vo-
bis. 304. Cõpl̃. Sacramẽto
rũ tuorũ dñe cõmunio sũpta
nos saluet: ꝛ intercedẽte bea
to hippolyto socijsqꝫ eius/in
tue veritatis luce ℈firmet. P.

℣ In vigilia assũptionis ma
rie. Intr̃. Salue sãcta parẽs. de
btã virgine. 322. Kyrieleisõ
de dña. sine Et in terra quã-
do venerit in dñicã. Alijs aũt
dieb9 oĩa ferialiter fiũt. Ō.

OEus qui virginalẽ au-
lã btẽ marie/in qua ha-
bitares eligere ꝺignatus es:
da qm̃s: vt sua nos ꝺefensio
ne munitos/iocundos faciat
sue ĩteresse festiuitati. Qui vi
uis. Epl̃a. Ego quasi vitis.

Reqre de dña. 324. Grad.
Benedicta ꝛ venerabilis. 322.
Grad. nũqꝫ reiterat. Die dñi
co dī. All̃a. Virga iesse flo. 322.
Aut. Prophete sctī. 320. Euã-
geliũ. Extollẽs vocẽ queda
mulier. de btã virgine. 323.
Credo nõ dī nisi sit dies dñi
cus/tũc dī dñicale. Offer. Fe-
lix nãqꝫ. 325. Secr̃. Munera
nostra dñe/apud clemẽtiam
tuã/ꝺei genitricis cõmendet
oratio: quã idcirco de pseti
seculo trãstuliste: vt p pecca-
tis nostris apud te fiduciali-
ter intercedat. Per eũꝺ. Pre
fatio cõis. Cõio. Regina mũdi.
fo. 325. Cõpl̃. Cõcede mise
ricors ꝺeus fragilitati nostre
psidiũ: vt q sctẽ ꝺei genitricis
marie requiẽ celebram9: in-
tercessionis ei9 auxilio/a no-
stris iniqtatibus resurgam9.
Per eũꝺẽ. Missa ℈cludat p
Benedicamus. dñicale si vigi-
lia hec occurret die dñico. Et
sic erit intelligendũ de vigi-
lia natiuitatis marie ꝛ cõce-
ptionis que hic notata sunt.

℣ Eodẽ die eusebij cõfesso-
ris. Ō.

OEus qui nos
beati eusebij cõfessoris
tui/annua solẽnitate letifica:
cõcede ꝓpitius: vt cuius na-
talicia colimus/p eius ad te

exépla gradiamur. ℙ. Secr.
Laudis tue dñe hostias immolamus: in tuoꝝ cómemoratióe sctóꝝ/qbus nos ꝛ ꝑsentibus exui malis cófidimus ꝛ futuris. ℙ. Lópr. Sácti eusebij natalicia tuo munere celebrátes/supplices te dñe deprecamur: vt hoc idez nobis indulgẽtie causa sit ꝛ salutis.

℣. ℂ In die sctó bñdictióes herbarú ꝛ alioꝝ fructuú que fiút in alijs ecclesijs ante processionem. In cathedrali aút pacta ꝓcessióe. Adiutoriú nostrú i noie dñi. Qui fecit celú ꝛ terrá. Dñe labia mea aperies. Et os meú annúciabit laudẽ tuá. Rio.

Omnipotẽs sempiterne deus q celú ꝛ terrá/mare visibilia ꝛ iuisibilia vbo tuo creasti ex nihilo: qq herbas arboresq ad vsus hoiuz animaliúq gignere fecisti: et vnúquodq iuxta semẽtem in semetipso fructú habere ꝓcepisti: atq vt herbe nó solú animátib⁹ ad victú/sed etiá egris corporibus ꝓdessent ad medicamẽtú/tua ineffabili misericordia ꝓcessisti. Te supplici mẽte ꝛ ore deꝓcamur: vt has diuersi generis herbas/tua clemẽtia bene ✠ dicas: ac salubres/nó solú ad necessitates hoiuz/verũetiá aialiú facere digneris: vt qcúq ex eis i hac venerãda festiuitate sũpserint/vel in quẽcúq vsum redacte fuerint seu assũpte: tá corporis q̃ aie recipiát sanitatez. Ad prestare dignet iesus chs fili⁹ tu⁹. Qui tecú.

Appliciter Alia oratio.
Setiá tuam obnixis precibus deprecamur deus oipotentiá: qui mirabiliter ex nihilo cũcta creasti: quiq de terra diuersa germina proferre fecisti: atq vniuscuiusq semẽ in semetipso manere sup terrá indidisti. Et q diuersa medicamẽtoꝝ genera ad sanánda humani generis corpora ꝑposuisti: bene ✠ dicere ꝛ sãcti ✠ ficare has diuersi generis herbas tua bẽignitate digneris: vt quicúq ex eis sũt sumpturi: tam anime q̃ corporis ꝓcipiát sanitatẽ: ꝛ intercedẽte btã dei genitrice virgine maria qm̃s / vt salubriter sumamus de vniuersis terrarú germinib⁹ q̃tenus in tuorú odore vnguẽtoꝝ mereamur adire ianuas paradisi ꝑstãte eodem dño nostro iesu christo. Qui tecú. Rio.

Deus q er vniuersis herbarú germinibus / humanis

necessitatib⁹ prestitisti reme-
dia: hanc herbaz collectionē
tue miserationis bene ✠dic
dextera: vt quisqs languore
depressus ex eis aliqd gusta
uerit / ecclesie tue repsentat⁹ /
optate munus salutis te do-
nante percipiat. Per dñz no-
strū. **Benedictio pomorum.**

TE deprecamur omnipo
tēs eterne deus: vt be-
ne ✠dicas hūc fructū nouū
pomoz: vt q esu interdicte ar
boris letalis pomi ī protopa
rente iusta fuimus sententia
damnati / per illustrationem
vnigeniti filij tui dñi nostri
iesu chr̄i / z spiritussancti / bene
dictiōe sanctificata sint oīa at-
q benedicta: vt depulsis an-
tiqui hostis insidijs / cū salu-
britate mentis z corporis su-
mamus. Per dñm iesū chri-
stū bene ✠dic hūc fructum
pomoz: vt q ex eis vtunt sint
sctificati. Per eūdē. ℂ In die
assumptiōis marie. si venerit
in dñicam. Ad pcessionē añ.
O crux. In reditu ℟. Que est
ista que ascēdit. cuz ꝟsu suo. Si
autē hoc festū die feriali fue-
rit / tunc processio fit per ℟.
Super salutem. cum versu. In
reditu respōsoriū. Que est ista
q̄ ascendit. Ad missā. Introit⁹.

Laude
amus
omnes
in dño
diē fe-
stū ce-
lebran
tes in
hono-
re Ma
rie vir
ginis: de cui⁹ assumptione gaudēt
angeli et collaudant filiū dei. ℣s.
Exaltata es sācta dei genitrix / sup
choros angelox ad celestia regna.
℣Kia. lKyrie. ℣ons bonitatis.

OEneranda nobis ℣o.
dñe hui⁹ diei festiuitas /
opē conferat salutarē: in qua
sctā dei genitrix mortē subijt
tēporalē: nec tamē mortis ne-
xib⁹ deprimi potuit / que filiū
tuū dñm nostrū de se genuit
incarnatū. Qui tecū. Lctō li-
bri sapiētie. Ecclīastici. xxiiij.

TIn oībus requiē quesi-
ui: et in hereditate dñi
morabor. Tūc precepit z di-
xit mihi creator omniū: z qui
creauit me / requeuit in taber-
naculo meo: z dixit mihi. In
iacob inhabita / z in israel he-
reditare: z in electis meis mit
te radices. Et sic in sion firma
ta sū: z in ciuitate sanctificata
similiter

similiter requieui: et in hieru
salē potestas mea. Et radica-
ui in populo honorificato: et
in partes dei mei hereditas il
lius: et in plenitudine sanctoꝝ
detentio mea. Quasi cedrus
exaltata sum ī libano: et quasi
cypressus in mōte siō. Quasi
palma exaltata sum in cades:
et quasi plantatio rose in hie
rico. Quasi oliua speciosa in
cāpis: et quasi platanus exal-
tata sum iuxta aquā in plate-
is. Sicut cynamomū et balsa-
mū aromatiçās odorem de-
di. Quasi myrrha electa dedi
suauitatem odoris. Grad.
Propter veritatē et māsuetudi-
nē et iusticiā/ et deducet te mirabi-
liter dextera tua. ℣. Audi filia et
vide et inclina aurē tuā: qa cōcupi
uit rex speciē tuā. Alla. ℣. As-
sumpta est maria in celuz: gaudet
exercitꝰ angelorū. Prosa.
Ongaudent angeloꝝ chori
gloriose ṽgini. Que sine virili
cōmixtione genuit filiū: q suo
mūdū cruore medicat. Nam ip
sa letat: qp celi iā conspicat princi
pē. In terris cui quondā sugē-
dꝰ ṽgo māmillas pbuit. Que nā
celebris angelis: maria iesu mater
credit. Que filij ius debitos
se cognoscūt famulos. Que ua glo
ri in celis ista virgo colit: q oñ
celi pbuit hospitiū sui sanctissimi
corporis. Quā splendida polo
stella maris rutilat: que oium lu-
mē astroꝝ et hoīum atqz spirituuz
genuit. Te celi regina hec plebe
cula pijs cōcelebrat mētibꝰ. Te
cantu melodo sup ethera vna cuz
angelis eleuat. Te libri ṽgo cō-
cinūt pphetarū/ chorus iubilat sa
cerdotū: apostoli/ christiqz marty-
res pdicāt. Te plebis sexus seq
tur vtriusqz/ vitā diligēs virgina-
lē: celicolas ī castimonia emulās.
Ecclesia ergo cūcta te cordibꝰ/
teqz carminibus celebrat. Tibi
suā manifestat deuotionē: precatu
te supplici implorās maria. Ut
sibi auxilio circa chīm dominum
esse digneris per euū. Alia psa.
Salue salutis ianua: solēnitas
annua tibi celebrat. Hi lo-
sculus sanctitatis/ dies solēnitatis
per te iterat. Cum iā sis assūpta
resumpta ad celi palatia. Iā ri-
maris cūcta cōiuncta/ semota fal-
lacia. Natus decorauit/ ornauit:
sic ipsam disposuit. Ut celi regi
nā: dominā in throno suo posuit.
Quidā ipsam dubitant/ asserere
hesitāt corpore assumptā. Sed
est ir[illegible]bile/ imo impossibile in
erra sep[illegible]ltā. Cū sit thronus re
gius: [illegible] in quā rex

manauit: ¶ Corpus glorioſũ mul tumq; formoſuz nullo modo pu truit. Regis angeloꝝ/dñi celoꝝ qđ hoſpitiuz fuit. Abſit vt hoc credã/q pars ſit putrida quedam ¶ entris virginei / qui manet in aula dei. Ipſaz deprecemur / vt ibi locemur cũ ipſius nato ¶ bi regnat vere:nos velit fouere in re gno beato. Amẽ. Scđz Lucã.x.

In illo tpe. Intrauit ie ſus in quoddã caſtellũ: et mulier quedã martha no mine/excepit illũ in domum ſuaz. Et huic erat ſoror noĩe maria. Que etiã ſedẽs ſecus pedes dñi/audiebat ꝟbũ illi⁹. Martha autẽ ſatagebat circa frequẽs miniſteriũ. Que ſte tit z ait. Dñe/nõ eſt tibi cure/ q ſoror mea reliqt me ſolaz miniſtrare? Dic ergo illi vt me adiuuet. Et reſpõdẽs/di xit illi dñs. Martha/martha ſolicita es / et turbaris erga plurima. Porro/vnũ eſt ne ceſſariũ. Maria optimã par tẽ elegit / q nõ auferet ab ea. Credo dĩ p totã octauã. Of fer. Aſſumpta eſt maria ĩ celũ: gaudent angeli: collaudant ĩdi nalla. Alia vt ĩ die. ¶ Arnol

Subueniat qñs dñe plebi tue dei genitricis oratio:quã z ſi pro ꝺditiõe carnis migraſ ſe cognoſcim⁹: in celeſti glia apud te p nobis orare ſentia mus. Per eũdem. Prefatio. Et te in aſſũptione. Cõio. Opti mã partẽ elegit ſibi maria:que nõ auferet ab ea ĩ eternũ alla. Aliud infra octauã. Dilexiſti iuſticiã z odiſti iniquitatẽ: ꝓpterea vnxit te deus deus tu⁹. Cõpl. Eſe celeſtis participes effecti/im ploramus clemẽtiaz tuã dñe deus noſter:vt q feſta dei ge nitricis colimus:a cũctis ma liſ ĩminẽtib⁹/eius interceſſio nibus liberemur. Per eũdẽ.

¶ Infra octauã aſſũptionis marie. Kyrieł. de beata vir gine. Alia vt ĩ die. ¶ Arnol phi epi z cõfeſſoris. Oratio.

Deus qui beatuz arnol phũ cõfeſſorẽ tuuz atq; põtificẽ/doctorẽ ꝑcipuuz/ca tholiceq; fidei ꝓdicatorẽ eli gere dignatus es:ꝑſta qñs: vt ipſo p nobis intercedẽte/ peccatoꝝ noſtroꝝ mereamur erui mãculis/z tibi dño ſince ris métibus deſeruire. Per. Secr. Deus mundi auctor z [illegible] hodierne diei feſti [illegible] eati arnolphi cõfeſſo ris tui atq; pontificis mi[illegible]

tione cõsecrasti: p̃sta qm̃s: vt cuius annua celebritate ꝺeuotis exultamus obsequijs: eiꝰ suffragijs tuum cõsequamur auxiliũ. P ꝺo. Lõpr̃. Omps sempiterne ꝺeus/q̃ beatũ arnolphũ ꝯfessorẽ tuũ/ꝛ põtificatus officio et fidei munere sublimasti: tribue supplicibꝰ tuis: vt quicqd in nobis contagione contractũ est: ipso p nobis sũmo antistite tuo intercedẽte emũdet. P. C In octaua sancti laurentij. Intr̃.

Robasti dn̄e cor meum et visitasti nocte: igne me examinasti/ꝛ nõ est inuẽta in me iniquitas. ps. Exaudi dn̄e iusticiam meã: intende deprecationẽ meã. Gloria. Oratio. Beati laurentij nos qm̃s dn̄e foueat passio veneranda letãtes: ꝛ vt eã sufficiẽter recolamus/efficiat promptiores. P̃er. Epla vt in die. Grad. Probasti dn̄e. vtꝫ i die Alla. Leuita laurẽtius. vtꝫ i die. cũ prosa. Euãgeliũ vt in die. Offer. Oratio mea mũda. vt in vigilia. Secr̃. Beati laurẽtij martyris honorabilẽ passionẽ munerib9 dn̄e geminatis exeqmur: que licet proprijs sit memorãda principijs: indesinẽter tamen p̃manet gloriosa. P. Lõio. Qui mihi ministrat. vt in die. Lõpr̃. Solẽnis nobis intercessio bti laurentij martyris qm̃s dn̄e prestet auxiliũ: vt celestis mense participatio quã sumpsimus/tribuat ecclesie tue recensitã leticiã. p. C Agapiti mr̃i. Oio.

Letetur ecclesia tua ꝺeus beati agapiti martyris tui cõfisa suffragijs: atq; eius glorijosis precibꝰ ꝛ ꝺeuota p̃maneat/ꝛ secura ꝯsistat. P̃er. Secr̃. Suscipe dn̄e munera/q̃ in eiꝰ tibi solẽnitate deferimus: cuius nos ꝯfidimus patrocinio liberari. P̃er. Lõpr̃. Satiasti dn̄e familiaz tuam muneribꝰ sacris: eiꝰ qm̃s semper interuẽtione nos refoue/cuius solẽnia celebramꝰ. P. C Magni martyris. Oratio. Adesto qm̃s dn̄e supplicationibꝰ nostris: ꝛ ĩtercedẽte beato magno martyre tuo/ab hostiũ nos ꝺefende p̃pitiatꝰ incursu. P̃er. Secr̃. Presta nobis qm̃s omnipotens ꝺeus: vt nostre humilitatis oblatio/et pro tuorũz tibi grata sit honore sanctorũz: et nos corpore pariter ꝛ mente purificet. P. Complẽ. Tua sancta sumentes qm̃s dn̄e: vt

beati magni martyris tui/nos foueant continuata presidia. Per. ¶ Ludouici confessoris ⁊ pōtificis. Oratio. DEus qui ecclesiā tuam dispēsatione mirabili/nouis sanctorū semp illustras splēdoribus:tribue qm̄s: vt qui beati ludouici cōfessoris tui atq; pōtificis solēnia venera mur:ad eius cōsortiū pueni re mereamur. P. Sec̄. SAcrificia q̄s dñe/que p honore sc̄ti ludouici cōfessoris tui atq; pōtificis / tue offerimus maiestati/nobis ad salutē sint efficacia:⁊ tue placita pietati. Per. Cōp̄. IMmēsam clementiā tuā oīpotēs deus suppliciter exoramus:vt intercedente btō ludouico ꝯfessore tuo atq; pōtifice/p hec sancta que sumpsimus cūcta nobis aduersantia te adiuuāte vincamus. Per. ¶ Bernardi abbatis. In reditu. R̄. Justū deduxit. Ad missaz. Intr̄. Os iusti. de cōfes. in cōi. 308. Kyrieleison per octauas. Oro. PErfice in nobis q̄s dñe pie deuotionis augmētū:⁊ ad obtinendā gratie tue largitatē / beatus bernardus abbas ⁊ doctor egregi⁹/suis pro nobis apud te meritis ⁊ pcibus intercedat. P. Epl̄a. Optaui ⁊ dat⁹ est mihi. 309. Grad. Os iusti. 310. All̄a. Iste sanctus. 310. Prosa. Dilectus deo. 311. Euange. Vos estis sal terre. 312. Credo dī Offer. Desideriuz aie. 313. Secr̄. PAternis intercessionibus magnifici pastoris bernardi/ q̄m̄s oīpotēs de⁹ familie tue cōmēdetur oblatio:cuius vita decorat̄ celestib⁹ exēplis. Per. Cōi. Fidelis seru⁹. 313. Cōplē. INtercessio nos q̄s dñe btī bernardi abbatis tibi cōmēdet:vt qđ nostris meritis nō valemus/eius patrocinio assequamur. p. ¶ Eodē die stephani regis. Oratio. OEus qui beatū stephanū regē ⁊ ꝯfessorē tuū/ terreni imperij gl̄ia coronasti:⁊ sanctoz tuorū societate sublimasti/p̄sta q̄m̄s:vt quez pānonia meruit habere diui ne religionis doctorē in terris/eū modo ecclesia tua mereat̄ habere defensorē in celis. Per. Secr̄. PLaceāt munera oīpotēs de⁹/que tue clemētie referim⁹ p merita fidelis famuli tui stephani:nosq; ab oībus tueantur aduersis/ quos pro eterna remuneratione in fide sancte trinitatis

solidare nō distulit. Per. Lō plē. Sumpta sacrificia nos dñe qm̄s a laqueis inimicorū nostrorz defendāt: z p merita bēati stephani famuli tui ad eterne patrie claritatē perducāt. Per. ℂ Dñica curreti infra octauaz z in octaua assumptiōis marie ad pcessionē. O crux. In reditu R̄. Que est ista. Alia vtš. ℂ In octaua assūptiōis marie. Intr̄. Gaudeam⁹ oēs. vtš. in die ei⁹. 256. Dñica infra octauā z in octaua. Kyrie ℓ. p octauas. Dio.

OOncede nobis q̄s omnipotēs de⁹ ad btē marie semp virginis eterna gaudia ptingere: de cuius veneranda assumptione tribuis nos annua solēnitate gaudere. P. Alia oia vt ipso die. ℂ Eodē die timothei et symphoriani martyrū. Oratio.

AUriliū tuuz nobis dñe qm̄s placatus impēde: z intercedētibus sanctis martyribus tuis timotheo z symphoriano: dexterā sup nos tue ppitiatiōis extēde. Per. Secr̄. Accepta sit tibi domine sacre plebis oblatio p tuorz honore sctōrz: quorū se meritis pcepisse de tribulatiōe sperat auxiliū. Per. Lōpl̄. Diuini muneris largitate satiati / q̄s dñe deus noster: vt intercedētibus btis martyribus tuis timotheo z symphoriano: in ei⁹ semp participatiōe viuamus. P. ℂ In vigilia sancti bartholomei apli. Intr̄. Ego aūt. in cōi de aplis. 291. Dio.

TUere nos misericors deus: z beati bartholomei apli tui / cuius natalicia preuenimus / semp guberna presidijs. Per. Epla. Beat⁹ homo qui inuenit sapientiaz. 292. Grad. Justus vt pal. 292. Si vero die dñico fuerit / dicit. Alla. Per man⁹ aūt aplorz. 294. Euāg. Designauit. 292. Offer. Gloria z hono. 292. Secr̄. Grata tibi sint dñe munera quibus btī bartholomei apli tui supueniētem p̄uenim⁹ solennitatē. P. Lōio. Posuisti dñe. 292. Lōpl̄. Sanctificati dñe mysterio salutari q̄s: vt btī bartholomei apli tui pro nobis nō cesset oratio: cuius nos donasti votis preuenire solēnia. Per. ℂ Eodē die timothei z appollinaris martyrū. Dio.

DEus q nos annua beatorū martyrū tuorū timothei z appollinaris solēnitate letificas: eorū q̄s ꝯtinua intercessione

super nos misericordiā tuaz multiplica: vt quoz patrocinijs gratulamur: ipsoz suffragijs ppetue salutis auxilium adesse sentiam⁹. Per. Secr. Munera qñs dñe p tuorū cōmemoratiōe sanctoz timothei ⁊ appollinaris oblata propitius suscipe: ⁊ pia eoz intercessiōe/salutē nobis ppetuaz puenire cōcede. Per. Cōpl. Beatoz martyrum tuoz timothei et appollinaris dñe intercessiōe placatus/ ꝺcede qñs: vt sacramēti tui venerāda perceptio/ fiat omniū peccatorum nostrorū remissio. Per dñm. ℭ In die scti bartholomei. In reditu. R̄. Ciues aplоz. Ad missam. Intr̄.

Jhi autez nimis honorati sunt amici tui deus: nimis cōfortatus est principat⁹ eoz. ps. Dñe pbasti me ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessionem ⁊ resurrectionē meam. Glia. Kyriel. de aplis. Mo. Omnipotēs sempiterne deus/qui huius diei venerādā sanctāq; leticiā in btī apli tui bartholomei festivitate tribuisti: da ecclesie tue qñs: ⁊ amare qđ credidit: ⁊ pdicare qđ docuit. P. Epla. Scimus quoniā diligētibus. i cōi. 293. Grad. Constitues eos principes sup omnē terram: memores erunt nois tui dñe. v. Pro patrib⁹ tuis nati sunt tibi filij: ppterea populi cōfitebunt tibi. Alla. v. Vos estis q permansistis mecum in tentationibus meis: ego aūt in medio vestrum sum sicut qui ministrat. Prosa. Jē festū bartholomei chri amici: fratres excolite dignis preconijs. Cuius obtentu celi quo mereamur sedibus perfrui. Hic indie populis pdicat euāgelium. Qui ōditi vicijs vacabāt idolatrie. Quos instruēs sanct⁹ apostolus: iussit frangere idola/ atq; christo facere tēpla. Et demones/quos adorauere/ fecit lōgius abire: vbi essent iuia terre. Mūdat leprosos: saluti pristine ⁊ reddit egros. Cestiuit cecos pīsenti lumine: fecitq; sanos. Oratio eius paralyticos erigit: atq; curat energuminos. Nam inclyti natā regis diu lunaticā: sola pce salvuam fecerat. Cōuertit regē populūq; eius sacris fontib⁹ expiauerat. Promittēs illis qđ nō vidit homo: nec ascēderat in cor hominis. Per multa sic predicans

tēpora: vestimēta eiꝰ nō fuerūt sordida. Nocturno vigilabat tēpore: similiter diurno i dei laudamine. Post talia miracula occisus migrauit ad chm: perēni i regno semp māsurus. Sed veniet iudicij in die cū deo: hoīum secreta p ignē iudicaturꝰ. Quesumꝰte bartholomee exorantes: vt detergas nostra hic facinora. Quatenꝰ fruamur pmio: qō credētiū repromisit gregi pusillo. S. Lucā. xxij.

In illo tpe. Facta est cō tētio inter discipulos ie su/quis eorz videret esse maior. Dixit aūt eis. Reges gētiū dominant eorz: t q potestatē habēt sup eos / benefici vocant. Vos aūt nō sic. Sed q maior est in vobis/fiat sicut minor: t qui pcessor est/ sicut ministrator. Nā quis maior est/q recūbit/an q ministrat? Nōne q recūbit? Ego aūt in medio vestrū sum/ sicut q ministrat. Vos aūt estis/q pmānsistis mecū in tētationibꝰ meis. Et ego dispono vobis/sicut disposuit mihi pater meꝰ regnū: vt edatis t bibatis supra mēsaz meā i regno meo. Et sedeatis sup thronos/iudicātes duodecim tribꝰ israel. Credo dī. Offer. Mihi aūt nimis honorificati sūt amici tui deꝰ nimis cōfortatus est principatus eorum. Secre. Beati apostoli tui bartholomei dñe solēnia recēsentes/qms: vt auxilio eiꝰ tua beneficia capiamꝰ/ p quo tibi hostias laudis īmolamus. P. Prefatio de aplis. Cōio. Vos q secuti estis me/sedebitis sup sedes iudicātes duodeci tribꝰ israel dicit dñs. Cōpt. Sūpsimꝰ dñe pignꝰ salutis eterne bti apli tui bartholomei votiua celebrantes solēnia: t ppetua merita venerātes/qms/ vt nobis pficiat ad salutē. Per. C In trāslatiōe sctē hedwigis. In reditu. R. Regnū mūdi. Ad missaz Intr. Gaudeamus oēs. tc. Hedwigis electe. de cuiꝰ trāslatiōe. tc. 313. Ikyrieleison p octauas. Cio.

Omnipotēs sempiterne deus: q sancte hedwigi famule tue tantā gratiā dona re dignatꝰ es: vt te sup oīa huius mūdi delectabilia spiritu feruentissime charitatis diligeret: ꝺcede ppitius: vt cuiꝰ hodie translationē colimus / eius meritis t pcibus a dilectiōe mūdane prauitatis abstrahamur: t toto cordis nostri desiderio/tēdamus ad patriam claritatis eterne. Per. Epla. Mulierē fortez. 315.

Grad. Adiuuabit eā. 315. Alleluia. O felix hęduigis. cū psa. Consurge iubilans. vt in natali eius. 275. Euāge. Simile est regnū celoꝝ thesauro. 316. Credo dī. Offer. Filie regum. fo. 316. Sec̄. Ad ultu dñe placito respice ea que tibi de manu tua recepimus offerētes: ⁊ vt ipsa tibi munera placeāt qđ in nobis oculis tuis displicet / btē hęduigis pcibus (cuius hodie trāslationē colimus) tue gratia benignitatis abstergat. Per. Cōio. Simile est regnum. 317. Cōplen. Sumpta qnīs oipotēs deus hostia salutaris / ab aduersis nos oibus tueat incursibus: ⁊ post hui⁹ labores exilij / beate hęduigis intercedētibus meritis / cuius trāslationē celebramus / ducat tādem ad requiē opulentam. Per.

¶ Rufi martyris. Intr̄. Letabit̄ iustus. de vno martyre in cōi. 304. Kyriel̄. triū Icónuz. Adesto dñe suppli Oīo. cationibus nostris: ⁊ beati rufi martyris tui intercessionibus ꝓfidentes: nec minis aduersantiū / nec vllo turbemur hostiū incursu. Per. Epl̄a. Beatus vir q inuētus est. 304. Grad. Posuisti dñe. f. 306. Alla. Corona aurea. 306 Euange. Si qs vult post me venire. 306. Offer. Glia ⁊ honore. 307. Secr̄. Oblatis qs dñe placare muneribꝰ: ⁊ intercedente beato rufo martyre tuo / a cūctis nos defende periculis. P. Cōio. Qui vult venire. 307. Cōpl̄. Celestibꝰ refecti sacramētis ⁊ gaudijs / supplices te rogamus dñe: vt quorū gloriamur triumphis / ptegamur auxilijs. P.

¶ Augustini epi ⁊ ꝓfessoris. In reditu Ps. Sint lūbi vestri. Ad missam. Intr̄. In medio ecclesie. de cōfes. in cōi. 308. Kyrieleison per octauas. Oīo. Adesto supplicatiōibus nostris oipotēs deus: ⁊ qbus fiduciā sperāde pietatis indulges / intercedēte beato augustino cōfessore tuo atq; pōtifice: ꝓsuete misericordie tribue benignꝰ effectū. Per. Epl̄a. Ecce sacerdos magnꝰ q in vita sua. 308. Grad. Ecce sacerdos magnꝰ. 310. Alla. ia. O glorioſum lumē ecclesie pastor gregis egregie / o flos florens cādēs flagrās ꝑ doctrinā aurea ꝛ. doce / rege gregē tuū sūmū decus pōtifex tuū. Augustine presul pie / tu dignare depcare maiestatis dñz. Ne nos dānet / verus donet alme vite

ꝑmiū. O augustine placa nobis re gez glie. Uel. Alla. ℣. Sidus splendidum magne pater augusti/ne oza ꝓ nobis ad deuz. Prosa. O E profundis tenebzarū lu/men mūdo luxit clarum: et scintillat hodie. Olim qdez vas erroris augustinus: vas honoris datus est ecclesie. Uerbo dei dū obedit/credit errās/et accedit ad baptismi gratiā. Quā in primis tuebaꝫ/verbis/scriptis/execraꝫ er/roris fallaciā. Firmans fidem/formās mozes: legis sacre peruer sozes verbi necat gladio. Obmu tescit fortunatus: cedūt manes et donatus tante lucis radio. Mū/dus marcens z inanis/et doctri/nis tritus vanis per pestē hereti/cam. Multum cepit fructuz fer/re/dum in fines orbis terre/fidem spargit vnicam. Clericalis vite formam conquadrauit: iuxta nor/mam cetus apostolici. Sui quip pe nil habebāt tanq̄z suū: sed viue/bant in cōmune clerici. Sic mul toz pro salute diu viuens in virtu te/bona tandē senectute dormiuit cū patribus. In extremis nil le gauit qui nil suū estimauit: immo totū reputauit cōmune cuz fratri/bus. Salue gemma confessorū: lingua christi/vox celoz/scriba vi te/lux doctoruz: presul beatissime. Qui te patrē veneraneꝫ/te ducēte ꝓsequaneꝫ vitā: in qua glorianeꝫ bea toz anime. Amen. Euāgelium. Uos estz sal. 312. Credo dī. Offer. Ueritas mea et miseri/cordia mea cū ipso: z in noie meo exaltabiꝫ cornu eiꝰ. Secr. Bea ti ꝓfessoris tui augustini no/bis q̄s dñe pia nō ꝺesit oratio: q̄ z munera nostra cōciliet: z tuā nobis īdulgētiā semp ob/tineat. ꝑ. Cōio. Dñe qnqz ta/lēta tradidisti mihi: ecce alia qnqz suplucratꝰ sum: euge serue fidelis qa ī pauca fuisti fidelis: supza mul ta te ꝓstituā: intra ī gaudiū dñi tui. Cōpl. Honorē nois tui dñe qm̄s in cōmemoratiōe bti au gustini ꝓfessoris tui atqz pō/tificis hec sctā pronuncient: z nos sui participatiōe dignos efficiant. Per. Eodez die Hermetis martyris. Oratio. O Eus qui beatū herme/tem martyrē tuū virtu te cōstantie in passione robo rasti: ex eius nobis imitatiōe tribue pro amore tuo ꝑspera mūdi despicere: z nulla eius aduersa formidare. ꝑ. Sec. Mūera nr̄a q̄s dñe ꝓpitiatꝰ assume: z vt digne tuis famu lemur altaribꝰ/sctī martyris tui hermetz nos ītercessiōe cu stodi. ꝑ. Cōpl. Repleti dñe benedictiōe celesti/qm̄s cle/

mentiã tuaz: vt intercedente beato hermete martyre tuo/ que humiliter gerimus/ salubriter sentiamus. P dominũ.

¶ In decollatiõe scti ioannis baptiste. In reditu ſc. Adetue bat herodes. Ad missaz. Intr. In vtute tua. de vno marty. in cõi. 304. Kyrieł. p octauas.

Sancti ioannis Oratio. baptiste et martyris tui qms dñe veneranda solenni= tas salutaris auxilij nobis pre stet effectũ. P. Lctõ libri Sapiẽtie. Ecclĩastici. xlix. et. l. ca.

Memoria iusti in cõpositiõe odoris facta: opus pigmẽtarij. In omni ore ãsi mel indulcorabit eiꝰ memoria: z vt musica in cõuiuio vini. Ipse est directus diuinitꝰ in penitentiã gẽtis: z tulit abominatiões ipietatis. Et gubernauit ad dñz cor ipsiꝰ: z i diebus pctõz corroborauit pietatẽ. Mã male tractauerũt illũ/ q de ventre matris cõsecratus est pphẽta: euertere eruere z perdere: z iterũ edificare z renouare. Quasi stella matutina in medio nebule: z ãsi luna plena i diebꝰ suis lucet. Et ãsi sol refulgẽs/ sic ille refulsit in tẽplo dei. Grad. Bñe ꝓueni. 306. Alla. v. Adisso he rodes spiculatore ꝑcepit amputare caput ioãnis baptiste i carcere.

Psallite regi nostro: Prosa. psallite psallite/ psallite prudẽter. Nã psalteriũ est iocundũ cum cithara. Nato virginis quo psallens natus sterilis. Cithara carnis percussit in domo domini. Dum quod sonabat clamando/ docuit viuendo. Mortificando que super terrã sunt mẽbra: z hoc alios docendo. Preparãs christo plebez perfectam ioannes vox clamantis in deserto. Sed vox hec impium herodem quem corripit minime corrigit. Haud tamen tacuit: sed adusqz sanguinem sceleri restitit. Non licet inquit te fratris tui habere coniugem raptam sibi: peccasti/ quiesce/ penitentibus sic precepit dñs. Tocẽ incantantis sapienter herodes vt aspis surda spernit: vt iustum vt sanctum ioannem timet/ quem vinxit in carcere. Sedet in tenebris lucerna lucis/ amicus omnipotẽtis. Studet delicijs mundi principis/ filius perditiõis. Meretrix suadet: puella saltat: rex iubet: sanctus decollatur. Dat rex saltanti caput ioannis: qui sanctus ante fit ꝗz natus. An quomodo perit iustus/ ãsi nõ sit deo dilectꝰ. Cũ sit eiꝰ preciosa mors hec in cõspectu dñi. Nos corde ꝑcipimus/ qua-

lis ⁊ quãtus est/qa vicinus natiui/
tate chr̃o fit ⁊ morte. Nã morte
turpissima damnaꝫ sponsus:spon
si ⁊ amicũ damnãt morte recte tur
pissima. Carcere carnis ductum
quẽ ferũt psallẽtes celi angeli/an/
gelũ. Et nos i terrꝫ tibi psallere
fac xp̃e in memoriã baptiste. He
rodis spreta cõmensa / altaris tui
mensa ipsuꝫ te dũ sumimus/ semp
tibi psallam⁹. Amñ. S.marcũ.vj.
In illo tpe. Audiit herodes ac tenuit ioannẽ: et
vinxit eũ in carcerẽ/ppter he
rodiadeꝫ vxorẽ philippi fra/
tris sui:qa duxerat eã. Dice/
bat enĩ ioannes herodi. Nõ
licet tibi habere vxoreꝫ fra/
tris tui. Herodias autẽ insi/
diabaꝫ illi: ⁊ volebat occide/
re eũ / nec poterat. Herodes
aũt metuebat ioannẽ / sciens
eũ virũ iustũ ⁊ sanctũ:⁊ custo
diebat eũ. Et audito eo/mul/
ta faciebat:⁊ libẽter eũ audie
bat. Et cũ dies opportun⁹ ac/
cidisset/herodes natalis sui ce
nã fecit principib⁹/⁊ tribunis
⁊ primis galilee. Cũqꝫ intro/
isset filia ipsius herodiadis/⁊
saltasset/et placuisset herodi:
simulqꝫ recũbentibus/rex ait
puelle. Pete a me qd̃ vis / et
dabo tibi. Et iurauit illi:quia
qcqd petieris/dabo tibi: licet
dimidiũ regni mei. Que cuꝫ
exisset/dixit matri sue. Quid
petã: At illa dixit. Caput ioã
nis baptiste. Cunqꝫ introisset
statim cũ festinatiõe ad regẽ/pe
tiuit/dicens. Volo/vt ptinus
des mihi in disco caput ioan
nis baptiste. Et cõtristatus est
rex:ppter iusiurãdũ:⁊ ppter
simul recũbentes noluit eaꝫ
ẽtristari:sed misso spiculato/
re/p̃cepit afferri caput eius in
disco:⁊ decollauit euꝫ in car/
cere. Et attulit caput ei⁹ in di
sco:⁊ dedit illud puelle:⁊ pu
ella dedit matri sue. Quo au
dito/discipuli ei⁹ venerũt/⁊ tu
lerũt corpus ei⁹:⁊ posuerunt
illud i monumẽto. Credo dr̃
Offer. Posuisti dñe i capite ei⁹
coronã de lapide p̃cioso:vitaꝫ pe/
tiit a te ⁊ tribuisti ei. Secr̃. Mu
nera tibi dñe/pro sancti mar/
tyris tui ioãnis baptiste pas/
sione deferimus: qa dũ finit̃
in terris / fact⁹ est celesti sede
ppetuus:qm̃s:vt eius obtẽtu
nobis proficiãt ad salutẽ. P.
Prefatio cõis. Cõio. Magna
est gloria ei⁹ in salutari tuo:gloriã
et magnũ decorẽ impones sup eũ
dñe. Compl̃. Cõferat nobis
dñe sctĩ ioãnis baptiste vtcũ/
qꝫ celebrata solẽnitas/vt ma/
gnifica sacramẽta q̃ sũpsim⁹ /

ꝛ digne veneremur: ꝛ nobis salutaria sentiamus. ℙ dñz.

℣ Eodē die sabine martyrꝭ. ℴio.

OEus qui inter ce- tera potētie tue miracula etiā in sexu fragili victoriā martyrij cōtulisti: ꝯcede ꝓpitius: vt cuiꝰ natalicia colimꝰ / per eius ad te exēpla gradiamur. ℙ. Secr. Hostias tibi dñe btē sabine martyris tue dicatas meritis benignꝰ assume: ꝛ ad ꝓpetuū nobis tribue puenire subsidiū. ℙ. Cōplē. Diuini muneris largitate satiati qmñs dñe dꝰ noster: vt intercedēte btā sabina martyre tua / in eiꝰ semp participatiōe viuamus. ℙ. ℣ Felicis ꝛ adaucti martyrū. Intr̃. Sapiētiā sctōꝝ. dꝰ martyribꝰ i cōi. 297. Kyrieℓ. triū lectionuꝫ. ℴio.

MAiestatē tuā dñe supplices deꝑcamur: vt sicut nos iugiter sctōꝝ martyrum tuoꝝ felicis ꝛ adaucti cōmemoratione letificas: ita semp supplicatiōe defendas. ℙer. Epla. Justoruꝫ anime. 297. Grad. Justoruꝫ aie. 300. Alla. Fulgebūt iusti. 300. Euāgeliū. Egrediēte iesu. 302. Offer. Letamini. 303. Sec̄. Hostias dñe tue plebis intēde: ꝛ quas in ꝯnore sctōꝝ martyꝝ tuorū felicis ꝛ adaucti dꝛuota mē te celebrat / ꝓficere sibi sentiat ad salutez. ℙ. Cōio. Dō dico vobis. 304. Compt. Repleti dñe mūeribꝰ sacris qs: vt itercedētibꝰ sctis martyribꝰ tuis felice ꝛ adaucto / in gratiaruꝫ tuarū semp actiōe maneamꝰ. ℙ. ✠ ℣ Paulini ꝯf. ℴio.

OEus qꝫ hodie btm̃ pauli nū ꝯfessorē tuū atqꝫ pōtificē eterne beatitudinis gloria sublimasti: cōcede ꝓpitiꝰ: vt cuiꝰ merita veneramur in terris / itercessiōis eiꝰ auxilio apud tuā misericordiā mūiamur ī celis. ℙ. Secr. Munera nostra qs dñe apud clemētiaz tuā btī paulini cōfessoris tui atqꝫ pōtificis ꝯmēdet oratio: vt ꝛ tue maiestati sint accepta: ꝛ nobis supplicibꝰ tuis ꝓsint ad veniā. ℙ. Complē. Sūpsimꝰ dñe btī paulini cōfessoris tui atqꝫ pōtificis solēnitate letātes sacramēta celestia: cuius suffragijs qmñs largiaris: vt per tēporalia festa q agimꝰ / puenire ad gaudia eterna mereamur. ℙ. ℣ Egidij abbatis. In reditu Rē. Justū ōduxit. Ad missā. Intr̃. Os iusti. de ꝯfes. in cōi. 308. Kyrieleisō de cōfes. ℴio.

OEus qui beatuz egidiū

misericordē fecisti intercesso
rē pro peccatis omniū: da no
bis qm̄s ipsi⁹ interuētu deli-
ctoꝝ nostroꝝ veniā/ꝛ tue bea
titudinis optabilē leticiā. ℙ.
Epla. Rigabo hortuꝫ. 309.
Grad. Os iusti. 310. Alla. Iste
fctūs. 310. Prosa. Dilect⁹ deo.
f. 311. vl̄ ppria. Psallat laude.
vide extra. Euāge. Ecce nos
reliqm⁹. 296. Credo nō dī.
Offer. Desideriuꝫ. 313. Secr̄.
Intercessio qm̄s dn̄e beati
egidij abbatꝫ munera nostra
tibi cōmendet: nosqꝫ ei⁹ vene
ratio sancta tue maiestati red
dat acceptos. ℙ. Cōio. Amē
dico vobis. 313. Cōpl̄. Q ue-
sumus om̄ps deus: vt q cele
stia alimēta percepimus: in-
tercedēte btō egidio abbate/
hostra oia aduersa muniamur:
ꝛ ad eterna gaudia hsequen-
da/spes nobis suppetat ꝛ fa-
cultas. ℙ. ℭ Eodē die prisci
Omnipotēs marty. Dō.
sempiterne deus/ fortī-
tudo certantiū ꝛ martyrū pal
ma: solēnitatē hodierne diei
ppiti⁹ respice: ꝛ ecclesiā tuaꝫ
cōtinua fac celebritate gaude
re: vt intercessiōe beati prisci
martyris tui/ oīuꝫ in te credē
tium vota pficias. ℙ. Secre.
Q uius tibi dn̄e precibus hec
grata reddat oblatio: ℙ cui⁹
festiuitate īmolat. ℙ. Cōpl̄.
Presta qm̄s dn̄e vt sacri tui
corporis ꝛ sanguinis pceptiōe
vegetati: sctī q̄q martyris tui
prisci pcib⁹ adiuuemur. Qui
vi. ℭ Rose vginis. Dō.
OEus qui beataꝫ rosam
sanctarū tuarū virginū
collegio aggregare dignat⁹
es: tribue qm̄s nobis: vt eius
meritis ꝛ pcibus/ a culpis om
nib⁹ expiemur: ꝛ tue maiesta-
tis cōsortio pfrui mereamur
eterno. ℙ. Secr̄. ꝛ cōpl̄. ō cōi
vni⁹ virgis. fo. 317. ℭ Re
gine virginis ꝛ marty. Dō.
OAmnipotēs sempiterne
de⁹/ misericordiā tuam
ostēde supplicibus: vt qui de
meritoꝝ qualitate diffidim⁹/
intercedēte btā regina virgi-
ne ac martyre tua: nō iudiciū
sed indulgentiaꝫ sentiamus.
℘er. Secr̄. Maiestatē tuam
dn̄e suppliciter deprecamur:
vt hec sctā que gerimus/ pre-
cibus beate virginis ac mar-
tyris tue regine: ꝛ a preteritis
nos delictis exuant ꝛ futuris.
℘er. Cōpl̄. Sacramētis ce-
lestib⁹ vicia nostra qm̄s dn̄e
purgent̄: vt interueniētibus
sctē regine meritis/ tuis mune
rib⁹ possim⁹ semp aptari. ℙ.

✠ ℭ Victorini marty. Dio.

DEus q̃ beatũ victorinũ martyrẽ tuũ atq; põtificẽ triẽnio vinctũ/igne celitus misso ꝓdigiose a viculis absoluisti: exaudi nos ꝓpitiꝰ et cõcede: vt peccatoꝝ nostroꝝ nexibꝰ soluti/tibi sacrificiuz ꝛ hostiã laudis ĩmolemus. ℙ. Secr. Sit acceptũ sacrificiũ nostrũ in ꝺspectu tuo dñe: vt martyris tui victorini veneratẽs solẽnia/ꝺno tuo beneficia ꝛ aĩe ꝛ corporis ꝺsequamur. ℙ. Cõplẽ. Humiliate q̃ñs dñe plebi tue quã mysticis ꝺapibꝰ refouisti: ꝛ intercedẽte btõ victorino martyre tuo/nobis de vniuersis hostibꝰ victoriã triũphalẽ cõcede. ℙer. ℭ In vigilia natiuitatis marie oĩa vide vt supra in vigilia assũptionis marie. fo. 255. ℭ Eodẽ die mathalberte ẏginis ꝛ martyris. In reditu ℟. Regnum mũdi. Ad missaz. Intr. Dilexisti iusticiã. ꝺe virginibꝰ in cõmuni. 313. Kyrieł. de ẏginibus. Dio.

ADcede nos q̃ñs oĩpotẽs deꝰ sancte virginis ac martyris tue mathalberte exultare meritis: ꝛ beneficiorũ eiꝰ attolli suffragijs. ℙer. Epła. Confitebor tibi dñe

rex. 314. Grad. Dilexisti iusticiã. 315. Alł. Specie tua. 315 Prosa. Exultẽt filie sion. 316. Euãge. Sicle est regnũ celorũ decẽ virginibꝰ. 316. Credo nõ dicit. Offer. Offerentur regi. 316. minꝰ. Secr. ℚ une ribꝰte dñe magnificamꝰ oblatis: q̃ in sancte mathalberte solẽnitatibꝰ/gaudia nobis superna conciliẽt et patrocinia sempiterna. ℙer. Cõio. Diffusa est. 317. Cõplẽ. Sancte virginis ꝛ martyris tue mathalberte nos precatio tibi dñe grata cõmẽdet: ꝛ tuã nobis ĩdulgẽtiã poscere nõ desistat. ℙ. ℭ Si festũ natiuitatiꝝ marie in dñicam venerit. Ad ꝓcessionẽ. ℴ crux. In reditu ℟. Solẽ iusticie. cũ ẏsu. ℭ In die natiuitatis marie. Introi.

Audeamus omnes in dño diẽ festũ celebrantes in honore Marie virginis: de cuius natiuitate gaudẽt angeli et collaudant filiũ dei. ℙs.

Eructauit cor meū verbū bonum/ dico ego opera mea regi. Hꝛia p. Kyrie. Fons bōitatis. Oro. Famulis tuis qñs dñe celestis gratie munꝰ impartire: vt qbus beate marie virginis partus extitit salutis exordiū: natiuitatis eiꝰ wtiua solénitas/ pacis tribuat incrementū. Per. Epla. Bñs posſedit me in initio viarū suaꝝ. vtš. fol. 196. Grad. Audi filia ꝛ vide ꝛ inclina aurē tuā/ qa cōcupiuit rex speciē tuā. ℣. Specie tua et pulchritudine tua / intende pspere pcede ꝛ regna. Alla. ℣. Natiuitas glorioſe ṽginis marie ex semine abrae / orta de tribu iuda/ clara ex stirpe dauid. Prosa. Stirpe maria regia procreata / regem generans Jesum. Laude digna angelorꝫ sanctorꝫ. Et nos peccatores tibi ꝺuotos intuere benigna. Tu pios patrū mores ostentas in te : sed excellis eosdē. Patris tui solomonis in te lucet sophia. Et ezechie apō deū cor rectū: sed nunqꝫ in te corrūpendū. Patris iosie adimpleuit te religiositas. Sūmi etiā patriarche te fides totā possidet patris tui. Sed qd nos istos recensemꝰ heroas: Cuꝫ tuus natꝰ oēs pcellat illos / atqꝫ cūctos p orbez. Nos hac die tibi gregatos ſua virgo i lucē mūdi qua pdisti: paritura celorꝫ lumē. Am. Initiū scti euāgelij. Scōm Matthēū. j. Liber generatiōis Jesu chri/ filij dauid/ filij abraam. Abraā genuit isaac. Isaac aūt/ genuit iacob. Jacob aūt/ genuit iudā/ ꝛ fratres eiꝰ. Judas aūt/ genuit phares/ et çaram de thamar. Phares aūt/ genuit esrom. Esrom aūt/ genuit aram. Aram aūt / genuit aminadab. Aminadab autez/ genuit naason. Naason aūt/ genuit salmon. Salmon aūt/ genuit booç ex rachab. Booç autem/ genuit obed ex ruth. Obed aūt/ genuit ieſſe. Jeſſe aūt/ genuit dauid regem. Dauid aūt rex/ genuit salomonē ex ea/ q̄ fuit vrie. Salomō aūt genuit roboā. Roboā aūt/ genuit abiam. Abia aūt / genuit asa. Asa aūt/ genuit iosaphat. Josaphat aūt/ genuit ioram. Joram aūt/ genuit oçiā. Oçias aūt/ genuit ioathā. Joatham aūt/ genuit achaç. Achaç autez/ genuit eçechiam. Eçechias autem / genuit manasſen. Manasſes aūt/ genuit amon. Amon aūt/ genuit iosiam. Josias autē/ genuit iechoniam / ꝛ fratres eius in transmigratiōe babylonis. Et post trās-

migrationē babylonis/iechonias genuit salathiel. Salathiel autē/genuit zorobabel. Zorobabel autē / genuit abiud. Abiud autem/genuit eliacim. Eliacim aūt genuit azor. Azor autem/genuit sadoch. Sadoch autē/ genuit achim. Achim autem / genuit eliud. Eliud autez / genuit eleazar. Eleazar aūt/genuit matthan. Matthan autē/genuit iacob. Jacob aūt/genuit ioseph/virum marie. De qua natus est Jesus/q wcatur chīs. Credo dī p totā octauā. Offer. Beata es virgo maria/q̄ oīum portasti creatorē:genuisti eū q te fecit:z in eternū permanes virgo alla. Vel hoc p totā octauā. Aue maria gratia plena dñs tecuz: benedicta tu in mulierib⁹ z benedict⁹ fruct⁹ ventris tui. Secr. Unigeniti tui dñe nobis succurrat humanitas:vt q natus de virgine/matris integritatē nō minuit/sed sacrauit:ī natiuitatis eius solennijs a nostris nos piaculis exuens:oblationem nostrā sibi faciat acceptā: Jesus chīs dñs noster. Qui tecū. Prefatio. Et te ī natiuitate btē. Cōio. Diffusa est gratia ī labijs tuis:ppterea benedixit deus te in eternū. Cōpl. Sūpsim⁹ dñe celebritatis annue votiua sacramēta:p̄sta qñs:vt intercedēte beata dei genitrice semper virgine maria/z tēporalis nobis vite remedia p̄beant z eterne. Per do. ¶ Eodē die adriani martyris. Ozo.

Resta qñs omnipotēs deus:vt q beati adriani martyris tui natalicia colimus: a cūctis malis imminētib⁹ ei⁹ intercessione liberemur. P. Secr. Accepta sit dñe in cōspectu tuo nostra deuotio:vt ei⁹ nobis fiat intercessiōe salutaris:p cuius solēnitate offert. Per. Cōpl. Beati adriani martyris tui dñe intercessione placatus: p̄sta qñs: vt qd tēporaliter gerimus: ppe tua saluatione capiamus. P. ¶ Infra octauaz natiuitatis marie. Kyrieleison de beata vgine. Alia vt ī die. ¶ Gorgonij martyris. Oratio.

Sanctus tuus martyr gorgonius qñs dñe/sua nos intercessione letificet:z pia faciat solennitate gaudere. Per. Secr. Grata sit tibi domine nostre seruitutis oblatio:pro qua sanctus gorgonius martyr interuētor existat. Per dominū. Complē. Familiam tuam qñs domine suauitas

illa

illa cõtingat ⁊ vegetet: q̃ btõ martyre tuo gorgonio christi tui bono iugiter ipsa odore pascat̃. P eũdẽ. ✠ ℂ Nicolai de tolẽtino. Oro.

ONcede qmñs oipotẽs deus: vt ecclesia tua: q̃ in fine seculorũ ineffabili ꝓuidẽtia/ beati nicolai ꝯfessoris tui virtutũ ⁊ miraculoꝝ magnitudine coruscat: ipsius meritis ⁊ intercessiõe eliminatis erroribus/ ꝑpetua pace ac vnitate leteť. ꝑ. Secť. Ut grata tibi sint/que ꝑ sancti nicolai veneratiõe offerimus munera oipotens deus: qmñs: vt pietatis ⁊ religionis sue nos facias amatores. ꝑ. Compť. Populũ tuũ dñe que sumpsimus sacramẽta custodiãt: ⁊ qui sancti nicolai ꝯfessoris tui iugiter imploraãt auxiliũ/ petitionũ suarũ salutarẽ cõsequãtur effectũ. ꝑ. ✠ ℂ Kunegũdis virgi. officiũ si placet. Intť. Loquebar de testimonijs. de ẏginibꝫ. in cõi. 313.

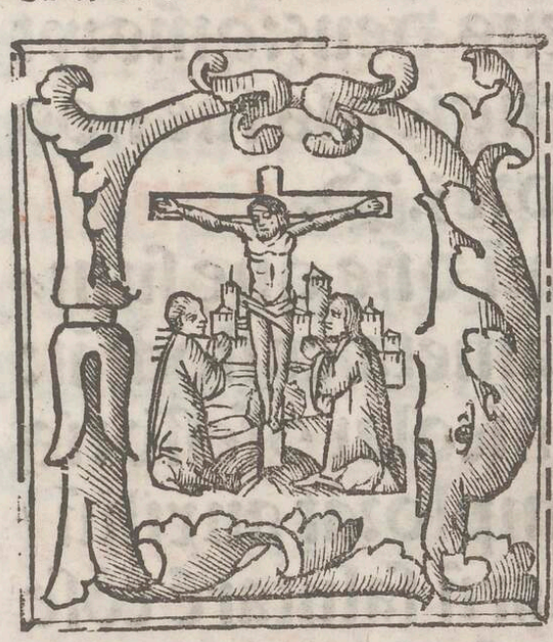
OMnipotẽs ⁊ misericors deꝫ: qui a gloria tua nullũ excipis sexũ: nullãq̃ cõditionem excludis: te suppliciter imploramus: vt sicut beate kunegũdi virgini tue post terreni culmẽ impe/rij/celestis regni soliũ cõtulisti: ita nobis meritis eiꝫ ⁊ precibus/eterne felicitatis ꝑmia largiaris. ꝑ. Epla. Be virginibꝫ ꝓceptũ dñi. 315. Grad. Specie tua. 315. Alla. Dis gloria. 315. Prosa. Exultent filie siõ. 316. Euange. Simile est regnũ celoꝝ decẽ virgi. 316. Offer. Offerẽtur regi. minus. fo. 316. Secť. Sacrificiũ laudis tue dñe deus noster offerimus/ tuã clemẽtiã implorãtes: vt ꝑ hꝰ virtutẽ sacramẽti/ intercedẽte beata kunegũde virgine tua/ nos a peccatis expedias ⁊ a periculis tuearis. ꝑ. Cõio. Cõfundant̃ supbi. 317. Cõpť. Sacramẽtũ redẽptionis hꝰmane/ qd̃ in hꝰnore beate kunegũdis obtulimus/ tibi dñe nos reddat acceptos: vt ꝑ hoc qd̃ ipsi accepimus de tuo/ ⁊ tu suscepisti de nostro: in tuo semper hꝰnore viuamꝫ. ꝑ. ℂ Proti ⁊ Hyacinthi. Oratio.

BEatorũ martyrũ tuorũ dñe Proti et hyacinthi/ felicis ⁊ regule nos foueat ꝑcios cõfessio: ⁊ pia iugiter intercessio tueat̃. ꝑ. Secť. Quo sanctoꝝ martyrũ tuorũ proti ⁊ hꝰacinthi/ felicis ⁊ regule cõmemoratiõe munera tibi

dñe q̄ debemus exoluimus: ꝑsta qm̄s: vt remediū nobis perpetue salutis operent. ℙ. Cōpt. Ꝛt percepta nos dñe tua sancta purificent: beatoꝝ martyrū tuoꝝ proti ⁊ hyacinthi/felicis ⁊ regule qm̄s iplo ret oratio. ℙer. ✠ ℂ Materni confessoris. Dño.

Deus q̄ beatus maternū confessorē tuū atq̄ pontificē eternitatis gloria sublimasti: ꝓcede nobis famulis tuis eiꝰ memoriā celebrātibꝰ/cūctoꝝ veniā delictoꝝ: ⁊ eterne beatitudinis premium sempiternū. ℙ. Secr. Nostre fragilitati potētissime mediator dꝰ opē cōferre ꝛeposcimus: vt illius interuētu nostre immolatiōis hostia tibi reddat acceꝑta/ cuius memoriā celebramus. ℙ. Cōplē. Saluande recordatiōis victimis immolatis/bti patris materni gaudentes cōmemorationi dñe exoramus: vt cuiꝰ insistimus seruitijs meritorum / semper pijs adiuuemur auxilijs. ℙ. ℂ Septē dormientiū. Dño.

Deus qui in mōte celion septē corporibus sctōꝝ mirabili ⁊ inaudita quiete/sopore oppressis tue virtutis opera manifestas: cōcede nobis ꝓpitius eoꝝ interueniētibus meritis: nō ad iudiciū/ sed ad indulgentiā de somno resolutionis excitari. ℙer. Secr. Maiestatē tuā nobis q̄s dñe hec hostia īmolanda reddat placatā: ⁊ tuoꝝ digna postulatio sanctoꝝ. ℙer. Complē. Sacramētis dñe ꝛ̄pcamur acceptis/ ⁊ sanctoꝝ tuoꝝ septē dormientium precibus/ contra omnes nequitias diaboli irruentes/ ꝓtegamur. ℙer. ℂ In exaltatione sancte crucis. In reditu ℟. Hoc signum crucis. Ad missam. Introit.

Os autē gloriari oportet ī cruce domini nostri Jesu chr̄i: ī quo est salus vita ⁊ resurrectio nostra: per quez salnati ⁊ liberati sumus. ℘s. Deꝰ misereat nostri ⁊ benedicat nobis illuminet vultum suum super nos ⁊ misereatur nostri. Gloria patri. Kyrie. Magne deꝰ. Ꝛatio.

Deus qui nos hodierna die/exaltatiōis sctē crucis annua solēnitate letificas: ꝑsta q̄s: vt cuiꝰ mysteriū in terra cognouimꝰ: eius redēptiōis ꝑmia in celo ꝓseq̄mur.

reamur. Per eūdē. Lcō epīe
bti pauli apli. Ad Galath. ij.

FRatres. Sciētes q̄ non iustificat homo ex operibus legis: nisi per fidē iesu chr̄i. Et nos in chr̄o iesu credimus/vt iustificemur ex fide chr̄i/ et non ex operib⁹ legis. Propter qđ ex operibus legis nō iustificabit omnis caro. Qđ si querētes iustificari in chr̄o/ inuenti sumus ⁊ ipsi pct̄ores: nunqd chr̄s peccati minister est? Absit. Si enim q̄ destruxi/ hec iterū reedifico: p̄uaricatorē me ꝯstituo. Ego enī per legē/legi mortu⁹ sum: vt deo viuā: chr̄o cōfixus sum cruci. Viuo aūt iam nō ego: viuit v̄o in me chr̄s. Qđ aūt nūc viuo ī carne: ī fide viuo filij dei. Qui dilexit me: ⁊ tradidit semetipsum p̄ me. Grad. Chr̄s factus est pro nobis obediēs vsq̄ ad mortē: mortē aūt crucis. ℣. Propter qđ ⁊ deus exaltauit illum: ⁊ dedit illi nomen qđ est sup̄ omne nomē. Alla. ℣. Dulce lignū/dulces clauos/dulcia ferens pōdera: que sola fuisti digna sustinere regē celor̄ ⁊ hoim. Vel Alla. ℣. Dicite in gentib⁹ quia domin⁹ regnauit a ligno. Prosa. Laudes crucis attollam⁹. vt̄s. in inuentione sct̄e crucis. 222.

DUlce lignū col/ laudemus: dulces clauos veneremur: verbū patris predicemus solēni preconio. Chr̄i crucem adoremus: crucifixū deprecemur: vt ab hoste liberemur crucis patrocinio. Aue lignū p̄ciosum: pondus ferens glorioſū: quondā eras oneroſum mortis īproperiū. Aue lignū qđ fuisti dignū ferre corp⁹ chr̄i: mūdo lapso cōtulisti vitā ⁊ imperiū. Chr̄s in te triumphauit: ⁊ mors mortem supauit: ⁊ potēter spoliauit acherōtis atria. Sic preuiā atq̄ ducē habeamus xp̄i crucē: vt videre verā lucē possimus in patria. S. Joannē. xij.

IN illo tpe. Dixit iesus turbis iudeor̄. Nūc iudiciū est mūdi: nūc princeps huius mūdi eijciet foras. Et ego si exaltat⁹ fuero a terra/ oīa trahā ad meipsū. Hoc autē dicebat/ significans q̄ mor/te esset moritur⁹. Respondit ei turba. Nos audiuimus ex lege: qa chr̄s manet in eternum: ⁊ qūo tu dicis: oportet exaltari filiū hoīs? Et qs est iste filius hominis? Dixit ergo eis iesus. Adhuc modicū lumē in vobis est. Ambulate dū lucē habetis: vt nō vos tenebre cōprehēdant. Et q̄ ambulat in tenebris/ nescit quo

vadat. Dum lucē habetis/crē dite in lucē/vt filij lucis sitis. Credo dicit. Offer. Protege dñe plebem tuā per signū sctē crucis ab omnib⁹ insidijs inimicorū oium: vt tibi gratā exhibeam⁹ seruitutē: ⁊ acceptabile tibi fiat sacrificiū nostrū. Secre. Deuotas dñe humilitatis nostre p̄ces ⁊ hostias misericordie tue p̄cedat auxiliū: ⁊ salutez quā p adā in paradiso ligni clauserat temerata p̄sumptio: ligni rursuz fides aperiat. P. Prefatio. Qui salutē hūani generis. Cōi. Nos aūt gloriari oportet i cruce dñi nostri iesu xp̄i. Cōpl. Adesto familie tue q̄s clemēs ⁊ misericors d̄e⁹: vt i aduersis ⁊ p̄speris eius preces exaudias: ⁊ nephas aduersarioz / p auxiliū sancte crucis digneris conterere: vt portū salutis tue valeat apprehēdere. P. C Eodē die cornelij ⁊ cypriani martyrū. Oīo. Beatoz martyrum tuoz pariterq̄ pōtificuz cornelij ⁊ cypriani nos dñe qm̄s festa tueant̄: ⁊ eoz cōmendet oratio venerāda. P. Secr. Pl̄e bis tue dñe munera benign⁹ intēde: q̄ maiestati tue p̄ sanctoz martyrū tuorū cornelij ⁊ cypriani solēnitatib⁹ sūt dicata. P. Cōpl. Sacro munere vegetatos in sctōz martyrū tuorū cornelij ⁊ cypriani natalicio/nos tibi dñe q̄s eoz cōmendet oratio. Per. C In octaua natiuitatis marie officiū p̄ totū vt ipso die. Kyrieleisō dñica curréti infra octauā ⁊ in octaua p̄ octauas. C Eodem die nicomedis martyris. Oratio. Adesto dñe populo tuo vt beati nicomedis martyris tui merita p̄clara suscipiens/ ad impetrandā misericordiā tuā/semp ei⁹ patrocinijs adiuuetur. Per. Secr. Intercessio sctī nicomedis martyris tui dñe munera nostra cōciliet: vt quā merita nostra nō valēt/eius dep̄catio nobis indulgentiaz valeat obtinere. Per. Cōpl. Purificent nos q̄s dñe sacramēta q̄ sūpsim⁹: ⁊ intercedēte beato nicomede martyre tuo: a cūctis efficiant vitijs absolutos. Per. ✠ C Ludmille martyris fi placet officiū. Intr̄. De expecta. d̄ Vginib⁹ cōi. 313. Oīo. Beate ludmille martyris tue dñe supplicationibus tribue nos foueri: vt cui⁹ venerabilē solēnitatē celebramus obsequo: eius inter-

cessionibus cõmendemur ⁊ meritis. ℘er. Epla. Bñe deus meus. 314. Grad. Specie tua. 315. Alla. Dis glia eiꝰ. 315 Euág. Sile est regnũ celoꝝ thesauro. 316. Offer. Filie regũ. 316. Secr. Munera nostra dñe ꝑ sctẽ ludmille martyris tue: cuius festa veneramur cõmemoratiõe oblata: eius meritis tibi reddant acceptа. ℘er. Cõi. Feci iudiciuz. f. 317. Cõpl. Sanctificet nos qs dñe tui ꝓceptio sacraméti: et intercessione btẽ ludmille martyris tue/tibi reddat acceptos. ℘er. Eufemie ẏginis ⁊ martyris. Intr. Cultum tuũ. de ẏginibus in cõi. 314. Kyrieł. triũ lectionuz. Dio. Omnipotẽs sempiterne deus q infirma mũdi eligis vt fortia queq confundas: accede ꝓpitius: vt q btẽ eufemie ẏginis ⁊ martyris tue solẽnia colimus/eiꝰ apud te patrocinia sentiamꝰ. ℘. Epla. Cõfitebor tibi dñe rex. 314. Grad. Diffusa est. 315. Alla. Egregia spõsa chri. 315. Euág. Simile est regnũ celoꝝ decẽ ẏgini. 316. Offer. Offerentur regi. minus. 316. Secr. Presta qs dñe deꝰ noster: vt sicut in tuo aspectu moꝛs est ꝑcio/

sa sctoꝝ: ita merita eoꝝ venerantiũ/accepta tibi reddatur oblatio. ℘. Cõio. Quicq prudẽtes. 317. Cõpl. Sanctificet nos dñe qs tui ꝓceptio sacraméti: ⁊ intercessio btẽ eufemie martyris tue/tibi reddat acceptos. ℘er. Läperti eṕi ⁊ martyris. Intr. In virtute tua. de vno martyre i cõi f. 304. Kyrieł. triũ lectionũ. Oratio ⁊ ꝓsũmatio dñe. Oto tiꝰ bonitatis deꝰ/qui coꝛ btĩ pontificis ⁊ martyris tui lamperti tã fortiter in tuo amoꝛe inflãmasti: vt nõ solũ ꝓpter te terrenã substãtiã/verũetiã ꝓpriã ꝓtẽneret carnẽ/cõcede: vt q illius solẽnia celebꝛamus deuoti/ipso opitulãte/ab omni aduersitate ꝑ te semꝑ gaudeamus securi. ℘. Epla. Dis põtifex. i cõi. 305 Grad. Dñe ꝑueni. 306. Alla. Posuisti dñe. 306. Euág. Ego sum pastoꝛ bonꝰ. in cõi. 306. Offer. Posuisti dñe. 307. Secre. Inexhauste largitatis deꝰ sereno vultu cõtẽplare ⁊ benedic munera/q in honore sctĩ martyris tui atq põtificis lamperti tibi offerũtur ꝓsecrãda. ℘er. Cõio. Magna est. 307. Cõpl. Sacrosanctũ coꝛporis ⁊ sãguinis tui liba-

men dñe summa humiliatione sumētes/qñs immensam clementiā tuā: vt interuenie-
te sctō martyre tuo atq; pōtifice lampto: sicuti tuis fidelibus ꝓmisisti per hocipsū nos facias in te manere recte viuēdo: ⁊ te in nobis manentē manifestes/semp solatiū exhibēdo. Qui viuis. ℭ In vigilia scti matthei apli. Ego autē sicut oliua. i cōi. fol. 291. Dio.

OA nobis qñs ops de⁹: vt bti matthei apli tui ⁊ euāgeliste quā preuenim⁹ veneranda solennitas: ⁊ deuotione nobis augeat ⁊ salutē. Per. Epla. Btūs homo qui inuenit sapiētiā. 292. Grad. Justus vt palma. 292. Si venerit die dñico dī Alla qdcūq; de aplis in cōi. 294. S. lucā. v.

IN illo tpe. Vidit iesus publicanū nomine leui sedentē ad teloneū/ ⁊ ait illi. Sequere me. Et relictis oibus/ surgēs secutus est eum. Et fecit ei conuiuiū magnuz leui in domo sua: et erat turba multa publicanoꝝ/ ⁊ aliorū/ q cū illis erāt discūbentes. Et murmurabant phariseī/ ⁊ scribe eoꝝ/ dicentes ad discipulos eius. Quare cū publicanis ⁊ pctōribꝰ māducatis ⁊ bibitis? Et respondēs iesus/ dixit ad illos. Nō egent qui sani sunt/ medico/ sed q male habēt. Nō eniz veni vocare iustos/ sed peccatores ad penitentiā. Offer. Glia ⁊ honore. 292. Secr. Apostolice reuerētie culmē offerim⁹ sacris mysterijs imbuentes: presta qñs dñe: vt bti matthei apostoli ⁊ euangeliste suffragijs: cuiꝰ natalicia ꝑuenimus: hec plebs tua semp ⁊ sua vota deꝓmat: ⁊ desiderata ꝓcipiat. Per. Cōio. Posuisti dñe. 292 Cōpl. Beati matthei apostoli ⁊ euāgeliste qs dñe supplicatiōe placatus: ⁊ veniā nobis tribue: et remedia sempiterna concede. P. ℭ In die scti matthei. In reditu ſce. Quatuor aialia. Ad missam. Intro.

Jhi autez nimis honorati sunt amici tui deus: nimis cōfortatus est principatꝰ eoz. ꝑs. Dñe ꝓbasti me ⁊ cognouisti me: tu cognouisti sessionem ⁊ resurrectionē meam. Glia. Kyrieł. de aplis. Dio.

BEati matthei apli ⁊ euāgeliste dñe ꝓcibꝰ adiu-

uemur: vt qđ possibilitas nostra nō obtinet/ eiꝰ nobis intercessione doneť. ℙ. Epťa. Unicuiqꝫ nostrū data est gratia. 294. Grad. In oēm terrā exiuit sonus eorꝫ: ꝛ in fines orbis terre verba eorꝫ. ℣. Celi enarrāt gloriā dei: ꝛ opa manuū eiꝰ annūciat firmamētū. Alla. ℣. Primus ad siō dicet ecce assum: ꝛ hierusalē euāgelistam dabo. Prosa. Jocundare plebs fidelis. in cōi. soľ. 295. Scōm Mattheū. ix.

In illo tpe. Cuꝫ trāsiret iesus/ vidit hoiem sedētē in teloneo/ mattheū noie. Et ait illi. Seqre me. Et surgēs/ secutus est eū. Et factū est discūbente eo in domo: ecce multi publicani ꝛ peccatores veniētes/ discūbebāt cū iesu/ ꝛ discipulis eius. Et vidētes pharisei/ dicebant discipulis eius. Quare cū publicanis ꝛ peccatoribꝰ manducat magister vester? At iesus audiēs/ ait. Nō est opus valētibꝰ medico/ sed male habētibꝰ. Eūtes aūt/ discite qd est: misericordiā wlo/ ꝛ nō sacrificium. Nō eniꝫ veni vocare iustos/ sed peccatores. Credo dicit. Offer. Mihi aūt nimis honorificati sunt amici tui deus: nimis ꝑfortatꝰ est principatꝰ eorꝫ. Secr. Supplicationibꝰ apostolicis beati matthei apostoli tui ꝛ euāgeliste: qs dñe ecclesie tue tibi cōmēdeť oblatio: cuius magnificis ꝓdicationibꝰ erudiť. ℙ. Prefatio de aplis. Cōio. Uos q secuti estis me: sedebitis sup sedes iudicātes duodecim tribꝰ israel dicit dñs. Cōplē. Perceptis dñe sacramētis/ btō matthęo apostolo tuo ꝛ euāgelista interuenięte/ deprecamur: vt q̄ pro illius celebrata sunt gloria: nobis pficiāt ad medelā. ℙ. Mauricij ꝛ sociorꝫ eius. In reditu. Ꝛ. Isti sunt sancti. Ad missaꝫ. Intr̄. Multe tribulationes. de martyribꝰ in cōi. 297. Kyrie Deleison ꝓ octauas. Oio. Deus q es sanctorꝫ tuorꝫ splēdor mirabilis: quiqꝫ hūc diē in honorē beatorꝫ martyrum mauricij sociorūqꝫ eius martyrio cōsecrasti: da ecclesie tue de natalicio tāte festiuitatis letari: vt apud misericor diā tuā exēplis eorꝫ ꝛ meritis adiuuemur. ℙer. Epťa. Respōdēs vnꝰ de seniorib. 298 Grad. Timete dñm. 300. Alla. Letamini i dño. 300. Prosa de martyribꝰ. Euāge. Descēdēs iesus de monte. 301. Credo dī. Offer. Letamini i dño. 303.

Secr. Respice qñs dñe mu
nera q̃ in sctõz martyrũ tuo=
rũ cmemoratiõe cferim9:et
p̃sta:vt quoz honore sũt gra=
ta:eoz nobis fiãt intercessiõe
ppetua. P. Cõio. Justorũ aie.
fo.303.Cõpl. Celestib9 refe
cti sacramẽtis t gaudijs sup=
plices te rogam9 oñs de9: vt
quoz gloriamur triũphis/p=
tegamur auxilijs.p. ✠ Te
Omine clevgis.Oio.
de9 oñs/rex regũ t dñs
dñantiũ / q bté tecle vgini ac
martyri tue diuersaz ferocis=
tatẽ ferarũ tua potẽtia subiu=
gasti:cede nobis vẽniã pctõ=
ruz:vt p intercessionẽ ipsi9/li
beremur ab hostib9 mentis t
corpis. P. Secr. Sacrificijs
p̃sentib9 qs dñe intẽde placa
tus:vt t cuotiõi nostre pfici=
ant t saluti. P. Cõpl. Q
ñs omñs de9:vt intercedẽte btã
tecla virgine tua/ illi9 saluta=
ris capiam9 effectũ/cui9 p hec
pign9 accepim9. P. ✠ In
cceptiõe scti ioãnis baptiste.
Intr. Ne timeas zacha. in vigi
lia ioãnis baptiste. 233. Oio.
Da qñs oipotẽs deus in
sãcte ecclesie tue vtero
cõstitutos / eo nos spiritu ab
iniquitate nostra iustificari:
quo beatũ ioannẽ baptistam
intra viscera materna docui=
sti. P. Epla. Memoria iu=
sti. vt sup̃. fol. 261. Grad. Iu
it homo. vt sup̃. 233. Alla. v.
Erat ioannes predicans in deser=
to baptismuz penitentie. Prosa.
Inter natos mulieruz. vtš. 238.
Euangeliũ. Apparuit aũt illi
angelus. vtš. 233. in medio
euangelij. t dicatur ad finez.
Offer. Justus vt palma. vt sup̃.
fo.234. Secr. Munera dñe
oblata sanctifica:t intercedẽ=
te beato ioanne baptista/nos
per hec a peccatoz nostrorũ
maculis emũda. P. Cõio.
Tu puer propheta. vt sup̃. 234.
Complẽ. Oa quesum9 om=
nipotens deus:vt mysticis ec
clesia tua beati ioannis bapti
ste exordijs/ et sacris erudita
preconijs:iram venturi iudi=
cis declinando / dignos fru=
ctus salutis iugiter operetur.
P. dñm. ✠ Eodez die
Ruperti confessoris. Oratio.
Ecclesiam tuã deus que=
sumus pia miseratione
custodi:t quã beatissimus cõ
fessor t sacerdos tuus ruper
tus/cũctis te cooperante pur
gauit heresibus / ipsius ora=
tionibus non desinas mome
tis omnibus adiuuare. Per.
Secr. Supplicatiõis nostre

ꝓpitias deꝰ oīpotēs vt clemēter ſuſcipias/humiliter exora mus: et familie tue/q̄ ſe beatiſſimi confeſſoris ⁊ ſacerdotis tui rupti monitis eruditaꝫ exultat: celeſtis regni ianuas aperire digneris. ꝑ. Cōpl. Deus oīpotēs/q̄ corpore ⁊ ſanguine chr̄i filij tui nos ſatiare dignat⁹ es: p̄ſta ꝓpiti⁹: vt bti confeſſoris tui atq̄ pōtificis ruperti/cuius in tuo noīe hodie ſolennia celebramus adiuti ſubſidijs: eternis intereſſe epulis mereamur. ꝑ eūd.

✠ C Iuſtine v̄ginis. Dio. Deus q̄ bt̄e iuſtine v̄gini ac martyri tue tentamēta hoſtis ſupare/⁊ illibate virginitatis ſignaculū cōſeruare tua virtute tribuiſti: conce de ꝓpitius nobis ſupplicātibus: vt cui⁹ glorioſum victorie triūphū veneramur in terris: eius ꝑpetuo conſortio iūgamur i celis. ꝑ. Sec. ⁊ Cpl. i cōi de v̄gine ⁊ martyre. 317

C Cosme ⁊ damiani martyrū. In reditu R̄e. Iſti ſunt ſcti. Ad miſſaz. Intr̄. Sapiētiā ſanctorū. de martyrib⁹ i cōi. 297. Kyrieleiſon ꝑ octauas. Dio. Magnificet te dn̄e ſctōrū martyrū tuoꝝ coſme et damiani beata ſolēnitas: qua ⁊ illis gloriā ſempiternam/⁊ opē nobis ineffabili ꝓuidētia ꝓtuliſti. ꝑ. Epl̄a. Sācti ꝑ fidez. 299. Grad. Clamauerūt iuſti. 300. Alla. Letamini in dn̄o. 300. Proſa. O beata beatoꝝ. 301. Euāge. Hec mādo vobis. 296. Credo dī ratiōe reliquiarū. Offer. Gloriabuntur i te. 303. Secr̄. In tuoꝝ dn̄e p̄cioſa morte ſctōꝝ ſacrificiū illud offerimus: de quo martyriū omne ſumpſit principiuz. ꝑ. Cōio. Poſuerūt mortalia. 304. Cōpl. Sit nobis dn̄e ſacramēti tui pceptio certa ſaluatio: quā cū beatoꝝ martyrum tuoꝝ coſme ⁊ damiani meritis īploram⁹. ꝑ.

C In trāſlatiōe ſcti ſtaniſlai ep̄i ⁊ martyris. In reditu. R̄e. Are dei. Ad miſſaz. Introit⁹.

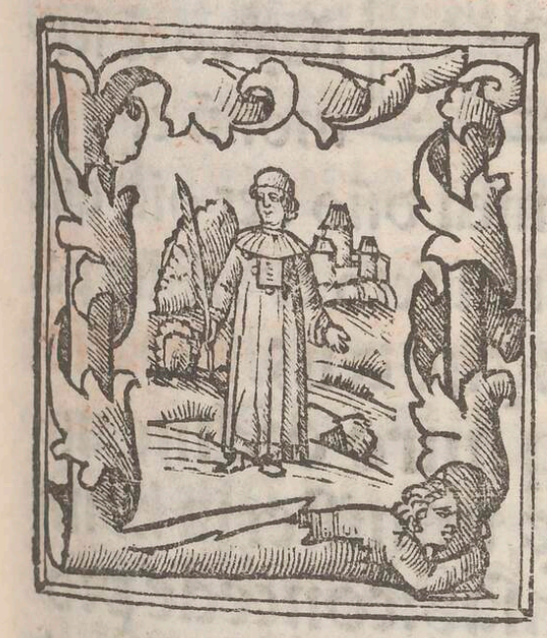
In virtute tua dn̄e letabitur iuſt⁹: ⁊ ſup ſalutare tuū exultabit vehemēter: deſideriū aīe ei⁹ tribuiſti ei. p̄s. Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo: gloriam ⁊ magnum decorem impones ſuper eū. Gloria. Kyrie. F̄os bonitatis. Dio. Deus q̄ bt̄i ſtaniſlai mar-

tyris tui atq; pontificis meri/ta glorioſa / fructibus tribui/ſti noſtre deuotiõis accreſce/re:preſta familie ſupplicanti/ eius q tibi placuit continuata apud te ſuffragia nõ ceeſſe.p. **Epla.** Dis põtifex. i cõi. 305 **Grad.** Dñe preueniſti eũ in benedictiõib9 dulcedinis:poſuiſti in capite ei9 corõnã ọ lapide põcioſo. **℣.** Vitã petĩt a te ⁊ tribuiſti ei/lõgitudinem dierũ in ſeculuz ſeculi. **Alla.** **℣.** Surrexit paſtor bon9 q poſuit aiam ſuã p ouib9 ſuis: et pro ſuo grege mori dignatus eſt. **Proſa.** Jeſu xpe. vtš. poſt paſca. fo. 225. Vel hec ſi placet.

Omnes odas nũc melodas: pangamus cũ alla. Omni laude digna plaude ciuitas cracouia Ponẽs planctũ:qa ſctm̃ meruiſti gignere Et nutrire: quem dux dire morti feč tradere. Ira udulẽtus truculent9 boleſla9 carnifex. Qui ĩ celis iã fidelis ſtaniſlaus põtifex Nũc ĩſultat:⁊ exultat cũ ſctis pereniter. Celebrem9 vt debem9 digne ac ſoleniter. Qui9 vota modo tota ſuſcipiat eccleſia: in europa fiant nota / africa ⁊ aſia. Propter ſua mare ſolũ plaudat natalicia:vexit ſctm̃ ⁊ ad polũ cuz ſumma victoria. Ergo pſul glorioſe tu p nobis ipetra. Stãiſlae põcioſe hũc q eſt ſpes vnica. Et coz preſtans nobis mite/noſtra laxans debita. Ut ad regnũ ducat vite:ppter ſua merita. Aiñ. **Poſt ſeptuageſimã. Tract9.** Beſideriũ aie. 306. **Euãge.** Ego ſuz paſtor. i cõi. 306. **Credo** dñi. **Offer.** Poſuiſti dñe i capite ei9 corõnã de lapide põcioſo:vitaz petĩt a te ⁊ tribuiſti ei. **Secr.** Oblatis dñe placare muneribus: que maieſtati tue reddat accepta martyr tu9 ⁊ põtifex ſtaniſla9. P. **Cõio.** Magna eſt gloria ei9 in ſalutari tuo:gloriã ⁊ magnũ decorẽ impones ſup eũ dñe. **Cõpl.** Protegãt nos qs dñe ĩterueniẽte btõ ſtaniſlao martyre tuo atq; põtifice reparatiõis humãe ſacroſctã cõmercia:⁊ ſũpta p illius gloria corporis tui ſacri ⁊ ſanguinis ſacramẽta. Qui viuis. **Officiũ p annũ/teneť de ſctõ ſtaniſlao vtš in tráſlatiõe ei9.** Kyrieleiſõ de patrõis cũ ſolenni Et in terra. **Poſt ſeptuageſimã vo nó fit** Et ĩ terra. **Ofo.**

Populũ tuũ qs dñe ĩtercedẽte btõ ſtaniſlao glorioſo martyre tuo atq; põtifice vngue tue virtutis potẽter defende:⁊ ſolẽ tue maieſtatis irreuerberato mentis radio gloriãter intueri cõcede. P. **Secre.** Oblatis dñe placare

muneribus: ⁊ interueniẽtib⁹ meritis scti stanislai glorioſi martyris tui atq; pontificis / adhibito circa nos pie correptionis remedio: p̃ſentibus hoſtijs a nobis hoſtes/qbus impugnamur/potẽter repelle. ℙ. Cõpl. Fideles tuos dñe tui perceptio ſacramẽti mũdet ſemp ⁊ muniat: ⁊ interuẽtu p̃cũ bti ſtaniſlai glorioſi martyris tui atq; põtificis pijs increpationib⁹ correptos/tibi faciat cõplacere. ℙ. Alia vtſ. Proſa non dī/neq; Credo. Poteſt tamẽ Kyrieleiſon p octauas fieri. quãdo fuerit dies ſolẽnis/aut votiua: ⁊ tũc oia fiũt. ¶ Sãcti vẽceſlai martyris. In reditu ℟. Magnã nobis. Ad miſſã Intr̃.

Etabit iuſtus in dño ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabuntur oẽs recti corde. p̃s. Exaudi de⁹ oratiõẽ meaz cum deprecor: a timore inimici eripe animam meam. Glia patri. Kyrie. Magne deus. Oro. Eus q bti Vẽceſlai nobilitatẽ in meliorem mutaſti dignitatẽ: ⁊ euz per martyrij palmã ad celeſtez perduxiſti gloriã: ei⁹ nos qñs p̃cib⁹ ab oĩ aduerſitate libera: ⁊ eterne beatitudinis cõcede pfrui gloria. ℙer. Epla. Beat⁹ vir q inuẽtus. 304. Grad. Posuiſti dñe ſup caput ei⁹/coronã de lapide p̃cioſo. ℣. Deſideriuz aĩe eius tribuiſti ei: ⁊ volũtate labioz ei⁹ nõ fraudaſti eũ. Alla. ℣. Cõſolatoz miſeroz palma fulgẽs victorie/nos ad regnũ duc celoz vẽceslae martyr pie. Proſa. Criſte tui preclari militis venceſlai colẽtes ſolẽnia Adiuuemur tua ſemp gratia. Et eius exẽplo ptinue inherẽdo Morũ atq; vite placeam⁹ puritate. Hic ſummus eccleſie gẽtis bohemice Martyrij fulgida donat gloria. Tũ matutinũ tibi chr̃e pgit obſequiũ ſoluere debitũ Illũ germanus bonis ei⁹ inuidẽs actibus/ pſternit pallid⁹. Quẽ ptin⁹ carneis ſolutũ vinculis Corona victorie decoras hodie. Nã inter plures celoz mãſiões/q̃s primit⁹ credulis paraſti populis. Cõciuẽ tui victoris abel iuſti/hũc martyrẽ optime collocas dñe. Quo nũc plucido Let⁹ ꝓſortio: Nos tibi ſedulis p̃cib⁹ cõmẽdet ſupplices venceſlaus oram⁹. Alia pſa. Corona ſanctitatis ⁊ immortalitatis. Ornauit hodie

dñs militē suū venceslaū. Tersa oculoꝝ lachrꝛyma/iustꝰ flozet velut palma. Oculoꝝ tersa lachrꝛyma / abolet̄ hoc enigma. Specularis squama cadit: claret visus specialis. Vbi deus est oia:virtꝰ sctóꝝ ⁊ gloria. Vbi deꝰ est oia:nec distinctus vt oia.manēs qđ est ī gloria:oibus est oia. Vnū est oium premiū:sacrū sociās collegiū.vnū est sed dispar premiū: pro merito fideliū. Huius nos ꝓsortes glorie/oza sctē venceslae:quos in adā ppetue scis addictos miserie. Amñ. Post septuagesimā. Tractus. Desideriū aie. 306. Euáge. Si qs vult venire post me. 306. Credo dī cū ps̄a ꝑ totā octauā. Offer. In virtute tua dñe letabit̄ iustus/⁊ sup salutare tuum exultabit vehemēter:desideriū aie eiꝰ tribuisti ei. Secr̄. Hanc ecclesie tue oblatiōez altari tuo oipotēs deus suppositā/beati venceslai martyris tui intercessio tibi reddat acceptaz: ⁊ ex ea nobis eterne salutis ob tineat cōferri medicinā. Per dñm. Prefatio cōis. Cōio. Posuisti dñe in capite eius corona de lapide ꝑcioso. Cōpl. Sūpta mense celestis sacramēta qñs oꝑs deus/intercedente btō venceslao martyre tuo/ nos ab oi peccati macula mū dos/tue maiestati semp faciāt esse deuotos. Per. Infra octauā scti vēceslai. Kyrieleison ꝑ octauas.vel de patrōis. aut de martyribꝰ. Grad. Alla. Offer. Cōio. possūt mutari de vno marty. in cōi. vel vt ī die cū alijs. Quádo vo ꝑannū tenet̄ de eo. Kyrieleisō de martyribus. cum Et in terra. Post. lxx. vo subticet̄. Prosa et Credo nō dicunt̄. Alia vt ī die. Michaelis archangeli. In reditu ℟. Te sanctus dominum. Ad missam. Introitꝰ.

Benedicite dominū oēs angeli eiꝰ:potētes virtute:q facitis verbū eiꝰ/ad audiēdaz vocē sermonū eiꝰ. ℣ Benedic aia mea dño: et oia que ītra me sunt/noi sctō eiꝰ. Kyrie. Magne deus. Oratio.

ODeus q miro ordine/angeloꝝ ministeria hominūqz dispensas:concede propitius:vt a quibus tibi ministrantibꝰ in celo semp assistit̄/ ab his in terra vita nostra muniatur. P. Ī cō libri Apocalyp sis bti Joānis apli. xij.

In diebus illis. Factus

est prelium magnuz in celo. Michael et angeli eius preliabant cuz draconez: et draco pugnabat et angeli ei⁹: et non valuerũt/neq; locus inuẽtus est eoruz amplius in celo. Et proiect⁹ est draco ille magn⁹ serpẽs antiquus/q vocat̃ diabolus et sathanas/qui seducit vniuersum orbẽ / proiect⁹ est in terrã: et angeli eius cũ illo missi sunt. Et audiui vocẽ magnã in celo dicentẽ. Nunc facta est salus et virtus et regnũ dei nostri / et potestas christi eius: qa piectus est accusator fratrũ nostroz: q accusabat illos ante ꝺspectũ dei nostri die ac nocte. Et ipsi vicerũt eum ꝓpter sanguinẽ agni: et ꝓpter verbũ testimonij sui: et nõ dilexerũt aias suas vsq; ad morte. ℙropterea letamini celi: et qui habitatis in eis. Grad.

Benedicite dñm oẽs angeli ei⁹/ potẽtes virtute: qui facitis verbũ eius. ℣. Benedic aia mea dño/et oia interioza mea nomẽ sctm̃ ei⁹. Alla. ℣. Cõcussuz est mare et cõ tremuit terra/ vbi archangel⁹ michael descẽdebat de celo. Prosa.

Summi regis archãgele michael Intende q̃sumus nostris precib⁹. Tu deũ obsecra ꝓ nobis: vt mittat auxiliuz miseris. Te nãq; ꝓfitemur esse supernoz principez ciuiũ. Principalis est potestas a dño tibi data: peccãtes saluificare aias. Te dẽ tenes ꝓpetui principatũ paradisi: oẽs ciues te honorãt superi. Tu in tẽplo dei thuribulũ aureũ visus es habuisse manib⁹. Inde scandẽs vapoz aromatũ plurimoz: ꝓsenit ante ꝓspectũ dei. Quãdo cũ draco ne magnũ cõmisisti preliũ: faucib⁹ illi⁹ animas abstraxisti plurimas. Hinc maximũ agebat̃ in celo silentiũ: milia miliũ dicebãt saluz regi dño. Audi nos michael archãgele summe/huc parũ descẽde de poli sede: nobis ferẽdo opem dñi atq; leuamen indulgẽtie. Tu nostros gabriel hostes ꝓsterne. tu raphael egris affer medelã: morbos auerte/noxas dilue/ nosq; fac interesse gaudijs beatoruz. Amen.

Ab celebres rex Alia psa. celice laudes/cũcta pagat canora caterua symphõia Odas/ atq; soluat cõcio tibi nostra. Qũ iã renouant̃ michaelis inclyta valde festa per que letabũda peroz nat̃ machina mũdi tota. Nonies distincta pneumatuz sũt agmina pte facta. Sed cũ vis facis hec flã mea pagelicas officinas. Inter primeua sũt hec iam creata tua/cũ sim⁹ nos vltima factura/sed imago tua. Theologica cathegoriza-

ſymbola nobis hec: ter tripartita
p priuata officia. Plebs angeli-
ca ⁊ archāgelica/ prīcipās turma/
virtusq; vranica/ac poteſtas almi-
ſoma. Dominātia numina diui-
naq; ſubſellia / cherubin etherea/
ac ſeraphin ignicoma. Tos o
michael celi ſatrape gabrielq; ve-
ra dās vbi nūcia. Atq; raphael
vite vernula/trāſſerte nos ītra pa-
radiſicolas. Per vos patris cū-
cta cōplent mādata/q̄ dat eiuſdez
ſophia/cōpar quoq; pneuma/ vna
pmanens in vſia/cui eſtis admini-
ſtrātia deo milia miliū ſacra. Qi
ces p bis quinas / bis atq; qngēta
dena cētena millena aſſiſtūt ī aula:
ad quā rex ouē cētesimā verbige-
nā drachmāq; decimaz veſtra du-
xit ad algamatha. Tos p ethera
nos p rura dena pars electa armo
nieq; vota demus hīc p lyricas ci
tharas. Qt poſt bella michaelis
inclyta/noſtra deo ſint accepta au-
reā circa arā thymiamata. Quo
in coeua iā gloria Qōdecātem⁹
alla. Scōm Mattheuz.xviij.

In illo tpe. Acceſſerunt
diſcipuli ad ieſum dicē-
tes. Quiſputas maior eſt ī re
gno celoz: Et aduocās ieſus
paruulū/ſtatuit euz in medio
eoz/⁊ dixit. Amē dico vobis:
niſi cōuerſi fueritis/⁊ efficia-
mini ſicut paruuli nō intrabi
tis in regnū celoz. Quicūq;
ergo hūiliauerit ſe ſicut par-
uulus iſte: hic eſt maior in re
gno celoz. Et qui ſuſceperit
vnū paruulū talē ī noīe meo
me ſuſcipit. Qui aūt ſcādali-
çauerit vnū de puſillis iſtis q
in me credūt: expedit ei/vt ſuſ
pēdat mola aſinaria in collo
ei⁹: ⁊ demergat in profundū
maris. Ve mūdo a ſcādalis.
Neceſſe eſt eniz/vt veniāt ſcā
dala. Verūtamen ve homini
p quē ſcādalum venit. Si aūt
man⁹ tua/vel pes tu⁹ ſcādali-
çat te: abſcide eū / ⁊ pijce abs
te. Bonū eſt tibi ad vitā īgre
di debilē vel claudū/q̄z duas
man⁹/vel duos pedes habē-
tē/mitti in ignez eternū. Et ſi
ocul⁹ tu⁹ ſcādaliçat te/erue eū
⁊ pijce abs te. Bonū eſt tibi
vnū oculū habētē in vitā ītra
re: q̄z duos oculos habētem
mitti ī gehēnā ignis. Videte
ne cōtēnatis vnū ex hīs puſil
lis. Dico enī vobis: qa angeli
eoz in celis ſemp videt faciē
patris mei/q̄ in celis eſt. Cre-
do ſemp dī. Offer. Sretit an
gelus iuxta arā tēpli habēs thuri
bulū aureū ī manu ſua: ⁊ data ſunt
ei incēſa multa: ⁊ aſcendit fumus
aromatū ī cōſpectu dei alla. Sec̄.
Oun⁹ populi tui dñe q̄s di

gnãter assume:qđ nõ nostris meritis/sed sctĩ michaelis archãgeli tui deprecatione tibi sit gratũ. Per. Prefatio cõis.

Cõio. Bñdicite oẽs angeli dñi dño hymnuz dicite ⁊ superexaltate eũ in scla. Cõpl. Beati archãgeli tui michaelis intercessione suffulti / supplices te dñe deprecamur:vt qđ ore psequmur/cõringamus ⁊ mẽte. P. Hieronymi pbri. In reditu ℟. Justum deduxit. Admissam. Intr̃. In medio ecclesie. de cõfes. in cõi. 308. Kyrieleison p octauas. Oratio.

OEus qui nobis per bea tũ hieronymũ cõfessorẽ sacerdotẽq tuũ / scripture sacre veritatẽ/⁊ mystica sacramẽta reuelare dignat⁹es: psta qñs:vt cui⁹ natalicia colimus/eius semp ⁊ erudiamur doctrinis/⁊ meritis adiuuemur. P. Epla. Optaui ⁊ datus est. 309. Grad. Os iusti. fo. 310. Alla. v. O gẽma patiẽtie hieronyme doctor egregie/ decus summe tẽperãtie: tu virtutũ speculũ illustrasti seculũ doctrina tua aurea. O extirpator heresum hieronyme beatissime/ intercede pro tuis vernulis ad Jesum christum dominũ. Prosa.

Tbar nouũ radiauit / mundum quãdo illustrauit beatus hieronymus. Riuus fundens mel dulcoris: vigor candẽs intus foris / virtute magnanimus. Hic ioannes est baptista: dauid quoq3 citharista psallens laudũ cantica. Clausa per hũc reserãtur: sparsa passim adunanť:voce tonat celica. Sclauia hunc genuit: roma quoq3 docuit:bethleẽ tumulauit. Hic leonẽ domuit: hostes chr̃i terruit: vicia debellauit. Liuor tumet post flagella: erudiť p hec bella vanis nõ itẽdere. Dogma spernit ciceronis:libros contẽnit platõis/spõdet sacra legere. In deserto scorpionuz comes erat ⁊ bzutoz/in celo sanctissim⁹. Carnẽ vrit solis ardor:viget tamẽ mẽtis cãdor buliẽs iterius. Cutis vsta tegit ossa:lect⁹ extat terre fossa:vincit carnẽ spiritus. O pclarũ instrumentũ/ tibi nõ est par inuẽtũ:tu doctoz maxim⁹. Augustinũ docuisti/prima die qua vidisti clarã dei faciẽ. Tres defunctos suscitasti:defũctusq3 extirpasti hereticam rabiẽ. Ergo sion lauda regẽ / qui edidit tibi legem christi per hieronymũ. Laudis carmẽ nouũ pãge: carnis fastũ terens frãge/ optans finẽ vltimum. Hos doctoz/decor morũ:eternorũ gaudiorum nobis poscens premiuz. O za/hostes pcul pelli/

ne assistát more belli circa vite ter minú. Amẽ. Euáge. Dos estis sal terre. 312. Credo dñi. Offer. Desideriũ aie eius tribuisti ei dñe/ꝛ volũtate labiorꝫ eius non fraudasti eũ: posuisti in capite eiꝰ coroná de lapide pcioso. Secre. Supplicatiõis nostre hostias dñe deꝰ oipotẽs vt clemẽter suscipias/humiliter exoramus:ꝛ familie tue/q̃ se beatissimi confessoris ꝛ sacerdotis hieronymi monitis eruditã exultat:celestis regni ianuas aperire digneris. P. Lõio. Beatus seruꝰ quẽ cũ venerit dñs inuenerit vigilantẽ: amẽ dico vobis/sup oĩa bona sua cõstituet euz. Lõpi. Omps sempiterne deꝰ q̃ ecclesie tue beatũ hieronymũ sacre scripture ꝛ verũ interpretẽ ꝛ tractatorẽ catholicũ tribuisti: cõcede ppitiꝰ per hec sacramẽta q̃ sumpsimus: vt eiꝰ semp erudita doctrinis/ stabili fide / in veneratiõe tui nois ꝛ agnitiõe pficiat. Per. ℂ Remigij ꝛ sociorꝫ eiꝰ commemoratio. Si vero placebit officiũ. Intr. Sacerdotes dei. de cfes. i cõi. 308. Dio. Exaudi dñe populũ tuũ: ꝛ sctõꝝ cfessorũ tuorꝫ / remigij germani ꝛ vedasti antistitũ solénia celebrantẽ/tempo-

ralis nos vite tribue pace gaudere:ꝛ eternũ reperire subsidiũ. Per. Epla. Plures facti sunt sacerdo. 309. Grad. Sacerdotes eius. 310. Alla. ℣. Fulgebũt iusti. 300. Euãgeliũ. Sint lũbi vestri. 312. Offer. Gloriabunt. 303. Secr. Preces nostras qm̃s dñe ꝛ tuorꝫ respice oblatiões fideliuz: vt tibi grate sint in tuorũ festiuitate sctõꝝ: ꝛ nobis conferant tue ppitiationis auxiliũ. P. Lõio. Justorꝫ aie. 303. Lõplé. Repleti sacramẽto reparatiõis humane/psta q̃m̃s dñe: vt per ea que nobis munere celesti pbere dignatus es: tribue nos inherere donis celestibus. Per. ℂ Leodegarij epi. cõmemoratio. Si placebit officiũ. Intr. In virtute tua. de vno marty. i cõi. 304. Dio. Deus q̃ nos annua beati leodegarij martyris tui atq̃ põtificis solẽnitate letificas: cõcede ppitius: vt cuius natalicia colimꝰ: virtutẽ quo q̃ passionis imitemur. Per. Epla. Btũs vir q̃ in sa. 304. Grad. Posuisti do. 306. Alla. Letabit̃ iustꝰ. 306. Euãg. Simili granũ. vtꝫ de sctõ laurẽtio fo. 255. Offer. Hlia ꝛ ho. 307 Secr. Sacrificia tibi dñe veneranda

neráda ꝑ beati martyris tui atq; pōtificis leodegarij paſſione ſuppliciter īmolamus: vt eiꝰ orationibꝰ placeāt: pro cuius meritis offerunt̄: ꝑſta qm̄s: vt ſicut eiꝰ tibi grata ſūt merita/ſic noſtre ſeruitutis accepta reddátur officia. Per. Cói. Qui vult veni. 307. Cópt. Proſit nobis qm̄s dñe deꝰ noſter ſācti martyris tui atq; pōtificis leodegarij multiplicata deuotio: vt ſumētes diuina myſteria ꝑ eius cōmemoratiōe celebrata/ capiamꝰ eterne ſimul incremēta letitie. Per. Fráciſci cōfeſſoris. In reditu. Iuſtū deduxit. Ad miſſaz. Intr̄. Os iuſti. ỹſeſ. in cōi. 308. Kyrieleiſon ꝑ octauas. Oratio. Deus qui eccleſiá tuā bēati franciſci meritis fetu noue prolis amplificas: tribue nobis ex eius imitatione terrena deſpicere: z celeſtiū donorū ſemp participatiōe gaudere. P. Epl'a. Dilectꝰ deo. 308 Grad. Os iuſti. fo. 310. All'a. Iſte ſctūs. 310. Proſa. Dilectꝰ deo. 311. Euág. Ecce nos reliquimꝰ oīa. 296. Credo dī. Offer. Deſideriuz anime. 313. Secr̄. Munera tibi dñe dicata ſctifica: z intercedéte btō franciſco cōfeſſore tuo/ ab oī nos culpaz labe purifica. P. Cōi. Fidelis ſeruꝰ. 313. Cōpt. Ecclesiā tuā qm̄s dñe gratia celeſtis amplificet: quam bēati frāciſci cōfeſſoris tui illuminare woluiſti gl'ioſis meritis z exēplis. P. Jn octaua ſancti vēceſlai. Kyrieleiſon ꝑ octauas. Alia vt in die. Fidis virginis. Dño. Deus qui preſentē diez btē fidis v̄ginis z martyris tue facis eſſe ſolēnē: preſta eccleſie tue vt cuius meritis gloriaf̄/ eius ꝓcibus adiuuetur. Per. Secr̄. z Cópt. in cōi de virginibꝰ. 316. et. 317 Marci pape z cōfeſſoris. Intr̄. Sacerdotes dei. ỹſeſ. i cōi. 308. Kyrieł. triū lcōnū. Exaudi qm̄s dñe Dño. ꝓces noſtras: z interueniēte beato marco cōfeſſore tuo atq; pōtifice: ſupplicationes noſtras placatus intēde. Per. Epl'a. Plures facti ſūt ſacerdotes. 309. Grad. Jnueni dauid. 310. All'a. Iſte eſt ſanctus homo. 310. Euáge. Homo quidā nobilis. 312. Offer. Veritas mea. 313. Secre. Bñdictio tua dñe larga ſuper nos deſcēdat: que z munera noſtra deprecáte beato

Marcelli ⁊ socioꝝ

marco cõfessore tuo atq; põ/
tifice / tibi reddat accepta : et
nobis sacramentũ redẽptio/
nis efficiat. ℙer. Cõio. Beat⁹
seru⁹. 313. Cõpt. ℙ asti cibo
spiritualis alimonie / qs dñe
deus noster: vt qđ mysterijs
frequẽtam⁹ / intercedẽte btõ
marco cõfessore tuo atq; põ/
tifice / plena veritate cõsequa/
mur. ℙer. ℂ Marcelli ⁊ so/
ciorũ eius. Intr̃. Sapiẽtiã san/
ctoꝝ. de martyrib⁹ in cõi. 297.
Kyrieł. triũ lectionuꝫ. Gło.
Sanctoꝝ martyrũ tuorũ
nos dñe marcelli : apu/
lei: sergij ⁊ bachi merita ꝓse/
quãtur beata: ⁊ tuo semp fa/
ciant amore feruentes. ℙer.
Epła. Scí p fidẽ. 299. Grad.
Justoꝝ aie. 300. Alła. Stabũt iu
sti. 300. Euãg. Cũ ꝓsequent̃
ws. 302. Offer. Exultabũt san
cti. 303. Seć. Maiestatẽ tuã
dñe nobis qs hec hostia red/
dat ímoláda placatã / tuoꝝ di
gna postulatiõe sãctoꝝ. ℙer.
Cõio. Posuerũt mortalia. 304
Cõpt. Sacramẽtis dñe mu
niamur acceptis: ⁊ sctõꝝ mar
tyrũ tuoꝝ marcelli ⁊ apulei /
sergij et bachi meritis / cõtra
oẽs neqtias ígruẽtes / armis
celestibus ꝓtegamur . ℙer.
✠ ℂ Demetrij marty. Gło.

Dionysij ⁊ socioꝝ

℘Ropitiare nobis qñs
dñe ídignis famulis tu/
is per scti demetrij martyris
tui merita glorioſa: vt ei⁹ in/
tercessione / ab oíb⁹ aduersis
ꝓtegamur. ℙer. Secr̃. ⁊ Cõ/
plẽ. in cõi de martyrib⁹. 307
ℂ Dionysij ⁊ socioꝝ ei⁹ mar
tyrũ. In reditu. Ry. Justi sũt san
cti. Ad missam. Intr̃. Intret in
ꝓspe. ỏ martyribus í cõi. 297.
Kyrieł. de martyrib⁹. Gło.
Deus qui hodierna die
beatũ dionysiũ marty/
rẽ tuũ / virtute cõstantie í pas/
sione roborasti : quiq; illi ad
predicandũ gẽtib⁹ gloriã tuã
rusticũ ⁊ eleutheriuꝫ sociare
dignatus es: tribue nobis qs
ex eoꝝ imitatione / pro amo/
re tuo ꝓspera mũdi despice/
re : ⁊ nulla eius aduersa for/
midare. ℙ dominũ. Lectio
Actuum apostolorũ. xvij. ca.
In dieb⁹ illis. Stãs pau
lus in medio ariopagi/
ait. Viri atheniẽses / ꝓ oía qsi
supstitiosos vos video. ℙre/
teriẽs enim ⁊ vidẽs simulachra
vestra: ĩueni ⁊ arã in qua scri
ptũ erat. Ignoto deo. Quod
ergo ignorantes colitis: hoc
ego annũcio vobis. De⁹ q fe
cit mũdũ / ⁊ oía que in eo sũt:
hic celi ⁊ terre cuꝫ sit dñs: nõ

in manufactis tēplis ꝯhabitat: nec manibus ꝯhumanis colit̄/ indigēs aliquo: cum ipse det oībus vitā/ ꝛ inspirationez ꝛ oia: fecitq; ex vno oē genus ꝯhoiuz inꝯhabitare sup vniuer sam faciē terre: ꝺfiniés statu ta tępoꝛa/ ꝛ terminos ꝯhabita tionis eoꝝ q̄rere deū: si foꝛ= te attrectēt eū/ aut inueniant: q̄uis non longe sit ab vno= quoq; nostrū. In ipso enī vi uimus ꝛ mouemur ꝛ sumus: sicut et q̄dā vestroꝝ poetarū dixerūt. Ipsius enī ꝛ genꝰ su= mus. Genꝰ ergo cū simꝰ dei/ nō ꝺbemus estimare auro ꝛ argento: aut lapidi sculpture artis: ꝛ cogitatiōis ꝯhois diui nū esse simile. Et tępoꝛa q̄dē ꝯhuiꝰ ignoꝛātie ꝺspiciés ꝺus/ nūc annūciat ꝯhoibus: vt oés vbiq; pēnitētiā agāt: eo q̄ sta tuit diē in quo iudicaturꝰ est oꝛbē in eq̄tate: ī viro in quo statuit fidē/ pꝛebēs oībꝰ: susci tās eū a moꝛtuis. Cū audissēt aūt resurrectionē moꝛtuoꝝ: quidā quidē irridebāt: q̄daz vero dixerūt: audiemus te ꝺ hoc iterū. Sic paulus exiuit de medio eoꝝ. Quidā vero viri adꝯhērētes ei crediderūt: in q̄bus ꝛ dionysius ariopa= gita/ ꝛ mulier noīe damaris: ꝛ alij cū eis. Grad. Exultabūt sancti in glia. 300. Alla. Letami ni in dño. 300. Prosa. O bea/ ta beatoꝝ. 301. Euāge. Bescē dēs ihesus de mōte stetit in lo co cāpestri. 301. Credo non dī. Offer. Mirabilis deꝰ. 303. Secr. Oblata tibi q̄ñs dñe munera populi tui pꝛo tuoꝝ ꝯhonoꝛe sctōꝝ martyrū dio = nysij/ rustici ꝛ eleutherij/ susci pe ꝓpitiꝰ: ꝛ eoꝝ intercessiōe eadez nobis sanctifica. Per. Cōio. Dico autez vobis. 304. Cōpt. Sūptis dñe sacramē tis q̄ñs: vt intercedētibꝰ san= ctis martyribꝰ tuis dionysio rustico ꝛ eleutherio: ad redē= ptionis eterne pꝛoficiamus augmentū. Per. ℂ Gereo= nis ꝛ socioꝝ eius martyruz. In reditu Ꝛ. Isti sunt sancti. Ad missaz Intr̄. Justi epulent. ꝛ martyribꝰ in cōi. 297. Ky= rieleison ꝓ octauas. Oratio.

OEus qui ꝯhūc diē sacra= tissimū martyrū tuoꝝ gereonis socioꝝūq; eius pas= sione cōsecrasti: pꝛsta q̄ñs: vt eoꝝ suffragia apud te sentia= mus in celis/ quoꝝ hic solē= nia pio amoꝛe ꝛeneramur in terris. Per. Epla. Respon= dēs vnus de senioꝝibꝰ. 298. Grad. Vindica domine. 300.

Alla. Justi epulent. 300. Prosa.
Agone triūphali. 300. Euāge.
Cū psequent vos. 302. Cre
do dr ratiōe reliqarū. Offer.
Exultabūt scti. 303. Sec̄. M u
nera q pietati tue clemētissi-
me pater in sctōz martyrum
tuoz gereonis sociorūqz ei⁹
honore offerim⁹: qms: vt eo
rū opitulātib⁹ meritis fiāt tue
clementie acceptabilia: z no-
bis pficiāt ad idulgentiā. P.
Cōio. 304. Posuerūt mortalia.
Cōpl. O eus q nos z celesti-
bus pascere sacramētis: z san
ctoz martyrū tuoz gereonis
sociorūqz ei⁹ nō desinis foue-
re suffragijs: psta qms: vt qd
illis ad gloriā cōtulisti/ad no
stre psit fragilitatis auxiliū.
Per. ✠ ¶ In trāslatiōe scti
augusti. epi oia fiāt vt i natali
ei⁹. 260. pter istā oionē. Oio.

OMps sēpiterne de⁹: qui
nos ānua recursiōe trās-
latiōis scti augustini ofessoris
tui atqz pōtificis letificas: oce
de ppiti⁹: vt ab iminētib⁹ pec
catoz nostroz piculis libere
mur: z eternis gaudijs pfrui
mereamur. P. Secr̄. z opl̄. i
natali ei⁹. 261. ¶ Calixti pp
z mr̄. Int̄. Sacerd̄. tui. 307. Ky
rie. triuz lctōnū. Oio.

OEus q nos cōspicis ex

nostra infirmitate deficere: ad
amorē tuū nos misericordi-
ter per scti calixti martyris tui
exempla restaura. P. Epla.
Ecce sacerdos magn⁹ q i die-
bus. 308. Grad. Ecce sacerdos
ma. 310. Alla. Jurauit do. 310.
Euāge. Vigilate qa nescitis.
f. 311. Offer. Veritas mea. 313
Sec̄. M ystica nobis dne p-
sit oblatio: q nos z a reatibus
nostris expediat: z ppetua sal
uatiōe ofirmet. P. Cōi. Bea
tus seru⁹. 313. Cōpl̄. Q uesu-
mus oms de⁹: vt reatū nostrū
munera sacrata purificēt: z i-
tercedēte btō calixto martyre
tuo atqz pōtifice/recte viuēdi
nobis operent effectū. Per.
¶ Heduigis electe. In redi
tu R̄e. Margarita solo tecta. Ad
missa. Intr̄. Gaudeam⁹ oēs. z̄c
heduigis electe. de cui⁹ solēnitate.
z̄c. 313. Ikyriel. p octauas:

OEus gratie dator Oio.
z glorie: tue nobis ppi
tius sinū pietatis aperi: z pre
sta: vt q manentē ciuitatē hic
nō habemus: ad futurā quaz
inqrimus/beate heduigis in-
terueniēte suffragio perduca
mur. Per. Epla. Mulierem
fortē. 315. Grad. Adiuuabit
eaz. 315. Alla. ℣. O felix hed
uigis gaudēs in celis/solamē pau

perũ:intercede ꝑ nobis ad dñm.

AOnsurge iubilans Prosa. vox queuis hominũ:laudesq; resonás more fideliũ in christo credentiũ Heduigis inclyte dũ festa recolis:de cuius meritis angeli hodie cõgaudent in celis. In hac miserie valle mater pie succurre miseris:et zyma scorie tollas de medio Incursu fantasmatũ tot dũ turbaꝝ mentale sabbatũ/et carne mouẽte diuersuz preliũ. Horas hec ꝑpellat mũdanas noxias christi nos faciat secũ participes patris imperij. Naz cũ tot fulgeat in terris meritis/cecos illuminás claudis gressuz donat/auditumq; surdis. Mortuos suscitat:febres eliminat:sese inuocátes egros plures curat:et sanos efficit. Quam felix famula heduigis inclyta/viuẽs cũ gloria in celi patria per eui secula. Vbi nec seniũ/nec lãguor mentiũ:nec terror hostiuz/nec cura vestiũ:nec fraus vel odiũ. Vlic archãgeli/ꝑphete/angeli sunt canentes gloriã deo in celis voce mirabili. Qui nobis tribuat peccati veniã heduigis precib9:et donet gloriam in celi patria. Amen.

Euãgeliũ. Sile est regnũ celoz thesauro. 316. Credo dñi

Offer. Filie regum in honore tuo astitit regina a dextris tuis i vestitu deaurato circũdata varietate.

Secr. Vultu dñe placito nos respice/ea que de manu tua recepim9 offerẽtes:et vt ipsa tibi munera placeát/quod in nobis oculis tuis displicet/beate heduigis precibus tue gratia benignitatis abstergat. P. Cõio. Simile est regnũ celoz hoi negociatori queréti bonas margaritas:inuẽta vna ꝑciosa margarita/dedit oia bona sua et cõparauit eã. Cõpl. Sũpta qñs oipotens deus hostia salutaris/ab aduersis nos omnib9 tueaꝝ incursib9:et post huius laboz es exilij/beate heduigis interueniẽtib9 meritis/ducat tandẽ ad requiẽ opulentam. Per. C Galli cõfessoz. Intr. Justus vt palma. de vno cõfessore in cõi. 308. Kyrieleison

Etrium lectionũ. Oratio. Exaudi dñe preces nostras:quas in scti galli cõfessoris tui solennitate deferim9: vt q digne tibi meruit famulari/intercedentib9 eius meritis/ab omnibus nos absolue peccatis. P. Epla. Dilectus deo. 308. Grad. Justus non cõturbabiꝝ. 306. Alla. Justus vt palma. 306. Euãgeliũ. Facilius est camelũ. 312. Offer. Desideriũ aie. 313. Secr. Hostias dñe quas nomini tuo sacran

das offerimus/ſcti galli con/ feſſoris tui proſequat oratio/ per quã nos expiari tribuis ꝛ defendi. ℙ. Lõio. Fidelis ſer/ uus. 313. Lõpl̃. Beati galli confeſſoris tui/ in cui⁹ hodie feſtiuitate corpore ꝛ ſangui/ ne tuo nos dñe refeciſti: qñs eius interceſſiõe nos adiuua/ pro cui⁹ ſolẽnitate pcipimus tua ſancta letãtes. Qui viuis. ℂ Luce euangeliſte. In redi tu ℟. Quattuor aialia. Ad miſ/ ſaz. Intr̃. In medio eccl̃ie. vtš. in die ſcti ioãnis apl̃i ꝛ euãge liſte. 14. Kyrieleiſõ de apl̃is. Terueniat pro Oio. nobis dñe qñs ſanctus tuus lucas euãgeliſta: qui cru cis mortificationẽ iugiter in ſuo corpore pro tui nominis honore portauit. ℙer. Epl̃a. Vidi oſtiũ aptũ. 294. Grad. In omnez terrã. 294. Alla. Pri/ mus ad ſion. Vel. Borſa eorum. fo. 295. Proſa. Jocũdare plebs fidelis. 295. Euangeliũ. Beſi gnauit dñs. 292. Credo dr̃. Offer. Mihi autez nimis. 296. Secr̃. Suſcipe qñs dñe mu nera populi tui pro ſctĩ luce euãgeliſte cõmemoratiõe: et ſincero nos corde fac ei⁹ na/ talicijs intereſſe. ℙer. Prefa tio de apl̃is. Lõio. Vos q ſecu

ti eſtis. 297. Lõpl̃. Preſta qs omps deus: vt id qd̃ de ſctõ altari tuo accipimus/ precib⁹ beati luce euãgeliſte tui ſãcti/ ficet aias noſtras: per qd̃ tuti eſſe poſſimus. ℙ. ℂ Januarij ꝛ ſocioꝝ eius. Intr̃. Salus aũt. de martyrib⁹ in cõi. 297. Kyrieleiſon triũ lcõnũ. Oio. Da nobis qñs oĩpotẽs deus: vt beati ianuarij martyris tui ſocioꝝũqz ei⁹ ve nerãda ſolẽnitas/ ꝛ deuotionẽ nobis augeat ꝛ ſalutẽ. ℙ. Epl̃a. Reddet deus. fo. 298. Grad. Exultabunt ſancti. 300. Alla. Letamini in do. 300. Euãgelium. Deſcendẽs ieſus de monte. 301. Offer. Anima noſtra. 303. Secr̃. In tuoꝝ domine preciosa morte ſanctoꝝ ſacrificiũ illud offerimus: de quo martyriũ ſumpſit omne principiũ. ℙer. Lõio. Amen dico vobis. 304. Lõplẽ. Sit nobis dñe ſacramenti pcepti certa ſaluatio: ꝛ intercedenti/ bus ſanctis martyribus tuis/ quoꝝ feſta celebramus/ cõti/ nuis foueamur auxilijs. ℙ. ℂ In tranſlatione ſcti adal/ berti. In reditu ℟. Alme p̃ſul. Ad miſſaz. Intr̃. In vtute tua. de vno martyre in cõi. 304. Kyrie. Magne deus. Oio.

DEus q populo tuo eter
ne salutis btm̃ adalber
tū martyrē tuū atq; pontificē
(cui⁹ hodie diē trāslatiōis co
limus) ministrū cōcessisti: p̄
sta qm̃s: vt quē doctorē vite
habuimus in terris/intercesso
rez semper habere merea
mur in celis. P. Epla. Om
nis pōtifex. i cōi. 305. Grad.
Dñe p̄ueni. 306. Alla. v. Do sā
ctitatis speculū diuine legis emu
lus adalberte per seculū hunc re
ge gregem christi: vt te sequatur
sedulus ad gaudia perennia pater
Aquo iam preisti. Prosa.
Dalbertus presul gratus/ie
su chr̃o copulatus/assit nūc implo
ratus. Bonus pastor p̄fortatus:
deitate insignitus: stola bina orna
tus. Celos scandit laureat⁹: scié
tia decoratus ad apicē prouectus.
Dignitate fulgēs presul: de pa
tria fuit exul/ deū viuum colēdo.
Ecclesiā gubernādo/iura ei⁹ de
fendendo/ oppressis cōdolendo.
Fecit pietatē egris: compatiēs
chr̃i mēbris per iudeos venditis.
Gneznā intrās subministrat scié
tiam effundēdo/ polonos instruē
do. Hominib⁹ simplicib⁹ timen
tibus humilibus: salutē querenti
bus. Iocundetur polonia sacra
agens solennia: implorans suffra
gia. Oza pater supplicando: gre
gē tuū protegendo ab incursu ho
stiū. Almē. Euāge. Ego sum pa
stor bo. i cōi. 306. Credo dī.
Offer. Posuisti dñe i capite ei⁹
coronā de lapide p̄cioso: vitā peti
it a te z tribuisti ei. Secr̄. Ho
stie qm̃s dñe q̃s in sctī adal
berti trāslatiōe tue offerimus
maiestati/z vicula nostre pra
uitatis absoluāt: z tue nobis
misericordie dona cōcilient.
Per. Prefatio solēnis cōis.
Cōio. Magna est gloria eius in
salutari tuo: gloriā z magnū deco
rē impones sup eū dñe. Compl̄.
Omp̃s sempiterne de⁹: ade
sto magne pietatis tue sacra
mēto: z intercedēte btō adal
berto martyre tuo atq; pōti
fice p nobis/cui⁹ diē trāslatio
nis celebramus/ veniā dein
ceps p̄seq̃mur: atq; ab oībus
emūdemur delictis. p. Un-
decim miliū virginū. In redi
tu Rr. Audiui vocē. Ad missā.
Intr̄. Gaudeam⁹ oēs i dño. z̄c.
vndecim miliū virginū. de quarū
passiōe. p̄s. Exultate iusti in dño:
rectos decet collaudatio. Gloria.
Kyrieleison p octauas. Dō.
DEus q tibi digne sacra
tis virginibus mirandi
agonis robur indidisti / quo
p martyrij palmā ad superne
contēplatiōis ptingerēt glo-

riā/da qñs earū nos intercessionib⁹ adiuuari: quas hodierna die trāscenso mortis stadio/in celestib⁹ triūphare fecisti. ℙ. Epla. Be virginib⁹. fol. 315. Grad. Exultabūt scti. fol. 300. Alla. ℣. Stellas rubras sanguinauit/qui venit de domo dauid: margaritas cōparauit/quas cruore cādidauit. Ur. Alla. Adducentur regi. 315. Prosa.

Virginalis turma sexus/iesu christi que connexus dono sentis gratie. Alos candoris tui rubet: trucidari dū te iubet torror pudicitie. Britannor insule rector pater vrsule deo not⁹ claruit. Hanc cananus virginē: propter pulchritudinē parem tori voluit. Procos mittit ⁊ precat: minis terret si spernat: sibi poscens vrsulam. Pater ei⁹ iam baptismi fonte lotus/paganismi prorsus vitat copulā. Interim vrsula chri discipula docta p somniū Statuit nuptias: querēs inducias trimatu spatio. Dice dotis ꝓiugij/regine votis habiles dato sūptu nauigij/coeue dant nobiles. Undena demū milia spōse trāsmittit vginuz: ducūt naues p maria curā spernētes horiuz. Aura flāte lenius discedūt a littore: huc illucq; sepius plano ludūt equore. Hic manus feminea rexit dāte dño naues: qs basilea breui vidit termino. Relictis nauib⁹ ordināt acies: vētis ⁊ estib⁹ exponūt facies: ⁊ romā adeunt. Per mōasteria fundētes lachrymas/trahūt suspiria: cōmendāt aias sctis/⁊ redeūt. Quā in portu reliquerūt classē/simul inuenerūt: magnū flumē ⁊ amenū naui gātes/intrāt renū p dei clementiā. Hinc ad locū passiōis duxit eas dux agōis: florē sue iuuētutis paruipēdūt spe salutis eūtes coloniā. O felix colonia/subter cui⁹ menia barbaror rabies. Ensis/tela/frameas/cultros i virgineas cruēta/uit acies. Felicior vginū cōnubia viraginuz/agnūq; sine macula duce sequunt vrsula. Quarū orationib⁹ felices cū felicib⁹ pace fruamur sedula i seculor secula. Amē. Euāge. Sile est reg. ce. decē virgi. 316. Credo dī. Offer.

Offerent regi vgines prime ei⁹ offerent tibi i leticia ⁊ exultatiōe: adducent in tēpluz regi dño. Secre. Votiua dñe dona mysterii libaminis p sctar virginū tuar veneratiōe tue maiestati oblata/nostra expurgēt facinora: ⁊ purificatos nos tanti mysterij exequēdi reddāt acceptos. ℙ. Lōio. Quinq; prudētes virgines acceperūt oleū in vasis suis cū lāpadib⁹: media aūt nocte clamor factus est/ecce spon.

sus venit exite obuiam chr̃o dño. Cópl. Celestis dñe alimo-nie refecti sacramento qñs: vt intercedẽtib⁹ sctis v̊gini-bus ac martyrib⁹ tuis / q̃ pro illarũ celebramus gloria: ad nostre salutis p̃ficiant incre-mẽta. P. C Lordule v̊ginis t marty. In reditu R. Regnũ mũdi. Ad missã. Intr̃. Loq̃bar de testi. de virgini. in cõi. 313. kyrieleison p octauas. Oro.

PRosit nobis qñs oĩpo tẽs dei beate lordule ve nerãda festiuitas: vt cui⁹ gau demus honore: protegamur auxilio. P. Epla. Cõfitebor tibi dñe. 314. Grad. Specie tua. 315. Alla. Egregia sponsa. fo. 315. Prosa. Virginalis tur ma. vt heri. 276. Euág. Sile est regnũ celoz decez virgi-nib⁹. 316. Credo dñi. Offer. Offerent regi. mai⁹. 316. Seĉ. t cõpl. in cõi de v̊gine t mar tyre. 317. Cõi. Diffusa ẽ. 317. C Eodẽ die seueri epi cõme moratio. Si vero placebit of ficiuz. Intr̃. Statuit ei dñs. de B cõfes. in cõi. 308. Oro. Eatus seuerus sacerdos t cõfessor tuus qñs dñe pia nos intercessiõe tibi cõmẽdet: vt ei⁹ placito fulti suffragio / quã nõ meremur indulgẽtiã cõsequi mur. P. Epla. Ecce sac̃. ma. q̃ i dieb⁹. 308. Grad. Ju rauit do. 310. Alla. Just⁹ germi. fo. 310. Euág. Hõ qdã pere-gre. 311. Offer. Veritas mea. f. 313. Secr̃. Accipe dñe qs munera dignanter oblata: t beati seueri suffragãtib⁹ me-ritis / ad nostre salutis auxi-liũ puenire cõcedas. p. Cõio. Dñe qnqz. 313. Cópl. Beati seueri sacerdotis t cõfessoris tui pcib⁹ cõfidẽtes / qs dñe: vt p ea q̃ sũpsimus / eterna reme dia capiamus. P. C Seueri ni epi. Intr̃. Sacerdotes tui. i cõi. 307. kyriel. triũ icónũ

OMnipotẽs sempi terne deus q beatuz se-uerinũ confessorẽ tuũ / t põtifi-catus officio / t fidei munere sublimasti: tribue qs supplici-bus tuis: vt qcqd in nobis occasione peccati contractũ est / ipso pro nobis sũmo antisti-te ĩtercedẽte saluet̃. P. Epla. Ecce sacerdos magn⁹ qui in dieb⁹. 308. Grad. Inueni da-uid. 310. Alla. Jurauit do. 310 Euágeliũ. Homo qdam pe-regre. 311. Offer. Desideriuz aie. 313. Secr̃. Sacrificia ti-bi dñe in beati seuerini cõfes-soris tui atqz põtificis hono-re deferẽtes / qs: vt eius inter-

cessiõe mereamur fieri hostia tibi acceptabilis. ℘er. Cõio. Dñe qnqz. 313. Cõplé. Annue qñs dñe: vt mysterijs tuis iugiter repleamur: ⁊ sctí seuerini ꝯfessoris tui atqz põtificis semper auxilio muniamur. ℘. ℭ Crispini ⁊ crispiniani martyrũ. Intr̃. Sapientiã sanctoz. dñ martyrib⁹ in cõi f. 297. Kyrieł. triũ lectionũ. Deus spes humiliũ/sincerũ lumẽ mẽtiũ luxqz pfecta beatoz: qui ẽre es lumẽ ecclesie tue/da cordibus nostris dignã tibi oratiõné pſoluere: ⁊ in sctõz tuorũ crispini ⁊ crispiniani gloriosa te victoria collaudare. ℘. Epła. Reddet dñ mer. 298. Grad. Exultabũt sci. 300. Allł. Justi epulẽt. 300. Euág. Egrediẽte iesu. 302. Offer. Gloriabuntur. 303. Sec̃. Hostias nostras q̃s dñe tibi dicatas placatus assume: ⁊ intercedentibus sãctis tuis crispino ⁊ crispiniano/ad ꝑpetuũ nobis tribue ꝓuenire subsidiuz. ℘er. Cõio. Posuerũt mortalia. 304. Cõpł. Tãtis dñe repleti muneribꝰ: ꝑsta qñs: vt interueniẽtibus sctis tuis crispino ⁊ crispiniano salutaria dona capiamus: ⁊ a tua nunqz laude

cessemus. ℘er. ℭ Eustachij ⁊ socioz eius. In reditu R. Justi sunt scti. Ad missam. Intr̃. Multe tribulationes. dñ martyribus in cõi. 297. Kyrieleison per octauas. Cõio. Deus q beatũ eustachiũ in tẽtationibus ꝓbasti/⁊ ꝓbatũ coronasti: ipsius sociorũqz eius meritis in omni tribulatione ⁊ angustia nostra tuuz nobis ꝑsta auxiliuz/⁊ sempiterne ꝯsolatiõis interminabile gaudiũ. ℘er. Epła. Sãcti ꝑ fidẽ. 299. Grad. Ecce q̃ bonum. 300. Allł. ℣. Letamini in dño. 300. Prosa. O beata beatoz. 301. Euáge. Attendite a ferméto. 301. Credo dñ rationem reliqz. Offer. Gloriabũtur. 303. Sec̃. Suscipe dñe qñs q̃ tibi offerimꝰ mũera: ⁊ sctõz tuoz eustachij sociorũqz eiꝰ ꝑcibꝰ tibi grata esse ꝯcede. ꝑ. Cõi. Et si corazꝫ ho. 304. Cõpł. Sũptũ q̃s dñe venerabile sacramẽtũ ĩtercedẽtibꝰ sctis tuis: ⁊ ꝑsentis vite subsidiũ nobis ꝑbeat et eterne. ꝑ.

✠ ℭ Amãdi ꝯfessoris. Cõio.

Omnipotẽs sempiterne deꝰ qui beatũ amãdum cõfessorẽ tuũ in terris honorabili vita glorificasti: ⁊ cum electis tuis in celis coronasti:

ipsius qm̄s interueniẽtibus meritis/beatitudinẽ ꝯsequamur vite pennis. ℘er. Secr̄. Respice nos q̄s dn̄e tua sancta tractãtes: ⁊ festiuitatẽ scti amãdi ꝯfessoris tui celebrantes:vt qđ ĩ ei⁹ honore maiestati tue offerim⁹: ⁊ tibi placeat ad laudez/⁊ nobis ꝓficiat ad salutẽ. ℘. Cõpl̄. Sacramẽtis celestib⁹ refecti/ qm̄s dn̄e deus noster: vt intercedente beato amãdo ꝯfessore tuo/ ꝑ eadẽ veniã cõsequamur delictorũ. ℘er. Nota si infra hystoriã. Vidi dn̄z. die dn̄ico venerit festuz dupler vel.ix.lectionũ.tũc ad ꝓcessionẽ cantat̄ R̃. Sustinuimus pacẽ. vno die dn̄ico:⁊ alio R̃. Laudabilis. In reditu vo R̃. de festo occurrẽti. Alia vt pri⁹. ℂ In vigilia simonis ⁊ iude apl̄oꝝ Intr̄. Intret ĩ cõspectu. de aplis Oi cõmuni. 292. Oratio.

Oncede q̄m̄s oĩpotẽs deus:vt sicut apl̄oꝝ tuoꝝ simonis ⁊ iude gloriosa natalicia ꝑuenimus:sic ad tua beneficia ꝓmeréda/ maiestatez tuã ipsi ꝓ nobis ꝑueniãt. ℘. Epl̄a. Justi aũt in perpetuũ. f.297. Grad. Vidica dn̄e. 292 Si fuerit dies dn̄ica. tunc dr̃ Alla. Justi autẽ. 292. Euãgeli. Ego sum vitis vera ⁊ pater. fol.295. Offer. Exultabũt scti. fo.293. Secr̄. Munerib⁹ nostris dn̄e/ apostoloꝝ simonis ⁊ iude festa ꝓcedimus:te suppliciter deprecãtes:vt que cõ sciẽtie nostre ꝓpediũtur obstaculis: illorũ meritis grata reddant̄. ℘er. Prefatio cõis. Cõio. Justoꝝ aĩe. 293. Cõplẽ. Sũpto dn̄e sacramẽto supplicit̃ deprecamur:vt intercedentibus beatis apl̄is tuis simone ⁊ iuda: qđ tẽporaliter gerimus:ad vitã capiam⁹ eternã.p. ℂ In die simõis ⁊ iude. In reditu R̃. Ciues apostolorũ. Ad missam. Introit⁹.

Mi autez nimis honorati sunt amici tui deus: nimis cõfortatus est princi pat⁹ eoꝝ. ℘s. Dn̄e ꝑbasti me ⁊ cognouisti me:tu cognouisti sessionẽ meã ⁊ resurrectionẽ meã. Glia. Kyriel̄. de aplis. Oro.

Deus q̄ nos per beatos apostolos tuos simonẽ ⁊ iudã/ad agnitionẽ tui noĩs venire tribuĩsti:da nobis eorũ gloriã sempiternaz:⁊ ꝓficiẽdo celebrare: ⁊ celebrãdo

pficere. Per. Epla. Scimus qm̃ dili. 293. Grad. Nimis honorati sunt amici tui deus: nimis ꝯfortatus est principatus eorũ. ℣. Dinumerabo eos: ⁊ super arenã multiplicabunt. Alla. ℣. In omnẽ terrã exiuit sonus eorũ: ⁊ in fines orbis terre verba eorũ. Prosa. Qui sunt isti. 295. Euãgeliũ. Hoc est ꝓceptũ. 295. Credo dñi. Offer. In oẽm terrã exiuit sonus eoꝝ: ⁊ in fines orbis terre verba eoꝝ. Secũ. Gloriã sctõꝝ dñe apostoloꝝ tuorũ simonis ⁊ iude ꝓpetuã venerãtes/qm̃s: vt eandẽ sacris mysterijs expiati/digni⁹ celebrem⁹. P. Prefatio de aplis. Cõio. Vos qui secuti estis me/sedebitis super sedes/iudicantes duodeciz tribus israel dicit dñs. Cõpl. Perceptis dñe sacramẽtis/suppliciter exoramus: vt intercedẽtib⁹ beatis aplis tuis simone ⁊ iuda/que ꝓ illorũ venerãda gerim⁹ passione: nobis ꝓficiãt ad medelã. Per. C Marcisci epi ⁊ martyris. Dio. Oa qs oipotẽs de⁹: vt q bti narcisci martyris tui atqz põtificis solẽnia colim⁹/ei⁹ apud te ĩtercessionib⁹ adiuuemur. Per. Secr. Beati narcisci martyris tui atqz põtificis dñe tibi

grata cõfessio/⁊ munera nostra cõmẽdet: ⁊ tuã nobis indulgẽtiã semp imploret. P. Cõpl. Quesum⁹ oipotẽs de⁹ vt bti martyris tui atqz põtificis narcisci deꝑcationib⁹/sacramẽta sctã q̃ sumpsim⁹/adtue nobis ꝓficiãt placationis augmentũ. P. C Leonardi cõfessoris. In reditu. Rx. Iustũ ꝺuxit. Ad missã. Intr̃. Os iusti. 308. Kyrielei. de ꝯfes. Maiestati tue qm̃s Dio. dñe beatissimi cõfessoris tui leonardi pia nos iugiter cõmendet oratio: vt quẽ hodierna veneramur solẽnitate/ipsius suffragio subleuemur optato. P. Epla. Bedit dñs ꝯfessio. 309. Grad. Os iusti. 310. Alla. Iste sanct⁹ digne. f. 310. Prosa. Bilect⁹ deo. 311. Euãge. Homo qdaz pegre. fo. 311. Credo nõ dñi. Offer. Besideriũ aie. 313. Secũ. Muneribus sacris ⁊ pcib⁹ bti ꝯfessoris tui leonardi/nobis dñe succurre placat⁹: ⁊ ab oibus nos pctis absolue. P. Cõio. Bñe qnqz. 313. Cõpl. Purificet semper ⁊ muniat tui nos dñe susceptio sacraméti: ⁊ intercessiõe sãctissimi ꝯfessoris tui leonardi ꝓpetuis ꝓ eã mereamur gaudijs admisceri. P.

¶ In vigilia oīum sanctoꝝ. Intro. Timete dñm. infra de marty. 297. Si hec vigilia in dñicā venerit Kyrieleisō dī de martyribus. fine Et in terra. diebus aūt ferialibꝰ dicū/tur oīa ferialiter. Ōro.

Omine deꝰ noster/multiplica sup nos misericordiā tuā: ꝛ quorū p̄uenimus gloriosa solēnia/tribue subsequi in sancta p̄fessione leticiam. Per dñm. Lectio libri Apocalypsis bti Joānis apli. c. v.

In diebꝰ illis. Ecce ego ioannes vidi in medio throni/ꝛ quattuor aīalium: ꝛ in medio seniorꝝ/agnū stātē: tāq̄ occisuz: habentē cornua septē: ꝛ oculos septē/qui sunt septē spūs dei: missi in omnē terram. Et venit ꝛ accepit de dextera sedētis in throno librū. Et cū aperuisset librum: quattuor aīalia ꝛ vigītiquattuor seniores ceciderūt corā agno: habētes singuli citharas ꝛ phialas aureas/plenas odoramentoꝝ: q̄ sunt orationes sctōꝝ. Et cātabant canticū nouū dicētes. Dignus es dñe accipere librū: ꝛ soluere signacula eius: quoniā occisus es: ꝛ redemisti nos deo in sanguine tuo: ex omni tribu/ ꝛ lingua/ꝛ populo/ꝛ natione: et fecisti nos deo nostro regnū/ꝛ sacerdotes: ꝛ regnabimus sup terrā. Et vidi ꝛ audiui vocē angeloꝝ multorū in circuitu throni/ꝛ q̄ttuor animaliū et seniorū. Et erat numerus eoꝝ milia miliū/voce magna dicentiū. Dignus est agnus q̄ occisus est/accipere virtutē/ꝛ diuinitatē/ꝛ sapiētiā/ꝛ fortitudinē/ꝛ honorē/ꝛ gloriā: ꝛ benedictionē in secula seculoꝝ. Amen. Grad. Exultabūt scti. 300. Grad. nō reiteraꝫ. Si fuerit dies dñicꝰ dicit Alla. Gaudete iusti. 300. Euāge. Descendēs iesus de mōte. 301. Credo nō dī nisi sit dies dñicus/tūc dī dñicale. Offer. Mirabilis deꝰ. 303. Secr. Altare tuū dñe deus noster muneribus cumulamus oblatis: da q̄s: vt ad salutē nostrā omniū sctōꝝ tuorū p̄catione p̄ficiāt: quoꝝ solēnia vētura p̄uenimꝰ. Per. Prefatio cōis. Cōio. Justorū aie. 303. Cōpl. Sacramētis dñe ꝛ gaudijs optata celebritate expletis/q̄s: vt eorū p̄cibus adiuuemur/quoꝝ recordationibus exhibent. Per. Missa ꝯcludit per Benedicamus dñicale si vigilia venerit

in dñica. ✠ ℂ Eodē die qn
Otini martyris. Oratio.
OEus qui beatū quinti=
num martyrem tuum iſtius
mundi vanitatē inuicte fidei
conſtātia ſuperare feciſti: fac
nos qñs eius ſuffragijs ille=
cebras mūdanas deuitare: ⁊
ad ſupernā patriā feſtinare.
Per dñm. Secr. Sup has
dñe noſtre deuotiōis hoſtias
ꝓpitius reſpice: ⁊ beati mar=
tyris tui quintini meritis/ pec
catorum noſtroꝝ vincula cle
menter abſolue. Per. Cōpt.
Sanctificet nos qñs dñe p=
ceptio ſacramēti: ⁊ interceſſi=
one beati martyris tui quin=
tini tibi reddat acceptos. Ꝑ.
℣ In die omnium ſanctoꝝ.
In reditu R̄. Beati pauperes
ſpiritu. Ad miſſam. Introit⁹.

Audeamus
oēs in dño:
diē feſtū ce=
lebrantes in
ꝯnore ſan=
ctoꝝ omniū/
de quoꝝ ſo=
lēnitate gau=
dēt angeli et
collaudāt fi=
liū dei. ps.
Exultate iuſti in domino: rectos
decet collaudatio. Gloria patri.
Kyrie. Fons bōitatis. Oro.
OOmnipotēs ſempiterne
deus/ q nos omniū ſan=
ctoꝝ tuoꝝ merita ſub vna tri
buiſti celebritate venerari:
qñs: vt deſideratā nobis tue
ꝓpitiatiōis abundantiā/ mul
tiplicatis interceſſoribus lar=
giaris. Ꝑ. ℂ Eodē die ceſarij
OEus q martyris. Oro.
nos bti ceſarij martyris
tui annua ſolēnitate letificas/
cōcede ꝓpitius: vt cuius na=
talicia colimus/ etiā actiones
imitemur. Ꝑ. Lctō libri Apo
calypſis bti Joānis apli. vij:
IN dieb⁹ illis. Ecce ego
Ioannes/ vidi alterū an=
gelū aſcendentē ab ortu ſo=
lis: habentē ſignū dei viui. Et
clamauit voce magna q̄ttuor
angelis/ q̄bus datū eſt nocere
terre ⁊ mari/ dicēs. Nolite no
cere terre ⁊ mari/ neq; arbo=
ribus: quoaduſq; ſignemus
ſeruos dei noſtri in frontibus
eoꝝ. Et audiui numerum ſi=
gnatoꝝ: centū q̄dragīta quat
tuor milia ſignati/ ex oī tribu
filiorū iſrael. Ex tribu iuda/
duodecim milia ſignati. Ex
tribu ruben/ duodeciꝫ milia
ſignati. Ex tribu gad/ duode=
cim milia ſignati. Ex tribu a
ſer/ duodecī milia ſignati. Ex

tribu neptalim/ duodeciꝫ milia signati. Ex tribu manasse/ duodecī milia signati. Ex tribu simeō/ duodecim milia signati. Ex tribu leui/ duodeciꝫ milia signati. Ex tribu issachar/ duodeciꝫ milia signati. Ex tribu çabulon/ duodecim milia signati. Ex tribu ioseph duodecī milia signati. Ex tribu beniamin/ duodecī milia signati. Post hec vidi turbaꝫ magnā: quā nemo dinumerare poterat/ ex oībus gētibꝰ/ ꝛ tribubꝰ/ ꝛ populis/ ꝛ linguis stantes ante thronū in ꝯspectu agni: amicti stolis albis: ꝛ palme in manibus eoꝝ. Et clamabāt voce magna dicentes. Salus deo nostro/ q sedet super thronū/ ꝛ agno. Et oēs angeli stabāt in circuitu throni/ ꝛ seniorꝝ/ et q̄ttuor animaliū. Et ceciderunt in cōspectu throni in facies suas: ꝛ adorauerunt deū dicētes/ amē. Benedictio ꝛ claritas et sapiētia ꝛ gratiarū actio: honor ꝛ virtus ꝛ fortitudo deo nostro/ in secula seculoꝝ. amen. Grad. Timete dñm oēs sancti eius: quoniaꝫ nihil deest timentibus eū. ℣. Inquirentes aūt dñm nō deficiēt omni bono. Alla. ℣. Vox exultationis ꝛ salutis in tabernaculis iustoꝝ. vel Alla. ℣. Venite ad me omnes qui laboratis ꝛ onerati estis ꝛ ego reficiam vos. Prosa.

O Omnes scti seraphin/ cherubin/ throni quoq; dominationesq;. Principatꝰ/ potestates/ virtutes. Archāgeli/ angeli vos decet laus ꝛ honores. Ordines noueni spirituū beatorū. Quos in dei laudibus firmauit charitas. Nos fragiles hoīes firmate precibꝰ. Ut spiritales prauitates vestro iuuamine vincentes fortiter. Nunc ꝛ in euū vestris simus digni solēnijs itereſſe sacris. Quos quos dei gratia vincere terrea. Et angelis socios fecit esse polo. Quos patriarche/ pphete/ apostoli/ confessores/ martyres/ monachi/ virgines. Et viduarum sanctarū/ omniūq; placentiū populus supremo dño. Nos adiutorium Nūc ꝛ perenniter Foueat pte gat vt vestrū: in die poscimus gaudioruꝫ vestroꝝ. Euāgeliū. Videns iesus turbas. ℣. Credo dī per totā octauā. Offer. Letamini i dño ꝛ exultate iusti/ ꝛ gloriamini oēs recti corde. Secre. Munera tibi dñe nostre deuotiōis offerimꝰ: q̄ ꝛ p cūctoruꝫ tibi grata sint honore sanctorū: ꝛ nobis salutaria te miserāte reddant. Per dñm. Secr. Hostias tibi dñe beati

Cesarij martyris tui dicatas meritis benignꝰ assume: ⁊ ad ꝓpetuū nobis tribue ꝓueni re subsidiū. ℙer dñm. Prefa tio cōmunis. Cōio. ℭ audete iusti in dño rectos decet collauda tio. Cōpl'. ℨ anctoꝝ omniū glorioſa cōfessione deꝰ tribue nobis qms: vt ꝑ hec sancta q̄ sumpsimus/tuorum admixti concilijs/misericordie tue da pibus saginemur. ℙer dñm. Cōpl'. ℍ uiꝰ dñe ꝓceptio sa cramenti nos mūdet a crimi ne: et intercedēte btō cesario martyr̄ tuo/ad celestia regna perducat. ℙ. In die omniū sctōꝝ finitis ℣spis. Salue. ⁊ ꝑ pace: ⁊ i die aiaꝝ (si nō fuerit in crastino dies dñicus) ꝓcessio ante summā missā fit pro aiabus/ꝑ ista q̄nq̄ ℟ia. Ab solue dñe. cū suo ℣su. Credo q̄ redēptor. Qui lazarū. Uel. Pec canté me. Ad placitū. vltimū. Libera me dñe ō mor. Post qō libet stationē faciēdo/absq̄ fi nali: cantando. Kyrieleison. Xp̄eleison. Kyrieleison. ℙa ter noster. Deinde p̄ces. Et ne nos. ℣. A porta iferi. ℣. Cre do videre. ℣. Nō tradas dñe. ℣. Dñe exaudi. Oremꝰ. sine Dñs vobiscū. Dio. Fideliū deus. tm̄ hec vnica. concludendo.

Qui viuis ⁊ regnas deꝰ. ⁊c. ℭ In die aiarū loco mature cantat. Requiē eternā. ꝑ totū i cōi. 369. In sūma missa. Int. Si enim credimus. in cōi. 368. Kyrieleison feriale. Oratio. Fideliū deꝰ. hec tm̄ vnica. in cōi. 375. Epla. Nolumꝰ vos ignorare de dormiētibꝰ. 369. Grad. Reqez eternā. 369. Tra ctꝰ. Sicut ceruus. 369. Euāge. Dē qō dat mihi pī. 369. Fit sermo isto die. Offer. O pie deꝰ q primū hoiez. 369. Secre. Hostias qms dñe. 375. Pre fatio cōis ferialis. Cōio. Tuā deus deposcimus. 369. Cōplē. Aiabus q̄s dñe. 375. Dia ista reqre infra i missa ꝑ defūctis. ℭ Infra octauā oīum sctōꝝ. Kyrieleisō ꝑ octauas. vl̄ de pa tronis cuz solēni Et in terra. vel ō martyribꝰ. Alia vt i die. ℭ Vilibrordi epi ⁊ cōfes. cō memoratio. Tamē si placebit officiū. Intr̄. Statuit ei dñs. ℟ cōfes. in cōi. 308. Cio.

O Eus qui in diuersis na tionū populis/p̄claros vere fidei cōstituisti doctores/de quoꝝ collegio beatū vilibror dū ꝓfessorē tuū atq̄ pōtificē/ nobis celitus destinasti: cōce de ꝓpitius: vt eiꝰ suffragātibꝰ meritis/presentis ꝓsperitatis

gaudia

gaudia ꝛespicere/ꝛ future bea titudinis p̃mia cõsequi me/ reamur. Per. Epla. Ecce sa/cerdos magn⁹. 308. Grad. Inueni dauid. 310. Alla. Iste est qui ante deũ. 310. Euág. Sint lũbi vestri. 312. Offer. Veri/tas mea. 313. Secre. Accipe qm̃s dñe munera dignanter oblata:ꝛ beati vilibrordi suf/fragãtibus meritis: ad nostre salutis auxiliũ prouenire cõ/cede. Per. Lõio. Dñe qncz ta/léta. 313. Lõpl. Supplices te rogamus deus oĩpotẽs:vt quos donis celestibus satia/sti:intercedẽte beato vilibror do ꝯfessore tuo atcz põtifice/ ppetua ptectione custodias. Per. ¶ In octaua oĩum san/ctoꝝ. Kyrieleison p octauas. Alia oĩa vt in die. ¶ Quat/tuor coronatoꝝ cõmemora/tio. Si auté placebit officiuz. Intr̃. Intret in ꝯspectu. ꝛe mar/tyribus ĩ cõi. 297. Oro. Resta qm̃s oĩpotẽs de/us: vt q gloriosos martyres tuos claudiũ/nicostratũ/sim/phorianũ/castoriuz atcz sim/pliciũ fortes in sua ꝯfessione cognouimus: pios apud te in nostra intercessione sentia mus. P. Epla. Scti p fidez. f. 299. Grad. Vidica do. 300.

Alla. Justi epulent. 300. Euág. Hec mando vo. 296. Offer. Hia nostra. 303. Sec̃. Benedi ctio tua dñe larga ꝛescẽdat: q ꝛ munera nostra ꝛeprecãtib⁹ sanctis tuis tibi reddat acce/pta:ꝛ nobis sacramentũ redẽ ptiõis efficiat. P. Lõio. Po/suerũt mortalia. 304. Lõplen. Celestibus refecti sacramẽ tis ꝛ gaudijs:supplices te do/mine deprecamur: vt quorũ gloriamur triũphis/ ptega/mur auxilijs. Per. ¶ Theo/dori martyris. triũ lectionũ. Intr̃. In vtute tua. ꝛe vno mar/tyre ĩ cõi. 304. Oratio. Deus qui nos beati theo dori martyris tui cõfessione glorioſa circundas ꝛ ptegis: p̃sta nobis ex eius imitatiõe pficere:ꝛ oratiõe fulciri. P. Epla. Justus cor suuz. 305. Grad. Dñe p̃uenisti. 306. Al/leluia. Just⁹ vt palma. 306. Euã/geliũ. Si qs vult veni. 306. Offer. Gloria ꝛ honore. 307. Secr̃. Suscipe dñe p̃ces fi/deliũ cũ oblatiõibus hostia/rũ:vt intercedẽte btõ theodo ro martyre tuo:p hec pie ꝛe/uotionis officia: ad celestem gloriã trãseamus. P. Lõio. Posuisti dñe. 307. Lõpl. Pre sta nobis q̃s dñe intercedẽte

Ludmille martyris

bt̄o thꝛodoꝛo martyre tuo: vt que oꝛe cōtingim⁹/ pura mē/ te capiamus. P. ✠ ¶ Ludmille martyrꝭ. Intr̄. Cognoui dn̄e. dꝛ v̄gini. ī cōi. 3 1 4. Dio. A Biuuēt nos qn̄s p̄ces ⁊ merita sācte ludmille martyris tue dꝛ⁹ noster: vt ei⁹ vestigijs inh̄erētes/ et in fide robusti/ ⁊ in operib⁹ inuenia/ mur penitentie fructuosi. P. Epl̄a. Bn̄e deus meus. 3 1 4. Grad. Specie tua. 3 1 5. All̄a. v. In sarepta obīt licta castrimar gia: panē vite adīt/ mūdi abstinen tia: egris claudis p̄buit sanitatis gratiā: caligantē induit noua luce bohemiā. Euāge. Sil̄e est re/ gnū celoꝛ thesauro. 3 1 6. Of fer. Filie regū. 3 1 6. Sec̄. Im mensa largitatis tue clemētia dn̄e nobis semp assit: q̄ ⁊ hec libamina celesti benedictiōe sctificet: et p dilecte martyris tue ludmille p̄ces/ nosmetip/ sos tibi p acceptabili hostia repꝛesentet. P. Cōio. Pri/ cipes psecu. 3 1 7. Cōpl̄. Cele/ stib⁹ dn̄e sacramētis p repa/ ratione nostra pceptis/ clemē tiam tuā dep̄camur: vt inter/ cessiōe bt̄e ludmille martyris tue/ cuius solēnia celebram⁹/ per eadez nobis aīe ⁊ coꝛpis medelā p̄uenire sentiam⁹. p.

Martini epi

¶ Martini episcopi ⁊ cōfes/ soꝛis. In reditu R̄. Martinus abꝛae. Ad missam. Introitus.

Tatuit ei dn̄s testamētuz pa cis: et pꝛinci/ pem fecit eū: vt sit illi sacer dotij digni/ tas in eternū. p̄s. Miseri/ coꝛdias dn̄i in eternum cantabo. Gloꝛia. Ikyrieł. per octauas. O Eus q̄ ꝯspicis qa Dō. ex nulla nostra virtute subsistimus: ꝯcede p̄pti⁹: vt intercessiōe beati martini cō/ fessoꝛis tui atq̄ pōtificis ꝯtra oīa aduersa muniamur. P̄er. Epl̄a. Ecce sacerdos magn⁹ q̄ in vita sua. fol̄. 3 0 8. Grad. Ecce sacerdos magnus qui in dieb⁹ suis placuit deo. v. Nō est inuētus similis illi q̄ cōseruaret le gem excelsi. All̄a. v. Martinus episcopus migrauit a seculo: viuit in chꝛo gēma sacerdotū. Prosa dicitur per totā octauā. Sacerdotē chꝛisti martinum cuncta per oꝛbē canat ecclesia pa/ cis catholice. Atq̄ illius nomē omnis hereti⁹ fugiat pallidus. Pannonia letet/ genitrix tāti fi/ lij. Italia exultet/ alitrix tāti iu/ uenis. Gal̄t gallie trina diuisio sa/

cro certat litigio : cui⁹ esse debeat
p̃sul. Sed pariter habere se pa/
trẽ oẽs gaudeant:thuroni soli ei⁹
corp⁹ foueát. Huic francoꝝ atq̃
germãie plebs oĩs plaudat. Cui
bus videndus inuexit dñm in sua
veste. Hic celebris est egypti par
tib⁹:grecie quoq̃ cũctis sapiẽtib⁹
Qui impares se martini meritis
sentiũt:atq̃ ei⁹ medicamini. Nam
febres sedat/demõesq̃ fugat:para
lytica membra glutinat. Et mor
tuoꝝ sua p̃ce triũ reddit corpa vi/
te pristine. Hic ritus sacrilegos
destruit:ꝛ ad chr̃i gloriã dat igni/
bus idola. Hic nudis mysteria
brachijs ꝓficiẽs : p̃ditus est celesti
lumine. Hic oculis ac manib⁹ in
celũ ꝛ totis virib⁹ suspẽsus: terre/
na cũcta respuit. Eius ori chr̃s
nũq̃ abfuit : siue iusticia/vel q̃q̃d
ad verã vitã ptinet. Igit̃ te cũcti
poscim⁹ o martine:vt q̃ multa mi/
ra hic ostẽdisti. Etiã de celo gra
tiã chr̃i nobis supplicatu tuo sem
per infundas. Almẽ. Euãgeliũ.
Sint lũbi vr̃i. 312. Credo dñ
Offer. Veritas mea ꝛ misericor
dia mea cũ ipso ꝛ in noĩe meo ex/
altabit̃ cornu ei⁹. Secr̃. Beati
martini ꝯfessoris tui atq̃ põ/
tificis q̃ñs dñe pia ꝓ nobis
nõ desit oratio:q̃ ꝛ munera no
stra tibi conciliet: ꝛ tuã nobis
idulgentiã semp obtineat. p.

Cõio. Beat⁹ seruus/quẽ cum ve/
nerit dñs inuenerit vigilantẽ:amẽ
dico vobis: sup oĩa bona sua cõsti
tuet eũ. Cõplẽ. Tua dñe sctã
sumẽtes suppliciter ꝯprecamur:vt cui⁹ veneramur ꝯfes/
siones/p̃sidiũ sentiam⁹. Per.

¶ Eodẽ die mẽne martyris.

Presta q̃ñs oĩpo/ Dio.
tẽs deus:vt q̃ bti menne
martyr̃ tui natalicia colim⁹:
intercessiõe eius / in tui noĩs
amore roborem̃ur. p. Secr̃.
Beati menne martyris tui
dñe solẽnia recensentes/ q̃s :
vt ei⁹ auxilio tua beneficia ca
piamus:pro quo tibi hostias
laudis offerimus. p. Cõpl̃.
Benedictio tua de⁹ impleat
corda fideliũ:talesq̃ ꝓficiat/q̃
ꝛ martyr̃ honorificẽt passio/
nes:ꝛ remedia salutis eterne
eisdẽ patrocinãtib⁹ assequan
tur. p. ¶ Infra octauã sãcti
martini. Kyriel̃. per octauas
vel de ꝯfes. Grad̃. ꝛ cõio pos/
sunt mutari de ꝯfes. vt in cõi.
vel vt in die. Credo nõ dicit̃
nisi sit dies dñicus. Alia vt in
die. ¶ Quinq̃ fratrũ polo/
noꝝ. In reditu Rr̃. Isti sũt sct̃i.
Ad missã. Intr̃. Dẽite bñdicti.
vide fer̃. q̃rta pasce. 103. Ky
rieleisõ p octauas. Dio.
Sanctoꝝ nos q̃ñs dñe

martyrū tuoꝝ benedicti ioā-
nis matthei isaac atq; christi
ni gloriosa hodierna die tro-
phea letificēt: quatenus eoꝝ
interuētione ad illā pueniā-
mus hereditatē: in qua ijdez
felices angeloꝝ cetibus ag-
gregati: tue semp maiestatis
cōsortio perfruunt ineffabili
claritate. Per. Epla. Hi sūt
viri miscdie. 298. Grad. Ec-
ce q̄ bonū. 300. Alla. Hec est ve
ra fraternitas. 300. Prosa de
martyrib⁹. Euág. Attēdite a
fermēto phari. 301. Credo
dī. Offer. Gloriabunt i te. 303
Secr. Munera q̄s dñe obla
ta sctifica: z intercedētib⁹ sctis
tuis martyrib⁹/per eadē nos
placat⁹ intēde. Per. Cōio. Et
si corā hoib⁹. 304. Cōpl. Sā-
ctificet nos q̄s dñe tui perce-
ptio sacramēti: z ītercessione
sctoꝝ martyrū tuoꝝ bñdicti/
matthei/isaac/ioānis atq; chri
stini tibi reddat acceptos. P.

℣. Eodē die guniberti epi z
confess. Oio.

Exaudi q̄s dñe pces nostras: z in-
tercedēte bto guniberto cōfes
sore tuo atq; pōtifice/suppli-
cationes nostras placat⁹ intē
de. Per. Sec. Hec tibi q̄s
dñe bti guniberti cōfessoris
tui atq; pōtificis pcibus gra-

ta reddat oblatio: vt nostruz
famulatū purifices. Per. Cō-
plē. Deus fideliū remune-
rator aīarū/ p̄sta q̄s: vt bti
guniberti cōfessoris tui atq;
pōtificis/cui⁹ venerādā cele-
bramus festiuitatē: ei⁹ pcib⁹
idulgētiā cōsequamur. Per.

℣. Briccij epi z confessoris. In
reditu Ke. Sint lūbi vestri. Ad
missā. Intr. Sacerdotes tui. de
confessorib⁹. i cōi. 307. Ikyrie-
leison p octauas. Oio.

Deus q̄ nos annua beati
briccij confessoris tui atq; pōti-
ficis festiuitate letificas: da
nobis ei⁹ interueniētib⁹ me-
ritis/z perpetua ꝓtectiōe mu
niri/z salutari gaudere pfe-
ctu. P. Epla. Ecce sacerdos
magnus q̄ in dieb⁹ suis. 308.
Grad. Jurauit dñs. 310. Alla.
Jnueni dauid. 310. Prosa. Ad
laudes saluatoris. 310. Euáge.
Homo q̄dam nobilis. 312.
Credo dicit. Offer. Jnueni da
uid. 313. Secr. Sancti bric-
cij confessoris tui atq; pōtificis
q̄s dñe veneráda solēnitas/
tue pietati nostrū sacrificium
reddat acceptū: vt per hāc sa
lutarē hostiā/z veniā cōsequa-
mur z gratiā. Per. Cōio. Se
mel iuraui. 313. Cōpl. Refe
cti cibo potuq; celesti d⁹ no-

ster te supplices exoram⁹: vt beati briccij cōfessoris tui atq; pōtificis / in cuius hec festiui tate percepimus / ei⁹ meritis muniamur ⁊ precibus. Per. ¶ Joānis elemosynarij epi ⁊ cōfes. In reditu ℟e. Uidētes multi. Ad missam. Introitus.

Jsperfit ōdit pauperib⁹ / iu sticia ei⁹ ma / net in seculuz seculi : cornu eius exaltabi tur in gloria. ℘s. Beatus vir qui timet dominuz / in manda / tis eius volet nimis . Gloria pri. Kyrieleison p octauas. Oro.

DEus q̄ btm̄ ioannē ele / mosynariū cōfessorē pō tificēq; tuū / sanctarū elemosy narū liberalē erogatorē con / stituisti: vt nisq; tēporalib⁹ cu mulatū / ad pauperū tuoz cō / solationē deficere nunq̄ per / misisti: cōcede ꝓpiti⁹: vt cuius merita hodierna die deuote recolimus / ei⁹ imitatiōe pre / sentiū ⁊ futuroz bonoz abū dantiā / te donāte cōsequi me / reamur. Per dn̄. Lectio libri Sapiētie. Prouerbioz. xiiij.

QUi despicit ꝓximū suuz / peccat. Qui aūt miserē pauperi / beatus erit. Qui credit in dn̄o / misericordiā diligit : errāt q̄ operant malū. Mise / ricordia ⁊ veritas p̄parāt bo na. In oī ope bono erit abun dātia: vbi aūt v̄ba sunt pluri / ma / ibi frequēter egestas. Co rona sapientū / diuitie eoz: fa tuitas stultorū / imprudentia. Liberat aīas testis fidelis: et profert mēdacia versipellis. In timore dn̄i fiducia forti / tudinis: ⁊ filijs ei⁹ erit spes. Ti mor dn̄i / fons vite: vt declinet a ruina mortis. In multitudi ne populi / dignitas regis: ⁊ in paucitate plebis / ignominia principis. Qui patiēs est / mul ta gubernat sapiētia: q̄ autez impatiēs / exaltat stulticiā suā. Uita carniū / sanitas cordis : putredo ossiuz / inuidia. Qui calūniat egentē / exprobrat fa ctori ei⁹. Honorat aūt dn̄m / q̄ miseret pauperis . Grad. Beat⁹ q̄ itelligit sup egenū ⁊ pau perē: in die mala liberabit eū dn̄s. ℣. Dn̄s conseruet eū ⁊ viuificet eū : ⁊ beatū faciet eū in terra: ⁊ nō tra det eū i aīaz inimicoz ei⁹. Alla. ℣. Fenerat dn̄o q̄ miseret pauperibus: ⁊ vicissitudinē suā reddet ei. Seruore deuotiōis Prosa. Celebrem⁹ eleymonis ioānis p̄conia. Quita cuius est insignis :

que refulget miris signis nunc in alexandria. Puer clara stirpe natus: z pre cūctis adamatus: mittit ad studia. Litteraruz chr̄o duce in etatis prima luce didicit p̄mordia. Cultor factꝰ p̄bitatis amator virginitatis in vita florescere. Licet euo iuuenili / sensu tamen iā virili cepit ēnitescere. Cui virtute sic polleti in vestitu prefulgēti p somnū apparuit Virgo mater saluatoris: vt se amet cūctis hōris / puerum admonuit. Visione animat: sertū eiꝰ cōtemplat cōsertū ex olea. Cepit inde pietatis z interne puritatis se vestire trabea. Dum in virū euasisset: in egypto claruisset eiꝰ fama ppō Patriarcha designat: alexandriā vocatur: presit iusto titulo. Cleri decus z corona / largiēdo cūcta bona pijs i opibꝰ. Ecclesie de thesauro nec eri parcit nec auro: donādo paupibus. Distributor liberalis / sensit nunq̄ pater talis defectū pecunie: Sed quo magis erogabat / auro magis abūdabat: dono dei gratie. Patrē piū obiurgauit: aurū eius cōfiscauit niceta patriciꝰ. Pictaciū deterret sctō scelus confitet: reddit es celeriꝰ. Multa fecit facta mira: quē nec vnq̄ lingua dira p̄turbauit vlla ira / aut impatiētia. Offensorē in petēdo prior recōciliādo fuit / pater in amādo z misericordia. Salue pater orpha / noz / p̄solator egenoruz: audi vota priuatoz humāo p̄sidio. Mūdo toto veneratꝰ / nostros absolue reatus: cetꝰ noster sit tutatꝰ / ex tuo suffragio. Bone pastor hostes tere: tue plebi miserere: quos vis p̄mittentis fere / bona pacis fac videre in p̄senti seculo. Tibi pia vota damus: nūc assiste te rogamꝰ: nostuendo ne p̄damus vite bona que optamus aduenire sedulo. Amen.

Euāg. Estote misericordes. vide dn̄ica. iiij. post trinitatis. f. 136. Credo dī. **Offer.** Misericordiā z veritatē diligit deus: gratiā z gloriā dabit dn̄s. **Secr.** Sint q̄s dn̄e in hac solēnitate hodierna bt̄i ioānis eleymonis tibi accepta mūera p̄sentia: q̄ z nobis veniā delictorū impetrēt: z fidelibus defunctis ꝓferāt salutis eterne medelā. P. **Cōio.** Qui pnus est ad misericordiā benedicet: de panibꝰ eni suis dedit paupi. **Cōpl.** Tuis dn̄e refectis mūeribꝰ da q̄ns bt̄i ioānis eleymōis merita suffragari: vt q ope liberali succurrebat egentium inopie / suo nos opitulamine pace muniat z defendat. Per.

¶ Othmari abbatis memoratio. Si placebit officiū. Os iusti. de cōfes. in cōi. 308. Cōio.

BEatus othmarus cõfes-
sor tu⁹ ⁊ abbas/ qs dñe/
sua nos itercessiõe cõmẽdet:
vt ipsius tibi placito suffulti
suffragio/quá non meremur
indulgẽtiã cõsequamur. ℙ.
Epla. Justum dedurit dñs.
fo.304.Grad. Os iusti. 310.
Alla.Iste sanctus. 310.Euáge.
Nemo accẽdit lucernã. 312.
Offer. Desideriũ anime. 313.
Secr. Munera nostra qñs
dñe benigno vultu suscipe:⁊
ꝯcede: vt btĩ othmari ꝯfesso
ris tui atq; abbatis ꝓcib⁹ no-
bis salutaria reddant:ꝑ cui⁹
veneráda depositiõe/ante cõ
spectũ maiestatis tue deferũ
tur. ℙer. Cõio. Fidelis seru⁹.
fo.313.Cõpl. Gratiã tuam
qñs dñe huius virtute my-
sterij/intercedẽte btõ othma-
ro ꝯfessore tuo cordibus no-
stris infunde:⁊ ꝓsta:vt in cu-
ius hec veneráda ꝺepositiõe
ꝓcepim⁹:eius ĩstruamur exẽ
plis: et muniamur meritis/⁊
orationib⁹ adiuuemur. ℙer.
℣ In octaua sancti martini.
Omnia vt in die. Oio.
Oncede qñs oĩpotẽs
deus:vt beati Martini cõfes
soris tui atq; põtificis frequẽ
tata solẽnitas/ad ꝑpetuã po
pulo tuo ꝓficiat salutem: vt
quẽ sepi⁹ veneramur ĩ terris
semꝑ habeamus patronũ in
celis. ℙ. Secr. Omnipotẽs
sempiterne de⁹/ munera tue
maiestati oblata per interces
siones beati martini cõfesso-
ris tui atq; põtificis/ad ꝑpe-
tuã fac nobis ꝓficere salutẽ.
℘er. Cõpl. Sacraméta do
mine q̃ sũpsimus qs btõ mar
tino ꝯfessore tuo atq; põtifi-
ce intercedẽte ab oĩ nos ad-
uersitate defendãt:⁊ ꝑpetua
ꝑsperitate tibi soli deo serui
re cõcedãt. ℘er. ℣ Elisabeth
vidue. In reditu ℟. Olapas
ecclesie. Ad missaz. Intr. Gau-
deamus oẽs. ⁊c. elisabeth electe.
de cui⁹ solẽnitate. ⁊c. 313. Ky-
rieleison ꝑ octauas. Oratio.
Morũ corda fideliũ de⁹
miserator illustra:⁊ bea
te elisabeth ꝓcibus gloriosis:
fac nos ꝑspera mũdi ꝺespice-
re:⁊ celesti semꝑ cõsolatione
gaudere. ℘er. Epla. Mulie
rẽ fortẽ. 315.Grad. Adiuua-
bit eã. 315.Alla. ℣. Spõsa ve-
ri zacharie elisabeth ĩ hac die no
stre laudes armonie repsenta dño.
Gaude siõ q egres- Prosa.
sus a te decor et depressus
tui fulgor speculi. Rediuiua lu-
ce redit o ⁊ alpha:qõ accedit iã in
fine seculi. ℙoma prima primi-

tinos deus sanctos adhuc viuos vidit i cacumine. Ut extremos addat primis: q̃uis stãtes nos in imis suo visit lumine. Sed pre multis te respexit: odor tuus hũc allexit ꝛ sapor ꝛ puritas. Tu de reguꝫ ramis nata: iuste vere sis vocata: tu dei saturitas. Gaudent astra matutina/q̃ in hora vespertina ortu noui sideris Celi sidus illustratur: in quo terre designatur noui signum federis. Cere sidus tu preclarum: qđ a sole differt parum ꝛ luna lucidius. Tu q̃ sole sis amicta: carne ꝑbat hic relicta/ lucis tue radius. O q̃ dignis fulges signis: vasa rapis a malignis possessa demonijs. Lepre mundas labe tactos: claudos ponis et attractos in pedũ officijs. Quod negatuꝫ est nature/ tu virtutũ agis iure: ꝛ potes ex gratia. Cita fun ctis tu reducis: cecis reddis mẽbra lucis/ ꝛ mẽbroꝝ spatia. Eya mater nos agnosce: libro vite nos deposce cũ electis inseri. Ut cõsortes tue sortis vt a penis ꝛ a portis eruamur inferi. Amen. **Euangeliũ.** Simile est regnũ celorũ thesauro. 316. Credo dñ. **Offer.** Filie regum in honore tuo: astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circũdata varietate. **Secr.** Munera dñe nostre ꝟuotionis offerimus: vt tibi grata ꝛ nobis salutaria beate elisabeth pia supplicatiõe reddant. Per. **Cõio.** Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternuꝫ. **Cõplen.** Quesumus oĩpotens deus: vt qui nos salutarib⁹ dignatus es erudire mysterijs: bt̃ẽ elisabeth intercessio gloriosa/ celestib⁹ reficiat alimentis. P. C. **In die presentationis Marie. In reditu** R. Omnes gẽtes. **Ad missaꝫ.** Gaudeamus oẽs. cc. i honore Marie virginis de cuius presentatiõe. 313. Kyrie. Fons bonitatis. **Cõ.** Deus qui beatam dei genitricẽ virginẽ Mariã tabernaculum sanctispiritus post trienniũ in templo presentari voluisti: presta q̃s: vt qui eius presentationis festa ꝟeneramur: ipsius intercessione/ templũ in quo habitare digneris efficiamur. Per eundẽ. cc. eiusdẽ spiritussctĩ. **Epla.** Ego quasi vitis fructificaui suauitatẽ. **de beata virgine.** 324. **Grad.** Audi filia et. **Tra.** 315. Alla. **V.** Felix virgo q̃ nondum edita matris aluo repletur gratia: ꝛ ĩ templo dei reposita illustrat̃ summa peritia. **Prosa.** Altissima ꝓuidente/ cũcta recte disponẽte: dei sapientia.

Uno nexu coniugati ioachym ꝛ anna grati:iuga sunt sterilia. Ex cordis effectu toto/domino fideli voto se strinxerūt pariter. Mox si prolem illis dare dignetur:hāc dedicare in tēplo perēniter. An gelus apparuit lucidus: qui do/cuit exaudita vota. Regis sūmi gratia / vt detur his filia gratiosa tota. In vtero consecrata:miro modo generata / gignet mirabili/us. Altissimi patris natum/ vir go manēs:qui reatū mundi tollet gratius. Benedicta virgo nata: tēplo trima presentata/ it ter qui/nis gradib⁹. Et recta velox ascē/dit: dum neutercꝫ parens tendit/ ornando se vestibus. Noua ful/sit gloria tēplum:dū eximia virgo presentatur. Et docta diuinitus: visitata celit⁹ angelis letat. Dum vt nubant iubet multis princeps puellis adultis / sacra virgo ren/nuit. Ipsam nāꝫ deuouere pa/rentes:ipsa manere virgo voto sta tuit. Consultus deus/respōsum dat:vt virgo sumat sponsum / quē pandet flos editus. Ostensus io seph:puellam ad parentum duxit cellā nuptijs solicitus. Tūc ga/briel ad virginē ferens cōceptus ordinem delegat. Erudita/stat tacita:verba cꝫ sint insolita/ medi/tatur. At cū ille tradidit modū virgo credidit:sicꝫ sacro flamine

Mox verbū cōcipit: ꝛ qō nuscꝫ claudit/cōditur in virgine. Ec/ce virgo singularis / quanta laude sublimaris: quanta fulges gloria. Nos ergo sic tuearis / vt fructu quo gloriaris fruamur in patria. Amē amen amen pangant om/nia. Euāgeliuz. Liber gene/rationis. vt supᵖ. in die natiui tatis marie. 264. Credo di/citur. Offer. Aue maria gra/tia plena dominus tecum: benedi cta tu in mulieribus: et benedi/ctus fructus ventris tui. Secre. Hec munera qñs domine beate marie semper virginis intercessione sanctifica: quā in tēplo tuo munus tibi gra/tissimū offerri parentū mani bus voluisti. Per. Prefatio. Et te in ꝑsentatiōe. Cōio. Bea/ta viscera marie virginis que por tauerunt eterni patris filiū. Cō/plē. Sacraméta que sumpsi mus dñe beate marie semp virginis intercessiōe nos sal/uent:que ꝛuotiōe sui cordis pijssimi/acceptabile tibi sacri ficiuz iugiter immolauit. P.

C Eodē die colūbani abba/tis. Oratio.

Aesto dñe fidelibus tuis:nec vllis eos mentis ꝛ corporis patia/ris subiacere periculis/quos btī colūbani abbatis munit

gloriosa confessio. P. Secr. Munera dñe p cómemoratiõe beati colũbani ꝯfessoris tui oblata ꝓpitius suscipe: et pia eius ĩtercessiõe/ad salutẽ nobis ꝓpetuã prouenire ꝯcede. P. Cõpl. Ut nobis dñe sũpta sacrificia cleméter salutẽ ꝛ pacẽ operent/btũs colũbanus ꝯfessor tuꝰ/suppler ꝓ nostris reatibꝰ ĩtercessor existat. p. ℂ Cecilie ỽgis ꝛ martyr�

dignos efficiat. P. Cõio. Cõfũdant supbi. 317. Cõpl. Sic nos dñe qñs gratia tua semper exerceat: vt ꝛ diuinis instauret corda nostra mysteriis:et sctẽ cecilie martyris tue cõmemoratiõe letificet. Per. ℂ Clementis pape ꝛ martyris. In reditu R. Dedisti domine. Ad missam. Introitus.

Jcit dñs sermones mei quos dedi in os tuũ/nõ deficient de ore tuo: adest enim nomen tuuꝫ: ꝛ munera tua accepta erũt super altare meũ. Ps. Dñe exaudi orationem meã:ꝛ clamor meus ad te veniat. Gloria p. Kyrieleison p octauas. Oro.

OMnipotẽs sempiterne deus q omniũ sanctorũ tuoꝝ virtute es mirabilis:da nobis ĩ btĩ clemẽtis annua solẽnitate letari:q filij tui martyr ꝛ põtifex extitit:qđ ministerio gessit/testimõio cõprobauit:ꝛ qđ ore põdicauit/ꝯfirmauit exẽplo. P. Lctõ eple btĩ pau.apli.Ad philippẽ.iiij.

FRatres mei charissimi et desideratissimi: gaudium meũ ꝛ corona mea: sic

state in dño charissimi. Eu-
chodiā rogo/ꝛ synthicen de-
precor idipsuz sapere i dño.
Etiaz rogo ꝛ te germane cō-
par:adiuua illas que mecū la
borauerūt in euágelio/cū cle
mēte et ceteris coadiutorib⁹
meis. Quoꝝ noia sūt i libro
vite. Grad. Jurauit dñs. 310.
Alla. Posuisti dñe. 306. Prosa
Spe mercedis. 306. Euág. Vi
gilate qa nescitis. 311. Cre-
do nó dī. Offer. Veritas mea.
fo. 313. Secr. Sacrificiū ti-
bi dñe offerimus p̄ sancti ce-
lebritate clemētis: vt p̄pitia-
tionē tuā quā nostris opibus
nō meremur: pij suffragato-
ris intercessionibus assequa-
mur. P. Cōio. Magna est glo-
ria. 307. Cōpl. Beati clemē
tis dñe natalicio fidelib⁹ tuis
celestia munera suffragētur:
ꝛ q tibi placuit nobis īploret
auxiliū. P. ✠ ℂ Eodez die
felicitatis martyris. Oratio.
PResta qnīs oipotēs de⁹:
vt beate felicitatis mar-
tyris tue solēnia recēsentes/
meritis ipsius protegamur ꝛ
p̄cibus. Per. Secr. Mu-
nera tibi dñe pro sancte felicitatis
gloriosa cōmemoratiōe dēfe-
rimus: que nobis huius solē
nitatis effectū ꝛ cōfessiōe di-
cauit ꝛ sanguine. P. Cōplē.
Supplices te rogam⁹ oipo
tēs de⁹: vt interueniēte beata
felicitate martyre tua: in no-
bis dona multiplices: ꝛ tēpo
ra nostra in tua pace dispo-
nas. P. ℂ Chrysogoni mar
tyris. Intr. Justus nō ꝓturbabi
tur. de vno martyre i cōi. 304
Kyriel. triuz lectionū. Oro.
ABesto qnīs dñe supplī-
cationib⁹ nostris: vt qui
ex iniqtate nostra reos nos
esse cognoscimus/bti chryso
goni martyris tui intercessio
ne liberemur. P. Epla. Me
mor esto dñm. 305. Grad.
Justus vt palma. 306. Alla. Co
rona aurea. 306. Euáge. Si qs
vult venire. 306. Offer. Glo
ria ꝛ hono. 307. Secr. Offeri
mus tibi dñe p̄ces ꝛ munera
in honore sctōꝝ martyrū tuo
rū gaudentes: p̄sta qnīs: vt ꝛ
cōueniēter hec agere/ꝛ reme
diū sempiternum valeamus
acqrere. Per. Cōio. Posuisti
dñe. 307. Cōpl. Tui qs dñe
pceptione sacramēti interce-
dēte btō chrysogono marty-
re tuo: ꝛ a nostris mūdemur
occultis: ꝛ ab hostiuz libere-
mur īsidijs. P. ℂ Catherine
vgis ac martyris. In reditu
R. Surge vgo. Ad missā. Int.

Gaudeamus oēs. ꝛc̄. in honore Catherine v̄ginis: de cui⁹ passiōe. ꝛc̄. 313. Kyrieł. per octauas.

OEus q̄ dedisti legē Dño. moysi in sūmitate mōtis synai: ⁊ i eodē loco corp⁹ btē catherine v̄ginis ⁊ martyris tue p̄r sanctos angelos tuos mirabiliter collocasti: p̄sta qm̄s: vt eius meritis ⁊ p̄cibus/ad montē virtutū q̄ chr̄s est/puenire valeamus. p̄r.

Epła. Bñe deus meus. 314.

Grad. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intēde pspere procede ⁊ regna. ℣. Propter veritatē ⁊ mānsuetudinē ⁊ iusticiaz: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Alła. ℣. Qui creauit oia celum terrāq̄ maria/vocauit ad celestia catherinam cum gloria.

Prosa. Etabūdus exultās te laudet chorus catherina. Qui iocūdus victrici tibi cōgaudet catherina. Mira eloquētia victrix eloquentiū catherina. Tu mactata verbere: tetro clausa carcere catherina. Celi luce frueris: p colūbaz pasceris catherina. Te regina sequitur: ⁊ morte pregredit catherina. Atq̄ cū porphirio ducētena cōcio catherina. Fracta rote machina multa sternit agmina: nec te ledūt fragmina catherina. Mox vt caput plecteris/lōgius deuehe

ris a ministris superis catherina. Locaris in syna: ex te medicina fluit olei catherina. Quesumus: diuina ope a ruina fac nos deuehi catherina.

Euāg. Sile est reg. celoz decē v̄gi. 316. Credo dicit. Offer. Diffusa est gratia in labīs tuis: ꝓpterea benedixit te de⁹ in eternū ⁊ in seculū seculi.

Secr. Munera dñe sacrificij p̄sentis q̄ tibi offerim⁹ in honore sctē catherine v̄ginis et martyris tue/fiāt nobis eius p̄cib⁹ vita ꝓpetua: ⁊ te donāte salus infinita. p̄r. Cōio.

Dilexisti iusticiā ⁊ odisti iniqtatē ꝓpterea vnxit te de⁹ deus tuus.

Cōpł. Sumptis dñe salutis nostre subsidijs/suppliciter dēprecamur: vt sicut liquor q̄ de mēbris btē catherine virginis ⁊ martyris iugiter manās/languidoz corpa sanat: sic eius oratio/cūctas a nobis iniqtates expellat. p̄r dñm.

✠ Conradi epi ⁊ ꝯfessoris. Introi. Sacerdotes tui. ⁊ cōfeß. in cōi. 307. Dño.

OEus ineffabilis glie/q̄ beatū cōradū glioſuz ꝯfessorē tuū atq̄ pōtificē īfinitis miraculis clarere fecisti: cōcede ꝓpiti⁹: vt ei⁹ meritis ⁊ p̄cib⁹ a cūctis aduersitatib⁹ mentis ⁊ corporis liberemur. p̄. Epła.

Ecce sacerdos magnus. 308. Grad. Jurauit dñs. 310. Alla. Jste est sctūs hō. 310. Euágeli. Sint lūbi vestri. 312. Offer. Veritas mea. 313. Secre. Oa qm̃s misericors de⁹: vt hec salutaris oblatio nos a ꝓprijs reatib⁹ indesinēter expediat/ ⁊ ab oībus tueat aduersis. ꝑ. Lōio. Beatus seru⁹. 313. Lōplē. Deus q beatū conradū cōfessorē tuū atq; pontificem sanguinis glorificati p̄clarus vita sanctitate ⁊ miraculorus vigore clariorē fecisti: ꝯcede vt virtutū ei⁹ meritis de tuis bēneficijs gloriemur: ⁊ a te q̄ nostre fragilitati suffragetur obtinere mereamur. Per dō. ✠ Lini ep̄i et martyris. Intr̄. Sacerdotes dei. de ꝯfessoribus i cōi. 308. Oio. Reces populi tui dñe qm̃s cleme͂ter exaudi: vt beati lini martyris tui atq; pōtificis meritis adiuuemur: cuius passione letamur. ꝑ. Epla. Justus cor suus. 305. Grad. Inueni dauid. 310. Alla. Corōa aurea. 306. Euágeli. Homo qdam peregre. 311. Offer. Veritas mea. 313. Secre. Suscipe qm̃s dñe munera dignā ter oblata: ⁊ sctī lini suffragā tib⁹ meritis ad nostre salutis

auxiliū p̄uenire cōcedas. ꝑ. Lōio. Posuisti dñe. 313. Complē. Satiasti dñe familiam tuā munerib⁹ sacris: eius qm̃s semp̄ iteruētionib⁹ nos refoue/ cui⁹ solennia celebramus. Per dominū. ¶ De sancto rocho cōfessore contra pestilentiam. Cuius festum celebratur. xvj. Augusti. Introitus.

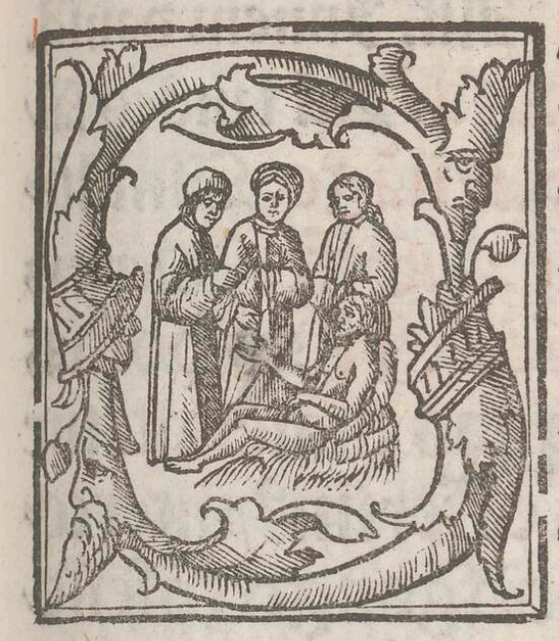

Ongratulamini omnes in dño / diem beati Rochi commemorā/ tes: in cui⁹ cō memoratiōe letatur eccle/ sia: plebs exultat: et angeli dulces dant melodias dicentes: gloria tibi domine qui talem virum cōfessorem elegisti. p̄s. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. Gloria. Oratio. Deus qui es glorios⁹ i gloria sanctor̄: et cunctis ad eorum patrocinia confluēti/ bus/ sue petitionis salutarem prestas effectū: cōcede plebi tue: vt intercedēte bt̄o rocho cōfessore tuo/ que in eius celebritate se deuotā exhibet/ a languore et epidimie peste/ quā in suo corpore p̄ tui nois gloria passus est/ sit liberata:

z tuo noi semp sit deuota. P.
Epla. Memor esto dc. 305.
Grad. Ti ibi pio sancto rocho honor sit z glia: z depcates apud celeste nume tuis pcib9 a morbo epidimie saluos redde. ℣. Fac q̃ sumus bte cofessor chri: vt apud deū preces nostre non sint vane. z nobis aeris tēperie cōcede: vt in fine tecū in celis congratulemur.
Alla. ℣. O beate pfessor roche o q̃ magna apud deū sunt merita tua: qbus credimus nos a morbo epidimie posse liberari: z aeris te
Gperiem concedi. Prosa.
Lorioſus suffragator sct9 rochus: cōsolator cūctis venerabilis. Doct9 scriptis sancti pauli/cepit corp9 castigare adolescēs nobilis. Paterna oppida linquēs: pera/baculo gradiens: exulquerit italos. Romaz aliaq; loca pestilentia vexata: cruce sanauit egros. Pzincipatu se abdicans: es egenis tribuēs: paupertatē elegit. Placētie pestilētes ī hospitali degētes: morbos cūctos subegit. Percussus febre acuta: trās/fixus coxa sinistra: gallia visitauit. In paternis vt tradit qnq; annis maceratur: carcerez sustinuit. Tricesimo z secundo migrauit de vita anno: a notis ignoratur. Tūc oravit ad dñm: vt inuocās nomen suū a peste sanaret. O mnes peste laborātes/ad rochū cōfugiētes: trucē euadunt mortem. Hec in tabula descripta/latere eius reperta: hāc cōtinebāt sortē. Roche pater eximie: succurre epidimie: quali truci vexamur. Medere nostris mētibus: hinc expulsis lāguoribus: vt tecū gloriemur. Amē. Euāgeliū. Vigilate quia nescitis. i cōi. 311.
Offer. Rochū chri pfessorem exoratū facimus: z preces ad patrē nostrū dirigimus: vt sua intercessione a lāguoribus z epidimie peste saluemur: z aeris tēperie potiamur. Secr. Parce nobis dne: z flagella ire tue/q̃ peccata nostra merent/pcibus z meritis beatissimi cōfessoris tui rochi/a nobis misericorditer auerte. p. Cōio. O q̃ magnificū est nomē tuū beate roche: qui tuis intercessionibus multitudinem languētium nosti sanare: z nomē tuū glorioſum cōmemorā/tibus oībus te ppitiuz exhibere: veni z salua nos a morbo ac epidimie peste: z aeris temperiē concede. Cōpl. Presta q̃s oīpotēs deus: vt qui celestia alimēta percepimus: intercedente beato rocho confessore tuo/per hec cōtra omnia aduersa mundi muniamur: ac ab oī morbo z peste: ac a subitanea

morte liberemur. Per dñm.

¶ De sancto Job cõfessore cõtra morbũ gallicuz/cui⁹ festum agitur. xxij. mẽsis maij.

Scio q̃ redẽptor meus vivit: & i nouissimo die ð terra surrectur⁹ sum: & rursuz circundabor pelle mea: & in carne mea videbo deũ saluatorez meũ alla. ℣. Quez visurus sum egoipse & nõ ali⁹: & oculi mei cõspecturi sunt. Gloria patri. Oro.

OEus qui ad instructionẽ posteroꝝ beatũ iob cõfessorẽ tuũ atq̃ ꝓphetã patiẽtie virtute in tẽtationibus roborasti: ꝺcede ꝓpiti⁹: vt ei⁹ exẽplo ꝑsentis vite incõmoda equanimiter ꝓferamus: & future cõmoda ꝺseq̃ mereamur. P. Lectio libri Job. j.

IN diebꝰ illis. Vir erat in terra hus noĩe iob. Et erat vir ille simplex/ & rectus/ac timẽs deũ: & recedẽs a malo. Natiq̃ sunt ei septẽ filij/ & tres filie. Et fuit possessio eius septẽ milia ouium: & tria milia camelorꝝ: qngenta quoq̃ iuga boũ: & quingẽte asine: ac familia multa nimis Eratq̃ vir ille magnus inter oẽs orientales. Et ibãt filij eiꝰ/ & faciebãt cõuiuia ꝑ domos: vnusq̃sq̃ in die suo. Et mittẽtes/ vocabãt tres sorores suas: vt comederẽt/ & biberẽt cum eis. Cũq̃ in orbem trasissent dies cõuiuij: mittebat ad eos iob/ & sanctificabat illos: ꝺsurgẽsq̃ diluculo/ offerebat hostias holocausta ꝑ singulos. Dicebat enĩ. Ne forte peccauerint filij mei: & benedixerint deo in cordibꝰ suis. Sic faciebat iob cũctis diebus. Grad. Cum audisset iob nunciorũ verba sustinuit patiẽter dicẽs: nudus egressus sum de vtero matris mee: nudus reuertar illuc. ℣. Dñs dedit dñs abstulit: sicut dño placuit/ ita factũ est: sit nomẽ dñi benedictuz. Alla. ℣. Induta est caro mea putredine & sordibꝰ puluer is cutis mea aruit & ꝺtracta est. Alla. ℣. In oĩbus his nõ peccauit iob labijs suis: neq̃ stultũ aliquid ꝺtra deũ locutꝰ est. Scõm Lucã. xij.

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Nolite timere pusillus grex: qa cõplacuit patri vestro dare vobis regnũ. Uendite que possidetis/ & date elemosynã. Facite vobis sacculos q nõ veterascunt: thesaurũ non defi-

cientẽ in celis:quo fur nõ ap
propiat / neqꝫ tinea corrũpit.
Ubi enĩ thesaurus vester est/
ibi et cor vestruꝫ erit. Offer.
Uir erat in terra hus/noie iob /
simplex ꝛ rectus ac timẽs deũ:quẽ
sathan petijt vt tentaret: ꝛ data est
ei potestas a dño ĩ facultate ꝛ ĩ car
ne eiꝰ: perdiditqꝫ oẽm substantiaꝫ
ipsius ꝛ filios:carnẽ quoqꝫ eiꝰ gra
ui vlcere vulnerauit. Secr. Su
scipe dñe ꝓpitiꝰ hostiasꝫ/ qbus
btĩ iob meritis te placari vo/
luisti:ꝛ nobis salutẽ corporis
ꝛ aĩe potenti pietate restitue.
P. Cõio. Iob seruus meꝰ ora
bit ꝓ vobis:faciẽ eius suscipiã/ vt
nõ vobis ĩputet stulticia. Cõpl.
Sũptis dñe muneribꝰ sacris
qm̃s clementiã tuam:vt sicut
nouissimis beati iob benedi/
xisti/sic nobis ꝛ oĩbus famulis
tuis bn̄dicere et auxiliari tua
pietate digneris. P. C Offi/
ciũ de sctõ wolfgango ꝯfesso
re ꝛ põtifice glorioso: cuiꝰ fe/
stum agit vltima nouẽbris.
Introi. Statuit ei. 308. Oio.
Omnipotẽs sempiterne
deus/q populo tuo bea
tũ wolfgangũ cõfessorẽ tuũ
atqꝫ pontificeꝫ eterne salutis
ministrũ concessisti:presta q̃/
sumus : vt quẽ doctorẽ vite
habuimus in terris/ interces/

sorẽ semp apud te habere me
reamur in celis. P. Epla. Ec
ce sacerdos magnꝰ q in vita
sua. 308. Grad. Ecce sacerdos
magnꝰ. 310. All. Inueni dauid.
fo. 310. Prosa. Ad laudes sal/
uatoris. 310. Euãge. Sint lũ/
bi vestri. 312. Offer. Ueritas
mea. 313. Secr. Hꝰ hostias
qm̃s dñe/quas maiestati tue
cõsecrãdas offerimꝰ/ intercedẽte btõ wolfgango cõfesso/
re tuo atqꝫ põtifice/ad perpe/
tuam atqꝫ presentẽ fac nobis
ꝓuenire salutẽ. P do. Cõio.
Beatus seruus. 313. Complẽ.
Tua sancta sumentes qm̃s
dñe deꝰ noster:vt beati wolf
gangi ꝯfessoris tui atqꝫ põti/
ficis/nos foueãt ꝯtinuata ps̃i
dia. P. C Joachim pĩis ma
rie officiũ. Introitꝰ. Justus vt
palma. fo. 308. Oratio.
Deus q beatuꝫ ioachim
pre oĩbus sanctis tuis in vni/
geniti filij tui incarnati auũ/
a quo purissima illius mater
ꝛ virgo digne generare ele
gisti:concede ꝓpitius:vt cuiꝰ
festa debito honore venera/
mur:eius interuentu tue gra
tie ꝛ tandem donis glorie re
pleamur. Per eundẽ. Epla.
Dilectus deo et hoĩbꝰ. 308.
Grad. Posuisti dñe sup caput

eius

eius:coronã de lapide ꝑcioso. ℣. Desiderium aĩe eius tribuisti ei:ꝛ volũtate labioꝝ eius nõ fraudasti eũ. Alla. ℣. O maria dei genitrix/benedictꝰ sit pater tuus sanctꝰ Joachĩ: a quo sine peccati macula ꝓcessit caro tua v̇ginea. Prosa.

Celi regẽ attollamꝰ/ꝛ in voces erũpamus / laudũ ꝙ cãtica. Qui ꝙ ioachim radiare: sidus fecit salutare/ĩ matre deifica. Quꝫ sponsa sua ꝙersatus/ ꝓplis pene spe frustratus/ꝙsternatus flebilis. Ambo sic infructuosi / viuunt tanꝯꝫ odiosi/suis ꝙtribulibꝰ. Ipsi quoqꝫ redarguti/sunt ab ipsis ꝛ ꝓsecuti/templi sacerdotibus. In pudore rubricati / tẽplũ petũt adunati/culpas flẽtes scelerũ. Votum illic emiserũt/dare deo promiserũt: nasciturum puerum. Mox in fletu cõsolanť/ bona qa nunciant affatu angelico. Anna tandeꝫ grauidať/ꝛ maria generať ordine mirifico. Ergo tu cũ patre nata / dulci nexi federata / culpis nos absoluite. Tu nepoti tuqꝫ nato / hoste nostro ꝓpulsato/ interuentu iũgite. Gaude marie pater gaude:ioachim omni digne laude: pater tãte filie. Salue pater matris chr̃i/ qui iã felix ascẽdisti:iubilãs ad ethera. Ter para nobis tutũ/vt in dñi virtutũ / collocemur dextera. Almẽ. Euãge.

Liber gñationis iesu chr̃isti.

q̃re in natiuitate marie. 264.

Offer. Gloria ꝛ honore coronasti eũ:ꝛ cõstituisti euꝫ sup opera manuũ tuarũ dñe. Secr. Oeus merẽtiũ ꝙsolatoꝛ gaudia ꝓestãs post lameta:q tristẽ sterilitatẽ beatissimi ioachim tãdẽ in ĩmẽsum gaudiũ per oꝛtũ sanctissime ꝓlis sue virginis marie mirabiliter ꝙuertisti:da nobis qm̃s/patris ꝛ filie interuẽtu ꝛ meritis/ letam spiritalis vite fecunditatẽ: vt celestẽ cũ illis gloriã obtinea mus. Ꝑ. Cõio. Posuisti dñe sup caput eius coronaꝫ de lapide ꝑcioso. Cõpl. Oeus q beato ioachim vt pater dei genitricis marie effici mereretur tribuisti:ꝙcede ꝓpitius:vt vtriusqꝫ meritis ꝛ ꝑcibus/veniaꝫ peccatoꝝ nostroꝛũ et celestia regna cõsequamur. Per do.

De sancto latrone disma cõfessoꝛe officiũ. Introitus.

In tribulatione mea inuocaui dñm / et ad deũ meuꝫ clamaui:ꝛ exaudiuit de tẽplo sãcto suo vocẽ meaꝫ: ꝛ clamoꝛ meus in cõspectu eius in

troiuit in aures eius. ℣s. Diligā te dñe fortitudo mea: dñs firmamentū meū ⁊ refugiū meū ⁊ liberator meus. Gloria patri. Oīo.

OEus qui pro peccatoribus nasci ⁊ mori wluisti: et vt spem venie penitētibus dares/beato dismē tecū crucifixo: teq; cōfitēti/latroni regnū/anxio celū/dānato paradisum benignius ꝺtulisti: presta qñs: vt meritis ipsius ac ꝑcibus gratiā ⁊ gloriā cōsequamur. Qui viuis. Epla. Dilectus deo ⁊ hoīb⁹. 308. Grad. Dñe preueniſti eū. 306. Alla. ℣. Amauit eum dñs. 310. Tract⁹. Desideriū aie ei⁹. 306.

Secundus Lucā .xxiij.

IN illo tpe. Unus de his q cū iesu pēdebāt latronib⁹/ blasphemabat eū/dicens. Si tu es chīs/saluū fac temetipsum ⁊ nos. Respōdens autē alter/increpabat eum/dicēs. Neq; tu times deū/ q in eadē dānatione es? Et nos quidē iuste: nā digna factis recipimus: hic vero nihil mali gessit. Et dicebat ad iesuz. Dñe/ memēto mei cū veneris in regnū tuum. Et dixit illi iesus. Amē dico tibi/ hodie mecuz eris in paradiso. Offer. Iustitiā tuā dñe nō abscōdi in corde meo: veritatē tuā ⁊ salutare tuū dixi: ideo cōfirmasti me in cōspectu tuo i eternū. Uel. Desideriū aie eius. 313. Secr. Deus q ab vno latrone illusorie exprobrari/ ⁊ ab alio venerabiliter cōfiteri wluisti: benigno nos qñs miseratus ꝓtegas auxilio: ⁊ has oblationes ad salutem nobis ꝓuenire cōcedas. Qui viuis. Cōio. Benedict⁹ deus q nō amouit orationē meā ⁊ misericordiā suā a me. Uel. Beatus seruus. 313. Cōpl. Quesumus oīpotēs ⁊ misericors deus: vt q beatū dismā quōdam latronē/passionis et regni sociū habere wluisti: per hec sācta que sumpsimus/da nobis in eterna beatitudine de ei⁹ societate gaudere. Qui viuis.

¶ Sancti bonauēture doctoris seraphici. Intr. In medio ecclesie. fo. 308. Oratio.

OEus qui beatū bonauēturā cōfessorē tuū atq; pōtificē vera in summis eius honoribus humilitate decorasti: te supplices deꝑcamur: vt eius nobis intercessiōe cōcedas/ ꝓspera mūdi despicere/ ⁊ ad eterna ꝑmia ꝓuenire. Epla. Testificor coram deo. fol. 305. Grad. Ecce sacerdos magnus. 310. Alla. ℣. O ꝑsul

dignissime bonauẽtura doctor inclyte / audi seruulos tuos tue laudi sedulos : vt possideant gaudia beatoz perẽniter in patria tecuz.
Aliud. Alla. v. Ademẽto dñe dauid ⁊ ois mansuetudinis eius.
Euágeliũ. Vos estis sal terre. 312. Offer. Veritas mea. fol. 313. Secr. Intercessio qñs dñe beati bonauenture cõfessoris tui atqz pontificis in tuo nos amore cõfirmet: q vita / doctrina ⁊ ordine / seraphicus meruit appellari. P. Cõio. Fidelis seruus. 313. Cõplẽ. Tueant ecclesiã tuã qꝰ sacraméta que sumpsimus / ⁊ pста: vt intercedẽte beato bonauentura cõfessore tuo atqz põtifice sinistra i administrationibus careat volũtate. P. C Gabriel archágeli. Intr. Bñdicite dñm. sup. 270. Gio.
Beati archágeli Gabrielis nos qñs dñe cõmemoratio gloriosa letificet: vt quẽ tue icarnatiõis nostreqz redẽptionis voluisti esse ministrũ / semp apud tuã misericordiã habere mereamur patronum. Qui viuis. Lectio Danielis pphete. ix. c.
In diebus illis. Cũ loquerer ⁊ orarẽ ⁊ cõfiterer peccata mea / et pctã populi mei israel: vt pstarẽ pces meas in cõspectu dei mei. Adhuc me loquẽte in oratiõe mea: ecce vir gabriel quẽ videraz in visiõe a principio: cito volãs tetigit me in tpe sacrificij vesptini. Et docuit me ⁊ locutus est mihi. Dixitqz. Daniel / nũc egressus sum vt docerem te / ⁊ intelligeres. Ab exordio precũ tuarũ egressus est sermo. Ego aũt veni vt indicarẽ tibi: qa vir desideioz es. Tu ergo aiaduerte sermonẽ ⁊ intellige visionẽ. Septuaginta hebdomades / abbreuiate sunt sup populũ tuũ / ⁊ sup vrbẽ sanctã tuã: vt cõsumetur puaricatio / ⁊ finẽ accipiat peccatũ: ⁊ dẽleat iniqtas: ⁊ adducat iusticia sempiterna: ⁊ impleat visio ⁊ prophetia: ⁊ vngat sãctusãctoz. Scito ergo ⁊ aiaduerte: ab exitu sermonis vt iterũ edificet hierusalẽ / vsqz ad chm̃m ducẽ. Grad. Benedicite dño oẽs. sup. 271.
Alla. v. Sãcte gabriel archãgele defende nos in pẽlio: vt non peream⁹ in tremẽdo iudicio. Prosa de angelis sup. 271. Euáge. Missus est ágelus. reqre feria ãrta ãttuor tẽpoz in aduẽtu. 5. Offer. Setit angel⁹ iuxta. sup. 271. Secr. Hostias tibi

dñe laudis offerim⁹ supplici-
ter ꝛ̄pcātes: vt easdē āgelico
p nobis īterueniēte suffragio
ꝛ placat⁹ accipias/ꝛ ad salutez
nr̄az puenire ꝯcedas. p. Cōi.
Bñdicite angeli. S. 271. Cōpl.

B tī gabrielis archāgeli tui
intercessiōe suffulti/ supplices
te dñe ꝛ̄pcamur: vt qđ ore p
seqmur: ꝯtingam⁹ ꝛ mēte. p.

¶ Raphaelis archāgeli. Int.

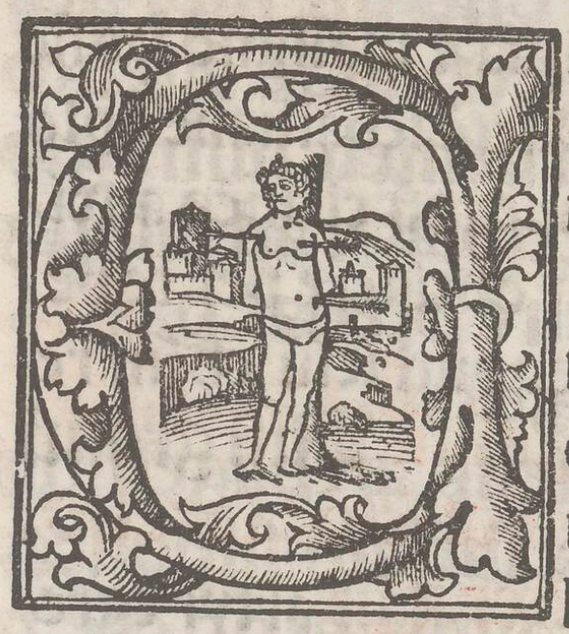
Ego sum azarias ana
nie magni filius: ego
sum raphael archāge
lus: vn⁹ ex septez qui
astam⁹ ante ꝯspectum
dñi: pax vobis nolite timere: dñs
exaudiuit ꝓces vr̄as: ꝛ misit me ad
vos vt curē vos alla. ℘s. Bñdici-
te dñm oēs electi ei⁹: agite diē leti-
cie ꝛ cōfitemini illi. Gloria. Oro.

DEus q btm̄ Raphaelē
archāgelū tobie famu-
lo tuo ꝓperāti ꝓuidū direxisti:
ꝛ iter hui⁹ vie ac vite varieta-
tes atq; discrimina ꝯnasti cu
stodē: da q̄s: vt eiusdē ꝓtega
mur auxilio: q̄ten⁹ ꝛ vite p̄sē-
tis vitem⁹ picula: ꝛ ad gaudia
valeam⁹ puenire celestia. P.

Lctō libri Tobie. xij. ca.

Dixit angel⁹ raphael ad
tobiā. Etenī sacramētū regis
abscōdere/ bonū est. Opa aūt
dei reuelare ꝛ cōfiteri/ honorifi
cū est. Bona est oro cū ieiūio
ꝛ elemosyna/ magis q̄ thesau
ros auri recondere. Q̄m ele-
mosyna a morte liberat: ꝛ ip-
sa est q̄ purgat pctā/ ꝛ facit in-
uenire vitā eternā. Qui autē
faciūt pctm̄ ꝛ iniq̄tates/ hostes
sunt aie sue. Manifesto ergo
vobis veritatē: ꝛ nō abscondā
a vobis ꝛmonē occultū. Quā-
do orabas cū lachrymis: ꝛ se-
peliebas mortuos: ꝛ dereliq̄-
bas prandiū: ꝛ abscondebas
mortuos p diē in domo tua: ꝛ
nocte sepeliebas eos: ego ob-
tuli orationē tuaz dño. Et qa
accept⁹ eras deo: necesse fuit:
vt tētatio probaret te. Et nūc
misit me dñs: vt curarē te: et
sarā vxorē filij tui a demonio
liberarē. Ego sū raphael āge-
lus/ vn⁹ ex septē q̄ astam⁹ ante
dñm. Cū hec audissēt/ turbati
sūt: ꝛ tremētes ceciderūt sup
terrā in faciē suā: dixitq; ei an
gel⁹. Pax vobis/ nolite time-
re. Etenī cū essē vobiscū/ p vo-
lūtatē dei erā. Ipsū bñdicite/ ꝛ
cantate illi. Videbar q̄dē vo-
biscū māducare et bibere: sed
ego cibo ꝛ potu inuisibili/ q̄ ab
hoīb⁹ videri nō potest/ vtor.
Tēp⁹ ergo est/ vt reuertar ad
eū q̄ me misit. Vos aūt bñdi-
cite dñm: ꝛ narrate oīa mira-

billa eius. Grad. Angel⁹ raphael apprehẽdit ⁊ ligauit demonẽ. ℣. Magnus dñs noster: ⁊ magna virtus ei⁹. Alla. ℣. Missus est raphael angel⁹ a deo ad tobiã: ⁊ salutauit eũ ⁊ dixit ei: gaudiũ sit tibi semp. Prosa de angelis. s. fo. 271. Euáge. Erat dies festus iudeoꝝ. vide fer. vj. post Inuocauit. fo. 37. Offer. In honore scti raphaelis psallat militãs ecclesia: q virtute dei pĩs ligauit demonia: ⁊ tobie visũ reddidit quo ꝑuat⁹ fuerat alla. Sec. Mitte d⁹ archãgelũ tuũ raphaelẽ cũ medicamine opificẽ/ q sanitatẽ mẽtis reportet ⁊ corpis: misericordiaq celestis donũ infũdat: ⁊ q̃ in nob̃ sũt aduersa ꝺeponat: vt q nostra iniqtate tabescimus: de tua quã nõ meremur pietate letari cõcedas. ℘. Cõio. Tubilus sũme laudis resonet in ore oĩum ad laudẽ beati raphaelis archangeli: vt ipse cui⁹ memoria agit̃ ĩ terris: ad deũ ꝓ nobis ĩtercedat ĩ celis alla. Cõpt. Dirigere dignare dñe deus ĩ adiutoriũ nostrũ raphaelẽ archãgelum: ⁊ quẽ tue maiestati semper assistere credimus: tibi nostras exiguas p̃ces benedicẽdas assignet. ℘. C De sctõ sebastiano tempore mortalitatis. Introitus.

Gregie chr̃i martyr sebastiane p̃ceps et ꝓpagator sctissimoꝝ p̃ceptorũ: ecce nomẽ tuũ in libro vite celestis ascriptũ est: ⁊ memoriale tuum nõ derelinquet̃ in secula. ℘s. Q̃ mira refulsit gratia sanct⁹ sebastian⁹ martyr ĩclytus: q militis portãs ĩsignia/ sed ꝺ fratrũ palma solicit⁹/ cõfortauit corda pallentia verbo sibi collato celitus. Gloria.

Oms dñs sempiterne deus qui meritis beati ⁊ glorioſi martyris tui sebastiani/ quandã generalẽ pestẽ hominũ mortiferã reuocasti: ꝑsta supplicib⁹ tuis: vt qui pro cõsimili peste reuocãda ad ipsum sub tua cõfidentia confugiũt: eius meritis ⁊ p̃cibus ab ipsa ⁊ oĩ tribulatiõe liberent̃. ℘. Epla. Beat⁹ vir q in sapientia morabit̃. infra. fo. 304. Grad. O sancte sebastiane chr̃i athleta glorioſissime/ q ꝓ chr̃o reliqsti terrene militie principatũ: ⁊ suscepisti ĩmane supplicĩũ: intercede pro nobis ad dñm. ℣. O sctẽ sebastiane chr̃i martyr egregie/ cuius meritis tota patria lombardie liberata fuit a mortifera peste: li-

bera nos ab ipsa ꝛ maligno hoste
Alla. ℣. O sctē sebastiane iplo
ramus nō inane tuū clemēs auxi/
liū: vt possim⁹ obtinere per te pe/
stis mortifere apud iesū chm̄ re/
mediū. Euāgeliū. Nisi granū
frumenti. vt dr̄ sctō laurētio.
fol. 254. Offer. Martyr egre/
gie decus militie athleta dei / ora
dei natum vt auertat a nobis indi
gnationē suā: martyr suffragia ef/
funde pia: vt epidimia non sit no/
xia: in hac patria aut in alia: que
subsidia deposcit tua: audi talia
preconia: hec prece pia dant̄ pre/
mia. miles eya nobis: alleluia. Se
cre. Subueniat nobis dñe
misericordia tua intercedēte
btō sebastiano martyre tuo:
vt ab iminentibus pctōꝝ no/
stroꝝ periculis: te mereamur
ptegēte eripi: ꝛ suis precibus
liberari. P. Lōio. Beatus es
ꝛ bene tibi erit egregie chr̄i mar/
tyr sebastiane: qa cū sanctis gaude
bis: ꝛ cū angelis exultabis in eter
nū. Lōpt. Da qm̄s dñe po/
pulo tuo salutē mentis ꝛ cor
poris interuētu btī sebastiani
martyris tui: vt bonis opib⁹
inherendo / tue semp virtutis
et suoꝝ meritoꝝ mereatur
protectione defendi. P dñm
nostrū Jesum chm̄ filiū. ꝛc̄.
Explicit proprium sanctoꝝ.

Incipit cōmune sanctoꝝ.
Notandū qꝫ vigilia vnius et
pluriū apl̄oꝝ veniēs in dñi/
cam semp Kyrie eleison ca/
nit̄ de martyrib⁹: sine Et i ter
ra. Alla. qō placebit de apl̄is
ex ordine. Prosa nō fit. Cre/
do dr̄ dñicale. Prefatio cōis.
Missa ꝯcludit̄ per Benedica/
mus: dñicale. Diebus autē fe
rialib⁹ a Kyrie eleison feriali
ōia ferialiter dicūtur. In
vigilia vnius apl̄i. Introit⁹.

Eo autē
sicut oli/
ua fructi
ficaui in
domo
dñi: spa/
ui in mi/
sericor/
dia dei
mei: ꝛ ex
pectabo nomen tuū / quoniā bonū
est ante cōspectū sctōꝝ tuoꝝ. ℘s.
Quid gloriaris in malicia / qui po
tens es in iniquitate. Gl̄ia. Ora.
Concede nobis qsumus
dñe om̄ps deus / vētu/
rā btī apostoli tui. N. solēni/
tatē congruo preuenire ho/
nore: ꝛ venientem digna cele/
brare deuotione. Per. Alia.
Da qm̄s oīpotens deus:
vt beati. N. apostoli tui

quã ꝑuenimus ueneráda solẽnitas / ⁊ deuotionẽ nobis augeat ⁊ salutẽ. ℙ. Lcó libri sapiẽtie. Ecclíastici. xliiij. et. xlv

BEnedictio dñi super caput iusti: ideo dedit illi dñs hereditatem: ⁊ diuisit ei partẽ in tribubus duodecim: ⁊ inuenit gratiam in ꝯspectu oĩs carnis. Magnificauit eũ in timore inimicoꝝ: ⁊ in verbis suis mõstra placauit. Glorificauit eũ in cóspectu regũ: ⁊ ostẽdit illi gloriá suá. In fide ⁊ lenitate ipsi⁹ sanctũ fecit illũ: ⁊ elegit eũ ex omni carne. Et dedit illi cor ad ꝓcepta / ⁊ legẽ vite ⁊ disciplíne: et excelsuz fecit illũ. Statuit ei testamẽtũ eternũ: ⁊ circũcinxit eũ çona iusticie. Et induit eũ dñs corona glie. Lectio libri sapientie: Prouerbioꝝ. iij.

BEatus homo q inuenit sapiẽtiã: ⁊ q affluit prudẽtia. Melior est acqsitio ei⁹ negociatiõe auri ⁊ argẽti primi ⁊ purissimi. Fruct⁹ ei⁹ pretiosior est cũctis opib⁹: ⁊ oĩa q̃ deside ranť / huic nõ valẽt cõparari. Lõgitudo dierũ ĩ dextera ei⁹: ⁊ ĩ sinistra ei⁹ diuitie ⁊ glia. Vie ei⁹ / vie pulchre: ⁊ oẽs semite eius pacifice. Lignũ vite est his q apꝓhẽdérint eã: ⁊ q tenuerit eã beat⁹. Dñs sapiẽtia fundauit terrã: stabiliuit celos prudẽtia. Sapiẽtia illius eruperũt abyssi: ⁊ nubes rore ꝯcrescũt. Grad.

Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabiť in domo dñi. ℣. Ad annũciãdũ mane misericordiã tuã / ⁊ veritatẽ tuam per noctẽ. Si die dñico fuerit vigilia dicit Alla qđ placebit de aplis. Scđm Lucam. x. ca.

IN illo tpe. Designauit dñs ⁊ alios septuagintaduos: et misit illos binos ante faciẽ suã in oẽm ciuitatẽ / ⁊ locũ quo ipse erat vẽturus. Et dicebat illis. Messis quidẽ multa / operij aũt pauci. Rogate ergo dñm messis / vt mittat operios in messem suã. Ite / ecce ego mitto vos / sicut agnos inter lupos. Nolite portare sacculũ / neq; perã / neq; calciamẽta: ⁊ neminẽ p viaz salutaueritis. In quãcũq; domũ intraueritis / primuz dicite: pax huic domui. Et si ibi fuerit filius pacis / requiescet super illum pax vestra. Sin autẽ / ad vos reuertetur. In eadem autẽ domo manete / edẽtes ⁊ bibẽtes que apud illos sunt. Dignus est eniz operarius mercede sua.

Sequẽtia Joánem. xv.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ego ſum vitis:vos palmites. Qui manet in me/7 ego ĩ eo:hic fert fructũ multum:qa ſine me nihil poteſtis facere. Si qs in me nó mãſerit mittet foras ſicut palmes: 7 areſcet/et colligẽt eũ/7 in ignez mittẽt/7 ardet. Si mãſeritis ĩ me/7 ẏba mea in vobis mãſerint:qdcũqz vo lueritis petetis/et fiet vobis. In hoc clarificatus eſt pater meus/ vt fructũ plurimũ affe ratis:7 efficiamini mei diſcipuli. Sicut dilexit me pater/ 7 ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Si pcepta mea ſeruaueritis/ manebitis in dilectiõe mea: ſicut et ego p̃cepta patris mei ſeruaui/ et maneo ĩ eius dilectiõe. Hec locut⁹ ſum vobis: vt gaudiũ meũ in vobis ſit:7 gaudiũ veſtrũ impleat. **Offer.** Gloria 7 honore coronaſti eum: 7 ꝓſtituiſti eũ ſup opera manuũ tuarum dñe. **Secre.** Accepta tibi ſit dñe noſtre deuotiõis oblatio:7 ad aplicam puriores nos faciat venire feſtiuitatez. P. **Cõio.** Magna eſt gloria ei⁹ in ſalutari tuo:gloriã 7 magnũ decorẽ impones ſup eum dñe. **Uel.** Poſuiſti dñe in capite eius coronã de lapide p̃cioſo. **Cõpl.** Preſta nobis eterne felicitatis largitor/ eius nos vbiq; ꝓtegi oratione:cuius natalicia p hec ſãcta que ſumpſim⁹/votiuo p̃uenimus obſequio. P.C **In vigilia plurimoꝝ apl̃oꝝ. Introi.**

Atret ĩ cõſpectu tuo dñe gemit⁹ cõpedi/ torũ: redde vicinis noſtris ſeptupluz in ſinu eoꝝ: vidica dñe ſanguinẽ ſanctoꝝ tuorũ q effuſus eſt. **P̃s.** Deus venerũt gẽtes ĩ hereditatẽ tuã: polluerũt tẽplũ ſanctum tuũ:poſuerũt hieruſalem in pomorũ cuſtodiã. Gloria. **Dio.** Oncede qmñs oipotẽs deus:vt ſicut apoſtolorum tuoꝝ. A. et. A. glorioſa natalicia p̃uenim⁹: ſic ad tua beneficia ꝓmerẽda/maieſtatẽ tuaz ꝓ nobis ipſi p̃ueniãt. Per. **Epl̃a.** Scimus quoniã diligẽ. ifra. fo. 293. **Uel.** Juſti autẽ in perpetuum. infra fo. 297. **Grad.** Judica dñe ſanguinẽ ſanctoꝝ tuorũ/ q effuſus eſt. **ỽ.** Poſuerũt mortalia ſeruorũ tuoꝝ eſcas volatilib⁹ celi: carnes ſanctoꝝ tuoꝝ beſtijs terre. **Si fuerit die dñico dicit. Alla. ỽ.** Juſti autẽ in perpetuũ vivẽt:7 apud dñm eſt merces eoꝝ. **Euã**

geliũ. Ego sum vitis vera: z pater meꝰ agricola est. infra fo. 295. Offer. Exultabũt sãcti in glia: letabunt in cubilibꝰ suis: exultatiões dei in faucibꝰ eoꝝ. Secẽ. Muneribꝰ nostris dñe sctoꝝ apl'oꝝ. M. z. M. festa pcedimꝰ: te suppliciter deprecãtes: vt que cõsciẽtie nostre ppediũtur obstaculis/ illorũ meritis grata reddãtur. P. Cõio. Iustoꝝ aie in manu dei sunt: z nõ tãget illos tormẽtũ malicie: visi sũt oculis insipiẽtiũ mori/ illi autez sunt in pace. Cõplẽ. Sũpto dñe sacraméto suppliciter ẽpcamur: vt intercedẽtibꝰ beatis apl'is tuis. M. z M. qõ tẽporaliter gerimꝰ ad vitã capiamus eternaz. Per.

¶ In die sctõ ẽ apl'is. Intr.

Jhi autez nimis honorati sunt amici tui deus: nimis ꝯfortatꝰ est principatus eoꝝ. ps. Dñe pbasti me z cognouisti me: tu cognouisti sessionẽ meam / z resurrectionem meã. Gloria. Ore vnius apl'i.

Exaudi dñe populũ tuũ cum sctõ apostoli tui. M. patrocinio supplicãtẽ: vt tuo semp auxilio secura tibi possit ẽuotiõe seruire. P. Plurimorũ apostolorũ. Oratio.

Protector in te sperantium deus / familiã tuã ppitius respice: z per beatos apl'os tuos a cũctis aduersitatibꝰ potẽtie tue brachio defende. Per. Lctõ epl'e beati Pauli apl'i. Ad Ephesios. ij.

Fratres. Jã nõ estis hospites z aduene: sed estis ciues sanctoꝝ z domestici dei: superedificati sup fundamẽtum apostolorũ z prophetarũ: ipso summo angulari lapide chõ iesu. In quo omnis edificatio cõstructa: crescit in tẽplum sanctũ in dño. In quo z vos coedificamini in habitaculum dei in spiritu sancto. Lectio epl'e bti Pauli apl'i. Ad ephesios. j.

Fratres. Benedictus deus/ z pater dñi nostri iesu xpi: q benedixit nos in omni benedictiõe spũali in celestibus in chõ: sicut elegit nos in ipso ante mũdi ꝯstitutionẽ: vt essemus sancti z immaculati in cõspectu eius in charitate. Qui pdestinauit nos ĩ adoptionẽ filioꝝ p iesum chm̃ in ipsuz/ scdm̃ ppositũ wlũtatis sue/ ĩ laudẽ glorie gratie sue:

in qua gratificauit nos in dilecto filio suo. In quo habemus redẽptionẽ p sanguinẽ eius: in remissionẽ peccatoꝝ: scõz diuitias gratie eiꝰ: q superabũdauit i nobis. Per iesum xp̃m dñz nr̃m. Lcõ epl̃e bti pauli apli. ad Roma. viij

FRatres. Scimus quoniã diligẽtibus deũ oia cooperant in bonũ/his q secũdũ ꝓpositũ vocati sunt scti. Nã quos presciuit/t p̃destinauit ꝯformes fieri imaginis filij sui: vt sit ipse primogenitus in multis fratribꝰ. Quos aũt p̃destinauit/hos t vocauit: t quos vocauit/hos t iustificauit. Quos aũt iustificauit/illos et magnificauit. Quid ergo dicemꝰ ad hec: Si deus p nobis/qs cõtra nos: Qui etiã ꝓprio filio suo nõ pepercit: sed pro nobis oibꝰ tradidit illuz. Quõo nõ etiã cũ illo oĩa nobis donauit: Quis accusabit aduersus electos dei: Deus q iustificat. Quis est q cõdẽnet: Chris iesus q mortuus est/imo q t resurrexit: q est ad dexterã dei: q etiã interpellat pro nobis. Quis ergo nos separabit a charitate xp̃i: Tribulatio/an angustia: an fames/an nuditas/an periculũ: an psecutio/an gladiꝰ: Sicut scriptũ est. Quia ꝓpter te mortificamur tota die: estimati sumus sicut oues occisionis. Sed in his oibꝰ superamus: ꝓpter eũ qui dilexit nos. Certus sum enĩ: qa neq; mors/neq; vita/neq; angeli/neq; principatus: neq; virtutes/neq; instantia/neq; futura/neq; fortitudo/neq; altitudo/neq; profundũ/neq; creatura alia poterit nos separare a charitate dei: que est in christo iesu domino nostro.

Lectio Actuũ apostolorũ. v.

IN diebꝰ illis. Per manus apostoloꝝ/fiebant signa t ꝓdigia multa in plebe. Et erant vnanimiter oẽs in porticu salomonis. Ceteroꝝ aũt nemo audebat se cõiungere illis/sed magnificabat eos populus. Magis aũt augebat credẽtiũ i dño multitudo viroꝝ ac mulierũ: ita vt i plateis eijcerẽt infirmos/et imponerent in lectulis ac grabatis: vt veniẽte petro/saltem vmbra illius obũbraret quẽq; illoꝝ: t liberarent oẽs ab infirmitatibꝰ suis. Cõcurrebat aũt t multitudo vicinarum ciuitatum hierusalem: afferentes egros et vexatos

a spiritibus immũdis: q curabant oés. ℭ De euãgelistis epl̃e. Lcõ Ezechielis ppl̃e. j.

IN diebus illis. Vidi/ et ecce vẽtus turbinis veniebat ab aquilone: et nubes magna et ignis inuoluẽs: splẽdorq; in circuitu eius. Et de medio eius quasi species electri/id est de medio ignis. Et in medio eor̃ similitudo q̃tuor aialium: et hic aspectus eor̃. Similitudo hois in eis. Et q̃ttuor facies vni/ et quattuor penne vni. Et pedes eorũ pedes recti: et plãta pedis eor̃/quasi plãta pedis vituli. Similitudo aũt vultus eor̃: facies hois/et facies leonis a dextris ipsor̃ quattuor. Facies aũt bouis/a sinistris ipsorũ quattuor. Et facies aquile desup ipsor̃ quattuor. Et facies eor̃ et pẽne eor̃ extente desup. Due penne singulorũ iũgebant̃: et due tegebãt corpora eor̃. Et vnũqdq; eorũ/coram facie sua ambulabat. Vbi erat impetus spũs/illuc gradiebant̃: nec reuertebant̃ cũ ambularẽt. Et similitudo aialiuz/et aspectus eor̃/quasi carbonũ ignis ardẽtiũ: et q̃si aspectus lãpadarũ. Hec erat visio discurrẽs in medio aialium: splẽdor ignis/et de igne fulgur egrediẽs. Et animalia ibant et reuertebant̃/in similitudinẽ fulguris coruscantis.

Lectio libri Apocalypsis bẽati Joãnis apostoli. iiij.

IN dieb9 illis. Vidi ostium apertũ in celo: et vox prima quã audiui/ tãq; tube loquẽtis mecũ/dicẽs. Ascende huc: et ostendã tibi q̃ oportet fieri cito. Post hec statim fui in spiritu. Et ecce sedes posita erat in celo: et supra sedem sedẽs. Et qui sedebat/similis erat aspectui lapidis iaspidis et sardinis. Et iris erat in circuitu sedis/ silis visioni smaragdine. Et in circuitu sedis/ sedilia vigintiquattuor: et supra thronos vigintiquattuor seniores sedẽtes/circũamicti vestimẽtis albis: et in capitibus eor̃ coronas aureas. Et de throno ꝓcedebãt fulgura et voces/et tonitrua: et septem lãpades ardẽtes ante thronũ/ q̃ sunt septẽ spirit9 dei. Et in cõspectu sedis tanq; mare vitreum/simile crystallo. Et in medio sedis/et in circuitu sedis quattuor animalia/ plena oculis ante et retro. Et animal primuz/simile leoni. Et secũdũ animal/simile vitulo.

Et tertiũ aial/habẽs faciẽ q̃si hoís. Et quartum aial/simile aquile volãti. Et q̃ttuor animalia singula eoz habebant alas senas: ⁊ in circuitu ⁊ ĩtus plena sunt oculis. Et requiẽ nõ habebãt die ac nocte dicẽtia. Sãctus sanctus sanctꝰ dñs deꝰ oípotẽs: q erat/⁊ q est/⁊ q vẽturus est. Et cũ darent illa aialia gloriã ⁊ honorẽ ⁊ bẽedictionẽ sedẽti sup thronuz/ viuẽti in secula seculoz: pcidebãt viginti q̃ttuor seniores ante sedẽtẽ ĩ throno. Et adorabãt viuẽtem in secula seculorũ amẽ. **Lcõ epl̃e bti Pauli apostoli. Ad Ephesios. iiij.**

FRatres. Unicuiq; nostrũ data est gratia/scdz mẽsurã donatiõis chr̃i. Propter qd dicit. Ascẽdẽs in altũ captiuã duxit captiuitatẽ: dedit dona hoíbꝰ. Qd aũt ascẽdit/quid est nisi qa ⁊ descẽdit primuz in inferiores partes terre. Qui descẽdit/ipse est ⁊ q ascẽdit super oẽs celos: vt adimpleret oía. Et ipse dedit quosdã quidẽ apl̃os/quosdã aũt ꝓphetas/alios vo euãgelistas: alios aũt pastores ⁊ doctores/ad cõsumationẽ sctõz/ in opus ministerij/in edificationẽ corporis chr̃i: donec oc curramꝰ oẽs in vnitatẽ fidei ⁊ agnitionis filij dei/in virũ pfectũ: in mensurã etatis plenitudinis chr̃isti. **Grad.** In omnẽ terrã exiuit sonus eoz: ⁊ in fines orbis terre vba eoz. ℣. Celi enarrãt gloriã dei: ⁊ opa manuũ eiꝰ annũciat firmamentũ. **Grad.** Cõstitues eos principes super omnẽ terrã: memores erunt nois tui dñe. ℣. Pro patribꝰ tuis nati sunt tibi filij: ꝓpterea populi cõfitebunt tibi. **Grad.** Nimis honorati sunt amici tui deus: nimis cõfortatus est principatus eoz. ℣. Dinumerabo eos: ⁊ super arenaz multiplicabunt. **Alla.** ℣. Non vos me elegistis/sed ego vos elegi. ⁊ posui vos vt eatis ⁊ fructum afferatis: ⁊ fructus vester maneat. **Alla.** ℣. In omnẽ terrã exiuit sonus eorũ: ⁊ in fines orbis terre verba eoz. **Alla.** ℣. Nimis honorati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorũ. **Alla.** ℣. Per manus autẽ apostoloz fiebant signa ⁊ prodigia magna in plebe. **Alla.** ℣. Jam nõ estis hospites ⁊ aduene: sed estis ciues sanctorum ⁊ domestici dei. **Alla.** ℣. Celi enarrãt gloriã dei ⁊ opera manuũ eius annũciat firmamẽtũ. **Alla.** ℣. Ego vos elegi de mundo. vt eatis ⁊ fructũ afferatis: et fructus vester maneat.

Alla. ℣. Vos estis q pmansistis mecū in tētationib⁹ meis. ego aūt in medio vestrū sum sicut q ministrat. Alla. ℣. Te gliosus apostoloꝝ chorus laudat dñe. ℭ De euāgelistis. Alla. ℣. Primus ad sion dicet ecce assum: ⁊ hierusalē euangelistam dabo. Alla. ℣. Borsa eoꝝ plena sūt oculis: ⁊ scintille ac lāpades in medio discurrētes. Tract⁹. Qui seminant in lachrymis/ in gaudio metent. ℣. Ēūtes ibāt ⁊ flebāt/ mittētes semina sua. ℣. Veniētes aūt veniēt cū exultatione / portantes manipulos suos. Prosa de apostolis.

Clare sanctorū senatus apostoloꝝ: princeps orbis terrarū/rectorq; regnoꝝ. Ecclesiarū mores ⁊ vitā moderare. Que p doctrinā tuā fideles sunt vbiq;. Antiochus ⁊ remus p̄cedūt tibi petre regni soliuz. Tyranni/dē tu paule alexādrinā iuasisti greciam. Ethiopes horridos matthee/agnelli vellere(Qui maculas nesciat aliquas) vestisti candido. Thoma/bartholomee/ ioānes/philippe/simō. iacobiq; pariles/ Andrea/thadee: dei bellatores inclyti. En vos oriēs ⁊ occidēs/imo teres mundi circulus: se patres habere gaudet / et expectat iudices. Et idcirco mūdus omnis/laudes vobis et honorem sanctis debitū: supplex impendit. Almē. Alia ps̄a de apostolis.

Qui sūt isti q vt nubes volāt p aera. Portātes chr̄i per sanctū spiritū mysteria. Hi sunt terre principes et electi iudices: quoꝝ sonus exaudit⁹ est p terre climata. Petr⁹ antiochiā: paul⁹ alexādriā/ ⁊ andreas p̄uertit ad dñm achaiā. Ioānes i dolio ⁊ feruēti oleo senatū deuicerat. Philippus azoticū destinauit populū ad matrē eccl̄iaz. Adhuc sūt i nūero iacob⁹ cū iacobo/simon chananē⁹ ⁊ iudas thade⁹. Vocat⁹ a dño sedēs in teloneo sequit̄ matthe⁹/ ⁊ bartholome⁹. Thomas nō postponit̄: mathiasq; colit̄ electus a dño/sorte aplica. Ergo vos apli ⁊ amici dñi/nostroꝝ absoluite peccatoꝝ vincula iuuādo p scla. Almñ.

Alia ps̄a de apostolis.

Veli solē imitātes/ in occasu triūphātes: ortum solis referunt. Ortū solis: ⁊ occasum. quoꝝ oēs ita casū: terre fines asserūt. Petrū paulū ⁊ ādreā/ p neronē/ p egeā roma/ patras p̄imūt. Herodes/ gēs pharisea iacobis ⁊ in iudea binis: vitā adimūt. Ioānes vt est vocat⁹: ab ephesо ē trās lat⁹ ad xp̄i p̄uiuia. Mauri trucidāt mathеū ⁊ indi bartholomeū: ⁊ philippū scytia. Thomā idi/iudā ps̄e simonēq;: sic sup̄ se celi celos penetrāt.

Sic ascēdūt celi celos. vbi chr̃o pāgūt melos: nobis vitaz ipetrāt. Amen. **Prosa de euāgelistis.**

TOcūdare plebs fidelis cui⁹ pater est i celis: recolés eze chielis ꝓphete p̃conia. Est ioā nes testiꝫ ipsi: scribēs i apocalipsi. Vere vidi / vere scripsi vera testi / monia. Circa thronū maiestatis cū spiritib⁹ beatis: q̃ttuor diuersi/ tatis astāt aialia. Horma primū aqlinā: z scōz leoninā. Sed huma nā z bouinā duo gerūt alia. Hor me formāt figurarū formas euāge listarū: quoꝝ imber doctrinaꝝ stil lat in ecclesia. Hi sunt marcus z matthe⁹ / lucas / z quē zebedeus pa ter tibi misit de⁹: dū laxaret retia. Horma viri dāt matthęo. qa scri psit sic de deo: sicut descēdit ab eo / qué plasmauit hoīe. Lucas bos est i figura: vt p̃mōstrat in scriptu/ ra / hostiarū tāgens iura legis sub velamine. Marcus leo ꝑ desertū clamās rugit in aptū. Iter fiat deo certū: mūdū cor a crimine. Sed ioānes ala bina charitatis: aqlina forma / ferꝫ in diuina puriori lumi ne. Quattuor describūt isti: q̃dri formes act⁹ chr̃i. Et figurāt vt au/ disti: qsq̃ sua formula. Nat⁹ ho/ mo declaraꝫ: vitulus sacrificaꝫ: leo morte depredaꝫ: sed ascēdit aqla. Ecce forma bestialis / quā scri/ ptura ꝓphetalis notat: sed mate/ rialis hec est iposítio. Currūt ro tis / volāt alis. Visus: sensus spiri/ talis. Rota: gressus est eccl̃is. Ala: cōtēplatio. Paradisus irrigaꝫ: viret / floret / fecundaꝫ. his abūdat / his letaꝫ q̃ttuor fluminib⁹. Hōs est chr̃s: hi sunt riui. Fōs est altus: hi ꝓcliui: vt sapor̃ fōtis viui mi/ nistrēt fidelibus. Quorū trahat nos doctrina vicioꝝ a sentina: ne sic morte repētina dānemur cū im pijs. Horū fonte debriatis sitis crescat charitatis: vt supne clari/ tatis perfruamur gaudijs. Amen.

IN illo **S. Joannē. rv.** tpe. Dixit iesus discipu lis suis. Hoc est p̃ceptū meū / vt diligatis inuicem: sicut di lexi vos. Maiorē hac dilectio nē nemo habet: q̃z vt aiaz suā ponat qs ꝑ amicis suis. Vos amici mei estis / si feceritis q̃ ego p̃cipio vobis. Jā nō dicā vos seruos: qa seru⁹ nescit qd faciat dñs eius. Vos aūt dixi amicos: qa oīa q̃cūq̃z audiui a patre meo / nota feci vobis. Nō vos me elegistis: sed ego elegi vos: z posui vos vt ea/ tis / z fructū afferatis: z fruct⁹ vester maneat. Vt qd̃cūq̃z pe tieritis patrē in noīe meo / det vobis. **Secūdū Joannē. xv.**

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Ego suz

vitis vera: & pater meus agricola est. Omnem palmitem in me nõ ferentem fructũ/tollet eũ/et omnem qui fert fructũ/purgabit eũ: vt fructũ plus afferat. Jã vos mũdi estis /ppter sermonem/quem locutus sum vobis. Manete in me/& ego ĩ vobis. Sicut palmes nõ potest ferre fructũ a semetipso/nisi mãserit ĩ vite: sic nec vos nisi in me mãseritis. Ego sum vitis: vos palmites. Qui manet in me/& ego ĩ eo: hic fert fructũ multũ: qa sine me nihil potestis facere. Si qs in me nõ mãserit/mittet foras sicut palmes/et arescet: & colliget eũ/& in ignem mittet/& ardet. Si mãseritis ĩ me/& verba mea ĩ vobis mãserint: quodcũq; voluerit is petetis: & fiet vobis. S. Joãne. xv.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Hec mãdo vobis/vt diligatis inuicem. Si mundus vos odit/scitote qa me priorem vobis odio habuit. Si de mundo fuissetis/mundus quod suũ erat/diligeret. Quia vos de mũdo non estis/sed ego elegi vos de mũdo: ppterea odit vos mũdus. Memẽtote sermõis mei/quem ego dixi vobis. Nõ est seruus maior dño suo. Si me psecuti sunt: & vos psequent. Si sermonem meum seruauerũt: & vestrũ seruabũt. Sed hec oia facient vobis ppter nomen meum: qa nesciũt eum q misit me. Si nõ venissem/& locutus fuissem eis/peccatũ nõ haberẽt. Nũc aũt excusationem nõ habẽt de pctõ suo. Qui me odit/& patrem meum odit. Si opa nõ fecissem in eis/que nemo alius fecit/pctm̃ nõ haberẽt. Nũc aũt et viderũt/& oderũt & me/& patrem meum. Sed vt adimpleat sermo/qui ĩ lege eorũ scriptus est: qa odio habuerũt me gratis. S. Mat theũ. x.

In illo tpe. Vocatis iesus duodecim discipulos suos pcipiẽs eis/dicẽs. In viã gentiũ ne abieritis: & in ciuitates samaritanorũ ne intraueritis: sed potius ite ad oues/q perierũt domus israel. Euntes aũt pdicate/dicentes: qa appropinq̃bit regnum celorũ. Infirmos curate: mortuos suscitate: leprosos mũdate: demones eijcite. Gratis accepistis/gratis date. Nolite possidere aurũ/neq; argentũ/neq; pecuniã in çonisvãis. Nõ perã in via/neq; duas tunicas/neq; calciamẽta/neq; virgã. Dignus enim est operarius cibo suo. In quãcũq; autem ciuitatem/aut

castellũ intraueritis:interro-
gate qs in ea dignus sit:ꝛ ibi
manete donec exeatis. Intrã
tes aũt in domũ / salutate eã/
dicentes. Pax huic domui. Et
siquidẽ fuerit domus digna /
veniet pax vestra sup eaz. Si
aũt non fuerit digna/pax ve-
stra reuertet ad vos. Et qcũ-
qz nõ recepit vos/neqz audie-
rit sermões vestros: exeũtes
foras de domo vel ciuitate/ex-
cutite puluerẽ de pedib9 ve-
stris. Amen dico vobis:tole-
rabili9 erit terre sodomoꝛz et
gomorreoꝛz in die iudicij / qz
illi ciuitati. S. Math. x.
In illo tpe. Dixit ihesus
discipulis suis. Ecce ego mit
to vos/ sicut oues i medio lu
poꝛz. Estote ergo prudẽtes/si-
cut serpẽtes:ꝛ simplices/sicut
colũbe. Cauete aũt ab hoĩb9.
Tradẽt enĩ vos in ꝯcilijs:ꝛ in
synagogis suis flagellabunt
vos. Et ad ꝑsides ꝛ reges du
cemini ꝓpter me/in testimo-
niũ illis ꝛ gẽtibus. Cũ autez
tradent vos: nolite cogitare
qũo aut qd loq̃mini. Dabit
enĩ vobis in illa hoꝛa qd loq̃
mini. Nõ enĩ vos estis q loq
mini:sed spũs patris vestri/q
loquit in vobis. Tradet autẽ
frater fratrẽ in mortẽ/ꝛ pater
filiũ:ꝛ insurgẽt filij in paren-
tes: ꝛ moꝛte eos afficient. Et
eritis odio oĩbus ꝓpter no-
mẽ meũ. Qui aũt pseueraue-
rit vsqz in finẽ/hic saluus erit.
In illo tẽ- S. math. xix.
poꝛe. Dixit simon petr9
ad iesum. Ecce nos reliqmus
oĩa/ꝛ secuti sumus te: qd er-
go erit nobis? Jesus aũt di-
xit illis. Amen dico vobis:q
vos q secuti estis me in rege
neratiõe: cũ sederit fili9 hoĩs
in sede maiestatis sue:sedebi
tis ꝛ vos super sedes duode-
cim / iudicantes duodecĩ tri-
bus israel. Et oĩs q reliquerit
domuz/vel fratres/aut soꝛo-
res/aut patrẽ/aut matrez/aut
vxoꝛẽ/aut filios/aut agros ꝓ-
pter nomẽ meũ:centuplũ ac
cipiet / ꝛ vitã eternã posside-
bit. Offer. Mihi aũt nimis ho
noꝛificati sũt amici tui de9: nimis
cõfoꝛtat9 est pꝛincipat9 eoꝛ. Of-
fer. Cõstitues eos pꝛicipes sup
oẽm terrã:memoꝛes erũt noĩs tui
in oĩ pꝛogenie ꝛ generatiõe. Of-
fer. In oẽm terrã exiuit sonus
eoꝛuz:ꝛ in fines oꝛbis terre verba
eoꝛ. Secr. Sacrãdũ tibi dñe
munus offerim9:quo bti. N.
apostoli tui solẽnia recolen-
tes / purificationẽ quoqz no-
stris mentib9 implοꝛem9. P.

Plurimoꝝ apl̄oꝝ. Sec̄. Munera dñe q̄ pro apl̄oꝝ tuoꝝ. M.r.M. solēnitate ꝫferim⁹: ꝓpiti⁹ suscipe: r mala oīa que meremur auerte. P. **Lōio.** Ego sū vitis vera r vos palmites: q manet ī me r ego in eo / hic fert fructū multū all̄a all̄a. **Lōio.** Ego vos elegi ō mūdo: vt eatis r fructū afferatis: r fructus vester maneat. **Lōi.** Amē dico vobis: q vos q reliqstis oīa / r secuti estis me / centuplū accipietis: r vitā eternā possidebitis. **Lōi.** Vos q secuti estis me: sedebitis sup sedes / iudicātes duodecim tribus israel dicit dñs. **Lōplē.** Perceptis dñe sacramentis suppliciter eroꝝam⁹: vt intercedēte btō. M. apl̄o tuo: q̄ pro illi⁹ veneranda gerim⁹ solēnitate / nobis ꝓficiant ad medelā. P. **Plurimoꝝ apl̄oꝝ. Lōplē.** Quōs dñe salutarib⁹ repleti mysterijs: vt quoꝝ solēnia celebramus / eoꝝ orationib⁹ adiuuemur. ꝑ. C **De plurib⁹ martyrib⁹. Intr̄.**

Atret in ꝫspectu tuo domine gemit⁹ cōpeditoꝝ. redde vicinis nostris septuplum in sinu eoꝝ. vindica sanguinē sctōꝝ tuoꝝ qui effusus est. ℣. Deus venerūt gētes in hereditatē tuā: polluerūt templū sanctū tuū: posuerunt hierusalem in pomoꝝ custodiā. Gloria patri. **Post pasca. Introi.** Sancti tui dñe benedicent te gloriam regni tui dicēt all̄a. ℣. Exaltabo te dñe quoniā suscepisti me: nec delectasti inimicos meos sup me. Gloria. **Introit⁹.** Clamauerūt iusti / r dñs exaudiuit eos: r ex oībus tribulatiōib⁹ eoꝝ liberauit eos. ℣. Benedicā dñm in oī tēpore: semp laus ei⁹ in ore meo. Gl̄ia. **Intr̄.** Ecce oculi dñi sup metuētes eū: sperātes ī misericordia ei⁹ all̄a: vt eripiat a morte aias eorū: quoniā adiutor r ꝓtector noster est alleluia alleluia. ℣. Exultate iusti in domino: rectos decet collaudatio. Gloria. **Introitus.** Sapientiā sctōꝝ narrāt populi: r laudē eoꝝ nunciat ecclesia. noīa aūt eoꝝ viuēt in sc̄m seculi. ℣. Exultate iusti ī dño: rectos decet collaudatio. Gl̄ia. **Intro.** Gallus autē iustorum a dño: r protector eoꝝ est in tēpore tribulationis. ℣. Noli emulari in malignantib⁹: neqꝫ zelaueris facientes iniquitatē. Gloria. **Intr̄.** Loquetur dñs pacē in plebē suā: r sup sanctos suos / r in

eos q cõuertunt ad ipsũ. ℘s. Benedixisti dñe terrã tuã: auertisti captiuitatẽ iacob. Gloria. **Introi.**

MUlte tribulatiões iustoꝝ: et de his oibus liberauit eos dñs: dñs custodit oia ossa eorum: vnũ ex his nõ contereť. ℘s. Benedicã dñm in omni tẽpore: semp laus ei⁹ in ore meo. Gl'ia. **Intro.**

IUdicant sancti gẽtes: ꝛ dominabunť populis: ꝛ regnabit dñs deus illoꝝ in perpetuũ. ℘s. Exultate iusti in domino: rectos decet collaudatio. Gloria. **Intr'.**

LAudate pueri dñm: laudate nomẽ dñi: q habitare facit sterilẽ in domo: matrẽ filioꝝ letantẽ. ℘s. Sit nomẽ dñi benedictũ: ex hoc nũc ꝛ vsq; in seculũ. Gl'ia.

TImete dñm oẽs sancti eius/ quoniã nihil deest timentibus eũ: diuites eguerunt ꝛ esurierũt: inquirẽtes aũt dñm/ nõ deficiẽt omni bono. ℘s. Benedicam dñm in oi tẽpore: semp laus eius in ore meo. Gloria. **Intro.**

TUsti epulenť ꝛ exultẽt in cõspectu dei: ꝛ delectenť in leticia. ℘s. Exurgat deus ꝛ dissipẽtur inimici eius: ꝛ fugiãt qui oderunt eũ a facie ei⁹. Gloria. **Dio.**

BEatoꝝ martyꝝ tuoꝝ pariterq; põtificũ. N. ꝛ. N. nos dñe festa tueanť: et eorũ ꝯmẽdet oratio ꝟnerãda. P.

DEus q nos ꝯcedis **Dio.** sanctoꝝ martyrũ tuoꝝ. N. et. N. festa colere: da nobis in eterna beatitudine de eoꝝ societate gaudere. Per.

Lctõ libri Sapiẽtie. iij:

IUstoꝝ aie in manu dei sunt: ꝛ nõ tãget illos tormẽtũ mortis. Visi sũt oculis insipiẽtium mori: ꝛ estimata est afflictio exit⁹ illoꝝ/ et qđ a nobis est iter exterminij: illi aũt sũt in pace. Et si corã hoĩbus tormẽta passi sũt: spes illoꝝ immortalitate plena est. In paucis vexati/ in multis bene disponenť: quoniã ds tẽtauit eos: ꝛ inuenit illos dignos se. Tanq; aurũ in fornace pbauit illos: ꝛ q̃si holocausta hostie accepit illos: ꝛ in tempore erit respect⁹ illoꝝ. Fulgebunt iusti/ ꝛ tanq; scintille in arũdineto discurrẽt. Judicabũt nationes/ ꝛ dñabunť populis. Et regnabit dñs deus illorũ in ꝑpetuũ. **Lctõ libri Sapie. v.**

IUsti autẽ in ꝑpetuũ viuẽt: ꝛ apud dominũ est merces eoꝝ/ ꝛ cogitatio eoꝝ apđ altissimũ. Ideo accipiẽt regnũ decoris/ ꝛ diadema speciei de manu dñi. Quoniã dext̃a sua teget eos: et brachio sancto suo defendet illos. Ac-

cipiet armaturaz çeli illius:z armabit creaturā ad vltionē inimicoz. Jnduēt ꝑ thoracē iusticiā:z accipient pro galea iudiciū certum. Sument scutū inexpugnabile equitatez: ibūt directe ꝑmissiones. Et ad certū locuz deducet illos/ dñs deus noster. Lectio libri sapiētie. Prouerbioz. x. et. xj

EXpectatio iustorū letitia: spes aūt impioz peribit. Fortitudo simplicis via dñi:z pauor his qui operantē malū. Just⁹ in eternū nō cōmouebit: impij aūt nō habitabūt sup terrā. Os iusti parturiet sapiētiā: lingua prauoz peribit. Labia iusti cōsiderāt placita/et os impioz puersa. Simplicitas iustorū diriget eos: et supplantatio puersoz vastabit illos. Justicia rectoz liberabit eos: z ī insidijs suis capientē iniq. Justus de angustia liberat⁹ est: z tradet impi⁹ ꝑ eo. Simulator ore decipit amicū suū: iusti aūt liberabūtur sciētia. In bonis iustorū exaltabit ciuitas: z in ꝑditiōe impioz erit laudatio. In benedictiōe iustoz exaltabit ciuitas. Lctō libri sapiētie. x.c.

REddet deus mercedē laboz sctōz suoz: z dedu-

cet illos ī via mirabili. Et fuit illis in velamēto diei: et in luce stellaz ꝑ noctē. Et trāstulit illos ꝑ mare rubrū: z trāsuexit illos ꝑ aquā nimiā. Jnimicos aūt illorū demersit in mare: z ab altitudine inferorū eduxit illos. Jdeo iusti tulerūt spolia impioz: z decātauerūt/ dñe nomē sanctū tuū. Et victricē manū tuā: laudauerūt pariter/dñe de⁹ noster. Lcō libri sapie. Ecclīastici. ij.

QUi timēt dñm/ nō erūt increduli verbo illius. Et q diligūt illū/ ꝑseruabunt viam illius. Qui timēt dñm/ inquirēt que beneplacita sūt illi: z q diligūt illū: replebuntur lege ipsius. Qui timent dñm/ ꝑparabūt corda sua: et in cōspectu ipsius sanctificabūt aīas suas. Qui timēt dñz/ custodiūt mādata illi⁹: z patiētiā habebūt: vsqz ad circūspectionē illi⁹. Lcō libri sapie. v

STabunt iusti in magna cōstātia/aduersus eos q se angustiauerūt: z q abstulerūt labores eoz. Videētes turbabūtur timore horribili: et mirabunt in subitatiōe insperate salutis: gemētes pre āgustia spūs: dicētes intra se/ penitentiaz agētes/z pre angu-

stia spũs gementes. Hi sunt quos aliquãdo ꝯabuimus in ꝛisum/ꝛ in similitudinẽ improperij. Nos insensati/vitã illoꝝ estimabamꝰ insaniã:ꝛ finem illoꝝ sine ꝯnoꝛe. Ecce qũo cõputati sunt inter filios ꝛei. Et inter sanctos soꝛs illoꝝ est. Lectio libꝛi Sapientie. Ecclesiastici.xliiij.c.

Hi sũt viri misericoꝛdie: quoꝝ iusticie obliuionẽ non acceperũt. Cum semine eoꝛũ permanent bona: ꝯeditas sancta nepotes eoꝝ. Et in testamentis stetit semen eoꝝ:ꝛ filij eoꝝ ꝓpter illos vsqꝫ in eternuꝫ manent. Generatio eoꝝ ꝛ gloꝛia eoꝝ/nõ deꝛelinquetur. Coꝛpoꝛa eoꝝ in pace sepulta sunt:ꝛ nomina eoꝛuꝫ viuent in secula. Sapientiam ipsoꝝ narrẽt omnes populi: ꝛ laudem eoꝝ ꝓnũciet omnis ecclesia sanctoꝝ. Lctõ libꝛi Sapie. Pꝛouerbioꝝ.xv.

Lingua sapientiũ oꝛnat scientiã:os fatuoꝝ ebullit stulticiã. In omni loco oculi domini cõtemplant bonos ꝛ malos. Lingua placabilis lignũ vite:que autẽ immoderata est/conteret spiritũ. Bomus iusti/plurima foꝛtitudo: ꝛ in fructibꝰ impij ꝯturbatio.

Labia sapientiuꝫ dissemina-bũt scientiã:coꝛ stultoꝝ dissimile erit. Victime impioꝛuꝫ abominabiles dño:ꝛota iustoꝛũ placabilia. Qui sequit̃ iusticiã/diligit̃ a dño. Lcõ libꝛi Apocaly.btí Joánis apli.vij.

In dieb⁹ illis. Respondens vnuꝫ ex senioꝛib⁹/ dixit mihi. Hi qui amicti sũt stolis albis: qui sunt et vnde venerũt:ꝛ Et dixi illi. Bñe mi tu scis. Et dixit mihi. Hi sunt qui venerũt de tribulatione magna:ꝛ lauerunt stolas suas:ꝛ dealbauerũt eas in sanguine agni. Ideo sunt ante thꝛonum dei:ꝛ seruiũt ei die ac nocte in templo eius. Et q̃ sedet ĩ thꝛono/habitat sup̃ illos. Nõ esurient neqꝫ sitient amplius:neqꝫ cadet sup̃ illos sol/neqꝫ vllus estus: quoniã agn⁹ q̃ in medio thꝛoni est/reget illos:ꝛ deducet eos ad vite fontes aquarũ. Et absterget deus omnẽ lachꝛymã ab oculis eoꝛũ. Lectio libꝛi Sapientie. Ecclesiastici.ij.

Metuẽtes dñm/sustinete misericoꝛdiã eius:ꝛ nõ deflectatis ab illo/ne cadatis. Qui timetis dñm/credite illi:ꝛ nõ euacuabitur merces vestra. Qui timetis dñm/sperate in

illũ: ⁊ in oblectationẽ ei⁹ ve-
niet vobis misericordia. Qui
timetis dñm/diligite illũ: ⁊ il
luminabuntur corda vestra.
Respicite filij natiões hoiuz:
⁊ scitote/ qa nullus sperauit i
dño ⁊ confusus est. Quis eniz
pmãsit i mãdatis ei⁹/⁊ dereli
ctus est? Aut qs iuocauit eũ /
⁊ despexit illũ? Quoniã pius
⁊ misericors est/dñs deus no-
ster. Lcõ eple bti Petri apo-
stoli. prima. ca.j. et.iiij.

Benedict⁹ de⁹ ⁊ pater dñi
nostri iesu chri: q scom mise-
ricordiã suã magnã regene-
rauit nos in spẽ viuã/ p resur
rectionẽ iesu xpi ex mortuis:
in hereditatẽ incorruptibilẽ/
⁊ incõtaminatã/⁊ immarcessi
bilẽ conseruatã in celis i vobis:
q in virtute dei custodimini p
fidẽ in salutẽ/paratã reuelari
in tẽpore nouissimo. In quo
exultabitis modicum nũc / si
oportet contristari i varijs tẽta
tiõib⁹: vt pbatio vestre fidei /
multo pciosior sit auro/ qd p
ignez pbat. Chro igit passo
i carne/⁊ vos eadẽ cogitatio-
ne armamini: qa q passus est
in carne / desijt a peccatis: vt
nõ iã desiderijs hoiuz/sed vo
lũtate dei qd reliquũ est i car-
ne/viuat tẽporis. In xpo iesu
dño nro. Lcõ eple bti pauli
apli. Ad thessalonicẽses. ij. c.j

Fratres. Gratias agere
debemus semp deo pro
vobis: ita vt ⁊ nosipsi glorie-
mur in ecclesijs dei p patiẽtia
vestra ⁊ fide: ⁊ in oibus psecu
tionibus vestris/⁊ tribulatio
nibus/quas sustinetis in exẽ
plũ iusti iudicij dei: vt digni
habeamini in regno dei/pro
quo ⁊ patimini. Si tamẽ iu-
stũ est apud deũ retribuere re
tributionẽ his q vos tribulãt:
⁊ vobis q tribulamini/requiẽ
nobiscũ in reuelatiõe dñi ie-
su de celo / cũ angelis virtutis
ei⁹ in flãma ignis/dãtis vindi
ctã his q nõ nouerũt deũ: ⁊ q
nõ obediũt euãgelio dñi no
stri iesu chri. Qui penas da-
bũt in interitu eternas a facie
dñi/⁊ a gloria virtutis ei⁹: cũ
venerit glorificari i sctis suis:
⁊ admirabilis fieri in oibus
q crediderũt: iesuz chz dñm
nostrũ. Lectio eple bti Pau
li apli. Ad Corinth. ij. ca.j.

Fratres. Benedict⁹ de⁹ ⁊
pater dñi nri iesu chri /
pater misericordiarũ/⁊ de⁹ to
tius consolatiõis: q cõsolat nos
i omni tribulatiõe nostra: vt
possim⁹ ⁊ ipsi consolari eos: qui
in oi pressura sũt / p exhorta-

tionẽ qua exhortamur ꝛ ipſi a deo. Quoniã ſicut abũdãt paſſiones chri in nobis: ita ꝛ p chm̃ abũdat ꝟſolatio noſtra. Siue autẽ tribulamur p veſtra exhortatione ꝛ ſalute: ſiue ꝟſolamur p veſtra ꝟſolatione: ſiue exhortamur pro veſtra exhortatiõe ꝛ ſalute/q̃ operat̃ tolerantiã earundẽz paſſionum/quas ꝛ nos patimur: vt ſpes noſtra firma ſit p wbis. Sciẽtes/quoniã ſicut ſocij paſſionũ eſtis: ſic eritis ꝛ ꝟſolatiõis. In chro ieſu dño noſtro. Lctõ epłe bti Pauli apłi. Ad Corinthios. j.c.iiij.

FRatres. Spectaculũ facti ſumus huic mũdo ꝛ angelis ꝛ hoĩbus. Nos ſtulti ꝓpter chm̃: vos aũt pruden tes in chro. Nos infirmi/wos aũt fortes. Vos nobiles/nos aũt ignobiles. Vſqz ĩ hãc horã ꝛ eſurimus/ꝛ ſitimus/ꝛ nudi ſum⁹: ꝛ colaphis cedimur/ ꝛ inſtabiles ſumus: ꝛ laboramus operãtes manibus noſtris. Maledicimur/ꝛ benedicim⁹. Perſecutionẽ patimur/ ꝛ ſuſtinem⁹. Blaſphemamur/ ꝛ obſecramus. Tanqz purgamenta huius mundi facti ſumus: omniũ peripſima vſqz adhuc. Non vt ꝟfundã vos/ hec ſcribo: ſed vt filios meos chariſſimos moneo. In chro Jeſu dño noſtro. Lctõ epłe bti Pauli apłi. Ad Hebre. xj

FRatres. Sãcti p fidẽ vicerũt regna: operati ſũt iuſticiã: adepti ſunt repromiſſiones. Obturauerũt ora leonũ: extinxerũt impetũ ignis. Effugauerũt aciẽ gladij/ꝟua luerũt de infirmitate: fortes facti ſunt in bello. Caſtra verterũt exterorz: acceperũt mulieres de reſurrectiõe mortuos ſuos. Alij aũt diſtẽti ſunt nõ ſuſcipiẽtes redẽptionẽ: vt meliorẽ iueniret reſurrectionẽ. Alij vo ludibria ꝛ verbera experti/inſup ꝛ vincula ꝛ carceres. Lapidati ſunt: ſecti ſũt: tẽtati ſunt: in occiſiõe gladij mortui ſunt. Circuierũt ĩ melotis/ꝛ ĩ pellib⁹ caprinis/egẽtes/anguſtiati/afflicti/quibus dign⁹ nõ erat mũdus. In ſolitudinib⁹ errãtes: in mõtib⁹/ ꝛ in ſpelũcis ꝛ ĩ cauernis terre. Et hi oẽs teſtimonio fidei probati inuẽti ſunt. In chro ieſu dño nro. Lctõ epłe bti Pau. apłi. ad Timoth. ij. c. ij.

CHariſſime. Nemo militãs deo implicat ſe negocijs ſecularib⁹ vt ei placeat cui ſe pbauit. Nã et q̃ certat

in agone/non coronabit nisi legitime certauerit. Laborãtem agricolã oportet primũ de fructibus accipere. Intellige que dico. Dabit enim tibi dñs in oĩbus intellectum. Memor esto dñm ieſuz chriſtum reſurrexiſſe a mortuis/ex ſemine dauid ſecũdũ euãgeliũ meũ/i quo laboro vſq; ad vincula quaſi male operans:ſed verbũ dei nõ eſt alligatũ. Ideo oĩa ſuſtineo ꝓpter electos:vt et ipſi ſalutez cõſequant̃/que eſt in chriſto ieſu dño noſtro. Lectio epiſtole beati Pauli apli. Ad Hebre. x.

FRatres. Rememorami ni priſtinos dies/in quibus illuminati: magnũ certamẽ ſuſtinuiſtis paſſionũ. In altero quidẽ opprobrijs z tribulationibus ſpectaculũ facti. In altero aũt ſocij taliter cõuerſantiũ effecti. Nã z vinctis cõpaſſi eſtis:z rapinã bonorũ veſtrorũ cũ gaudio ſuſcepiſtis:cognoſcẽtes vos habere meliorẽ et manẽtẽ ſubſtantiã. Nolite itaq; amittere cõfidentiã veſtrã:que magnã habet remunerationez. Patiẽtia enim vobis neceſſaria eſt: vt volũtatẽ dei faciẽtes/reportetis ꝓmiſſionem. Adhuc enim modicũ aliquã tulũq; /q vẽturus eſt veniet/z nõ tardabit. Juſtus autẽ ex fide viuit. Grad. Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt ỏ laqueo venãtiũ. ℣. Laqueus cõtritus eſt/z nos liberati ſumꝰ:adiutoriũ noſtrũ in noie dñi/q fecit celũ et terraz. Grad. Gloriosus deus in ſanctis ſuis: mirabilis ĩ maieſtate faciẽs prodigia. ℣. Dextera tua dñe glorificata eſt in v̀tute: dextera manus tua cõfregit inimicos. Grad. Clamauerũt iuſti/z dñs exaudiuit eos:z ex oĩbꝰ tribulationibꝰ eorũ liberauit eos. ℣. Juxta eſt dñs his q tribulato ſũt corde: et humiles ſpũ ſaluabũt̃. Grad. Judica dñe ſãguinẽ ſctõz tuorũ q effuſus eſt. ℣. Poſuerũt mortalia ſeruoz tuoz eſcas volatilibꝰ celi:carnes ſctõz tuoz beſtijs terre. Grad. Juſtorũ aĩe in manu dei ſunt: z nõ tãget illos tormẽtũ malicie. ℣. Viſi ſũt oculis inſipiẽtiũ mori:illi aũt ſũt ĩ pace. Grad. Exultabũt ſcti in gloria:letabũtur ĩ cubilibꝰ ſuis. ℣. Cãtate dño canticũ nouũ:laus eius in eccleſia ſanctorũ. Grad. Timete dñm oẽs ſancti eius:quoniã nihil deeſt timẽtibus eũ. ℣. Inquirẽtes aũt dñm/nõ deficiẽt oi bono. Grad. Confitebũtur celi mirabilia tua dñe: z veritatẽ tuã ĩ eccleſia ſctõz.

℣. Misericordias tuas domine in eternũ cãtabo: in gñatione ⁊ ꝓgenie. Grad. Pꝛecioſa in ꝓſpectu dñi/mors ſctõꝝ ei⁹. ℣. Credidi ꝓpter qõ locut⁹ ſuꝫ/ego aũt hũiliat⁹ ſum nimis. Grad. Ecce q̃ bonũ ⁊ q̃ iocundũ/habitare fratres in vnũ. ℣. Sicut vnguẽtũ in capite qõ deſcẽdit in barbã/barbã aarõ. ℣. Mãdauit dñs benedictionẽ/⁊ vitã vſq̃ ī ſeculũ. Alla. ℣. Juſti epulent⁹ ⁊ exultent in cõſpectu dei: ⁊ delectentur in leticia. Alla. ℣. Judicabũt ſctī natiões ⁊ dñabunt⁹ populis: ⁊ regnabit illoꝫ rex in eternũ. Alla. ℣. Corpora ſctõꝝ in pace ſepulta ſunt: et noia eoꝝ viuent in ſecula. Alla. ℣. Letamini in dño ⁊ exultate iuſti: et gloriamini oẽs recti corde. Alla. ℣. Juſti aũt in ꝓpetuũ viuẽt: ⁊ apud dñm eſt merces eorũ. Alla. ℣. Fulgebũt iuſti/⁊ tanq̃ ſcintille in arũdineto diſcurrẽt in eternũ. Alla. ℣. Stabũt iuſti in magna ꝓſtantia aduerſus eos q̃ ſe anguſtiauerũt. Alla. ℣. Exultabũt ſcti in gl̃ia: letabũtur in cubilibus ſuis. Alla. ℣. Pꝛecioſa in cõſpectu dñi: mors ſanctoꝝ eius. Alla. ℣. Juſtorũ aie ī manu dei ſunt: ⁊ nõ tãget illos tormẽtũ malicie. Alla. ℣. Tradiderũt corpora ſua ꝓpter deũ ad ſupplicia: ideo coronãtur/⁊ accipiũt palmã. Alla. ℣. Sancti tui dñe benedicent te: gloriam regni tui dicent. Alla. ℣. Te martyrũ cãdidat⁹ laudat exercitus dñe. Alla. ℣. Laudate pueri dñm: laudate nomẽ dñi. Alla. ℣. Mirabilis deus noſter in ſanctis ſuis. Alla. ℣. Hec eſt vera fraternitas/q̃ vincit mũdi crimina: chr̃m ſecuta eſt inclyta/tenẽs regna celeſtia. Alleluia. ℣. Juſti exultẽt ī ethere cũ dño: ſol illis vltra nõ obſcurabit. Alla. ℣. Laudate dñm in ſãctis ei⁹: laudate eũ in firmamẽto virtutis eius. ℭ De martyrib⁹ tpe paſcali. Alla. ℣. Confitebũtur celi mirabilia tua dñe: etenim veritatẽ tuã in eccleſia ſctõrũ. Aliud. Alla. ℣. Sãcti tui dñe florebũt ſicut lilium: et ſicut odor balſami erunt ante te. Aliud. Alla. ℣. Stabũt iuſti in magna ꝓſtãtia aduerſus eos qui ſe anguſtiauerũt: et q̃ abſtulerũt labores eoꝝ. Aliud. Alla. ℣. Gaudete iuſti in dño: rectos ꝺcet collaudatio. Tract⁹. Qui ſeminant in lachrymis/in gaudio metẽt. ℣. Eũtes ibãt ⁊ flebãt/mittentes ſemina ſua. ℣. Venientes autẽ venient cum exultatione/portãtes manipulos ſuos.

ℭ De martyribus. Proſa.

Agone triũphali militũ regis sũmi/dies iſte celebris
Eſt populis/chr̃o regi credu/

lis. Hic delectamẽta respuerũt mundanoz. Et crucẽ tunc turpem quotidie baiularunt. Hos nullius feritas a chzisto separat. Dum ad deum mozt̃ibus millenis properãt. Non carcer vllus aut catena molliunt/fortia in chzisto pectora. Sed nec ferarũ mozsus diri/martyrũ solidũ excauant animũ. Non ĩminẽs capiti gladius territat Fortissimos milites optimi dñi. Nũc manu dei cõplexi/persequentiũ insultant furoribus quõdã crudelibus. Et plebi chzisti solamẽ suppeditant/ in cũctis laboribus lubzici seculi. Nos chzi martyres/nos valde fragiles. Precibus nos iusto iudici sinceris iugiter cõmẽdare curate. **Alia ps̃a de martyribus.**

O Beata beatoz martyrũ solẽnia. O deuote recolẽda victozũ certamina. O igni dignis fulgẽt signis:z flozent virtutibus. Illos semp cõdecenter veneremur laudibus. Fide voto/coz/de toto: adhzeserũt dño. Et invicti sũt addicti atroci martyrio. Carcerati/trucidati: tozmẽtozũ genera. Igne lesi/ferro cesi:ptulerũt plurima. Dum sic tozti cedunt mozti carnis per interitum: vt electi sunt adepti beatozũ premiũ. Per cõtemptũ mũdanozũ z per bella fortia:meruerũt angelozũ victozes cõsortia. Ergo facti coheredes chzo in celestibus. Apud ipsum vota nostra ꝓmouete ꝓcibus. Et post huius finẽ vite z post trãsitozia. In perẽni mereamur exultare glozia. Almẽ.

Secũdum Lucam. vj.

In illo tpe. Descẽdẽs iesus de mõte/stetit in loco cãpestri/z turba discipulozz ei⁹/ z multitudo copiosa plebis/ ab omni iudea z hzierusalẽ/z maritima/z tyri et sidonis:q̃ venerãt vt audirẽt eũ/z sanarent a lãguozib⁹ suis. Et q̃ vexabant a spiritib⁹ immũdis/ curabant. Et oĩs turba quezrebat eũ tãgere:q̃a virtus de illo exibat/z sanabat oẽs. Et ipse eleuatis oculis ĩ discipulos suos/dicebat. Beati pauperes:q̃a vestrũ est regnũ dei. Beati q̃ nũc esuritis/q̃a saturabimini. Beati q̃ nũc fletis/ q̃a ridebitis. Beati eritis cuz vos oderint hoĩes: z cũ separauerint vos/z exprobrauerint:z eiecerint nomẽ vestrũ tanq̃z malũ/ꝓpter filiũ hoĩs. Gaudete in illa die z exulta te:ecce enĩ merces vestra multa est in celo. **S. matthẽũ. v.**

In illo tpe. Videns iesus turbas/ascẽdit in montem. Et cũ sedisset/ accesserũt

ad eũ discipuli eius. Et aperiẽs os suũ/docebat eos/dicẽs. Beati pauperes spiritu: quoniã ipsoꝝ est regnũ celorũ. Beati mites: quoniã ipsi possidebũt terrã. Beati q̃ lugẽt: quoniã ipsi cõsolabũtur. Beati q̃ esuriunt ⁊ sitiũt iusticiã: quoniã ipsi saturabũtur. Beati misericordes: quoniã ipsi misericordiã cõsequent̃. Beati mũdo corde: quoniaꝝ ipsi deũ videbũt. Beati pacifici: quoniã filij dei vocabuntur. Beati qui p̃secutionẽ patiunt̃ p̃pter iusticiã: quoniaꝝ ipsoꝝ est regnũ celoꝝ. Beati estis cũ maledixerint vobis hoĩes: ⁊ p̃secuti vos fuerint: ⁊ dixerint omne malũ aduersuꝝ vos/mentiẽtes p̃pter me. Gaudete ⁊ exultate: quoniã merces ẽstra copiosa est ĩ celis.

Secundũ Matthẽũ. xix.

In illo tp̃e. Accesserunt ad iesuꝝ phariseĩ/tẽtantes eũ ⁊ dicẽtes. Si licet hoĩ dimittere vxorẽ suã quacũq̃ ex causa? Qui respõdens/ait eis. Nõ legistis: qa q̃ fecit hominẽ ab initio/masculũ ⁊ feminã fecit eos? ⁊ dixit. Propter hoc dimittet homo patrẽ ⁊ matrẽ/⁊ adhærebit vxori sue: ⁊ erũt duo in carne vna. Itaq̃ iã nõ sunt duo/sed vna caro. Qd̃ ergo deus cõiũxit/homo nõ separet. Dicũt illi. Quid ergo moyses mãdauit dare libellũ repudij/⁊ dimittere? Ait illis. Quoniã moyses ad duriciaꝝ cordis vestri p̃misit vobis dimittere vxores vestras: ab initio autẽ nõ fuit sic. Dico aũt vobis: quia q̃cũq̃ dimiserit vxorẽ suam/nisi ob fornicationẽ: ⁊ aliam duxerit/mechat̃. Et q̃ dimissaꝝ duxerit/mechat̃. Dicũt ei discipuli eius. Si ita est causa hoĩs cũ vxore/nõ expedit nubere. Qui dixit illis. Nõ oẽs capiũt verbũ istud/sed q̃bus datũ est.

Secundũ Lucã. xij.

In illo tp̃e. Dixit iesus discipulis suis. Attẽdite a fermẽto phariseorũ/qd̃ est hypocrisis. Nihil enĩ opertũ est/qd̃ nõ reuelet̃: neq̃ abscõditũ/qd̃ non sciat̃. Quoniã q̃ in tenebris dixistis/ĩ lumine dicent̃: ⁊ qd̃ ĩ aure locuti estis in cubiculis/p̃dicabit̃ ĩ tectis. Dico aũt vobis amicis meis/ne terreamini ab his q̃ occidũt corpus: ⁊ post hec nõ habẽt ampliꝰ qd faciãt. Ostẽdã aũt vobis quẽ timeatis. Timete eũ/q̃ postq̃ occiderit/habet potestatẽ mittere in gehẽnã.

Ita dico vobis: hũc timete. Nõne quinq; passeres vene/unt dipõdio: ⁊ vnus ex illis nõ est in obliuione coꝝ deo. Sed et capilli capitis vestri oés numerati sũt. Nolite ergo timere/ multis passeribus pluris estis vos. Dico aũt vobis: oís quicũq; cõfessus fuerit me coꝝ hoibus/ ⁊ filius hominis cõfitebit illũ coꝝ angelis dei.

Scõm Marcũ. xiij.

In illo tpe. Egrediente iesu de tẽplo/ ait illi vn⁹ ex discipulis suis. Magister/ aspice quales lapides/ ⁊ quales structure: Et respõdẽs iesus/ cepit dicere illis. Videte/ ne qs vos seducat. Multi enĩ venient in nomine meo/ dicẽtes: quia ego sum: ⁊ multos seducẽt. Cum aũt audieritis bella/ ⁊ opiniones bellorum: ne timueritis. Oportet enim hec fieri: sed nõdũ finis. Exurget enĩ gẽs ꝺtra gentẽ: ⁊ regnũ super regnũ: ⁊ erũt terremotus p loca ⁊ fames. Initiũ dolorum/ hec. Videte aũt vosmetipsos. Tradẽt enim vos in ꝺcilijs: ⁊ in synagogis vapulabitis: ⁊ ante presides ⁊ reges stabitis ꝓpter me in testimoniuꝝ illis. Et in oẽs gẽtes primuꝝ oportet pdicari euãgelium. Et cũ duxerint vos tradẽtes: nolite precogitare qd loquamini: sed qd datũ vobis fuerit in illa hora/ id loquamini. Nõ enim vos estis loquẽtes/ sed spũs sanctus. Tradet autẽ frater fratrẽ ĩ mortẽ/ et pater filium: et cõsurgẽt filij in parẽtes: ⁊ morte afficiẽt eos. Et eritis odio oĩbus/ ꝓpter nomen meum. Qui autẽ sustinuerit in finẽ/ hic saluus erit.

Scõm Matthẽũ. xxiiij.

In illo tpe. Sedẽte iesu sup montẽ oliueti: accesserũt ad eũ discipuli secreto dicẽtes. Dic nobis quãdo hec erũt ⁊ qd signũ aduẽt⁹ tui/ et ꝺsũmatiõis seculi: Et respõdẽs iesus/ dixit eis. Videte ne qs vos seducat. Multi enim veniẽt ĩ noĩe meo/ dicẽtes: Ego sum chr̃s: et multos seducẽt. Audituri enim estis prelia et

opiniões prelioꝝ: videte ne turbemini. Oportet enī hec fieri: sed nondū est finis. Consurget enī gens in gentē/ꝛ regnuz i regnū: ꝛ erūt pestilētie ꝛ fames/ꝛ terremotus p loca. Hec aūt oīa initia sūt dolorū. Tūc tradēt vos ī tribulationē ꝛ occident vos. Et eritis odio oībꝰ gētibꝰ ꝓpter nomē meū. Et tūc scandaliçabunt multi/ ꝛ īuicē tradēt: ꝛ odio habebūt īuicē. Et multi pseudo ꝓphete surgēt/ꝛ seducēt multos. Et qm̄ abūdabit iniqtas/refrigescet charitas multoꝝ. Qui autez pseuerauerit vsqz in finē / hic saluꝰ erit. S. Mattheū. x.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Cū persequent vos ī ciuitate ista/ fugite in aliā. Amē dico vobis: nō consūmabitis ciuitates israel/ donec veniat filius hoīs. Nō est discipulꝰ sup magistrū: neqz seruꝰ sup dm̄m suū. Sufficit discipulo/vt sit sicut magister eius: ꝛ seruo/sicut dm̄s eiꝰ. Si patrēfamilias beelçebub vocauerūt: qztomagis domesticos eiꝰ? Ne ergo timueritis eos.

In illo tēpo S. Lucā. xj. re. Dicebat iesus turbis iudeoꝝ ꝛ principibꝰ sacerdotū. Ve vobis q edificatis monumēta ꝓphetaꝝ: patres aūt vestri occiderūt illos. Profecto testificamini/q cōsentitis opibꝰ patrū vestroꝝ: Quōm qdē ipsi eos occiderūt: vos aūt edificatis eoꝝ sepulchra. Propterea ꝛ sapiētia dei dixit. Mittā ad illos ꝓphetas ꝛ apl̄os: ꝛ ex illis occidēt/ꝛ psequent̄: vt inqrat̄ sanguis oīum ꝓphetarū/q effusus est a cōstitutione mūdi/a generatiōe ista/a sanguine abel vsqz ad sanguinē çacharie: q perijt īter altare ꝛ edem. Ita dico vobis/ reqret̄ ab hac gn̄atiōe. Ve vobis legisperitis/qa tulistis clauē sciētie: ipsi nō introistis/ꝛ eos qui introibāt/ phibuistis. Cū aūt hec ad illos diceret/ceperunt pharisei et legisperiti grauiter insistere/ꝛ os eiꝰ opprimere/de multis/īsidiātes ei: ꝛ querētes aliqd capere ex ore eiꝰ/ vt accusarēt eū. S. Lucā. xxj.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Cum audieritis p̄lia ꝛ seditiones/nolite terreri. Oportet primum hec fieri/ sed nondū statim finis. Tūc dicebat illis. Surget gens cōtra gentem: et regnū aduersus regnū: ꝛ terremotꝰ magni erūt p loca: ꝛ pestilentie/ꝛ fames: terroresqz de celo/

ꝛ signa magna erũt. Sed ante hec omnia/inijcient vobis manus suas: ꝛ psequentẽ/tradentes in synagogas ꝛ custodias: trahẽtes ad reges ꝛ psides ꝓpter nomẽ meũ. Cõtinget aũt vobis in testimoniũ. Ponite ergo in cordibus vestris nõ premeditari quẽadmodũ respõdeatis. Ego enim dabo vobis os ꝛ sapiẽtiam: cui nõ poterũt resistere/ꝛ ꝯtradicere oẽs aduersarij vri. Trademini aũt a parẽtib⁹ ꝛ fratribꝰ/ꝛ cognatis/ꝛ amicis: ꝛ morte afficient ex vobis. Et eritis odio oĩbus hoĩbus ꝓpter nomẽ meũ. Et capillus de capite vestro nõ peribit. In patientia vestra possidebitis animas vestras. S. Marcũ. xiij.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Cũ videritis abominationẽ desolationis/stantẽ vbi nõ debet (q legit ĩtelligat.) Tũc q in iudea sunt/fugiãt in mõtes: ꝛ q sup tectũ/ne descẽdat in domum: nec introeat/vt tollat quid de domo sua. Et q in agro erit: nõ reuertat retro tollere vestimẽtũ suũ. Ve aũt pregnãtib⁹ ꝛ nutrientib⁹ in illis diebus. Orate vo/vt hyeme nõ fiãt. Erũt enĩ dies illi tribulatiõis tales/qles nõ fuerunt ab initio creature/quã cõdidit deus vsq; nũc/neq; fiẽt. Et nisi breuiasset dñs dies: nõ fuisset salua oĩs caro. Sed propter electos quos elegit/breuiauit dies. Et tũc si qs vobis dixerit: ecce hic est chĩs/ecce illic/nolite credideritis. Exurgent enim pseudo xpi/ꝛ pseudo ꝓphete: ꝛ dabũt signa ꝛ portẽta ad seducendos/si potest fieri/etiam electos. Vos ergo videte: ecce predixi vobis oĩa. Sed in illis diebus post tribulationẽ illã sol contenebrabit̃: ꝛ luna nõ dabit splẽdorẽ suũ: ꝛ stelle celi erũt decidẽtes: ꝛ virtutes que in celis sunt/mouebunt̃. Et tũc videbũt filiũ hois venientẽ in nubibus/cũ virtute multa et gloria. Et tũc mittet angelos suos: ꝛ congregabit electos suos/a q̃ttuor ventis/a sũmo terre vsq; ad summũ celi. A ficu aũt discite parabolã. Cũ iam ramus eius tener fuerit/ꝛ nata fuerint folia: cognoscitis/quia in proximo sit estas. Sic ꝛ vos/cũ videritis hec fieri/scitote q ꝓ in ꝓximo sit in ostijs. Amẽ dico vobis/quoniã nõ trãsibit generatio hec/donec oĩa ista fiant. Celum ꝛ terra transibũt: verba

aũt mea nõ transibũt. Be die autẽ illo vel hora nemo scit: neq3 angeli in celo/neq3 filius/nisi pater. S. Mattheũ. x.

In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis. Nihil est opertũ qđ nõ reuelet: et occultũ qđ nõ sciat. Qđ dico vobis in tenebris/dicite in lumine: et qđ in aure auditis/pdicate super tecta. Et nolite timere eos/q occidũt corpus: animã aũt nõ possunt occidere: sed potiꝰ timete eũ/q potest et animã et corpꝰ pdere in gehẽnã. Nõne duo passeres asse veneũt: et vnus ex illis nõ cadet supra terrã sine patre vestro. Vestri autez et capilli capitis/oẽs numerati sũt. Nolite ergo timere: multis passeribus meliores estis vos. Omis ergo q cõfitebit me corã hoib⁹/cõfitebor et ego eum corã patre meo qui in celis est. Offer. Letamini ĩ dño et exultate iusti: et gloriamini oẽs recti corde. Offer. Mirabilis deꝰ in sctis suis: deꝰ israel/ipse dabit virtutẽ et fortitudinẽ plebis sue: benedictꝰ deus alla. Offer. Gloriabuntur in te oẽs q diligũt nomẽ tuũ: quoniam tu dñe bñdicis iustis: dñe vt scuto bone volũtatis tue coronasti eos. Offer. Exultabũt sancti in gloria: letabunt in cubilibꝰ suis: exultatiões dei in faucibꝰ eoz. Offer. Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantiũ: laqueꝰ cõtritus est/et nos liberati sumus. Offer. Iustoz aie in manu dei sũt/et nõ tãget illos tormẽtũ malicie. visi sunt oculis insipientiũ mori: illi autẽ sunt in pace. Post pasca. Offer. Cõfitebunt celi mirabilia tua dñe: et veritatẽ tuã in ecclesia sanctoz alla all. Aliud Offer. Repleti sumus mane misericordia tua: et exultauimus et delectati sumus alla. Secr. Plebis tue dñe munera benignus intẽde: q maiestati tue sctõz martyrũ tuoz pariterq3 põtificũ. M.et.M. meritis efficiant acceptа. Per. Secr. Munera tibi dñe nostre deuotiõis offerimus: que et pro tuoz tibi grata sint honore sctõz: et nobis salutaria te miserãte reddant. Per. Cõio. Multitudo languentiũ/et q vexabant a spiritibus imũdis/veniebãt ad eũ: qa virtus de illo exibat/et sanabat oẽs. Cõio. Iustorũ aie in manu dei sũt/et nõ tãget illos tormẽtũ malicie: visi sũt oculis ĩsipientiũ mori: illi aũt sunt ĩ pace. Cõio. Beati mũdo corde/qm̃ ipsi deũ videbũt bti pacifici/qm̃ filij dei vocabunt: beati q pſecutionẽ patiunt ꝓpter

iusticiã/qm̃ ipsoꝝ est regnũ celoꝝ.
Cõio. Posuerunt mortalia ser/
uorũ tuoꝝ dñe escas volatilibꝰ ce/
li:carnes sctõꝝ tuoꝝ bestijs terre :
ꝑm magnitudinẽ brachij tui possi
de filios morti punitorũ . Cõio.
Amẽ dico vobis: qđ vni ex mi/
nimis meis fecistis mihi fecistis:
venite bñdicti patris mei.possíde
te paratũ vobis regnũ ab initio se
culi. Cõio. Et si corã hoibꝰ toꝝ
mẽta passi sũt/deꝰ tẽtauit eos: tãq̃
auruꝝ in fornace probauit eos : et
q̃si holocausta accepit eos. Cõio.
Signa eos q in me credũt/ hec
sequent̃:demõia ejjciẽt:sup egros
manus imponẽt:z bene habebũt.
Cõio. Dico autẽ vobis amicis
meis: ne terreamini ab his q vos
persequunt̃. Cõio. Quod dico
vobis i tenebris/dicite in lumine
dicit dñs.z qđ in aure auditis /p̃
dicate sup tecta. Cõio. Anima
nostra sicut passer erepta est de la/
queo venãtiũ:laqueus ꝯtritus est/
z nos liberati sumꝰ. Cõio. Qui/
cũq̃ fecerit volũtatẽ patris mei q
in celis est:ipse meꝰ frater z soror
z mater est/dicit dñs . Post pa/
sca. Cõio. Ego sum vitis vera
z vos palmites:qui manet in me z
ego in eo:hic fert fructũ multum
alla alla. Cõio. Gaudete iusti in
dño alla:rectos decet collaudatio
alla. Cõpt. Qñs dñe saluta/

ribꝰ repleti mysterijs:vt quo
rũ solẽnia celebramus / eorũ
oratiõibꝰ adiuuemur. Ꝑ. Cõ
plẽ. Presta nobis q̃s dñe in/
tercedẽtibꝰ sctis tuis. M.z.M.
vt qđ ore cõtingimus / pura
mẽte capiamꝰ.p. ℂ De vno
martyre pontifice et de vno
martyre nõ põtifice. Introi.

In virtute tua
dñe letabitur
iustꝰ:z sup sa
lutare tuũ ex/
ultabit vehe/
mẽter:desíde
riũ aĩe eiꝰ tri/
buisti ei. ℣s.
Magna est gloria eius in salutari
tuo:gloriã z magnũ decorẽ impo
nes super eũ.Gloria . Introitꝰ.
Letabit̃ iustus in dño:z spe/
rabit in eo : z laudabuntur
oẽs recti corde . ℣s. Exaudi de/
us orationẽ meaꝝ cum deprecor:
a timore inimici eripe aĩam meã.
Gloria. Post pasca. Introitꝰ.
Protexisti me deus a cõuẽtu
malignãtium alla:a multitu
dine operantiuꝝ iniquitatem alla
alla. ℣s. Exaudi deus orationem
meã cũ deprecor:a timore inimici
eripe animã meaꝝ. Gloria. Intr̃.
Gloria et honore coronasti
eũ dñe:z ꝯstituisti eũ super
opa manuũ tuarũ . ℣s. Dñe dñs

noſter q̄ admirabile eſt nomē tuū in vniuerſa terra. Gloria. Intr̄.

TAſtus nō ꝓturbabit̄: qa dñs firmat manuz eius: tota die miſereť ꝛ cōmodat: ꝛ ſemē ei⁹ in bñdictione erit: ꝛ ī eternū ꝓſeruabit̄. ℘s. Noli emulari in malignātib⁹: neq̄ zelaueris faciētes iniqtatē. Gl̄ia. Be marty. ꝛ pōtifice.

OEus qui nos bea- Oio. ti. N. martyris tui atq̄ pōtificis annua ſolēnitate letificas: ꝺcede ꝓpiti⁹: vt cuius natalicia colimus/de eiuſdez etiā ꝓtectiōe gaudeam⁹. P. C Be martyre nó pontifice.

PReſta q̄s oīpotēs Oio. de⁹: vt q bt̄ī. N. martyris tui natalicia colim⁹: a cūctis malis īminētib⁹ ei⁹ interceſſione liberemur. P. Lctō libri ſapiētie. Eccleſiaſti. xiiij.

BEatus vir q̄ in et. xv. ca. ſapiētia morabit̄: ꝛ q̄ in iuſticia ſua meditabit̄: ꝛ ī ſenſu cogitabit circūſpectionem dei. Cibauit illū pane vite ꝛ intellect⁹: ꝛ aqua ſapiētie ſalutaris potabit illū. Et firmabitur in illo/ꝛ nō flectet̄: ꝛ cōtinebit illuz/ꝛ nō cōfundet̄: ꝛ exaltabit illuz apud ꝓximos ſuos. Et noīe eterno ꝯheditabit illū/dñs de⁹ noſter. Lcō libri ſapiētie. Eccliaſtici. xxxj.

BEatus vir q̄ inuent⁹ eſt ſine macula: ꝛ q̄ poſt aurū nō abijt/nec ſperauit in pecunie theſauris. Quis eſt hic ꝛ laudabimus eū: Fecit enim mirabilia ī vita ſua. Qui probatus eſt in illo/ꝛ pfect⁹ inuētus eſt/ꝛ erit illi gloria eterna Qui potuit trāſgredi/ꝛ non eſt trāſgreſſus: facere mala/ꝛ nō fecit. Ideo ſtabilita ſūt bona illius in dño: et elemoſynas illi⁹ enarrabit oīs eccleſia ſanctoꝝ. Lectio hieremie

BEnedict⁹ ꝓphete. xvij: vir q̄ confidit ī dño/ꝛ erit dñs fiducia ei⁹. Et erit quaſi lignum qđ trāſplantat̄ ſuper aquas: qđ ad humorē mittit radices ſuas: ꝛ nō timebit cū venerit eſtus. Et erit foliū ei⁹ viride: ꝛ in tpe ſiccitatis non erit ſolicitū/nec aliquādo deſinet facere fructū. Lctō libri ſapiētie. x.

TRaſtū dedu- xit dñs p vias rectas: ꝛ oſtēdit illi regnū dei: ꝛ dedit illi ſciētiaz ſctōꝝ. Honeſtauit illū in laboribus: ꝛ cōpleuit laboreſ illius. In fraude circūueniētiū illū/affuit illi/ꝛ honeſtū fecit illū. Cuſtodiuit eū ab inimicis: ꝛ a ſeductoribus tutauit illū. Et certamē fortē dedit illi/vt vinceret: ꝛ ſciret/ quoniā

quoniã omniũ potentior est sapiẽtia. Hec vẽditũ iustũ nõ ẽreliqt: sed a pctõribꝰ liberauit eũ. Descẽditqꝫ cũ illo i fouea: ꝛ in vinculis nõ ẽreliqt illũ/donec afferret illi sceptrũ regni/ꝛ potẽtiã aduersus eos q eũ ẽprimebãt. Et mẽdaces ostẽdit/ q maculauerũt illuz. Et dedit illi claritatẽ eternã/ dñs deus noster. Lectio libri Sapiẽtie. Ecclesiastici. xxxix.

IUstus cor suum tradet ad vigilandũ diluculo/ ad dñm qui fecit illũ: ꝛ in cõspectu altissimi ẽprecabitur. Aperiet os suuz in oratione: et pro delictis suis deprecabitur. Si enim dñs magnus voluerit/ spiritu intelligẽtie replebit illũ. Et ipse tãqꝫ imbres mittet eloquia sapiẽtie sue: ꝛ in oratione cõfitebitur dño. Et ipse diriget cõsilium eius ꝛ disciplinã: ꝛ in abscõditis suis cõsiliabit. Et ipse palam faciet disciplinã doctrine sue: ꝛ i lege testamẽti dñi gloriabit. Collaudabũt multi sapientiã eiꝰ: ꝛ vsqꝫ in seculũ nõ ẽlebit. Nõ recedet memoria eiꝰ: et nomẽ eiꝰ reqret ẽ generatiõe in generationẽ. Lctõ libri Sapiẽtie. iiij.

IUstus si morte ꝓoccupatus fuerit/ i refrigerio erit. Senectus enim venerabilis est: nõ diuturna/ neqꝫ annoꝝ numero cõputata. Cani autẽ sunt sensus hoĩs: ꝛ etas senectutis vita imaculata. Placẽs deo factꝰ dilectꝰ: ꝛ viuẽs inter pctõres trãslatꝰ est. Raptꝰ est/ ne malicia mutaret itellectũ eius: aut ne fictio deciperet aiaz illiꝰ. Cõsumatꝰ in breui/ expleuit tẽpora multa: placita eniz erat deo aia illiꝰ. Propter hoc ꝑperauit educere illũ de medio iniqtatũ: quoniã gratia dei ꝛ misericordia est i sctõs eiꝰ: ꝛ respectꝰ in electos illiꝰ. Lctõ epĩe bti Pauli apli. Ad timotheũ. ij. c. iiij.

CHarissime. Dñs mihi astitit ꝛ cõfortauit me/ vt ꝑ me ꝑdicatio adimpleat: ꝛ audiãt oẽs gẽtes qũo liberatus sum de ore leonis. Liberauit me dñs ab oi opere malo: ꝛ saluũ faciet in regnũ suũ celeste: cui gloria in secula seculoꝝ amẽ. Lcõ epĩe bti pauli apli. Ad timoth. ij. c. iiij

CHarissime. Testificor coram deo ꝛ chõo iesu/ qui iudicaturus est viuos ꝛ mortuos ꝛ per aduentũ ipsius: ꝛ regnũ eiꝰ: ꝑdica verbũ: insta oportũe/ importune. Argue

obsecra/ increpa i omni patiẽ-
tia ⁊ doctrina. Erit enī tẽpus
cū sanā doctrinaz nō sustine-
būt: sed ad sua desideria coa-
ceruabūt sibi magistros pru-
riẽtes auribus. Et a veritate
qdẽ auditū auertẽt: ad fabu-
las aūt ꝯuertent̃. Tu vo vigi
la: in oĩbus labora: opus fac
euãgelist̃e: ministeriū tuū im
ple: sobrius esto. Ego eniz iã
delibor: ⁊ tẽpus resolutionis
mee instat. Bonū certamen
certaui: cursuz ꝯsumaui: fidẽ
seruaui. In reliquo reposita
est mihi coronа iusticie: quã
reddet mihi dñs in illa die
iustus iudex. Nō solū aūt mi
hi: sed ⁊ his q diligūt aduẽtū
eius. Lcō epl̃e bti Pauli apl̃i.
Ad Timotheū. ij. ca. ij. et. iij.

Carissime. Memor e-
sto dñm iesum chr̃z re-
surrexisse a mortuis ex semi-
ne dauid/ ſm euãgeliū meū:
in quo laboro vsqz ad vĩcula/
ꝙsi male operãs. Sed v̄bū dei
nō est alligatū. Ideo oĩa susti
neo ꝓpter electos: vt ⁊ ipsi sa
lutẽ ꝯsequant̃/ q est i chr̃o ie-
su cū gl̃ia celesti. Tu aūt asse-
cut⁹es meã doctrinã/ institu-
tionẽ/ ꝓpositū/ fidẽ/ lõganimi
tatẽ/ dilectionẽ/ patiẽtiaz/ ꝑse-
cutiones/ passiones ẽlia mihi
facta sũt antiochie/ iconio/ ly-
stris: ꝙles ꝑsecutiões sustinui:
⁊ ex oĩb⁹ eripuit me dñs. Et
oẽs q pie wlũt viuere i chr̃o
iesu/ ꝑsecutionem patientur.
Lcō Esaie ꝓphẽte. xlüj.

Hec dicit dñs. Creans te
iacob/ ⁊ formãs te israel. Ne
li timere: qa redemi te: ⁊ vo-
caui te noĩe tuo. Meus es tu.
Cũ trãsieris p aq̃s tecũ ero: ⁊
flumina nō oper̃iẽt te. Cũ am
bulaueris in igne/ nō cõbure
ris: et flãma nō ardebit in te:
qa ego dñs de⁹ tu⁹/ sctũs isra-
el/ saluator tu⁹. Dedi ꝓpitia-
tionẽ tuã egyptũ: ⁊ ethiopiã
⁊ saba ꝓ te: ex quo honorabi
lis factus es in oculis meis/ ⁊
gloriosus: ego dilexi te. Et
dabo homines ꝓ te: ⁊ populos
pro aĩa tua. Noli timere/ qa
ego tecũ sum: dicit dñs omipo-
tẽs. Lectio epl̃e beati Pauli
apl̃i. Ad Romanos. v.

Fratres. Omis põtifex ex
hoĩb⁹ assũpt⁹ ꝓ hoĩbus cõsti-
tuit̃ in his q̃ sunt ad deum: vt
offerat dona et sacrificia pro
pctis. Qui ꝯdolere possit his
q ignorãt ⁊ errant: qm̃ ⁊ ipse
circũdatus est infirmitate. Et
ꝓpterea debet/ quẽadmodũ
pro populo/ ita etiã ꝓ semet-
ipso offerre ꝓ peccatis. Nec

quiſcꝫ ſumat ſibi honorẽ: ſed q vocaꝫ a deo tancꝫ aarõ. Sic ⁊ chꝰs nõ ſemetipſũ clarificauit vt põtifex fieret: ſed q locutus eſt ad eũ: filiꝰ meus es tu:ego hodie genui te. Quẽ admodũ ⁊ in alio loco dicit. Tu es ſacerdos in eternũ/ſecundũ ordinẽ melchiſedech. **Grad.** Iuſtus vt palma florebit:ſicut cedrꝰ libani multiplicabitur i domo dñi. ℣. Ad annũciandũ mane miſericordiã tuã:⁊ veritatẽ tuã p noctẽ. **Grad.** Poſuiſti dñe ſup caput eiꝰ/coronã de lapide pcioſo. ℣. Deſideriũ aie eiꝰ tribuiſti ei:⁊ volũtate labioꝝ eius nõ fraudaſti eũ. **Grad.** Beatus vir q timet dñm:i mãdatis eiꝰ cupit nimis. ℣. Potẽs in terra erit ſemẽ eiꝰ:gñatio rectoꝝ benedicet. **Grad.** Iuſtꝰ nõ cõturbabit: qa dñs firmat manũ eiꝰ. ℣. Tota die miſeret ⁊ cõmodat:⁊ ſemẽ eiꝰ i benedictiõe erit. **Grad.** Gloria ⁊ honore coronaſti eũ dñe: ⁊ ꝓſtituiſti eũ ſup opera manuũ tuarũ. ℣. Qm eleuata eſt magnificentia tua ſup celos. **Grad.** Dñe preueniſti eũ in bñdictionibꝰ dulcedinis: poſuiſti i capite eiꝰ coronã de lapide pcioſo. ℣. Vitã petiit a te ⁊ tribuiſti ei longitudinẽ dierũ in ſeculũ ſeculi. **Alla.** ℣. Surrexit paſtor bonꝰ q poſuit aiam ſuã p ouibus ſuis: et p ſuo grege mori dignatus eſt. **Alla.** ℣. Letabit iuſtus in dño:⁊ ſperabit in eo ⁊ laudabuntur oẽs recti corde. **Alla.** ℣. Iuſtus germinabit ſicut liliũ:⁊ florebit i eternũ ante dñz. **Alla.** ℣. Juſtꝰ vt palma florebit i domo dñi:et ſicut cedrus libani multiplicabit. **Alla.** ℣. Poſuiſti dñe ſuper caput eiꝰ/coronã de lapide pcioſo. **Alla.** ℣. Corona aurea ſuper caput eiꝰ:expſſa ſigno ſãctitatis glie ⁊ honoris. **Alla.** ℣. Iuſtus nõ cõturbabit:qa dñs firmat manũ eiꝰ. **Alla.** ℣. Beatꝰ vir q ſuffert tẽtationẽ:qm cũ pbatꝰ fuerit accipiet coronam vite. **Alla.** ℣. Beatꝰ vir q timet dñm:i mãdatis eiꝰ cupit nimis. **Alla.** ℣. Qui ſequitur me non ambulat in tenebris ſed habebit lumen vite eterne. **Alla.** ℣. Glia et honore coronaſti eũ dñe. **Tractꝰ.** Deſideriũ aie eius tribuiſti ei:et volũtate labioꝝ eius nõ fraudaſti eum. ℣. Quoniã pueniſti eꝫ in bñdictionibꝰ dulcedinis. ℣. Poſuiſti ſup caput eiꝰ coronã ð lapide pcioſo.

Sequẽtia. Spe mercedis et core ſtetit martyr in agone: ad mortẽ obediẽs. Morte xpm imitatus fide firmus et firmatꝰ:firmo greſſu gradiens. Furit furor militaris: vt vir ſãctus ſacris aris immoletꝫ hoſtia. Quẽ occi/

dunt vt sciẽtes /introducũt nesciẽ tes ad eterna gaudia. Aghi fortis hic athleta:qui subire mẽte leta morte nõ abhorruit. At sit salus infirmor & medela peccator: gratiã ꝓmeruit. Aeci/claudi/surdi/muti:sunt ad vsum restituti divina clemẽtia. Non est morbus quẽ nõ curet: dum morboſum nõ obduret mẽtis diffidentia. Hostes xpi/xpo cedũt:signa signis dũ succedũt arguméta fidei. Ergo martyr inuoceť:vt ꝑ eũ nobis deť ad supna ꝓuehi.Amñ. S.Joá.x.

In illo tpe. Dixit ieſus discipulis ſuis.Ego sum pastor bonꝰ.Bonꝰ pastor aiaz ſuá dat ꝓ ouibꝰ ſuis. Mercẽnarius aũt /& q nõ est pastor/ cuiꝰ nõ sũt oues ꝓprie: videt lupũ veniẽtẽ/& dimittit oues & fugit.Et lupus rapit & dispgit oues. Mercénarius autẽ fugit: qa mercénarius est:et nõ ptinet ad euz de ouibus. Ego sum pastor bonus:& cognoſco meas: et cognoſcunt me mee. Sicut nouit me pater/& ego agnoſco patrem: & aiam meá pono ꝓ ouibꝰ meis. Et alias oues habeo/q̃ nõ sunt ex hoc ouili:& illas opor tet me adducere:& vocẽ meá audiẽt.Et fiet vnum ouile/et vnus pastor. S.matthẽũ.xvj.

In illo tpe. Dixit ieſus discipulis ſuis.Si quis vult poſt me venire/abneget ſemetipſũ: & tollat crucẽ ſuá/ & ſequať me. Qui enim voluerit aiam ſuaz ſaluá facere/ perdet eá. Qui aũt pdiderit animã ſuam ꝓpter me/inueniet eam. Quid enim ꝓdeſt hoi/ſi vniuerſum mundũ lucreť:aie vo ſue detrimentuz patiať? Aut quã dabit hõ cõmutationẽ ꝓ aia ſua? Filius eni hois vẽturus est in gloria patris ſui cũ angelis ſuis: & tũc reddet vnicuiq; secũdũ opera eius.Amẽ dico vobis: ſunt quidã de hic stãtibus/ q nõ gustabũt mortẽ/donec videãt filiũ hois veniẽtẽ in regno ſuo. Scõm Lucam.ix.

In illo tpe. Dixit ieſus discipulis ſuis.Si quis vult poſt me venire/abneget ſemetipſuz:& tollat crucẽ ſuã quotidie/ et ſequať me. Qui enim voluerit animã ſuã ſaluã facere/pærdet illã. Mã qui pdiderit aiam ſuã ꝓpter me/ ſaluã faciet illaz.Quid enim ꝓficit homo/ſi lucreť vniuerſum mũdũ:ſe aũt ipſum perdat/et detrimentũ ſui faciat? Mã q me erubuerit/& meos ſermones: hũc filiꝰ hois eru-

bescet/cũ venerit in maiestate sua ⁊ patris ⁊ sanctorũ angelorꝫ. Dico aũt vobis vere: sũt aliqui hic stantes: q nõ gusta bũt mortem / donec videant regnũ dei. Scõm Lucá. xiiij.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Si quis venit ad me: ⁊ nõ odit patrez suũ ⁊ matrẽ/et vxorẽ ⁊ filios/ ⁊ fratres ⁊ sorores: adhuc autem ⁊ animã suam/ nõ potest meus esse discipulus. Et qui nõ baiulat crucẽ suaz/ ⁊ venit post me: nõ potest meus esse discipũlus. Quis eniz ex vobis volens turrim edificare: nõ prius sedens ꝯputat sumptus qui necessarij sunt/ si habeat ad perficiendũ: ne postq̃ posuerit fundamentũ/ ⁊ nõ potuerit perficere/ oẽs qui vident/ incipiãt illudere ei dicẽtes: qa hic homo cepit edificare/ ⁊ nõ potuit ꝯsummare? Aut quis rex iturus cõmittere bellũ aduersus aliũ regẽ: nõ sedens prius cogitat/ si possit cũ decem milibus occurrere ei/ qui cuz viginti milibus venit ad se? Alioquin adhuc illo longe agente: legationẽ mittẽs/ rogat ea q̃ pacis sunt. Sic ergo oĩs ex vobis q non renũciat oĩbus q̃ possidet/ nõ potest meus esse discipulus.

Secũdũ Matthẽum. x.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Nolite arbitrari/ qa venerim pacẽ mittere in terrã. Nõ veni pacẽ mittere/ sed gladiũ. Veni eniz separare hoiem aduersus patrẽ suuz: ⁊ filiã aduersus matrẽ suã: ⁊ nurum aduersus socrũ suã: ⁊ inimici hois/ domestici eius. Qui amat patrẽ aut matrem plusq̃ me/ nõ est me dignus. Et qui amat filiũ/ aut filiã super me/ non est me dignus. Et q nõ accipit crucem suã ⁊ sequit me/ nõ est me dignus. Qui inuenit aĩam suã/ pdet eã. Et q perdiderit aĩam suã ꝓpter me/ inueniet eam. Qui recipit vos / me recipit. Et q me recipit / recipit eũ q me misit. Qui recipit ꝓphetã ĩ noie ꝓphete/ mercedẽ ꝓphete accipiet. Et q recipit iustũ in noie iusti / mercedẽ iusti accipiet. Et qcũq̃ potum dederit vni ex minimis istis calicẽ aque frigide tm̃/ in nomine discipuli: amẽ dico vobis/ nõ perdet mercedẽ suaz.

Offer. Gloria et honore coronasti eũ: ⁊ cõstituisti eum sup opera manuũ tuarũ domine. Offer.

Iust⁹ vt palma florebit sicut ce-

drus que in libano est multiplicabit. Offer. In virtute tua dñe letabit iustus: et super salutare tuū exultabit vehemēter: desiderium aie eius tribuisti ei. Offer. Posuisti dñe in capite eius coronā de lapide pcioso: vitā petijt a te et tribuisti ei. Offer. Desideriuz aie eius tribuisti ei dñe: et volūtate labioz̄ eiꝰ nō fraudasti eū: posuisti in capite eius coronā de lapide pcioso. Post pasca. Offer. Confitebūtur celi mirabilia tua dñe: et veritatem tuaz in ecclesia sanctoz̄ alla alla. Aliud Offer. Repleti sumus mane misericordia tua: et exultauimus et delectati sumꝰ alla. Secr. de martyre et pōtifice. Presentia munera q̄s dñe ita serena pietate intuere: vt sctiſpiritus pfundātur benedictiōe: et in nostris cordibus eā dilectionē ifundāt: p quā sctūs martyr tuꝰ et pōtifex. Mo. oīa corporis tormēta deuicit. P. De simplici martyre. Secre. Accepta sit in cōspectu tuo dñe nostra deuotio: et eiꝰ nobis fiat supplicatione salutaris/ pro cuius solēnitate deferim. Per. Cōio. Ego sum pastor bonus alla: et cognosco oues meas: et cognoscūt me mee. alla alleluia. Cōio. Magna est gloria eius in salutari tuo: gloriaz et ma

gnū decoꝛē impones sup eū dñe. Cōio. Posuisti dñe i capite eiꝰ coronaz de lapide pcioso. Cōio. Qui vult venire post me abneget semetipsum: et tollat crucē suā et sequatur me. Cōio. Qui mihi ministrat me sequat: et vbi suz ego: illic et minister meꝰ erit. Post pasca. Cōio. Letabit iustus i dño et sperabit in eo: et laudabunt oēs recti corde alla alla. Alia Cōio post pasca. Ego sum vitis vera et vos palmites: q manet in me et ego in eo: hic fert fructū multū alla alla. Cōplē. de martyre et pōtifice. Sūpsimꝰ dñe i scti martyriz tui atq; pōtificiz. Mo. solēnitate celestia sacramēta: cuiꝰ suffragijs largiaris: vt qđ tēporaliter gerimus/ eternis gaudijs ꝯsequamur. P. De simplici martyre. Cōpt. Refecti participatiōe mūeris sacri: q̄s dñe deꝰ noster: vt cuiꝰ exeqmur cultū/ sentiamꝰ effectū. p. C De ꝯfessoribꝰ. Intr.

Acerdotes tui dñe iduāt iusticiā: et scti tui exultent: ꝓpter dauid seruū tuū nō auertas faciē chr̄i tui. ps. Memēto dñe dauid: et oīs māsue-

tudinis eius. Gloria. Introit⁹.

SAcerdotes dei bñdicite domino: scti ⁊ humiles corde laudate deū. ℘s. Benedicite oia opa dñi dño: laudate ⁊ superexaltate eū in secula. Gloria. Introit⁹.

SAcerdotes ei⁹ induāt salutare: ⁊ scti eius exultatiōe exultabūt. ℘s. Memēto dñe dauid: ⁊ omis mansuetudinis eius. Gloria.

STatuit ei dñs testamētū pacis ⁊ principē fecit eū: vt sit illi sacerdotij dignitas in eternū. ℘s. Misericordias dñi in eternum cantabo. Gloria. ℂ De cōfessore simplici. Introit⁹.

IUstus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur: plātatus in domo dñi in atrijs domus dei nostri. ℘s. Bonū est ꝯfiteri dño ⁊ psallere nomini tuo altissime. Gloria. Introi.

OS iusti meditabit sapientiā: ⁊ lingua eius loquetur iudicium: lex dei eius in corde ipsius. ℘s. Noli emulari in malignātib⁹: neq; zelaueris faciētes iniquitatē. Gloria. ℂ De doctore. Intr.

IN medio ecclesie eius: ⁊ implevit eum spiritu sapientie et intellectus: stolam glorie induit eum. ℘s. Bonum est cōfiteri dño ⁊ psallere nomini tuo altissime. Gloria.

DEus q̄ nos sctōr̄ ꝯfessorū pariterq; pōtificum. N. ⁊ N. gloriosis cōfessionibus circūdas ⁊ protegis: da nobis q̄s eor̄ imitatiōe proficere ⁊ intercessiōe gaudere. Per.

℟ Alia de eisdem. Oratio.

ADiuua nos dñe q̄s tuorū deprecatiōe sctōr̄: vt quorū festa gerimus sentiamus auxilium. Per. ℂ De cōfessore et pōtifice maiore. Dño.

OMnipotēs sempiterne deus: qui es sctōr̄ tuorū splēdor mirabilis: quiq; hodie beatum. N. ꝯfessorē tuū atq; pōtificē eterne beatitudinis gloria sublimasti: ꝯcede ppiti⁹: vt cui⁹ merita venerāmur i terris: itercessiōis ei⁹ auxilio apud tuaz misericordiā muniamur i celis. P. ℟ Alia de cōfessore et pōtifice. Oratio.

EXaudi q̄s dñe p̄ces nostras/quas in scti. N. cōfessoris tui atq; pōtificis solēnitate deferimus: vt a tibi digne-

habemus/eius q tibi placuit precibus adiuuemur. Per dominū. Si fuerit abbas. Oro.

Intercessio nos qs dñe beati. N. abbatis cōmēdet: vt qđ nostris meritis nō valemus/ei⁹ patrocinio assequamur. P. Lctō libri sapiētie. Ecclesiastici. xliiij. et. xlv.

Ecce sacerdos magnus/ q in diebus suis placuit deo: ⁊ inuētus est iustus: ⁊ in tēpore iracūdie/factus est reꝯciliatio. Non est inuentus similis illi: q cōseruaret legē excelsi. Ideo iure iurando/fecit illū dñs crescere in plebē suā. Benedictionē omniū gētium dedit illi: ⁊ testamentuz suū ꝯfirmauit sup caput eius. Cognouit eū in benedictionib⁹ suis: ⁊ cōseruauit illi misericordiā suā: ⁊ inuenit gratiā coram oculis dñi. Magnificauit eū in ꝯspectu regū: ⁊ dedit illi coronā glorie. Statuit illi testamentū eternū: ⁊ dedit mū: ⁊ i dieb⁹ suis corroborauit tēplū. Tēpli etiā altitudo ab ipso fundata est: duplex edificatio/et excelsi parietes tēpli. In dieb⁹ ipsi⁹ emanauerūt putei aquarū: ⁊ quasi mare adimpleti sunt supra modū. Qui curauit gentē suā: ⁊ liberauit illā a pditiōe. Qui pualuit amplificare ciuitatē: q adeptus est gloriā in ꝯuersatione gentis: et ingressum domus et atrij amplificauit. Quasi stella matutina in medio nebule/ et q̄si luna plena in dieb⁹ suis lucet: ⁊ quasi sol refulgēs/sic ille refulsit in tēplo dei. Quasi arcus refulgēs inter nebulas glorie: ⁊ quasi flos rosarū in diebus vernis. Quasi lilia q̄ sunt in transitu aque: ⁊ q̄si thus redolens in odorē suauitatis. Lctō libri sapiētie. Ecclesiastici. xlv. ca.

Dilectus deo ⁊ hoīb⁹: cuius memoria in benedictione est. Similē illū fecit in gloria sanctoꝝ: ⁊ magnificauit illū in timore inimicorū: ⁊ in verbis suis mōstra placabilem fecit illū in cōspectu regis: dedit illi coram populo suo: et ostendit illi gloriā suam

ex omni carne. Audiuit enim eū ⁊ vocē ipsius: ⁊ induxit illū in nube. Et dedit illi coꝛ ad p̄cepta: ⁊ legem vite et disciꝓline. Lectio libꝛi sapientie. Ecclesiastici. xxiiij. et. xlvij. c.

Oedit dñs cōfessionem sctō suo/ ⁊ excelso ī verbo gl'ie. De oī coꝛde suo laudauit dñm: ⁊ dilexit deū q̄ fecit illū. Et dedit illi ꝯtra inimicos potētiā: ⁊ stare fecit cātoꝛes ꝯtra altare: ⁊ ī sono eoꝝ dulces fecit modos. Et dedit in celebꝛatiōib⁹ decus: et ornauit tēpoꝛa vsq̄ ad ꝯsummationē vite. Lhīs purgauit peccata ipsius: ⁊ exaltauit in eternū coꝛnu ipsi⁹. Sapiētia laudabit aīam suaz: ⁊ in dño honoꝛificabit̄: ⁊ ī medio populi sui gloꝛiabit̄. Et in ecclesijs altissimi aperiet os suū: ⁊ in ꝯspectu ꝟtutis illi⁹ gloꝛiabit̄. In medio populi exaltabitur: ⁊ in plenitudine sancta admirabit̄. Et in multitudine electoꝝ habebit laudē: et inter benedictos benedicet̄. Lectio libꝛi sapientie. Ecclesiastici. xxiiij. et. xxv. ca.

Rigabo hoꝛtū plātationum: ⁊ inebꝛiabo partus mei fruct⁹. Et ecce factus est mihi trames abūdans: et fluuius appꝛopinquauit ad mare. Quoniā doctrinā quasi ante lucanum illumino oībus: et enarrabo illaz vsq̄ in lōginquū. Penetrabo oēs inferioꝛes partes terre: ⁊ īspiciā oēs dꝛmiētes: ⁊ illuminabo oēs sperātes ī dño. Adhuc doctrinā quasi ꝓphetiā effundā: et relinquā illā querētib⁹ sapiētiā: ⁊ nō desinā in ꝓgenies illoꝝ: vsq̄ in euū sanctū. Videte q̄m nō solū mihi laboꝛaui: sed omnibus exq̄rentib⁹ veritatē. In his placituz est spiritui meo/ que sunt ꝓbata coꝛā deo ⁊ hoībus: concoꝛdia fratrū ⁊ amoꝛ ꝓximoꝝ. Lctō libꝛi sapiētie. Ecclesiastici. xxxix.

Sapientiam omniū antiquoꝝ exquiret sapiēs/ ⁊ in pꝛophetis vacabit. Narrationē viroꝝ nominatoꝝ conseruabit: ⁊ in versutias parabolarum simul introibit. Occulta pꝛouerbioꝝ exquiret: ⁊ in absconditis parabolarum cōuersabitur. In medio magnatoꝝ ministrabit: ⁊ in ꝯspectu p̄sidis apparebit: ⁊ in terraz alienarū gentiū transiet. Bona enī ⁊ mala in oībus tētabit. Lctō libꝛi Sapiētie. vj.

Qui custodierint iusticiam/ iuste iudicabunt̄: et

qui didicerint iusta inuenięt quid respõdeat. Cõcupiscite ergo sermones meos/ꝛ dili/gite illos:ꝛ habebitis disciplinã. Clara est/ꝛ q nũq̃ marce/scet sapięntia:ꝛ facile videt ab his q diligũt eã:ꝛ inuenit ab his q querũt illã. Preoccu/pat q se cõcupiscũt: vt illis se prior ostẽdat. Qui de luce vi/gilauerit ad illã/nõ laborabit: assidentẽ enĩ illã foribus suis inueniet. Cogitare ergo de il la sensus est ꝯsũmatus:ꝛ q vi gilauerit ppter illã/ cito secu rus erit. Quoniã dignos se ipsa circuit querẽs: et in vijs suis ostẽdet se illis hilariter: ꝛ in omni puidẽtia occurret illis. Initiũ enĩ illi⁹ verissima est disciplinę ꝯcupiscẽtia. Cu ra ergo disciplĩe dilectio est: et dilectio custodia legũ illi⁹ est. Custoditio aũt legũ/cõsũ/matio incorruptionis est:in/corruptio aũt / facit esse pri/mũ deo. Cõcupiscẽtia itaq̃ sa/piẽtie/deducit ad regnũ ppe/tuũ. **Lectio libri sapiẽtie. vij.**

Optaui ꝛ datus est mihi sensus:inuocaui/ꝛ venit in me spũs sapiẽtie. Et ppo/sui illã regnis ꝛ sedib⁹:ꝛ diui tias nihil esse diri in cõpara/tione illius. Nõ cõparaui illi lapidẽ pcioſũ: quoniã omne aurũ in cõparatione illi⁹/are na est exigua:ꝛ tãq̃ lutũ esti/mabit argentũ in ꝯspectu il/lius. Super salutẽ ꝛ speciẽ di lexi illã:et proposui pro luce habere illã: quoniã inextin/guibile est lumẽ illius. Uene rũt autẽ mihi oĩa bona pari/ter cum illa:ꝛ innumerabilis honestas p manus illius. Et letatus sum in oĩbus/ quoniã antecedebat me ista sapiẽtia: et ignorabã quoniã bonorũ oĩum mater est. Quã sine fi/ctiõe didici:ꝛ sine inuidia cõ/munico:ꝛ honestatẽ illius nõ abscõdo. Infinitus enĩz the/saurus est hoĩbus: quo q vsi sunt/participes facti sunt ami citie dei. **Lectio epl̃e bti Pau li apostoli. Ad Hebreos. vij.**

Fratres. Plures facti sũt sacerdotes ſm legẽ: ic/circo/q morte phiberẽtur p/manere. Iesus aũt eo q ma/neat ĩ eternũ/sempiternũ ha/bet sacerdotiũ. Unde ꝛ salua re ĩ ppetuũ põt:accedẽs p se/metipsum ad deũ:semp viuẽs ad ĩterpellãdũ p nobis. Ta/lis enĩ decebat/ vt nobis esset põtifex:sctũs/innocẽs/impol lutus/segregatus a pctõrib⁹/ ꝛ excelsior celis factus. Qui

nō ꝫabet quotidie neceſſitatem/quēadmodū ſacerdotes prius ꝓ ſuis delictis ꝫoſtias offerre:deinde ꝓ ppl̄o. Hoc enim fecit ſemel ſe offerēdo/ dñs nr̄ ieſus xp̄s. **Lctō epl̄e bti pauli apl̄i. Ad Hebr̄.xiij.**

FRatres. Doctrinis varijs ꝛ pegrinis/nolite abduci. Optimū eſt enī gratia ſtabilire cor/nō eſcis:q̄ nō ꝓfuerūt ambulantib⁹ in eis. Habemus altare/ꝫ quo edere non ꝫabēt poteſtatē/niſi q̄ tabernaculo ꝫſeruiūt. Quoꝝ enī aialiū inferr̄ ſanguis pro pctō in ſctā per pōtificē:ꝫoꝝ corpora cremantur extra caſtra. Propter qđ ꝛ ieſus vt ſctificaret p ſuū ſanguinez populū: extra portā paſſus eſt. Exeam⁹ igit̄ ad eū extra caſtra/improperium ei⁹ portātes. Nō enī ꝫabemus ꝫic manentē ciuitatē:ſed futurā inq̄rimus. Per ipſū ergo offeramus ꝫoſtiā laudis ſemp deo/id eſt fructū labiorum cōfitentiū nomini eius. Beneficētie aūt et cōmunionis nolite oblīuiſci. Talibus enī ꝫoſtijs ꝓmeret̄ de⁹. **Lctō libri ſapiētie. Eccl̄iaſtici.xiiij.**

BEatus vir q̄ in ſapiētia morabit̄: ꝛ q̄ in iuſticia meditabit̄: ꝛ in ſenſu cogitabit circūſpectionem dei. Qui excogitat vias illius in corde ſuo: ꝛ in abſcōditis illi⁹ intelligēs. Vadēs poſt illā q̄ſi inueſtigator: ꝛ in vijs illius cōſiſtēs. Qui reſpicit per feneſtras illi⁹: ꝛ in ianuis illi⁹ audiēs. Qui reqeſcit iuxta domū illi⁹: ꝛ in parietib⁹ illi⁹ figēs palū. Statuet caſulā ſuā ad man⁹ illi⁹: ꝛ reqeſcēt in caſula illi⁹ bona ꝓ euū. Statuet filios ſuos ſub tegmine illi⁹: ꝛ ſub ramis illius morabit̄. Protegēt̄ ſub tegmine illius a feruore: ꝛ ī gloria ei⁹ reqeſcet. **Lctō malachie ꝓpĥe.ij.**

HEc dicit dñs. Scietis q̄a miſi ad vos mādatum iſtud: vt eſſet pactū meū cum leui/dicit dñs exercituū. Pactū meū fuit cū eo vite ꝛ pacis: ꝛ dedi ei timorē/ꝛ timuit me: ꝛ a facie noīs mei pauebat. Lex veritatis fuit in ore eius: et iniq̄tas nō eſt inuēta in labijs ei⁹. In pace ꝛ in eq̄tate ambulauit mecū: ꝛ multos auertit ab iniquitate. Labia enī ſacerdotis cuſtodiūt ſciētiā: ꝛ legē requirēt ex ore eius: q̄a angelus dñi exercituuz eſt. **Grad. S**acerdotes eius induāt ſalutari: ꝛ ſcti ei⁹ exultatiōe exultabūt. ℣. Illuc ꝓducā

cornu dauid: paraui lucernā chō meo. Grad. Ecce sacerdos magnus q in dieb⁹ suis placuit deo. ℣. Nō est inuēt⁹ similis illi q ꝓseruaret legē excelsi. Grad. Iurauit dñs z nō penitebit eū: tu es sacerdos in eternū scōz ordinē melchisedech. ℣. Dixit dñs domino meo sede a dextris meis. Grad. Inueni dauid seruū meū: oleo sancto vnxi eū: manus enī mea auxiliabit ei: z brachiū meū cōforta bit eū. ℣. Nihil ꝓficiet inimicus in eo: z filius iniqtatis nō nocebit eum. De simplici confessore. Grad. Iustus vt palma florebit sicut cedrus libani multiplicabit in domo dñi. ℣. Ad annūciādū mane misericordiā tuā: z veritatē tuā p noctē. Grad. Os iusti meditabit sapiētiā: z lingua ei⁹ loquet iudiciū. ℣. Lex dei eius in corde ipsi⁹: z nō supplātabūt gressus ei⁹. De pōtifice. All'a. ℣. Jurauit dñs z nō penitebit eū: tu es sacerdos in eternū scōm ordinem melchisedech. All'a. ℣. Inueni dauid seruū meū: oleo sācto meo vnxi eum. All'a. ℣. Ecce sacerdos magnus q quasi sol refulgēs sic refulsit in domo dei. All'eluia. ℣. Iste est sctūs hom̄o qui placuit dño deo in diebus suis: z in tēplo ceu sol refulsit. All'a. ℣. Justū ꝺduxit dñs p vias rectas: z ostēdit illi regnū dei. All'a. ℣. Tu es sacerdos i eternū scōz ordinē melchisedech. All'a. ℣. Hic est sacerdos quem coronauit dñs. All'a. ℣. Disposui testamētū electis meis: iurauī dauid fuo meo. All'a. ℣. Memēto dñe dauid: z oīs māsuetudinis eius. De simplici cōfessore. All'a. ℣. Dñe qnq talenta tradidisti mihi: ecce alia qnq suplucratus suz. All'a. ℣. Amauit eū dñs: z ornauit euz. stola glorie induit eū. All'a. ℣. Iste sanct⁹ digne in memoria vertit hoium: q ad gaudiū trāsijt angelorz. All'a. ℣. Iste est qui ante deū magnas v̀tutes opat⁹ est: z oīs terra doctrīa ei⁹ repleta est. All'eluia. ℣. Just⁹ germīabit sicut liliū: z florebit in eternū ante dñm.

Tract⁹ de plurib⁹ ꝓfessorib⁹. Qui semināt in la. vt de martyrib⁹. 300. Tract⁹ de vno ꝓfessore. Beatus vir q timet dñz: i mādatis ei⁹ cupit nimis. ℣. Potēs i terra erit semē eius gñatio rectorz bñdicet. ℣. Glia z diuitie i domo ei⁹: z iusticia ei⁹ māet i seculū scli.

Prosa de ꝓfessore et pōtifice.

Ad laudes saluatoris / vt mēs licitet hūilis. Sētiat hūc diē iusta de causa celebrē. Gaudeat et sese sic pia vota promere. Hac die celorū secreta petijt lux pōtificū. Iugiter i choro sctōz

splendens vt sidus aureum. Et t gaudiū angelis factū est/ ex aduē/ tu cōparis. Fuisse quē angelum dñi ꝓstat exercituum. Qui cuiqꝫ suā tritici dās mēsuram. Ad fidei caulas ꝯgregās ouiculas: lupi p̄/ uidit īsidias. Fidelis ꝛ prudēs credita distribuēs. Hic dedit ad mēsam dñi pecuniā: vt dignā face ret vsurā. Beat⁹ hic seru⁹/ quē cū venerit dñs ita īuenerit Proba/ tū in terra: sup oīa statuet illū i pa tria. Ad tāti patris gloriā cele/ brandā cler⁹ ꝯcinat laudē dignā: ꝛ populus letis respondeat vocib⁹. Dicam⁹ omnes cernui tāto pa/ tri. Jūgat se suo grex pastori. ꝛ p̄ci bus fusisqꝫ lachrymis clamemus. Pastor bone miserere ecclesie: tuisqꝫ p̄cib⁹ refoue. Confer opē plebi tue: p̄ces attēde/ ꝛ pio iuua/ mine maculas dilue. In via nos adiuua: ꝛ colloca in patria: redde que speram⁹ bona. Amen.

De confessore simplici. Prosa.

Dilectus deo ꝛ hoīb⁹/ ꝛ erit angelic⁹ aspect⁹ eius. Ver/ bū vite lingua eius: ꝛ q̄ dilexit eā beat⁹. Labia ei⁹ myrrha ꝓbatis/ sima: guttur ei⁹ dulcia rutilās aro/ mata. In circuitu dentiū ei⁹ for/ titudo: ibi erit sapientia cū ꝯsilio. Corp⁹ illi⁹ quasi scutū sculptile/ ornatū gēmis vndiqꝫ. Via illius q̄si via simplicis/ liberator in angu stijs. Quis inuenit faciē ei⁹ ꝛ ipse de⁹ fortis potēs ꝛ ꝯsiliarius. Et t in fide ꝛ lenitate/ sanctū fecit illuꝫ dñs de⁹ oīpotēs. Ora sācte ꝓfes/ sor dei: ne dānemur cū īpijs in die iudicij. Qui tenuerit v̄ba sapiē/ tie/ habebit spē vite sēpiterne. Amē

De quolibet sctō. Prosa.

Superne matris gaudia rep̄/ sentat ecclesia. Dū festa co lit annua: suspirat ad ꝑpetua. In hac valle miserie: mater succurrat filie. Hic celestes excubie nobis/ cū stēt in acie. Mūdus/ caro/ de/ monia: diuersa mouēt p̄lia. In/ cursu tot phātasmatū turbat cor/ dis sabbatū. Dies festos cogna tio simul hec habet odio. Cer/ tatqꝫ pari federe pacē de terra tol lere. Confusa sunt hic oīa: spes/ met⁹/ meror/ gaudiū. Dix hora vel dimidia fit ī celo silētiū. Quā felix illa ciuitas: in q̄ iugis solēni tas. Et q̄ꝫ iocunda curia: q̄ cure prorsus nescia. Nec languor hic nec seniū: nec fraus/ nec terror ho stiū. sed vna vox letātiū: ꝛ vnus ar dor cordiū. Illic ciues angelici sub hierarchia triplici: trine gau/ dēt ꝛ simplici se monarchie subij/ ci. Mirantur nec deficiunt in il/ lum: quem ꝑspiciūt. fruuntur nec fastidiunt: quo frui magis sitiunt. Illic patres dispositi pro qua/ litate meriti: semota iam caligine

lumē videt in lumine. Hic sanctus cui⁹ hodie recensent solēnia. Nunc reuelata facie regē cernit in gloria. Illic regina virginū trāscēdēs culmē ordinū. Excusset apud dn̄m nostrox lapsus criminū. Nos ad eādē gloriā p ipsius suffragia: Post p̄sentē miseriam chr̄i perducat gratia. Amen.

In illo tē- S. marcū. xiij

pore. Dixit iesus discipulis suis. Videte/vigilate ⁊ orate: nescitis enī quādo tēp⁹ sit. Sicut homo q peregre p-fect⁹/reliqt domū suā: ⁊ dedit seruis suis potestatē cuiusq3 opis: ⁊ ianitori p̄cepit vt vigilet. Vigilate ergo: nescitis enī quando dn̄s domus veniat: sero/an media nocte/an gallicantu/an mane/ne cū venerit repēte/inueniat vos dormiētes. Quod aūt vobis dico/oīb⁹ dico: vigilate. S. matth. xxiiij

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Vigilate qa nescitis qua hora dn̄s vester vēturus sit. Illud aūt scitote: quoniā si sciret paterfamilias qua hora fur vēturus esset: vigilaret vtiq3/⁊ non sineret p-fodi domū suā. Ideo ⁊ vos estote parati: qa qua hora nō putatis/filius hoīs vēturus est. Quis putas est fidelis seruus ⁊ prudēs: quē cōstituit dn̄s supra familiā suā/vt det illis cibū in tpe? Beatus ille seruus/quē cū venerit dn̄s ei⁹/inuenerit sic faciētē. Amē dico vobis: quoniā super oīa bona sua constituet eum. Scōm Matthēū. xxv.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis parabolā hāc. Homo qdā peregre p-fiscēs/vocauit seruos suos: et tradidit illis bona sua. Et vni dedit qnq3 talēta: alij aūt duo/alij vo vnū: vnicuiq3 sm̄ p-priā vtutē: et p-fect⁹ est statiz. Abijt aūt q qnq3 talēta acceperat/⁊ operat⁹ est ī eis: ⁊ lucrat⁹ est alia qnq3. Simil̄r ⁊ q duo accepat/lucratus est alia duo. Qui aūt vnum accepat/abiēs fodit ī terrā: ⁊ abscōdit pecuniā dn̄i sui. Post multū vo tēporis/venit dn̄s seruox illox/⁊ posuit rationē cū eis. Et accedēs q qnq3 talēta acceperat/obtulit alia qnq3 talēta/dicēs. Dn̄e/qnq3 talēta tradidisti mihi: ecce alia qnq3 sup lucratus suz. Ait illi dn̄s ei⁹. Euge serue bone ⁊ fidelis/qa sup pauca fuisti fidelis/super multa te cōstituā: ītra in gaudium dn̄i tui. Accessit aūt ⁊ q duo talenta acceperat/et ait.

Bñe/duo talēta tradidisti mi
hi:ecce alia duo suplucratus
sum. Ait illi dñs eiꝰ. Euge ser/
ue bone ⁊ fidelis:qa sup pau
ca fuisti fidelis: sup multa te
cōstituā: intra in gaudiū dñi
tui. Secundū Lucā. xj.

In illo tpe. Dixit iesus
discipulis suis. Nemo accē/
dit lucernā/⁊ ī abscōdito po/
nit/neq; sub modio: sed su/
pra cādelabrū: vt q ingrediū
tur/lumen videant. Lucerna
corporis tui/est oculus tuꝰ. Si
oculꝰ tuꝰ fuerit simplex/totū
corpus tuū lucidū erit. Si aūt
nequā fuerit/etiā corpus tuū
tenebrosum erit. Vide ergo/
ne lumē qđ in te est/tenebre
sint. Si ergo corpus tuū totū
lucidū fuerit/nō habens ali/
quā partē tenebrarū/erit luci
dū totū: ⁊ sicut lucerna fulgo
ris illumīabit te. S. Lucā. xix.

In illo tpe. Dixit iesus
discipulis suis. Homo
qdā nobilis abijt in regionē
lōginquā: accipere sibi regnū
⁊ reuerti. Vocatis aūt decē ser
uis suis/dedit eis decē mnas:
⁊ ait ad illos. Negociamini
dū venio. Ciues aūt eiꝰ ode/
rant eū: ⁊ miserūt legationez
post illū dicētes. Nolumus
hūc regnare sup nos. Et fa/
ctū est vt rediret accepto re/
gno: iussit vocari seruos/qbꝰ
dedit pecuniā: vt sciret quātū
qsq; negociatus esset. Venit
aūt primus/dicēs. Bñe/mna
tua decē mnas acquisiuit. Et
ait illi. Euge bone serue: qa ī
modico fuisti fidelis: eris po/
testatē habēs supra decē ciui
tates. Et alter venit/dicens.
Domine/mna tua fecit qnq;
mnas. Et huic ait. Et tu esto
sup qnq; ciuitates. Et alter ve/
nit/dicēs. Bñe/ecce mna tua/
quā habui repositā ī sudario.
Timui enī te/qa homo auste
rus es: tollis qđ nō posuisti: ⁊
metis qđ nō seminasti. Dicit
ei. De ore tuo te iudico serue
nequā. Sciebas q ego homo
austerus sum/tollēs qđ nō po
sui: ⁊ metens qđ nō semina/
ui. Et quare nō dedisti pecu/
niam meā ad mensam: ⁊ ego
veniēs cū vsuris/vtiq; exegis/
sem illā: Et astātibꝰ dixit. Au/
ferte ab illo mnam: ⁊ date il/
li q decē mnas habet. Et dixe
rūt ei. Bñe/habet decē mnas.
Dico aūt vobis: qa oī habē
ti dabitur/⁊ abūdab[illegible]
aūt q nō habet/⁊ qđ h[illegible]
feret ab eo. Scō Ma[illegible]

In illo tpe. D
discipulis suis.

est camelū per foramen acus trāsire/q̄z diuitē intrare in regnū dei. Qui magis admirabāt/dicētes ad semetipsos. Et qs potest salu⁹ fieri? Et intuēs illos iesus/ait. Apud hoīes impossibile est: sed nō apud deū. Oīa enī possibilia sunt apud dēū. Et cepit ei petr⁹ dicere. Ecce nos dimisim⁹ oīa/z secuti sumus te. Respōdēs iesus/ait. Amē dico vob̄. Nemo est qui reliq̄rit domū/aut fratres/aut sorores/aut patrem/aut matrē/aut filios/aut agros ꝓpter me/z ꝓpter euāgeliū: q nō accipiat cēties tm̄ nūc in tp̄e hoc: domos/z fratres/z sorores/z matres/z filios/z agros cū pſecutiōib⁹: et in seculo futuro vitā eternā. Multi aūt erūt primi/nouissimi: z nouissimi primi. Scōz

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Sint lūbi vestri p̄cincti: z lucerne ardētes in manib⁹ vestris. Et vos similes hoīb⁹ exp̄ectātib⁹ dn̄m suū/quādo reuertat̄ a nuptijs: vt cū venerit z pulsauerit/ꝯfestim aperiāt ei. Beati serui illi: quos ī venerit dn̄s/inuenerit vigilātes. Amen dico vobis: q̄ p̄ et se: z faciet illos discūbere: z trāsiens ministrabit illis. Et si venerit in scōa vigilia: z si in tertia vigilia venerit: z ita inuenerit: beati sunt serui illi. Hoc aūt scitote: q̄m si sciret paterfamilias/qua hora fur veniret/vigilaret vtiq̄: z nō sineret pfodi domū suā. Ideo z vos estote parati: qa qua hora nō putatis filius hominis veniet. S. Matthēū. v.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Vos estis sal terre. Q̄d si sal euanuerit/in quo salietur? Ad nihilū valet vltra/nisi vt mittat̄ foras: z conculcet̄ ab hoībus. Vos estis lux mūdi. Nō potest ciuitas abscōdi supra montem posita: neq̄ accēdūt lucernā/z ponūt eā sub modio: sed super candelabrū/vt luceat oībus/q̄ in domo sūt. Sic luceat lux vestra corā hoībus: vt videāt opa vestra bona: z glorificēt patrē vestrū/q̄ ī celis est. Nolite putare/qm̄ veni soluere legez aut ꝓphetas. Nō veni soluere/sed adīplere. Amē q̄ppe dico vobis: donec trāseat celum z terra/iota vnū aut vnus apex nō p̄teribit a lege/donec oīa fiāt. Qui ergo soluerit vnū de mādatis istis minimis/et docuerit sic hoīes:

ꝓes:minim⁹ vocabit in regno celoꝝ. Qui aūt fecerit ⁊ docuerit: hic magnus vocabitur in regno celoꝝ. Offer. Inueni dauid seruuꝫ meū:oleo sctō vnxi eū:manus enim mea auxiliabit ei: ⁊ brachiū meū cōforta bit eum. Offer. Veritas mea ⁊ misericordia mea cū ipso:⁊ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Offer. Iustus vt palma florebit: sicut cedrus que in libano est multiplicabit. Offer. de simplici ꝯfessore. Desideriū aie eius tribuisti ei dñe:⁊ volūtate labiorū eius nō fraudasti eū:posuisti in capite ei⁹ coronaꝫ de lapide p̄cioso. Secr. de pluribus cōfessoribus. Munera plebis tue qs dñe/sctōꝝ tuorū tibi fiāt grata suffragijs:et pro quoꝝ cōmemoratiōe tuo noī offerūtur: ipsoꝝ digna efficiātur et meritis. ℘er. Alia de eisdē. Hostias tibi dñe ꝓ sanctoꝝ tuoꝝ cōmemoratiōe suppliciter deferim⁹:humiliter deprecātes:vt indulgētiā nobis cōferāt pariter ⁊ salutē. ℘er. Secr. de cōfessore pontifice. Propitiare dñe supplicationibus nostris:⁊ interueniēte ꝓ nobis btō. N. ꝯfessore tuo atqꝫ pōtifice/his sacramentis celestib⁹ seruiētes / ab oī cul-

pa nos liberos esse ꝯcede: vt purificāte nos gratia tua:eisdē qb⁹ famulamur mysterijs emūdemur. ℘. Alia. Sācti N. ꝯfessoris tui atqꝫ pōtificis qs dñe annua solēnitas pietati tue nos reddat acceptos: vt ꝓ hec pie placatiōis officia: et illū btā retributio comitetur:et nobis gratie tue dona cōciliet. ℘er. Secr. de cōfessore nō pōtifice. Intercessio qmīs dñe btī. N. ꝯfessoris tui munera nostra cōmēdet:nosqꝫ eius veneratio sctā maiestati tue reddat acceptos. ℘er. Si fuerit abbas. Sacris altaribus dñe hostias suppositas sanct⁹. N. abbas/qs in salutē nobis ꝓuenire ꝛeposcat. ℘er. Lōio. Beat⁹ seruus quez cū venerit dñs/inuenerit vigilātē: amē dico vobis sup oīa bona sua ꝯstituet eū. Lōio. Dñe qnqꝫ talēta tradidisti mihi:ecce alia qnqꝫ suplucratus sum: euge serue fidelis/qa ī panca fuisti fidelis: supra multa te cōstituā: intra in gaudiū dñi tui. Lōio. Fidelis seru⁹ et prudēs/quē ꝯstituit dñs sup familiā suā:vt det illis in tēpore tritici mēsuram. Lōio. Semel iuraui in sctō meo/semē ei⁹ in eternū manebit:et sedes eius sicut sol in spectu meo: ⁊ sicut luna pe

in eternum/⁊ testis in celo fidelis. Cõio. Amẽ dico vobis/q̃ vos qui reliqstis oĩa/⁊ secuti estis me: centuplũ accipietis:⁊ vitã eternaz possidebitis. De plurib⁹ cõfessorib⁹. Cõpl. Natalicijs sctõrũ tuoz ⁊ sacramenti tui dñe munere vegetati/qm̃s:vt bonis q̃bus p̃ gratiã tuã nũc fouemur/p̃fruamur eternis. P. Alia de eisdẽ. Corporis sacri et sanguinis p̃ciosi repleti libamine/q̃s dñe deus noster: vt qd̃ pia deuotiõe gerimus/ certa redẽptione capiamus. P. Cõpl. de pfessore ⁊ põtifice. Sancti tui dñe cõfessoris atq̃ põtificis. A. tribue nobis supplicatiõe refoueri: vt cuius dẽpositionẽ annuo celebramus obseq̃o/eius apud te ĩtercessionib⁹ ⁊ meritis emũdemur. P. Alia. Deus fideliũ remunerator aĩaruz: p̃sta q̃m̃s:vt bti. A. cõfessoris tui atq̃ põtificis/cui⁹ venerandã celebram⁹ festiuitatẽ/precib⁹ eius indulgentiã cõseq̃mur. Per. Cõpl. de pfessore nõ põtifice. Q m̃s oĩpotẽs deus: vt q̃ celestia aliméta pcepimus: intercedente beato. A. cõfessore tuo/per hec contra omnia aduersa muniamur. Per

Si fuerit abbas. Cõpl.

Protegat nos dñe cũ tui pceptiõe sacraméti btũs. A. abbas pro nobis intercedẽdo: vt cõuersationis eius experiamur insignia. Per. Cℂ De virginibus ⁊ electis. Introitus:

Laudeamus omnes ĩ dño diẽ festũ celebrãtes in honore. A. virginis: de cuius passiõe Uel. solẽnitate gaudent angeli ⁊ collaudãt filiũ dei. ps. Eructauit cor meũ verbũ bonuz: dico ego opa mea regi. Glia. Intr.

Dilexisti iusticiam ⁊ odisti iniqtatẽ: ppterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie/ pre consortibus tuis. ps. Eructauit cor meũ verbum bonum: dico ego opera mea regi. Glia. Intr.

Loquebar de testimonijs tuis in cõspectu regũ ⁊ nõ cõfundebar: ⁊ meditabar in mandatis tuis que dilexi nimis. ps. Beati immaculati in via: qui ambulãt in lege domini. Gloria. Introi.

Me expectauerũt peccatores vt perderẽt me: testimonia tua dñe intellexi: ois consũmationis vidi finẽ: latũ mandatũ tuũ nimis. ps. Beati imaculati in via: q̃ ambulãt in lege dñi. Glia. Intr.

Altum tuū deprecabuntur oēs diuites plebis:adducē tur regi virgines post eā proxime ei⁹:adducent tibi ī leticia ⁊ exultatiōe. ℘s. Eructauit cor meū ỽbum bonū:dico ego opa mea regi. Gli. Cognoui domine qa Intr. equitas iudicia tua:⁊ in veritate tua humiliasti me.confige timore tuo carnes meas:a mādatis tuis non me repellas. ℘s. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. Gloria. De virgine ⁊ martyre. Oratio. Omnipotēs sempiterne deus/q infirma mūdi eligis/ vt fortia queq; cōfundas:cōcede ppitius: vt q beate. N. virginis ⁊ martyris tue solēnia colimus/eius apud te patrocinia sentiamus. Per. De virgine nō martyre. Oratio. Deus q nos hodie beate. N. virginis tue annua solēnitate letificas:da vt quā veneramur officio/etiaz pie cōuersationis sequamur exemplo. Per dñm. De plurib⁹ virginib⁹. Oratio. Deus q nos in tātis periculis ꝯstitutos p humana scis fragilitate non posse subsistere:da nobis p merita sanctaz virginū tuarū. N. et. N. salutem mentis ⁊ corporis:vt ea que p pctis nostris patimur/ te adiuuante vincamus. Per Odñz. De electa. Oratio. Omps sempiterne deus/ q nos annua btē. N. solēnitate letificas: cōcede ppiti⁹: vt cui⁹ gaudem⁹ meritis/accēdamur exemplis. Per. De martyre non virgine. Oratio. Deus q inter cetera potē tie tue miracula/etiaz in sexu fragili victoriā martyrij cōtulisti:ꝯcede ppiti⁹:vt q beate. N. martyris tue natalicia colimus/ per eius ad te exempla gradiamur. P dō. ℭ De vna virgine martyre. Lectio libri Sapientie. Ecclesiastici. lj. ca. Confitebor tibi dñe rex: ⁊ collaudabo te deū salvatorē meū. Cōfitebor nomini tuo/quoniā adiutor ⁊ protector fact⁹ es mihi: et liberasti corp⁹ meuz a pditiōe. A laqo lingue iniq̄/ ⁊ a labijs operantiū mēdaciū:⁊ ī cōspectu psequētiū fact⁹ es mihi adiutor. Et liberasti me scōz multitudinez misericordie nois tui/ a rugiētib⁹ ꝑparatis ad escā: de manib⁹ querētiū aīaz meā/ et de multis tribulatiōib⁹ que circūdederūt me. A pressura flamme q̄ circūdedit me:⁊ in medio ignis non suz estuata.

De altitudine vẽtris inferi/ ⁊ a lingua coinqnata/ ⁊ a verbo mendacij. A rege iniquo/ ⁊ a lingua iniusta liberasti me. Laudabit vsqꝫ ad morte aia mea dñm: ⁊ vita mea appropinquás erat in iferno deorsũ. Circũdederũt me vndiqꝫ: ⁊ nõ erat q adiuuaret. Respiciés erá ad adiutoriũ hoium/ ⁊ nõ erat. Memorata suꝫ misericordie tue dñe: ⁊ coopationis tue q̃ a seculo sunt: qm̃ eruis sustinẽtes te dñe: ⁊ liberas eos de manu odientium/ dñe deus noster. Lctõ libri sapiẽtie. Ecclĩasti. vltimo.

Omine de⁹ meus exaltasti super terrã habitationẽ meã: ⁊ p morte defluẽti deprecata sũ. Inuocaui dñm patrẽ dñi mei: vt nõ derelinq̃t me i die tribulatiõis mee/ ⁊ in tpe superboꝝ sine adiutorio. Laudabo nomẽ tuũ assidue: ⁊ collaudabo illud i cõfessiõe: ⁊ exaudita est oratio mea. Liberasti me de perditiõe: ⁊ eripuisti me de tpe iniquo. Propterea cõfitebor ⁊ laudẽ dicã tibi: ⁊ benedicã noĩ tuo/ dñe deus noster. Lctõ libri Sapiẽtie. viij.

Sapientia vincit maliciã: attingit a fine vsqꝫ ad finẽ fortiter/ ⁊ disponit oĩa suauiter. Hãc amaui/ ⁊ exqsiui eã a iuuẽtute mea: ⁊ qsiui spõsaꝫ mihi eaꝫ assumere: ⁊ amator factor sũ forme illi⁹. Generosi tatẽ illi⁹ glorificat cõtuberniũ habẽs dei: sed ⁊ oĩum dñs dilexit illã. Doctrix est enĩ discipline dei: ⁊ electrix operũ illius. Lcõ libri sapiẽtie. Ecclesiasti. xxiiij.

Sapiẽtia laudabit animã suã/ ⁊ ĩ dño honorabit̃: ⁊ ĩ medio populi sui gloriabit̃. In ecclesijs altissimi apiet os suũ: ⁊ in cõspectu virtutis illi⁹ gloriabit̃. In medio populi sui exaltabit̃: ⁊ in plenitudine sctã admirabit̃. In multitudine electoꝝ habebit laudẽ: ⁊ ĩter bñdictos benedicet̃/ dicẽs. Ego ex ore altissimi pdiui/ primogenita ante oẽm creaturã. Ego q̃si libanus nõ incisus/ vaporaui habitationẽ meaꝫ. Et q̃si balsamũ nõ mixtũ odor me⁹. Ego q̃si terebinthus extendi ramos meos: ⁊ rami mei honoris et gratie. Lctõ epl̃e bti Pauli apli. Ad Corinth. ij. ca. x. ⁊. xj.

Fratres. Qui gloriat̃/ in dño glorieť. Nõ enim q seipsũ cõmẽdat/ ille pbat⁹ est: sed quẽ deus cõmendat. Utinã sustineretis modicũ quid insipiẽtie mee: sed et suppor-

tate me. Emulor enī vos dei emulatiõe. Despõdi enī vos vni viro / virginẽ castã exhibere chr̃o. ¶ De plurib⁹ virginibus. Lctõ epl̃e bti Pauli apli. Ad Corinth̃.j.ca.vij.

FRatres. De virginibus preceptũ dñi nõ habeo: cõsiliũ aũt do/tãq̃ misericordiã cõsecutus a deo: vt sim fidelis. Existimo enī/hoc bonũ esse ꝓpter instãtẽ necessitatẽ: qm̃ bonũ est homini sic esse. Alligatus es vxori/noli querere solutionẽ. Solut⁹ es ab vxore/noli q̃rere vxorem. Si aũt acceperis vxorẽ/nõ peccasti: ⁊ si nupserit virgo/nõ peccauit. Tribulationẽ tamẽ carnis habẽbũt huiusmodi. Ego autẽ vobis parco. Hoc itaq̃ dico fratres: tẽpus breue est. Reliquũ est: vt ⁊ qui habent vxores/tãq̃ nõ habẽtes sint. Et qui flent: tanq̃ nõ flẽtes. Et qui gaudẽt/tanq̃ nõ gaudẽtes: ⁊ q emũt/tãq̃ nõ possidẽtes. Et q vtunt̃ hoc mũdo/tãq̃ nõ vtant̃. Preterit enim figura huius mũdi. Volo autẽ vos sine solicitudine esse. Qui sine vxore est/solicitus est que dñi sunt/qũo placeat deo. Qui aũt cũ vxore est: solicit⁹ est q̃ sũt hui⁹ mũdi/qũo placeat vxori/⁊ diuisus est. Et mulier innupta ⁊ virgo/cogitat q̃ dñi sunt: vt sit sctã corpe ⁊ spũ. In chr̃o iesu dño nr̃o.

¶ De vidua siue electa. Lctõ libri sapie. Prouerbiorũ.xxxj.

MUlierẽ fortẽ q̃s inueniet: Procul/⁊ de vltimis finibus ꝓciũ ei⁹. Cõfidit in ea cor viri sui: ⁊ spolijs nõ indigebit. Reddet ei bonũ et nõ malũ/oĩbus diebus vite sue. Quesiuit lanã et linũ: ⁊ operata est cõsilio manuũ suarũ. Facta est quasi nauis institoris/de lõge portãs panẽ suũ. Et de nocte surrexit/deditq̃ predã domesticis suis/⁊ cibaria ancillis suis. Cõsiderauit agrũ/⁊ emit eũ: de fructu manuũ suarũ plãtauit vineã. Accinxit fortitudĩe lũbos suos: ⁊ roborauit brachiũ suũ. Gustauit ⁊ vidit quoniam bona est negociatio eius: nõ extinguetur in nocte lucerna illius. Manũ suaz misit ad fortia: ⁊ digiti eius appr̃hẽderũt fusum. Manũ suã aperuit inopi: et palmas suas extẽdit ad pauperẽ. Nõ timebit domui sue a frigoribus niuis: oẽs enī domestici ei⁹ vestiti sunt duplicib⁹. Stragulatã vestẽ fecit sibi: byssus et purpura in-

dumētū ei⁹. Mobilis ī portis vir ei⁹:quādo sederit cū senatoribꝰterre.Sindonē fecit et vēdidit:z cīgulū tradidit chananeo.Fortitudo z decor īdumentū ei⁹:z ridebit ī die nouissimo.Os suū aperit sapiētie: z lex clementie in lingua ei⁹. Cōsiderauit semitas domus sue:z panē ociosa nō comedit. Surrexerūt filij ei⁹/et beatissimā pdicauerūt:vir ei⁹ z laudauit eā.Multe filie cōgregauerūt diuitias /tu supgressa es vniuersas . Fallax gratia et vana est pulchritudo:mulier timēs dēū ipsa laudabit.Date ei de fructu manuū suarū:z laudēt eā in portis opera ei⁹. ℟. Adiuuabit eā de⁹ vultu suo:deus in medio ei⁹non cōmouebit. ℣. Flumi nis ipet⁹letificat ciuitatē dei: sācti ficauit tabernaculū suū altissimus. ℟. Dilexisti iusticiā et odisti iniqtatez . ℣. Propterea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹oleo leticie. ℟. Specie tua z pulchritudīe tua : intēde pspere pcede et regna. ℣. Propter veritatē z māsuetudinez z iusticiā:z deducet te mirabiliter dextera tua. ℟. Propter veritatē z mansuetudinē z iusticiā:z dūcet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia z vide/et īclina aurē tuā: qa cōcupiuit rex speciē tuam. ℟. Diffusa est grā in labijs tuis:ppterea bñdixit te de⁹i eternū. ℣. Propter vitatē z māsuetudinē z iusticiā:z dūcet te mirabiliter dextera tua . ℟. Audi filia z vide/z īclina aurē tuā: qa cōcupiuit rex speciē tuā. ℣. Specie tua z pulchritudīe tua:ītēde pspe pcede z regna. ℟. Cōcupiuit rex decorē tuū:qm̄ ipse est dns de⁹ tu⁹. ℣. Audi filia z vide/z īclina aurē tuā. Alla. ℣. Diffusa est grā in labijs tuis:ppterea bñdixit te de⁹ in eternū. Alla. ℣. Specie tua et pulchritudīe tua: intēde pspere pcede z regna. Alla. ℣. Egregia spōsa chri imploza p nobis dnm iesum chrm. Alla . ℣. Dis glia ei⁹ filie regis ab intus in fimbrijs aureis . Alla. ℣. Emuloz enī vos dei emulatiōe:despōdi vos vni viro vginē castā exhibere chro. Alla. ℣. Adducent regi vgines post eā : prime ei⁹ offerent tibi in leticia. Alla. ℣. Loquebar dñe de testimonijs tuis in cōspectu regum et nō cfundebar. Alla. ℣. Quicq prudētes vgies acceperūt oleū i vasis suis cū lāpadib⁹:media aūt nocte clamor factꝰ est/ecce spōsus venit / exite obuiaz xpō dño. Alla. ℣. Hec est vgo sapiēs/z vna de nūero prudentū. Alla . ℣. O cq̄ pulchra est casta

generatio cū claritate. Alleluia. ℣. Mel z lac ex eius ore suscepi: z sanguis eius ornauit genas meas. ℭ De electa. Alleluia. ℣. Inuenta vna preciosa margarita dedit omnia sua negociatori z cōparauit eā. **Tractus de pluribus virginibus z de vna virgine martyre.** Qui seminat i la. vtš. **de martyribus fol. 300. Alter tractus de virgine nō martyre z de electa.** Audi filia z vide z inclina aurē tuā: quia cōcupiuit rex speciem tuā. ℣. Vultū tuū deprecabunt oēs diuites plebis: filie reguz in honore tuo. ℣. Adducent regi virgines post eā proxime eius offerent tibi. ℣. Adducent in leticia z exultatione: adducent in tēplum regis. **Prosa de vna virgine vel de pluribus.** Exultent filie siō in rege suo: nescientes thorū delicti crimine sordidatuz. Quarū christe spōsus virginū: virginis es filius. Cuius gratia/mira opera in sanctis tuis sunt edita. Ut das cernere hac in virgine: cuius hec festa sunt hodie. Que fragili sexu femineo: viriliter carnis iure domito. Angelicā hic vitam duxerat in carne: dū preter carnem vixerat. Hoc miratur serpēs antiquus: calcaneum eius obseruabat callidus. Qui nocere dū machi natur: sub pedibus femine caput eius terit. Insidias hostis hāc chre docuisti vginē vincere in prima cōgressiōe. Dum nō cōsentiret sed illi resisteret: vincere q soolet tētatos/si nō repugnēt. Que hec vgo resistēs/a se fecit fugere. Quo fugato: appropinquauit tibi dñe. Nunc inter virgines adducta/post eā que mater est itacta: virginuz virginis marie digna est pedissequa. Te agnū sine macula iā sequit stola candida filiū virginis: quocūqz virginū flos ierit. Cuius intercessione tu nos tuere. Amē. ℭ Prosa que de qualibet sancta potest dici.

Hec sancta cuius hodie celebrātur solēnia. Iam reuelata facie regē cernit i gloria. Illic regina virginū trāscendēs culmē ordinū: Excusset apud dñz nostrorū lapsus criminū. Nos ad eādē gloriā p ipsi⁹ suffragia: Post presentē miseriā chri pducat gratia. Amē. **S. Mattheum. xxv.**

In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis parabolā hanc. Simile est regnū celorū decē virginib⁹: que accipientes lampades suas/exierūt obuiā sponso z sponse. Quinqz aūt ex eis erāt fatue/z qnqz prudētes. Sed qnqz fatue acceptis lampadib⁹/nō sum-

pſerũt oleũ ſecũ. ꝓudentes
vo acceperũt oleũ in vaſis ſu
is cũ lampadib⁹. Dora autẽ
faciẽte ſponſo/dormitauerũt
oẽs ac dormierũt. Media aũt
nocte clamor factus eſt: ecce
ſpõſus venit/exite obuiaz ei.
Tũc ſurrexerũt oẽs virgines
ille:et ornauerũt lãpades ſu-
as. Fatue aũt ſapientibus di-
xerũt. Date nobis de oleo ve
ſtro: qa lãpades noſtre extin
guunt. Reſpõderũt prudẽ-
tes/dicẽtes. Ne forte nõ ſuffi
ciat nobis z vobis: ite potius
ad vẽdentes/z emite vobis.
Dũ aũt irẽt emere/ venit ſpõ-
ſus: et que parate erãt/ intra-
uerũt cũ eo ad nuptias: z clau
ſa eſt ianua. Nouiſſime vero
veniũt z reliqne virgines/di
cẽtes. Dñe/dñe/aperi nobis.
At ille reſpõdẽs/ait. Amẽ di-
co vobis/neſcio vos. Vigila
te itaqz: qa neſcitis diez neqz
horã. Scõm Matthẽuz. xiij.

In illo tpe. Dixit ieſus
diſcipulis ſuis parabo-
lã hãc. Simile eſt regnũ celo
rũ theſauro abſcõdito ĩ agro:
quẽ qui inuenit homo/abſcõ
dit: z pre gaudio illi⁹ vadit: z
vẽdit vniuerſa que habet/et
emit agruz illũ. Iterũ ſimile
eſt regnũ celoz hoĩ negocia
tori/qrẽti bonas margaritas:
Inuẽta aũt vna pciosa mar-
garita: abijt/z vendidit oĩa q
habuit/z emit eã. Iterũ ſimi-
le eſt regnũ celoz ſagene miſ
ſe in mare: z ex omni genere
piſciũ congregãti. Quã cũ im-
pleta eſſet: educẽtes/et ſecus
littus ſedẽtes: elegerũt bonos
in vaſa: malos aũt foras miſe
rũt. Sic erit in cõſũmatiõe ſe-
culi. Exibũt angeli/z ſepara-
bũt malos de medio iuſtoz:
z mittẽt eos in caminũ ignis:
ibi erit fletꝰ et ſtridor dentiũ.
Intellexiſtis hec oĩa: Dicũt
ei. Etiã. Ait illis. Ideo oĩs ſcri
ba doctꝰ in regno celoz/ſimi
lis eſt hoĩ patrifamilias: qui
pfert de theſauro ſuo noua z
vetera. Offer. Diffuſa eſt gra-
tia in labijs tuis: ꝓpterea bñdixit
te deꝰ in eternũ/ et in ſeculũ ſeculi.
Offer. Offerent regi vgines p-
xime eiꝰ offerent tibi ĩ leticia z ex-
ultatione: adducẽtur in tẽplũ regi
dño. Offer. Offerent regi vgi-
nes poſt eã: ꝓxime eiꝰ offerent ti-
bi. Offer. Filie regũ ĩ honore
tuo/aſtitit regina a dextris tuis: in
veſtitu deaurato/ circũdata varie-
tate. Secr. de vgie z martyre.

Suſcipe dñe munera que ĩ
beate. N. vginis ac martyris
tue ſolẽnitate deferimus: cu-

ius nos ꝯfidimus patrocinio liberari. ℙer. Aliud de ṽgine nō martyre. Secre. Hostias dñe quas tibi offerim⁹ ppitius respice: z intercedēte beata. M. ṽgine tua vincula peccatorū nostrorū absolue. ℙer. De pluribus ṽginibus. Secr. Munera dñe que noī tuo p solēnitate sanctarū virginū tuarum. M. z. M. offerimus: earū precib⁹ tibi grata fieri suppliciter exoram⁹. ℙ. De electa. Secr. Accepta tibi sit dñe sacrate plebis oblatio: p tuoꝝ honore sanctoꝝ/ quoꝝ se meritꝫ pcepisse de tribulatione cognoscit auxiliū. ℙer. De martyre nō ṽgine. Secr. Hostias tibi dñe btē M. martyris tue dicatas meritis benign⁹ assume: z ad petuū nobis tribue puenire subsidiū. ℙer. Lōio. Diffusa est gratia ī labīs tuis: ꝓpterea benedixit te deus in eternū. Lōio. Quinqꝫ prudētes virgines acceperūt oleū in vasis suis cū lāpadibus: media autē nocte clamor factus est: ecce spōsus venit/ exite obuiaꝫ chr̄o dño. Lōio. Dilexisti iusticiā z odisti iniquitatē: propterea vnxit te deus de⁹ tuus. Lōio. Simile est regnū celoꝝ homini negociatori/ querēti bonas margaritas: inuenta vna p̄ciosa margarita/ dedit oīa bona sua: z cōparauit eā. Lōio. Hec iudiciuꝫ z iusticiam dñe: non calūnientur me superbi: ad oīa mandata tua dirigebar: omnē viam iniquitatis odio habui. Lōio. Principes persecuti sunt me gratis: z a verbis tuis formidauit cor meum: letabor ego sup eloquia tua / quasi q̄ inuenit spolia multa: ꝓcupiuit aīa mea testimonia tua domine: et dilexit ea vehemēter. Lōio. Confundātur superbi: qa iniuste iniquitatem fecerūt in me: ego aūt in mādatis tuis exercebor: in tuis iustificationibus vt nō cōfundar. Lō/ plen. de virgine et martyre. Sancte ṽginis ac martyris tue. M. p̄cibus ꝯfidētes/ qm̄s dñe: vt p ea q̄ sumpsim⁹: eterna remedia capiamus. ℙer. Lōpr. de ṽgine nō martyre. Sāctificet nos qm̄s dñe tui pceptio sacramēti: z intercessione btē. M. ṽginis tue/ tibi reddat acceptos. ℙer. Lōpr. de plurib⁹ virginibus. Munera tua dñe supplicatiōe sāctarū virginū. M. et. M. a delectatiōib⁹ terrenis nos expediāt: z celestib⁹ reficiāt sacramētꝫ. p. De electa. Lōpr. Sanctifasti dñe familiaꝫ tuā munerib⁹ sacris: ei⁹ q̄s semp ītercuē-

tione nos refoue/cuius solẽ-
nia celebram⁹. Per. Be mar
tyre nõ virgine. Lõpt. Diuini
muneris largitate satiati: qs
dñe deus noster: vt intercẽ-
dente beata. M. martyre tua:
in eius semper participatiõe
viuamus. Per. ℂ Incipiunt
misse p singulos dies in hebdomada. Et primo die dñica de sancta trinitate officium.
Benedicta sit sctã trinitas. vtŝ. in loco ppio fol. 128. ℂ Feria secũda de sapiẽtia dei eterna idest dño iesu chño. Intr.

Ex dei irrepẽhensibilis cõuertẽs aias: testimonium dei fidele/ sapientiã pstãs paruulis. ps. Celi enarrãt gloriã dei: z opera manuũ eius anũciat firmamẽtum. Gl'ia. Oro. OEus qui per coeternã tibi sapientiã hoiem cuz nõ esset condidisti: perditũqz misericorditer reformasti: pesta qsumus: vt eadẽ corda nostra ĩspirãte/ te tota mẽte amemus: z ad te toto corde curramus. P. Lctõ libri Sapie. ix.
IN diebus illis. Orauit salomon dicẽs. Deus patrũ nostroz z dñe misericordie: q fecisti omnia verbo tuo: z sapientia tua cõstituisti hominẽ/ vt dominaret creature que a te facta est. Vt disponat orbẽ terrarũ in equitate/ z iusticia: et in directione cordis iudiciuz iudicet. Da mihi sedium tuarũ assistricẽ sapientiam: et noli me reprobare a pueris tuis. Quoniã seruus tuus sum ego/ z filius ancille tue. Grad. Omine deus noster qz admirabile est nomen tuuz in vniuersa terra. ℣. Quoniã eleuata est magnificentia tua super celos. Alla. ℣. Paratuz coz meũ deus paratũ coz meum: cantabo z psallam in gloria mea. Infra septuagesimaz. Tract⁹. Mitte domine sapientiã de celis sanctis tuis z a sede magnitudinis tue: vt mecum sit z mecũ laboret z sciam quid acceptũ sit apud te. ℣. Scit illa eniz z intelligit: z deducet me in operibus meis sobrie: z custodiet me in sua potentia: z erunt accepta opera mea. ℣. Sensum tuũ quis sciet nisi dederis sapientiaz: z miseris spiritũsanctum tuuz de altissimis: ℣. Nam per sapiẽtiam sanati sunt quicũqz placuerũt tibi a principio. Scõm Lucam. x.
IN illo tpe. Exultauit iesus in spirituſãcto/ z di-

xit. Cōfiteor tibi pater/dñe cē li ⁊ terre: q̄ abscondisti hec a sapientibus ⁊ prudentibus/ ⁊ reuelasti ea paruulis. Etiā pater/quoniā sic placuit ante te. Oīa mihi tradita sūt a patre meo. Et nemo scit quis sit filius/nisi pater: ⁊ qs sit pater/ nisi filiꝰ/ ⁊ cui voluerit filiꝰ revelare. Et cōuersus ad discipulos suos/dixit. Beati oculi qui vidēt que vos videtis. Dico enim vobis/q̄ multi ꝓphete ⁊ reges voluerūt videre que vos videtis/ ⁊ nō viderunt: ⁊ audire que auditis/ ⁊ nō audierūt. **Offer.** Reuela oculos meos ⁊ ꝯsiderabo mirabilia tua dñe: vt doceas me iusticiaz tuā: da mihi intellectū vt discam mādata tua. **Secr.** Sāctificet qm̄s dñe deus huius nostre oblatiōis munus tua cooperāte sapientia: vt tibi placere possit ad laudē/et nobis ꝓficere ad salutem. Per. **Cōio.** Qui meditabit in lege dñi die ac nocte dabit fructū suū in tēpore suo. **Cōpl.** Infunde qm̄s dñe deus per hec sacramēta que sumpsimus tue cordibꝰ nostris lumē sapiētie: vt te veraciter agnoscamus/ ⁊ fideliter diligamus. Per. **Feria tertia de sancto spiritu. Intr.**

Um sāctificatus fuero i vobis/cōgregabo vos ō vniuersis terris: ⁊ effundā sup vos aquā mūdā: ⁊ mūdabimini ab oībus inquinamentis vestris: ⁊ dabo vobis spiritū nouū. **ps.** Benedicā dñm in omni tēpore: semp laus eiꝰ in ore meo. Gl'ia.

Oratio.

Deus cui omne cor patet ⁊ oīs volūtas loquit̄/et quē nullus latet secretū: purifica per infusionez sanctiſpūs cogitationes cordis nostri: vt te ꝓfecte dilige re/et digne laudare mereamur. Per d. eiusd. **Lcō epl'e bti pauli apli. Ad Corith. j. c. xij.**

Fratres. Unicuiq̄ vestrū datꝰ manifestatio spiritus ad vtilitatē. Alij quidē p spiritū datur sermo sapiētie. Alij aūt sermo sciētie/ secūdū eūdem spiritū. Alteri fides in eodē spū. Alij gratia sanitatū in vno spiritu. Alij operatio virtutū. Alij ꝓphetia. Alij discretio spirituuz. Alij genera linguarū. Alij interpretatio sermonū. Hec autē oīa operatur vnus atq̄ idē spiritus: diuidēs singulis prout vult.

Grad. Beata gens cuius est dominus deus eoꝝ̃: populus quem elegit dñs in hereditatem sibi. ℣. Verbo dñi celi firmati sunt: ⁊ spiritu oris ei⁹ omis virt⁹ eoꝝ. Alla. ℣. Veni sctē spūs: reple tuoꝝ corda fideliū: ⁊ tui amoris ī eis ignē accēde. Prosa de sancto spiritu. fol. 123. vel alia eodē fol. Tract⁹ post septuagesimam. Laudate dñm oēs gētes: ⁊ collaudate eum oēs populi. ℣. Quoniam cōfirmata est sup nos misericordia ei⁹: ⁊ veritas dñi manet in eternū. Scōm Joānem. xiiij. In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Si diligitis me/ mādata mea seruate. Et ego rogabo patrem: ⁊ aliū paracletū dabit vobis: vt maneat vobiscū in eternū/ spiritū veritatis: quē mūdus nō pōt accipere: qa nō videt eū/ nec scit eū. Vos aūt cognoscetis eū: qa apud vos manebit/ ⁊ ī vobis erit. Offer. Emitte spiritū tuum ⁊ creabunt: ⁊ renouabis faciē terre: sit gloria dñi in secula alla. Secre. Hec oblatio q̃s dñe cordis nostri maculas emūdet: vt sctīspūs digna efficiat habitatio. Per. eiusdē. Cōio. Spūs vbi vult spirat: ⁊ vocē ei⁹ audis: ⁊ nescis vnde veniat/ aut quo vadat alla alla alla. Cō

plē. Acōcede q̃s oipotēs de⁹ spiritūsanctū nos votis pmereri sedulis: q̃ten⁹ ei⁹ gratia ⁊ ab oīb⁹ liberemur tētatiōib⁹: ⁊ pctōꝝ nostroꝝ īdulgētiam accipe mereamur. P. eiusdē.

¶ Feria q̃rta de ãgelis. Intr.

Enedicite dominū oēs angeli ei⁹: potētes vtute/ qui facitis verbū ei⁹/ ad audiēdā vocem sermonum eius. ℘s. Bñdic aia mea dñm: et oia q̃ intra me sunt noī sancto ei⁹. Glia. Perpetuum nobis Oio. dñe tue miserationis presta subsidiū: q̃bus ⁊ angelica pstitisti suffragia non deesse. Per. Lctō libri Apocalypsis beati Joānis apli. xix. c. In dieb⁹ illis. Dixit mihi angelus. Scribe. Beati q̃ ad cenā nuptiarū agni vocati sūt. Et dixit mihi. Hec verba dei vera sūt. Et cecidi ad pedes ei⁹/ vt adorarē eū. Et dixit mihi. Vide/ ne feceris: cōseruus tuus sum: ⁊ fratrū tuorū habentiū testimoniū iesu: deū adora. Grad. Benedicite dñm oēs angeli eius: potentes virtute: qui facitis verbum eius.

℣. Benedic aīa mea dñz: ꝛ oīa interiora mea nomen ſanctum eius. Alla. ℣. In cōſpectu angelorū pſallā tibi deꝰ meus/ꝛ adorabo ad tēplū ſanctū tuū: ꝛ confiteboꝛ nomini tuo. Proſa de angelis. Tractus poſt ſeptuageſimā. Laudate dñm oēs gētes. vt ante de ſctō ſpiritu. Scōm Joānē. v.

IN illo tpe. Erat dies feſtus iudeoꝝ: ꝛ aſcēdit ieſus hieroſolymā. Eſt aūt hieroſolymis probatica piſcina: que cognominabaꝰ hebraice bethſaida/qnqz porticus habēs. In his iacebat multitudo magna languētiū/ cecoꝝ/ claudoꝝ/aridoꝝ/ expectantiū aque motū. Angelus aūt dñi ſecūdū tēpus deſcendebat in piſcinā/ꝛ mouebaꝰ aqua. Et q prioꝛ deſcēdiſſet in piſcinā poſt motionē aque/ſanus fiebat a quacūqz detinebaꝰ infirmitate. Offer. Stetit angelus iuxta arā tēpli habens thuribulū aureū in manu ſua: et data ſunt ei incēſa multa: ꝛ aſcēdit fumus aromatū in cōſpectu dei alla. Secre. Hoſtias tibi dñe laudis offerimus ſuppliciter deprecātes: vt eaſdem angelico p nobis interueniēte ſuffragio/ꝛ placatus accipias: ꝛ ad ſalutē noſtrā prouenire cōcedas. Per. Cōio. Benedicite oēs angeli dñi dñm: hymnū dicite et ſuperexaltate eum in ſecula. Cōplē. Repleti dñe benedictiōe celeſti ſuppliciter implorāmꝰ: vt qđ fragili celebrāmꝰ officio/ſanctorū angeloꝝ atqz archangelorū nobis prodeſſe ſentiamus auxilio. Per dñm. ¶ Feria qnta de charitate. Introitꝰ.

Caritas dei diffuſa eſt in cordibus veſtris alla. per inhabitātem ſpirituꝫ eius in vobis alla alleluia. ℘s. Bñe deus ſalutis mee: in die clamaui ꝛ nocte cora te. Glia. Oio. Omnipotēs ſempiterne deus/qui iuſticiā tue legis in cordibꝰ credētiū digito tuo ſcribis: da nobis fidei ſpei ꝛ charitatis augmentū: ꝛ vt mereamur aſſeq qđ promittis/fac nos amare qđ precipis. Per. Lctō epl̄e btī pauli apl̄i. Ad Corinth̄. j. ca. xiij. Fratres. Charitas patiēs eſt/benigna eſt. Charitas nō emulatur: non agit pperā/nō inflatur: nō eſt ambitioſa: non querit que ſua ſunt. Nō irritatur: nō cogitat

malũ: nõ gaudet sup iniquitate: congaudet aũt veritati. Omnia suffert/omnia credit/ omnia spẽrat/omnia sustinet. Charitas nũq̃ excidit. Grad. Venite filij audite me timorem dñi docebo vos. ℣. Accedite ad eũ ⁊ illuminamini: ⁊ facies vestre nõ cõfundent. Alla. ℣. Venite exultem⁹ dño iubilem⁹ deo salutari nostro. ℣. Preoccupem⁹ faciẽ ei⁹ in cfessiõe: ⁊ in psalmis iubilemus ei. Vel. Alla. ℣. Verbo dñi celi firmati sunt ⁊ spũ oris ei⁹ ois virtus eorũ. S. Joãnẽ. xiij.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Filioli/ adhuc modicũ vobiscũ sum. Queretis me/⁊ sicut dixi iudeis/quo ego vado/vos non potestis venire. Et vobis dico modo. Mãdatũ nouũ do vobis/ vt diligatis inuicẽ/ sicut dilexi vos: vt ⁊ vos diligatis inuicẽ. In hoc cognoscẽt oẽs: qa discipuli mei estis/ si dilectionem habueritis ad inuicem. Offer. Portas celi aperuit dñs et pluit illis mãna vt ederẽt: panẽ celi dedit illis: panez angelorũ manducauit homo alla. Secr. Admitte qs dñe spiritũ sanctũ: q ⁊ hec munera presentia tuũ nobis efficiat sacramẽtũ: ⁊ ad hoc pcipiẽdũ corda nostra purificet. Per. eiusdẽ. Cõio. Tollite hostias ⁊ introite in atria ei⁹: adorate dñm in aula sancta eius. Cõpl. Spiritũ nobis dñe tue charitatis infunde: vt quos vno pane celesti satiasti/tua facias pietate concordes. Per. eiusdẽ. Feria sexta de sãcta cruce. Intr.

Os autẽ gloriari oportet in cruce domini nri iesu christi: in quo est salus/ vita ⁊ resurrectio nostra: p quẽ saluati ⁊ liberati sumus. ℘s. Deus misereat nostri ⁊ benedicat nobis: illuminet vultus suũ sup nos/ ⁊ misereatur nostri. Glia. Cio. Deus q vnigeniti filij tui dñi nostri iesu xp̃i p̃cioso sãguine/ viuifice crucis vexillũ sctificare voluisti: concede qñs: vt q eiusdẽ sãcte crucis gaudẽt honore/ tua quoq̃ facias vbiq̃ ptectione gaudere. Per eundẽ. Lctõ epl̃e bti pauli apli. Ad philippẽses. ij.

Fratres. Christus factus est pro nobis obediens vsq̃ ad mortẽ: mortem autẽ crucis. Propter quod ⁊ deus exaltauit illum: ⁊ donauit illi

nomen/qđ est sup omne no-
mẽ:vt in noie iesu omne ge-
nu flectaĕ/ celestiũ/terrestriũ/
z ifernoz. Et oĩs lingua cõfi-
teaĕ:qa dominus iesus chri-
stus in gloria est dei patris:
Grad. Christus factus est pro
nobis obediens vsq ad mortem:
mortẽ aũt crucis. ℣. Propter qđ
z dꝰ exaltauit illũ:z dedit illi no-
mẽ qđ est sup omne nomẽ. Alla.
℣. Dulce lignum/dulces clauos/
dulcia ferẽs põdera: q̃ sola fuisti
digna sustinere regẽ celoz et ho-
minũ. Tẽpore paschali. Alla.
℣. Dicite in gẽtibus qa domin9
regnauit a ligno. Prosa.
Alue crux sctã/arboz digna.
Cuius robur p̃cioſuz mũdi fer
ret talẽtũ. Ut hostis p lignũ vi
ctoz/ligno reuinceret. Quodq
exortus mortis primis erat terri
genis paradiso ꝓpulsis. Qua sa
etiã vite fozet: cunctis chr̃i morte
vere viuificatis. Horrificũ tu es
semp lignuz inimicis crux sctã se-
uis. Quã moꝛs pauet/ifernusq
timet:q̃ suos chr̃o ꝓsignãs. Cui
laus sit in euũ. Tracꝰ. Laudate
dñm oẽs gẽtes. Vt ante de san
cto spũ. Sis. S. Matthæũ. xx.
In illo tẽpoze. Ascẽdẽs
ihesus hierosolymã:assũ-
pſit duodecim discipulos su-
os secreto:z ait illis. Ecce ascẽ
dimus hierosolymã: z filius
hois tradet principibꝰ sacer-
dotũ z scribis:et dẽnabunt
eũ morte: et tradẽt eũ gẽtibꝰ
ad illudẽdũ / et flagellãdum/
et crucifigẽdum:et tertia die
resurget. Offer. Protege dñe
plebẽ tuã/p signũ sancte crucis/ab
oĩbꝰ insidijs inimicoz oĩum:vt ti-
bi gratã exhibeamꝰ seruitutẽ:z ac
ceptabile tibi fiat sacrificiũ nostrũ
alla. Secr. Hec oblatio qm̃s
dñe ab oĩbꝰ nos purget offẽ-
sis:q̃ in ara crucis immolata/
etiã totiꝰ mũdi tulit offensaz.
Per. Prefatio. Qui salutẽ hu-
mani generis. Cõio. Nos autẽ
gloriari oportet i cruce dñi nostri
iesu chr̃isti alla. Cõpl. Adesto
nobis qm̃s dñe dꝰ noster:et
quos sãcte crucis letari facis
honore/eiꝰ quoq ppetuis de-
fende subsidijs. P. C De bea
ta virgine in aduẽtu. Intro.

Orate celi de
super / et nu-
bes pluãt iu-
stũ:aperiatur
terra/ et ger-
minet salua-
torẽ. ps. Ce
li enarrãt glo
riam dei:z opera manuũ eius an-
nũciat firmamentũ. Gloria. Ky-
rie eleisõ qđ canit in aduẽ

de dña:sine Et in terra. Oro.

OEus qui de beate marie virginis vtero verbum tuū angelo nūciante carnem suscipere voluisti:pstа suppli cibus tuis:vt q vere eā dei ge nitricē credimus / eius apud te intercessiōib⁹ adiuuemur. P eūd. Lcō Esaie pphe.vij.

IN diebus illis.Locut⁹ est dñs ad achaç/dicēs. Pete tibi signum a dño deo tuo in profundū inferni/siue in excelsū supᵖ.Et dixit achaç. Non petā/t non tētabo dñm. Et dixit.Audite ergo domus dauid.Nunqd paruz vobis est molestos esse hoibus: qa molesti estis t deo meo:Propter hoc dabit dñs ipse vobis signū. Ecce virgo concepit t pariet filiū/t vocabit nomen eius emanuel.Butyrū t mel comedet / vt sciat reprobare malū/t eligere bonū. Grad.

Tollite portas principes vestras t eleuamini porte eternales: t introibit rex glorie. ℣. Quis ascendet in montē dñi : aut qs stabit in loco sancto eius : innocens manibus t mundo corde. Alleluia. ℣. Prophete sancti predicauerūt nasci saluatorē de virgine matre sancta maria. Alla. ℣. Ab arce siderea gabriel intonuit. Verbum missum diuinitus marie cōcinuit. Ait illa sum ancilla puella humillima.Regis huius defers cui⁹mā data salubria.Et ancille mandat ille de superna curia.Fiat parens licet cadens coniugali copula. Ad hec verba nō superba:sed mire flagrātia. Mox intrauit lux superna marie precordia. Ergo pia o maria te laudātes poscimus.Ora patrem. naz te matrē natus audit optimus. Hora mortis det vt fortis sit cordis ptritio. Ne damnemur. sed letemur in celesti solio. Amen dicāt mēte tota plebs cruore chri sti lota. Et sit semp sine nota.Amē dicāt oia. Alla. ℣. Angelus ad virginē christi destinat per quem incarnatio sua nūciatur. Et virgo dū sedula voce salutat admirande seriem rei percunctatur. Prosa.

Mittit ad virginem nō quem uis angelum:sed fortitudinem / suum archangelum amator hominis. Fortem expediat pro nobis nunciū:nature faciat vt prei udicium in partu virginis. Naturam superet natus rex glorie:regnet t imperet/t zyma scorie tollat de medio. Superbiētium terat fastigia : colla sublimium calcet vi propria potens in prelio. Foras eīciat mundanum prīcipem:secumqz faciat matrem participem patris imperij. Axi qui

mitteris

mitteris : hec dona dicere: reuela veteris velamen littere virtute nũ cij. Accede nuncia:dic aue comi nus.dic plena gratia:dic tecũ do- minus. et dic/ne timeas . Virgo suscipias dei depositũ.in quo per- ficias castũ propositum /t votum teneas . Audit t suscipit puella nunciũ:credit t cõcipit/t parit fi- lium: sed admirabilem. Consi- liarium humani generis:et deum fortium t patrem posteris in fide stabilem . Cuius stabilitas nos reddat stabiles : ne nos labilitas humana labiles secum precipitet. Sed dator venie concessa venia/ per matrez gratie obtenta gratia : in nobis habitet. Qui nobis tri buat peccati veniam:reatus deleat donet t patriam in arce siderum. Amen. Secundum Lucam.j.

In illo tpe . Missus est angelus gabriel a deo in ciuitatẽ galilee/cui nomẽ na- çareth ad virginẽ desponsa- tã viro/cui nomẽ erat ioseph de domo dauid: t nomẽ vir ginis maria. Et ingressus an gelus ad eã/dixit.Aue gratia plena/dñs tecũ: benedicta tu in mulieribus.Que cũ audis set turbata est in sermõe ei9 : t cogitabat qualis esset ista sa lutatio.Et ait angelus ei.Ne timeas maria : inueniſti eniz gratiam apud deũ. Ecce con cipies in vtero/t paries filiũ: t vocabis nomẽ eius Jesum. Hic erit magnus/t filius altis simi vocabit. Et dabit illi do- minus deus sedẽ dauid patris eius:t regnabit in domo ia- cob in eternum:t regni eius nõ erit finis. Dixit aũt maria ad angelum. Quõ fiet istud/ qm̃ virum non cognosco ? Et respondẽs angelus /dixit ei. Spũssanctus supueniet in te: et virtus altissimi obũbrabit tibi. Ideoq; t qd̃ nascetur ex te/sctm̃/vocabit filius dei. Et ecce elisabeth cognata tua:et ipsa cõcepit filiũ in senectute sua. Et hic mẽsis est sextus il- li/que vocat sterilis: quia nõ erit impossibile apud deum omne verbũ. Dixit autẽ ma- ria. Ecce ancilla dñi/fiat mihi scd̃m verbũ tuum. Credo dz̃ solenne dieb9 dñicis t apl̃o- rũ:ac in festo cõceptionis ma rie. Alʒ nõ. Offer. Aue maria gratia plẽa dñs tecũ benedicta tu in mulieribus : t benedictus fru- ctus ventris tui. Secre. Alta- ri tuo domine superimposi- ta munera spiritussanctus be- nignus assumat : q beate ma rie viscera splendoribus sue virtutis repleuit. Per eũdez.

Prefatio. Et te in veneratione. Cōio. Ecce virgo concipiet et pariet filium: ⁊ vocabitur nomen eius emanuel. Cōplē. Gratiā tuam q̄sumus domine mentibus nostris infunde: vt qui angelo nunciante christi filij tui incarnationem cognouimus/per passionē eius ⁊ crucem ad resurrectionis gloriā p̄ducamur. Per eundē. Alia cōplen. Omnipotēs sempiterne deus/qui coeternū tibi filium pro salute mūdi secūdum carnē spiritusancto concipiendum/angelico ministerio beate marie semper virgini declarasti:adesto propitius populo tuo: vt ad eius natiuitatem pace concessa/liberioribus animis occurramus. Per eundem.in vnitate eiusdem. Post natiuitatem domini vsq; ad purificationem de dña. Introitus.

Alue sancta parens enixa puerpera regē qui celum terramq; regit in secula seculorū. ℣. Post partum virgo inuiolata permansisti: dei genitrix intercede pro nobis. Gloria. Kyrieleison de dña Cōcū Et in terra. Oratio. Deus qui salutis eterne beate marie virginitate fecūda humano generi premia prestitisti:tribue quesumus: vt ipsam pro nobis interce-dere sentiamus/per quā meruimus auctorem vite suscipere dominū nostrū Jesum christum filium tuum. Qui tecum. Lectio epistole beati pauli apli. Ad galathas. iiij.

Fratres. Quāto tēpore heres paruulus est/nihil differt a seruo:cum sit dominus omniū/sed sub tutoribus ⁊ actoribꝰ est vsq; ad prefinitum tempus a patre. Ita ⁊ nos/cum essemus paruuli/sub elementis mundi huius eramus seruiētes. At vbi venit plenitudo tēporis/misit deus filiū suū/factū ex mulie re/factū sub lege:vt eos q sub lege erant/redimeret: vt adoptionem filiorum recipere-mus. Quoniā autē estis filij dei:misit deus spiritū filij sui in corda vestra clamantem/abba pater. Itaq; iam nō est seruus/sed filius. Q̄ō si filius/et heres per deum. Grad. Benedicta ⁊ venerabilis es virgo maria que sine tactu pudoris inuēta es mater saluatoris. ℣. Virgo dei genitrix quez totus nō capit orbis i tua se clausit viscera fa-

ctus homo. Alleluia. ℣. Post partum virgo inuiolata permãsisti: dei genitrix intercede pro nobis. Infra septuagesimá. Tractus. Gaude maria virgo cunctas hereses sola interemisti. ℣. Que gabrielis archangeli dictis credidisti. ℣. Dum virgo deum & hominem genuisti: et post partum virgo inuiolata pmansisti. ℣. Dei genitrix itercede pro nobis. Letabūdus exultet Prosa. fidelis chorus alla. Regē regum intacte pfudit thorus res miranda. Angelus consilij natus est de vgine: sol de stella. Sol occasum nesciés: stella semper rutilans valde clara. Sicut sidus radium profert virgo filium pari forma. Neq; sidus radio neq; mater filio fit corrupta. Cedrus alta libani conformatur hysopo valle nostra. Verbum ens altissimi: corporari passū est carne sumpta. Esaias cecinit synagoga meminit: nunq; tamen desinit esse ceca. Si non suis vatibus credat vel gentilibus sybillinis versibus hec predicta. Infelix propera/ crede vel vetera. cur damnaberis gens misera: Natum considera quem docet littera: ipsum genuit puerpera maria. Amen. Secū. ū Illo tēpore. Lucā. ij. Erāt ioseph & maria ma ter iesu / mirantes super his/ que dicebātur de illo. Et benedixit illis simeon: et dixit ad mariam matrem eius. Ecce positus est hic in ruinaz & in resurrectionez multorum in israel / et in signum cui cōtradicetur. Et tuā ipsius animam pertransibit gladius / vt reuelent ex multis cordibus cogitationes. Credo dī diebus dñicis & in solēnibus festis et p eorū octauas. Offer. Felix nāq; es sacra virgo maria & omni laude dignissima: qa ex te ortus est sol iusticie chīs deus noster. Secre. Muneribus nostris qmus dñe precibusq; susceptis intercedēte pro nobis beata dei genitrice maria / celestibus nos mūda mysterijs / & clemēter exaudi. Per. Prefatio. Et te in veneratiōe. Cōio. Beata viscera marie vginis que portauerunt eterni patris filium. Cōplen. Hec nos cōmunio dñe purget a crimine: & intercedēte beata dei genitrice maria celestis remedij faciat esse consortes. Per eundem dominū nostrū. ℂ De domina officium commune: quod dicitur post purificationem vsq; ad pasca: et post trinitatis vsq; ad aduentū. Introitus.

Alue sā/
cta pa/
rens eni
xa puer/
pera re/
gem:qui
celuz ter
ramqꝫ re
git in se/
cula secu
lozum. ℣s. Sentiant omnes tuū iuuamē:quicūqꝫ celebrant tuā cō/memoratiōnē. Gloria. Kyrieleison te domina. Et ī terra post lxx. vsqꝫ ad pasca omittitur.

Oncede nos famulos tuos quesum⁹ dñe deus noster/perpetua mē tis ⁊ corporis sanitate gaudere:⁊ gloriosa btē Marie semper virginis intercessione/a pñti liberari tristicia:⁊ eterna perfrui leticia. Per dominuz. Lectio libri Sapientie. Ecclesiastici. xxiiij.cap.

AB initio et ante secula creata sum:⁊ vsqꝫ ad futuruz seculum non desinam:⁊ in habitatione sancta coꝝ ipso ministraui. Et sic in sion firmata sum:et in ciuitate sanctificata similiter requieui:⁊ in hieruſalē potestas mea. Et radicaui in populo honorificata: et ī ꝑtes dei mei hereditas illius:⁊ in plenitudine sctōꝝ detentio mea. Grad. Benedicta et venerabilis es virgo maria/que sine tactu pudoris inuenta es mater saluatoris. ℣. Virgo dei genitrix quem totus non capit orbis/in tua se clausit viscera factus homo. Alla. ℣. Virga iesse floruit: virgo deum ⁊ hominem genuit:pacem deus reddidit in se reconcilians ima sūmis. Alleluia. ℣. Felix es sacra virgo maria:⁊ omni laude dignissima:quia ex te ortus est sol iusticie. Alleluia. ℣. O consolatrix pauperum Maria/tuis precibus auge virtutum numerum in charitate christi: quos tu de mortis manibus per filium humillimuz mater eripuisti. Alleluia. ℣. Maria dei genitrix et virgo perennis intercede pro nobis. Alleluia. ℣. O maria rubens rosa delicatum lilium. Dulcis mitis ⁊ formosa summum celi gaudium. Tu stella christi lucida tu vitis copiosa. Exaudi nos miseros:⁊ ora pro nobis filium tuum virgo maria. Alleluia. ℣. Aue plena gratia benedicta maria dominuz tecuz. Alleluia. ℣. Aue virgo maria/celi regina/ mūdi domina; suscipe tuorum deuotas laudes seruorum. Alleluia. ℣. Salue dulcis o maria que es stella matutina:rosa florens sine spina:tuuz

pro nobis ora filium: vt sanctorū in eternum nobis donet consortium. Alleluia. ℣. Ora pro nobis sancta dei genitrix ⁊ vgo semper maria: vt digni efficiamur promissiōe christi. Alleluia. ℣. Imperatrix egregia Jesu mater et filia: ad nostra suspiria porrige suffragia: alleuia vite via grauia delictorum vicia sancta maria. Alleluia. ℣. Subueni mater pia: ora dominum filium tuum pro populo tuo: ex te enim nobis nasci dignatus est. Alleluia. ℣. O maria virgo pia/orphanorum consolatrix/peccatorum reuocatrix/mater sole pulcherrima: vt non sinas dominare hostem fraudis: sed fugare velis rosa odorosa: o christi mater ⁊ filia/vt cum sanctis habitemus nato tuo conregnemus. O maria. Alleluia. ℣. Sancta maria adiuua nos in die exitus nostri: ⁊ in hac presenti vita miserere nobis. Alleluia. ℣. Aue benedicta maria iesu christi mater ⁊ filia: flos pudoris/ros dulcoris/dos amoris. O maria celi via/virgo candens lilium. Stella maris appellaris: ora tuum filiū. Sidus splendoris mater saluatoris dignare deprecare virgo mitium. Ne demergat sed ab labem prorsus criminum ria omni plena gratia

post septuagesimā. Laus tibi christe filio marie: tu nobis assiste precamur in hac die: quotidie nos pie respice: et preces nostras ad te dirige. ℣. O virgo gloriosa: mater speciosa/rosa formosa/stella luminosa: audi ⁊ exaudi decantantes stantes/teq; collaudantes: maria dei mater es et virgo. ℣. Adiuua nos dei genitrix maria: ora pro populo: interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo sexu: sentiant omnes tuum iuuamen/amamen/solamen/subleuamen. Amen. **Prosa.**

Ave preclara maris stella: in lucem gentium maria diuinitus orta. Auge dei porta: que non aperta: veritatis lumen ipsum solem iusticie indutum carne ducis in orbem. Virgo decus mundi/regina celi: preelecta vt sol: pulchra lunaris vt fulgor: agnosce omnes te diligentes. Te ligni vite virgam alme stirpis iesse/nescitura priores desiderauerunt patres et prophete. Te plenam fide/sancto rorante pneumate parituram diuini floris amigdaluz signauit gabriel. V/re

noso crimine mundum exemisti. Hinc gentium nos reliquie / tue sub cultu memorie/mirum immodum quem es enixa propitiatiōis agnum/regnātem celo eternaliter/ reuocamus ad aram mactandum mysterialiter. Hinc māna veruz/ israelitis veris/veri abrae filijs:am mirātibus quondam/ moysi quod typus figurabat/iaz nunc abducto velo datur pspici : ora virgo nos illo pane celi dignos effici. Hac igni sancto patriscz verbo:quod rubus vt flammā / tu portasti virgo mater facta : pecuali pelle distinctos pede/ mundis labijs corde cz propinquare. Hac fontem dulcem quem in deserto petra prenonstrauit degustare cum syncera [illegible]le: renescz constringi lotos i ma [illegible]nguem eneum in cruce specu- [illegible]. Audi nos:nam te filius ni- negans honorat. Salua nos [illegible]: pro quibus virgo mater te [illegible]t. Oa fontem boni visere: da [illegible]ros mentis oculos in te defige [illegible]e. Quo hausto sapientie/ sapo- rem vite valeat mens intelligere. Xpi fidem operibus [illegible] [illegible]ne ex huius in

te iesu ad turbas. Extollens vocem quedaz mulier de turba / dixit illi. Beatus venter q te portauit:z vbera que suxisti. At ille dixit. Quinimo. Beati qui audiunt verbū dei: z custodiūt illud. Credo dicitur solenne dñicis diebus et in solennibus festis z per eorum octauas. Offer. Recordare virgo mater dum steteris in conspectu dei vt loquaris pro nobis bona:z vt auertat indignationem suam a nobis. Secr. Tua domine propitiatione:z beate marie semper virginis intercessione:ad perpetuā quesumus atcz presentez hec oblatio nobis proficiat prosperitatem et pacem. Per. Prefatio. Et te in veneratiōe. Cōio. Aue regina celorum mater regis angelorum:o maria flos virginum velut rosa vel lilium : funde preces ad filiuz pro salute fideliū. Complen. Sumptis domine salutis nostre subsidijs/da quesumus/beate marie semper virginis patrocinijs nos [illegible]bicz protegi:in cuius vene- [illegible]ne hec tue obtulim9 ma- [illegible]i. Per dominum. Missa dominica concludatur missa est. Post septua- [illegible]gro per Benedica-

mus domino. ¶ De domina tempore paſcali. Introitus.

Allue ſã/cta pa-/rẽs eni-/xa puer-/pera re-/gem:qui celũ ter-/rãq; re-/git in ſe-/cula ſecu lorum alleluia. ℣s. Sentiant om-/nes tuum iuuamen/quicunq; cele-/brãt tuam cõmemorationẽ. ℟lia.

PRosit nobis que-/℣io. ſumus ſemper omnipo tens pater/ꝛ p̃cipue inter hec feſta paſcalia filij tui ſolẽnia/ continuata dei genitricis vir ginis marie memoria:q̃ aſti-/tit vulnerata charitate in cru ce pendenti:ꝛ aſtat nũc a de-/xtris regina in celo regnan-/ti. Per eundem. Lectio libri Sapiẽtie. Eccleſiaſtici. xxiiij.

EGo quaſi vitis fructifi caui ſuauitatez odoris: ꝛ flores mei fructus honoris ꝛ honeſtatis. Ego mater pul chre dilectionis/ꝛ timoris/et agnitionis/et ſancte ſpei. In me gratia omnis vie et veri-/tatis. In me omnis ſpes vite ꝛ virtutis. Trã ſ : ad me om-/nes qui concupiſcitis me:ꝛ a generationibus meis adim-/plemini. Spiritus enim me-/us ſuper mel dulcis/et here-/ditas mea ſuper mel et fauũ. Memoria mea in generatio nes ſeculoꝝ. Qui edunt me/ adhuc eſurient:ꝛ qui bibunt me/ adhuc ſitient. Qui au-/dit me/non cõfundetur:ꝛ qui operãtur in me/nõ peccabũt. Qui elucidant me/ vitã eter-/nam habebunt. Grad. a die paſce vſq; ad ſabbatũ cõduc-/tus. Benedicta et venerabilis. vtã. Alla. ℣. Surgens ieſus ꝛ occurrens mulieribus ait auete: tunc acceſſerunt ꝛ tenuerũt pedes eius. Aut quodcũq; ex ordi-/ne vtã. de dña. ¶ Sabbato cõductus paſce. Grad. omit-/titur:loco cuius primũ. Alla. erit de dña. Scõm Alla. ℣. Hec dies quã fecit dñs:exultem⁹ ꝛ lætemur in ea. Dñica vero cõ duct⁹ paſce ꝛ alijs dñicis vſq; ad aſcẽſionem/ ſcõm Alla. ℣. Paſca noſtrũ. ferialib⁹ aũt die bus p Alla ſcõo/ addit In die reſurrectiõis. ꝛc. Sic intelliga tur de alijs feſtis et votiuis.

¶ Mane prima ſabbati Prosa. ſurgẽs dei filiꝰ:noſtra ſpes ꝛ gloria. Victo rege ſceleris: re-/

Cuius reſurrectio oi plena gaudio:ꝓſolat̄ oia. Reſurgẽtis itaq; maria magdalene facta eſt p̄nũcia. Frerẽs chr̃i fratrib⁹ ei⁹ morte tristibus:expectata gaudia. O beati oculi/qbus regẽ ſeculi/morte iam depoſita prima eſt ituita. Hec eſt illa femina:cuius cũcta crimina ad chr̃i veſtigia ei⁹ lauit gratia. Que dũ plorat ⁊ mẽs orat:facto clamat qđ cor amat ieſum ſup oĩa. Non ignorat quẽ adorat.qd p̄ceſ:nã delet qđ mẽs timet cõſcia. O maria ſtella maris:pia mater appellaris/ operum per merita. Matri chr̃i coequata/dum fuiſti ſic vocata:ſed honore ſubdita. Illa enim fuit porta:per quã ſalus eſt exorta.hec reſurgẽtis p̄nũcia:mũdũ replet leticia. Illa mũdi imperatrix/iſta beata peccatrix: leticie primordia fuderũt in eccleſia. O maria magdalena/audi vota laude plena.apđ chr̃m chorũ iſtũ cleméter cõcilia. At fons ſumme pietatis q te lauit a peccatis/ſeruos ſuos atq; tuos mundet data venia. Amen

Qdicant omnia. **Alia proſa.**

Virgini marie laudes intonẽt chr̃iani. O beata maria tua p̄ ſuffragia reconcilient̄ peccatores. iãt p te liberi a ferméto vetepicrime paſcalis perceptores. reſurgẽtis. Tu p̄ce nos pia xp̃o recõcilia q̃ ſola mater intacta/genitrix es v̀bi dei facta. Que redẽdũ eſt ex te deũ ⁊ hoiem natũ reſurrexiſſe glorificatũ. Scim⁹ chr̃m p/ceſſiſſe ex maria vere:cõſerua mater nos ⁊ tuere. Amẽ. **Alia ꝓſa.**

Virgini marie laudes intonẽt chr̃iani. Que triſtis abſtulit ſed maria ꝓtulit natuz/q redemit pctores. Mors ⁊ vita modulo ꝙuenere mirãdo: marie filiꝰ regnat viuus. Dic nobis maria: virgo clemens ⁊ pia: qũo facta es genitrix:cũ tu ſis plaſma de te naſcẽtis:Angelus eſt teſtis:ad me miſſus celeſtis. ꝓceſſit ex me ſpes mea : ſed incredula manet iudea. Que redẽdũ eſt magis ſoli gabrieli forti : q̃z iudeorũ prave cohorti. Scimus chr̃m proceſſiſſe ex virgine vere:tu nobis nate rex miſerere . Amẽ. **Scõm Joánẽ.xix.**

In illo tpe.Stabãt autẽ iuxta crucem maria mater ieſu/et ſoror matris eius maria cleophe/⁊ maria magdalene.Cuz vidiſſet ergo ieſus matrem ⁊ diſcipulũ ſtantẽ quez diligebat/dicit matri ſue.Mulier:ecce filius tuus. Deinde dicit diſcipulo.Ecce mater tua.Et ex illa hora:accepit eaz diſcipulus in ſuam.

Credo dic[illegible] ad octauaz

corporis chñi ⁊ infra octauas solénes. Offer. Felix nãqꝫ es sacra virgo maria et omni laude dignissima: quia ex te ortus est sol iusticie chꝛistus deus noster. Secre. Propitiare nobis qñs dñe illius agni oblatione pascalis acceptissima: cuꝫ beate marie genitricis dei pia interuentiõe: quẽ ipsa genuit perpetua ỽginitate/dñm nostrũ iesum chꝛistũ filiũ tuuꝫ. Qui tecũ. Prefatio. Et te in veneratione. Cõio. Regina mundi et dña virgo maria perpetua/intercede pro nostra pace ac salute: que genuisti chꝛistuꝫ dñm saluatorem omnium alla alla. Cõplé. Per hec sacramenta pascalia nos tibi clemẽtissime deus beate marie semp virginis oratio sancta cõciliet: que nobis panem angelorũ ⁊ celestez alimoniam generauit: dñm nostrum iesum chꝛm filiũ tuuꝫ. Qui tecuꝫ. Be oibus sanctis tempore pascali. Oratio.

Oh̃ristianã qñs dñe ppitius respice plebez: ⁊ quã pascalibus dignatus es renouare mysterijs/intercedẽtibus oibus sanctis tuis/a tẽporalibus culpis dignãter absolue. Per dñ. Secre. Oa qñs dñe nos semp per hec mysteria pascalia gratulari: ⁊ intercedẽte beata dei genitrice virgine maria cum oibus sanctis tuis cõcede: vt continua nostre redẽptionis operatio/perpetue nobis fiat causa leticie. Per eũdem. Cõpt. Preesta qsumus omnipotẽs deus: vt huius pascalis festiuitatis mirabile sacramentũ: meritis omnium sanctorum tuorum/temporalem nobis tranquillitatem obtineat: et vitam conferat sempiternaꝫ. Per eũdem. Tépore ascénionis de domina. Introit. Salue sancta parens. vtz. Deo.

Deus qui animam beate marie virginis ⁊ matris in hora ascensionis vnigeniti filij tui domini nostri iesu chꝛisti/inestimabili gaudio refeciſti: tribue qsumus: vt tã filij qꝫ matris adiuti suffragio/eterna gaudia consequi mereamur. Per eũdem.

Lectio Actuuꝫ apostolorũ. j.

In diebus illis. Reuersi sunt apostoli hierosolymã/a mõte q vocat oliueti q est iuxta hierusalẽ sabbati hãbẽs iter. Et cuꝫ introissent/in cenaculũ ascẽderũt: vbi manebat petrus et ioãnes/iacobus ⁊ andreas/philippus et

thomas/bartholome9 ⁊ matheus/iacobus alphei ⁊ simō çelotes / et iudas iacobi . Hi oēs erāt pseuerātes vnanimiter in oratiōe cū mulierib9: ⁊ maria matre iesu ⁊ fratribus eius . Alla. primū de dña. secū dū de aſcēſione vel de dñica cū secreta ⁊ cōpl̄. sequētibus. Prosa cōmunis de dña . Euāgeliū. Stabāt aūt iuxta crucē. vtš. Offer. ⁊ Cōio vtš. tpe pascali . ℂ Orationes de beata virgine que dicunt tpe resurrectionis et aſcēſionis. Dño.

OEus qui per vnigeniti filij tui dñi nr̄i iesu chr̄i resurrectionē vel aſcenſionē/ familiā tuā letificare dignat9 es: cōcede nobis famulis tuis: vt per venerabilē eius genitricē virginē mariā resurrectionis vel aſcēſionis gloriā ⁊ eterne capiamus gaudia vite. Per eūdē. Secr̄. Hostias qm̄s dñe presentis sacrificij / quas p gloriosa filij tui dñi nostri iesu chr̄i resurrectione vel aſcēſione offerim9: intercedēte beata maria/nostre deuotioni pficiāt et saluti. Per eūdē. Cōpl̄. Munera diuina q̄ sumpſimus dñe pro gloriosa resurrectiōe vel aſcēſione filij tui dñi nostri/qđ cōtinet in nobis dignāter cōpleant: et cōplendo beate marie pcibus nos in melius deducāt. Per eundē. ℂ De oībus sanctis tpe aſcenſionis. Dño.

AOnserua qm̄s dñe spe/ rātes in te: ⁊ effice volūtatē tuā in nobis: vt clarificati letitia aſcēſionis dñi nostri iesu chr̄i/ mereamur a dextris tuis cū sanctis oīb9 collocari. Per eūd. Secr̄. Sacris altaribus dñe has nostras hostias superpositas sanctifica: q̄s: vt nobis per aſcensionez filij tui dñi nostri iesu chr̄i: oēs sācti tui in salutē puenire depoſcant. Per eūdē. Cōpl̄. Pręsta q̄m̄s oīpotēs deus: vt aſcēſionis filij tui dñi nostri iesu chr̄i mirabile sacramētū/meritis oīum sanctor̄ tuor̄ū tēporalem nobis trāquillitatē obtineat/ ⁊ vitā ꝯferat sempiternā . Per eūdē. ℂ Tēpore pētecostes de dña . Salue sancta. vtš. tpe paſcali. Dño. Cōcede nos famulos. Epl̄a. Ab initio et ante. cum euāgelio. Loquēte iesu ad turbas . ℟. vtš. Alla. primū de dña. secū dū de ſctō spū. Secr̄. Tua dñe propitiatione. Cōpl̄. Sūptis dñe salutis. vtš. Prosa.

VEni v̄go virginū: veni salus

hominū : veni vena venie. Veni lumē luminū:veni splēdor cordiū celestis militie. Consolatrix inclyta.veni/vide/visita errantes in acie. Nos rege/nos excita : nos foue/nos suscita de lacu miserie. Veni iesse virgula: veni rosa primula/rosa carens carie. Peccatorum vincula rumpe prece sedula/presentis familie. O lux beatissima reple cordis intima celestis temperie. Magna maior maxima esto nobis proxima:rogās regem glorie. Ut nos iungat superis/dās frui in dexteris/post hūc finem glorie. Que regina dicaris miserere miseris:virgo mater gratie. Amē. Alia prosa.

Veni mater deica : veni rosa celica/arca sanctispiritus. Veni plena gratie:veni datrix venie/lumē nostri generis. Consolatrix omnium tuum placa filium ad nostra suspiria. In labore prima: spes pro nobis optima in dei presentia. O maria nobilis omnis pte flebilis meretur solatiū. Sine viri onere meruisti gignere salutē fidelium. Laua cordis intima : purga sorde saucia:sana mētis vulnera. Flecte contumacia:et corrige noxia/z contere aspera. Da tuis fidelibus tibi seruiētibus:vite refrigerium. Da celorum aditum:da sanctor habitum : da perēne gaudium.Amen. Alia prosa.

Sancti spiritus assit nobis gratia. Quo fecūdata:deū peperit vgo maria. Per quē sacrata floret vginitas in maria. Spiritus alme : quo repletur maria. Tu rorem sacrum stillasti in maria. Amator sancte: quo intacta impregnatur maria. Sub cuius vmbra non torretur:dum fouetur maria. Tu preseruasti: ne prima culpa/ transfusa sit in maria. Tu cellā sacrasti sic benedicti ventris i maria. Ut tumeret z mater fieret vgo maria. Sic pareret:nec florez perderet maria. Prophetas tu inspirasti : vt precinerent qp deum conciperet maria. Apostolos cōfortasti : vt astruerēt hūc deum/quem edidit maria. Quā/do machinā deus mūdanaz fecit: est prefigurata maria. Tellus homine/virgo virginem fudit primum:sic secundū maria. Tu animarum spes afflictarū: dulcis maria. Tu seruulorum nexus tuorū solue maria. Tu collisuz peccatis mundum ad vitam reparasti maria. Idolatras z leges atras eneruasti maria. Ergo nos petimus supplices/vt ope benigna subleues o maria. Et nato p nobis supplices:q tibi psallim⁹/aue maria. Tu felicibus felicior maria. Tu sublimibus angelorum

cetibus es prelata maria. Ipsuz hominem induisti maria. Qui sine semine / rigante nemine te fecundauit maria. Hunc deuz nobis placa maria. Amē. ¶ In die trinitatis et per octauas corporis christi. Officiū de dña. Intr̄. Salue sancta parens. Kyrieleison. Grad. z Alla de cōi officio. Prosa quecunqz placuerit. Offer. Felix nāqz. Cōio. Beata viscera. Alia vtš. post purificationis. ¶ Post octauas corporis christi vsqz ad aduē tum officiuz de dña cōmune fit vt signatuz est post purificationis. ¶ Sequūtur prose de dña que sabbatinis z alijs diebus per annum dicūtur. Prosa sub nota Verbū bonuz.

Ave sidus lux dierū: aue gēma mulierū: que lactasti regem regum / genitorē filia. Ave verbi summi parens: aue rosa / spina carēs. p te viret mūdus arens: per te dat̄ venia. Ave verbi dei cella: mūdi decus / maris stella. serua seruos a procella maris huius noxia. Mundū pingis nouo flore / prolez paris miro more. virgo manēs cum honore noue prolis gratia. Regis mater et regina / morū dux z disciplina: de malorū nos sentina: pduc ad celestia. Dele culpas o maria: placa regē p̄ce pia: qa per te patet via ad eterna gaudia. Amē. Alia prosa.

Deni mater gratie: fōs misericordie / miseris remediuz. Deni lux ecclesie: tristibus leticie nūc infunde radium. Te reginā colimus: tibi laudes canimus ex affectu cordium. Que es in angustijs / z in rebus dubijs: salus et solacium. O stella prefulgida: tu dira certamina maris huius repri/me. Simonis nauicula filij tunicula ne scindantur phibe. Portus nauigantium: preces supplicā tium filiorum / suscipe. Consolare flebiles: iuua pusillanimes / z errantes corrige. Que deū hominibus / et ima celestibus iungis / o puerpera. Hereses interime / scismataqz reprime: firma pacis federa. Amen. Alia prosa.

Beata beatorum angelorum dña. O deuote deuotorū laudāda per carmina. O maria mater pia dita nos virtutibus. Ut frequenter te decēter veneremur laudibus. Fide voto corde toto te precamur pariter. Et inuicti a delicti labe simus iugiter. Carcerati eue nati dure vre vincula. Ignе diuo: agni riuo laua prauа singula. Nobis natū ex te datum placa virgo filiuz / ne ruamus ne perdamus beatorum premia. Sed cū mūdi gemebūdi desinit

auxilium eruamur nanciscamur se culorū ꝓsortia. Hac nos omnes coheredes christo in celestibus. Apud ipsum sint mercedes tibi seruiētibus. Tege nos vt trāsea mus mundi transitoria. Ut perē ni valeam⁹ tecū frui gloria. Amē.

Alia psa.

Adperatrix an gelorū cōsolatrix orphanorum. Audi nos o maria. Spes ⁊ salus infirmorū subleuatrix oppressorū. audi nos o maria. Tibi virgo decantātes tuas laudes ꝓcrepātes. audi nos o maria. In sublimi sita polo propulsata precū sono. audi nos o maria. Que vt mater veneraris obtinendo qō precaris. audi nos o maria. Preelecta sola soli nos commēda tue pli. audi nos o maria. Amē.

Alia prosa que infra octauam assumptiōis marie dici potest.

Salue mater saluatoris: vas electū/vas honoris/vas celestis gratie. Ab eterno vas prouisum: vas insigne/vas excisuz manu sapientie. Salue verbi sacra parēs: flos de spinis/spina carēs. flos: spineti gloria. Nos spinetū: nos peccati spina sumus vulnerati: sed tu spine nescia. Porta clausa/fōs hortor: cella custos vnguētorum: cella pigmentaria. Cinnamomum calamum/myrrham/thus et balsamum: superas frangrantia. Salue decus virginuz: mediatrix hominum/salutis puerpera. Mirtus temperantie: rosa patientie/nardus odorifera. Tu conuallis humilis/terra nō arabilis: que fructum parturijt. Flos campi/conuallium singulare liliuz christus: ex te ꝓdijt. Tu celestis paradisus/libanusqz non incisus: vaporans dulcedinē. Tu cādoris ⁊ decoris/tu dulcoris et odoris habes plenitudinē. Tu thronus es salomonis: cui nullus par ī thronis arte vel materia. Eburcandens castitatis: auruz fuluum: charitatis ꝑsignāt mysteria. Palmam prefers singularē/nec in terris habes parez: nec in celi curia. Laus humani generis: virtutum pre ceteris habēs priuilegia. Sol luna lucidior: et luna sideribus. sic maria dignior: creaturis omnibus. Lux eclypsim nesciens virginis est castitas: ardor indeficiens: immortalis charitas. Salue mater pietatis et totius trinitatis nobile tricliniū. Verbi tamen incarnati speciale maiestati preparās hospitium. O maria stella maris dignitate singularis. super oēs ordinaris ordines celestium. In supremo sita poli: nos commēda tue proli: ne terrores siue doli nos supplantent hostium. In procinctu constituti te

tuente simus tuti.puicacis ꝛ versu
ti tue cedat vis virtuti.dolus: pro
uidētie. Ad te pia suspiramus:si
nō ducis deuiam⁹: ergo doce qd
agamus:post hūc finē vt viuamus
cū sanctis perēniter. Iesu v̀bū
sūmi patris: serua seruos tue ma/
tris.solue reos:salua gratis.ꝛ nos
tue claritatis ꝓfigura glorie. Almē
dicāt oia. **Alia prosa de beata v̀gine: que etiā infra octauā natiuitatis marie dici potest.**

Verbū bonū ꝛ suaue /pſone/
mus illud aue: p qō chr̄i fit
cōclaue virgo/mater/filia. Per
qō aue salutata/mox cōcepit fecū/
data: v̀go dauid stirpe nata/inter
spinas lilia. Aue veri salomonis
mater:vellus gedeonis: cui⁹ magi
tribus donis laudāt puerperiuz.
Aue solē genuisti:aue ꝑlē ꝓtuli
sti:mūdo lapso cōtulisti vitā ꝛ im/
periū. Aue spōsa verbi summi:
maris portus signū dumi:aroma/
tū v̀ga fumi:angelo⁹ dña. Sup
plicam⁹ nos emēda:emēdatos nos
cōmēda tuo nato/ad habēda sem/
piterna gaudia. Almē. **Alia ꝑsa.**

Radix iesse floruit:v̀ga aarō
frōduit:v̀go deū genuit: iā
peccatū corruit:v̀tus ei⁹ aruit. na/
tura reuiruit:renouant oia. Stel
la iacob orit: porta clausa pandit:
sal⁹ mūdi reddit: ꝛ gratia addit.
relevant grauia:relaxant crimina:
restaurantur singula. Rubus ar/
dēs cernit:nec icēsus ledit:in mā/
na ostēdit vermis/de qua gignit.
igne mox ꝓstringit: ad solē dissol
uit/charitatis radio. Per figu/
ras designata: p scripturas decla/
rata/claritatis titulus. vellus ma/
dens gedeonis qō impleuit stillis
roris: et ꝓfudit celi donis trinita/
tis ratio. Ergo mater dei: nati
nos cōmēda pietati: ferens pacis
basia/amouendo gladium. Ita
mortē superare illuc lapsos reuo/
care:donās lucis brauiuz paradisi
agaudiū.Almē. **Alia prosa.**

Ave maria gratia plena. Do
min⁹ tecuz v̀go serena. Bñdicta
tu in mulieribus:q̄ peperisti pacē
hoib⁹/ꝛ angelis gloriā. Et be/
nedict⁹ fruct⁹ vētris tui/q̄ cohere/
des vt essemus sui nos fecit p gra
tiā. Per hoc autē aue mūdo taz
suaue cōtra carnis iura Genui/
sti prolē nouā/stella solē noua ge/
nitura. Tu parui et magni/leo/
nis ꝛ agni/saluatoris chr̄i tēplum
extitisti:sed v̀go intacta. Tu flo
ris ꝛ roris/panis ꝛ pastoris:virgi
nū regina/rosa sine spina genitrix
es facta. Tu ciuitas regis iusti/
cie. Tu mater es misericordie.
Oe lacu fecis ꝛ miserie. Tu hēo
philū reformas gr̄e. Te collau/
dat celestis curia. Tu mater es re
gis ꝛ filia. Per te reis ꝓfert venia

Per te iustis donat gratia. Ar
go maris stella/vbi dei cella ⁊ solis
aurora Paradisi porta p quā lux
est orta/natum tuuz ora. At nos
lauet a peccatis:⁊ in regno clarita
tis/quo lux lucet sedula/collocet p
Gsecula. Amē. Alia prosa.
Gaude maria tēpluz summe
maiestatis. Gaude maria speculū
vginitatis. Gaude maria lex te-
stamēti gratie. Gaude maria lux
ornamenti glorie. Gaude maria
vera spes veri gaudij. Gaudium
nobis sit dulcis vultus filij. Sal-
ua nos ⁊ serua i seculū scli. Ubi
te sctoz contēplant oculi. Salue
virgo gloriosa/casti candor lilij:ro
sa florēs speciosa sūmi spes solacij.
In procinctu vie stamus/manū
lapsis porrige. tua pce ne cadam⁹
gressus nros dirige. Alia prosa.
Gaude mater luminis: quaz
diuini numinis visitauit gra
tia maria. Salue virga regia:flo
re fructu candida diuina potentia
maria. Tu virtutū speculū/ plu-
strasti seculū luce claritatis maria.
Plena dei mūere meruisti gigne
re prolē sctitatis maria. Te ho-
norāt superi matrē ois gratie ma-
ria. Ad te clamāt miseri o valle
miserie maria. Audi voces:ter
ge fletus:nos cōmenda filio/o ma
ria. At nos suo prece tua collo-
cet in solio/o maria. Alia prosa.

Hodierne lux diei celebris
in mris dei agit memoria.
Decātem⁹i hac die semp vginis
marie laudes/ ⁊ pconia. Ois hō
oi hora ipsā ora:⁊ iplora ei⁹ patro
cinia. Psalle psalle nisu toto:cor-
dis oris voce voto aue plena gra.
Aue dña celoz:iexpta viri thoz
parēs/paris nescia. Fecūdata si-
ne viro/genuisti more miro gēito-
rē filia. Florēs hort⁹ austro flāte:
porta clausa post ⁊ ante: via viris
iuia. Fusa celi rore tell⁹: fusū ge
deōis vell⁹/deitatis pluuia. Sal
ue decus firmamēti: tu caligino se
mēti desup irradia. Plaga mare
maris stella:ne iuoluat nos pcella
⁊ tēpestas valida. Amn. Alia psa.
Tadpatrix glīosa/potēs ⁊ im
piosa:iesu xpi generosa ma-
ter atq; filia maria. Radix iesse
speciosa/virga florēs ⁊ frondosa:
quā rigauit copiosa ditatis gratia
maria. Auster lenis te pflauit:et
pflādo fecūdauit/aqlonē dū fuga-
uit sua cū potētia maria. Flore g
genuisti:fructū ex quo ptulisti: ga
brieli dū fuisti paranipho credula
maria. Ioseph iust⁹ vir expauit/
ista dū ꝓsiderauit:sciēs q nō irriga
uit florescētē vgulā mariā. Bene
tamē cōseruauit arcanū: nec diuul
gauit spōsaz: sed magnificauit ho
norās vt dñaz mariā. Celi quon
dā rorauerūt: nubes ex quo ꝓcre-

uerūt: ꝑcreteq; stillauerūt v̊ginis in gremiū marie. Res mirāda/ res nouella/nā p̄rocedit sol de stel la/ regē dū parit puella viri t̄hori nescia maria. Ergo clemens et benigna cunctorūq; laude digna: tuo nato nos cōsigna pia per suf/ fragia maria. Ut carnali qua gra uamur cōpede sic absoluamur / vt soluti trāsferamur ad celi palatia maria. Amen. Alia p̄rosa.

Salue tēplum maternale: in quod verbū paternale venit de ce lestib⁹. Hoc gestauit/hoc tracta uit/ hoc īduit nata dauid v̊gineis viscerib⁹. Celi maius luminare venerat illuminare terrarū caligi/ nē. Sacro flatu operāte v̊go tu lit post t̄ āte salutis originē. Ce/ lo latior/v̊tute dei germinauit tu/ te v̊go suū filiū. Paratior largi tate/ donor varietate cunctis fert auxiliū. Adÿt ex gyro sedis mē te puellarū edis celor ver⁹ heres Qui sigillo trinitatis marie v̊gi nitatis īpressit characteres. Au rē pulsat v̊ginis arcanus originis diuine mysteriū: qđ p̄ ministerius dignū reuelauit. Ex regali pala tio vere legis latio fudit vndā gra tie:p quā pulchra facie nos a deli/ctis lauit. Curus fugauit letale / quādo corpus v̊ginale v̊tus fouit fidei. Quātū stupet t̄ mirat̄ ma/ ria/ dux pergyrat̄ anulo viui dei.

Qui natura gemina in tenella fe mina dulciter qeuit. Sic eua quā abstulit ista vitā attulit:mortēq; de leuit. O altū ꝑsiliū/ qđ de celis fi/liū ad terrā direxit. Illū cū leti cia sua pudicitia humilis allexit. Sic decebat īcarnari p̄ matrē et humanari regē regū dñm. Qui in celis sine matre/et in terris sine patre saluator est oīuz. Aue gē/ma mulieruz: tu solaris lux dierū sceptrū geris regium. Peperisti deū veruz:cui das per cor sincerū amoris p̄uilegiū. O dulcedo v̊gi nalis/nūq; fuit nec est talis visa ti bi similis. Te dulcore sacri flat⁹ tu⁹ irroravit nat⁹ dei parēs hūilis. Tu mi nate recordare / q̄ mere/ bar te portare meis in visceribus. Qū sis nat⁹ ego mater/ergo cle/ mēs esto pater hoīum sceleribus. Amē. Alia de btā v̊gie/ t̄ signā ter de annunciatione. Prosa.

Terus v̊gineus thronus est eburneus regis salomonis. Thron⁹ ammirabilis / dispar et dissimilis vniuersis thronis. Sa lomō pacificus summi regis vni/ cus hunc elegit thronū. Virgo thron⁹ extitit/cui de⁹ p̄stitit tā p̄cel lēs donū. Hec est sedes gr̄e:do/ m⁹ pudicitie:sedes sūmi dei. In hac sede residet dñs: qui p̄sidet vniuerse rei. Sicut vell⁹ maduit de celesti rore: sic venter intumuit

seruato

seruato pudore. Nec vellus cor rūpitur imbre pluuiali:nec pudor amittit in conceptu tali. Hec est aromatica cella creatoris:vtilis et vnica medela doloris. Nardus odorifera effudit odorē:oliua fructifera / virga ferēs florem. Hec vas pigmentariū/regale palatiuz/ dom⁹ est cedrina. Angelox dña/ bñdicta femina/celorū regina. Osctā vginitas/nostra neqt paruitas te digne laudare. Quē nec celi regio potest sustētare. Pulchrior sideribus:t pre mulierib⁹ cūctis bñdicta. Placa tuū filiū:t purga fideliū oium delicta. In te pluit/in te fluit deus suā gratiā. Ergo tue nobis pluegratie clementiaz. Ad beati tui nati nos trāsfer psentiā: Et cūctoz delictoz cōfer indulgentiaz. Amē. C Officiū de sepulchro dñi:cuius festū celebrat dñica scda post pasca. Introitus.

Audeamus oēs in dño: diē festū celebrantes in honore sepulchri dñi: de cui⁹ solennitate gaudēt angeli t collaudāt filiuz dei alla. ps. Bonū est confiteri dño t psallere noī tuo altissime. Gloria. vt supra.

NOs aūt venerari oportet sepulchrū dñi nostri Jesu xpi in quo est salus vita t psolatio nostra:per quē renati t baptizati sumus. ps. Quā dilecta tabernacula tua dñe virtutū:cōcupiscit t deficit aīa mea ī atria dñi. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus:qui vnigenitū filiū tuū dñm nostrū Jesū christū/ pro nostra recōciliatiōe ī ara crucis arefactū / in sepulchro sepeliri fecisti: eūqz tertia die a mortuis īmortalē resuscitasti: tribue nobis quesum⁹:vt qui eiusdē sui sepulchri festa saluberrima annuis tēporib⁹ deuote peragimus/ad eterna gaudia peruenire valeamus. Per eundē. Epla. Surgens paulus t manu. Reqre feria tertia pasce. 103. Vel Bñe qs credidit auditui nostro. tc. vide feria quarta magna. 78. Alla. v. Tūba nostri saluatoris mortuuz intexit q viuus surrexit. Aliud. Alla. v. Surrexit pastor bonus qui posuit animā suaz pro ouibus suis: t pro suo grege mori dignatus est. Prosa. Victime pascali laudes chīo nūc persoluamus. Agnus redemit oues: chīs morte sua/nos re-

cōciliauit pctōres. Mors t vita duello diro isto in bello: dux vite mortuus regnat viuus. Dic nobis maria/ nunqd tūbam in via vidisti chri viuentis: t gloriam eius resurgētis: Angelicos testes p/ duxisti t vestes: q chs certe surrexit: precedēs suos quos hic dilexit. Credendū est magis alme marie his verbis/ cq̄ iudeox factis pteruis. Scimus chm surrexisse ex hac tūba vere: tu nobis chre rex misere. Alñ. S. matħ. xxvij.

In illo tēpore. Conuenerūt principes sacerdotū t pharisei ad pilatū dicentes. Dñe/ recordati sumus/ qa seductor ille dixit adhuc viuens: post tres dies resurgā. Jube ergo custodiri sepulchrū vsq̄ in diē tertiū: ne forte veniant discipuli eius: t furentur eū: t dicāt plebi/ surrexit a mortuis: et erit nouissimus error peior priore. Ait illis pilatus. Habetis custodiaz. Jte custodite sicut scitis. Illi autē abeuntes munierūt sepulchrū / signātes lapidem cū custodibus. Vel. Secūdū Joannē. In illo tēpore. Rogauit pilatū ioseph. Require feria. vj. magna in fine passionis. s s. Offer. Triplici funiculo sepulchrū munierūt hunc/ quē tamen in diluculo non inuenerunt: nō lapis nec sigillū sic mortuum tenebat/ custodia nec illū: quin viuus recedebat alleluia. Secrē.

Preces t hostias quas tibi dñe iesu christe offerim⁹ / ob deuotionē t solennitatem sacratissimi sepulchri tui beni/gnus assume: vt p hec tēpora lia festa q̄ hodie deuote t solenniter peragimus/ ad eterna gaudia te adiuuante peruenire valeamus. Qui viuis.

Prefatio. Te quidem domine.

Cōio. Sic requieuit sabbato sicut et a principio quando terram fundauit / completo iam senario: opere facto vario perfecte cōsummauit alleluia. Cōplē. Sacramenta tua domine Jesu christe que deuote sumpsim⁹/ ob presentis diei et sacratissimi sepulchri tui solennitatē / sint animarū nostrarum cibus ad salutē: t fidelib⁹ tuis interessētibus talem preparent benedictionem/ per quaz valeant saluo cōductu angelico ad vitaz opulentā peruenire. Qui viuis. ℂ Sequuntur quedā misse votiue seu speciales. Et primo de dulcissimo t sacratissimo nomine domini nostri Jesu christi: quā qui deuote celebrauerit / habebit p

qualibet vice annoꝝ tria mi-
lia ꝛ vera indulgẽtia cõcessa
a dño Bonifacio papa sexto.
Et dĩ cũ tribꝰ candelis. Intr̃.

In nomi
ne Jesu
omne ge
nu flecta
tur cele-
stiuꝝ ter-
restrium
et infer-
noꝝuꝝ:et
oĩs lin-
gua ꝯfiteatur: qa dñs noster iesus
chꝰs in gloꝛia est dei patris. ℣s.
Laudate dñm qm̃ bonus est dñs:
psallite noĩ eiꝰ qm̃ suaue est. Glia.
Glia in excelsis deo. Oro.
Deus qui gloꝛiosissimũ
nomẽ Jesu chꝰi vnige-
niti filij tui dñi nostri / fecisti
fidelibꝰ tuis sũme suauitatis
affectu amabile: et malignis
spiritibꝰ tremendũ atqꝫ terri-
bile: cõcede ꝓpitiꝰ: vt omnes
qui ꝯoc nomẽ iesu ꝛeuote ve
neranꝫ in terris/ sancte ꝯsola
tionis dulcedinẽ in ꝓsenti
percipiãt: ꝛ in futuro gaudiũ
exultatiõis/ ꝛ interminabilis
beatitudinis obtineant in ce-
lis. Per eundẽ. Lectõ Actu-
um Apostoloꝝũ. iiij. ca.
In diebus illis. Petrus repletus spũ sctõ dixit. Prin-
cipes ppli/ ꝛ seniores israel au
dite. Si nos ꝯodie dijudica-
mur in beneficio hoĩs ifirmi:
in quo iste salusfactus est. No-
tũ sit oĩbus vobis/ ꝛ omni ple
bi israel: quia in noĩe dñi no
stri Jesu xpi naçareni/ quem
vos crucifixistis: quẽ ꝛeus su-
scitauit a moꝛtuis: in ꝯoc iste
astat coꝛaꝝ vobis sanus. Hic
est lapis q ꝛeꝓbatus est a vo-
bis edificãtibus: q factus est in
caput anguli: et nõ est in alio
aliquo salus. Nec enĩ nomẽ
est aliud sub celo datũ ꝯomi
nibus: in quo oporteat nos
saluos fieri. Grad. Cõstituit
deus pater ad dexterã suã Jesum
chꝛistũ in celestibꝰ supꝛa omnẽ po
testatẽ/ pꝛincipatũ ꝛ virtutẽ ꝛ dña-
tionẽ: ꝛ omne nomẽ qd̃ noĩaꝫ non
solũ in ꝯoc seculo/ sed etiã in futu
ro: ꝛ oĩa subiecit sub pedibꝰ eius.
℣. Adiuua nos deꝰ salutaris no-
ster: ꝛ ꝓpter gloꝛiã noĩs tui dñe li
bera nos: ꝛ ꝓpitius esto pctis no-
stris ꝓpter nomẽ tuũ. Alla. ℣.
Dulce nomẽ dñi nostri Jesu chꝰi
melos auri mel in esu: coꝛdis ve-
rus iubilꝰ effugat mũdi sibilũ. Le
ꝯore paschali. Alla. ℣. Usqꝫ mo
do non petistis qcq̃ in noĩe meo:
petite ꝛ accipietis. Alleluia. ℣.
Surgẽs iesus dñs noster/ stetit in

medio discipulor̄ suor̄. ⁊ dixit eis pax vobis. Post ascēsionē secū dū Alla. ℣. Non vos relinquā orphanos: vado ⁊ venio ad vos/ et gaudebit cor vestrum. Prosa.

O Jesu benigne qui aulā virgi nis elegeras digne. Ex qua nasci voluisti pro pct̄oribus me re uoca ab erroribꝰ. Lapsus in de/ lictis sepe:ad charitatis tue reduc presepe. Tuis revoca pecoribus vt gaudens dicam cū pastoribus. Gloria in excelsis deo:⁊ in terra pax hoībus. Regia proles chr̄e me a callido ptege hoste. Ne tue forme honorē decipiat per erro/ rē. Qui nostre particeps factꝰ es nature:tuo me posside iure. Fili regis freno me tue circūda legis. Cum ceperis iudicare populus in iusticia:mea ne recorderis vicia Sed quādo saluos facies filios pauperū:ad eor̄ me iūge p̄sortiū. Amen. Infra septuagesimas.

Tractꝰ. O dulce nomē Jesu chr̄i sti omnē auferens tristiciā:iocun/ dans mentē iubilo. ℣. Tollit lu/ ctū/affert fructū:⁊ obductū et se/ ductū purgat cor a nubilo. ℣. No minatim invocatū/honoratū/pre/ dicatus/semper sonat dulciter. ℣. Tam pctm̄ q̄ reatū condonatum expurgatū reddit mulcēs leniter. ℣. Nos defendit/nos accēdit/nos intendit:⁊ extendit hoc nomen in gaudium. Scōs Matthēum. j.

In illo tpe. Angelus do mini apparuit ī somnis ioseph dicēs. Joseph fili da/ uid/noli timere accipere ma/ riā coniugē tuā. Qd̄ enim in ea natū est:de spūsctō est. Pa riet aūt filium:et vocabis no men eius Jesum. Ipse enim saluū faciet populū suū a pec/ catis eor̄. Hoc aūt totū factū est vt adimpleret qd̄ dictum est a dño per ppheta dicen/ tē. Ecce virgo in vtero habe/ bit ⁊ pariet filiū: ⁊ vocabitur nomen eius emanuel:qd̄ est interpretatus: nobiscū deus. Credo dī. Offer. In nomine meo demonia ejcient: linguis lo/ quentur nouis:serpētes tollēt:⁊ si mortiferū qd biberint nō eis no/ cebit: sup egros manus imponēt: ⁊ bene habebūt. Secr̄. In ve/ neratiōe noīs dilectissimi fi/ lij tui dñi nostri Jesu x̄pi sal/ uatoris nostri/deus misericor/ diarū pater ꝛeuotis mentib⁹ hostias īmolamus/ supplici/ ter ꝛeprecantes:vt earū virtu te/cūctis egentib⁹ prestet auxiliū:⁊ in eodē noīe delectā/ tes salutarē sui ppositi conse quant̄ effectū. P eūdē. Pre/ fatio. Quia per incarnati. Cōio. Incēti dabo māna in abscōdi/

tū:z dabo illi calculū candiduz: z in calculo nomē nouū scriptū: qđ nemo scit nisi qui accepit. Lōp̄r.

Sacrosctā mysteria que sūpsimus dñe / in honorē noīs complacentissimi filij tui dñi nostri iesu chr̄i tuotis p̄cordijs recolētes/qm̄is:vt incremēta nobis spiritualis exultationis accumulēt: z affectū nostruz ad hoc salutiferū nomen iesu nobis imprimēdū/ accendant: z ad iubilandū in Jesu salutari nr̄o dulcissimo tota mētis attētione promoueāt. Per eundē. Dicto Dn̄s vobiscū et Jte missa est. nō det benedictionem sacerdos:sed conuersus ad altare:dicat sequentē oīonē.vcz.℣. Per singulos dies benedicaz tibi.Et laudabo nomē tuū in seculum seculi. ℣.Laudabo nomē dei cū cātico. Et magnificabo eum in laude. ℣. Sit nomē dñi benedictū. Ex hoc nūc et vsqz in seculū. ℣. Narrabo nomē tuum fratribus meis. Et in medio ecclesie laudabo te. ℣.Domine exaudi orationē meā.Et clamor meus ad te veniat. ℣.Dominus vobiscum. Et cum. Oratio.

O Domine Jesu xp̄e ī cui⁹ ditione cūcta sūt posita z nō est q possīt resistere voluntati tue:q dignat⁹es nasci mori z resurgere:p mysteriū sacratissimi corporis tui/ et p qnqz vulnera z effusionē preciosissimi sanguinis tui/ miserere nobis sicut tu scis necessariū esse aīab⁹ z corporibus nostris: libera nos a dyaboli tētatione/z ab oībus qb⁹ nos angustiatos esse cognoscis: nosqz in seruitio tuo vsqz in finē cōserua atqz corrobora: et verā emēdationē spaciūqz vere penitētie nobis tribue: z remissionē oīum peccatoz post obituz largire:z fac nos fratres/sorores/amicos z inimicos inuicē diligere:z cum oībus sctis tuis in regno tuo sine fine gaudere.Qui cū eo p̄re z spūsctō viuis z regnas de⁹. P oia secula. Et tūc cōuertat se z bñdicat populo vt moris est. C Missa ī honore penaz dñi nr̄i iesu xp̄i q multis est dotata īdulgētijs. Intr̄.

Ece vidimus dñm iesuz nō habentē speciē neqz decorez: aspectus eius in eo nō est: hic peccata nostra portauit/z p nobis oībus volēs:ipse autē vulnerat⁹ est ppter iniqtates

nostras: attritus est ꝓpter scelera nostra: cuius liuore sanati sumus.

℣. Astiterūt reges terre ⁊ prin/cipes cōuenerunt in vnum aduersus dn̄m/ ⁊ aduersus chr̄istū eius.

OMine iesu chr̄e ℟. fili dei viui/qui pro redēptione mundi voluisti nasci/circūcidi/a iudeis reprobari/a dyabolo tētari/a iuda osculo tradi/capi/ligari: et cum vinculis anne/cayphe/herodi ⁊ pilato offerri: corā eis illudi: colaphis/alapis/flagellis ⁊ arūdine cedi: facie velari/sputis conspui/spinis coronari: a falsis quoq; testibus accusari: a malis iudicibus iudicari: et vt agnus innocens crucem tuam ferendo ad victimā duci: clauis perforari: felle ⁊ aceto potari/atq; ī crucez leuari: inter latrones deputari: morte turpissima mori: ⁊ lancea vulnerari: tu domine ꝑ has sacratissimas penas tuas/quas nos īdigni famuli recolimus: ⁊ per sanctā crucem tuā ⁊ mortem libera nos a penis inferni: ⁊ pducere digneris nos miseros peccatores/quo perduxisti crucifixum tecum latronem penitentem. Qui cum deo patre.

TM diebꝰ illis. Dixit Esaias. Dn̄e qs credidit auditui nostro: ⁊ brachium dn̄i cui reuelatum est: Et ascēdet sicut virgultū corā eo: ⁊ sicut radix de terra sitienti. Non est species ei neq; decor. Et vidimus eū/⁊ nō erat aspectus: ⁊ desideravimus eū despectū/ ⁊ nouissimū virorū: virū dolorū/⁊ scientē infirmitatē. Et quasi abscōditus vultus eius ⁊ despectus: vnde nec reputauimus eū. Vere lāguores nostros ipse tulit: ⁊ dolores nostros ipse portauit. Et nos putauimus eū quasi leprosū: ⁊ pcussum a deo et humiliatū. Ipse aūt vulneratꝰ est ꝓpter iniqtates nostras: attritus est ꝓpter scelera nostra. Disciplina pacis nostre super eum: ⁊ liuore eiꝰ sanati sumus. Omnes nos q̄si oues errauimus: vnusqsq; in viā suaz declinauit: ⁊ dn̄s posuit in eo iniquitatē omniū nostrū. Oblatus est/qa ipse voluit: ⁊ nō aperuit os suū. Sicut ouis ad occisionem ducet: ⁊ quasi agnus coraz tondēte se obmutescet: ⁊ nō aperiet os suum. De angustia et de iudicio sublatus est. Generationez eius quis enarrabit: Quia abscisus est

de terra viuentiuz. Propter scelus populi mei pcussi euz: z dabit ipios pro sepultura / z diuites pro morte sua eo q iniquitatez non fecerit: neq; dolus fuerit i ore ei9. Et dñs voluit cōterere eū in infirmitate. Si posuerit pro pctō animā suam: videbit semē longeuum: z volūtas dñi in manu eius dirigef: pro eo q tradidit in mortē animā suā: z cuz sceleratis reputatus est. Et ipse pctā multoz tulit: z p trāsgressoribꝰ rogauit / vt nō perirent. Grad. Sicut ouis ad occisionē ductꝰ est: et dū male tractaretur / nō aperuit os suū: traditus est ad mortē / vt viuificaret populū suum. ℣. Ipse vulneratus est propter iniqtates nostras: attritus est ꝓpter scelera nostra: z nos reputauimus eū quasi leprosū / percussuz a deo et humiliatū. Alla. ℣. O vos oēs q trāsitis per viā attēdite z videte si est dolor similis sicut dolor meus. Prosa si placuerit vide extra. Cenā cū discipulis. tē.

Secūdū Joannem. xix.

In illo tpe. Apprehēdit pilatus ihesuz / z flagellauit. Et milites plectentes coronā de spinis imposuerūt capiti eiꝰ: z veste purpurea circundederūt eū. Et veniebāt ad eū / z dicebāt. Aue rex iudeoꝝ: et dabāt ei alapas. Exiuit ergo iteruz pilatus foras / z dicit eis. Ecce adduco vobis eū foras: vt cognoscatis / qa nullā inuenio in eo causaz. Exiuit ergo ihesus portās coronā spineaz / et purpureū vestimentuz. Et dicit eis. Ecce homo. Cū ergo vidissent eū pontifices et ministri / clamabāt / dicentes. Crucifige / crucifige eū. Dicit eis pilatus. Accipite eū vos / z crucifigite: ego enī nō inuenio in eo causā. Respōderūt ei iudei. Nos legē habemꝰ: z secūdū legē debet morī: qa filiū dei se fecit. Cū ergo audisset pilatꝰ hūc sermonē / magis timuit. Et ingressus est p̄toriuz iterū / z dicit ad ihesum. Unde es tu: Ihesus aūt respōsum nō dedit ei. Dicit ergo ei pilatus. Mihi nō loqueris: Nescis quia potestatē habeo crucifigere te: z potestatē habeo dimittere te: Respondit ihesus. Nō haberes potestatē aduersū me vllā / nisi tibi datū esset desuper: ꝓpterea qui me tradidit tibi / maius pctm habet. Et exinde querebat pilatus dimittere eū. Judei autem clamabant / dicentes. Si hūc dimittis / non es amicus

cesaris:omnis enim qui se re-
gē facit/cōtradicit cesari. Pi-
latus aūt cū audisset hos ser-
mones/adduxit foras iesum:
et sedit pro tribunali/in loco
q dicit lithostratos:hebraice
aūt gabatha. Erat autē para-
sceue pasce hora quasi sexta/
t dicit iudeis.Ecce rex wester.
Illi aūt clamabāt. Tolle tol-
le/crucifige eū.Dicit eis pila-
tus. Regē vestrum crucifigā:
Respōderūt pōtifices. Non
habemus regē/nisi cesarem.
Tūc ergo tradidit eis illū/vt
crucifigeret. Susceperūt aūt
iesum/t eduxerūt eū. Et baiu-
lans sibi crucē/exiuit in eum
q dicit caluarie locū:hebrai-
ce aūt golgotha: vbi crucifi-
xerūt eū/et cū eo alios duos
hinc t hinc/mediū aūt iesū.

Offer. Improperium expecta-
uit cor meum et miseriam/et susti-
nui qui simul contristaretur t non
fuit: cōsolantem me quesiui t non
inueni:t dederunt in escam meam
fel/t in siti mea potauerunt me ace
to. **Secre.** Auxilientur no-
bis pie domine Jesu christe
omnes passiones tue:t defen
dāt nos ab omni tribulatio-
ne t angustia/ab omni dolo-
re t tristicia/et ab omni peri-
culo t miseria/t ab omni pec
cato et cordis īmūdicia/ab oi
scandalo et insania/a morbis
malis corporis t aīe/t a mor
te subitanea et improuisa/et
ab omni psecutiōe inimicorū
visibiliū t inuisibiliū:scimus
enim q in quacūq hora vel
die passionis tue memoriaz
habuerim9 salui erimus:ideo
de īmēsa pietate tua cōfisi/te
dēpcamur pijssime saluator/
per benignissimas sanctissi-
mas q passiones tuas: vt be-
nigno nos ptegas auxilio:t
cōtinua pietate ab omni ma-
lo nos pserues:t has oblatio
nes nostras ad salutez nobis
prouenire concedas.Qui vi
uis t regnas cum. **Commu-
nio.** Foderunt manus meas et
pedes meos: dinumerauerūt om
nia ossa mea. **Complē.** Domi
ne deus de deo/lumen de lu-
mine/qui humanum genus
ex precepto patris in patibu-
lo crucis pprio sanguine re-
dimere dignatus es: te sup-
pliciter exoramus:vt per vir
tutem tanti sacramenti quod
sumpsimus/non secundum
peccata nostra facias nobis:
sed secundum misericordi-
am tuaz saluos nos fac indi-
gnos famulos tuos:tu quoq
exurge in adiutoriū nostrū:

ꝛ esto nobis turris fortitudi-
nis ꝛ clypeus inexpugnabi-
lis iusticie a facie tam corpo
ralis q̃; spũalis inimici: atq;
ab omni peccato ꝛ pena mise
ricorditer nos libera: ꝛ ab om
ni aduersitate corporis ꝛ ani
me clemẽter defende. Qui vi
uis. ¶ Missa quinq; plagaꝝ
sanctissimi corporis domini
nostri Jesu christi. quã boni-
facius papa sextus cõposuit:
ꝛ Innocentius sextus confir
mauit. Et qui eaꝝ dixerit vel
dici fecerit cũ quinq; cande-
lis/habebit quingentos dies
indulgentiarũ: et remissionẽ
tertie partis suoꝝ pctõrũ. Et
valet ꝓ quocunq; in tribula-
tione posito. Quinquies vo
celebrata vna anima de pur-
gatorio liberatur vt expertũ
est. Et q̃plures alie sunt eius
virtutes. Et alibi legit q; mis
sã illã angelꝰ Carolo regi de
celo portauit ꝯtra infirmitates.

Umiliauit se-
metipsuꝝ dns
noster Jesus
chꝰ vsq; ad
mortẽ/mortẽ
autez crucis:
propter qõ et
deꝰ exaltauit
illuꝫ: ꝛ donauit illi nomẽ quod est
super omne nomẽ. ℘s. Misericor
dias dñi in eternũ cãtabo i genera
tione et progenie. Gloria. Ozo.

OMine iesu christe fili
dei viui/qui de celis ad
terraꝫ descendisti de sinu pa-
tris: ꝛ in ligno crucis quinq;
plagas sustinuisti: ꝛ sanguinẽ
tuũ precios̃um in remissionẽ
peccatorũ nostroꝝ fudisti: te
humiliter deprecamur: vt in
die iudicij ad dexterã tuã au-
dire mereamur te dicentẽ/ ve
nite benedicti patris mei per-
cipite regnuꝫ. Qui cũ eodẽ.

Lcõ çacharie ppĥe. xij. ꝛ. xiij

HEc dicit dñs deꝰ. Effun
dam sup domũ dauid/ ꝛ
sup habitatores hierusalẽ/ spi
ritũ gratie ꝛ precũ. Et aspici-
ent ad me quẽ cõfixerunt. Et
plangẽt eũ planctu quasi sup
vnigenitũ. Et dolebũt super
eũ/ vt doleri solet i morte pri-
mogeniti. In die illa magnꝰ
erit planctus in hierusalem:
et dicetur. Quid sunt plage
iste in medio manuũ tuarũ?
Et dicet. His plagatus sum
in domo eoꝝ qui diligebant
me. Framea suscitare sup pa-
storem meuꝫ: ꝛ super virum
coherẽtẽ mihi: dicit dñs exer
cituũ. Percute pastorem/ ꝛ di
spergentur oues gregis. Ait

dñs oipotēs. Grad. Impro periū expectauit coꝛ meū ⁊ miseriā: ⁊ sustinui qui simul mecū ꝓtristaretur ⁊ nō fuit: cōsolantē me q̄siui ⁊ nō inueni. ℣. Et dederūt in escam meā fel/ ⁊ in siti mea potauerūt me aceto. Alleluia. ℣. Aue rex noster: tu solus ob nostros miseratus errores/ patri obediēs ductus es ad crucem: vt agnus mansuetus ad occisionem: tibi gloria osanna/ tibi triumphus ⁊ victoria: tibi summe laudis ⁊ honoris corona. Prosā si placuerit vide extra. Ad Jesu christi gloriam.

T Secūdū Joannem. xix.

In illo tpe. Sciēs iesus q̄a omnia ꝓsummata sunt: vt cōsummaret scriptura/ dicit. Sitio. Vas autem erat positū aceto plenū. Illi ergo spongiā plenā aceto/ hysopo circūponētes/ obtulerunt oꝛi eius. Cū ergo accepisset iesus acetum/ dixit. Consummatū est. Et inclinato capite/ tradidit spiritū. Judei ergo/ quoniaꝫ parasceue erat/ vt nō remanerēt in cruce coꝛpoꝛa sabbato (erat enī magnꝰ dies ille sabbati) rogauerunt pilatum: vt frangerentur eoꝝ crura ⁊ tollerentur. Venerūt ergo milites/ ⁊ primi quidē fregerunt crura/ ⁊ alterius q̄ crucifixus est cū eo. Ad iesū aūt cū venissent/ vt viderunt eū iam moꝛtuū: non fregerūt eius crura: sed vnus militū lancea latus eius aperuit: ⁊ cōtinuo exiuit sanguis ⁊ aqua. Et q̄ vidit/ testimoniū pꝛhibuit: ⁊ vꝛū est testimoniū eiꝰ. Offer. Insurrexerūt in me viri iniqui absq; misericoꝛdia: quesierunt me interficere/ ⁊ nō pepercerūt in faciē meam spuere: ⁊ lāceis suis vulnerauerūt me/ ⁊ cōcussa sunt omnia ossa mea. Secē. Dñe iesu xp̄e q̄ p̄ redēptiōe mūdi crucis lignū ascēdisti/ vt vniuersus mūdus q̄ī tenebꝛis erat illuminaret: illā lucez in aīa ⁊ coꝛpoꝛe nostro semp tribue: p quā ad eternā salutē peruenire mereamur. Qui. Prefatio de sctā cruce. Qui salutez humani gene. Cōio. Hoderūt manus meas ⁊ pedes meos: dinumerauerūt omnia ossa mea. Cōpl. Dñe iesu xp̄e fili dei viui/ q̄ hoꝛa sexta p̄ redēptione mūdi crucis patibulū ascēdisti: ⁊ sanguinē tuū p̄ciosū in remissionē pctōꝝ nꝛoꝝ fudisti: te humiliter deprecamur: vt post obitū nostrū: paradisi ianuas gaudiaq; eterna introire mereamur. Qui vivis. ¶ De lancea dñi missa quando placet. Introitus.

Oderũt manus meas ⁊ pedes meos:dinumerauerũt oĩa ossa mea ⁊ sicut aqua effusus sũz alla alla all. ℣. Factũ est cor meũ sicut cera liquescẽs i medio vẽtris mei. Glia. Deus q pro salute ℣io. mũdi passus es:⁊ de cor de tuo aquã ⁊ sanguiné p lãceã militis emanare voluisti vt ab operib⁹ mortuis cõsciẽtias nostras emũdares:cõcede ppitius:vt sacratissimi corporis tui veneranda pfossio/ peccatorũ nostrorũ sit plena remissio. Qui vivis ⁊. Epla. Hec dicit dñs. Effundaz sup domũ dauid:⁊ sup habitatores hierusalẽ. vide supra in officio de qnqz vulneribus domini. 333. Grad. si fuerit extra tempus pasce. Insurrexerũt in me viri iniqui:absqz misericordia qsierũt me occidere: ⁊ non pepercerũt in faciẽ meã spuere:et lanceis suis vulnerauerunt me: et cõcussa sunt oĩa ossa mea. ℣. Ego autẽ existimabã me tanqz mortuuz super terrã: ⁊ dederũt in escã meã fel:⁊ in siti mea potauerũt me aceto. Alla. ℣. Angelus michael descẽdet de celo:⁊ apparebit cum gloriosis insignijs ⁊ laudib⁹ dñice passiõis. Aliud. Alla. ℣. Surrexit pastor bonus qui posuit aiamã suã pro ouibus suis:⁊ pro suo grege mori dignatus est. Prosa.

Hodiernũ festũ lucis est solẽne vite ducis/pro victrici lancea. Decantem⁹ laudes ei quẽ transfixit vice rei hec salutis framea. Quis vtriusqz sexus te stringebat culpe nexus:⁊ mortis angustia. Psalle illi qui resoluit culpam:penam pro te soluit/vite dãs remedia. Aue ferruz triũphale/ intrãs pectus tu vitale/ celi pãdis ostia. Fecundata tu cruore felix hasta/nos amore per te fixi saucia. Flores cruor quẽ fuderũt: art⁹ chri quos foderũt clauoz fixoria. Fusa p te ac rigata ⁊ p clauos solidata nostra sint pcordia. Salue iesu nazarene: tu p nobis mortis pene affect⁹ iniuria. Placa patrẽ maiestatis vt in euũ cuz beatis nos coronet glia alla. Tract⁹ post septuagesimã. Dixerũt ipij intra se nõ recte cogitãtes: circũueniam⁹ virũ iustũ: qñ cõtrarius est opib⁹ nostris. pmittit se sciẽtiã dei habere:filiũ dei se noiat:⁊ gliat se patrẽ habere deuz. ℣. Videam⁹ si sm̃ões illi⁹ veri sint:⁊ si est ver⁹ dei fili⁹ liberet illũ ỏ manib⁹ nr̃is:morte turpissima codẽnem⁹ eũ. ℣. Tãqz nugaces estimati sum⁹ ab illo:⁊ abstinet se a vijs nostris tãqz ab imũdicijs:⁊ prefert nouissima iustoz

Secũduz Joãnem.xix.

In illo tpe. Rogauerũt iudei pilatũ/vt frágerenť eorũ crura et tollerẽtur. Uenerũt ergo milites/ z primi qdẽ fregerũt crura/z alterius qui crucifixus est cũ eo. Ad iesuz aũt cũ venissent/ vt viderunt eũ iã mortuũ:non fregerunt eius crura:sed vnus militum lácea latus eius aperuit:z cõtinuo exiuit sanguis z aqua. Et q vidit/testimoniũ perhibuit:et verũ est testimonium eius. Et ille scit:qa vera dicit: vt z vos credatis. Facta sunt enim hec/vt scriptura impleret. Os nõ cõminuetis ex eo. Et iteruz alia scriptura dicit. Uidebũt in quẽ tráfixerũt. Credo dicit. Offer. Uidebũt in quẽ tráfixerũt: cũ mouebunť fũdaméta terre/sol obscurabiť / corpozaqz sctõz de monumẽtis resurgent:z crux cũ gẽmis clauoz per vniuersum mũdum radiabit alla. Secr. Sanctificet nos qñs dñe deus noster hoc sanctum z imaculatũ sacrificiũ despertinũ:qđ vnigenitus filiꝰ tuus in cruce obtulit p salute mũdi oblationẽ nouã:quã totus mũdus cõtremuit z expauit. Per eũdẽ. Prefatio. Qui salutẽ humãi generis. Cõio. Apprehẽde arma z scutũ/clauos z lãceam dñe: et dic aie mee salus tua ego sum alla. Cõpť. Dñe iesu xpe q temetipsuz i cruce holocaustũ immaculatũ deo patri z spõtaneũ obtulisti: qñs:vt eiusdẽ sacrificij/quã pcepimꝰ oblatio veneráda/ idulgentiã nobis obtineat/z gloriã sempiternã. Qui viuis. Alie oõnes de qnqz vulneribus chri.

Omps sempiterne deꝰ/ q humanũ genꝰ in filij tui dñi nri Jesu chri qnqz vulneribꝰ redemisti:pstа suppliciꝰ tuis:vt q eadẽ vulnera z pretioſum eiꝰ sanguinẽ veneramur:mortẽ subitaneã z eternã euadere mereamur. Per eũdẽ. Secr. Omps sẽpiterne deꝰ/q hostiã imolamꝰ in honore qnqz vulnerũ dñi nri iesu chri:suppliciter deprecãtes:vt pcioso sanguine filij tui redẽpti/a morte subitãea z ppetua digneris nos misericorditer liberare. P eũd. Cõpť. Sũptis sacramẽtis ops deꝰ/ in honore qnqz vulneruz dñi nostri iesu christi filij tui/ miseri cordiã tuã imploramus humiliter/vt quos pretioso sanguine eiusdem filij tui redemisti/ digneris a morte subitanea et perpetua custodire.

Per eundē. ¶ Officiū de spinea corona dñi. Quod pagitur in die scti floriani. Intr.

Audeamus oēs in dño: diē festū celebrātes in honore corone dñi: ō cui⁹ solennitate gaudent angeli ⁊ collaudāt filium dei. ℣s. Omnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis. Glia.

Resta qñs omnipotēs ꝺeus: vt q in memoriā passionis iesu chr̄i dñi nostri coronā eius spineā veneramur ī terris: ab ipso gloria ⁊ honore coronari mereamur in celis. Qui tecū. Lctō libri Sapiētie. Canticoꝝ. iij.

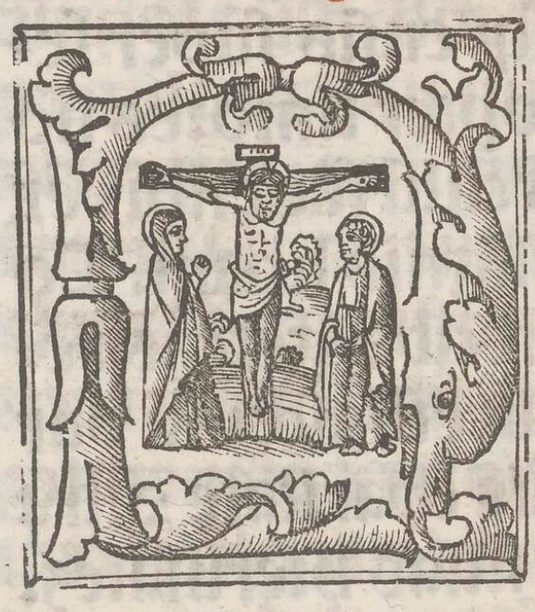
Lectulū salomonis sexaginta fortes ambiūt/ ex fortissimis israel: oēs tenētes gladios/ ⁊ ad bella doctissimi. Uniuscuiusq ensis super femur suū/ propter timores nocturnos. Ferculū fecit sibi rex salomon de lignis libani. Columnas ei⁹ fecit argēteas/ reclinatoriū aureū/ ascensū purpureū/ media charitate ꝯstruxit/ propter filias hierusalez. Egredimini filie sion: ⁊ videte regē salomonē in diademate: quo coronauit illū mater sua/ in die despōsationis illius/ ⁊ in die leticie cordis ei⁹. Quā pulchra es amica mea/ q̄ pulchra es. Oculi tui colūbarū: absq eo qꝺ intrinsecus latet. Ueni de libano sponsa mea: veni de libano: veni coronaberis. Grad. Christus factus est pro nobis obediēs vsq ad mortem: mortē autē crucis. ℣. Propter qꝺ ⁊ deus exaltauit illū: ⁊ dedit illi nomen quod est super omne nomen. Alla. ℣. Diadema spineuz veneremur hodie: cuius per aculeū dātur serta glorie. Aliud. Alla. ℣. Dulcis spina dulcis chr̄isti: dulcē pungēs vertice: que sola fuisti digna coronare regē celorū ⁊ hoīum. Prosa.

Hec est sancta solennitas solēnitatum Insignita triūpho chr̄isti. Quod deuicit imperium malicie potentis diaboli. Quo nos p̄cioso sanguine eius de potestate eruens. Redempti ergo gratias agamus nostro redēptori. Rex regū chr̄iste cui angelorum chori iuge famulantur. Cultu placito hoīes huius laudibus sedulis pius ituere. Quorum mortibus condolens intantum humilis factus es vt mortez subires. Tu deuictis inferni

legibꝰ resurgens triūphas. Tu post crucē p orbē gētibꝰ imperas oīpotens filius dei. Alia prosa.

OEli terra maria ꝛ in eis oīa laudāt creatorē. Cuiꝰ mira gratia nobis ad presidia/dedit redēptorē. Cuiꝰ iter alia passionis isignia refulget corona. Que quondā inglozia: nūc ī multa gratia cōfert vite dona. Apūcturis liberat nos/dū xp̄s tolerat pūcturas spinarū. Celi sidꝰ referat ianuā/quā clauserat regnū tenebraꝝ. Coronā gens misera inter plura verbera de spinis plectebat. Capiti mortifera imprimendo vulnera / christū deridebat. Sic doloꝛ ꝛ opprobrium:plaga ꝛ ludibriū in corona sita. Pene dāt remediū et eternū gaudiū in futura vita. O decus ecclesie sertū regis glozie/o bona spina. Te laudantes hodie p̄sentis angustie serues a ruina. Amē. Scōz Joānē. xix.

IN illo tpe. Apprehēdit pilatus iesum/ꝛ flagellauit. Et milites plectētes coronā de spinis/imposuerunt capiti eius: ꝛ veste purpurea circūdederūt eū. Et veniebāt ad euꝝ/ꝛ dicebāt. Aue rex iudeoꝝ. Et dabāt ei alapas. Exiuit ergo iterū pilatus foras/ꝛ dixit eis. Ecce adduco eū vobis foras: vt cognoscatis / qa nullā inuenio in eo causam. Exiuit ergo iesus portās coronā spineā/et purpureū vestimētū. Offer. Gloria ꝛ honoze cozonasti eū et ꝓstituisti eum sup opera manuuꝝ tuarū domine. Secr. Tuoꝝ militū deꝰ rex oīpotēs virtutez corroboza: vt quos huiꝰ mortalitatis miseria angustiat: vnigeniti filij tui corona letificet: ꝛ consūmato cursu certaminis: bzauiū supne beatitudinis cōpze hēdat. Per eūd. Cōio. Posuisti dñe in capite eius coronam de lapide p̄cioso. Cōpl. Supplices te rogamus oīpotens deus: vt hec sacramenta que sumpsimus/p virtutē sacrosācte filij tui corone cuius solēnia recēsemus: nobis pficiāt ad medelā. Per eūdē. ℂ De facie dñi seu de veronica: a q̄ Innocētiꝰ papa. iiij. oībus eā dicentibꝰ vel audiētibus. ccc. dies indulgētiarū dedit. Intr.

Os autē gloriari oportet ī cruce domini nostri iesu chr̄i: ī quo est salus vita ꝛ resurrectio nostra: per quez salui ꝛ liberati sumus. p̄s. Deꝰ

misereatur nostri ⁊ benedicat nobis:illuminet vultū suū sup nos / ⁊ misereat nostri. Gloria. Dio.

OEus q nobis vultus tui lumine signatis:memoriale tuū penne: ad instantiā bte veronice imaginē tuā sudario impressam relinquere voluisti:per crucē ⁊ passionē tuā nobis tribue ꝓpitius: vt illā nūc in terris per speculū ⁊ in enigmate venerari ⁊ adorare valeamus:vt te facie ad faciē iudicē sup nos venientē securi ⁊ leti videamus. Qui viuis. Lctō epīe beati Pauli apostoli. Ad Hebreos. xij.

FRatres. Recogitate dominū iesuz chm qui talē sustinuit a peccatorib⁹ aduersus semetipsuz ꝯtradictionē: vt nō fatigemini animis vestris deficiētes. Nōdū enī vsq ad sanguinem restitistis aduersus peccatuz repugnātes:⁊ obliti estis ꝯsolationis que vobis tanq̄ filijs loquit dicēs. Fili mi noli negligere disciplinā dñi:neq fatigeris dū ab eo argueris. Quē enī diligit dñs castigat. Flagellat aūt omnē filiū quem recipit. In disciplina pseuerate: tāq̄ filijs vobis se offert de⁹. Quis enī filius quē nō corri pit pater:? Qđ si extra disciplinā estis: cui⁹ participes facti estis:? Dēs igit adulteri:⁊ nō filij estis. Deinde patres qdē carnis nostre eruditores habuimus:⁊ reuerebamur eos. nō multomagis obtēperabimus patri spirituū ⁊ viuem⁹:? In xpo iesu dño nro. Grad.

Qhis fact⁹ est p nobis obediēs vsq ad mortē:mortē autē crucis. ℣. Propter qđ ⁊ de⁹ exaltauit illū:⁊ dedit illi nomē qđ est sup omne nomē. Alla. ℣. Dulce lignū dulces clauos dulcia ferēs pōdera:que sola fuisti digna portare regē celorū ⁊ hoium. Aliud. Alleluia. ℣. Qui in crucis ligno pēdebas corpore digno: in vultus signo nos ptege christe benigno.

SAlue sancta facies Prosa. nostri redēptoris:in q̄ nitet species diuini splendoris. Impressa pāniculo niuei cādoris:data q̄ veronice signum ob amoris.

Salue decus seculi speculū sanctoz:qđ videre cupiūt spiritus celorū. Nos ab omni macula purga viciorū:atq̄ nos cōsortio iūge beatorū. Salue nostra gloria in hac vita dura / labili ⁊ fragili cito trāsitura. Nos pduc ad patriaz o felix figura: ad videndū faciē q̄ est chi pura. Esto nobis qñs tutū adiuuamen / dulce refrigeriū

atq; ꝓsolamẽ. Ut nobis nõ no/ceat hostile grauamẽ:sed fruamur rege cũ beatis.Amẽ. S.lucá.xxj

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Attẽdite vobis/ne forte grauent̃ corda vestra in crapula t ebrietate/et curis hui⁹ vite: t supueniat in vos repẽtina dies illa. Tãq; laqueus enĩ supueniet in oẽs/q sedent sup faciẽ ois terre. Vigilate itaq; omni tẽpore orãtes:vt digni habeamini fugere ista oia/q̃ futura sunt/t stare ante filiũ hominis. Erat aũt dieb⁹ docẽs in tẽplo: noctibus vo exiẽs/morabat̃ in mõte/q vocat̃ olivueti.Et ois populus manicabat ad eũ in tẽplo/audire eũ.

Offer. Protege dñe plebẽ tuã p signũ sctẽ crucis ab oib⁹ insidijs inimicoz omniũ: vt tibi gratã exhibeamus seruitutẽ:t acceptabile tibi fiat sacrificiũ nostrum. Secr.

Deus q pro mũdi redẽptione voluisti a iudeis reprobari / et a iuda traditore osculo tradi : vinculis alligari/ et vt agnus inocẽs ad victimã duci:in ꝓspectu pilati offerri/falsis quoq; testib⁹ accusari:flagellis t opprobrijs molestari:ꝓspui/alapis cedi/spinis coronari/et in cruce leuari/atq; inter latrones deputari: clauis t aculeis pforari : felle et aceto potari/t lãcea vulnerari:tu dñe iesu chr̃e p has amarissimas penas tuas: psentia munera sctifica/t nos ab iferni penis salua / ac p crucẽ tuã sctãz custodi:t pduc illuc nos miseros pctores/ quo pduxisti latronẽ tecũ crucifixũ tibi confitentẽ. Qui viuis. Prefatio. Qui saluté humani generis.

Cõio. Nos autẽ gloriari oportet in cruce dñi nostri iesu chr̃isti.

Cõpl. Auxiliẽtur nobis q̃s dñe venerabiles passiões tue: t defendãt nos ab omni malo t angustia : ab omni luctu t miseria:ab omni impugnatione corporis t aĩe : scimus enĩ q in quacũq; die memoriã earũ habuerim⁹/salui erimus:t ideo de imẽsa pietate tua cõfisi/p has tuas sanctissimas passiões te deprecamur: vt nos idignos famulos tuos t oẽs fideles chr̃ianos celesti benignus ptegas auxilio/t ꝯtinua ptectione ꝓseruues. Qui viuis. ℂ Officium de misericordia dñi. Introi.

Miserere mei dñe quoniaz cõturbat⁹ est oculus me⁹/aĩa mea t vẽter meus:defecit in dolore vita mea:t ꝓturbata sunt

cinctoriuz renū eius. Grad. dum pro rege agitur. Quoniam rex sperat in dño: z in misericordia altissimi non cōmouebitur. ℣. Quoniā dabis eum in benedictionem in seculū seculi: letificabis eum in gaudio cum vultu tuo. Alleluia. ℣. Da gaudioz premia: da gratiaruz munera: dissolue litis vincula: astringe pacis federa. Alla. Si vero pro aliquocūcz agitur. Grad. Tribuat tibi dñs secūdū coz tuum et omne cōsilium tuum cōfirmet. ℣. Memor sit oīs sacrificij tui et holocaustum tuū pinguefiat. Alleluia. ℣. Da gaudioz premia. tc. vtš. Tēpore vero paschali sine grad. Alla. ℣. Veni sancte spiritus reple tuoz corda fidelium z tui amoris in eis ignem accende. Alla ℣. Da gaudioz. tc. vtš.

Prosa. Veni sancte spūs. 123.

Secūduz Joānem. vij.

In illo tpe. In nouissimo die magno festiuitatis / stabat iesus et clamabat / dicens. Si quis sitit / veniat ad me / z bibat. Qui credit ī me / sicut dicit scriptura / flumina de ventre eius fluēt
ue. Hoc autē dixi
quem accepturi erant
tes in eum. Offer.
tiam agite

rum vestroz um: z accipietis donū spiritussancti. Secr. Accepta sit tibi dñe presentiū munerum oblatio: quā pro famulo tuo rege nostro. muta secūdum statū persone. humiliter offerimus: vt donis spiritussancti cumulatū / ab omnibus periculis z aduersitatibus liberes: eicz nobiscū pacem z tranquillitatē dignanter cōcedas. Per dñz. eiusdē.

Cōio. Effundā spiritū meū super semē tuum / et benedictionem meaz super stirpem tuam. Cōpl. Deus bonoruū omniū lar
tor / mestoruū solatio / labo
tium fortitudo / z oppresso
adiutor: tuā clementiā hu
liter deprecamur: digneris
mulo tuo regi nostro. Ad
nomē secūdū statum psc
pro quo tibi vota indig
ferimus / in psenti neces
benignū prestare suffr
vt per hec sancta que
mus / tua protectione n
in ecclesia tua nobis
soluat gratiarū acti
dñm. Añ. pro reg

Ultũ tuũ de/precabuntur omnes diui/tes plebis:ad/ducẽtur regi virgines post eã: prime ei⁹ adducẽtur ti/bi in letícia ⁊ exultatiõe. ℣. Eructauit cor meũ verbuz bonũ:dico ego opera mea regi. Hꝛia. Oro. OOmnipotens clemẽtissime ꝺeus:qui gloriosissimã matrẽ tuã virginẽ mariã tuo sacratissimo sanguine in ce pẽdẽs pfudisti:⁊ ei⁹ cor edullitus tuo dolore nimio ciasti:ꝺcede: vt per lamẽlẽ eius a te separationez/bulatione pseti miseri/diter liberemur:⁊ ad vitã amus sempiternã. Qui ⁊. Epla. Dixit esaias. credidit auditui no/ñ.in officio pcnarum. . Grad. Audi filia ⁊ clina aurẽ tuã:qa cõcupiẽ tuaz. ℣. Specie tua line tua:intende pspe regna. Alla. ℣.

Ste beata virgine. Prosa.

Surgit chꝛis cum tropheoꝛiã ex agno factꝰ leo/solenni victoꝛia. Mortem vicit sua moꝛte:reseravit seras poꝛte/ sue moꝛtis gratia. Hic est agnꝰ q pẽdebat:⁊ in cruce redimebat totũ gregez ouium. Qui cũ nullus ꝓdolebat/matrez eiꝰ cõsumebat doloꝛis incẽdium. Mater dei qd vidisti cõtẽplãdo crucẽ chꝛi: Vidi iesum spoliari: ⁊ i cruce subleuari pctõz manibꝰ. Mater dei qd vidisti/cõtẽplãdo crucẽ chꝛi: Vidi valde cruẽtatũ: hasta latꝰ pfoꝛatũ/viui fõtis exitũ. Mater dei qd vidisti/cõtẽplãdo crucẽ chꝛi: Quod me matrẽ cõmendauit: ⁊ q caput inclinauit ⁊ emisit spirituz. Virgo mater qd fecisti postꝫ natũ amisisti: Multũ clamans eiulaui q ab ipso sum separata:⁊ in terram me pꝛostrata vix habebã spirituz. Virgo mater qd fecisti/postꝫ natũ amisisti: Post hoc domũ sum poꝛtata/et ex toto cruentata:sic iacebã desolata:repleta meroꝛibꝰ. Virgo mater noli flere:iã surrexit chꝛis vere/ p te nimis desolata p ipsum suz visitata. Da nobis maria virgo clespectu chꝛi viuentis ⁊ esurgẽtis. Tu pꝛeceo recõcilia: q̃ sola mavbi dei fate deum ⁊

hominē natum / surrexisse glorificatuz. Scimus christū surrexisse ex mortuis vere: cōserua mater nos ⁊ tuere. Scōm Joánē. xix.

In illo tpe. Stabant iuxta crucē iesu mater eiꝰ: ⁊ soror matris eiꝰ / maria cleophe / ⁊ maria magdalene. Cū vidisset ergo iesus matrem ⁊ discipulus stantē quē diligebat / dicit matri sue. Mulier / ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eaz discipulus in suā. Postea sciēs iesus / qa oia cōsūmata sunt: vt cōsūmaret scriptura / dicit. Sitio. Vas autē erat positū aceto plenū. Illi aūt spōgiā plenā aceto / hysopo circūponētes obtulerūt ori eius. Cū ergo accepisset iesus acetū / dixit. Cōsūmatū est. Et inclinato capite tradidit spiritū. Offer. Recordare virgo mater dū steteris in ꝯspectu dei vt loquaris pro nobis bona: ⁊ vt auertat indignationē suā a nobis. Sec. Suscipe mitissime Jesu hostias nobis tue ꝓpitiatiōi oblatas / ob memoriaz eximie turbationis matris tue ac virginis marie: ⁊ ꝯcede: vt p eiꝰ ineffabilez amorē / nostras tribulatiōes inspicias: aduersitates amoueas: affectūq; petitiōis nostre clemēter exaudias. P. Cōio. Aue regina celoz mater regis angeloz: o maria flos virginū velut rosa vel liliū: funde pces ad filiuz ꝓ salute fidelium. Cōpl. Purificēt nos qnīs dñe sacramenta que sumpsimus: et intercedēte pro nobis gloriosa matre tua maria / cuius sacratissimā animā i hora passionis tue medullitus gladius ptrāsiuit passionis / cōcede vt a tribulatione presenti / ⁊ a morte aīe liberemur. Qui vivis.

Missa de doloribus beate marie ꝟginis. Introit.

Recordare mater pia mucronis: ꝓphetia symeonis cordi tuo quē infixit / mortē nati tui dum predixit. ps. Sentiāt oēs tuū iuuamē: qcūq; celebrāt tuā cōmemorationez. Hlia. Interueniat ꝓ nobis. Oio. Tibis qs dñe iesu xp̄e nūc ⁊ in hora mortis nostre / apud tuā clemētiam gloriosissima ꝟgo semp mater tua maria: cuius sacratissimaz animā in hora veneráde pass⁹ ⁊ mortis / gladi⁹ ⁊

sinit/z intima cordis penetra uit. Aut viuis. Lcō ēçechie-

TN diebus lis ppḥe.iij. illis. Facta est super me man⁹ dñi: z dixit ad me. Sur gēs egredere in campū/z ibi loquar tecū. Et surgēs/egres-sus sum in cāpū: z ecce ibi glo ria dñi stabat/ q̄si gloria quā vidi iuxta fluuiū chobar: z ce cidi in faciez meā. Et ingres-sus est ī me spūs: z statuit me sup pedes meos: et locut⁹ est mihi/z dixit ad me. Ingrede re et includere in medio do-mus tue. Et tu fili hoīs: ecce data sunt sup te vincula/et li-gabūt te eis: z nō egredieris de medio eoz: z linguā tuaz adherere faciā palato tuo: et eris mutus: nec quasi vir ob-iurgās eos: qa dom⁹ exaspe-rās est. Cū aūt locutus fuero tibi: aperiā os tuū/z dices ad eos. Hec dicit dñs de⁹. Qui audit/audiat: et qui quiescit/ qescat: qa dom⁹ exasperās est.

Grad. R ecordare captiuatū a iudeis atq; ligatū hūc quē audis/ z cūctoz nostra solue vincula pec-catorū. ℣. Virgo dei genitrix re-cordare sublimatū in cruce: carne denigratus: expirauit cū clamore.

Salue dulcis o maria: maricata/dū videres

q̄ fili⁹ extēsus in cruce morit: nul-lus dolor amarior/qa nulla ples charior. Tract⁹ de beata virgi ne si fuerit opus. Prosa.

STabat mater dolorosa iuxta crucē lachrymosa/dū pendebat fi-lius. Cuius animā gemētē ctri-statā z dolentē/ ptrāsiuit gladius. O q̄ tristis z afflicta fuit illa be-nedicta mater vnigeniti. Que me rebat z dolebat: pia mater cū vide bat penas nati inclyti. Quis est homo q nō fleret matrē chri si vi-deret ī tāto supplicio? Quis nō posset ctristari: matrē chri ctēpla-ri dolētez cū filio? Pro peccatis sue gētis vidit iesum in tormētis: z flagellis subditū. Vidit suum dulcē natū morientē desolatū: cuz emisit spiritū. Eya mater fons amoris: me sētire vim doloris fac vt tecū lugeā. Fac vt ardeat coz meū: in amādo chrīm deum vt sibi cōplaceā. Sācta mater illud age crucifixi infint plage mēti mee liui de. Tui nati vulnerati tā digna-ti pro me pati/penas mecuz diui-de. Fac me vere tecū flere cruci fixo condolere donec ego vixero. Iuxta crucē tecuz stare: mecq; ti-bi consonare in plāctu/ desiderio. Virgo virginū preclara non sis mihi iā amara: fac me tecū plāge-re. Fac vt portē chri morte: pas-sionis fac cōsortē me penas reco-

lere. Hac me plagis vulnerari: crucecꝫ me fac beari/⁊ cruore filij. Hlammis ne vrar succensus per te virgo sim defensus in die iudi/cij. Hac me cruce custodiri:mor te chr̃i premuniri:⁊ foueri gratia. Virgo sis tu mihi scutum:⁊ iter faciēs tutū ad celi palatia. Chri/ste cuz sit hinc exire:da per matrē me venire: ad palmam victorie. Quādo corpus morietur/fac vt anima doneť paradisi gl'ie. Amen.

Alia prosa de doloribꝰ.

O Mater chr̃isti ⁊ virgo:fons salutis ⁊ origo/tu nostra redēptio. Angelus cum salutauit te virgi nem/informauit ꝙ virtus dei fla/uit. Tu que chr̃m genuisti/circū/cisum doluisti/ et amissum inueni/sti in tēplo mater natum. Hunc iudeis iam traditum/corpus eius denudatū:oculis tuis ablatū dole bas virgo gratum. Ita cruci af figitur per impios deludiť/et pro nobis moritur. Anima tua pun gitur cū filius deponiť/ ⁊ planctu sepelitur. Stabas virgo doloro sa iuxta crucem lachrymosa: ergo mater gratiosa adiutrix copios Pacem cōfer finē bonum: ma pelle:⁊ da modū ita spernere dana/vt amemus celica. P lores quos tulisti/laua ſor ro isti:⁊ perduc ad th virgo mater maria

gelīū. Stabat iuxta crucem. Require de dña tēpore pa/scali vtš.foľ. 324. Credo di/citur. Offer. Recordare virgo mater dū steteris in cōspectu dei/ vt loquaris ꝓ nobis bona recolē/tibꝰ gladios tui doloris:⁊ vt auer tat indignationem suam a nobis. Secr̃. Deus pater oīpotēs/ ꝙ coeterni filij tui morte mor tem superans/preclara vincē di p̄lia tuos famulos docui/sti:qm̃s: vt benedicte matris eius doloris gladio corda et animas nostras in nobis me dullitus transfigentes/ crucē clauos cuz lancea/ coronam/ flagella ⁊ cetera mysteria do/cēte nos paracleto gestemus in hoc stadio/tanti triumphi brauio feliciter coronandi. Per eundē. Cōio. Ad locuz supplicij cū peruenisset mater ma/ria virgo perpetua: postq̄ filij sui cruorē cōspexisset/augentur plan/ctus ⁊ lachrymę: multiplicanť do ⁊ angustie. Cōpť. Sum/ hus sacramētis/ad ant vegetati ed

vt qui filij tui passionis/ꝛ matris doloris memoriam recolimus/a cūctis periculis ꝛ doloribus eorum intercessionibus hic ꝛ in futuro eruamur. Per eundē. ℭ De septē gaudijs beate marie ỽginis. Salue sancta parēs. vtš. 322. Dño.

OEus qui beatā virginē mariam in cōceptu ꝛ in partu dilecti filij tui virginitate seruata/magisq; puerperiū eius venerātibus/triplici gaudio letificasti: quiq; eius gaudia filio tuo resurgēte/et in celum ascendēte/spiritūq; sanctū discipulis trāsmittēte/multiplicasti:presta qmš: vt ad illud ineffabile gaudium quo assumpta tecum gaudet in celis/eius meritis et precibus peruenire mereamur. Per eundem. eiusdē. Epla. Ego quasi vitis fructificaui. vtš. fol. 324. Grad. Benedicta et venerabilis. 324. Alla. ỽ. Ante thronū trinitatis

mater pietatis nost

tatis:causam

lio. ℭ aude reges dona ferūt nato/quē adorauerūt ī materno gremio. ℭ aude q̄ est p̄sentatus iesus felix tuus natus legis testimonio. ℭ aude quia quesiuisti post tres dies inueniſti doctorū in medio. ℭ aude quia tui nati quē videbas mortē pati fulget resurrectio. ℭ aude chr̄o ascendente:et in celū te vidēte motu fertur prioprio. ℭ aude qa tuus natus misit pneuma/vt p̄misit:cūctis in palatio. ℭ aude que post ip̄sū scandis:ꝛ est honor tibi grandis in celi cōsortio. ℭ Ubi fructus ventris tui per te nobis detur frui in perenni gaudio. ℭ aude que es lux solatrix celi: terre imperatrix/mediatrix hominū. ℭ aude tu auxiliatrix/miserorq; cōsolatrix:illuminatrix oīum. ℭ aude qa es adiutrix semper pia: sis vt nutrix placās chr̄m dn̄z. Amē. Euāgeliū. Loquēte iesu ad turbas. 323 Credo dicit. Offer. Recorda/re ỽgo mater. 323. Sec. Omnipotēs ꝛ misericors deus q̄ post lapsuz nostre prime ma/ris eue(que suadēte aduerſ/rio humani generis/p̄ esuz vetiti ligni/causam no/lit tristicie)nos peri/ac vero de secunda ra/gloriosa virgi/a maria patēs

fluit fons leticie / quā in hoc seculo misericorditer septu= plici gaudio ꝺecoraſti: preſta qmus: vt per eā in noſtris an= guſtijs et in mortis articulo nos letificare digneris. Qui viuis. **Prefatio.** Et te in vene= ratione btē. **Cōio.** Alue regina ce lorum. **fo. 323. Cōpl.** Sūptis ſacramētis celeſtibꝰ dñe deꝰ ad noſtre ſalutis ſalutarē effe ctū / et venerabilē gaudiorꝫ bea te marie memoriā / que in cō= ceptiōe filij tui virginitate cō ſeruata: et in partu ſine ꝺolore exiſtēte / necnō ob triū regum myſticā oblationē venerabi= lēqꝫ: et in ipſo filio eiꝰ a morte reſurgēte / et in celos aſcendē= te: ſpiritūqꝫ ſanctū diſcipulis tranſmittēte / in ea multiplica ſti: pſta qmus: vt eiꝰ intercedē= tibus meritis / hic et in futuro nos letificet: et ad illō gaudiū quo tandē aſſūpta / nūc et ſem per fruit / pducat eternū. Per eundem. eiuſdem.

Miſſa ſancti Raphaelis archangeli pitinerātibꝰ.

Introitus. Benedicite deum omnes angeli eiꝰ: audiuit et letata eſt ſion: et exultauerūt filie iude. **ps.** Dñs regnauit exultet terra: letentur inſule multe. Gloria.

Oratio. Deus omnipotens ſempiterne deus: et mittere digneris ſanctum archangelum tuū Raphaelem de celis / qui Tobiā famulum tuum duxit: vt ipſe nos ducat ad locum deſtinatum et reducat: aſſitqꝫ comitator iocūdus / q nullus aduerſetur inimicus: malignorūqꝫ ſpirituum procul ſit a nobis incurſus: ſed ſpiritusſanctus comes adeſſe dignetur. Per dominū noſtrū Jeſum xpm.

Lectio libri Tobie. x. et. xij. c.

In diebus illis. Dixit angelus domini ad tobiā. Ego ſanum ducam et ſanum tibi reducam filiū tuum. Reſpōdens aūt tobias / ait. Bene ambuletis: et ſit dñs in itinere veſtro: et angelus eius comitetur vobiſcū. Ipſe ſaluos perducat vos et incolumes: et inueniatis omnia recte circa parentes veſtros. Angelus autem domini dixit ad eum. Benedicite deum celi: et coram omnibus viuentibus confitemini ei: quia fecit vobiſcum miſericordiam ſuam.

Grad. Angelis ſuis mandauit

de te:vt custodiant te in omnibus
vijs tuis. ℣. In manibus portabunt te ne vnq̃ offendas ad lapidem pedem tuū. Alla. ℣. Laudate deum omnes angeli eius:laudate eum omnes virtutes eius. Prosa de angelis. Si vo post septuagesimā tractus. Laudate dñz oēs. 318. Euangelium. Erat dies festus iudeorum t ascēdit iesus hierosoly. 319. Offer. Immittit angelus dñi in circuitu timentium eū t eripiet eos:gustate t videte quoniaz suauis est dñs. Secr. Hostias tibi dñe laudis offerimus:suppliciter exprecantes: vt easdē angelico pro nobis interueniente suffragio: et placatus accipias/t ad saluté nostram puenire ꝯcedas. Per dñm. Cóio. Dico vobis: gaudiuz est angeli dei super vno peccatore penitētiam agente. Cópl. Repleti dñe benedictiōe celesti suppliciter exoramus:vt qđ fragili celebramus officio: sanctorū angelorū et archangelorū /omniūq̃ celestium spirituū / nobis sentiamus prodesse presidio. Per. Missa de sanctis quattuordecim coadiutoribus per Nicolaū papam quintū in ecclesia romana canoniçata. Et valet p illis/ quādo aliqs esset in magna infirmitate vel angustia aut tristicia: vel in quacunq̃ tribulatione positus. Etiam valet pro incarceratis et detentis: p mercatoribus t peregrinis: pro sententiatis ad mortem: ac pro illis qui sunt in bello. Et pro mulieribus in partu laborantibus aut in abortiuo. Ac etiam pro peccatis t defunctis. Introitus.

Alte tribulationes iusto/ruz/et de his omnib9 liberauit eos dominus:dominus custodit oia ossa eorū vnū ex his nō cōteretur. ℘s. Benedicā dñm in omni tēpore:semp laus eius ī ore meo. Glia. ℣. Omnipotēs t misericors deus/q electos sanctos tuos Georgiū / christoferū / blasium/Egidiū/ ciriacum/vitum/dionysiū / Erasmū/achacium / pantaleonem/ Eustachiū/ catherinam/ barbarā et margarethā specialibus priuilegijs decorasti: tribue q̃sumus: vt omnes qui in suis necessitatibus eoz implorāt auxilium/ scōm tue pmissio-

nis gratiā/petitionis sue salu
tarē cōsequanr effectū. Per.
Epla. Sācti p fidē. vtš.299.
Grad. G loriosus deus i sctis
suis:mirabilis in maiestate sua fa/
ciēs pdigia. ℣. Dextera tua dñe
glorificata est i virtute:dextera ma
nus tua cōfregit inimicū. A lla.
℣. Gaudete iusti in dño: rectos
decet collaudatio. Prosa.
Ater sctōs deo gratos/ad/
iutrices vos beatos p̄dicat eccle/
sia. O mnē mundū nā spreuistis/
t p chīo reliqstis vana ei⁹ gaudia
H ostis ppter hoc antiqu⁹ seuit
in vos:vt iniqu⁹/boni xp̄i milites.
A duersar t crassar: adular t mi
nar suos p satellites. N ō vos pe
na terret dura:nec pmissa frangūt
plura seruire demōib⁹. N ēpe fi/
des vos firmauit:atqꝫ xp̄s ꝯforta/
uit vincere in oīb⁹. E ya xp̄i pu
gnatores/q non victi sed victores
fuistis in prelio. S itis memores
nūc mei: necnō ecclesie dei/vestro
egētis auxilio. R epellar ob ve/
strorꝫ interuentū meritorꝫ bellorū
neqtia. E rror oīs euellar:qō in/
iustū est tollar:vigeat iusticia. S a
lus egris/qes fessis/sit solamen et
oppressis:spesqꝫ lapsis venie. A d
se de⁹ nos clamātes: p vos saluet
fluctuātes in valle miserie. L aus
his p patrōis deo/p quos nobis
spes in eo iā dar certissima. Amē.

Vel hec. O btā btōꝝ. vtš.301.
Tract⁹ post septuagesimā de
martyrib⁹. Euāge. Bescēdēs
iesus ō mōte. vtš.301. Offer.
M irabilis de⁹ in sctis suis:deus
israel ipse dabit virtutē t fortitu/
dinē plebis sue. benedictus deus.
Secr. S uscipe qs clemēt ssi
me dne p̄ces t hostias/quas
tibi in sctōꝝ tuorū Georgij/
blasij/erasmi/pātaleonis/viti/
chīoferi/dionisij/ciriaci/acha
cij/eustachij/egidij/margare/
the/barbare t catherine ho/
nore deferim⁹: vt q nostre iu
sticie fiduciā nō habem⁹/eoꝝ
q tibi singulariter placuerūt
intercedētibus meritis: peti/
tionū nostrarū te piū largito
rez sentiam⁹. P. Cōio. E t si
corazꝫ hoibus torm̄ēta passi sunt/
deus tētauit eos: tanqꝫ aurū i for/
nace pbauit eos/t sicut holocau/
sta accepit eos. Cōpr. S acra/
mēta q̄ sumpsimus dñe qm̄s
intercedētib⁹ sctis tuis Geor
gio/blasio/erasmo/pantaleo/
ne/vito/chīofero/dionysio/ci
riaco/achacio/eustachio/egi/
dio/margaretha/Barbara/et
catherina nobis p̄sint ad ve/
niā: vt quoꝫ petitionē clemē
ter exaudisti/ī necessitatibus
nr̄is refoue misericors auxilio: et
ab oī nos aduersitate potēter

custodi. per. C De tribus regibus pro peregrinis. Intr̃.

Eges tharsis et insule munera offerẽt: reges arabuz et saba dona adducẽt: ⁊ adorabũt eum oẽs reges terre. p̃s. Deꝰ iudiciũ tuũ regi da: ⁊ iusticiã tuã filio regis. Glia. Oio.

OEus q tres magos oriẽtales caspar/melchiar ⁊ balthasar ad tua cunabula/vt te mysticis venerarent̃ munere ribus/stella duce duxisti: ⁊ sine omni impediméto reduxisti: cõcede famulis tuis. M. in itinere qd acturi sunt/ per horũ triũ magoꝝ pias intercessiões ⁊ merita vie securitatẽ/ pacẽ/prosperitatẽ et sanitatẽ: quatenus ipso vero sole/ vera stella ⁊ vero lumine ducẽte/ad loca destinata eos puenire cõcedas. Qui vi. Epl̃a. Surge ⁊ illuminare hierusalem. cũ euãgelio. Cũ natꝰ esset iesus. vide in die epiphaniarũ. fol̃. 19. Grad. Omnes de saba veniẽt aurũ ⁊ thus deferẽtes/ et laudẽ dño annũciantes. v. Surge ⁊ illuminare hierusalẽ: qa gloria dñi sup te orta est. All̃a.

v. Ab oriẽte venerũt magi/sequẽtes stellã inuenerũt dñm. Si post septuagesimã tractꝰ. Laudate dñm oẽs. vtꝫ. fol̃. 318. Prosa.

QUiestati sacrosãcte militãs cũ triũphante iubilet ecclesia. Sic versetur laus in ore: nec fraudeť cor sapore: quo degustet gaudia. Nouũ parit virgo florẽ: nouũ mõstrat stella solẽ: currũt ad p̃sepia Reges magi ⁊ non vagi/ sed presagi gaudẽt agi/ stella duce p̃uia. Triũ regũ trinũ munꝰ xp̃s homo deꝰ vnus/ trinꝰ in substãtia. Deus trinꝰ in personis adorat̃ tribꝰ donis/ vnꝰ in essentia. Myrrhã ferũt thus ⁊ aurũ: plus pẽsantes q̃ thesaurũ typũ sub quo veritas. Tria dona tres figure/ rex i auro/ deꝰ thure: i myrrha mortalitas. Thuris odor deitatez/ auri splẽdor dignitatẽ regalis potẽtie. Myrrha caro verbo nupta: p qd manet icorrupta caro carẽs carie. Ab helena crux inuẽta: hec eadẽ post itẽta congregãdis regibꝰ. Reges olim pegrini ornãt vrbẽ cõstãtini/allatis corporibꝰ. Tãdẽ inde sũt trãslati cõmẽdati ciuitati cui nomẽ ambrosia. Ter inuẽtos ter trãslatos nutu dei sibi datos colit hos colonia. Ortꝰ odit occidẽti/ q tres reges ter inuẽti excolũt coloniã Nunq̃ locũ mutaturi: nec vt olim reuersuri sunt p viaz aliã.

Colunt reges ꝑpter regē/ summi regis seruant legē coloni colonie. Nos in fide sumus riui: hi sunt fontes primitiui gētiū primitie. Tu nos christe ex hac valle duc ad vitā recto calle ꝙ hoꝝ vestigia. Vbi patris vbi tui ⁊ amoris sacri frui mereamur gloria. Almē.

Offer. Reges tharsis et insule munera offerēt: reges arabū et saba dona adducēt: ⁊ adorabūt eum oēs reges terre: oēs gētes seruiēt ei.

Secr. Deus q es cōditor sctōrū: ⁊ dirigis iter iustorū: dirige angelū pacis cū famulis tuis. Ut q eos ad locū destinatū cū iocūditate / ꝓsperitate/ sanitate et pace sine impedimēto salutis mētis ⁊ corporis ducat et reducat: pro quo hāc hostiā tue maiestati īmolamus vt eis nocere nō possint antiq hostis insultus: ꝓcul sint ab eis oīuz maligno/rū accessus: et comes dignet semp eis esse spiritussanctus. Per. eiusdē.

Cōio. Vidimus stellā eius in oriēte/ ⁊ venimus cū muneribus adorare dñm.

Cōpl. Omnipotēs sempiterne deus/ q misisti filiū tuū dñm nostrū iesuz chm̄ de sinu tuo in vterū ✠ginis marie/ vt homo fieret: ⁊ fact⁹ homo/ passus est ⁊ sepult⁹: ⁊ misisti sanctos angelos tuos ad sepulchrū ei⁹: nō vt custodirent/ sed vt testimoniuz phiberēt sue verissime resurrectionis: ꝓcamur te pijssime de⁹: vt mittere digneris eosdem angelos tuos/ vt sint circa fideles tuos. M. die ac nocte: vt sint securi in corpore et rebus in christo iesu dño nostro. Qui tecū viuit.

ℂ Pro iter agētibus. Intr.

Esto mihi in deū ꝓtectorē ⁊ in locū refugij/ vt saluum me facias: quoniā firmamentū meuz ⁊ refugiū meū es tu: ⁊ ꝓpter nomē tuum dux mihi eris et enutries me. ℘s. In te dñe speraui nō cōfundar in eternū: in iusticia tua libera me. Glia.

Oro. Adesto dñe supplicationibus nostris: et viam famulorz tuorz in salutis tue ꝓsperitate dispone: vt inter oēs vie ⁊ vite hui⁹ varietates/ tuo semp protegant auxilio. Per.

Lectō libri geneseos. xlvj.

In diebus illis. Profectus est israel cuz oībus que habebat/ ⁊ venit ad puteū iuramēti. Et mactatis ibi victimis deo patris sui isaac: audiuit eū ꝑ visionē nocte vocā/tem se/ ⁊ dicētem sibi: Iacob. Iacob. Qui r
sum. Ti

tissim⁹ deus patris tui. Noli timere: sed descende in egy⁄ ptū: qa in gentē magnā faciā te ibi. Ego dēscēdā tecū illuc: ⁊ ego inde adducā te reuertē tem. Grad. Angelis suis mā dauit de te vt custodiant te in om nib⁹ vijs tuis. ℣. In manib⁹ por⁄ tabūt te ne vnq̄ offendas ad lapi⁄ dez pedē tuū. Alla. ℣. Qui po suit fines tuos pacem: ⁊ adipe fru menti satiat te. S. Lucam. r. ca.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Ite/ecce ego mitto vos sicut agnos in⁄ ter lupos. Nolite portare sac culū/neq̄ peram/neq̄ calcia⁄ mēta: ⁊ neminē per viā salu⁄ taueritis. In quācunq̄ domū itraueritis/primū dicite. Pax huic domui. Et si ibi fuerit fi⁄ lius pacis/requiescet sup illū pax vestra: sin aūt/ad vos re⁄ uertet. In eadem aūt domo manete/edētes ⁊ bibētes que apud illos sunt. Dignus est enī opari⁹ mercede sua. No⁄ lite trāsire de domo in domū. Et in quācūq̄ ciuitatē intra⁄ ueritis/⁊ suscepint vos/man⁄ ducate q̄ apponunt vobis: ⁊ curate infirmos q̄ in illa sūt/ et dicite illis. Appropinq̄bit [illegible] In quācū⁄ [illegible]eritis/et non susceperint vos: exeūtes in plateas eius/dicite. Etiam puluerē que adhesit nobis de ciuitate vestra/extergimus in vos. Tamen hoc scitote: quia appropinquabit ī vos regnū dei. Offer. Perfice gressus me⁄ os in semitis tuis/vt non moueā⁄ tur vestigia mea: inclina aurē tuaz ⁊ exaudi verba mea: mirifica mise⁄ ricordias tuas q̄ saluos facis spe⁄ rantes in te dñe. Secr. Propi⁄ tiare dñe supplicationib⁹ no⁄ stris: ⁊ has oblationes/ quas tibi offerimus pro famulis tu is benignus assume: vt viam illoz̄/⁊ precedente gratia tua dirigas: ⁊ subsequēte comita re digneris: vt de actu atq̄ in⁄ columitate eoz̄/scōm miseri⁄ cordie tue presidia gaudea⁄ mus. Per. Cōio. Tu manda⁄ sti mādata tua custodiri nimis: vti nam dirigant vie mee ad custodiē das iustificationes tuas. Cōplē:

Deus infinite misericordie ⁊ maiestatis immense/ quem nec spacia locoz̄ nec interual la tempoz̄ ab his quos tue⁄ ris abiungūt: adesto famulis tuis vbiq̄ in te confidentib⁹: et per omnē quam ituri sunt viam/ dux eis et comes esse dignare: nihil illis aduersita tis noceat: nihil difficultatis

obsistat: cuncta eis salubria / cũcta sint prospera: ⁊ sub ope dextere tue/quicqd iusto ex/petierint desiderio/celeri cõ/sequantur effectu. Per. Alia cõplẽ. Sumpsimus dñe ce/lestis sacramẽti mysteria: qs: vt ad psperitatẽ ⁊ pacẽ itine/ris famulis tuis proficiant: ⁊ eos ad salutaria cũcta perdu/cãt. P. C Pro peccatis. Intr.

Si iniquitates obseruaue/ris dñe/domine quis susti nebit: qa apud te propitia tio est de⁹ israel. ps. De pfundis clamaui ad te dñe/domine exaudi vocẽ meam. Gloria. Kyrieꝫ. fe/riale: sine Et ĩ terra. Oratio.

Ineffabilẽ misericordiã tuã dñe qsus nobis cle/mẽter ostẽde: vt simul nos ⁊ a peccatis oĩb⁹ exuas/⁊ a penis quas p his meremur eripias. P. Lcõ hieremie ppĥe. xiiij

In diebus illis. Orauit hieremias ppheta di/cens. Si iniqtates nostre re/sponderint nobis dñe libera nos. Quesum⁹ fac ppter no/men tuũ: quoniã multe sunt auersiones nostre. Tibi pec/cauimus expectatio israel: sal uator noster in tẽpore tribu/lationis. Tu aũt in nobis es dñe: ⁊ nomẽ tuũ inuocatum est sup nos. Ne derelinquas nos/dñe deus noster. Grad.

Propitius esto dñe peccatis no stris: ne quãdo dicãt gẽtes vbi est deus eor. ℣. Adiuua nos de⁹ sa/lutaris noster: ⁊ ppter honorẽ no minis tui dñe libera nos. Alla. ℣. Ostẽde nobis dñe misericor/diã tuã: ⁊ salutare tuum da nobis. Tractus post septuagesimã. Dñe nõ secũdũ. vt in die cine/rũ. 30. Scõm Mattheuz. vij.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Petite/⁊ dabit vobis. Querite/⁊ inue nietis. Pulsate/⁊ aperiet vo/bis. Dis enim qui petit/acci/pit: et qui q̃rit/inuenit: ⁊ pul/santi aperiet. Aut qs est ex vo/bis homo: quẽ si petierit fili/us suus panẽ/nũquid lapidẽ porriget ei: Aut si piscẽ petie rit/nũquid serpẽtez porriget ei: Si ergo vos cũ sitis mali/ nostis bona data dare filijs vestris: quãto magis pater ve/ster q in celis est/dabit bona petẽtibus se. Credo nõ dicit. Offer. Sicut ĩ holocaustũ mris/tũ et taurorum: et sicut in milibus agnor pinguiũ: sic fiat sacrifi/cium nostrum in cõspectu tuo hodie vt placeat tibi: qa nõ est cõfusio cõfi/dẽtib⁹ in te dñe. Secr. Purifi/cet nos dñe ãs muneris pre

sentis oblatio: et dignos sacra participatiõe pficiat. Per. Prefatio cõis. Cõio. Dico vobis: gaudiũ est angelis dei sup vno peccatore penitẽtiam agente. Cõpl. Presta qmñs dñe: vt a terrenis affectibus expiati/ad superni plenitudinẽ sacramẽti (cuius libauim⁹ sancta) tendamus. P. Missa ꝯcludat̃ p Bñdicam⁹ dño feriale. ¶ Alie orationes pro peccatis. Dio. PArce dñe parce peccatis nostris: z quãuis incessanter delinquẽtibus ꝯtinua pena debeat̃: presta qmñs: vt qđ ad perpetuum meremur exitiũ/transeat ad nostre correctionis auxiliũ. Per. Secr. Sacrificia tibi dñe cũ ecclesie tue precibus ĩmoláda/ qs corda nostra purificẽt: q̃ z indulgẽtie tue nobis dona cõcilient: z de aduersis ꝓspera sentire perficiãt. Per. Cõpl. Vicia cordis humani hec omine qmñs medicina compescat: que mortalitatis nostre enit curare lãguores. Per. ¶ Pro cõfitentibus. Oratio. OMnipotẽs sempiterne deus/clemẽtiam tuã humiliter imploramus pro famulis tuis q nobis ꝓpria cõfessi sunt facinora: vt indulgentiã eis largiendo/ vitã cõferas sempiternã. Per. Secr. Presta qmñs oĩpotẽs z miserícors de⁹: vt hec oblatio quã tibi pro famulis tuis qui nobis ꝓpria ꝯfessi sunt facinora offerimus/sit in oculis tuis accepta: quatenus per hec sacrosancta cõmercia/indulgentiá valeãt ꝓcipere sempiternã. Per. Cõpl. Oa qmñs clemẽtissime pater indulgẽtiá perpetuaz famulis tuis/q nobis ꝓpria cõfessi sunt peccata: z cõcede eis: vt in preceptis tuis iugiter perseuerent. Per. ¶ Ceterum officiũ habebis vt pro familiaribus. ¶ Pro vno ꝯfitẽte. Oratio. OMnipotẽs sempiterne deus/cõfitẽti tibi famulo tuo. N. pro tua pietate relaxa pctã: vt nõ plus ei noceat ꝯsciẽtie reatus ad penã: q̃ indulgẽtia tue pietatis prosit ad veniã. Per. Secr. Presta qmñs oĩpotens et misericors deus: vt hec salutaris oblatio/ famulũ tuũ. N. z a ꝓprijs reatibus indesinẽter expediat: z ab oĩbus tueat̃ aduersis. P. Cõpl. Omnipotẽs z misericors deus: qui peccatorũ indulgentiã in cõfessione delictorũ posuisti: succurre lapsis: miserere

miserere confessis: et famu-
lum tuum. N. quem delicto-
rum catena ꝯstringit/magni-
tudo tue pietatis absoluat.
Per dñz. ℭ Pro semetipso.

Inclina dñe aurē tuam ad
me ⁊ exaudi me: saluū fac
seruū tuū deus meus spe-
rantem in te: miserere mihi dñe
qñ ad te clamaui tota die. ℘s. Le
tifica animā serui tui: quoniā ad te
dñe aiam meā leuaui. Gl'ia. Oro.

Omnipotēs sempiterne
de⁹/tue gratie pietatem
supplici deuotiōe ꝓposco: vt
oīum malorz meorū vincula
absoluas: cūctisqz meis crimi
nib⁹ ⁊ peccatis clemēter igno
scas: ⁊ qa me indignū pecca-
torē ad ministeriū tuū voca-
re dignat⁹es/sic me idoneuz
tibi ministrum efficias/vt ⁊ sa
crificiū de manib⁹ meis placi
de ac benigne suscipias: ele-
ctorūqz sacerdotū me partici
pē facias: ⁊ de p̄ceptis tuis in
nullo me oberrare ꝓmittas.
Per. Lctō libri Esdre. j. c. ix:

In dieb⁹ illis. Dixit es-
dras. Dñe deus me⁹/cō
fundor ⁊ erubesco leuare fa-
ciē meā ad te: quoniā iniqta-
tes nostre multiplicate sūt su
per caput nostrū: ⁊ delicta no-
stra creuerūt vsqz ad celum/a
diebus patrū nostrorz. Sed ⁊
nosipsi peccauimus grauiter/
vsqz ad diē hāc: ⁊ in iniqtati-
bus nostris traditi sum⁹: ipsi
et reges nostri: et sacerdotes
nostri i manus regū terrarū/
⁊ in gladiū/⁊ in captiuitatē/⁊
in rapinā/⁊ in ꝯfusionē vul-
tus: sicut et die hac. Grad.

Ab occultis meis mūda me dñe
et ab alienis parce seruo tuo. ℣.
Si mei nō fuerint dominati tunc
imaculatus ero: ⁊ emūdaboz a de-
licto maximo. Alla. ℣. Eripe
me de inimicis meis deus meus:
⁊ ab insurgentib⁹ in me libera me.
Euāge. Dixit iesus ad quos-
dā. vt supra dñica. xj. post tri
nitatis fol. 143. Offer. Mi-
serere mei dñe secūdū magnā mise-
ricordiā tuā dele iniquitatē meaz.
Secr. Deus q te precipis a
peccatorib⁹ exorari: tibiqz sa-
crificiū cōtriti cordis offerri:
hoc sacrificiū qđ indign⁹ me-
is manibus offero/acceptare
dignare: et vt ipse tibi hostia
⁊ sacrificiū esse merear/mise-
ratus cōcede: q̄tenus per mi-
nisterij hui⁹ exhibitionē pec-
catorz oīuz percipiā remissio
nē. Per dō. Cōio. Ab occul-
tis meis mūda me dñe: ⁊ ab alie-
nis parce seruo tuo. Cōpl. Deus
viuorz saluator oīuz/q nō vis

mortez peccatoꝛz/ nec letaris in ꝓditione moꝛiẽtiũ: te sup-pliciter ꝯpꝛecoꝛ: vt ꝑ hec sancta que sumpsi / ꝺcedas mihi veniã delictoꝛz:vt et admissa defleã/ꝛ ea postmodũ nõ admittã:vt cũ mihi extrema dies / finisqꝫ vite mee aduenerit:emundatũ ꝺelictis oĩbus / me angelus sanctitatis susci-piat. Per. ℂ Pro pace. Intr.

OA pacẽ dñe sustinẽtib9te: vt pꝛophete tui fideles inueniant:exaudi ꝓces seruꝰ tui ꝛ plebis tue israel. ℘s. Letatus sum in hꝭ q̃ ꝺicta sunt mihi in domũ dñi ibim9. ℣. Glia. Kyrieł. feriale: sine Et in terra.

OEus a quo sancta ℟io. desideria/recta cõsilia/ꝛ iusta sũt opera:da seruis tuis illã quã mũdus ꝺare nõ põt pacẽ:vt ꝛ coꝛda nostra mãdatis tuis ꝯdita/ꝛ hostiũ sublata-formidine / tẽpoꝛa sint tua ꝓtectione tráquilla. ℘. Lctõ epłe bti pauli apłi. Ad ephe-

FRatres. Uos q̃ sios. ii. aliquãdo eratis lõge/facti estis ꝑpe ĩ sanguine chꝛi. Ipse enim est paꝛ nostra/qui fecit vtraqꝫ vnũ:ꝛ mediũ parietẽ macerie soluẽs inimicitias in carne sua:legẽ mãdatoꝛũ ꝯcretis euacuãs: vt duos ꝺdat in semetipso/in vno nouo hoĩe faciẽs pacẽ:vt reꝯciliet ambos in vno coꝛpore ꝺeo:ꝑ crucẽ interficiẽs inimicitias in semetipso. Et veniẽs euãgeliçauit pacẽ vobis qui lõge fuistis et pacẽ hꝭ q ꝑpe. Quoniã ꝑ ipsum habemus accessum ambo in vno spiritu ad patrẽ. Grad. Letatus sum in hꝭ q̃ ꝺicta sũt mihi: in domũ dñi ibim9. ℣. Fiat paꝛ in virtute tua: et abũdãtia ĩ turrib9 tuis. Alła. ℣. Qui posuit fines tuos pacẽ:ꝛ adipe fruмẽti satiat te. Post septuagesimaz tractus. Dñe nõ secũdũ peccata nr̃a. vt in die cinerũ. Euãgelium. Impossibile est vt nõ veniãt scãdala. vide feria sexta post primã dñicã trinitatis. 133. Credo nõ ꝺicit. Offer. Immittit angelus dñi in circuitu timẽtium eum:ꝛ eripuit eos:gustate ꝛ videte quoniam suauis est dominus. Secr. ODeus q credẽtes in te populos/ nullis finis concuti terroꝛibus:dignare pꝛeces ꝛ hostias ꝺicate tibi plebis suscipere:vt paꝛ tua pietate cõcessa/chꝛianoꝛũ fines ab omni hoste faciat esse securos. Per ꝺo. Pꝛefatio cõis. Cõio.

PAcẽ meã ꝺo vobis alła. relinquo vobis alła alła. Cõp

Deus auctor pacis et amator/quẽ nosse viuere/cui seruire regnare est: protege ab oĩbus impugnationib⁹ supplices tuos: vt q in defensione tua cõfidimus/nullius hostilitatis arma timeamus. P. Missa cõcludit̃ per Benedicamus domino. feriale. ℂ Pro cõcordia fratrum. Introitus.

Deus in loco sãcto suo/deus qui habitare facit vnanimes in domo: ipse dabit ⁊ututẽ ⁊ fortitudinẽ plebi sue. ps. Exurgat deus ⁊ dissipent̃ inimici eius: ⁊ fugiant qui oderũt eũ a facie eius. Gloria pri. Oratio.

Deus largitor pacis charitatisq; amator: da seruis tuis fratribus nostris sanã ⁊ inuiolabilẽ cũ tua volũtate cordiã: vt ab oĩbus quenos ĩpulsãt aduersitatib⁹ atq; tentationib⁹ liberemur. P. Epla. Orationes faciebãt sacerdo. vide sabbato ante reminiscere. 38. Grad. Ostẽde nobis dñe misericordiã tuã: et salutare tuũ da nobis. ℣. Benedixisti dñe terrã tuaz/auertisti captiuitatẽ iacob. Alla. ℣. Ecce q̃ bonum ⁊ q̃ iocũdũ habitare fratres in vnũ. Euãgeliũ. Si qd petieritis. vide in dñica rogationum. 112. Offer. Sperent in te oẽs qui nouerũt nomẽ tuũ dñe: quoniã nõ derelinqs querẽtes te: psallite dño qui habitat in siõ: quoniã nõ est oblitus orationẽ pauperum. Secr. His sacrificijs qs dñe ꝓcede placatus: vt q propijs oram⁹ absolui delictis/nõ grauemur externis. P. Per. Cõio. Iouete ⁊ reddite domino deo vestro oẽs qui in circuitu eius affertis munera: terribili ⁊ ei qui aufert spiritũ principũ: terribili apud oẽs reges terre. Cõpl. Spiritũ nobis dñe tue charitatis infunde: vt quos vno pane celesti satiasti/tua facias pietate concordes. P. eiusdem. ℂ Pro inimicis. Intr.

Ecce de⁹ adiuuat me/⁊ dominus susceptor est anime mee/auerte mala inimicis meis: ⁊ in veritate tua dispersde illos ptector meus dñe. ps. Deus in noĩe tuo saluũ me fac/⁊ in virtute tua libera me. Gl̃ia. Oratio:

Deus pacis/charitatisq; amator ⁊ custos: da omnibus inimicis nostris pacẽ/charitatẽq; pfectã: cũctorũq; eis remissionẽ tribue peccatorum: ⁊ nos ab eor̃ insidijs potẽter eripe. P. Epla. Nolite esse prudẽtes. vide dñica secũda post octauã epiphanie. fo. 22. Grad. Pacifice lo-

quebantur mihi inimici mei:et in ira molesti erant mihi. ℣. Vidisti domine ne sileas: ne discedas a me. Alla. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus:z ab insurgẽtibus in me libera me. **Euangelium.** Audistis qa dictum est antiqs. vide feria sexta post cinerũ. fol. 31. **Offer.** Custodi me dñe de manu peccatoris: et ab hominibus iniqs eripe me domine. **Secr.** Oblatis dñe qñs placare muneribꝰ: et nos ab inimicis nostris clemẽter eripe: eisqz indulgentiaz tribue delictorz. **Per.** **Cõio.** Ne tradideris me domine in aias persequentiũ me:qa insurrexerũt in me testes iniqui:z mentita est iniqtas sibi. **Cõpl.** Hec nos qñs domine cõmunio exuat a delictis: z ab inimicorz defendat insidijs. **P.** **Vel.** Deus q famulis tuis moysi samueli et stephano ptomartyri virtutem patiẽtie dedisti:vt p suorum delictis inimicorz exorarent: da nobis qñs omniuz sanctorũ meritis:vt inimicos nostros vere dilectiõis amore diligamus:z pro eorũ excessibus / tota mentis intentione preces assiduas in conspectu maiestatis tue fundamus. **P.C** **Pro papa. Intr.**

TClina dñe aurez tuam ad me z exaudi me: saluuz fac seruũ tuũ deus meus sperantem in te:miserere mihi domine/quoniã ad te clamaui tota die. **ps.** Letifica aiam serui tui quoniã ad te dñe aiam meaz leuaui. Glia.

Deus fideliũ oium **Oro.** pastor z rector/famulũ tuũ. N. quez pastorẽ ecclesie tue preesse voluisti/propitius respice:da ei qñs verbo z exẽplo qbus preest pficere: z vt ad vitã vna cũ grege sibi credito/perueniat sempiternaz. **Per.** **Lectio epi̇le beati pauli apli.ij.ad timotheũ.iij.et.iiij.**

Carissime. Dis scriptura diuinitus inspirata / vtilis est ad docendũ: ad arguendũ/ad corripienduz/ ad erudiendũ in iusticia:vt pfectus sit homo dei ad oẽ opus bonũ instructꝰ. Testificor corã deo z iesu chro/q iudicaturus est viuos z mortuos: z p aduentũ ipsius z regnũ eius: predica verbũ: insta oportune ne iportune/argue/ obsecra: increpa i omni patiẽtia z doctrina. **Grad.** Saluũ fac seruũ tuũ deus meus sperantẽ in te. ℣. Auribus percipe dñe orationem meã. Alla. ℣. Te decet hymnꝰ deus in sion:et tibi reddet votum

in hierusalem. ℣. Replebimur in bonis dom⁹ tue: sctm̃ est tẽplũ tuũ mirabile in eqtate. S. Lucã. xij.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Quis putas est fidelis dispensator et prudẽs: quẽ cõstituit dñs super familiã suã: vt det illis in tẽpore/tritici mẽsuraz? Beatus ille seruus: quẽ cũ venerit dñs/inuenerit ita faciẽtẽ. Vere dico vobis: quoniã super oĩa que possidet/ẽstituet illũ. Offer. Iusticie dñi recte letificãtes corda: ꝛ dulciora super mel ꝛ fauũ: nam ꝛ seru⁹ tuus custodiet ea. Secr. Oblatis qs dñe placare muneri⁹: ꝛ famuluz tuũ. ℣. quẽ pastorez ecclesie tue ꝑesse voluisti: assidua ꝓtectiõe guberna. Per. Cõio. Illumina faciez tuã sup seruum tuũ: ꝛ saluũ me fac i tua misericordia: dñe nõ confũdar quoniã inuocaui te. Cõpl. Hec nos qmñs dñe diuini sacramẽti ꝓceptio protegat: et famulũ tuuz. ℣. quẽ pastorẽ ecclesie tue ꝑesse voluisti/vna cũ grege sibi cõmisso/saluet semp et muniat.

℣. Pro episcopo et ꝓpr̃o suo. Intro. Inclina dñe aurẽ. vide. s. in officio ꝑ papa. Dio. Omnipotẽs sempiterne deus/q facis mirabilia magna solus: pretẽde sup famulũ tuũ. ℣. antistitẽ nostrũ et super cũctos sibi cõmissos spirituz gratie salutaris: et vt in veritate tibi complaceant/ perpetuũ eis rorẽ tue bẽdictionis infunde. Per. eiusdẽ.

Lectio epr̃e bti pauli aposto li. j. Ad Timotheuz. iij.

Carissime. Fidelis sermo. Si quis episcopatũ desiderat/bonũ opus desiderat. Oportet enim episcopũ irreprehẽsibilez esse/vni⁹ vroris virũ/sobrium/ornatũ/prudẽtem/pudicũ/hospitalẽ/ doctorem/nõ violentũ/nõ percussorẽ/sed modestũ: nõ litigiosũ/ nõ cupidũ/sed sue domui bene prepositũ/filios habentez subditos cuz omni castitate. Si quis aũt domui sue preesse nescit/quomodo ecclesie dei diligentiaz habebit? Nõ neophitũ: ne in superbiã elatus/in iudiciũ incidat diaboli. Oportet aũt ꝛ illũ testimoniũ habere bonũ ab his qui foris sunt: vt doctrinã dñi nostri ornet in omni⁹. Grad. Iacta cogitatũ tuũ in dño ꝛ ipse te enutriet. ℣. Dũ clamarez ad dñm exaudiuit vocẽ meã ab his q appropiquãt mihi. Alla. ℣. Dñe exaudi oronẽ meã: ꝛ clamor meus

ad te veniat. Scõm Marcũ. vj.

IN illo tpe. Circuibat ie sus castella ĩ circuitu vicẽs. Et vocauit duodecim / t cepit eos mittere binos: t da bat illis potestatẽ spirituũ im mũdorũ. Et pcepit eis ne qd tollerẽt in via / nisi virgã tm. Nõ perã / nõ panẽ / neq; in ço na es / sed calciatos sandalijs: t ne induerent̃ duabus tuni cis. Et dicebat eis. Quocũq; introieritis in domũ / illic ma nete donec exeatis inde. Et quicũq; non receperint vos / neq; audierint: exeũtes inde / excutite puluerẽ de pedibus vestris in testimoniũ illis. Et exeuntes / predicabant vt pe nitentiã agerent: t demonia multa eijciebant: t vngebant oleo multos egros / t sanabã tur. Offer. Intende voci ora tionis mee rex meus t deus me9: quoniam ad te orabo dñe. Secr. Hostias famulorz tuorũ qs dñe placatus intẽde: vt qđ in honore tui nois deuota mẽ te pro eis celebramus / pfice re sibi sentiãt ad medelã. P. Cõio. Illumina faciẽ tuam su per seruũ tuum t saluuz me fac in tua misericordia dñe: nõ confun dar / quoniaz inuocaui te. Cõplẽ. Quos celesti recreas mune re / ppetuo dñe comitare pre sidio: t quos fouere nõ desi nis / dignos fieri sempiterna protectione cõcede. Per do minũ. C Pro abbate. Intro.

IUstus es dñe / t rectũ iudi ciũ tuũ: fac cũ seruo tuo se cũdũ misericordiaz tuam. ps. Beati imaculati in via q am bulãt in lege dñi. Glia pa. Oro.

OOncede qs dñe famu lo tuo. N. vt predican do et exercẽdo que recta sũt / exẽplo bonorũ operum ani mos suorũ instruat subdito rum: t eterne remuneratiõis mercedẽ / a te pijssimo pasto re cuz grege sibi credito per cipiat. Per. Lectio libri sa piẽtie. Prouerbioz. iij.

IN diebus illis. Dixit sa lomõ. Fili ne obliuiscaris le gis mee: t pcepta mea custo diat cor tuũ. Longitudinem eniz dierũ t annos vite t pa cem apponẽt tibi. Misericor dia et veritas te nõ deserant. Circunda eas gutturi tuo: et describe in tabulis cordis tui: t inuenies gratiaz t disciplinam bonã corã deo et hoib9. Habe fiduciã in dño ex toto corde tuo: t ne innitaris pru dentie tue. In oibus vijs tu is cogita illum: t ipse diriget

gressus tuos. Grad. Saluum fac seruum tuum. vtꝫ. in officio pro papa. Alla. ℣. De pfundis clamaui ad te domine: dñe exaudi vocem meaz. Euágelium. Vos estis sal. vide fol. 312. Offer. Illumina oculos meos ne quãdo obdormiaz in morte: ne quãdo dicat inimicus meus ꝓualui aduersus eũ. Secr. Muneraq̃sumus dñe oblata suscipe placatꝰ: ⁊ famulũ tuũ. N. cuz cõmisso sibi grege benigna pietate conserua. Per. Cõio. Illumina faciez. vtꝫ. i officio pẽpo. Cõpt. Hec nos q̃s dñe cõmunio purget a crimine: ⁊ famulũ tuum. N. cũ cõmisso sibi grege/benigna pietate cõ seruet. Per dñm. Missa pro seipso sacerdote. Introi. Ac mecũ dñe signũ in bono/vt videãt qui me oderũt ⁊ ꝓfũdant: qm̃ tu dñe adiuuisti me et ꝓsolatꝰ es me. ℣s. Inclina dñe aurẽ tuã ⁊ exaudi me: qm̃ inops ⁊ paup sum ego. Gl̃ia. O Ds̃ sempiterne Oio. deus/q me peccatorem sacris altaribus astare voluisti: ⁊ scti nois tui laudare potentiã: cõcede ꝑpitius ꝓ huius sacraméti mysteriũ meorum mihi veniã peccatoz: vt tue maiestati digne merear famulari. Per. Lectõ eple b. Pauli apli. i. Ad timotheũ.

Carissime. Fidelis sermo ⁊ omni acceptione dignus: quia chr̃s iesus venit in hũc mũdũ peccatores saluos facere: quorũ primꝰ ego sum. Sed ideo misericordiã consecutus sum: vt in me primo ostẽderet iesus chr̃s oẽm patientiã: ad informationem eoz/q crediturí sunt illi in vitã eternã. Regi aũt seculorũ ĩmortali/inuisibili/soli deo honor ⁊ gloria in secula seculorũ. Amẽ. Grad. Dirigat oratio mea sicut incensuz in cõspectu tuo dñe. ℣. Eleuatio manuũ mearũ sacrificiũ vesptinuz. Alla. Eripe me de inimicis meis deus meus: ⁊ ab insurgẽtibus in me libera me. Scõz Matthei. viii.

In illo tpe. Cũ descẽdisset iesus de mõte/secute sunt euz turbe multe. Et ecce leprosus veniens/adorabat eũ/dicens. Dñe/si vis/potes me mũdare. Et extẽdens iesus manũ/tetigit eum dicẽs. Volo/Mũdare. Et cõfestim mũdata est lepra eiꝰ. Et ait illi iesus. Vide/nemini dixeris: sed vade ostẽde te sacerdoti: ⁊ offer munus tuũ/qđ p̃cepit moyses in testimoniuz illis.

Offer. Intẽde voci orationis mee rex meꝰ ⁊ deus meus: qñ ad te orabo dñe. Secr. Oa qñs clementissime pater ꝑ hꝰ sacraméti mysteriũ/meorꝝ mi hi veniã peccatorꝝ:vt non ad iudiciũ/sed ad indulgẽtiã hꝰ ius presbyteratus ordo/mihi proficiat sempiternam. Per. Cõio. Ab occultis meis mũda me dñe / et ab alienis parce seruo tuo. Cõpl. Huius dñe perceptio sacraméti / pctõrꝝ meorũ maculas tergat:⁊ ad peragẽdũ iniũctũ officiũ me idoneũ reddat. P. C Pro rectoribꝰ ecclesie et pro congregatiõe.

Omnipotẽs sempi Oro. terne deꝰ qui facis mirabilia magna solus: pretende sup famulos tuos episcopos nostros:⁊ sup cunctas cõgregationes illis cõmissas spiritũ gratie salutaris:⁊ vt in veritate tibi cõplaceant:ꝑpetuũ eis rorem tue benedictionis infunde. Per. Secr. Hostias famulorꝝ tuorꝝ dñe placatus intende:⁊ quas in hono rẽ tui nois deuota mẽte pro eis celebramus / ꝑficere sibi sentiãt ad medelã. Per. Cõplen. Quos celesti recreas munere/ꝑpetuo dñe comitare ꝑsidio:⁊ quos fouere non dignaris: dignos fieri sempiterna redẽptione cõcede. Per.

C Pro omni gradu ecclesie.

Exaudi qñs dñe Oro. pro omni gradu ecclesie supplicũ preces: ⁊ deuoto tibi pectore famulãtes ꝑpetua defensiõe custodi:vt nullis perturbationibꝰ impediti/ liberã seruitutẽ tuis exhibeamus officijs. Per. Secr. Suscipe dñe preces ⁊ hostias ꝓ omni sancte ecclesie gradu: eosqꝫ sctõrꝝ tuorꝝ precibus/in cunctis protege bonis. Per. Compl. Tua nos qñs dñe medicinalis opatio:⁊ a cũctis eximat periculis:⁊ cũctos famulos tuos in officijs sacris constitutos: tuis faciat inhærere mãdatis. Per dominũ.

C Pro rege vel ꝓ imperatore.

Protector noster aspice deus/⁊ respice in faciem xpi tui: qa melior est dies vna in atrijs tuis sup milia. ps. Quã dilecta tabernacula tua dñe virtutũ:concupiscit ⁊ deficit aia mea in atria dñi. Gloria. Pro rege. Oro.

Quesumꝰ oipotens deus: vt famulus tuus rex noster. N. q tua miseratione suscepit regni gubernacula/virtutũ etiã omniũ a te percipiat incremẽta: quibꝰ decenter

ornatus:t vicioz mõstra de-
uitare/et hostes superare: et
ad te qui via veritas t vita es
vna cuz populo sibi subiecto
gratiosus valeat puenire. P.

¶ Pro imperatore. Oratio.

OEus regnorum oium t
chr̃iani maxime protec-
tor imperij:da seruo tuo im
peratori nostro triũphũ vir-
tutis tue scienter excolere:vt
q tua ꝯstitutiõe est princeps:
tuo semp munere sit potens.
P. Lcõ hieremie ppĥe.xxij

Hec dicit dñs deus. Fa-
cite iudiciũ t iusticiã/ et
liberate vi oppressum de ma
nu calũniatoris: t aduenã et
pupillũ t viduã nolite cõtri-
stare: neq; opprimatis ini-
que:t sanguinẽ innocẽtẽ/ ne
effundatis in loco isto. Si enĩ
faciẽtes feceritis verbũ istud:
ingredient̃ per portas dom⁹
huius reges sedentes de ge-
nere dauid sup thronũ eius:
t ascẽdẽtes currus et equos/
ipsi t serui t populus eorum.
Dit dñs oipotẽs. Grad. Cu-
stodi me dñe vt pupillã oculi/ sub
vmbra alarũ tuaruz ptege me. ℣.
De vultu tuo iudiciũ meũ pdeat:
oculi tui videãt equitatez. Alla.
℣. Dñe in virtute tua letabit̃ rex:
t sup salutare tuũ exultabit vehe-
mẽter. vel tract⁹. Beatus vir q
timet dñm:in mãdatis eius cupit
nimis. ℣. Potẽs in terra erit se-
mẽ eius:generatio rectoz benedi-
cet̃. ℣. Gloria t diuitie in domo
eius:t iusticia eius manet i seculũ
seculi. Secũduz Marcum.xj.

In illo tpe. Dixit iesus
discipulis suis. Habete
fidẽ dei. Amẽ dico vobis:qa
qcũq; dixerit huic mõti/tolle
re t mittere in mare:t nõ he-
sitauerit in corde suo/ sed cre
diderit: qa qd̃cũq; dixerit fi-
at/fiet ei. Propterea dico vo-
bis. Oia q̃cũq; orãtes petitis:
credite qa accipietis/t eueni-
ent vobis. Et cuz stabitis ad
orãdũ/dimittite si qd habetis
aduersus aliquẽ:vt t pr̃ vester
q in celis est/ dimittat vobis
peccata vestra. Qd̃ si vos nõ
dimiseritis:nec pater vester q
in celis est/ dimittet vobis pec
cata vestra. Offer. Dextera do
mini fecit v̀tutẽ/dextera dñi exal-
tauit me:nõ moriar: sed viuam et
narrabo opa dñi. Pro rege. Se
cre. Munera q̃s dñe obla
ta sctĩfica:vt t nobis vnigeni
ti tui corpus et sanguis fiant:
t regi nostro ad obtinẽdã aie
corporisq; salutẽ: t ad pagẽ-
dũ iniũctũ officiũ/te largiẽte/
vsq;quaq; pficiãt. Per eũdẽ.

Pro impatore.Secr. Suſcipe dñe preces ꝛ hoſtias ecclesie tue: pro salute famuli tui. M.imperatoris supplicātis: ꝛ ad ꝓtectionē fideliū populoꝝ/antiqua brachij tui miracula opare:vt superatis pacis inimicis: secura tibi seruiat chriana libertas.P d. **Cōio.** Acceptabis sacrificiū iusticie oblationes ꝛ holocausta super altare tuū dñe. **Pro rege.cōpl.** Hec dñe qs oblatio salutaris/famulū tuū regē nostrū ab omnib⁹ tueat aduersis: quaten⁹ ꝛ ecclesiastice pacis obtineat tranquillitatē: ꝛ post istius tēporis decursū/ad eternā perueniat hereditatē.Per. **Pro impatore.Cōpl.** Deus q ad p̄dicandū eterni regis euāgeliū/xp̄ianoꝝ imperiū dilatasti:pretende famulo tuo. M. imperatori nr̄o arma celestia: vt pax ecclesiarū/nulla turbet tēpestate belloꝝ. P. ℂ **Pro rege tpe belli. Oratio.** Deus q cōteris bella: et impugnatores in te speranciū/potētia tue defensiōis expugnas:auxiliare qs famulo tuo regi nostro. M. populoq; sibi subiecto:pro qbus suppliciter misericordiā tuā implo/ramus:vt te parcente/remis-

sionē peccatorū accipiant: et cuncta sibi aduersantia/te adiuuāte/superare valeāt. Per. **Secr.** Sacrificiū dñe qđ immolamus ꝓpitiatus intēde: vt ab omni nos belloꝝ exuas negtia:ꝛ in tue ꝓtectionis securitate cōstituas: ꝛ famuluz tuū regem nostrū. M. ac populū sibi subiectū:ꝛ a peccatis absoluas:ꝛ ab hostiū visibiliū ꝛ inuisibiliū tutum insidijs/atq; securū efficias. Per. **Compl.** Sacroscti corporis ꝛ sāguinis dñi nostri iesu xp̄i refectiōe vegetati qñs omps deus:vt hoc remedio salutari:famulū tuum regē nostrū. M.populūq; sibi subiectū: et ab omniū purifices cōtagione pctōrum/ꝛ a cunctoꝝ munias incursione periculoruz. Per. ℂ **Pro regina.Oratio.** Rege qñs dñe famulaz tuā Reginā nostram: ꝛ gratie tue in ea dona multiplica:vt ab oībus libera offēsis: et tēporalib⁹ nō destituat auxilijs: et sempiternis gaudeat institutis. Per. **Secre.** Suscipe dñe munus oblatū:ꝛ intercedētib⁹ sanctis tuis oībus/cōserua famulā tuam. M.atq; ab oībus quibus impugnatur aduersitatib⁹ red-

de secura: vt tranquillitate pce
pta/ de oium visibiliu ⁊ inui
sibiliu inimicoꝝ liberata insi
dijs/ deuota tibi mẽte deser-
uiat. ℙ. Cõpl. S ubiectã ti-
bi dñe famulã tuaz. ℕ. qms
ppitiatio celestis amplificet:
vt psentis vite piculis exuat:
⁊ ppetuis donis firmet. ℙer.

¶ Pro regib⁹ ⁊ principibus.

OMnipotens sem- Oro.
piterne deus/ in cui⁹ ar-
bitrio regnoꝝ iura cõsistunt:
ptege chr̃ianoꝝ vbiq; recto-
res: vt eoꝝ votiua psperitas/
paz tuoꝝ possit esse populo-
rũ. ℙer. Secr. O eus q sub-
iectas tibi glorificas potesta-
tes: suscipe ppitius oblatio-
nes nostras: ⁊ chr̃ianos prin
cipes dextera tua protege: vt
nulla possint aduersitate su-
perari. ℙ. Cõpl. O eus ĩ cu
ius manu sunt corda regum:
inclina ad preces humilitatis
nostre aures tue misericor-
die: ⁊ principib⁹ nostris famu
lis tuis regimen tue appone
sapiẽtie: vt haustis de fonte
cõsilijs: ⁊ tibi placeãt/ ⁊ super
oia regna pcellãt. ℙer dñm.

¶ Itẽ officiũ tpe belli. Intr.

REminiscere miserationum
tuarũ dñe: ⁊ misericordie
tue q̃ a seculo sunt: nevnq̃z
dominẽtur nobis inimici nostri/
libera nos deus israel ex oĩb⁹ an-
gustijs nostris. ℙs. Ad te dñe le-
uaui animã meã: deus me⁹ in te cõ
fido nõ erubescam. Gloria. Oro.

OMnipotẽs ⁊ misericors
deus: a belloꝝ nos qms
turbine fac quietos: quia no
bis bona cũcta pstabis/ si pa-
cem dederis mẽtis ⁊ corpis.
ℙ. Lctõ Esaie pphe. xxxvij.

IN diebus illis. Cũ au-
disset rex eçechias ver-
ba rabsacis: quẽ misit rex as-
syriorũ ad blasphemandum
deũ viuentem: scidit vestimẽ
ta sua/ ⁊ obuolutus est sacco:
⁊ intrauit in domũ dei. Et mi-
sit seniores de sacerdotibus
opertos saccis ad Esaiã pphe
tam: ⁊ dixerũt ad eũ. Hec di-
cit eçechias. Dies tribulatio-
nis ⁊ correptionis/ ⁊ blasphe
mie dies hec: qa venerũt filij
vsq; ad partũ: ⁊ virtus nõ est
pariẽdi. Si quomodo audiat
dñs deus tuus verba rabsa-
cis: quẽ misit rex assyrioꝝ do-
minus suus/ ad blasphemã-
dum dñm deũ viuentẽ/ ⁊ ex-
probrandũ sermonib⁹/ quos
audiuit dñs deus tuus. Leua
ergo orationez pro reliquijs
que reperte sunt. Et venerũt
serui regis eçechie ad Esaiã.

Et dixit ad eos esaias. Hec dicetis dño vestro. Hec dicit dñs. Ne timeas a facie verborũ que audisti / qbus blasphemauerũt pueri regis assyriorũz me. Ecce ego ei dabo spiritum: et audiet nũcium / et reuertet ad terrã suam: et corruere eum faciã gladio in terra sua: quia ego sum dñs deus faciens mirabilia. **Grad.** Conuertere dñe aliquãtulũ et deprecare sup seruos tuos. ℣. Dñe refugiũ factus es nobis a generatione et pgenie. Alla. ℣. Attendite populе meus legem meam.

Secũdũ Matthеuz. vj. In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Nolite solliciti esse / dicẽtes: quid mãducabimus / aut qd bibemus / aut quo operiemur? Hec enim oĩa gẽtes inquirũt. Scit eniz pater vester / quia hys oĩbus indigetis. Querite ergo primum regnuz dei / et iusticiam eius: et hec oĩa adijciẽtur vobis. **Offer.** Immittit angelus dñi in circuitu timentiũ eum et eripiet eos: gustate et videte quoniaz suauis est dñs. **Secr.** Sacrificiũ dñe qd ĩmolamus intende placatꝰ: vt ab oĩ nos exuas bellorz neqtia / et ĩ tue ꝓtectionis securitate ꝟstituas. Per. **Cõio.** Inclia aurẽ tuã: accelera vt eruas me. **Cõpt.** Sacrosancti corporis et sanguinis dñi nostri iesu chri refectiõe vegetati / supplices te rogamꝰ oĩpotens deꝰ: vt hoc remedio singulari / ab omni nos peccatorum cõtagione purifices: et a cunctorũ munias incursione bellorum. Per. **Cõtra paganos officium. Introitus.** Sicut oculi seruorũ in manibus dñorz suorz / ita oculi nostri ad dñm deũ nostrũ donec misereat nri: miserere nobis dñe miserere nobis. ℣. Ad te leuaui oculos meos q habitas in celis. Glia. Kyrieꝫ. **feriale:** Ofine. Et ĩ terra. **Oratio.** Omnps sempiterne deus / chriani nois inimicos ꝟtutes tue cõprime maiestatis: vt populꝰ tuus / et fidei ĩtegritate letetur: et tẽporũ trãquillitate semp exultet. P. **Epla.** Miserere nostri deus oĩum. **vide sabbato ante dñicaz reminiscere. 38. Grad.** Sciant gentes quoniã nomẽ tibi deus: tu solus altissimus super omnem terraz. ℣. Deus meus pone illos vt rotam: et sicut stipulam ante faciez vẽti. Alleluia. ℣. In te domine speraui nõ cõfundar in eternuz: in tua iusticia libera me et eripe me:

inclina ad me aurē tuā/accelera vt eripias me. Euangeliū. Egre/diēte iesu de tēplo. fol. 302. Credo nō dicit. Offer. Ꝓ re/catus est moyses in conspectu dñi dei sui ⁊ dixit:quare dñe irasceris populo tuo ⁊ parce ire animi tui: meméto abraā/isaac ⁊ iacob qbus iurasti dare terrā fluētē lac et mel: ⁊ placatus factus est dñs de mali/gnitate quā dixit facere ppl̄o suo. Secr. Huius dñe qm̄s ꝟtu/te mysterij/⁊ a nostris mūde/mur occultis:⁊ ab inimicorū liberemur insidijs. Ꝑer. Pre/fatio cōis. Cōio. Tu dñe serua bis nos:⁊ custodies nos a genera tiōe hac in eternū. Cōpl̄. Ꝙ iui ficet nos qm̄s dñe participa/tio sacraméti tui:⁊ pariter no bis expiationē tribuat ⁊ mu/nimē. Ꝑer. Cōcludit missa p Benedicam⁹ feriale. ℂ Aliud officiū cōtra thurcos. Introi. Saluator noster aspice de/us:⁊ respice in fidē eccle/sie tue: neq; despicias vo/ces fideliū tuorū qui colūt nomē tuū:ne vnq̄ dominent nobis bar/bare nationes: exurge chr̄e et esto in adiutoriū nostrū. ꝑs. Exurgat deus ⁊ dissipent inimici eius:⁊ fu giant qui nos psequunt a facie cru cis chr̄i. Gloria. Oratio. Omnipotēs sempiterne de⁹ in cuius manu sunt oīum potestates ⁊ oīuz iura regno rum:respice in auxiliū chr̄ia/norū:vt gētes paganoz que in sua feritate cōfidūt:dexte/re tue potētia cōterant. Ꝑer. Epl̄a ⁊ euāgeliū vt in p̄cedē/ti officio. Grad. Dñe refugiū fact⁹ es nobis ab omni generatio ne ⁊ ꝓgenie. ℣. Dñe q ꝙteris bel la ab initio: eleua brachiū tuū sup gētes q̄ cogitāt seruis tuis mala: ⁊ dextera tua glorificet in nobis: cōtere fortitudinē illoz dñe/⁊ di/sperge illos:vt cognoscāt quia nō est alius q pugnet ꝓ nobis nisi tu de⁹ noster. Alla. ℣. Apprehen/de arma ⁊ scutū ⁊ afflige opprimē tes nos: ⁊ supbiā eoz prosterne de us salutaris noster. Offer. Co/gregate sunt gētes in multitudine vt dimicarēt ꝓtra nos: dñe de⁹ ad te sunt oculi nostri ne peream⁹:tu scis qd cogitāt in nos:⁊ qd pote/rimus subsistere ante potentiā illo rū nisi tu adiuues nos:tu dñe exte de brachiū tuuz ⁊ libera aias no/stras. Secr. Sacrificiuz dñe qd̄ imolamus ppiti⁹ intēde: vt propugnatores tuos ab oī exuas paganorū neqtia: ⁊ in tue ꝓtectionis securitate cō/stituas. Ꝑ. Cōio. Domine rex omnipotēs in ditione tua cuncta sunt posita: ⁊ nō est qui tue possit

resistere voluntati. libera nos pro pter nomen tuū dñe deus creator celi ⁊ terre:⁊ respice ad humilitatē nostrā. Cōpl. Protector ño ster aspice de⁹: ⁊ ꝓpugnatores tuos a paganoꝝ defende periculis:vt ab oībus perturbationib⁹ semoti/liberis tibi mentibus deseruiāt. P dñz.

Pro congregatione preci pue religiosoꝝ. Intro.

Sicut oculi seruoꝝ in manibus dñoꝝ suorūz/ita oculi nostri ad dñz deū nostrū dōec misereat nostri:miserere nob dñe miserere nobis. ℣. Ad te leuaui oculos meos q habitas ī celis. Gl'ia.

Deus qui nos a se/ Oro. culi vanitate cōuersos/ ad supne vocatiōis amorē accēdis:pectorib⁹ nostris purificādis illabere: ⁊ gratiā nob qua in te pseueremus infunde: vt protectiōis tue muniti presidijs:qd te dōnāte pmisimus impleam⁹: ⁊ nostre professiōis executores effecti:ad ea q̄ in te pseuerantib⁹ digna tus es pmittere/ptingamus. P. Lctō epīe bti pauli aplī.

Fratres. Ad Roma. vj.

Nō regnet pctm̄ in vestro mortali corpe/vt obediatis cōcupiscētijs ei⁹. Sed neq; exhibeatis membra vestra arma iniquitatis peccato:sed exhibete vos deo/tanq̄ ex mortuis viuētes:et mēbra vestra arma iusticie deo. Peccatum enī vobis nō dominabit. Nō enī sub lege estis/sed sub gratia. Grad. Venite filij audite me timorem dñi docebo vos. ℣. Accedite ad eū ⁊ illuminamini: ⁊ facies vestre nō cōfundent. Alleluia. ℣. Qui confidūt in dño/sicut mons sion:non commouebitur in eternum qui habitat in hierusalē.

Scōm Matthеū. vij. ca.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Omnia q̄cūq; vultis vt faciāt vobis homines/⁊ vos facite illis. Hec enī est lex/⁊ pphete. Intrate per angustā portaz:qa lata porta et spacioſa via est/q̄ ducit ad perditionē:⁊ multi sunt q intrāt per eā. Quā angusta porta ⁊ arta via est/que ducit ad vitā:⁊ pauci sunt qui inueniunt eā. Offer. Sicut in holocaustū arietum ⁊ tauroꝝ: ⁊ sicut in milib⁹ agnoꝝ pinguiū/sic fiat sacrificium nostrū in cōspectu tuo hodie/vt placeat tibi:qa nō est confusio cōfidentibus in te dñe. Secr.

Tibi dñe deus nostre devotionis hostiam immolamus/ orātes pariter et dēpcantes: vt nos sacrificiuz tuum mo-

tificationis vite carnalis effectos/in odore suauitatis accipias:ac moribꝰ qbꝰ professiōi nostre cōgruamus instituas: ꝛ quos sctē cōpunctionis ardore ab hoīuꝫ ceteroꝝ ppósito segregasti:etiā cōuersatione carnali/ab imūdicia actum terrenoꝝ ifusa nobis celitus sanctitate discernas. Ꝑ. Lōio. Seruite dño in timore ꝛ exultate ei cū tremore: apphēdite disciplinā ne pereatis de via iusta. Lōpł. Refecti participatiōe muneris sacri qmūs dñe ꝺeus noster:vt nos famulos tuos toto semp facias ad te corde ꝓcurrere: ꝛ tibi subdita mēte seruire/tuā misericordiā suppliciter exorare: et tuis iugiter beneficijs gratulari. Ꝑer. ℂ Tempore synodi. Introi. Sicut oculi seruoꝝ. vt supra i officio pro cōgregatione. Oro. TAfunde qs dñe famulis tuis spiritū veritatis ꝛ pacis :vt q̄ tibi placida sunt toto corde cognoscāt:ꝛ agnita tota virtute sectētur. Per. eiusdē. Epła. Nō cessamus. vtš dñica.xxiiij.post trinitatꝫ fo.159. Grad. Cōuertere domine aliquantulū ꝛ deꝑcare super seruos tuos. ℣. Dñe refugiū factus es nobis a generatiōe ꝛ pro-

genie. Alla. ℣. Ostende nobis dñe misericordiam tuā: ꝛ salutare tuū da nobis. Euāge. Petite ꝛ dabit vobis. Reqre in missa ꝑ pctis.fo.344. Offer. Sicut in holocaustū. vtš in offia. o ꝑ cōgregatiōe. Sec̄. Respiciat qmūs dñe clemētia tua munera seruoꝝ tuoꝝ:ꝛ gratiaꝫ tue miseratiōis illis impende:vt q̄ recta sunt in oculis tuis/ve raciter diligāt: et fiducialiter loquant. Ꝑ. Lōi. Amē dico vobis qcqd orātes petitis/credite/qa accipietis/ꝛ fiet vobis. Lōplē. Da famulis tuis qs dñe vt sctā tua q̄ sumpsimꝰ/eos in tua volūtate cōfirmēt:ꝛ veritatis tue vbiqꝫ predicatores efficiant. Per. ℂ Pro cūcto populo catholico. Introitus.

SAlus populi ego sum dicit dñs:de quacūqꝫ tribulatione clamauerīt ad me exaudiam eos: ꝛ ero illoꝝ dñs in perpetuū. ꝑs. Attendite populeus legem meā: inclinate aurem vestram in verba oris mei. Oro.

PRetende dñe famulis ꝛ famulabꝰ tuis dexterā celestis auxilij:vt te toto corde perquirant: et que digne postulant consequi mereantur. Per dominū. Epistola. Hec dicit dominꝰ deus. In

die illa ꝛeferet. vide i ꝯsecra tione altaris. fo. 163. Grad. Saluū fac populū tuū dñe ꝛ benedic hereditati tue. ℣. Ad te domine clamaui/deus me⁹ ne sileas a me: ꝛ ero similis descendentib⁹ in lacum. Alla. ℣. Ostende nobis dñe misericordiā tuā/ꝛ salutare tuū da nob. S. marcū. xij. In illo tpe. Sedēs iesus contra gaçophylatiū: aspiciebat qūo turba iactaret es in gaçophylatiū. Et multi diuites iactabāt multa. Cū venisset aūt vna vidua paup/misit duo minuta/qđ est quadrās. Et cōuocans discipulos suos/ait illis. Amē dico vobis: quoniā vidua hec paup/plus oībus misit q miserūt in gaçophylatiū. Dēs enim ex eo qđ abūdabat illis/miserunt: hec ℣o ꝛ penuria sua/oīa que habuit misit/totū victū suū. Offer. Populū humilem saluū facies dñe: ꝛ oculos superbos humiliabis: qm̄ quis deus pter te dñe ꝛ Sec. Propitiare dñe supplicatiōib⁹ nr̄is: ꝛ has oblatiōes q̄s tibi p incolumitate famulox famularūq; tuarū offerimus/benign⁹ assume: ꝛ vt nullius sit irritū votū: nulli⁹ vacua postulatio/p̄sta q̄s: vt qđ fideliter petim⁹/efficaciter cō seq̄mur. P. Cōio. Amē dico vobis q cqd orāt̄es petitis/credite qa accipietis ꝛ fiet vobis. Cōpl. Oa famulis ꝛ famulab⁹ tuis q̄s dñe ī tua fide ꝛ syncerita te ꝯstantiā: vt ī charitate diuina firmati: nullis tētationib⁹ ab eius integritate euellātur. P. C Pro salute vni⁹ amici. Iustus es dñe ꝛ rectū iudiciū tuum: fac cū seruo tuo secūdux misericordiā tuā. p̄s. Beati imaculati in via: q ambulāt in lege dñi. Glia pa. Oro. Oaīps sēpiterne deus miserere famulo tuo. N. ꝛ dirige eū scdx tuā clementiā in viā salutis eterne: vt te donante/tibi placita cupiat: ꝛ tota virtute perficiat. Per dñm. Lectio epl̄e beati pauli apostoli. Ad Galathas. vj. Fratres. Si p̄occupatus fuerit homo ī aliquo delicto: vos q spirituales estis/huiusmodi īstruite in spū lenitatis: cōsiderans teipsū/ne ꝛ tu tenteris. Alter alteri⁹ onera portate: ꝛ sic adimplebitis legem chr̄i. Grad. Saluū fac seruum tuum deus meus sperantem in te. ℣. Auri⁹ percipe dñe orationem meā. Alla. ℣. De pfundis clamaui ad te domine: dñe exaudi vocem meam. Scdx Joannē. xiiij.

In illo

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Amē amē dico vobis: q credit ī me/opera q̄ ego facio/ꝛ ipse faciet: et maiora hoc faciet: qa ego ad patrē vado. Et qd̄cūq petieritis patrez in noīe meo/hoc faciā. **Offer.** Intēde voci orationis mee/rex meus ꝛ deus me⁹: quoniaz ad te orabo dñe. **Secre.** Proficiat qm̄s dñe hec oblatio/quā tue supplices offerimus maiestati/ad salutē famuli tui. N. vt tua ꝓuidētia/eius vita inter aduersa ꝛ prospera vbiq dirigat. Per do. **Cōio.** Illumina faciē tuā super seruū tuū/ꝛ saluū me fac in tua misericordia: dñe nō cōfundar quoniā inuocaui te. **Cōpl.** Sumētes dñe ꝓpetue salutis sacrāmēta/tuā deprecamur clemētiā: vt ꝑ ea famulū tuū. N. ab omni aduersitate ꝓtegas. Per.

Ad Pro amico. Oratio. Exaudi qm̄s oīpotēs deus p̄ces nostras/quas in cōspectu pietatis tue effundere p̄sumimus/suppliciter deprecātes: vt famulū tuuz. N. de tua pietate cōfidentē benedicas: ꝛ oīa eius peccata dimittas: tuaq semp eū ꝓtectione cōserues: vt possit tibi digne famulari: ꝛ ad eternā beatitudinē valeat puenire. Per do.

Secr. H uius qm̄s dñe virtute mysterij/et a ꝓprijs nos mūda maculis: ꝛ famulū tuū. N. ab oībus absolue peccatis. P. **Cōpl. O** ōserua qm̄s dñe famulū tuū. N. ꝛ benedictionū tuarū ꝓpitius libertate purifica: vt eruditionibus tuis semper multiplicetur et donis. Per.

Pro amico in tribulatione oppresso. Oio. Rege qm̄s dñe famuluz tuū. N. ꝛ intercedētibus oībus sanctis tuis/gratie tue in eo dona multiplica: vt ab oībus liber offensis/ꝛ tēporalibus nō destituat auxilijs: et sempiternis gaudeat institutis. P. **Secre. S** uscipe dñe munus oblatū: ꝛ intercedētibus oībus sanctis tuis ꝯserua qm̄s famulū tuū. N. atq ab oībus quas meret aduersitatibus redde securū: vt trāquillitate ꝓcepta/de oīum visibiliū atq inuisibiliū inimicorū insidijs liberatus/deuota tibi mente deseruiat. Per. **Cōpl. S** ubiectū tibi famulū tuū. N. qm̄s dñe/intercedētibus oīb⁹ sanctis tuis/propitiatio celestis amplificet: vt p̄sentis vite periculis exuat/ꝛ ꝓpetuis donis firmetur. P.

Pro pluribꝰ amicis. Dño.

DEus qui iustificas impiū ⁊ non vis mortem peccatoꝝ: maiestatē tuā supplici ter ꝙrecamur: vt famulos tuos. N. ꝙ tua pietate cōfidentes/celesti protegas benignus auxilio: ⁊ assidua eos ꝓtectione conserues: vt tibi iugiter famulentur: ⁊ nullis tentationibus a te separentᷣ. Per. Secᷣ. Suscipe clemētissime pater hostias placationis ⁊ laudis quas nos indigni famuli tui tibi offerre ꝓsumimus/ad honorez ⁊ gloriam nominis tui: ⁊ pro incolumitate famuloꝝ tuorū. N. vt omniū delictorum suorū veniaz consequi mereantur. Per do. Compt. Purificēt nos q̄sumus domine sacramenta que sumpsimus: ⁊ famulos tuos. N. ab omni culpa liberos esse cōcede: vt qui reatu conscientie sue cōstringuntur: celestis remedij plenitudine glorientur. Per dō.

Pro salute viuoꝝ. Intro.

SIcut oculi seruoꝝ in manibus dñoꝝ suoꝝ/ita oculi nostri ad dñm deum nostrum donec misereatur nostri: miserere nobis dñe miserere nobis. ℣s. Ad te dñe leuaui animā meā deus meus in te confido non erubescam. Gloria. Oratio.

PRetende dñe fidelibus tuis dexterā celestis auxilij: vt ⁊ te tota mente ⁊ toto corde ꝙrquirāt: ⁊ que digne postulant consequi mereantur. Per. Epla. Non cessamus. vtᷤ in dñica. xxiiij. post trinitatis folᷣ. 159. Grad. Cōuertere dñe aliquantulū et deprecare super seruos tuos. ℣. Dñe refugiū factus es nobis a generatione ⁊ progenie. Alla. ℣. Ostēde nobis dñe misericordiā tuā/⁊ salutare tuū da nobis. S. Joā. xvij.

IN illo tpe. Subleuatis iesus oculis in celū dixit. Pater/venit hora/clarifica filiū tuū/vt filius tuus clarificet te. Sicut dedisti ei potestatē omnis carnis: vt omne qd̄ dedisti ei/det eis vitaz eternā. Hec est autē vita eterna: vt cognoscant te solū verū deum/⁊ quez misisti Jesū christū. Offer. Sperent in te oēs q nouerūt nomē tuū dñe: qm̄ nō derelinqs querētes te: psallite dño q habitat i siō qm̄ nō es oblitus orationem pauperū. Secre.

PRopitiare dñe supplicationib⁹ nr̄is: ⁊ has oblationes quas tibi ꝓ incolumitate fideliū tuoꝝ offerim⁹/benign⁹

assume: ⁊ vt nullius irritū sit votū: nullius vacua postulatio: p̄sta qm̄s: vt qđ fideliter petimus/efficaciter cōsequamur. P̄er. Lōio. Amen dico vobis qcqd oratēs petitis credite qa accipietis ⁊ fiet vobis. Lōplē. Da fidelibus tuis qm̄s dn̄e in tua fide et synceritate p̄statiā: vt hoc celesti sacramēto firmati: nullis tētationib⁹ ab ei⁹ integritate euellant. p. Pro familiaribus. Intr̄.

Respice dn̄e in testamētum tuū: ⁊ aias pauperū tuorū ne derelinquas i finē: exurge dn̄e ⁊ iudica causā tuā: ⁊ ne obliuiscaris voces q̄rētiū te. ℣. Qt qđ de⁹ repulisti i finē: iratus est furor tu⁹ sup̄ oues pascue tue. Hlia.

Deus q charitatis Oro. dona p̄ gratiā sāctispū⁹ tuor⁹ cordib⁹ fideliū infūdis: da famulis ⁊ famulabus tuis p̄ quibus tuā exprecamur clementiā/salutē mētis ⁊ corporis: vt te toto corde diligāt: ⁊ que tibi placita sūt/tota dilectiōe pficiāt. P. eiusdē. Epl̄a. Nō cessamus p̄ vobis. vide dn̄ica. xxiiij. post trinitatis. fo. 159. Grad. Aduertere dn̄e aliquantulū et dep̄care sup̄ seruos tuos. ℣. Dn̄e refugiū fact⁹ es nobis a gn̄atiōe ⁊ p̄genie. Alla. ℣. Dn̄e refugiū fact⁹ es nobis/a generatiōe ⁊ p̄genie. S. Joānē. xvij

In illo tpe. Subleuatis Iesus oculis in celū/dixit. P̄ater/quos dedisti mihi/volo vt vbi sum ego/⁊ illi sint mecū: vt videāt claritatē meam/quā dedisti mihi: qa dilexisti me ante p̄stitutionē mūdi. P̄ater iuste/mūdus te nō cognouit: ego aūt te cognoui: ⁊ hi cognouerūt/qa tu me misisti. Et notū feci eis nomē tuū/et notū faciā. Vt dilectio qua dilexisti me/in ipsis sit/⁊ ego in ipsis. Offer. Sperent in te oēs qui nouerūt nomen tuū dn̄e quoniā nō derelinquis querētes te. psallite dn̄o q̄ habitat in siō: quoniā non est oblitus orationes pauperū. Secr̄. Miserere q̄sumus dn̄e deus famulis ⁊ famulabus tuis: pro qbus hoc sacrificiū laudis tue offerim⁹ maiestati: vt p̄ hec sancta/superne benedictionis gratiaz obtineāt: ⁊ glorie eterne beatitudinis acq̄rāt. P̄er. Lōio. Amē dico vobis: qđ vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis: venite benedicti patris mei/possidete paratū vobis regnū ab initio seculi. Lōpl̄. Diuina libātes mysteria qm̄s dn̄e: vt hec salutaria sacramēta/illis omni-

bus proficiant ad prosperitatem et pacem: pro quorū dilectione / hec tue obtulimus maiestati. Per dñm. ℭ Pro familiaribus. Oratio.

OEfende qs dñe nostrā ab omni aduersitate familiā: et intercedēte beato nicolao ꝯfessore tuo tibi corde pstratos / ab hostiuz ppitius tuere clemēter insidijs. Per. Secr.

MUnus placationis summe suscipe pater: quod tibi a tuis immolādus / imolari ꝯstituit chīs tuus electus. Qui tecū. Cōpt. SUscipe dñe pces nostras: z muro custodie tue hoc sanctum ouile circūda: vt ab omni aduersitate depulsa / sit hoc semp domiciliū īcolumitatis z pacis. p. ℭ Pro benefactorib⁹ seu elemosynarijs.

LEteť cor qrētiū dñm: qrite dñm z ꝯfirmamini: qrite faciē ei⁹ semp. Ps. Cōfitemini dño z iuocate nomē ei⁹: annūciate iter gētes opa eius. Hlia. Oro.

OEus qui post baptismi sacramētū / secūdam ablutionē peccatoz ele mosynis indidisti: respice ppitius sup fideles tuos q nobis tēporalia largiti sunt bona: cōcede eis qms suoz veniam peccatoz: fac eos pmio beatos / quos feciſti pietate deuotos: vt recipiāt pro paruis magna: pro terrenis celestia: pro tēporalibus sempiterna premia. Per dominū.

Lectio Esaie prophete. lviij.

HEc dicit dñs deus. Nolite ieiunare sicut vsq ad hāc diē: vt audiat in excelso clamor vester. Nūquid tale est ieiuniū qd elegi / p diez affligere hoiem animā suā? Nunquid cōtorquere quasi circulū caput suū: z saccū z cinerē sternere? Nūquid istud vocaui ieiuniū / z diē acceptabilez dño? Nōne hoc est magis ieiuniū qd elegi? Dissolue colligationes impietatis: solue fasciculos deprimētes. Dimitte eos qui cōfracti sunt liberos: z omne onus disrūpe. Frāge esuriēti panē tuuz: z egenos vagosq induc ī domum tuā. Cū videris nudū / operi eū: z carnē tuā ne despexeris. Tunc erūpet qsi mane lumē tuū: z sanitas tua citius orietur. Et anteibit faciē tuā iusticia tua: z gloria dñi colliget te. Tūc inuocabis / et dñs exaudiet: clamabis / z dicet. ecce assum: qa misericors sum dñs deus tuus. Grad. Conuertere dñe aliquantuluz. vtq̄. in

officio p familiaribus. Alla. ℣. Cōfitemini dño quoniā bonus quoniā in seculū misericordia ei⁹.

℣ Secundus Lucam. xij.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Nolite timere pusillus grex: qa cōplacuit patri vestro dare vobis regnū. Vendite q̄ possidetis/ z date elemosynā. Facite vobis saculos qui nō veterascūt: thesaurū non deficientē in celis: quo fur non appropiat/ neq; tinea corrūpit. Ubi enim thesaurus vester est/ ibi z cor vestruz erit. Offer. Justicie dñi recte letificātes corda et dulciora sup mel z fauū: nā z seruus tu⁹ custodiet ea. Secr. Deus q tuorū corda fideliuz/ p elemosynā dixisti posse mūdari: ꝑsta qnīs/ per hec sancta mysteria bñfactorib⁹ nostris peccatorum oīuz remissionē: vt a te pijssimo largitore/ eterne vite remunerationem recipiāt. Per. Cōio. Honora dominuz de tua substātia: z de primitijs frugum tuarū: vt impleantur horrea tua in saturitate: z vino torcularia redūdabūt. Cōpl. Purificent nos qnīs dñe sacramēta que sūpsim⁹: z famulos tuos placat⁹ intēde: q diuina mādata recolētes opē indigētib⁹ subministrāt: z ꝑsta: vt sicut eorū deuotio nobis est necessaria/ ita sit tibi semper accepta. P.

℣ Pro quacūcq; tribulatiōe.

Salus populi ego sum dicit dñs: de quacūcq; tribulatiōe clamauerint ad me exaudiam eos: et ero illor dñs in perpetuū. ℣. Attendite popule me⁹ legē meā: iclinate aurē vestraz in verba oris mei. Gloria. Oro.

Omnipotēs sempiterne deus/ mestor cōsolatio/ laborātiū fortitudo: pueniāt ad te ꝑces de quacūcq; tribulatione clamantiū: vt oēs sibi in necessitatibus suis misericordiā tuaz gaudeāt affuisse. Per. Lctō danielis ꝓphe. ix.

In diebus illis. Orauit daniel ad dominū dicēs. Obsecro dñe deus magne z terribilis: custodiēs pactuz z misericordiā diligētibus te/ z custodiētibus mādata tua. Peccauimus/ iniqtatez fecimus: impie egimus/ z recessimus z declinauim⁹ a mādatis tuis ac iudicijs. Nō obedi uimus seruis tuis ꝓphetis/ q locuti sunt in noīe tuo regibus nostris/ principibus nostris/ patrib⁹ nostris/ omniq; populo terre. Tibi dñe iusticia: nobis aūt cōfusio faciei/

sicut est hodie viro iuda/ et habitatoribus hierusalẽ et omni israel: his qui ppe sunt/et his q procul in vniuersis terris/ad qs eiecisti eos/propter iniqtates eoz/in qb⁹ peccauerũt in te. Bñe nobis cfusio faciei:regib⁹ nostris/principib⁹ nris/et pribus nostris q peccauerũt. Tibi aũt dño deo nostro misericordia et ppitiatio qa recessimus a te: et nõ audiuimus vocez dñi dei nostri/ vt ambularemus in lege ei⁹/ quã posuit nobis per seruos suos pphetas. Bñs deus noster. Grad. Liberasti nos domine ex affligẽtibus nos:et eos q nos oderunt cfudisti. ℣. In deo laudabimur tota die:et noi tuo cõfitebimur in secula. Alla. ℣. Venite exultemus dño/iubilem⁹ deo salutari nostro. ℣. Preoccupem⁹ faciẽ eius in cõfessione: et in psalmis iubilemus ei. Euãgelium. Petite et dabit vobis. Req re i missa p peccatis. fo. 344. Offer. Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me dñe:et sup irã inimicoz meoz extendes manũ tuã:et saluũ me fecit dextera tua. Secr. Deus sub cuius oculis omne cor trepidat et oẽs cõscientie cõtremiscunt:propitiare p hec sacras oblationes oĩum dolorib⁹ gemẽtiũ/et cũctoz medere lãguoribus:vt sicut nemo nostrum liber est a culpa/ita nemo sit alienatus a venia. P. Cõio. Memẽto verbi tui seruo tuo dñe in quo mihi spẽ dedisti: hec me cõsolata est in humilitate mea. Cõpl. Deus refugium pauperũ:spes humiliũ/salusq miserorũ: supplicationes oĩuz afflictoz per hec sancta que sumpsim⁹ clemẽter exaudi:vt quos instãtia verberuz fecit afflictos/diuini sacramẽti remediũ faciat cõsolatos. p.

Cõtra malas cogitationes seu tentationes cordis. Intr.

Exaudi dñe vocẽ meã qua clamaui ad te:adiutor meus esto ne dereliquas me/ neq despicias me deus salutaris meus. ps. Dñs illuminatio mea et sal⁹ mea quẽ timebo. Glia. Oro

Omnipotẽs sempiterne deus:respice ppitius ad pces nostras: et libera corda nostra de malarũ tentatione cogitationũ:vt sanctispũs dignũ fieri habitaculũ mereamur. Per. eiusdẽ. Epla. Cõfitemini alterutrũ peccata vestra. vide in letania maiori. fol. 113. Grad. Ab occultis meis munda me dñe: et ab alienis

parce fuo tuo. ℣. Si mei nõ fuerint dominati/tũc ĩmaculatus ero: et emundabor a delicto maximo. Alla. ℣. Paratũ cor meũ deus paratũ cor meũ:cãtabo ⁊ pſallam in glia mea. Euãgeliũ. Egreſſus ieſus ſeceſſit. vide in dñica reminiſcere fol. 40. Offer.

Greſſus meos dirige dñe ſcõm eloquiũ tuũ/vt nõ dñetur mei oĩs iniuſticia dñe. Secr. Has tibi dñe offerim⁹ oblatiões ꝓ ſalute noſtra:quatenus aĩas noſtras ſcti ſpũs gratia illumina re digneris. Per dñm. eiuſdẽ. Cõio. Redime me de⁹ iſrael/ex oĩbus anguſtijs meis. Complẽ. Deus q illuminas omnem hoĩem veniẽtem in hũc mũdum: illumina qñs corda noſtra gratie tue ſplẽdore:vt digna maieſtati tue cogitare/teq; eterna charitate dilige re valeamus. Per dominũ.

¶ Pro petitiõe lachrymax.

Sitientes venite ad aquas dicit dñs:et q nõ habetis preciũ/venite bibite cũ letitia. ℘s. Attẽdite populе meus legẽ meã:inclinate aurez veſtrã in verba oris mei. Gloria. Oratio.

Omnipotẽs ſempiterne deus/qui ſitiẽti populo fontẽ viuẽtis aque de petra ꝓduxiſti:educ de cordis noſtri duricia cõpunctionis lachrymas:vt pctã noſtra plangere valeam⁹:eorũq; remiſſionẽ/te miſeráte accipere mereamur. Per. Lctõ epłe bti pauli apłi. Ad romanos. viij.

Fratres. Scimus q oĩs creatura ĩgemiſcit ⁊ parturit vſq; adhuc. Nõ ſolum aũt illa/ſed ⁊ noſipſi primitias ſpũs habẽtes: et ipſi intra nos gemimus adoptionẽ filioq; dei: expectãtes redẽptionẽ corporis noſtri. Spe eniz ſalui facti ſumus. Euãgeliũ. Amẽ dico vobis. vide in officio pro ſalute vni⁹ viui amici fol. 353. Reliqua oĩa vide poſt trinitatis. dñica. xvij. feria quarta. ⁊ ĩuenies fo. 150.

Secr. Hãc oblationez q̃ſumus dñe deus noſter/quam tue maieſtati ꝓ peccatis noſtris offerim⁹/ꝓpiti⁹ reſpice: ⁊ ꝓduc de oculis noſtris lachrymarũ flumina: quib⁹ nocĩua flãmarũ incẽdia valeant extingui. Per. Cõpł. Gratiã ſancti ſpũs qñs dñe deus cordib⁹ noſtris cleméter infũde: q̃ nos gemitibus efficiat lachrymarũ/maculas noſtrorũ diluere pctõq;: atq; optate nobis te largiẽte indulgentie p̃ſtet effectũ. Per. eiuſdẽ.

Pro oppssione nimia aduersantiuz. Introitus.

REspice ī me z miserere mei dñe: qñ vnicus z pauper sum ego: vide hūilitatē meaz et laborē meū: z dimitte oīa peccata mea de⁹ meus. ℘. Ad te dñe leuaui aiam meā: de⁹ meus in te confido nō erubescam. Glia. Oratio.

DEus q contritoz nō despicis gemitū: z merentiū nō spernis affectū: intercedēte pro nobis beata Maria cū oībus sctis tuis/ adesto ℘cibus nostris/ quas tibi ꝑ tribulatione nostra effundim⁹: easq clementer exaudias: vt quicqd contra nos diabolice atq humane moliunt aduersitates/ ad nihilū redigatur: z cōsilio pietatis tue allidatur: quaten⁹ nullis aduersitatib⁹ lesi/ sed de omni tribulatione z angustia erepti/ leti in ecclesia tua sctā tibi gratias referamus. ℘. Epla z euāgeliuz vide in officio pro peccatis. fol. 344. Grad. Ad dominū cū tribularer clamaui z exaudiuit me. ℣. Dñe libera aiam meā a labijs iniqs z a līgua dolosa. Alla. ℣. Eripe me ō inimicis meis de⁹ me⁹ z ab insurgentib⁹ in me libera me. Offer. Custodi me dñe de manu pctōris: z ab hoībus iniqs eripe me dñe. Secr. Deus qui tribulatos corde sanas: z mestificatos actu letificas: ad hāc ꝓpitiⁱ⁹ hostiā dignanter intende: quā tibi pro nostra offerimus tribulatiōe: tu itaq hāc benign⁹ accipe: z nostra miseratus sana discrimina: tribulationū attende miseriā: z angustiarū nostraruz submoue pressurā: vt exuti oībus que patimur malis: in tuis semp mereamur exultare iusticijs. ℘er. Cōio. Ne tradideris me dñe in aīas persequentiū me: quia insurrexerūt in me testes iniqui: z mētita est iniqtas sibi. Complē. Dimitte nobis omnipotēs deus peccata nostra: z impende nobis misericordiā tuam: quā oris nostri alloquio deꝓcamur: vt hūilitatē nostraz attēdas: vincula soluas: delicta deleas: tribulationē inspicias: aduersitatē repellas: effectūq petitionis nostre largiēs: supplices tuos clemēter exaudias. ℘. Alia super oꝑ. DEus q per pressū. Dio. vnigenitū tuuz exclusa dānatione diabolica populū fidelē aptasti: expelle qñs a famulo tuo. M. cūctas diabolice illusionis insidias: et illibatū ab oībus impugnatio

nib⁹ cõseruа. ℙ. Secr. ℳ unus nostre humilitatis ꝓ tuitione famuli tui. ℕ. oblatuz petimus dñe dignanter assume: ⁊ ab ei⁹ oppressiõe/ maligni insidias ⁊ omné potestaté exclude. ℙer. Cõpl. ℂele stis hic panis qué sumpsim⁹ dñe/ ⁊ nobis indulgentiã tribuat: ⁊ famulũ tuũ. ℕ. ab antiqui hostis illusiõe defendat. ℙer. ℂ Cõtra iudices vel episcopos male agẽtes. Introi. Sicut oculi seruoz. vide in officio ꝓ cõgregatione. fo. 351.

ℰCclesie tue qñs Dio. dñe ꝑces ⁊ hostias placatus admitte: vt destructis aduersitatib⁹ ⁊ erroꝛib⁹ vniuersis: secura tibi seruiat libertate. ℙer. Lcto Esaie pphe. v.

ℍEc dicit dñs. Ue q coniungitis domũ ad domũ/ ⁊ agrũ agro copulatis vsqz ad terminũ loci. Nũquid habitabitis soli vos in medio terre? In aurib⁹ meis sũt hec/ dicit dñs exercituũ. Nisi domus multe deserte fuerit/ grãdes ⁊ pulchre ⁊ absqz habitatoꝛe. Decẽ eni iugera vineaꝛũ/ faciẽt lagunculã vnã: ⁊ triginta modij sementis/ faciẽt modios tres. Ue q cõsurgitis mane ad ebrietatẽ sectandã: ⁊ potãdum vsqz ad vesperã vt vino estuetis. Cithara ⁊ lyra/ tympanũ ⁊ tibia/ ⁊ vinũ in cõuiuijs vẽis: ⁊ opus dñi nõ respicitis/ nec opera manuũ ei⁹ cõsideratis. ℙropterea captiuus ductus est populus me⁹: qa nõ habuit scientiã: ⁊ nobiles ei⁹ interierũt fame/ ⁊ multitudo eius siti exaruit. ℙropterea dilatauit ifernus animã suã/ ⁊ aperuit os suũ absqz vllo termino. Et descendent fortes ei⁹/ ⁊ pplꝰ ei⁹: ⁊ sublimes gloꝛiosiqz eius ad eũ. Et icuruabit hõ/ ⁊ humiliabitur vir/ ⁊ oculi sublimiũ deprimẽtur. Et exaltabit dñs exercituũ in iudicio: ⁊ deus sctũs sanctificabitur in iustitia. Grad.

ℳAdiutoꝛ in oppoꝛtunitatib⁹ in tribulatione: sperent in te q nouerunt te: qñ nõ derelinquis querẽtes te dñe. ℣. Qñ non in finẽ obliuio erit pauperis: patientia pauperũ nõ peribit in eternũ: exurge dñe nõ prevaleat homo. Alla. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus: ⁊ ab insurgẽtibus in me libera me. Scõz Lucam. xviij.

ℐN illo tpe. Dicebat ihesus discipulis suis parabolã hanc. Quoniaz oportet semper oꝛare ⁊ non deficere/ dicens. Judex quidã erat in

quadā ciuitate/ q deum nō ti
mebat/ꝛ hoiem nō verebaꝫ.
Uidua aūt quedā erat in ciui
tate illa:ꝛ veniebat ad eū/di-
cēs. Uindica me de aduersa-
rio meo. Et nolebat p multū
tēpus. Post hec aūt dixit ītra
se. Et si deū nō timeo/nec ho
minē reuereor:tamē qa mo-
lesta est mihi hec vidua/ vin-
dicabo illā:ne ī nouissimo ve
niēs sugillet me. Ait aūt dñs.
Audite qd iudex iniquitatis
dicit. Deus aūt nō faciet vin-
dictā electoꝝ suoꝝ clamantiū
ad se die ac nocte:ꝛ patientiā
habebit in illis:Dico aūt vo
bis:qa cito faciet vindictā il-
loꝝ. Uerūtamen filius hois
veniēs/putas iueniet fidē in
terra:

Offer. Populū humilē.

vide in officio pro cuncto po
pulo catholico. folī. 352. Seč.

SProtege nos qñs dñe tuis
mysterijs seruientes: vt diui
nis rebus inherētes:ꝛ corpo
re tibi famulemur et mente.
Per. **Cōio.** Acceptabis sacri-
ficiū iusticie: oblatiōes ꝛ holocau
sta super altare tuū dñe. **Cōplē.**
SQñs dñe deus noster: vt
quos diuina tribuis partici-
patiōe gaudere: humanis nō
sinas subiacere periculis. P.

CPro infirmo. Introitus.

OCuli mei semper ad dñm:
qa ipse euellet de laqueo
pedes meos: respice ī me
ꝛ miserere mei:qñ vnicus ꝛ paup
sū ego. **ps.** Ad te dñe leuaui ani-
mā meā:deus meꝰ in te cōfido nō
erubescā. Gloria. **Oratio.**
DIrtutū celestiū deus: q
ab humanis corporibꝰ omnē
languorē et oēm infirmitatē
p̄cepti tui potestate depellis:
adesto ppitiꝰ famulo tuo. N.
vt fugatis infirmitatibus et
viribꝰ resūptis / p nomē sctm̄
tuū instauratā protinus reci-
piat sanitatē. Per. **Lctō epl̄e**
Sbeati Jacobi apli. v. ca.
Dilectissimi. Tristaꝫ ali-
quis vestrum/oret equo ani
mo ꝛ psallat. Infirmaꝫ quis
in vobis/īducat presbyteros
ecclesie: et orent super eum /
vngentes eum oleo in nomi
ne domini. Et oratio fidei sal
uabit infirmum: ꝛ alleuiabit
eū dñs. Et si in peccatis sit/re
mittent ei. Cōfitemini ergo
alterutrū peccata vestra:ꝛ ora
te pro inuicem vt saluemini.
Grad. Miserere mihi dñe qm̄
infirmus sum/sana me dñe. ℣. Cō
turbata sunt omnia ossa mea:ꝛ aīa
mea turbata est valde. Alla. ℣.
Qui sanat ptritos corde:ꝛ alligat
cōtritiones eoꝝ. **S. Lucam. vij.**

In illo tpe. Intrauit ie-
sus capharnaũ. Centu-
rionis aũt cuiusdã seruus ma
le habẽs/erat moriturus: qui
illi erat pciosus. Et cũ audis-
set de iesu / misit ad eũ senio-
res iudeoz/rogans eũ vt ve-
niret/z saluaret seruuz ei9. At
illi cũ venissent ad iesũ/ roga
bant euz solicite/dicentes ei:
quia dignus est vt hoc illi p-
stes. Diligit enim gentez no-
strã: z synagogã ipse edifica-
uit nobis. Jesus autẽ ibat cũ
illis. Et cũ iam non longe es-
set a domo/misit ad eũ centu
rio amicos/dicens. Dñe/no-
li vexari. Non enim dignus
sum/vt sub tectũ meũ intres:
ꝓpter qđ z meipsum nõ sum
dignũ arbitratus /vt venirez
ad te:sed dic verbo/z sanabi-
tur puer meus. Nã z ego ho
mo sum sub potestate cõstitu
tus/habẽs sub me milites: et
dico huic/vade/z vadit: z alio
veni/z venit: z seruo meo/ fac
hoc/z facit. Quo audito iesus
miratus est. Et conuersus se-
quentib9 se turbis/dixit. Amẽ
dico vobis: nec in israel tan-
tam fidẽ inueni. Et reuersi q
missi fuerant domũ/ inuene-
runt seruũ q languerat/sanũ.

Offer. Dñe exaudi orationem
meã: z clamor meus ad te veniat.

Secr. Suscipe dñe sacrificiũ
seruitutis nostre / qđ tibi pro
famulo tuo. N. offerimus: et
eũ diuersis infirmitatib9 fati-
gatũ / pristine redde sanitati:
vt benignitati tue referre gra
tias / sedula meditatiõe pcu-
ret. Per. Cõio. Amẽ dico vo
bis qcquid orantes petitis credi-
te/qa accipietis z fiet vobis. Cõ-
plen. Deus q humano ge-
neri salutis remedia: et vite
eterne munera cõtulisti: con-
serua famulo tuo. N. tuarz
dona virtutum: z concede vt
medelã tuã non solum i cor-
pore/sed etiã in anima senti-
at. Per.

Alia pro pluribꝰ infirmis. Oratio.

Omps sempiterne deus salus
eterna credentiũ: exaudi nos
pro infirmis famulis z famu
labus tuis. N. pro qbus mi-
sericordie tue implorambꝰ au
xiliũ: vt reddita eis sanitate /
gratiarz tibi i ecclesia tua refe
rãt actiões. Ꝑ. Secr. Deus
sub cuius nutibꝰ vite nre mo
mẽta decurrũt: suscipe ꝑces et
hostias famulorz famularũqꝫ
tuarũ. N. ꝑ qbꝰ egrotãtibus
misericordiã tuã exorambꝰ: vt
de quorz periculo metuimꝰ:
de eorũ salute letemur. Per.

Cõpl. Deus infirmitatis hu
mane singulare presidiũ/au-
xilij tui sup infirmos famu-
los tuos. N. ostende virtutẽ:
vt ope misericordie tue adiu
ti:ecclesie tue sctẽ incolumes
representari mereãtur. Per.

C Pro febricitãtib9. Intro.

Si iniqtates obseruaueris
dñe/dñe qs sustinebit: qa
apud te ppitiatio est de9
israel. ps. De pfũdis clamaui ad
te dñe/dñe exaudi vocẽ meã. Gli.

O Adps t miseri- Oratio.
cors deus/q subuenis in
periculis laborãtib9: t tẽpe-
ras flagella dũ verberas: icli
na tuas benignas aures ad
nostre humilitatis preces: et
famulo tuo. N. q qrtana vel
quotidiana febriũ vexatiõe
fatigat/btẽ Marie semp vir-
ginis: t electi famuli tui sigis
mũdi regis t martyris/om-
niũq sctorũ intercedẽtib9 me-
ritis clemẽter succurras: vt ab
oi febriũ ardore liberat9/ad
sanitatẽ pristinã se peruenis-
se ptinus sentiat. P. Lectio

In die- Esaie ppĥe. lv.
bus illis. Locut9 est esa-
ias prophęta dicens. Queri
te dñm duz inueniri potest:
inuocate eũ dum prope est.
Derelinquat impius viã suã:
et vir iniqu9 cogitationes sũ
as: t cõuertat ad dñm/t mise
rebit eius/t ad deũ nostruz:
quoniã mult9 est ad ignoscẽ-
dũ. Grad. cũ Alla. t offer. et
cõio. qre. s. in missa p ifirmo
fol. 357. Scõz Lucam. iiij. c.

In illo tpe. Surgens ie
sus de synagoga/introi-
uit in domũ simonis. Socrus
aũt simonis tenebat magnis
febribus: t rogauerũt illũ p
ea. Et stans super illã impera
uit febri/t dimisit illã. Et cõ-
tinuo surgẽs/ministrabat il-
lis. Cũ autẽ sol occidisset/om
nes qui habebãt infirmos va
riis languoribus/ducebãt il-
los ad eũ. At ille singulis ma
nus imponens/curabat eos.
Secr. Offerimus maiestati
tue omnipotẽs t misericors
deus hãc oblationẽ/in hono
re btẽ Marie virginis/t ele-
cti martyris tui sigismũdi re-
gis/sanctorũq omniũ tuorũ
pro egro famulo tuo. N. qui
vim febriuz patitur supplici-
ter deprecãtes: quaten9 oĩum
ab eo febrium ardores repel
las: t tuo semp auxilio muni
as. P. Cõpl. Presta qs ops
t misericors de9 vt p hec sctã
tua q sũpsim9 patrocinantib9
btẽ dei gẽitricis sp vgis marie

z electi tui sigismũdi regis z martyris/omniũqz sctõz tuo rũ pcibus/famulus tuus. N. febribus oppressus ad pristiná reuocet sanitatẽ. P eũdẽ.

CAdissa tempore pestilẽtie seu mortalitatis hoium. Pro vitanda eadez quã dñs Clemẽs papa. vj. fecit z cõstituit seruato ordine infra notato / z cõcessit oibus eandẽ missaz legẽtibus vel audiẽtib9. cclx. dies indulgentiarũ z oẽs audientes hanc missam debent portare in manu sua candelã/ ardentẽ per qnqz dies: qbus debet missa celebrari: et debent flexis genibus per totã missaz dñm orare z mors subitanea nõ nocebit dicẽtib9 z audiẽtib9 eã/vt pbatũ est. Et ifra eleuationẽ sacraméti aut post canit. Media vita. Intr.

REcordare dñe testamenti tui:z dic angelo pcutiẽti / cesset iã manus tua:vt non desolet terra:z ne pdas omnẽ animã viuã. ps. Qui regis israel intẽde:q deducis velut ouẽ ioseph. Gloria. Kyrieleison feriale.

Osine Et ĩ terra. Oratio.

EUs q nõ vis mortẽ sed penitentiã desideras peccatorũ:populũ tuũ qnñs ad te cõuerte ppitius:vt dũ tibi deuotus extiterit/iracundie tue ab eo flagella amoueas. Per dñ. Lctõ libri regũ. ij. ca. vltimo.

IN diebus illis. Immisit dñs pestilentiã in israel / de mane vsqz ad tẽpus cõstitutũ:z mortui sunt ex populo a dan vsqz ad bersabee septuaginta milia virorum. Cũqz extendisset manũ suaz angelus dñi sup hierusalez / vt disperderet eã:misertus est dñs sup afflictionẽ:z ait angelo percutiẽti populũ. Sufficit nũc/ ctine manũ tuã. Erat aũt angelus dñi iuxta aream areuna iebusei. Dixitqz dauid ad dñm/ cũ vidisset angelũ cedentẽ populũ. Ego sum q peccaui: et ego inique egi: isti q oues sunt qd fecerunt: Uertat obsecro man9 tua cõtra me/z cõtra domuz patris mei. Uenit aũt gad prophẽta ad dauid ĩ die illa/z dixit ei. Ascẽde/et cõstitue altare dño ĩ area areuna iebusei. Et ascẽdit dauid iuxta sermonẽ gad quẽ pceperat ei dñs. Et propitiat9 est dñs terre:z cohibita est plaga ab israel. Grad.

Misit dñs verbũ suum z sanauit eos:z eripuit eos de interitu eoz. ℣. Cõfiteantur dño misericordie eius:z mirabilia eius filijs hoiuz.

Alla. ℣. Cōgregabo populum meū in medio hierusalē/ꝛ ero illis in deum in veritate ꝛ iusticia. Ecōtra ex itegro canteᷤ. Euāgeliū. Surgēs iesus de synagoga intrauit ī dom̄ū simōis. Socrus aūt simonis tenebaᷤ magnis febrib⁹. vide sabbato ex toto in vigilia sctē trinitatis. ℟ 28. Offer. Stetit pontifex iuxta mortuos ꝛ viuentes/habēs thuribulū aureū in manu sua offerens incensum sacrificij: placuit deo viuo/ꝛ cessauit plaga a populo. Secr. Subueniat nob qm̄s dñe sacrificij p̄sentis oblatio:que nos ꝛ ab erroribus vniuersis potēter absoluat:ꝛ a totius perditiōis īcursu clemēter eripiat. P̄er. Prefatio cōis. Cōio. Multitudo languētium ꝛ q vexabanᷤ a spiritib⁹ immūdis/veniebāt ad eū:qa virt⁹ de illo exibat ꝛ sanabat eos. Cōpl. Populū tuuz qm̄s dñe ab ira tua ad te confugientē paterna recipe pietate ꝛ pestilētiam ab eo repelle:vt qui tue maiestatis flagella formidat: p hec sancta que sūpsimus dē tua mereaᷤ venia gratulari. P̄. Missa cōcludit p̄ Benedicamus feriale. Expleta missa ꝛ dicto euangelio sctī ioannis dicūtur infrascripte ora-

tiones. ℣. Dñe exaudi orationē. ꝛc̄. ℣. Dñs vobiscum. Oratio. Iesu naçarene respice tribulationes que circū dederūt nos vndiqz:ꝛ dep̄camur te toto corde contrito ꝛ humiliato:ac in spū humilitatis exaudias nos de tribulatiōe p̄pter quā te inuocam⁹: ꝛ ad te clamamus alpha et o Jesu christe benedicte: pater omniū credentiū atqz omniū creaturarū: vt sicut verā carnē de beata virgine maria suscepisti: ita veraciter accipiamus qd̄ a te petimus. Amē. Omnipotēs ꝛc̄ Alia oratio. ꝛ misericors deus:respice propiti⁹ super populū maiestati tue subiectū: et ne nos furor seuiēs inueniat:dexteꝛa tue p̄pitiationis p̄ueniat. P̄. Pro peste aialiū. Cōio. Deus q laborib⁹ hoīum etiā de mutis aialib⁹ solatia surrogasti: supplices te rogam⁹:vt sine qb⁹ nō alitur humana cōditio: nr̄is facias vsib⁹ nō perire. P̄. Sec̄. Sacrificijs dñe placatus oblatis opē tuā nostris pecorib⁹ clementer impēde. P̄. Compl. Auerte dñe a fidelib⁹ tuis cūctos miserat⁹ errores:ꝛ seuientiū morboz̄ depelle perni-

cié: vt quos merito flagellas
ceuios: foueas tua miseratio-
ne correctos. Per. ℭ Pro pe
stilétia ⁊ sterilitate terre. Dño.
OA nobis qñs dñe pie
supplicatiõis effectũ: ⁊
pestilentiã famẽq; ppitiatus
auerte: vt mortaliũ corda co-
gnoscát: et a te idignãte talia
flagella prodire: ⁊ te miserã-
te cessare. P. Seć. De⁹ q humani generis vtrãq; substantiã pfentiũ munerũ/⁊ alimento vegetas/⁊ sacraméto renouas: tribue qñs: vt eoz ⁊ corporib⁹ nris subsidiũ nõ desit/⁊ métib⁹. P. Cõpt. Populus tuũ qñs ops de⁹ ad te ꝯfugié té paterna recipe pietate: ⁊ pestilentiã famẽq; ab eo repelle: vt q tue maiestatis flagella formidat: de tua mereat ꝯsolatiõe gaudere. P. ℭ Pro infirmo qui est primus morti.
OAdõs sempiterne deus/cõseruator animarũ: q quos diligis corripis: ⁊ quos recipis pie ad emendationé coerces: te dñe depcamur: vt medelã tuã conferre digneris in animam famuli tui. N. q in corpe patit membroz debilitatẽ/vim laboris/ stimulos infirmitatis: da ei dñe gratiã ⁊ misericordiã tuã: vt anima eius in hora exitus illi⁹ de corpore/absq; peccati macula tibi creatori ppio/p manus sanctoz angeloz presentari mereat. P dño. Secr.
Adesto domine pro tua pietate supplicationib⁹ nostris: ⁊ suscipe hostiã quã tibi offerim⁹ p famulo tuo. N. iacẽte in grabato: salutẽ nõ solũ corporis/sed ⁊ aie sue petẽti: pstaei ops deus indulgentiã omniũ iniqtatũ suarũ/p immensam misericordiã tuã: ⁊ p intercessionẽ omniũ sctõz tuorũ: vt per hec que sustinet flagella/a sanctis angelis tuis susceptus: puenire mereat ad regnũ glorie tue. P. Cõplẽ.
Gratias agimus tibi dñe de multiplicib⁹ largitatib⁹ tuis: ex qbus aias in te sperantiũ sanare cõsueuisti: ⁊ confisi de tua pietate pcamur: vt misereri digneris famulo tuo. N. vt nõ pualeat aduersus eũ aduersari⁹ in hora exitus illi⁹ de corpe: sed trãsitũ habere mereatur ad vitã eternaz. Per.
ℭ Pro nauigantibus. Intr.
Miserere mihi dñe/ qñ ad te clamaui tota die. quia tu domie suauis ac mitis es/⁊ copiosus i misericordia omnibus inuocantib⁹ te. ℣. Inclina

dñe aurẽ tuã ⁊ exaudi me: quoniã inops ⁊ pauper sum ego. Oro.

OEus qui transtulisti patres nostros p mare rubrũ/⁊ trãsuexisti eos per aquã nimiã laudẽ nomini tuo decantãtes:te suppliciter deprecamur:vt famulos tuos. N. vbicunq; nauigãtes repulsis aduersitatib⁹:portu semp optabili/cursuq; tráquillo tuearis. P. Lcõ lib. genesis. xxiiij

IN diebꝰ illis. Locutus est abraam dicẽs. Dñs celi ⁊ terre q tulit me de domo patris mei:⁊ de terra natiuitatis mee. Qui locutꝰ est mihi ⁊ iurauit mihi dicẽs/semini tuo dabo terrã hanc. Ipse mittet angelũ suum coraz te. Euãgeliũ. Ascẽdente iesu in nauiculã. Require dñica tertia post octauã epiphanie fo. 23. Grad. Alla. ⁊ Offer. ⁊ Cõio. vtꝫ. pro infirmo. 357. Secr. Suscipe dñe qñs preces nostras cũ oblationibus hostiarũ:⁊ famulos tuos. N. nauigãtes ⁊ tua mysteria celebrãtes:ab omnibꝰ defende periculis. Per. Cõpt. Sãcti ficati diuino mysterio/maiestatẽ tuã dñe suppliciter ẽpcamur: vt famulos tuos. N. nauigantes:per lignũ sancte

crucis:⁊ a peccatis oĩbus abstrahas:⁊ a periculis cunctis miseratus eripias. P. Ꝯ Pro pluuia postulãda. vel contra sterilitatem. Introitꝰ.

OMnia que fecisti nobis dñe in vero iudicio fecisti: quia peccauimus tibi ⁊ mãdatis tuis nõ obediuimꝰ. sed da gloriã noĩ tuo ⁊ fac nobiscũ scõz multitudinẽ misericordie tue. ℘s. Magnꝰ dñs ⁊ laudabilis nimis in ciuitate dei nr̃i in mõte scõ eiꝰ. Gli.

OEus ĩ quo viuimꝰ. Oro. mouemur ⁊ sumꝰ: pluuiã nobis tribue cõgruentẽ: vt p̃sentibꝰ subsidijs sufficiẽter adiuti:sempiterna fiducialius appetamꝰ. Per. Lctõ libri hieremie ppĥ. xiiij.

IN diebꝰ illis. Locutus est hieremias ad dñm dicẽs. Nunqd pijciẽs abiecisti iudã: aut siõ abominata est aĩa tua? Quare ergo percussisti nos ita / vt nulla sit sanitas? Expectauimꝰ pacẽ/⁊ nõ est bonũ:⁊ tẽpꝰ curatiõis/⁊ ecce turbatio. Cognouimꝰ dñe ĩpietates nr̃as/⁊ iniqtatẽ patrum nostrorũ: qa peccauimꝰ tibi. Ne des nos ĩ opprobriũ propter nomẽ tuũ:neq; faciasnobis cõtumeliã. Solij gl̃ie tue recordare:ne irritũ facias fe-

dus

dus tuus nobiscū. Nunquid sunt in sculptilib⁹ gentiū qui pluant: aut celi possunt dare ymbres / nisi tu volueris? Nōne tu es dñs deus noster/ quē expectauimus? Tu enim fecisti omnia hec. Dñe deus noster. Grad. Oculi omnium sperāt in te dñe/ & tu das illis escā in tēpore opportuno. ℣. Aperis tu manū tuā: & imples omne animal benedictione. Alla. ℣. Quoniā deus magnus dñs: & rex magnus sup omnē terrā. S. Matthe. xv.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Misereor turbe: qa triduo iam perseuerant mecū/ & nō habent qd māducent. Et dimittere eos ieiunos nolo/ ne deficiant in via. Et dicūt ei discipuli. Unde ergo nobis in deserto panes tātos/ vt saturem⁹ turbā tantā? Et ait illis iesus. Quot panes habetis? At illi dixerūt. Septē / & paucos pisciculos. Et pcepit turbe/ vt discūberēt sup terrā. Et accipiēs septem panes & pisces/ gratias agēs/ fregit / & dedit discipulis: & discipuli dederūt populo: & comederūt oēs & saturati sunt. Et qd de fragmētis superfuit/ tulerūt septē sportas plenas. Erāt aūt q māducaue rūt/ quattuor milia hominū / extra paruulos et mulieres. Et dimissa turba/ ascendit in naviculā & discipuli ei⁹. Offer. Sperēt in te oēs qui nouerūt nomē tuū dñe: qm nō derelinquis querētes te: psallite dño qui habitat in sion: qm nō est oblitus orones pauperū. Secr. Deli-cta fragilitatis nostre dñe q-sumus miseratus absolue: et aquarū subsidia prebe celesti um: qbus terrena cōditio vegetata subsistat. P dō. Cōio. De fructu operū tuor dñe satiabit terra: vt educas panē de terra/ & vinū letificet cor hois: vt exhilaret faciē in oleo: & panis cor hominis cōfirmet. Compl. Ops sempiterne de⁹/ q saluas oēs & neminē vis perire: aperi fontē benignitatis tue: & terrā aridā/ aque fluentis celestis dignāter īfunde. Per. ℭ Pro serenitate postulāda. Introi. Exurge quare obdormis domie? exurge & ne repellas in finē: quare faciē tuā auertis? obliuiscēris tribulatiōis nostre: adhesit in terra venter noster: exurge domine adiuua nos & libera nos. ℘s. Deus auribus nostris audiuim⁹: patres nostri annūciauerūt nobis. Glia. Cio. Ad te nos dñe clamātes

y

exaudi:7 aeris serenitatē nobis tribue supplicātibus:vt q iuste pro peccatis nostris affligimur/misericordia tua p̄ueniēte/clemētiā sentiamus. Per. **Lectio libri Hieremie ꝓphxte.trenoꝝ.ij.et.iij.**

IN diebus illis. Locut⁹ est hieremias dicēs. Cōsurge/lauda ī nocte in principio vigiliarū:effunde sicut aquam cor tuū ante ꝯspectū dñi. Leua ad eū manus tuas p̄ animabus paruuloꝝ tuoꝝ q defecerūt in fame/in capite omniū cōpitoꝝ. Uide dñe 7 cōsidera/quē vindemiaueris ita. Ergo ne comedēt mulieres fructū suū:paruulos ad mēsuram palme:Si occidit in sanctuario dñi sacerdos 7 ꝓphꝫta:formido 7 laque⁹ facta est nobis vaticinatio 7 cōtritio. Diuisiones aquarū deduxit oculus meus/in cōtritiōe filie populi mei. Oculus me⁹ afflictus est/nec tacuit:eo q nō esset requies:donec respiceret 7 videret dē⁹ de celis. Oculus meus depredatus est animā meā/in cūctis filiabus vrbis mee. Uenatione ceperūt me q̄si auez/inimici mei gratis. Lapsa est ī lacū vita mea: 7 posuerūt lapidē super me. Inundauerūt aque super caput meū:dixi/perij. Inuocaui nomē tuū dñe de lacu nouissimo. Uocē meaz audisti: ne auertas aurē tuā a singultu meo 7 clamoribꝰ. Appropinquasti in die quādo inuocaui te:dixisti/ne timeas. Iudicasti dñe causam aīe mee/redēptor vite mee:dñe deus meꝰ. **Grad.** Protector noster aspice deus:et respice sup seruos tuos. ℣. Dñe deus virtutū exaudi p̄ces seruorū tuoꝝ. **Alla.** ℣. Lauda aīa mea dñm: laudabo dñm in vita mea: psallā deo meo q̄diu ero. **Scōm Lucam.viij.**

IN illo tpe. Factū est in vna dierū:7 iesus ascendit in nauiculā:7 discipuli eius. Et ait ad illos. Trāsfretem⁹ trās stagnū. Et ascēderūt. Et nauigātibus illis/obdormiuit. Et descēdit procella vēti ī stagnū/7 cōplebant̄ 7 periclitabant̄. Accedentes aūt/suscitauerūt eū/dicētes. Preceptor/perimus. At ille surgēs/increpauit ventū 7 tēpestatē aque:7 cessauit/et facta est trāquillitas. Dixit autē illis. Ubi est fides vestra:Qui timentes mirati sunt/ad inuicē dicētes. Quis putas hic est:quia 7 ventis 7 mari imperat:7 obediunt ei.

Offer. Sicut i holocauſtũ. vtſ. p pctis. 344. Secr. O eus q ⁊ fidelíũ p̃cib⁹ flecteris/⁊ humiliũ ꝯfeſſione placaris: cõuerſis ad te miſerere ſuppli-cibus:⁊ quos feciſti irã intelligere caſtigãtis / fac miſeri-cordiã ſentire parcẽtis. P̃er. Cõio. H onora dñm de tua ſubſtãtia:⁊ de primitijs frugũ tuarũ: vt impleañ horrea tua ſaturitate: ⁊ vino torcularia redũdabũt. Cõplẽ. Q uesumus oipotẽs de⁹ clemẽtiã tuã: vt inũdationes coerceas imbriũ: ⁊ hilaritatẽ tui vultus nobis impartiri digneris. P̃er. C Cõtra fulgura ⁊ tẽpeſtates. Oratio. O Eus q omniũ rerũ tibi ſeruientiũ naturã p ipſos motus aeris ad cultus tue maieſtatis inſtituis: trãquillitates nobis tue miſericordie remotis largire terrorib⁹: vt cuius irã expauimus/clementiã ſentiamus. P̃er. Secr. P reueniat nos qñs dñe gratia tua ſemper ⁊ ſubſequatur: ⁊ has oblationes quas pro peccatis noſtris tuo nomini conſecrãdas offerimus/benignus aſſume: vt per interceſſiones ſanctorũ tuorũ/cunctis nobis proficiant ad ſalutẽ. P̃er. Cõplẽ. P lebs tua dñe qñs ca-piat ſacre benedictionis augmentũ: ⁊ copioſis beneficijs tuorũ ſubleuetur auxilijs: que tãtis interceſſorũ deprecationibus adiuuat. P̃er dominũ. C Ad benedicendũ ſponſũ ⁊ ſponſam. Benedicta ſit ſancta trinitas. totum de ſancta trinitate. fo. 128. vl' ppriũ. Intro.

Eus iſrael cõiungat vos: ⁊ ipſe ſit vobiſcuꝫ qui miſertus eſt duob⁹ vnicis: ⁊ nunc domine fac eos plenius bñdicere te. p̃s. Beati omnes qui timẽt dominum: qui ambulãt in vijs eius. Gloria. Oro. E Xaudi nos omnipotẽs et miſericors deus: vt quod noſtro miniſtratur officio / tua benedictione potius impleatur. P̃. Lctõ epl'e bti pau. apli. ad Cori. j. ca. vij A Fratres. P̃ropter fornicationẽ autẽ vnuſqſq; ſuam vxorẽ habeat: ⁊ vnaqueq; ſuũ virũ habeat. Vxori vir debitũ reddat: ſimiliter autẽ ⁊ vxor viro. Mulier ſui corporis poteſtatem non habet/ſed vir. Similiter autẽ et vir ſui corporis poteſtatem non habet/ſed mulier. Nolite fraudare inuicem/niſi forte ex conſenſu ad tempus: vt

vacetis oꝛoni. His aūt q matrimonio iuncti sunt/p̄cipio: nō ego/sed dñs: vxoꝛē a viro nō discedere. Grad. Uxoꝛ tua sit vitis abūdans in lateribus domus tue. ℣. Filij tui sicut nouelle oliuarum in circuitu mēse tue. Alla. ℣. Mittat vobis dñs auxiliū de sctō: et de sion tueaꝫ vos.

In illo tē/ S. Marcū. x. poꝛe. Accedētes pharisei ad iesū/interrogabant eū. Si licet viro vxoꝛē dimittere tentātes eū. At ille respondēs dixit eis. Quid vobis p̄cepit moyses: Qui dixerūt. Moyses p̄misit libellū repudij scribere/z dimittere. Quibus respondēs iesus/ait. Ad duriciā coꝛdis vestri scripsit vobis p̄ceptū istud. Ab initio aūt creature masculū z feminā fecit eos deus. Propter hoc relinquet homo patrem suū z matrē/z adhereb it ad vxoꝛē suā: z erūt duo in carne vna. Itaq; iam non sunt duo/sed vna caro. Qd ergo deus cōiunxit/ homo nō separet. Offer. In te speraui dñe: dixi tu es de⁹ me⁹: in manib⁹ tuis tēpoꝛa mea. Sec. Suscipe qñs dñe pro sacra cōnubij lege munus oblatū: z cuius largitoꝛ es opis/ esto quoq; dispositoꝛ z conserua-

toꝛ. P. Antecz̄ dicatur Pax dñi. dicit hec benedictio sup

Propitia/ eos. Oꝛem⁹. re dñe supplicationib⁹ nostris: z institutis tuis/qbus ppagationē humani generis oꝛdinasti benignus assiste: vt qd̄ te auctoꝛe iūgit/te auxiliā te seruetur. Per. Sio.

Deus q potestate virtutis tue de nihilo cūcta fecisti: q dispositis vniuersitatis exoꝛdijs/hoi ad imaginē dei facto/ideo inseparabile mulieris adiutoꝛiū cōdidisti/vt femineo coꝛpoꝛi de virili dares carne p̄incipiū: docēs quod denuo placuisset īstitui: nūq̄z liceret disiūgi. Deus q taz excellēti mysterio cōiugalē copulā consecrasti: vt chri z ecclesie sacramentū p̄signares in federe nuptiarū. Deus per quē mulier iungit viro/z societas p̄incipaliter oꝛdinata/ ea bene ✠ dictione donat/q̄ nec sola per oꝛiginalis pecca ti penā: nec per diluuij est ablata sententiā. Respice ppiti⁹ sup hanc famulā tuā: que maritali iungēda cōsoꝛtio/tua se expetit protectione muniri. Sit in ea iugum dilectionis et pacis: fidelis z casta nubat in chriſto/imitatrixq; sancta-

rū permaneat feminarū. Sit amabilis/vt rachel viro suo: sapiēs vt rebecca: longeua ⁊ fidelis/vt sara. Nihil in ea ex actibus suis ille autor p̄uaricationis vsurpet. Nexu fidei/mādatisq; pmaneat vni thoro iūcta: cōtactus illicitos fugiat: muniat infirmitatē suaz roboze discipline: sit verecūdia grauis: pudoze venerabilis/doctrinis celestib⁹ erudita: sit fecūda in sobole: sit probata ⁊ innocēs: vt ad beatoz requiē atq; ad celestia regna perueniat. Et videat filios filioz suoz/vsq; ad tertiā ⁊ q̄rtā generationē: ⁊ ad optataz perueniat senectutē. P. Hic dī. Pax dñi sit semp wbiscū. Lōio. Ecce sic benedicet̄ omnis homo: q timet dñm: ⁊ videas filios filioz tuoz pacez sup israel. Lōpt. Quesumus oīpotens deus/institutā ꝓuidentie tue pio fauoze comitare: ⁊ q̄ hos legitima societate connectis/lōgeua pietate custodias. P. Vel hec Lōplē. Propitiare dñe supplicatiōibus nostris: ⁊ institutis quibus propaginē humani generis ordinasti/benign⁹ assiste: vt q te auctoze iūgunt̄/te auxiliāte seruent̄. ℣. Bñdictio sup vtroscq

DEus abraā/⁊ deus isaac/⁊ de⁹ iacob sit vobiscū: ⁊ ipse ipleat bñdictionē suaz in vobis: vt videatis filios filioz vestroz vsq; in tertiaz ⁊ quartā generationē: ⁊ postea vitā eternā habebitis sine fine: adiuuante dño nro Jesu xp̄o/q cū patre ⁊ spūsctō viuit ⁊ regnat deus. Per. ℂ Lōtra sterilitatem mulieris. Intro.

Exaudi de⁹ orationē meaz: ⁊ ne despexeris dep̄cationē meā: intēde i me ⁊ exaudi me. ℣. Cōtristat⁹ suz i exercitatiōe mea: ⁊ p̄turbat⁹ sū a voce inimici/⁊ a tribulatiōe pctōris. Glia.

DEus q emortuam Dio. vuluā sare/ita per abrae semen fecundare dignat⁹ es/vt ei etiā cōtra spem soboles nasceret̄: p̄ces famule tue. N. p̄ sua sterilitate dep̄cantis/propitius respice: vt ei iuxta morem p̄cedentiū/partū ⁊ fecunditatē tribuas/⁊ prolē quam donaueris benedicas. Per.

Adsp̄s sem Vel hec oīo. Opiterne deus/q maternū affectū in ipsa sacra semp virgine maria/q̄ redemptorem nostrū genuit/nō denegasti: cōcede ꝓpitius: vt eiusdē dei genitricis p̄cib⁹/famula tua esse genitrix mereat̄. P eūd.

Epla. In die illa ꝛeferet munus dño. vtš. in dedicatione altaris foł. 163. Grad. Tribulatiões cozdis mei dilatate sũt: ǒ neceſſitatib⁹ meis eripe me dñe. ℣. Vide humilitatẽ meã et laborẽ meũ: ꝛ dimitte oĩa peccata mea. Alla. ℣. In te dñe speraui non cõfundar in eternũ: in tua iuſticia libera me ꝛ eripe me: ĩclina ad me aurẽ tuam/accelera vt eripias me. Euágeliũ. Sedẽs ieſus ꝓtra gaçophilatiũ aſpiciebat qũo turba iactaret es. vide i officio pro cũcto populo catholico foł. 352. Offer. Dñe in auxiliũ meũ reſpice: cõfundant ꝛ reuereant qui querũt aĩam meaz vt auferant eam. Secł. Suſcipe dñe preces noſtras cũ muneribus hoſtiarũ/quas pro famula tua. N. ſupplici mente deferimus: vt cui affectuz filioz maximũ maternis viſceribus indidiſti/merozẽ infecũditatis ab ea ſubmoueas: ꝛ ad cõcipiẽdã ſobolez miſericorditer benedicas. P. Cõio. Redime nos deus iſrael ex omnibus anguſtijs noſtris. Cõplẽ. Celeſtis vite mun⁹ accipiẽtes/qñs dñe deus: vt qđ pro famula tua. N. depcaturi ſumus/clementer a tua pietate impetrare mereamur. Per.

¶ Sequũtur collecte generales q̃ pro varijs neceſſitatibus ĩmiſſis ĩponũtur. ¶ Et primo collecta q̃ dicit ĩ miſſa ꝓtra ſubitaneaz morte. Oro. Omnipotens et miſericoz deus/reſpice ſuper populuz maieſtati tue ſubiectum: ꝛ ne nos furoz ſeuientis mortis ĩueniat: dextera tue ꝑpitiationis nos ꝓtegat. P. Secł. Subueniat nobis q̃s dñe ſacrificij p̃ſentis opatio: q̃ nos ab vniuerſis errozib⁹ potẽter abſoluat: ꝛ a toti⁹ pditionis incurſu eripiat. Per. Cõpł. Oueſum⁹ dñe: vt huius opatio ſacramẽti/purificet nos ſemp a pctis: ꝛ ab inſtãtib⁹ muniat piculis. Per.

¶ Pro poſcẽda humilitate. Oro. Deus q ſupbis reſiſtis/ꝛ gratiã p̃ſtas humilibus: auge in nobis vere humilitatis virtutẽ: cuius inſe formã fidelib⁹ vnigenitus fili⁹ tu⁹ exhibuit: vt nũq̃ indignationẽ tuã ꝓuocem⁹ elati: ſed poti⁹ ſemp pietatis tue capiam⁹ dona ſubiecti. P eũdẽ. Secre. Hec oblatio dñe q̃s nobis remiſſionẽ oĩuz pecctoz ꝛ vere humilitatis obtineat gratiã: ſimulq̃ a coꝛdib⁹ noſtris cõcupiſcentiã carnis

z oculoꝝ:atq; ambitionē ſe-
culi auferas:quatenus coꝛaz
te ſobꝛie/iuſte/pieq; viuētes:
p̄mia ꝺſequi mereamur eter
na. P̄er. Cōp̄r. H uius dn̄e
ſacramēti p̄ceptio:peccatoꝛū
noſtroꝛum maculas tergat:z
nos p̄ humilitatis exhibitio-
nē ad celeſtia regna p̄ducat.
P̄er. ¶ P̄ro caſtitate ſeu cō-
tra tētatiōes carnis. Oꝛatio.
A Re igne ſancti ſpūs re-
nes noſtros: et coꝛ no-
ſtruz dn̄e:vt tibi caſto coꝛpo-
re ſeruiamus: z mūdo coꝛde
placeam⁹. P̄. Secꝛ. D iſrū-
pe dn̄e vincula pctōꝝ noſtro
rum: et vt ſacrificare tibi ho-
ſtiā laudis abſoluta libertate
poſſimus/retribue q̄ ante tri
buiſti:z ſalua nos p̄ indulgē-
tiam/quos ſaluare dignatus
es p̄ gratiaz. P̄. Cōp̄r. Dn̄e
adiutoꝛ z p̄tectoꝛ noſter/ad-
iuua nos:vt refloꝛeat caro no
ſtra vigoꝛe pudicitie z ſancti-
monie nouitate: ereptāq; de
manu tartari:in reſurrectiōis
gaudiū iubeas p̄ſentari. P̄.
¶ Ad poſtulandā charitatē.
O Eus q̄ diligenti- Oꝛo.
bus te cūcta facis p̄deſ-
ſe:da coꝛdib⁹ noſtris inuiola
bilē tue charitatis affectū: vt
deſideria de tua inſpiratiōe
cōcepta:nullo poſſint tētatio
nū telo mutari. P̄er. Secre.
D eus q̄ nos ad imaginem
tuā/ſacramētis renouas z p̄-
ceptis: p̄fice greſſus noſtros
in ſemitis tuis: vt charitatis
donuz qđ a te nobis ſperare
feciſti:p̄ hec que offerim⁹ ſa-
crificia facias apprehēdi. P̄.
Cōplē. L ibera nos dn̄e ab
omni malo p̄pitius: z tuam
charitatē coꝛdi noſtro miſe-
ratus infunde: vt q̄ nos vno
pane celeſti ſatiaſti: tua faci-
as pietate cōcoꝛdes. P̄er ꝙ.
¶ Ad poſtulandā patiētiaz.
O Eus q̄ vnigeniti Oꝛo.
tui patiētia/antiq hoſtis
ꝺtriuiſti p̄teruiaz: da nobis
qm̄s/q̄ idē pie p̄ nobis p̄tu-
lit digne recolere: ſicq; exē-
plo eius / nobis aduerſantia
equanimiter tolerare. P̄er
eūdē. Seꝛ. M unera noſtre
oblatiōis q̄s dn̄e placat⁹ ſuſci
pe:q̄ vt nobis patiētie donū
ꝺdonare digneris/maieſtati
tue ꝟuota offerimus actiōe.
P̄er. Cōp̄r. S acroſācta ſu-
mētes dn̄e myſteria:amiſſaz
qm̄s nobis recōciliēt gratiā:
atq; munus patiētie in illatis
oīb⁹/ſemp̄ z vbiq; p̄tegen-
do impertiant. P̄. ¶ P̄ro la
boꝛātibus in pericul⁹. Oꝛo.

OMnipotẽs sempiterne deus q̃ subuenis in periculis ⁊ in necessitatibus laborãtibus:maiestatẽ tuã suppliciter exoramus:vt mittere digneris sanctũ angelũ tuũ: qui famulos tuos. N. in angustijs ⁊ necessitatibus⁹ laborãtes/ ꝯsolationib⁹ suis attollat:q̃bus⁹ ⁊ de p̃senti ꝯsequãtur auxiliũ:⁊ eterna remedia cõprehẽdãt. Per. Secr. Hostias p peccatis atq̃ offensionib⁹ famuloꝝ tuoꝝ. N. oipotẽs ꝺeus oblatas accipe:q̃a inte cõfidimus vere ꝓphetã dixisse: īmola sacrificiũ laudis ⁊ redde altissimo vota tua:et inuoca me in die tribulatiõis tue/eruam te ⁊ magnificabis me. Per. Cõpl. Munerib⁹ diuinis ꝓceptis q̃mus ꝺñe: vt deuotionẽ famuloꝝ tuoꝝ cõfirmes in bono:⁊ mittas eis auxiliũ ꝺe sancto:⁊ ꝺe sion eos tuearis. Per do. ℂ Pro captiuis officiũ sicut pro tribulatis preter coll. Oro. DEus q̃ beatũ petrũ apostolũ a vinculis absolutũ illesum abire fecisti: famuli tui. N. in captiuitate positi vincula solue: ⁊ euz ipsius meritis illesum abire cõcede. P. Secre. Sup has q̃mus ꝺñe hostias benedictio copiosa descendat:que ⁊ captiui famuli tui. N. vincula soluat:⁊ ꝺe ei⁹ liberatione nos cito letificet. Per. Cõpl. Preces nostras q̃mus ꝺñe cleméter exaudi:et per hec sacraméta que sumpsimus:famulũ tuũ. N. a vinculis sue captiuitatis absolue. Per. ℂ Missa pro quacunq̃ necessitate. Oro. DEus qui tante pietatis es/vt supplicantiũ preces indulgẽtia oium preuenias: et id qꝺ petendũ a te nosti:prius tribuis q̃ rogaris:exaudi preces populi tui:atq̃ nobis oĩbus misericordie tue et securitatis munus indulge: vt omni sublata formidine/ libẽris tibi mẽtibus seruiamus. Per. Secr. Descendat p̃camur oipotens ⁊ ꝺe⁹ sup ea que tibi offerimus verbũ tuũ sanctum:descẽdat inestimabilis gratie tue spũs:descẽdat antique indulgẽtie tue ꝺonũ:vt fiat oblatio spiritualis ĩ odorem suauitatis: ⁊ nos famulos tuos per sanguinem filij tui/tua manus inuicta custodiat. Per eũdẽ. Cõpl. Salutari cibo ⁊ diuino munere saginati ꝺeo nostro gratias cũ laude referimus rogãtes/ vt

cibus iſte ⁊ potus quez ſumpſimus/ omnes a nobis diaboli repellat inſidias: fidē augeat: ſpiritū innouet: act⁹ corrigat: ⁊ corda noſtra cōmunicat. Per. ℂ Cōtra oblocutiones. Oro. Preſta qmſ dñe: vt mentiū reprobōrū non curemus obloquiuz: ſed eadem prauitate calcata/ exoriam⁹: vt nec terrere nos laceratiōib⁹ patiaris iniuſtis: nec captioſis adulatiōib⁹ implicari: ſed poti⁹ amare quod precipis. Per. Secre. Oblatis dñe tuis aſpectib⁹ immolanda: qmſ/ vt ⁊ nos ab omnib⁹ vicijs potenter abſoluāt: ⁊ a cunctis defendant inimicis. Per. Cōpl. Preſta qmſ omp̄s deus noſter: vt hec ſancta que ſumpſimus: diſſimulatis lacerationib⁹ reprobōz: vt eadē te gubernāte cautius exeq̄mur. P. ℂ Pro furto. Omp̄s ſēpiterne de⁹ oq occulta omniū preno ſcis: exaudi ⁊ intende oratiōnē noſtraz: et fac furē reuerti cuz rebus quib⁹ nos fraudauit: et manifeſta nobis ſicut manifeſtaſti furtuz achor in hierico: fiatq; illi ↄtrariū verbū tuū vt compunctus redeat/ ⁊ ablatū reddat: vt in p̄ſenti potius erubeſcat/ q̄z ſuppliciū luat poſt hanc vitā. Per. Secre. Proficiat qmſ dñe hec oblatio quam tue ſupplices offerim⁹ maieſtati ad cōuertendū ⁊ reuertendū furē. Vel. ſacrilegū: vt pri⁹ requiē non habeat anteq̄z ſe nobis oſtendat: vt qui in te cōmittēdo culpā incurrit: te miſeratē veniā cōſequat. Per. Cōpl. Hec nos dñe cōmunio purget a crimine: ⁊ furē. Vel. ſacrilegū fac reuerti: vt ſicut ioſue/ furtū achor i terra abſcōditū inuenit: ita nobis patefacere dignerz furtū. Vl. ſacrilegium iſtud: vt reſtitutione ablati facta: penitentiā merea tur ⁊ veniā conſeq peccatorz. Per. ℂ Cōtra hoſtes ⁊ perſecutores. Oratio. Hoſtiū noſtroz q̄mſ dñe viſibiliū ⁊ inuiſibiliū elide ſuperbiam: ⁊ audaciā eoz dextera tue virtutis p̄ſterne: vt iuſticie/ non dominet iniq̄tas: ſed ſubdat ſemp falſitas veritati. Per. Secr. Huius dñe myſterij virtute: ⁊ a peccatis mūdemur occultis: ⁊ ab hoſtiuz liberemur inſidijs. P. Cōpl. Protector noſter aſpice de⁹: ⁊ ab hoſtiū nos defende periculis: vt omni perturbatiōe

semota: liberis tibi mentib⁹ famulemur. P. C Pro cõfi/
OMps tentibus. Oratio.
sempiterne deus: cõfitentibus tibi fidelibus tuis pro tua pietate peccata relaxa: vt non plus eis cõscientie reat⁹ noceat ad penã/q̃ indulgentia tue propitiationis prosit ad veniã. Per. Sec. P resta qmis omnipotẽs z misericors deus: vt hec salutaris oblatio/ fideles tuos a pprijs reatib⁹ indesinenter expediat: et ab oĩbus tueatur aduersis. Per. Cõplẽ. O mnipotẽs et misericors deus/ qui omnez animã penitentẽ et cõfitentez tibi/magis vis emẽdari q̃ pdere: respice ppitius sup famulos z famulas tuas: z per hec sacraméta que sumpsim⁹ auerte ab eis irã indignationis tue: z eis omnia pctã dimitte. P. C Pro demõiacis.
Deus q per vnige Oro.
nitũ tuũ exclusa dominatione diabolica/ populũ tibi fidelẽ adoptasti: expelle q̃sumus a famulo tuo. N. diabolice illusiõis insidias: z ab omni eũ infestatione conserua. Per. Secr. M unera nostre humilitatis pro tuitione famuli tui. N. oblata quesumus dñe dignanter assume: z ab eius oppressione/ omnẽ maligni spiritus potestatem exclude. Per. Cõplẽ. C elestis panis quẽ sumpsim⁹ domine/ z nobis indulgentiam tribuat: et famulũ tuũ. N. ab antiq hostis illusione defendat. P. C Contra paganos.
OMnipotẽs sem/ Oro.
piterne deus: in cuius manu sunt oẽs potestates et oĩa regna: respice propitius in auxiliũ christianoz: vt gẽtes paganoz que in sua feritate confidũt/ dextera tue protectionis conterant. P. Secre. S acrificiũ dñe qd̃ imolamus ppitius intẽde: et pugnatores tuos ab omni paganoz eruas neqtia: et ĩ tue ppitiationis securitate cõstituas. Per. Cõpr. P rotector noster aspice deus: et propugnatores tuos ab omni paganoz defende periculo: vt ab omnib⁹ perturbationibus erepti/ liberis tibi mentibus seruiamus. Per. C Pro prelatis et benefactorib⁹. Oro.
OMnipotẽs sempiterne deus q facis mirabilia magna solus: prestẽde sup famulos tuos et sup cunctos illis cõmissos spiritũ gratie sa-

lutaris:ꝛ vt in veritate tibi cō placeāt/ppetuū eis roꝛez tue benedictionis infunde. ℘er. Secre. Hoſtias tibi dñe famulorꝫ tuorꝫ ꝛ oīum illis cōmiſſorꝫ placatus intēde:ꝛ q̄s i honoꝛe tui noīs deuota mēte p eis celebramus/ pficere ſibi ſentiāt ad medelaz. ℘er. Cōpl. Quos celeſti recreas munere ppetuo dñe comitare preſidio:ꝛ quos fouere nō deſinis/dignos fieri ſempiterna redēptione cōcede. ℘er.

ℭ Pro familiarib⁹ ꝛ amicis.

Deus q̄ charitatis Oro. dona p gratiā ſāctiſpūs tuorꝫ cordib⁹ fideliū infūdis: da famulis ꝛ famulabus tuis pro q̄bus tuā dep̄camur clemētiā ſalutē mētis ꝛ corporis: vt te tota virtute diligāt:et q̄ tibi placita ſunt/ tota dilectione pficiāt. ℘er. Secr. Miſerere q̄ſs dñe famulis et famulabus tuis pro q̄bus hoc ſacrificiū laudis tue offerim⁹ maieſtati: vt p hec ſctā/ſupne benedictiōis gratiā obtineāt: et gloriā beatitudinis eterne acq̄rāt. ℘. Cōpl. Diuina libātes myſteria q̄ſs dñe: vt hec ſalutaria ſacramenta illis oībus pficiāt ad p̄ſperitatez ꝛ pacē:p quoꝫ dilectiōe hec tue obtulimus maieſtati. ℘.

ℭ Pro familia. Oratio.

Rege q̄ſs dñe familiaz tuā:ꝛ intercedētibus oīb⁹ ſanctis tuis/gratie tue dona i ea multiplica: vt ab oīb⁹ libera offenſis/ꝛ tēporalib⁹ nō deſti/tuaſ auxilijs: et ſempiternis gaudeat īſtitutis. ℘er. Sec. Suſcipe dñe munus oblatū:ꝛ intercedētibus oīb⁹ ſctis tuis/cōſerua familiā tuā:atq̄ ab oībus quas meref aduerſitatib⁹ redde ſecurā: vt tranquillitate percepta/de oīum viſibiliū ꝛ inuiſibiliū inimicorū liberata inſidijs/deuota tibi mēte deſeruiat. ℘er. Cōpl. Subiectaz tibi familiā q̄ſs dñe intercedētib⁹ omnibus ſctis tuis/ppitiatio celeſtis amplificet:vt preſentis vite periculis exuaſ/ꝛ perpetuis donis firmeſ. ℘.

ℭ Pro cūcto populo catholico. Oro.

Deus q̄ errantibus vt in viā poſſint redire iuſticie veritatis tue lumē oſtendis:da cūctis q̄ chriſtiana p/feſſiōe cenſenſ/ꝛ illa reſpuere q̄ huic inimica ſunt nomini:ꝛ ea q̄ ſunt apta ſectari. ℘. Sec. His nobis dñe myſterijs cōferaſ/quo terrena deſideria mitigātes/diſcamus

amare celestia. Per. Cōplē. Sacrāmēta que sumpsim⁹ dñe/ꝛ spiritualib⁹ nos ĩstruát alimētis/ꝛ corporalib⁹ tueā/ tur auxilijs. Per. ℭ Pro se/culo renũciantibus. Oratio. Deus q nos a seculi va/nitate cōuersos/ad sup/ne vocationis accendis amo rē:pectoribus nostris purifi/cādis illabere:ꝛ gratiā nobis qua in te pseueremus infun/de: vt ꝓtectionis tue muniti ꝓsidijs/ qđ te donāte ꝓmisi/mus impleamus:ꝛ nostre ꝓ/fessionis executores effecti/ ad ea que pseuerātibus in te ꝓmittere dignat⁹es/ptinga/mus. Per. Secr. Tibi dñe deus nostre deuotionis ho/stias ĩmolātes/humiliter de/precamur:vt nos sacrificium tuū mortificatiōe carnalis vi/te effectos/in odorē suauita/tis accipias:ac moribus qui/bus ꝓfessioni nostre cōgrua/mus instituas:ꝛ quos sancte cōpūctiōis ardore/ab hoīum ceterorū ꝓposito segregasti: etiā a cuersione carnali/ꝛ ab omni immūdicia actuū ter/renoꝝ infusa nobis celit⁹san ctitate secernas. Per. Cōpl. Deus q renũciātibus secu/lo māsiones paras in celo:di lata fratrū nostroꝝ corda ce/lestibus bonis:vt fraterna te neant compagine charitatis vnanimes: ꝑcepta custodiāt/ sobrij/simplices/ꝛ qeti/gratis sibi datā sue ꝓfessionis gra/tiā fuisse cognoscāt:cōcordet illoꝝvita cū noīe: ꝓfessio sen tiat in ope.p. ℭ Pro viuis ꝛ mortuis scti augustini. Oīo. Omnipotēs sempiterne deus/q viuoꝝ domina/ris simul ꝛ mortuoꝝ:oīumq; misereris / quos tuos fide et opere futuros esse ꝑnoscis: te suppliciter exoramus:vt ꝓ qbus effundere ꝑces decre/uimus:quosq; vel presens se culū adhuc in carne retinet: vel futurū iā exutos corpore suscepit:intercedētibus oīb⁹ sanctis tuis: pietatis tue cle/mentia/ delictoꝝ suoꝝ oīum vēniā/et gaudia ꝑseq; mereā/tur eterna. ℙ. Secr. Deus cui soli cognitus est numerus electoꝝ in supna felicitate lo cādus/tribue qmñs:vt intercedētibus oībus sctis tuis/vni uersoꝝ quos in orationē cō/mēdatos suscepimus:ꝛ oīuꝫ fideliū noīa beate ꝑdestina/tionis libr/ascripta retineat. Per. Cōpl. Purificent nos qmñs oīpotens et misericors

deus/sacramēta que sumpsi-
mus:7 intercedētibus oībus
sanctis tuis/pſta:vt hoc tuuz
sacramētū nó sit nobis reat⁹
ad penā:sed intercessio salu-
taris ad veniā:sit ablutio sce-
lerū:sit fortitudo fragiliū: sit
otra oia mūdi pericula firma
mētū:sit viuoz atq; mortuo-
rū fideliū/remissio oīum de-
lictoz. P. C Alia pro eisdez
SAncte dei ge- cóis. Dio.
nitricis et virginis ma-
rie 7 oīum sanctoz tuoz in-
tercessionib⁹/ qms dñe gra-
tia tua nos ꝓtegat:7 chr̃ianis
oībus viuis 7 defunctis mi-
sericordiā tuā vbiq; pretēde:
vt viuētes ab oīb⁹ impugna-
tionibus defensi tua opitula
tiōe saluétur:7 defuncti/remis
sionē mereant oīuz accipere
peccatoz. ℟per. Secr. Obla-
tiones nostras qms dñe pla
catus intēde: 7 ob sancte dei
genitricis semp virginis ma
rie 7 oīum sanctoz tuoz ho-
norē/veniam nostroz tribue
delictorū: ac chr̃ianis viuis
atq; defunctis oībus hec p̄-
sens oblatio/7 vite presentis
cómoda 7 futuri regni p̄mia
benigne cócedat. ℟per. Cópl.
Hec sacrificia q̄ sumpsimus
dñe meritis 7 itercessiōe san-
cte dei genitricis et virginis
marie 7 oīum sctóz nobis p̄-
ficiāt ad salutē: viuis atq; de-
functis oībus chr̃ianis te fa-
uēte/ eterna ac tēporalia beni
gne cócedāt. P. C Alia cōis
quā fecit Innocēti⁹ papa ter-
ACtis nos tius. Dio.
qms dñe mētis 7 corpis
defende periculis:7 interce-
dēte beata 7 gloriosa semp q̄
virgine dei genitrice maria/
cū sctis apostolis tuis petro 7
paulo/7 beatis martyrib⁹ tu-
is venceslao stanislao pōtifi-
ce glioso: btā maria magda-
lena 7 oībus sctis/salutē no-
bis tribue benign⁹ 7 pacē: vt
destructis aduersitatib⁹ 7 er-
roribus vniuersis / ecclesia tua
secura tibi seruiat libertate.
℟per. Secr. Oblatis q̄s dñe
placare munerib⁹:7 interce-
dēte btā dei genitrice virgi-
ne maria cum sctis apostolis
tuis petro et paulo / 7 beatis
martyrib⁹ tuis vēceslao 7 sta-
nislao pōtifice glorioso:bea-
taq; maria magdalena 7 om
nibus sctis: a cūctis nos defen
de periculis. P. Cópl. Cō-
det et muniat nos qms dñe
diuini sacramēti munus ob-
latū:7 ītercedēte beata 7 glo-
riosa semperq; virgine dei ge-

nitrice maria: cū beatis apo-
ſtolis tuis ꝑtro ⁊ paulo/ ⁊ bea
tis martyrib⁹ tuis venceſlao
⁊ ſtaniſlao pōtifice glorioſo:
beataq; maria magdalena/et
oībus ſctis:a cūctis nos red-
das peruerſitatib⁹ expiatos/
et aduerſitatibus expeditos.
Per eūdē. **Alia oratio cōis.**

Pietate tua qñs dñe no
ſtroꝝ ſolue vincula pec-
toꝝ:⁊ intercedēte btā ⁊ glo-
rioſa ſempq; virgine dei ge-
nitrice maria cū oībus ſāctis
tuis/dñm apoſtolicū/ epiſco-
pū noſtrū cunctūq; ordinē ec
cleſiaſticū: regē noſtrū cū oī-
bus ſibi ſubiectis/ et omnem
populū chr̄ianū:noſq; famu-
los tuos / atq; loca noſtra in
omni ſāctitate cuſtodi : oēſq;
conſanguinitate/affinitate ac
familiaritate/ꝯfeſſiōe et ora-
tiōe nobis cōiunctos:a vicijs
purga/virtutib⁹illuſtra/ pacē
et ſalutē nobis tribue: hoſtes
viſibiles et inuiſibiles remo
ue: carnalia deſiderata repel
le:aeris temperiem indulge:
fruges terre ꝓcede:iter famu
loꝝ tuoꝝ in ſalutis tue ꝓſpe-
ritate diſpone : amicis et ini-
micis noſtris charitatē largi-
re:⁊ oībus fidelib⁹ viuis ac de
fūctis in terra viuentiū vitā ⁊
reqem eternā concede. Per.

Secr. Deus q̄ ſingulari cor
poris et ſanguinis tui hoſtia/
totius mundi ſoluiſti delicta:
hac oblatiōe placatus/macu-
las ſcelerū noſtroꝝ abſterge:
dñm apoſtolicū et epiſcopū
noſtrū:regē et omnē graduꝫ
eccleſiaſticuꝫ atq; nos famu-
los tuos i omni ſanctitate cu
ſtodi:aeris temperiem et fru
ges terre cū pacis trāquillita
te largire:⁊ intercedēte beata
dei genitrice maria cū oībus
ſctis tuis omniū chr̄iſtianoꝝ
viuoꝝ et mortuoruꝫ pctā di-
mitte:nobiſq; p̄mia eterna
concede. Qui viuis. **Cōplē.**

Sumpta ſacramēta celeſtia
qñs dñe/oīa crimina noſtra
detergāt : dñm apoſtolicū et
epiſcopū noſtrū:regē et cun-
ctū populū chr̄iſtianū ab inſi
dijs diaboli cuſtodiāt : aeris
temperiē et fruges terre no-
bis obtineāt: omnēq; p̄ſenti-
tatē et infirmitatē: ac hoſtiuꝫ
viſibiliū et inuiſibiliū rabiē/
atq; ſubitaneā mortē/meritis
ſancte dei genitricis marie/et
omniū ſctōꝝ a nobis procul
repellāt:et oībus fidelib⁹ vi-
uis et defūctis ꝓſint ad veniā:
ꝓ quoꝝ tibi ſūt oblata ſalute.
Per eūd. **Ad patronū. Ōro.**

PRopitiare nobis qñs dñe famulis tuis p̄ beati. N. martyris tui atq; pontificis / qui in p̄senti requiescit ecclesia merita gloriosa : vt eius pia intercessione ab omnibus protegamur aduersis. P. Secr. Suscipiat clementia tua dñe qñs de manibus nostris munus oblatū: vt per sancti martyris tui vel cōfessoris orationes / ab omnibus nos emūdet peccatis. P̄ do. Cōpl. Diuina libantes mysteria que pro sācti martyris tui vel confessoris. N. veneratione tue obtulimus maiestati / presta qñs: vt per ea veniā mereamur peccatoz̄: & celestis gratie donis reficiamur. P̄er. ¶ In cōmemoratione quorūlibet sanctoz̄. Oratio.

PResta nobis dñe qñs tuis supplicib⁹ / sanctorum. N. memoriā humiliter venerantib⁹: vt sicut per illorum suffragia multos ab ipso precipitio mirabiliter liberasti: ita & nos eisdē interuenientib⁹ / peccatoz̄ nostroz̄ periculis / eripere digneris. P̄er. Secr. Immēsa largitatis tue clemētia nobis dñe semp assit: que & presentia libamina celesti benedictione sanctificet: & per sanctoz̄ tuorum preces / quoz̄ cōmemorationē indigni facim⁹: nosmetipsos tibi pro acceptabili hostia preparet. P̄er. Cōpl. Celestis doni sacramentis pro reparatione nostra perceptis / clementiā tuā dñe deprecamur: vt intercessione sanctoz̄ tuoz̄ / quoz̄ cōmemoratione humiliter agimus: eadez̄ nobis ad corporis & animе medelā venire sentiam⁹. P̄er. ¶ De sanctis quoz̄ reliquie ibidē requescūt. Oratio.

AOncede quesum⁹ omnipotens deus : vt sctā dei genitrix v̄go semp maria / sanctiq; apostoli tui / martyres / cōfessores / virgines atq; oēs sancti quorū reliquie in ista continent̄ ecclesia / patrocinio nos vbiq; adiuuēt: quatenus hic illorū presenti suffragio / tranquilla pace in tua iugiter laude letemur. P̄er. Secr. Mūera tue misericors deus maiestati oblata benigno suscipe intuitu: & eoz̄ nobis precibus fiant salutaria : quoz̄ sacratissime in hac basilica sunt reliquie cōdite. P̄. Cōpl. Diuina libantes mysteria qñs domine: vt eorū nos vbiq; intercessio prote-

gat: quorũ hic sacra gaude-
mus habere patrocinia. Per.
℣ De oibus sanctis. Oratio.
PRopitiare nobis qms
dñe famulis tuis p san-
cte dei genitricis ⁊ vginis ma
rie ⁊ beatorꝫ apostolorꝫ petri
⁊ pauli/sanctorũqꝫ martyruꝫ
Uenceslai/Stanislai/ floriani
adalberti:necnõ ⁊ oium san-
ctorũ merita gloriosa:vt eo-
rũ pia ⁊ assidua intercessiõe/
ab oibus semper ptegamur
aduersis. Per. Secr. Susci
piat clemẽtia tua dñe qms ꝺe
manib⁹ nostris munus obla-
tũ:⁊ per sancte dei genitricis
⁊ vginis marie/⁊ btõrꝫ apl̃orꝫ
tuorꝫ petri ⁊ pauli/sanctorũqꝫ
martyrũ vẽceslai stanislai flo
riani atqꝫ adalberti: necnõ et
oium sctõrꝫ tuorꝫ orationes/
ab oib⁹ nos mũdet peccatis.
Per. Cõpl̃. Diuina libãtes
mysteria que p sancte ꝺei ge-
nitricis virginis marie/⁊ bea
torũ apl̃orꝫ petri ⁊ pauli: san
ctorũqꝫ martyrũ vẽceslai/sta-
nislai/floriani/adalberti:nec-
nõ ⁊ oiuꝫ sanctorꝫ veneratio
ne/tue dñe obtulimus maie-
stati/qms: vt p ea veniã me-
reamur pctõrꝫ:⁊ celestis gra-
tie ꝺonis reficiamur. Per ꝺo.
℣ Alia de oib⁹ sanctis. Oro.

OCcede qms oipotens
ꝺeus: vt intercessio nos
sancte dei genitricis ⁊ virgi-
nis marie: oiumqꝫ sanctorũ/
beatorꝫ spirituũ/patriarcha-
rũ/prophetarũ/aplorꝫ/marty
rum ⁊ cõfessorũ/virginũ/vi-
duarũ ⁊ oium electorꝫ tuorũ
hic ⁊ vbiqꝫ letificet ⁊ adiuuet
vt dũ eorꝫ merita recolimus/
patrocinia sentiamus. Per.
Secr. Oblatis qms dñe pla
care muneribus: ⁊ intercedẽ
tibus oibus sanctis tuis/a cũ
ctis nos defende periculis.
Per. Cõpl̃. Que sumpsim⁹
dñe oium sanctorꝫ tuorꝫ ve-
nerationẽ celebrantes sacra-
menta celestia: presta qms:
vt quod temporaliter geri-
mus: eternis gaudijs ꝺsequa
mur. Per. ℣ In anniuersa-
rio alicuius defuncti. Intro.

I enim credi
mus qꝫ ihesus
mortuus est ⁊
resurrexit: ita
⁊ deus eos q
dormierũt p
ihesum addu-
cet cũ eo. ℣. Et sicut in adam oẽs moriũtur/ita in christo omnes viuificabuntur. Requiẽ eternã ꝺona eis ꝺomine: ⁊ lux ꝑpetua luceat eis. Oratio.

Deus

OEus indulgentiarum: dñe/da aīe famuli tui. M.cuius anniuersariū depositionis diē cōmemoramus/ refrigerij sedē/quietis beatitudinē/eterni luminis claritatem. Per. Lctō epīe btī pauli apīi. Ad Thessalo. j. ca. iiij.

FRatres. Nolumus vos ignorare de dormiētibus: vt nō ctristemini/sicut ⁊ ceteri q spē nō hābēt. Si enim credimus qm iesus mortuus est ⁊ resurrexit: ita ⁊ deus eos qui dormierūt per iesum adducet cū eo. Hoc enim vobis dicimus in verbo dñi: qa nos q viuimus/q residui sumus in aduētu dñi: nō preuenieme eos q dormierūt. Qm ipse dñs in iussu ⁊ in voce archāgeli/⁊ in tuba dei descēdet de celo: et mortui q in chīo sūt/resurgēt primi. Deīde nos q viuimus/ q relinqmur/simul rapiemur cū illis in nubibus obuiā chīo in aera: ⁊ sic semp cū dño erimus. Itaq; cōsolamini inuicē in vbis istis. Grad. R equiē eternā dona eis dñe: ⁊ lux ppetua luceat eis. ℣. Absolue dñe aīas eoꝝ ab oi viculo delictoꝝ. Tract⁹. SIcut cerus desiderat ad fontes aquarū: ita desiderat aīa mea ad te deus. ℣. Sitiuit aīa mea ad deū viuū/quādo veniā ⁊ apparebo āte faciē dei mei? ℣. Fuerūt mihi lachrime mee panes die ac nocte/dū dicit mihi p singulos dies vbi est deus tu⁹? S. Joānē. vj.

IN illo tpe. Dixit iesus turbis iudeorū. Omne qđ dat mihi pater/ad me veniet: ⁊ eū q venit ad me nō eijciā foras. Quia descēdi de celo nō vt faciā volūtatē meā/sed volūtatē ei⁹ q misit me. Hec est enī wlūtas ei⁹ q misit me pīis: vt oē qđ dedit mihi/nō pdā ex eo: sed resuscitē illud i nouissimo die. Hec est aūt wlūtas pīis mei q misit me: vt oīs q videt filiū ⁊ credit in eū/habeat vitā eternā. Et ego resuscitabo eum in nouissimo die. Offer. O pie deus/ q primū hoiem ad eternā gloriā reuocasti: pastor bone/q ouē pditam pio humero ad ouile reportasti: iuste iudex dū veneris iudicare/libera de morte aias eorū ꝗs redemisti. ℣. Ne tradas bestijs aias cōfitētes tibi: ne derelinqs eas i finē. ℣. Dñe iesu xpe iudex mortuoꝝ/vna spes mortaliū: q moriēs moriētiū cōdoluisti interitui: ne ītres in iudiciū cū fidelibus defunctis: ne dānemur cū impijs i aduētu tui districti iudicij. Ne tradas. Secre. Pro pitiare dñe supplicationibus

nostris: ꝑ aīa famuli tui. N. cui⁹ hodie annua dies agit: ꝑ qua tibi offerimus sacrificiū laudis: vt eā sctōꝝ tuoꝝ ꝯsortio sociare digneris. ꝑ. Cōio. Animas de corpe quas assūpsisti dñe/fac eas gaudere cū sanctis tuis in glia. Requiez eternā dona eis dñe/ꝛ lux perpetua luceat eis. Fac. Alia cōio. Tuā de⁹ depo/scim⁹ pietatē/vt eis tribuere digneris lucidas ꝛ qetas māsiōes. Pro quorū memoria corp⁹ chri sumit/dona eis dñe requiē sempiternaz. Et lux ꝑpetua luceat eis. Pro quorū memoria sāguis chri sumit/dona eis dñe requiē sempiternā. Cō plē. Suscipe dñe ꝑces nras ꝑ aīa famuli tui. N. cui⁹ anniuersariū depositiōis diē celebram⁹: vt macule si que ei de terrenis cōtagijs adhęserunt remissionis tue misericordia ꝛeleant. Per. Missa in die depositionis vnius defuncti.

Equiem eternam dona eis domine: ꝛ lux perpetua luceat eis. ℣s. Te ꝺcet hymn⁹ de⁹ in sō: ꝛ tibi reddet votū in hieru salē: exaudi orationē meam/ad te omnis caro veniat. Repetit. Requiem eternam. Oratio. Aesto qñs dñe aīe famuli tui. N. cui in die ꝺpositionis officiū cōmemoratiōnis impendimus: vt si qua ei secularis macula inhęsit: aut vitiū mundiale infecit/dono pietatis tue indulgeas ꝛ absstergas. Per. Lcō epīe beati pauli apli. Ad corinth. j. c. xv. Fratres. Xps resurrexit a mortuis primitie dormiētiū. Quoniā qdē ꝑ hoiez mors/et ꝑ hoiem resurrectio mortuoꝝ. Et sicut in adā oēs moriunt/ita ꝛ ī chro oēs viuificabunt. Unusqsq aūt ī suo ordine. Per iesum chm̄ dñz nostrū. Grad. Requiē eternā dona eis dñe: ꝛ lux ꝑpetua luceat eis. ℣. Absolue dñe aias eorū ab oī viculo ꝺlictoꝝ. Si placet alicui dicat istō. Grad. Si ambulē ī medio vmbre mortis nō timebo mala: qm̄ tu mecum es. ℣. Virga tua ꝛ baculus tuus ipsa me consolata sunt. Tractus. De ꝓfūdis clamaui ad te dñe dñe exaudi vocē meā. ℣. Fiāt aures tue itēdētes ī oronē serui tui. ℣. Si iniqtates obſuaueris dñe/dñe qs sustinebit: ℣. Quia apō te

propitiatio est: & ppter legē tuā su stinui te dñe. Scđm Joānē. xj.

IN illo tpe. Dixit martha ad iesuz. Dñe/si fuisses hic/frater meus nō fuisset mortuus. Sed & nūc scio: qa quecūqz poposceris a deo/dabit tibi de⁹. Dicit illi iesus. Resurget frater tu⁹. Dicit ei martha. Scio/qa resurget in resurrectiōe in nouissimo die. Dixit ei iesus. Ego sum resurrectio/et vita. Qui credit in me/etiā si mortuus fuerit/viuet. Et oīs qui viuit et credit in me/nō morietꝫ in eternuz. Credis hoc? Ait illi. Utiqz domine. Ego credidi/qa tu es chꝰs filius dei viui/q in hūc mūdū venisti. Offer. Dñe iesu chꝰe rex glorie/libera aias oiuz fideliū defunctoz de manu inferni/& de pfundo lacu. libera eas de ore leonis: ne absorbeat eas tartarus: ne cadāt in obscurū: sed signifer sctūs michael repsentet eas in lucē sanctā. Quā olim abrae promisisti & semini ei⁹. ℣. Hostias et pces tibi dñe laudis offerim⁹: tu suscipe p aiab⁹ illis quarū hodie memoriā agim⁹: fac eas dñe de morte trāsire ad vitā. ℣. Requiē eternā dona eis dñe & lux ppetua luceat eis. ℣. Redēptor aiaruz oium chꝰianoz/mitte archāgelū sanctuz michaelē: vt ille dignet eas eripere de regionib⁹ tenebrarū: & pducat eas in sinū abrae in lucē sempiternā. Quā olim. Secr. Munera qs dñe: q tibi p aīa famuli tui. N. offerim⁹/placat⁹ intēde: vt remedijs purgata celestibus/in tua pietate reqescat. P. Cōio. Lux eterna luceat eis dñe/ cū sctis tuis i eternū qa pius es. Requiē eternam dona eis dñe: & lux ppetua luceat eis. Cū sanctis. Alia cōio. Absolue domine aias eoz ab omni viculo delictoz: vt in resurrectiōis glīa iter sctōs tuos resuscitati respirēt. Requiē eternā dona eis dñe: & lux ppetua luceat eis. Et i resur. Cōpt. Hec nos qsum⁹ dñe cōmunio purget a crimine: & aīe famuli tui. N. cui⁹ depositionis diē agim⁹/celestis regni tribuat cōsortiū: & ante thronuz glīe chꝰi tui segregata/nihil cōmune habeat cuz sinistris. Per eūdē. Pro defuncto cuius dies/secūdus/tertius/quartus/qntus/sextus/septimus/octauus/vel tricesimus depositiōis peragit. Oratio

QUesumus dñe: vt aīe famuli tui. N. cui⁹ depositionis diē scđz. vel tertiū. vel septimū. vel tricesimū cōmoram⁹: sctōrū atqz electoz

tuorũ largiri digneris ꝓsor-
tiũ:z rorem misericordie tue
perénem infundas. ℙ. Lctõ
libri Machabeorũ. ij. ca. xij.

IN diebus illis. Vir for
tissimꝰ iudas/collatione
facta:duodecim milia drag-
mas argẽti misit hierosoly-
mã:offerri eas ibi pro pecca-
tis mortuoꝝ:iuste z religiose
de resurrectiõe cogitãs. Nisi
enim eos q ceciderãt/resurre
cturos speraret:superfluũ vi-
deret z vanũ orare p mortu-
is. Sed qa considerabat/q hi
qui cũ pietate dormitionẽ ac
ceperãt: optimã haberẽt re-
positã gratiã. Sancta ergo et
salubris est cogitatio p defun
ctis exorare/vt a peccatis sol-
uantur. Pro defuncto cuius
dies agitur. Scõm Joánẽ. v.

IN illo tpe. Dixit iesus
discipulis suis. Amẽ amẽ
dico vobis. Sicut enim pater
suscitat mortuos/z viuificat:
sic et filiꝰ quos vult viuificat.
Neqꝫ enĩ pater iudicat quẽ-
q̃:sed omne iudiciũ dedit fi-
lio:vt oẽs honorificẽt filiũ/si-
cut honorificãt patrem. Qui
non honorificat filiũ/nõ hono-
rificat patrẽ q misit illũ. Amẽ
amẽ dico vobis: qa q verbũ
meum audit/z credit ei q me
misit habet vitã eternã. Et in
iudiciũ nõ venit/sed trãsiet a
morte ĩ vitã. Secr. Adesto
dñe supplicationibꝰ nostris:
z hãc oblationẽ/quã tibi offe
rimus ob diẽ dẽpositiõis pri-
mũ. vel tertiũ. vel septimuz.
vel tricesimũ pro aĩa famuli
tui. N. placatꝰ ac benignꝰ assu
me. ℙ. Cõpt. Omnipotens
sempiterne deꝰ/collocare di
gnare spiritũ et aĩam famuli
tui. N. cuiꝰ diẽ primũ. vel ter-
tiũ. vel septimuz. vel tricesi-
mũ depositiõis cõmemora-
mus in sinibꝰ abrae/isaac z ia
cob: vt cũ dies agnitiõis tue
aduenerit/ĩter sctõs z electos
tuos/euz resuscitari p̃cipias.
Per. Lctõ Esaie ppĥe. lviij.

HEc dicit dñs deꝰ. Orie-
tur in tenebris lux tua:
z tenebre tue erũt sicut meri-
dies. Et requiẽ tibi dabit dñs
deꝰ tuꝰ semp:z implebit splẽ-
doribꝰ aĩaz tuã:z ossa tua libe
rabit. Et eris quasi hortꝰ irri-
guus:z sicut fons aquaꝝ cuiꝰ
nõ deficiẽt aque. Os enĩ dñi
locutũ est. Lcõ libri apocaly
ꝑsis bti ioãnis apli. xiiij.

IN diebꝰ illis. Audiui vo
cẽ de celo dicẽtẽ mihi. Scribe
Bti mortui qĩ dño moriunt.
Amodo enĩ iaz dicit spũs/vt

requescát a laboríbꝰ suis. Opera enim illoꝝ sequũtur illos.

Lcõ ecechielis ppĥe. xxxvij.

IN diebus illis. Facta est super me manus domini: & eduxit me in spũ domini: & dimisit me in medio campi/q erat plenus ossibus: & circũduxit me p ea in gyrũ. Erant aũt multa valde super faciẽ campi/ siccaq; vehemẽter. Et dixit ad me. Fili hominis/ putasne viuant ossa ista: Et dixi. Dñe deus tu nosti. Et dixit ad me. Vaticinare de ossibꝰ istis & dices eis. Ossa arida audite verbũ dñi: hec dicit dñs deus ossibꝰ his. Ecce ego intromittã in vos spiritũ/ & viuetis: & dabo sup vos neruos/ & succrescere faciã super vos carnes: & superextẽdã in vobis cutẽ: & dabo vobis spiritũ & viuetis. Et scietis qa ego dñs.

Lctõ epistole beati pauli apli. Ad Corith. j. c. xv.

FRatres. Ecce mysteriũ vobis dico. Oẽs quidẽ resurgemꝰ: sed nõ oẽs imutabimur. In momento / in ictu oculi/in nouissima tuba. Canet enim tuba / & mortui resurgent incorrupti: et nos imutabimur. Oportet enim corruptibile hoc induere incorruptionez: & mortale hoc induere immortalitatẽ. Cũ autem mortale hoc induerit immortalitatez: tunc fiet sermo qui scriptus est. Absorpta est mors i victoria. Vbi est mors victoria tua: Vbi est mors stimulus tuus: Stimulus autẽ mortis peccatum est: virtus vero peccati lex. Deo autem gratias qui dedit nobis victoriã. Per Jesum christum dñm nostrum.

S. Joanné. v.

IN illo tẽpore. Dixit iesus discipulis suis. Amẽ amen dico vobis/ quia venit hora et nunc est / quando mortui audient vocem filij dei: & qui audierint / viuent. Sicut enim pater habet vitã in semetipso: sic dedit et filio habere vitam in semetipso. Et potestatem dedit ei iudicium facere: quia filius hominis est. Nolite mirari hoc: qa veniet hora in qua oẽs / qui in monumẽtis sunt / audient vocem filij dei. Et procedent qui bona fecerunt/ in resurrectionem vite. Qui vo mala egerunt/ in resurrectionẽ iudicij.

Secunduz Joannẽ. vj.

IN illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Ego sum panis viuus/ q de celo descẽdi.

Si quis mãducauerit ex hoc pane/viuet in eternũ. Et panis quẽ ego dabo/caro mea est/pro mũdi vita. Litigabãt ergo iudei adinuicẽ/dicẽtes. Quõ põt hic nobis carnẽ suã dare ad mãducandu? Dixit ergo eis iesus. Amẽ amẽ dico vobis: nisi mãducaueritis carnem filij hoĩs: ꝛ biberitis eiꝰ sanguinẽ/nõ habebitis vitaꝫ in vobis. Qui mãducat meã carnẽ/ꝛ bibit meũ sanguinẽ/habebit vitã eternaꝫ. Et ego resuscitabo euꝫ in nouissimo die. ℭ Pro vno epõ. Oõ.

OMnipotens sempiterne deus: miserere famulo tuo. N. epõ tuo: et dirige eum cum omnibus sibi commissis in viam salutis eternæ: vt te donante: qui es verus et solus deus: tibi placita cupiat: et quæ tibi placuerint: tota virtute perficiat. Per. Secr. Annue nobis dñe: vt aĩe famuli tui. N. epi hec psit oblatio: quã immolãdo totius mundi tribuisti relaxari delicta. Per. Cõpt. His sacrificijs qñs oĩpotẽs deꝰ/vt purgata aĩa ꝛ spiritus famuli tui. N. episcopi/ad indulgẽtiã et refrigeriũ sempiternuꝫ peruenire mereatur. Per dñ.

ℭ Pro pluribus epis. Oõ.

OEus qui inter apostolicos sacerdotes/famulos tuos. N. põtificali fecisti dignitate vigere: põsta qñs: vt eoꝝ quoq; ppetuo aggregẽt cõsortio. P. Secr. Suscipe qñs dñe pro aĩabus famuloꝝ tuoꝝ episcoporũ. N. quas offerimus hostias: vt qbus in hoc seculo põtificale donasti meritũ/in celesti regno: sctõꝝ tuoꝝ iubeas cõiũgi consortio. P. Cõpt. Propitiare dñe supplicationibus nostris: et animas famulorũ tuoꝝ episcopoꝝ. N. in viuorũ regione/eternis gaudijs iubeas sociari. Per. ℭ Pro pluribus sacerdotibus. Oõ.

PResta qñs dñe: vt anime famuloꝝ tuoꝝ sacerdotuꝫ. N. et. N. quos in hoc seculo cõmorãtes sacris muneribus decorasti: in celesti sede glorioſa semp exultent. Per. Secr. Suscipe qs dñe p aĩabus famuloꝝ tuorũ sacerdotũ. N. et. N. quas offerimus hostias: vt qbus sacerdotale donasti meritũ/dones ꝛ premiũ. Per. Cõpt. Presta qñs oĩpotẽs deꝰ: vt aĩas famuloꝝ tuoꝝ sacerdotum. N. et. N. in ꝯgregatione iustoꝝ/eterne bẽtitudinis iubeas esse ꝯsortes. P. ℭ Pro oĩbꝰ sacris ordinibus. Oõ.

OMnipotens qñs oĩpotens

deus aiabus famulorũ tuo=
rum episcopoꝝ/sacerdotũ/le
uitarũ:omniũqꝫ sacri ordinis
ministrorũ felicitatis eterne
cõsortiũ:qb⁹ donasti sacri alta
ris tui ꝯsequi ministeriũ. ℙ.
Secr. Munera tibi dñe dicá
da sctifica:ꝛ aias famulorum
tuoꝝ episcopoꝝ/sacerdotuꝫ/
leuitaruꝫ/oĩumqꝫ sacri ordi=
nis ministrorũ ab omni labe
humane ꝯditionis absolue:
p hec sãcta mysteria qb⁹ toti⁹
mũdi diluisti peccata. ℙ. Ló
plẽ. Quesumus oĩpotẽs de=
us:vt aie famuloꝝ tuoꝝ epi=
scoporũ/sacerdotũ/leuitarũ/
omniũqꝫ sacri ordinis mini=
stroꝝ/celestis glorie p̃mia cõ
sequant̃:qbus spiritualis gra
tie munera cõtulisti. ℙer do.

℣ Pro abbate defũcto. Ora.

Deus q famulũ tuũ sacer
dotẽ atqꝫ abbatẽ sãctifi=
casti vacatione misericordi:ꝛ
assumpsisti ꝯfirmatiõe fidei:
suscipe ꝓpitius p̃ces nostras
ꝛ p̃sta:vt sicut ille tecũ est su=
is meritis/ita a nobis nõ re=
cedat exẽplis. ℙ. Secr. Aõ=
cede qñs oĩpotens deus:vt
aĩa famuli tui abbatis p̃r hec
sancta mysteria in tuo cõspe=
ctu semp clara cõsistat: q tibi
ĩ hoc exilio fideliter ministra
uit. ℙ. Cõpl. Prosit domi=
ne qñs anime famuli tui sa=
cerdotis atqꝫ abbatis miseri=
cordie tue implorata clemẽ=
tia:vt eius in quo sperauit et
credidit eternũ capiat te mi=
serante consortium. ℙer do.

℣ Pro vno sacerdote. Ora.

Deus cuius misericordie
nõ est numerus:suscipe
pro anima famuli tui. N. sa=
cerdotis preces nostras:ꝛ lu
cis ei leticieqꝫ in regione san
ctorũ tuoꝝ societatẽ cõcede.
ℙer. Secr. Hostias tibi do
mine humili supplicatiõe p
anima famuli tui. N. sacerdo
tis deferimus: vt per hec sa=
lutis nostre sacrificia/ppetuã
tue beatitudinis misericordiã
cõsequaꝫ. ℙer. Cõpl. Pro=
sit qs dñe aĩe famuli tui. N.
sacerdotis/misericordie tue
implorata clementia: vt eius
ĩ quo sperauit ꝛ credidit:eter
num capiat te miserãte cõsor
tium. ℙer dominũ. ℣ Pro
patre et matre. Oratio.

Deus qui nos patrem ꝛ
matrem honorare precepisti:
miserere clemẽter animabus
parentũ nostroꝝ:eorũqꝫ pec
cata dimitte/nosqꝫ eos ĩ eter=
ne claritatis gaudio fac vi=
dere. ℙer dominuꝫ [illegible]

Suscipe sacrificium dñe qđ tibi pro aiabus parentũ nostroz offerimus:eisqz gaudium sempiternũ in viuoz regione concede:nosqz cũ illis felicitati sanctorũ coniunge. Per. Cõplen. Celestis participatio dñe sacramenti/aiabus parentũ nostroz reqem z lucez obtineat perpetuam: nosqz cũ illis gratia tua coronet eterna. Per dominum.

¶ Pro familiarib9. Oratio.

Omnipotẽs sempiterne deus:cui nunqz sine spe misericordie supplicat: propitiare aiabus famulorũz famularũqz tuarũ. N. vt qui de hac vita in tui nominis cõfessione decesserũt: sanctorum tuorũ numero facias aggregari. Per. Secr. Propitiare qñs dñe animab9 famuloz famularũqz tuarũ. N. pro qbus tibi hostias placatiõis offerimus:z qa in hac luce in fide manserũt catholica:in futura vita eis retributio cõdonet eterna. Per. Cõpl. Presta qñs omnipotẽs deus:vt animas famuloz famularũqz tuarũ. N. ab angelis lucis susceptas/in ꝑparata habitacula ꝺeduci facias beatoz. P.

¶ Pro plurib9 defũctis. Oõ.

Propitiare qñs dñe animab9 famuloz famularũqz tuarũ misericordia sẽpiterna:vt mortalib9 nexibus expeditas/lux eas eterna possideat. Per. Secre. Hanc ergo oblationẽ quam tibi pro requie animarũ famulorum famularũqz tuarũ offerimus qñs ꝺomine ꝓpitius ituere: z ꝺcede:vt mortuis prosit ad veniã quod cũctis viuẽtibus ꝓparare dignatus es ad medelã. Per. Cõpl. Inueniãt qñs dñe anime famuloz famularũqz tuarũ lucis eterne cõsortiuz:q in hac luce positi tuũ cõsecuti sunt sacramentũ. P. Item alia ꝓ plurib9. Oõ.

Maiestatẽ tuam dñe supplices exoramus:vt anime famuloz tuoz. N. ab omnibus que humanit9 cõmiserunt exute cõtagijs/in tuorũ cẽseant sorte iustoz. P. Sec. Presta qs ops z misericors de9:vt aie pro qbus hoc sacrificiũ laudis/tue offerim9 maiestati/ꝓ hui9 virtutẽ sacramẽti/a pctis oibus expiate/lucis ꝓpetue te miseráte recipiant ꝺsortiũ. P. Cõpl. Proficiat qñs dñe ad indulgentiã aiabus pro qbus tuã obsecram9 clementiaz diuini celebratio

sacramēti:vt p hec sctā que sū
psimus/a cōtagijs terrene cō
uersationis emūdate:ad cele
stem mereanť puenire habi-
tationē. Per. Alia p pluriby

AAimabus qs dñe Dio.
famuloz famularumqz
tuarū. A.misericordiā conce
de ppetuā:vt eis pficiat i eter
nū/q in te sperauerūt z credi
derūt. Per. Secre. H is dñe
qms placaty intende muneri
bus:z qd ad laudez nois tui
supplicātes offerimus: ad in-
dulgentiā pficiat defunctoz.
P. Lōpť. S upplices dñe p
aiabus famuloz famularūqz
tuaruz. A.preces effūdimus
obsecrātes:vt qcqd conuersa
tione cōtraxerunt humana/z
clemēter indulgeas:z in tuo-
rū sede letantiū cōstituas re-
dēptoz. P. Jtē alia p pluri-

DEus cui soli bus. Dio.
cōpetit medicinā presta
re post mortē:tribue qms:vt
aie famuloz famularūqz tua
rū. A. ab oībus exute pctis /
electoz societatiby aggregen
tur. P. Secť. S uscipe sācta
trinitas hāc oblationē quā ti
bi offerimus p aiabus famu
loz famularūqz tuarū. A.vt
requiē eternā dones eis ītu
sctōs tuos:quatenus illoz con
sortio/vita pfruanť eterna.p.
Lōpť. Diuina libātes sacra-
mēta concede qs oipotēs de-
us:vt hec eadē nobis pficiāt
ad salutē:z aiabus. A.p qui-
bus tuā depcamur clementiā
prosint ad indulgentiā. Per.
Pro fratribus cōsanguineis et
benefactoribus. Oratio.

DEus venie largitor z hu
mane salutis amator:qms im
mēsam clementiā tuā:vt no-
stre cōgregationis fratres et
sorores ppinquos z benefa-
ctores qui ex hoc seculo tran
sierūt/beata maria semp vir-
gine intercedēte cū oībus sā-
ctis tuis/ad ppetue beatitudi
nis ꝯsortiū puenire cōcedas.
P. Secť. Deus cuius miseri-
cordie nō est numerus:susci-
ppitius pces humilitatis no-
stre:z aiabus nostre cōgrega
tiōis/fratrū sororū/ppinquo-
rū z benefactorū nostroz:q-
bus tui nois dedisti cōfessio-
nē: per hec sacramēta salutis
nostre/cūctoz remissionē tri
bue pctōz. P. Lōpť. Deus
vita viuētiū:spes morientiū:
salus oīum in te sperantiū:p-
sta ppitius: vt aie nostre con
gregationis fratrū sororum
ppinquoz z benefactoz no-
stroz: z omnium

requiescētiuz/a nostre morta
litatis tenebris absolute/bea
ta maria semp virgine inter=
cedente cum omnib⁹ sanctis
tuis/in perpetua cum sanctis
tuis luce letentur. Per. Pro
benefactoribus seu elemosy
narijs. Oratio.

3 Deus cu/ ius misericordie nō est
numerus/suscipe ppitius pre
ces humilitatis nostre: ⁊ aīa=
bus que nobis in orationem
cōmendate sunt: ⁊ quarū vti=
mur vel vsi sumus elemosy=
nis: quibus tui nominis de=
disti confessionē/ cunctorum
remissionem tribue peccato=
rum. Per. Secre. Prosit q̄=
sumus domine hec sancta p̄=
sentis sacrificij oblatio anima
bus famulorum famularūq;
tuarum/que nobis in oratio=
nem cōmendate sunt/et qua=
rum vtimur elemosynis: vt
per nomen sanctum tuum/a
perpetui ignis cruciatib⁹ ere
pte/transire in requiē mereā
tur eternam. Per. Complē.
Proficiat quesumus domi=
ne ad indulgentiam anima=
bus famulorum famularūq;
tuarū/que nobis in orationē
cōmendate sunt/⁊ quarū vti=
mur elemosynis/diuini cele=
bratio[illegible]ramenti: vt per hec
sancta que sumpsimus/a con
tagijs terrene conuersatiōis
emūdate: ad celestē mereant
peruenire habitationē. Per.

¶ Pro famulo defūcto. Oratio.

4 Inclina dñe aurē tuam
ad preces nostras/ qui=
bus misericordiam tuaz sup=
pliciter exoramus: vt animā
famuli tui. N. quam de hoc
seculo migrare iussisti/in pa=
cis ac lucis regione cōstituas:
⁊ sanctoz tuorum iubeas es=
se consortem. Per dō. Secre.
Suscipe pijssime deus in si=
num patriarche abrae animā
famuli tui. N. eumq; sanctis
⁊ electis omnibus coniunge:
nec ei noceat culpa carnalis
ad penam: sed prosit illi tue
miseratio pietatis ad veniaz.
Per. Cōpl'. Absolue qm̄s
dñe animam famuli tui. N.
ab oī vinculo delictoz: vt in
resurrectionis gloria/inter sā
ctos ⁊ electos tuos resuscita=
tus respiret. P. ¶ Pro vno
laico consanguineo. Oratio.

Omnipotēs sempiterne
deus/cui nunq; sine spe
misericordie supplicatur: p=
pitiare anime famuli tui. N.
vt qui de hac vita in tui no=
minis cōfessione decessit/san
ctorū tuoz numero facias eū

aggregari. P. Secr. Propitiare qñs dñe anime famuli tui. N. pro q̃ tibi hostias placationis offerim⁹: z qa i hac luce in fide mansit catholica/ in futura vita ei retributio cõ doneť. Per. Cõplẽ. Presta qñs oipotens de⁹: vt aiam famuli tui. N. ab angelis lucis suscepta/in ꝑparata habitacula deduci facias btõz. p. ¶ Pro famula defũcta. Oro.

QUesumus dñe pro tua pietate: miserere anime famule tue: z a cõtagijs mortalitatis exutã/in eterne salutiõis partẽ restitue. Per. Secre. His sacrificijs dñe qñs aia famule tue. N. a peccatis omnib⁹ exuať: sine qbus a culpa nemo liber extitit: vt p hec pie placationis officia/perpetuá misericordiá consequať. P. Compť. Inueniat qñs dñe aia famule tue. N. lucis eterne ꝯsortiũ: cuius ppetue misericordie ꝯsecuta est sacramẽtũ. P. ¶ Pro fũdatorib⁹

PRopitiare q̃s dñe Oro. aiab⁹ fideliũ tuoz: z presta: vt q de tuis donis in hoc loco peruigili cura noi tuo quotidiana ꝑparauerũt obsequia: ppetua cũ sanctis tuis perfrui mereanť leticia. Per.

Secť. Hac ergo oblationez qñs dñe celesti benedictiõe ꝓsequre: z cõcede: vt eis ad salutẽ proueniat/quoz in hoc loco stipẽdijs nostra tibi seruitus vegetata ministrat. P. Compť. Adcõcede qñs oipotens de⁹: vt pcepta cõmunio singularis/aiabus famulorũ fideliũ tuorũ sit semp salutaris: sitq; eis dñe ppetuũ remediũ/qui in hoc seculo diuini seruitij tibi ꝑparauerũt obsequia: z nobis famulis tuis tẽporale subsidiũ. Per. ¶ Pro famulis z famulab⁹. Oratio.

OEus cui propriũ est misereri semp et parcere: ꝓpitiare animab⁹ famulorũ famularũq; tuarũ: z oĩa eoz peccata dimitte: vt mortalitatis vinculis absolute/transire mereanť ad vitaz. P. Secre. Animas famuloz famularũq; tuarũ ab oĩbus vicijs dñomine z pctis humane ꝯditionis hec absoluat oblatio: que in ara crucis immolata toti⁹ mũdi tulit pctã: Jesus christ⁹ filius tu⁹ dñs noster. Qui te. Cõplẽ. Ascendãt ad te dñe preces nostre: z anime famuloz famularumq; tuarũ gaudia eterna suscipiant: vt quos feciśti adoptionis articipes/

iubeas esse hereditatis cōsortes. Per. ¶ Pro his q in cimiterio requiescūt. Oratio.

OEus cuius miseratione anime fideliuz requiescūt: famulis z famulabus tuis oibus hic et vbiqz in chro quiescētib⁹: da ppitius suoz veniā peccatoz: vt a cunctis reatibus absoluti/tecū sine fine letent. Per. Secre. Propitiare dne qmz aie famuli tui. N. p qua tibi hostias placationis immolamus/maiestatē tuā suppliciter deprecātes: vt per hec pie placationis officia/peruenire mereat ad requiē sempiternā. Per. Cōpl. Propitiare dne anime famuli tui. N. vt quem in fine istius vite regeneratiōis fonte mūdasti: ad celestis regni beatitudinem facias peruenire. Per. ¶ Si quis defunctus penitentiā petens/dum sacerdos venerit fuerit officio lingue priuatus: cōstitutū est/q si idonea signa seu testimōia hec dixerint: z ipse per nutus aliquos vel signa satisfecerit: sacerdos ipleat oia circa penitentē. Sequit pro desiderātibus penitentiā. Oro.

OOmnipotēs z misericors deus in cuius humana cōditio potestate cōsistit: animā famuli tui. N. qsumus ab oibus absolue peccatis: vt penitentie fructū/quē volūtas eius optauit: puentus morte nō pdat. Per. Secr. Satisfaciat tibi dne qmz p aīa famuli tui. N. sacrificij psentis oblatio: vt peccatoz veniā quā

quesiuit iueniat: ⁊ qđ officio lingue implere nō potuit/desiderate penitētie compensatione percipiat. ℘er. Cōplē.

O eus a quo inspiratur humano corpori omne qđ bonum est: tribue per hec sācta que sumpsimus: vt sicut anime famuli tui. N. penitentiā velle donasti: sic indulgentiā tribuas miseratus optatam. ℘er. Cōmunis pro defūctis.

A Jdelium deus omniuz conditor et redemptor/ animabus famulorum famularumqz tuaruz omniū fidelium defunctorz/ remissionē cūctorz tribue peccatorz: vt īdulgentiā quam semper optauerunt/ pijs supplicationib⁹ cōsequantur. Qui viuis. Secr.

H ostias qmūs dne: quas tibi pro animabus famulorum famularūqz tuarum omniuz fidelium defunctorum offerimus/ propitiatus intende: vt quib⁹ fidei christiane meritum contulisti: dones ⁊ premiū. ℘er. Cōplen. A nimabus qmūs dne famulorum famularūqz tuarū omniū fidelium defunctorz/ oratio pficiat supplicantiū: vt eas a peccatis oībus exuas: ⁊ tue redēptiōis facias esse participes. Qui vi.

C Sequūtur prose nōnulle alie i suis locis omisse q̄ possunt ꝓ deuotiōe ꝑ celebrātes legi. C In natiuitate dñi.

Ya recolam⁹ laudibus pijs digna. H uius diei carmina: in qua nobis lux oritur gratissima. N octis interit nebula: pereūt nostri crimi nis vmbracula. H odie seculo maris stella est enixa noue salutis gaudia. Q uē tremūt baratra / morz cruenta pauet: ipsa a quo peribit mortua. G emit capta pestis antiqua: coluber liuidus ꝑdit spolia. H omo lapsus/ ouis abducta: reuocatur ad eterna gaudia. G audent in hac die agmina angelorz celestia. Q uia erat dragma decima perdita: ⁊ est inuēta. O ples nimiū beata: qua redempta est natura. O eus q creauit omnia: nascitur ex femina. M irabilis natura mirifice induta: assumens qđ nō erat/ manens qđ erat. I nduit natura diuinitas humana: qs audiuit talia dic rogo facta: Q uere re venerat pastor pius quod perierat. I nduit galeaz: certat vt miles armatura. P rostratus in sua ꝓpria ruit hostis spicula. A ufe/

runtur tela in quib⁹ fidebat. O i/
uisa sunt illius spolia:capta preda
sua. A hristi pugna fortissima: sa
lus nostra est vera. Q ui nos suã
ad patriam duxit post victoriam.
I n qua sibi laus ẽ eterna. Amẽ.
¶ Alia ꝓsa de natiuitate dñi.
N Altus ante secula dei filius/
inuisibilis terminus. P er
quem fit machina celi ⁊ terre/ma/
ris/⁊ in his degẽtium. P er quẽ
dies ⁊ hore labant:⁊ se iterum re/
ciprocant. Q uem angeli in arce
poli voce consona semper canunt.
h ic corpus assumpserat fragile
sine labe originalis criminis de car
ne marie virginis/ quo primi pa/
rentis culpam eueꝯ lasciuiam ter
geret. h oc presens diecula loq/
tur prelucida adaucta longitudi/
ne ꝙ sol verus radio sui luminis
vetustas mundi depulerit genitus
tenebras. N ec nox vacat noui si
deris luce:quod magorum oculos
terruit scios. N ec gregum magi
stris defuit lumen:quos prestrin/
xit claritas militum dei. G aude
dei genitrix quam circunstant ob/
stetricum vice concinentes angeli
gloriam deo. A hriste patris vni
ce qui humanã nostri causa formã
assumpsisti refoue supplices tuos.
A t quorum participẽ te fore di
gnatus es iesu dignanter eorum su
scipe preces. A t ipsos diuinita/
tis tue participes deus facere di/
gneris vnice dei. Amen. ¶ De
sancto Ioanne euangelista.
I Oannes Jesu chriſto mul/
tum dilecte virgo. T u ei⁹
amore carnalẽ in naui parentẽ li/
quisti. T u leue conuigis pectus
respuisti messiã secutus. T u ei⁹
pectoris sacra meruisti fluenta po
tare. T uꝯ in terra positus: glo/
riam conspexisti filij dei. Q ue so
lum sanctis in vita creditur con/
tuẽda esse perenni. T e christus
in cruce triũphans matri sue de/
dit custodem. A t virgo virginẽ
seruares: atꝯ curã suppeditares.
T ute carcere flagrisꝯ fract⁹: te/
stimonio pro christi es gauisus.
I dem mortuos suscitas:inꝯ ie
su nomine venenum forte vincis.
T ibi summus tacitũ ceteris ver
bum suũ pater reuelat. T u nos
omnes precib⁹ sedulis apud deuꝫ
semper cõmenda. I oannes chri
sto chare. Amẽ. ¶ De innocẽti
L Aus tibi christe/ bus ꝓsa.
patris optime nate:de⁹ om/
nipotentie. Q uez celitus iubilat
super astra manẽtis plebis decus
harmonie. Q uez agmina infan/
tium sonoris hymnis collaudant
etheris in arce. Q uos impi⁹ ob
nominis odiuꝫ tui misero strauit
vulnere. Q uos pie nunc remu/
neras in celis christe pro penis ni

tide. Solita vsus gratia: q tuos
ornas coronis splendide. Quo/
rum precib⁹ sacris dele precamur
pie/nostre crimina vite. Qt quos
laudibus tuis iũxeras:nobis istic
dones clemẽs fauere. Illis eter
ne dans lumen glorie. Nobis
terrena concede vincere. Qt li/
ceat serenis actibus plene nos adi
pisci dona tue gratie. Herodis
vt non fiat socius:quisquis in ho/
ruz laude se exercet ppere. Sed
eternaliter cuz eisdem cateruis te/
cum sit domine. Amen. ℂ Be sã
cto thoma cantuarieñ. prosa.

Letabundus sit iocundus vo
ce cantus alleluia. Regez
verum laudans rerum conditorẽ
mente pia. Angelorũ intra cho
rum tam suscepta beatorum sede
clara. Sole spreto vite leto tho/
me dat spes pro leto magis cara.
Sicut tellus liliũ:londouia filiũ
parit thomã. Nequ cedit gladio
dũ currit in stadio zelans romam.
Cedrus fit ex hysopo: martyr
ex episcopo forma panis. Cer/
bũ hoc per vulnera duz ppugnẽt
viscera caste matris. Esaias se/
ctus est presul ense nectus est pro/
bans q electus est rex indigne.
Si non cõfessoribus credat vel
martyribus parcens proditorib⁹
deo digne. O felix anglia et flos
angelica per sacerdotũ martyria.
Quẽ docent gaudia vereri celi/
ca ipsuz genuit puerpera alleluia.

℃ Be sãcta trinitate. Prosa.

Prositentes vnitatẽ: venere/
mur trinitatem pari reuerẽ
tia. Tres psonas asserentes per/
sonali differentes a se differentia.
Hec dicuntur relatiue cũ sint vnũ
substãtiue:nõ tria principia. Si/
ue dicas tres vel tria simplex tamẽ
est vsia:non triplex essentia. Sim
plex esse simplex posse:simplex vel
le simplex nosse:cũcta sunt simpli/
cia. Pater proles sacruz flamen
deus vnus:z hi tamen habẽt que/
daz propria. Non vnius q̃ duarum siue trium personaruz minor efficacia. Una virtus: vnum nu/
men:vnus splendor: vnum lumẽ:
hoc vna quod alia. Patri ples
est equalis:nec hoc tollit persona
lis amborum distinctio. Patri
compar filioq̃ spiritalis ab vtro/
q̃ procedit connexio. Non hu/
mana ratione capi possunt he per
sone nec harum discretio. Non
hic ordo temporalis:nec hic situs
aut localis rerum circumscriptio.
Nil in deo preter deum: nulla
causa preter eum qui creat causa/
lia. Effectiua vel formalis cau/
sa deus est finalis: sed nunq̃ mate
ria. Digne loq de personis vim
transcendit rationis: excedit inge
nia. Quid sit gigni quid proces/

sus me nescire sum pfessus:sed fi-
de non dubia. Nos in fide glo-
riemur:nos in vna modulemur fi
dei constantia. Trine sit laus vni
tati: sit ꝛ simple trinitati coeterna
gloria. Amen. ℭ De corpore
Ale caro christi. Prosa.
xpi regis venerāda. Esca
gregis noue legis adorāda. Tu
fidelibus horis omnibus es me-
morāda. Tu casto corde sine sor
de digne manducanda. Te colit
rite/panez vite ecclesia. Lux via-
torum/ꝛ reorum es venia. Tu ci
bus salutis: nos in te satia. Tu
robur virtutis es mira hostia.
Tu lapsorum subleuamen do-
nans presidia. Tu mestorum es
solamen cordis leticia. Magni
amoris ꝛ dulcoris es grā. Mer-
ces laboris es/honoris dans pre
mia. Nos de mūdi miseria duc
ad eterna gaudia. Ut fruamur
presentia tua ꝛ suaui gloria. Amē.
ℭ De dedicatione ecclesie.
Hierusalē ꝛ sion fi- Prosa.
lie:cet9 omnis fidelis curie/
melos pāgat iugis leticie. alleluia.
Christ9 enī desponsat hodie ma
trē nostrā norma iusticie:quā de la
cu traxit miserie ecclesiā. In spi
ritussancti clemētia: sponsa sponsi
letat gratia. a reginis laudis cum
gloria felix dicta. Vos vt datur:
crescit leticia. que dos:quāta: tri-
plex potētia tangēs celuz/terrā/et
stygia iudicia. Mira loquar:sed
sana credere. federataz tam largo
munere:de proprio pduxit latere
deus homo. Formaret vt sic ec
clesia: figurat in pari glia. ade co-
stis formata femina: hostis eua.
Eua fuit nouerca posteris: hec
est mater electi gnis vite port9:asy
lū miseris ꝛ tutela. Pulchra/po
tēs/partu mirabilis:vt luna/sol ful
get spectabilis. pl9acie multo ter-
ribilis ordinata. Multiplex est/
singularis/vna:generalis ꝛ indiui
dua. omnis eui sexus simul vna pa
rit turmas. Hec signata iorda-
nis fluctib9. hec que venit a terre
finib9:scientiā audire cominus sa-
lomonis. Hec typicis descripta
sensib9/nuptiarū induta vestibus:
celi preest hodie cinib9 christo iū
cta. O solennis festū leticie: quo
vnitur chis ecclesie. in quo nostre
salutis nuptie celebrant. Fetus
felix:dulce conuiuiū. lapsis vbi da
tur solatiū: desperatis offert spa-
tiū respirandi. Iustis inde sol-
uuntur premia:angelox nouantur
gaudia. lata nimis qō facit gratia
charitatis. Ab eterno fons sa-
pientie intuitu soli9 gratie: sic pre-
uidit in rerum serie hec futura.
Christus ergo nos suis nuptijs
recreatos veris delicijs interes-
se faciat socijs electorum. Amen.

ℭ Be

De sancto andrea. Prosa.

DEus in tua virtute/sanctꝰ andreas gaudet ⁊ letatur: eadē comitatus. Piscatio nati tui/ipse primū factus piscator populorum. Mirmidones idolatras diu fluctiuagos/rete cepit fidei. Is legibus achaiā tuis deus victor illiꝰ subiugauit. Et tropheū chr̄i tui fixit ibi/bonus se ostentās militem. Miraculis/virtutibus/doctrinis/ q̄cūq; quesita spolia tibi/o rex attulit. Atq; suo cruore triūphi inscripsit titulos tui/regū dñe. Istum crucis sociū/⁊ regni credimus. Chr̄i filij tui atq; fraterculus. Nos igit peccatis nostris grauati/ te deꝰ poscimꝰ. Ut tillius q tua semp sectatꝰ p̄cepta tibi placet. Nos intercessiōe tuea ris in eternū. Amē. De sācto

PLebs fidelis nicolao psa.

iocūdet: ⁊ ab ea veneret p̄sulis memoria Nicolai: cuius vita mūdo fuit inaudita: odit trāsitoria. Cuir p̄clarus abstinēdo docet/anteq̄ loquendo: q̄ deus mirabilis. Quarta die hic et sexta semel suxit hora certa: iacēs in cunabulis. Est p̄clarum ⁊ insigne: castitatis vstus igne q p auri copiā. Oprobriū puellarū tulit: et patris earū exemit inopiaz. Oe suprnis voce lapsa: tādem ei est cōmissa p̄sulatꝰ dignitas. Quē vtu tū tot honore: posnauit miro more diuina clemētia. Argo sācte pater audi nicolae tue laudi astantes: ⁊ impetra. Ut q fecit te beatū: nobis p̄beat ducatuz vbi pax ⁊ gaudiū. Amē. De cōceptiōe

O beate virginis. Prosa.

Jes iste celebret: in quo pie recenset marie cōceptio. Cuirgo mater generat: cōcipit ⁊ creat dei beneficio. Ade vetus exilium/⁊ ioachim opprobriū: hinc habent remedia. Hoc ppete p̄uiderūt patriarche p̄senserūt/ispirāte gratia. Cuirga florē cōceptura/ stella solem paritura: hodie cōcipitur. Eclos de virga p̄cessurus/sol de stella nasciturus: chr̄s intelligitur. O q̄z felix ⁊ p̄clara: nobis grata/deo chara/fuit hec ꝯceptio. Qua salute destitutis redit vera spes salutis: luctus cedit gaudio. Nouua mater nouā plez/noua stella nouum solē noua p̄fert gratia. Genitorem genitura/creatorē creatura/patrē /parit filia. O mirandaz nouitatē: nouā quoq; dignitatē: ditat matris castitatez filij cōceptio. Gaude virgo gratiosa/ vga flore speciosa: mater prole generosa/ vere plena gaudio. Tu spes certa miserorū/vere mater orphanorum: tu leuamē oppressor/medicamē ifirmorūz: oibus es oia. Te rogamus voto pari: laude digna

singulari:vt errantes in hoc mari nos in portu salutari tua sistat gratia. Amé. ¶ Alia ad idé prosa.

NOua nunc oritur stella iacob ex stirpe:puella crimi/nis absq; pcella/ feta sancto spiritu. Maria. Immaculata pcepta: originali exempta: summũ honorem adepta:sed nõ humano ritu. Maria. Candidaq; bella tota/diuino numine feta: peregrina soris nota / te christus preseruauit. Maria. Omnes veri christicole ex adã nati sobole/nos(absq; ioachim prole)peccatuz sordidauit. Maria. Luna abs defectu plena rutilãs/nitẽs amena/ deifera et serena/concepta est hodie. Maria. Alma celorũ regina/peccatoruz medicina:eris libera a sẽtina actualis scorie. Maria. Aere sidus est amenum:diuino fulgore plenum: a tenebris alienum fecis originalis. Maria. Sole mulier amicta/ stellis duodecim picta:ab angelis benedicta:nescia venialis. Maria. Illibata dauid nata vtero sanctificata:nullis quãdo generata delictis subiacuit. Maria. Custos ventris virginei/ subleuamen nostre spei:miserere velis rei:nam tibi hoc congruit. Maria. Amen.

¶ Prosa de purificatiõe marie que etiã de dña post nativitatem domini potest dici.

POst partuz virgo maria dei genitrix fecunda gratia tonantis plena. Que terraruz dña alma celorũ regina. Tibi ethera omniscq; sctoz turma resultet symphonia. Tellus flumina atq; siluarũ nemora depromũt voce sua. Salue parens inclyta felix puerpera. Per te lux z veritas mũdo est edita. Tu iesum papilla lacta sti sacra. Extans virgo feta mater intacta. Unde nostris eya fave votis dña. Christum interpellans pro salute humana. Per te mater aboleri filiorum flagitamus crimina. Nosq; oẽs itroduci sempiterna paradisi gaudia. Qua perenni vita/z pfruamur glia. Amé.

¶ De sctõ adalberto psa/sub nota cõsimili pse de btã vgine ab eodẽ exordio ichoate.

HOdierne lux diei celebris martyris dei claresci memoria. Decantent harmonie: sonent cordis symphonie:laudet euterpegia. Iocundet plebs polona / cui celi misit dona/diuina clemẽtia. Gnesna plaudat in corona:quã cõfecit arte bona dei pudẽtia. Hic est tuus adalbertꝰ: color cuiꝰ est reptus cãdẽs/vernãs/ germinãs. Castitatis vi refertꝰ: labẽ carnis inexptus/in cãdore rutilãs. Hic florẽ rose maritauit castitati:dũ plauit eius pectus/lancea.

Roze celi suos pauit:quē pruſſo
rum gens expauit:nec admiſit fer
rea. Salue martyr qui regreſſus
a pruſſia:figis greſſus in tua polo
nia. Aduocatus indefeſſus ſis
vt nobis es conceſſus a celeſti cu/
ria.Amen. ¶ De ſancto Sigiſ/

Verbum dei mūdo prosa.

Verbum bonuz ſumme ſpei
ſummū bonuz: inde rei mundum
totū cuncta laudant ſecula. Per
qō regis ſigiſmundi cordis oris:
actus mūdi curſus renaſcētis mū
di rutilant miracula. Natus re/
gis gūdebūdi celi regis inſtat lau
di:reſtat zabiline fraudi cultor in/
nocentie. Auncto patre rex leua
tur:ſicqz ſuis dñatur vt conſuppar
videatur vir mire clemētie. Ho
ſtis inſtat ꝓfugatur/ ſolus latet cō
ſolatur:dolo tētus cruciatur mer/
ſus luto putei. Signa produnt:
tranſleuatur febris:peſtis aufuga/
tur: morbus quilibet curatur per
virtutē fidei. Martyr chriſti rex
inſignis cum vxore natis dignis:
iam tenens celeſtia. Congaudē/
tes tuis ſignis per aquas et eſtus
ignis duc ad refrigeria. Amen.
¶ De ſancto Staniſlao ꝓſa.

Sancte dei pōtifex ſis reorū
opifex:patrie ꝓſidiū. Bo/
leſlaus carnifex quez occidit/ chri
ſtū dū ſibi predicitur. Sed cōci
ſus gladijs:illuſtratur radijs/ miſ/
ſe lucis celitꝰ. Funeri obſequi/
tur ales: duz inſequitur quicquid
hoc proſequitur. Reintegrat ce
licus membra ſparſim medicus:la
niata primitus. Ad te clamant
miſeri:tu ſuccurre celeri eis medi
camine. Functis vita redditur:
lepre labes pellitur:oppreſſis pax
mittitur. Greſſus beneficiū clau
dis dans officium:ora mutis tri/
buis. Staniſlae/plebiꝰ largire
fidelibus tuis ſacris ꝓcibus. Ut
ſoluti nexibus peccatorum ſordi/
bus:iungamur celeſtibus. Amen.

¶ Alia proſa de eodē.

Pallat chorus in hac die di
gno ſono melodie. Promat lau
des eximie ſtaniſlai ſymphonie.
Auis lucens luculentis: ſacris
inſtat documentis. Hic virtute
fulget mentis multa dote prefulgentis. Hinc ad alta preſulatus
ſublimatur vir ſacratus. Actis
fulget hic beatus ſacra vita illu/
ſtratus. Boleſlaus vim nature
frangēs/plebem artat dure. Ne/
cez(thori fracto iure)pli dat rex
immature. Dans catellis/ quos
ablactat/matrum pectus/ trux ab/
iectat. Dolor ingens has traie/
ctat/ canis corpus dum attractat.
Ex his/ hortans hunc auſteruz
preſul/ reddit plus efferū. Ze/
lum nanqz conflat ferum: patrem
tortor in ſyncerum. Chriſtum

veram sequens lucem / propriam
fert pastor crucem. Spiritali ple
ctit trucem ense regem: mende du
cem. Aluo matris rex beatum
membris truncat: nece stratum.
Corpus sparsit inhumatū: mul/
tis frustis presecatum. Membra
tuta custodia aquilarum eximia.
Sācti luce fulgētia: solidata sūt
omnia. Pastor polo cōmenda/
tur: signis miris qui lustrat. Om
nis morbus hic curatur: omnis sa
lus restauratur. Quez precemur
aggrauati culpis: quibus expiati
Tecum viuamus beati: virtuti/
bus illustrati. Amen. Alia p/

LEtabundus sa de eodez.
exultans/te mūdus laudat/
stanislae. Qui iocunda fulgenti
qz laude gaudes Stanislae. Vir
tutum per insignia fulges z prosa
pia Stāislae. Presul fastigia scan
dis ad sublimia Stanislae. Bo/
leslai aspera regis damnas opera
Stanislae. Quem prophanas:
effera prophanum ob scelera Sta
nislae. Hinc feruet trux odio in
te: stridēs gladio Stanislae. Ca/
dis cesus impio alme matris gre
mio Stanislae. Alitibus z feris
membris sparsus/superis aquilis
protegeris stanislae. Luce fretꝰ
etheris: integer redigeris / duz in
tumba conderis Stanislae. Qui
scandēs ethera / fulges innumera
luce virtutis Stanislae. Collu/
stres nos vera luce: dans prospera
dona salutis Stanislae. Amen.

PAlia prosa de eodē.

Sallat poli hierarchia: no/
ua meli harmonia/ festa promens
inclyta. Recta nostri symphō/
nia chori / pangat eximia stanislai
merita. Amplexatur studia pu/
er liberalia: nobili ex genere Na
tus: hinc insignia nactus presula/
ria/ multo claret opere. Decens
cultor sacre legis / fortis gregis
datur eis prefulgens virtutibus.
Oues cuius artat gregis boles/
lai furor regis: ruptis thori legi/
bus. Tortor/ vberibus matruz/
ferocibus annexis catulis. Affe
rat actibus: necem insontibus in/
tentat paruulis. Asancto / trux
corrigitur patre ex hoc flagitio:
verbum verbo conferitur: abnui/
tur correctio. Tyro gregis plus
vritur pastor iusti excidio: per
quem rebellis plectitur rex: spiri
tali gladio. Ob hoc feruens se/
uius tortor furit odio (sanctum
sternit) acrius matris sacre gre/
mio. Membratim presul pius
obit cesus/ impio: pastor sic egre
gius gregis cadit medio. Par/
titus/ spargitur feris z auibus: sed
non ptingitur vllius morsibꝰ/ pte
ctus aquilis. Ignis cingit poli
lāpadibꝰ: multis integer cernitur

fidelibꝰ/martyr mirabilis. O mi/ni parte integrat corpus tũba dũ locatur:verna christi his insignis petit dignis pollẽs signis celi re/gis regiã. O os salutis multa da tur eger quisqꝫ reparatur:hoc(ad vsũ restituti/ceci/claudi/surdi/ mu ti)illustrat cracouiã. O felix cra/couia/cuius late gloria splẽdorisqꝫ inclyti. N itet per insignia:signis natalicia nati sacris p̃diti. A thle tarũ fulgentibus feliciuꝫ cohorti/bus conregnans sine macula/agni inuicte vernula. T uis pastor p̃/catibus felices cum felicibus pa/ce fruamur sedula :in seculorum secula. Amẽ. ℂ Be sctó erasmo psa sub nota. Letabũdus exul.

SAncto erasmo psallat letus iste cetus alla. Q uẽ pfudit primo flore miro more lux diuina P resul signis floruit qa puro co luit redemptorem. C arolus qꝫ fregerat prece munda reparat ad vigorem. S ed et carnẽ macerat vbi pugna superat vim ardoris. A d desertũ euolat/nudus crucẽ baiulat saluatoris. C um sic chri/sto militat capadociam incitat ad eterna. Q uibus ipse voluit apta bona petũt ter q̃terna. E ya pa/ter pauperuꝫ noxas dele scelerum ignẽ qꝫ tartareũ euadamus. T u/is fer auxilium vt nos post exiliũ tecum dei filium videamus. O za pro tuorum statu famulorũ in con spectu sũmi regis. A t nos a pec catis mũdãs ꝓpetratis donet esse dextre regis. Amẽ. ℂ Be sãcto A Jto plaudat vito. Prosa. ois etas:et pro vito laudes letas christo soluãt omnia. H ic a vita vere vitus nullos mortis a/gens ritus . puer puerilia M o/re gestu transcẽdebat/cũ pro chri/sto quẽ colebat mũdi sprevit gau/dia. O ulces patris sprevit sinus ludos iocos nihilminus vana cẽ/sens omnia. H ic in breui consũ/matus:infans ꝛ vix ablactatꝰ puer egit senia. P ater eius hoc audi to hunc subduci cursu cito iubet ad flagitia. P ost flagella blandi mentis obblanditur:sed tormen/tis pueri constantia. P lus elegit contorqueri q̃ inique persuaderi patris ab astutia. T andem pre/ses huic rumori prebẽs aures vi/tum mori cẽset de iusticia. S i nõ esset deferendum eius patri/ꝛ par cendum vito patris gratia. H y/las ergo deprehensus et pro vi/to reprehensus : vite mee gaudia A erba patris dixit audi.hono/randis dñs obaudi . offer sacrifi/cia. C ogit penis rex iratus/sua/det pater desolatus tota cum fa/milia. S ed nec vitum perterre/bat regis ira / nec mouebat men/te pater anxia. C um in penis

victor staret: z pro christo vitam daret: viua factus hostia. O mirandū bellatorē/o stupendū hunc victorē: o mira victoria. Datus puer in etate:senes vicit grauitate fidei constantia. Ergo vitū imploremus nos qui vito deferim⁹ vota spiritalia. Ut per ipsum coronemur quam a nobis nō meremur sempiterna gloria. Amen.

¶ De sctō ladislao rege prosa sub cantu vt de sācta cruce.

Noue laudis attollamus regē: cuius exultam⁹ speciali gloria. Dulce mellis noui fauū: dulci/regi ladislao canimus melodia. Regis laudi nil discordet: cuius laudē non remordet celestis symphonia. Confessor regē laudent:per quē reges sibi gaudēt vite dari munera. O q̄s felix q̄s preclara varadini fulget ara:tuo claro noie. Que p̄camur laudātes singuli:gēma regū totius seculi/ z spes salutifera. Qui⁹regē secula: manēs sine macula lauit oī crimie. Scala gētis hūgarox:p quā scandit ad celox cathedram pānonia. Fama cui⁹celos tēdit:z terrarū cōprehendit q̄ttuor cōfinia. Per hūc vigent sacramenta:z firmatur iam inuēta fidei religio. Egros curās sanos fecit: z salutis opem iecit vtutis officio. Exauditur in hac domo: quicqd orans petit homo p regis suffragia. Per quē neqs gladiū nec incursus hostium trepidat hungaria. Hostis arce plebs arrepta:p̄ce regis est adepta salutis piacula. Per quē author fidei cornu stillat olei:posteris per secula. Per hunc gentes vniuersas hungarox iam conuersas: nouimus īperio. Procul ense parēt per se fere gentes et aduerse nutu volūtario. Sub obscuris sui iuris iubar latēs:sed iam patēs rese rat pdigia. Hostes cedūt:victor redit barbarox.hungarox vn⁹:fugat milia. Ipse suos laudatores pene facit contemptores.morbos curans/z lāguores aufert z demonia. Sed qui suam sanctitatē colunt:ijs fert sanitatē.z ad vite sospitatē:rex reducit omnia. Regū genus triūphale:hungarox salus vale.non refulsit iubar tale:regum floris germine. Regū radix christiana/sume laudes:fide sana quas exultans vox humana fert in tuo noīe. Assistentes regis laudi:coronator regis audi. atqs seruos sācti regis: post hāc vitā/tui gregis transfer ad palatia. Cuius laudi vis seruire nos/ fac letos conuenire:fac ad christū peruenire/vbi cō fer et largire sempiterna gaudia. Amē. ¶ De sctā margaretha prosa.

Arbs beata sion gau de voto pio iugi laude pia

colens gaudia. Celebretur dies leta virgo vicit margaretha triū/phali gloria. Que gentili stir/pe nata: fide christo federata/spon si nitet anulo. Iuuenili vernans euo: dolū nescit/caret neuo/crucis clara titulo. Oues pascit ouis fe ta: de gemello fetu leta/rosā nectit lilio. Quā de grege p̄do raptā/ velut agnū aris aptū/presentat oli brio. Adamat: sed amēte sic amā tis spnit mentez: ridet tribunalia. Blādimentis nō seducta/minas spreuit: stat īuicta: chr̄i fert dextra/lia. Furit preses dat⁹ire/ in ob/scurum iubet ire lucernaz iusticie. Nocte septa carcerali/ luce nitet virginali margarita glorie. Sa/than prodit ad conflictū: quē sub/sternit virgo/ victū per crucis p̄si/diū. Genus prodit reqsitus: do los nudat/sed īuitus: īploratt effu/giū. Fugā captaz: loco cedit: ad tribunal virgo redit/educta ō car/cere. Idoloz spernit cultuz: nec tyrāni trucē vultū veret offēdere. Flāmis datur/velut aurū enite/scit: capit laurū omni carēs scoria. Ignē vicit: aquis datur/ sed nec aquis suffocatur vtrunqz victoria. Hanc de celo vox p̄foztat: dū co lumba laurū poztat triumphales titulos. Unde gaudēs z deuota deo precū reddit vota/ labioz vi/tulos. Ferro demum neci data/ celos petit laureata cozona iusti/cie. Regi regū sit laus digna: cui virgo nos cōsigna cū colonis glo rie. Amē. ¶ Be sctā anna p̄sa sub nota. Uerbū bonū et suaue. Anna pia mater aue: cui⁹ no/mē est suaue: nil p̄ seruis ti/bi graue/anna sonat gratiā. Aue radix iesse flozēs que melliflui sa/poris z celestis das odoris peren nē fragrantiā. Salue: anna q̄ vo/caris: facta parēs stelle maris/quā tu iuncta contēplaris regis reguz filio. Gaude deo valde grata: in/ter sanctos exornata: nobis pia ad nocata sis in hoc exilio. Uale/tu q̄ meruisti esse mater matris chr̄i: nunc succurre mūdo tristi: gressus nostros dirige. O anna nos non desine cōmēdare sine fine: regi re/gū ac regine preces nostras pozzi ge. Amē. ¶ Alia prosa de sctā anna sb nota Cōgaudēt āgeloz. Ongaudent angeloz chozi iesu xp̄i auie. Que mundi dn̄am dn̄i matrē genuit. Filias tres sancta anna p̄claras habuit. Iam anna letat in celis: nā ꝓspi catur nepotem. In terris viuēs anna oībus exēplar sācta prebuit. Quā celebris in celis auia Jesu anna credit. Laudant annā bea taz singuli ecclesie filij. Qua glo/ria in celis sctā anna colit. Que dominam celi genuit: z aluit dulci

lacte sui pectoris. Quã splẽdida sedes sãcte ãne rutilat. Rex oĩuz chzistus auiã ecce suaz in dextera sua collocat. Te anna beata hec plebecula pijs cõcelebzat mẽtibꝰ. Te cãtu melodo beata anna i celis angeli collaudãt. Te annam voces cõcinũt ꝓphetarũ chorus iubilat sacerdotũ/apli chzĩiqz martyres ꝑdicant. Te plebis sexus vterqz venerat: te oĩs mestus deprecat o beata anna pro nobis iesum ora. Ecclesia ergo cũcta te cordibus teqz carminibꝰ venerãs. Tibi suã manifestat deuotionẽ: beata atqz sancta o iesu auia. Ut sibi auxiliũ z post hoc exiliũ anna duc nos ad gaudiũ. Amẽ.

De tri ad vincula. Prosa.

Tu es petrus/z super hãc petram edificabo ecclesiã meã. Tu beatus es bariona: cui aspirat sua dona/quasi nato spiritus. Quod caro sanguisqz nescit/per patrẽ tibi patescit reuelatũ celitus. Tibi claues deus dedit:quibus porta celi cedit/ꝑualetqz iferis. Potestate formidanda hic ligas illic liganda:tuta sunt q̃ solueris. Te piscantẽ/piscatoris ad capture melioris vsum traxit gratia. Uncta linquens/naui spreta tẽporali/mũdi meta iudices vt oĩa. Apostolis principaris/dñoqz sociaris in tributi precio. Transformati tu messie moysiqz et helie frueris colloqo. Sicco pede calcas mare/malchũ truncas/fles amare dũ pũgit negatio. Sic deiectuz patiẽtis/z erectũ resurgentis reintegrat visio. Ter confessus ter negatũ:gregẽ pascis ter donatuz/vita verbo precibus. Laudus salit:z thabita iterata claret vita/viã parãs gentibus. Infirmis vmbra mederis:defraudantes graui feris cõiuges supplicio. Tu vinctis liber laxatis/portis exis reseratis:duce fretus preuio. Cecus videt/mutus fatur/languor fugit: duplex dat salus antiochie. Unus surgit: magus cadit: cõsecrator romã vadit/ crucis z victorie. Illũ sequẽs: pẽdẽs cruce/scandens celũ: quo te duce nobis det aditus. Ianitor ingressum pande:quo nos lucis nõ mutande foueat intuitus. Amen.

De sancto Laurentio. Prosa.

Laurẽti dauid magni martyr milesqz fortz Tu imperatoris tribunal. Tu manus tortor cruentas. Sprecuisti:secutus desiderabilẽ atqz manu fortẽ. Qui solus potuit regna superare tyrãni crudelis. Cuiuscqz sãctus sanguinis ꝑdigos fecit amor milites eius. Dũmodo illũ liceat cernere dispẽdio vite ꝑsentis. Cesaris tu faces ꝓtẽnis:z iudicis minas deri

des. Carnifex vngulas: et vstor craticulã vane ꝓsumũt. Dolet ipius vrbis ꝑfectꝰ: victꝰ a pisce assato chr̃i cibo. Gaudet dñi ꝙuiua: fauo cõresurgẽti cũ chr̃o saturatꝰ. O laurẽti militũ dauid inuictissime regis eterni. Apud illũ seruulis ipsius deꝑcare veniaz semp. Martyr / milesqꝫ fortis. Amen.

¶ De sancto Egidio. Prosa.

Psallat laude cõpetenti chro rus viro sapiẽti cõdigna pconia. Supra petrã q fundauit domũ suã: et firmauit fidei ꝓstãtia. Quã nec hostis subintrauit / nec flãs vẽtus tectũ violauit mũdana lasciuia. Oqꝫ decẽs tabernaculũ qõ sol verus lucis speculũ luce replẽs optima. Sanctispũs edificiũ sanctũ effecit egidiũ colẽs cor dis intima. Intus cultor nõ latuit virtutibus / sed patuit se monstrãs deifice. Annis nãqꝫ sub teneris puer adiũctus litteris ꝓfecit ĩmodice. Illo scolas repetẽte quidã lesus a serpẽte totus tumens cernit. Qui quid det non habẽte tunicã dat / qua repente tectus sanus reddit. Vir arreptus a demonio / sancti viri patrocinio mẽti sane reddit. Exꝑectato fine patrio chr̃o dato patrimonio egenus ꝓgredit. Dũ maris littus adĳt nauim videre contigit in mortis periculo. Ro qua dum chr̃m petĳt nauis mox littus attigit saluata cum populo. Plebs gratãter adorauit et in nauim collocauit sãctũ sine ꝑcio. Et quos multo ꝑrauit mox eosdẽ cõparauit fructꝰ breui spacio. Theodore desperatã sanitati reddit natã receptꝰ hospitio. Terrã fame desolatã farre facit oneratã / iũctꝰ veredemio. Post oblatũ a populo defunctũ reddit seculo hoc ascribẽs socio. In deserti latibulo lacte pascit sedulo cerue beneficio. Ro nutrice vulnerat et ꝑ vulnus vir notat et a rege supplicat eius patrocinio. Qrimẽ regis reuelat / vt sit abbas exorat / illic claustrũ ordinat et fit cõgregatio. Romã venit aduocatus / cypressino muneratus inde reddit ostio. Quod aquarũ ꝑ meatus mox ventor regẽs flatus appulit cenobio. Post tãta beneficia migrauit ad celestia sanctus cũ tripudio. Vbi chr̃s per oĩa cũ sanctis est in glĩa et perẽni gaudio. Nos colẽtes ꝑsentia sancti viri solẽnia decãtemus alla. Amẽ.

¶ De natiuitate Marie. Prosa.

Natiuitas marie v̇ginis que nos lauit a labe criminis: celebretur hodie. dies est leticie. De radice ieſſe ꝓpaginis hanc eduxit sol veri luminis: manu sapiẽtie tẽplũ sue gratie. Stella noua no-

uiter oriť:cuius ortu mors nostra moriť.eue lapsus iã restituiť in maria. Ut aurora surgẽs progreditur : sicut luna pulchra describiť: super cũctas vt sol erigitur virgo pia. Virgo mater ⁊ virgo vnica/ virga fumi sed aromatica: in te celi mũdiq; fabrica gloriať. Te signarũt ora ꝓphetica:tibi canit salomon cãtica cãticoꝝ:te vox angelica ꝓtestať. Verbũ patris ꝓcessu tẽporis intrat tui secretũ corporis:in te totũ ⁊ totũ de fortis simul fuit. Fructus virẽs arẽtis arboris/chris gigas immensi roboris: nos a nexu funesti pignoris: eripuit. Condoluit humano generi vginalis filiꝰ vteri:accigant senes ⁊ pueri ad laudẽ virginis. Qui potuit de nobis cõqueri pro peccato parẽtis veteris:mediator voluit fieri dei ⁊ hois. O maria dulce cõmerciũ intrat tuũ celeste gremiũ : quo salutis reis remediũ indulgeť. O spes vera ⁊ verũ gaudiũ:fac post vite p̃sentis stadiũ:vt optatum in celis brauium nobis detur. Amen.

¶ In exaltatione sancte crucis. Prosa.

Salue crux/arbor vite preclara. Ut exillũ chri thronus ⁊ ara. O crux/ꝓphanis terror ⁊ ruina. Tu christianis vtus es diuina salus ⁊ victoria. Tu ꝓperãtis cõtra maxentiũ. Tu p̃lianꝭ iuxta danubiũ cõstãtini gloria. Aues heraclio ꝓdis cum filio cosdroe ꝓphanũ. In hoc salutari ligno: gloriari decet christianuꝫ. Crucis lõgũ/latũ/sublime/ꝓfundũ/ sãctis ꝓpalatũ:quadrũ saluat mũdũ sub q̃dri figura. Medicina vera:chris in statera crucis est distractus. preciumq; factus: soluit mortis iura. Crux est nre libra iusticie. Sceptrũ regis:virga potẽtie. Crux/ celestis signũ victorie. Belli robur : et palma glorie. Tu scala/ tu ratis : tu crux desperatis tabula suprema. Tu de mẽbris christi decorem traxisti : regum dyadema. Per te nobis crux beata/ crux cruore cõsecrata: sempiterna gaudia det superna gratia. Amen.

¶ De sãcto vẽceslao. Prosa.

Dulce melos cũ cõcentu modulemur in cõuentu totius ecclesie. Veneremur sub obtẽtu gratie/vite prouẽtu patronũ polonie. Hclos de spina procreatus: venceslaus matre natus nobili sed pessima. Patrẽ sanctũ imitatus: chim puer lucrũ ratus indole sanctissima. Regem zelat vt helias: verbi dux vt esaias: gẽtis pellens tenebras. Hic secũdus ananias/ futurarũ vt abdias rerũ pãdit latebras. Regi chio militauit dux insignis:libertauit pueros gẽtiliũ. Quos christo regenerauit/ hos

vbo ciboꝫ pauit: ꝓpago fideliuꝫ.
Ligna defert egenoꝛ vsui: myſterioꝛ ſe ſeruū exhibuit. Cum ex manibus ſuoꝛ muſtuꝫ hoſtias laboꝛū altaribus prebuit. O res mira res p̄clara/frōs ducis fit crucis ara: dei fulgēs lumine. Dux culpaꝫ moꝛa cara: ceſar ſurgit luce rara viſa/quaſi munimine. Iacob ſanctū repꝛeſentat: venceſlaus dū frequētat tēpla nocte pedib⁹. Nudis terras hinc cruētat/cui⁹ fidē dira tentat mater multis vicibus. Cut quiuet inuitaꝫ dux a fratre ſic paraꝫ vēceſlao martyrium. Laudes dei dū rimaꝫ/nocte ſanctus vulneraꝫ: et fit fratricidium. Limē tēpli petit leſus: cōmēdatum chꝛiſtus ieſus fert in celos ſpūꝫ. Martyr ſāct⁹ vt eſt ceſus/fit agni paſcalis eſus: honoꝛ ꝛ gēma militū. Lux medela peccatoꝛ: ſalus egris/oppꝛeſſoꝛ verū patrociniū. Suſcitatoꝛ moꝛtuoꝛ nos ad culmē btōꝛ duc poſt hoc exiliū. Amē.

De ſctō michaele. Proſa.

Laus erūpat ex affectu: pſallat choꝛus in ꝓſpectu ſupernoꝛū ciuiū. Laus iocunda: laus decoꝛa/quādo laudi cōcanoꝛa puritas eſt coꝛdiū. Michaelē cūcti laudēt: nec ab huius ſe defraudēt diei leticia. Felix dies: qua ſanctoꝛū recēſet angeloꝛū ſolēnis victoꝛia. Draco vetus exturbaꝫ: et draconis effugatur inimica legio.
Exturbat⁹ eſt turbatoꝛ: ꝛ pulſat⁹ accuſatoꝛ a celi faſtigio. Sub tutela michaelis pax in terra/pax in celis: laus ꝛ iubilatio. Cū ſit potēs hic virtute: ꝓ cōmuni ſtās ſalute triūphat i p̄lio. Suggeſtoꝛ ſceleris pulſus a ſuperis: ꝓ huius aeris oberrat ſpacia. Dolis inuigilat virus inſibilat. ſed hūc adnihilat pꝛeſens cuſtodia. Tres diſtincte hierarchie iugi vacāt theoꝛie: iugiq; pſalterio. Nec obſiſtit theoꝛia/ ſiue iugis harmonia: iugi miniſterio. O q̄ mire charitatis eſt ſupne ciuitatis ter trina diſtinctio. Que nos amat ꝛ tueaꝫ: vt ex nobis reſtaureaꝫ eius diminutio.
Sicut ſunt hoīum diuerſe gratie: ſic erūt oꝛdinuꝫ diſtincte gloꝛie iuſtis in p̄mio. Solis eſt alia q̄ lune dignitas: ſtellarū varia relucet claritas. ſic reſurrectio. Cetus homo nouitati: ſe terren⁹ puritati ꝓfoꝛmet celeſtiū. Coequalis his futurus: licet nōduꝫ plene purus ſpe p̄ſumat p̄miuꝫ. Cut ab ipſis adiuuemur: hos deuote veneremur inſtantes obſequo. Deo nos cōciliat: angeliſq; ſociat ſincera deuotio. De ſecretis reticētes interim celeſtib⁹: erigamus puras mētes ī celū cū manib⁹. Cut ſupna nos digneaꝫ coheredes curia: ꝛ diuina collaudeaꝫ ab vtriſq; gratia.

Capiti sit glia mẽbrisq; pcordia. Amẽ. ¶ De scó dionysio psa.

Gaude ple:grecia. glieť gallia:patre dionysio. Exultet vberius felici parisius illustris martyrio. Speciali gaudio felix gaudet pcio martyrum presentia. Quorũ patrocinio tota gaudet regio: regni stat potẽtia. Iuxta patrẽ positi bellatores inclyti: digni sunt memoria. Sed illũ pci pue recolit assidue regalis ecclesia. Hic a sũmo psule direct⁹ad galliã:nõ gẽtis icredule vereť isaniã. Gallor apostol⁹venerat luteciã. quã tenebat subdol⁹hostis / velut ppriã. Hic error cumul⁹:et ois spurcicia.hic ifelix ppls gaudens idolatria. Adorabat idolũ falla cis mercurij.sed vicit diabolum fides dionysij. Hic cõstructo dei tẽplo:verbo docet ꝛ exẽplo/coruscat miraculis. Turba credit:error cedit.fides crescit : et clarescit nomẽ tanti psulis. His auditis/ fit insanus immitis domitianus : mittitq; sisinniuz. Qui pastorem animarũ fide/vita/ signis clarũ:trahat ad suppliciũ. Infligũtur seni pene:flagra/carcer ꝛ catene. catastã/lectũ ferreum:ꝛ estum vincit igneuz. Prece domat feras truces:sedat rogũ / pfert cruces.post clauos ꝛ patibulũ:trãslat⁹ad ergastulũ. Senior celebrãte missaz / turba circũstãte: adest chris/comitãte celesti militia. Specu clausũ carcerali psolať:ꝛ vitali pane cibat imortali coronãdũ glia. Prodit martyr pflictur⁹:sub securi stat securus.ferit lictor: sicq; victor psummatur gladio. Se cadauer mox erexit:trũc⁹trũcũ caput vexit.quo ferẽtẽ hoc direxit angelor legio. Tam pclara passio: repleat nos gaudio.Amẽ. ¶ De sancto luca euangelista . Prosa.

Psallat chor⁹ corde mũdo : hos attollat / p quos mũdo sonãt euãgelia . Voce quorũ salus fluxit : nox recessit/et illuxit sol illustrãs oia . Curã agẽs sui gregis pastor bonus/author legis:q̃ttuor instituit. Quadri orbis ad medelã formã iuris ꝛ cautelã:per quos scribi voluit. Circa thema generale:habet quisq; speciale stili priuilegiũ. Quod psignat in ppheta: forma pict⁹sub discreta vultus animaliũ. Supra celos dũ pscẽdit:sũmi patris cõprehẽdit natuz ante secula . Pellẽs nubẽ nostre molis: intueť iubar solis ioannes in aqla. Est leonis rugiẽtis marco vultus : resurgentis quo claret potẽtia. Voce patris excitat⁹sur git chris : laureat⁹imortali glozia. Os humanũ est matthei:ĩ humana forma/ dei dictantis psapiam . Vnius gen⁹sic cõtexit:q; a stirpe

dauid exit p carnis materiã. Ritus bouis luce dat: i qua forma figurat noua chris hostia. Ara crucis mãsuet9 hic mactat: sicqz vetus trãsit obseruantia. Paradisi hec fluéta: noua pluũt sacraméta/q descẽdunt celit9. His q̃drigis deportat mũdo deus: sublimat istis arca vectib9. No est dom9 ruitura: hac subnixa q̃dratura. hec ẽ domus dñi. Gloziemur in hac domo qua beate viuit homo deo iũctus homini. Amen.

De omnibus Sanctis. Prosa.

Uperne matris gaudia repsentet ecclesia. Oũ festa colit annua: suspiret ad ppetua. In hac valle miserie mater succurrat filie. Hic celestes excubie nobiscũ stẽt in acie. Mũdus/caro/demonia: diuersa mouẽt plia. Incursu tot phãtasmatũ turbat cozdis sabbatuz. Odies festos cognatio simul hec habet odio. Certatqz pari federe pacez de terra tollere. Cõfusa sunt hic oia: spes/metus/meroz/gaudiũ. Dix hora vel dimidia fit in celo silẽtiuz. Quã felix illa ciuitas: in qua iugis solẽnitas. Et q̃z iocũda curia: q̃ cure prozsus nescia. Nec languoz hic nec seniũ: nec fraus/nec terroz hostiũ: sed vna vox letãtiũ: z vnus ardoz cozdiũ. Illuc ciues angelici sub hierarchia triplici: trine gaudent et simplici se monarchie subiici. Mirãtur nec deficiũt in illũ: quẽ prospiciũt. fruuntur nec fastidiũt: quo frui magis sitiũt. Illic patres dispositi p qualitate meriti: semota iã caligine lumẽ vident in lumine. Hi sancti: quozũ hodie recẽsent solẽnia. Nunc reuelata facie regez cernunt in glia. Illic regina virginũ trãscẽdens culmẽ ordinũ. Excuset apud dñm nostroz lapsus criminum. Nos ad sanctoz gloziã p ipsozũ suffragia. Post psentem miseriã chri pducat gratia. Amẽ.

De sctõ martino. Prosa.

Gaude sion/ que diẽ recolis: qua martinus cõpar aplis mũdus vincẽs iũct9 celicolis cozonat. Hic martinus paup z modic9/seru9 prudẽs/ fidelis villic9: celo diues/ ciuis angelic9 sublimat. Hic martin9 iaz cathecumin9 nudũ vestit: et nocte ptinus i sequẽti/ hac veste dñs est indut9. Hic martin9 spernẽs militiã/ inimicis inermis obuiaz ire parat: baptismi gratiaz assecutus. Hic martin9 dũ offert hostiã: intus ardet p dei gratiã: supsedens apparet etiã globus ignis. Hic martin9 qui celũ reserat: mari pest z terris imperat. morbos sanat: et mõstra superat vir insignis. Hic martinus nec mozi timuit: nec viuẽdi laborẽ respuit: sicqz dei se to-

tum tribuit volũtati. Hic marti
nus:q nulli nocuit. hic martinꝰ:q
cũctis ꝑfuit. hic martinꝰ: q trine
placuit maiestati. Hic martinus/
cuius est obitus seuerino ꝓ visum
cognitus:dũ celestis canit exerci/
tus dulce melos. Hic martinus/
cuius sulpitius vitam scribit:astat
ambrosius sepulture.nil sibi cõsci/
us ĩtrat celos. O martine/pastor
egregie : o celestis cõsors militie.
nos a lupi defendas rabie seuien
tis. O martine / fac nũc qđ gesse/
ras:deo ꝑces pro nobis offeras.
esto memor (quã nunq̃ deseras)
tue gẽtis.Amẽ. ¶ De sãcto cle/
mẽte prosa.

Hanc dieculã mẽte prosa.
orbi cũcto colendã. Atq̃
festiuã agminibꝰ angelorꝝ. Sanc/
cti clemẽtis / ꝑconio celebri vene/
remur. Quẽ dei fecit ꝓuidentia
ꝑsulem sedis apostolice. Hic gẽ
ma antistitũ atq̃ decus omnium.
Per orbis circulum doctor cla/
rus fulserat. Post multa(captꝰ)
ostẽsa signorũ. Fit precepto ce/
saris exul trãsmissus. Omnibus
captiuis illic optatum ꝓfert sola/
men. Agnus hic mõstratus/ vi/
uidi fontis ꝑbet fluenta. Tandẽ
sanctissimi submergunt martyris
põto corpus:flatu sidera petente.
Assunt angelici structores:mar/
moreoq̃ tẽplo sacrũ collocãt the/
saurum. Quotãnis fluctibus ce/
dit mare tumidis. Et iter cõmo
dat accurrẽti populo. Tu modo
nos tuo supplicatu valido. Tur
bidis seculi de procellis rapias.
O clemẽs sancte cleměter. Amẽ.
¶ De sctã catherina. Prosa.

Sanctissime virginis votiua
festa recolamus. Veneran/
tes hũc diẽ ꝑclarũ oẽs:cõcinamꝰ.
Proferat hec ꝓcio laudes:z de/
uotio sit syncera. Qõcrepet orga
nicis modulis z cãticis:laude di/
gna. Hanc fuisse filiã costi regis
vnicã:tradũt scripta. Annis pue
rilibus:sophisticis artibꝰ fuit cla/
ra. Turbaz philosophicã:vicit/
z rhetoricã:disputãdo. Hic regi
na credidit:deos vanos respuit ve
nerari. Fit penalis machina:pe
reũt ac milia(dum rotaf)agmina
paganorꝝ. Mox trũcaf capite/af/
sũt turbe celice:sepelif debite mõ/
te sina. Ora ꝓ populo/ precare ꝓ
clero:martyr chri catheria. Astã
tẽ populũ/laudãtez te clerũ: foue/
rege ꝑ secula.Amẽ. ¶ De qnq̃
plagis dñi nri Jesu xꝝi ꝓsa.

Quẽ cũ discipulis chre cele
brasti:z mortẽ aplis palam
nũciasti:z actorẽ sceleris indã de/
mõstrasti:et egressus ꝓtinus hor/
tulũ intrasti. Tunc ꝓcidẽs dñs
humi se ꝓstrauit:z trãsferri calicẽ
a se postulauit:sed patris arbitrio
illud cõmẽdauit: et ecce mox san/

guinis sudor emanauit. Iudas post hoc osculum ori dedit chri: ad quid/inquit dñs/amice venisti: nūquid tradis osculo quem tu vē didisti: assistētes protinus irruūt ministri. Nox insomnis itaq; tota ducebatur:nulla prorsus reqes iesu prestabatur:magistrorum impia plebs iniuriatur: alapis t colaphis innocens mactatur. Vuz iesum eripere pilatus conatur:iudeorus furia magis inflammatur: t tumultus populi magis excitatur:t vox plebis intonat vt crucifigatur. Traditur militibus vinculis artatur: vndiq; verberibus corpus cruētatur:caput regis glorie spinis coronatur:postq; flexis genibus ab his irridetur. Ecce caro tenera pij saluatoris: ad columnam nequiter coartatur loris: t flagellis ceditur impij tortoris: t emanant riuuli vndiq; cruoris. Post per vrbis medium Jesus procedebat: et crucis patibulum humeris gerebat:ad fores t ostia populus fluebat: eiusq; confusio omnibus patebat. Ad pudoris cumulum Jesu denudaris:ad ventū t frigora nudus spoliaris:atq; cum latronibus pendens deputaris:quasi caput sceleris medio locaris. Tensis ligno brachijs manus conclauantur: cruci corpus: corpori claui applicantur: nerui/ vene simili modo laniantur:pedū plante etiam ferro conclauantur. Hundit riuos sanguinis corpis saluatoris: ꝓperet huc anima currens peccatoris: t hauriat copiaz sacrati liquoris: quo frequenter liniat vulnera doloris. Iesus loquens postea sitio dicebat: et acetum impius felle commiscebat: et infusum spongie iesu porrigebat: quod degustans paululum sumere nolebat. O iesu mirifice quid est quod agebas:tu de siti conquerens de cruce silebas.nūquid hūc dolorem magis sentiebas: sed salutem potius nostram cupiebas: Vocem promens vltimam patrem inuocasti:t nobis ad osculū caput inclinasti: cum clamore valido tandē expirasti: sic salutis omnium opus consummasti. Nunc ego superbio:tu humiliaris. ego culpas ꝓpetro:tu penis mulctaris. ego vtor lieo:tu felle potaris.dulcia ōsidero:tu dire tractaris. Demum cuius valeat mens vel lingua fari:quantum virgo creditur intus cruciari: dum cernit iā mortuum latus vulnerari: atq; nati viscera lancea rimari. Corpus quidem mortuum iam nil sentiebat/ latus eius lancea miles perforabat: quaz fixa in filij latere videbat:vnde aqua sanguine mixta efluebat. Ad hunc ergo propera

fontem redemptoris: vt fluentis impleas viscera doloris: ⁊ qppiã haurias ĩ corde doloris: hinc tui curatio profluit langu oris. Amẽ.

¶ De qnq; vulneribus chri

AD Jesu christi glo/ prosa.
riam dicamus ad memori/
am eiusdẽ ad martyrium. O ho
mo pensa qualiter rex tuus tamq;
grauiter passus est suspendium.
Q laui/crux ⁊ lancea/fel arundo
et spongia / sanguinis emanatio.
F lagella / sputa ⁊ verbera / co/
lumna ⁊ corona sunt dulcis con/
templatio. A ue Jesu nazarene
charitatis fons amene effluens
largiflue. M iserere rex serene
memoratum tue pene ⁊ mortis a/
marissime. S alue caput inclina/
tum despectiue coronatum spi//
nis infidelium. A ue corpus fla
gellatum circumquaq; cruẽtatum
nostrum propter vicium. S alue
beata facies que turpiter conspu/
ta es subdita verberibus. O cor/
poris nudatio Jesu christi claua/
tio patiẽs in omnib9. A ue dex/
tera iesu man9 cuius vulnus ado/
ramus corde deuotissimo. P er
te detur vt vincamus hostes tres
et gaudeamus in die nouissimo.
S alue manus leua christi perfo
rata que fuisti pro peccato popu/
li. E t vos pedes crucifixi / cla/
uo iuncti ligno fixi/ vt saluent mi/
seri. D ulce vulnus laterale/aue/
salue/gaude/vale / factum longini
lancea. P er qõ sumus liberati /
emũdati a pctĩ criminisq; macula.
Q ui passus es hec oĩa/⁊ alia q̃/
plurima cõdona nostra crimina.
S int iesu dei filio decus: honor
⁊ glia/magna vtus/maxima ⁊ gra
tiarũ actio. E rgo nũc: o crucifi
xe supplicamus perobnixe: tuũ vt
martyriũ. P ro nobis satisfaciat
deo pĩi: q cõferat tecũ nobis gau/
dium. Amẽ. ¶ De doloribus beate marie virginis. Prosa.

GEmebũdus marie decantet
clerus voce pia. Q uã cõ/
fixit nouus dolor verus amor res
miranda. A ngelus cõsilij oblat9
deo patri sol a stella. S imeonez
adiẽs nati penaz audiẽs voce cla/
ra. F ugit mater odiũ herodis
in egyptũ pari forma. P auper/
tatẽ tenuit mater parũ habuit nec
corrupta. C edrus alta balsami
pdidit mater vnicuz valle nostra.
V erbũ patris celici portat cru/
cez debili carne sumpta. M ater
cernit filiũ ⁊ crucis patibulũ: ocu
lorũ riuulis erat ceca. S inũ pã
dit filio/ipsum voluit linteo mul/
tis cũ gemitib9 hec p̃dicta. O i/
lectrix vnica iã vera orphana na/
tũ sepelit gẽs misera. F rater cõ
sidera hec est miseria quãtum hic
pertulit puerpera maria. Amen.

¶ Sequũtur

¶ Sequũtur optime informationes et cautele obseruande psbytero volenti diuina celebrare.

PRima cautela est. ¶ Vt sacerdos missaꝫ celebraturus: conscientiam suã per puram confessionẽ optime preparet: sacramentum vehementer desideret: ⁊ conficere intendat. Notulam de modo agendi officiuꝫ memoriter ⁊ bene sciat. Sestus valde cõpositos ac deuotos habeat. Cum enim quilibet teneatur deum diligere: ex toto corde: ex tota anima ⁊ ex totis viribꝰ suis. Hic deũ diligere nõ probatur: qui in mensa altaris: vbi rex regũ ⁊ dñs omniũ tractatur: irreligiosus: indeuotus: impudicus: distractus: vagus aut desidiosus apparuerit. Attendat igitur vnusquisqꝫ q̃ ad mensam magnam sedeat. Cogitet qualia eum preparare oporteat. Sit cautus ⁊ circumspectus. Stet erectus. Nõ iacens in altari. Cubitos iungat lateribus. Manus exaltet: vt extremitates digitorum modicum super humeros videantur. Intellectum signis ⁊ verbis coaptet. Quoniã magna latent in signis: maiora ĩ verbis: maxima in intentiõe. Tres digitos iungat qbꝰ signa faciat: reliquos duos in manu cõponat. Signa faciat directe: nõ oblique. Satis alte: ne calicem euertat. Nõ circulos p crucibus. Cum vo inclinãdũ erit: nõ oblique sed directe ante altare: toto curuatꝰ corpe se inclinet.

SEcũda est. ¶ Vt nõ putet: sed certo sciat: se debitas materias habere. Hoc est: panẽ triticeũ: ⁊ vinuꝫ cum aqua modica. ¶ De vino ⁊ aqua poterit sic certificari. Exigat a ministro: vt gustet tã vinũ q̃ aquam. Ipse aũt psbyter gustare nõ debet. Guttã fundat in manũ: digito terat ⁊ odoret. sic erit certior. Nõ credat ampulle signate: nõ colori: qm̃ sepius fallũt. Videat calicẽ ne sit fractus. Cõsideret vinũ. si est acetũ nullo modo celebret. Si est acetosum: dissimulet. Si nimium aquosum abstineat: nisi sciat vinũ aque p̃ualere. Et in omni casu: si cõtingat dubitari: vel ꝓpter acedinẽ: vel ꝓpter mixturã: vel insipiditatẽ: vtrũ possit cõfici: cõsulimus abstinere. Quia in hoc sacramẽto: nihil sub dubio est agẽdũ. Vbi certissime est dicẽdũ. Hoc est enim corpꝰ meũ. Et. Hic est enim calix sanguinis mei. ¶ Itẽ oblatas cõueniẽtes eligat: ⁊ vinũ cõpetẽter infundat. Quia hoc sacramẽtũ: debet sensibus deseruire: ad videndũ: ad tãgendũ ⁊ ad gustãdũ: vt sensus reficiaꝫ ex specie: ⁊ intellectus ex re cõtenta foueaꝫ. Aqua etiã in paruissima quantitate infundaꝫ: vt a vino absorbeaꝫ: ⁊ saporẽ vini recipiat. Nõ est enim periculũ: quãtũcũq; modicũ apponaꝫ de aqua. Est aũt periculũ si multũ. Apponiꝫ enim aqua solũ ad significandũ. Sed vna gutta tãtum significat quãtum mille. Ideo caueat sacerdos ne cum impetu infundat: ne nimis stillet.

TErtia est. ¶ Vt canonẽ morose legat q̃z cetera: ⁊ p̃cipue ab illo loco. Qui pridie q̃z pateret. Tũc enim respirãs: attẽdere debet: ⁊ se totũ colligere si prius nõ potuit: singulis verbis intendẽs. ⁊ cũ dixerit. Accipite ⁊ mãducate ex hoc oẽs: respiret: ⁊ vno spiritu tractim dicat. Hoc est enim corpus meũ. sic nõ immiscet se alia cogitatio. Nõ enim videtur esse rationabile: discõtinuare formã tam breuẽ: tã arduã: tã efficacẽ: cuiꝰ tota virtꝰ dependet ab vltimo verbo: scilicet meum: qđ in psona chri dicitur. Vnde nõ debet cuilibet verbo pũctꝰ imponi. Cũ id nulla ratione valeat: vt dicatur. Hoc. est. enim. corpꝰ. meũ. Sed totũ simul ꝓferat. Pari modo hoc idẽ ĩ forma ꝯsecratiõis sãguinis obꝭueaꝫ. Itẽ ꝓferẽdo vba ꝯsecratiõis circa q̃zlibet materiã: sacerdos semp intẽdat ꝯficere id qđ xps instituit ⁊ eccl̃ia facit.

QVarta cautela est. ¶ Vt si plures hostias habet ꝯsecrare: debet harũ vnam eleuare: quã sibi deputauerat a principio ad missam: ⁊ teneat illaꝫ penes alias: ita q̃ visum ⁊ intentionẽ ad oẽs simul dirigat. Et signãdo ⁊ dicẽdo. Hoc est enim corpꝰ meũ. Dẽs cogitet quas demõstrauerat. Cõsulimꝰ quoq; vt canonẽ psbyter memoriter sciat: qa deuotius di-

citur:semper tamen liber habeatur:vt ad ipsum memoriter recurratur.

QVinta est. ¶Vt dū sumit:nunq̄z vno haustu calicez sumat:ne pro/pter impetum:tussis inopinate occurrat: sed bis vel ter sumat:vt impedimētuz nō habeat. Si vero plures hostias debet su mere:vt quādo hostia est renouāda. Pri mo sumat eā quā ꝯfecit ꝛ sanguinē: post hec alias q̄ supsūt. suā pri⁹ sumat q̄z alias: qa de suis credit ꝛ scit:de alijs credit ꝛ ne scit. Demū sumat ablutiōes ꝛ nō prius.

SExta est. ¶Vt pauco⁹ noibus se obstringat in canone: nec ꝑpetuo: sed q̄zdiu velit faciat:quando velit omit/tat. Quia canō de multitudine nominuz pliratur:ꝛ p hoc cogitatio distrahitur. Dignū tamē est:vt pater:mater:frater:so ror ibi nominentur. Et si qui pro tēpore commendātur: ꝛ specialiter pro quibus missa celebratur. Non tamen ibi fiat vo/calis expressio:sed mentalis.

SEptima est. ¶Vt ante missam:nō os vel dētes lauet: sed tm̄ labia ex/teri⁹:ore clauso:si idiget. Ne forte aquā gustu cū saliua imittat. Post missam etiā caueat execratiōes quātū pōt: donec co/mederit ꝛ biberit:ne forte aliqd inter dē/tes remaneat aut in faucibus: qō execrā/do emitteret. Quā uis aūt missa deuotis/sime sit celebrāda cōtēplatiōis causa: est tamē modus habēdus:ne ꝑtractione ni mia vl' acceleratiōe fiat homo notabilis. Nā acceleratio signū est icurie. Protra/ctio est occasio detractiōis. Sed medio tutissimus ibis. Eo aūt affectu est q̄libet missa habēda et dicēda a quocūq̄z sacer/dote:q̄si prima dicat: ꝛ nūq̄z ampli⁹ sit di cēda. tā magnū enim donuz: semp debet esse nouū. Habeat itaq̄z sacerdos diligē/tiā ad ꝯficiēdū:reuerētiā ad tāgendum ꝛ deuotionē ad sumendū. Sic sentiēdo et agēdo:digne tractabit sacramētum: rite perageꝫ officium:atq̄z pericula ꝛ scādala euitabunt. Itē in collectis dicēdis semp impar numer⁹ obseruet. Una ꝓpter vni/tatē deitatis. Tres ꝓpter trinitatez ꝑso/narū. Quinqz ꝓpter q̄nq̄ꝑtitā passio nē chri. Septē ꝓpter septiformē gratiaz spūsscti. Septenariū numerū excedere nō licet. ¶ Quō debeāt ꝯcludi oiones.

ITem quādocūq̄z oratio dirigit̄ so/lū ad patrē:in fine dicat. Per dn̄m nostrū iesum chr̄m filiū tuū:q tecū viuit ꝛ regnat ī vnitate spūssancti deus. Per oia secula seculoꝝ. Amē. ¶Si vero dirigi tur ad patrē:ꝛ mētio filij fit in ipsa:in fine dicat. Per eūdē dn̄m nostrū iesum chr̄m filiū tuū. Qui tecuz viuit. vt supra. ¶Si aūt oratio dirigit̄ soluz ad filiū:tūc in fine dicat. Qui cū deo patre viuit ꝛ regnat in vnitate spiritussancti deus. Aut. Qui vi/uis ꝛ regnas cuz deo pre in vnitate spiri/tussancti deus. Per oīa secu. Et aduerte quādo debeat dici in secūda vel tertia p/sona. ¶Et si mētio spūssancti in q̄cūq̄z oratione fiat:tunc in fine dicat. Eiusdem spiritussancti deus.

¶ Incipiunt cautele seruāde:qd sit agē/dū circa defectus vel casus que oriri pos/sunt in missa. Et presertim circa cōsecra/tionem eucharistie. Primo quid sit agē/dum cum sacerdos deficiat.

SI sacerdos deficiat siue moriat̄ an/te canonē: nō est necesse vt ali⁹ mis/sam cōpleat. Si tamē ali⁹ vult celebrare: debet ab initio missam reincipere: ꝛ totū rite peragere. Si aūt in canone deficiat: factis iā aliqbus signis tamē ante trāssub stātiationē ꝛ ꝯsecrationē sacramēti: tunc ali⁹ sacerdos ab illo loco vbi ille dimisit debet reincipere: et tm̄ illud supplere qō omissum est. Si autē sacerdos in actu cō secratiōis deficiat: verbis aliqbus iam in parte ꝑfectis:sed ī toto nō cōpletis. scōm innocentiū: alius sacerdos debet incipe/re ab illo loco. Qui pridie. Si tamen sa/cerdos deficiat cōsecrato corpe: sed non sanguine:alius sacerdos cōpleat cōsecra tionē sanguinis:icipiēs ab illo loco. Si/mili modo. Si ꝯsecrato corpe ꝑcipiat vi nū nō esse in calice:debet hostia mūdere/poni in corporali:ꝛ calice rite ꝑparato:in cipiat ab illo loco. Simili modo. Si an te ꝯsecrationē sanguinis: ꝑcipiat aquam nō esse in calice: debet statim apponere ꝛ

cõficere. Si autẽ post cõsecrationez sanguinis ꝓcipit: ꝙ aqua desit in calice: debet nihilominus ꝓcedere nec debet miscere aquã cũ sanguine: qa ꝑ parte sequeret corruptio sacramẽti. Debet tamẽ sacerdos dolere ꝛ puniri. Si post cõsecrationẽ sanguinis ꝓcipiat ꝙ vinuz nõ fuerit positũ: sed aqua tm̃ in calice: si quidẽ hoc ꝓcipit ante sumptionẽ corpis: ꝺbet aquã deponere: ꝛ imponere vinũ cũ aqua: ꝛ resumere cõsecrationẽ sanguinis ab illo loco. Simili modo. Si ꝓcipiat hoc post sumptionẽ corporis debet apponere de nouo aliã hostiã iterũ cũ sanguine ꝯsecrãdaz �means doctores in sacra pagina. Debet aũt resumere verba ꝯsecratiõis ab illo loco. Qui pridie. In fine aũt iterũ debet sumere hostiã illã vltimo ꝯsecratã: non obstãte si prius sumpsit aquã: ꝛ etiã illũ sanguinẽ. Innocẽtius tamẽ dicit ꝙ si ex ꝓlongatione sacerdos timet scãdalũ: ꝙ sufficiũt tm̃ illa verba ꝑ que cõsecratur sanguis. scilicet. Simili modo. ꝛ sic sumere sanguinẽ. Quid aũt faciet cũ aquam sumpto corpore iã habet in ore: ꝛ iam primo sentit ꝙ sit aqua: vtrũ debeat eaz deglutire vel emittere. Reqre in sũma hostien. in titulo de celebratione missarũ. Tutius tamẽ est eam deglutire q̃ꝫ emittere: ꝛ hoc ideo: ne aliqua particula corpis cũ aqua exeat. Item si sacerdos post cõsecrationem recordet̃ se nõ esse ieiunũ: vel cõmisisse aliqꝺ peccatuz: vel esse excõmunicatum: debet nihilominus ꝓcedere cũ proposito satisfaciẽdi ꝛ absolutionẽ impetrãdi. Si aũt ante cõsecrationẽ recordetur predictoꝝ. Tutius est missam inceptam deserere ꝛ absolutionez petere: nisi inde graue scãdalũ oriat̃. Item si musca vel aranea vel aliqd taliũ ante cõsecrationez in calicẽ ceciderit: vel etiã venenũ immisſum fore deprehẽderit: vinũ debet effundi qꝺ est in calice: ꝛ abluto calice: aliud vinũ cũ aqua poni ad ꝯsecrãdũ. Sed si aliqꝺ horꝝ post ꝯsecrationẽ acciderit: debet musca vel aranea vel aliqd̃ talium caute capi: ꝛ inter digitos pluries lauari: ꝛ vermis cõburi. ꝛ ablutio cũ cinerib⁹ vermis cõbusti: in sacrario reponi. Venenũ aũtẽ nullo modo debet sumi: sed cũ reliquijs debet sanguis talis cui venenũ est immisſum in vasculo mũdo cõseruari. Et ne sacramentũ maneat imperfectũ: debet calicem denuo rite preparare ꝛ resumere cõsecrationẽ sanguinis ab isto loco. Simili modo. Et nota ꝙ �means doctores nihil abominabile sumi debet occasiõe huius sacramẽti. Item si sacerdos nõ recolit se dixisse aliqꝺ horum que debuit dicere: nõ debet mẽte turbari. nõ enim qui multa dicit: semp oĩum recolit q̃ dixit. Etiã si sibi ꝑ certo cõstat: ꝙ aliqua omiserit: si talia nõ sunt de necessitate sacramenti: sicut sunt secreta vel aliqua verba canonis vltra ꝓcedat: nec aliqd resumat. Si tamen ꝓbabiliter sibi cõstat: ꝙ omisit aliqd qꝺ sit de necessitate sacramẽti: sicut formam verborꝝ per quã cõsecrat̃: oĩa verba ꝯsecrationis sup suã materiam resumere debet: qa alꝫ ꝯsecratio facta nõ esset. qꝺ tamẽ nõ oportet: si ꝑtermissa esset cõiũctio enim: vel alia verba que p̃cedũt vel sequũtur formã: que nõ sunt de ipsius substantia. Si autẽ sacerdos dubitaret: an aliqꝺ verbũ pertinẽs ad substantiã forme omisisset vl̃ nõ: nullaten⁹ debet seruare formã cõditionalẽ: sed sine temeraria assertiõe: formã totã sup suã propriã materiã debet resumere cũ hac intentiõe: ꝙ si ꝯsecratio esset facta nullo modo vellet consecrare. Sed si ꝯsecratio nõ esset facta: vellet corpus ꝛ sanguinẽ ꝯsecrare. Item si qs tẽ pore ꝯsecrationis ab actuali intẽtione et deuotiõe distractus fuerit: nihilominus ꝯsecrat: dũmodo intentio habitualis in eo remansit: sũmo sacerdote: scilicet chr̃o supplente eius defectum. Si aũt per nimiã distractionẽ habitualis intẽtio cum actuali tolleret̃ videtur ꝙ deberet verba ꝯsecrationis cum actuali intentione resumere: sic tamẽ ꝙ nollet consecrare si consecratio facta esset. Item si hostia consecrata ꝓpter frigus vel alia de causa labitur sacerdoti in calicem: siue ante diuisionem hostie: siue post: non debet eã de sanguine extrahere: nec aliquid ꝓpter hoc

reiterare vel ĩmutare circa celebrationez sacramenti:sed ꝓcedat in signis ⁊ altꝫs ac si haberet eã in manibus. Si eucharistia ad terrã ceciderit:locus vbi iacuit radat̃ ⁊ incineret̃ per ignẽ : et cinis iuxta altare cõdat̃. Item si per negligentiam aliqd de sanguine stillauerit sup tabulã que terre adheret:stilla per sacerdotẽ lambat̃:⁊ locus tabule radatur ⁊ rasura igne cõburatur:⁊ cinis iuxta altare cuz reliquꝫs recõdatur : ⁊ quadraginta diebus peniteat cui hoc accidit. Si vero super altare calix stillauerit sorbeat̃ stilla : ⁊ tribus diebus peniteat . Si vero super linteum.et ad aliud stilla peruenerit : quattuor diebus peniteat. Si vsqꝫ ad tertiũ:nouẽ diebus peniteat. Si vsqꝫ ad quartũ stilla sanguinis puenerit:viginti diebus peniteat: ⁊ linteamina que stilla tetigerit tribus vicibus lauet sacerdos vel diaconus calice suppositO:⁊ ablutio cum reliquꝫs recondatur. Item si quis aliquo casu gule eucharistiaz euomuerit:vomitus ille debet incinerari:⁊ cineres iuxta altare debẽt recondi. Et si fuerit clericus:monacus:presbyter vel diaconus: quadraginta diebꝫ peniteat. Episcopus septuaginta: laicus triginta. Si vero ex infirmitate euomuerit : qnqꝫ diebus peniteat . Qui vero nõ bene custodit sacramentuz ita ꝙ mus vel aliud animal comedat:quadraginta diebus peniteat. Qui autẽ perdiderit illud: vel pars eius ceciderit: ⁊ nõ fuerit inuenta triginta diebus peniteat. Eadem penitẽtia videtur dignus sacerdos:per cuius negligentiã putrescũt hostie consecrate. Dictis autẽ diebus:penitens debet ieiunare ⁊ a cõmunione ⁊ a celebratione abstinere . pensatis tamẽ circũstãtꝫs delicti ⁊ persone:potest minui vel augeri penitẽtia predicta:scõm arbitriũ discreti cõfessoris. Hoc tamẽ tenendũ est ꝙ vbicũqꝫ inueniũtur species sacramẽti:integre reuerenter sumende sunt:quod si sine periculo fieri nõ potest:sunt tamẽ pro reliquꝫs reseruãde. Item si hostia vel pars hostie inuẽta fuerit sub palla vel corporali : ⁊ dubitatur si est cõsecrata vel nõ : debet eã post sumptionẽ sanguinis reuerenter sumere vt in titulo de celebratione missarum plenius inuenies. Item circa materiã sanguinis vide ne sit aggresta: vel vinum ita debile ꝙ nullo modo habet speciez vini:ne sit aqua rubea expressa de pãno intincto in vino rubeo:ne sit acetũ vel vinum omnino corruptuz:ne sit claretũ : vel vinũ de moris aut malogranatis cõfectum:quia verã speciez vini nõ retinẽt. Conficiens cũ vino qđ est in via corruptionis vel ad corruptionem:grauissime peccat:licet cõficiat:quoniã retinet speciẽ vini. Item cauenduz est ne apponat̃ nisi modicũ de aqua:qa si tãtũ poneret̃ ꝙ speciem vini tolleret: nõ cõficeret̃. Item si qua hic desunt:requirant̃ in sũma ⁊ lectura hostien̄. titulo de celebratiõe missarũ.

Benedictio ⁊ consecratio auri thuris ⁊ myrrhe in festo triuz regũ.

Adiutoriũ nostrũ in noĩe dñi. Qui fecit celũ ⁊ terrã. ℣. Dñe exaudi orationez meam. Et clamor meus ad te veniat . ℣. Dominus vobiscum. Et cuz spiritu tuo . Oremus . Exorciço ⁊ cõsecro ⁊ benedico te creatura auri thuris ⁊ myrrhe per deũ patrẽ omnipotentẽ:per Jesum christũ filiũ eius vnicũ:⁊ spiritũsanctũ paracletũ . per trinitatẽ personarũ:ꝑ vnitatẽ essentie:⁊ per ipsam eternitatis prouidentiaz qua ab eterno omnia disposuit:⁊ per sapiẽtiam eternitatis eius/qua celum sursum ⁊ terram deorsũ fundauit: ⁊ per quaz primor dialem materiam destruxit/

et in opus machine conuer-
tit:exorciço ⁊ bene ✠ dico te
per sancta ⁊ ineffabilia nomi
na dei:per verbum quo om-
nia ex nihilo fecit: Exorciço
et bene ✠ dico te per sancta
et ineffabilia nomina dei te-
tragrāmaton/eloi: ⁊ per quē
tremunt omnes angeli:⁊ per
sanctū nomen dei adonai:⁊ p
alia nomina dei sancta/hagi-
os/otheos/athanatos/ischy-
ros/vnigenitus/via/vita/prin
cipium/primogenitus/alpha
⁊ o/finis ⁊ origo/fons/splen-
dor/verbuz/virtus/medicus/
ouis/agnus/vitulus/aries/ver
mis/sol/gloria/vitis/ianua/pe
tra/lapis angularis/angelus/
pastor/propheta/sacerdos/sā
ctus deus/sanctus fortis/san
ctus ⁊ immortalis. Kyrios/
Jesus christ⁹/misericors/cha
ritas/summus/bonus/trinus/
vnitas/adonai/veritas/sapiē-
tia/rex/lex/pater/filius/homo/
omnipotens/creator/redem-
ptor/prim⁹/nouissimus/laus:
et per omnia sancta ⁊ ineffa-
bilia nomina occulta ⁊ mani
festa dei:⁊ per celum terram
mare ⁊ omnia que in eis sūt:
per cherubin ⁊ seraphin/thro
nos/dominationes/principa
tus/virtutes/angelos ⁊ archā
gelos:⁊ per sanctam virginē
Mariam genitricem domini
nostri Jesu christi: et per pa-
triarchas/prophetas/aposto-
los/euangelistas/martyres/
confessores/virgines/vidu-
as: et per dilectionem illam
quam deus ab eterno habu-
it ad electos suos. Exorciço
et bene ✠ dico te per caput/
pedes/manus ⁊ latus: et per
corpus ⁊ sanguinem dñi no-
stri Jesu christi:⁊ per sanctaz
conuersationem eius in hoc
mundo:⁊ per castitatē beate
virginis marie:⁊ per mirabi
lē eius conceptū: per partū ⁊
natiuitatē no[illegible]natoris:⁊
per sancta[illegible]
est audita
dilectus i
placui:⁊
laçarū su
bene ✠
⁊ tor[illegible]
nostri
wce
dic
ni:
se
su
ei
si
sp
le

gelij:per mysterium huiꝰ sancte diei: qua eadem munera in titulum regalem ⁊ magnificentiam sacerdotalem ac sepultură dominică tres magi obtulerunt:Exorciço ⁊ benedico te per virtutẽ sancte obedientie qua deo obedire tenemur vt has virtutes suscipias:⁊ in te semper teneas: vt si quis ex hoĩbus virorũ aut mulierũ cuiuscũq; status te creatură auri:thuris ⁊ myrrhe ob reuerentiă diuine maiestatis et ob corporis ⁊ anime sue salutẽ/circa se gestauerit: aut quocũq; recto modo habuerit: ipsum misete potẽtia/ orporis ⁊ ꝫ:⁊ nõ sumorte peos effuiă/epilẽdropicam/ man o/ m i n i

nec in aqua/nec in mari / nec in anima/nec in corpore/ nec in rebus periclitetur: neq; pereat:⁊ omniũ latronũ/hostiũ/ virtutũ ⁊ incantatorũ ⁊ maleffactorũ diuersas insidias euadat: omnes insup molestias hic ⁊ vbiq; ĩ omni causa euadat:⁊ coram iudice vincat: ⁊ gratiă dei et hominũ fauorẽ habeat: ⁊ omne desideriũ eiꝰ prosperet/⁊ sit semper audax hilaris ⁊ letus:⁊ in omnibus gratus:prolongetur vita eiꝰ:⁊ deducat ad terminũ naturalẽ:⁊ ab omni fantasmate atq; insidijs diaboli occultis ⁊ manifestis hic ⁊ vbiq; sit protectus. ab omni ictu:nec pũctorũ:nec ictorũ ledi possit: nec vulnerari:sed quomodo incalescit cera a facie ignis / sic inolleſcat framea super ipsũ: et sicut fecit in conspectu dei mons synai: In omni actiõe vel passione sit benedictus:⁊ ab omni malo penitus custodiat eũ dñs:⁊ si mulier ĩ partu laborauerit:⁊ hec munera circa se habuerit / nullũ periculũ lesionis sentiat:sed omni periculo et dolore liberetur mox:⁊ absoluat eum dñs ab omnibus tristicijs/ venefi cijs.prestet hoc omnipotens

deus tibi creature auro thu-
ri ⁊ myrrhe. Bene ✠ dictio-
nem gratiam ⁊ salutē humā-
no generi dignetur cōferre
Jesus chs dñs noster. Qui
cū deo patre omnipotēte. ⁊c.
Kyrieleison. Christeleison.
Kyrieleison. Pater noster.
Aue maria. Et ne nos. Coll.

OEus qui vnigenitū tu-
um gentibus stella du-
ce reuelasti: concede propiti-
us: vt q iam te ex fide cogno
uimus: vsq; ad contemplan-
dam speciem tue celsitudinis
perducamur. Per eundem.
Dominus vobiscum. Bene-
dicamus domino. Sit nomē
domini benedictum. Et be-
nedictio Dei omnipotenti
pa ✠ tris: ⁊ fi ✠ lij: ⁊ spi-
✠ sancti descēdat super
⁊ super hanc creaturam
neat semper. Amen.

Finis.

Laus Deo Optimo Maxim

Missale scōm consuetudinem alme
Cracouiensis feliciter explicit. Anno Bñi. M
Mense Augusti. Venetijs impressum per
Liechtenstein. Impensis prouidi viri
chaelis Vechter a Rimanow / Ciuis
Bibliopole Cracouiensis.

Registrum.

✠ ✠✠ a b c d e f g h i k l m n
ſ t v x y z ⁊ A B C D E F G H
I M O P Q R S T V X Y Z A
Omnes sunt quaterni. Exceptis z
est quinternus. ⁊ qui est ternus
✠✠ et BB qui sunt duerr

Fr Samvel Bracciolky

S. Sophiæ et Scientiæ

¶ Sequũtur optime informationes et cautele obseruande presbytero volenti diuina celebrare.

PRima cautela est. ¶ Ut sacerdos missaz celebraturus: conscientiam suã per puram confessionẽ optime preparet: sacramentum vehementer desideret: z conficere intendat. Notulam de modo agendi officiuz memoriter z bene sciat. Sestus valde cõpositos ac deuotos habeat. Cum enim quilibet teneatur deum diligere: ex toto corde: ex tota anima z ex totis viribꝫ suis. Hic deũ diligere nõ probatur: qui in mensa altaris: vbi rex regũ z dñs omniũ tractatur: irreligiosus: indeuotus: impudicus: distractus: vagus aut desidiosus apparuerit. Attendat igitur vnusquisqꝫ q ad mensam magnam sedeat. Cogitet qualia eum preparare oporteat. Sit cautus z circumspectus. Stet erectus. Nõ iacens in altari. Cubitos iungat lateribus. Manus exaltet: vt extremitates digitorum modicum super humeros videantur. Intellectum signis z verbis coaptet. Quoniã magna latent in signis: maiora i verbis: maxima in intentiõe. Tres digitos iungat qbꝫ signa faciat: reliquos duos in manu cõponat. Signa faciat directe: nõ oblique. Satis alte: ne calicem euertat. Nõ circulos p crucibus. Cum vo inclinãdũ erit: nõ oblique sed directe ante altare: toto curuatꝰ corpe se inclinet.

Secũda est. ¶ Ut nõ putet: sed certo sciat: se debitas materias habere. Hoc est: panẽ triticeũ: z vinuz cum aqua modica. ¶ De vino z aqua poterit sic certificari. Exigat a ministro: vt gustet tã vinũ qz aquam. Ipse aũt pr byter gustare nõ debet. Guttã fundat in manũ: digito terat z odoret. sic erit certior. Nõ credat ampulle signate: nõ colori: qm̃ sepius fallũt. Videat calicẽ ne sit fractus. Cõsideret vinũ. si est acetũ nullo modo celebret. Si est acetosum: dissimulet. Si nimium aquosum abstineat: nisi sciat vinũ aque pualere. Et in omni casu: si cõtingat dubitari: vel ꝓpter acedinẽ: vel ꝓpter mixturã: vel insipiditatẽ: vtrũ possit cõfici: cõsulimus abstinere. Quia in hoc sacramẽto: nihil sub dubio est agẽdũ. Vbi certissime est dicẽdũ. Hoc est enim corpꝰ meũ. Et. Hic est enim calix sanguinis mei. ¶ Itẽ oblatas cõueniẽtes eligat: z vinũ cõpetẽter infundat. Quia hoc sacramẽtũ: debet sensibus deseruire: ad vidẽdũ: ad tãgẽdũ z ad gustãdũ: vt sensus reficiaꝫ ex specie: z intellectus ex re cõtenta foueaꝫ. Aqua etiã in paruissima quantitate infundaꝫ: vt a vino absorbeaꝫ: z saporẽ vini recipiat. Nõ est enim periculũ: quãtũcũqz modicũ apponaꝫ de aqua. Est aũt periculũ si multũ. Apponiꝫ enim aqua solũ ad significandũ. Sed vna gutta tãtum significat quãtum mille. Ideo caueat sacerdos ne cum impetu infundat: ne nimis stillet.

Tertia est. ¶ Ut canonẽ morose legat q̃z cetera: z p̃cipue ab illo loco. Qui pridie q̃z pateret. Tũc enim respirãs: attẽdere debet: z se totũ colligere si prius nõ potuit: singulis verbis intendẽs. z cũ dixerit. Accipite z mãducate ex hoc oẽs: respiret: z vno spiritu tractim dicat. Hoc est enim corpus meũ. sic nõ immiscet se alia cogitatio. Nõ enim videtur esse rationabile: discõtinuare formã tam breuẽ: tã arduã: tã efficacẽ: cuiꝰ tota virtꝰ depẽdet ab vltimo verbo: scilicet meum: qđ in psona chri dicitur. Unde nõ debet cuilibet verbo pũctꝰ imponi. Cũ id nulla ratione valeat: vt dicatur. Hoc. est. enim. corpꝰ. meũ. Sed totũ simul ꝓferat. Pari modo hoc idẽ i forma ꝓsecratiõis sãguinis obꝟueaꝫ. Itẽ ꝓferẽdo vba ꝓsecratiõis circa q̃zlibet materiã: sacerdos semp intẽdat ꝓficere id qđ xps instituit z eccl'ia facit.

Quarta cautela est. ¶ Ut si plures hostias habet ꝓsecrare: debet harũ vnam eleuare: quã sibi deputauerat a principio ad missam: z teneat illaz penes alias: ita q visum z intentionẽ ad oẽs simul dirigat. Et signãdo z dicẽdo. Hoc est enim corpꝰ meũ. Dẽs cogitet quas demõstrauerat. Cõsulimꝰ quoqz vt canonẽ pr byter memoriter sciat: qa deuotius di-

citur:semper tamen liber habeatur:vt ad ipsum memoziter recurratur.

QVinta est. ¶Vt dū sumit:nunq̄z vno hausto calicez sumat:ne ꝓpter impetum:tussis inopinate occurrat: sed bis vel ter sumat:vt impedimētuz nō habeat. Si vero plures hostias debet sumere:vt quādo hostia est renouāda. Primo sumat eā quā ꝯfecit ꝛ sanguinē: post hec alias q̄ supsūt. suā pzi⁹ sumat q̄z alias: qa de suis credit ꝛ scit:de alijs credit ꝛ nescit. Demū sumat ablutiōes ꝛ nō pzius.

SExta est. ¶Vt paucoꝝ noibus se obstringat in canone: nec ꝑpetuo: sed q̄zdiu velit faciat:quando velit omittat. Quia canō de multitudine nominuz plixatur:ꝛ p hoc cogitatio distrahitur. Dignū tamē est:vt pater:mater:frater:soroz ibi nominentur. Et si qui pzo tēpoze commendātur: ꝛ specialiter pzo quibus missa celebzatur. Non tamen ibi fiat vocalis expzessio:sed mentalis.

SEptima est. ¶Vt ante missam:nō os vel dētes lauet: sed tm̄ labia exteri⁹:oze clauso:si idiget. Ne forte aquā gustu cū saliua imittat. Post missam etiā caueat execratiōes quātū pōt: donec comederit ꝛ biberit:ne forte aliqd inter dētes remaneat aut in faucibus: qō execrādo emitteret. Quā uis aūt missa deuotissime sit celebzāda cōtēplatiōis causa: est tamē modus habēdus:ne ꝑtractione nimia vl' acceleratiōe fiat homo notabilis. Nā acceleratio signū est īcurie. Protractio est occasio detractiōis. Sed medio tutissimus ibis. Eo aūt affectu est q̄libet missa habēda et dicēda a quocūq̄z sacerdote:q̄si pzima dicat: ꝛ nūq̄z ampli⁹ sit dicēda. tā magnū enim donuz: semp debet esse nouū. Habeat itaq̄z sacerdos diligētiā ad ꝯficiēdū:reuerētiā ad tāgendum ꝛ deuotionē ad sumendū. Sic sentiēdo et agēdo:digne tractabit sacramētum: rite perageꝫ officium:atq̄z pericula ꝛ scādala euitabunt. Itē in collectis dicēdis semp impar numer⁹ obseruet. Una ꝓpter vnitatē deitatis. Tres ꝓpter trinitatez psonarū. Quinqz ꝓpter q̄nq̄partitā passionē chzi. Septē ꝓpter septiformē gratiaz spūssctī. Septenariū numerū excedere nō licet. ¶ Quo debeāt ꝯcludi oziones.

ITem quādocūq̄z oratio dirigit solū ad patrē:in fine dicat. Per dnm nostrū iesum chzm filiū tuū:q tecū viuit ꝛ regnat ī vnitate spūssancti deus. Per oia secula seculoꝝ. Amē. ¶ Si vero dirigitur ad patrē:ꝛ mētio filij fit in ipsa:in fine dicat. Per eūdē dnm nostrū iesum chzm filiū tuū. Qui tecuz viuit. vt supza. ¶ Si aūt oratio dirigit soluz ad filiū:tūc in fine dicat. Qui cū deo patre viuit ꝛ regnat in vnitate spiritussancti deus. Aut. Qui viuis ꝛ regnas cuz deo pze in vnitate spiritussancti deus. Per oia secu. Et aduerte quādo debeat dici in secūda vel tertia psona. ¶ Et si mētio spūssancti in q̄cūq̄z oratione fiat:tunc in fine dicat. Eiusdem spiritussancti deus.

¶ Incipiunt cautele seruāde:qd fit agēdū circa defectus vel casus que oziri possunt in missa. Et pzesertim circa cōsecrationem eucharistie. Primo quid fit agēdum cum sacerdos deficiat.

SI sacerdos deficiat siue moziat' ante canonē: nō est necesse vt ali⁹ missam cōpleat. Si tamē ali⁹ vult celebzare: debet ab initio missam reincipere: ꝛ totū rite peragere. Si aūt in canone deficiat: factis iā aliqbus signis tamē ante trāssubstātiationē ꝛ ꝯsecrationē sacramēti: tunc ali⁹ sacerdos ab illo loco vbi ille dimisit debet reincipere: et tm̄ illud supplere q̄ omissum est. Si autē sacerdos in actu cōsecratiōis deficiat: verbis aliqbus iam in parte ꝑfectis:sed ī toto nō cōpletis. scōm innocentiū: alius sacerdos debet incipere ab illo loco. Qui pzidie. Si tamen sacerdos deficiat cōsecrato cozpe: sed non sanguine:alius sacerdos cōpleat cōsecrationē sanguinis:īcipiēs ab illo loco. Simili modo. Si ꝯsecrato cozpe ꝑcipiat vinū nō esse in calice:debet hostia mūdere poni in cozporali:ꝛ calice rite ꝑparato:incipiat ab illo loco. Simili modo. Si ante ꝯsecrationē sanguinis: ꝑcipiat aquam nō esse in calice: debet statim apponere ꝛ

cõficere. Si autẽ post cõsecrationez sanguinis ꝓcipit: ꝙ aqua desit in calice: debet nihilominus ꝓcedere nec debet miscere aquã cũ sanguine: qa ꝑ parte sequeret corruptio sacramẽti. Debet tamẽ sacerdos dolere ⁊ puniri. Si post cõsecrationẽ sanguinis ꝓcipiat ꝙ vinuz nõ fuerit positũ: sed aqua tm̃ in calice: siquidẽ hoc ꝓcipit ante sumptionẽ corpis: ꝺbet aquã deponere: ⁊ imponere vinũ cũ aqua: ⁊ resumere cõsecrationẽ sanguinis ab illo loco. Simili modo. Si ꝓcipiat hoc post sumptionẽ corporis debet apponere de nouo aliã hostiã iterũ cũ sanguine ꝯsecrãdaz �means doctores in sacra pagina. Debet aũt resumere verba ꝯsecratiõis ab illo loco. Qui pridie. In fine aũt iterũ debet sumere hostiã illã vltimo ꝯsecratã: non obstãte si prius sumpsit aquã: ⁊ etiã illũ sanguinẽ. Innocẽtius tamẽ dicit ꝙ si ex ꝓlongatione sacerdos timet scãdalũ: ꝙ sufficiũt tm̃ illa verba ꝑ que cõsecratur sanguis. scilicet. Simili modo. ⁊ sic sumere sanguinẽ. Quid aũt faciet cũ aquam sumpto corpore iã habet in ore: ⁊ iam primo sentit ꝙ sit aqua: vtrũ debeat eaz degluti/re vel emittere. Reqre in sũma hostien. in titulo de celebratione missarũ. Tutius tamẽ est eam deglutire ꝙz emittere: ⁊ hoc ideo: ne aliqua particula corpis cũ aqua exeat. Item si sacerdos post cõsecratiõnem recordet̃ se nõ esse ieiunũ: vel cõmisisse aliqꝺ peccatuz: vel esse excõmunicatum: debet nihilominus ꝓcedere cũ proposito satisfaciẽdi ⁊ absolutionẽ impetrãdi. Si aũt ante cõsecrationẽ recordetur predictoꝝ. Tutius est missam inceptam deserere ⁊ absolutionez petere: nisi inde graue scãdalũ oriat̃. Item si musca vel aranea vel aliqd taliũ ante cõsecrationez in calicẽ ceciderit: vel etiã venenũ immissum fore deprehẽderit: vinũ debet effundi qꝺ est in calice: ⁊ abluto calice: aliud vinũ cũ aqua poni ad ꝯsecrãdũ. Sed si aliqꝺ hoꝝ post ꝯsecrationẽ acciderit: debet musca vel aranea vel aliqd̃ talium caute capi: ⁊ inter digitos pluries lauari: ⁊ vermis cõburi. ⁊ ablutio cũ cineribꝫ vermis cõbusti: in sacrario reponi. Venenũ autẽ nullo modo debet sumi: sed cũ reliquijs debet sanguis talis cui venenũ est immissum in vasculo mũdo cõseruari. Et ne sacramentũ maneat imperfectũ: debet calicem denuo rite preparare ⁊ resumere cõsecrationẽ sanguinis ab isto loco. Simili modo. Et nota ꝙ �means doctores nihil abominabile sumi debet occasiõe huius sacramẽti. Item si sacerdos nõ recolit se dixisse aliqꝺ horum que debuit dicere: nõ debet mẽte turbari. nõ enim qui multa dicit: semp oĩum recolit q̃ dixit. Etiã si sibi ꝓ certo cõstat: ꝙ aliqua omiserit: si talia nõ sunt de necessitate sacramenti: sicut sunt secreta vel aliqua verba canonis vltra ꝓcedat: nec aliqd resumat. Si tamen ꝓbabiliter sibi cõstat: ꝙ omisit aliqd qꝺ sit de necessitate sacramẽti: sicut formam verborꝫ per quã cõsecrat̃: oĩa verba ꝯsecrationis sup̃ suã materiam resumere debet: qa alꝫ ꝯsecratio facta nõ esset. qꝺ tamẽ nõ oportet: si ꝑtermissa esset cõiũctio enim: vel alia verba que p̃cedũt vel sequũtur formã: que nõ sunt de ipsius substantia. Si autẽ sacerdos dubitaret: an aliqꝺ verbũ pertinẽs ad substantiã forme omisisset vl̃ nõ: nullaten⁹ debet seruare formã cõditionalẽ: sed sine temeraria assertiõe: formã totã sup̃ suã propriã materiã debet resumere cũ hac intentiõe: ꝙ si ꝯsecratio esset facta nullo modo vellet consecrare. Sed si ꝯsecratio nõ esset facta: vellet corpus ⁊ sanguinẽ ꝯsecrare. Item si qs tẽpore ꝯsecrationis ab actuali intẽtione et deuotiõe distractus fuerit: nihilominus ꝯsecrat: dũmodo intentio habitualis in eo remansit: sũmo sacerdote: scilicet chr̃o supplente eius defectum. Si aũt per nimiã distractionẽ habitualis intẽtio cum actuali tolleret̃ videtur ꝙ deberet verba ꝯsecrationis cum actuali intentione resumere: sic tamẽ ꝙ nollet consecrare si consecratio facta esset. Item si hostia consecrata ꝓpter frigus vel alia de causa labitur sacerdoti in calicem: siue ante diuisionem hostie: siue post: non debet eã de sanguine extrahere: nec aliquid ꝓpter hoc

reiterare vel ĩmutare circa celebrationez sacramenti: sed ꝓcedat in signis ꝛ altis ac si haberet eã in manibus. Si eucharistia ad terrã ceciderit: locus vbi iacuit radat̃ ꝛ incineret̃ per ignẽ: et cinis iuxta altare cõdat̃. Item si per negligentiam aliqd de sanguine stillauerit sup tabulã que terre adheret: stilla per sacerdotẽ lambat̃: ꝛ locus tabule radatur ꝛ rasura igne cõburatur: ꝛ cinis iuxta altare cuz reliquijs recõdatur: ꝛ quadraginta diebus peniteat cui hoc accidit. Si vero super altare calix stillauerit sorbeat̃ stilla: ꝛ tribus diebus peniteat. Si vero super linteum. et ad aliud stilla peruenerit: quattuor diebus peniteat. Si vsq; ad tertiũ: nouẽ diebus peniteat. Si vsq; ad quartũ stilla sanguinis puenerit: viginti diebus peniteat: ꝛ linteamina que stilla tetigerit tribus vicibus lauet sacerdos vel diaconus calice suppositio: ꝛ ablutio cum reliquijs recondatur. Item si quis aliquo casu gule eucharistiaz euomuerit: vomitus ille debet incinerari: ꝛ cineres iuxta altare debẽt recondi. Et si fuerit clericus: monacus: presbyter vel diaconus: quadraginta diebꝫ peniteat. Episcopus septuaginta: laicus triginta. Si vero ex infirmitate euomuerit: qnq; diebus peniteat. Qui vero nõ bene custodit sacramentuz ita ꝙ mus vel aliud animal comedat: quadraginta diebus peniteat. Qui autẽ perdiderit illud: vel pars eius ceciderit: ꝛ nõ fuerit inuenta triginta diebus peniteat. Eadem penitẽtia videtur dignus sacerdos: per cuius negligentiã putrescũt hostie consecrate. Dictis autẽ diebus: penitens debet ieiunare ꝛ a cõmunione ꝛ a celebratione abstinere. pensatis tamẽ circũstãtijs delicti ꝛ persone: potest minui vel augeri penitẽtia predicta: scõm arbitriũ discreti cõfessoris. Hoc tamẽ tenendũ est ꝙ vbicũq; inueniũtur species sacramẽti: integre reuerenter sumende sunt: quod si sine periculo fieri nõ potest: sunt tamẽ pro reliquijs reseruãde. Item si hostia vel pars hostie inuẽta fuerit sub palla vel corporali: ꝛ dubitatur si est cõsecrata vel nõ: debet eã post sumptionẽ sanguinis reuerenter sumere vt in titulo de celebratione missarum plenius inuenies. Item circa materiã sanguinis vide ne sit aggresta: vel vinum ita debile ꝙ nullo modo habet speciez vini; ne sit aqua rubea expressa de pãno intincto in vino rubeo: ne sit acetũ vel vinum omnino corruptuz: ne sit claretũ: vel vinũ de moris aut malogranatis cõfectum: quia verã speciez vini nõ retinẽt. Conficiens cũ vino qđ est in via corruptionis vel ad corruptionem: grauissime peccat: licet cõficiat: quoniã retinet speciẽ vini. Item cauenduz est ne apponat̃ nisi modicũ de aqua: qa si tãtũ poneret̃ ꝙ speciem vini tolleret: nõ cõficeret̃. Item si qua hic desunt: requirant̃ in sũma ꝛ lectura hostieñ. titulo de celebratiõe missarũ.

Benedictio ꝛ consecratio auri thuris ꝛ myrrhe in festo triuz regũ.

Adiutoriũ nostrũ in noĩe dñi. Qui fecit celũ ꝛ terrã. ℣. Dñe exaudi orationez meam. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. Et cuz spiritu tuo. Oremus.

Exorcizo ꝛ cõsecro ꝛ benedico te creatura auri thuris ꝛ myrrhe per deũ patrẽ omnipotentẽ: per Jesum christũ filiũ eius vnicũ: ꝛ spiritũsanctũ paracletũ. per trinitatẽ personarũ: ꝙ vnitatẽ essentie: ꝛ per ipsam eternitatis prouidentiaz qua ab eterno omnia disposuit: ꝛ per sapiẽtiam eternitatis eius/qua celum sursum ꝛ terram deorsũ fundauit: ꝛ per quaz primordialem materiam destruxit/

Exorcizare inquit Aug lib. 1. de Beata vita, est per diuina numen spum admirando expellere, Exorcismus admiratio, Exorcista admirator

et in opus machine conuer-
tit:exorciço ⁊ bene ✠ dico te
per sancta ⁊ ineffabilia nomi-
na dei:per verbum quo om-
nia ex nihilo fecit: Exorciço
et bene ✠ dico te per sancta
et ineffabilia nomina dei te-
tragrāmaton/eloi:⁊ per quē
tremunt omnes angeli:⁊ per
sanctū nomen dei adonai:⁊ p
alia nomina dei sancta/hagi-
os/otheos/athanatos/ischy-
ros/vnigenitus/via/vita/prin-
cipium/primogenitus/alpha
⁊ o/finis ⁊ origo/fons/splen-
dor/verbuz/virtus/medicus/
ouis/agnus/vitulus/aries/ver-
mis/sol/gloria/vitis/ianua/pe-
tra/lapis angularis/angelus/
pastor/prophęta/sacerdos/sā-
ctus deus/sanctus fortis/san-
ctus ⁊ immortalis. Ikyrios/
Jesus christ⁹/misericors/cha-
ritas/summus/bonus/trinus/
vnitas/adonai/veritas/sapiē-
tia/rex/lex/pater/filius/homo/
omnipotens/creator/redem-
ptor/prim⁹/nouissimus/laus:
et per omnia sancta ⁊ ineffa-
bilia nomina occulta ⁊ mani-
festa dei:⁊ per cęlum terram
mare ⁊ omnia quę in eis sūt:
per cherubin ⁊ seraphin/thro-
nos/dominationes/principa-
tus/virtutes/angelos ⁊ archā-
gelos:⁊ per sanctam virginē
Mariam genitricem domini
nostri Jesu christi: et per pa-
triarchas/prophetas/aposto-
los/euangelistas/martyres/
confessores/virgines/vidu-
as: et per dilectionem illam
quam deus ab eterno habu-
it ad electos suos. Exorciço
et bene ✠ dico te per caput/
pedes/manus ⁊ latus: et per
corpus ⁊ sanguinem dñi no-
stri Jesu christi:⁊ per sanctaz
conuersationem eius in hoc
mundo:⁊ per castitatē beate
virginis marie:⁊ per mirabi-
lē eius conceptū: per partū ⁊
natiuitatē nostri saluatoris:⁊
per sanctaz vocē que a patre
est audita hic est filius meus
dilectus in quo mihi bene cō-
placui:⁊ per verbū quo dñs
laçarū suscitauit. Exorciço et
bene ✠ dico te per passionē
⁊ tormēta/⁊ per vulnera dñi
nostri Jesu xp̄i:⁊ p sanctā ei⁹
vocem qua in cruce clamauit
dicēs:heli/hęli/lamaçabatha-
ni:ob cuius timorē petre scis-
se sunt:⁊ monumenta aperta
sunt:per mortē ⁊ sepulturam
eius/per resurrectionē ⁊ ascē-
sionem eius: per missionem
spiritussancti in corda aposto-
lorū:per veritatē sancti euan-

gelij:per mysterium hui⁹ sancte diei: qua eadem munera in titulum regalem ⁊ magnificentiam sacerdotalem ac sepultură dominică tres magi obtulerunt:Exorciço ⁊ benedico te per virtutẽ sanctę obedientie qua deo obedire tenemur vt has virtutes suscipias:⁊ in te semper teneas: vt si quis ex hoĩbus virorum aut mulierũ cuiuscũqz status te creatură auri:thuris ⁊ myrrhe/ob reuerentiă diuine maiestatis/et ob corporis ⁊ anime sue salutẽ/circa se gestauerit: aut quocũqz recto modo habuerit:diuina ipsum misericorditer protegẽte potẽtia/ ab omni periculo corporis ⁊ anime sit tutus vbiqz:⁊ nõ subitanea ⁊ iprouisa morte pereat: ⁊ omnes morbos effugiat:euadat apoplexiă/epilẽtiam/lepră/⁊ omnẽ hydropisim/tussim/colicam/ethicam/ paralysim/morpheă/squinantiă/insup dentiũ ⁊ oculorũ dolorẽ: ⁊ caligo visus cõfestim discedat/⁊ omnis eorũ infirmitas: ne periclitetur homo in terra eundo/sedẽdo/stando/ iacendo/cadendo/quiescendo/vigilando/dormiẽdo/equitando/pergendo/operando: nec in aqua/nec in mari/nec in anima/nec in corpore/nec in rebus periclitetur: neqz pereat:⁊ omniũ latronũ/hostiũ/ virtutũ ⁊ incantatorũ ⁊ maleffactorũ diuersas insidias euadat: omnes insup molestias hic ⁊ vbiqz i omni causa euadat:⁊ coram iudice vincat: ⁊ gratiă dei et hominũ fauorẽ habeat: ⁊ omne desideriũ ei⁹ prosperet/⁊ sit semper audax hilaris ⁊ letus:⁊ in omnibus gratus:prolongẽt vita ei⁹: ⁊ deducat ad terminũ naturalẽ:⁊ ab omni fantasmate atqz insidijs diaboli occultis ⁊ manifestis hic ⁊ vbiqz sit protectus. ab omni ictu:nec pũctorũ:nec ictorũ ledi possit: nec vulnerari:sed quomodo incalescit cera a facie ignis/ sic inollescat framea super ipsũ: et sicut fecit in conspectu dei mons synai: In omni actiõe vel passione sit benedictus:⁊ ab omni malo penitus custodiat eũ dñs:⁊ si mulier i partu laborauerit:⁊ hec munera circa se habuerit/ nullũ periculũ lesionis sentiat:sed omni periculo et dolore liberetur mox:⁊ absoluat eum dñs ab omnibus tristicijs/ venesticijs.prestet hoc omnipotens

deus tibi creature auro thu-
ri ⁊ myrrhe. Bene ✠ dictio-
nem gratiam ⁊ salutē humā-
no generi dignetur cōferre
Jesus chs dns noster. Qui
cū deo patre omnipotēte. ⁊c.
Kyrieleison. Christeleison.
Kyrieleison. Pater noster.
Aue maria. Et ne nos. Coll.

OEus qui vnigenitū tu-
um gentibus stella du-
ce reuelasti: concede propiti-
us: vt q iam te ex fide cogno-
uimus: vsq; ad contemplan-
dam speciem tue celsitudinis
perducamur. Per eundem.
Dominus vobiscum. Bene-
dicamus domino. Sit nomē
domini benedictum. Et be-
nedictio Dei omnipotentis
pa ✠ tris: ⁊ fi ✠ lij: ⁊ spiritus
✠ sancti descēdat super nos
⁊ super hanc creaturam: ⁊ ma-
neat semper. Amen.

Finis.

Laus Deo Optimo Maximoq;.

Missale scōm consuetudinem alme Ecclesie Cracouiensis feliciter explicit. Anno Dñi. M. D. xxxij. Mense Augusti. Venetijs impressum per Petrū Liechtenstein. Impensis prouidi viri Michaelis Vechter a Rimanow / Ciuis et Bibliopole Cracouiensis.

Kyri vel kyrios ꝑ vnū. x. id est dns. / Inde Kyrie eleyson .i. domine miserere sunt duę dictiones

Registrum.

Kyrri vel kyrrios ꝑ duo. x. id est porcus

✠ ✠✠ a b c d e f g h i k l m n o p q r
ſ t v x y z ⁊ A B C D E F G H J K L
M N O P Q R S T V X Y Z AA BB.
Omnes sunt quaterni. Exceptis z qui
est quinternus. ⁊ qui est ternus.
✠✠ et BB qui sunt duerni.

Istius Missalis dns est et heres, Petrus Vedelicius Oborniceñ
Artium & Medicinæ Doctor. Consul Cracouien &
physicus Regius :—

Emit a ꝑfato dño doctore petro hoc missale, Doctor Nicolaus a Vielicka Scholasticus Kielcen. flor q, Die 4 mensis July. Anno 1543

INSTITVT
POLONICVM

Petrus Vel[illegible]cius Oborniccn, Artiū et
Medicinæ doctor, Con: Cracouien: ac
physicus Regius herus meus est
emptionis Juxe:

Emit a prefato dño Doctore petro hoc missale Doctor Nicolaus a Vichiezk
Scholasticus Kielcen: flor: q: Die 4 mensis Julij Anno dñi 1543

Doctor Nicolaus a Wichiezka scholasticus Kielcen
hoc missale testamento legavit petro Illustrissimi
Domini Sigismundi Regis Poloniæ ViceCancellario

13.182

9x89